ਪੋਥੀ ਜਨਮਸਾਖੀ

ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਭਾਈ ਕੁਸਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੇ
ਲਿਖਵਾਈ ਹੈ ਬਹੁਤ ਕੋਸਸ ਸੇ ਸੁਧਾਈ ਕਰ ਏਕ ੨ ਸਾਖੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਕੇ ਲਾਭ ਵਾਸਤੇ ਏਜੰਟ ਮੌਲਵੀ ਮ
ਹਬੂਬ ਅਹਿਮਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਬੜੇ ਜਤਨ ਸੇ ਛਪਵਾਈ ਹੈ॥

ਅਰਥਾਤ ਮਤਬਾ ਮੁਨਸੀ ਨਿਵਲਕਿਸੋਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਲਾਹੌਰ
ਮੇ ਛਪੀ॥ ਸੰਮਤ ਗੁਰੂ ਨਾ: ੪੨੧ ਸੰ: ਬਿਕ੍ਰਮੀ ੧੯੪੭ ਸੰਨ ਈ:
੧੮੯੦ ਮਹੀਨਾ ਅਕਤੂਬਰ ਅੰਗਰੇਜੀ ਮੇ ਸਮਾਪਤ ਹੂਈ॥ ੫

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰ
ਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਥਜਨਮਸਾ
ਖੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਲਿਖਯਤੇ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ
ਸਹਾਇ॥ [illegible] ੧੫ ੯੭ ॥ਪੰਦਰਾਸੈਸਤਾਨਵੈਮਿ
ਤੀਵੈਸਾਖ[illegible]ਪੰਚਮੀ॥ ੫ ਨੂੰਪੋਥੀਲਿਖੀਪੈੜੇਮੋਖੇ ਸੁ
ਲਤਾਨਪੁਰਦੇਖਤ੍ਰੇਟੇ॥ ॥ਇਕਦਿਨਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਖ
ਡੂਰਵਿਚਿਬੈਠੇਸੇ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਪ੍ਰੇਮਕਾਵਿਜੋਗਹੋ
ਏਕਰਿ ਧਿਆਨਵਿਚਮਗਨਬੈਠੇਸੇ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਦੇਮਨਵਿਚਿਏਹੁਫੁਰੀ ਜੋਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ
ਪੂਰਨਪੁਰਖਜੇ ਉਸਵਿਚਿਅਤੇਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰ ਵਿਚਿ ਭੇਦਕਛੁ
ਨਾਹੀਸੀ ਦੇਖਾਮੇਰੇਗੁਰੂ ਜਨਮ ਕਿਸਰੂਪਿਲੀਤਾਹੈ ਕੋਈ
ਐਸਾਸਿਖਹੋਵੈਜੋ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਕੀਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਤਾਭਾਈਬੁਢਾਜੀਬੋ
ਲਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਐਸਾ ਸਿਖ ਤੇ ਬਾਲਾਸੰਧੂਹੈ ਤਲਵੰਡੀ ਰਾਇਭੋ
ਇਦੀ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਓਹ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਗਦੇ ਹੈਨ। ਓਹਨਾ ਸਭ ਕੌਤਕ ਦੇਖਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪ ਬੁਲਾਵੇ ਓਹੁ ਸਭ ਕਥਾ ਸੁ
ਣਾਵੈਗਾ ਏਹ ਬ੍ਰਿਰਤਾਂਤ ਖਡੂਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਨ ਵਿਚ ਬਾ
ਲੇਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕਰਿਦਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਨੂੰ ਗਏ ਸੋ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਬੈਠਾਇ ਗਏ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਇਕ
ਸਿਖ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਂ ਐਸੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਨਾਮ ਖਤ੍ਰੀ ਸਿ
ਹਣਾ ਜਾਤ ਸੀ ਫੇਰੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਓਸਨੂੰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬੈਠਾਇ
ਗਏ ਹੈਨ। ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਜਾ
ਈਏ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਗੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਖਡੂਰ ਮੇ
ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਜੋ
ਕੁਛ ਸਕਤ ਆਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟ ਲੈ ਆਇਆ। ਖਡੂਰ ਜੀ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਤਾਂ ਅ
ਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਛਪੇ ਰਹਿਦੇ ਸਨ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛ ਕਰਿ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਰਹਿੰਦੇ ਸੇ ਤਿਥੇ ਆਇਆ। ਤਾਂ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਤਾਂ ਭਾ
ਈ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲੇ ਆਉ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਕਰ
ਣ ਬੈਠੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਓਰ ਪਾਸੇ ਸੇ
ਕਿਤਨੀ ਸੇ ਕੌਤਕ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਲਗੇ ਬਾਰਤਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੋ ਪੁਛਣ
ਲਗੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਹੋਂਦੇ ਹੋ ਜੀ ਤੇ ਕਿਉਂ ਕਾਰਿ ਆਉ
ਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਟ
ਹੋਂਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਗੋਤ ਸੰਧੂ ਹੈ ਨਾਉ ਬਾਲਾ ਹੈ ਜਨਮ ਵਤਨ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ
ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸਿਖ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕੌਣ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੋਲਿ
ਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਦੀ
ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਡਿਠਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਥੋੜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦ
ਜੀ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਫਿਰਦਾ ਸਾਂ। ਮੇਰੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਫਿਰੇ ਅਨੇਕ ਜੀ ਤਾਰੇ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਏਹੁ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਸੀ ਜੋ ਏਹੁ
ਏਵਡ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀ ਸਲਾਮੀ ਰਹਿਦੇ ਸਾਂ। ਜਦ ਏਹ ਗਲ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਇਆ ਸੋ ਬਿਬਾਊ ਥੰਮੀਦੇ ਨਾਹੀ ਓਹੁ ਰਾਤ ਗੁਜਰੀ
ਤਾ ਭੁਲਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਰਤਿ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋ
ਲੇ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦੋ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੋ ਸਦਿਆ ਬਾਲੇ ਆਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ।
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚ ਲੈ ਕਾਰਿ ਮਿਲੇ ਫੇਰ ਬੈਠ ਕ
ਰ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਭਾਈ [illegible] ਤੁਧ ਨੂੰ ਏਹ ਭੀ ਮਲੂਮ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ [illegible] ਕਿਸ
ਦਿਨ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਤਾਂ ਮਾਲੂਮ ਨਾਹੀ ਪਰ ਜੀ
ਮੈ ਇਤਨੀ ਸੁਣੀ ਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੂਹੋ ਜੋ ਕਤਕ ਦੀ ਪੂਰਣਮਾਸੀ ਨੂੰ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਤੇ ਕਾ
ਲੂ ਨੇ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖਾਈ ਹੈ ਤੇ ਹਰਿਦਿਆਲ ਪੰਡਿਤ ਲਿਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰਿਦਿਆ
ਲ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਭ ਮਹੂਰਤਿ ਅਤੇ ਸਤਾਈ ਨਛੱਤ੍ਰੀ ਕਤਕ ਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਕਲੂ
ਦੇ ਘਰ ਬਾਲਕ ਜੋ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕੋਈ ਵਡਾ ਅਵਤਾਰੀ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕਾਲੂ
ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖਵਾਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਿਵੇ
ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਭੀ ਹਥ ਆਵੇ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੋਜ ਕੀਤਿਆ ਹਥ ਆਵੇ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਉਥੇ ਦੇ ਵਸਕੀਨ ਹੋ ਤੁਸਾਂ
ਹੀ ਤੇ ਖੋਜੁ ਹਥ ਆਵੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋ ਪੁਛੋ। ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ
ਲੂ ਦੇ ਰੀਦਾ ਭਿਰਾਉ ਹੈ ਲਾਲੂ। ਸੋ ਕਾਲੂ ਤਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਲਾਲੂ ਰਹਿਦਾ ਹੈ। ਉ
ਸ ਪਾਸੋ ਪੁਛੀਏ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਦੇਵੋ। ਓਹ ਭੀ ਹੋਵੈ ਤੇ ਮੈ
ਭੀ ਨਾਲੇ ਹੋਵਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਲਾਲੂ ਦੇ ਰੀ ਨੂੰ ਆਖੀਏ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਬਿਧ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਹੋਈ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਸ
ਥੋ ਕੋਲ ਪਾਏ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਦੇਹੁ ਕਿਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਮੈ ਭੇਦ ਨਾਂਹੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੰਗ
ਤਿ ਆਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਕੰਮ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਹੀ ਪਾਸੋ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋ ਏਹੁ ਪਰਉਪਕਾਰ ਤੂੰ ਕਰ
ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਵਾਉ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਆਖਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਸਿਖ ਨਾਲ ਲੈ
ਜਾਹ। ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੋਈ ਭੇਜੋ ਮੈ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਖੇ
ਪੈਨੂੰ ਸਦਿਆ ਸਿਖ ਸੀ ਜਟੇਟਾ ਜਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਹੈਂ ਗੁਰੂ ਕਾ ਤੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹੁ ਤਲਵੰਡੀ ਓ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਨਕਜੀਦੀਜਨਮਪੱਤ੍ਰੀਲੈਆਉ।ਤਾਂਲਾਲੇਪਨੂੰਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਧੰਨਿਅਸਾਂਦੇਭਾ
ਗਹੈਨਜੋਅਸੀਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀਦੇਖਾਂਗੇ।ਤੇਅਸੀਂਜਾਣਾਂਗੇਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾ ਦਰਸਨਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਆਖਿਆਭਾਈਲਾਲਾਤੈਨੂੰਕਰ
ਤਾਰਦਿ [illegible] ਅਤੇਭਾਈਲਾਲਾਪਨੂੰਦੋਵੇਂਤੁਰੇ ਸੋਤਲਵੰਡੀਆਏ।
ਆਇਕਰ [illegible] ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਲਾਲੂਨੂੰਆਖਿਆਭਾਈਲਾਲੂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕ ਜੀਦੀਜਨਮਪਤ੍ਰੀਦੇਹੁ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮੰਗੀਹੈ।ਅਸਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਨੂੰਦੇਣੀਹੈ।[illegible] ਲਾਲੂਆਖਿਆਜੀਮੇਰੇਪਾਸਤਾਂਨਹੀਂ।ਤਾਂਬਾਲੇਆਖਿਆਭਾ
ਈਲਾਲੂਤੂੰਮਹਿਤੇਕਾਲੂਦਾਭਤੀਜਾਹੈਂ।ਤੂੰਘਰਵਿਚਿਟੋਲ।ਮਹਿਤਾਕਾਲੂਭੀਚਲਾਗ
ਆਹੈਤੇਅਮਾਂ [illegible] ਭੀਚਲਗਈਹੈ।ਤੂੰਢੂੰਡਸੋਘਰਵਿਚਟੋਲ।ਤਾਂਭਾਈਲਾਲੂ
ਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਮਿਤ੍ਰਹੈਂਸਚੁਆਖੁ।ਅਬਗੁਰੂਅੰਗਦ
ਜੀਕੋਗੁਰੂਸਿਰਿਨਿਵਾਜਿਆਹੈ।ਤੂੰਤਾਂਹੋਰਹੀਸੁਣਾਇਆ।ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਆਖਿਆ
ਭਾਈਜੀਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀਹੋਇਆ।ਜਿਸਦੇਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੰਜਪੈਸੇਤੇ
ਨਲੇਰ [illegible] ਤਿਸਨਾਲਫਿਰ ਬਰਾਬਰੀਕਿਹੀ।ਤੇਸਿਰੀਚੰਦਜੀਉ
ਲਾਦਕਰਕੇ [illegible] ਤਾਂਲਾਲੂਆਖਿਆਭਾਈਮੈਂਘਰਵਿਚਟੋਲਦਾਹਾਂਤੇਭਾਈਕ
ਲੂ [illegible] ਭੀਚਲਗਈਹੈ।ਬਹੁਤਲੇਖੇਦੇਕਾਗਤਪਏਹੋਏਹੈਨ
ਤਾਂ [illegible] ।ਟੋਲਦੇਟੋਲਦੇਪੰਜਵੇਂਦਿਨਪੱਤ੍ਰੀਲੱਧੀ।ਅਤੇਲਭਕਰ
ਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਦਿਤੀ ਬਾਲੇਨੇਲਾਲੇਪਨੂੰਨੂੰਦਿਤੀ।ਤਾਂਭਾਈਲਾਲੇਪਨੂੰਬਾਲੇ
ਨੂੰਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਭੀਨਾਲੇਹੀਚਲੁ।ਤੇਰਾਬਹੁਤਾਸਸਹੋਵੇਗਾ।ਤਾਂਬਾਲੇਆ
ਖਿਆਭਲਾਭਾਈਚਲੀਏ।ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਤੇਲਾਲਾਪਨੂੰਪਤ੍ਰੀਲੈਕੇਚਲੇਆਹੇ
ਤਾਂਭਾਈਲਾਲੂਆਖਿਆਭਾਈਜੀਤੁਸੀਂਤਾਂਜਨਮਪਤ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਲੈਚ
ਲੇਹੋ।ਪਰਮੇਰੀਭੇਟਭੀਕੁਛਲੈਜਾਵੋ।ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਆਖਿਆਭਲਾਭਾਈਲਾਲੂਦੇ
ਦੇਜੋਕੁਛਤੁਸਾਡੇਜੀਆਵਦੀਹੈ ਤਾਂਭਾਈਲਾਲੂਪੰਜਪੈਸੇਤੇਨਲੇਰਦਿਤਾ ਅਤੇ
ਆਖਿਓਸੁਜੋਏਹਮੇਰੀਭੇਟਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਅਗੇਰਖਣੀ।ਅਤੇਮਥਾਟੇਕਣਾ
ਅਤੇਮੇਰੀਅਰਦਾਸਕਰਨੀਤੇਕਹਿਣਾਜੋਕਦੀਸਿਰੀਚੰਦਹੋਰੀਂਬੋਲਿਕਿਆਪਣੀ
ਰਜਾਰਖਣਾ।ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਆਖਿਆਭਾਈਲਾਲੂਪੈਸਾਕੋਈਨਹੀਂਕਰਨਾ।ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਅੰਗਦਜੀਬਡੇਸੰਤਸਰੂਪਹੈਨਿ।ਤਾਂਜਨਮਪਤ੍ਰੀਲੈਕੇਭਾਈਬਾਲਾਤੇਲਾਲਾਪ
ਨੂੰਦੁਰੇਖਡੂਰਖਹਿਰਿਆਂਦੀਵਿਚਿਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਪਾਸਆਏ।ਆਣਕਰਿਕੇਜਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੈ [illegible] ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਭਾਈ ਲਹੂਰੀ ਭੇਟਾ ਦੇਤੀ ਸਾਬਾ
ਵੀ ਫਿਰ ਲੇ ਆਇਤਾ ਦੇਖਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੈਨੂੰ
ਕਰਤਾਰ ਗਤਿ ਆਵੇ ਅਜ ਤੂ ਸਾ ਅਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਇਆ ਹੈ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਹਥ ਲੈ ਕਰ ਅਖੀਆਂ ਤੇ ਰਖੀ ਅਤੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖੀ ਜਾਂ ਖੋ
ਲ ਕਰ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਅ
ਜੇਹਾ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਜੋ ਦੋਵੇ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇ ਲਿਖਣ ਜਾਣੇ। ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਖ
ਹਿਰਾ ਜੱਟ ਬੋਲਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸੇ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਪੈੜਾ ਮੋਖਾ ਖਤ੍ਰੀ ਹੈ ਓਹ ਦੋਵੇ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇ ਅਖ
ਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਹਿਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਆਂਦਾ ਚਾਹੀਏ ਜਰੂ
ਰ ਤਾਂ ਮਹਿਮੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਜਰੂਰ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਹਿਮ ੧
ਗਇਆ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪੈੜੇ ਆਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਉਸ ਤਾਈ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਦਿਖਾਈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਪੈੜੇ ਤ ੧
ਰਤਾ ਵਾਚ ਸੁਣਾਈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣਕਰ ਖੁਸ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆ ੧
ਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਪੈੜਾ ਏਹ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਸਾਨੂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚਿ ਲਿਖ ਦੇ
ਹੁ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਪੈੜੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ। ਕਾਗਦ ਸਿਆਹੀ ਅਤੇ ਕਲਮ ਮੰਗਾ
ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮੈ ਲਿਖ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕਾਗਦ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ ਅ
ਰ ਕਲਮ ਮੰਗਾਇ ਦਿਤੀ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਿਖਵਾਈ। ਪਰ ਮੁਖ ਸੋਤੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਦੇ।

।।ਅਗੇ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਪਰਸਿੱਧ ਹੈ ਗੇ ਸਨ।।

ਏਹ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਖਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਗਤ
ਵਿਚ ਵਰਤਾਏ। ਐਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਤ ਦੇ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁ
ਰਮੁਖੀ ਅਖਰ ਬਨਾਏ ਕਿਓਂ ਜੋ ਸਹੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸਮਝਨੀ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨੀ ਬੜੀ ਔਖੀ ਸੀ
ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸੁਖੇਨ ਹੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਲਜੁਗੀ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਬੁਧ ਮੋਟੀ ਜਾਨ
ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਖਰ ਰਚ ਦੀਏ ਹੈਨ। ਸਿਧਾ ਸਾਦਾ ਗੁਰਮੁਖ
ਰਸਤਾ ਬਨਾ ਦੀਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖ ਸ੍ਰਧਾਵੰਤ ਜਿਸ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇ ਮੋਖ ਹੋਣ ਕੀ ਚਾਹ
ਹੋਵੇ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਖੇਨ ਰਸਤੇ ਪਰ ਚਲੇਗਾ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ
ਧਾਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ।ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ।

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਅਥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨੇ ਕੀ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖਣੇ ਦੀ ਬਿਧਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇ ਬੈਠੇ ਅਰ ਸਭ ਸਿੰਘ ਬੈਠੇ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਭੀ ਆਦਿ ਲੈਕਰ ਸਭ ਸੰ
ਗਤੇ ਆਇ ਬੈਠੇ॥ ਭਾਈ ਪੈੜਾ ਮੋਖਾ ਲਿਖਣ ਲਗਾ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੨੬ ਪੰਦ੍
ਰ ਸੈ ਛੱਬੀ ਕਤਕ ਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਇਕ ਪਹੂ
ਰਿਤੇ ਅਧੀਰਾਤ ਬੀਤੀ ਉਸ ਸਮੇ ਅਨੁਰਾਧਾ ਨਛੱਤ੍ਰ ਸੀ ਸੁਭ ਮਹੂਰਤ ਥਾ। ਗਾਇ ਭੂਰੇ
ਤੁਟੀ ਤੀਤ ਲਵੰਗੀ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਘਰ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਦੇ ਉਦਰ ਥੀ। ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਖਬ
ਰ ਹੋਈ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦਾ ਪਰੋਹਤ ਹਰਿਦਿਆਲ ਥੀ ਨਾਲੇ ਕੁਲ ਦਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੀ ਕਾ
ਲੂ ਵਡੀ ਵੇਲੇ ਉਠ ਕੇ ਹਰਿਦਿਆਲ ਦੇ ਘਰ ਗਇਆ। ਜਾਇ ਕਹਿਓਸੁ ਓਸ ਪਾਧ
ਜੀ ਅਬ ਟੇਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਹਰਦਿਆਲ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਇਤ ਵੇਲੇ ਕਿਓਂ ਆਇ
ਆ ਹੈ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਬਾਲਕ ਨੇ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਸੀਘ੍ਰ ਚਲਕੇ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖ
ਤਾ ਹਰਿਦਿਆਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਮੈ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਆਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਚ
ਲ ਘਰ ਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇਆ ਪਿਛੋਂ ਪੰਡਿਤ ਪੰਜ ਘੜੀ ਆਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਆਇ
ਆ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਸੀਰਬਾਦ ਦਿਤੀ। ਤਾ ਕਾਲੂ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਇਆ ਅਗੇ ਕਾਲੂ
ਵਿਛਾਵਣੇ ਕਰ ਰਖੇ ਆਹੇ ਪੰਡਤ ਨੂੰ ਬੈਠਾਲਿਆ ਪਾਂਧੇ ਬੈਠ ਕਰ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਕਾਗਦ
ਕੇਸਰ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਕਾਲੂ ਕਾਗਦ ਕੇਸਰ ਤੇ ਥਾਲੀ ਵਿਚ ਚਾਵਲ ਗੁੜ ਲੈ ਆਇਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਪੰਡਿਤਆਖਿਆਕਾਲੂਮੈਨੂਸਬਦਸੁਣਾਉਜੋਉਸਲੈਕਿਆਸਬਦਲੈਕਰਜਨਮਿ
ਆਹੈਅਤੇਵਖਤਸੁਣਾਇ ਕਿਸੁਵਖਤਜਨਮਲੀਤਾਹੈਸੁ॥ਤਾਕਾਲੂਆਖਿਆਜੋਜਨਮ
ਦੀਮੈਨੂੰਖਬਰਹੈਇਕਘੜੀਤੇਦੋਪਹਿਰਰਾਤਬੀਤੀਸੀਤਦਜਨਮਲੀਤਾਹੈਸੁ॥ਤੇਸਬ
ਦਦੀਮੈਨੂੰਖਬਰਨਾਹੀ॥ਤਾਂਪੰਡਿਤੁਆਖਿਆਕਾਲੂਅੰਦਰੋਜਾਕੇਦਾਈਪਾਸੋਪੁਛ॥ਤਾਂਕਾਲੂ
ਅੰਦਰੋਦਉਲਤਾਦਾਈਨੂੰਬਾਹਿਰਸਦਿਆ॥ਤਾਦਾਈਬਾਹਰਆਈਆਖਣਲਗੀਮਾਹ
ਤਾਜੀਮੈਨੂਕਿਉਸਦਿਆਹੈ॥ਤਾਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਦਾਈਜੋਪੰਡਿਤਹੋਰੀਪੁਛਦੇਹੈਨਸੋਤੂੰ
ਜਾਣਦੀਹੈਤਾਂਦਸੁ॥ਤਾਂਦਾਈਆਖਿਆਪੰਡਿਤਜੀਕਿਆਪੁਛਦੇਹੋ॥ਤਾਂਪੰਡਿਤਕਹਿਆ
ਦਾਈਬਾਲਕਕਿਆਸਬਦਲੈਕਰਜਨਮਿਆਹੈ॥ਤਾਂਦਾਈਬੋਲੀਪੰਡਤਜੀਮੇਰੇ
ਹਥਾਂਵਿਚਕਈਬਾਲਕਜਨਮੇਪਰਅਜੇਹਾਬਾਲਕਇਸਤਰਾਂਕੋਈਨਹੀਜਨਮਿਆ
ਇਸਦਾਅਵਾਜੁਇਸਤਰਾਂਨਿਕਲਿਆਹੈਜਿਸਤਰਾਂਕੋਈਵਡਾਸਿਆਣਾਹਸਕਰਿ
ਮਿਲਦਾਹੈ॥ਇਸਬਾਲਕਦੀਮੈਨੂੰਵਡੀਹੈਰਾਨਗੀਲਗਿਰਹੀਹੈ॥ਤਾਂਪੰਡਿਤਕਹਿਆ
ਸੁਣਕਾਲੂਬਾਲਕਸਤਾਈਏਂਨਛਤ੍ਰੀਪੂਰੀਜਨਮਿਆਹੈਜੇਪਹਿਲੇਦੋਹੁਪਹਿਰਾਂਦੇਅੰ
ਦਰਜਨਮਿਆਹੈਤਾਂਸਾਹੂਕਾਰਹੋਵੇਗਾਜੇਪਿਛਲੇਪਹਿਰਰਾਤਢਲੀਹੋਈਜਨਮਿ
ਆਹੈਤਾਂਅਜਵਡੀਪੁਰਬੀਦੀਰਾਤਆਹੀਇਸਦੇਸਿਰਤੇਛਤ੍ਰਫਿਰਿਆਲੋੜੀਏ
ਮੈਨੂਬੜਾਅਸਚਰਜਆਂਵਦਾਹੈਦੇਖਾਂਕੇਹੜਾਛਤ੍ਰਫਿਰੈ॥ਪੰਡਿਤੁਬੜਾਵਿਚਾਰਵ
ਨੇਹੈਸੀ॥ਤਾਂਪੰਡਿਤਕਹਿਆਕਾਲੂਮੈਨੂੰਬਾਲਕਦਾਦਰਸਨੁਕਰਾਉ॥ਤਾਂਕਾਲੂਅੰਦ
ਰਿਜਾਇਕਰਬਾਲਕਮੰਗਿਆ॥ਤਾਅਗੋਨਾਨਕਜੀਦੀਮਾਤਾਬੋਲੀਮੈਬਾਲ
ਕਨਹੀਦੇਂਦੀਠੰਢਦੇਦਿਨਹੈਨ॥ਤਾਂਪੰਡਤਕਹਿਆਬਾਲਕੁਦੇਵੋਜੇਕੁਛਬਾਲਕਨੂੰਵਿ
ਘਨਹੋਵੇਤਾਂਮੈਜੁਮਾਕਰਾਂਗਾ॥ਤਾਬਾਲਕੁਮਾਤਾਦਿਤਾ॥ਤਾਂਕਾਲੂਪੋਤੜਿਆਂਵਿਚਲਪੇ
ਟਕੇਲੈਆਇਆ॥ਤਾਆਇਕੇਪੰਡਿਤਦੇਅਗੋਲੈਬੈਠਾ॥ਤੇਪੰਡਿਤਗਿਆਨਵਾਨਸੀ
ਪੰਡਿਤਅਗੋਉਠਖੜੋਇਆਦੋਇਹਥਜੋੜਕਰਨਮਸਕਾਰਕੀਤੀ॥ਤਾਪੰਡਤ
ਆਖਿਆਜਾਹਿਕਾਲੂਲੈਜਾਹੀ॥ਤਾਬਾਲਕਨੂਕਾਲੂਅੰਦਰਦੇਦਿਤਾ॥ਤਾਫੇਰਕਾਲੂ
ਆਇਕੇਆਖਿਆਪੰਡਿਤਜੀਇਸਬਾਲਕਦਾਨਾਉਦਸੋਜੋਕੇਹੇਮਹੂਰਤਿਜਨਮਿਆ
ਹੈਇਸਦੇਲਛਣਦਸੋ॥ਤਾਪੰਡਿਤਕਹਿਆਕਾਲੂਇਸਦਾਨਾਉਸੋਧਕੇਮੈਰਖੇਗਾ॥ਤੇਰ
ਦਿਨਾਂਨੂੰਨਾਉਭੀਰਖਾਂਗਾਤੇਚੋਲਾਭੀਪਾਊਂਗਾ॥ਤਾਪੰਡਿਤਘਰਨੂੰਆਇਆ॥ਤੇਰਾਂਦਿਨ
ਵਿਚਾਰਕਰਦਾਰਹਿਆ॥ਜਾਂਤੇਰਾਂਦਿਨਹੋਏਤਾਪੰਡਿਤਆਇਆ॥ਬਾਲਕਨੂੰਚੋਲਾ
ਪਾਇਆਅਤੇਨਾਉਰਖਿਆਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਤਾਕਾਲੂਕਹਿਆਪੰਡਿਤਜੀਉਸਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏਹਨਾਉਨਹੀਸੀਰਖਣਾ ਏਹਨਾਉਠਿਕੁਰਕਦਾਸਾਂਝਾਹੈ ਤਾਪੰਡਿਤਆਖਿਆਕਲੂਏਹੁਵ
ਡਾਅਵਤਾਰੀਹੈ॥ਤੇਰੇਘਰਆਇਆਹੈ ਏਵਡਾ ਅਵਤਾਰੀਅਗੇਕੋਈਨਹੀਹੋਇਆ ਸ੍ਰੀਰਾਮ
ਚੰਦਤੇਕ੍ਰਿਸਨਚੰਦਹੋਏਹੈਨ ਸੋਓਨਾਨੂੰਹਿੰਦੂਪੂਜਦੇਹੈਨਅਤੇਇਸਨੂੰਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੋਨੋਪੂਜਨ
ਗੇ ਇਸਦਾਨਾਉਜਿਮੀਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਰਹਿਜਾਵੇਗਾ ਵਡਾ ਤ੍ਰਿਪੁਨਾਨਕ ਹੋਇ ਜਾਂਵੇਗਾ॥
ਇਸਤਾਈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਰਾਹ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀਭੀਰਾਹਦੇਵੇਗੀਅਸਮਾਨਵੀਰਾਹਦੇਵੇਗਾ॥
ਏਹ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਜਪੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂਨੂੰ ਜਪਾਵੇਗਾ ਬਡਾ ਧਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆ
ਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾਣੇਗਾ ਬਿਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣੇਗਾ ਨਾਹੀ॥ਕਾ
ਲੂ ਏਹ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਰਹਿ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਮੈ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕੋਨਾ ਦੇਖਾਂਗੇ॥
ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਜੋ ਮੇਰੀ ਆਰਬਲਾ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਹੈ ਏਹ ਵਡਾ ਅਵਤਾਰੀ ਜਨਮਿਆ ਹੈ॥ਸਭ੍ਰ
ਨਾਥ ਚੌਤਾਸੀ ਸਿੰਧ ਛੇ ਜਤੀ ਬਵੰਜਾ ਬੀਰ ਚੌਸਠ ਜੋਗਣੀ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਦੇਵਤਾ ਨਵ ਦੇਵੀਆ
ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਸਭ ਇਸਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਨਿਗੇ॥ਏਹੁ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਜਗਤ ਦੇ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਵਾਰਤਾਂ ਆਖਕੇ ਪੰਡਿਤ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ
ਗਇਆ॥ਕਾਲੂ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਲਗੇ ਬਾਲਕ ਦੀ ਪਾਲਨ ਕਰ
ਨ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਅੰਨ ਬਸਨ ਗਊਆਂ ਭੀ ਆਂਦੇ ਲੈਕਰ ਦਾਨ ਕੀਆ ਅਨੰਦ
ਮੰਗਲ ਚਾਰ ਹੋਏ ਸਰਬਤ ਪਰਵਾਰ ਨੇ ਖੁਸੀ ਕਰੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਰਬਤ ਤ੍ਰੀਆ
ਮਿਲਕਰ ਵਧਾਈ ਦੀਨੀ ਮਾਤਾ ਸਰਬਤ ਕੋ ਆਸਖ ਦੀਨੀ ਮਾਨ ਕੀਆ॥ ੨ ॥

॥ਸਾਖੀ ਬਾਲਕੋਂ ਸੰਗ ਖੇਲਣ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ॥

॥ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੰਜ ਬਰਸਾ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗਲ
ਕਰਨ ਲਗੇ ਤੇ ਬਾਲਕ ਨਾਲ ਖੇਲਣ ਲਗੇ ਜੋ ਕੁਛ ਵਸਤੂ ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਲੈ ਜਾਵਣ ਸੋ ਬਾ
ਹਰ ਫਕੀਰਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਆਵਣਾ॥ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਪੰਡਿਤ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇਕੇ ਉਲਾਮਾ ਦੇਂਦਾ ਆ
ਖੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਭਲਾ ਛੱਡ ਫਿਰਾਇਆ ਹਈ॥ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਆਖਿਆ ਕਲੂ ਹੁਣ ਤੂ ਸੀ ਉਲਾਂਭ
ਦੇਦਾ ਹੈ ਅਜੇ ਓਹ ਦਿਨ ਆਵਨਗੇ ਤਾਂ ਤੂ ਸਿਧੇ ਮੂਹੁ ਬੋਲ ਸੇਂ ਭੀ ਨਾਹੀ॥ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਲਗੇ ਖੇਲਣਾ॥ਪਰ ਹੋਰ ਬਾਲਕਾ ਨਾਲੋ ਇਨਾਦੀ ਤਰਾ ਹੋਰ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵੈ ਜਿਥੇ ਬੈਠ
ਨਿ ਚੌਕੜੀ ਮਾਰਕੇ ਬੈਠੇ ਰਹਿਨਾ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਗੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬਾਰਤਾਂ ਕਰਨ
ਜੋ ਬਾਤ ਕਰਨ ਸੋ ਭਗਤੀ ਵਾਲੀ ਕਰਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਭ ਸਦਾ ਮਨ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇ ਹਿੰਦੂ
ਦੇਖਕੇ ਕਹਿਨ ਕੇ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਖਨਿ ਏਹੁ ਕੋਈ ਔਲੀਆ
ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਬਰਸਾ ਸਤਾਂ ਦਾ ਹੋਇਆ॥ਤਾਂ ਕਾਲੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਾਧੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮਹੂਰਤ … ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਪੜਨਾ ਬੈਠਾਵਨੇ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ … ਪਤ੍ਰੀ ਕਰਕੇ ਖੋਲ ਕੈ ਸੋਧਿ ਕੇ ਆਖਿਆ ਮ
ਹਿਤਾ ਜੀ ਅਜ ਮਹੂਰਤ ਭਲਾ ਹੈ ਨਖਤ੍ਰ ਅਸੁਨੀ ਹੈ ਸੁਕਲਾ ਪਖੁ ਹੈ ਪੰਚਮੀ ਤਿਥੀ ਹੈ
ਵੀਰ ਵਾਰ ਹੈ ਰੋਹਿਣੀ ਨਛਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਕੇਸਰ ਸੁਪਾਰੀ ਚਾਵਲ ਅਤੇ ਦਖਣਾ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਘਰੋ ਲੈਕਰ ਆਇਆ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਆਇਆ। ਆਖਣ ਲਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨ
ਕ ਤੂੰ ਪਾਂਧੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ। ਤਾ ਪਾਧੇ ਨੇ
ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸ ਜੀ ਮਨਾਇਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤਾਇਆ ਤੇ ਪਟੀ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲ
ਗਾ ਪੜਨ। ਤਾ ਕਾਲੂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਤਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪੜਦੇ ਰਹੇ
ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਆਏ ਦੇਖਕਰ ਮਾਤਾ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਗੋਦ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਤੇ
ਸਿਰ ਚੂਮਿਆ ਪਿਆਰ ਦਿਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਵਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਇਕਰ ਪ
ਲੰਘ ਪਰ ਸੁਤੇ। ਜਾ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋਈ ਤਾ ਜਾਗੇ ਤਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਜਲ ਲੈਕਰ ਮੂਹੁ ਧੁਆਇਆ ਤੇ ਇ
ਸਨਾਨ ਕਰਾਇਆ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਾਏ … ਪਾਧੇ ਪਾਸ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਲੈ ਗਇਆ ਤਾਂ ਪਾਧੇ
ਰ ਪਟੀ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਟੀ ਰਖਕੇ ਬਹਿ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਆਖਿਆ
ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਪੜਦਾ ਕਿਉ ਨਹੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪਾਧਾ ਤੂੰ ਆਪ ਕੁਛ ਪੜ੍ਹਿਆ
ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਪੜਾਵਦਾ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਆਖਿਆ ਮੈ ਸਭ ਕੁਛ ਪੜਿਆ ਹਾਂ। ਜਮਾ ਖਰਚ
ਸਦਾਏ ਰੋਉੜੇ ਲੈਣ ਦੇਣਾ ਮਿਣਤੀ ਗਿਣਤੀ ਹਸਾਬ ਏਹ ਸਭ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹਾਂ ਹੋਰ ਗਾਏ
ਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣ ਸੰਧਿਆ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭ ਕੁਛ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਪਾਂਧਾ ਜੀ ਏਨੀ ਪੜਨੀ ਗਲੀ ਫਾਹੇ ਪੈਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਜੋ ਪੜਨਾ ਹੈ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਆ
ਖਿਆ ਹੋਰ ਕੇਹੜਾ ਪੜਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਫਾਹੇ ਨਾ ਪਉਨ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾਇ
ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਤਾਂ ਏਹੋ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। (੩) ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀ ਪਾਧੇ ਨਾਲ ਉਪਦੇਸ ਆਦਿ॥

ਅਗੇ ਸੰਮਤ ੧੫੩੩ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਸਤਮੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਧੇ ਗੁਪਾਲ
ਪ੍ਰਤਿ ਸਬਦ ਸੁਣਾਇਆ। ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥

ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ॥ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕ
ਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿ
ਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ॥ ਜਿਥੈ ਲੇ
ਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਥੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪਾਧਾ ਜੀ ਹੈ [illegible] ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੁਣਨਾ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ॥
ਪੜ੍ਹਨਾ ਏਹ ਸਾਰ ਹੈ ਏਹ ਜੋ ਜੀ ਸਾਰ ਕਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਸੋ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸ ਦੀਵੇ ਦੀ ਕਾਗਦ ਸਣੀ
ਕਾ ਕਲਮ ਕਾਨੇ ਕੀ ਮਨ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਕਿਆ ਲਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਜੰ
ਜਾਲੁ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਲਿਖਣੇ ਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਪੈਂਦੇ ਹੈਨ ਅਰੁ ਵਿਕਾਰ ਉਪਜਦੇ ਹੈਨ
ਅਰ ਓਹੁ ਜੋ ਸਤ ਕਾ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਸੋ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇ ਕਰਿ ਮਸ ਕਰੀਏ ਇ
ਸ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜੋ ਭ੍ਰਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਸੋ ਕਲਮ ਕਰੀਏ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਮਤ ਹੈ ਸੁਭ ਵਿਚਾਰ ਵਾਲੀ ਸੋ
ਕਾਗਦ ਕਰੀਏ ਸੋ ਤਾ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛ ਕੈ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਿਖੀਏ ਕਿਆ ਲਿਖੀਏ ਪਰਮੇਸਰ
ਕਾ ਨਾਮ ਲਿਖੀਏ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਉਪਮਾ ਲਿਖੀਏ ਜਿਸ ਨਾ ਲਿਖਣੇ ਕਰ ਸਭ ਵਿਕਾਰ ਮਿ
ਟਜਾਨ ਅਰੁ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਉਸ ਭਗਵੰਤ ਕਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਦੇ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਹੈਨ ਸੋ ਪਾਂਧਾ ਜੀ ਏਹ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਤੂੰ ਏਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉ ਨਹੀ ਤਾ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਤੇ ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਉ ਨਾਲੇ ਪਾਂਧਾ ਜੀ ਜਹਾ ਏਹ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ਜਾਵੈ
ਗਾ ਪਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਤਹਾਂ ਏਹੁ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਜਸ ਤੇਰੇ ਹਥ ਮੈ ਨਿਸਾਨ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਤਾ ਤੇਰੇ ਨਜੀਕ ਜਮ ਦੂਤ ਨਾ ਆਵੇਗਾ [illegible] ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਤੈ
ਕਿਥੋਂ ਸੁਣੀਆ ਹੈਨ ਅਜੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਾਲਕ ਹੈ [illegible] ਪੜ੍ਹਨਾ ਆਇਆ ਹੈ ਐ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਤੇ ਹੈਨ ਉਨ ਕੋ ਕਿਆ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ॥

॥ ੨ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਚਰੀਆ ਸਾਖੀ॥

॥ਜਿਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਹਜ ਭਾਉ॥ ਤਿਨ ਮੁਖ ਟਿਕੇ
ਨਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨ ਸਚਾ ਨਾਉ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ
ਵਾਉ ਦੁਆਉ॥ ੨ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪਾਂਧਾ ਜਹਾ ਏਹੁ ਜੀਵ ਜਾ
ਵੈਗਾ॥ ਤਹਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪਣੇ ਕਰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਪੁੰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਹ

ਤੇਰਾ ਆਦਰੁ ਹੋਵੇਗਾ ਸਦਾ ਖੁਸੀਆ ਹੋਨਗੀਆ ਬੜਾ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਬੜੇ ਮੰਗਲ ਹੋ
ਨਗੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਨਗੇ ਜਿਨਾ ਮਨ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ
ਸਿਮਰਿਆ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਗਾਹ ਮੇ ਬੜਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰੁ ਗਲਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰ ਨਹੀ ਪਾਈਦਾ ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੈ ਤਦ ਭਜਨ ਵਿਖੇ ਮਨ ਲਗਦਾ ਹੈ ਏ
ਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਪਾਂਧਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਿਆ ਫਿਰ ਪਾਂਧੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੌ ਕੋਈ ਜਮ [illegible] ਨਹੀ ਤਿਨ ਕੋ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਭੀ ਨ
ਹੀ ਜੁੜਤਾ ਅਰ ਇਕ ਪਾਤਸਾਹੀਆਂ [illegible] ਅਤੇ ਓਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਿਨਾਂ ਕੀ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਉਨ ਕਉ ਤਿਨ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਹੈਨ ਕੈਨਹਵਾਲ ਉਨਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਾਤਿਸ
ਾਹੀਆਂ ਕਰਤੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਸੋ ਡਰਤੇ ਨਾਹੀ ਉਨਕਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਕਹੀਏ ਜੀ॥ ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਇਕ
ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਉ ਸਲਾਰ॥ ਇਕ ਉਪਾ
ਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਬਾਰ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਵਿ
ਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰ॥ ੩ ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਪਾਧਾ ਜੀ ਇਕ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇਕ
ਸਾਹ ਹੈਨ ਇਕ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੈਨ ਇਕ ਉਨਾ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਉਪਰ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗ ਮੰਗ ਖਾਂਦੇ
ਹੈਨ॥ ਪਾਧਾ ਜੀ ਜੋ ਈਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਸੁਖ ਭੋਗਤੇ ਹੈਨ ਅਰ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰ ਨਹੀ ਜਪਤੇ ਤਿਨਕਾ ਆਗੇ ਐਸਾ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਐਸੀ ਸਜਾਇ ਤਿਨ ਕਉ
ਮਿਲੇਗੀ ਜੈਸੇ ਦਾਣਿਆਂ ਕੌ ਚਕੀ ਦੇਤੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਤੇਲੀ ਤਿਲਾਂ ਕਉ ਦੇਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਦੁਧ
ਕਉ ਮਧਾਣੀ ਦੇਤੀ ਹੈ ਮਥ ਕਰ ਅਰ ਜੈਸੇ ਕਪੜੇ ਕਉ ਧੋਬੀ ਦੇਤਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਧਾ ਜੀ ਉਨਕ
ਉ ਐਸੀ ਸਜਾਇ ਮਿਲੇਗੀ॥ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਇਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜਪਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਮੰਗ ਮੰਗ ਖਾਂਦੇ
ਹੈਨ ਉਨ ਕਉ ਦਰਗਾਹ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਵਿਚ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ
ਅਰ ਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਉਨਕਾ ਆਦਰ ਕਰੇਗਾ॥ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕਰ ਪਾਂਧ
ਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਗਿਆ॥ ਫਿਰ ਪਾਧੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਕੈਸੀ ਵਡੀਆ ਭਗਤੀ ਵਾਲੀਆ
ਬਾਰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਅਜੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਾਲਕ ਹੈਂ ਕੁਛ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਾ ਸੁਖ ਦੇਖਿਆ ਅਜੇ
ਤੇਰੀ ਕਿਥੇ ਉਮਰ ਹੈ ਅਜੇ ਤੂੰ ਗ੍ਰਿਸਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੂੰ ਐਸੀਆਂ ਬਾਰਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥ ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਭੈ ਤੇਰੈ ਤ
ਭੁਖ ਮਰਗਲਾ ਖਾਪਿ ਖਾਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹ॥ ਨਾਉ ਜਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੋਦੇ ਡਿ
ਠੇ ਖੇਹ॥ ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭਿ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਨੇਹ॥ ੪ ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪਾਂਧਾ ਜੀ ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਡਰ ਮੇਨੂੰ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ
ਬੁਧਿ ਭੈਮਾਨ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਅਰ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਪਈ ਖੁਸਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਇਆ ਕੰਬ
ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਈਹਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭੇ ਮਰ ਕਰ ਖਾਕ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨ॥ ਜਿਨ
ਕਾ ਹੁਕਮ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਮੰਨੀਦਾ ਸੀ ਜਿਨ ਕੇ ਡਰ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਭੈਮਾਨ ਹੋਵਦੀ ਸੀ ਸੋ ਭੀ
ਉਠ ਗਏ ਮਰ ਕਰ ਖਾਕ ਹੋ ਗਏ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਪਾਧਾ ਜੀ ਕੂੜਾ ਸਨੇਹੁ ਕਿਸ ਨਾਲ ਕਰਾਂ
ਅਸੀ ਭੀ ਇਸ ਸਰੀਰ ਕਉ ਛੋੜ ਜਾਵਾਂਗੇ॥ ਏਹ ਸਰੀਰ ਭੀ ਖਾਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਜਤੋ ਇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਝੂਠਾ ਸਨੇਹੁ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀ
ਏ ਜੋ ਸਭ ਕੋ ਉਪਜਾਵਤਾ ਹੈ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸੰਘਾਰਤਾ ਹੈ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੀ
ਏ ॥ ਏਹੋ ਸਬਦ ਕਾ ਅਰਥ ਸੁਣਾਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਪ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਨੂ ਚਲੇ ਆਏ ॥ ਆਇ
ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਆ ਤੇ ਆਨੰਦ ਪੂਰਬਕ ਸੈਨ ਕਰਾ ਜਦ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਹੋਇਆ ਤਾ ਅਤ
ਨੀ ਜਲਦੀ ਆ ਨਿਤ ਨੇਮ ਇਸ ਨਾਨ ਕਰਵਾਇਆ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਾਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉ
ਸ ਦਿਨ ਪਾਧੇ ਦੇ ਨਾ ਗਏ ਤੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕਾਗਦ ਲੈਕਰ ਚਉਕੀ ਉਪਰ ਰਖ ਕਰ ਉਸ ਜਲ ਤ
ਮਾਲ ਉਪਰ ਦੇਕਰ ਚੌਕੜੀ ਮਾਰਕੇ ਬੈਠ ਰਹਿ ਜੋ ਮੌਲੇ ਪੋਥੀ ਤਕ ਬਾਕਰਨ ਬੈਠਤਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਬਾਲਕ ਆਵੇ ਖੇਲਣ ਵਾਲਾ ਸਦੇ ਤਾ ਔਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਖਨ ਮੈ ਪੋ
ਥੀ ਪੜ੍ਹਤਾ ਹਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਆਖਨ ਲਗੇ ਜੋ
ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਕੇਹੜੀ ਪੋਥੀ ਪੜ੍ਹਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਾਉ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ
ਮੈ ਸਪ੍ਤ ਸਲੋਕੀ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ॥ ੴ ॥ਸਲੋਕ॥

੧ ਓਅੰ ਇਤਯੇ ਕਾਖਰੰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਆਹਰਨ ਮਾ
ਮਨ ਸਿਮਰਨਯ ਃ ਪ੍ਰਯਾਤਿ ਯਜੰ ਦੇਹੰ ਸਯਾਤਿ ਪਰਮਾਂ ਗਤਿ ॥ ੧ ॥ਸਰਬਤਃ
ਪਾਣਿ ਪਾਦੰ ਤਤ ਸਰਬਤੋ ਖ੍ਯਸਰੋ ਮੁਖੰ ॥ ਸਰਬਤ ਃ ਸ੍ਰੁਤਿਮਾ ਲਕੋ ਸਰਬਮਾਬ੍ਰ
ਤਯ ਤਿਸਟਤਿ ਃ ॥ ੨ ॥ ਅਰਜਨੋਵਾਚ ॥ ਸਥਾਨੇ ਰਿਖੀਕੇਸਤਵ ਪ੍ਰਕੀਰਤਿਆ ਜ
ਗਤ ਪ੍ਰਹਰਸਿਯਤ ਤਅਨੁਰਜਤੇਚ ਰਖ੍ਯਾਂਸਿ ਭੀਤਾਨਿ ਦਿਸੋਦ੍ਰਵੰਤਿ ਸਰਬੇ ਨ
ਮਸਯੰਤਿਚ ਸਿਧ ਸੰਘਾ ॥ ੩ ॥ਕਵਿ ਪੁਰਾਣ ਮਨਸਾ ਸਿਤਾ ਰਮਣੋਰਣੀਆਂ
ਸਮਨੁਸਮਰੇਦ ਯਾਸਰਵਸ੍ਯ ਧਾਤਾ ਰਮਾ ਚਿੰਤਅਰੂਪ ਮਾਦਿਤਅ ਵਰ
ਣੰ ਤਮਸਃ ਪਰਸਤਾਤ ॥ ੪ ॥ਉਰਧਾਮੂਲ ਮਧ ਃ ਸਾਖਾਮਵ ਸਿਥੰ
ਪ੍ਰਾਹੁ ਰਵ੍ਯਯੰ ॥ਛੰਦਾਂਸਿਯ ਸ੍ਯਪਰਣਾਂਨਿ ਯਸਤੰ ਵੇਦਸਵੇਦ ਵਿਤ ॥ ੫
ਸਰਵਸ੍ਯ ਚਾਹੰ ਹ੍ਰਿਦਿ ਸੰਨਿਵਿਸ਼ੋ ਮਤ ਃ ਸਮ੍ਰਿਤਿਰ ਗਿਆਨ ਮਪੋਹਨੰਚ
ਵੇਦੈਂ ਃ ਸਰਬੈਰਹਮੇਵ ਵੇਦਯੋ ਵੇਦਾਂਤ ਕ੍ਰਿਦ ਵੇਦ ਵਦੇਵ ਚਾਹੰ ॥ ੬ ॥
ਮਨਮਨਾ ਭ੍ਵਮਦ ਭਗਤੋ ਮਦਯਾਜੀ ਮਾਨਮਸਕਰੂ ਃ ਮਾਮੇਵੈਸਸ੍ਯ ਯੁਕ
ਤੇਵਮਾਤਮਾਨੰ ਮਤ ਪਰਾਇਣ ਃ ॥ ੭ ॥

॥ਜਬ ਸਪਤ ਸਲੋਕੀ ਗੀਤਾ ਕਾ ਉਚਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਣਕਰ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਏ ਤੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਾ ਕੇ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਅਸਾਡੀ ਸਮਝ ਮੇ ਏਹੁ ਸੰਹਸ ਕ੍ਰਿਤ ਨ
ਹੀ ਆਵਦੀ ਇਸਦਾ ਅਸਾਨੂ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਸੁਣਾਓ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ

ਜੀਅਰਥਲਗੇਕਰਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇਸੁਨੋਪਿਤਾਜੀ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨਜੀਨੇਆਪਨੇ
ਪਰਮਪਿਆਰੇਭਗਤ ਅਰਜਨਤਾਈਉਪਦੇਸਕੀਆਹੈਹੇਅਰਜਨ ਓਅੰਕਾਰਜੋਬ੍ਰ
ਹਮਅਖਰ ਬੇਦੋਮੇਹੈਅਰ ਪ੍ਰਣਵਵੀਉਸੀਕਾਨਾਮਹੈ ਸੋਓਅੰਕਾਰ ਵੋਹਜੋਪਰਮਪੁ
ਰਖੋਤਮਜਿਸਕੋਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਕਹਿਤੇਹੈ ਤਿਸਕੇਸ੍ਵਾਸੋਂਕਾ ਸਬਦਹੈਸੋਬਾਣੀਰੂਪਹੋ
ਕੇਪ੍ਰਥਮੇਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੇਰਿਦੇਮੇ ਪ੍ਰਵੇਸਕੀਆਤੋਇਸੀਬਾਣੀਕੇਬਲਸੇਸੰਸਾਰ ਰਚਾਔ
ਰਬੇਦਵੀਸੰਸਾਰਮੇਪ੍ਰਵਿਰਤਕੀਏਹੋਰਭਗਤੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਭਜਨਕੀਪ੍ਰਵਿਰਤਕੀ
ਆਹੈਜੋਕੋਈਇਸਓਅੰਕਾਰਕਾਜਾਪਕਰੇਗਾਔਰਮੇਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਹੋਂਮੇਰਾਧਿਆਨਧ
ਰੇਗਾਜਬਵੋਹਪ੍ਰਾਨੀਦੇਹਕਾਤਿਆਗਕਰੇਗਾ ਸੋਮੇਰੇਪਰਮਧਾਮਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਗਾਮੈ
ਜੋਹਾਂਸੋਸਦਾਏਕਰਸਹੋ। ਸੁਖਮਤੇਵੀਸੁਖਮਹਾਂਸਾਰੀਵਿਸ੍ਵਕਾਅਧਿਕਾਰੀਹੋਂਨਿਸ
ਚਿਤਹੋਂਡਰਮੇਰਾਸਭਕੇਸਿਰਉਪਰਹੈ ਔਰਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਮੇਰਾਹੀਹੈਕੋਟਿਸੂਰਸਕਾਰ
ਦਨਾਮੇਰੇਪ੍ਰਕਾਸਕੇਤੁਲਨਹੀਕਿਓਜੋਵੋਹਰਾਤ੍ਰੀਕੋ ਔਰਮੰਡਲੋਮੇਚਲਾਜਾਤਾਹੈਤੇ
ਮੇਰਾਪ੍ਰਕਾਸਜੁਗਾਦੇਆਦਿਜੁਗਾਦੇਅੰਤਵੀਔਰਮੰਧਵੀਏਕਰਸਹੈਕਾਹੇਤੇਜੋਅਗਿ
ਆਨਰੂਪੀਅੰਧੇਰਾਸਪਰਸਨਹੀਕਰਸਕਤਾਹੇਅਰਜਨਜੋਮੇਰੇਭਗਤਿਮੇਰੀਕ
ਥਾਕੀਰਤਨਪ੍ਰੇਮਕਰਕੇਕਰਤੇਹੈਸੰਸਾਰਕੋਸੁਣਾਕੇਪਵਿਤ੍ਰਕਰਤੇਹੈਔਰਜੋਸੁਨਤੇਹੈ
ਪ੍ਰਤੀਤਕੇਸਾਥਸੋਮੈਤਿਨਲੋਕਾਂਕੀਸਦਾਹੀਰੱਛਾਕਰਤਾਹੋ ਸੁਦਰਸਨਚਕ੍ਰਲੀਏ।
ਹੇਅਰਜਨਐਸਾਪੱਕਾਨਿਸਚਾ ਜੋਕੋਈਭਗਤਮੇਰਾਮੇਨੂੰਸਤਚਿਤਆਨੰਦਕੰਦਜ
ਨਕੇਸਰਬਵਾਸਨਾਕੋਰੋਕਕੇਮੇਰਾਸਿਮਰਨਕਰਤੇਹੈਮੈਤਿਨਕੇਪੀਛੇਰੱਛਾਕਰਤਾਫਿ
ਰਤਾਹੋਂ।ਹੇਪਿਤਾਜੀਜਬਅਰਜਨਨੂੰਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਦੇਵਨੇਐਸਾਉਪਦੇਸਕੀਆਤੋਅ
ਰਜਨਕਾਭ੍ਰਮਮੋਹਦੂਰਹੋਗੇਆਤੋਐਸੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਾਤਾਪਿਤਾਕੋਗੀਤਾਸੁਣਾਈ
ਮਾਤਾਪਿਤਾਬਡੇਪਰਸੰਨਹੂਏਫਿਰਮਾਤਾਪਕੜਗਈਆਖਨਲਗਾਚਲਪੜ੍ਹਪਾਧੇਪਾਸ
ਸੋਲੈਗੈਆਤਾਪਾਧੇਆਖਿਆਨਾਨਕਤੂੰਕਲਨਹੀਆਇਆਹੁਣਤੂੰਪਟੀਲੈਤੈਨੂੰਪੈਂਤੀਸਿਖਾਦੇਨ
ਹਾਂਤਾਬਾਬੇਜੀਨੇਆਸਾਰਾਗਵਿਚਸਬਦਉਚਾਰਿਆ। ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥
ਪਟੀਲਿਖੀ॥ ॥ਸਸੈਸੋਇਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਸਾਜੀ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬਏਕ
ਭਇਆ॥ਸੇਵਤਰਹੈਚਿਤੁਜਿਨਕਾਲਾਗਾਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲਭਇਆ॥ਮਨਕਾ
ਹੇਭੂਲਹਿਮੂੜਮਨਾ॥ਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਾਤੌਪੜ੍ਹਿਆ।੧ ॥ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਬੋਲੇਸੋਈਕਰਤਾਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਹੈਸਭਨਾਦਾਸਾਹਿਬਇਕੋਹੈਜਿਨ
ਇਕੋਸੇਵਿਆਹੈਆਇਆਤਿਨਦਾਸਫਲਹੈਹੋਰਜੋਬੜੇਪੜ੍ਹਨਵਾਲੇਹੈਨਿਤਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨ ਸਭਨ ਧਰਮਰਾਇ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਏਹੋ ਮਨ ਭੁਲਾ ਹੋਇਆ ਮਾਨਸ ਜਨਮ
ਖੋ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਰਹਾਉ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਮਨ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਚ ਠਹਿਰਾਉ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ
ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਨਾ ਪਵੇ। ॥ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ
॥ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਈੜੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ ਦਾਤਾ ਹੈ ਸਚਾ ਹੈ
ਇਨਾਂ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬੂਝਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾ ਦੇ ਸਿਰ ਫੇਰ ਲੇਖ ਨਹੀਂ
ਹੈਗਾ। ॥ਊੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ਸੇਵਾ
ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥
॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਊੜਾ ਓਅੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਈਸਨੇ ਜੋ ਸਿਸਟ
ਜੋ ਉਤਪਤ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਊੜਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿ
ਸਦੀ ਉਪਮਾਂ ਕਰੀਐ ਜਿਨ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਿਆ ਹੈ ਉਨ
ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੇ ਹੋਇ ਕੇ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸ
ਈ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਹੈਨ। ॥ਙੰਙੈ ਙਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜਿਆ ਪੰ
ਡਿਤੁ ਸੋਈ ॥ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥
ਙੰਙੇ ਅਖਰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸਚੇ ਸਬਦ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ ਤ ਪੜਿਆ ਭੀ ਸੋਈ
ਹੈ ਪੰਡਿਤ ਭੀ ਸੋਈ ਹੈ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਹਉ
ਮੈ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ॥ਕਕੈ ਕੇਸ ਪੁੰਡਰ ਜਬ ਹੂਏ ਵਿਣੁ ਸਾਬੂਣੈ ਉਜ
ਲਿਆ ॥ਜਮ ਰਾਜੇ ਕੇ ਹੇਰੂ ਆਏ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥੫॥
॥ਕਕਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਲਿਕ ਰੂਪੀ ਕਾਲਖ ਨੂੰ ਮਲ ਮਲ ਧੋਵੇ ਤ
ਉਤੋਂ ਉਜਲ ਨਹੀ ਹੋਂਦੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਚਿਟੇ ਕੇਸ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸਾਬੂਣ ਤੇ ਬਿਨ ਉਜ
ਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਪਹਿਲੇ ਬੋਦੇ ਜੇਹੇ ਕੇਸ ਕਾਲੇ ਉਤੇ ਚਿਟੇ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਮਾਨੋ ਜਮ ਰ
ਜੇ ਦੇ ਹੇਰੂ ਹੈਨ ਓਹ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੈਸੀ ਖੇਤੀ ਪਕੀ ਹੋਈ ਵਿ
ਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਬ ਤੇਰੀ ਜੁਆਨੀ ਬਿਤੀਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਤੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਜਪੇਂਗਾ
ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਵੇਗਾ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਧੋਤੇ ਜਾ
ਵਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਣ ਭੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇਂਗਾ ਤਾਂ ਜਮਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਸੰਗਲ ਪਾਇ ਕੇ ਲੈ
ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਏਸ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਪਛੋਤਾਵੇਂਗਾ। ॥ਖਖੈ ਖੁੰਦਕਾਰੁ
ਸਾਹ ਆਲਮੁ ਕਰਿ ਖਰੀਦਿ ਜਿਨਿ ਖਰਚੁ ਦੀਆ ॥ਬੰਧਨਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ

ਆਅਵਰੀਕਾਨਹੀਹੁਕਮਪਇਆ॥੬॥ ਖਖੇਅਖਰਕਹਿਆਸੀਪੂਰਨ
ਸੰਸਾਰਦਾਮਾਲਕ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂਹੈਨ ਜਿਨਾਂਨੈਨਾਮਰੂਪੀਧਨ ਦੇਕਰ ਸਾਰੇ ਜਗਤ
ਨੂੰ ਮੁਲਲੀਤਾਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇ ਗਿਆਨਦੇਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਧੇ
ਹੈਨ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਧਰਮਰਾਇਦੇ ਬੰਧਨਨਹੀਂਪੈਂਦੇ ਉਨਾਂਦੇ ਉਪਰ ਹੋਰਕਿਸੇਦਾ ਹੁ
ਕਮ ਨਹੀਂਪਉਂਦਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪਕਰਕੇ ਨਿਰਭੈਰਹਿੰਦੇਹੈਨ॥
ਗਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਛੋਡੀਗਲੀਗੋਬਿੰਦਗਰਬਿਭਇਆ॥ ਘੜਿਭਾਂਡੇਜਿਨ
ਆਵੀਸਾਜੀ ਚਾੜਨਵਾਹੈ ਤੈਕੀਆ॥੭॥ ॥ਗਗਾ ਸਬਦ ਬੋਲਦਾ
ਹੈ ਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਜਨੇ ਜਿਤਨੀਗੋਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਰਚੇਹੈਂ ਬਣਾਏ ਹੈਨਸੋਏ
ਹਜੀਵਗੋਬਿੰਦਨਾਲਗਰਬਕਰਤਾ ਹੈ ਜਿਤਨੇਸਰੀਰਰੂਪੀਭਾਂਡੇ ਘੜੇਹੈਨਸੇ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਰੂਪੀਆਵੇਪਰਚਾੜ੍ਹੇਹੈਨ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਹਾਰਾਜਨੇਉਤਪਤਿਕੀਤਾ
ਹੈ॥ ॥ਘਘੇਘਾਲਸੇਵਕਜੇਘਾਲੇ ਸਬਦਗੁਰੂਕੈਲਾਗਿਰਹੈ॥ ਬੁਰਾਭ
ਲਾਜੇਸਮਕਰਜਾਣੈ ਇਨਬਿਧਸਾਹਿਬੁਰਮਤਰਹੈ॥੮॥ ॥ਘਘਾ
ਅਖਦਾਹੈ ਜਿਨਜੀਵਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇ ਸਬਦਦਾ ਸਿਮਰਨਕੀਤਾਹੈ ਸੰਤੋਖੀਸੇਵ
ਕਹਿਲਏਹੁ ਘਾਲ ਘਾਲੀਹੈਗੁਰਾਂਦੇ ਸਬਦਨਾਲਲਾਗਰਹੇਹੈਨ ਅਤੇ ਦੁਖਸੁ
ਖਨੂੰਸਮਾਨਕਰਜਾਣਦਾਹੈ ਜਿਨਾਂਨੇਇਸਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏਹੈ
ਨ॥ ॥ਚਰੈਚਾਰਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇਚਾਰੇਖਾਣੀਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ ਜੁਗਜੁਗਜੋਗੀਖਾਣੀ
ਭੋਗੀਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਆਪਿਥੀਆ॥੯॥ ॥ਚਚਾਆਖਦਾਹੈਉਸ
ਅਕਾਲਪੁਰਖਨੇਜੀਵਾਂਦੀਵਿਚਾਰ ਵਾਸਤੇਚਾਰਵੇਦਸਾਜੇਹੈਨ ਚਾਰਖਾਣੀਚ
ਰਜੁਗਬਣਾਏਹੈਨ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂਜੁਗਾਂਵਿੱਚ ਨਿਆਰਾਭੀਹੈਸਭਨਾਂਖਾਣੀਆਂ
ਵਿਚ ਰਹੇਭੋਗਦਾਹੈ ਅਤੇਪੰਡਿਤਹੋਕਰਉਪਦੇਸਕਰਦਾਹੈ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ
ਦਾ॥ ॥ਛਛੈਛਾਇਆਵਰਤੀਸਭਅੰਤਰਿਤੇਰਾਕੀਆਭਰਮਹੋਆ॥ ਭਰ
ਮਉਪਾਇਭੁਲਾਈਅਨਆਪੇਤੇਰਾਕਰਮਹੋਇਆਤਿਨਗੁਰੂਮਿਲਿਆ॥
ਹੈ॥ ਛਛਾਅਖਦਾਹੈ ਉਸਵਾਹਗੁਰੂਦੀ ਮਾਇਆਦੀਜੋਛਾਇਆ
ਹੈ ਸੋਸਾਰੇਜਗਤਤੇ ਵਰਤੀਹੈ ਮਹਾਰਾਜਕੀਆਗਿਆ ਕਰਕੇ ਭਰਮ ਉਤਪਤਿ
ਹੋਇਆਹੈ ਭਰਮਨੂੰ ਉਤਪਤਿਕਰਕੇ ਜਗਤਨੂੰ ਭੁਲਾਇਆਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸ੍ਰੀਸ
ਰਦੀਕ੍ਰਿਪਾਹੋਈਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਹੈ॥ ॥ਜਜੈਜਾ
ਨਮੰਗਤਜਨਜਾਚੈਲਖਚਉਰਾਸੀਭੀਖਭਵਿਆ॥ ਏਕੋਲੇਵੈਏਕੋਦੇਵੈਅਵਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ॥੧੧॥ ਜਜਾ ਸਬਦ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਦਾਨ ਜਾਚਕ ਜਾਚਦੇ ਹੈ ਚੌਰਾਸੀ ਲਖ ਜੋਨ ਵਿਚੋਂ ਅਸਾਡੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਏਕੋ ਤੂਹੀ ਹੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇਨ ਦੇਵਣੇ ਲੈਣੇ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ। ਝਝਾ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਛੁ ਦੇਣਾ ਸੋ ਦੇ ਰਹਿਆ ॥ ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾ ਰਿਜਕ ਪਇਆ ॥੧੨॥ ਏਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਹੇ ਝੂਰਦੇ ਤੂ ਪਛਤਾਵੇ ਕਿਉਂ ਹੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਸਾਨੂੰ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਹਾਡਾ ਰਿਜਕ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਡੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਲਿਖ ਦਿਤਾ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇਂਦਾ ਭੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖਦਾ ਭੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲਾਂਵਦਾ ਹੈ। ਞੰਞੈ ਨਦਰ ਕਰੇ ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਰਵ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਏਕ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥੧੩

ਞੰਞੇ ਕਹਿਆ ਜਦ ਮੈ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਬਿਨਾ ਉਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਇਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਭਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ। ਟਟੈ ਟੰਚ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤ ਕਿ ਉਠ ਚਲਣਾ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮ ਨ ਹਾਰਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧੪॥ ਟੈਂਕਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਹੇ ਜੀਵ ਤੂੰ ਕਪਟ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲ ਤੇ ਛਲ ਪਲ ਘੜੀ ਦੇ ਘੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਜਾਣੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਝਗੜਿਆਂ ਤੇ ਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਜਨਮ ਬਾਦ ਨਾ ਗਵਾਵੋ ਕੂੜ ਕਪਟ ਨੂੰ ਛਡ ਦੇਵੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਅਤੇ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਰਨ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੋ। ਠਠੈ ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਿਨ ਕਾ ਚਿਤ ਲਾਗਾ ॥ ਚਿਤ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ਠਠਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਸੁਧ ਆਈ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਵਿਚ ਲਗਾ ਹੈ ਇਕਾਗਰ ਮਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਭੀ ਸੋਈ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਨਮਦੇ ਮਰਦੇ ਹੈਨ। ਡਡੈ ਡੰਫ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੋ ਸਭ ਚਲਣਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੧੬॥ ਡਡੇ ਆਖਿਆ ਵਿਸਵਾਸ ਕਿਉ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਿ ਜੋ ਕਛੁ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਸਭ ਚਲਾਇਮਾਨ ਹੈ ਤਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸੇਵੋ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵੋਗੇ ਜੋ ਸਰਬ ਵਿਚ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹੈ।

ਢਢੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮ ਚ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਾਏ ਤਿਸ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧੭॥ ਢਢਾ ਅਛਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਬਣੇ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ ਤੁਟੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਸਮਰਥ ਨੂੰ ਉਸਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿਉਂ ਤਿਸ ਦਾ ਭਾਣਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰਦਾ ਹੈ॥

॥ਣਾਣੈ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧੮॥ ਣਣਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰ ਰਵਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਰੀ ਦੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਪੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਮਿਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ॥ ॥ਤਤੈ ਤਾਰੂ ਭਉਜਲੁ ਹੋਇਆ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾ ਤਰ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡਸਿ ਤਾਰਿ ਲੇਹਿ ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ ॥੧੯॥

ਤਤਾ ਅਛਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਸੰਸਾਰ ਬੜਾ ਅਥਾਹ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਨਾ ਕੋਈ ਬੇੜੀ ਹੈ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹੈ ਬਿਨਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਡੁਬਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਾਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਕੇ ਤਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ॥ ॥ਥਥੈ ਥਾਨਿ ਥਾਨੰਤਰਿ ਸੋਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇਆ॥ ਕਿਆ ਭਰਮ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥੨੦॥ ॥ਥਥਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ਪੂਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਵਿਆਪ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਭਰਮ ਜੋ ਹੈ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਭਾਣਾ ਹੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਹੈ॥ ॥ਦਦੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਕਿਸੈ ਦੋਸੁ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥੨੧॥

॥ਦਦਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦੋਸ ਕਿਆ ਦੇਵੀਏ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਸੋ ਭੁਗਤਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਸਰਬ ਜੀਵ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੰਤ੍ਰੀ ਹੈ॥ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਵਜਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਵਜਦੇ ਹੈਨ॥ ॥ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨ ਛੋਡੀ ਹਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮ ਪਇਆ ॥੨੨॥ ਧਧਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਰ ਅਕਾਸ ਦੀ ਕਲਾ ਧਾਰ ਛਡੀ ਹੈ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਕੀਤੇ ਹੈ ਸਭ ਜੋ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਕਰਮ ਹੈਨ ਤੇਹਾ ਤੇਹਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਛੱਡਿਆ ਹੈ॥

ਨੰਨੈ ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮਲਿਆ॥ ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਭੈਣੇ ਕੰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਨ ਕਉ ਬਹੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ [illegible] ਆਖਦਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕਾ [illegible]
ਗੁਰੂ ਹੈ ਸੋ ਸਰਬਤ ਦਾ ਸੁਆਮੀ ਹੈ ਸਰਬ ਦਿਖੈ ਤੇ ਗਾਨੂੰ ਤੇ ਗਦਾ ਹੈ ਸਰਬਦਾ ਦ੍ਰਿ
ਸ਼ਟਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਓਹ ਸਰਬ ਕਉ ਦੇਖਦਾ ਹੈ॥
॥ਪੈਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚ ਕੀਆ॥ ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ॥੨੪॥ ॥ਪੱਪਾ ਕਹਿਆ ਹੈ
ਮਾਲਿਕ ਸਰਬਤ ਦਾ ਓਹ ਜਗਦੀਸਰ ਜਗਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਲੀਲ੍ਹ ਰਚੀ ਹੈ
ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੇਂਦਾ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ ਅਰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦਿਖੈ ਰਹਿਆ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ॥
॥ਫਫੈ ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਸੇ ਨਰ ਉਬਰੇ ਜੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾਗਤ ਭਜ ਪਾਇਆ॥੨੫॥ ਫੱਫਾ ਆਖਦਾ
ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲ ਮੇਂ ਫਾਥਾ ਹੂਆ ਹੈ ਜਮ ਕੇ ਸੰਗ
ਲ ਸਾਥ ਬੰਧੇ ਹੈਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੀਸਿਆਂ ਤੇ ਛੁਟੇ ਹੈਂ ਜੇਹੜੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ
ਸਰਨ ਪਏ ਹੈਂ॥ ॥ਬਬੈ ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚੌਪੜ ਕੀਤੇ ਚਾਰ ਜੁ
ਗਾ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣ ਆਪ ਲਗਾ॥੨੬॥

ਬੱਬਾ ਅੱਖਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਈਸਰ ਨੇ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਪਰੇਰ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਜੁ
ਗ ਚੌਪੜ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਚੌਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨ ਖਾਨੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਪ ਬਾ
ਜੀ ਖੇਲਣ ਲਗਾ ਹੈ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੋਟਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਘਰ ਆਂਵਦੀਆਂ ਹੈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰ
ਨੀਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੀਆਂ ਕਚੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਉਚਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ
ਗੁਰਮੁਖ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਕਰਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਉਨਾਂ ਦਾ ਕਟਿਆ ਹੈ॥
ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖ
ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਾਇਆ॥੨੭॥
ਭੱਭਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕੋ ਭਾਲਤਾ ਹੈ ਸੋ ਨਾਮ ਅਰਗਮਾਨ ਰੂਪੀ
ਫਲ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਭੀ ਪਾਰ ਤਰਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਬਚਨ
ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨ ਮੇਂ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹੈਂ॥
॥ਮੰਮੈ ਮੋਹ ਮਰਣ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਰਣ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ॥ ਕਾ
ਇਆ ਭੀਤਰ ਅਵਰੋ ਪੜਿਆ ਮੰਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ॥੨੮॥ ॥
ਮੰਮਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਵਿਵੇਕੋ ਸੁੱਧ ਕਰਕੇ ਮਾਰਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਮਧੁਸੂਦਨ ਰੂਪ ਹੋਏ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੋਹ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜੋ ਮਰਣ ਲਗਾ ਚੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੋ ਪੰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਛੋਤਾਂਵਦਾਹੈ॥ 'ਜਪੈਜਨਮਨਹੋਵੀਕਦਹੀਜੇਕਰਿਸਚੁਪਛਾਣੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੯॥ 'ਜਜਪ
ਆਖਦਾਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਉਪਦੇਸਸਚੇਸਾਮਝਕਰਧਿਆਵਦੇਹੈਨਸੋਫੇਰਜਨ
ਮਨਹੀਆਂਵਦੇਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਮੁਖਦਾਕਥਾਗੁਰਮੁਖਪੜਦੇਹੈਨਵਾਹਿਗੁ
ਰੂਸਾਰੇਇਕਰਵਿਆਹੋਇਆਜਾਣਕੇਨੈਹਿਵੇਪਸਭਛਡਦਿੰਦੇਹੈਨ॥

'ਰਾਰੈਰਵਿਰਹਿਆਸਭਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥ਜੰਤਉਪਾਇਧੰਧੈਸ
ਭਲਾਏਕਰਮਹੋਇਆਤਿਨਨਾਮੁਲਇਆ॥੩੦॥ 'ਰਰਾਆਖਦ
ਹੈਜੋਸਪੂਰਨਜੀਵਚਰਾਚਰਹੈਨਤਿਨਕੇਵਿਖੇਰਮਰਹਿਆਹੂਆਹੈਜੈਸੇਸਾਰੀ
ਪ੍ਰਿਥਵੀਮੇਜਲਭਰਿਆਹੂਆਹੈਜਹਾਂਕੂਪਖੋਦੀਤਾਹੈਤਹਾਂਹੀਜਲਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈ
ਤੈਸੇਹੀਗੁਰਮੁਖਾਂਕੀਸੰਗਤਕਰਨੇਤੇਸਾਂਤਆਵਤੀਹੈਜੋਨਾਮਜਪਤੇਹੈਂ॥
'ਲਲੈਲਾਇਧੰਧੈਜਿਨਿਛੋਡੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਸ
ਮਕਰਿਸਹਣਾਭਾਣੈਤਾਕੈਹੁਕਮੁਪਾਇਆ॥੩੧॥ 'ਲਲਾਅਖਰ
ਆਖਿਆਸੰਪੂਰਨਜੋਸਾਰਨੂੰਈਸਰਨੇਧੰਧੇਲਾਇਛਡਿਆਹੈਮਾਇਆਕਾਮੋਹ
ਮੀਠਾਲਾਇਦੇਤਾਹੈਖਾਦਾਹੈਪੀਂਦਾਹੈਂਗਸਦਾਹੈਸੌਂਵਦਾਹੈਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਭੂ
ਲਗਿਆਹੈ॥ 'ਵਵੈਵਾਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਜਿਨਿਵੇਸੁਕੀਆ॥
ਵੇਖੈਚਾਖੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੩੨॥
ਵਵਾਆਖਦਾਹੈਵਾਸਨਾਕੋਰੋਕਕੇਜਿਤੇਇੰਦ੍ਰੇਜਿਸਨੇਜਗਤਕਉਕਉਤਕਦੇਖ
ਣੇਵਾਸਤੇਸਤਿਗੁਰਾਂਦਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈਸਰਬਜੀਆਂਮੇਸਤਾਂਦੇਇਕਰਕੇਦੇ
ਖਤਾਹੈਜੋਉਸਕਾਹੁਕਮਸਤਕਰਮਾਨਤੇਹੈਂਸੋਈਗੁਰਮੁਖਪੁਰਸਹੈਨ॥

'ੜਾੜੈਰਾੜਿਕਰਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਜਿਅਮਰੁਹੋਇ
ਆ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਓਸੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁਕੀਆ॥੩੩॥
'ੜਾੜਾ ਅਖਰਬੋਲਤਾਹੈਹੇਜੀਵਅਣਬੰਗਝਖੜਝਗੜੇਕਿਉਂਕਰਤੇਹੋਜੋਕਿ
ਸਮਹਾਰਾਜਦਾਹੁਕਮਹੈਸੋਮੰਨੋਜੋਮਹਾਰਾਜਦਾਹੁਕਮਮੰਨਦਾਹੈਉਸਤੇਕੁਰਬ
ਾਨਹੋਵਤੇਹੈਂ॥ 'ਹਾਹੈਹੋਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾਜੀਅਉਪਾਇਜਿਨਿਰਿਜਕੁਦੀ
ਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੀਆ
॥੩੪॥ 'ਹਾਹੇਸਬਦਆਖਿਆਜੋਪਰਮੇਸਰਨੇਜੰਤਉਤਪਤਕੀਤੇਹੈਸੋ
ਸਭਨਾਕੋਰਿਜਕਦਾਦਾਤਾਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰਾਂਨੇਸਬਦਉਚਾਰਿਆਹੈਸੋਹਰਿਨਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਕੇਦਾਤਾ ਹੈਂ ਈਸੁਰ ਅਰ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨ ਹੋਰ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਕਉ
ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਜਕ ਪਹੁੰਚਾਵਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਸੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋ
ਈ ਨਹੀਂ' ''ਆਪਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿ
ਆ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਏਵ ਕਹਿਆ ॥੩੫''
''ਅਰਥ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਚ ਛਡੀ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਜੋ ਕਿ
ਛਦਾ ਹੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਕਰਨ ਮੀ ਸੋ ਕਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਰ ਕਰੇ ਸੋ ਭੀ ਕਰਨੇ
ਕੋ ਸਮਰਥ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਮੈਂ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਇਰ ਹੋਕੇ ਵੀਸਰ ਹੋ
ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕਉ ਮਹਾਂਰਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕਾ ਵਖਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮਹਾਰ
ਜ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰ ਅਰ ਪੀ ਪੇਕੀ ਵਿਦਿਆ ਕੋ ਤਿਆਗ ਇਹੀ ਜੋ ਵਿਦਿਆ ਲੋਕੋ ਕੋ
ਉਪਦੇਸ ਦੇਵਾਸਤੇ ਜਿ ਬਾਣੀ ਹੈ ਸੋਈ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਆਪ ਦੇ ਕਮਾਵਣੇ
ਵਾਸਤੇ ਸਿਖੀ ਹੈ ਸੋਈ ਬੰਧਨੇ ਕੋ ਖੋਲਣੇ ਵਾਲੀ ਹੈ' 'ਜਬ ਏਹ ਬਚ
ਨ ਬਾਬੇ ਕਹੇ ਤਬ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਕਾਲੂ ਚਾਰੋਂ ਵੇਦੋਂ ਕੀ ਵਿਦਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ
ਗੁਪਤ ਹੋ ਇਰਹੀ ਸੀ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚਾਰ ਵੇਦ ਦੁਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਗਟ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕਈ ਦਿਨ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹੈ
ਜਾਂ ਨਦੀ ਤੇ ਬਾਹਿਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਹਾਂ ਹੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹੇ ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਹੀ ਰ
ਹਕ ਰਾਤੀਆਂ ਕਈ ਦਿਨ ਬੀਤ ਜਾਵੈਂ ਕਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈਕਰ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਫਿਰਦਾ ਰ
ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੰਤਾਂ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦੇਵੈਂ' ''ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ'' ''
'' ''ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੁਲਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ''
'ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਮਿਲਨੇ ਕੀ ਚਰਚਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੜੇ ਰਾਜੀ ਹੋਵਨ'
ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਾਲੀ ਦੇਖ ਕੇ ਬੜਾ ਚਿਤ ਵਿਚ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਉਦਾਸ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਕੇ ਕਾਲੂ ਭੀ ਦੁਖੀ ਰ
ਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦ ਵਾਇਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨ ਕਰ ਤੂੰ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਫਾਰਸੀ ਪੜਨੇ ਪਾਉ ਜੇ ਫਾਰਸੀ ਪੜੇਗਾ ਤੇ ਆਛੀ ਅਕਲਵੰਦ
ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਮੈਂ ਹਥੀ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਫੁਰਮਾਇ ਸਦਾਵਾਂਗਾ ਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ
ਲੈਕੇ ਮੁਲਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਗਇਆ ਤੇ ਸਲਾਮ ਆਖਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਤ
ਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਆਪ ਫਾਰਸੀ ਇਲਮ ਪੜਾਵੋ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁ
ਆਪ ਦੀ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ [illegible]

ਬੇਦਜਾਨਕੇ ਤੇਰੇ ਪੜਨੇ ਨੂੰ ਪੜਾਵਦਾਗਾ ਤੇ ਇਕ ਤੁਖਾ ਨਾਲ ... ਤਾ ਮੁਲਾਨੇ ਤਖਤੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਤੇ ਅਲਫ ਬੀ ਪੇ ਤਕ ਹਰਫ ਫਾਰਸੀ ਦੇ ਲਿਖ ਦਿਤੇ ਤਾ ਲਗਾ ਪੜ੍ਹ
ਵਣ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਿਨਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਚਾਰੋ ਵੇਦ ਔਰ ਸਭ ਖਤੇ ਬਾਰੂ
ਰਨ ਬੀਆ ਦਿਲੈਕੇ ਉਤਪਤ ਹੂਏ ਹੈਨ ਸੋ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਰਹੇ ਔਰ ਤਖਤੀ ਤੇ ਕਾਈ
ਦਾ ਲੈਕੇ ਆਪਨੇ ਅਗੇ ਰਖ ਛਡਿਆ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂ ਦਾ ਧਯਾਨ ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਹੋ
ਰ ਲੜਕੇ ਆਪੋ ਆਪਨੇ ਮਸਲੇ ਕਤਾਬਾਂ ਪੜਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਧਯਾ
ਨ ਵਿਚ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਤਖਤੀ ਕਿਉ
ਨਹੀ ਪੜਤਾ ਸਬਕ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਮੁਲਾ ਜੀ ਮੈ
ਕੀ ਪੜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਕੀ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾ ਮੁਲਾਂ ਕਹਾ ਤੇਨੂੰ ਅਲਫ ਬੀ ਲੈਕੇ ਪੇ ਤਕ ਸਾਰੇ ਹ
ਰਫ ਲਿਖ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਪੜਲੈ ਫੇਰ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾ ਪੜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮੁਲਾਂ ਜੀ
ਏਹ ਹਰਫ ਕਿਸ ਕੰਮ ਆਵਨਗੇ ਤਾ ਮੁਲਾਂ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਏਹ ਪੜਿਆ ਅਕਲ ਆਂਵਦੀ ਹੈ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸੀ ਅਲਫ ਬੀ ਪੇ ਤਕ ਜੋ ਹਰਫ ਹੈ ਉਸਨ ਸਭ ਕੇ ਖੁਦਾ ਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ
ਮਾਇਨੇ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਤਾ ਮੁਲਾਂ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਤਾ ਮੁਲਾਂ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਸਭ
ਕੁਛ ਪੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਆਪ ਤੇਨੂੰ ਕੀ ਪੜਾਉਣਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜਾਵੇਗਾ।੫
ਜਾਂ ਇਤਨੇਂ ਸਬਦ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹੇ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇਂ ਕਹਾ ਹੇ ਕਲੂ ਏਹ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਹੈ
ਸੋ ਕੋਈ ਵਡਾ ਵਲੀ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਨੇਂ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿ
ਵਾਜਣਾ ਹੈ ਅਰ ਗੰਗਾ ਬਨਾਰਸੀ ਮੇਂ ਅਤੇ ਮਕੇ ਮਦੀਨੇਂ ਮੇਂ ਇਸਕੀ ਕੀਰਤੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਜਦ ਉਨ ਬਾਲਕਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਲਾਂ ਕੇ ਪਾਸ ਪੜਨੇ ਬੈਠੇ ਹੈ
ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਲਕ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਾਥ ਰਹਣੇ ਵਾਲੇ ਸੇ ਸੇ ਸਭੀ ਮੁਲਾਂ ਪਾਸ ਪੜਨੇਂ ਬੈਠੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਕੁਛ ਲਿਖ ਦੇਵੇ ਸੋਈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਰਤ ਸੀਖ ਲੈਵੈ
ਮੁਲਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਕੇ ਕਹੇ ਹੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਪ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਹੈ ਇਸ ਤੋਰ ਕੀ ਕਾ
ਪੜਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਕਿਤਨੀਆਂ ਬਰਸਾਂ ਪੜਦਾ ਰਹੇ ਤਉ ਪੜਤਾ ਹੈ ਮੈਂ
ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਹਾੜੀ ਤਖਤੀ ਲਿਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੋ ਤੁਰਤ ਪੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਜੇਹਾ ਫਹਿਮ
ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਇਸ ਕੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਵਡੀ ਇਨਾਇਤ ਹੈ ਏਹੁ ਥੋੜੇ ਦਿ
ਨਾਂ ਮੈਂ ਪੜਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਦਸ ਬਰਸ ਬਿਤੀਤ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹੈਨ ਪੜਦਿਆਂ
ਨੂੰ ਅਜੇ ਤਕ ਨਹੀ ਪੜੇ ਇਸ ਪਰ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੈ। ੫
ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਜੋ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਵੇ ਸੋ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਮੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਰਸੀਕੇ ਰਾਹਕੀਆਂ ਨਸੀਹਤਾਂ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇਕੀ ਸਿਫਤ ਸਾਰੇਹੀ [illegible]
ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਭਕੋਈ ਏਹੁ ਕਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਬੜਾ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਨਿਸਾ ਕਰੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਨਿ
ਸਾ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਜਾਵੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿੰਦਵੀ ਫਾਰਸੀ ਤੇ
ਭਿਆ ਕਥੀ ਸਭ ਬੋਲੀਆਂ ਮੇਂ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਜਬਾਬ ਦੇਵਨਾ।
ਜਾਂ ਕਿਤਨੇਕ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਬੇਸੁਮਾਰ ਕੇ ਧਰਮੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ
ਬੋਲੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਜਿਸ ਮੁਲੇ ਪਾਸ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਤ
ਕੀਤਾ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇ
ਖਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਵਨ ਅਤੇ ਆਖਨ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬੋ
ਲਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪ
ਣੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਭੋਰਾ ਹਿਕ ਤਾਂ ਬੋਲ ਜੀ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਵਾਸਤਾ ਪਾ
ਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਲਾਂ ਕੀ ਤਰਫ ਚਸਮਾਂ ਲਾਇ ਕਰ ਉਠ ਬੈ
ਠੇ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਬੜਾ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਰਬ ਖੁ
ਸੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਬਖਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉਪ
ਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾ ਬੋਲਣੇ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਰੰਜ
ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਇਕ ਭੋਰਾ. ਕ ਤਾਂ ਬੋਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ
ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਾ। ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ।ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ
ਪੇਸਿ ਤੋ ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ਬੇਐਬ ਪਰਵਦਗਾ
ਰ। ।ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੇ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਮੇਰੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਅਰਜ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕੰਨ ਦੇ ਕਰ ਸੁਣ ਜੀ ਤੂੰ ਕੈਸਾ
ਹੈਂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈਂ ਜੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬੰਦਾ ਐਬਾਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਬੇਐਬ ਹੈਂ ਜਿਤਨੇ ਜੀਵ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਪਰਵਰਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ
ਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗਮ ਖਾਵਣੇ ਨਾਲ
ਸਭ ਲੋਕ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਤੂੰ ਉਠ ਕਰ ਬੈਠ ਤਾਂ ਸਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਸਤਤੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ। ।ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਾਨੀ ਤਹਕੀਕ
ਦਿਲ ਦਾਨੀ ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫਤਹ ਦਿਲ ਹੇਚ ਨ ਦਾਨੀ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋਂ ਮੁ
ਲਾਂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਬੋਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਫਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਕੀ
ਕ ਦਿਲ ਨਾਲ ਲਾਇ ਕਰ ਦੇਖੀ ਹੈ ਇਸ ਬੰਦੇ ਕੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਲ ਬੈਠੇ ਤੇ ਦੇਹੁ ਬਹਿ
ਰਫਿਸ਼ਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਪਰ ਨਾਮਫ਼ਰ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਖ਼ਿਦਾ ਹਕਿਕਾ ਭਸੋਂ ਦੇਖਲੇ ਜਾ
ਵੇਗਾ ਸੁਣੋਂ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਕਿਆਮਤ ਕੀ ਖ਼ਬਰ ਇਸ ਮਨੁਖ ਕੋ ਹਰਗਿਜ਼ ਨਹੀਂ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਲ ਅਜ਼ਰਾਈਲ ਦੇ ਪਰ ਵਿਚ ਹੈਨ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਰਣੇ ਦੀ
ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਹੈਰਾਨਗੀ ਮੈਨੂੰ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ
ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਛੁ ਕੀ ਸੁਝਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਆਸੇ ਛੋਟ
ਹੈ ਏਨਾਂ ਬੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਅਜੇ ਨਾਂ ਪਉ ਜਾਂ ਤੂੰ ਪੂਰ ਜਵਾਨ ਹੋਵੇਂਗਾ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਜੀ
ਆ ਵਿਚ ਆਵੇ ਸੋ ਕਰੀਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਸਾ
ਹਿਬ ਦਾ ਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਛੋਟਾ ਹੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਉਸ
ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਿਥੋਂ ਤਾਂਈ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਓਹ ਸੇਵਾ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਓਹ ਖ਼ਿਜਮਤਗਾਰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸੁਣੋਂ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ
ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਖ਼ਿਜਮਤ ਵਿਚੋਂ ਨਾਂ ਰਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਰਾਮਖੋਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਿ
ਹਾ ਏਹ ਬਾਤ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਠੀਕ ਕਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋਂ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਜ
ਦ ਇਸਨੂੰ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਅਜ਼ਰਾਈਲ ਫੜੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ
ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਰ ਨਾਂ ਕੋਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਯਾਰ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਨਾਂ ਕੋਈ
ਮਿਤ੍ਰ ਹੀ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਥੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾਇ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਮੁ
ਲਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਪਰ ਸਾਹਿਬ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਿਸੀ ਕੋ ਛੁਡਾਵੇ ਹੈ
ਪਰ ਤੂੰ ਅਜੇ ਬਾਲਕ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਪਰ ਖ਼ੁਦਾਇ ਕੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੇ ਮਸੂਮ ਉਮ
ਰ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਮਲ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਨੇਕ ਦਿਤੇ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਬਦੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਵੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਤੀਸਰੀ ਪ
ਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਜਨੀ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾਂ ਕਸ ਨੇਸ ਦਸਤੰਗੀਰ॥
ਆਖਿਰ ਬਿਅਫਤਮ ਕਸ ਨਦਾਰਦ ਚੂੰ ਸਵਦ ਤਕਬੀਰ॥ ਸਬ ਰੋਜ਼ ਗਸਤ
ਮ ਦਰ ਹਵਾ ਕਰਦੇਮ ਬਦੀ ਖ਼ਿਆਲ॥ ਗਾਹੇ ਨ ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ ਮਮ ਈ ਚਿ
ਨੀ ਅਹਿਵਾਲ॥੩॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਸੁਣੋਂ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਅਦਾਈ
ਆਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗਾਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਨਾਂ ਪਾਹਿਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਘੜੀ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੇਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਨਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਅਰ ਪਰਾਈਆਂ ਹੀ ਬਦੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪਰਤੀਤੀ ਨੇਕੀ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਆਂਵਦੀ ਅਰ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾਂ
ਏਹੁ ਦੈਨ ਰੈਨ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਮੈਂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਬਜੇਗਾਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੌਥੀ ਪੌੜੀ
ਆਖੀ। [illegible] ਬਖਤ ਹਮਦੂ ਬਖੀਲ ਗਾਫਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕ ਨਾਨਕ
ਬਗੋਇਦ ਜਨ ਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾਂ ਪਾਖਾਕ। ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ। ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਬੂਝਕੀ ਬਾਤ ਇ
ਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਅਸਾਨ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਖੀਲੀ ਹੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਗਾਫਲਤ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਹੀ
ਤਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਬਦ ਨਜਰ ਹੀ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਗਾ
ਫਲਤ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬੇਬਾਕ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂ ਜੀ
ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਿਫਤ ਨਹੀ ਬੂਝ ਸਕਦਾ ਅਰ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਖਾਸ ਬੰ
ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਮਰਣੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ
ਖਾਕ ਹਾਂ ਜੇ ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਮੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵਾਂ ਅਤੇ ਏਹੁ
ਬੰਦਾ ਬੇਬਾਕ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਇਸ ਬੰਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਅਰ ਏਹੁ
ਬੰਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈ ਬਾਕੀ ਨਹੀ ਦੇਣੀ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਬਾਕੀ ਨਹੀ ਦੇਣੀ
ਹੁੰਦੀ ਸੋ ਬੇਗਮ ਹੋਇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਸਾਹਿਬ
ਅਗੇ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਖਾਕ ਹੋਵਾਂ ਅਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ
ਗਰੀਬੀ ਰਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇਂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਮਿਲਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਖਸਮ ਪਾਸ ਤੂੰ ਸਾਖੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਿ
ਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਭੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੂੰ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਅਸੀ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਹਾ
ਇਤਾ ਕਰਾਂਗੇ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆਂ ਚਰਨਾਂ
ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ
ਉਪਦੇਸ ਕਰਨੇ ਕਰ ਮੁਲਾਂ ਕੇ ਮਨ ਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਤਰਫ ਬਿਰਤ ਲਾਗੀ ਦੁਨੀਆਂ
ਨੂੰ ਛੋਡ ਕੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿਮਰਨੇ ਲਾਗਾ ਅੰਤ ਕਾਲ ਭੀ ਗਦ
ਨਕੇ ਧਾਮ ਕੋ ਗਇਆ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਕੁਲ ਕੇ ਪਰੋਹਤ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੌ ਬਰਸ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ ਦੀ ਰੀਤ ਕਰਨ ਵਾਸ
ਤੇ ਕੁਲ ਨੇ ਪਰੋਹਤ ਹਰਦਿਆਲ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਸੁਭ ਮਹੂਰਤ ਦੇਖ ਕਰ ਪਰੋਹਤ
ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਮੰਗਵਾਈ ਜੋ ਜਾਤ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਕੇ ਥੇ ਸਭ ਕੋ ਕਹਾ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਣ ਜੋ ਦਾਨ ਗ੍ਰਹਿਤੇ ਥੇ ਸਭ ਕੋ ਨਿਉਤਾ ਦੀਆ ਸਭ ਭਾਈ ਬੰਧ ਜਾਤੀ ਕੇ ਅਰ ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣ ਭੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ ਲਾਗੇ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਲੇ
ਪਨ ਕਰ ਬੇਦ ਬਿਧ ਚਉਕ ਪੂਰਨ ਕੀਆ ਬੇਦੀ ਬਨਾਏ ਸਭ ਭਾਈ ਔਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਜੋ ਬੇਦ ਬਿਧ ਕੇ ਜਾਨਤਾ ਥੇ ਸਰਬਤ੍ਰ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਇ ਕਰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਆਇ ਬੈਠੇ
ਐਸੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਸਭ ਤਾਰਾ ਮੰਡਲ ਮੈਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੋਭਾ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰੋਹ
ਤ ਨੇ ਛਤ੍ਰੀਓਂ ਕੀ ਰੀਤ ਬੇਦ ਬਿਧ ਸਭ ਕਰਵਾਈ ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਚਲੀ ਥੀ ਅਰ ਕੁਲ
ਚਾਰ ਸਭ ਸਿਖਾਵਨੇ ਲਗਾ ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣ ਸਿਖਾ ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਜਨੇਊ ਮਾਲਾ
ਤਿਲਕ ਖਟ ਕਰਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿਖਾਵਣੇ ਲਾਗਾ ਅਤੇ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ ਲਾਗਾ ਤ
ਉ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਕਤ ਭੁਗਤ ਕੇ ਦੇਵਣੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੂੰ ਕਹਿ
ਣ ਲਗੇ ਹੇ ਮਿਸਰ ਜੀ ਏਸ ਜਨੇਊ ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਕਿਆ ਅਧਿਕਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ
ਜਨੇਊ ਪਾਏ ਦਾ ਕਿਆ ਧਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਪਦਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਗੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾ
ਪਾਹਿਰਨੇ ਕਰ ਕੇਹੜੀ ਨਿਊਨਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਰਦਿਆਲ ਜੀ ਬੋਲੇ ਇਸ ਜਨੇਊ
ਦੇ ਪਾਹਿਰਨੇ ਬਿਨਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਰਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੈਂ ਕੇ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਅਪ
ਵਿਤ੍ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਬ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧ ਪੂਰਬਕ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਸ ਜਨੇਊ ਕੋ ਪਹਿ
ਰਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਸਭ ਕਰਮ ਧਰਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਇ ਕਰ ਜਨੇਊ ਗਲ ਪਾਇਆ ਅਰ ਬੁਰੇ
ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਥੀ ਨਾ ਟਲਿਆ ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖ
ਤ੍ਰੀ ਜਨੇਊ ਪਾਇਕੇ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕਿਆ ਕਰੇਗਾ ਪੁਰਾਣ ਦੇਖ ਸਤੇ ਇਸਾ
ਧ੍ਰੋਹ ਅਧਰਮ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਦੁਸਟ ਕੁਲਭੁਗਾਦੀ ਕੀਤੇ ਕਬਚ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣ ਨਾਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਕੇ ਸਮਰਥ ਸਕੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਧਾਪੇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਨੇਊ
ਪਾਏ ਕਾ ਮਾਰ ਕਲੇਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀਤਾਂ ਜੇ ਪਾਪ ਕਰੇਗਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਗਾ ਜਬ ਏਹ
ਬਾਰਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਸਨ ਸਭ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਮ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਮੇਂਕਹਣੇਂ ਲੱਗੇਹੇਪਰਮੇਸਰਜੀਅਜੇਤਾਂਇਹਬਾਲਕਰੂਪਹੈ ਅਤੇਕੈਸੀਆਂ
ਬਾਤਾਂਕਰਦਾਹੈਤਾਂਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਂਕਹਆਹੇਨਾਨਕਜੀ ਓਹਕੌਨਸਾਜਨੇਊਹੈਜਿ
ਸਜਨੇਊਪਾਏਤੇਇਸਪ੍ਰਾਣੀਦਾਧਰਮ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਤੌਬਾਬੇਜੀਨੇ ਇਕਸਲੋਕ
ਕਹਆ॥ ॥ਦਇਆਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖ ਸੂਤ ਜਤ ਗੰਢੀ ਸਤ ਵਟ॥ ਏਹੁ ਜਨੇ
ਊਜੀਅਕਾ ਹਈਤ ਪਾਂਡੇ ਘਤ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ
ਜਾਇ॥ ਧੰਨ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ॥੧॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀ ਇਜਿਹੇਹੀਕਾਪਰਮਜਨੇਊ
ਪਾਏਤੇ ਤਉਰਹਿੰਦਾਹੈ ਜੋਦਇਆਕੀਕਪਾਹੁ ਕਰੇਅਰੁਸੰਤੋਖਕਾਸੂਤਕਰੇ
ਅਰ ਸਤਕਾਵਟਚੜ੍ਹਾਵੈ ਅਰਜਤਦੀਆਂਗੰਢੀ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਇਸਦੇਅੰਦਰਦਇਆ
ਸੰਤੋਖਦਾ ਜਨੇਊਪਵੈ ਤਾਂ ਤਰਾਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀ ਇਸਕਪਾਹਕਾਜਨੇ
ਊਤਾਂ ਮੇਰੇਕੰਮਨਾਹੀਅਰਕਪਾਹਕਾਸੂਤਵਟਕੇਕਾਹੇਕੇਗਰਦਨਲੋਹੋ ਇਸਕਪਾਹੁ
ਕਾਸੂਤਵਟਿਆਹੋਇਆ ਕਿਤੇਕੰਮਨਾਹੀ ਇਸਕਪਾਹੁਕਾਸੂਤਅਗਨੀਵਿਚਪਾਈ
ਆਂ ਜਲਜਾਂਦਾਹੈ ਅਰਗਲਪਾਏਤੇ ਮੈਲਲਗਕੇਪੁਰਾਣਾਹੋਇਕੇਟੁਟਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਅਰਜੇਦਇਆ ਸੰਤੋਖਕਾ ਅਤੇਜਤ ਸਤਕਾ ਜਨੇਊਹੈ ਉਸਨੂੰਨਾਂਕਦੀਮੈਲਲਗ
ਦੀਹੈਨਾਂਕਦੇਪੁਰਾਣਾਂਹੁੰਦਾਹੈਨਾਕਦੇਟੁਟਦਾਹੀਹੈ ਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀ ਧੰਨਓਹਪੁਰ
ਖਹੈਨ ਜਿਨਾਂਨੇਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਜਤ ਸਤਕਾਜਨੇਊਪਾਇਆਹੈ ਅਤੇਪੰਡਿਤਜੀ
ਏਹੁਕਪਾਹਦਾਜਨੇਊਕੁਛਨਾਹੀ ਏਹੁਜਨੇਊ ਸਭਝੂਠੇਹੈਨ ਜੇਤਾਂ ਓਹਸਤਕਾਜ
ਨੇਊਤੇਰੇਪਾਸਹੈਤਾਂਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਲਪਾਉ ਨਹੀਤਾਂ ਨਾਂਪਾਉ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤਨੇਂਕਹਆਹੇ
ਨਾਨਕਜੀ ਏਹੁਜਨੇਊਤਾਂਅਸਾਂ ਅਜਨਹੀਬਣਾਇਆ ਜੇਤਾਂ ਏਹੁਜਨੇਊਅਸਾਡਾਕੀਤਾ
ਹੋਇਆਹੋਵੇ ਤਾਂਤੂੰਅਸਾਨੂੰ ਮਨਾਹਿਕਰਜੀ ਪਰਏਹੁਜਨੇਊਤਾਂਪਿਛੋਂਆਦਿਅੰ
ਤਹੋਂਦਾਹੀਆਇਆਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਆਹੇ ਪੰਡਿਤਜੀ ਏਹੁ ਜਨੇਊਤਾਂ ਇਥੇ
ਹੀਰਹਿਜਾਵੇਗਾ ਅਰਅਗੇਤਾਂ ਨਾਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰਪਾਂਧੇਕਹਆਹੇਨਾਨਕਜੀ
ਏਹੁ ਜਨੇਊਤਾਂ ਪਿਛੋਂਹੀ ਸਨਕਾਦਿਕਾਂ ਤੇਂ ਆਦਿਲੈਕਰ ਪਾਉਂਦੇਆਏਹੈਨ ਅ
ਤੇਤੂੰ ਕਿਉਂ ਮਨਾਹਿ ਕਰਦਾਹੈਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਫੇਰ ਸਲੋਕ ਕਹਆ॥
ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਅਣਾਇਆ ਬਹਿਚਉਕੈ ਪਾਇਆ॥ ਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾਈਆ ਗੁਰ
ਬ੍ਰਾਹਮਣਥੀਆ॥ ਓਹ ਮੁਆ ਓਹ ਝੜਿਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ॥੧॥ਮ:੧॥
ਲਖਚੋਰੀਆਂ ਲਖਜਾਰੀਆਂ ਲਖਕੂੜੀਆਂ ਲਖਗਾਲ॥ ਲਖਠਗੀਆਂਪਹਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਮੀਆਂ ਹੁਣ ਕਾਢਿਨ ਸੁਜੀਅਨ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋਂ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਹੁ ਐਵੇਂ ਹੀ ਗਲ ਹੈ ਇਹੁ ਤਾਂ ਸਭੇ ਗਲਾਂ ਮਨੁ
ਖਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਆਪੇ ਹੀ ਮਨੁਖਾਂ ਨੇ ਚੌਕਾ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਹੀ
ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਚੌਕੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾਇਆ ਤਾਂ ਆ... ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰਕੇ ਸਮਝਿ
ਆ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਉਸ ਮਨੁਖ ਨੇ ਕਹਾ ਇਹੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਪਹੁੰ
ਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੀਖਿਆ ਦੇਕਰ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਾਧਾ ਜੀ
ਜਾਂ ਓਹ ਮਨੁਖ ਮਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਜਨੇਊ ਭੀ ਜਲ ਗਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਜੀਵ ਇਕਲੀ ਦੇਤ
ਗਾ ਗਇਆ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਾਧਾ ਜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭੀ ਉਸੇ ਜਨੇਊ ਨੂੰ ਥਾਪਣੇ ਜੋ ਹਕ
ਜਨੇਊ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਨਾਲ ਚਲੇ ਅਤੇ ਜਿਤਨੀਆਂ ਵਸਤੂ ਸੰਸਾਰ ਨੇ
ਥਾਪੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋਏ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਵਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਸਤ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭੀ
ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਉਸ ਵਸਤ ਕੀ ਸੋ
ਭਾ ਨਹੀ ਹੋਵਦੀ ਅਰ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਵਸਤੂ ਥਾਪੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਵਸਤੂ ਸੰਸਾ
ਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਾਵਦੀਆਂ ਸੋ ਸੁਣੋਂ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨਾਲ ਮੁੰ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਦ੍ਰਿੜਾਵਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ
ਨਾਹੀ ਸੋ ਜਿਸ ਨੇ ਤਾਂ ਇਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੁਣੇ ਸਨ ਸੋ ਤਾਂ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰ
ਰੇ ਉਠੇ। ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੂੰ ਇਤਨੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਆ
ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ ਕਰ
ਕੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਇਤਨਾਂ ਦਰਬ ਖਰਚ ਕੀਆ ਹੈ ਅਰ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਭਾਈ ਸਨਬੰਧੀ ਇ
ਕਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਇਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਜਨੇਊ ਨਾ ਪਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ
ਜਿਤਨਾਂ ਪਦਾਰਥ ਖਰਚ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਸਭ ਐਵੇਂ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਤਨੇ ਸਨਬੰਧੀ ਆਏ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੇਦ ਪਾਠੀ ਆਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸਭ ਖਿਝ ਖਿਝ ਜਾਵਨਗੇ ਅਗੋਂ ਜਿਉਂ
ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਆਵੇ ਤਿਵੇਂ ਕਰ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਕਹਾ ॥
ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥ ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ
ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁ
ਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੩॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ
ਨ ਜੋ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਓ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਗਲ ਮੈਂ ਜਨੇਊ ਤਦ ਪਾਉ ਜਾਂ ਜੇਹੜਾ ਤੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਕੀ
ਬੇਟੇ ਦਾ ਜਨੇਊ ਤੂੰ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਹੋਇਆ ਅਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੁਣਕੇ ਸੁਆਮੀਜੀ ਏਹੁ ਤਗ ਤੂੰ ਦੇਂਦਾ ਕਿਤਨੇਹੀ ਪਾਉ ਪਰ ਇਸ ਤਗ ਨਾਲ
ਮੁਕਤ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਹੈ
ਆਪੇਹੀ ਜਨੇਊ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਮਹਤੇ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਭੀ [illegible]
[illegible] ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਨੇ [illegible]
[illegible] ਪਾਇ ਤਕਰਉ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀ ਨੇ ਜਨੇਊ [illegible]
[illegible] ਪੰਡਿਤ ਨੇ [illegible] ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਤਗ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸ ਵਿਚ [illegible]
[illegible] ਮੇਲ ਭੀ ਕਰੇ [illegible] ਅਤੇ ਟੁਟੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿ
ਚ ਭੀ ਪਹੁੰਚੇ ਸੋ ਤਗਾ ਕਹੀਂ [illegible] ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ।
।ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ। ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ
ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ। ।ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ। ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਏਹੁ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਸਲਾਹ ਕਰੇ ਅਰ ਸੁਣਿ ਕੇ ਧਾਰ ਮੰਨਤਾ ਹੈ ਅਰ
ਸਤ ਕੇ ਸੂਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਪਾਵੇ ਜਿਸ ਜਨੇਊ ਨੂੰ ਸਚ ਕਾ ਜੋਰ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਤਗ ਸਦਾਹੀ ਅ
ਸਥਿਰ ਹੈ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਮੰਨਣਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕਪਾਹ ਉਗਾਵੇ ਅਰ
ਸਚੀ ਸਲਾਹ ਕਾ ਸੂਤ ਕਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਸਚੇ ਕਾ ਤਗ ਪਾਇ ਸੋ ਤਗਾ ਤੁ
ਟਦਾ ਨਾਹੀ ਐਸਾ ਤਗ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ਤਾਂ ਇਹ ਜੀਵ ਨੂੰ ਮਿਲ[illegible] ਸ
ਰਬ ਅਸਥਾਨਾਂ ਵਿਚ ਏਹੁ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ।ਇਹੁ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣ ਦੇਆ[illegible] ਮ
ਨੇ ਧਨ ਧਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਹਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂੰਹੀ ਜਾਣੈ ਅਰ ਸਭ ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਕੇ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰਵਾ
ਇਆ ਬਤ੍ਰ ਉਨ ਸਾਧ ਸਾਥ ਅਰ ਬ੍ਰਹਮਣੋ ਕਉ ਦਖਣਾ ਦਈ ਅਸੀਰਬਾਦ ਕਹਿ
ਕਰ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਾਹਿ ਕਉ ਜਾਂਦੇ ਭੁਏ ਅਰ ਸਭ ਜਾਤ ਭਾਈ
ਭੀ ਬਡੇ ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਆਪਣੇਂ ਆਪਣੇਂ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ।

।।ਅਥ ਸਾਖੀ ਗਊ ਮਹਿਖੀ ਚਰਾਵਣ ਕੀ ਚਲੀ।।

।ਇਕ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ ਚਰ ਲਿ
ਆਇਆ ਕਰ ਅਗੇ ਤਾਂ ਨੌਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਨਤੇ ਪੁਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਮਝੀ ਤਰਾਂ ਰਜਾ ਕੇ ਲ
ਿਆਇਆ ਕਰੋ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰ ਫਿਰਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਪਰਚਿਆ ਰਹੇਗ
ਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਆਪ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਸਵੇ
ਰੇ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠੇ ਤੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਕੁਸ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਤੋਲਾ ਵਿਚ ਬੰਨ ਦਿਤਾ ਤੇ ਇਸ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਇਕਰਹਬਵਿਚਇਕਛਟੀਦਿਤੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰਜੀਗਊਆਂਮਹੀਆਂਦੇਰਸੇ
ਖੋਲਕੇਬਾਹਰਲੈਗਏ।ਆਨੋਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਦੇਸਮਾਨਬ੍ਰਿਜਸੋਗਊਆਂਚਾਰਨੇਲਗੇ
ਹੈਨਬ੍ਰਿਦਾਬਨਕੇ।ਆਗੇਮਹਾਰਾਜਜੀਗਊਆਂਕੋਚਰਤੇਚਰਤੇਏਕਸੁੰਦਰਅਸਥਾਨਦੇਖ
ਕੇਏਕਤਬੈਠਗੇਔਰਸਮਾਧੀਮੇਅਬਿਤਹੋਗਏਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਦੀਬੰਦਗੀਮੇਲਿਵ
ਲੀਨਹੋਇਰਹੇਸੋ।ਜੋਗਊਆਂਮਹੀਆਂਮਹਾਰਾਜਦੀਚਰਦੀਆਂਚਰਦੀਆਂਏਕਬੜੀ
ਸੁੰਦਰਪੈਲੀਹਰੀਪ੍ਰਫੁਲਤਹੋਈਦੇਖਕਰਉਸਮੇਜਾਇਵੜੀਆਂਸਬਚਰਕਰਰਜਕੇਉ
ਸੀਖੇਤਕੇਵਿਚੇਬੈਠਰਹੀਆਂਸਪੂਰਨਖੇਤਉਜਾੜਕਰਇਤਨੇਮੇਖੇਤਕਾਮਾਲਕ
ਆਇਆਦੇਖੇਤਾਂਖੇਤਖਾਇਕਰਗਊਆਂਮਹੀਆਂਬੈਠਰਹੀਆਂਹੈਨ।ਤਾਂਉਸਾਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਨੂੰਆਖਿਆਭਾਈਤੂੰਪਟਵਾਰੀਦਾਪੁਤ੍ਰਹੈਤੇਮੇਰੀਖੇਤੀਸਬਉਜਾੜਕੀਤੀ
ਹਈਏਸਉਜਾੜੇਦਾਜਬਾਬਕਰਤੂੰਭਲਾਚਰਵਾਬਣਿਆਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਭਾਈਤੇਰਾਤਾਂਕੁਛਨਹੀਉਜਾੜਿਆਤੂੰਕਿਉਂਬੋਲਦਾਹੈਕਿਆਹੋਇਆਜੋਕਿਸੇ
ਪਸੂਨੇਮੂੰਹਪਾਇਆਖੁਦਾਇਇਸੇਵਿਚਬਰਕਤਪਾਊਸੀ।ਭਾਂਓਹਚੁਪਨਾਕਰੇ।
ਲੜਿਆਨਾਨਕਜੀਨਾਲਲੜਨਾ।ਤਾਂਨਾਨਕਜੀਤੇਓਹਜਿਮੀਦਾਰਦੋਵੇਝਗੜਦੇਝਗੜ
ਦੇਰਾਇਬੁਲਾਰਦੇਪਾਸਆਏ।ਜਿਤਨਲਵੰਡੀਦਾਹਾਕਮਸੀਤਾਂਉਸਖੇਤਵਾਲੇਪੁਕਾਰ
ਕੀਤੀਰਾਇਜੀਤੇਰੇਪਟਵਾਰੀਦੇਪੁਤ੍ਰਨੇਮੇਰਾਸਾਰਾਖੇਤਉਜਾੜਦਿਤਾਹੈ।ਤਾਂਪਾਸੋਲੋਕਾਂਆ
ਖਿਆਜੋਨਾਨਕਤਾਂਦਿਵਾਨਾਹੈਪਰਕਾਲੂਨੂੰਸਦੋ।ਤਾਂਰਾਇਨੇਕਾਲੂਨੂੰਸਦਵਾਇਆਜਦਕਾ
ਲੂਆਇਆਤਾਂਰਾਇਨੇਆਖਿਆਕਾਲੂਤੂੰਇਸਪੁਤ੍ਰਨੂੰਸਮਝਾਵਦਾਨਹੀਜੋਗਰੀਬਦਾ
ਖੇਤਉਜਾੜਆਇਆਹੈਹਈਭਲਾਦਿਵਾਨਾਕਰਛੋਡਿਆਹਈ।ਭਾਈਜਾਇਕਰਇਸ
ਦਾਉਜਾੜਾਭਰਦੇਹੁਨਹੀਤਾਂਏਹਤੁਰਕਹੈਖਫਾਕਰਸੀ।ਤਾਂਕਾਲੂਆਖਿਆਰਾਇਜੀ
ਮੇਕਿਆਕਰਾਂਏਹਤਾਂਮਸਤਾਨਾਹੋਇਰਹਿਦਾਹੈਕੁਛਕੰਮਨਹੀਕਰਦਾ।ਤਾਂਰਾਇਆਖਿ
ਆਕਾਲੂਤੂੰਜਾਣਕੇਉਜਾੜਾਭਰਦੇਹੁ।ਹੋਰਮੈਕੁਛਨਹੀਆਖਦਾ।ਤਾਂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਰਾਇਜੀਤੁਸੀਕਿਉਂਲੜਦੇਹੋ।ਓਹਖੇਤਾਂਇਕਬੂਟਾਭੀਨਹੀਉਜਾੜਿਆ।ਤਾਂਇਸਨੇਪ
ਨੂੰਪੈਰਭੀਨਹੀਪਾਇਆਏਹੁਤਾਏਵੈਹੀਕੂਕਦਾਹੈ।ਤਾਂਓਹਜਟਬੋਲਿਆਮੇਰਾਖੇਤ
ਸਭਉਜੜਗਿਆਹੈਮੈਮੁਠਹਾਮੇਰਾਨਿਆਉਕਰੋ।ਓਹਖੇਤਾਂਇਕਬੂਟਾਭੀਨਹੀਰਹਿ
ਆ।ਤਾਂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਰਾਇਜੀਤੁਸੀਆਪਣਾਆਦਮੀਭੇਜਦੇਵੋਓਹਖੇਤ
ਇਕਪਤੀਭੀਨਹੀਟੁਟਿਆ।ਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਕੇਆਪਣੇਪਿਆਦੇਭੇਜਦਿਤੇਜਾਓ
ਜਾਇਕਰਦੇਖਨਤਾਂਖੇਤੀਸਭਸਾਬਤਖੜੀਹੈਇਕਪਤਾਭੀਨਹੀਖਾਧਾਗਿਆ।

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੂਤੇਹੋ ਫਿਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਘੋੜੇ ਪਹੂ ਦਾ ਖੇਤ ਉਜਾੜ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਜੱਟ ਵੇਖਕੇ
ਹਰਾਨ ਹੋਇਗਇਆ ਪਿਆਦੇ ਮੁੜ ਆਏ ਆਖਣ ਲਗੇ ਰਾਇਜੀ ਖੇਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਸਾਬ
ਤ ਖੜੀ ਹੈ ਇਕ ਬੂਟਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਟੁਕਿਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਖੇਤੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਤਾਂ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇ ਕਾਲੂ ਦੋਵੇਂ ਘਰ ਨੂੰ ਆਏ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਾਖੀ ਸਰਪ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਸੰਮਤ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਸੈ ਪੈਂਤੀ ੧੫੩੫ ਵਸਾਖ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ ਚਾਰਨੀ
ਆਂਹਿਨ ਜਾਇਕ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਮਹੀ ਚਾਰਨ ਗੀ ਸਦ ਦੁਪਹਿਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਆਲਸ ਕਰ
ਕੇ ਇਕ ਦਰਖਤ ਦੇ ਹੇਠ ਬੈਠ ਗਏ ਤੇ ਮਹੀ ਛਡ ਦੇ ਬਾਗ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦ੍ਰਖਤ ਹੇ
ਠ ਵਿਛਾਇਕੇ ਸਉਂ ਗਏ ਪਰਛਾਵਾਂ ਢਲ ਗਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉਪਰ ਧੁਪ
ਆਇ ਗਈ ਤਾਂ ਗਰਮੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸੇਦ ਆ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸੇਸ ਨਾਗ ਆਪਣਾ ਸੁਆਮੀ
ਜਾਣਕੇ ਆਇਆ ਸੁਪੇਦ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਤੇ ਫਣ ਪਸਾਰ ਕਰ ਮੂੰਹ ਪਰ ਛਾਇਆ ਕਰੀ
ਪਰ ਕਣਕ ਦੇ ਕਢਣ ਦੇ ਦਿਨ ਆਹੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕਛੂ ਕਾਰ ਕਰਦਾ ਉਸੇ ਗਸ
ਤੇ ਆਇ ਗਇਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਨੀਂਗਰ ਸੁਤਾ ਪਇਆ ਹੈ ਤੇ ਨਾਗ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਸਿ
ਰ ਪਰ ਫਣ ਦੀ ਛਾਇਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇਖਕੇ ਖੜਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜੀ ਵਿਚ ਵੀ
ਚਾਰਨ ਲਗਾ ਭਾਈ ਜੇ ਤਾਂ ਏਹ ਨੀਂਗਰ ਜੀਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਉਲੀਆ ਅੰਸ ਹੈ
ਤੇ ਜੇ ਕੁ ਸਰਪ ਸਾਹ ਪੀ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ ਗਇਆ ਹੈ ਏਹ ਵੀਚਾਰ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪੁਛੋ
ਆਦਮੀਆਂ ਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਨੀਂਗਰ ਦੇਖੋ ਜੋ ਕੌਣ ਸੁਤਾ ਹੈ ਓਹ ਦੇਖ
ਨ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਸੁਤਾ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ
ਤੇਰੇ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਏਸ ਨੂੰ ਜਗਾਵੋ ਤਾਂ ਓਹ ਨੇੜੇ ਗ
ਏ ਤਾਂ ਸਰਪ ਗੁੰਮ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਓਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਉਠ ਬੈਠਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸਿਰ ਤੇ ਰਾਇ ਜੀ ਖੜੇ ਹੈਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਰਾਇ ਨੂੰ ਸਲਾਮ
ਕੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਘੋੜੇ ਉਤੋਂ ਉਤਰਕੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਤੇ ਮਥ
ਚੁਮਿਆ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਬੰਦਗੀ ਆਖੀ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੋਸੁ ਤਬ ਲੋਗ ਹੈਰਾਨ ਹੋ
ਇ ਗਏ ਆਖਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਇਸ ਨੀਂਗਰ ਉਤੇ ਰਾਇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਵਾਨਗੀ ਹੋ
ਈ ਹੈ ਫੇਰ ਰਾਇ ਘਰ ਆਇਆ ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾ
ਇ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਤੇਰੇ ਘਰ ਜੋ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਤਾਈਂ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰ
ਕੇ ਨਾ ਜਾਣੀ ਏਹ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਗਤ ਹੈ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਤਾਈਂ ਕਦੀ ਝਿੜਕੀ

ਨਹੀ ਕ੍ਰਿਸਉਦ੍ਰਕ ਦੀਰ ਬੋਲੀ ਤੇ ਕਦੀ ਇਸ ਪੁਤ੍ਰ ਸ ... ਦਿਵਕਾਰੀ ਇਹ ਮਗ
ਜਿਸ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਵਕ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ ਵਸਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ... ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਕੁੰਭੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜੋ ਜਿਸਦੇ ਘਰ ਐਸਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ
ਆਖਿਆ ਭੁਲ ਰਾਇ ਜੀ ਵਡਾ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਜਾਣਾਂਗੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੰਮ ਕਾਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕ
ਰਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਵਸਤ ਘਰੋਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬਾਹਿਰ ਸੁਟ ਆਂਵਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਇਹ
ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਕਾਲੂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ। ਇਕ ਦਿਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਸ਼ੀ
ਚਰਨ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਸੌਂ ਗਏ ਦੁਪਹਿਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਭ ਬ੍ਰਿਛਾਂ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਢਲ ਗਏ
ਜਿਥੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਤੇ ਸੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਾ ਫਿਰਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਛ ਕਰਕੇ ਰਾਇ ਜੀ ਆ
ਇਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਪਰਛਾਵੇਂ ਢਲ ਗਏ ਤੇ ਓਹ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਢਲਿਆ ਏਹ ਦੇਖ ਕੇ ਰਾਇ ਨੈ
ਬੰਦਗੀ ਕਰਕੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਏਹ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨ
ਕ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਦੇਖੋ ਏਸ ਦੀਆਂ ਸਭੇ ਬਾਤਾਂ ਅਚਰਜ ਦੇਖੀਆਂ ਹੈਨ ਅਗੇ
ਖੇਤੀ ਦੀ ਬਾਤ ਹੋਈ ਪਿਛੇ ਸਰਪ ਦੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪਰਛਾਵਾਂ ਖੜੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ। ਤਾਂ ਬਾਬੂ ਜੀ ਦੀ ਚਿ
ਰਾਚਾਲੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਆਖੇ ਪੁਤ੍ਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਲਾਭੇ ਆਏ ਮੈਨੂੰ ਜਿਚ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤੂੰ ਕੁਝ
ਸਮਝ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਆਖੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ।

"ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਹੋਈ"

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਉਹੋ ਚਾਲੀ ਰਹੀ ਬੋਲੇ ਚਾਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਇਮਾਹੀ ਪੰ
ਇਆ ਰਹੇ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਬੇਦੀਆਂ ਦਾ ਬਡਾ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਲੋਕ
ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਕਮਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੈਨੂੰ ਐਸੇ ਪੈਰਹਿਣਾ ਕਿਉਂ ਕਰ
ਬਣਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਜੁਆਨ ਉਮਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੁਛ ਕੰਮ ਕਾਰ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ
ਰਤ ਕੀਤਿਆਂ ਜਗਤ ਭੀ ਸੋਭਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਤ ਦੀਆਂ ਕਮਲੀਆਂ ਗਲਾਂ ਛ
ਡ ਦੇਹੁ ਅਸਾਨੂੰ ਲੋਕ [illegible] ਏਹ ਗਲਾਂ ਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਖਟੂ ਪੈ
ਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸਰੀਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਬੁਰੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹੈ
ਜਾਂ ਏਹ ਗਲ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਿਲ ਕੋਈ ਨਾ ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਜਿਵੇਂ ਹਾ ਪਏ ਰਹਿਣ ਲੋਕ ਕਛੀ ਆਖਣੇ ਲਗੇ ਪਏ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਭ
ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਿਆ ਦੇਖੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੀ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਾਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਖਾਂਦਾ ਪੀਂਦਾ
ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਜੀ ਭੀ ਆਇਕਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਬੇਟਾ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂੰ ਪ
ਇਆਂ ਕਿਉਂਕਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਛ ਖਾਓ ਪੀਓ ਪਹਿਨੋ ਖੁਸੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ
ਕੁਛ ਖੇਤੀ ਪਤੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਇਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਭੀ ਕੀਤਾ
ਕਰੋ ਹੇ ਬੇਟਾ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਸਾਰ ਪਰਵਾਰ ਹੀ ਦਲਗੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕਾਈ ਗਲ ਕਰਨੀ ਨਹੀਂ ਭਾਉਂਦੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੁਛ ਨ ਕਰਿਆ ਕਰ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ
ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਫਿਕਰ ਵਾਨ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਪਰੰਤੂ ਰੁਜਗਾਰ ਦਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁ
ਤ ਭਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸ ਪੈਸੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਓਹ ਰੁਜ
ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਸੁਣ ਬਚਾ ਕਿਰਤ ਬਿਨਾ ਜੀਵਣਾ ਥੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ
ਬੇਟਾ ਅਸਾਡੀ ਖੇਤੀ ਬਾਹਰ ਪੱਕੀ ਖੜੀ ਹੈ ਅਰ ਜੇ ਤੂੰ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਖੜਾ ਹੋਵੇਂ
ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਕਿਉਂ ਉਜੜੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੋਈ ਸਰੀਕ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਆਖਣ ਜੋ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਖੇਤੀ ਖ
ਸਮਾਂ ਸੇਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸਾਂ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਹਲ ਵਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜਿਮੀ ਵੜ ਆਈ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਖੇਤੀ ਅਸੀਂ ਬ
ਹੁਤ ਤਕੜੀ ਰਖਦੇ ਹਾਂ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਰ
ਖਦੇ ਹਾਂ ਪਰਾਈ ਖੇਤੀ ਦੀ ਸਾਰ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕਰ ਕਾਲੂ ਹੈ
ਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਦੇਖੋ ਲੋਕੋ ਏਹੁ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਕਦੇ ਕਣੀ ਵਾਹੀ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਜੇਕਰ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਫਸਲ ਨੇ ਤੈਨੇ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਵਾਹ ਦੇ
ਵਾਂਗੇ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਤੂੰ ਕਿਉਂਕਰ ਪਕਾਇਕਰ ਖਾਂਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿ
ਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਭਲੀ ਜਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਡਿਠੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਹੁਣ ਵਾਹੀ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਖੇਤੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪੇ ਹੀ ਦੇਖੋ
ਗੇ ਅਤੇ ਸੁਣਹੁਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ ਰਾਗ ਸੋਰਠ
ਵਿਚ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ਮਨੁ ਹਾਲੀ
ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ
ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ॥ ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ ॥੧॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ
ਸਮਝਾਉ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਹਰਨੂ ਮਨ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ
ਮੈਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਟਹਿਲ ਵਿਚ ਜੋ ਲਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਹਾਲੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਨ ਰੂਪੀ
ਖੇਤ ਵਿਚ ਸੁਭ ਕੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਆ ਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਸੰ
ਗ ਜੋ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਣੀ ਦਿਤਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਸੋ ਬੀਜ ਪਾਇ
ਆ ਹੈ ਸੰਤੋਖ ਕਰਨਾ ਏਹ ਸੁਹਾਗਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਭਲਿਆਂ ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਭਾਉ ਕਰਨਾ
ਏਹ ਪੈਲੀ ਜੰਮੀ ਹੈ ਸੋਈ ਘਰ ਭਾਗਵਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿਚ ਐਸੀ ਪੈਲੀ ਦੀਆ
ਮਦਨੀਆਂ ਆਈ ਹੈ ਹੇ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਜੋ ਮਾਇਆ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਸੋ ਧ੍ਰੋਹ ਹੈ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੇ ਪਾਸਿਓਂ ਚਿਤ ਭੁਲਾਂਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਬਚਾ ਖੇਤੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਹਟੀ ਕਰ ਬੈਠ ਅਸਾਂ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਤਾਂ
ਹਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ॥ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆ
ਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੋਚਿ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ॥
॥ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰ
ਥ ॥ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਏਹੁ ਹਟ ਕਢੀ ਹੈ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕੀ ਜੋ ਆਰਬਲਾ ਹੈ ਸੋ ਅ
ਸਾਂ ਨੇ ਹਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁਰਤ ਦੀਆਂ ਬਿਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਥੀ ਹਟਾਇਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਸੋਈ ਅਸਾਂ ਭਾਂਡਸਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤਨਾਮ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ
ਯਾਦ ਰਖਣਾ ਸੋ ਉਨਾਂ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿਚ ਵਸਤ ਪਾਇ ਰਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋ
ਹਰ ਮਿਲਨਾ ਹੈ ਸੋ ਵਣਜ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਲਾਹਾ ਖਟਿਆ ਹੈ ॥ ੨ ॥
ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਹਟ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਫਿ
ਰਣੇ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਉਦਾਗਰੀ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ
ਸਉਦਾਗਰੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤੀਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥
ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥ ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਮਤੁ ਮ
ਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥
ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਤ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤਿਨਾਂ
ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਧਾਰਨਾ ਏਹ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਸਉਦਾਗਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹਰਨੂ ਸਚ ਬੋਲ
ਣਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਂ ਘੋੜੇ ਲੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਭਲੇ ਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਮਾਂ ਦਾ ਗਾਹਣ ਕਰਨਾ ਏਹੁ ਖਰਚ ਬਨਿਆ ਹੈ ਅਰ ਮਨ ਵਿਚ ਏਹ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਹੈ
ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਸਾਡੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਦੇਸ ਮੈਂ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਹਾਂ ਤਿਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਮਹਿਲ
ਵਿਚ ਕਿਆ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਏਹੁ ਬਡਾ ਨਫਾ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਬਡੇ ਆਨੰਦ ਮੈਂ ਮਗਨ ਹਾਂ ਤੂ ॥ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਥੋਂ ਤਾਂ ਰਹਿ ਚੁਕੇਂ ਪਰ ਘਰ ਤਾਂ ਚਲ ਕੇ ਬੈਠ ਅ
ਸਾਂ ਤੇਰਾ ਖਟਣਾ ਛਡਿਆ ਹੈ ਤੇਰੀ ਉਦਾਸੀ ਦੇਖ ਕੇ ਸਰੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕਾਲੂ ਦਾ
ਪੁਤ੍ਰ ਮਖੱਟੂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਉਦਾਸ ਹੋਇਕੇ ਨਿਕਲ ਗਇਓਂ ਤਾਂ ਲੋਕ ਆਖਣਗੇ ਜੋ
ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਖੱਟੂ ਸੀ ਫਕੀਰ ਹੋਇਕੇ ਨਿਕਲ ਗਇਆ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਮੈਂ ਬਚਾ
ਸਾਨੂੰ ਬਡੀ ਹਾਣ ਆਵੇਗੀ ਅਰ ਸੁਣ ਬੇਟਾ ਜੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਕਿ
ਸੇ ਦੀ ਚਾਕਰੀ ਹੀ ਕਰ' ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੌਥੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ। 'ਲਾਇ
ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ॥ ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾਂ ਕੋ ਆ
ਖੈ ਧੰਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ' ਤਿਸ ਦਾ ਪਰ
ਮਾਰਥ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਚਾਕਰੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਚਿਤ ਪਰਮੇਸਰ ਵਿਖੇ ਜੋ
ਲਾਇਆ ਹੈ ਅਸਾਂ ਨੇ ਸੋਈ ਚਾਕਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇ ਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਮੰਨਣ
ਏਹੁ ਅਸਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਰ ਬਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਕਿਆ ਬਦੀਆ ਨੂੰ ਰੋਕ
ਣਾ ਏਹੁ ਅਸਾਂ ਧਾਵਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਕੋਈ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾ
ਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਚਉਗਣਾ ਵੰ
ਨਿਆਂ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਉਪਰ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿ
ਨਾਂ ਦੇ ਰਿਦੇ ਰੂਪ ਅਕਾਸ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਕਾਲੂ ਜੀ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਅ
ਤੇ ਸੁਣ ਕਰ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਓਹੋ ਚਾਲ ਰਹੀ'

'ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਵੈਦ ਨਾਲ ਹੋਈ'

ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਸਤਾਨ ਹੋਇ ਬੈਠ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਂਹੀ ਅਰ ਲੀਆ ਗੀ
ਪਾਇਆ ਰਹੇ ਬਿਰਕ ਤਾ ਦੀ ਰੀਤ ਧਾਰ ਲੀਤੀ ਓਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੰਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁ
ਟ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਕੁਟੰਬ ਵੇਦੀਆਂ ਦਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਝੂਰ
ਨ ਲਗੇ ਅਤੇ ਏਹੁ ਕਹਿਣ ਜੋ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਿਵਾਨਾ ਹੋਇ ਗਇਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗੀ ਹੈਸਨ ਓਹ ਆਣਕੇ ਮਿਲਨ ਅਤੇ ਕੁਛ ਪੁਛਣ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਐਸੇ ਆਗੋਂ ਤੇ ਮਿਲਨ ਜਿਉਂ ਕਦੀ ਮਿਲਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਓਹ ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਗਨ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਅਰ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਭੀ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਇਕੇਤ ਹੀ ਬੈਠ ਰਹੇ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਦੀਆਂ ਦਾ ਓਦਰ ਗਇਆ ਏਹ ਬਿਧ ਦੇਖਕੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮ ਕੈਸੀ ਦਸਾ ਆਪਣੀ ਕਰ ਰਾਖੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰਦਾ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਬਾਹਰ ਜੇ ਕਮਾਇ ਕਰ ਲਿਆਵਣਾ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਕਰਨਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਛਡ ਦੇਹੁ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵਹੁ ਬਿਵਹਾਰ ਕਰੋ ਅਪਣੀ ਜਾਤ ਬਿਰਾਦਰੀ ਮੇਂ ਮਿਲ ਕੇ ਬੈਠਣਾ ਦੇਖੋ ਤੇ ਪਰਵਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦਸਾ ਦੇਖ ਕਰ ਕੇਸੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਂ ਅਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਖਰਚ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੋ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ ਦਰਬ ਅਪਨੇ ਘਰ ਮੇ ਸੰਚਹੁਗੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵਹੁਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇਖ ਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਗਾਈ ਕਰੇਗਾ ਤੈਨੂੰ ਕਮਾਊ ਜਾਣਕੇ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬਿਵਾਹ ਦੇਵੇਗਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਭੀ ਬਡਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਤੇਰੀ ਲੋਕ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਗੇ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਐਸਾ ਮਸਤਾਨਾ ਦੇਖਕੇ ਲੋਕ ਹਾਸੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕੈਸਾ ਨਿਲਾਇਕ ਹੈ ਕਿਰਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਦਾਲਿਦ੍ਰੀ ਹੈ ਮਤਹੀਨ ਹੈ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਨਿਰਬਲ ਹੈ ਉਨਾਂ ਸਭਿਕਾਂ ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਹਮਾਰੇ ਤਾਂਈ ਬਜਰ ਪਥਰ ਕੇ ਸਮਾਨ ਦੁਖਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਹਿਰਦਾ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਜਲਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਮਾਤਾ ਦੀਆਂ ਸੁਣ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਉਤਰ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾ ਦੀਆ ਰਾਤ ਭੀ ਦਿਨ ਭੀ ਪਏ ਰਹੈਂ ਬੋਲੈਂ ਕਿਸੇ ਸੈਂ ਨਾਹੀ ਅਰ ਨ ਸੁਚੇਤ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਸੈਂ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਬਡਾ ਉਨਮਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ ਅਬੋਲ ਹੋਇ ਕਰ ਪਏ ਰਹੈਂ ਮਾਤਾ ਬਡੇ ਹਿਤ ਨਾਲ ਕੁਛ ਭੋਜਨ ਕਰਾਵੇ ਬਹੁ ਥੋੜਾ ਜੇਹਾ ਕੁਛ ਖਾਵੈਂ ਕਦੀ ਨਾਹੀ ਭੀ ਖਾਵੈਂ ਤਨ ਬਡਾ ਦੁਰਬਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਦੇਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਕਹੇ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਕੋ ਕਿਆ ਰੋਗ ਹੈ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਦਵਾਈ ਹੀ ਕਰ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਪੀਲਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ਭੀ ਸਭ ਸਿਥਲ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਂ ਕਈ ਤ ਦਿਨ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੋ ਭਾਈ ਸਨ ਥੋਪੀ ਦੇਖਕੇ ਕਉਆ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵਹੁ ਐਸਾ ਦੇਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਡੀ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਆਗੇ ਇਉਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਹੇ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਮੇਰੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਅਰੋਗਤਾ ਹੋਵੇ ਸੁਲਤੋ ਹੋਵੇ ਨਿਰੋਗ ਹੋਵੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਗੇ ਬੇਨ
ਤੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਹਾਥ ਪਕੜ ਕੇ ਬੋਲੀ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪ ਨੀ ਪੀੜ ਕਹੁ
ਮੈਂ ਬੈਦ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਤੇਰਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਵਾਂ ਬਹੁਤਾ ਹੀ ਕਹੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਸਭ ਜਾਤ ਭਾਈ ਖਬਰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਜੋ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਅਸਤਾਨ ਦੇਖ ਕਰ ਬਡੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਸਾਨ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਝੂਰਦਾ ਹੈ
ਰੋਗ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਕੌਣ ਰੋਗ ਹੈ ਅਰ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆ
ਖਣ ਲਗੇ ਤੂੰ ਅਚਲ ਹੋਇ ਕੇ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪਇਆਂ ਹੋਇ
ਆਂ ਕਈ ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਹੈਨ ਪਇਆ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵੈਦ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਇ
ਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਉ ਇਕੋ ਇਕ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਪਦਾਰਥ ਦੇਖ ਰਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਜੀ
ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਖਟ ਲਿਆਵੇਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਸਨੇਹ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆ
ਗ ਕਰ ਪਦਾਰਥ ਪਿਆਰਾ ਮਤ ਕਰੋ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਆਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾ
ਜੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਉ ਕੈਸਾ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਪੈਸੇ ਕਿਤਨੇ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿ
ਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਵੈਦ ਨੂੰ ਸਦ ਖਤਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੇ ਰਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਇਤਨਾ ਸੁਣ
ਕੇ ਕਾਲੂ ਆਪ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਅਪਣੇ ਮੁਖ ਪਰ ਕਪੜਾ ਲੀਏ ਪੌੜ ਰਹੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਹਰਿਦਾਸ ਨਾਮ ਬੈਦ ਨੂੰ
ਸਦ ਲਿਆਇਆ ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੌੜੇ ਸੇ ਬੈਦ ਤਿਸ ਅਸਥਾਨ ਆਇਆ
ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਵੈਦ ਹਰਿਦਾਸ ਜੀ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਂਹ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹੋ ਇਸ ਨੂੰ
ਕਿਆ ਰੋਗ ਹੈ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਆਲਸ ਕਰ ਕੇ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੀ ਵਲੋਂ
ਭੀ ਮੂੰਹ ਮੋੜੀ ਰਖਦਾ ਹੈ ਮੁਹਾਇਸ ਦਾ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਤਨ ਖੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ
ਸੁਣ ਕੇ ਹਰਿਦਾਸ ਵੈਦ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਮੁਖ ਦੇਖ ਕਰ ਨਾੜੀ ਦੇਖਣ
ਨੂੰ ਹਾਥ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਨਾੜੀ ਦੇਖਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਅਪਣਾ ਹਾਥ ਵੈਦ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚੋਂ ਖਿਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਆ
ਖਿਆ ਸਾਡਾ ਹਾਥ ਤੂੰ ਨੇ ਪਕੜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕਿਆ ਜਾਣ ਕੇ ਤੇ ਹਰਿਦਾਸ ਬੋਲਿਆ ਰੋਗ
ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਆ ਰੋਗ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਤਾਂਈ ਜੈਸਾ ਰੋਗ ਹੋਇਗਾ ਤਿਸ ਦੀ ਦਵਾਈ ਦੇ
ਵਾਂਗਾ ਪਥ ਦੇ ਸਾਥ ਦਵਾਈ ਖਾਵਹੁਗੇ ਤਾਂ ਅਰੋਗ ਹੋਇ ਜਾਵਹੁਗੇ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ
ਸੁਖੀ ਹੋਵਹੁਗੇ ਤਉ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਦੇ ਪਰਥਾਇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ।
ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਵੈਦ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਹਿ ਭੋਲਾ ਵੈਦ

ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ "ਵੈਦਾ ਵੈਦ ਸੁਵੈਦ ਤੂ ਪਹਿਲਾ
ਰੋਗ ਪਛਾਣੁ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉ
ਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾ
ਇ ॥ ੨" 'ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ' "ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਵੈਦ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਵੈਦ
ਗੀ ਕਿਆ ਦਵਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸੋ ਓਹ ਵੈਦ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦੀ ਬਾਂਹ ਪਕੜ ਕੇ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਓਹ ਭੁਲਾ ਵੈਦ ਜੋ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰੋਗ ਦਾ
ਮਹਿਰਮ ਨਹੀ ਜੁ ਕਿਆ ਕਰਕੇ ਦੁਖ ਹੈ ਕਲੇਜੇ ਵਿਖੇ ਇਸ ਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ
ਤੇ ਹੈ ਹੇ ਵੈਦਾ ਵੈਦ ਸੁਵੈਦ ਤੂ ਉਤਮ ਵੈਦ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀ ਤਾਂ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਰੋਗ ਤੂੰ
ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜ ਲਹੁ ਕਿਆ ਢੂੰਡ ਲਵੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਘਾ
ਣ ਕਿਆ ਸਭਨਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਇ ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾਰੂ ਕਰਕੇ ਰੋਗ ਸਭ ਉਠ ਜਾ
ਵਨ ਅਰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਆਇ ਵਸਨ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਐਸਾ ਦਾਰੂ
ਹਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਤੂੰ ਠੀਕ ਵੈਦ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅਸਲੂ ਵੈਦ ਤੈਨੂੰ ਤਉ ਜਾਣੀਏ ਜੇ ਆਪਣਾ
ਰੋਗ ਤੂੰ ਗਵਾਵੇ ਤਾਂ ਵੈਦ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਮਹਾਰਾ
ਜ ਜੀ ਓਹ ਰੋਗ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਕੌਣ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਰੋਗੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕ
ਰਤੇ ਹੈਂ ਹੇ ਹਰਦਾਸ ਤੂ ਸੁਣ ਕਰ ਪਹਿਲੇ ਤੋ ਹਉਮੇ ਕਾ ਰੋਗ ਸਭ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਕੇ
ਲਗਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਲੋਗ ਮਹਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਜੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਕਾਰਨ ਹੈ
ਜੋ ਕਿਸੀ ਉਪਚਾਰ ਕਰਕੇ ਏਹ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹਟਦਾ ਇਸ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ
ਕੇ ਦੁਖੀ ਜਾਣਦੇ ਹੈਂ ਸੋ ਦੂਸਰੇ ਕਉਂ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਖੀ ਕਰ ਸਕੇਗੇ ਹੇ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਵਾਈ
ਕਰਕੇ ਹਉਮੇ ਜਾਵੇ ਅਰ ਅੰਦਰ [illegible] ਸੁਖ ਦੇਹ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇ ਸੋ ਉਪਾਇ ਕਰੁ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਕਰੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਵੇ ਜੋ ਵੈਦ ਭੁਲਾ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ਫੇਰ
ਤਿਸ ਕੋ ਰੋਗ ਨਾਹੀ ਵਿਆਪਦਾ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਅਸੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮੇਸਰ
ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋਇ ਹਾਂ ਇਸ ਰੋਗ ਦਾ [illegible] ਪਾਊ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਤਰ ਰੋਗ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੋ ਹੈ
ਨ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਦਾਰੂ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਅਰ ਮੁਸਕਲ ਰੋਗ ਜੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੇਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾ
ਇ ਜੋ ਕੋਈ ਦੂਰ ਕਰੇ ਸਰਬ ਮੇਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਰਵਿਆਂ ਜਾਣਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਖਾਨ
ਕਰੇ ਆਤਮਾ ਏਕ ਰਸ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਪੂਰਨ ਹੈ ਇਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਣ
ਕਰ ਹਰਿਦਾਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਰੋਗ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀ
ਚਿੰਤਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੋ ਏਹ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਰੋਗ ਰਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੁਖ ਦੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਕਰਨੇ ਨੂੰ [illegible] ਕਹਿਕੇ ਹਰਦਾਸ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਕੇ ਆ
ਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਅਠਮ ਸਾਖੀ ਸਾਧਾਂ ਨੋ ਭੋਜਨ ਦੇਣੇ ਦੀ।

ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮੇਂ ਬੈਠੇ ਥੇ ਮਸਤਾਨੇ ਤੌਰ ਪਰ ਤਾਂ ਮਹਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਬਾਹਰੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਚਾਲੀ ਕੁਝ ਭੀ
ਨਾਹੀ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਰੰਜ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਧੇ
ਖਾ ਮੈਨੂੰ ਖਾਇਗਾ ਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਸਮਝਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੋ ਜੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਆਖੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ
ਕਰਾਂਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਕੁਛ ਵਣਜ ਕਰਿਆ ਕਰ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਭ
ਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤੇ ਕੋਈ ਖਰਾ
ਸਉਦਾ ਖਰੀਦ ਲੈ ਆਉ ਜੇ ਇਤ ਵਾਰੀ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਕਰ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਤੈ
ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੁਪਏ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਆਪੇ ਦੇਖੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕੇਹਾ ਸੌਦਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਦਿਤੇ
ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸਿਆਣਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗ ਜਾਹੁ ਕਿਵੇਂ ਏਹੁ ਵਣਜ ਕਰਨਾ ਸਿਖੇ ਤੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸੰਗੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਭੀ ਉਠਾਇ ਲੀਤੇ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਭੀ ਲੈ
ਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨਗਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਤਨੀ
ਕ ਦੂਰ ਤਕ ਸਿਖਿਆ ਦੇਂਦਾ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ਗਿਆ ਕਹੇ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਜੀਵ ਦੇ
ਜੀਅ ਤੂੰ ਸਭੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਸੰਭਾਲ ਲਵੇਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਬਹੁਤ ਠੰਢਾ ਹੋਵੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ
ਆ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਭਰੋਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਪੈਦਾ ਰਬ ਕਮਾਵਦਾ ਧਾਂ ਮੇਰੇ
ਬੀ ਏਹ ਬਹੁਤ ਕਮਾਵੇਗਾ ਮੇਰਾ ਜਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਸਭ ਕੋ
ਈ ਖੁਸੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸੇ ਤਰਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਇਸ ਦੀ ਪਰਵਾਰ ਸਭ ਖੁਸੀ ਹੋਵ
ਨ ਸੋ ਤੂੰ ਵਣਜ ਕਰਨਾ ਸਿਖੇਂਗਾ ਖੜੀਆਂ ਵਾਲੀ ਚਾਲੀ ਤੂੰ ਕਰੇਂ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਪਦਾ
ਰਥ ਖਟਕੇ ਘਰ ਲਿਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਠੰਢਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਕਰੀਂ ਐਸੇ
ਸਿਖਿਆ ਦੇਕਰ ਕਾਲੂ ਪਿਛਾਹਾਂ ਮੁੜਿਆ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਧ
ਰੇ ਕਾਲੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਸੋਚ ਕਰਕੇ ਪਿਛਾਹਾਂ ਪਰਤਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਹ
ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣਦਾ ਦੇ ਭਗਤਿ ਵੈਰਾਗ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਮਿਲੀ

ਅੱਗੇ ਈਆਂ ਬਨੇ ਸਨੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸ ਪੰਧ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਬਨ ਹੈ ਉਥੇ ਸੰਤ
ਮੰਡਲੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਪਸੀ ਤਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਖੜੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕੋਈ
ਸੰਤ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਪਦਮਾਸਨ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਧੂਣੀਆਂ ਤਪਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ
ਸਿਧਾਸਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕਈ ਏਕ ਕੁਪੀਨ ਪਹਿਰੇ ਹੋਰ ਕਪੜਾ ਤਿਆਗ ਬੈਠੇ ਹੈਨ
ਦਿਗੰਬਰ ਇਕ ਜਲ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਮੋਨਧਾਰੀ ਬੈਠੇ
ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਚਾਹ ਹੈ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਆਗ ਕੇ ਕਿਨਾਰਾ ਕ
ਰ ਇਕੰਤ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸਰਬ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹੰਤ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਮਿਰਗਛ
ਲਾ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਵਿਛੀ ਹੈ ਬ੍ਰਿਛ ਕੀ ਤੂਚਾ ਜਿਨ ਕੀ ਕੁਪੀਨ ਹੈ ਸਿਰ ਪਰ ਜਟਾਊ ਕਾਮ
ਕਟ ਹੈ ਅਰ ਰਿਦੇ ਮੇ ਜਿਨਕੇ ਜਗਦੀਸਰ ਕਾ ਧਿਆਨ ਹੈ ਅਰ ਇਕ ਸਾਧੂ ਪਾਸ ਪੁਸ
ਤਕ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੜੇ ਹੋਇ ਕਰ
ਦੇਖਨ ਲਗੇ ਅਰ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਾ ਏਸ ਖਣ ਸਉ
ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਉਦਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਅਮੋਲ ਸਉਦੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਛਡ ਸਕਦਾ
ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਭੀ ਖਰੇ ਸੌਦੇ ਦੀ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਤੋਂ ਭਲਾ ਬਨਜ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੈ ਏਹੁ
ਰੁਪਏ ਇਨਕੇ ਸ੍ਵਾਰਥ ਵਰਤੀਏ ਸੋ ਭੋਜਨ ਬਸਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਏਹ ਖੁਸੀ ਹੋਵਣਗੇ ਏ ਬਚਨ
ਬਾਬੇ ਦੇ ਸੁਣ ਕਰ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦਾ ਰੁਠਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਬਣ
ਜ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਭੀ ਕਠਨ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਮੈਂ
ਆਪਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾ ਕੋਈ
ਝਗੜਾ ਝਗੜੇ ਮੈਂ ਆਪਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਆਗੇ ਭੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭੀ ਜਿਸ ਜਿਸ ਤਰਾਂ
ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਇਤਨ ਕਹਿ ਰੁਪਏ ਬੀਸ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਦਿਤੇ ਸੋ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ
ਅਰ ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਪੁਛਿਆ ਮਹੰਤ ਜੀ ਆਪ ਬਸਤ੍ਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਹਿਰਤੇ ਹਾਥ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦੇ ਕਿ ਪਹਿਨਦੇ
ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਾਤ ਦਿਨ ਧੁਪ ਪਾਲਾ ਸਰਦੀ ਗਰਮੀ ਸਹਾਰਦੇ ਹੋ ਬਰਖਾ ਪੜਤੀ ਵਿਚ
ਬਨ ਮੇਂ ਮਹਿਤੇ ਹੋ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਪਰ ਜੋ ਉਤੇ ਹੈ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਰਾਖੀ ਹੈ ਇਤ
ਨੇ ਸੁਨ ਕਰ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਹਮ ਨਿਰਬਾਣ ਸਾਧੂ ਹੈਂ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾ ਸੰਜਮ ਨਹੀਂ
ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਏ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਮਲੂਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੁਛਦੇ ਕਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਨਾ
ਮਹੰਤ ਜੀ ਤੂੰ ਚਲ ਕੇ ਸਉਦਾ ਖਰੀਦ ਕੇ ਪਹਿਰ ਕਾਹੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਬਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ [illegible] ਖਰੀਦਣ ਆਖਿਆ ਹੈ ਬਾਲਾ ਤੂੰਭੀ ਮਸਲ
ਤ ਖਰੇ ਸਉਦੇ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਦੇਹੁ ਮੈਂ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਕਿਆ
ਆਖਣਾ ਹੈ ਤੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਓਹ ਪਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਆਖਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁ
ਮ ਬਸਤ੍ਰ ਤੋ ਨਹੀਂ ਪਹਿਰਤੇ ਤਉ ਭੋਜਨ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਭੇਜਤਾ ਹੈ ਸੋ ਹਮ ਖਾ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹਮੋ ਤੇ ਉਦਾ
ਸੀ ਹੈ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਹਮ ਉਦਿਆਨ ਮਾਹਿ ਬਸਤੇ ਹੈਂ ਵਸਤੀ ਮੇਂ ਨਹੀਂ ਵਸਦੇ ਤ
ਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਆਪਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਸੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਮ ਹਮ
ਰਾ ਸੰਤ ਰੇਨ ਹੈ ਸੁਨਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਏ ਅਰ ਕਹਿਓਨੇ ਹੇ ਬਾਬਾ ਏ
ਹ ਸੌਦਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਛਡ ਸਕਦਾ ਏਹੁ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ਇਸ ਮੇਂ ਤੋਟਾ ਨਹੀਂ ਵਾਧਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਣੇ ਏਹ ਖ
ਰਾ ਸਉਦਾ ਹੈ ਯਾ ਖੋਟਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਲੈਕੇ ਬਾਲੇ ਪਾਸੋਂ ਮਹੰਤ
ਦੇ ਅੱਗੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਮਹੰਤ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਏਹ ਰੁਪਏ ਹਮਾਰੇ ਕਿਸੇ ਕਾਮ
ਨਹੀਂ ਤੁਸਾਡੇ ਬਾਪ ਨੇ ਬੈਪਾਰ ਕੋ ਲਈਏ ਦੀਏ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਕਿਉਂ ਦੇਤਾ ਹੈਂ ਤੇ
ਰੀ ਅਵਸਥਾ ਛੋਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬਿਵਹਾਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਸੋ ਬਾਪ ਨੇ ਤੇਰੇ
ਕੋ ਕਿਸੀ ਕਾਮ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਰੁਪਏ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਏਹ
ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਸੌਦੇ ਖੋਟੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਲੜਕੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ
ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਹੂੰਦਾ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤੋ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਖਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਹੰਤ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਏਹ ਕਿਆ
ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕਿਆ ਅਰ ਖਤ੍ਰੀ ਕਾ ਬੇਟਾ ਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਮਹੰਤ ਜੀ ਪਹਿਲੇ ਸਤ ਜੁਗ ਵਿਚ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤ ਕਰੀ ਥੀ ਸੋ ਭਗਤ
ਹਮਾਰੀ ਪੂਰੀ ਨ ਹੋਈ ਥੀ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੇਂ ਅਰ ਦੁਆਪੁਰ ਜੁਗ ਮੇਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਭ
ਗਤ ਕਰੀ ਥੀ ਸੋ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁਈ ਤਦ ਕੀ ਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਥੇ ਅਬ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ
ਤਉ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਕੁਛ ਮਾਂਗ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਕਿਆ ਮਾਂ
ਗਉਂ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਮੰਗਤਾ ਹੈਂ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਤੋ ਆਪ ਹੀ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈਂ ਹਮ ਤੁਸਾਡੇ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਪਰ ਏਕ ਕਾਮ ਕਰ ਏਹ ਰੁਪ
ਏ ਹਮਾਰੇ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਇਨਕਾ ਸੀਧਾ ਤੁਮ ਜਾਇ ਕਰ ਲਿਆਇ ਦੇਵੋ ਜੋ ਏਹ ਫਕੀਰ ਤੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਨ ਬਨਾਇ ਇਕਠ ਖਾਣੀ ਰੋਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਤੇ ਰੁਪਏ ਲੈਕਰ ਇਕਸ
ਨਗਰੀ ਮੈਂ ਗਏ ਆਣ ਜਾਣ ਕੇ ਪੈਸੇ ਪੂਰੀ ਦੂਜਾ ਬਰਤਨ ਸਭ ਕੁਛ ਲੈਕਰ ਸੰਤਾਂ
ਦੇ ਪਾਸ ਲਿਆਇ ਇਕਠ ਰਖ ਦੀਏ ਅਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਮਹੰਤ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤੁਮ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਰੂਪ ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਅਸਾਂ ਨੇ ਅੱਛੀ
ਤਰਾਂ ਖੋਜ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸਤ ਬ੍ਰਤ ਇਨ ਅਤੀਤਾਂ ਕੇ ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਨ ਸੰਤ ਦਿਨ ਭੁਖਿਆਂ
ਲਿਖ ਗਏ ਹੈਨ ਹੇ ਸੰਤ ਰੂਪ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਅਰ ਬਾਲੇ ਕੇ ਸਾਥ ਲੈਕਰ ਉਠ ਚਲੇ ਜਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠ ਆਏ ਤਾਂ ਉਸ ਮ
ਹੰਤ ਨੂੰ ਇਕ ਅਤੀਤ ਨੇ ਆਕੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਮਹੰਤ ਜੀ ਇਸ ਬਾਲਕ ਕੋ ਤੁਮ ਨੇ ਉ
ਠਾਇ ਕਿਉਂ ਦੀਆ ਉਸ ਨੇ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਅਤੀ
ਤ ਜੀ ਓਹ ਆਪ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਥਾ ਅਰ ਹਮਾਰੀ ਖਬਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾ
ਰ ਜੀ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਥਾ ਹਮੋਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਸੀਧਾ ਲੈਣਾ ਥਾ ਅਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਣੀ
ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਕਾ ਤੇਜ ਹਮਾਰੇ ਸੇ ਸਹਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਥਾ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹਮ ਨੇ ਉ
ਸਕੋ ਵਿਦਾ ਦੀਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨ ਸਾਧਾਂ ਕੋਲੋਂ ਉਠਕਰ ਜਾਂ ਦੇ ਤਿਨਕੋ
ਸ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾਂ ਕਿਆ ਕੀ
ਤਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਕੁਛ ਰੁਪਏ ਖਾਇ ਨਹੀਂ ਲੀਤੇ ਤੁਸਾਂ ਮੈਂਗੋ
ਸੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਢ ਦਿਤੇ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀਂ ਭੁਲੇ
ਕਿਉਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਜਾਣ ਜੇ ਭੁਲਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਣ ਜੇ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾ
ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਣ ਜੈਸੇ ਅਲਕੂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਤੈਸਾ ਹੀ ਅਲਕੂ ਮੈਂ ਹਾਂ ਅਗੋ ਕਾਲੂ ਜਾਣੇ ਯਾ ਤੁਸੀਂ
ਜਾਣੋ ਐਸੇ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇ ਨਿਕਟ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡਰਦੇ ਪਿ
ਤਾ ਪਾਸੋਂ ਗਾਉਂ ਮੇਂ ਨਾ ਵੜੇ ਇਕ ਤਲਾਉ ਉਸੀ ਪਾਣੀ ਉਸ ਮੇਂ ਨਹੀਂ ਥਾ ਵਹਾਂ ਬੈਠ ਰਹੇ ਅ
ਰ ਬਾਲਾ ਅਪਣੇ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਰ ਵੜਿਓ ਨਾਹੀ ਬਾਹ
ਰ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਬਾਲਾ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਤੇ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਨਫਰ ਭੇਜ ਕੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਬਾਲ
ਕਾਲੂ ਜੀ ਦੀ ਫੁਰਮਾਨ ਸੁਣ ਕਰ ਘਰ ਥੀ ਆਇਆ ਜਬ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਾ
ਲੂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਓਏ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਰਹੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਕਿਥੇ ਹੈਨੀ ਅਰ ਕਿ
ਤੇ ਰੁਸ ਰਿਹਾ ਹਈ ਅਰ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਰਾਂ ਕੋਹ ਪੈਂਡਾ ਸਦਗਾਏ ਤਾਂ ਇਕ ਬਨ ਆਇਆ ਇਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਿਤ ਮੰਡਲੀ ਵਾਂਙ ਉਤਰੀ ਹੋਈ ਥੀ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਿ
ਏ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਮੰਗਵਾ ਲੈਕੇ ਉਨਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਅਵੇ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਆਸੀ ਸੋ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਆਸੀ ਜੋ
ਰੁਪਏ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੈਂ ਨਾਨਕ
ਨੂੰ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਆਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਖਰਾ ਸੌਦਾ [illegible] ਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਭਾਵੇਂ ਕੁਰ ਛੋੜੇ ਨਾਹੀ ਕੂਕ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਾ
ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਗਇਆ ਹਈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਢਣ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਸਿਕਦੀ ਹੋਇਕ
ਰ ਪਛੁਤਾਵਣੇ ਲਾਗੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਢੂੰਢਣ ਵਾਸਤੇ ਹੋਰ ਨਫਰਾਂ ਨੂੰ ਦੌੜਾਇ
ਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੀਬੀ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਉ ਬਹੁਤ
ਕ੍ਰੋਧ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਦੇਖ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਕੁਛ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਅਗੇ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਤੇ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੇ ਤਲਵੰਡੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਥੇ ਬਾਲੇ ਨੇ
ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜਾਇ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖਿਆ ਬਡੇ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਅ
ਇਆ ਪਕੜ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁਛਿਆ ਅਵੇ ਨਾਨਕ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਦਿਤੇ ਸਨ ਸੋ ਕਿ
ਥੇ ਹੈਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਗੁਸਾਖ
ਇਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੋਇ ਤਮਾਚੇ ਸਜੇ ਹਥ ਦੇ ਖਬੀ ਗਲ੍ਹ ਉਪਰ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਸਜੀ
ਗਲ੍ਹ ਤੇ ਦੋਇ ਤਮਾਚੇ ਖਬੇ ਹਥ ਦੇ ਮਾਰੇ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਬੀਬੀ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਪਹੁੰਚੀ
ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਬ ਬਖਸੀਏ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਤੇ ਨੀਲ ਪੈ ਗਏ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਕਿਛ ਨਾਹੀ ਨੇੜ ਤੇ ਜ
ਲ ਵਹਿਰਿਆਂ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਇਕਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਰਾਇ ਜੀ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਡਾਢੀ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਮੰਥਾ ਟੇਕ
ਕੇ ਛੁਡਵਾਇਆ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜਕੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ
ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਆਇਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਰਾਇ ਜੀ ਬੁਲ
ਵਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਲੈ ਚਲ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ
ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਖ ਆਖ ਕੇ ਥਕ ਪਇਆ ਹਾਂ ਏਹੁ ਮੰਨਦਾ ਕ
ਈ ਨਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਆ ਲੈ ਚਲਾਂ ਇਸ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੌੜ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਪਰ ਛਡਿਆ
ਹੈ ਜਦ ਉਸ ਰਾਇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਉਥੇ ਤਾਂ ਚਲ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਪਹੁਤੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਰਾਇ ਨੇ ਬਗਲ
ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਓਸ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨ ਬੋਲੀ
ਅਤੇ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਜੇ ਹੀ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਹੈ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਤ੍ਰਾਸ ਤ੍ਰਾਸ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਦੁ
ਖੀ ਹੋਵਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਨਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕਹਿਆ ਭਾਵੈ ਨਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਡਰ ਅਤੇ
ਨਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਮੋਹ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਵਡਾ ਰਾਕਸ ਹੈਂ ਤੇ
ਰੇ ਘਰ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘ
ਰ ਵਿਚ ਨਹੀ ਰਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖਬਰ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਇਸ ਦੀ ਅਦਿਬਿ
ਆ ਜਿਤਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਹਛੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜਿਤਨਾ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਨਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਬੁ
ਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਏਹ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਕਲਾ ਵਾਲਾ ਲੋਕ ਹੈ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਦਾ ਵਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਇ ਦੀ ਅਖੀਆਂ ਤੇ ਜਲ ਟੁਰਿਆ ਜਾਵੇ ਤੇ ਬੈਰਾਗ ਥੰਮੀਏ
ਨਾਹੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮੋਹ ਕਰਕੇ ਕੰਠ ਰਾਇ ਦਾ ਗਦ ਗਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕਾਲੂ ਦੇ
ਕੋ ਸੁਭਾਵ ਕਰਕੇ ਰਾਇ ਜੀ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ ਤਨ ਥਰ ਥਰ ਕੰਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣ ਕਾਲੂ ਅਜ ਤਕ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੀ ਖੋਟਾ ਬਚਨ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਅਜ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅ
ਖਦਾ ਹਾਂ ਸੁਣ ਸਈ ਯਾਦ ਕਰ ਕੇ ਮਕੀਰ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਐਸੀ ਮਾਰ ਮਾਰ ਨੀ ਆਹੀ ਜੋ ਤੂੰ
ਸਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਐਸੇ ਦਾਗ ਪਾਇ ਦਿਤੇ ਨੀ ਤੂੰ ਬਡਾ ਜਲਾਦ ਹੈ ਬਡਾ ਕਠੋਰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਡ
ਰ ਕੇ ਲਗਾ ਆਖਣ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਤੁਸੀ ਜਦ ਕਦ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੜਦੇ
ਹੋ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤੇਰਾ ਸਿਖਾਇ ਸਮਝਾਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ
ਇਕੋ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਸਿਆਣਾ ਹੋਹੁ ਮੈਂ ਕੀ ਰੁਪਏ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਨਫਰ ਇਸ
ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਲਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਬਾਲਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨੇ ਜਾ ਦਿਆ ਹੀ
ਰੁਪਏ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਸ ਦੇਖੋ ਕਿਤਨਾ ਹਛਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਸੋ ਸਾਦਿਨ
ਦਾ ਏਹੁ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲੀ ਹੈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਸ ਨੇ ਘਰ ਉਜਾੜਿਆ ਹੈ
ਕੇ ਰੁਪਏ ਤਾਂ ਦਿਤੇ ਬਾਹਰ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਪਾਣੀ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਉਥੇ ਲੁਕ ਬੈ
ਠਾ ਬਾਲੇ ਘਰ ਆਏ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤਉ ਇਸ ਨੇ ਦਸਿਆ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਇ ਬੁ
ਲਾਰ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸਭੁ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਾਈ ਜਿਉਂ ਬੀਤੀ
ਸੀ ਰਾਇ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਜੀ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਤੇਰੀ ਪਰਾਰਬਧ ਖੋਟੀ ਹੈ ਤੂੰ ਇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਨਨਕਦਾ ਕਦਰ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜਿਉ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਪਾਰਸ ਹੋਵੈ ਤੇ ਓਹ ਪਥੰਰ ਜਾਣਕੇ ਸੁ
ਟ ਦੇਵੈ ਅਰ ਕੌਡੀਆਂ ਦੇ ਮਗਰ ਫਿਰੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਾਣ ਨੂੰ ਜਵਾਹਰ ਮਿਲਿਆ
ਤ ਓਹ ਉਸਦੀ ਸਾਰ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਇਵੇਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਮੇਰਾ
ਤਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਏਹੁ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਇਸ ਅਜੋਗਤਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਕਛੁ ਕਰ ਨਹੀ ਸ
ਕਦਾ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਧਨ ਦੀ ਖ੍ਵਾਹਿਸ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਖਰਚ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਘਰ ਤੇ ਲੈ ਲੀਆ ਕਰ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਨੌਕਰ ਤਿਸਦਾ ਨਾਮ ਉ
ਮੇਦਾ ਹੈਸੀ ਤਿਸਨੂੰ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਵੋ ਉਮੇਦਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਵੀਸ ਰੁਪਏ ਲਿ
ਆਇ ਦੇਹੁ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦਉੜ ਉਮੇਦਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੀ ਰਾਣੀ ਤਿਸਦੀ ਜਾਤ ਖੇਖਰਾਂ
ਸੀ ਤਿਸ ਪਾਸੋਂ ਰੁਪਏ ਵੀਹ ਜਾਇ ਮੰਗੇ ਰਾਣੀ ਖੇਖਰਾਂ ਰੁਪਏ ਦਿਤੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਸਈਆ
ਦੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੇ ਕਾਲੂ ਲਏ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਰਾਇ ਮੋੜੇ ਨਾਹੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਹਿ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆ
ਪਣੇ ਘਰ ਰਖਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਘਰ ਰਖਦੇ ਹਾਂ   ਅਜ ਕਲ ਕਿ ਬਾਉਂ ਅਸੀ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਲੈ ਦੇਵੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਕਹੇ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ
ਏਹ ਰੁਪਏ ਕਿਸਦੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਆਪ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਕੁਛ ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀ ਝੂਰਦਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਤੂੰ ਰੁਪਏ ਲੈਇ ਅਤੇ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਤਿਤਨਾ ਚਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਅਸੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਦੇਵੈ ਤੇ ਰਾਇ ਜੀ ਲਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਉਮੇਦੇ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਹੁ
ਣ ਤੂੰ ਲੈ ਲੈਇ ਅਤੇ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾ ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਲੈ ਲੀਤੇ
ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਲੈਕਰ ਕਾਲੂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਅਜ ਥੀ
ਲੈਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਕਉਡੀ ਅਸੀ ਬਣਾਇ ਦੇਵਾਂਗੇ ਖਰਚ ਭੀ ਇਸਦਾ ਸਭੁ ਘ
ਰੇ ਲੀਤਾ ਕਰ ਤੂੰ ਮਾਂਗਿਆ ਦੇ ਲੈਹੁ ਕਰ ਐਸੇ ਸਤ ਪਰਮਾਣ ਏ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪ
ਆਰੇ ਨੂੰ ਨਲਾਇਕ ਨਾ ਆਖੀ ਜਿਤਨਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਬ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ਨਾਨਕ
ਨੇ ਸੋ ਹਿਸਾਬ ਕਰਕੇ ਸਭੁ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋ ਲੈ ਲੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇਵੈ ਤੇ ਕਾਲੂ ਲਵੈ ਨਾਹੀ
ਬਹੁਤ ਬਾਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਏਹੀ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਗਤ ਦੇ ਬੰਧਨ ਛੁਡਾ
ਣੇ ਵਾਸਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਂ ਸਤ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੀ ਕਦੀ ਰੰਜ ਕ
ਦੇਤਾ ਕਾਲੂ ਬਹੁਤ ਲਜਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਤਲਵੰਡੀ ਜਿਤ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੇ ਲੋਕ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਮਣ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜਟ ਬੂਟ ਸੋ ਸਭ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾ ਆ
ਖਣ ਲਗੇ ਕੇ ਇਸੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ
ਐਸਾ ਨਿਰਦਈ ਹੋਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਚੰਡਾਲ ਦੀ ਤਰਾਂ ਮਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਹੈਸ
ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸੋਂ ਰੁਪਏ ਭੀ ਲੀਤੀ ਹੈਸ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਭਲ ਕਾਲੂ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਰ ਆਇਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿਪ
ਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਰਾਇਜੀ ਮੇਰੀ ਜਾਇਗਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਤੁਸੀ
ਆਪਣੇ ਫੇਰ ਲਵੇਸੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ
ਨਹੀਂ ਦਿਤੇ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰੁਪਏ ਦੇਵਣੇ ਆਪਣੇ ਸੈਆਸਾ ਨੇ ਦਿਤੇ
ਹੈਨ ਫੇਰ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਰੁਪਏ ਕਾਹੇ ਲਈਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇਜੀ ਨਾਨ
ਕ ਕੇ ਪਾਸ ਰੁਪਏ ਕਿਥੇ ਆਹੇ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਉਸਦੇ ਪਾਸੋਂ ਉਧਾਰੇ ਲੀਤੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁ
ਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਤ ਦੀ ਖਬਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇ
ਆ ਇਸ ਜਹਾਨ ਦੇ ਉਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਸਭ ਇਸੇ ਦੀ ਹੈ ਸਭ ਦੌਲਤ ਦੁਨੀ
ਆ ਦਾ ਇਹੁ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਹੈਨ ਘੋੜੇ ਰਥ ਦੌਲਤ ਹੁਕਮ ਏ
ਹੁ ਸਭ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੀ ਸਿਰ ਸਦਕਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੈ ਮੈਂ ਇਸੇ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਪੈ
ਹਨਦਾ ਹਾਂ ਅਸੀ ਛੋੜਕੇ ਹੇ ਕਾਲੂ ਸੰਸਾਰ ਸਾਰਾ ਹੀ ਇਸਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਂਦੇ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ
ਨੂੰ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਜੇਹੜੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੈ ਸਨ ਉਨਾ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਇਗਈ ਤਬ ਕਾ
ਲੂ ਘਰ ਕੋ ਆਇਆ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤੇ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਇਕ ਵਾਰੀ ਚੇਤ ਵਿਸਾਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਾਤ ਦਾ ਪਲ
ਤਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦਾ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲਾ ਸੋ ਪੈਲੀਆਂ ਦੇ ਕਛ ਕਰਣੇ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਕਣਕ ਲੈ
ਣਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਆਸੀ ਸੋ ਕਾਰ ਕੇ ਮਕਰਦੇ ਰਹੇ ਇਕ ਦਿ
ਨ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਏਸੇ ਬਾਤ ਚਲ ਪਈ ਸਗਾਈ ਦੀ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲ
ਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇਜੀ ਇਥੇ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਹੈਨ ਮੇਰੀ ਸਗਾਈ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ
ਘਰ ਟੋਲੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਬੇਦੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਹੈਨ ਜੇ ਤੂੰ ਸਤ੍ਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉ
ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਂਖਾਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀ ਹੋਦੀਆਂ ਤਾਂ
ਮੈ ਕਿਸ ਤਰਾ ਆਖਾਂ ਤਾਂ ਭਾਈਏ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਸੋਈਆ ਆ
ਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਬ੍ਰਾਮਣ ਹੈਸੀ ਤਿਸ ਨਾਲ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਬਾਤ ਕੀਤੀ
ਹੇ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤ੍ਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੋਦੀਆਂ ਹੈਨ ਕੇਨਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੀ ਹੋਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਨਿੰਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭੁਈਆਂ ਜੀ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅ
ਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਨਿੰਧੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਬੇਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੈਰਾਮ ਹੁਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕ
ਹਾਣੀਆਂ ਖਰੀਆਂ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਮ
ਹਿਤਾ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਜੋ ਪਲਤਾ ਖਤ੍ਰੀ ਹੈ ਆ ਮਿਲ ਇਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਦੀਆਂ ਦੀਆਂ
ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਕਿ ਨਹੀਂ ਜੇ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਕਰ
ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਆਪ ਨਹੀਂ ਆਖਦੇ ਆਪੇ
ਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਓਹ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕੁਛ ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪ
ਦਾ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਹਾਂ ਆਪ ਦੀ ਮਰਜੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਂ ਜੇਹੀ ਮੇਰੀ ਸਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ
ਹੀ ਮੈਂ ਬੇਖਤੂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨ ਕਾਲੂ ਏਹੁ ਅਸਾਡੀ ਬੇਟੀ
ਹੈ ਤੂੰ ਡਰ ਆਲਕ ਕੋਈ ਨ ਕਰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੇ ਜੀ ਕਹਾਣੀ
ਦੀ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਪਰਾ
ਈਆਂ ਬੇਟੀਆਂ ਦਾ ਮੰਗਣਾ ਕੋਈ ਹਕੂਮਤ ਜਾਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਏਹ ਬਾਤ ਅਧੀ
ਨਗੀ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਅ
ਖੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਉਸ ਵਖਤ ਜੋ ਕੁਛ ਆਖਣਾ ਹੋਸੀ ਸੋ ਆਖਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਕਰ ਆਖਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਹਉ ਸਮਝ ਕਰ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਰਾ
ਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭੁਈਆ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਾਹਤੇ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰ
ਾਹਮਣ ਨਿਧਾ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਪਾਸੋਂ ਕਹਾਵੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਫੇਰ ਜੈ
ਰਾਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੰਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਰਾਇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਨਿਧੇ ਆਇ ਕਹਿਆ ਚੌ
ਧਰੀ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲ ਕੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਛਨਿਛਰਵਾਰ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦਿ
ਹੀ ਦੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਦੇਖ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਭੀ ਖਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਅਰ
ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਖਤ੍ਰੀ ਹੈ ਏਹ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਅਵੇ ਮਿਸਰ ਨਿਧਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਅਕੇ ਜੈਰਾਮ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੈਰਾਮ ਕਿਉਂ ਕਰ ਆਖੇ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਓਹੋ ਹੀ ਪਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਆਖਿ
ਆ ਅਸਾਡੇ ਸਿਰ ਮਥੇ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਆਂਢ
ਦੇਵ ਸਾਖਦੇ ਮਗੀ ਨੇਕ ਕਾਜ ਹੋਇਆ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਨਤਾ ਨਾਲ ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਰਹਿਆ ਈ ਜੈਰ
ਾਮ ਡੋਲੀ ਲੈਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬੇਟਾ ਸੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇਕਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈਆਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਵਣ ਨਹੀ ਲੱਗਾ
ਲਾਇਆ ਹੈ ਬਚਾ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈਆਉ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਜੀ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਬੇਟਾ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੋ
ਕਾਂ ਦੀ ਮਰਜਾਦ ਭੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅ
ਸੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਉਥੇ ਹੀ ਸਉਂਪ ਦੇਵੀਏ ਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਛ ਰਾਹੁ ਰਸਮ ਸੀ ਸੋ ਸਭ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ
ਤਾਂ ਲੈਕਰ ਚਲਿਆ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵੜੇ ਭੈਣ
ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਦੇਖਕਰ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬ
ਹੁ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਜਬ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿ
ਆ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੇ ਲੈਆਵਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੁ ਅਰ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਭੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰਾ ਨੂੰ
ਨਹੀ ਭੇਜਦਾ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੀਜਾ ਜੀ ਇਸ ਵਰੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਭੇ
ਜ ਦੇਵੋ ਜੋ ਕਾਲੂ ਭੀ ਰਜਨਾ ਰਹਸੀ ਅਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਰਾਜੀ ਰਹਸੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾ
ਨਕੀ ਜੀ ਭੀ ਮਿਲ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਨਾਨ
ਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਓਸ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋਇਕਰ ਵਿਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਉਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜੀ ਹੋਇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਅਬਕੀ ਵਾਰ ਮੇ
ਰੇ ਕੋ ਆਗਿਆ ਦੇਓ ਜੁ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਭੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਰਾ
ਜੀ ਰਹਸੀ ਅਰ ਆਖੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਫਿਰਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨ ਭੇ
ਜਣਾ ਮੈਂ ਇਸ ਭ੍ਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਨ ਆਉਂ
ਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਇਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਕੁਛ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ
ਆਪ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਪਰ ਫੇਰ ਆਵੇਗੀ
ਕਦਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜਦ ਤੁਸੀ ਆਮਖ੍ਹ ਕਰਨ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਥੇਤੇ
ਆਵੀਏ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪੇ ਹੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਵਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਅਤੇ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਲੈਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਆਏ ਆਇਕਰ ਆਪ
ਣੇ ਘਰ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਗਿਲੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ
ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ ਤਿਲਵੰਡੀ ਆਇ ਵੜਿਆ ਹੈ ਜਦ ਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਕਹਿਓਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਹ ਸੁਖ ਜਿਤਨੇ ਮੇਲੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਰਵਿਚ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਿਚ ਆਏ ਹੈਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਰੌਸ
ਰਖੇ ਓਹੋ ਚਾਲੀ ਕਰਤਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਭਗਤ ਮੇ ਲਿਵਲੀਨ ਹੀ ਰਹੇ ਜਦ ਵੈਸਾਖ
ਦੇ ਦਿਨ ਆਏ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕੱਣਕ ਹੋਣ ਲਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਤੁਲਵੰਡੀਆ
ਇਆ ਆਪਣਾ ਅਮਲ ਕਣਕ ਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਦੇਕਣ ਹੋ ਚੁਕਾ ਕਣਕ ਕਰਲਈ
ਆ ਅਤੇ ਤਈਆਰ ਹੋਇਆਂ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ
ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਿਵਾਜਿਆ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਸੱਦਕੇ ਪਾਸ ਬਹਾਇਆ ਰਾਇ
ਬੁਲਾਰ ਜੈਰਾਮ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਆਪਸ ਮੇ ਬਾਤ ਚੀਤ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ
ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹਾਂ
ਕੁਛ ਖਿਜਮਤ ਆਪ ਫੁਰਮਾਈਏ ਤਾਂ ਰਾਇਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਤੇਰਾ
ਸਹੁਰਾ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਕੂੜ ਬਚਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਪੂਰਨ ਸਾਧੂ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਸੀ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੋ ਏਹੁ ਸਾਹਿਬ ਲੋ
ਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਦੁਖਿ
ਸਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰ ਕਰਨੀ
ਭੀ ਸਿਖ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਆਖਿਆ ਰਾਇਜੀ ਇਸ ਥਾਂਵਹੁ ਹੋਰ ਕੀ ਭਲਾ ਹੈ ਹੁਣੇ
ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਆਹੁ ਭੀ ਰਿਧਰੇ ਚੰਗੇ ਘਰੀਆਂਦੇ ਪਰ
ਕਰਵਾਇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਜਾਂਦਾ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਪਿਛੇ ਦੂਸਰੇ ਮਹੀਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੇਜ ਦੇਹਾਂਗੇ ਅਤੇ
ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰ ਬਾਰ ਵਿਚ ਲਾਇ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਹਣੀ ਕਿਥਾਊਂ ਉਪਰੇ
ਹੀ ਰਹਦੇਣੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਮੁਕਲਾਵਾ ਲੈਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਆਏ
ਆ

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਾਧ ਅਤੀਤ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੀਸ ਬਰਸ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਿ
ਚਾਲੀਆਹੀ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਇਛਾ ਹੋਵੇ ਤਿਸੇ ਪਾਸੇ ਚਲੇ ਜਾਵਨ ਜਿਥੇ ਬੈਠਣ ਤਿਥੇ ਹੀ ਬੈਠੇ
ਰਹਿਨ ਇਸੇ ਤਰਾ ਸਮਾ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਅਤੀਤ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹ
ਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਲੋਇਕ ਗਤੜ ਆਹਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਛਾਪ ਸੁਵਰਨ ਦੀ
ਹਥ ਵਿਚ ਸੀ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੀਦ
ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧੁਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤ੍ਰੀ ਹੋਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੁਮ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋ ਅਰ ਹਮ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੈਂ ਹਮਾਰੇ ਮੈਂ ਅਰ ਤੁਮਾਰੇ ਮੈਂ ਕਿਆ
ਭੇਦ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੇਦ ਤੇ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਛਾਪ
ਅਤੇ ਗੜਵਾ ਅਤੀਤ ਦੇ ਅਗੇ ਰੱਖ ਦਿਤਾ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਏ
ਹੁ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗੜਵਾ ਹਮ ਕਉ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਤੁਮ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਾਸ ਰ
ਹਿਣੇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਮੁਖ ਸਿਉ ਥੁਕ ਜੋ ਡਾਰੀ
ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਫੇਰ ਉਠਾਈ ਦੀ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ
ਅਸਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹਮ ਨਕਲੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਪਣੇ ਘਰ ਉਠ ਆਇਆ ਅਰ ਓਹ ਅਤੀਤ ਗੜਵਾ ਅਰ ਛਾਪ ਲੈ ਕਰ ਚਲਦਾ
ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਆਏ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਅਰੇ
ਨਾਨਕ ਗੜਵਾ ਅਰ ਛਾਪ ਕਿਥੇ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਤੇ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿ
ਆ ਬੋਲੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਹੁਤ ਛਿਥਾ ਹੋਇਆ ਅਰ ਛਿਥਾ ਹੋਇ ਕਰ ਆਖਣ
ਲਗਾ ਜਾਹਿ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਘਰੋ ਨਿਕਲ ਜਾਂਹਿ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਫੂ ਨਹੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਭਉਕ
ਭਉਕ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਮਝਦਾ ਕੁਛ ਨਾਂਹੀ ਮੇਰੇ ਆਖਣ ਦੀ ਬਾਤ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿ
ਚ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਂਵਦੀ ਨਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕਹੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ
ਸੁਣ ਕਰ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿਸ ਵਕਤ ਆਇਆ ਕਾਲੂ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਕਾਲੂ ਵਤ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਇ
ਜੀ ਤੁੰਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗੜਵਾ ਕਿਤੇ ਵਲ ਸਟ ਆਇਆ ਹੈ ਜਾਣਿ
ਆ ਨਹੀ ਜਾਦਾ ਸੋ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸ ਘਲਦੇ ਹੋ
ਐਥੇ ਤੁਸੀ ਰੋਜ਼ ਖਪਦੇ ਹੋ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਿਰ ਜਰਹਿਦਾ ਹੈ ਓਥੇ ਹੀ ਕੁਛ ਕੰਮ ਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਕਾਲੂ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਵੇ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜ਼ਾਇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਜੀ ਚਿਠੀ ਇਕ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਆਪਣੇ ਦਸਖਤੀਂ
ਚਿਠੀ ਵਿਚ ਏਹ ਲਿਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਆ ਜੈਰਾਮ ਅਸਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਏ
ਸਦੀ ਖਾਤਰ ਕਰਨੀ ਜੋ ਇਹ ਭੀ ਤੁਸਾਂ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਲਾਇ ਦੇਣਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਲ ਕਰਕੇ ਨਾ ਸਦਣੀ ਏਹੁ ਖੁਦਾਇ ਹਈ ਤਾਂ ਚਿਠੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਭਾਈ ਏਹੁ ਮ
ਲਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਫਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਤੁਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਬੈਰਾਗ ਕਰ
ਨ ਲਗੀ ਆਖਣ ਲਗੀ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸੀ ਤਾਂ ਧਰਵਾਸ ਸੀ ਹੁਣ ਪ੍ਰਦੇਸ ਚਾਲਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਆ ਜਾਣੀਏ ਆਵੇ ਕੇ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਸੀ ਇਥੇ ਤੁਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਓਥੇ ਅਸਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਕਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਮਤ੍ਰਾ ਦੇਂ ਕਰਦਾ ਸੈਂ ਭਾਵੇਂ ਨਹੀ ਸੇ
ਕਰਦਾ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਤਾਰੇ ਹੈਸਨ ਮੇਰੇ ਭੁਲੇ ਸਾਰਾ ਸਹਾਨ ਸੁਖੀ ਵਸਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰਕੇ ਮਾਤਾ ਦਾ ਮੋਹੁ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੋਰ
ਸਭਨੂੰ ਮਿਲਕਰ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਸੇ ਓਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਤੁਰੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਤੇ ਪੰਜਵੇ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਜਾਇ ਵੜੇ ਸੰਮਤੁ ੧੫੪੪
ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਸਤਮੀ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਵਡੀ
ਹੈਂ ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਤੇਰਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਵਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਵੇਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾ
ਤ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਅਗੇ ਜੈਰਾਮ ਘ
ਰ ਨਹੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹਾ ਪਾਇ ਦਿਤਾ ਤੇ ਬਾ
ਬਾ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਲਗੀ ਪੁਛਣ ਕਿਉ ਭਾਈ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਰਤਾ ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੀ ਆਹੇ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਘਰ ਆਇ ਵ
ੜਿਆ ਜਾਂ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਭੀ ਡਿਠਾ ਜੇ ਜੀਜਾ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਦੇ ਹੀ ਜੈਰਾਮ
ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਮਹਾਂ ਸਿਆਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਪਕੜ੍ਹ ਲੀਤੇ ਅਤੇ ਆਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਰਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੀਜਾ ਜੀ ਏਹ ਅਪੁਠੀ ਰੀਤ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਏਹੁ ਅਸੀ ਸਾਲਾ ਜੀਜਾ ਆਹੇ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਬਡੇ ਹੋਏ
ਹੈਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੀ ਅਸੀਂ
ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਕਰੋ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਜੀ ਅਤੇ ਬੈਠੇ ਸਹਿਜ
ਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਰ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਆ
ਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀਜਾ ਜੀ ਪਰ ਕੁਛ ਕਿਰਤ ਹੋਇ ਆਵੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭਲੀ ਗਲ ਹੈ ਤਾਂ
ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਉਪਜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਭਲੀ ਗ
ਲ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਤੇਰਕੀ ਭੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀਜਾ ਜੀ ਅਸੀ ਹਿੰਦਗੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਨਬਾਬ ਦਾ ਲੈ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਕਿਨ੍ਹੇ ਨਬਾਬ ਦਾ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਲੈ ਦੇਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨ
ਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਲੋਧੀ ਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਵਡਾ ਹੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਾਸੋਂ ਜੇ ਕਰ ਹੋਇਆ
ਵੈ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਜੇ ਕਰ
ਤਾਰ ਨਿਬਾਹੁ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਓਹੋ ਕਿਰਤ ਕਰੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਭੈ
ਣ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੈਸਾ ਰਿਜਕ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਨੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਭੀ ਬੈਠ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਿਤੇ ਵਿਚੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ
ਨਾਂ ਇਨ ਜੰਜਾਲਾਂ ਵਿਚ ਪਵੇਂ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਭਗਤ ਹੈਂ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ
ਦੋਸਤ ਮਿਲਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜਿਵੇਂ
ਤੁਸੀ ਆਖਸੋ ਤਿਉਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਈਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵੀ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਭੀ ਏਹੋ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਕ ਹਲਾਲ ਕਰਕੇ ਖਾਣਾ ਭਲਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਜਿਉਂ ਤੁਸਾਡੀ ਮਰਜੀ ਹੈ ਜਿਉਂ ਤੁ
ਹਾਨੂੰ ਜੀਅ ਵਿਚ ਚੁਪ ਜੀ ਹੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਜੈ
ਰਾਮ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਜੀ ਇਸ ਦੇ ਗਲ ਦੇ ਆਪ ਮਹਰਮ ਹੋ ਕਿ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾ
ਮ ਬੋਲਿਆ ਅਹੋ ਬੇਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮੈਂ ਮਹਰਮ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੀ ਇਸ ਦੀ ਕਿਥਾਉਂ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਗ੍ਰਹਸਤ ਨਾ
ਲ ਮੋਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਸ ਪਾਸੋਂ ਕਿਰਤ ਭੀ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਬੇਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਂ ਏਹੁ ਕਿਰਤ ਲਗੇਗਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਖਤ੍ਰੇਟਾ ਇਸ ਦੀ ਕਹਾ
ਣੀ ਭੀ ਕਰ ਜਾਸੀ ਤੂੰ ਉਤਾਵਲੀ ਨਾਂ ਹੋਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਚਿਤ ਕਰ ਸਭ ਕੁਛ ਹਛਾ ਹੋ
ਇ ਜਾਵੇਗਾ ਮਾਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਰਤੇ ਲਗੇਗਾ
ਚਾਰ ਪੈਸੇ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਵਨ ਗੇ ਇਜਤ ਇਤਬਾਰ ਬਣੇਗਾ ਤਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਕ
ਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹਛੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾ ਤੁਸਾਡੇ ਕੋਲੋ ਸਿਆਣੀ ਨਾਹੀ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਣਾ ਹੁੰਦਾ
ਸੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਚੌਦਸ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾ
ਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਾਇਆ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨਬਾਬ
ਪਾਸ ਗਏ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਬਾਬ ਜੀ ਆਪ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹਿਆ
ਸੀ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਇਸ ਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦਾ ਕਾਰਕੁੰਮ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਓ ਨਬਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬ ਦੇਖਕਰ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਬਹੁਤ ਹੁਸਿਆਰ ਨਜਰ
ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਬਹੁਤ ਅਛਾ ਚਲਾਵੈਗਾ ਸੋ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਨਬਾਬ
ਕੋਲੋ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਵਾਇਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁ
ਸੀ ਹੋਈ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਕਿਰਤੇ ਲਗਾ ਹੈ॥

॥ਸਾਖੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਸੰਮਤ ੧੫੪੭ ॥ਅਘਰ ਦੀ ਪੂਨਿਆ ਵੀਰਵਾਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ॥ਨਬਾਬ ਪਾਸੋ ਪੇਸਗੀ ਇ
ਕ ਹਜਾਰ ਰੁਪਿਆ ਲੈ ਦਿਵਾਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕੋ
ਈ ਕਾਲ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਚਲਾਇਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਇਕ ਦਿਨ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਏਸ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਬਿ
ਦਿਆ ਦੇਹੁ ਜੋ ਅਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ ਵਾਹੀ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਵੀਏਂਗੇ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣੇ ਕਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਤੀਆ ਅਸਾਂ ਤਾਂ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜੇ ਕਿਮੇਂ ਹੁਣੇ ਜੀਂਦਿਆਂ ਹੀ ਛੁੜ ਚਲਿਓ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆ
ਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਖਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਆਹੇ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕੀਤੀਅ
ਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤੇ ਲਗੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਤ ਕਢਣ ਦੇਹ ਅਸੀ ਏਹੁ ਕਸਬ ਕੀ ਕਰਣਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਾਡੀ ਕਿਰਤ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤੂੰ ਨਿਰੇ ਕਾਹਦਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਣੇ
ਨਿਰੇ ਕਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਅਸਾਂ ਹੀ ਨਾਲ ਰਹੁ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਜਿਉ ਤੁਸੀ ਆਖਹੁਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ
ਬਾਲਕ ਪਣੇ ਥੀ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਤਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕੀ
ਤਾ ਹੈ ਜਿਉ ਜੰਤ ਜੰਤੀ ਦੇ ਵਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਤੇਰੀਆ
ਗਿਆ ਵਿਚ ਹਾਂ ਸੋ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਗਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕਿਰਤ
ਕਰਣ ਲਗਾ ਹਿਸਾਬ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਬਾਬ ਨਾਲ ਕਰ ਆਵਦੇ ਹੁ
ਣਨ ਕੁਛ ਬਾਬੇ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸਵਾਲੀ ਸਵਾਲ
ਆਇ ਕਰੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਕਪੜੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਕਪੜਾ ਦੇਵੇ ਰਸਤ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਸਤ ਦੇਵੇ ਰੋਕ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਰੋਕ ਭੀ ਦੇਵੇ ਬੜੀ
ਭੀੜ ਲਗੀ ਰਹੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਉਪਰ ਅਤੇ ਜੋ ਮੋਦੀਖਾਨਿਓ ਨਬਾਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਪੰਜ ਸੇਰ ਦੀ ਜਗਾ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸੇਰ ਓਸ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੋਲ ਦੇਵੇ ਓਹ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਬਡੇ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੇਵਨ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗਾ ਫੈਲ ਗਈ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਇਕਨਾ ਰਬਾਬੀਆਂ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਬਡੀ ਕੀਰਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਡੀ ਬਖਸੀਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਆਇ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਾਲੂ ਸੁਣ ਕੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕਿਆ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਆਇਆ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਭੀ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਦਾ ਜਸ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਿਤੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਉਠਿਆ ਅਰ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਤੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਲ ਕੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਉਠ ਖਲੋਤਾ ਮਹਿਤੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਓਸ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਿਆਰ ਦਿਤਾ ਜੋ ਰਾਹ ਖਰਚ ਸੀ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ ਰੋਕ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਦਿਤਾ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਬੈਠੇ ਅਰ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਆਹੋ ਬੱਚਾ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਥੇ ਆਇਆਂ ਸੋ ਕਿਆ ਖਟਿਆ ਅਤੇ ਕਿਆ ਜੋੜਿਆ ਹਈ ਅਤੇ ਕਿਤਨਾ ਗਵਾਇਆ ਹਈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਖਟਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਭੀ ਨਬਾਬ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਪੈਸੇ ਦੇਵਦੇ ਰਹੇ ਸੋ ਨਬਾਬ ਕੋਲੋ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਾਂ ਪਰ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਕੋਈ ਦਮੜੀ ਯਾ ਕਉਡੀ ਇਕ ਦੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਲਗਾ ਲੜਨ ਅਤੇ ਬਡੇ ਦੁਰਬਚਨ ਬੋਲਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਾਤਾ ਸੀ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਕਰਣ ਲਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੇਰਾ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ਸੁ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਖਟ ਕੇ ਦੇਸੀ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਾਲੂ ਲਗਾ ਕਰਨ ਜੇਹੀਆਂ ਕਾਲੂ ਦੀਆਂ ਆਹੀਆਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਖਿਓਸ ਤੁਸਾਂ ਕੁਛ ਇਸ ਦੀ ਖਬਰ ਸਾਰ ਲੈਂਦੇ ਰਹਣੀ ਸੀ ਅਰ ਨਾ ਤੁਸਾਂ ਕਿਛੁ ਕਿਰਤ ਦੀ ਖਟੀ ਸੰਭੀ ਨਾ ਇਸ ਦੀ ਕਿਧਰੇ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਬੋਲੀ ਪਿਤਾ ਜੀ

ਏਥੇ ਜੋ ਏਹੁ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਛ ਗਵਾਇਆ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਸੁਕਰ
ਨਾਹੀ ਕਰਦੇ ਜੋ ਕਿਰਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਵਿਚ ਪਰਚਿਆ ਹੈ ॥
ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਨਹੀ ਸੀ ਕਰਦਾ ਜਦ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਏਹੋ ਆਖਦੇ ਸੈ ਜੋ ਕਿਰਤ ਨਹੀ ਕਰ
ਦਾ ਨਾਨਕ ਸੁੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਕਿਰਤੇ ਲਗਾ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਖਟ
ਭੀ ਰਹਿਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਭੀ ਟੋਲ ਹੈ ਹੁਣੇ ਅਜ ਕਲ ਕਿਤੇ ਵਲੋਂ ਹੋ
ਇ ਪਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਛੂ ਅਸਾਡਾ ਗਵਾਇਆ ਨਾਹੀ ਅਰ ਅਸਾਂ ਹੋ
ਰ ਕਿਆ ਕਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਹੋਇ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀ
ਕਰਹੁ ਜੀ ਅਤੇ ਜੇਹਾ ਸਾਨੂੰ ਦਰਦ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅਸਾਥੇ ਦੂਣਾ ਦਰਦ ਤੈਨੂੰ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਆ ਚਾ
ਹੀਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕੀ ਜੋ ਕਰੇਗੋ ਤਾ ਭਲੀ ਥਾਇ ਖੜੀ ਦੇਖਕੇ ਕਰਨੀ ਜੇਹੀ
ਕੇਹੀ ਥਾਇ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਮਿਨਤ ਨਾਹੀ
ਲਾਵਣੀ ਅਰ ਮੁਲ ਦੇਣਾ ਖੜੀ ਪਖੇਰੇ ਰੇਧਾਵੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਧੀਅ
ਹੋਗੀ ਹੈ ਪਖੇਰੂ ਰੰਧਾਵਿਆਂ ਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਅਰਥ ਕਹਾਣੀ ਕਰ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਅਸਾਂ ਉਥੇ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਟੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗੇ ਜੋ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਭਾ
ਵੇਗੀ ਸੋਈ ਹੋਇਗੀ ਅਰ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਿਤ ਥਾਇ ਰਖੋ ਕਰਤਾਰ ਭਲੀ ਕ
ਰੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਸੁਖ ਮੁਰਾਦ ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਿਠਾ ਹੈ ਪ
ਰ ਹੁਣ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਭੀ ਸੁਖ ਮੁਰਾਦ ਆਪਣੇ ਜੀਵਦੇ ਜੀਵ ਦੇਖਲਵਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ
ਮਨ ਠੰਢਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ
ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਇਥੇ ਹੀ ਸਦਵਾਇ ਲੈਂਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾਮ ਮੇਰਾ ਇਥੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਥੇ ਹੀ ਬੁਢਾ ਹੋਇਆ
ਹਾਂ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਮੇਰੇ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਜਾਇਗਾ ਹੈ ਮੇ
ਰੇ ਪਿਤਾ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੈਰਾਮ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕ
ਰੂ ਮਾਈ ਹੋਈ ਸੋ ਉਸੇ ਵਖਤ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੂੰ ਨਜਰ ਵਿਚ ਰਖਣਾ ਜੋ ਪੈਸਾ ਟਕਾ ਕਿਤੇ ਵਲ ਲਗਾਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾ
ਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਸੁਕਰ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਜੋ ਇਥੇ ਪਰਚਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਤੂੰ ਨਿਤ ਨਿਤ ਏਹੋ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਅਜ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ਅ

ਅਰਅੰਜ ਏਹੁ ਗਦਾਇ ਆਇਆ ਹੈ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾਜੀ ਜੇਕੋਈ ਚੋਰੀ ਯਾਰੀ ਕਰਕੇ
ਧਨ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਹਟਕੀਏ ਆਪਣੀ ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਨੰਗੇ ਭੁ
ਖੇ ਨੂੰ ਕਪੜਾ ਰੋਟੀ ਦੇਵਾਂ ਹੈ ਸੋ ਜੁਤੁ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਅਸੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਹਟਾਈਏ
ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਟਾਵਣਾ ਧਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾਜੀ ਸਾਡਾ ਮਨ ਵਡਾ ਡਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਵਡਾ ਰਾਡਾ ਹ
ਈ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਹਟੀ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਜੀਉ ਡੋਬਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾ ਘਟ ਜਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋ
ਵੀਏ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾਜੀ ਜਦ ਜਦ ਲੇਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੋਟੇ ਕੁਛ ਇਸੇ ਦਾ ਵਾਧਾ
ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਜਾਣੀ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਮਨੁਖ ਨਹੀਂ ਏਹ ਤਾਂ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ
ਅਸੀ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਆਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾ
ਮ ਜਦ ਫੇਰ ਲੇਖਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਜੇ ਕੁਛ ਵਧੇ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੀ ਵਲ ਲਿਕ
ਲੈਣਾ ਤਾਂ ਭਲਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਭਾਣੇ ਤਾਂ ਲਖ ਕਖ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲੇ
ਨੂੰ ਭੀ ਸਦ ਕਰ ਸਮਝਾਈਏ ਤੁਸੀ ਭੀ ਆਖੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਆਖਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ
ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦ ਵਾਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਇ
ਹਾਜਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ
ਖਾਸ ਹਜੂਰੀ ਯਾਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਇਉ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੇਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੈ
ਤੇਹਾ ਹੀ ਤੂੰ ਪਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਤੂੰ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੇ ਮਤ ਟਕਾ ਪੈਸਾ ਐਰ ਗੈਰ ਜਾਹਿ ਗਾ ਗ
ਵਾਏ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਭੀ ਏਹੋ ਆਖਿਆ ਹੈ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਲਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਰਹਿਆਂ
ਦੀ ਲਾਜ ਸਰਮ ਏਹੋ ਹੀ ਹਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਜਮਾ ਕਰੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਆਖੇ ਦੀ ਤ
ਬੁਰੀ ਨਾਹੀ ਸੀ ਲਗੀ ਪਰ ਕਾਲੂ ਦੇ ਆਖੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਲਗੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਰੋਹ ਆ
ਇਆ ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਮਤ ਕੋਈ ਜੀਅ ਵਿਚ ਗੁਮਾਨ ਹੋਈ ਜੋ ਬਾ
ਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਛ ਫਜੂਲੀ ਕਰਦਾ ਹੋਸੀ ਸੁਣੋ ਮਹਿਤਾ ਜੀ
ਅਸਾਨੂੰ ਛਡੋ ਤਾਂ ਪਿਉ ਭੀ ਬੁਰੀ ਵਸਤ ਹਈ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਏਹਾਂ ਦੁਖ ਹਈ ਜੋ
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਸੀ ਅਗੋ ਉਜਰ ਨਾਹੀ ਕਰੀਏ ਤੇ ਸੁਣੋ ਮਹਤਾ
ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪ ਇਥੇ ਆਇ ਕੇ ਕਰ ਅਤੇ ਸੋ ਕੁਛ ਹਥ ਆਵਦੀ
ਜੋ ਲੈਂਦਾ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਕੋਲੋ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਸੀ ਕੁਛ ਆ
ਖੀਏ ਏਥੋਂ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੋ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਬਾਲਾ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਨਾਹੀ ਓਹ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰੀ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਪਰ
ਭੁਲਾ ਅਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਜਿਧਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿਤੁ ਵੇਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋ
ਈ ਤਿਤੁ ਘੜੀ ਅਸਾਂ ਸਿਤਾਬੀ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਕਬੀਲਾ ਆਪਣੇ
ਨਾਲ ਮੋਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਆਇਆ
ਆਇ ਤਲਵੰਡੀ ਵੜਿਆ [illegible] ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਪੁ
ਛੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਹੈਗੇ ਹੈ ਓਹ ਆਪਣੀ ਚਾਲੀ ਨਾਹੀ ਛਡ
ਦਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਓਹਦੀ ਉਤੇ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਆਇ ਕਰ ਜੋ ਕੁਛ ਮੰਗਦਾ ਹੈ
ਉਨੂੰ ਓਹੋ ਕੁਛ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਜਦ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਉਪਰ ਇਕ ਸਭਲੇ ਆਦਮੀ ਸੇਰੂ ਨੈ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਕਿ ਸੁਣ ਜੈਰਾ
ਮ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਜੋ ਮੋਦੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇੰਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਪ
ਠਾਣਾ ਦੀ ਖੋਇ ਕੈਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੁਛ ਦਿਨ ਨਾਹੀ ਗ
ਏ ਜਦ ਨਵਾਬ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਏਹ ਗਲ ਸੁ
ਣ ਕੇ ਬਹੁਤਾ ਹੀ ਗਮ ਖਾਧਾ ਅਰ ਬਹੁਤਾ ਚਿਤਾਵਾਨ ਹੋ ਇਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅੰ
ਤੇ ਆਂਵਦੇ ਨੂੰ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਜ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕੈਸੇ ਉ
ਦਾਸ ਨਹੈਨ ਤਾਂ ਜਿਸ ਵਖਤ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਇਕਤੁ ਲੈ ਬੈਠ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗ
ਾ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਤੂੰ ਸੁਣ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਸਖਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ
ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਮੋਦੀ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇੰਦਾ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ ਸੋ ਤੂੰ ਹੁ
ਣ ਮੈਨੂੰ ਮਸਲਤ ਕੋਈ ਸਲਾਹ ਦਸ ਜੋ ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕਰ
ਅਗੋਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਆਵੇ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ ਮੈਂ
ਕਿਆ ਆਖਣਾ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਤੁਸਾਡੇ ਹੀ ਆਖੇ ਵਿਚ ਚਲਣਾ ਹੈ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁਸਾ
ਨੂੰ ਅਜੇ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਭਰਾਉਰੀ ਰਖਣੀ ਕਰ
ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਥੋਂ ਤੋੜੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭੁ ਸੇ ਦਾ ਖਾਵਦ ਮਾਲਕ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭੋ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥਾਂ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਇਸਦੇ
ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਪਰ ਜੀ ਭੁਲਾ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀਅ
ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਲੇਖਾ ਕਰੋ ਜੇ ਰੁਪਏ ਪੈਸੇ ਤੁ
ਵੈਨੰ ਦੇ ਘਟੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਭੁਲਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਨੰ ਬਹੁ ਜੀ ਮੈਂ ਲੇਖਾ ਨਾਹੀ ਸੰਭਾਲਦਾ ਜੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਗਈ ਗਲ ਨ ਕਰੋ ਅ
ਤੇ ਮੈਂ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਸਦਾਇ ਦੀਏ ਹਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਤੁਲਸਾਂ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਜੋ ਤੁਲਸਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮਿਹਰ ਵਾਨਗੀ ਕਰ
ਕੇ ਅਸਾਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾ ਗੋਲੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਗਈ ਜਾਇਕ
ਰ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕੀਤੋਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਲਸਾਂ ਅਜ ਤੂੰ ਕਿਉ ਅ
ਈ ਹੈਂ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪ
ਣਾ ਦਰਸਣ ਦੇ ਜਾਵਹੁ ਸੋ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਆਈ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਵ
ਸਤੇ ਸਦਿਆ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਰਾ ਜੀਉ
ਉਮਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ
ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਆ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅੰਦਰੋ
ਪਤਾਸਿਆਂ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਫੜ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਪਤਾਸਿਆਂ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਝੋਲੀ ਕਰਕੇ ਜਿਤਨੇ ਪਤਾਸੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚ ਆਹੇ ਸੋ ਪਵਾਇ ਲੀਤੇ ਝੋਲੀ
ਵਿਚ ਅਢਾਈ ਸੇਰ ਪਤਾਸੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਤਾਂ
ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਭਾਈ ਜੀ ਆਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਉਠ ਖਲੋਤੀ ਅਤੇ ਮੁਖ
ਥੀਂ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈਆ ਜੀ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਪੀੜ੍ਹੇ ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਆਹੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ
ਪੀੜ੍ਹਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਬਾਲਾ ਜੀ ਭੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਦਿਆ ਹਾਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਅਗੋ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਬਹੁ
ਤੇ ਦਿਨ ਹੋਇ ਆਹੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸਿਕ ਆਹੀ ਸੋ ਇ
ਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਸਦਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਵਾਸ ਪਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਦਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀ ਜਿਉ
ਕੀ ਤਿਉ ਹੀ ਆਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬੋਲੀ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਾਲੂਮ
ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਆਖਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਹਿਸਾਬ
ਆਪ ਲੈ ਲਵੀਏ ਮੈਂ ਭੀ ਏਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ
ਸੋ ਮੇਰੇ ਲੇਖਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਨੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਨਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਲੇਖੇ ਹਿਸਾਬ ਦੀ ਹੈ ਸਰਮ ਦਾ ਅੰਤ ਮੁਲ ਤਾਂ ਹੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਕੀ ਮੈਂ ਕਦੀ ਨਹੀ ਭੁੰਬੇਬੇਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈਜੀ ਤਾ ਸੰਮਤ ੧੫੪੭ ਫਗਣ ਸੁ
ਦੀ ਪੰਚਮੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਲੇਖਾ ਕੀਤਾ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਲੋਦੀ ਨਾਲ ਤਿੰਨ੍ਹ ਮਹੀਨਿਆ ਦਾ
ਇਕ ਸੌ ਪੰਤੀ ਰੁਪਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਿਕਲੇ ਖਾਇ ਪੀਅ ਕੇ ਲੋਇ ਦੇ ਇਕ ਦੋ
ਖੇਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਲਵੋ ਜੀ ਜਾਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹੋ ਅਸੀ
ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਇ ਹਾਂ ਹੁਣ ਏਹ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ
ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਬਿੰਤਾ ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਗਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਅਤੇ
ਬੇਬੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਭੀ ਰੋਵਣ ਲਗੀ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ
ਭਾਈਜੀ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਰੋ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਤੁਸੀ ਕਿਧਰੇ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਜਾਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਲੇਖਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਚੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਘਟ ਵਧ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਕਿ
ਉ ਮੈ ਜੰਜਾਲ ਵਿਚ ਪਉਦੇ ਹੋਉ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮੈਂ ਕੁ
ਛ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵੋ ਸੇਰੇ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਹੈ
ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਤੁਸੀ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸੋ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਕਹਿ
ਆਖਿਆ ਤਰਤਲੇ ਨਹੀ ਲਿਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਘਟੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਜਬਾਬ ਕਰਾਂਗੀ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨ
ਕੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬ
ਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਹਰ ਪੀਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਅਗੋ ਹੀ
ਕਿਉਂ ਕਰ ਖਬਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਭੈਣ ਅਤੇ ਭਣਵਈਆ ਦੋਵੇਂ ਪ
ਏ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਲਵੋ ਦੇਖੋ ਅਰ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰ ਕਰੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇਰਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਫੇਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਭਾਈਏ ਜੈਰਾਮ
ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਜ ਤੁਧ ਅਸਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਸੌ ਪੰਤੀ ਰੁਪਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਬਾਬ ਪਾਸੋ ਚੁਕਾਈ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਸਤਾਰਾਂ
ਸੈ ਰੁਪਿਆ ਹੋਰ ਮਿਲਿਆ ਮੇਸਰੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹਟੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਕਰ ਖਾਨਿਆਂ ਦੇ
ਲੋਕ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰ ਮੁਬਾਰਕਾਂ ਬਾਦੀ ਦੇਵਣ ਅਤੇ ਵ
ਧਾਈਆਂ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਹਿੰਦੂ ਭੀ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਦੇਵੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀਆ ਮਨਾਵਣ ਲ
ਗੇ ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਨਵੇ ਸਿਰੇ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਸਭੇ ਕਹਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਣ ਲਗੇ ਤਿਨ ਮਨੇ ਸੁਣਿਆ ਥਾ ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਛੋਡਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ
ਬਹੁਤ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਇ ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭ ਦੀ ਤਰਫ ਤਾਜੀਮ ਕਰਨ ਲਗੇ
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਵਾਲੀ ਓਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਆਣ ਕਰ ਮਾਂਗੇ ਸੋਈ ਦੇਂਦਾ ਜ
ਵੈ ਅਟਕਾਵੈ ਨਾਹੀ ਇਸੀ ਪ੍ਰਤ ਪਰ ਸਭ ਕੋਈ ਖੁਸੀ ਜਾਵੈ।

।ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਦੀ ਚਲੀ।

ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਹਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੋਈ ਆਵੈ ਸਭ ਦੀ ਜਾ ਚਲੀ
ਪੂਰੀ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਮੂਲ ਚੋਣਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿ ਗਿਆ ਮੂਲਾ ਪਟਵਾ
ਰੀ ਜੀ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵਿਆਂ ਦਾ ਘਰ ਵਟਾਲੇ ਵਿਚ ਸਾਨ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਘਰ ਬਾਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਪਾਸ ਸਗਨ ਭੇਜਿਆ ਸੰਮਤ ੧੫੫੦ ਵਿਚ ਸਗਾਈ ਲੈਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਆਇਆ ਤੇ ਬੇਬੇ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਲਗੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਮਿਲਣ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸੋਗੁ
ਣੀ ਕਰ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਚਿਠੀ ਲਿਖੀ ਕੇਸਰ ਛਿੜਕਿਆ ਤੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮਾਂ
ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਖਬਰ ਘਲੀ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਵਾਇ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਸਦਵਾਇ ਭੇਜਿਆ
ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਵੋ ਤਾਂ ਚੌਕ ਨੂੰ ਖਰਚੀਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਕਰ
ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਕੋ ਖਬਰ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਆਸੀ ਤਿਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੰਡ ਨਾਲ
ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਮਾਂ ਬੀਬੀ ਜੀ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ
ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਕਹੇ ਧੰਨ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰਕੇ ਏਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੜੀ ਕਿਰਪਾ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੁਆਰਥ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਹਾਂ ਉਸ ਮੂੰਹ ਥੀ
ਜਿਸ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਤੀ ਹੈ
ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਿਤਨਾ ਕਬੀਲਾ ਵੇਦੀਆਂ ਦਾ ਆਹਾ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸਦਕੇ ਗਾਵਣ
ਬਹਾਇਆ ਅਤੇ ਸਭੇ ਮਿਲਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਨੀਆਂ ਏਹੋ ਆਖਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬੇਦੀਆਂ ਦੇ
ਬੰਸ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਜੀਉ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਡੀ ਕੁਲ ਦਾ ਸੂਰਜ ਰੌਸਨ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡੀ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸ
ਅਤੇ ਮਾਂ ਬੀਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਸ੍ਰੇ ਵਧਾਈ ਲਿਖ ਭੇਜੀ ਤਾਂ ਮਾਂ ਬੀ
ਬੀ ਦਾ ਪਿਉ ਰਾਮਾ ਜਾਤ ਦਾ ਝਗੜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਨਕੇ ਅਤੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇ
ਸਹੁਰੇ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਵੋ ਤਾਂ ਦੋ
ਨੀ ਤਾਂ ਰਲਕੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਚਲੀਏ ਅਰ ਚਲ ਚੌਕ ਨੂੰ ਖਰਚ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਥੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਨੀ ਭਿਰਾਈ ਆਈ ਅਤੇ ਮਾਮਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਸਭੇ ਆਏ ਤਿਸ ਦੇ
ਰੀ ਪਹੁੰਚੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਫੇਰ ਤਿਸ ਦੇ ਦਿਨ ਅੰਦਰ ਹੋਇ ਕਰ
ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਤੇ ਲਾਲੂ ਦੋਵੀ ਅਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਅਤੇ ਰਾਮਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੰਗ ਹੂਆ
ਤੇ ਨਨਕੀ ਭਿਰਾਈ ਛੇ ਆਦਮੀ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਦੋਇ ਨਫਰ ਰਾਮੇ ਨਾਲ ਅਤੇ
ਚਾਰ ਹੋਰ ਸਭੇ ਬਾਰਾਂ ਆਦਮੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਪਰ ਰਾਮੇ ਸੰਗ ਨੇ ਬਹੁਤ
ਕਛੂ ਲੀਤ ਖਰਚ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਜਦ ਟੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ
ਵਿਦਾ ਹੋਵਣ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਅਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂ ਕਾਲੂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਉਸਕੂ ਖਰਚਨ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ਪਰ ਥੋੜੇ
ਰੇ ਪਾਏ ਅਸਾਨੂੰ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਅ
ਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ
ਵਿਸਵਾਸ ਘਾਤ ਉਹੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਕਾਲੂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵਾਸਤੇ
ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਅਗੋ ਸਾਧ ਹੈ ਮਤੁ ਕੋਈ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜੂ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾ ਰਾਇ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮੁਹਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਨੇ ਜਖ ਕੀਤੇ ਹੋ ਸਚੋਂ ਤੁਸੀ ਮਿਹਰ ਵਾਨਗੀ ਕਰਨੀ ਆਂ ਜੇ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜਾਹੁ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਭੁ ਕੋ
ਮਤੇਰੇ ਗਲ ਹੋਵਨ ਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਹਿਤ ਕਰੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕ
ਦਮਾਂ ਤੇ ਹਥ ਲਾਵੇ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਮਥਾ ਚੁਮੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਰਫੋਂ ਦੋਵੇਂ ਹਥ ਜੋੜ
ਕੇ ਬੰਦਗੀ ਆਖੇਂ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਮੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਕਹੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਾਹੁ ਤੈਨੂੰ
ਸਾਈ ਦੀ ਪਨਾਹ ਹਈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਛੁਕ
ਦੇ ਤੇ ਸਦਰ ਹੋਕਰ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਆਏ ਪਰ
ਮੰਜਲ ਪਹੁੰਚੇ ਦੇ ਘਰ ਵਲੋ ਅਗੋ ਵਧਾਈਆਂ ਮਿਲਨ ਲਗੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਭੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਰਾਮ
ਅਤੇ ਮਾਮਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਤੇ ਨਨਕੀ ਭਿਰਾਈ ਭੀ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾਨ ਭੀ ਮੇਦਾਂ ਭੀ
ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਤੇ ਉਠ ਕਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਕਿ
ਲਾ ਭੀ ਕਾਲੂ ਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ ਅਗੋ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਤੇ ਮ
ਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਰਾਇ ਜੀ ਭਲੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਾ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਹਈ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਪੜੀਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਣਾ ਆ
ਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਸਾਨੂੰ ਵਿਸਰ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਹੋਦਾ ਨਾਨਕ
ਦਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਅਰ ਸਿਰ ਤੇ ਹਥ ਫੇਰਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਐਥੋਂ ਬੀਬੀ
ਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਏ ਲਾਲੂ ਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਲਾ
ਲੂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਅਸਾ
ਨੂੰ ਕਲਾ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰ ਅਗੇ ਦੀ ਖਬਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਣੇ ਪਰ ਐਥੇ ਤਾਂ
ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਨੇ ਰਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤਾਂ ਨਾਨੇ ਰਾਮੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਪਰ ਗਲ ਵਿਚੋਂ ਛਡੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਰਾਮ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਧਰ ਉਧਰ ਮੰਗਤਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਤੂੰ ਛਡ ਇਸਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਨੇ ਭਿਰਾਈ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੀਬੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
ਸੌਂਹ ਬੀਸ ਰੁਪਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਵਾਰ ਸੁਟਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਿਕ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਤਾਂ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਵਾਰ ਸੁਟ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਭੀ ਹੋਵੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਹਿ ਨੀ ਤੁਲਸਾਂ
ਕੋਈ ਮੰਗਤੇ ਹੈਨੀ ਤਾਂ ਸਦ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਦਾਸੀ ਗਈ ਸਹਰ ਵਿਚੋਂ ਮੰਗ
ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਣ ਤਾਂ ਢੂੰਢ ਕਰ ਤੁਲਸਾਂ ਮੰਗਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾਨਕੀ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਾ ਜੀ ਬੀਸ ਰੁਪਏ ਰੋਕ ਵਾਰਹੁਗੇ ਕਿ ਟਕੇ ਮੰਗਾਇ ਕਰ ਵਾਰਹੁਗੇ
ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਖਤ੍ਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਟੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ ਸੋ ਤਿਉਂ ਹੀ ਕਰੀਏਗਾ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਾ ਜੀ ਟਕੇ ਮੰਗਾਵੋ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸਨੇ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਹੇ ਕਿਸਨਾ ਵੀਹਾਂ ਰੁਪਯਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਦ
ਸ ਰੁਪਏ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਲੈ ਕੇ ਓਹ ਭੀ ਟਕੇ ਲੈ ਆਉ ਅਤੇ ਪੰਜਾਂ ਰੁਪਯਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਆਪ
ਣੇ ਪਾਸੋਂ ਕਿਸਨ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਭੋ ਪੈਤੀਸ ਰੁਪਯਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਆਏ ਕਿਸਨੇ ਨੇ
ਟਕੇ ਵੀਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਰਾਮੇ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਦਸਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਮਾਂ ਭਿਰਾਈ ਦੇ ਹਥ ਦੇਕੇ
ਪੰਜਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਸਭੋ ਟਕੇ ਵਾਰ ਫੇਰ ਕੀਤੇ ਵੀਹਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਰਾਮੇ ਨੇ ਵਾਰੇ
ਅਤੇ ਦਸਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਨਾਨੀ ਨੇ ਵਾਰੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਮਾਮੇ ਕਿਸਨੇ ਨੇ ਵਾਰੇ ਤਾਂ ਸਭੋ
ਪੈਤੀਸ ਰੁਪਯਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉਤੋਂ ਵਾਰੇ ਸੰਮਤ ੧੫੫੦ ਪੰ
ਦ੍ਰਾਂਸੈ ਪੰਜਾਹ ਅਤੀ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਦਿਨ ਵਾਰ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋਂ ਚਲੇ ਭਲੇ
ਮਹੂਰਤ ਨਾਲ ਕਉਣ ਕਉਣ ਚਲੇ ਨਾਨੂੰ ਰਾਮਾ ਕਿਸਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਾਲਤਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭਈਏ ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਫਰ ਚਾਕਰ
ਅਤੇ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਆਖਕੇ ਭੇਜਿਆ
ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਗਿਰਾਉਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਦਾ ਚੌਧਰੀ ਜਿਤਾ ਰੰਧਾਵਾ ਸੀ ਜਿ
ਸਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਹੋਸੀ ਤਿਸਦੇ ਘਰ ਜਾਇਕਰ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਖਬਰ
ਕੀਤੀ ਜੋ ਮਹਿਤਾ ਮੂਲਾ ਜੀ ਸੁਖੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਮਹਿਤੇ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਨਮਸਕਾਰ
ਪਾਧਾ ਜੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਪਾਧਾ ਜੀ ਆਪਦਾ ਆਵਣਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਨਿ
ਧੇ ਕਹਿਆ ਮੂਲਾ ਜੀ ਮੈਂ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਪਾਧਾ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਖਬਰ ਕਰਿ ਆਉ ਜੋ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਲਾ
ਲੂ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੈਰਾਮ ਆਏ ਹੈਨ ਸੋਈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਆ
ਖਿਆ ਪਾਧਾ ਜੀ ਆਵਨ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਪਰ ਅਵੇ ਤਾਂ ਆਏ ਤਦ ਫਰ ਦਸਮੀ ਨੂੰ ਪ
ਹਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਪਖੋਕੇ ਗਿਰਾਇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੇ ਅਗੇ ਮੂਲੇ ਨੇ ਸਾਮਿਆਨ ਕਰ ਰ
ਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜਾਇ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਚੋਕਨੂ ਖਰਚਿਆ ਅਤੇ
ਵਧਾਈ ਦੇਇ ਕਰ ਲੈਕਰ ਜੋ ਕੁਛ ਰਾਹ ਰੋਸਮੀ ਸੋ ਸਭੋ ਹੀ ਕਰਕੇ ਵੇਹਾਰੀ ਤਰੋ
ਬੀ ਪਰ ਸੁਨਤਾ ਹੋਈ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈਆ ਪਰਮਾਨੰ
ਦ ਪਲਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਭਈਏ ਮੂਲੇ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਮੂਲੇ
ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਇਕਤ ਬੈਠ ਅਤੇ ਸਭ ਸਰੀਕੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਦਿ
ਆ ਕਰਦਿਆ ਵਿਚ ਏਹ ਭੀ ਗਲ ਕਹੀ ਜੋ ਦੇਖੋ ਮਹਿਤਾ ਮੂਲਾ ਜੀ ਨਿਗਾਰ ਭੀ ਜੁਆ
ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਭੀ ਸਿਆਣੀ ਹੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਭੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਹੀ
ਕਰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਜੋ ਭਈਆ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰਖੋ ਇ
ਕ ਘੜੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਮੁਹਲਤ ਦੇਵੋ ਇਕ ਬਰਸ ਦੀ ਫੇਰ ਅਸੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਸਾਹਾ ਸੁ
ਧਾਇਕਰ ਲਿਖ ਭੇਜਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਪਲਤਾ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਜਤਪਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਧਾਈਆਂ ਮਿਲਣ ਲਗੀਆਂ ਰ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਰੀਕਣੀਆਂ ਸਦਕੇ ਗਾਵਣ ਵਧਾਲੀਆਂ ਤਾਂ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਕਾਲੂ ਅ
ਤੇ ਲਾਲੂ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਆਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਡੂਮੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕੁਛ ਆਪਣੀ ਵਧਾਈ ਅਸਾਨੂੰ ਭੀ ਦੇਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਸਾਂ ਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸਤ ਦੇਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭੀ ਵਸਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਲੀ ਵਸਤ ਤੇ ਰੋਜ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸਤ ਦੇਵੈਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੋਜ ਕਿਉਂ ਹੋਵਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਮਿਰਾਸੀ ਲੋਕ ਹੋ ਅਤੇ ਅ ਗਲੀ ਗਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ
ਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸਤ ਜਾਣਦੇ
ਹੋ ਤਾਂ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਵਣ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ
ਵਡਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਕਿਥੇ ਗਈ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਲੋੜੀਦਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਕ
ਰ ਤਾਜੀਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਤੁਧ ਰਖਿਆ ਹੋਵੈਗਾ ਓਥੇ ਹੀ
ਪਾਇਆ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਥੀ ਚੋਲਣਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾ
ਹਿ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਚੋਲਣਾ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਪਾਇ ਲਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਆ ਤੂੰ ਇਕ ਅਸਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਫੁ
ਰਮਾਈਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਦੇਵਦੀ
ਆਂਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੋਰਸ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੁ ਗਲ ਮੰਨੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਡੀ ਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਸਭਨਾ ਦੀ ਸਾਰ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਵਾਰ ਘਰ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦੀ ਚਾਲੀ ਓਹਾ ਹੀ ਰਹੀ ਜੋ ਕਦੀ ਮਦੀ ਆਹੀ ਭਾਵੈਂ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਫਕੀਰ ਆ
ਵੈ ਜੋ ਸੁਆਲ ਆਇਕੇ ਕਰੇ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਏਹੋ ਗਲ ਮ
ਸਹੂਰ ਆਣ ਹੋਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੈ ਰਾਮ ਦਾ ਸਾਲਾ ਦੇਖੋ ਅਜਕਲ ਕਿਧਰੇ ਨਿਕਲਸੀ
ਦਾਹੀ ਏਹੋ ਗਲਾਂ ਪਈਆਂ ਹੋਵਨ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਭਾਈਏ ਜੈ
ਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਆਣ ਆਣਕੇ ਏਹੋ ਆਖਣ ਕਿ ਸੁਣ ਜੈ ਰਾਮ ਸਾਨੂੰ ਏਹੀ ਸੁਝਦੀ ਹੈ
ਜੋ ਅਜ ਭੀ ਅਤੇ ਕਲ ਭੀ ਨਾਨਕ ਨਿਕਲਿਆ ਖੜਾ ਜਾਣ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਮੂਹ ਕਦੀ ਮਦੇ
ਇਤਨਾਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਾਲੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਨਬਾਬ ਦੀ ਵਲੋਂ ਤੇਰੀ ਪਤ ਰਹੇ ਤੈ
ਨੂੰ ਭਛੁ ਭਰਨਾ ਨ ਪੈ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਜੈ ਰਾਮ ਘਰ ਆਇ ਕਰ ਬਾਤ ਕਰੇ ਦੇਖ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀ ਬੇਦੀ ਲੋਕ ਏਹ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਚਾਲੀ ਓਹੋ ਹੀ ਚਲੀ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖੇ ਦੇਖਣ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਲੋਕ ਦੇ ਕਹੇ ਮਤ ਭੁਲਾਵਣਾ ਅ
ਤੇ ਜੈ ਰਾਮ ਅੰਦਰੋ ਅੰਦਰ ਗਿਣਤੀਆ ਖਾਵੇ ਪਰ ਬਾਹਰੋ ਸੁਖਨ ਕਰੈ ਨਾ ਇਸੇ
ਤਰਾਂ ਕਿਤਨਕ ਚਿਰ ਬੀਤਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪੇ ਹੀ ਜੈ ਰਾਮ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰਆ ਤੁਰਕੇ ਆ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਸਭ ਕਾਰ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਦਿਵਾਈਐ ਬਹੁਤ
ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਲੇਖਾ ਕੀਤਿਆਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨਬਾਬ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅ
ਰਜ ਕੀਤੀ ਓਸ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਆਪਕਾ ਮੋਦੀ ਅਰ ਜੋ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਹਿਸਾਬ ਸਭ ਕਾ ਲਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਵੇ
ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਲਿਆ ਓਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਕੇ
ਭੇਜ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੁਹੀਆਂ ਲੈ ਕਰ ਆ
ਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਨਬਾਬ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਮੇਂ ਆਏ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਹੂਏ ਹੂਏ ਹੈਂ ਆਇ ਨਬਾਬ ਕੋ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੁਹੀਆਂ ਭੀ
ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸੇ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮੋਦੀ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਨਾਮ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਮੈਨੇ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੋ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿ
ਆ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ
ਜਿਸਕੋ ਆਪ ਬੇਚੂਨ ਬੇਨਮੂਨ ਔਰ ਸੁਬਾ ਜਿਸਦਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨਮੂਨਾ ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ਹੈ ਉਸ ਕਰਨਹਾਰ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਹੂੰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਏਹ ਸੁਨ ਕ
ਰਕੇ ਹਸਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿ ਓਸ ਜੈਰਾਮ ਮੋਦੀ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਕੀਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਮੋਦੀ ਕਾ ਬਿਆਹ ਅਬ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਆ
ਪਕੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੋ ਅਬੀ ਬਿਆਹੁ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਹਸ ਕਰ
ਕੇ ਹਾਸੀ ਕਰੀਸੀ ਜੋ ਮੋਦੀ ਤਬ ਹੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਮੈ ਉਸ ਕਰਨਹਾਰ ਕਾ ਬੰਦਾ ਹੋਂ ਜਿਸ
ਕੋ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਿਤਾਬ ਕੁਰਾਨ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਬੇਹਿਸਾਬ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਿਸਾ
ਬ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੋ ਓਹ ਸਭ ਸਿਫਤਾਂ ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੰ
ਦਾ ਹੋਂ ਸੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਉਤਨਾ ਫਿਰ ਸਚੀ ਹੈ ਜਬ ਤਕ ਏਹੁ ਬਿਆਹਿਆ ਨਹੀ ਅਰ
ਜਬ ਇਸਦੀ ਔਰਤ ਇਸਦੇ ਘਰ ਮੇਂ ਆਵੇਗੀ ਤਬ ਸਿਫਤੀ ਬੰਦਾ ਹੋਗਾ ਕਿ
ਨ ਹੋਗਾ ਪਿਛੇ ਜਪੀ ਤਪੀ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਹੂਏ ਹੈਂ ਜਬ ਔਰਤੋਂ
ਕੇ ਅੰਗ ਉਨੋ ਨੇ ਦੇਖੇ ਹੈਂ ਤਬ ਉਨਕੀ ਮਤ ਟਿਕਾਣੇ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਅਣਗਿਣਤ ਹੀ ਐਸੇ
ਹੂਏ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਕਉ ਉਤਰ ਦੇਤੇ ਭਏ ਕਿ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ ਜਿਨਾਂ ਦੇ
ਮਨ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀ ਉਨਕੀ ਏਹ ਬਾਤ ਹੈ ਅਰ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਮਨ
ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲੋਂ ਕਦੀ ਵਿਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਰ ਵਕਤ ਬੰਦਗੀ ਮਨ ਮੇ ਪਰਮੇਸਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੀ ਜਿਨ ਦੇ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਜਾਣਦੇ ਫਕਰ ਦੀ ਭੂਰਨ
ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਭੁਗਵੰਤੇ ਕੇ ਉਨ ਦੇ ਮਨ ਕੇ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਔਰਤ ਕੀ
ਦੇਹ ਮੇਂ ਲੋਹੂ ਮਿਝੁ ਹਡੁ ਚਮੜਾ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਸੇ ਭਰੀ ਹੈ ਐਸੀ ਔਰਤ ਕਾ ਖ੍ਯਾਲ ਉਨ ਉ
ਪਰ ਨਹੀ ਪੜਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਨ ਤ੍ਰਿ
ਸਰੇ ਜਾਪਰ ਕੇ ਤਬ ਨਬਾਬ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਂ ਦੇਖ ਕਰ ਔ
ਰ ਬਾਤ ਕੈ ਕਹਿਨੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਰੇ ਸੁਣੋ ਨਾਨਕ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦਫੀ
ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਹਮਾਰੇ ਟਕੇ ਬਹੁਤ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀ ਮੁਝਕੋ ਮੈਂ ਦੌਲ
ਤਖਾਂ ਲੋਦੀ ਹੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਲੇਖਾ ਲੀਜੀਏ ਜੇਕ੍ਰ
ਹਮਾਰਾ ਹਿਸਾਬ ਨਿਕਲੇ ਸੋ ਆਪ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੇ ਦੀਜੀਏ ਨਹੀ ਤਉ ਨੰ ਦੀਜੀਏ
ਕੂੜ ਸਚ ਅਖੀ ਦੇਖ ਲੀਜੀਏ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਮੋਦੀ ਕਿਸ ਤੌਰ
ਪਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਮੋਦੀ ਸਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਾ
ਤਾ ਟਾਲਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਤਾਂ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਕੋ ਆਦਮੀ
ਬੁਲਾਵਨੇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਨੇ ਆਇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ
ਅਰੇ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇਂ ਹਿਸਾਬ ਲੇਵੈ ਤੂੰ ਮਤ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਨਬਾਬ
ਸਲਾਮਤ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਦੇਖੀਏ ਕਿਸਦੀ ਤਰਫ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਨਿਕਲਦਾ
ਹੈ ਆਮਦਨ ਖਰਚ ਦੇਖ ਲੀਜੀਏ ਚਾਰ ਯਾਰ ਲੋਕ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਹਿਦੇ ਸੇ ਨਾਨਕ ਮੋਦੀ
ਲੁਟਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪੈਸੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਤ ਨਬਾਬ ਦੀ ਸੁਨ ਕਰ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਦੀ
ਭੀ ਮਨ ਭਾਵਦੀ ਬਾਤ ਹੋਈ ਕਿ ਨਾਨਕ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਕਬੀ ਨਹੀ ਕੁਛ ਦੇਤਾ ਥਾ ਏਹ ਸੁਨ ਕੇ
ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੈਸੇ ਹਮਾਰੀ ਤਰਫ ਨਿਕਸੇਂਗੇ ਤੋ ਉਨ ਕੇ ਤਬ
ਦੇਊਂਗਾ ਜਬ ਤੇਰੇ ਸੇ ਲੈ ਲਊਂਗਾ ਅਰ ਫੇਰ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਪਰ ਬੈਠਨੇ ਭੀ ਨ ਪਾਵੇਂਗਾ ਅਰੇ
ਤੂੰ ਨੇਕ ਬੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਹੀਂ ਦਈਏ ਫੇਰ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਬੈਠ ਗਏ ਪਾਂਚ ਦਿਨ ਹਿ
ਸਾਬ ਹੋਤਾ ਰਹਿਆ ਕੋਈ ਅਖੁਟਣੀਆਂ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਨੇ ਪਾਈਆਂ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੁਲ
ਕਲਅਤੇ ਸਚ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਾਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਪਰ ਜੋ ਰੁਪਯਾ ਨਬਾਬ ਦੇ ਘਰੋਂ
ਆਇਆ ਸੀ ਸੋ ਸਭ ਲਿਖ ਪਾਇ ਦਿਤਾ ਪਿਛੋ ਜੋ ਰੁਪਯਾ ਨਬਾਬ ਦੇ ਖਰਚ ਪਤ੍ਰ ਮੈਂ ਭੀ
ਲਿਖਾਇ ਦਿਤਾ ਤਉ ਤਿਨ ਸਉ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਵਧ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਜਾਦੇ ਰਾ
ਇ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕੈ ਫਿਰ ਆਇ
ਸਲਾਮ ਕੀਆ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਜੈਰਾਮ ਹਿਸਾਬ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ

ਆਖਿਆ ਹੈ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਜਾਦੋ ਰਾ
ਇਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਨਬਾਬ ਕੋ ਸਲਾਮ ਆਇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਹਿਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾ
ਮਤ ਹਿਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਤਉ ਨਬਾਬ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹਿਸਾ
ਬ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਬੋਲਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੀਨ ਸੈ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਨਾ
ਨਕ ਕੇ ਜਾਫ ਆਪ ਕੀ ਤਰਫ ਸਰਕਾਰ ਮੇ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅ
ਰੇ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਹਮਾਰੇ ਯਾ ਉਸ ਕੇ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ
ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੇਵਣੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਤੂੰ
ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਨਿਤ ਏਹੀ ਕਹਿਤਾ ਥਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤੁਮਾਰੀ ਹਟ ਕੋ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਰ ਲੋਕ
ਭੀ ਏਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤੁਮਾਰੇ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀ
ਤੀ ਹੈ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਲੋਕ ਦੁਸਮਨੀ ਝੂਠ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਅਰੇ ਭਵਾਨੀ ਦਾਸ ਖਜਾਨਚੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੈਸੇ ਜੋ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਬੀ ਅਦਾ
ਕਰੋ ਅਰ ਤੀਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਔਰ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਭਵਾਨੀ ਦਾਸ ਨੇ ਤਿਨ ਸੈ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ
ਪਿਛਲੇ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਤਿਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਥੈਲੀਆਂ ਲੈਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਉ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ ਹਟ ਉਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ
ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੁਬਾਰਕਾਂ ਮਿਲੀਆ ਜੈਰਾਮ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਘਰ ਆਇ
ਵੜਿਆ ਅਗੋਂ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਜੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹਿਸਾਬ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀਏ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਜਬ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਲੋਕ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਨਾਨਕ ਸਰੀਹਣ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਹਿ
ਸਾਬ ਹੋਂਵਦਾ ਹੈ ਸਭੋਂ ਵਾਧਾ ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਅਜ
ਕਿਆ ਵਾਧਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਤਿ
ਨ ਸਉ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ ਅੱਜ ਵਧ ਨਿਕਲੇ ਹੈਨ ਖਾਂਦਿਆਂ ਪੀਦਿਆਂ ਲੁਟਾਂਦਿਆਂ
ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬਹੁਤ ਵਰਸਾਣਾ ਹੈ ਇ
ਤਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਵਰਸਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਵਰਸਾਵੈਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਰਾਇ ਇਕ ਵਰਸਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਲੋਕ ਵਰਸਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਕਰਕੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧ ॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ॥੧

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਲਗੇ ਕਰਨਾ ।ਤਾਂ ਸੰਮਤ ੧੫੪੧ ਮਿਤੀ ਹਾੜ ਸੁਦੀ
ਸਤਮੀ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਧਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤਿ
ਲਵੰਡੀ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਹਥ
ਰੈਣੂ ਨਾਲ ਛਿਹਰ ਕੇ ਅਰ ਪਤਾਸੇ ਅਤੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਰੋਕ ਤਿਲਵੰਡੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘ
ਰ ਭੇਜ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਲਗੇ ਹੋਵਣ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਪ
ਣੇ ਸਹੁਰੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਥੇ ਭੀ ਵਧਾਈ ਹੋਈ ਤਾਂ ਲਗੇ ਭੇਜੀਆਂ
ਫਿਰਣ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ
ਨਾਨਕ ਤੁਸਾਡੇ ਦਾਸ ਦਾ ਵਿਆਹੁ ਹੈ ਮੈਂ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਵਾਂ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ
ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬਡਾ ਤੰਗ ਹੋਇਆ ਬਡਾ ਗੁਸ
ਆਇਆ ਰਾਇ ਕੇ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰੀ ਮਤ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ
ਆਪਣਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਓਹ ਤਾਂ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਆਖ
ਦਾ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਹੈ ਓਹ ਦਾਸ ਨਹੀ ਓਹ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਕਾ
ਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਬਖਸੀਏ ਫੇਰ ਏਹ ਬਾਤ ਮੈਂ ਨਹੀ ਕਰੇਂਗਾ ਫੇਰ ਰਾਇ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਕੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਸੁਭਾਉ ਬਡਾ ਖੋਟਾ ਹੈ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜੂ ਹੈ ਦੇਖੀ ਕੁਛ ਬੋਲ ਵਿਗ
ੜੀ ਕਰਦੇਂ ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਭੀ ਤੇਰਾ ਕੁੜਮ ਉਹ ਭੀ ਬਡਾ ਸਖਤ ਹੈ ਦੋਨੋ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਹੋ ਮ
ਤ ਕੋਈ ਕੰਮ ਵਿਗਾੜੂ ਦੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਉਸਦਾ
ਵਿਆਹ ਹੈ ਐਸੇ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਕਬੋਲ ਬੋਲਾਂਗਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਾਂ ਭੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਈ ਤੇ ਤੂੰ ਕਾਲੂ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਬਡੇ ਹੋ ਅਰ ਫਕ
ਤ ਦੇ ਹਾਕਮ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਏਹ ਵਚਨ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਸੁਭ ਬਚਨ ਕਰੋ ਪਰਮੇਸ੍
ਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਕਾਲੂ ਜਾਹੁ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਬਖਸੇਗਾ
ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਸਭ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ
ਸਲਾਮ ਆਖੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਰਫੋਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕੀ ਅਤੇ ਬਗਲ
ਵਿਚ ਲਈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕੋਲੋਂ ਵਿਦਿਆ ਲੈ ਕਰ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਸਾਹੇ
ਉਪਰ ਕੌਣ ਕੌਣ ਚੜੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਸ ਰਾਮ ਇੰਦੂ ਸੈਣ ਫਿਰੰਦ ਜਗਤਮ
ਲ ਲਾਲਚੰਦ ਜਗਤ ਰਾਇ ਜਟਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਦੇਣੀ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭ ਤਿ
ਆਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਾਮੂੰ ਰਾਮ ਜੀ ਨਾਨਕੀ ਭੀ ਆਇਆ ਜਾਂ ਭਾਦੋਂ ਦੀ ਸੰਕ੍ਰਾਂਤ ਚੜ੍ਹੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਲ ਦਿੱਤੀ ਓਹ ਰਲੇ ਤਾਂ ਆਇ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਪਲਤੇ ਦੇ ਘਰ ਵੜੇ ਜਾਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਸਾਹੇ ਥੋ
ਰਹੇ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋਂ ਚਲੇ ਚੰਗੇ ਮਹੂਰਤ ਤਾਂ
ਜਾਇ ਸਾਹੇ ਉਪਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਨਿਧ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਹੇ ਨਿਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਇ ਕਰ ਮੂ
ਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰ ਆਓ ਜੋ ਵੇਦੀਆਂ ਦੀ ਜੰਞ ਬਾਗ ਮੇ ਆਇ ਉਤਰੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁ
ਸਾਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਜਾਇ ਕੇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅ
ਸੀਰਬਾਦ ਕਹੀ ਜਾਇ ਕਰ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਜਿਜਮਾਨ ਜੰਞ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ
ਉਤਰੀ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਭਾਈ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤੁਹਾ
ਡੇ ਪਾਸ ਸੋ ਜਾਇ ਕਰ ਖਬਰ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਕਰ ਆਓ ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਭ
ਲਾ ਪਾਧਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਸੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਉਠ ਕਰ ਆਪਣੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਦੇ
ਭਿਰਾਉ ਭਾਈ ਇਕਠੇ ਜਾਇ ਕੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਪਾਸ ਭੀ ਜਾਇ ਕਰ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਪਖੋ ਕੇ ਗਉਂ ਦਾ ਚਉਧਰੀ ਸੀ ਲਗਾ ਆਖਣ ਚਉਧਰੀ ਜੀ ਵੇਦੀਆਂ
ਦੀ ਜੰਞ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ ਉਤਰੀ ਹੈ ਆਪ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਹਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅਜਿਤੇ ਦੇ ਪ
ਤੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਤੂੰ ਮੂਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬਿਰਧ
ਹੈ ਮੈਂ ਜਾਇ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮੂਲਾ ਆਖੇਗਾ ਸੋ ਸਭੋ ਅਛੀ ਤਰਾਂ ਕਰਣੀ
ਅਤੇ ਸੁਣ ਮੂਲਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਹੋਵਣਾ ਪਰ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਹਟਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਭਲਾ ਚਉਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਹੀ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਆ
ਖਿਆ ਸੁਣ ਮੂਲਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਭਲੇ ਲੋਕ ਬੇਦੀ ਢੁਕੇ ਹੈਨੀ ਤੂੰ ਕੁਛ ਸਰਮ ਰਖੀਂ ਅਤੇ
ਉਨਾਂ ਦੀ ਸਰਮ ਰਖਣੇ ਨੂੰ ਲੋੜੀ ਅਤੇ ਜੀਭ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਂਦੀ ਅਸਾਡਾ ਆਖਿਆ ਏਹੋ ਹੈ
ਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਭਟੀਆਂ ਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਹੈ ਪਰ ਓਹਦੀ ਪੁਤ੍ਰ
ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਹੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਜਬਾਨ ਦਾ ਕਉੜਾ ਹੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਜੀ ਜੋ
ਹਨ ਭਲੇ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਆਖੀਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭਲਾ ਤੁਸੀ ਆਪ ਹੀ ਵੇਲੇ ਅਰਥੀ
ਕਰਣਾ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਚਉਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਡੀ ਪਸਤ ਪਨਾਹ ਇਕੋ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਓਟ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਓਟ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮੂ
ਲਾ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸਾਨੂੰ ਦੋਹਾਨੂੰ ਸਭੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਹੀ ਓਟ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਆਸਰਾ ਰਖੇ ਅ
ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਜੰਞ ਦਾ ਅਗਾਲਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮੂਲੇ ਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਅਗੇ ਤੋਰ ਭੇ
ਜਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਸਭੁ ਪੰਚ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜੰਞ ਦੇ ਅਗਾਲੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਿਧਾਰੇ ਅਜਿਤਾ ਭੀ ਨਾਲੇ ਆਹਾ ਅਤੇ ਬਟੇ ਹਰੀ ਦਾ ਸਮਿਆਨ ਭੀ ਨਾਲੇ ਹੀ ਲੈ
ਤੇ ਗਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਜੇਵਦਾ ਭਲਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾਜੇ ਵਜੇ
ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਵਡਾ ਉਤਸਾਹੁ ਹੋਇਆ ਗਊਆਂ ਦੇ ਆਵਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜੰਞ ਸਾਹੇ ਵਿਚਆ
ਈ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਾਲੂ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਪੈਸੇ ਟਕੇ ਰੁਪਏ ਸੁਟਦੇ ਧਨ ਕੀਬ
ਰਖਾ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਡੇਰੇ ਆਏ ਜਹਾਂ ਉਤਾਰ ਦੀਆ ਥਾ ਦੂਲਹੇ ਕੋ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕਰ ਨ
ਰ ਨਾਰੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ ਅਰ ਮੂਲੇ ਕੇ ਭਾਗੋਂ ਕੀ ਸਰਾਹਤਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਅਠਾਈ
ਹਜਾਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਸਮੇਤ ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਆਪਣੀਆਂ ਸਕਤੀਆਂ
ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਵਿਵਾਹ ਦੇਖਣੇ ਆਏ ਅਤੇ ਲਛਮੀ ਜੀ ਪਰਬਤੀ ਜੀ
ਇੰਦ੍ਰਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾਣੀ ਹਥ ਮੇਂ ਆਰਤੀ ਲੇਕਰ ਹੋਰ ਪੂਜਾ ਤੇ ਸਾਮਾਨ ਲੇਕੇ ਬਾ
ਬੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਕੇ ਗੀਤ ਗਾਵਤੀਆਂ ਹੈ ਜਬ ਮੂਲੇ ਕੇ ਘਰ ਢੁਕਾਉ ਹੋਇਆ ਉਤ
ਸਮੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਕੀ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੈ ਲੈ ਕਰ
ਗੀਤ ਗਾਂਵਦੀਆਂ ਹੈਂ ਬੇਦ ਬਿਤ ਕਰ ਚੌਰ ਕਰ ਪੂਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਉ
ਸਤਤਿ ਕਰਨਿ ਗਣਾਂ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸਿਵ ਜੀ ਮੁਕਟ ਲੇਕਰ ਆਏ ਗਣੇਸ ਪਰਬਤ ਸਭ ਮਿ
ਲਕੇ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਲਗੇ ਗਾਉਣ ਸਨਕਾਦਕ ਸੇਹਰੇ ਲੈਕਰ ਆਏ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੇ
ਵਤੇ ਤੰਬੋਲ ਦੇਕਰ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਨਉ ਨਾਥ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਸਭ ਭੇ
ਟਾ ਲੈਕਰ ਆਏ ਹਾੜ੍ਹ ਸੁਕਲ ਪਖ ਦੀ ਸਤਮੀ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਮਾਤਾ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਕੋ ਅਸਨਾਨ ਕਰਾਇ ਨਵੀਨ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿ
ਨਾਇਕਰ ਬੇਦ ਬਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਿਆ ਪਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਲਿਆ
ਕਰ ਬੈਠਾਇਆ ਅਗਨ ਦੇਵਤਾ ਕੋ ਜਗਾਇ ਕਰ ਗਣੇਸ ਪੂਜਣ ਕਰਕੇ ਪਿਤਰਕੀ
ਆਹੁਤੀਆਂ ਪਾਇਕਰ ਲਾਵਾਂ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਅਰ ਬਾਜਿਤ੍ਰ ਬਜਤੇ ਹੈਂ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਹੋਇ ਰ
ਹੇ ਹੈਂ ਪੰਜ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਲਾਵਾਂ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਲਾਵਾਂ ਕਰੀਆ ਮਿਲਨਾ
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥ ਰਾਮ ਪਹਲੜੀ ਲਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ
ਜੁਗ ਸਾਜਿਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰ ਅਨਾਦ ਵਾਜਿਆ ਬਲਿ ਰ
ਮ ਜੀਉ ॥ ਬਜਾਇਆ ਅਨਾਦ ਸਮੁੰਦ ਮਥਿਆ ਲਛਮੀ ਕਉਲਾਂ ਨਿਕਲੀ ॥ ਤੇਤੀ
ਸ ਕਰੋੜੀ ਛਡ ਕੇ ਆਇ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਿਲੀ ॥ ਬਿਆਹੁ ਠਾਕੁਰ ਚਰਨ ਲਾਈ ਚਿਤੁ
ਭਗਤ ਨਿਬਾਹੀਆ ॥ ਕਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਲਾਉ ਪਹਿਲੀ ਭਲਾ ਸਤਿਜੁਗ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਾਜਿਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਦੂਸਰੀ ਲਾਉ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ ਦਰਸਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਧਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਪੈਨਸੋਤਪਿਆਰੇਜਿਨਹਰਿਨਾਮਧਿਆਇਆਬਲਰਾਮਜੀਉ॥ਸਿਤਜਪਤੇ
ਨਾਮਹਰਿਕੇਮਿਲੇਰਾਮਪਿਆਰਿਆ॥ਗੋਪੀਦੇਪਨਖਰਾਪ੍ਰਾਪਤਭਣਾਇਆਪ੍ਰ
ਗਸਰਾਮਕਾਬ੍ਰਲਹਾਰਿਆ॥ਬਿਆਹੁਸੀਤਾਗਿਤਮਾਹੀਆਏਉਚਨੁਭੁਗਤਿਨਿ
ਬ੍ਰਾਹੀਆ॥ਅਰਦਾਸਨਾਨਕਲਾਂਉਦੂਜੀਸੀਤਾਰਾਮਬਿਆਹੀਆ॥੨॥
ਰਾਮਤੀਜੀਲਾਂਉਜੁਗਦੂਆਪੁਰਵਿਰਤਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰੁਕਮਣੀਮੰਗ
ਲਗਾਇਆਸਹਿਜਸੋਤੀਸਸਪਾਲਰਾਜਾਮਾਰਿਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬ੍ਰਚ
ਨਪੂਰੇਦੋਸਪਾਰਿਆਚਕ੍ਰਸੈਧਬਿਦਾਰਿਆ॥ਬਿਆਹੁਰੁਕਮਣੀਗੋਪੀਮੋਮ
ਣੀਓਟਭਗਤਨਿਬਾਹੀਆ॥ਅਰਦਾਸਨਾਨਕਲਾਂਉਤੀਜੀਰੁਕਮਣੀਕ੍ਰਿਸ
ਨਜੀਵਰਪਾਇਆ॥੩॥ਰਾਮਚੌਥੀਲਾਂਉਕਰਤੇਕਲਜੁਗਪ੍ਰਗਟਾਇਆਬ
ਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਜਿਨਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਨਾਹੀਤੇਮੈਗਲਭਰਮਾਇਆਬਲਿਰਾ
ਮਜੀਉ॥ਮਾਇਆਤਲਾਗੇਭਰਮਜਾਗੇਸਗਲਵਣਜੁਤਿਨਪਾਇਆ॥ਗ੍ਰਿਹ
ਦਾਨਇਸਨਾਨਨਾਹੀਕੀਆਜੰਮਕਾਪੰਥਨਕਾਟਿਆ॥ਨਾਹਕਲੋਕੀਆਪੋਹਿ
ਆਛੁਪਾਹਿਨਾਹਿਛਪਾਇਆ॥ਅਰਦਾਸਨਾਨਕਲਾਉਚੌਥੀਪ੍ਰਭਸਭਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਆ॥੪॥ ਅਗੇਮੰਗਲਚਾਲਿਆ ਰਾਗਸੂਹੀਵਿਚਸੀਮੁਖਵਾਕ
ਮੰਗਲਛੰਤ॥ਰਾਮਪਹਿਲੜੈਮੰਗਲਹਰਿਹਰਿਨਾਮਧਿਆਈਐ॥ਮੇਰੇਮ
ਨਤਨਮੀਤਾਅਗਰਚੰਦਨਪਸਲਾਈਐ॥ਅਗਰਚੰਦਨਪਸਲਾਇਕਪੂ
ਰਕੇਸਰਛਿੜਕਾਈਐ॥ਰਾਮਨਾਮਉਚਰਤਰਸਨਾਸਦਾਹਰਿਸਰੋਈਐ॥ਪਸਲ
ਗਾਈਐਅਗਰਚੰਦਨਕੇਸਰਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਪਾਈਐ॥ਕੁਰਬਾਨਕੀਤਾਗੁਰੂਦੇ
ਵਹੁਜਿਨਿਏਹੁਕਾਜਰਚਾਈਐ॥੧॥ਰਾਮਦੂਜੜੈਮੰਗਲਫੁਲੀਮੰਗਲਗਾਈਐ
ਫੁਲੀਤੇਮੰਗਲਗਾਈਐਆਪਕਰਤਾਪੁਰਖਬਿਆਹੁਣਆਇਆ॥ਸੁਰਨ
ਰਗਣਗੀਪਰਬਸਭਗੀਕੌਤਕਦੇਖਬਿਸਮਾਇਆ॥ਕੁਰਬਾਨਕੀਤਾਗੁਰੂ
ਦੇਵਹੁਜਿਨਿਏਹੁਕਾਜਰਚਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਭਸਫ
ਲਿਓਹਕਾਜਸੁਹਾਇਆ॥ਉਤਸਾਹੁਹੋਇਆਸੋਭਸੇਤੀਮੰਗਲਕਾਜਸੁਹਾਇ
ਆ॥੨॥ ਰਾਮਤੀਜੜੈਮੰਗਲਪਵਿਤ੍ਰਜਣਾਲਿਆਈਐ॥ਇਹਪੁਰਵਿਰ
ਜਨਮਤਾਜਣੇਸੁਰਗੋਜੀਨਮੰਗਾਈਐ॥ਗਲਸਰਗੋਦੀਪਾਇਤਾਜਣੇਰ
ਮਤੁਰਤਕਰਾਈਐ॥ਅਜਬਸੋਭਾਪਾਇਤਾਜਣੇਰਾਰਆਪਸਜਾਈਐ
ਸਿਤਚੜੈਸੀਰਿਗਾਆਪਸੁਆਮੀਅਜਬਸੋਭਸੁਹਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕ

ਤੀਜੜੈ ਮੰਗਲਿ ਪੀਰੂ ਗਾਜਣ ਲੈਆਈਆਂ ॥੩॥ ਗਾਮਰੋ ਥੜੈ ਮੰਗ
ਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਆਹੁਣ ਆਇਆ ਏਹੁ ਅਜਬ ਦਰਸ ਅਪਾਰ ਤੇਸਿਆਂ
ਤੋਮਨ ਭਾਇਆ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਰਲਣ ਪ੍ਰਭੂ ਆਇਆ
ਸਦਵ੍ਰਹਮੇ ਸਾਧ ਹੀਰੇ ਕਿ ਮੋਤੀਆਂ ਚੌਕ ਪੁਰਾਇਆ ਧਰਤਿ ਚੁਖਾਰੇ ਦੇਹੁ ਫੇਰੇਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਵਿਆਹੁਣ ਆਇਆ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਚਉਥੇ ਸਰਬ ਕਾਜ
ਗਾਇਆ ॥੪॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਵਿਆਹੁ ਹੋਇਆ ਪਰ ਬੜਾ ਰ
ਸ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਗਲ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੋ
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਡਿਠੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਲਾਂ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਆਖਦਾ
ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਜੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸੁਣਕੈ ਰੋਗ ਵਿਚ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦਾ ਰ
ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਂਵਾਂ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਿਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾ
ਡੈ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਗ੍ਰਸ੍ਤ ਖਰਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਆ
ਹਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਿਆਹ ਦਾ ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਭਲਾ
ਰਸ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਜੰਞ ਰਹੀ ਫੇਰ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਸੀਦ ਵਿਦਿਆ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡੋਲੀ ਲੈ ਕਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਤੇ ਲਾ
ਲੂ ਦੋਨੋ ਭਾਈ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨੀਗਰ ਅਤੇ ਵਹੁਟੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤਲ
ਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲਨ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਅਰ ਜੈਰਾਮ ਆਖਣ ਜੋ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿ
ਣ ਤਲਵੰਡੀ ਭੀ ਜੇ ਨਾਹੀ ਏਹ ਝਗੜਾ ਕੀਤੋਨੇ ਜਾਂ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ
ਪਰਮਾਨੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮੂਲ ਚੰਦ ਏਹੁ ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀ
ਗਰਦੀ ਆਂਉਂਦੀ ਭੀ ਸਿਰ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਨ ਅ
ਰ ਫੇਰ ਆਇਕਰ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿਨਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਰਤ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦੀ ਭੀ ਇਥੇ
ਹੀ ਹੈ ਇਨਾਂ ਦਾ ਉਥੇ ਰਹਿਣਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੋਲੀ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਨ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੀ ਡੋਲੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਭੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਅਸਾਂ ਆਵਦਿਆਂ ਤੀਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਚਲਾਵੋ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਉ ਜਟ ਹਉ ਮੈਥੋਂ ਕੰਮ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਦਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਚਲੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਤਾਰ ਚਲਾਵੇਗਾ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਚ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖੜੇ ਰਹੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਨੂੰ ਅਸੀ ਜਰੂਰ ਆਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਿਉਂ ਹੀ ਕਰਉ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਆਖ ਹੋਗੇ ਸੋ
ਈ ਮੈਂ ਕਰਉਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ
ਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥਹੁ ਦੀ ਖਬਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤ
ਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਕਿਆ ਕਿਆ ਚੋਜ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ
ਤਲਵੰਡੀ ਰਹਿਆ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋਂ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਮਾ
ਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਭੀ ਆਇ ਕਰ ਨਿਨਾਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਈ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆ
ਖਿਆ ਨੂੰਹ ਜੀ ਰਹੀ ਹੈ ਵੇ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਆਇ
ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਪੇਕੇ ਗਈ ਮੂਲਾ ਆਇ ਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗੇ ਕੰਮ ਚਲਾਵਣ ਬਾਬਾ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਗੱਦੀ ਪਰ ਬੈਠੇ ਤਕੜੀ ਪਕੜ ਕੇ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਆਇ ਮੰਗੇ ਸੋ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਦਿੰਦਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਲਿਆਇ ਕਰ ਪਕੜਾਵੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੋਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ
ਜਾਵੈ ਜੋ ਚਾਲੀ ਕਦੀ ਮੋਦੀ ਆਹੀ ਸੋਈ ਬਾਬੇ ਦੀ ਰਹੀ ਲੋਕ ਦੇਖ ਕਰ ਏਹੋ ਆ
ਖਨ ਭਾਈ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਨਬਾਬ ਦਾ ਕਟਣਾ ਹੈ ਵੈ ਲਤ ਨਬਾਬ ਦੀ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਣ ਤੇਰਾ ਮੋਦੀ ਬਹੁਤ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁਟਾਂਵ
ਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਆਖਨ ਪਰਸਨ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਪੁੰਨ ਜੋ ਵਸਤ ਹੈ ਸੋਈ ਉਸ ਪੁੰਨ ਦੀ
ਈਹੁ ਦੇਹੀ ਧਾਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਐਸੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਨਾਹੂ ਕਿਆ ਆਹਾ ਮੂਲਾ
ਉਸ ਖੀ ਭੀ ਦਪੀਕ ਮਿਲਿਆ ਕੋਈ ਨਾਲ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹੇ
ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਇ ਕਰ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਸਰਬ ਬ
ਰਤਮੈ ਸੁਖ ਦਾਈ ਆਹਾ ਅਤੇ ਸਭ ਸਾਮਾਨ ਜੋ ਘਰੇ ਵਿਚ ਲੋੜੀ ਦੀਆ ਹੀ ਬ
ਬੇ ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਮੰਗਾਇ ਰਖੀ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਣ ਨਿਤ ਨਵੀਨ ਬਣਾ ਇਕਰ ਘਰ ਮੇਰੇ
ਵਨ ਹੋਰ ਸਰਬ ਪਕਾਰ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਦੇਦੇ ਰਹਿਨ ਅਤੇ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ
ਮੋਹ ਥੋੜਾ ਕਰਨ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਸਦੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਜਾਵੇ ਤਾਂ
ਗੁਸੇ ਰਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਭੀ ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ ਜਾਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦਰੀ ਕੁਸਾਮਦ ਕਰ ਦੀ
ਰਹੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਦੀ ਧੀ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਭੀ ਚੋਣੀ ਭੀ ਨ
ਮ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਚੋਣੀ ਛੁਬੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਭ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀ ਆਵੈ ਤਾ ਆਵਨ ਜੇ ਦਿਲ ਨਾ ਕਰੈ ਤਾ ਨਾ ਆਵਨ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਸੀ ਵਿਨ ਗੁਜਰ ਜਾ
ਵਨ ਘਰ ਵਿਹਿਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾ ਰਾਜ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਜਦ ਆਵੈ ਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤਾ ਅਗੋ ਮਤ
ਰੋਣੀ ਆਖੇ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਕਿਥੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਓਹ ਘਰ ਨਹੀ ਆਂਵਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਬੋਲਦਾ ਤ
ਮੂਲਾ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸ ਆਇਕਰ ਬਡਾ ਗੁਸਾ ਕਰਕੇ ਉਚੀ ਬੋਲੇ ਤੇ ਕਹੇ ਤੁਸਾ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ
ਨੂੰ ਪਾਇ ਬੋੜਿਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੇ ਅਵੇ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਲਧਾ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਓਹ ਝਖ ਝਖ
ਕੇ ਉਠ ਜਾਵਨ ਮੂਲਾ ਅਤੇ ਮੂਲੇ ਦੀ ਘਰ ਦੀ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਮਹੀਨੇ ਮਹੀਨੇ ਆਇਕ
ਰ ਝਗੜਾ ਕਰ ਜਾਵਨ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਈ ਆਇਕੇ
ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਗੀ ਕਿਉਂ ਜੀ ਅਜੇਹੀਆਂ ਹਰਾਮਤਾਂ ਕਰਨ ਲਗੀ ਹੈ ਤੁਸਾ
ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਉ ਨੂੰ ਨਹੀ ਏਹ ਸਮਝਾਂਵਦੀਆ
ਤੇ ਭਰਜਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀ ਏਕਰ ਗਿਣਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਤੂੰ ਭਰਜਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈਂ ਅ
ਤੇ ਨਾ ਤੂੰ ਟੁਟਦੀਆ ਸਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਂਵਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕਿਆ ਆਇ
ਆਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਾਸੀ ਮੈ ਜੋ ਭਿਰਾਉ ਨੂੰ
ਸਮਝਾਵਾਂ ਸੋ ਕਿਆ ਸਮਝਾਵਾਂ ਭਿਰਾਉ ਮੇਰਾ ਚੋਰੀ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਜੂਆ ਕਿਆ ਨਾਹੀ
ਯਾਰੀ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਕੰਮ ਥੀ ਮੈ ਉਸ
ਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਨੰਗੇ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਦੇ ਛਡਦਾ ਹੈ ਦਾਨ ਪੁੰਨ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਇਨ ਕੰਮਾਂ ਥੀਂ ਵਰਜਣ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਉਲਾਮੇ ਤਦ
ਦੇਵਹੁ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀਆ ਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ ਅਤੇ ਰੰਗ ਖਾਂ
ਵਣ ਸੋ ਨਿਤ ਨਵੇਂ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਚੰਗਿਆ ਭਲਿਆਂ ਖਾਧਿਆਂ
ਪੀਤਿਆਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਅਸਾਨੂੰ ਮੁਹ ਸੁਆਵਦਾ ਨਾਹੀ
ਦੇਂਦਾ ਜੋ ਇਸ ਮੂੰਹੋਂ ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖੀਏ ਗਹਿਣੇ ਦੀ ਜਾਹਗਾਂ ਗਹਿ
ਣਾ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਦੀ ਕੁਛ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮੈ ਅਸਤ ਅਸਤ ਪਈ ਕ
ਰਦੀ ਹਾਂ ਭਾਬੀ ਬਿਨਾ ਮੈ ਹੋਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਕਦੀ ਸਦਿਆ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਅਸਾ
ਨੂੰ ਅਤੇ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਅਨਹੋਕੇ ਬਿਨਾ ਖੁਆਰ ਕਰੋ ਤਾਂ [illegible] ਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਵਸ
ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਆਖਦੇ ਇਤਨੀਆਂ
ਬਾਤਾਂ ਸੁਣਕਰ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਉਠ ਗਈ ਸਰਮਿੰਦੀ ਹੋਇਕੇ ਤਾਂ ਚੰਦੋ ਰਾ
ਣੀ ਧੀਆ ਪਾਸ ਆਈ ਆਇਕੇ ਆਖਿਓਸ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਸੁਲਖਣੀ ਤੇਰੀ ਨਨਾਣ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੇਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹਥਹੁ ਸਭ ਸਿੰਦਿਆਂ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਬਾਬ ਕੋਈ ਭੀ
ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਸੁਲਖਣੀ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਛ ਨਿਹੋਰਿਆ ਕਰ ਤਾਂ
ਅਗੋਂ ਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਾਂ ਜੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ
ਅਤੇ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੋਤ੍ਰਾ ਕੁਛ ਹੈ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਕਪੜੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਚੰਦੋ ਆਖਿਆ ਬੇਟੀ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਨੂੰ ਸੋਤ੍ਰਾ ਕੁਛ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕਿ
ਉਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਆਖ੍ਯਾ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਕਿਹਾ ਜੀ ਮਾਂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਮੂਹ ਨਹੀਂ ਲਾਂਵਦਾ ਅਤੇ ਸਿਧੇ ਮੂੰਹ ਬੋਲਦਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਅਰ ਮੈਂ ਕਿਸ ਅਗੇ
ਆਖਾਂ ਇਤਨਾ ਸੁਣਕਰ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਫਿਰ ਆਈ ਅਤੇ ਆਇ
ਕਰ ਆਖਣ ਲਗੀ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਤੇਰੀ ਭਰਜਾਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣੋ ਅੰਮਾਂ ਮੈਂ ਕੁ
ਛ ਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਗਹਿਣੇ ਕਪੜੇ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਿਧੇ ਮੂੰਹ
ਬੋਲਦਾ ਨਹੀਂ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਘਰ ਆਵਣਾ ਹੀ ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਜੇ ਆਇਆ ਮਗਰੇ
ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋਂ ਤਾਂ ਬੋਲਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਮਾਸੀ ਜੀ ਭਾਬੀ
ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੀ ਬੁਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਦ ਘਲਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਂਵਦੀ ਨਹੀਂ ਜੇ
ਕਦੀ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਹੀ ਜੇਹੀ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੋਹੀ ਲਾਖੀ ਹੋਇ ਕੇ ਆਂਵਦੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਮੈਂ ਏਹੁ ਜੀਅ ਵਿਚ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਏਹ ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਏ
ਹੁ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਰੋਦੀ ਪਾਇਆਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖੜ੍ਹ
ਆਂਦੀ ਧੀਅ ਹੈ ਭਲਾ ਏਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਆਣੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗੀ ਏਹੁ ਸਮਝ ਕੇ ਮੈਂ
ਅਸਤੁ ਅਸਤੁ ਭਾਬੀ ਜੀ ਭਾਬੀ ਜੀ ਪਈ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਦੇਖਦੀ ਰਹਿੰਦੀ
ਹਾਂ ਇਸਦਾ ਸੁਭਾਉ ਰੁਖਾ ਹੈ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਟੀ ਨ
ਨਕੀ ਕਮੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲ ਦੀ ਨਾਹੀਂ ਘਰ ਵਿਚ ਪਰ ਤੂੰ ਆਪ ਸਿਆਣੀ ਹੈਂ ਤੂੰ ਇਸ
ਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਬਹੁਤ ਲੈ ਦੇਈ ਦਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਸ
ਚੀ ਹੈਂ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਭਲੀ ਕਰਸੀ ਪਰ ਤੂੰ ਭੀ ਧੀਅ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਹੀ ਕਰ ਅਤੇ ਸਮ
ਝਾਉ ਭੀ ਇਸਦਾ ਸੁਭਾਉ ਐਸਾ ਸਖਤ ਨਾ ਲੋੜੀਏ ਘਰ ਆਏ ਮਰਦ ਨੂੰ ਮਸਕਰ
ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੀਦੀ ਤਾਂ ਮਰਦ ਦਾ ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਖੁਸੀ ਹੁੰਦਾ ਅਰ ਮਾਸੀ ਜੀ ਭੈਣ ਦੀ ਹੋ
ਵੇਗੀ ਜੇ ਏਹੁ ਭਰਾਉ ਦੀ ਰਖਣੀ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਹੀ ਕਰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਤੂੰ ਮਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਇਸ ਗਲ ਵਿਚ ਫੇਰ ਕੋਈ ਨ
ਹੀਂ ਪਰ ਭਲਾ ਮਾਸੀ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਜਾਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਭਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੀ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਵਾਇ ਗੀ ਚੋਂਦੇ ਰਹੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗਈ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ
ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਅਗੋਂ ਉਠ ਖੜੋਤੀ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਅਜ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾ
ਨੂੰ ਦਰਸਨ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ ਤਾਂ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਮਤ ਆਖਿਆ ਕਰ ਜੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਵਡੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਦਿ
ਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵਡੀ ਹਾਂ ਪਰ ਜੀ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵਡੀ ਨਾਹੀ ਅਰ ਭਾਈ ਜੀ ਵਡਾ ਸੋਈ
ਹੈ ਜੋ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਵਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਨੇ ਤੁਧੇ ਨੂੰ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾ
ਨਕੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾਂ ਜਾਣਾਂਗੀ ਜੋ
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਕੈ ਕਹਿਆ ਆਖੁ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ ਸੋ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਭੈਣ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪਿਛਲੇ
ਜਨਮਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਭੈਣ ਭਿਰਾਉ ਦਾ ਸਨਬੰਧ ਹੋਂਦਾ ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਹਮਾਰੀ
ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਸੋ ਤੇਰਾ ਭਾਰ ਅਸਾਡੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ
ਸੋਈ ਮੰਨਾਂਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਅਸੀ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋ
ਏ ਆਹੇ ਜੋ ਤੂੰ ਭਾਬੀ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦਾ ਅਤੇ ਤੀਮਤਾਂ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਨਾਹੀ ਹੋ
ਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਿਆਂ ਹੋਵੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਾਧੁ ਹੈਂ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਅ
ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਦੇਖ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਿਸੇ ਗਲੋਂ ਦਿਲਗੀਰ
ਹੋਂਦੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਦਿਲਗੀਰ ਕਿਉਂ ਰਹੇ ਜੋ ਸਭ
ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹਾਜਰ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਮੂੰਹ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਸਭਨ
ਗਲਾਂ ਥੋਂ ਵਡਾ ਹੈ ਤੀਮਤਾ ਦੀ ਜਾਤ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁ
ਣ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਮਨ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ ਸੋਈ
ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਏਹ ਗਲ ਛਡ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਕਾਈ ਹੋਰ ਗਲ ਕਰ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾ
ਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਔਲਾਦ
ਦੇਖਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਖਿਡਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਮੰਗਦੀ ਹੈਂ ਸੋਈ ਹੋਇ ਰਹਸੀ ਤਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਆਖ ਕਰ ਗੁ

ਨੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਭੀ ਲਗੇ ਘਰ ਵਿਚ
ਵਾਸ ਕਰਨ' 'ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ'।
।ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦਉਲਤਖਾਨ ਦਾ ਮੋਦੀ ਆਹਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁ
ਰ ਵਿਚ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਕਮਾਵਦਾ ਆਹਾ ਜਾਂ ਵਰਿਆ ਬਾਈਆਂ ਦਾ ਨਾਨਕ ਹੋਇ
ਆਸੀ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਘਰ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾਉ ਸਿਰੀ ਚੰਦੁ ਰਖਿਆ
ਜਾਂ ਸਿਰੀ ਚੰਦੁ ਵਰਿਆ ਸਾਢਿਆ ਚਹੁ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਲਖਮੀਦਾਸ ਪੇਟ
ਸੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭਾਤ ਪਹੁਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਣ ਜਾਵੈ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਟੁਬਕੀ ਮਾਰੀ ਵਿਚੇ ਗੁਮ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿ
ਚ ਰੌੜ ਪੈ ਗਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਆਖੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਸੇ
ਖੋਇ ਗਇਆ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇਦਾ ਸੀ ਏਹਾ ਰੌੜ ਹਾਇ ਰਹੀ ਤਾਂ ਤੀਜੇ ਦਿ
ਨ ਨਾਨਕ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲਿਆ ਸੋਰ ਪਾਇਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਨੂੰ ਭੂਤਨਾ
ਲਗਾ ਖਪਤੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਲੋਦੀ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਪਕੜ ਮੰਗਾ
ਇਆ ਪੈਸਿਆਂ ਕਾ ਜਬਾਬ ਤੂੰ ਕਰੀ ਜੈਰਾਮ ਆਇਆ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆਖਿ
ਉਸ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਟਕਿਆਂ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਮੰਗਤਾ ਹੈ ਚਲ ਕਰਿ ਹਿਸਾਬ ਕਰਿ
ਨਾਨਕ ਉਠਿ ਕਰਿ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜਾਇ ਹਿਸਾਬ ਦਿਤਸੁ ਸਤ ਸੈ ਸਠਿ ਰੁਪਏ
ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਾਧਾ ਨਿਕਲੇ ਖਬਰ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਨੂੰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਕ
ਹਿਆ ਤੂੰ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਬੈਠਿ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਕੁਝ ਆਵੈ ਸੋ ਲੈ ਅਰ ਮੋਦੀ ਖਾ
ਨੇ ਦਾ ਕੰਮ ਚਲਾਇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਖਾਨ ਜੀ ਏਹ ਪੈਸੇ ਮੇਰੇ ਨਹੀ ਏਹ ਪੈ
ਸੇ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਹੈ ਏ ਪੈਸੇ ਫੇਰ ਫਕੀਰਾਂ ਨੋ ਖੁਲਾਵੈ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੋਇਆ ਘ
ਰਿ ਨ ਵੜਿਆ ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਜਲਕੇ ਅੰਗਾਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਮੂ
ਲਾ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤ ਦਾ ਸੇਵਕ ਆਹਾ ਤਾਂ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਰੋਨ ਦੇਖ ਜੀ
ਨਾਨਕ ਨ ਕਿਛੁ ਕਿਰਤਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨ ਕਿਤੇ ਵਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ
ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤ ਕਹਿਆ ਚਲ ਦੇਖਾਂ ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਮੂਲੇ ਕਹਿ
ਆ ਓਹ ਗੋਰਾਂ ਵਿਚਿ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਸਾਮਾ ਦੋਵੈ ਆਇ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ
ਨਾਨਕ ਗੋਰਾਂ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਏਹ ਕਿ
ਆ ਸਾਂਗ ਬਣਾਇਆ ਹਈ ਕਿਆ ਕਚੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਚਲ ਕਿਛੁ
ਕਿਰਤਿ ਕਰਿ। 'ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਦੀ ਰੁਤ ਆਹੀ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਸਬਦ ਪੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਤਿ ਹੋਇਆ।

॥ਰਾਜਾ ਬਾਲਕ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ॥ਦੁਇ ਮਾਈ
ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਕਹੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ॥੧॥ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿ
ਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

॥ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥

ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰੁ ਪੰਜੇ ਦੁਸਟ ਹੈਨਿ ਦੁਇ ਮਾਈ ਆਖੀ ਹੈਨਿ ਦੁਇ ਬਾਪ ਸਰ ਵਨ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮੂਲਾ ਸਹੁਰਾ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਇਹੁ ਅਗਲੀ ਆਹੀਆ ਵਿਚ ਵਪਾਰਣੁ ਦੀ ਹੁਣਿ ਖ਼ਿਜਾਰ ਹੋਇ ਨੇਠੇ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ।

॥ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ॥ਚੰਦ
ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੨॥

॥ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੈ ਬਨਾਸਪਤਿ ਜੋ ਹੈ ਸਪੂਰਧੀਆਂ ਹੈਨਿ ਅਰੁ ਜੋਰੂ ਤੇ ਧਨ ਰੁਜਗਾਰ ਕੁਟੰਬ ਸੋ ਭੂਰੂ ਸਾਮਾ ਪੰਡਤ ਤੁਸੀ ਹੋ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੋ ਚੰਦ ਨਾਹੈ ਨਾਭ ਕਮਲ ਵਿਚਿ ਹੋ ਚਾਨਣਾ ਹੈ ਤਾ ਜਾਣੀਜਾਂ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਾਵੈ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਾਮਾ ਪੰਡਿਤ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਘਰ ਹੀ ਵਿਚਿ ਸਿਮਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਕਰਿ ਰਾਮ ਸਭਨਾ ਦੀ ਸਾਰ ਵਿਚਿ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ॥ ॥

॥ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗ ਕਰੇਇ॥ਤਾਂ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖ
ਮਾ ਧਨ ਸੰਗ੍ਰੇਇ॥

॥ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ॥ਰਾਮ ਸਭਨਾ ਦੀ ਸਾਰ ਵਿਚਿ ਹੈ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੇ ਉਪਰਿ ਹੈ ਜਿਸਨੋ ਖਿਮਾ ਤੇ ਧੀਰਜ ਬਖਸਿਆ ਹੈਸੁ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮੂਲਾ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਸਿਰੜੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਖਿਆ ਨਾਹੀ ਮੰਨਦਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ॥ਕਹਿਆ ਨ ਸੁਣੈ ਕਹਿਆ ਨ ਮੰਨੈ ਤਿਸ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ॥

॥ਪ੍ਰਣਵਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨ ਤੋਲਾ ਖਿਨ ਮਾਸਾ॥੪॥

ਏਹ ਰਸਨਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਦੀ ਅਠੇ ਪਹਰਿ ਇਸੇ ਨਾਲਿ ਵਾਸਾ ਹੈ ਖਿਨ ਤੋਲਾ ਖਿਨ ਮਾਸਾ ਹੈ ਸਾਮਾ ਪੰਡਤ ਜੇ ਕਰ ਤਾਂ ਰਸਾ ਵਸ ਨ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਏਹ ਰਸਨਾ ਵਿਖਿਆ ਵਲੋ ਹਟੇ। ॥ ॥

॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਨਵਾਬ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਫਿਰਿਆਦੀ ਹੂਆ ਨਵਾਬ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਜਾਰ ਖਾਨ ਏਹ ਕਉਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਫਿਰੀਆਦੀ ਕਿਸੁ ਉਪਰ ਹੈ ਮੂਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਨਾਨਕ ਮੋਦੀ ਕਾ ਸਹੁਰਾ ਹੈ ਅਰੁ ਨਾਨਕ ਪਰ ਫਿਰਿਆਦੀ ਹੈ ਨਵਾਬ ਕਹਿਆ ਏ ਜਾਰ ਖਾ ਇਸ ਕੋ ਅਗੇ ਲੈ ਆਉ ਜਾਰ ਖਾਨ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਨਜੀਕ ਲੈ ਗਇਆ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਕਹਿਆ ਰੇ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰਿ ਫਿਰੀਆਦੀ ਹੈ ਮੂਲੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਨਵਾਬ ਸਲਾਮਤ ਜਤਿ ਸੈ ਸਹਿਰੁ ਪਾਜੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਧੇ ਹੈਂ ਸੋ ਨਾਨਕ ਕੇ ਕਬੀਲੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਦੇਹ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮੂਲੇ ਕਹਿਆ ਨਵਾਬ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਸਿਰੜੀ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਕਹਿਆ ਸੁਨ ਜਾਰ ਖਾਂ ਹਕੀਕਤ ਇਨੇ ਕਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮੂਲਾ ਲਗਾ ਆਖਣ ਜੋ ਖਤੁ ਨਾਹੀ ਖਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਕਉ ਦੇਹ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਇਕ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਸਦਿ ਆਂਦਾ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂ ਝਗਾ ਝਾੜੂ ਕਰਨੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਮਗਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਕ ਵਿਚਿ ਪਲੀਤੇ ਸਾੜਿ ਕੇ ਛਡੇ ਦੇਵਣ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ।

॥ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੈ ਖੜੂਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗਤਿ
ਨਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾਉ।

ਫਿਰਿ ਮੂਲਾ ਕਹਣਿ ਲਗਾ ਜੋ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੋਨਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਅਸਾਨੋ ਦਸਿ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚਿ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ।

॥ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ਨਾਨ
ਕੁ ਵੇਚਾਰਾ॥੧ ॥ਭਇਆ ਦੇਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕ ਬਉਰਾਨਾ। ॥
॥ਆਪਨੇ ਸਾਹਿਬ ਬਿਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਨਾ॥੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਾਂ ਦਿ
ਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ॥ ਸਾਹਿਬ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਦੂਜਾ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ੨ ॥ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥
॥ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰੀ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ॥ ੩ ॥
॥ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ
ਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ॥ ੪ ॥

ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਨਵਾਬ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਨਵਾਬ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਨਕ ਖਪਤੀ ਹੋ
ਨਾਹੀ ਹੂਆ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਕੋਈ ਅਉਲੀਆ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਓਹੁ ਖਬਰਦਾਰ
ਹੈ ਨਵਾਬ ਕਹਿਆ ਜੈਰਾਮ ਕੇ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਨਵਾਬ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਜੈ
ਰਾਮੁ ਆਇਆ ਆਇ ਸਲਾਮੁ ਕੀਤੁਸ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਕਹਿਆ ਆਖੁ ਜੈਰਾਮ
ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਮੈ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੈਸੇ ਰਖਣੇ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੋ ਫਕੀ
ਰਾਂ ਕੌ ਖਲਾਵਹੁ ਅਰੁ ਉਸ ਕਾ ਸੁਸਰਾ ਉਸ ਪਰਿ ਫਿਰੀ ਆਦੀ ਹੈ ਹਮੇ ਜਾਨਿਆ
ਥਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਖਪਤੀ ਹੂਆ ਹੈ ਪਰੁ ਮੁਲਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਓਹੁ ਖਬਰਦਾਰ ਹੈ ਕ
ਹੋ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੈ ਸੋ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਬਹੁਤੁ ਰੁਕਦਾ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਫੇਰਿ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਤੂੰ ਜਬਾ
ਬੁ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਬਾਬੁ ਦੇਉ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਨਿ ਜੈਰਾਮ ਹਕ ਕਾ ਬੋਲਿ ਕਠੀ ਹੈ ਅਰੁ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰਾਂ ਕਉ ਭੀ ਆਖਿਆ
ਹੈ ਜਿਉ ਤੂੰ ਕਹੈ ਤਿਵੈ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਨਵਾਬ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਨਕ ਭੀ
ਹਾਜਰ ਹੈ ਕਹੀ ਦੂਰ ਗਇਆ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕੌ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਾਂ
ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਦਮੀ ਬੁਲਾਵਣੇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਅਗੋ ਨਾ
ਨਕ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੇਰਾ ਨਵਾਬ ਸੇ ਕਿਆ ਕਾਮੁ ਹੈ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਫਿਰਿ ਆਇ
ਆ ਆਇ ਨਵਾਬ ਪਾਸਿ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੀ ਵਹੁ ਆਵਤਾ ਨਾਹੀ ਨਵਾਬ ਦਉ
ਲਤਿ ਖਾਨ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਕਹਿਆ ਜਾਵਹੁ ਪਕੜਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਆਦ
ਮੀ ਕਹਿਆ ਏ ਨਾਨਕ ਨਵਾਬ ਬਹੁਤੁ ਗਿਲਾ ਦੇਂਦੂ ਭੀ ਆਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਉਠਿ ਖ
ੜਾ ਹੋਇਆ ਨਵਾਬ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਪਰੁ ਸਲਾਮ ਨ ਕੀਤੁਸ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਆਵਤਾ ਕਿਉ ਨਥਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਨਵਾਬ ਜਾਂ ਚਾਕ
ਰੁ ਥਾ ਤਬਿ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਵਤਾ ਥਾ ਅਬ ਹਮ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰ ਨਾਹੀ ਅਬ ਖੁਦ
ਾਇ ਕੇ ਚਾਕਰ ਹੂਏ ਹੈ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਤੁਮ ਐਸੇ ਹੂਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਇ ਹ
ਮਾਰੇ ਸਾਥ ਨਿਮਾਜ ਕਰਹੁ ਜੁਮੇ ਕਾ ਰੋਜ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਜੀ ਹੋਰ ਕਿ
ਤਨੇ ਲੋਕ ਗਲੀਂ ਐ ਜੋ ਜਾਹਿ ਜੁਮੇ ਮਸੀਤਿ ਵਿਚਿ ਜੁੜੇ ਆਹੇ ਤਿਤਨੇ ਆਪਣੀ
ਆਹਿਗਾ ਸਭ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਏਹੁ ਪਰਲੋ ਅਜੁ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਤਨੇ
ਮਹਾਜਨ ਲੋਕ ਹਿੰਦੂ ਆਹੇ ਸਭ ਹੁਨ ਪੁਰ ਵਿਚਿ ਸੇ ਸਭ ਵਿਚਿ ਰੋਪੇ ਗਏ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਖਰਾ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਇਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿ

ਆ ਅਜੁ ਮੇਰਾ ਖਾਵੰਦੁ ਖਰਾ ਦਲਗੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਉਠਿ ਖੜੀ ਹੋਈ ਆਖਿ
ਓਸਿ ਜੀ ਅਜੁ ਕਿਆ ਵਾਸਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਜੋ ਐਸੇ ਦਲਗੀਰ ਆਇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾ
ਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਤੇਰੇ ਭਿਰਾਉ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨ
ਕੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈਸੁ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਨਾਲਿ ਜੁਮੇ ਮ
ਸੀਤ ਨਿਮਾਜ ਕਰਨਿ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣ
ਵਿਚ ਰੂੰਡ ਪਈ ਹੈ ਜੋ ਅਜ ਨਾਨਕ ਤੁਰਕ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਦਲਗੀਰ ਨਾ ਹੋ
ਵਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਾਡੀ ਸਰਮਿੰਦਗੀ ਆਇ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਉਠਿ ਕਰਿ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਰਸੋਈ ਜੇਵਹੁ ਤੁਸੀ ਨਾਨਕ ਦੀ ਵਲੋ ਪੋਖਾ
ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੋ ਅਚਿੰਤ ਹੋਇ ਰਹੋ ਚਿਤਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਕਰੋ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਰਬੇ ਦਾ
ਦਿਆ ਇਤੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਵਲ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦੇਖ ਸਗਦਾ ਹੈ ਉਠੀ ਤੁਸੀ ਅ
ਂਦਰ ਰਸੋਈ ਜੇਵਹੁ ਤਾਂ ਜਿਤ ਵਖਤ ਸੋਰ ਪਾਇਆ ਆਹਾ ਅਤੇ ਤਿਤੇ ਵਖਤ ਨਿ
ਧਾ ਬਾਮਣੁ ਜੈਰਾਮ ਜਸੂਸ ਲਾਇ ਛਡਿਆ ਆਸੀ ਇਤਨੀ ਗਲਿ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਜੋ
ਨਿਧਾ ਬਾਮਣ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ਆਇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿਤੀ ਓਸ ਤਾਂ ਨਾ
ਨਕੀ ਤੇ ਜੈਰਾਮ ਪੁਛਿਆ ਅਤੇ ਨਿਧੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਖਿ ਮਿਸਰ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਹੋਇ ਨਿਬੜੀ ਤਾਂ ਨਿਧੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹਾ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਮੂ
ਹੋ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਬਾਬ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਖੜਾ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂ ਨ
ਬਾਬ ਨਿਵਾਜ ਕਰਿ ਮੁਕਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨਾਨਕ ਨੋ ਕਹਣੇ ਲਗਾ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂ
ਜੋ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਆਇਆ ਥਾ ਤੈ ਕਿਉ ਨ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੂ ਤਾਂ ਕੰ
ਧਾਰ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦਣ ਗਇਆ ਥਾ ਮੈ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਦਉਲ
ਤ ਖਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਇਤਨਾ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਈਹਾ ਖੜਾ ਹੋਤਾ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਖਾਂਨ ਜੀ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਈਹਾਂ ਖੜੀ ਥੀ ਅਰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
ਜੋ ਸਾਹੇ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦ ਕਰਨੇ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਖ ਖਾਂਨ ਸਲਾ
ਮਤਿ ਹਿੰਦੂ ਇਤਨਾ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹਿ
ਦਾ ਹੈ ਜਬ ਮੈਂ ਸਿਜਦੇ ਦੇ ਵਖਤ ਖੜਾ ਹੋਆ ਤਾ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕੰਧਾਰ ਘੋੜਿਆਂ ਕੋ
ਗਇਆ ਥਾ ਫਿਰਿ ਕਾਜੀ ਚੁਗਲੀ ਕੀਤੀ ਸੁਣ ਖਾਂਨੁ ਜੀ ਹਮ ਤਾ ਨਬੇ ਗਏ ਹ
ਮ ਸੇਤੀ ਨਿਵਾਜ ਕਰਤਾ ਫਿਰਿ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤੂ ਕਾਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਨਿ
ਵਾਜ ਕਰਤਾਂ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਤੇ ਵਛੇਰੇ ਕੋ ਛੁਡਾਲਨੇ ਗੀਆ ਥਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਤ ਵਛੋੜਾ ਪਵੇ ਵਿਚ ਪੰਥੁ ਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੋ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਭਾਗ ਜੀ ਉ
ਠਿ ਮਸੂਕ ਕਰਿ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਸੁਣੀ ਮਿਸਰ ਜੀ ਨਾਨਕ ਰਿਖੇ ਛੋਡਿ
ਓਤਾਂ ਨਿਪੇ ਕਹਿਆ ਜਿਨ ਮਾਂਨ ਮੈਂਡਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਛੁਡਿ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਕਾਮ ਨਿ
ਧ ਨੂੰ ਲੇ ਕੇ ਨਾਲ ... ਆਇਆ ਉਥੇ ... ਆਇ ... ਕਹਿਆ ਜੀ ਓ
ਹ ਤਾਂ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਆਹੇ ਤਿਤਨੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਨੂੰ
ਉਠ ਗਏ ਓਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਗ
ਣਤੀ ਕਾਈ ਨ ਕਰੋ ਨਾਨਕ ਹੁਣੇ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏਹ ਗਾਲਿ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਨਾ
ਨਕ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਘਰਿ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਲਉਣੀ ਹੋਈ ਕੀ ਬਹੁਤੀ
ਤੁਸਾਡਾ ਭਾਈ ਆਇਆ ਹੈ ਨਾਨਕੀ ਜਿਕ ਬੀ ਚਾਰ ਹੋਇ ਗਈ ਕਿਉਂ ਜੀ ਮਤ
ਆਖਦੀ ਸੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਡੁਬ ਕੇ ਦਾ ਹਿਆ ਇ ਤੀ ਹੋਗਾ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਈਨ
ਹੀ ਦੇਖ ਸਕੇ ਦਾ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਰ ਲਗਾ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪੁਛ
ਣ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਮਜਕੂਰ ਹੋਇਆ ਅਸਾਡਾ ਬਹੁਤ ਹਉਲ ਕੀ
ਤਾ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਕਹੋ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਈ ਸੋ ਹੋਇ ਵਰਤੀ
ਫਿਰ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਅਸਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਲੋਕ ਦੀ
ਗਹੀਆਂ ਦੀ ਖਬਰ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਸਾਡੇ ਮੁਹ ਤੇ ਜਾਣੀਐ ਸੋ ਖ
ਬੀ ਖਬਰ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਾ ਜੀ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਲਗਾ ਨਿਵਾਜ ਕਰ
ਨ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਭੀ ਲਗਾ ਕਰਣਿ ਤਾਂ ਅਸੀ ਖੜੇ ਰਹੇ ਜਾ ਨਵਾਬ ਨਿਵਾਜ ਕਰ
ਚੁਕਾ ਤਾਂ ਅਸਾਨੋ ਲਗਾ ਆਖਣ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਣੇ ਆਇਆ ਥਾ
ਕਿ ਖੜਾ ਹੋਣੇ ਆਇਆ ਥਾ ਤੂੰ ਤੇ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਆ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਜੀ ਫਿਰ ਜੀ ਅਸ
ਕਹਿਆ ਮਖਬੂਲ ਕੇ ਜਿਸੀ ਸੈ ਮਨ ਤੇਰੇ ਅਸ ਮਨ ਘੋੜੇ ਕਿ ਧਾਰ ਖਰੀਦ ਕਰ
ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਪਠਾਣ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਹਿਆ ਨਵਾਬ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਕੰਧਾਰ ਘੋੜੇ ਖਰੀ
ਦ ਕਰਣੇ ਗਇਆ ਸੀ ਅਸਾ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਦੇਖੋ ਖਾਨ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਕਿਤਨਾ ਕੂੜ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖਾਨ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਹਿ
ਦੂ ਸਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਖਤ ਹਮ ਸਿਜਦੇ ਕਉ ਗਏ ਥੇ ਉਸ ਵਖਤ ਹਮਾਰਾ ਦਿਲ ਘੋੜਿ
ਆਂ ਕੇ ਖਰੀਦਣ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਘੋੜਿਆਂ ਕੇ ਕੰਧਾ
ਰ ਗਏ ਥੇ ਤੂੰ ਭਾਤ ਕਹੀਂ ਨ ਗਏ ਥੇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਨਿਵਾਜ ਕਰਤੇ ਥੇ ਤੂੰ ਅਸਾ
ਨੇ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਕਾਜੀ ਜਾਂ ਤੂੰ ਮਸੀਤ ਆਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਤੇਰਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਲ ਪਾਰਿਸੀ ਕਿਉ ਜੋ ਤੇਰੇ ਅੰਦੂਣ ਇਕ ਖਾਣ ਖਟਿਆ ਖਲਾਸੀ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੰ
ਜਦ ਕੀਤੀ ਜਿਮੀ ਤੇ ਤੂੰ ਤੇਰਾ ਭੂਰਾ ਵਿਛੋਣਾ ਰੇਸਾਬ ਗਾਇਆ ਬਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿ
ਆ ਤੁਮ ਜਾਹਿ ਕਿਆ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕੇ ਖਾਨ ਜੀ ਕਾਜੀ
ਦੀ ਪੋਸ਼ੀ [illegible] ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਛੋਣਾ ਜਾਣਿਆ [illegible] ਅਤੇ [illegible]
ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਜਿਮੀ ਪਰ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਅਤੇ ਰੂਹ ਕਾਜੀ ਦਾ ਵਿਛੋਣੇ ਦ
ਰ ਜਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਤ ਵਿਛੋਣਾ ਅਤੇ ਵਿਚਿ ਪਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋ ਏਹ ਕਹਿ
ਆ ਹੈ ਖਾਨ ਜੀ ਤਾਂ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਹਸਿਆ ਅਰ ਕਹਣੈ ਲਗਾ ਕਹੁ ਕਾਜੀ
ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਚੁ ਕਹੀਓ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਖਾਨ ਜੀ ਐਸੀ ਹੀ
ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਬ
ਇਸ ਕੇ ਹਰ ਫਕੀਰੀ ਨਾਹੀ ਛਲਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਾਨੂੰ ਨਬਾਬ ਆਖਿਆ ਸੁਣ
ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੇ ਰਖਣੇ ਨਾਹੀ ਤੇਰਾ ਸੁਸਰਾ ਫਿਰਆਦੀ ਹੂਆ
ਥਾ ਹਰ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਭੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈ ਕਹਿਆ ਥਾ ਜੋ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਦੇਹੁ ਕਹੁ ਅਪਨੇ
ਸੇ ਕਿਸ ਕਉ ਦੇਉ ਤਾਂ ਅਸਾ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਹਿਆ ਕੇ ਮੈ ਤਾਂ ਤੁਮ ਕੋ ਕਹਿ ਚੁਕਾ ਹੈ
ਅਰ ਤੂੰ ਜਾਣਿ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ਤੇ ਕਬੀਲੇ ਕਉ
ਦੇਤੇ ਹੈ ਅਰ ਅਪਨੇ ਤੂੰ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਆਪਣੇ ਹਥ ਕਰਿ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਹਿਆ
ਅਸੀ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੀ
ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਏਹ ਗਲ ਕਰਿ ਕੇ ਅਸੀ ਚੁਪ ਕਰਿ ਆਏ ਜੀ ਜਾਂ ਜੀ ਅਗੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ
ਜੀ ਅਤੁ ਦੇ ਭਲੀ ਲਗੀ ਤਾਂ ਦੇ ਬੁਰੀ ਲਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਥੋਂ ਹੋ
ਈ ਸੁ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਅਜੇ ਨਾਹੀ ਪਤੀਜਦਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ
ਕਹਿਆ ਬਾਪੁ ਜੀ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਭੈਣ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕਿਛੁ ਅੰਦੇਸਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਇਸ ਵਿਚ ਆਹੇ ਧੰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ
ਧੰਨ ਹੈਂ ਇਸ ਦੀ ਜੋ ਭੈਣ ਹੈਂ ਅਤੇ ਥੋੜੇ ਜੇਹੇ ਅਸੀ ਭੀ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਗ
ਹੈ ਫਿਰ ਮੂਲਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਛਡੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਭੀ ਆਈ ਅਤੇ ਬ
ਖਸੀ ਦਾ ਸੁਕਛ ਆਹਾ ਅਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਪਉਣਿਆਂ ਪਾਲਣ ਦੇ ਵਿਸਾਰਦਾ ਆਹਾ।

॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਸੰਮਤ ੧੫੫੩ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਨਿਕਲ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਦੋ ਅ
ਤੇ ਮੂਲਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਛਡਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਦਸ ਨਾਹੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਏਹਾ ਸਲਾਹ ਹੋਈ ਕੁਲਾਂ ਜਿਗੀ ਬਿਦੁ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੈ ਅਤੇ ਭਾਬੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨੂੰ ਭੀ ਸੀ ਖੋਜਾ ਹੋ ਬੈਦੇ ਰਹੀ ਜਿਉ ਭ੍ਰਾਤੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਡਿਠਾ ਤਉ ਕੂਕੀ ਜਿਉ ਬਿਜਲੀ ਕੜਕਦੀ ਹੈ ਆਖਣ ਲਗੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਇਸ ਰੰਗ ਨੂੰ ਦੀਆਂ ਕਰਦਾ ਸੋ ਜੇ ਖਬਰ ਵਧਾਈ ਕੇ ਛਡਿ ਚਲਿਓ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਮਾਰੂ ਰਾਗਿ ਵਿਚ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ॥

॥ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਤਿਨ ਕਰਤੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਇ
ਆ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਉ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਮਿਲ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ॥
॥ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸੀ ਮਾਣਾ॥ ਉਠਿ ਚਲਸੀ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਹੋਈ॥ ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ
ਨ ਕੋਈ॥ ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰ ਜਾਈਐ॥ ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਆਈ
ਐ॥ ੨ ॥ਸਜ ਕਾਇਆ ਪਟ ਹੰਢਾਏ॥ ਫੁਰਮਾਇਸੁ ਬਹੁਤ ਚਲਾ
ਏ॥ ਪੇ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ॥ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ॥ ੩ ॥॥
॥ਘਰ ਘੁਮਣ ਵਣੀ ਭਾਈ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਈ॥ ਭਉ ਬੇ
ੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ॥ ੪ ॥ ॥੮॥ ॥

ਫਿਰ ਕਿਤਨਿਆ ਕੁ ਦਿਨਾ ਕੇ ਪਿਛ ਦੇ ਹੀ ਅਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਾਲੂ ਖਬਰ ਲੈਣੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜਾਹੁ ਨਾਨਕ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਉ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੇਹੀ ਗਲਿ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਿ ਆਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਆਇਆ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਹੁ ਖਬਰ ਲੀਤੀ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਰਜਾਦੀ ਜੀ ਇਹ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਤੇ ਕਾਲੂ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਆਹਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੋ ਜੇਹੀ ਖਬਰ ਸੋ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਈ ਖਬਰ ਲੈਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਜਾਇ ਲੈ ਜੋ ਕੋਈ ਜਬਾਬ ਦੇਵੀਗਾ ਸੋ ਲੈ ਜਾਵੈ॥ ॥੮॥ ॥

॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

॥ਮਰਦਾਨਾ ਆਇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਹਿ ਕਿਆ ਕੀਤੇ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਛਡਿ ਕੈ ਅਗੇ ਛੁ ਸਿਰਿ ਬੀਧਿਓ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਤਾਰਦਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਅਜ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅਸੀ ਤੁਧ ਨੇ ਉਗੀ ਕਰੇਸੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਆਖ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਚਲਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਥੈ ਨਾਲਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿਪਰ ਜੀ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜਿ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਤਾਰ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਮਸਤੇ ਕਾਲੂ ਖਬਰ
ਨੂੰ ਕੈ ਜਿਸ ਆਹਾ ਅਤੇ ਮੀਆ ਬੀਬੀ ਉਡੀਕਦਾਨ ਦੇਖਦੇ ਹੋਸਨਿ ਤੂੰ ਜੀ ਆਖ
... ਨਾਲਿ ਤੁਸੀ ਮੈ ਕਿਆ ... ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜਾਹਿ ਮਰਦਾਨਿਆ
... ਪਿੰਡੀ ਅਤੇ ... ਤਾਂ ਸੌਖੇ ਤਾਂ ਜਾਹਿ ਤਿਲਵੰਡੀ ਤਾਂ ਮਰਦ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾ ਆਉਖਾ ਹੋਇਆ ਹੁਣ ਮੈ ਕਿਥੇ ਜਾਵਾਂ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਮੈਸਾ
ਦ ਉਤੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਨਦਰਿ ਆਵਦਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤਾਰ ਵ
ਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤਾਰ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਅਸਾਜੇ ਤੈਨੂੰ ਤਾਰਦਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਕਿਥੇ ਪਾਇਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਦੇਖ ਪਾਪ ਨਾਹੀ ਜਿਥੇ ਰਖਿਆ ਹੈ ਤਿਥਾਉ ਪਾਇਆ ਹੋਸੀ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਵਜਾਇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਸਿ ਰਬਾਬ ਨਥਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰਿ ਕੋਈ ਵਫਦੀ
ਲਗਾ ਵੇਖਣ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਡੂਮੇਟਾ ਇਕੁ ਪਠਾਣ ਅਗੈ ਬੈਠ ਗਾਵਦਾ ਆਹਾ
ਅਤੇ ਮੰਝਲਾ ਰਬਾਬ ਖੂਬ ਵਜਾਇਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਇ ਸਲਾਮਤਿ
ਕੀਤਾ ਤਿਸ ਡੂਮ ਨੂੰ ਪਠਾਣ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਚਲ
ਭਾਈ ਮਿਰਾਸੀਆ ਇਕ ਬੰਦਾ ਖੁਦਾਇਦਾ ਤੈਨੂੰ ਸਦਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿਰਾਸੀ ਉਠ ਖੜਾ
ਹੋਇਆ ਰਾਹਿ ਵਿਚ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈਂ ਤੂੰ ਮਿਰਾਸੀ ਹੋਂਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਹਾਂ ਜੀ ਮਿਰਾਸੀ ਹੋਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਤਨ ਗਾਇ ਭੋਇਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਲਿ ਲੈ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਲੈ ਆਇਆ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਓਸੁ
ਭਾਈ ਤੂੰ ਤਾਰ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਆਹੀ ਜਾਂ ਉਸ ਡੂਮੇਟੇ
ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਅਖੀ ਖੋਲੀਆਂ ਆਖਿਓਸੁ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵਜਾ
ਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਵਜਾਇ ਨਾਹਾ ਜਾਣਦਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਲਗਾ ਵਜਾਵਣ ਮਰਦਾਨੇ ਅਜੇਹੀ ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਜੋ ਜੰਗਲ ਦੇ ਮਿਰਗ ਬਿਸਮ ਹੋ
ਇਕੇ ਠਹਿ ਪਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੀਝ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣੇ ਜੀ
ਆਵਦੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਆ ਜਾਣੇ ਜੋ ਮੈ ਤਾਂ ਵਜਾਇ ਨਾਹਾ ਜਾਣਦਾ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ
ਕੀ ਤਉ ਹੋਈ ਅਤੇ ਓਹ ਡੂਮੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਮੈ ਵਡੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਡੇ ਵਾਦੀ ਹੋਏ ਆਹੇ ਪਰ ਏਹ ਗੁਣ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਨਾਹਾ ਤਿਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠਿ ਕਰਿ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਜੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਖੁਦਾ
ਇ ਅਲਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਫੁਰ ਆਈ ਸੋ ਹਛੀ ਕਰਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਭਰਾਈਆਂ ਤੈ ਅਤੇ ਵਾਦੇ [illegible] ਹੋਵੈ ਜੋ ਸਭੇ ਵਿਕਾਰ
ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਰਬਾਬ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦ
ਨਾ ਸੁਆਲ ਕਰਨ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਪਰ ਜਰੂਰ ਕਰਣਾ ਹੋਇਆ ਪਰ ਜਾਇਕੇ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਪਾਸਿ ਆਖਿ ਜੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤੁਸਾਂ ਥੇ ਇਕੁ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਜੇ ਮੰਨੈ ਤਾਂ ਆਖੀ
ਐ ਅਤੇ ਨਾ ਮੰਨੈ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਆਖਦਾ ਜੋ ਮੰਨਿਉ ਸਤਾਂ ਆਖੈ ਜੋ ਇਕ ਰਬਾਬ ਲੈ
ਦੇਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਰਬਾਬੀ ਕਹਿਆ ਏਹ ਰਬਾਬ ਤ
ਗਾਜਰ ਹੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਭਾਈ ਵਾਦੀਆ ਅਸਾਨੂੰ ਪਹੁਚਿਆ ਤੇਊ ਵਿਚ
ਪਰ ਏਹ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸਿ ਖੜਾ ਹੋਆ
ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਜਾਈ ਜੀ
ਮੈਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸਿ ਭੇਜਿਆ ਹੈਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਕ
ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਹੈਸੁ ਆਖਿਆ ਹੈਸੁ ਮੰਨੈ ਤਾਂ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਨਾ ਆਖਾ ਤਾਂ ਨਾਨ
ਕੀ ਆਖਿਆ ਆਖੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗੁ ਆਖਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਇਕ ਰਬਾਬ ਜਿਤਨੈ ਤੇ ਮਿਲੈ ਤਿਤਨੇ ਲੈ ਦੇਇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਇਕ ਕੇਹਾ ਜੇ
ਆਖੇ ਤਾਂ ਸਉ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮੁਖ ਦਿਖਲਾਵਣੁ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਇਕੇ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਆਖਦੀ ਹੈ ਇਕ ਕਿਆ ਸਉ ਆਖੇ ਤ ਸਉ ਲੈ
ਦੇਵਾ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਦਿਖਲਾਇ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਚਲ
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਆਖਿਆ ਮੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਨਾਹੀ ਨਾਨ
ਕੀ ਅਸਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਭੀ ਭੈਣਿ ਆਹੀ ਅਤੇ ਖੂਬ ਭੀ ਅਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁ
ਤ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਪਾਸਿ ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸਿ ਆਏ ਅਗੋ ਨਾਨਕੀ ਪੀੜ੍ਹਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿ
ਤਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਪਾਇ ਦਿਤੀ ਦੋਵੈ ਬੈਠ ਬੈਠਿਕੇ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਿ
ਛੁ ਆਖੀਐ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮੂੰਹੋ ਆਖੋ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਕਬੂਲ
ਹੈ ਪਰ ਕਹਿਆ ਸਾਡਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨੋ ਅਗੋ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਆਖੋ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਰਹੁ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਮੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ
ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਿਤੇ ਵੇਲੇ ਹਾਜਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੁਸੀ ਰਬਾਬ ਭੀ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਮੁਲ ਲਗੇ ਸੋ ਪੈਸੇ ਪਾਸੋਂ ਲੈ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਪੁਛੁ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਜੇਹੋ ਜਿਹਾ ਆਖੈ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਲੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਹਾ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੇਹਾ ਲੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਰਸੋਈ ਜੇਵ ਕਰਿ ਜਾਇ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਸਦ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ
ਗਇਆ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਣ ਜਾਇ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਿਸ ਆਨ ਤੈਨੂੰ
ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਸਦਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਰਸੋਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈ
ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਹੈਸੁ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਂ ਤਾ ਚਲਿਆ ਸੀ ਘ
ਰ ਪਰ ਤੂੰ ਜੋ ਆਇਓਹੁ ਹੁਣਿ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਨਾਹੀ ਚਲ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੂੰ
ਲੈ ਆਇਆ ਅਗੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਬਾਲਿਆ ਓਦਾ ਹਿ ਪੈਂ
ਡੇ ਚੜਿ ਪਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ
ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਜੇਵਿਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਵਿਦਾ ਮੰਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵੇ
ਆਂ ਜਾ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਬਾਲਿਆ
ਜਾਂਤੇ ਰਜ ਹੋਇਓ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਥੁੜ ਹੈ ਜੋ
ਅਸੀ ਤੁਸਾ ਉਪਰਿ ਰਜਾਵਈਏ ਅਸੀ ਤੁਸਾ ਪਾਸੋਂ ਕਿਛੁ ਮੰਗਿਆ ਲੋੜਦੇ
ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮੰਗ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੋ ਮੰਗੇ ਸੋ ਕਰਤਾਰ ਪਾ
ਸੋ ਦੇਵਾਈਐ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੋ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ
ਆਵੈ ਤੇਰੀ ਚਾਲੀ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਜੀਉ ਡਰਮੇ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰ ਕੋਈ ਭੂਤ ਆਖ
ਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੁਰਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਧਨੂੰ ਕ
ਰਤਾਰ ਅਨੰਦੁ ਰਖੇਗਾ ਸੰਸਾਰ ਪਇਆ ਝਖ ਮਾਰੈ ਸੰਸਾਰ ਸਭ ਦੀਨ ਹਿ
ਆ ਈ ਤੁ ਉਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਵਿਦਾ ਕਰਿ ਘਰ ਨੂੰ ਗਇਆ ਨਾਨਕ ਕਾ
ਅਤੇ ਜੀਆ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਪੁਛ ਸਨੇਹੇ ਦਿਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਠ ਗਇਆ ਮਰਦ
ਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਬਾਬ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਅਜੇ ਹੋਛਾ ਖੁਸੁ ਕਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਤਜੀ ਮਕੀ

ਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਮਿ
ਰਾਸੀਆਂ ਦੇ ਘਰਿ ਜਿਥੇ ਜਾਇ ਤਿਥੇ ਕੋਈ ਮਿਰਾਸੀ ਹੋਇ ਅਗੋ ਆਖਨਿ
ਆਇ ਆਈ ਰੁਤ ਹੀਆਂ ਦਾ ਤੂੰਮ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਦਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿ
ਤਨੇ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰਦਾ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆਇਆ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੈ
ਨੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਾਲੂਮ ਹੈ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਨਿਸੰਗੁ
ਆਖੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਿਸੰਗੁ ਆਖਣਦੀ ਗਲੁ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਰੰਗ ਵਿਚ ਆਇਆ ਆਖਿਓਸੁ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗੁ ਆਖੁ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਿ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਸੰਸਾਰੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਆਇਆ ਹੀ ਕੁ
ਰਾਹੀਆਂ ਦਾ ਤੂੰਮ ਆਰਿ ਗਲਾ ਹੋਦੀਆਂ ਨੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੈ ਕੋਈ ਆਦਰੁ ਦੇਂਦਾ ਨਾਂ
ਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਆਖਿਆ ਜੇ ਕੋਈ ਗਇਆ ਹੋਆ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਸੰਸਾਰੁ ਈਵੈ ਖੁਧਿਆ ਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਸੰਸਾ
ਰੁ ਗੁਸਿ ਪਾਇਕੇ ਆਪੇ ਤੈ ਵਲਿ ਆਵੈਗਾ ਤੂੰ ਰਬਾਬ ਕੋਈ ਟੋਲਿ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੋਈ ਮਿਰਾਸੀ ਮੈਨੂੰ ਆਦਰੁ ਦੇਂਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਕਛੁ ਆਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋ ਗਲ ਦੇਅੰ ਦੁਰਿ ਰਾ
ਵੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੋਹਾ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਿ ਫਿਰਾਉਦਾ ਨਉ ਅਥਰ ਪੁਰ ਹੈ ਉਸਾ ਵਿ
ਚਿ ਇਕ ਰਬਾਬੀ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਈ ਨਉ ਉਸਦਾ ਫਿਰੰਦਾ ਹਿਦੂ ਸਦਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਨ
ਲੇ ਫੇਰੂ ਭੀ ਸਦੀਦਾ ਹੈ ਤੂ ਉਸ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਮੰਗ ਜੇਕਰ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਨਾਵ
ਲਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਕੁਛ
ਮੁਲ ਭੀ ਪਲੈ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਮੁਲ ਲ
ਗੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਪਾਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸਿ
ਆਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜਿਤਨ ਸਹੁਰ ਸੀ ਮੈ ਸੋ ਦੇਲ ਥਕ
ਮੈਨੂੰ ਗਥਿਨ ਆਇਆ ਹੁਣਿ ਦੂਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਮੁਲ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਇ
ਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਕਛੁ ਆਖੇ ਸੁਦੇਵ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸਤ ਰੁਪਏ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕੀ ਸਤ ਰੁਪਏ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕੀ ਸਤ ਰੁਪ
ਏ ਅੰਦਰੋ ਕਢਿ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮਲ ਅਦਾਈ ਤਾਂ ਜਾ
ਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਵਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਉਥੇ ਟੁਰਿਆ ਤ੍ਰਿਹੁ ਦਿਨਾ ਵਿਚਿ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੇ
ਜਾਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗਾ ਟੋਲਣੇ ਜੋ ਭਾਈ ਇਥੇ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੂ ਰਬਾਬੀ
ਕਿਥੇ ਰਹਦਾ ਹੈ ਅਗੋ ਕੋਈ ਦਸੇ ਨਾਹੀ ਦੁਇ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾ ਢੂੰਢਦਾ ਰਹਿਆ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅਕ ਪਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਾਹੀ
ਫਿਰੰਦਾ ਲੀਐ। " " " "

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਕਿਥੋਂ ਢੂੰਢਾਂ ਉਦਾਸ ਹੋਇਕੇ ਚਲਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਤੀ
ਜੇ ਦਿਨ ਫਿਰੰਦਾ ਰਬਾਬੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗਾ ਪੁ
ਛਣੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਸਨੋ ਟੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇ
ਥੇ ਇਕ ਰਬਾਬੀ ਹੈ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੂ ਭੀ ਸਦੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਤੇ
ਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਹੋਦਾ ਕਉਣ ਹੈਂ ਤੂੰ ਭੇਜਿਆ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਤਨ
ਕਉਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਵਤਨ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਮੇਰਾ
ਤੇ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਭੇਜਿਆ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੀ ਫਕੀਰ ਹੈ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਹੈਸੁ ਜੋ ਰ
ਬਾਬ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਫੇਰੂ ਅਸੀ ਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਧ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ
ਜੀ ਇਥੇ ਘਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਭੀ ਮੈਂ ਘੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੀ ਮੇਰਾ ਚਰੋ
ਕਣਾ ਅਸ ਨਾਉ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਰਬਾਬੁ ਮੈਨੋ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਆ
ਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾਨਾ ਲੈ ਰਬਾਬ ਫਿਰੰਦਾ ਨ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰਬਾਬ ਕਿਥੋ ਲੈਆ
ਇਆ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਰਬਾਬ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਕੁਛ ਮੁਲ ਭੀ ਕਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰੇ ਪਾ
ਸਿ ਰਬਾਬ ਦਾ ਮੁਲ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਭੀ ਅਸਾ ਲੈਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕਿਆ ਆਖਿਉਸ ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਤੁਸਾਂ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਲੈਣਾ
ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਰਬਾਬ ਅਸਾਨੋ ਕੁਦਰਤੀ ਨਾਲਿ ਹਥਿ ਆ
ਇਆ ਹੈ ਅਵਾਜ ਇਸ ਦਾ ਏਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰੰਦਾ ਏਹ ਰਬਾਬ ਹੋਰਸ
ਅਗੋ ਨਾਹੀ ਵਜਾਵਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੀ ਖਤ੍ਰੀ ਪੈਦੇ ਹੋਸੀ ਆ ਏਹ ਰਬਾਬ ਉ
ਸਦੇ ਅਗੇ ਵਜਾਵਣਾ ਹੈ ਉਸ ਅਗੋ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਅ
ਸਾ ਲੈਣਾ ਨਾਹੀ ਪਰ ਭਾਈ ਚਲ ਦੇਖਾ ਜਿ ਨਾਨਕ ਹੈ ਕੇ ਕੋਈ ਔਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਜੀ ਪਰ ਜੇ ਹੁਕਮਿ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਵਜਾਇ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਹੋਰੁ ਸੁ ਅਗੋ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਨੋ ਉਹੁ ਨਾਨਕ
ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜਾਣਿ ਨਾਨਕ ਉਸੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾ ਵ
ਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਹਥਿ ਲੈਕੇ ਬਾਟ ਬਣਾਇ ਕੇ ਵਜਾਇਆ ਤਾਂ ਅਵਾ
ਜ ਹੋਵੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਆਵੈ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਦੀ ਨਾਨਕ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਨਿ
ਕਲੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਵਾਜ ਨ ਨਿਕਲੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਆਖਿਓ
ਸੁ ਫਿਰੰਦਾ ਭਾਈ ਖੂਬ ਚਲ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੈ ਚਲੇ ਨਾਵੈ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਬ
ਬੇ ਪਾਸ ਆਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਰਬਾਬ ਅਗੋ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਦੋਹਾ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਤਨਾ ਚਿਰੁ ਕਿਉ ਲਾਇਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਛੁ ਮਲੂਮ ਨਾਹੀ ਹੋਈ ਜੋ ਤੂੰ ਭਗਤਿ ਹੈ ਕਿ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਹੈ ਅਸੀ ਫਿਰਦੇ ਹੈਰਾਨ ਆਹੇ ਜਿਥੇ ਤਉ ਅਸਾਨੋ ਭੇਜਿਆ ਸਾਂ ਤਿਥੇ ਤਉ
ਜਾਇ ਢੂਢ ਰਹਿਆ ਦਸੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਚਲਣੇ ਤੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਹੁ
ਸਾਧ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਇਸ ਆਪੇ ਪੁਛਿਆ ਪੁਛ ਕੇ ਹਕੀਕਤ ਲੀਤੀਉਸ ਰ
ਬਾਬ ਕਿਤੇ ਵਲੋ ਕਢਿਓਸੁ ਹੋਰ ਹਕੀਕਤ ਇਸ ਥੋ ਲੇਵਣਾ।

।।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈਂ ਫਿਰੰਦੇ ਰਬਾਬੀ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਓਹ ਦਿਨ ਵਿਸਰ ਗਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਦੂਆ ਪੂਰ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਚ
ਰ ਹੋਦਾ ਸੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸਾ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕਹਦੇ ਆਹੇ ਇਕ ਗਰ ਭਗਤਿ
ਕੀਤੀ ਕਰੇ ਤੁਸਾਡਾ ਦਰਸਨੁ ਕਰੇ ਕੈ ਜੋ ਭਗਤਿ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਅ
ਗੇ ਸਰੋਦ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਮੇਰਾ ਜਨਮੁ ਨੀਚ ਦੇ ਘਰਿ ਆਹਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਕੋਈ ਆ
ਖੇ ਏਹ ਨੀਚ ਜਨਮ ਹੈ ਤੁਸਾਡੀ ਜੋ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਹੋਦੀ ਆਹੀ ਸੋ ਤੁਸਾਡੇ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਈ ਫਿਲਨ ਕਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹਾ ਤਾਂ
ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਾਂ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਏਹ
ਰਬਾਬ ਤੈਨੂ ਕਿਥੋ ਹਥ ਆਇਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਏਹ ਗਲਿ ਮੈਥੋ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁ
ਛਣੀ ਹੈ ਤੂੰ ਥੋੜੀ ਸੁਣਲੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਭ ਹੀ ਪੁਛ ਲਇ
ਆ ਅਗੋ ਪੁਛਣੇ ਦੀ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਭੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਕਿਥੋ ਹਥ ਆ
ਇਓ ਤਾਂ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਬੋਲਿਆ ਦੇਖ ਜੀ ਮੈਂ ਜਦ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜਿ

ਤਨੇ ਉਤਮ ਜਨਮ ਆਹੇ ਸਭੋ ਆਸਾ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਆਹੇ ਜਦਿ ਤੁਸਾਂ ਅਠੋ ਸ
ਰੇਦ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਸਾਹਨੇ ਬਾਹਰਿ ਕਢਾ ਥੁਹਤੇ ਜਾਇ ਰਬਾਬ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਆਹ
ਸ ਉਥੋ ਭਗਤ ਕਰਦਾ ਆਹਾ ਅਜੀ ਇਹ ਉਤ ਵੇਲੇ ਦਾ ਰਬਾਬ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰਦਾ ਮ
ਥਾਟੇ ਫਿਕੇ ਵਿਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਵਿਦਾ ਕਰਿ ਆਵਾਂ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋਹ ਅਧ ਤੇਰੀ ਨਾਲਿ ਗਇਆ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੀਉ ਲਹੋਇ ਗਇਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਮੈ ਅੰਨ
ਕੀਤ ਨਾਹੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨਜਰਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਹੈਰਾਨ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਨੂੰ ਹਸਿ ਕਰਿ ਪੁਛਿਆ ਆਖੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੇ ਤੇਰੀ ਵਿਦਾ ਕਰਿ ਆਇਓ ਤ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਮੈਥੋ ਛਲੁ ਹੋਇ ਗਇਆ ਮੈਥੋ ਦਿਸ ਆਵਦੇ
ਰਹਿ ਗਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਗਲਾਂ ਥੇ ਫਿਰ
ਕਰਿਦੇ ਹੈਨਿ ਅਸਾਂ ਹੀ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਜਾਹਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ
ਹਥਿ ਰਬਾਬ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਰਬਾਬ ਲੀਤਾ ਲਗਾ ਥਾਟ ਬਣਾਵਣ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਥਾਟ ਆਪੇ ਬਣਿ ਜਾਇਗਾ ਤੂੰ ਛੋਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਥਾਟ ਆਪੇ ਬਣਿ ਗਇਆ ਲਗਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰ ਵਜਾਵਣ
ਤਾਂ ਤਾਰ ਵਿਚੋ ਏਹੀ ਅਵਾਜ ਨਿਕਲੇ ਤੂੰਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੂੰਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਬੰਦ
ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਮਾਧਿ ਲਗਿ ਗਈ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਿਦੇਹੀ ਹੋ
ਇ ਗਇਆ ਹੈ ਦੁਇ ਰਾਤੀ ਤੇ ਦੁਇ ਦਿਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵ
ਜਾਵਣੇ ਛਡਿ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੋਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲ
ਗੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਜੀਉ ਭਉਇਆ ਅਤੇ ਛਡਿ ਭੀ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ਏਹੋ ਜੀਆ ਦਿ
ਲਿ ਵਿਚਾਰੁ ਕਰੇ ਕਦੀ ਜਾਗੈ ਤਾਂ ਮੈ ਵਿਦਾ ਲਈਤਾ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਪਲਕ ਲਾਹੀਆ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਕਿਉ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਖਬ
ਰ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਅਰੁ ਦੁਖ ਕਰਤਾਰ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਹੈ
ਅਤੇ ਅਸਾਡੀ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਦੂਰ ਹੋਈ ਤਤਾ ਓਹ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਤਾਂ
ਆਦਮੀ ਤੇਰਾ ਤੇ ਅਸਾਡਾ ਸੰਗੁ ਕਿਥੇ ਰਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਪਾਸਿ ਏਹੋ ਦੁਖੁ ਭੁਖ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਕ ਸੂਲ ਕੇਤੇ ਤਾਂ ਜਾਹ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਕੇਤਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਜੇਹਾ ਕਰਿ ਇਕੇਤਾ ਮੇਰਾ ਇਕ ਜਾਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਿਤ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ ਰਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਹੁਣ ਜਾਹਿ ਨਾ
ਲ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸਿ ਹੋਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਪਾਸਿ ਜਾਹਿ ਜਉ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਘਟੇ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ
ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਜੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਹੁ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜਾਹੁ ਪਰ ਏਹ ਰਬਾਬ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੋ
ਸਉਪ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਲੈ ਕੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ
ਨੇ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪੇਆ ਕਹਣ ਲਗੀ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਰਬਾਬੁ ਕਿਤ ਨੋ ਆਣਿਆ ਸੁ
ਤੇ ਦਿਨ ਪਿਛੋ ਆਇਓਹਿ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਕਿਥੇ ਛਡਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ
ਖਣ ਲਗਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਧ ਫਕੀਰ ਹੋਏ ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਣੀ ਤਾਂ ਦਾ ਪਰਭੂ ਮਕਾਈ
ਕਾਹੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੋਤੇ [illegible] ਲਗੀ ਹੈ [illegible] ਅਸੀਂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਵਿਦਾ ਲੈ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਸਾਂ ਨੋ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਵਿਦਾ ਦਿਤਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਇਹ ਰਬਾਬੁ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸਉਪ ਜਾਹਿ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਬੈਰਾ
ਗੁ ਛੁਟ ਗਿਆ ਕਿਥਾਉ ਕੀਜੀਐ ਜਾਣਿਆਂ ਹੀ ਤੁਲਸਾ ਨਉਕਰੀ ਬਹੁਤੇਰਾ ਆਖੇਆ
ਤੇ ਮੂਹ ਪੂਝੇ ਪਰ [illegible] ਗਇਆ [illegible] ਗਇਆ ਸੰਧਿਆ
ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ ਭੁਈਆ ਜੈਰਾਮ ਘਰਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
ਗਇਆ ਤਾਂ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਕਿ ਕਿਉਂ ਰੀ ਤੁਲਸਾ ਬਹੂ ਜੀ ਇਤਨਾ ਰੁਦਨ ਕਿਉਂ ਕ
ਰਦੀ ਹੈ ਅਜੁ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾ ਕਹਿਆ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਅਜੁ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ
ਜੀ ਨੋ ਛਡ ਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ
ਕਿਉਂ ਬਹੁ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਹੁਕਮ ਥੀ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ [illegible]
ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡਾ ਮਨ ਸੰਤੋਖ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋਈ
ਸੁਰਤਿ ਦਸੋ ਅਸੀਂ ਸੋਈ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਜੀ ਜੇ ਤਾਂ ਸੰਤੋਖ ਹੋਇ
ਆਹੀ ਜੁ ਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੋ ਛਡਿ ਆਇਆ
ਹੈ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਕਿਆ [illegible] ਸੀ ਭਾਈ ਕੇ [illegible]
ਅਸਾਂ ਨੂੰ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦ
ਨੇ ਤੇਰੀ [illegible] ਕਰ
ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾ [illegible]
ਜੀ ਆਖੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ [illegible] ਮਰਦਾਨਾ [illegible]
ਦੇਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੋ ਛਡ ਨਾਲੇ

ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈਆ ਜੀ ਮੇਰਿ
ਆ ਕਰਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮਾਧਿ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭੁਖ ਲਗਦੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਾਠ ਦਿ
ਨੋ ਹੋਦੈ ਤਾਂ ਖਤਰਾ ਨ ਹੋਵੈ ਉਸਨੂੰ ਇਤਿ ਖਤਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਜੇਤੂ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਇਥੇ ਮਉਜੂਦ ਹੈ
ਅਤੇ ਭਲਾ ਕੋਈ ਦਿਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲਿ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਿ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਏ
ਹ ਗਲ ਨਜਰ ਨ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਪਹੁਚ ਰਹਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰੁ ਤੂੰ
ਲਾਚਾਰ ਚਾਰਾ ਹੈ ਤਿਤ ਰਹਣੁ ਕੀਜੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੋਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਹਰ ਰਹੋ ਤਾਂ ਦੁਇ ਵਖਤ ਰਸੋਈ ਜੇਵਾਣੈ ਅਤੇ
ਭਾਈ ਜੀ ਜੇ ਦੂਰ ਰਹੈ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਖਰਚੀ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਇਤੁ ਗਲਿ ਮਰਦਾਨਾ ਖੁਸੀ ਹੋਆ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈਆ ਜੀ ਜਿ ਤੁਸੀ ਆਖੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗੇ ਅ
ਤੇ ਨਾਲੇ ਨਾਨਕੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਤਿ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖ
ਵਾਇਆ ਭਲਕੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਉ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈ
ਰਾਮ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਸੋਈ ਜੇਵ ਜਾਵਹੁ ਅਤੇ ਕੁਛ ਖਰਚ ਭੀ ਲੈ ਜਾ
ਵਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਸੋਈ ਜਿਵਾਈ ਤਾਂ ਜੈ
ਰਾਮ ਆਪਨਾ ਚੋਲਾ ਬੁਚਕੇ ਵਿਚੋ ਕਢਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ਅਤੇ
ਆਖਿਓਸੁ ਬਹੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੁਛ ਖਰਚੀ ਦੇਹ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿ ਆ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਸੋ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਬਹੂ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀ ਵਿਚਿ ਆ
ਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਦੇਵੈ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ
ਹਥਿ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵ
ਣਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੋਲਾ ਗਲ ਪਾਇ ਕਰਿ ਅਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਲੈ ਕਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਓਸੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਫੇਰਿ ਕਿਉ ਲੈ ਆਇਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈਆ ਜੈਰਾਮ ਆਇ
ਆ ਉਨਹੀ ਮੇਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਭਾਈਆ ਜੈਰਾਮ ਮੈਨੂੰ ਆਖਣ ਲ
ਗਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸੋ ਜਾਹ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਾਸਿ ਰਹੁ ਮੈ ਕਹਿਆ
ਭਾਈਆ ਜੀ ਹਛੀ ਗਲ ਮੇਰੇ ਗਲਿ ਜੈਰਾਮ ਆਪਣਾ ਚੋਲਾ ਪਾਇਆ ਅ
ਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਖਰਚੀ ਭੀ ਦਿਤੇ ਹੈਨਸੁ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜਿ ਦਰਸਨੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਿਚ ਹੋਏ ਭਿਜਨ ਦੇ ਦਿਨ ਵਖਤ ਗੋਸਾਈ ਜੋ ਆਵਹੁ ਅਤੇ ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਖੁਰਚੀਆ
ਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਅੰਤ ਰੂਮ ਗੋਇ ਗਇਓਂ ਮਰਦਾ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਟੀ ਚੋਣ ਪਾਲਣਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਏਹ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਇਓਂ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਮੰਗੇ ਨਾਹੀ ਉਨ ਆਪੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਰੁਪਏ ਛੋਡ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਚੋਲਾ ਤੈਨੂੰ ਮਨਜੂਰ
ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਦਰ ਕਰ ਤਾਰ ਉਪਰ ਰਖੀਐ ਜੇਹੜਾ ਸਦਾ [illegible]
ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਦੀ ਆਸ ਵਿਚਿ ਅਉਗਣ ਵਡਾ ਹੈ ਜਾਹਿ ਰੁਪਏ ਛੋਡ ਆਉ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਚਲੁ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ
ਨੋ ਬਹੁਤ ਤਲਬ ਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਇਤਨਾ ਕਿਤ ਕਰ ਉਰੇ ਨ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਆਖਣਾ ਭੀ ਛੋਡਣਾ ਨਾਹੀ ਅਸਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਚ
ਲੀਐ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਨੂੰ ਆਂਵਦਾ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਦਉੜ ਕੇ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹੀ ਜਾਇ ਆਖਣ ਲਗੀ ਬਾਬੂ ਜੀ
ਤੁਮਾਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਤੂੰ ਭੀ ਹੋ ਤਾਂ ਬੂਲ
ਸਾਂ ਕਹਿਆ ਬਾਬੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਮਜਾਲ ਹੈ ਮੈਂ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਂ ਆਗੇ ਸੁ ਬੋਲ ਲਿ [illegible]
ਇ ਉਪਰਿ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਡਿਗਣ ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕੀ
ਦਾ ਮਥਾ ਦੋਹਾਂ ਹਥਾਂ ਤੇ ਲੀਤਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਪ
ਸ ਆਂਵਦਾ ਨਾਹੀ ਜੋ ਤੂੰ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਦਉੜਦੀ ਹੈ ਮੈਥੋਂ ਵਡੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤੇ ਤੇਰਾ ਕੈਤੇ ਦਿਆ ਪੂਰ ਸਨਬੰਧ ਹੋਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁ
ਣ ਕਲਜੁਗ ਭੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਹੋ ਅਸੀ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਵਡਾ ਮੰਨਣ ਹੋਈਏ
ਤੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਡਿਗਦੀ ਹੈਂ ਈਵੈ ਜਾਣ ਜੋ ਮੈ ਸਚੁ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ
ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈਆ ਜੀ ਜਿਵੇ ਤੁਸੀ ਰਾਜੀ ਹੋਵੋਗੇ ਮੈਂ ਤਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗੀ
ਪਰ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਂਦਾ ਕਰੋ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਏਹ ਆਊ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਰੁਪਏ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਂ ਦੇ ਕ
ਰਤਾਰ ਪਾਸਿ ਸਉਪ ਛਡੇ ਉਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭਗਤਣੀ ਹੈ ਦਿਤਾ ਆਦਮੀ
ਆ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ
ਗੇ ਜੋ ਭਿਰਾਵ ਕਰਿ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮੈ ਤੋ ਆਖਦਾ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਤੁਸੀ ਲੇਹੁ ਅਰੁ
ਏਕ ਵਚਨ ਅਸਾਨੋ ਮੰਨ ਲੇਹੁਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਆਖਾਂਗੀਏ ਰੋਗੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਨਿਸੰਗ ਆਖੋ ਮੁਲਿਆ ਕੋਈ ਰਖੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਆਂਦਾ ਅਸੀ ਹੋਵਦੀਏ ਨਾਵੈਂਦੀਏ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਾਹੀ ਛਡਣਾ ਤੂੰ ਏਹੀ ਦੇਵੀ ਆਂਦੀ ਅੰਸ ਹੈ ਅਸਾਨੂ ਇ
ਸੁ ਨੇਹੁ ਦਵਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨੀ ਚੰਦ ਤਾਂ ਤੇ ਗੋਦ ਪਾਇ ਲੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂ
ਖੁਸੀ ਕਰ ਜੋ ਅਸੀ ਇਥੇ ਭੁਲੇ ਨਾਹੀ ਗਏ ਤੇ ਖੁਸਦੇ ਹੀ ਭੁਲੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ
ਆਖਿਆ ਜੋ ਜੀਉ ਇਥੇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਨੂ ਵਡਾ ਧੀਰਜੁ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂ ਤੇਰੇ
ਏ ਕਦੀ ਦਰਸਨ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਨਾਹੀ ਓਦਰਦੀ ਅਤੇ ਜੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਹਿਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਖਰੀ ਓਦਰ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਗੋ ਭਾਈ ਜੇ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈਗੀ ਸੋ ਕਰਹੁਗੇ
ਮੇਰਾ ਵਸੁ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਖਾਤਰ ਜਮਾਂ ਕ
ਰੋ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਿਤੇ ਵੇਲੇ ਮੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹੋਸਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨ
ਕੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂ ਮੋਹ ਤੇ ਵਿਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੋਹ ਤੈਨੂੰ ਆਹੀ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਰਖਿਆ ਨਾਹੀ ਬਦਿਦਾ
ਤਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੈ ਵਿਦਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ
ਪੁਰੋ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਆਖੁ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਕਿਧਰ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਗਾ ਤੇਰਾ ਅ
ਤੇ ਪਿਛਾ ਮੇਰਾ ਜਿਧਰ ਜਾਣੈ ਤਿਧਰ ਚਲੁ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਚਲ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਹਿਰਨ ਖਾਣ ਲਾਲੋ ਏਮਨਾਬਾਦ ਵੇ ਪਰਗਟ ਏ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ
ਧ ਹੈ ਉਸਦਾ ਦਰਸਣ ਕਰ ਆਵੀਏ। ” ” ” ”

।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।

।ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋ ਵਿਦਾ ਹੋ ਕਰਿ ਚ
ਲੇ ਸਤ ਦਿਨ ਵਿਚਿ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰਿ ਜਾਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਅਗੇ ਬੈਠ ਕਿਥੇ
ਘੜਦਾ ਆਹਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਹਿਰਨ ਧਾ ਜੋ ਗਏ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲ ਜਨੇਊ ਹੈ ਸੁ ਅਤੇ ਹਿਕ
ਭੂਮੇਟਾ ਨਾਲ ਹੈ ਸੁ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਅਗੋ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਬੈਠ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਬੈਠ ਕੇ ਕਿਰਤ ਕਰਿ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਬੈਠ ਕੇ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਜੀ ਮੈ
ਰਮਨਾਹੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਅਸੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਰਦੇਸੀ ਆਹੇ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਰਦੇਸੀ ਤਾਂ ਸਭੋ ...
ਪਰ ਤੁਸੀ ਮਲਿਆਂ ਹੁੰਦੇ ਦਿਉ ਤੁਸੀ ਭਲੇ ਲੋਕ ਨਜਰਿ ਆਂਵਦੇ ਹੋ ਸੋ ਉਚਾਤ
ਉ ਆਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੂੰ ਜਾਂਣਦਾ ਹੈਂ ਕੋਈ ਅਸਾਂਦ
ਹੋਦੈ ਤਾਂ ਆਖੀਐ ਜਾਣਦੇ ਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਬੋਲਿਆ ਕਰਤਾ
ਰਦੀ ਕਰਤਾਰ ਜਾਂਣੈ ਪਰ ਚਿਹਨ ਜੋ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ
ਹੀ ਨਜਰ ਆਂਵਦੇ ਹੋ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ
ਉ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਕਚੀ ਮਤਿ ਹੈ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜਾਣਦੇ
ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਆਹੇ ਕਚੀ ਮਤਿ ...
ਦਾ ਆਖਣ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਨਾਉ ਕਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਇਨਾਂ ਦਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾ
ਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੂੰ
ਸਾਡਾ ਆ ...
ਦਣਾ ਆ ...
ਰਿ ਲਾਲੋ ... ਤਿਆ ਆ
ਕੋਠੇ ਨੂੰ ਨੀ ... ਨਾਹੀ ਅ
ਦਰਦੀਐ ... ਦੁਰਮਖ
ਹੀ ਜਾਹਰ ... ਨਾਹੀ ਕਰ
ਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ...
ਸਿਆ ਤਾਂ ...
ਆ ਜੀ ਕਿਉ ਹਸੇ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ...
ਭੀ ਰਗੀ ਮੇ ਤਾਂ ਛਿਪੀ ਨਾਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ...
ਤੁਸਾਡੀ ਅਸੀ ਕੀ ਆਖੀਐ ...
ਅ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ...
ਰਖਣੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ...
ਸੁਣ ਅਰ ਠੇ ... ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ... ਜੀ ...

ਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਫਤਿ ਜਨਮ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਗੀ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਭਗਤਾਂ ਦੇ
ਜਨਮੁ ਆਵਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਰਗੁਣੀ ਹੋਂਦੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਬਾਹੁ ਕਾਈ ਕਿਤੇ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਆਂਵਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਵਾਸਨਾ
ਆਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜਿਨਾ ਨਿਠੋ ਕਾਰਜ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਨਿਰਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਪੁਰਖ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਆਵ
ਦਾ ਅਤੇ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾਨਾ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੇ ਅਤੇ ਕਾਈ ਵਾਸਨਾ ਕ
ਰੇ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਰਾਸੀ ਤੇ ਹੋਗਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਵਚਨ ਸਤਿ ਪਰਤੀਤਿ ਕਰਣਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਅਸੀ ਤਾਂ ਕਈ ਜਨਮ ਲੈਕੇ
ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕਰਿਕੇ ਸਦਣ ਆਇਆ ਤੇ ਲਾ
ਲੋ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਲਿਆਉ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਇਥੇ ਹੀ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਰਸੋਈ ਵਿ
ਚ ਸੈਦੂ ਹੋਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਜਿਤਨੀ ਪਰਤੀਤਿ
ਤਨ ਚਉ ਕਾਲੇ ਆਉ ਇਥੇ ਹੀ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਲੈਕਰ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕੋਧਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਸਰੋਂਹੇ ਦੀ ਪਿਨੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗਿਣਤੀ ਖਾਧੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀਆ ਸੁਖ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆ
ਖੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਟੁਕਰ ਤੋੜਿ ਕਰ ਮੁਹ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁ
ਆਦੁ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖਾਂ ਖਬਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਕੇਹਾ ਕੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੇਹੁ ਕੇ ਸਵਾਦੁ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਲਾਲੋ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੂ ਕਿਰਕਰੀ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਲੋ ਦੇਖਣਾ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀ ਅ
ਸਾਡੀ ਵਲੋ ਦੇਖਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਜੀ ਕੋਈ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਜੋ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਆਖਿਓਸ ਜੀ ਤੁਧੁ ਮੈਨੂੰ ਆਜ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀਆ ਲਾਲੋ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੈ ਮੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਆਖੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਕਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿ ਪਰ ਤੁਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੈ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਆਖੁ ਜਿਸੇ ਈ ਕਰੀਐ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਮੈਂ ਆਖ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਪਰ ਜੀ ਇਸ ਪਟਣੀ ਅਸਾਡੀ ਨਿੰਦਿਆ ਬਹੁਤ
ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਦੇਖ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿਨ ਦਿਨ ਅ
ਸੀ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰਿ ਰਹੇ ਆਹੇ ਅਤੁਸਾ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿਆ ਹੈ ਹੁਣ ਲਾਲੋ
ਥੋਂ ਵਿਦਾ ਲੀਚੈ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਦੁਖਣਾ ਦੁਖਾਵਣਾ ਪਉਸੀ ਅਸੀ ਫਕੀਰਆ
ਹੇ ਅਸਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲਿ ਪਰੋਜਨ ਨਾਹੀ ਜਿਥੈ ਸਾਧ ਮਰਤ ਹੈ ਤਿਥੈ ਅਸਾਡੀ ਰ
ਹਤਿ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਬੁਝੀਆ ਜਿਸ ਗਲੀ ਕੂਚੇ
ਆਇ ਨਿਕਲਦੇ ਆਹੇ ਸੋਈ ਅਸਾਨੋ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਏਹ ਕੋਈ ਫਿਰਤੂ ਹੁ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਅਸਾਨੋ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ ਆਏ ਹੈਨਿ ਕੁਰਾਹੀ ਤੇ ਰੀਤੂ ਸਾਣ ਪਰ ਅਸ
ਤਾਂ ਦੁਖ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ਪਰਭਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੈਂ
ਨੂ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਸਾਨੋ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਿ ਅਸੀ ਹੁਣ ਰਮਦੇ ਥਮਦੇ ਥੇਲੀ
ਏਹੋ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ ਵਿਚ ਅਵਿਗਿਆ ਕਿਆ ਪਈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੁਸਾਂ ਵਿਚਿ ਅਵਿਗਿਆ ਕਾਈ
ਨਾਹੀ ਪਰ ਅਸਾ ਪਾਸੋ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਤ ਹੋ ਤੁਸਾ ਪਾਸੋ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੁਖੇਗਾ ਤੁਸਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲਿ ਕਾਈ
ਸਾਂਝ ਰਖੀ ਨਾਹੀ ਤੁਸਾਡੀ ਸਾਂਝ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਇਕ ਸਾਧ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ
ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਲਾਲੋ ਤੁਸੀ ਸਚੁ ਆਖਦੇ ਹੋ ਪਰ ਲਾਲੋ ਸੰਸਾਰ
ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਹੈ ਆਪਣੀਆ ਭਾਵਦੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ਮੰਨਦੇ ਨਾ
ਹੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਾਲੋ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਰਹੋ ਜੇਹਾ ਦੁਖ ਅਲੂਣਾ
ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਤੇਹਾ ਤੁਸਾਡੇ ਅਗੇ ਹੈ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਸੰਸਾਰ ਪਾਸੋ ਕਰਤਾਰ ਰਖੇ
ਤਾਂ ਰਹੀਐ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਨੋ ਵਿਦਾ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਕਿ
ਈ ਦਿਹਾੜੇ ਹੀ ਹਾਂ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤ
ਰਹੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਅਸਾ ਥੇ ਕੋਈ ਦੁਖੇਗਾ ਅਸੀ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਭੀ ਦਿਲ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ ਆਹੇ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਕਰ ਅ
ਹੋਤ ਤਾਂ ਜਿਉ ਕਿਉ ਰਹੋ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਅਬ [illegible] ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਦਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਮੰਨੀਐ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਲਾਲੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਟਿਕਿਆ ਦਿਨ ਦੁਇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੂ
ਸੀ ਤਾਂ ਮਹੀਨਾ ਟਿਕੇਹੋ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾ ਤਿਲਵੰਡੀਓ ਫਿਰਿ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਹਿ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਥੋੜੇ ਦਿਨਾ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਆਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਆਖਿਆ ਜਾਹ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰ ਝਬੂ ਆਂਵੈ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਥੇ ਵਿਦਾ ਲੈ ਕਰਿ ਤਿਲਵੰਡੀ ਗਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਿਨ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਕਟੇਅ
ਤੇ ਰਾਤਿ ਨੂੰ ਲਾਲੋ ਪਾਸਿ ਰਹੇ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੰਦ੍ਰਾ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਜੇਹੜਾ
ਖਤ੍ਰੀ ਸਰੀਣ ਸੀ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਕੀਤਾ ਚਹੁੰ ਵਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵਤੇ ਦਿ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਦੀ ਨਦਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਭੀ ਪਿਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਮਲਕ ਬ੍ਰਹ ਮ ਭੋਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਭੋ ਨਗਰ ਲੋਕ ਨਿਵਤੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਭੀ ਆਵੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿ ਪਾਧਾ ਅਸੀ ਫਕੀਰ ਆਹੇ ਅਸੀ ਕਿਨਾ ਵਿਚਿਆ
ਹਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਅਰਾਗੀ ਕਰਾਹੀ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ
ਵਿਚ ਨਾ ਆਇਓ ਤਾਂ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਰੋਜ ਹੋਵੀਗਾ ਤੂੰ ਜਾਂਣ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਹੋ
ਇਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨ ਗਇਆ ਲਾਲੋ ਦੇ ਗੁਜਰਾਨ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਮ
ਲਕ ਪਾਸਿ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੂ ਸਟੀ ਅਗੋ ਭੀ ਕਰਦਾ ਆ
ਹਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਲਕ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੁਸਾਡੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਵਿਚਿ
ਆਇਓ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਲਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਪਾਧਾ ਤਉ ਨਿਵਤਾ ਪਾਇ
ਆ ਆਹਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਤਰੂਤ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਮ
ਲਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜਾਹ ਉਸ ਤਾਈ ਸਦ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਲਾਲੇ ਦੇ ਘਰਿ ਗਇਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲਾਲੋ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਏਥੇ ਹੈ
ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਆਹੇ ਐਥੈ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਖਿਆ ਲਾਲੋ ਬਾ
ਹਰਿ ਭੇਜਿ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਪਾਧਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਖਿ
ਆ ਤੈਨੂੰ ਮਲਕ ਸਦਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮਲਕ ਪਾਸਿ ਚਲਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਪਾ
ਧਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਲਕ ਕਿਆ ਕੰਮ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਇ ਮਲਕ ਪਾਸਿ ਦੂਜੀ ਚੁ
ਗਲੀ ਖਾਧੀ ਏਥੇ ਮਲਕ ਜੀ ਖਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਸੂਦ੍ਰ ਦੇ ਘਰਿ ਜੂਠ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਨਾਉ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤੀਜੇ ਤੁਸਾਡੇ ਸਦੇ ਆਂਵਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਲ
ਕ ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਕੇ ਪਿਆਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਇ ਕੇ ਪਕੜ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਬੀਆ ਕੀਤਾ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਮਲਕ ਗੁਸੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਚਲਿ
ਆ ਪਿਛੈ ਲਾਲੋ ਰਹਿ ਨ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਪਿਛੈ ਗਇਆ ਤਾਂ ਪਜਿ ਬ੍ਰਾਮਣਾ
ਜਾਇ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਇਆ ਹੈ ਮਲਕ ਕਹਿ
ਆ ਪੰਜਾ ਅੰਦਰਿ ਲੈ ਆਉ ਪੰਜੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰਿ ਸਦਿਆ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅੰਦਰਿ ਗੈਆ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਮਲਕ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਉ ਸਦਆ ਤਾਂ ਮਲਕ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਤਪਾ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਮਣ ਭੋਜ ਵਿਚਿ ਕਿਉ
ਨ ਆਇਓ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਮਲਕ ਅਸੀ ਫਕੀਰ ਆਹੇ ਜਿ
ਥੇ ਜਗੀਤ ਬਹੁਤ ਰਾਜਗੀ ਮਲਕ ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਤਪਾ ਨ ਦੇਖਦ
ਣਾ ਅਤੇ ਸੂਦ੍ਰ ਕ੍ਰਿਖਾਣ ਦੇ ਘਰਿ ਖਾਵਣਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਮ ਭੋਜ ਨਹੀ ਆਵਣ
ਾ ਉ ਕਿਆ ਸਮਝੀਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਲਕ ਕੁਛੁ ਹੁਣ ਖਵਾਇ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਲਕ ਕਹਿਆ ਜਿ ਦੇ ਪੰਜਾ ਇਸ ਤਪੇ ਨੂੰ ਆਣਿ ਖਵਾਇ ਜਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਿਛੈ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਖੜਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਲਾਲੇ ਤੂ
ਰੀ ਲੈ ਆਉ ਲਾਲੋ ਦਉੜਿਆ ਘਰਿ ਆਇਆ ਖੰਨੀ ਰੋਟੀ ਕੋਧ੍ਰੇ ਦੀ ਲੈ
ਗਿਆ ਉਧਰੋ ਪੰਜਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੁਚੀ ਕੜਾਹੀ ਲੈ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਸੱਜੇ ਹਥਿ ਕੋਧ੍ਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲੀਤੀ ਲਾਲੇ ਦੀ ਅਤੇ ਖਬੇ ਹਥਿ ਲੁਚੀਆਂ ਕੜਾਹੀ
ਆ ਲੀਤੀਆ ਮਲਕ ਭਾਗੋ
ਦੀਆ ਤਾਂ ਦੋਵੈ ਹਥ ਘੁਟੀਅਨੁ ਕੋ
ਧ੍ਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਵਿ ਚੋ ਦੁਧ ਨਿਕਿ
ਆ ਅਤੇ ਲੁਚ ਆ ਕੜਾਹੀ ਵਿ
ਵਿਚੋ ਲਹੂ ਨਿ ਕਿਆ ਦੇਖਕੇ
ਮਜਲਸ ਬੈਠੀ ਆ ਹੀ ਤ੍ਰਹਕੀ
ਬਿਸਮਾਦ ਹੋ ਇ ਗਈ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਆਇ ਆ ਮਲਕ ਭਾ
ਗੋ ਇਹ ਤਾਂ ਆ ਦਮੀਆਂ ਦੇ ਲ
ਹੂ ਦਾ ਬ੍ਰਾਮਣ ਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੀ

ਇਹ ਰੋਟੀਆ ਸਾਨੇ ਖਵਾਇਦਾ ਐ ਹੋ ਬ੍ਰਾਮਣ ਤੇ ਜਨ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰਿ ਹੈ ਦੁਧੁ ਏਹੀ
ਭਾ ਪ੍ਰਾਇਤ ਤਾਂ ਮਲਕ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਚਲੈ ਨਾਗੀ ਮਨ ਵਿਚਿ ਬਹੁਤੇ ਰਗ੍ਰਾ ਸਾਕਣੇ!

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਖਾਂਨ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਆਹਾ ਦਾਰੂ ਬਹੁਤ ਕਰੇਦੇ ਆਹੇ
ਤਾਂ ਖਾਨ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੂੰ ਸਦਿ ਕਰਿ ਕਹਿਆ
ਏ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਜੁਆਨ ਚੰਗਾ ਹੋ
ਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਕਹਿਆ ਖਾਂਨ ਜੀ ਕੋਈ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਪਕੜੋ
ਤਾ ਤੇਰਾ ਬੇਟਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ ਮਲਕ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਦਾ
ਜੋ ਕਾਮਲ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਕਾਮਲ ਕਉਣ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਲਕ ਕਹਿਆ ਤੂ
ਮਰੀ ਫਕੀਰਾ ਸਭਨਾ ਨੋ ਪਕੜੈ ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਲਗੇ ਪਕੜੀਦੇ ਵਿਚਿ ਗਾਹੇ
ਰਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਕੜਿਆ ਖਬਰ ਲਾਲੋ ਤ੍ਰਿਖਾਣ ਨੂੰ ਹੋਈ ਲਾਲੋ ਜਾਇ
ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚੇ ਬੈਠੇ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਬੈਰਾ
ਗ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਲਾਲੋ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਕਿਆ ਹੂ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇਖ ਖਾਂ ਕਰਤਾਰ ਦੇਖਾ ਆਸੇ ਕਿ
ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਇਸ ਪਠਾਣ ਦੇ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਨੂੰ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਜੂਠਾ ਟੁਕਰ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਨਾਲੇ ਹੀ ਲੈ ਆਉ
ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਲੈ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦਾ ਜੂਠ ਟੁਕੜ ਉਸ ਖਾਨ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਦਿਤਾ
ਤਾ ਟੁਕੜਾ ਖਾਵਣ ਨਾਲਿ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਉਠਿ ਬੈਠਾ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਵਾਹੁ
ਗੁਰੂ ਆਖਦਾ ਉਠ ਦਉੜਿਆ ਆਖਣ ਲਗਾ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ
ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਸਲ ਹੋਇਆ ਮੈਨੂੰ ਵਡੇ ਮੁਸਕਲ ਪਏ ਆਹੇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਜੁ ਮੈ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਧੰਨੁ ਅਸਾਡੇ ਭਾਗ ਜੋ ਅਸੀ ਪਾਪੀ ਉਧਰੇ
ਏਹ ਅਸਚਰਜ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਗਲ ਵਿਚਿ
ਕਪੜਾ ਪਾਇ ਲੀਤਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਏਹਾ ਤਕਸੀਰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰੋ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਅਸਾ ਤੈਨੋ ਕੀ ਆਖਣਾ ਹੈ ਪਰ ਫਕੀਰ
ਨਾਲ ਅੜਨਾ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੂ ਵਡੀ ਦਾਤਿ ਦਾ
ਖਾਵਦੂ ਹੈ ਅਤੇ ਚਰਨ ਪਕੜ ਕੇ ਜਾਇ ਢਠਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰਿ
ਆਖਿਆ ਸਾਹਿ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਤੂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਖਾਂ[illegible] ਆਇਕੇ ਪੈਰਾ ਤੇ
ਹ ਪੈਆ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਏਹ ਗੁਨਾਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਹੋਵੈ ਜੋ ਮੈ ਸਭਨਾ ਫਕੀਰਾਂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਫਕੀਰ ਨਾਹੀ ਹੈਂ ਮੇਰੀ [illegible] ਆਸੀ ਕਰਿ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ [illegible] ਆਖਿਆ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਅਤੇ ਖਾਨ ਦੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸਭਨਾ ਫਕੀਰਾਂ
ਦੀ ਖੁਸੀ ਲੈਵਣੁ ਸੁਣ ਕੇ ਖਾਨ ਰੂਠੀ ਦੇ ਉਠਿ ਪਇਆ ਇਕ ਇਕ ਫਕੀਰ ਅ
ਗੇ [illegible] ਟੇਕਦਾ ਫਿਰੈ ਖਾਨ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਸਿ
ਖਿਆ [illegible] ਨਗਰੀ ਮੁਰੀਦ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਘਰਿ ਨੂੰ
ਗਇਆ ਸੀ ਅਗੇ ਬਾਲਾ ਜੋ ਪੁਤਿ ਲਦੇ ਦੀ ਗਇਆ ਸੀ ਪਿਛੋ ਗਇਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਦੀ ਪੁਛਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਗਾ ਭਲਾ
ਖਟਦਾ ਖਾਂਵਦਾ ਗਵਾਇਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਤਾਂ ਪੀ ਅਤੇ ਜਦਾਂ
ਈ ਨੂੰ ਜਾਇ ਪੁਛ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੂੜ ਆਖ ਅਸਾ ਹਥੋ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਨਾਨਕ ਦੇ
ਪਿਛੂੰ ਗਵਾਈ ਤਿਦੇ ਉਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਲਿਆ
ਣ ਦਿਤਾ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਦੇਹ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਗਲ ਤਾਂ ਕਾਈ ਨ ਕਰੋ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਘਰਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ
ਅਤੇ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਲੀਤਾ ਹੈ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਨੰਦ ਗਾਫਲ ਹੋ ਕਾ
ਲੂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸੁਨ ਤੇਰੇ ਲੋਕੋ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਨਾਂਵ ਜੀਦ ਦਿਆ ਹੀ ਰਖੀਆਂ
ਅਤੇ ਏਹ ਬਿਅਕਲ ਤੈਂ ਮ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਘਰ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਪੈਦਾ ਹੋਇ
ਆਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜਿਸ ਮਾਨੂੰ ਤੈਨੇ ਈਹਾ ਖਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾ
ਰੀ ਪੈਦਾਇਸ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਆਦਮੀ ਭੇਜਿ ਕਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ
ਸਦਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਕਲਿਆਣ ਦਿਤਾ
ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਰਾਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਨਾਨਕ ਪੀਰਾਂ ਸਿਰਿ ਪੀਰ ਨਾਨਕ ਫਕੀ
ਰਾਂ ਸਿਰਿ ਫਕੀਰ ਰਾਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਦੇ ਤੁਲ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਉਪਰਿ ਇਕ ਖੁ
ਦਾਇ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਵਡਾ ਮਰਤਬਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਅਸੀ ਬਿਰਧਿ ਹੋਇ ਆਹੇ ਤੂੰ ਕਿਵੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਏਥੇ ਲੈ ਆਵੈ ਉਸਦਾ ਦੀ
ਦਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਹਥਿ ਨਾਹੀ ਮੈ ਉ
ਸਦੇ ਹਥਿ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਏਸੇ ਵਗੀਦ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਤਾਂ ਰਾਇ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਆਈ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਕਰਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਕਿਹੋ [illegible] ਕਰੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਆਖੋ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਸਦਿ ਘਲਿਆ ਤਾਂ ਬਾਲਾ
ਸੰਧੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਜਾਹੁ ਅ
ਤੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਣਿ ਤੂੰ ਲੈ ਆਉ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਆਜਜ਼ੀ ਕ
ਰਨੀ ਅਤੇ ਆਖਣਾ ਜੋ ਰਾਇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਵਾਰੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਭੇਜ ਦੇਹੋ ਅ
ਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਦਸ ਵੇਰੀ ਜਾਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਖੁ
ਦਾਇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਏਹ ਮਨ ਵਿਚ ਲਿਆ ਕੇ ਪ
ਰਿਆਏ ਆਇ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਉਂ
ਦੀ ਤੁਸਾਡੇ ਦੀਦਾਰ ਦੀ ਚਾਹ ਬਹੁਤ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਰਾਇ ਤਾਈ ਦੀਦਾਰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਗੇ ਕਾਲੁ ਹੈ ਦੁਖਣ ਪਉਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਉਥੇ ਰਹਿਣਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਵਸੀ
ਹੋਈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਆਪ ਸਿਰ ਦੇ ਪਰਨੇ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਂਵਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਇ ਦਾ ਭਾਰ ਅਸਾਂ ਡੀ ਗਰਦਨ ਤੇ ਹੈ ਚਲੋ
ਤਾਂ ਲਾਹਿ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਅਸੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਜਾਂਦੇ ਆਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਲਾ
ਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਮਹੀਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਵਣੇ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਜੇ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਪੰਜੀ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈਨਿ ਹੋਰ ਪੰਜ ਦਿਨ ਆਇ ਰਹੀ
ਏ ਗੇ ਤਾਂ ਲਾਲੇ ਆਖਿਆ ਏ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ
ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਤੁਧੇ ਵਾਂਗੋ ਰਾਇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ
ਲਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਚਲ
ਦਾ ਤਾਂ ਓਥੋ ਵਿਦਾ ਲੀਤਾ । ॥ ।੮॥ ॥

॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ।

॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿਲਵੰਡੀ ਚਲੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਆ
ਇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵੜੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਲੈ ਆਏ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਅਤੇ ਮਾਂ ਬਾਪ
ਵੇਹੁ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਏਨਾ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਅਸਾਡਾ ਪੁਤ ਆਇਆ
ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਕਿਥੇ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਭਾਨ ਸੰਧੂ ਦੇ ਖੂਹ ਉਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਭਾਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਾਲੇਦਾਪਿਉਸੀਏਕੂਠੇਅਕਠੇ ਹੋਇਕਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਵਲਗਏਜਾਂ
ਏਦੇਖਨਤਾਂਕਿਆਦੇਖਨਜੋਸਿਰਤੇਗਜਾਂਚਹੁਦਾਅੰਗੋਛਾਹੈਅਤੇਤੇੜਰ
ਵਠਹੈਅਤੇਹਿਕਚਾਦਰਉਤੇਪੈਹੋਰਹਿਕਅੰਗੋਛਾਹਥਿਹੈਸੁਗਜਤੇੜਵਟ
ਅਤੇਇਕਅੰਗੋਛਾਤੇੜਭੀਹੈਤਾਂਕਾਲੂਦੇਖਕਰਿਕਉੜੀਕਹੋਇਗਇਆ
ਤਾਂਲਾਲੂਸਿਆਣਾਸੀਪਰਕਾਲੂਥੀ ਛੋਟਾਸੀਤਾਂਲਾਲੂਆਖਿਆਭਾਈ
ਕਾਲੂਜਿਉਂਰਾਮਦੇਪੂਤ੍ਰਅਸੀਦੋਵੈਂਆਹੇਅਤੇਹਿਕਸੇਬਨਾਰਸੀਮਾਇਦੇਪੇ
ਟਿਆਂਹੇਸੋਤੇਰੀਅਤੇਮੇਰੀਸਰਮਹਿਕਾਹੈਤੂੰਇਸਤਾਈਰਾਇਪਾਸਲੈਚਲੁ
ਤਾਂਕਾਲੂਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆਤਾਂਲਾਲੂਆਖਿਆਤੂੰਭਾਬੀਬੀਬੀਅਤੇਮੇਰੇ
ਵਲੋਦੇਖਤਾਂਲਾਲੂਆਖਿਆਪੁਤ੍ਰਨਾਨਕਮੈਂਤੇਰਾਚਾਚਾਹਾਂਅਤੇਤਉਵਿ
ਚਿਅਤੇਮੈਂਵਿਚਿਫਰਕੁਵਰਿਆਕਾਥੇਨਾਹੈਭਲਾਤੂੰਕਾਲੂਵਲੋਨਦੇਖਪਿ
ਉਤੇਚਾਚੇਵਿ ਚਿਫਰਕਕੁ
ਕੁਨਾਹੀਤੂੰਪ ਰਿਚਲਿਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਆ ਖਿਆਚਾਚਾ
ਜੀਆਸਾਧ ਰਿਇਹੋਮਲਿ
ਆਹੇਬਹੁਤੇ ਧਰਿਛਡੇਤਾਂ
ਆਮਾਂਬੀਬੀ ਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿ
ਪਈਤਾਂਲਾ ਲੂਆਖਿਆ
ਪੁਤ੍ਰਨਾਨਕਤੂੰ ਸਾਧਹੈਅਤੇ
ਸਾਧਾਨੂੰਵਡਿਆਈ ਆਲੋੜੀਦੀ
ਹੈਭਲਾਤੇਰੀ ਮਾਉਹੈਅਤੇ
ਮੈਤੇਰਾਚਾਚਾ ਹਾਂਅਤੇਭਾਈ
ਕਾਲੂਪਿਤਾਹੈ ਦੇਖੋਭਰਾਉ

ਸਗੋਂਕੈਮੈਇਸਅੰਗੋਛੇਨਾਹੀਕਢਿਸੰਗਦਾਕਿਉਜੋਮੈਥੇਵਡਾਹੈਅ
ਰਤੇਰਾਪਿਤਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਰਾਗਰਾਮਕਲੀਵਿਚਿਸਬਦਬੋਲਿਆ॥
॥ਖਿਮਾਹਮਾਰੀਮਾਤਾਕਹੀਐਸੰਤੋਖਹਮਾਰਾਪਿਤਾ॥
॥ਸਤਿਹਮਾਰਾਚਾਚਾਕਹੀਐਜਿਸਸਿਉਮਨੂਆਜਿਤਾ॥
॥ਸੁਣਿਲਾਲੂਗੁਣਐਸਾਸਗਲੇਲੋਕਬੇਪਨਿਕੇਬਪੇਜੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹੀਐ ਕੈਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਾਂ ਓਭਾਈ ਸੋਹਾਗਣਾ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਹਾਵਣਾ ਪਾਂ ਧੀਅਹ ਮਾਰੀ ਪੀਰ ਜਬਹੀ ਤੇ ਐਸਾ ਸੰਗਾਹ
ਮਾਰਾ ॥੨॥ ਜਾਂਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਿ ਸਹੇਲੀ ਮਤਿ ਹਮਾਰੀ ਚੇਲੀ ॥ ਇਹੁ
ਕਉਤਕੁ ਮਾਰਾ ਕਹਿਆ ਹਿਸਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਖੇਲੀ ॥੩॥ ਏਕਿ ਕਹਾਰ
ਮਾਰਾ ਖਾਵਦ ਜਿਨ ਨਾਮ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਉਸ ਕੇ ਤਿਆਗ ਅ
ਵਰ ਕੇ ਲਾਗੇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥

॥ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਲਾਲੂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਏਹ ਨਾਨਕ ਅਸਾਥੇ ਗਹਿਆ ਗੀ
ਪਰ ਇਸ ਤਾਂਈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਰਾਇ ਪਾਸਿ ਲੈ ਚਲੀਐ ਤੇਰਾ ਅਰ ਮੰਨਦਾ ਨਾਹ
ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਚਲੁ ਭਲਾ ਜੀ ਚ
ਲੀਐ ਤਾਂ ਚਲੇ ਰਾਇ ਪਾਸ ਰਾਇ ਅਗੇ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਬੈਠਾ ਆਹਾ ਪਰ ਦੇਹ ਵ
ਡੀਆ ਹੀ ਜਿ ਉ ਨਾਨਕ ਨੂੰ
ਹੈਤਾ ਡਿਉਢਿ ਠਣ ਲਗਾ
ਨਾਨਕ ਜਾਂਦੇ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਬੈ
ਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਇ ਏ ਪੈਰਾਂ
ਤੇ ਹਥਿ ਰਖੇ ਰਾਇ ਕਹਿਆ
ਤਪਾ ਵਡਾ ਜੁ ਲਾਮ ਕੀਤੇ ਮੈ
ਮੈਨੂੰ ਪੁਛਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਦਿ
ਆਸੇ ਤੁਹਿ ਮੈਨੂੰ ਹਥੇ ਆ
ਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁ ਰੂ ਨਾਨਕ ਕ
ਹਿਆ ਰਾ ਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਵ

ਡੇ ਹੋ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਫਰ ਹੈਂ ਗਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ ਅਤੇ ਕ
ਰਤਾਰ ਥੇ ਭੀ ਬਖਸਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪੁਰਖ ਬਖਸੇ
ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ [illegible] ਰਬ ਆਪਣੀ ਦਲੋਂ ਗੀ [illegible]
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਤਿਥੇ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੀ ਪੂ
ਰੀ ਤਾਂ ਪਵੈ ਜੇ ਤੂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨ
ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੰਜੀ ਉਪਰਿ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਪੈਰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੇ
ਰਖੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਬਿਗਾਸਿਆ ਫੇਰਿ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਅੱਜ ਦੇਉ ਮੇਟ ਸੁਧੇ ਬਾਮ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਣਨੁ ਸਦ ਲੈ ਆਉ ਸੁਧੇ ਆਇ ਰਾਇ ਨੂੰ ਅਸੀਰਬਾਤ ਦਿਤਾ ਆਖਿਉਸੁ ਸਠਾਇ
ਜੀ ਸੁਖੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਸੁਧਾ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਭਾਂਡੇ ਲੈ ਆਉ ਅ
ਤੇ ਇਥੇ ਰਸੋਈ ਕਰਿ ਅਤੇ ਤਪੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜਿਵਾਇ ਅਤੇ ਰਾਇ ਆਖਿ
ਆ ਤਪਾ ਜੀ ਰਸੋਈ ਕੇਹੀ ਜੇਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਜੋ ਕੁ
ਛੁ ਕਰਤਾਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਜੇਵਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਨ ਤਪਾ ਮੈ ਹੋਰਦ
ਸਤੇ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਜੇ ਆਖੇ ਤਾਂ ਬਕਰਾ ਸਉ ਰੰਨਾ ਜੇ ਖਾਵੈ ਤਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਇਥੇ ਫੁਰਮਾਇਸ ਦੀ ਜਾਇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਕਛੁ ਆਪਣੀ ਖੁਸੀ ਭੇਜੇ
ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਹਛਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਉਮੇਦਾ ਬੁਕਰਾ ਸ੍ਰਬ ਸਵਰਾਉ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਤੁਰਤੁ ਹੋ ਤਾਂ ਸਧਾ ਬਾਮਣ ਭਾਂਡੇ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸੁਧੇ ਕਹਿ
ਆ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈ ਭਾਂਡੇ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਸੁਧਾ
ਪਹਿਲੇ ਕਛੁ ਮਿਠ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਸਲੋਨਾ ਖਾਸਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿਚਿ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ ॥ ॥ ॥ ॥

। ਮਿਠਾ ਮਰਮਸਲੋਨਾ ਸਿਜਮੁਖਵਾਖਾਰਾਧਿਆਨਾ ॥ ਐਸ
ਭੋਜਨ ਜੋ ਨਰ ਅਛਦੇ ਸੋ ਆਣਸ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਰਾਇਜੀ ਭੋਜ
ਨ ਐਸਾ ਕਰੀਐ ਅਉਰ ਸਗਲ ਪਰਹਰੀਐ ॥ ਜੇਟਾਮ
ਗਨ ਲਗਾ ਸਚੁ ਸੇਤੀ ਜਿਸ ਖਾਧੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ । ੨ ॥
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮ ਪਨੀਰਾ ਸੋ ਪੀਵੈ ਜਿਸ ਦੇਵੈ ॥ ਸਚ
ਲਿਉ ਦਰਗਾਹ ਨ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇ ਰਿਦੇ ਸਮਾਵੈ ॥
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਖਰਾ ਸੁਆਦੀ ਇਕਿ ਕਾਵਰ ਸਲੀਆ ॥ ਅ
ਉਰ ਸੁਆਦ ਸਭੁ ਫੀਕੇ ਲਾਗੇ ਜਬ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖ ਦੀਆ ॥ ੪

ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਾਲੂ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਕਾਲੂ ਕਿਉ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਚੇਰ ਕੀ ਮਨ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਕ ਤਾਂ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਘਾਂਡੇ ਕਾਢਕੇ
ਰਾਇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਾਇ ਪਈ ਅਸੀ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਹੋਰ ਜਾਂਗਾ ਕਾਈ ਨ
ਹੀ ਰਾਇ ਜੀ [illegible] ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਤਾਂ ਰਾਇ
ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ [illegible] ਤੇਰੀ ਬਹੁਤ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਤੇ
ਨੂੰ ਆਖ ਨਾਹੀ ਸੁਣਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਨਿਸ
ਗ ਆਖੋ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਸਾ ਆਖਣਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਇਥੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਹੇਤੇਖੇਤੀਕਰੇਤੁਸਾਡੇਅਸੀਕੰਮੇਲਾਇਦੇਦੇਆਹੇਅਤੇਨਾਲਾਨਾਪ
ਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਰਾਗੁਸੋਰਠਿਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋਲਿਆ॥ "

॥ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀਸਰਮੁਪਾਣੀਤਨੁਖੇਤੁ॥ਨਾਮੁਬੀਜੁਸੰ
ਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾਰਖੁਗਰੀਬੀਵੇਸੁ॥ਭਾਉਕਰਮਕਰਿਜੰਮਸੀਸੇਘਰ
ਭਾਗਠਦੇਖੁ॥ ੧ ॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਸਾਥਿਨਹੋਇ॥ਇਨਿਮਾ
ਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥

ਤਾਂਬਾਲੂਆਖਿਆਜੀਜੋਹਟਹੀਆਖੇਤਾਹਟਹੀਬਹੈਤਾਂਫਿਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਪਉੜੀਆਖੀ॥ " =" " "

॥ਹਾਣੁਹਟੁਕਰਿਆਰਜਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਿਵਥੁ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਕਰਿ
ਭਾਂਡਿਸਾਲਤਿਸਵਿਚਤਿਸਨੋਰਖੁ॥ਸਿਤਸੇਤੀਵਣਜਕਰਿਲੈਲਾਹਾਮਨਹਸੁ॥੨

ਤਾਂਫੇਰਿਕਾਲੂਰਾਇਬੀਅਖਵਾਇਆਜੇਜੀਇਸਦਾਮਨਫਿਰਨਤੇਹੈਤਾਂ
ਘੋੜਿਆਦੀਸਉਦਾਗਰੀਕਰੇਤਾਂਫਿਰਗੁਰੂਨਾਨਕਪਉੜੀਆਖੀ॥

॥ਸੁਣਸਾਸਤ੍ਰਸਉਦਾਗਰੀਸਤੁਘੋੜੇਲੈਚਲੁ॥ਖਰਚਬੰਨਚੰਗਿ
ਆਈਆਮਤੁਮਨਜਾਣੈਕਲੁ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦੇਸਜਾਇਤਾਂਸੁਖਲਹੈਮਹਲੁ॥੩

ਤਾਂਕਾਲੂਆਖਿਆਜੀਕਿਸਦੀਚਾਕਰੀਕਰੇਗਾਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਪ
ਉੜੀਆਖੀ॥ " =" " "

॥ਲਾਇਚਿਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀਮੰਨਿਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮੁ॥ਬੰਨਬਦੀਆਕਰਿ
ਧਾਵਣੀਤਾਕੋਆਖੈਧੰਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਅਗਾਧਹੂੰਚੜੈਚਵਗਣਵੰਨੁ॥

ਤਾਂਫਿਰਰਾਇਬੁਲਾਰਆਖਿਆਜੀਤਪਾਕੁਛਅਸਾਨੋਫੁਰਮਾਇਸਕਰਿ
ਅਸੀਕਬੂਲਪਈਐਗੁਰੂਨਾਨਕਰਾਗਸਾਰੰਗਵਿਚਸਬਦਬੋਲਿਆ॥

॥ਇਕਫੁਰਮਾਇਸਆਖੀਐਜੇਮੰਨੇਸਾਂਈ॥ਜਿਸਤੇਜੋਰਨਚਲਣੀ
ਕਰਿਜੋਰਧਿਆਈ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੂਰਾਇਜੀਕਿਸੇਹਾਥਨਆਵੈ॥
॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਜੋਉਸਭਾਵੈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਕ
ਮਤਿਹੁਕਮਨਚਲਈਕੋਈਕਰਿਵੇਖੋ॥ਸੇਖਮਸਾਇਕਸਿਧਸਾਧ
ਸਭਲਿਖੀਐਲੇਖੇ॥ ੨ ॥ਦਸਅਵਤਾਰੀਆਇਆਜਗੁਹੁ
ਕਮਚਲਾਇਆ॥ਅੰਤਕਾਲਪਰਤੀਪਏਕੁਹੁਕਮਿਸਮਾਣੇ॥
ਆਵਣੇਵੰਞਣੇਮਹਾਂਬਲੀਜੇਤੇਅਵਤਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਦੇਖਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਸਭ ਧਰਤੀ ਸੁਕੇ। ੪ ॥ ੭

ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਲੰਗਰ ਚਲਾਵਦੇ ਹੈ ਖੂਹ ਤੁ
ਸਾਡੇ ਤਲਕ ਕਰਨੇ ਆਹੇ ਨਾ ਗਲਾ ਨਾ ਪਤਾ ਤੁਸੀ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਵਹੁ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ। ॥ ॥

"ਲੰਗਰ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਦੂਸਰ ਲੰਗਰ ਨਾਹੀ ਦੂਸਰੇ ਲੰਗਰ ਨਾ
ਚਲੈ ਜਗੁ ਥਿਰ ਨ ਰਹਾਈ। ੧ "ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਜ
ਹ ਅਰਜ ਹਮਾਰੀ ਖਾਲਕ ਸਚਾ ਏਕ ਹੈ ਜਿਨਿ ਖਲਕ ਸਵਾਰੀ ।੧"
ਰਹਾਉ। "ਦਾਤਾ ਆਪ ਰਹੀਮ ਹੈ ਖਲਕ ਸਭ ਖੇਲੈ ਏਵਡ ਲਿਕੇ
ਆਪੇ ਧਨੀ ਸਗਲਿਆਂ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਏ ਦੀ
ਨੇ ਰਸ ਭੋਗਾ ਆਪੇ ਕਰਨਹਾਰ ਏਵਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਸੰਜੋਗਾ ਸਭਨਾ ਕੇ
ਸਿਰ ਏਕ ਹੈ ਸਿਧ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰਾ ਨਾਨਕ ਮੰਗਤਾ ਸਭੁ ਲੋਇ ਏਕਾ ਦਾਤਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ"

"ਸੰਮਤਿ" ੧੫੫੫ ਮਿਤੀ ਪੋਹ ਵਦੀ ੬ "ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਲਵੰਡੀ ਚ ਚਲਣਿ ਲਗੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਫੇਰ
ਹਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਦੋਏ ਰਾਇ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਰੁੰਨੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਉਮੇਦੇ
ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਨੂੰ ਸਦ ਲੈ ਆਉ ਉਮੇਦਾ ਰਾਇ ਦਾ ਨਫਰ ਨਾਨਕ
ਨੂੰ ਸਦ ਲੈ ਗਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਇ ਰਾਇ ਨੂੰ ਦੁਆਇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਰਾ
ਇ ਆਖਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਗੁਸਤਾਖੀ ਮਾਫ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਦਰਗਾਹੇ ਮਾਫ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਰੋ
ਕੁਝ ਨਾਹੀ ਪਰ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਹ
ਥਿ ਨਾਹੀ ਜੋ ਅਸੀ ਏਥੇ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬਹੁਤੁ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਖਲਾਸ ਹੋਇ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਇਹ ਰ ਹਿਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਭੀ ਕਾਈ ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਫੁਰਮਾਇਸ ਅਸਾਡੀ ਇਹੋ ਭੁਲਣ ਵਾਲਾ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਅਸਾ
ਨੂੰ ਰਜਾਇ ਦੇਹੁ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਿਛਲੀ
ਰਾਤਿ ਨੂੰ ਨਠ ਗਇਆ ਦੇਖੇ ਤਾ ਖੂਹ ਚਲਦਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਦੇ ਮੂਹੋ ਨਿਕਲਿਆ ਜੋ ਟਿਭਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਇਹ ਗਲ ਰਾਇ
ਸੁਣੀ [illegible] ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਤਪੇ ਦੇ ਮੂਹੋ ਟਿਭਾ ਨਿਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਿਆਂਦੇ ਇਥੇ ਟਿਕਾ ਖਟੇ ਪਰਤਖੇ ਦੇਨਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਰਸੇ
ਪ੍ਰਥਮ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਚਲੀ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ॥

॥ਅਗੋ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤ੍ਰੈਏ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰਿ ਵਤਿ ਆਏ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਆ ਜੋ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਪੰਜ ਦਿਨ ਰਹਿਕੇ ਫੇਰ ਖੁਸੀ ਲੀਤੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤ੍ਰਧਿਆਨ ਹੋਏ॥ ਧਰਤੀ ਫਿਰਕੇ ਬੰਗਾਲੇ ਦੀ ਗਏ ਉਥੋਂ ਮਹੀਨੇ ਦੁਇ ਦਿਨ ਤ੍ਰੈ ਦਿਨ ਕੁਝ ਨ ਪਹੁਚਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਵਨ ਅਹਰੀ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਭੁਖਾ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਭੁਖ ਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਕਲੇਜੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਇਨਾਂ ਬੂਟਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਖਖੜੀ ਆਹੇਨਿ ਜਿਤਨੀ ਖਾਇ ਸਕੈ ਤਿਤਨੀਆ ਖਾਹਿ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਲੈ ਬੰਨੇ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਤ੍ਰੋੜਿ ਤ੍ਰੋੜਿ ਖਾਵਣ ਜਿਉ ਜਿਉ ਖਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਆਵੈ ਛੋੜਿ ਸਕੈ ਨਾਹੀ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਖਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਜੋ ਲਗਾ ਸ ਤ੍ਰੋੜ ਕੇ ਪਲੈ ਭੀ ਬੰਨ ਲੀਓਸੁ ਅਗਲੇ ਭਲਕੇ ਜੋ ਭੁਖ ਲਗੀ ਅਸੁ ਤਾਂ ਦੁਪਾਰਿਓਸ ਕਢਿ ਲਗਾ ਖਾਵਣ ਜਾਂ ਖਾਧੀ ਅਸੁ ਤਿਉ ਘੜੀ ਨ ਗੁਜਰੀ ਜੋ ਗਸ਼ ਪੇ [illegible]ਆ ਆਵਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਹਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਸੀ ਜੋ ਪਲੈ ਨ ਬੰਨੇ ਤਉ ਲੀਤੀਆ ਅਤੇ ਖਾਧੀਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਨ ਕੀਤਾ ਆਹੀ ਖਾਨ ਆਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਥੇ ਪੁਛ ਕਰਿ ਖਾਂਦੇ ਆਹਿ ਉਹ ਤਾਂ ਬੂਟਾ ਅਕਦਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਪਨੇ ਹਥੇ ਤ੍ਰੋੜਕਰਿ ਖਖੜੀਆਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖਵਾਈਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਵਣ ਨਾਲ ਉਠ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਥੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋ ਚਲੇ ਤਾਂ ਇਕ ਵਲਾਇਤ ਅਸਗਾ ਪਨਾਹ ਰਾਜ ਦੀ ਆਹੀ ਉਸ ਵਲਾਇਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲਿਆ ਜਿਥੇ ਨੂਰੇ ਮਾਛੀ ਦੀ ਮੋਜੀ ਹੋਸ ਮੁਲਕ ਦਾ ਪੂਰਬ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗ੍ਰਿਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੇ ਦਿਲਗੀਰ ਖੜਾ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਗੈਲ ਤਾਰ
ਤੇ ਆਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਆਖੇ ਜੀ ਮੈ ਅਗੇ ਜਾਂਦਾ ਨਾਹੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰਿ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਰਾਹਿ ਵਿਚਿ ਵਸੀਆਂ ਬ
ਲਾਈਂ ਹੈਨਿ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਅਸਾਹੀ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਰਹਾ
ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਡੇ ਆਖੇ
ਲਗਦਾ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਅਗੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਮੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਈ
ਤੂੰ ਸੰਮਾਲਿ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਈ ਭਉਣ ਲਗਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰਨੇ ਕ
ਈ ਨਾਹੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਾ ਲੀਤਾ ਉਥੇ ਗ
ਹਿਰ ਗਇਆ ਪਿਛੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁ
ਣਿ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾ
ਡੇ ਜੀਅ ਆਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਹ ਦਿਨ ਜੰਗਲ ਵਿਚਿ ਬੈਠਿ ਰਹਿ
ਆ ਅਗੇ ਚਲੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਦੁਇ ਪਹਿਰ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਖਸ ਪਕੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚਿ ਤਲ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤਲੀਣ ਦੇਹੁ ਆਖੇ ਲ
ਗਦਾ ਹੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋਆ ਆਖਣ ਲਗਾ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਨਾਲਿ ਲੀਤੇ ਦੀ ਸਰਮਿ ਭਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਫਿ
ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਕੇਤਾਕ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋਹ ਨਵਾਂ ਉਪਰਿ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ
ਜੀ ਅਸਾਂ ਜਾਂਦਿਆ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖਾਇ ਲੈਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਹਥੁ ਪ
ਕੜਿਆ ਇਕ ਪਲਕ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਤੇਰੇ ਦੀਦੇ ਜਾਪੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਥੇ ਆਹੇ ਕਿਥੈ
ਥੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਕੇ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਰਮਿੰ
ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਕੜਾਹ ਜੋ ਤਪ
ਦਾ ਹੈ ਈ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਰਾਖਸ ਤਲਕਰ ਖਾਵੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪ
ਰ ਅਸੀ ਛੁਪਰਹੀਐ ਤਾਂ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਹੇ ਆ
ਏ ਤਾਂ ਹੋਨ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਉ ਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਆਹਾ ਤਿਉ ਰਾਖਸ ਪਕੜ ਮਰਦਾਨੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਿ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚਿ ਪਾਤਿਆ ਗੁਸੇ ਨਾਲਿ ਅਗੋਂ ਕੜਾਹਾ ਇਜੇਹਾ ਠੰਢਾ ਹੋ
ਇ ਗਇਆ ਜੇਹਾ ਪੋਹ ਮਾਹ ਦਾ ਕਕਰ ਠੰਢਾ ਜਲ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਖਸ ਸੋ
ਚਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੇਠੋਂ ਅਗਨਿ ਬੁਝ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਦਾਧਾ
ਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਰਾਖਸ ਬੋਲਿਆ ਸਚੁ ਆਖੁ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੋਂਦਾ ਹੈਂ ਤੇ
ਰੇ ਆਏ ਜੋ ਮੇਰਾ ਕੜਾਹਾ ਤਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀਤਲ ਹੋ ਗਇਆ ਸੋ ਸਚ ਆ
ਖੁ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਜੋ ਕੌਡਾ ਰਾਖਸ ਖਾ
ਇ ਇਸ ਤਾਈ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦਾ ਕਿਉ ਰਖਿਆ ਹੈਈ ਤਾਂ ਰਾਖਸ ਬੋਲਿ
ਆ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਂਉ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਜਾਂਣਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੂਹਾ ਕਿਧਰੋਂ ਆ
ਇਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਤੂੰ ਸਚੁ ਆਖੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ
ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ।

॥ਆਂਡਾ ਫੂਟਾ ਭਰਮ ਕਾ ਗੁਰ ਰਵਿ ਦੇਕੀਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ਬੇੜੀ ਕਾਟੀ ਪਗ
ਹਤੇ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਬੰਦ ਖਲਾਸਾ॥ ੧ ॥ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਆਵਣ ਜਾਂਣ
ਰਹਿਆ॥ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਸੀਤਲ ਨਾਮ ਦੀਓ॥
੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਬ ਕਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਭਇਆ ਤਬ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗ
ਹਾਰ॥ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸੀ ਤੇ ਛੂਟੇ ਕਹਾਂ ਕਰੇ ਕੁਟਵਾਰ॥ ੨ ॥
॥ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਨੇ ਧਰਮਾ॥ ੩ ॥ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈਠਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ
॥ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਘਰੁ ਪਾਇਆ॥ ੪ ॥

ਤਾਂ ਕੌਡਾ ਰਾਖਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਉਠੇ ਨਾਹੀ ਆਖੇ ਜੀ

ਮੇਟ ਦੇਹੁ ਪਾਪ ਕੀ ਤੇ ਹੋਨਿ ਮੈਨੂੰ ਬ
ਖਸੀਏ ਤਾਂ ਗੁ ਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਕੌਡਾ ਤੇ ਰਾਮਦਾਸ
ਮਰਦਾਨ ਰਬਾ ਬੀ ਹੈ ਇਸ ਤਾਈਂ
ਮਨੈਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ
ਕੌਡਾ ਰਾਖਸ ਆ ਖਿਆ ਜੀ ਏਹ
ਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹਰੋ ਕੋਈ ਆਖੇ
ਸੋ ਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸੋਟੇ

ਨਹੀਂ ਅਜੁ ਮੇਰੇ ਕਰਮ ਭੁਲੇ ਹੈਨਿ ਜੋ ਤੈਂ ਦਰਸਨੁ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿ
ਆ ਹਸਿ ਆਖਿਓਸੁ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕੌਡਾ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਤੋ ਹਜਾਰ ਕੋ
ਹ ਤੇ ਆਇ ਹੈ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਜੋ ਮੈ ਕੁਝੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਲੈ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕੌਡੇ ਅਸਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਸਾਡੀ ਭਾਵਨਾ
ਦਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੌਡਾ ਰਾਖਸ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਦਉੜਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰਿ ਇਤੀ
ਮੇਵੇ ਲੈ ਆਇਆ ਜਿਤਨੇ ਖੁਸੀ ਤੇ ਆਇਸੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਅਗੈ ਰਖਿਅਸੁ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਖਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਮੈ ਸਉ ਕਛੁ ਖਾਧਾ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਮੈਨੋ ਆਪਣੀ ਖੁਸੀ ਕਰਿ ਮੈ ਤੇਰਾ ਆਖਿਆ
ਨਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਤੇ ਰਾਜੀ
ਆਹੇ ਤੂੰ ਅਸਾਂ ਤੇ ਰਾਜੀ ਰਹੁ ਖਾਇ ਮੇਵਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੇਹਾ
ਬਟਾ ਮੈਨੂੰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤੇਹਾ ਜੇਹਾ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਦੋਏ ਬਖਰੇ ਬਰਾਬਰ ਕਰਿ ਅਤੇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਤ੍ਰੈ ਬਖਰੇ ਕੀਤੇ ਹਿਕ
ਬਖਰਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਹਿਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਅਗੈ ਰਖਿਆ ਇਕ
ਆਪ ਲੀਤਸੁ ਤਾਂ ਲਗੇ ਖਾਵਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਪਣਾ ਬਖਰਾ ਕੌਡੇ ਰਾ
ਖਸ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਉਜਰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਲੈ ਦੋਇ ਹ
ਥਿ ਪਾਇ ਲੀਤੇ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਮੂੰਹ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਕੌਡਾ ਹੋਰਸ
ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜਾਂ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਅਸ ਕੌ
ਤੂੰ ਹੀ ਬੀੜਾ ਲੈ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਸਾ ਨੂੰ [illegible] ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਜੋ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਇਸੁ ਧਰਤੀ
ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਏਨਾ ਜੀਆ ਦੇ ਉਧਾਰਨਿ ਵਸਤੇ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ
ਤਮਾਸੇ ਦੇਖਦਾ ਜਾਇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਭਾਇ ਸੋ
ਦੇਖਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਤ ਦਿਨ ਕੌਡੇ ਰਾਖਸ ਪਾਸ ਰਹਿਆ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਮਦੇ ਰਹੇ ਮੰਜੀ ਕੌਡੇ ਨੇ ਦਿਤੀ ਮੰਜੀ ਬਹਾਇ ਕੇ ਆਗੇ॥

।ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।

ਅਗੇ ਸਿੰਤਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਰਾਹੁ ਆਇਆ ਹਿਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭਾਰੀ
ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਉ ਟੁਰ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਚਲੁ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਵਡਾ ਸਹਰੁ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਉਥੇ
ਲੋਕੁ ਆਖੇਗਾ ਸੋ ਕਰੀਂਏਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਲੇ ਤਾਂ ਕੁਝੁ ਨ
ਹੀ ਅਤੇ ਸਹਰ ਸਭ ਦੇਨੂੰ ਲੈ ਜਾਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਰੇਤ ਫੋਰੇ
ਲੀਤਾ ਵਿਚੋਂ ਲਾਲੁ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ਆਖਿਉਸੁ ਭਾਈ ਲੈ ਮਰਦਾਨਾ
ਪਲੈ ਬੰਨਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਇਸ ਪਥਰ ਨੋ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪਲੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਨਾਂਹੀ ਹੋਵੈ ਪਲੇ
ਬੰਨਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਲੇ ਬਧੇ ਭੁਖ ਨਾਂਹੀ ਜਾਂਦੀ ਪੇਟ ਪਾਇਆ
ਜੂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਓਹ ਦੇਖਿ ਸਹਿਰ ਨਜਰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
[illegible] ਜੀ ਇਹੁ ਲੋਹੇ ਤੇ ਸਹਿਰ ਨਜਰ ਆਇਆ ਆਸੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ
[illegible] ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਹਿਰ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਮਰਿ
[illegible] ਆਖਿਆ ਜੀ ਭੁਖ ਆਖੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
[illegible] ਨਾਉ ਜਾਂਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ
[illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਆਹਾ ਆਖਿਉਸ ਭਾਈ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਸਾਹੂ ਸਹਦਾਨੀ ਟੋਲਿ ਕਰਿ ਏਹ ਲਾਲ ਵੇਚਿ ਲੈ ਆਉ ਅਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਂ
ਨਾ ਇਸ ਸਹਰ ਦਾ ਨਾਉ ਬਿਸੰਭਰਪੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇ
ਸਦਾ ਮੁਲ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕੋਈ ਮੁ
ਲ ਆਖੀਗਾ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਆਇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚਿ ਆਇ
ਆ ਇਕ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਆਨਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਆਖਿਆ
ਇਸ ਕੇ ਤਿਨ ਪੈਸੇ ਮੁਲ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਦ
ਮੁਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ ਮੈ ਪੁਛ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਆਇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਸ ਲਾਲ ਦੇ ਤ੍ਰਿਨ ਪੈਸੇ ਮਿਲਦੇ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਵਡੇ ਜਵਾਹਰੀ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਵਡਾ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤੁਸੀ ਮੈ
ਨੂੰ ਦਸੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਵਾਹ
ਰੀ ਦਾ ਨਾਉ ਹੈ ਤੂੰ ਉਸ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਏਹ ਵਤ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਜ
ਹੈ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਵਾਹਰੀ ਦਾ ਦੁਕਾਨ ਕੇੜ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਸਿਆ ਭਾਈ
ਓਹ ਘਰਿ ਹੋਦਾ ਹੈ ਸੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਬੀ ਉਸ ਦਾ ਘਰਿ ਪੁਛਾਇ ਕਰਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਜਾਇ ਅਵਾਜ ਕੀਤੀਸੁ ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਅੰਦਰੋ ਗੁਲਾਮ ਭੇਜਿਆ
ਕਿ ਜੋ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਭਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕੁਝ ਸਉਦਾ ਵੇਚਣਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਕਹਿਆ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗ
ਏ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਕਹੁ ਭਾਈ ਕਿਆ ਸਉਦਾ ਕਰਨੁ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਹਥੋਂ ਲਾਲ ਕਢਿ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਹਥ ਲੈ ਕਰ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇ
ਖੇ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਲਾਲ ਵੇਚਣੇ ਆਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸ
ਉ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਵਧਾਈ ਮੁਲ ਭਾਵੈ ਵੇਚੈ ਭਾਵੈ ਨ
ਵੇਚੈ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਆਣ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਹਥਿ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਲਾ
ਲੁ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਖਾਵੰਦ ਪਾਸ
ਪੁਛਿ ਆਂਵਦਾ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ਭਾਈ ਪੁਛਿ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੇ ਰੁਪਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿ
ਆ ਕੇਹਾ ਲੈ ਆਇਓ ਮੁਲ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਸ ਦਿਤਾ
ਹੈ ਮਿਹਮਾਨੀ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜਾਹ ਪੁਛਿ ਜੋ ਇਸ
ਦਾ ਮੁਲ ਦਿਤਾ ਹੈਸ ਕਿ ਕੇਹਾ ਦਿਤਾ ਹੈਸ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਫੇਰ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਸ ਲਾਲ
ਦਾ ਕਦਰ ਆਖੁ ਵਾਹੈ ਏਹ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਤੁਸਾ ਕੇਹਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ
ਤਾਂ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਤੇ ਲਿਖਿ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਹ ਲਾਲ ਲੈ ਆਵੈ ਭਾਵੈ ਵੇਚੈ ਭਾਵੈ ਨ ਵੇਚੈ ਉਸ ਤਾਈ
ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਤੇਰਾ ਲਾਲ ਅਮਾਨਤ ਪਇਆ ਹੈ
ਖਾਵੰਦ ਤੇ ਮੁਲ ਪੁਛਿ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਜਵਾਹਰੀ ਇਉ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ
ਇਸ ਲਾਲ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਭਾਵੈ
ਵੇਚੈ ਭਾਵੈ ਨ ਵੇਚੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਵੇਚਣਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਤੂੰ ਜਾਣੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਪੁਛਣਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈ
ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਾਹੀ ਏਹ ਪ

[illegible] ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਤਿਨਪੈਸੇ ਦੇਂਦਾ ਆਹਾ ਉਸਦੀ [illegible]
[illegible] ਉਹੁਜਵਾਹਰੀ ਸੌਰੁਪਯਾ ਦੇਵਣਲਗਾ ਦਿਵਾਨੁ ਲੀਤੇ
[illegible]ਦਾਨਉ ਲਾਲ ਹੈ ਈਭਾਵੈ ਵੇਚ ਭਾਵੈ ਰਖ ਜੇ ਨ ਗਾਹੁਕਪੂਲ
[illegible] ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਖਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਸਾਮ੍ਹਰੀਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ [illegible] ਨਾਂਹੀ ਵੇਚਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜੇ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਹੀ ਵੇਚਦਾ ਤਾਂ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਫੇਰ ਦੇ ਆਉ ਅਤੇ ਲਾਲੁ ਆਪਣਾ ਫੇਰ ਲੈ
ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਪਾ
ਸ [illegible] ਜਾਇ ਕਰਿ ਆਖਣ ਲਗਾ ਸਾਹ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਆਪਣ
[illegible] ਲਾਲ ਦੇਉ ਖਾਵਦ ਨਾਹੀ ਵੇਚਦਾ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ [illegible] ਭਾਈ
[illegible] ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਸੁਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪ
[illegible] ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਹਥ ਵਿਤਾ ਆ
[illegible]ਪਣਾ ਇਹ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਗਣਲਉ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਮਰਦਾਨੇ ਤਾਂਈ
[illegible] ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਉਪਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਹ ਲਾ
[illegible] ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹ ਮਾਣੀ ਦੇਵਣੀ ਹਮਤੇ ਆਪਣਾ ਧਰ
[illegible] ਰੁਪਯੇ ਤੁਸਾਨ੍ਹੈ ਹੈਨ ਹਮਾਰੇ ਤੇ ਨਾਂਹੀ ਭਾਵੈ ਲਾਲ ਦੇਹੋ ਭਾਵੈ
[illegible] ਆਸਾ ਲੈਣੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲੇ ਲਾਲ ਨਾਲੇ ਰੁਪਯੇ ਦੇ
[illegible] ਅਗੈ ਆਣ ਰਖੀਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ
[illegible] ਕਿਉ ਆਦੇ ਹੈ ਨੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਰੁਪਯੇ ਦੇ ਰ
[illegible] ਲਦੇ ਨਾਹੀ ਓਹ ਆਖੇ ਅਰੇ ਭਾਈ ਹਮੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਰਖਿ
ਆ ਹੈ ਲਾਲ ਉਪਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਲਾਲ ਆਣ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ
ਨੂੰ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹ ਮਾਣੀ ਦੇਵਣੀ ਅਬ ਏਹ ਰੁਪਯੇ ਤੁਮਾਰੇ ਹੈਨ ਹਮਾਰੇ ਨ
ਹੀ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਈ ਦੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਆਖੁ
ਸਾਹ ਜੀ ਦੇਹੀ ਮੈ ਤਾਂ ਮਿਹ ਮਾਣੀ ਲਈਈਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲ
ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਥੇ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਫੇਰਿ ਲੈ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕ
ਰਿ ਆਖਿਉਸ ਸਾਹ ਜੀ ਅਸੀ ਰੁਪਯੇ ਤੇਰੇ ਕੋਹ ਲਈਏ ਜਾਂ ਦੇਹੀਏ ਤਾਂ ਮਿ
ਹ ਮਾਣੀ ਲਈਈਆ ਏਹ ਰੁਪਈਏ ਤੁਸੀ ਫੇਰ ਲਉ ਇਸ ਲਾਲ ਦਾ ਖਾ
[illegible] ਤਾਂ ਅਗੋ ਓਹ ਜਵਾਹਰੀ ਲੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਲੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਇਆਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਰੁਪਏਰਖੇਨਾਹੀਅਤੇਜਵਾਹਰੀਰੁਪਏਲਏ
ਨਾਹੀਤਾਂਸਤਿਰੁਪਏਮਰਦਾਨੇਪਾਇਤਾਂਮਰਦਾਨਾਛਿਤਾਹੋਇਕੈਰੁਪਈਏ
ਜਵਾਹਰੀਦੇਘਰਿਸੁਟਿਆਇਆਤਾਂਜਵਾਹਰੀਅਪਣੇਜੀਅਵਿਚਿ
ਵਿਚਾਰਕੀਤਾਜੋਭਾਈਏਹਰੁਪਏਮੈਨੂੰਲੈਣੇਨਾਹੀਬਣਦੇਅਤੇਏਹਵਸ
ਤੁਅਜੇਹੀਹੈਆਇਆਜੋਇਸਆਇਆਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਮੋਹੇ
ਹੈਨਿਅਤੇਲਾਲਭੀਅਚੰਭੇਦਾਡਿਠਾਜਿਸਤੇਲਿਖਿਆਆਹਾਮੇਰੀਉਮ
ਰਏਤੀਹੋਈਹੈਵਡੇਵਡੇਮੁਲਦੇਲਾਲਡਿਠੇਆਹੇਪਰਏਹਿਮਾਹਮਾਣੀਕਿ
ਸੇਡਿਠੀਨਾਹੀਏਹਕੁਦਰਤੀਲਾਲਡਿਠਾਪਰਉਸਖਾਵਦਨੂੰਭੀਡਿਠਾ
ਚਾਹੀਐਏਹੋਵਿਚਾਰਕਰਕੈਉਸਆਪਣੇਅਪਰਕੈਗੁਲਾਮਨੂੰਸਦਿ
ਆਖਿਆਕਹਿਆਅਸਰਕਾਤੂੰਦਉੜਿਮਤਿਓਹਕਿਧਰਿਜਾਵੇਰਹੈਨਿਤਾਂ
ਓਨਾਂਨੂੰਤੂੰਜਾਣਨਦੇਇਅਤੇਮੈਂਭੀਆਵਨਾਹਾਂਤੂੰਚਲੁਤਾਂਅਪਰਕਾਗੁਲਾ
ਮਾਜਹਿਰਬਾਹਰਿਨਿਕਲਿਆਇਆਆਇਕਰਿਦੇਖੇਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇ
[illegible]ਬੈਠੇਹੈਨਿਤਾਂਅਪਰਕਾਗੁਲਾਮਦੂਰਬੈਠਰਹਿਆਅਤੇਮਰਦਾਨਾ
[illegible]ਸਕਦਾਅਜੇਹੀਭੁਖਲਗੀਹੈਜੋਆਖਣਬੋਲਣਦੀਸੁਧ
[illegible]ਕਰਦਾਮੂੰਹੋਕੁਝਆਖਦਾਨਾਹੀਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕਮਰਦਾਨੇਵ
[illegible]ਦੇਖਤਾਂਵਿਰਹੀਸਹਦਾਹੈਪਰਮੁੰਹੋਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆਹੈਇਕਘੜੀ
ਗੁਜਰੀਤਾਂਸਾਲਸਰਾਇਭੁਲੀਸਾਜਸਨਾਲਿਆਇਆਨਫਰਦੇਸਿਰਤੇ
ਚੁਕਾਇਕਰਿਆਣਵਸਤੂਸਭੇਅਗੇਰਖੀਆਂਰਖਕਰਿਹਥਜੋੜਿਕਰਿ
ਅਗੋਖੜਾਹੋਆ [illegible]ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆਕਿਉਂ ਭਾਈਜੀਕਿਉਂਤਾਂ
ਸਾਲਸੁਰਾਇਆ [illegible]ਖਿਆਜੀਏਹਸ
ਉਠਪਏਤੂੰਅਰੋਗਨ ਭੁਲੀਆਪਣੇਭੁ
ਪਾਏਲਉਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਆਖਿਆ
ਸਾਲਸਿਰਾਇਜੀ ਜੇਵਰੀਅਤਾਂਮਿਹ
ਨਾਹੀਲਈ ਅਤੇਜੇਨਵੇਂਵਰੀ
ਏਅਤਾਂਰਹੀਲਕ ਈਏਫੇਰਜਦਾ
ਹਰੀਕਹਿਆਜੋ ਮੰਗੀਜਾਣਦਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਤੁਮ ਹੀ ਲਾਲ ਹੋ ਮੈਂ ਤੋ ਬਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੋ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਮਾਝ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ। ॥=॥ ॥

।ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਉਪਾਇਆ ਕਾ ਲੋ ਲਾਲ ਦਿਸੰਨਿ ਜਿਨਾ ਲਾਲੀ
ਨੇੜੀ ਮਹਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਜਣੇ ਨਾ ਸੁਣਿ ਸਾਲਸ ਤੂੰ ਜਉ ਹੋਗੀਆ
ਪਣਾ ਲਾਲੁ ਪਛਾਣਾ ਕੂੜੇ ਲਾਲਨ ਕੀਏ ਬਿਨੁ ਆਪਣਾ ਸਾ
ਹਸਿਣਾ। ੧ ।ਰਹਾਉ। ।ਰਿਕਰਪਥਰਾ ਮੇਲ
ਕੇ ਨਾਂਉ ਸਦਾਇ ਓਸਾਹਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅੰਧੇ ਹੈ ਮੂਲ ਨ
ਬੂਝੇ ਰਾਹੁ। ੨ ।ਏਰਾ ਏਰਾ ਕਰਿ ਸਿਜਿ ਓਰਤੀ ਅਤੇ ਤੇ
ਹਾਕਾਈ ਸਾਖਨ ਉਪਜੀ ਕਲਰਾ ਵੇਠੇ ਮੇਹ। ੩ ॥
।ਸੁਣਿ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਕ ਬੇਨਤੀ ਜੇ ਕਰਮੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਇਨਾ
ਨਕ ਏਕ ਅਰਾਧੀਐ ਦੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ। ੪ ॥

[illegible] ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਤੁਮ ਹੋਤੇ ਕਉਣ
[illegible] ਦੇਸ ਕਉਣ ਹੈ ਅਰ ਤੁਮਾਰਾ ਭੇਖ ਕਉਣੁ ਹੈ ਹਮ ਕੋ ਹੈਰਾਨ
[illegible] ਵਰਨੋ ਅਤੀਤ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੇ ਦੇਖੇ ਹੈਂ ਐਉ ਉਰ ਭੀ ਕਈ
[illegible] ਭੇਖ ਕੋਈ ਪਾਈਅਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ਮੈਂ ਤੋ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਰ
[illegible] ਆਖਹੀ ਬਤਾਵਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਸਾਲ
[illegible] ਨਾਮ ਹਮਾਰਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਹੋਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਦੇਸ ਹੈਂ ਅ
ਰ ਭੇਖ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ।

।ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ
ਨਿਰਮਲੁ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਰੇ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ
ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ। ੧ ।ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ
ਜਾਨਸਿ ਰੇ ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ। ੧ ।ਰਹਾਉ। ।ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵ
ਸਤ ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿ
ਵਸਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੁ ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ
ਤੂ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਪਿਸਨ

ਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਰੇ। ੩ ।ਪੰਡਿਤਸੰਗਿਵਸਹਿਜਨਮੂਰਖਆਗਮਸਾਸ੍ਰਸੁਨੇਰੇ
ਅਪਨਾਆਪੁਤੂਕਬਹੁਨਛੋਡਹਿਸੁਆਨਪੂਛਿਜਿਉਰੇ। ੪ ।ਇਕਿ
ਪਾਖੰਡੀਨਾਮਨਰਾਚਹਿਇਕਹਰਿਹਰਿਚਰਣੀਰੇ।ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਵੈ
ਨਾਨਕਰਸਨਾਨਾਮਜਪਰੇ।

ਤਾਂ ਉਸਜਵਾਹਰੀਕਹਿਆਮੈਨੂੰਨਿਹਾਲਕਰੋਏਹੁਰੁਪਏਲਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਜਵਾਹਰੀਏਹੁਰੁਪਏ ਤੂ ਸਾਨੂੰਰਖਣੇਬਣਦੇਹੈਨ ਤੁਸਾਨੂੰਕੰਮਦੇਹੈਨਤੁਸਾਨੂੰਸੋਹਿਦੇਹੈਨਅਸੀਫਕੀਰਅਤੀਤਆਹੇ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀਕਹਿਆਜੀਏਹਮੇਵੇਤੇਪਕਵਾਨਅਤੇਕੁਝਹੋਰਭੋਜਨਆਵਦੇਗੁਰੂ ਨਾਨਕਅੰਗੀਕਾਰਕਰੇਨਾਹੀਅਤੇਮਰਦਾਨਾਬੋਲੇਨਾਹੀਅਤੇਅੱਗੇਆਖੇ ਕਿ ਦੇਲਈਏਤਾਂਭਲਾਹੋਵੈਮੈਂਤਾਂਭੁਖਾਮਰਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਮਾਰੂਵਿਚਸਬਦੁ ਕੀਤਾ।

।ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਕਵਾਨਸੋਭੋਜਨਕਰੀਐਲੂਚੀਲੋਚਮਿਠਾਈ।ਰਸਿਰਸਿਕਰਿਬੋਲੇ
ਤੁਮਨੁਰਹੇਹਜੂਰੇ। ੧ ।ਰਹਾਉ।ਸੁਣਸਾਲਸਤੂੰਭਾਈਮੇਰੇਸਅਗ੍ਰਿਪਰੀਤਾਂਹੋ
ਕਿਨਿਕੈਸੋ। ੧ ।ਅਣਮਿਲਨਤੁਮਰਾਕਰੀਐਸਤਕੇਬਾਰੇਜੇਨ੍ਹਾਂਖਾਵਣਖਾਇ
[illegible]ਸੇਵਿਖੋਤਮਨਤੋਨ੍ਹਾਂ। " " "

[illegible]ਆਅਗੇਹੀਖਾਵਦਪਾਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਂਤੇਮਥਾ [illegible]ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਅਪਰਕਰਕੇਗੁਲ੍ਹਾਅਤੇਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ [illegible]ਮਰਦਾਨਿਆਲੈਪ੍ਰਸਾਦਲੈਅਗੇਮਰਦਾਨਾਏਹਾਬਾਤਮੰਗ [illegible]ਮਰਦਾਨੇਪ੍ਰਸਾਦਿਲੀਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇਅਗੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਓ ਸੁਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਕਿਉਕਰਿਹੁਕਮਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾਂਤੇਰੇਵਾਸਤੇਸਾਲਸਰਾਇਆਂਦਾਹੈਤੂੰਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਆਅਤੇਲਗਾਖਾਵਣ ਤਾਂ ਸਬਦਦੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਉੜੀ ਆਖੀ।

।ਉਤਮਜਨਮਸੋਸਾਕਤਕਰੀਐਨੀਚਨਰਾਇਣਪਾਵੇ।ਲਿਤੁਨਹਿਰ
ਤੇਤੇਈਛੁਟੇਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਣਗਾਵੇ।ਸੁਣਸਾਲਸਰਾਇਗੋਲਤੇਰਾ
ਆਪਨਰਾਇਣਮਾਨਾ।ਨਾਨਕਭਗਤਸੰਗਿਮਿਲਾਉਬੇਪਰਵਾਹਹੈਨਾ।

ਤਾਂਫਿਰਿਸਾਲਸਰਾਇਹਥਜੋੜਿਕਰਿਆਜਜੀਕੀਤੀਜੀਮੇਰੀਗਤਿਕ

[illegible] ਰੇ ਸਾਈ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸਾਨੋ ਇਸ ਬਿਲਾਇਲੋ ਕਢੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
[illegible] ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਦੇ
[illegible] ਪੈਰੀ ਪਉ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
[illegible] ਤਾਂ ਸਾਧੂ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਤਾਂ ਮੈ ਸਗਦੀ ਪੈਰੀ ਪਵਾਂ ਤਾਂ ਸਾਲ
[illegible] ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪੈਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਕਰਤਾਰ ਤੁਸਾਨੋ ਲੈ ਆਇ
[illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਉਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉਤੇ
[illegible] ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਲੈ ਕਰਿ ਸਿਰ ਤੇ ਬਧਾ ਬੰਨਣੇ ਨਾ
ਸਾਲੋ ਸਰਾਇ ਦੇ ਕੇ ਪਾਟ ਖੁਲਿ ਗਏ ਜਾ
[illegible] ਇਦਾ ਰੰਗ ਹੋਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਸਬਦ [illegible]

ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਦੀਨੇ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ਇਕ ਵਣਜੁ ਵਣਜੀਆ
ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਟ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਬਚਨ ਕਾ ਸੂਰਾ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦਿਖਾਵੈ ਤਾਂ ਖੋਲੇ ਨੇਤ੍ਰ ਅਨੰਤਾ ਜ
[illegible] ਵਣਜਾਰ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਹੁ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਵਣਜ ਹਮਾ
[illegible] ਗੁਰੂ ਪੂਜੀ ਹਮਾਰੀ ਨਾਮ ਆਠ ਪਹਰ ਧੁਨਿ ਲਾਗ ਰਹੇ ਸੋਈ
[illegible] ॥ ੩ ॥ ਸਾਲਸ ਬਿਨਵੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਕਰਤਾ
[illegible] ਉਤਾਰ ਕੇ ਛਾਡੇ ਰੋਗ ਅਪਾਰ ॥ ੪ ॥

[illegible] ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ॥ ॥

[illegible] ਧਿਆਨ ਨੈ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਆਵਾਗਉਣਾ ਤੇਰਾ ਹੀਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਕੇ
[illegible] ਤਖਣਹਾਰ ਜੀ ਬੇਦੀ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਪੜ੍ਹ ਪੰਡਿਤ
[illegible] ਰਿਕ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਚੜ੍ਹ ਉਤਰੇ ਪਾਰ ॥ ਅੰਜਨ ਪਾਇ ਸਭ
[illegible] ਵਿਚ ਦਿਖਾਸਾ ਜਿਨ ਲੋਇਣ ਜਗ ਦੇਖੀਐ ਸੋ ਲੋਇਣ ਪਰ
[illegible] ਕਿਰਨ ਕਿਰਨ ਹੋਇਆ ਮਨ ਕਾ ਧਰੇ ਅਪਾਰ ਸਿਧੂ ਖੋਲਾ ਕੋਠੜੀ
[illegible] ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਦੁਆਰ ॥ ॥ ੬ ॥ ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਿਸੰਭਰ ਪੂਰ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਰਾ
ਇ ਜਦਾਹਰੀ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਵਡੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਉ
ਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਖਸਾਇਆ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸਾਲੋ [illegible] ਦਾ
ਨ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਆਖਿ ਉਸ ਸੁਣਿ ਸਾਲਸ ਸਿਰਾਇ [illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਹਤਾਂਤੇਰੀਮੰਜੀਹੈਅਤੇਜਾਂਤੇਰੀਦੇਹਛੁਟੇਤਾਂਅਪਰਕਾਬਹੇਗਾਅਉਰਤੇ
ਰੀਅੰਸਔਲਾਦਕਾਕੰਮਨਾਹੀਪਹਿਲੇਮੰਜੀਇਸੇਅਪਰਕੇਦੀਆਹੀਪਰ
ਜਤਤੇਰਾਤ੍ਰਾਹੁਰਖਿਆਹੈਕਿਉਂਜੋਇਹਕਿਸੰਸਾਰੀਸੁਤਦਿਹਇਸਦਾਤੂੰਸ
ਹਿਤੂਹੈਅਤੇਦਿਨਭੀਥੋੜੇਆਇਰਹੇਹੈਂਨਵਰੇਦੁਇਤੇਸਤਮਹੀਨੇਤ੍ਰਾਇ
ਦਿਹਾੜੇਹੈਫੇਰਤੇਰੀਦੇਹਛੁਟੇਗੀਇਸਵਾਸਤੇਤੈਨੂੰਪਹਿਲੇਮੰਜੀਬੈਠਾ
ਇਆਹੈਅਤੇਅਪਰਕੇਦਿਲਵਿਚਕਾਈਨਾਹੀਪਰਹੁਕਮਕਰਤ
ਾਰਦਾਈਦ੍ਰਿਹੈ।

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੇਹੇਸਾਲਸਰਾਇਜਿਨਹੁਕਮਕਰਤਾਰਦਾਸੁਣ
ਕੇਮੰਨਿਆਹੈਸੋਈਮਹਾਂਪੁਰਖਪਰਮਪਦਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈਨਅਤੇਸੋਈਏਸ
ਜਗਤਮੇਪੁਜੇਜਾਤੇਹੈਸੋਈਸੰਤਰੂਪਹੈਹੇਸਾਲਸਰਾਇਜੁਵਾਹਰੀਜੋਕੋਈ
ਜੁਵਾਹਰੀਹੈਉਸਤਾਦਮੁਰੇਦਸਾਗਿਰਦਵੋਹਤੋਜੁਵਾਹਰਕੋਦੇਖਤੇਹੀਪਹਿਚ
ਾਨਲੇਤਾਹੈਖਰਾਖੋਟਾਸੋਖਰੇਲਾਲਕੋਤਾਂਬੜੇਅਦਬਨਾਲਰਖਲੇਤਾਹੈਅਰ
ਖੋਟੇਕੋਸਟਦੇਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਹੀਸੰਤਮਹਾਤਮਾਇਸਸੰਸਾਰਮੇਜੋਕੋਈਸੁਧ
ਮਨਕੇਦੇਖਤੇਹੈਨਤਿਨਾਕੇਉਪਰਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਕਰਤੇਹੈਜੋਸਤਿਕਿਰਹੋ
ਵੇਸੋਤੂੰਮਨਮੇਸੰਸਾਮਤਕਰੇਜੋਮੇਰੀਆਰਬਲਾਥੋੜੀਹੈਬਸੁਰਾਮੇਤੂੰਸੀਖ
ਗੁਰਤਜੀਕੋਯਾਦਕਰਿਆਕਰਤੇਰੀਮੁਕਤੀਹੋਵੇਗੀਸਤਿਕਰਕੇਮਾਨੀਓ॥੧॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।

[illegible] ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਉਥੋਂ ਅਗੇ ਚਲੇ [illegible] ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣਿ ਕਿਧਰ ਚਲਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ[illegible] ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਬਿਸੰਭਰ ਦੇਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਉਥੇ ਹਿ[illegible] ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਜਾਇ ਕਰੀਏਗੀ ਅਤੇ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾਨਾ ਸਿ[illegible] ਰ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤੂੰ ਭੀ ਉਧਰ ਹੀ ਚਲਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋਂ [illegible] ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਧਰਤੀ ਤਾਂ ਨਦ[illegible] ਰਤੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਸ ਉਪ[illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਮਛੀ [illegible] ਆਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ [illegible] ਮਛੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਹ ਪੰਤ੍ਰੀ [illegible] ਮੀ ਹੈ ਅ [illegible] ਤੇ ਪੰਜ ਕੋਹ ਦੀ [illegible] ਮਰਦਾ [illegible] ਨੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਭੀ [illegible] ਆਹੀਆ [illegible] ਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਢਨਾ [illegible] ਨ ਦਿਨ ਤੇ ਤਿਨ [illegible] ਦੀ ਪੀਠ ਤੇ ਸਧ [illegible] ਗਏ ਤਾਂ ਮਰਦ[illegible] ਵਿਹਨ ਨਜਰ [illegible] ਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ [illegible] ਛੀ ਮੂੰਹ ਅੱਡਿ [illegible] ਨਾ ਕੇ ਬੈਠਿਆ ਤਾਂ

[illegible] ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉਂ ਕਿ ਬੁਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ [illegible] ਮਾਨ ਮਛੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਿਗਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਕੇ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜੇ ਤੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀ ਆਂਵਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਏ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੇਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੁਝੈ ਬਣਿ ਆਵਨ ਇਕੀ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਮਛੀ ਉਗਾਲੀ ਕੀਤੀ ਮਛੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਖੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾ ਹੋਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈਂ ਜੋ [illegible] ਮਛ ਬੋਲਿਆ
ਜੀ ਮੈਂ ਮਛ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਏ ਬੋਲੀ ਆਖਦੈਂ ਤਾਂ ਮਛ ਬੋਲਿ
ਆ ਤੁਸਾਂ ਕਰਕੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀਤ ਕਿਆ
ਜਾਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਮਛ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨਰਕ ਵਿਚੋਂ ਸਰੀਰ ਮਛ ਦਾ [illegible]
[illegible] ਹਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਮਛ ਕਿਤ ਕਰ ਹੋਇਓਂ ਤਾਂ ਮਛ ਬੋ
ਲਿਆ [illegible] ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ [illegible] ਆਖਿਆ ਮੇਰੀ
[illegible] ਤਾਂ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਦਿਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਆਖਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ
[illegible] ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਰ ਕਾ ਮੈਂ ਮਛ ਦਾ ਜਨਮ ਪਾ
[illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿਕੇ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਹੁਣ ਕਿਆ ਆਖਦਾ
[illegible] ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਰਾਹੁ ਉਧਾਰ ਕਰਦਾ ਆਹੁ ਸਚੇ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇ
[illegible] ਦੇਗਾਹੁ ਜਿਤੇ ਤੂੰ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਤੂੰ
[illegible] ਆਪਣਾ ਆਖ ਮਛ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਖਲ ਜੀ ਕਰਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਏਹ [illegible]
[illegible] ਜੀ ਨਾਲਿ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇਗੀ ਮਛ ਬੋਲਿਆ ਜਿਚਰ ਮੇਰੀ ਦੇ
[illegible] ਹੀ ਤਿਚਰ ਤੁਸੀ ਮੇਰੀ ਪਾਸ ਰਹੁ ਕਿਛੁ ਇਸ ਦੇ ਜੀ ਅਦਾ
[illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿ
[illegible] ਆਖ ਨਹੀ ਕਹੀ ਕਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
[illegible] ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਖੁ
[illegible] ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਬੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣਿਆ
[illegible] ਜੋ ਏਹ ਮਤ ਮੇਸ ਨਹੀ ਜਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਰੋਤੀ ਸਭ
[illegible] ਏਹ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਕਰਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗਾਲਿ ਵਿਚ ਪਲਾ
[illegible] ਖੜ੍ਹੋਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿ
[illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਤਨੀ ਮੁਦਤ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ
[illegible] ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਜਿਆ ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਅਸਾ ਜਾਣਿਆ ਨਾਹੀ ਅਸੀ ਭੁਲੇ
[illegible] ਤੇ ਆਸਾਨੇ ਬਖਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾ
ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲਈ ਤਾਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾ ਤੇਰੀਆ ਸਭੇ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੀਤੀਆ
[illegible] ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਜੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਕਾਈ ਗਲ ਤੀ ਕਰਦੇ

[illegible] ਪਿਠ ਉਤੇ ਰਹੇ ਭੁਲ ਕੋ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਟਾ ਪਹੁਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ
ਮਛ [illegible] ਛਡਿ ਦਿਤੀ ਤਾ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਛਾ ਅਸੀ ਭਿਆ ਆਇ ਮਿਲਣੇ

"ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ"

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਥਾਊ ਧਰਤੀ ਕਿਥਾਊ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਛੀਟਦੇ ਚਲੇ ਗਏ ਇਕ ਸਹਿਰ ਪਹਾੜੂ ਉਪਰਿ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ
ਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਸ ਪਹਾੜੂ ਉਪਰਿ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਨਦਰੀ ਆਂਵਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿਆ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆਖਿਉਸ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਜੀ
[illegible] ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਧਨੋ ਪਰਮੇਸਰ
[illegible] ਅਸੀ ਤ੍ਰੈ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤ੍ਰੈ ਰਾਤੀ ਈ ਵਿਭੁਖੇ ਚਲੇ ਆਏ ਅ
[illegible] ਸਹਿਰ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਹਣੇ ਦੇਂਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
[illegible] ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ
[illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚਾ ਹੈ ਇਕ ਤਾ ਭੁਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਮ ਦਾ
[illegible] ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜਿਜ ਮਾਨ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁ
[illegible] ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਨ ਸਟਾਰ ਓਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
[illegible] ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਸਹਰ ਹੈਈ ਜਿਥੇ ਕਙ੍ਹਾਹੇ ਵਿਚ ਤਲੀਦਾ ਆਹੇ ਤਾਂ
[illegible] ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੇਖਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮ
[illegible] ਤਾ ਜਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁ
[illegible] ਉਪਰ ਸਹੁਰ ਆਇਆ ਉਥੇ ਚਲ ਕਰ ਪਹਾੜੀ ਤੇ
[illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਸ ਸਹਰ
[illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਸਹ
[illegible] ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੋ ਦਾ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਹੈ ਏਹ ਦੇਵ ਵਡਾ
[illegible] ਲਖ ਦੇਵ ਇਸ ਦੇ ਸਲਾਮੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਆ
[illegible] ਦੇਖਨਾ ਜਰੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁ
[illegible] ਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਦੇਵ ਲੂਤ ਰਾਜਾ ਸਕਾਰ ਖੇਡਦਿਆ
[illegible] ਤਾਂ ਤ੍ਰੈ ਮਨੁਖ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਸੋ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵ ਲੂਤ ਇ
ਕ ਦੇਵ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਇਨਾਨੋ ਪਕੜਿ ਲੈ ਆਉ ਏਹ ਸਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁ
ਹਣੇ ਪੇਟੋ ਹਥਿ ਆਇਆ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਦੇਵ ਉਤਰੇ ਜਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂ ਨ

ਨਕ ਨਾਲ ਗਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਿਉ ਦੇਵ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਰੰਗ ਜਰਦ ਹੋਇ ਗਇ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉ ਮਰਦਾਨਾ ਸਦ ਜਰਦ ਹੋਇ ਗ
ਇਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਵਤਾ ਆਏ ਹੈਨ ਅਸੀ ਕਿਆ
ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਤਮਾਸ਼ੇ
ਬੈਠਾ ਦੇਖ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦਿਖਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰਿ ਕੈ ਬਹਿ ਗਇਆ
ਜਾਂ ਤ੍ਰੈ ਦੇਵ ਨੇੜੇ ਆਏ ਤਾਂ ਅੰਨੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋਰ ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਆਵੈ ਪਰ ਅਸੀ ਤ੍ਰੈ
ਨਦਰਿ ਨਾ ਆਵੀਐ ਤਾਂ ਓਹ ਦੇਵ ਫਿਰ ਆਏ ਉਨਾ ਰਾਜੇ ਥੇ ਜਾਇ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਉਥੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨੋ ਕਿਛੁ ਨਜਰਿ ਨਾਹੀ ਆਵਦਾ ਤਾਂ ਦੇਵ ਲੂਤ ਕ
ਹਿਆ ਅਰੇ ਅਉਰ ਜਾਹੋ ਤਾਂ ਤ੍ਰੈ ਦੇਵ ਆਉਰ ਆਏ ਓਹੁ ਭੀ ਅੰਨੇ ਹੋਇ
ਗਏ ਇਸੀ ਤਰਾ ਸਤ ਵਾਰੀ ਦੇਵ ਆਏ ਸਭੇ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਆਪਣੇ ਵਜੀਰ ਕਉ ਅਰੇ ਦੇਵ ਦੂਤ ਵਜੀਰ ਯਹਿ ਕਿਆ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਜੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵ ਦੂਤ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਜੀ ਏਹ ਕੋਈ ਕਲਾ ਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਇਕ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਮਸਲਤ ਆਈ
ਹੈ ਜੇ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅ ਲਗੈ ਤਾਂ ਕਰੌ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਵਜੀਰ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੈ
ਗਾ ਸੋ ਭਲੀ ਹੀ ਕਹੈਗਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੇ ਨਿਮਿ
ਤ ਜਾਤਾ ਹੌਂ ਜਉ ਮੈ ਅੰਧਾ ਨ ਹੂਆ ਤਾਂ ਤੁਮ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ਅਰ ਜ
ਉ ਮੈ ਭੀ ਅੰਧਾ ਹੂਆ ਤਉ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅ ਆਵੈ ਸੋ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇਵ
ਲੂਤ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਵਜੀਰ ਤੈ ਭਲਾ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਦੇਵ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਅ
ਤਮਾ ਸੁਧ ਕਰਿ ਕੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰਿ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਓਸੁ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਾਈ ਮੈ ਤਾਂ ਅੰ
ਧਾ ਨ ਹੂਆ ਏਹ ਕੋਈ ਕਲਾ ਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁ
ਮ ਕਿਸ ਨਗਰ ਸੇ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਮ ਅਮਰਾ ਨਗਰ ਸੇ ਆਏ
ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਮਰਾ ਨਗਰ ਕਿਸ ਤਰਫ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਅਮਰਾ ਨਗਰ ਤਰਫ ਥੀ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਪੁਛਿਆ
ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਉ ਹਮਾਰਾ ਨਾਨ
ਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਹੋਤੇ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹਿਆ ਹਮ ਹੋਤੇ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਚਲੋ ਸਾਹਿਬ
ਮੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਵਜੀਰ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈ ਜਹਾਂ ਬੈ
ਠੇ ਤਾਂ ਜਾ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਜਾਇ ਰਾਜੇ ਦੇਵਲੂਤ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇ
ਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚਿ ਵਡਾ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ
ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਚਲ ਜੋ ਕਾਈ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈਂ ਆਵੈ ਸੋ ਧਾਰ ਚਲ ਜੇ ਤੇਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ
ਤਾਂ ਜਾਣੇ ਜੋ ਕਲਾਵਾਨ ਹੈ ਅਰ ਜੇ ਨ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਤਉ ਜਾਣੇ ਜੋ ਕਲਾਵਾਨ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਵਜੀਰ ਚਲੀਐ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਨ ਮੈ ਏਹ ਧਾਰੀ
ਜੇ ਮੇਰੀ ਤਉ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਮੈਂ ਤੋ ਉਨ ਕਉ ਖਾਵੈਗਾ ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਭੀ ਅੰਧਾ ਹੂਆ
ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਉਨਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੌਗਾ ਏਹਾ ਗਾਲਿ ਜੀ ਵਿਚਿ ਧਾਰ ਕਰਿ ਚਲਿਆ
ਨਾਲੇ ਵਜੀਰ ਨਾਲੇ ਲਸਕਰ ਦੇਵਾਦਾ ਜਿਤਨੇ ਰਾਜੇ ਸਣੇ ਆਏ ਆਇ ਸ
ਭੇ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਏ ਇਕੋ ਵਜੀਰ ਸੁਜਾਖਾ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਰਾਜੇ ਕਉ ਪੂ
ਛਿਆ ਕਿਉ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਤੁਮ ਆਪਣੇ ਆਤਮੇ ਕੀ ਕਹੋ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਵਜੀਰ ਤੂ ਸਚੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਏਹੁ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨ ਮਹਾਪੁਰਖ
ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਮਨ ਮੈ ਏਹੀ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਨਕੌ ਖਾਵੈਗਾ
ਸੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਦਰਿ ਕਿਛੁ ਆਵਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਅਬ ਤੁਮਾਰੇ
ਮਨਿ ਕਿਆ ਆਵਤੀ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਬ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਵਤੀ ਹੈ
ਜੇ ਨਦਰਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਚਰਨ ਜਾਇ ਪਕੜੀ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਤੂ ਸਚੁ ਕਹਿ
ਤਾ ਹੈ [illegible] ਸਿਉ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਵਜੀਰ ਮੈਂ ਸਤ
ਕਹੌ [illegible] ਅਬ ਮੈਂ ਜੋ ਕਛੁ ਦੇਖਣਾ ਥਾ ਸੋ ਦੇਖ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕ
ਹਿਆ ਏ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤੂੰ ਤਾ ਪੂਰਨ ਕਲਾਵਾਨ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਤੁ
ਮ ਰਾਜੇ ਕਉ ਭੀ ਦਰਸਨ ਦੇਹੋ ਅਬ ਰਾਜੇ ਕੇ ਮਨ ਕੋ ਪਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਆਈ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਤੂੰ ਅਖੀਆਂ ਖੋਲ
ਕਰ ਦੇਖਤਾ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇਵਲੂਤ ਦੀਆਂ ਅੰਖੀਆਂ ਖੁਲ ਗਈ
ਆ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ
ਰਾਜਾ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭੁਖ ਛਡਿ ਤੌ ਰਾਜਾ ਬੋਲਿ
ਆ ਜੀ ਅਬ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਛੁਟ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਨਗਰ ਮੈਂ ਆ
ਏ ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ [illegible] ਨਾਲਿ ਅਸਾਡਾ ਵਚਨ ਆਹਾ

ਅਸੀ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੋ
ਮੰਦਰ ਮੈ ਬੈਠੋ ਅਰੁ ਰਸੋਈ ਭੋਜਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿ ਕਰਿ ਕਹਿਆ
ਰਾਜਾ ਤੇਰਾ ਖਾਜ ਅਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ ਹੀ
ਖਾਜ ਖਾਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਿ ਖੜੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲਿ ਚਲਿਆ ਜਾਂ ਸਹਿਰ
ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਮੰਦਰ ਵਿਚਿ ਲੈ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇਵ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀ
ਤਾ ਜੋ ਹਛੇ ਮੇਵੇ ਚੁਣ ਲੈ ਆਵੋ ਹਛੇ ਬਹੁਤੇ ਤਾਂ ਸਤ ਦੇਵ ਵਿਦਾ ਕੀਤੇ ਮੇਵੇ ਨੂੰ
ਅਤੇ ਸਤ ਦੇਵ ਰੋਗਸਿ ਸੀਧੇ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਤੇ ਤਾ ਚਉਦਾਂ ਦੇਵ ਸਭ ਸਾਮ
ਗ੍ਰੀ ਲੈ ਆਏ ਆਨ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਗੈ ਰਖੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਰਾਜਾ ਜੇ ਤੂੰ ਭਲਾ ਕਰੇਂ ਏਹੁ ਖਾਜ ਛੋਡ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਛਡ ਦੇਵਾਂ
ਛਡ ਹਿਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਦੇਵਲੂਤ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਉ ਜਾਣਤਾ ਹਉ ਉਹੁ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਤਾਈ ਅਸਾਂ ਜੇਹਾ ਕਰ ਦੇਖੇਂ
ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚਵੀਏਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾ
ਣਹੁ ਜੋ ਤੁਮਾਰਾ ਬਚਨ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਰਹੇਗਾ ਹਮ ਤੁਮਾਰੇ ਭੀ ਅਧਕ ਕਰਿ
ਜਾਣੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮੇਵਾ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਅ ਚਹਿਆ ਅਤੇ ਮੈ
ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਈਆ ਰੁਕਰੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਬਹੁਤ ਭੁਖਾ ਆਹਾ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨਾ ਕਾ
ਰਾਹੁ ਪੈ ਤੁਰ ਤੇ ਹੋ ਗਇਆ ਆਹੀਆ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਈਆ ਰਹਿਆ ਰਾਜਾ ਅ
ਤੇ ਵਜੀਰ ਦੇਵੇ ਹੋ ਬਜੇਰ ਖੜੇ ਹੋਏ
ਆ ਖੁਣ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਈਆ ਰੁ [illegible] ਛਾਇਆ ਆਇ ਕ

ਰਿ ਅਰਦਾਸ [illegible]
ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਆਖੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਦੇ ਵੇਖੀ ਸਾਮ੍ਹ
ਪਿ ਲਗ ਗਈ ਜਾ ਜਾਪ ਭਜੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਗੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਹਿਆਸੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਉਨ ਦੋਹਾ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਦੋ
ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਦੋਵੇ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਆਖਿ
ਆ ਦੇਖ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜਾਂ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਗੁ
ਜਰੀਆਂ ਤਾਂ ਦੋਹਾ ਦੀ ਖ਼ੁਮਾਰੀ ਉਤਰੀ ਪਰ ਉਹ ਦੋਹੇ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ
ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣ ਜੋ ਜੀ ਅਸੀ ਕਖ ਕੀਨੇ ਭੀ ਕਿਛ ਨਾਹੀ ਖਾਕ ਕੀ
ਮ ਆਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣਿ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਇਥੇ ਦਾ ਮਸਿਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਜੀਰ
ਤੇਰਾ ਵਹਿਲੀਆ ਕੀਤਾ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪੁ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਜੀਅ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨ
ਮੰਗ ਕਿਸੇ ਜੀਅ ਦਾ ਘਾਤ ਨ ਕਰਿ ਸਿਧਾ ਖਾਜਾ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਉਨੀ ਦੋਹਾ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੇ ਤਾਂ ਕਖ ਤੋੜਨੇ ਦੀ ਸਕਤਿ ਨਾਹੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਕੀਤੀ ਦੇਵ ਲਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪਨਿ ਅ
ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗੇ ਜਪਾਵਣ ਤਾਂ ਨਉ ਮਹੀਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਰਹੇ ਫੇਰ ਉਥੋਂ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ॥ ੨੩ ॥

॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥

ਉਥੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਸਰ ਨਾਮ ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਉਥੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਤ੍ਰੈ ਮ
ਮਹੀਨੇ ਲਗੇ ਉਥਹੁ ਦਾ ਰਾਜਾ ਤੀਖਣ ਸੈਣ ਆਹਾ ਵਣਮਾਣੂ ਆਦਾ
ਰਾਜਾ ਆਹਾ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਬਣਮਾਣੂ ਆਹਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਨਾ
ਨਕ ਗਏ ਤਾਂ ਬਣਮਾਣੂ ਆਂਦੀ ਨਦਰਿ ਪਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬਣਮਾਣੂ ਅਸਾਥੇ ਡਰਨ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨਾਥੇ ਡਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਸੁਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਛਿਉਸ ਕਿਉ ਭਾਈ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਹ ਕਿਆ ਬ
ਲਾਇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਏਥੇ ਬਣਮਾਣੂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਬਣਮਾਣੂੰ ਏਹ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਏਹ ਬਣਮਾਣੂ ਹੈਨ
ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭੇ ਨਸ ਗਏ ਪਰ ਜੀ ਇਕ ਖੜਾ ਰਹਿਆ ਤਿਸ
ਨੂੰ ਮੈਂ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਬਣਮਾਣੂ ਅਗੋਂ ਚੀਕ ਮਾਰੀ
ਜੈਸੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਪਸੂ ਚੀਕ ਮਾਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਤਾਂ ਬੋਲਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਏਨਾਂਦੀ ਬੋਲੀ ਏਹੋ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਜੇੜਾ ਚੀਕ ਮਾਰਕੇ ਨਸ ਗਿਆਸੀ ਸੋ
ਜੰਗਲਦਾ ਮੇਵਾ ਲੈ ਆਇਆ ਦੂਹੋ ਅਗੇ ਰਖਕੇ ਆਪ ਹਟ ਖਲੋਤਾ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਤਾਂ ਜੇਹਾ ਕੇਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੂਹ ਨਾਹੀ ਪਾਇਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਏਹ ਬਣਮਾਣੂ ਹੈਨ ਕੰਦ ਮੂਲ ਦਾ ਅਹਾਰ
ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪਾਸੋ ਡਰਦੇ ਹੈਨ, ਉਥੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚਿ ਇਕ ਮ
ਹੀਨਾ ਰਹੇ ਇਸ ਤਰਾ ਸੇਵਾ ਬਣਮਾਣੂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਰਮਦੇ
ਰਹੇ॥

॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਆਗੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਲਹਰਾ ਦੇਂਦਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
ਗੈਤਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਲਹਰਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜਹਾਜ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਕਿਧਰ ਜਾਵੈਂਗਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਬੋਲ ਨਾਹੀ ਚੁਪ ਕਰਿ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆ
ਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਗਲ ਵਿਚ ਪਲਾ ਘਤ ਖੜੋਤਾ ਆਹੇ ਵਤ ਕਿ
ਆ ਹੋਇਆ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜਿਜਮਾਨ ਅਗੋ ਤਾਂ ਰਾਹ ਕੋਈ ਨਾ
ਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਵੇਖਤ ਮਾਸੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਅਤੇ ਚੁਪ ਕਰਿ
ਕੇ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਸ ਸਿਖ ਦੇ ਮੂਹ
ਵਿਚਿ ਏਹ ਸਲੋਕ ਹੋਵੈਗਾ

॥ਸਤਿ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅ
ਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ ॥ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ
ਹੈਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ॥

ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਜਾਵੈਗਾ ਅਤੇ ਜਿਤਨੀ ਸੁਣੈਗੀ ਤਿਤਨੀ ਪਾਰ ਲੰਘੇਗੀ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਛੈ ਚਲੇ ਆਵਹੁ ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਛੈ ਮੈ ਤੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਤੇ ਚਲੇ ਆਂਵਦੇ ਆਹੇ ਤਿਵੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਈ
ਐ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਉਤੇ ਖੁਦਾਇ
ਵਿਚਿ ਭੇਦ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਚੁਪ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰਿ
ਜਾਹਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣਿ ਅਸਾਨੂੰ ਡਰ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੋ ਵਡੀ ਬਲਾਇ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਖਿਆ ਜੀ ਵਿਤ ਅਤੇ ਕਿਉ ਜਾਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦ
ਨਾ ਕੋਈ ਕਰਦੇ ਆਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਭ ਆਗੇ ਹੀ ਕਿਉ ਨਹੀ ਆਖੀਏ
ਨਾ ਰਤੀ ਤੇ ਪੈਰ ਦਿਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਅਗੇ ਕਲਿਜੁਗ ਆ ਦੀ
ਨੇ ਲੂਵੇ ਦਦ ਅਤੇ ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਕਰਿ ਕੇ ਆਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਇਕ
ਤੇਗ਼ ਨਜਰੀ ਪੈ ਗਈ ਜਿਸ ਗਜ ਸਭ ਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਲੈ ਆ ਦਾ ਤੇਗ਼ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਦੇ ਹਥਿ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਹਥਿ ਲੀਤਾ ਕਲਿਜੁਗ
ਅਤੇ ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਕਰਿ ਕੇ ਆਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ
ਜਿਉ ਨੇੜਿ ਆਈ ਤਿਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਲਦੇ ਮੂਹ ਤੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪਿਛੋਂ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮਰਦਾਨਾ

ਗੋਲੇ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋ ਅਤੇ ਅਸੀ ਗੁ
ਸਾਈ ਨਾਰਦ ਨਾ ਲਖੇਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁ
ਸਾਈ ਨਾਰਦ ਕਹਿ ਆਖੀ ਤੁਸੀ ਕਲ
ਤੁਸੀ ਕੇ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਲਿ ਤਾਂ ਹੁਕ
ਸਾਹਿਬ ਕਰਦੇ ਨਾ ਲਗਨ ਮਹਦੀ ਕਿ
ਕਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨਕ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਸਾਈ ਨਾਰਦ ਜੀ ਸਰਬ ਉਪਰ ਇਸ
ਦੀ ਨਾਉ ਹੈ ਕੇ ਆਸ ਕਿਅਰ ਤੀਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਸਾਈ ਨਾਰਦ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਮੈ ਸਾਰਤੁ
ਅਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨਕ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਸਾਈ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਾ ਪਾਸਿ ਕਿਉ ਆ
ਈ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪੁਛੀਐ ਤਿਸ ਪਾਸੋ ਸਦਿ ਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੀ ਪੁਛੋ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਲਿ ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਕਲਿ
ਆਗੇ ਆਇ ਖੜੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਹਿਆ ਕਲਿ ਮਾਤਾ ਤੈਨੂੰ
ਸਾਧਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਇਥੇ ਕਿਉ ਆਈ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਲਿ ਮਾਤਾ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਕ ਤਾਂ ਆਪ ਛੁਟੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛਡਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਆਖਿਆ ਜੋਅਸਾਡਾ ਸਿਖਹੋਵੈਂਗਾਸੋਸਭੋਹੀ ਛੁਟੇਗਾਅਤੇਤੇਰੇਦੰਦਭੁ
ਨੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇਟਾਲਪਟੇਗਾ ਤਾਂ ਕਲਿਬੋਲੀਜੀਮੈਤਾਂ ਹੁਕਮਨਾਲਿ ਫਿਰਦੀ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਤੂੰ ਕਿਸਦੇਹੁਕਮਨਾਲਫਿਰਦੀਹੈਂ ਤਾਂਕਲਿ
ਆਖਿਆਜੀਮੈਂਨਿਰੰਕਾਰਦੇ ਹੁਕਮਨਾਲਿਫਿਰਦੀਹਾਂਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਕ
ਹਿਆਅਸੀਕਿਸਦੇਆਂਹੇਤਾਂਕਲਿਕਹਿਆ ਤੁਸੀਭੀਨਿਰੰਕਾਰਦੇਹੋਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਤੈਨੂੰਏਥੇਆਵਣਾਜੋਗੁ ਨਾਹੀਹੋਰਸੰਸਾਰਥੋੜਾਪਇ
ਆਹੈਤੈਨੂੰਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਜੋਅਸਾਡਾ ਉਪਦੇਸਕਮਾਵੈਗਾਤਿ
ਸਤੇਤੇਰਾ ਜੋਰਚਲੈਗਾਨਾਹੀ ਤੂੰਭਾਵੈਕੇਹਾ ਜੋਰਕਰੈਗੀਅਸਾਕਰਤਾਰਥੋ
ਅਗੋਹੀ ਬਖਸਾਏ ਹੈਨਤਾਂ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਂਈਕਹਿਆ ਸੁਣਕਲਿਮਾਤਾਇ
ਹੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਇਹੁਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤੈਨੂੰ ਇਥੇਅਦਬਹੀਬਣਦਾਹੈਤਾਂਕ
ਲਿਉਥੈ ਹਟਿਖੜੀਹੋਈ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ੨੪ ॥

।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ।

ਤਾਂਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀਉਥੋ ਅੱਗੇਚਲੇ ਪੰਦ੍ਰਾਦਿਨਤੇਪੰਦ੍ਰਾਰਾਤੀਈਵੇ
ਪਉਣਅਹਾਰੀਚਲੇਗਏ ਅਗੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇ ਟਾਪੂਵਿਚਬਿਸਹਰਦੇਸਆ
ਹਾ ਤਿਸਦਾ ਰਾਜਾ ਸੁਪਰਸੈਣ ਆਹਾ ਵਡਾ ਰਾਜਕਰਦਾਆਹਾਉਸ ਸਹਿ
ਰ ਵਿਚਿ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜਾਇ ਉਤਾਰਿਆ ਇਕ ਦਿਨਗੁਜਰਿਆ ਦੂਜਾਦਿਨ
ਗੁਜਰਿਆਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਜੇਹੁਕਮ ਹੋਵੈਤਾਂਮੈਸਹਰਿਵਿ
ਚਿਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਕਿ ਉਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉ ਜਾਂਦਾਹੈਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈ ਬਹੁਤਭੁਖਾਹਾਸਹਰਵਿਚੋ ਕੁਝਮੰਗਪਵੈਤਾਂਪਾ
ਇਆਵਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਮੈਕਹਿਆਜੀ
ਜਨਮਦਾਸੁਭਾਉ ਜਾਂਦਾਨਾਹੀਅਤੇ ਤੁਸੀਨਿਰੰਕਾਰਦੀਜਾਤਿਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਹਸਿਆਹਸਕਰ ਆਖਿਉਸੁਕਿਉਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰਜਾਸੀਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ ਜਿਧਰਹੁਕਮਹੋਸੀਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰ
ਦਾਨਾ ਇਕਥੋੜਾ ਬਾਣੀਏ ਖਾਣਹੈਈ ਤੂੰ ਉਥੇ ਜਾਵੈਂਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਮੈਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀ ਆਖੁ ਨਸਾਨੀ ਦਸੋਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਸਦੇਪਿਉਦਾਨਾਉਂ ਅਖਰਹੈਈਤੂੰਏਹੋਜਾਇਕਰਿ
ਪੁਛਿਜੋਭਾਈਪਾਖਰਬਾਣੀਏਦਾਪੁਤ੍ਰ ਕੇਹੜਾ ਬਾਣੀਏ ਹੈਸੋ ਕਿਥੈਰਹਿੰਦਾਹੈਤਾਂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਜਾ
ਇਕਤੁ ਸਹਰਿ ਵਿਚਿ ਲਗਾ ਪੁਛਣਿ ਜੋ ਭਾਈ ਪਾਖੰਡੁ ਬਾਦੀ ਦਾ ਘਰੁ ਜੋ ਫੜਾ
ਬਾਦੀ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸ ਤਰਫ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਛਦੇ ਪੁਛਦੇ ਕੋਤਵਾਲੀ ਗਇਆ ਤਾਂ
ਇਕਸ ਆਦਮੀ ਆਖਿਆ ਤੂ ਕਉਣੁ ਹੈਂਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਅ
ਤੇ ਫੜੇ ਬਾਦੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪੁਛਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਸਿ
ਓਹੁ ਮੈਨੂੰ ਆਪੇ ਪੁਛਿ ਲਇਗਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਫੜੇ ਦਾ ਘਰੁ ਦਸਿ ਤਾਂ ਉਸ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਈਵੇਂ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਦਸਦਾ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਅਤੇ ਵਤਨ
ਦਸੇਂ ਤਾਂ ਹਉ ਤੈਨੂੰ ਦਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ
ਰੀਤਿ ਏਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਥੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਅਭੂ
ਮੀਆ ਆਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪੁਛੇ ਬਿਨਾਂ ਦਸਣਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀਂ ਇਥੋਂ ਦੀ ਰੀਤਿ ਇਹਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਨੁ ਮੇਰਾ ਮਿ
ਰਾਸੀ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਫੇਰਿ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਵਤਨੁ ਕੌਣੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਆਹੈ ਉਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਰ
ਗਣੇ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਓਹੁ ਮੇਰਾ ਵਤਨੁ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਫੇਰਿ ਪੁਛਿਆ
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੇ ਇਕੁ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਖਤ੍ਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਭੀ

ਤੂੰ ਮਹਰਮੁ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮ ... ਰਦਾਨਾ ਹਸਿਆ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ... ਭਾਈ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾ
ਉ ਦਸ ਮੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾ ... ਨਕ ਦਾ ਮਿਰਾਸੀ
ਹਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਆ ... ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ
ਹਸਿ ਕਰਿ ਆਖਿ ... ਆ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਉਹ ਤਾਂ ਅਸਾਡਾ ... ਪਰਾਤਮ ਯਾਰ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ... ਜੀ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਵਾ
ਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਲੁ ... ਸੋ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਚਲਾ
ਤੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ... ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਨਦਰਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਿਞਾਣ ਲਈ ਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਓਹ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਚਲੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਉਤੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਜਾਹੋਏ ਰਾਗ ਪੜੀਲੇ ਤੂੰ ਸ਼ੇਰੇ [illegible] ਦਸਿ ਤਾਂ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible]
ਸਿ ਲੈਜਾਏ ਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਚੰਗਾ ਲੈ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ [illegible]
ਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰੇ ਬਾਦੀ ਪਾਸਿ ਲੈ ਚਲਿਆ ਜਾਂ ਰਾਹਿ ਵਿਚਿ ਆਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਹਥ ਹਕੀਕਤ ਕਹੀਹੈ ਤੈ ਮੈਨੂੰ ਆ
ਪਣਾ ਨਾਉ ਨ ਦਸਿਆ ਆਖ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ
ਨਾਉ ਦਸਿ ਤਾਂ ਉਸਿ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ
ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਦਸਿ ਤਾਂ ਉਸਿ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇ
ਰਾ ਨਾਉ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਤੁਸੀ ਹੋ
ਦੇ ਕਉਣ ਲੋਕ ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ
ਦਾ ਜੋ ਰਾਜਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸਦਾ ਮੈਂ ਭਣੇਵਾ ਹਾ ਤਿਚਰ ਨੂੰ ਜਾਇ ਸ਼ੇਰੇ ਬਾਦੀ ਦੇ ਪਾਸ
ਵੜੇ ਸ਼ੇਰ ਬਾਦੀ ਅਗੋ ਬੈਠਾ ਮੰਜੀ ਢੂੰਡਦਾ ਆਹਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਜੋ ਸ਼ੇਰੇਬਾ
ਦੀ ਡਿਠਾ ਸੋ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤਾਸੁ ਮੰਜੀ ਵਿਛਾਇ ਦਿ
ਤੀਅਸੁ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੀ ਬਹੁ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹਥਿ ਪਕੜਿ ਕਰ ਬੈ
ਠਾਇਆ ਦੋਵੈ ਮੰਜੀ ਉਪਰਿ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰੇ ਬਾਦੀ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਹ ਸਾਧ
ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸ਼ੇਰੇ ਤੇਰਾ ਘਰ ਪੁਛਦਾ ਫਿਰਦਾ
ਆਹਾ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰੇ ਬਾਦੀ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਏਹ ਸਾ
ਧ ਕਿਥੋ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੌਂਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਪਾਸੋਂ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰੇ ਬਾਦੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜੋ ਅਸਾਨੇ ਪੁਛ
ਦਾ ਆਹੇ ਸੋ ਤਉ ਅਸਾ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਕੰਮ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸਾ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਕ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਪਾਸਿ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰੇ ਬਾਦੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਨਾਹੀ ਜਾਂਣਦੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉਣ
ਲੋਕ ਹੋਦੇ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ
ਪਰ ਓਹ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਉਨ ਅਸਾਨੂੰ [illegible] ਪਾਸਿ ਭੇਜਿਆ ਹੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੁਸੀ ਉਥੋ ਤੇ ਜੀਤ ਚਲੇ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨ
ਚਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਆਖਣੇ ਮੈਨੀ ਵਲ ਲੈ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਜਾਂ ਮੈਂਨੀ
ਵੇ [illegible] ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤੇ ਬਾਢੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਉ ਉਤਾਵਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਡੀਕਦੇ ਹੈਨਿ ਤੁਸੀ ਸ਼ਤਾਬ ਚਲੋ ਤਾਂ ਸ਼ੈ
ਤੇ ਬਾਢੀ ਆਪਣੇ ਮਨੁ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਕੁਝ ਲੈ ਭੀ ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਸ਼ੈ
ਤੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚੁ ਆਖੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ
ਕੇਹਾ ਹੈ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਦਸੇ ਤੇਹੀ ਕੁਝ ਲੈ ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪਾ ਸਦੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤੇ ਬਾਢੀ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਅਤੀਤ ਫਕੀ
ਰ ਹੈ ਕੁਛ ਹਛਾ ਭੋਜਨ ਬਣਾਇ ਲੈ ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤੇ ਬਾਢੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੋ ਤੁਧ ਆਖਿਆ ਸੋ ਮੈ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਉਤਾ
ਵਲਾ ਨ ਹੋਹੁ ਓਹੁ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸਿ ਖਾਲੀ ਕਿਉ ਕਰ ਜਾਈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚਿ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਓਹੁ ਤਾ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੈਨਿ
ਅਤੇ ਮੈ ਤਾਂ ਉਨ ਦੇ ਨਾਲਿ ਹਠਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾ ਭਲਾ ਹੁਣਿ ਤਾਂ ਭੋਜ
ਨ ਦੀ ਜਾਹਗਾ ਆਇਆਂ ਹਾਂ ਭਲਾ ਭੋਜਨ ਤਾਂ ਖਾਈਐ ਐਸੇ ਸਹਰ
ਵਿਚਿ ਤਾਂ ਇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ਼ੈਤੇ ਬਾਢੀ ਨੂੰ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਇਸ ਤਉ ਕੁਝ ਸਮਝੀ ਹੈ ਸੋ ਭਲੀ ਹੀ ਸਮਝੀ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਬ ਹੇਠੁ
ਇ ਫਕੀਰ ਬਾਹਰਿ ਭੁਖੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨੀ ਤਉ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਸ਼ਤਾਬ ਕਰਿ ਤਾਂ
ਸ਼ੈਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸ਼ਤਾਬੀ ਹੋਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤੇ ਬਾਢੀ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉ
ਪਰ ਸੈਣ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਥੇ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਇਖਾਣ ਭੀ ਆ
ਹਾ ਅਤੇ ਪਾਰ ਆਖ ਗਇਆ ਏਹ ਜੋ ਕਢਲਿ ਬਢਲਿ ਦੇ ਫਲ ਸੋ ਆਵੇ
ਸੋ ਸੋ ਤੁਸੀ ਸਾਂਭੂਣਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਾਲਿ ਰੋਟੀਆ ਪਕਾਵਹੁ ਅਰੁ ਫੁਲਾਵ
ਸਾਗ ਛੁਮਰੇ ਏਹ ਗਲਿ ਪਾਰਿ ਆਖਿ ਗਇਆ ਅਤੇ ਆਪਿ ਬਾਗੋ ਹਛੇ ਮੇ
ਵੇ ਲੈ ਆਇਆ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਤੇ ਮੇਵਾ ਸਿਰ ਤੇ ਰਾਖਿਉਸ ਅਤੇ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਉਸ ਚਲਿ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਫਕੀਰ
ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਬਾਲਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ
ਤੈਂ ਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਤਿਥੇ ਆਣਿਆ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੈਂ ਥੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਠੇ ਆਹੇ ਉਦਿਆਨ ਜੰਗਲ ਵਿਚਿ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋਹਾਂ
ਅਗੋ ਆਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰੂ ਕਰਤਾਰ ਅਗੋ ਉਸ
ਭੀ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰੂ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਭੀ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਕਰਤਾਰੂ ਕਰਤਾਰੂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿਆ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆ
ਖਿਉਸ ਆਉ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰੂ ਪਿਛੈ ਮੈਂ ਭੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਤਿ
ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਝੰਡਾ ਇਹੁ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਰਸੋਈ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਅ
ਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਪ
ਰੁ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਹਿਨ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾਨੋ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਇਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਥੋ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਇਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮੇਸਰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਾ
ਉਣ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਜੀਆ ਜੰਤ ਪਸੂ
ਪੰਖੇਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਆਖਿ ਤੂੰ ਕਵੇਂਕਣਾ ਕੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਝੰਡੇ
ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਅਰੋਗੋ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਭੁਖੇ ਹੋ ਹੋਰ ਹਕੀ
ਕਤਿ ਪਿਛੈ ਕਰਿ ਆਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਹੁ ਸਿਖੁ ਸਚੁ ਆਖ
ਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਪਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਕੀਕਤਿ ਨਸ ਤਾਂ ਨਹੀ ਗਈਆ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿਆ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆਖਿਉਸ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਜੋੜੀ ਕਿਸਦੀ ਹੈ ਇਥੇ ਤਾਂ ਝੰ
ਡੇ ਬਾਢੀ ਅਤੇ ਇਹੁ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਸੁਪਰ ਸੈਣ ਦਾ ਭਣੇਵਾਂ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆ
ਨੁ ਕਰਿ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਇਕਠੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਰਸੋਈ
ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੂੰਹ ਤਿਥਾਉ ਚੱਲਦੇ ਆਹੇ ਜਿਥੇ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਭੋਜਨ ਹੋਂਦਾ ਆਹਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਝੰਡੇ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਪੰਜ ਬਾਟੇ ਕਰਿ ਅਤੇ ਇਕ ਵੰਡਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਢਿ ਦੇਹੁ
ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਤ੍ਰੈ ਹੋ ਪੰਜ ਵੰਡੇ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤ੍ਰੈ ਅਸੀ ਆਹੇ ਅਤੇ ਚਉਥਾ ਤੂੰ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਵਾ ਤੇਰੇ ਨ
ਲੇ ਪਰਚਣਵਾਲਾ ਇਹੁ ਸੈਣਿ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਤਾਈ ਲੈ ਆਵਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸ
ਦਿ ਅਚਵੀਐਗੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਪੰਜ ਵੰਡੇ ਕੀਤੇ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਅਤੇ ਇਕ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਅਜੇ ਨਾਹੀ ਖਾਦਾ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ ਖਾਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਖਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈ ਭੀ ਖਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਖਿਆਲੁ
ਨ ਪਾਇਆ ਕਰ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹਿ ਪ
ਇਆ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹਿ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਜੇ ਤੂੰ ਇਹੁ ਸੈਣ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚਵੀਐਗੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹਿ ਪਾ
ਵੋ ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਆਖ
ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹਿ ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਹਉ
ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਇਹੁ ਸੈਣਿ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਨਿ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਪੂ
ਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹਿ ਪਾਈਐ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਉ
ਪਜਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਏਹੋ ਗਿਆਨ
ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਸੋਈ ਅਸਾਨੋ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਇਹੁ ਸੈਣ ਆਖਿਆ
ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਕਿਥੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਕਹਿਆ ਓਹ ਮਰਦਾਨ ਮਿਰਾਸੀ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੇ
ਪਾਸਿ ਆਂਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੈ ਸੋ ਏਹੋ ਗਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇ
ਹੁ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਮੈ ਉਸ ਤਾਂਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ
ਪੁਰਾਤਮੀ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਅਸੀ ਤੇ ਓਹ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ
ਗੀ ਲਗੀ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਤੁਸਾ
ਨੋ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਅਗੇ ਤਾਂ ਇਥੇ ਕਦੀ ਨਾਹੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀ
ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਪੁਰਾਤਮੀ ਅਸਨਾਊ ਹੈ ਇਤਨਾ ਦੂਰ ਤੁਸਾਂ ਕਿਉਂਕੇ
ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹੁ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੈਨੂੰ ਆਪੇ ਖਬਰ ਹੋਇਗੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੇ ਮਿਲੀਏਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਬਾਢੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਜੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਗਇ
ਆ ਆਹਾ ਸੋ ਉਨ ਮੁਹ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਭੁਲ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੇ ਅਗੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨੋ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਾਣ
ਦਾ ਅਤੇ ਹੁਣਿ ਅਸਾਨੋ ਜਾਹਰਿ ਕਰਨ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਤੂ ਤਾਂ ਹੁਣਿ ਜਾਹਿ ਅਸੀ ਭੁਲ ਕੇ ਮਿਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਫਿ
ਰੰਦੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਭੋਜਨ ਅਮਾਨਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਓਹੁ ਮੁਹ ਪਾਇਦੇ ਨਾਹੀ
ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅਸੀ ਭੁਲ ਕੇ ਮਿਲੀਏਗੇ ਏਹ ਗਲਿ ਬਣਦੀ ਨਾ
ਹੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਚਲੁ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਤਾਂ ਛਿਹ ਘੜੀਆ ਰਾਤਿ ਗੁਜ
ਰ ਗਈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਤੇ ਫਿਰੰਦਾ ਬਾਢੀ ਦੋਵੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਏ ਦੋਹਾ
ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਤੂ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀ ਦ
ਭੀ ਮਰਮ ਹੈ ਜੋ ਕਿਆ ਬੋਲੀ ਬੋਲਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਬੋ
ਲੀ ਤਾਂ ਭਲੀ ਬੋਲਦੇ ਹੈਂ ਆਖਦੇ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਅ
ਤੇ ਫਿਰੰਦਾ ਬਾਢੀ ਇਕ ਪਹੁਰ ਰਾਤਿ ਗਈ ਆਹੀ ਤਾਂ ਦੋਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੋ
ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਆਣ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆ
ਖਿਆ ਆਓ ਭਾਈ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਆਉ ਭਾਈ ਪੁਰਾਤਮੀ ਯਾਰ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ
ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਹੁਣਿ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਸੀ ਤੇ ਤੁਸੀ ਕ
ਦ ਪੁਰਾਤਮੀ ਯਾਰ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਪੁਛੁ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ
ਨੂੰ ਪੁਛੁ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਏਹ ਸਾਧ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਮਚਲੇ ਹੋਇ ਕੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੇ ਆਖਦੇ ਆਹੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਪੁ
ਰਾਤਮੀ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਹੁਣਿ ਕਿਉਂ ਮੁਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਕਾਈ ਨੀਸਾਣੀ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਓਹੋ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਇਸ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਾਈ ਖਬਰ ਨਾ
ਹੀ ਪਰ ਤੂੰ ਤਾਂ ਖਬਰਦਾਰ ਹੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਖਬਰ ਸਭਾ ਹੈ ਕਿਉ ਤਾਂ ਇੰ
ਦ੍ਰ ਸੈਣ ਮਚਲੇ ਹੋਇ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੇ ਤੁਸੀ ਕੋ
ਹੀ ਮਲੂਮੀ ਦਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ
ਸੈਣ ਓਹ ਦਿਨ ਯਾਦਿ ਕਰਿ ਜੋ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਦੇ ਤੁਸੀ ਸੇਵਕ ਹੋਦੇ ਆਹੇ ਅ

ਤੇ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਵਿਚਿ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਹੋਸਨੀ ਬਾਬਤ ਸੰਗ ਉਠਾਇਆਸੀ ਅਤੇ ਅ
ਖਿਉਸ ਜੋ ਹੋਸਨੀ ਸੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਸ ਨੀ ਹੋਸਦੀ ਆਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪੁਛਉ
ਸ ਜੋ ਹੋਸਨੀ ਕਿਉਂ ਹੀ ਹੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕਾਰਨ ਛਉ ਦਲਾਇਆ ਤੁਸਾ ਜੁਠੀ ਬਾਤ
ਦੀ ਭਰੀ ਤੁਸੀ [illegible] ਬਹੁਤ ਨੀਸ ਕਰਹਿਦੇ ਆਹੇ ਤੁਸਾ ਜਾਤਾ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ
ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਕੇਹਾ ਤ੍ਰਠ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ [illegible] ਕੀਤ
ਆਹਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਹੋਸਨੀ ਕਰਨੀ ਆਹੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕਰਤੇ ਭੁਲ
ਇਆ ਤਾਂ ਤੁਸਾ ਝੂਠੀ ਸਾਖ ਭਰੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਜਨਕ
ਤੁਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਹਥੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਫੇਰ ਤੁਸਾਨੂੰ ਜਨਮ ਹੋਤਦੇ ਏਹ ਤੇ
ਤੁਸੀ ਅਕਠੇ ਰਹਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾ ਫੇਰਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਇ
ਥੋਂ ਦੇ ਵਿਛੜੇ ਕਿਥੇ ਜਾਇ ਪਵਾਂਗੇ ਫੇਰ ਤੇਰ ਤੇ ਅਸਾਡਾ ਮੇਲਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਿ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸਾ ਤੁਸਾਨੇ ਆਖਿਆ ਦੇਖਿ ਭਾਈ ਤੁਸਾਡੀ ਭਗਤਿ
ਪੂਰਨ ਹੋਸੀ ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਵਿਚਿ ਦੋਇ ਖਤੇ ਹੋਏ ਆਹੇ ਇਕ ਤਾ ਤੁਸੀ ਮੂਰਤ ਪੂ
ਜਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਇਕ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਆਹਾ ਪਰ ਤੁਸਾਨੇ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ
ਮਨਾ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮੂਰਤਿ ਨ ਪੂਜੋ ਪਰ ਤੁਸੀ ਪੂਜਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਤੁ
ਸਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਅਗੇ ਟਾਲਿਆ ਆਹਾ ਸੋ ਸਚੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫੇਰ ਤੁਸੀ ਮਿ
ਲਕਰਿ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਪਾਸ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਤੁਸਾ ਆਖਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹ
ਕਿਆ ਹੂਆ ਅਸਾਂ ਤੇਰਾ ਆਖਿਆ ਆਖਿਆਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਜੋ ਫੇਰ ਜ
ਨਮ ਸਟੇ ਏਹ ਕਿਆ ਤੁਸਾਡੇ ਆਤਮੇ ਕਿਆ ਆਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਸੀ ਮੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਝੂਠ ਨਾਹਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਲਗੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ ਪਰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਤੁ
ਸਾਨੇ ਏਹੋ ਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਆਂਵੇਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਤੁਸਾ ਆਖਿ
ਆ ਜੇ ਜੀ ਅਸੀ ਜਨਮ ਹੀ ਆਂਵਦੇ ਰਹੀਏ ਗੇ ਕਦੀ ਅਸਾਡੀ ਖਲ
ਸੀ ਭੀ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸਾਡੀ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਹੋ
ਸੀ ਪਰ ਜਨਮ ਭੋਗ ਕੇ ਕਲਿ ਜੁਗ ਵਿਚ ਉਧਰੋਗੇ ਅਤੇ ਕਲਿ ਜੁਗ ਵਿ
ਚ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਕਲਿ ਜੁਗ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਨ
ਉਧਰੇ ਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਸਾਥ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਤਰਨਿਗੇ ਅਤੇ ਮੈ ਤੁਸਾ
ਨੂੰ ਆਪੇ ਢੂਢ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਜਾਣ ਭਾਈ ਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭੀ ਹੋਰ ਨਿਸਾਨੀ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਭੀ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸੇ ਨਿਸਾਨੀ ਤੇ ਨਿਸਾ ਹੋਈਆ
ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਜੋ ਧੰਨ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦ
ਰਸਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਗੇ ਫੇਰ ਬੋਲਿਓ ਨਾਹੀ ਜਾਂ
ਇਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਹਿਕ ਜਬਾਬ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਆਖ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨਿਸੰਗ ਆਖਿ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਪੁਛਿ ਤੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਮੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਏਹੋ ਆਹਾ ਜੋ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਅਕਠੇ ਹੋਂਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਤੁਸਾ
ਭਗਤਿ ਭੀ ਢੇਰ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਤੁਸਾ ਪਾਸ ਆਏ ਆਹੇ
ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਉਧਾਰ ਕਰ
ਦੇਵਹੁ ਤੁਸਾ ਅਸਾ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਬੋਲਿਆ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਮੈਂ ਭੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾ ਜੋ ਤੂ
ਸਾਂ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਦਇਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਕਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਬੰਦੇ ਦਾ ਕੋਰ
ਜੋ ਕੁਛ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਕਰੋਗੇ ਸੋ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿ
ਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣਿ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦੇ ਦੇ
ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਆਏ ਹਾਂ ਪਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਸਾਡਾ ਵਚਨ ਆਹਾ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈ
ਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਵਚਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੈ ਪਰ ਵਚਨ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਅ
ਤੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਸੀ ਚਾਹਦੇ ਹੋ ਸੋ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਸਿ ਨਾਹੀ ਆਵਦੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂ
ਆਪਣੀ ਨਾਲ ਕੀਮ ਹੈ ਘਸੀਟ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਸ ਨਾਹੀ ਆਵਦੀ ਅਤੇ ਜੋ
ਕਿਛੁ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੋ ਬੰਦੇ ਹੀ ਨਾਲਿ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਕਰੋਗੇ ਸੋ ਅਸਾਹੀ
ਨਾਲ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਰਜਾਇ ਤੁਸਾਡੀ ਅਸਾਂ ਵਚਨ
ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਆਹਾ ਅਗੇ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਂਇ ਪਵੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆ
ਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਬੰਦਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸੋ
ਮੰਨੋ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਥਾਈ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾਂ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ
ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋ
ਲਿਆ॥ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥

॥ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰ ਭਾਗੈ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲ ਦਾਹ ਦਿਸ ਤਿਆਗੈ॥
॥ਊਪਰ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸਾ॥ ਘਟ ਮੈਂ ਸਿੰਧ ਕੀਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥

॥੧॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥੁ ਭੁਲਾਨਉ ਆਨ ਪਦਾਰਥ ਤਾਂ ਕਉ ਧਿ
ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਰਥ ਦਿਤਾ ਏਹ ਧਨ ਦੌਲਤ ਦੇਖਿ ਕੇ ਭੁਲਿਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਏਸ ਤੇਰੀ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜਨਾ ਅਗਨਿ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਟੀ ਏਹ ਦੇਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਜੋ ਪਾਣੀ ਪੀਦੀ ਹੈ ਸੋ ਬਾਲਕ ਦੀ ਦੇਹੀ ਕਚੀ ਹੋਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਅਗਨਿ ਤਾਈ ਪੋਹ ਨਾਹੀ ਸਕਦੀ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪੋਹ ਸਕਦੀ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਨਾਮ ਦੀ ਰਿਦੇ ਹੋਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕੈਸਾ ਹੈ ਭਾਈ ਸ਼ੇਖ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪੁ ਤੇਰੇ ਨਾਈ ਲਗੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਬਜੀਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜਪੋ ਅਤੇ ਮੈ ਗਰੀਬ ਦੁਖਣੇ ਮੇਰਾ ਕਬੀਲਾ ਕਿਥੋ ਖਾਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ

॥ਪ੍ਰਥਮੇ ਆਖਣ ਪਹਿਲੂ ਦੂਧੁ ਮੇਲ ਕੀਨੇ ਸਾਥ ਨਸੂਧਾ ਭਤੇ ਨਿਰ [illegible]
ਭਉ ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਕਿਉ ਹੋਦੀ ਕਉ ਅਣਹੋਦੀ ਹੈ ॥੨॥ [illegible]

ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ਼ੇਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥ ਦਿਤਾ ਜਾਂ ਬਾਲਕ ਗਰਭ ਵਿਚਿ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਧ ਨਾਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਜਮਸੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਲਕ ਜਨਮਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਧ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨ ਕਰ ਅਚਿੰਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਰਿਜਕ ਪਹਿਲੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਉ ਪਿਛੋ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁ ਤੂੰ ਕਿਉ ਡਰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਨਿਰਭਉ ਹੈ ਭੈ ਤੇਰਾ ਹੈ ਏਹ ਜੋ ਦੇਹ ਤੇ ਰਿਜਕ ਆਖਦੇ ਹੋ ਨਸੋ ਏ ਅਣਹੋਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਦਾ ਹੋਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਤੇਰਾ ਪਸਾਰਾ ਹੈ ॥੨॥ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੀ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹੋ ਸੋ ਓਹ ਗਲ ਗੁਪਤ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥੨॥

॥ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰੈ ਜਗਦੀਸੈ ॥੧॥
॥ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਰੇ ਬਖਿਆਨਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ਼ੇਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥ ਦਿਤਾ ਏਹ ਦੇਹੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਤੇ ਅੰਦਰਿ ਇਸ ਦੇ ਜੋ ਆਤਮਾ ਦੇਹੀ ਹੈ ਸੋ ਗੁਪਤ ਹੈ ਉਸ ਦੇਹੀ ਨਾਲ ਏਹ ਜਾਸੀ ਅਤੇ ਏਹ ਦੇਹੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਓਹ ਦੇਹੀ ਇਸ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਝਦੀ ਨਾਹੀ ਏਹ ਸਭੁ ਸਾਜ ਜਗਦੀਸ

ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੈਨਿ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਆਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤ
ਵਿਚ ਕਰੈ ਭਾਵੈ ਵੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਿਚਿ ਕਰੈ ਪਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਤੁਰਤ ਲ
ਭੇਗਾ ੩ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਫੇਰਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਦਿਸ ਨਾਹੀ ਆਂਵਦਾ ਅਤੇ ਏ
ਹ ਤਾਂ ਦਿਸ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਸਭੋ ਸਰੂਪ ਜਿਤਨਾ ਹੈ ਤਿਤਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਭੋਗ ਦੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ। " " " " " "

[illegible] ਕੋ ਬਿਨਸਾਨੋ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਦੇਖ ਭੂਲੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿ
[illegible] ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪

ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ [illegible] ਨਾਹੀ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅ
ਰਥ ਕੀਤਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਜਿਤਨੀ ਦਿਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਅਦ੍ਰਿਸਟ
ਹੋ ਜਾਇ ਹੋਇ ਕੇ ਛਪ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਕ ਖਿਨ ਵਿਚਿ ਕਈ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਕਰਿ ਦਿ
ਖਾਂਵਦਾ ਹੈ ਜਾਗਰਿ ਜੋ ਨਦਰਿ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸੈਸਾਰ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਕਹਿੰਦ
ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਦੇਖਦਿਆ ਅਖੀ ਅਗੋ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨਿ ਤਿਨਾ ਨੋ ਆਖਦੇ ਹੈ
ਨਿ ਦਿਸ ਨਾਹੀ ਆਂਵਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਅਜੇਹਾ ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੇ ਤਿ
ਸਦੀ ਪਰਮਗਤ ਹੋਵੇਗੀ ੪੧ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਬਾਦੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ
ਪਇਆ ਏਹੋ ਆਖੇ ਜੀ ਮੈ ਭੁਲਾਂ ਹਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ ਜੋ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਇਤਨੀ
ਆ ਗਲਾਂ ਕੀਤੀਆ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਉਠਿ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਾ
ਕੋਈ ਤੁਰਨਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਉਠ
ਖੜਾ ਹੋਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਲੈ ਆਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਾ
ਕਿਥੇ ਹੈ ਈ ਪਹਿਰ ਅਢਾਈ ਗਾਡਿ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਆਣ
ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਲਗੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਲਗੇ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ [illegible] ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇਵਿਆ ਅਤੇ ਅਧਾਰ
ਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਆ ਲੈ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਾ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਜੇਵਿ
ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਲੈ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਚਾਇ ਲੀਤਾ ਲੈ ਕਰ ਲਗਾ ਜੇਵਣ ਜਿਉ ਅਧਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਿਆ
ਆ ਤਿਉ ਇੰਦ੍ਰੇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਦੇਹ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਨੂੰ ਸ
ਭ ਕਿਛੁ ਦਿਸ ਆਇਆ ਜਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬਿਦੇਹ ਹੋਇ
ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਹ ਕਿਆ ਹੈ

ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਅਸਾਨੋ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਇ
ਥੇ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕਰਨ ਕੀਆ ਹਾ ਤੇ ਕੀਤੇ ਹੈ ਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ
ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਨੋ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾ ਆਹਾ ਇਸ ਵਖਤ ਮੈਂ
ਜੀ ਕਿਥੇ ਬਹੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਰਾਤਿ ਪਹੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜਲ ਲੈ
ਆਵੈ ਜੋ ਇਸ ਨਾਨ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਸ੍ਰੈਡੇ ਨੂੰ ਭੀ ਨਵਾਵਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਇਸ
ਨਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੈਡੇ ਨੂੰ ਭੀ ਨਵਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੈਡੇ ਦੀ ਖੁਆਰੀ ਉਤਰ ਗਈ ਸ੍ਰੈਡ ਬਾ
ਦੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਸ੍ਰੈਡ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੈਡੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸਾਂ
ਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੈਡੇ ਬਾਦੀ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਸਉਪੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਤਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਇਕ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਗਰ ਮੈ ਤਪਾ ਆਇ
ਹੈ ਉਸ ਸ੍ਰੈਡੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਸਉਪੀ ਅਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਉਸ ਤਪੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਤੇ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਅਤੇ ਸ੍ਰੈਡ ਬਾਦੀ ਪੰਜੇ ਅਸੀ ਉਦਿਆਨ ਜੰਗਲ ਵਿ
ਚਿ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਆਏ ਆਇ ਕਰਿ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ
ਤਪਾ ਕਉਣ ਹੈ ਈਹਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਉਠ ਖੜੋਤ
ਆ ਅਰ ਰਾਜੇ ਕੇ ਆਦਮੀਆਂ ਕੌ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੁਮ ਚਲੋ ਮੈ ਰਾਜੇ ਕੀ ਨਿ
ਸਾ ਕਰ ਆਵਤਾ ਹੌਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਹੁ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਬਹੁ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਹ ਤਾ ਤੁਮ ਕੌ ਜਾਣਤਾ ਨਾਹੀ ਅਰ ਜੀ ਓਹੁ ਮੇਰਾ
ਸਾਲਾ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਬਿਧਾ ਨ ਹੋਵੈ ਉਸ ਕੀ ਨਿਸਾ ਕਰਿ ਆਵਤਾ ਹੌਂ ਤੁਮ ਕਿ
ਆ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿਆ ਤਾ
ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਆਉ ਪੁਤ ਕਿਛੁ ਕਹੈਗਾਂ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਮੈਂ ਕਹਿਣੇ ਹੀ ਆਇਆ ਹਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਪੁਤ ਤੂ ਕਿ
ਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹ ਆਦਮੀ ਤੁਮ ਭੇਜਦੇ
ਹੋ ਕਉ ਬੁਲਾਵਦੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹਾ ਪੁਤ ਮੈ ਭੇਜੇ ਥੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕ

ਹਿਆ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ਥਾ ਜੋ ਇਨ੍ਹੇ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁ ਮੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਥਾ ਜੋ ਮੈ ਭੀ ਉਸਕੋ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇਖਣੇ ਦੇਖਣੇ ਮੈ ਵਡਾ ਫੇਰਕ ਹੈ ਇਕ ਦੇਖਣੇ ਮੈ ਭਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਕ ਦੇਖਣੇ ਮੈ ਬੁਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਦੇਖਣੇ ਮੈ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਮੁਝਕੋ ਕਹੋ ਮੈ ਉਸੀ ਤਰੇ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹ ਤਾ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਉਸ ਅਰੁ ਕਰਤਾਰ ਮੈ ਭੇਦ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਅਰ ਓਹ ਤਾ ਬੇਤਾ ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸ ਪਰੇ ਜਨ ਪਰ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤਾ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਕਰਿ ਦੇਖਤਾ ਹਉ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖਣੇ ਕੀ ਮਰਿਯਾਦਾ ਨਾਹੀ ਜੋ ਜਬ ਤੇ ਸਿਉ ਪਾਸ ਬੁਲਾਈਐ ਸਾਧ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਆਪ [illegible] ਕਰਿ ਆਪੁ ਦੇਖਣੇ ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਭਲਾ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੇਂਗਾ ਸੋਈ ਹਮ ਕਰਗਾ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਜੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਭਲਾ ਭੋਜਨ ਲੇਹੁ ਅਰ ਭਲੇ ਮੇਵੇ ਲੇਹੁ ਅਰ ਅਧੀਨਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ ਅਗੇ ਰਖੋ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖਣੇ ਕੀ ਯਹਿ ਰਉਸ ਹੈ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ [illegible] ਆਦਾ ਬਲੀ ਆਹਾ ਰਾਜੇ ਉਹਾ ਗਲ ਮੰਨ ਲੀਤੀ ਭਲੇ ਭੋਜਨ ਲੀਤੇ ਅਰ ਭਲੇ ਮੇਵੇ ਲੀਤੇ ਅਰ ਭਲੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲੀਤੇ ਨਾਲ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਲੈ ਤਾ ਆਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਰਖ ਕਰ ਚਰਣੋ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਜੋ ਕਿਛੁ ਲਿਆਇਆ ਆਸੀ ਸੋ ਆਨ ਅਗੇ ਰਖਿਉਸ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਰਾਜਾ ਕਰਮਵੰਤ ਹੈ ਇਸ ਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋਰ ਉਪਰਿ ਬਾਣੀ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ।

ਏਕੋ ਰਾਜ ਦੀਆ ਸੁਧਰਸੈਣਾ ਅੰਜਨ ਗਿਆਨ ਪਾਇਆ ਜਿ
ਹਨੇਰਾ ਮਿਟਿਆ ਪਿਆਰ ਗਏ ਬਿਕਾਰਾ ਐਸਾ ਸਾਹਿਬ ਮੀਤ ਹ
ਮਾਰਾ। ੧ ।ਸੁਧਰਸੈਣ ਜਾਹਿ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ਏਕੋ ਰਾਜੁ
ਦੀਆ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ। ੧ ।ਰਹਾਉ। ।ਅਠਾਰਾ ਜੇ ਭੂਮ
ਚੀਰ ਪੜਿ ਕੀਨੇ ਸਭ ਸੇਵਕ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਮਨ ਭੀਨੇ ਐਸੀ ਪ
ਭੁ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੁਦ ਗੁਰਮਤਿ ਉਪਜੀ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੀ
ਸਉ ਵਲ ਪੂਰਕੋ ਰਾਜ ਤ੍ਰਿਮਰਾ ਤੀਨ ਦੀਪ ਭ੍ਰਮ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰਾ ਬ
ਧਾ ਬ੍ਰਿਸਨ ਮਹੇਸ ਤੇ ਉਤੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਤੁਮ ਨਿਰਮਲ ਸੁਚੇ।

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

" ੩ ।ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਇਹ ਸੰਗਤੁ ਮਾਰਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰ
ਤਾਂ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਆਪ ਦਿਆਲਾ ਤਿਸ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਭੁ ਮਿਟੈ ਜੰਜਾਲਾ ।੪

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਸਉ ਟਾਪੂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕੀਤਾ ਨਿਖਤ੍ਰ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਅ
ਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਦੇ
ਘਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਨ ਦੀ ਪਦਾਰਾਜ ਲਗਾ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੋਇਆ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਦੇਖੀਂ ਮਤ ਤੈਂ ਵੈਰੀ ਰੀਸ ਕਰਦਾ
ਹੋਵੈਂ ਮਤ ਕਦੀ ਰਾਜ ਤੇਜ ਵਿਚਿ ਆਇ ਜਾਵੈਂ ਭੁਲਿ ਜਾਵੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ
ਹਥ ਜੋੜ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਰਾਜ ਭੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਦਾ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਐਸਾ ਵਖਤੁ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਹਥਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਅਸਾ ਇਥੇ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਥਾਪੀ ਨੂੰ
ਥਾਪਿਆ ਹੈ ਸੋ ਮੰਜੀ ਅਸਾਡੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਇਕ ਛਤ੍ਰ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਰਾ
ਜ ਭੀ ਅਸਾਡਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੰਜੀ ਦੋਵੈਂ ਦਿਤੇ ਹੈਨਿ ਤੈਂ ਇਨਾ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਕ
ਰਣੇ [illegible] ਤਾਂ [illegible] ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਦੋਹਾ ਅਬੇ ਟੇਕੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ [illegible] ਜੀ ਐਗੁਸਚੇਹੀ

ਦਾਸ ਤੇ ਕਰਤਬ ਅ ਸਾਨੂੰ [illegible]
ਲੇ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸ਼ੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਹੋਣ ਲਾਗਾ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਰਾ
ਜਾ ਕਉਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ ਹਿਆ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ
ਗਉ ਟਕੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸਾਡੇ ਪਰਾਨ
ਹਤੇ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ
ਆ ਰਾਜਾ ਅਸੀ ਤੁ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਅ
ਹੇ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਇਕ ਹੋਇ ਜਾਵੀਂ ਐਗੇ ਤੁਸਾ ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ
ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਦਿਨ
ਇਥੇ ਰਹੋ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਆਤਮਾ ਠਹਿਰੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ
ਰਾਜੇ ਕਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਮੰਨੀਐ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਇਥੇ ਰਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਫੇਰਨਾ ਨਾਹੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਗੁਰੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਕ ਜੀ ਇੰਦ੍ਰ ਅਤੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਪਾਸਿ ਰਹੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਵਿਦਾ ਕੀਤੀ ॥ ਬੋਲੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥

ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਲ ਮਿਲਾ ਦੀਪ ਨੂੰ ਚਲੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਾਣੀ ਉਪਰਿ ਇਵੇਂ ਚ
ਲੇ ਜਾਵਨਿ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਜਈਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਫਿਰਿ ਅ
ਹੀਨੇ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤਿਥੇ ਬਹਿ
ਜਾਈਐ ਅਗੇ ਸਿਲ ਮਿਲਾ ਦੀਪ ਵਿਚਿ ਧੂਮ ਪਈ ਆਹੀ ਜੋ ਇਕ ਤਪਾ ਆ
ਇਆ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਪਾਸਿ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਤਿਨ ਦੀਪਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਬਰਨ
ਕੀਤਾ ਹੈਸੁ ਅਤੇ ਓਥੇ ਇਕ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਟੀ ਤੂੰ ਖਾਣ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਅ
ਨਾਂ ਪੁਰਖ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਏਹੋ ਧੁੰਮ ਹੋਇ ਰਹੀ ਆਹੀ ਸੋ ਅਸੀ ਝੰਗੇ ਹੇਠਿ ਉਦਿਆਨੁ
ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਸਤਿ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਜੀ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਸਹੁਰ ਦੇਖਿ ਆਂਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿਆ ਹਸਿ ਕਰਿ ਬੋਲਿਆ ਕਿ
ਉਸ ਦੇ ਨਾਂ ਕਿਛੁ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਤਾਂ
ਕਰਿ ਤੁਸਾਂ ਏਕੋ ਬੇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲਿ ਹਠ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਪੁ
ਰਮਾਤੁਰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਇਥੇ ਕਿਛੁ ਆਹਿ ਪਾਇ ਸੁਖਾਵਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕੁਛੁ ਸੰਤੋਖ ਪਕੜੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰਿ ਕੇ ਬੈਠ ਗਇਆ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਹੁਰ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇ
ਸ ਸਹੁਰ ਦਾ ਨਾਉ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮਧੁਰ ਬੈਣ ਹੈ ਅਤੇ ਵ
ਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਹੈਸੁ ਏਹੋ ਗਲਾਂ ਹੋਦੀਆ ਸਨਿ ਰਾਜਾ ਮਧੁਰ ਬੈਣ ਸਿਕਾਰ
ਖੇਡਣ ਆਇਆ ਆਹੀ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡਦਾ ਇਧਰੇ ਆਇਆ ਜਿਥਰ
ਅਸੀ ਝੰਗੇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨੋ ਰਾਜਾ ਦੇਖ ਕਰਿ ਖੜਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਤਾਂ
ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਜੋ ਉਜਾੜ ਵਿਚਿ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿ
ਆ ਹਮ ਆਦਮੀ ਹੋਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਸਹਰ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਕਿਉ ਬੈ
ਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਿਸ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਅਤੀਤ ਹੋ ਤਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਪ
ਰਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਕਿਸ ਰਉਸ ਪਰ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਜੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਭੁਖ ਨ ਲਗਤਾ ਬੋਲਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖ ਨਾਲ ਬੇ
ਹਾਲ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਰਾਜਜੀ ਅਸੀ ਤਾ ਪਰਦੇ
ਸੀਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਤੁਮ ਕਿਸ ਨਗਰ ਸੇ ਆਏ ਹੋ ਤੁਮਾਰੀ
ਬੋਲੀ ਤੋ ਸਮਝੀ ਨਾਹੀ ਜਾਤੀ ਤਾਂ ਹਮ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹਮ ਪੰਜਾ
ਬੀ ਧਰਤੀ ਸੇ ਆਏ ਹਾਂ ਕਈ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸੁਣਾ ਹੋਇਗਾ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾ ਭੁਲਾਏ ਤਾਂ ਏ ਸਾਧ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਪੁਛਿਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਕਿਸ ਹਾਲ ਦੇਸ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਕਾ ਹੈ ਤੁਮ ਤਿਨ੍ਹ
ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਉਥਾ ਸੇ ਹਮ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ
ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਤੁਮ ਹੋਤੇ ਕੌਣ ਹੋ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹਮ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਬਤਾਵਹੁਗੇ ਪਰ ਤੁਮ ਆਪਣਾ ਨਾ
ਉ ਬਤਾਵਹੁ ਮਹਿਤ ਤੁਮਾਰਾ ਤੋ ਬੋਲਤਾ ਨਾਹੀ ਪਰ ਤੁਮ ਇਸ ਕਾ ਨਾਉ ਭੀ
ਬਤਾਵਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਹਿਤ ਕਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾ
ਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਬਾਲਾ ਹੈ ਅਰ ਇਸ ਕਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁ
ਸੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਅਰ ਤੈਸੇ ਬਾਢੀ ਕੇ
ਪਾਸ ਪਰ ਤਾਪੂ ਦੇ ਆਇਆ ਹੈ ਸਚ ਹੀ ਕਹੀਓ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਏਹੀ ਦੇ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਭੀ ਬਤਾਇ ਅਰ ਆ
ਪਣਾ ਵਰਣ ਭੀ ਬਤਾਇ ਅਰ ਸਹਰ ਕਾ ਨਾਉ ਭੀ ਬਤਾਇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਣ ਅਤੀਤ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਮਧਰ ਬੈਣ ਹੈ ਅਰ ਸਹਰ ਕਾ ਨਾਉ ਬ
ਹਮਪੁਰ ਹੈ ਇਸ ਵਲਾਇਤ ਕੇ ਹਮ ਰਾਜੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਅਰ ਵਰਨ ਹਮਾਰਾ ਬ
ਸਣਕ ਹੈ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਬ ਇ
ਸ ਦੀਪ ਪਰ ਏਹ ਦੀਪ ਕਉਣ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਅ
ਤੀਤ ਇਹ ਸਿੰਗਲਾ ਦੀਪ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਏਹ
ਕੇਤੇ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਅਤੀਤ ਇ
ਸ ਤੀਨ ਦੀਪ ਮੇ ਅਠਾਰਾ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ
ਉਨ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧਰ ਬੈਨ ਕਹਿਆ ਸੁਣ
ਅਤੀਤ ਰਾਜਿਆਂ ਕੇ ਨਾਮ ਕਹਣੇ ਨੇ ੧ ਮਧਰ ਬੈਨ ੨ ਸੁਧਰ ਸੈ
ਣ ੩ ਸੁਖ ਚੈਨ ੪ ਅਸ ੫ ਨਾਥ ੬ ਸਗਰ ਸੈਨ ੭ ਬੀਰ ਬੈਨ ੮

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਾ ਲਨੈਨ੮ ਰਾਇਐਨ੯ ਸੁਖਸਾਗਰ ੧੦ ਨਗਾਪਰਸਰਮੀ ੧੧ ਰਾਜਾ
ਅਟਕਾਪਟਕਾ ੧੨ ਸੁਧਸਮਾਲਕ ੧੩ ਬੁਧਬਬੇਕ ਬਾਲਕ ੧੪ ਰਾਜਾ
ਨੈਨਜੋਤ ੧੫ ਰਾਜਾਬਲਿਸਿੰਗਾਰ ੧੬ ਰਾਜਾਤੁਰਤਤੇਗ ੧੭ ਰਾਜਾਅਗਮ
ਰਾਇ ੧੮ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਅਠਾਰਾਂ ਕੇ ਨਾਮ ਕਹੇ ਤਾਂ ਮੈ ਰਾਜੇ ਮਧਰ
ਬੈਣ ਕੌ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਤੈ ਕਹੀ ਐ ਪਰ ਜੀ ਇਨੇ ਅਠਾਰ
ਰਾਜਿਆ ਮੈਂ ਸਿਕਦਾਰ ਕਉਨ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਅਤੀਤ
ਸਭਨ ਕੇ ਉਪਰਿ ਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹ ਗਲ ਕਿ
ਉ ਜੂਠ ਬੋਲੀਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਏਹਿ ਬਾਤ ਕਿਆ ਸਮਝ ਕਰ ਕ
ਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਭਨਾ ਦੇ ਉਪਰ ਕਵਲਨੈਨ ਨਾਹੀ ਸਭਨਾ ਦੇ ਉ
ਪਰਿ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜਾਨਤਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈ ਜਾਨਤਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਸਭਨਾ ਕੇ ਉਪ
ਰ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜਾ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧਰ ਬੈਨ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਅਤੀ
ਤ ਤੇਰਾ ਮਹਿਤ ਕਹਾ ਤਾ ਹੈ ਕੇ ਤੂੰ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਮਹਿਤ ਤਾਂ ਬੋਲਤਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੈ
ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜੇ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਤਦ ਬੋਲੇਗਾ ਜਦ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵ
ਣੇ ਵਾਲਾ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਹਮ ਬੁਲਾਵਹਗੇ ਤਾਂ ਮੈ ਆ
ਖਿਆ ਬੁਲਾਈਏ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬੁਲਾਇ ਸਕਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਘੋੜੇ ਤੇ ਉਤਰਿਆ
ਉਤਰਿ ਕੈ ਰਿ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਨਜੀਕ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਅਰੇ ਭਾਈ
ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕਰਤਾਰ ਕ
ਰਤਾਰੁ ਏਹੀ ਅਵਾਜ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇੜੇ ਹੋਇ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤ ਜੀ ਕਰਤਾਰ
ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਮਾਧਿ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ
ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਆਉ ਭਾਈ ਜੀ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਰਾਜਾ ਮਧਰ ਬੈਣ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ
ਆ ਤੁਮ ਨਗਰੀ ਮੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਹਮਾਰਾ ਨਗਰ
ਏਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਗਰੀ ਮੈ ਚਲੋ ਉਜਾੜ ਮੈ ਬੈਠਣਾ ਕਿਆ ਰ
ਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਅਸੀ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਆਹੇ ਹਮ
ਕਉ ਉਜਾੜ ਹੀ ਵਸਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਗਰ ਮੈ ਕੋਈ ਭੀ ਰਕੀਬ
ਬਰ ਲਏਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

"ਏਕ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਨਾਮ ਜਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛ ਦੀਨਾ ਭੁਖ ਨ ਰਾਸ ਭਛੀਨ ਕੇ
ਅਪਨ ਕਰਲੀਨਾ ਐਸਾ ਨਾਮ ਨ ਛਾਡੀਐ ਸਦਾ ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ।
"ਲੇਖਾ ਕਬੀ ਨ ਪੁਛਈ ਮਨ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ" ੧ "ਰਹਾਉ"
"ਤ੍ਰਿਜਨ ਉਤਮ ਹਮ ਕੀਆ ਸਿਤਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਲ ਸੀਤਲ ਹਿਰਦੇ
ਪੀਆ ਫਿਰ ਹੇ ਸਹੀ ਸੋ" ੨ "ਸ੍ਰਮ ਸ੍ਰੁਪ ਸਪ੍ਰਭਨਿਆਂ ਕਾਇ
ਸਹਿ ਸੋਏ ਕਾ ਸੁਰ ਤ੍ਰਿਤਾ ਸੀ ਏ ਸੋ ਤ੍ਰੈ ਸੋ ਨਿਰਭੈ ਕਾ" ੩ ॥
ਨਾਨਕ ਤੈ ਸੀ ਸ੍ਰਭ ਸੁ ਨ ਪਾਸ ਕਾ ਦੇ ਸਾ ਦੇ ਸਾ ਨਮ ਤ੍ਰਿਖਿਨਸ
ਸਾਈ ਗੋਏ ਏਕੰਕਾਰੁ" ੪ ॥" ॥ ॥ ॥ ॥

ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਮਧਰ ਬੈਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਸਿਰ ਪਾਇਆ ਆਖੇ ਜੀ ਕਛੁ ਮੈਨੂੰ ਆ
ਗਿਆ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਸੇਵ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਮਧਰ ਬੈ
ਣ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਂਨੇ ਏਹੋ ਗਲ ਆਖਦੇ ਆਹੇ ਜੋ ਅਸਾਂ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਰਾਜ
ਤਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋ
ਈ ਨ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਜਾਣੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਆਖ ਛਡਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਅਸਾਡਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈ ਉਨ ਕੀ ਮਜਾਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਮਧਰ ਬੈਣ ਰਾਜ ਭਾਗ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ
ਚਲਦਾ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਤੇ ਹੈਨਿ ਓਹ ਕੀ
ਰਤਿ ਨਾਲਿ ਚਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧਰ ਬੈਣ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤੁਸਾਂਡੇ
ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਕੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਵਸਤੁ ਹੈ ਅਰ ਭਾਗ ਕੇਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤੁ ਉਸ ਤਰ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਮਧਰ ਬੈਣ ਅਸੀਂ ਤੁਣ ਰੀਝੇ ਆਹੇ ਰਾਜੇ ਮਧਰ ਬੈਣ ਬੇਨਤੀ
ਕੀਤੀ ਜੀ ਅਸਾਂਨੋ ਜਿਸ ਤਰਹਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਿਸੈ ਤਰਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ
ਨੂੰ ਮਿਲੀਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਮਧਰ ਬੈਨ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅ
ਸਾਡੇ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਿਸੈ ਤਰਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਅਗੇ ਖੜਾ ਹੋਵ
ਣਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧਰ ਬੈਣ ਕਹਿਆ ਜੇ ਸੀ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਂ ਵੇਖੀ ਅਪਰ ਕਰਾਮ
ਤੀ ਐਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਐਸੇ ਹੀ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਧਰ ਸੈਣ ਅ
ਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਰਹੀਆਂ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਬਸ

ਜੋ ਕੀਤੀ ਛਾਦਨੀ ਪੂਰਨ ਕੀਆ ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨੀ ਮਹੀਨੇ ਰਹੇ ਸੇ ਮਘਰ
ਬੈਣ ਪਾਸ ਰਹਿਆ ਅਗੋਂ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ਬਿਸਮਾਦਿ ਦੇਸ ਥੀ ਅਗੇ ਚਲੇ ਸਿੰਗਲਾ
ਲਾ ਦੀਪ ਸੋ ਚਲੇ॥ ੨੬ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ੴ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਚਲੇ ਰੁਸਕਵਲ ਨੈਨ ਕੇ ਦੇਸ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਅਗੋਂ ਸੰ
ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜਿਥੇ ਜਾਨ ਤਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਭ ਆਪ ਭਾਗਿ ਜਾਇ ਉਥੇ ਬੈਠੇ ਹੀ
ਰਹਿ ਜਾਵਨ ਚਾਰ ਦਿਨ ਪੰਜ ਦਿਨ ਕਦੀ ਸਤਿ ਦਿਨ ਕਦੀ ਦੁਇ ਦਿਨ ਇਵੇਂ ਸਤਿ
ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਵਿਚ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਵਨ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਇਕ
ਸਹਰ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾ ਆਇਆ ਕੋਹਾਂ ਚਹੁੰ ਤੇ ਨਦਰਿ ਆਵਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੋਈ ਸਹਰ ਭੀ ਆਵਸੀ ਕਿ ਉਜਾੜੀ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਸੀ
ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਜੇ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੈ ਕਿਆ ਇਥੇ ਅਗੋਂ ਆਣ ਧਰਿਆ ਜੇ ਖ
ਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਓਹ ਦੇਖ ਸਹਰ ਨਦਰਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ਈ ਜੋ
ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਆਵਗੀ ਸੋ ਖਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਏਵੇਂ ਜੀ
ਉ ਨਿਕਲ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਜਿਉ ਨਿਕਲੇਗੀ
ਤਾਂ ਅਸੀ ਫੇਰਿ ਪਾਇ ਲਈਏ ਗੇ ਤੂੰ ਡਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸ
ਚੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲ ਦਾ ਨਾਹੀ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ
ਕਿਉਕਰ ਜੀਵਦੇ ਫਿਰਦੇ ਆਹੇ ਪਰ ਅਸੀਂ ਨੇਕਰ ਤਾਰ ਜੀਵਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਚਲ ਅਗੇ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਆਸਤੇ ਆਸਤੇ ਚਹੁ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿ
ਲਾਇ ਦੇ ਲੈ ਗਏ ਸਹਰ ਦੇ ਗੋਇ ਏਰੇ ਜਾਇ ਬੈਠ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਆਇਆ ਹੀ ਸਹਰ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਪਲੇ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਨਾਂਹੀ ਮੈ ਕਿਥੋਂ ਖਾਂਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅ
ਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਹਰ ਸਉਪਿਆ ਹੈ ਜਾਇ ਕਿਥੇ ਖਾਇ ਇਥੇ ਤੈਨੂੰ ਅਟਕ ਕਾਈ
ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੋਈ ਚੋਰ ਕਰਿ ਪਕੜੈਗਾ ਤਾਂ ਕਿਆ ਕਰਾ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਚੋਰ ਕਰਿ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾਂ
ਅਸਾਂ ਨਾਉ ਲਈ ਤੈਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਛਡ ਦੇਹਗਾ ਛੁਟੈਂ ਕਿਥੇ ਜਾਇ ਪਏ ਤਾਂ ਮ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰ ਦਾਨੇ ਜੀ ਵਿਚਿ ਜਾਤਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਪ੍ਰਤਮੀ ਜਾਰਹੈਨ ਮਰਦਾਨਾਂ
ਜਾਇ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਵੜਿਆ ਜਾਇ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸੁਵਰਨ ਕੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਜਿ
ਥੇ ਕਿਥੇ ਸੁਵਰਨ ਨਦਰਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖ ਕਰਿ ਹੈਰਾਨ ਹੋ
ਇ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਭੁਖ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਇਕਸ ਆਦਮੀ
ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਸ ਸਹੂਰ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ
ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਮ ਦੂਰ ਸੇ ਆਏ ਹੈਂ ਪਰ ਜੀ ਤੂੰ
ਇਸ ਨਗਰੀ ਦਾ ਨਾਂਉ ਦਸਿ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਬਤਾਇ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਗਰ ਕਾ ਨਾਉ ਦ
ਸ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਸਹਰ ਕਾ ਨਾਉ ਸਵਰਨ ਪੁਰ ਹੈ ਤਾਂ
ਉਸ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਈਹਾ ਕਾ ਰਾਜਾ ਕਵਨੁ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾ
ਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਨਗਰ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕਾ ਨਾਂਉ ਕਵਲ ਨੈਨ ਹੈ ਸੁਨਿ ਸਿਧਿ ਕਾ ਬੇ
ਟਾ ਜਿਸ ਕੇ ਸਲਾਮੀ ਸਭੇ ਰਾਜੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਈਹਾਂ
ਕਾ ਚਲਨੁ ਕਿਆ ਹੈ ਈਹਾਂ ਤੋ ਸੋਨੇ ਕੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਉਸ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਂਉ ਧਰਮ ਸਿਧ ਹੈ ਨਗਰ ਕਾ ਚਲਨੁ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ
ਆਵੈ ਸੋ ਉਸ ਨੇ ਚਾਹੀਐ ਸੋ ਕੋਈ ਲੈ ਖਾਵੈ ਈਹਾ ਧਰਮ ਕੀ ਚਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਆਖਿਓਸ ਸੁਣ ਧਰਮਾ ਸਿਧ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਲ
ਗੀ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿਧ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਈਹਾਂ ਤਾ ਕਿਸੇ ਕਉ ਮੰ
ਨਾ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਦੁਕਾਨ ਉਪਰਿ ਜਾਵੈ ਤਿਸੇ ਪਰ ਉਠਾਇ ਲਵੈ ਜੋ ਕਛੁ ਚਾਹੀਐ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਏਹ ਹੈ ਤਾ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਹਾਥ ਦੇ
ਉ ਤਾਂ ਹਉ ਲੇਉ ਤਾਂ ਉਸ ਪੁਛਿਆ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਕੋਈ ਅਉਰ ਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਦੁਇ ਅਉਰ ਭੀ ਹੈਨ ਤਾ ਓਸ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਨ ਕਉ
ਭੀ ਲੇ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹ ਇਦ ਨਾਹੀ ਆਵਤੇ ਓਹ ਵਡੇ ਸੇ
ਤੇ ਵੀ ਹੈਨ ਉਨ ਕਹਿਆ ਚਲੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈ ਇਕਸ ਦੁਕਾ
ਨ ਪਰ ਖੜਾ ਕੀਤੋਸੁ ਕਹੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਲੇਤਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੋ ਕੋਈ ਕਛੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਹਮ ਲੇਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾ ਸਿਧ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ
ਆਪਣਾ ਅਹਾਰ ਲੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਅਹਾਰ ਅੰਨੁ ਹੀ
ਸੇਰ ਹੈ ਤਾ ਧਰਮਾ ਸਿਧ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੋਲ ਦੇਇ ਅੰਨੁ ਹੀ ਸੇਰ ਮਿਠਿ:

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਈ ਲੂਚੀਆ ਜਾਂ ਉਸ ਬਟੇ ਪਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਸੋਨੇ ਕੇ ਬਟੇ ਹੈਨਿ ਸੋ
ਇਨੇਕੀ ਡੇਰੀ ਹੈ ਸੋ ਇਨੇ ਕੇ ਛਬੇ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਮੁਲਿ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਲੈਦਾ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣਾ ਅਹਾਰ ਲੈ ਖਾਧਾ ਖਾਇ ਕਰਿ ਆਖਿਉਸ ਧਰਮਸਿੰ
ਘ ਜੀ ਮੇਰੀ ਤੁਸਾਂ ਨਿਸਾ ਕਰੋ ਸੋ ਇਨੇਕੀ ਧਰਤੀ ਸਭ ਸੋਇਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲ ਕੋ
ਈ ਲੈਦਾ ਨਾਹੀ ਦੇਖਾ ਇਉ ਕੰਮ ਕਿਉ ਕਰ ਚਲਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਜਤਨ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ ਪੀਹਣ ਪਕਾਵਣ ਦਾ ਅਤੇ ਅੰਨ ਕੁਦਰਤੀ
ਨਾਲ ਜੰਮਦਾ ਹਈ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਏਹੀ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੀਐ ਸੋ ਲੈ ਆਵੈ ਬਾਰੋ ਤ
ਈਆਰੁ ਕਰਕੈ ਰਖੇ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਆਪ ਭੀ ਖਾਵੈ ਜੋ ਆਵੈ ਸੋ ਆਪਨ ਅਹਾਰ
ਲੈ ਜਾਵੈ ਅਰ ਅਉਰ ਜੇਤੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਹੈਨ ਅਰ ਕਾਰੀਗਰ ਹੈਨ ਕੋਈ ਕਿਮਕ
ਰਾਏ ਲੈ ਜਾਵੈ ਉਇ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈਨਿ ਨਾ ਕੋਈ ਮੁਲ ਨ ਮਜੂਰੀ ਕਿਛੁ ਨਾ
ਹੀ ਮੰਗਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਧਰਮਨਗਰੀ ਹੈ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਉ ਕੰਮ ਚ
ਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਇਹ ਗਲ ਸੁਣਿਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਜੀ
ਆਖਿਆ [illegible] ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਰਹੀਐ ਫਿਰ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣਾ ਸੈ
ਤਖ ਕਰ [illegible] ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਦੇਹ ਸਹਰ ਦੀਆ ਗਲਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਲੇਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹ
ਰ ਦੀ ਗਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਸੋਇਨੇਕੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਮਗ੍ਰੀ
ਹੈ ਸੋ ਸਭੋ ਸੋਇਨੇਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਲੇ ਭੋਜਨ ਤਈਆਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਨ ਕੋਈ
ਮੁਲ ਲੇਤਾ ਹੈ ਨ ਕੋਈ ਮਜੂਰੀ ਮਾਂਗਤਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕਛੁ ਲਏ ਸੋ ਮਾਂਗਤਾ ਕੋਈ
ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲ ਦਾਣਾ ਪੈਦਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜਤਨ ਕੋਈ ਨਾਹੀਨ
ਕੋਈ ਇਥੇ ਖੂਹ ਹੈ ਜਲ ਮੀਂਹ ਦਾ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਟੋਭਿਆ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੈ ਅ
ਜੀ ਅਜੇਹੀਆ ਇਸ ਸਹਰ ਦੀਆਂ ਗਲਾ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਨੋ ਇਕ ਸਾਧ ਜੇਹਾ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਮੈ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਾ ਪੁ
ਛੀਆਂ ਉਸ ਮੈਨੂੰ ਸਭੇ ਦਸੀਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮੈਨੂੰ ਢਾਈ ਸੇਰ ਮਿਠਿਆਈਆ
ਤੇਲ ਚੀਆ ਖੁਲਾਈਆਂ ਇਕਸ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਨੂੰ ਆਖਿਉਸੁ ਇਸ ਨੂੰ ਅ
ਢਾਈ ਸੇਰ ਲੁਚੀਆ ਤੋਲ ਦੇਇ ਜਾਂ ਉਹ ਤੋਲਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਦੇਖਿਆ
ਤਾਂ [illegible] ਅਰ ਛਬੇ ਸਭ ਸੋਨੇ ਕੇ ਹੈ ਅਰ ਵਟੇ ਭੀ ਸੋਨੇ ਕੇ ਹੈਨ ਅ
[illegible] ਪਾਈ ਤਾਂ ਉਸ ਇਕ ਹੋਰ ਲੂਚੀ [illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਹੀ ਜੇ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਲਾਇ ਲੈ ਆਇ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਓ
ਹ ਬਹੁਤੇ ਸੰਤੋਖੀ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ
ਨਾਲੂ ਭੀ ਵਡਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ
ਕ[illegible]ਤੇ ਅਸਾ ਵਡਾ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਓਹ ਇਸ ਦਾ ਸਲਾਮੀ ਆਹ
[illegible] ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਉ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਪਰ ਤੁਸੀ ਪ
[illegible] ਅਹਾਰੀ ਹੋ ਪਰ ਹੁਣਿ ਤਾਂ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਆਏ ਹਾ ਹੁਣਿ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਅਹਾਰ
[illegible] ਲੈ ਆਵਾਂ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਸਹਰਿ ਵਿਚਿ ਜਾਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕ
[illegible] ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖਿ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਚੁਪ ਕਰਿ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਚੁਪ ਕਰਿ ਕੇ ਬਹਿ ਗਇਆ ਸਤਿ ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਖਾ
ਇ ਆਵੈ ਜਾਂ ਅਠਵਾ ਦਿਨੁ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰ ਨੂੰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਉਸ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਅਤੀਤ ਰੇਹਤੇ ਹੈ
ਨ ਓਹ ਤਉ ਹਮ ਦੇਖੇ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਕਹਾ ਹੈ ਅਕੇਲਾ ਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਓਹ ਤਾ ਦੇਨੋ ਅਤੀਤ ਉਦਿਆਨ ਮੇ ਬੈਠੇ ਹੈ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸੰਤੋ
ਖੀ ਹੈ ਓਹੁ ਕਿਸੀ ਕਿ ਦੁਆਰੇ ਪਰ ਜਾਤੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਜੋ
ਕੋਈ ਉਨ ਕੋ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਖਾਵਨ ਕੇ ਨਾ ਖਾਵਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਜੀ
ਉਨਾ ਦੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤਾ ਖਾਵਨ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਨ ਖਾਵਨ ਤਾਂ ਉਸ ਫੇਰਿ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਓਹ ਕਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏ ਦੋਵੈ ਪਵਨ ਅਹਾਰੀ ਹੈਨਿ ਜੇ ਕਹੀ ਪਾਏ
ਕੁ ਦੇਖਤੇ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਅਚਵਤੇ ਹੈਨ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਅਚਵਤੇ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕ
ਹਿਆ ਤੈ ਈਹਾ ਕੁਛ ਪਾਵਨ ਕਿਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ
ਤਾਂ ਕੁਛ ਪਾਵਨ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਤੈ ਏਹ ਬਾਤ ਕਿਉ ਕਹੀ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ ਹਿਆ ਜੀ ਤੂ ਮਲੋ
ਹੋਏ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿ ਘ ਪੰਜ ਸੇਰ ਬਸੂ
ਆਪ ਲੀਤੀ ਅ ਤੇ ਅਢਾਈ ਸੇਰ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖਟ ਈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾ ਨਾ ਤੂ ਚਲ ਮੈ ਭੀ
ਆਵਤਾ ਹੋ ਤਾਂ ਮ ਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਕ ਪਾਸਿ ਆਇ ਆ ਤਾਂ [illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਥੇ ਮੈਂ ਅਜਬ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਇਥੇ ਕਿ
ਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚਲਦਾ ਹੋਇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏ
ਥੇ ਧਰਮ ਨਗਰੀ ਹੈ ਇਥੇ ਪਾਪੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਸਭੁ ਅਤੇ ਸਤਿ ਧਰਮ ਚਲ
ਦਾ ਹੈ ਇਥੇ ਤੁਰਕ ਦੀ ਜਾਤ ਨਾਹੀ ਦੇਖ ਅਤੇ ਮੂਹੋ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਮਿਰਾ
ਸੀ ਤੁਰਕ ਹਾਂ ਇਥੇ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨ ਕੋਈ ਇਥੇ ਸੁਰਤਿ
ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਧਰਮ ਨਗਰੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨਿ ਸੋ ਈਹਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਸੇ ਨਗਰੀ ਰਹੀਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਅਸਾਡੇ ਹਾਥਿ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੈ ਜਿਥੈ ਰਖੇ ਤਿਥੈ ਰਹੀਐ ਤਾਂ ਫਿ
ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਥੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਮੈਥਨ
ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ਕੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਮੈਥੁਨ ਨ
ਹੋਦਾ ਦਿਸਟਿ ਜੋੜਾ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਾਹੀ [illegible] ਫਰਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਮੈਥੁ
ਨ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਿਥੇ ਧਰਮ ਕਲਾ ਉਠਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹ
ਤਾਂ ਅਜਬੁ ਸੁਣਾਇਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀਆਂ
ਕੁਦਰਤਾ ਅਸਚਰਜ ਹੀ ਹੈਨਿ ਕਿਤਨੀ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਸੋ ਕੁਦਰਤਿ ਤਿਸ ਦੀ ਦਾ ਕੁਝੁ
ਅੰਤ ਨਾਹੀ ਓਹ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਕ ਜਾਈ ਸਮਾਨ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਥੀ
ਦਾ ਅਫਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਰ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਅਰੁ ਓਹ ਕਰਤਾਰ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿ
ਖਾਦੇ ਹੋਰੁ ਅਰੁ ਕਰੇ ਹੋਰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਸ
ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਦਿ ਕਿਥੇ ਤੋੜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਿਥੋਂ ਆਸੀ ਚਲੇ ਆ
ਏ ਤਿਥੋ ਮਿਠੇ ਪਾਣੀ ਤੇ ਚਲੇ ਆਏ ਉਥੋ ਤੋੜੀ ਇਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਦਿ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਨ ਜੀਅਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕਰਤਾਰ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਜਕੁ ਅੰਨ ਪਹੁਚ
ਇਆ ਏਥੈ ਸੋ ਨੰਠਾ ਕਿਸੀ ਖਾਵਣਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਓਹ ਚਾਰ ਪਹਾੜੁ ਜੋ ਦੇਖਦਾ
ਹੈ ਉਸ ਪਰੇ ਸਭ ਸਭੁ ਸੋ ਇਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਆਠ ਪਹਾੜੁ ਸੋ ਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਦਿ ਕਿਥੇ ਤੋੜੀ ਹੈ ਅਰੁ ਕੋਸ ਕਿਤਨੇ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਦੀ ਹਦ ਨਉ ਸੈ ਸਤਿ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ
ਹੈ ਏਤੜਾ ਰਾਜ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਇਹ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਵਡਾ
ਰਾਜਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਤੁਲਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਏਹ ਗਲਾ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ
ਮਾਯ ਲਗਾ ਗਈ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿਧੁ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋਭਾਈਇਨਕੀਅਵਾਜਕਿਆਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਇਨਕੀਅਵਾ
ਜਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਹੈਤਾਂਪਰਮਸਿਖਕਹਿਆਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰੂਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਦੀਸਮਾਧਖੁਲੀਤਾਂਕਹਿਆਆਉਭਾਈਸਤਿਕਰਤਾਰੂਤਾਂਪਰਮ
ਸਿਖਕਹਿਆਜੀਤੁਮਾਰੇਵਾਸਤੇਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਸਾਦਿਲੈਆਏਹਾਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਕਹਿਆਭਾਈਤੇਰਾਨਾਂਉਕਿਆਹੈਤਾਂਉਸਕਹਿਆਜੀਮੇਰਾਨਾਉਪਰਮ
ਸਿਖਹੈਅਰੁਈਹਾਂਜਾਤਵਰਨਸਭਨਾਕਾਏਕਹੈਈਹਾਂਘਰਿਬਾਰਿਕੋਈਨ
ਹੀਈਹਾਂਸਭਤੇਵਧਿਗੋਬਿੰਦਹੈਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਪਰਮਸਿ
ਖਈਹਾਂਕਾਰਾਜਾਕਵਨਹੈਤਾਂਪਰਮਸਿਖਕਹਿਆਈਹਾਂਕਾਰਾਜਾਕਵਲ
ਨੈਨਹੈਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਰਾਜਾਜੋਰਾਜਕਰਦਾਹੈਸੋਤਾਂਵਧਿ
ਹੈ[illegible]ਪਰਮਸਿਖਕਹਿਆਜੀਉਸਕੇਸਿਰਪਰਛਤ੍ਰਕਰਤਾਰਨੇਦੀਆਹੈਪ
[illegible]ਜੋਸਿਰਪਰਛਤ੍ਰਹੈਤਾਂਓਹੁਕਿਸੀਪਾਸੋਸਲਾਮਨਾਹੀਕਰਾਵਤਾਆਪੇ
[illegible]ਮੀਸਭਰਯਤਿਹੈਅਰਸਤਾਰਾਰਾਜੇਇਨਕੀਆਨਮਾਨਤੇਹੈਨਿਪ
ਰਵਾਹ[illegible]ਆਪਕਿਸੀਪਰਜਾਬਤਾਨਾਹੀਕਰਤਾਏਹੀਸਮਝਤਾਹੈਜੋਗੋਬਿੰਦ
ਕੇਸਭਬੰਦੇਹੈਨਜੈਸੇਏਸਭੀਹੈਤੈਸਾਇਕਮੈਭੀਬੰਦਾਹਾਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਅ
ਪਣੇਜੀਅਵਿਚਧਾਰੀਜੋਅਸਾਂਸੁਧਰਸੇਣਨੂੰਇਸਦੇਉਪਰਿਕੀਤਾਹੈਦੇਖਾ
[illegible]ਕਿਆਕਰੇਗਾਏਹਾਵੀਚਾਰਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਜੀਅਬਸੀਤਿਵਰਨੂੰ
ਪਰਮਸਿਖਕਹਿਆਜੀਪ੍ਰਸਾਦਿਅਚਵੀਐਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾ
ਈਪਰਮਸਿਖਅਸੀਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਹੀਅਚਵਦੇਤਾਂਪਰਮਸਿਖਕਹਿਆ
ਜੀਤੁਸੀਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਉਨਾਹੀਅਚਵਦੇਇਸਵਿਚਤੁਮਦੇਖਕਿਆਰਖਿ
ਆਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਪਰਮਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਚਤਾਂ
ਦੇਖਕੇਈਨਾਹੀਪਰਭਾਜੇਵਿਚਿਦੇਖਹੈਤਾਂਪਰਮਸਿਖਕਹਿਆਜੀਤੁਮਰਾ
ਜੇਕੇਕਿਆਦੇਖਲਗਾਈਆਹੈਰਾਜਾਤਾਂਪਰਮਾਤਮਾਂਹੈਪਰਜੋਕੋਈਰਾਜੇ
ਕਾਦੇਖਤੁਮਕਉਨਦਰਿਆਇਆਹੈਤਾਂਤੁਮਹਮਕੋਉਕਹੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਭਾਈਜਿਸਮੈਦੇਖਹੋਤਾਹੈਸੋਈਜਾਨਤਾਹੈਅਉਰਕੋਈਕਿਆਜਾ
ਨਤਾਹੈਅਰ ਰਸੰਸਾਰਸਰਬਭੁਛੀਹੈਤਾਂਪਰਮਸਿਖਕਹਿਆਜੀਏਹ
ਨਿਰਵਾਰਕਿਉਕਰਿਹੋਵੈਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੀਤੁਮਰਾਜੇਕੌਖ
ਬਰਕਰੋਗੇਤਬਰਾਜਾਹਮਸੇਸਮਝੇਗਾਤਬਹਮਪ੍ਰਸਾਦਿਅਚਵੀਗੇਤਾਂਪ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

...ਸਿਧ ਅਚਰਜ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹੋ ਆਸ ਚਰਨ ਹੋਇਆ ਜੋ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇਨਾ ਦੇਖ
...ਇਆ ਤਾਂ ਪਰਮਾਸਿਧ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗੀ ਤਾਂ ਪਰਮਾਸਿਧ ਰਾਜੇ ਕ
...ਲੈਨ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਤੇ ਲੇਖ ... ਹੈ ਤੀਨ ਅਤੀਤ ਆ
...ਉਤਰੇ ਹੈਨ ਇਕ ਤੇ ਆਹਿ ਸਤਰ ਮੈਂ ... ਹੈ ਅਰੁ ਦੂਇ ਤਾਂ ਆ
ਤੇ ਨਾਹੀ ਤਿਨਕੇ ਤਾਂਈ ਮੈਂ ਅਹਾਰ ਲੈ ਗਇਆ ਥਾ ਓਹੁ ਤੇ ਅਚਵਦੇ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਉਨਕਉ ਕਹਿਆ ਸਾਧ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਪਰਮ ਨਗਰੀ ਹੈ ਤੁਮ ਅਚਵ
ਤੇ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਅਹਾਰੁ ਕਉ ਕਿਆ ਦੇਖ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਰ ਓਹੁ ਜੋ
ਨਕਾ ਮਹਿਤ ਹੈ ਉਨ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਦੇਖ ਰਾਜੇ ਮੈਂ
ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਰਮਾਸਿਧ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਇਹ ਬਾਤ ਕਹੀ ਥੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਜਿਸ ਮੈਂ ਦੇਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਅਰ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਪਰਮਾਸਿਧ ਜੀ ਤੁਮ ਹਮਾਰਾ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਉ ਕਉ ਕਵਨ ਸੇ
...ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਾਸਿਧ ਜੀ ਤੁਮ ਚਲਿ ਕਰਿ ਪੂਛੋ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਵ
...ਨੈਨ ਕਹਿਆ ਪਰਮਾਸਿਧ ਜੀ ਉਇ ਕਹਾ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਪਰਮਾਸਿਧ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਓਹੁ ਸਿਲ ਮਿਲਾ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਦਾਵਨੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ
ਘੋੜਾ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਘੋੜਾ ਮੰਗਾਇਆ ਅਰ ਜੀਅ ਵਿਚਿ ਵਿਚਾਰਕੀ
...ਮੇਰੇ ਸਤਰ ਮੈਂ ਭੀ ਰਾਜੇ ਕੀਤੇ ਕਿਸੀ ਕਉ ਅਟਕਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਛੁ
...ਜਾਤਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਓਹੁ ਕਬੂਲ ਨ ਕਰਨ ਤਾਂ ਇਹ ਭੀ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਭਲਾ ਹੂਣ
ਤਾ ਹੀ ਵੇ ਜਾਂ ਵੇ ਇਤਨੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਘੋੜਾ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਸੇ ਪਰਮਾਸਿਧ ਜੀ ਚਲੋ ਅਤੇ ਓਹੁ ਅਤੀਤ ਕਹਾ ਹੈਨ ਤਾਂ ਪਰਮਾਸਿ
ਧ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਬੈਠੇ
ਸੇ ਅਤੇ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰ ਵਜਾਇਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਮ
ਸਤ ਮਗਨ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਹੋਈ ਆਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰ ਵ
ਜਾਇਦਾ ਸੀ ਪਰਮ ਮਸਤ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਘੋੜੇ ਤੇ ਉਤਰਿ ਖੜਾ ਹੋ
ਇਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਕੋਈ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਆਇ
ਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਪਰਮਾਸਿਧ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਦੇਖ ਪਰਮਾਸਿਧ ਇਨ
ਨੀ ਅਵਗਿਆ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਾਸਿਧ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹਮ ਕਿਉਕਰਿ ਜਾਣੈ ਤਾਂ ਪਰਮਾਸਿਧ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਇਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਉ ਬੂਝੁ ਦੇਤੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ... ਜੀ ਐਸੇ ਤਾਂ ਪਰਮਾਸਿਧ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਤੁਮ ਆਇ ਸੋਈ ਓਹੁ ਕਹੋ ਸਾਧ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਇਉ
ਹੀ ਕਹੀਐ ਤਾਂ ਪਰਮਾਸਿਧ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਉ ਹੀ ਕਹੀਐ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਰੋਇ
ਕੈ ਆਖਿਆ ਸਾਧ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੀ ਸਮਾਧਿ ਖੁਲੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਭਾਈ ਜੀ ਆਵ ਜੀ
ਬੈਠ ਜੀ ਬੈਠ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮਹਿਤ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਛੋਰੂ ਤਾਂ ਨੇ ਅਚਰਿਆ
ਅਰ ਹਮ ਕਉ ਦੇਖਿ ਭਰਮਾਇਆ ਸੋ ਤੋ ਹਮ ਕਉ ਦੇਖੁ ਬਤਾਵੋ ਅਰ ਹਮ ਦੇਖ
ਦੂਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਦੇਖ ਤੁਮ ਕੋ ਜਹਿ ਲਗਾ ਹੈ
ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਤੇ ਹੋ ਜੋ ਸਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਕੀਏ ਹੈ ਐਸੇ ਏਕ ਹਮ ਭੀ ਕੀਏ ਹੈ ਜੇ ਤੁਮ ਇ
ਹ ਬਾਤ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ਤਉ ਅਵਰ ਪਾਸਤੇ ਆਨ ਕਿਉ ਮਨਾਵਤੇ ਹੋ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਹਮ ਕਿਸੀ ਪਾਸਤੇ ਨਹੀ ਮਨਾਵਤੇ ਹਾਂ ਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਨਤੇ ਹੈ ਹਮ ਕਿ
ਸੀ ਪਰ ਫੁਰਮਾਇਸ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਕਿਸੀ ਪਰ ਜਾਬਤਾ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਅਸਾ ਸੁਧ ਰਸੋਈ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਸਭ

ਨੰਦੇ ਉਪਰਿ ਸਿਰ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਸਭ ਰਾ ਜੇਹੇ ਨ ਸਭ ਉਸਦੇ
ਸ ਲਾਮੀ ਅਸਾਕੀ ਤੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਜੀਅ
ਦਿਤਿਆ ਅਵ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਵਲ ਨੈ
ਨ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਹ ਤੇ ਪਰਮਾਕੁਸਲ ਹੈ
ਜੋ ਤੁਮ ਹਮਾਰੇ ਆ ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਨ
ਆਪ ਰਜੀ ਹਮਾਰਾ ਦੇਖ ਦੂਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਰਾਜਾ ਤੁਮਾ
ਰਾ ਦੇਖ ਦੂਰ ਕਰਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹਜਾਰਾਜੇ
ਜਨਦੇ ਆਏ ਆਹੇ ਰਾਜਾ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਪਰ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ
ਜਾਣਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜੇ ਰਾਜੇ ਸੁਧਾਰ ਸੈਣਦਾ ਸਾਸਮੀ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਅਤੇ ਏਹ ਸਾਰੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਬਾਹਿ ਪਵੇਗੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਅਵੈਸਾ
ਹੀ ਕਰੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਹਿਆ
ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਨੋ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ਮੈਂ ਉਨਕਾ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਗਾਫਲ ਬਚਨ

ਤੁਮ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀਓ ਪਰ ਜੀ ਮੇਰੇ ਆਤਮੇ ਕਾ ਭਰਮੁ ਦੂਰਿ ਕਰੋ ਤੁਮ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਆਹੋ ਸੋ ਤੂੰ ਹਮ ਕਉ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਅਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਜਾਨਤੇ ਹੈ ਅਸੀ ਕਦੇ ਕੀ
ਅਸਨਾਈ ਹੈ ਅਰ ਕਦੇ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੇ ਕਹੀਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨ ਜਬ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਬਿਦੇਹੀ ਥਾ ਤਬ ਤੂੰ
ਰਾਜੇ ਕਾ ਖਾਸ ਇਸਨਾਨੀ ਥਾ ਜਨਕ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਰਾਤਿ ਰਹਦੀ ਥੀ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਉ
ਇਸਨਾਨੁ ਤੂੰਹੀ ਕਰਾਵਤਾ ਥਾ ਰਾਜੇ ਕੀ ਤੇਰੇ ਉਪਰਿ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਥੀ
ਪਰ ਇਕ ਦਿਨੁ ਰਾਜੇ ਤੁਮ ਕਉ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮਧਪਰਾ ਤੂੰ ਹਮਰੇ ਜਲੁ ਸੀਤਲ
ਪੀਲਾਉ ਪਰ ਧਿਆਂਕ ਸਾਹਾਰਾ ਮੈ ਕਹੁਉ ਤਾਂ ਤੈ ਕਹਿਆ ਕਹੀਐ ਰਾਜਾ ਜੀ
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮਧਪਰਾ ਜਹਾਂ ਹਿਮਾਚਲ ਤਹਾਂ ਕਾ ਤਉ ਤਬ ਤੂੰ
ਜਲ ਲੈਣ ਗਇਆ ਤਬ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਏਹੀ ਵਾਸਨਾ ਉਪਜੀ ਹਮ ਰਾਜਾ ਹੂਏ ਸ
ਹਮਾਰਾ ਭੀ ਐਸਾ ਹੀ ਚਲਤਾ ਜਬ ਤੈ ਜਲੁ ਰਾਜੇ ਕੇ ਅਗੈ ਆਨਿ ਰਖਿਆ ਤਬ ਰਾ
ਜੇ ਜਲੁ ਪੀਆ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਉਪਰਿ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਨੁ ਹੂਆ ਅਰ ਤੁਝ ਕੋ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਅਰੇ ਮਧਪਰਾ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਮਾਗੁ ਤਾਂ ਤੈ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਮਾਂਗਤਾ ਤਬ
ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮਧਪਰਾ ਤੂੰ ਮੰ
ਗਾਚਕ ਹੈ ਅਬ ਕਿਉ ਮੁਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੈਂ ਮਾਂਗਿਆ ਹੈ ਸੋ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਦੀਆ ਹੈ
ਫਿਰਿ ਤੈਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਮਾਂਗਿਆ ਤਉ ਫਿਰਿ ਰਾਜੇ ਤੁਮ ਕਉ
ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮਧਪਰਾ ਜਬ ਤੂੰ ਜਲੁ ਕਉ ਗਇਆ ਥਾ ਤਬ ਤੈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੈ
ਕਹਿਆ ਥਾ ਜੋ ਹਮ ਰਾਜੇ ਨ ਹੂਏ ਅਬ ਤੂੰ ਜਾਹ ਹਮ ਤੁਮ ਕਉ ਰਾਜ ਦੀਆ ਹੈ ਪਰ
ਹਮ ਸੇ ਭੀ ਬਡਾ ਰਾਜ ਕਰੈਗਾ ਰਾਜਾ ਹਮਾਰੀ ਤੁਮ ਸੀਉ ਹਾਂ ਕੀ ਅਸਨਾਈ ਹੈ ਅਰੁ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤਬ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਥਾ ਅਰ
ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਥਾ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨ ਤੇਰਾ
ਨਾਉ [illegible] ਥਾ ਅਰ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਨਰੰਕਾਰੀ ਥਾ [illegible] ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਤੁਮਰਾ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਬ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਪਕੜ
ਖੜੀਆ ਅਰੁ ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ [illegible]
ਪਟੇ ਚੇਲੇ ਕਉ ਸਮਾਲ ਕਰੀ ਅਰ ਆਇ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਹਮਰੇ ਤੁਮ [illegible]
ਕੀਆ ਹਮਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਚਰਨ ਉਪਰਿ ਹਾਥ ਪਾਇਆ ਤਉ ਕਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਹੁਤ ਬਿਨਤਾ ਕਰੀ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੋ ਮੰਦਰਾਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰ
ਸਾਨ ਕਰੋ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਮੰਦ੍ਰਾਂ ਮੇਂ ਸੋਭਤੇ ਹੋ ਹਮ ਉਦਿਆਂ
ਨੋਂ ਸੋਭਦੇ ਹੈਂ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਰਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ਦੀਆ ਹੂਆ ਹੈ
ਤੁਮ ਬੈਠ ਕਰਿ ਰਾਜ ਕਰੋ ਅਰ ਹਮ ਤੁਮਾਰੇ ਅਗੇ ਟਹਲ ਕਮਾਵਹਿ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਜੋ ਤੂੰ ਰਾਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰ ਗਾਫਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਤੇਰਾ ਏਕ
ਹਮਾਰਾ ਮਿਰਾਸੀ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰ ਵਿਚਿ ਮਸਤੁ ਹੈ ਏਹ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਸਾਨ
ਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਆਇਆ ਕੇ ਨਾਹੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮਾਰਾ ਦੇਖਣੀ ਦੂਰ ਕਰੋ ਅਰ ਮੰਦਰਾਂ ਮੇਂ ਚਲੋ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਦੇਖ ਤੁਮ ਕਉ ਏਹੀ ਲਗਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਤੇ
ਹੋ ਜੈਸੀ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਕੀਏ ਹੈ ਐਸਾ ਇਕ ਮੈਂ ਭੀ ਹੋ ਜੋ ਤੁਮ ਏਹ ਬਾਤ ਜਾਨਤੇ
ਹੋ ਤਾਂ ਅਉਰ ਪਾਸ ਆਨ ਕਿਉ ਮਨਤੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਮ ਤੋ ਕਿਸੀ ਕਿ ਕਿ
ਫੁਰਮਾਇਸ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਅਰ ਕਿਸੀ ਪਰਿ ਜਾਬਤਾ ਨਾਹੀ ਕਰਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨ ਅਸਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਤੁਸਾ ਸਭ
ਨਾ ਉਪਰਿ ਸਿਰਦਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਰਾਜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭੇ ਉਸਦੇ ਸਲ
ਮੀ ਕੀਤੀ ਹੈਨ ਤੂ ਸਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕਿਆ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਈਹਾਂ ਤਾ ਪਰਮ ਸੁਖ ਹੈ ਹਮ ਤੁਮਾਰਾ ਕੀਆ ਸਿਰ ਧਰ ਮਾਨਿਆ ਪ
ਰ ਹਮਾਰਾ ਦੇਖਣੂ ਦੂਰ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਤੇਰਾ ਦੇਖਣੂ ਦੂਰ ਕਰ
ਨ ਵਾਸਤੇ ਸਤਿ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹੈਂ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸੀ
ਆਖਦੇ ਹੋ ਸੋ ਰਾਜਾ ਮੰਨਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਅਜੇ ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾ ਕਹਤਾ ਹੈ ਸੋ
ਤੁਸੀ ਭੀ ਮੰਨੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਰਾਜਾ ਅਬ ਤੂ ਕਿਆ ਕਹਤਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮੰਦਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭ
ਲਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਚਲੋ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈ
ਕਰਿ ਮੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨ[illegible] ਤਾਂ ਨਵਾਰ ਸੇਤੇ ਪਰਭਾਤ ਮਹਾਰਾ
ਜੇ ਜਨਕ ਦੇ ਬਚਨ ਪਾਇਕੇ ਫਿਰਿ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਮ
ਹੀਨੇ ਰਖਿਆ ਫਿਰਿ ਵਿਦਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹ ਰਾਜ ਕਿਸੀ ਕਉ ਸ
ਪਣੇ ਰਾਜੀ ਕਰਦੇਉ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥ ਚਲਤਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਤੁਮਾਰਾ ਜੋਗ [illegible] ਭੀਤਰ ਬੈਠੇ ਕਮਾਵਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible]

ਰਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਜੇ ਪ੍ਰਦਖਣਾ ਕੀਆ ਪਰਦਖਣਾ ਦੇਕਰ ਰਬ
ਰਨਿ ਊਪਰਿ ਹਥ ਪਗ ਫੇਰਿ ਡੰਡਉਤ ਕਰੀ ਅਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਦਿ ਅੰਤ
ਤੁਮਾਰਾ ਹੀ ਧਿਆਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਮਸਦਾ ਹੀ ਅਨੇਲਾ ਹੋ ਰੋ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਤੇ ਸੰਤ ਪਰਜੀ [illegible] ਪਰਜੀ ਤੁਰਕ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਮਕੇ ਕੀ
ਜਾਰਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਜੀ ਓਹੁ ਮਕਾ ਕਿਤ ਵਲ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਜਾਰਤ ਕ
ਰਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਤਾਂ ਪਛਮ ਤੇ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲੋ ਪਹਿਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਮਕਾ ਦੇਖਾਈਏ ਓਹੁ ਜੋ
ਵਾਸਨਾ ਫੇਰ ਜਨਮ ਲੈ ਆਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਉਪਰ ਭੀ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਪਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਉਠੀ ਹੈ ਅਬ ਹੀ ਇਸ ਕੋ ਜਾਰ
ਤ ਕਰਾਈਐ ਮਨ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਸੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ
ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥ ॥੭॥ ॥ ॥ ॥੭॥ ॥

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ

ਜਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪਾਸ ਚਲੇ ਸੇ ਉਤਰਾ ਖੰਡ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਕੋ ਤਾਂ ਏ
ਕ ਮਹੀਨਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਹੇ ਫੇਰ ਬੰਗਾਲੇ ਵਿਚ ਦੋ ਅਸਰਾ ਪੂਰਬ ਦੀ ਵਲਾਇਤ ਗਏ
ਦਿਨ ਪੰਦ੍ਰਹ ਕੌਰੂ ਪਾਸਿ ਦਿਨ ਸਤਾਰਹੇ ਅਗੋ ਮਹੀਨੇ ਡੇਢ ਨੂੰ ਬਿਸੰਭਰ ਪੁਰ ਗਏ
ਦੁਇ ਵਰੇ ਤੇ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਸਾਢੇ ਸਤਾਇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਅਗੋ ਦਿਨ ਵੀਹ ਪਉਣ ਅ
ਹਾਰੀ ਚਲੇ ਬਿਸਾਹਰ ਦੇਸ ਗਏ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਪਾਸ ਰਹੇ ਫੇਰ ਊਨੀ
ਮਹੀਨੇ ਮਧਰ ਬੈਣ ਪਾਸਿ ਰਹੇ ਫੇਰ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਦਿਨ ਸਤ ਰਹੇ ਨਉਂ ਮ
ਹੀਨੇ ਦੇਵਲੂਤ ਪਾਸਿ ਰਹੇ ਫੇਰ ਪਸਰ ਨਾਮਾ ਸਹਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤ੍ਰੈ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂਦਿਆ
ਲਗੇ ਫੇਰ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਵਣਮਾਣੂਆ ਪਾਸ ਰਹੇ ਫੇਰ ਸੁਵਰਨ ਪੁਰ ਚਲੇ ਸ
ਤਿਆਸੀ ਤੇ ਤੇਰਾਂ ਦਿਨ ਜਾਂਦਿਆਂ ਲਗੇ ਫੇਰ ਪੰਦ੍ਹ ਮਹੀਨੇ ਕਵਲਨੈਨ ਪਾਸ ਰਹੇ
ਬਿਦਲੀ ਮਦਰ ਭੁਜਗੀ ਸੀਦ ਰਹਿ ਅਠੇ ਮਹੀਨੇ ਸਾਢੇ ਦਿਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਲੈ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰ ਬਲਾ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਵਰਿਆ ਪਉਣਿਆ ਉਣਤਾਲੀਆਂ ਦੀ ਆਹੀ ਅਤੇ ਦਸੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪਛੀ ਰਾਪ ਵਿਸਾਹਸੀ ਮਸਤਕ ਪਰ ਰਖਾਈ ਸੇਤ ਕਿਰਪਾਰ
ਦੀ ਜਾਇ ਓਹ ਗਲਿ ਮਰਦਾਨੇ ਬੋਪਛੀ ਸੀ ਹਸਿ ਕੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੀਤੂਰਕਤਰੀਫ਼ਬਹੁਤਕਰਦੇਹੈਨਭਲਾਓਹਭੀਦੇਖਾਉਤਾਂਭਲਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਕਹਿਆਮਰਦਾਂਨਾਓਹਤਾਂਕਿਤੇਪਰੇਦੂਰਰਹਿਆਹੈਅਤੇਮਰਦਾਨਾਹਿ
ਦੂਆਂਨੂੰਜਾਣਦੀਨਾਹੀ[illegible]ਮਰਦਾਂਨੇਆਖਿਆਜੀਕੀਬਹੁਨੇੜਕਰਦੇਹੋ
ਦੂਰਨਾਹੀਦੂਰਤੁਸਾਹੀ[illegible]ਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਂ
ਨਾਇਥੇਅਢਾਈ[illegible]ਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਹੀ
ਤਾਂਅਢਾਈਪਲਕ[illegible]ਹੈਤੂੰਜੋਕਹਦਾਹੈਜੋਹਿਦੂਆਨੂੰਨਾਹੀਜਾਣਦੇ
ਦੇਦੇਸੋਤੈਨੂੰਕੌਣਮਨਾਕਰਦਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਲਾਮਰਦ
ਨਾਤੇਰਾਆਖਿਆਅਸਾਂਫੇਰਿਆਨਾਹੀਜਾਂਦਾਅਸਾਂਤਾਪਹਿਲੇਸੁਮੇਰਨੂੰ
ਲੈਜਾਂਵਣਾਸੀਪਰਤੈਨੂੰਉਧਰੇਹੀਲੈਚਲੀਐ।

।ਅਥਿਪਾਕਨਾਂਵਾਂਸਾਖੀਮਕੇਮਦੀਨੇਕੀਲਿਖਯਤੇ।
।ਨਸੀਹਤਨਾਮਾਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਾਸਾਹਸਰਫਤ ਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਨਾਲ
ਹੋਇਆ ।ਰਾਗਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ।ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮਪੇਸਿਤੋਦਰ
ਗੋਸਕੁਨਕਰਤਾਰ ।ਹਕਾਕਬੀਰਕਰੀਮਤੂਬੇਐਬਪਰਵਦਗਾਰ।੧।

(ਉਪਰੋਕਤ ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਅਸਪਸ਼ਟ)

ਵਤਾਅਵਤਾਰਪੇਕਿਬੁਰਾਹਾ।ਬਿਲਕੁਲਸਫਤਾ। ੧ ਰਹਾਉ ।ਏਕੋ
ਏਕੁਖੁਦਾਇਹੈਹੈਵਾਨਨਪਾਤਾਂ।ਬੇਚੂਨਬੇਚਗੂਨਹੈਤਿਸਜਨਮਮਰਨਨਜਾ
ਤਿ। ੧ ।ਹੋਇਖਉਖੁਦਾਇਦਾਮੁਖਹੁਅਲਾਏਤਾਕਾਲਾਇਲਾਇ
ਲਲਾਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਖਸਮਅਲੁ ੧ ।ਪਹਿਰਿਸਾਲਿਆਦੇਗਾਵਣਾ।
ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਤਮਾਮਆਲਮਤਾਰਨੇਕੇਨਮਿਤਭੇਖਉਦਾਸੀਕਾਧਾਰਿਕ
ਰਿਸਭਧਰਤੀਕਾਸੈਲਕੀਆਅਤੇਸਭਨਾਂਥਾਵਾਂਵਿਖੇਆਪਣੇਆਸਣੁ
ਮਕਾਮਥਾਪੇਇਕਦਿਨਸਾਹਿਬਦਿਦਰਦਖਣਦਿਸਾਅੰਦਰਿਬਾਬਾਨਾਨਕ
ਬੈਠਾਸੀਭਾਹਾਜੀਮਕੇਕੀਹਜਕਉਚਲੇਅਸਨਤਾਂਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬੀਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਹਾਜੀਮਕੇਮਦੀਨੇਕੀਹਜਕਉਚਲੇਹੈਨਕਿ
ਓਜੋਮਕਾਮਦੀਨਖੁਦਾਇਦਾਘਰਹੈਜੋਕੋਈਮਕੇਮਦੀਨੇਕਾਹਜਕਰਦਾ
ਹੈਸੋਖੁਦਾਇਕਬੂਲਆਵਦਾਹੈਜੋਹੁਕਮਤੇਰਾਹੈਤਾਂਅਸੀਭੀਹਜਕਰਿਆਵਹਮਕੇ
ਮਦੀਨੇਕੀਤਾਂਬਾਬਾਨਾਨਕਬੋਲਿਆਜੋਮਰਦਾਨਾਮਕਾਮਦੀਨਾਇਸਦੇਹ
ਅੰਦਰਿਮਾਹਰਹੈਆਵਦੀਹੈਤਾਂਘਰਿਹੀਬੈਠਾਮਕੇਮਦੀਨੇਹਜਕਰਦਾਹੈ
ਅਤੇਬੁਜਰਗਵਾਰਦਾਨੂੰਸਦਿਦਸਦੀਦਾਹੈਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਸਲੋਕਬੋਲਿਆ
।ਸਲੋਕ। ।ਮੁਕਾਮਕਾਮਨਮਦੀਨਾਸਿਰਮੁਸਲਮਾਅਸਤਕਾਸੀਤਾ।

ਨਕਰਬਖਤਬਾਝੂਦਰਸਨਿਮਾਆਰਕਮਾਆਰਭੂਰਨਜਬਾਨਾ।
ਤਮਾਮਅੰਗਮੀਹਰਕੋਇਦਾਅਲਛੋਥੁਛਲਾਫ੍ਰਹਅਜਾਇ
ਸਕੈਮਖਾ... ਨਨਬੀਕਿਰਕਾਬਾਹਬਿਜਗਤਿਪੇਰਰਸੂਲਿ
ਨਨਕ... ਜੇਕਰੈਸੇਦਰਗਹਿਪੈਕਬੂਲ॥੧॥

ਜਾਂ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਹਿਸਾਬਦੇ ਹੋਇਕਰ ਚੁਪਕਰਿਰ ਹਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋ ਇਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣਾ ਅਦਰਿ ਸੋਧੈ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣੈ ਤਾਂ ਇਹੁ ਹੈ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪਰੁ ਏਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲਲਚ ਭੁਲਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਭੁਲਾਇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੁ ਮਿਰਗ ਕੀ ਨਾਭ ਵਿਚ ਕਸਤੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਾਹ ਨੂੰ ਸਿੰਘਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੋ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਆਵਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਂ ਭੀ ਸਚਿ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਦੇਖਣਾ ਭਲਾ ਹੈ ਅਸੀ ਭੀ ਮਕਾ ਮਦੀਨਾ ਦੇਖਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਕੁ ਦੁਇ ਸੁਖਨ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀਨ ਨਾਲਿ ਮਜਹਬ ਦੇ ਭੀ ਕਰਨੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਮਕੇ ਕੀ ਹਜ ਕਉ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਮਜਲ ਗਏ ਤਾਂ ਚਾਰ ਹਾਜੀ ਅਰ ਇਕ ਫਕੀਰ ਸਾਹ ਸਰਫ ਰਾਹ ਵਿਚ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਦੇਖਿ ਕੇ ਫਕੀਰੀ ਦੀਆ ਪੇਵਦਾਂ ਵਲੋ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਹਾਜੀਆ ਨੂੰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀ ਖੜੇ ਹੋਵਹੁ ਤਾਂ ਇਸ ਫਕੀਰ ਪਾਸੋ ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਸੁਵਾਲੁ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਜਬਾਬ ਦੁਰਸਤਿ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਫਕੀਰ ਦਾ ਜਬਾਬ ਦੁਰਸਤ ਨ ਦਿਤਾ ਇਸ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਕਿਸ ਬਤ ਫਕੀਰੀ ਦੀ ਸਭੋ ਖੋਹ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰ ਕਹਣੇ ਲਗਾ ਅਰੁ ਭਾਈ ਤੂ ਮਕਉ ਹੋਤੇਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣਿ ਅਹਿਲ ਦਰਵੇਸਾਅ [illegible] ਦਾ ਪੁਛਣਾ ਫਕੀਰ ਕੇ ਤਕਸੀਰ ਹੈ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਫਕੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੋਲੋ ਨਾਉਮੇਦ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਕਿ ਹੇ ਭਾਈ ਏਹ ਫਕੀਰ ਫਕੀਰੀ ਦੇ ਫਿਰਕੇ ਵਿਚ ਕਾਮਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਐਸਾ ਜਬਾਬ ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਪਰ ਫੇਰ ਭੀ ਪੁਛਦੇ ਹਾਂ ਦਿਖਾਂ ਕਿਆ ਕਹੇਗਾ ਸੁਆਲ ਸਾਹ ਸਰਫ ਏਹ ਅਵਲ ਫਕੀਰੀ ਅਵਲ ਸੁਮਾਰ ਮੈ ਪੁਰਸਸੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਈ ਸੁਖਨ ਰਾਜ ਬਾਬੇ ਬੁਢੇ ਹੈਦਰ ਵੈਸਾ ਅਵਲੇ ਫਕੀਰੀ ਚੀਸਤ ਅਖਰ
ਫਕੀਰੀ ਚੀਸਤ ਖਾਨ ਫਕੀਰੀ ਚੀਸਤ ਕੁਲ ਦ ਫਕੀਰੀ ਚੀਸਤ ਕਦੀਲ ਫਕੀ
ਰੀ ਚੀਸਤ ਮਕ ਬਰੇ ਫਕੀਰੀ ਚੀਸਤ ਰੋਜ ਫਕੀਰੀ ਚੀਸਤ ਰੇਸਮ ਫਕੀਰੀ ਚੀ
ਸਤ [illegible] ਫਕੀਰੀ ਚੀਸਤ ਖੂਨ [illegible] ਫਕੀਰੀ ਚੀਸਤ ਫੈ[illegible] ਫਕੀਰੀ ਚੀ
ਸਤ [illegible] ਚੀਸਤ ਵਾਸਲ ਫਕੀਰੀ ਚੀਸਤ ਮੇਲੀ ਫਕੀਰੀ ਚੀਸਤ
ਰਿਸਮੀ ਫਕੀਰੀ ਚੀਸਤ ਮੁਤਕਾ ਫਕੀਰੀ ਚੀਸਤ ਹਰਿ ਇਕ ਸਵਾਲ ਰਾਜਬ
ਬਾਬਿਦ ਹੈਦਾਆਂ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰੀ ਅਸਤ ਵਇਲਾ ਨਾਲਕਮੇ ਫਕੀਰੀ ਅਸ
ਤ ਕਿਜ ਵਾਬਲਾ ਫਕੀਰੀ ਨਦਹੈਦ ੧ ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਅਵਲ ਫਕੀ
ਰੀ ਫਨਾ ਅਸਤ ਆਖਰ ਫਕੀਰੀ ਬਕਾ ਅਸਤ ਖਾਨ ਫਕੀਰੀ ਮੁਸਲਮ
ਅਸਤ ਕੁਲ ਫਕੀਰੀ ਖਾਮੋਸੀ ਅਸਤ ਕਦੀਲ ਫਕੀਰੀ ਅਜਦੀਦ ਬੇਦ
ਰੀ ਅਸਤ ਮਕ ਬਰੇ ਫਕੀਰੀ ਹਲੀਮੀ ਅਸਤ ਰੋਜ ਫਕੀਰੀ ਪਾਇਬੇ ਸੀ
ਅਸਤ ਤਰੀਕੀ ਫਕੀਰੀ ਬਿਦਾਰੀ ਅਸਤ ਸੋ ਜਨ ਫਕੀਰੀ ਅਕਲ ਅਸ
ਤ ਰੇਸਮ ਫਕੀਰੀ ਦੀਦਾਰੁ ਅਸਤ ਲਕਮਾ ਫਕੀਰੀ ਸਬੂਰੀ ਅਸਤ ਖਿਰ
ਕ ਫਕੀਰੀ ਰਾਸਤੀ ਅਸਤ ਖਫਨੀ ਫਕੀਰੀ ਜਿੰਦਾ ਮੁਰਦੇ ਅਸਤ ਧੂਆ
ਫਕੀਰੀ [illegible] ਦਪਸੁ ਖੁਰਦ ਹਕਾਕ ਅਸਤ ਫੌਤੜੀ ਫਕੀਰੀ ਖਰਕਟੇ ਬੀ
ਅਸਤ [illegible] ਫਕੀਰੀ ਹਰਕਿ ਆਇਦ ਆਰਾਮੁ ਰਾਹ ਸਲੂਕ ਨਦ ਕਸ
ਇ ਅਸਤ ਸੇਲੀ ਫਕੀਰੀ ਬਾਦ ਪੇਸ ਮੁਰਸਦਾ ਅਸਤ ਕਿਸਤੀ ਫਕੀਰੀ
ਰੋਇਰਾਂ ਦਰੋ ਅਜਰ ਜਹਾਨ ਅਸਤ ਵਸਲ ਫਕੀਰੀ ਜਬਾਨ ਸੇ ਸਾਹਿ
ਬ ਕਰਾਮਾਤ ਅਸਤ ਦਰਗਹਿ ਰਵਕਹਰਿ ਪੁਰਮਾ ਨੂਰ ਅਸਤ ਮੁਤਕਾ ਫ
ਕੀਰੀ ਮਨ ਬਸਤਾ ਕਾਸਾਨ ਸੀਨੀ ਅਸਤ ਅਗਰ ਕਸੇ ਬਈ ਤਰੀਕਾ ਅ
ਮਲ ਕੁਨੇਦ ਆਂ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰੀ ਅਸਤ ਵਇਲਾ ਨਲਕਮੇ ਫਕੀਰੀ ਅ
ਸਤ ਫਕੀਰੀ ਰਾਹ ਦਾਨਦ ਰਾਹ ਫਕੀਰੀ ਰਾਗਾਮੇਕਰਦ ਅਸਤ ਲਬ ਰੇਸ
ਹ ਸਰਫ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਸਵਾਲ ਕਜਾ ਮਨੀ ਕੁਜਾ ਮਨੀ ਜਵਾਬ ਜਾਮਨੀ
ਜਾਮਨੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਹ ਸਰਫ ਪੁਛਿਆ ਚਿਹ ਸਤ ਮਨੀ ਜਵਾਬ ਤਾਂ ਬਾਬੇ
ਖਿਆ ਬੁਰੀ ਨਾਨਕ ਏਕ ਪਨੀ ਏਕ ਪਨੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਹ ਸਰਫ ਪੁਛਿਆ ਸੁ
ਅਲ ਤੁਮਾਰੇ ਪੁਰਸੁ ਮੁਆਫਿਕ ਜਬਾਬ ਬੁਰੀ ਦੇਵੇ ਸੇ ਸਭ ਬਿਦੇ ਹੈਦ ਕੁਲਾਹ
ਸੁਮਾਹਿ ਮਜਬ ਅਸਤ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਜੋ ਮਨੂਆ ਮੂੰਡੇ ਤਬ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੁੰਡੁ ਮੁੰਡਾਏ ਬਿਨ ਅਮਨੁ ਮੁੰਡਿਉ ਗਗਨ ਧਾਏ ਮੁੰਡਿ ਕਟ ਗੁਰ ਆਗੇ ਧਰੈ ਮਨ ਮ
ਤੈ ਤਿਆਗ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਤਉ ਮੁੰਡੁ ਮੁੰਡਾਏ ਹੋਇ ਸਭ ਰੈਨ ਸੇਬੈਰਾਗੀ ਪਰ
ਖੇ ਗੁਰ ਬਿਨ ਮੁੰਡਿ ਮੁੰਡਾਏ ਕੀਏ ਹੋ ਗਤ ਭਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡ
ਈ ਸੁਆਦਿ ਸਨੇਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੀ ਅੰਤਉ ਨਾਨਕ ਕਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਲ
ਹ ਪਾਈਰਾਂ ੩ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਹ ਸਰਫ ਪੁਛਿਆ ਤੁਮਾਰੇ ਪੁਰਸਮ ਆਹੇ ਲਜ
ਬਾਬੁ ਬੁਗੋ ਦਰਵੇਸ ਸਾਹ ਖਿਰਕਾ ਸੁਮਾ ਚਿਮਾ ਜਬਾਬ ਅਸਤ ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ
ਸਾਹ ਪੀਰ ਮਤੁ ਮੁਰੀਦ ਰਹਨਿ ਖਫਨੀ ਟੋਪੀ ਅਨ ਸਬਦ ਗਹਨੇ ਬਹੁਤਾ ਦਰੀ
ਆਉ ਕੀਏ ਬਰੇਤੀ ਸਹਜਿ ਧਰਿ ਬੈਠ ਤਹਾਂ ਸਿਖਿਆ ਦੇਤੀ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕੀ
ਨੰ ਅਹਾਰਿ ਪਹਰ ਖਫਨੀ ਦੂਸਰ ਦਿਬਦਰੁ ਸੁਨ ਧਰਿ ਲੇਟ ਸਤੀ ਬਸਾਈ ਤ
ਉ ਖਫਨੀ ਟੋਪੀ ਕੀ ਜੁਗਤ ਪਾਈ ਕੁਟੰਬ ਛੋਰ ਹੂਆ ਇਕੇਲਾ ਪਹਿਰ ਖਫਨੀ
ਨਾਨਕ ਭਇਆ ਸੁਹੇਲਾ ੪ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਹ ਸਰਫ ਪੁਛਿਆ ਸੁਆਲ ਤੁਰਾਂ
ਮੇ ਪੁਰਸਮ ਜਬਾਬ ਬੁਗੋ ਅਹਿਲ ਦਰਵੇਸਾ ਕੁਪੀਨ ਮਾ ਚਿਮ ਜਬ ਅਸਤ
ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਗੁਰ ਸਬਦ ਦੀਖਿਆ ਮਨ ਸਹਿਜ ਗਹਨੇ ਪੰਜ ਇ
ਦ੍ਰੀਆ ਦਿਰੜੁ ਆਇਲ ਰਹਨੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬੰਧ ਭਰਮਾ ਠਹਿਰਾਨੇ ਦਸਵੇ ਦੁਆ
ਰੇ ਤਾਂ ਲਾਚਰੁ ਨੇ ਅਨਸਠਹਟ ਤਾਕੁ ਕਠਨ ਬਿਲੰਦ ਮਤਿ ਗੁਰ ਗਹੇਰੀ ਚੋਟੀ ਇ
ਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਪਹਿਰ ਬੈਲੰਗੋਟੀ ੫ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਹ ਸਰਫ ਪੁਛਿਆ ਸੁ
ਆਲ ਤੁਰਾਮੇ ਪੁਰਸ ਜਬਾਬ ਬੁਗੋ ਅਹਿਲ ਦਰਵੇਸਾ ਧਾਧੇ ਸੁਤੁਰਾ ਚਿਮ
ਜਬੁ ਅਸਤ ਬਿਦਹਿਦ ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸਰਬ ਗਿਆਨ ਮਹਿ ਲਿਸ
ਰੀਤਿ ਧਾਦਕ ਪਟਣ ਜਾਤ ਮਨ ਕੀਤਿ ਧਰਨ ਤਾ ਦਰ ਕੀ ਰਹਤ ਰਹਨੇ ਕਾਟਨ
ਮੇਟਨਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹਨੇ ਦਰੀ ਆਉ ਮੇ ਲਾਗੀ ਤਬ ਕਰੀ ਆਖੀ ਭਾਉ ਭ
ਗਤਿ ਕਰਿ ਲੀਉ ਸਾਖੀ ਇਹ ਮਤਿ ਮਥ ਕਰ ਗੋ ਪਿਨਹਿਨੇ ਤ ਜਪਾ ਪੋਸ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਇ ਰਹਨੇ ਬਿਨ ਬਰਗ ਮਦੀਨੇ ਧਾਏ ਤਿਆਰੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਉਭਿ
ਲਾਗੇ ੬ ਫਕਰ ਕਹਾਵੈ ਬਾਧੇ ਦੂਆਰ ਆਇਆ ਸੋਗ ਕਰੇ ਪਸਾਰ ਫ
ਕਰ ਕਹਾਵੈ ਪਕੜੇ ਲਾਠੀ ਉਹ ਫਕਰ ਨਾਹੀ ਅਮਰ ਕਾ ਸਾਥੀ ਫਕਰ ਕਹਾ
ਵੈ ਪਹਿਰੈ ਧੇਜਾਰ ਉਹ ਕੀਜਾਟੇ ਫਕੀਰੀ ਕੀ ਸਾਰ ਫਕਰ ਕਹਾਵੈ ਪਕੜੇ
ਸਟੁ ਕਪੜੁ ਕੀ ਬੈਪੇ ਆਸ ਫਕਰ ਕਹਾਵੈ ਕਪੜੇ ਹਿਛਾਵੈ ਓਹ ਫਕੀਰੀ
ਜਿਸ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ਫਕਰ ਕਹਾਵੈ ਕਮਰ ਤਸਲਦਾਰ ਫਕੀਰ ਨਦੀਓ ਮਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਬਦਾਰਫਕੀਰਹੋਇਸੁਖਆਸਨਚੜ੍ਹੈਤਾਂਕਉਆਸਮਾਨਭੂਮਿਨਾਹੀਪੜ੍ਹੈ
ਫਕੀਰਕਹਾਵੈਸਿਰਦਸਤਾਰੁਉਤੁਫਕੀਰਹਾਹਰਿਦਮੈਖੁਆਰਫਕੀਰਕ
ਹਾਵੈਚੜ੍ਹੈਤੁਰੰਗੁਸਠਬਾਰਦਾਨਮਾਇਆਕੇਸੰਗਫਕੀਰਕਹਾਵੈਕਰੈਸੁ
ਆਲਮਹਾਮੰਗਨਾ ਜੀਜਾਲਫਕੀਰਕਾਮੁਸਾਫਰਪਾਣੀਪਉਨਾ
ਦਲਦਲਤਾਰਮ ਗਾਵਣਾਇਤਨਿਆਫਕੀਰਾਂਬੀਗਿਰਹੀਭ
ਲਾਨਾਨਕਖੇਰਕਮ ਸਫਲਉਫਲਾਤਾਂਫੇਰਸਾਹਸਰਫਸੁਆਲਕੀਤਾ
ਕਿਹੇਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਜਾਹਿਜੋਫਕੀਰੀਕੇਬਸਤ੍ਰਪਹਿਰਤੇਹੈਨਅਰਫ
ਕੀਰੀਕਾਭੇਖਕਰਕੇਆਪਕਉਬਡਾਕਹਾਵਤੇਹੈਨਸੋਤਉਇਸਤਰਹ
ਫਕੀਰੀਹਾਸਲਨਹੋਵਈਨਗ੍ਰਿਹੀਨਉਦਾਸੀਕੋਰਾਹੀਰਹਿਆਪਰਏਕ
ਅਚਰਜਹਮਾਰੇਮਨਮਾਹਿਭ੍ਰਾਂਤਿਰਹੀਐਜੋਜੋਤੇਬਸਤ੍ਰਫਕੀਰੀਕੇਹੈਨਤਿ
ਨਕੀਸਭਖਸੀਅਤਿਕਹੀਐਜੀਜੋਹਮਾਰੀਨਿਸਾਹੋਵੈਤਾਂਬਾਬੇਆਖਿ
ਆਸੁਨਹੁਸਾਹਸਰਫਫਕੀਰਪਹਿਲਾਫਕੀਰੀਅੰਦਰਚਾਹੀਐਫਕੀਰ
ਐਸੀਹੈਭਾਵੈਗ੍ਰਹਸਤਆਹਰਹੈਭਾਵੈਉਦਾਸੀਮਾਹਿਹੋਵੈਅਰਫਕੀਰਹੋਵੈ
ਅਤੇਅਮਲਗ੍ਰਿਹਸਤੀਆਂਕੇਕਰੈਅਰਲਿਬਾਸਫਕੀਰੀਕੀਕਰੈਸੁੰਞਾ
ਸੁਵਣਾਅਰਟੋਪੀਖਫਣੀਲੰਗੋਟੀਪਹਿਰਣੀਤਬਾਇਸਕੇਬਸਤ੍ਰਤੇਬਹੁ
ਕਰਉਠਤੇਹੈਨਅਰਕਹਤੇਹੈਨਜੋਹੇਹੈਵਾਨਖੁਦਾਇਦੇਤੂੰਜੁਅਸਾਨੂੰਪਹ
ਰਦਾਹੈਸੋਤੂੰਕਿਉਪਹਰਦਾਹੈਂਅਰਜਿਸਕੇਅਸੀਬਸਤ੍ਰਹਾਂਜੇਉਨਾਂਗੀਸੇ
ਸਾਹੋਵੈਤਾਂਤੂੰਅਸਾਨੂੰਪਹਿਰ ਤਬਟੋਪੀਬੋਲੀ ਸੁਣਹੁਹੈਵਾਨਖੁਦਾਇ
ਦੇਬੰਦੇਟੋਪੀਪਹਿਰਣੀਅਰਅਰਸਿਰਮੁਨਾਵਣਾਜੋਹੈਸੋਬਾਲਕਿਆਕਾ
ਕਾਮੁਹੈਜੋਬਾਲਕਕੀਭਾਤਮਨਹੋਵੈਤਾਂਮੈਨੂੰਪਹਿਰਅਤੇਸਿਆਣਾਹੋਵੈ
ਤਾਂਨਾਂਪਹਿਰਸਿਰਅਜਾਬਚੜ੍ਹੀਗਾ ਅਰਖਫਣੀਬੋਲੀਜਦੋਬੰਦੇ
ਖੁਦਾਇਦੇਤੂੰਜੋਮੈਨੂੰਪਹਿਰਦਾਹੈਸੋਕਿਉਪਹਰਦਾਹੈਜੋਮੈਮੁਰਦਿਆਂਸੋ
ਸੋਮੁਰਦੇਦਾਪਹਰਣਾਹਾਂਜੇਜੀਵਦਿਆਂਹੋਇਮਰੇਂਤਾਂਮੈਨੂੰਪਹਿਰਅਤੇ
ਜੇਕੋਈਦੁਨੀਆਂਦੀਹਿਰਸਮਨੋਵਿਚਹਈਤਾਂਮੈਨੂੰਨਾਂਪਹਿਰ
ਹੀਇਕਠਾ ਬਹੁੜਿਪਹੋੜੀਬੋਲੀ ਸੁਣਹੁਦੇਬੰਦੇਖੁਦਾਇਦੇਤੂੰਜੋਮੈਨੂੰਹਥਿ
ਲੇਂਦਾਹੈਸੋਕਿਉਲੇਂਦਾਹੈਂਮੈਜੋਹੋੜੀਹਾਂਸੋਮਿਸਲਭੁਚਕਦੀਹਾਂਸੋਗੁਰ
ਦੁਨਦੀਭੁਤਹੋਇਰਹੈਅਤੇਪੁਏਦੀਸਹਜਤਮਾਮਿਲਣਹੈਬੁਰਾਭੁਲਾਸਤੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੁਸੁਣਦੇਤਾਂਤੂੰਮੈਨੂੰਹਥਪਕੜਿਲੈਨਹੀਤਾਂਮਤਿਛਡਤਾਂਫੇਰਿਖੁਦਾਇਦੇਬੰਦਿਆਂਨੇ
ਇਹਬੰਦੇਖੁਦਾਇਦੇਤੂੰਅਗਿਜਲਾਇਕੇਤੂੰਆਪਣੇਪੰਜਹਥਾਂਸਪਰਿਲੈਸੁ
ਲਾਇਤਾਂਮੈਨੂੰਜਲਾਈਂਨਹੀਤਾਂਮਤਿਜਲਾਇਜਿਉਂਕਰਿਮੈਂਜਲਦਾਹਾਂਹਿਦ
ਹਿੰਦਨਾਂਵਿ ਜੋ ਦੀਦੇਜਲੇਦੇਂਹੀਅਤੇਖੁਦਾਇਦਲਹੋਏਹਿਤਾਂਮੈਨੂੰਜਲਾਇ
ਨਹੀਤਾਂਮਤਿਜਲਾਇ ਮੇਰੇਗੋਂਦੇਂਹੀਸੁਆਹਦੀਢੇਰੀ ਹੋਇ ਰਹੂੰ ਫੇਰਿ
ਖੁਦਿਕਿਹੀ ਮੀਆਂਦੇਬੰਦੇਖੁਦਾਇਦੇਮੈਨੂੰਜੋਹਥਲੈਂਦਾਹੈ ਸੋ ਕਿਉਂ ਲੈਂਦਾ
ਹੈਤੇਰਨਾਂਤੂੰਆਦੇਸੁਹਾਸਿਧੇਹੈਨਅਤੇਮੇਰਾਂਸੁਹਾਅਪੁਠਾਹੈ।ਜੇਲੋਕ
ਜਹਾਨਦੇਸਨਾਲੇਸੁਹਅਪੁਠਾਕਰਿਰਖੇਤਾਂਮੈਨੂੰਹਥਿਲੈਨਹੀਤਾਂਮਤਿਲੇ
ਫੇਰਜੀਕਿਆਦਾ ਤਾਂਫੇਰਸੇਲੀਬੋਲੀ ਅਹੋਬੰਦੇਖੁਦਾਇਦੇਮੈਂਬੰਧਨ ਬ
ਰਦੇਂਦਾਹੈਜੇਮੈਨੂੰਗਲਰਖਦਾਹੈਂਤਾਂਪਹਿਲੇਮੁਰਸਦਦੇਅਗੇਬਠਦਾਹੋਇ
ਕਹੁ ਜਿਧਰਤੋਂਨੂੰਤਿਥੋਂਤਿਧਰਹੀਤੂੰਜਾਹੁਅਰੁਉਜਰਨਆਣੁਤਾਂਤੂੰਮੈਨੂੰ
ਗਲਪਾਇ ਨਹੀਤਾਂਮਤਗਲਿਪਾਇ ਫੇਰਪਉੜੀਬੋਲੇਦੇਬੰਦੇਖੁਦਾਇ
ਦੇਅਸੀਂਪਿਆਲਬੰਦੀਵਾਣਦੇਹਜੇਅਸਾਨੂੰਪੈਰੀਪਾਇਅਤੇਪਾਇਆ
ਲੋੜੇਤਾਂਆਪਣੀਦਉੜਦਲੀਲਦੁਨੀਆਂਦੀਵਗਜਰਖਦਰਦਰਖੁਆ
ਰਨਹੋਂਦਾਫਿਰਿਖੁਦਾਇਦਲਆਉਆਸਣਦਿੜਕਰਦੇਹੁਤਾਂਫਕੀਰੀ
ਦੇਬਸਤ੍ਰਬੈਲੇਬਹੁਤਫਕੀਰੀਕਾਕਿਆਗਾਹੁਹੈਜੇਇਕਬਾਰਪਾਰਿਤਿਆ
ਗਨਿਕਲੇਫਿਰਪਾਰਪਾਰਿ ਹਥਿਅੜੇਨਾਹੀਜਾਇਸਬਰਕਰਗੋਸਾਪ
ਕੜਿਕਰਿਬਾਹਿਰਹੈਅਤੇਰਬਦਲਧਿਆਨਲਾਇਇਕੇਤਾਦਮਨਕਲ
ਦੇਗਇਆਇਕੇਤਾਖੁਦਾਇਆਇਮਿਲਿਆਫਿਰਿਜਿਸਦੁਨੀਨੂੰਤਰ
ਕਨਿਕਲੇਅਤੇਫੇਰਉਸਦੁਨੀਆਦਿਆਲੋਕਾਂਅਗੋਟੁਕੜੇਮੰਗਦਾ
ਗਾਤਾਂਖੁਦਾਇਨਾਲੇਫਿਰਿਆਜਰਦਰੋਇਹੋਇਆਕਿਸੇਮਜਲਸਪ
ਹੁਤਾਜੇਅਜੇਹੀਫਕੀਰੀਕਮਾਏਤਾਂਧਿਰਿਗੀਭਲਾਹੈਜੋਖੁਦਾਇਦੇਰਾਹ
ਲੇਅਤੇਦੁਨੀਆਨਾਲੇਸਰਖਰੂਹੋਏਜਾਇਕਦੇਖੁਦਾਇਦੇਫਕੀਰਆ
ਖਗਾਏਹੈਨ ਜਿਸਅੰਦਰੋਫਕੀਰੀਕੀਤੀਸੋਫਕੀਰਹੋਇਆਖੁਦਾਇਨੂੰ
ਪਹੁਤਾਅਤੇਜਿਸਨਕੀਤੀਸੋਸ੍ਵਾਂਗੀਹੋਇਆ ਜੈਸੇਸ੍ਵਾਂਗਭਗਤੀਆਂਕ
ਰਿਆਵਦਾਹੈ ਜੋਗੀਕਾਉਹਜਾਣੀਦਾਹੈਜੋਜੋਗੀਹੀਹੈਪਰਉਸਦੇਨਾਲਹੁ
ਣਜਾਹਰਹੋਦੇਹੈਨਤਾਂਸਭੁਕੋਈਆਖਦਾਹੈਜੋਭੇਰਭਗਤੀਆਂਸ੍ਵਾਂਗੀਹੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਭੇਖ ਜੋਗੀਆਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਉ ਹੀ ਸਿਧਿ ਹੋਏ ਹੈ ਪੀਰ ਹੋਏ ਹੈ ਸੰਤ ਹੋਏ ਹੈ ਮਹਾਂ ਪੁ
ਰਖੁ ਭਗਤਿ ਹੋਏ ਹੈ ਜੋ ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਹੈ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭੀ ਫਕੀਰੀ ਨਾਲ ਹੀ ਤਾਂ ਭੁਲੀ
ਫਕੀਰੀ ਹੀ ਹਨਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਲੋ ਲੈ ਗਇਆ ਪਰ ਇਹ ਗਲ ਹੈ ਜੋ ਬਿਰੇ ਦੇ ਹਥ ਕੁ
[illegible] ਤਿਸ ਸਹਿ ਮਉਲਾ

" " ਸਲੋਕ "ਗਲਾਂ ਵਤਨਾਂ ਜੋਗੀਆਂ ਪੇਰੀ ਜੋਗ ਪੰਧਾ ।"
ਤੇਪੰ ਕਲਨ ਅਪੜੇ ਜਿਥੈ ਪਿਗਾਆਂ ਦੀ ਸੰਧਾ । " "

ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਹ ਸਰਫ ਆਖਿਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਤੇ ਤੇ
ਰੀ ਫਕੀਰੀ ਨੂੰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਏਹੁ ਵਡਿਆਈਆਂ ਹੈਨ
ਫਕੀਰੀ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਹੈ ਜੋ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪੁ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀ ਗੁਰ
ਆਈ ਜੀ ਤੇਰੇ ਹੀ ਨਾਇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਹੀ ਲਾਇਕ ਹੈ ਅਰ ਜਾਹਦ ਉਸ ਦਾ ਨਾਉ
ਹੈ ਜੋ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪੀਰੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁਵਾਜੇ ਮੋਇਨਦੀਨ ਚਿਸਤੀ ਕੀਤੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰਸੂਲ ਪਨਾਹ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਦਲ ਉਸ ਦਾ
ਨਾਉ ਹੈ ਜੋ ਉਮਰ ਖਿਤਾਬ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਤਿ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ
ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋਗ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਆਗ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜੇ

ਭਰਥਰੀ ਅਤੇ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਪ ਉ
ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕੀ ਆ ਹੈ ਸਨਿਆਸੀ ਉ
ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਵ ਦਤ ਕੀ ਆ ਹੈ ਜਤੁ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ
ਲਛਮਣ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋਰ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਹਣੂੰ
ਤ ਬੀਰ ਕਰਾ ਹੈ ਜੁਧ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦਹਸਰ ਕੀ
ਆ ਹੈ ਬਿਓਗ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੀਆ ਹੈ
ਰਣ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੂਰ ਭ ਗਤ ਕੀਆ ਹੈ ਸਤ
ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੀਤਾ ਕੀਆ ਹੈ ਰਸਿ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ
ਬਾਦ ਆਦਮ ਕੀਆ ਹੈ ਇਤਨੀਆਂ ਸਿਫਤ
ਜਾਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੈਰਾਗ ਵਿਚ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੁ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ

" ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ੧ ॥ ਫਕੜੀ ॥ ਨਿਤ ਪਹੁੰਚੇ

ਰੁਤ ਜੋਤ ਕੀ ਪੀਆ ਕਬਹੂੰ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ਸੀ ਅਲ ਦਰਦ ਵਿਛੋੜਾ
ਧੋਇ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਤਪਰ ਹੀਅਲਾ ਮਾਂਏ ਜੀਉ ਬਲੋ ਮੈਂ ਕਿਤ ਨ ਦੇਖ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਨੈਨ ਭਰੇ। ੧ ਰਹਾਉ। ਨਿਤ ਬਾਂਸ ਉਡੀਕ ਹੂੰ ਬਨ ਖੰਡੋ
ਨਿਸ ਤੇ ਭੋਗ ਲਾਵਤੀ ਨਸੋਏ ਜਿਵ ਲੈ ਦੇਵ ਬੀਹਾ ਤ੍ਰਿਏਲਹੈ। ੨ ॥ਮੈ
ਪੀਆ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨ ਮੀਨ ਤੜਫੜਾਵਏ।
ਵਿਛੁੜੀ ਕਿਉ ਨ ਤੂ ਲਲਾਵਏ। ੩ ॥ਸੇਜ ਸਟਣੋ ਨਥੀ
ਉਠਿ ਤਾਵਲਾ ਇਕ ਚੇਟਨ ਥੀ ਮਨ ਚਾਵਲਾ ਕਿਆ ਦਰਸਨ ਭੂਲ ਬਾ
ਵਲਾ। ੪ ॥ ॥ਜਬ ਬਾਬਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹ॥ ॥
॥ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ॥ ॥ਜਕੜੀ॥ ॥ਕਰ ਸਾਹਿਸੀ ਗਾਰ ਥਾਵਈਐ॥
॥ਕਰ ਕਰ ਵੀਕ ਜਲ ਪਾਈਐ ਅਨਾਰਣੁ ਮੰਗ ਭਰਾਈਐ। ੧ ॥
॥ਇਉ ਕਿਤੀ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇਸੀ ਪਛੜ ਪੰਡਤੁ ਸਿਆਣਾ ਜੋਇਸੀ।
॥ਸਾਹ ਦਰਦ ਵਿਛੋੜਾ ਖੋਇਸੀ। ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਹੁ ਮਿਲਿਆ
ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ਦੇਖ ਦਰਸਨ ਨੈਨ ਅਘਾਈਐ ਸਹੁ ਮਹਲੀ ਸਦ ਬੁ
ਲਾਈਐ ਜਾਂ ਭਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗਲਿ ਲਾਈਐ। ੨ ॥ਕਿਉ ਕੰਤੁ ਉਤਾਰੇ
ਉਥਨ ਰੋਗ ਕਿਉ ਤਾਰੇ ਗਿਣਤੀ ਦੁਖ ਸੋਗ ਪੀਬੂ ਦਬਬੀ ਹਾ ਦਰਪਗ
ਹੋ ਜੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹੈ ਵੈਗਾ ਮਰਦੋ। ੩ ॥ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਤੂ ਸੁਣ ਬਾਵ
ਲਾ ਸਾਹ ਸਰਣ ਥੀ ਉਤਾਵਲਾ ਕਿਉ ਦਬਾ ਦੇਵਹੁ ਚਾਵਲਾ ਕਾਹੇ
ਭੁਲਾ ਫਿਰੈ ਉਤਾਵਲਾ। ੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਇਹ ਜਬਾਬੁ ਸੁਆਲ ਸਬਦ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਦੇ ਮਨ ਵਿ
ਚ ਸੰਤੋਖ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਆਸੁ ਤਾਂ ਉਠਿ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਇ
ਆ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਗਾਜੀਆ ਦੀ ਮਜਲਸ ਵਿਚ ਵੜਿ
ਆ ਤਾਂ ਗਾਜੀਆ ਸਾਹ ਸਰਫ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਹੁ ਸਾਹੁ ਸਰਫ ਜੀ ਫਕੀਰ ਪਾਸੋਂ
ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਜਬਾਬੁ ਪੁਛਿਆ ਕੈਹੇ ਜੀ ਫਕੀਰ ਫਕੀਰੀ ਦੇ ਵਿਚਿ ਬਹੁਤੁ ਕਾਮ
ਲ ਹੈ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਭੀ ਗਾਜੀਆ ਦੇ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜਿਆ ਇਕਠੇ ਹੋ
ਇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗਾਜੀਆ ਕਹਿਆ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਿ ਇਹੁ ਫਕੀਰ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਕੇ ਮੁ
ਸਲਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕਸ ਗਾਜੀ ਪੁਛਿਆ ਫਕੀਰ ਜੀ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾ
ਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗਾਜੀਆ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਇਹੁ ਸਹੁ ਹਿੰਦੂਆ ਕਾ ਨਹੀ ਹਿੰਦੂਆ ਦੀ ਹਦ ਦੂਆਰਕਾ ਤਰਕ ਹੈ ਅ
ਗੇ ਤੁਰਕਸਤਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੀ ਇਕ ਮੰਦਤ ਪਿਛੇ ਦੁਆਰਕਾ ਜਾਇ ਪਹੁਤੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਅਗੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਾਜੀਆ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਕਰ ਅਗੇ
ਕਿਉ ਚਲੇ ਹੋ ਅਗੇ ਜੋ ਇਕ ਜਾਹਗਾ ਆਵੇਗੀ ਉਥੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਛਡਦੇ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਜਿਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਨਾਲ ਹਿੰਦੂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਉਥੇ ਦੇ ਹਾਜੀ
[illegible] ਕਰਤੇ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਜੀ ਜਿਥੇ ਉਹ ਜਾਹਿਗਾ
ਆ[illegible] ਤਿਥੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਛਡਿ ਜਾਇਆ ਜੇ ਅਸੀ ਆਪਣਾ ਆਪ ਬਚਾਇ ਲ
ਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਾਜੀਆ ਕ[illegible]ਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਾ ਆ
ਵਹੁ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਥੇ ਹੀ ਬਹਿ ਗਇਆ ਅਤੇ ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਇਨਾ ਹਾਜੀਆ ਤਾਂਈ ਜਾਣੇ ਦੇਹ ਜੇ ਅਸਾਡੇ ਨਸੀਬ ਹਜ ਕਾਬੇ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅ
ਸੀ ਭੀ ਜਾਹਿਗੇ। ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਰਾਹੁ ਐਸਾ ਹੈ ਜਿ ਮੇਹਰ ਮੁਹਬਤਿ ਖਿਜ
ਮਤਿ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਫੈਜ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਦੁਸਤ ਹਮਾ ਮਸਕਤ
ਰੰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਹਾਜੀ ਨਹੀ ਹੋਈਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਾਜੀਆ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਜੀ ਹਾਜੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਈਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਕਿਉ ਕਰ ਕਰੀਐ ਅਰ ਹੁਅ
ਮਲ ਕਿਉ ਕਰ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਅਮਲਾ ਕਰ ਹਜ ਦੁਰਸਤ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਹਾਜੀ ਫੁਨਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ॥੨॥ ॥ ॥੨॥ ॥੨॥ ॥੨॥੨॥ ॥

॥ਹਾਜਰਾ ਕਉ ਮਿਹਰ ਹੈ ਹੋਰ ਹਾਜਰਾ ਕਉ ਕਹਰ ਹੈ ॥ ਈਮਾਨ ਦੋ
ਸਤ ਹੈ ਬੇਈਮਾਨ ਕਾਫਰ ਹੈ ॥ ਗੁਮਾਨ ਲਾਨਤੀ ਹੈ ॥ ਪਸੰਗੋ ਬਡਕਾਮੁ
ਹਕਾਲਾ ਹੈ ॥ ਦਿਆਨਤਦਾਰ ਸੁਰਖਰੋਈ ਹੈ ॥ ਬੇਦਿਆਨਤ ਸਿਆਹ
ਰੋਈ ਹੈ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣ ਜਰਦ ਰੋਈ ਹੈ ॥ ਦਰੋਗ ਦੋਜਕ ਹੈ ॥ ਸਚੁ ਬਿ
ਸਤਿ ਹੈ ॥ ਹਿਰਸੀ ਫਿਰਾਉਨ ਹੈ ॥ ਬੇਹਿਰਸੀ ਅਉਲੀਆ ਹੈ ॥ ਬਿਸ
ਮਹਿਲੀ ਮਿਹਿ ਤਜਾ [illegible] ਹੈ ਫਕੀਰ ਸਬੂਰੀ ਹੈ ॥ ਨਾ ਸਬੂਰੀ
ਮਕਰੂਹ ਹੈ ਜੋਰ ਜੁਲਮ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਰਹੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸੀ ਸੁਣਦੇ ਸੀਆਂ ਜੋ ਮਕੇ ਵਿਚ
ਜੋ ਉਹ ਤੁਰਕ ਜੜ੍ਹੀਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋਰੀ ਨਾਹੀ ਬਾਦੀ ਹੈਨ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਂ ਸਤੀਆਂ
ਅਸਾਨੀਹੇ ਪਰ ਅਮਲ ਕਰਨੇ ਇਸਦੇ ਬਹੁਤ ਮੁਸਕਲ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਚੁਪ ਕਰਿ
ਰਹਿਆ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਨਾ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਤ
ਨੇ ਮੋਹ ਜੀ ਰਮਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਸਬਦ
ਗਾਉ ਜਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਕੇ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ
ਲਗਾ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਤਬ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਬਘਿਆੜ ਸੀਹ ਆਇ ਅਕਠੇ ਹੋ
ਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰ ਗਇਆ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਉਜਾੜ
ਵਿਚ ਕਿਉ ਬੈਠੇ ਹੋ ਏਥੇ ਅਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹੁਣੇ ਸੀਹ ਬਘਿਆੜ ਖਾਇ ਜਾਸੀ ਤਾਂ
ਅਸੀ ਕੀ ਕਰਸਾਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂੰ ਬਘਿਆੜੂ ਸੀ
ਹ ਖਾਨਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਕਿਉ ਛਡਿ ਆਏ ਹੋ ਅਸੀ ਤੇਰੀ ਹਰ ਕਿਤੇ
ਬਾਇ ਰਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਅਸਾਡੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾਹੀ ਆਵਦੀ ਤਬ
ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸਾਡੀ ਪਰਤੀਤ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰਾਹ ਜੋ ਤੁਸੀ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਤੂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਿਛੇ ਲਗੇ ਫ
ਿਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਲਗਾ ਗਾਵਦਿਆ ਗਾਵਦਿਆ ਸੰਤੀ
ਸਰ ਪਹਿਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬਦ ਕਾ ਪਾਇਆ ਅਰੁ ਦਾਸ ਕੀ
ਤੀ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬਚਨ ਸਾ ਜੋ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਉਦੇ ਹੀ ਮਕੇ ਜਾਇ ਪ
ਹੁਚਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਠ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ਲ
ਹਦੇ ਪਰੇ ਜੋ ਕੀ ਉਗੀਹੇ ਜਾਂ ਉਠਿ ਕਰਿ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕੀ ਦੇਖੇ ਜੋ ਮਕੇ ਦੇ ਮੁ
ਨਾਰੇ ਅਤੇ ਬੁਰਜ ਦਿਸਨ ਲਗੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਕੇ ਦੇ ਨਜੀਕ ਆਇ ਪਹੂਚੇ ਹਾਂ ਅ
ਤੇ ਨੀਸਾਨੀਆਂ ਮਕੇ ਦੀਆ ਦਿਸ ਆਵਦੀਆ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਜੋ
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਅਸੀ ਮਕੇ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਇਆ ਆਖਿਉਸ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਬੈਠੇ ਅਸਾਹ ਤਿਥੈ ਮਕਾ ਦ
ਰੇ ਵਿਚ ਕਰ ਰਹੁ ਹੈ ਅਰੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲਿ ਬੈਠਿਆ ਹੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਪਹਿਰਾ ਵਿ
ਚ ਆਇ ਪਹੁਤੇ ਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣੈ ਅਸੀ ਮਨੁਖ ਜੰਦੇ
ਹੀ ਕੇ ਕੀਟ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾ ਏਕਦ
ਇਸੁ ਖਨ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨ ਦੀਨ ਕਾਜੀ ਮਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨੇ ਅਸਨਾ ਅਤੇ ਇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਦੂਇ ਨਸੀਹਤਾਂ ਕਰੂ ਹਮੀ ਪਾਤ੍ਰਿ ਸਾਹੁ ਮਦੀਨੇ ਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਿ ਕਰਨੀ
ਹੈਨ ਅਤਿ ਖੁਦਾਇ ਵਲੋਂ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਜਾਲਮ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸਦੀ
ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਵਿਚਿ ਹੀ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਕੇ ਦੇਨ
ਜੀਕਿ ਆਇ ਕੈ ਹਾਜੀਆਂ ਦਾ ਬ [illegible] ਕੀਆ ਅਰ ਹਥਿ ਮਹਿ ਅਸਾ
ਲੀਆ ਅਰ ਇਕ ਹਥਿ ਮਹਿ ਤਸਬੀ ਲਈ ਸਿਰ ਪਰ ਮੁਸਲਾ ਧਰਿ ਆਬ
ਗਲ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬ ਰਖੀ ਹਾਜੀ ਦਰਵੇਸੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਜਾਇ ਮਕੇ ਦੀ ਹਜ ਕ
ਉ ਹਾਜਰ ਭੁਏ ਤਬ ਮਕੇ ਮਸੀਤ ਵਿਚਿ ਬੈਠੇ ਲਗੇ ਸੁਣੇ ਕਲਾਮ ਦੀ ਸਿਫਤ
ਕਰਨਿ ਗਾਵਣ ਲਗੇ ਦਿਨ ਗੁਜਰਾਨ ਕੀਆ ਅਰ ਰਾਤਿ ਕਉ ਉਸੀ ਮਸੀਤ
ਵਿਚ ਪੈ ਸੁਤੇ ਅਤੇ ਮਕੇ ਵਲ ਪੈਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸਿਰ ਉਤਰ ਦੀ ਵਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂ
ਪਹਿਰ ਤੜਕਾ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਮਸੀਤ ਕਾ ਝਾੜੂ ਕਸ ਆਇਆ
ਝਾੜੂ ਦੇਣ ਤਾਂ ਦੀਵਾ ਬਾਲ ਕਰ ਹਾਜੀ ਪਿਛੋ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹਾ
ਜੀ ਸਭੋ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮੁਕਾਮੀ ਵਲ ਸੁਤੇ ਪਏ ਹੈਨ ਅਰ ਕਲਜੇ ਨਵਾ

ਹਾਜੀ ਦਰਵੇਸੁ ਆਇਆ ਹੈ
ਸਖੇ ਤਰਾਂ ਹਕਿ ਮਕੇ ਵਲ ਤ
ਤਾਂ ਕਰ ਸੁਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੀਵਣ ਮ
ਨ ਵਿਚ ਗੁਸਾਖ ਧਾ ਜੋ ਇਹੁ ਸੋ
ਮਨ ਹੈ ਕੇ ਮੁਸ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦਾਇ
ਦੇ ਘਰ ਵਲ ਪੈ ਰ ਕਰ ਸੁਤਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਜੀਵ ਣ ਗੁਸਾਖ
ਇਕ ਰ ਬਾਬੇ ਕੋ ਮਗਰ
ਵਿਚ ਇਕ ਲ ਤ ਮਾਰੀਆਂ
ਖਣ ਲਗਾ ਅ ਤੇ ਬੋਲੇ ਖੁਦਾ
ਇਦੇ ਤੂ ਕਉਣ ਹੈ ਜੀ ਦੂ ਹੈ ਕਿ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਖੁਦਾਇ
ਦੇ ਘਰ ਵਲ ਪੈਰ ਕਰਿ ਸੁਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਭੁਲਾ ਸੀ ਹੋ ਕਾਜੀ
ਜੀਵਣ ਜੀ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਅਸਾਡੇ ਪੈਰ ਸਿਧੇ ਕਰਾਇ ਕਰ ਤਾਂ ਮੁਲਾ
ਜੀਵਣ ਬਾਬੇ ਦੀਆਂ ਲਤਾ ਪਕੜ ਕਰ ਫੇਰਿ ਦਿਤੀਆਂ ਤਾਂ ਨਾਲੇ ਮਕੇ ਦਾ ਮੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਘੁਫਿਰਿਆ ਤਾਂ ਮੁਲਾਜੀਵਣ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਅਗੇ ਪੂਰਬ ਦਿਸਾ ਮੁਹਬੀ ਖੁਣਿਕੇ
ਕਰਿ ਉਤੂ ਦਿਸਾ ਹੋਇ ਖੜੂਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਜੀ ਜੋ ਮਸੀਤ
ਵਿਚ ਸੇ ਸੇ ਸਭੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਤਾਜੀਆਨ ਪਕੜ ਕਰ
ਮਾਰਨੇ ਉਠ ਜੁਟਾ ਅਤੇ ਹਾਜੀਆ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋਰੋ ਹੁਣਿ ਕਿਆ ਮਤਿ
ਦਾਦ ਉਠਨ ਜੀ ਕਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋਰੇ ਇਹੁ ਕੋਈ ਅਉਲੀਆ ਹੈ ਅਰ ਅ
ਲਾਹਦਾ ਹੈ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾਂਹੀ ਪਾਇ ਸਕਦਾ ਇਹੁ ਇਸ ਜਮਾਨੇ ਦਾ ਕੋ
ਈ ਵਲੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਉਠਿ ਕਰਿ ਉ
ਜੂ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕਿਬਲੇ ਵਲ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਰ ਸਬਦ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਵਿ
ਚ ਅਲਾਪਿਆ ਤ ਦਹੁ ਬੇੜ੍ਹ ਕੇ ਦਿਨ ਸਨ ਅਰੁ ਜਿਤੁ ਮਉਸਮ ਬਾਬਾ ਹਾਜਿਕ
ਬੇਕੀ ਜਾਇ ਪਹੁਤਾ ਸੀ ਤਬ ਈਦ ਕੇ ਦਿਨ ਮਕੇ ਦੀ ਹਜ ਹੋਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਸਬਦ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਵਿਚ ਬੋਲਿਆ।

॥ ॥ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥

॥ਨਉਸਤਿਚਉਦਾਹਤੀਨਚਾਰਕਰਮੁਹਲਤਿਰਾਸਬਹਾਲੀ॥
॥ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਿਦੀਏ ਏਕਾਏਕੀਵਾਰੀ॥ ੧ ॥ਮਿਹਰਵਾਨਮ
ਧੁਸੂਦਨਮਾਧੋਐਸੀਸਕਤਤੁਮਾਰੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਘਰਿ
ਘਰਿਲਸਕਰਪਾਵਕਤੇਰਾਧਰਮਕਰੇਸਿਕਦਾਰੀ॥ਧਰਤੀਦੇਗਮਿ
ਲੇਇਕਵਾਰਾਂਭਾਗਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ॥ ੨ ਨਾਸਾਬੂਰ ਹੋਵੈਫਿਰਮੰਗੈ
ਤੇਨਾਰਦਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਲਬਅੰਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਣਪੈਰਲੁ
ਆਰੀ॥ਪੂੰਜੀਮਾਰਪਵੈਨਿਤਮੁਦਗਰਪਾਪਕਰੇਕੁਟਵਾਰੀ॥ਭਾਵੈ
ਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੪ ॥ਆਦਿਪੁਰਖਹੁਕ
ਉਅਲਾਹੁਕਹੀਐਸੇਖਾਂਆਈਵਾਰੀ॥ਦੇਵਲਦੇਵਤਿਆਕਰਿਲਾਗ
ਐਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥ ੫ ॥ਕੂਜਾਂਬਾਂਗੁਨਿਵਾਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੂਪ
ਬਨਵਾਰੀ॥ਘਰਘਰਿਮੀਆਂਸਭਨਾਂਜੀਆਂਬੋਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ
॥ ੬ ॥ਜੇਤੂੰਮੀਰਮਹੀਪਤਿਸਾਹਿਬਕੁਦਰਤਿਕਉਣਹਮਾਰੀ॥
॥ਚਾਰੇਕੁੰਟਸਲਾਮਕਰਹਿਗੇਘਰਿਘਰਿਸਿਫਤਤੁਮਾਰੀ॥ ੭ ॥
॥ਤੀਰਥਸਿੰਮ੍ਰਤਿਪੁੰਨਦਾਨਕਿਛੁਲਾਹਾਮਿਲੈਦਿਹਾੜੀ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਮਿਲੈਵਡਿਆਈਮੇਕਾਘੜੀਸਮਾਲੀ॥ ੮ ੧ ॥ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਂਇਹੁਅਸਟਪਦੀਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਮਕੇਦੇਅਗੇਖੜੇਇਕਤਿਉਚਰੀਤਾਂਹਾ
ਜੀਆਪੁਛਿਆਜੋਹਾਜੀਦਰਵੇਸਜੀਇਹੁਸੋਰਧਜੋਤੁਸਾਂਆਪਣੀਹਿੰਦਵੀਜ
ਬਾਨਵਿਚਆਖਿਆਜੋਤੁਸਾਂਮਕੇਕੇਅਗੇਕੈਜਾਣਕਰਿਸਿਫਤਕੀਤੀਅਸਾ
ਕੂਤਾਂਕਛੁਮਲੂਮਨਹੋਇਆਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮੁਲਾਂਜੀਵਣਾਇ
ਸੈਸਹਰਕਾਮਹਰਮਖੁਦਾਇਹੈਇਕੋਵੇਲੜਾਬਹੁਤਾਚਾਰਕਤੇਬਾਹੈਨਅਰਇਹੁ
ਮਕਾਮਦੀਨਾਂਆਦਿਜੁਗਾਦਿਕਾਤੀਰਥਹੈਮਹਾਂਦੇਵਕਾਇਸਮਹਿਲਿੰਗਹੈ
ਚੌਹਾਂਕੂੰਟਾਵਿਚਬਰਹਮਾਂਬਿਸਨਮਹਾਂਦੇਵਕੇਮੁਕਾਮਹੈਂਨਅਤੇਮਹਾਂਦੇਵਕ
ਉਬਾਵਾਆਦਮਭੀਕਹਦੇਹੈਨਅਰਪਾਰਬਤੀਕਉਅਮਾਂਹਵਾਕਹਦੇਹੈਨ
ਅਰਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਹਾਂਦਾਵਡਾਹੈਹਿੰਦੂਆਕੇਅਠਸਠਤੀਰਥਤਦ
ਪਾਕਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵਣਜੋਚਾਰਕੂੰਟਾਕਉਪਰਦਖਣਪਸਚਮਚਾਰੋਤਰਫਕੇ
ਲਿੰਗਕਾਮੁਕਾਮੁਤੀਰਥਾਂਕੀਹਜਕਾਦਰਸਨਕਰਨਿਅਤੇਇਸੀਤਰਾਂਹਿਮੁ
ਸਲਮਾਨਾਕੂਭੀਕਹਦੇਹੈਨਜਿਚਰਸੁਮੇਰਕਮੇਰਕੇਗਿਰਦਨਾਂਹੀਫਿਰਦੇ
ਤਿਚਰਪਾਕਨਾਂਹੀਹੋਦੇਤੀਰਥਹਜਬਾਇਕਿਸੇਦਾਨਾਂਹੀਪਵਦਾਹਿੰਦੂਮੁਸ
ਲਮਾਨਕੇਮਕਾਮਗਦਿਦੇਹੈਨਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਹਿੰਦੂਆਕੇਮੁਕਾਮਰਦਿਕ
ਰਦੇਹੈਨਦੋਵੈਫਿਰਕੇਖੁਦਾਇਦੇਮੁਕਾਮਾਂਦਾਬੁਰਾਚਿਤਵਦੇਹੈਨਤਾਂਮੁਲਾਂਜੀ
ਵਣਬੋਲਿਆਜੀਉਹਿਜੋਸੋਰਦਤੁਸਾਂਕਹਿਆਸਾਉਨਕੀਤੀਬਿਆਨਮੈ
ਕੂਸਮਝਾਈਐਤਾਂਬਾਬਾਬੋਲਿਆਹੁਕਮਹੋਇਆਮੁਲਾਂਜੀਵਣਅਵਲ
ਖੁਦਾਇਤਾਲਾਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਕਰਕੈਨਉਖੰਡਜਮੀਨਸਾਜੀਇਹੁਨ
ਉਮੁਕਾਮੁਆਦਮੀਕੀਠਉਰਕੀਤੇਤਿਸਕੇਊਪਰਅਸਮਾਨਕੀਤਾਸਤਿ
ਸਿਤਾਰੇਤਮਾਮਕੇਸਾਹਿਕੀਤੇਹੈਨਨੇਕੀਬਦੀਕੇਗੁਵਾਹਏਹੋਸਾਤੇਅਸ
ਮਾਨਵਿਚਫਰੇਸਤੇਹੈਨਚਉਦਾਹਿਤਬਕਹੈਨਸਾਤਤਬਕਊਪਰਿਸਾਤਤਬ
ਕੇਤਲੇਜਮੀਨਕੇਹੈਨ ਬਾਦ੧ ਆਬ੨ ਆਤਸ੩ ਖਾਕ੪ ਏਹੁਚਾਰੋਤਤੁ
ਅਰਬਨਾਸਰਕੀਸਿਫਤਚਹੁਤਾਕਤੇਬਾਵਿਚਕੀਤੀਹੈਚਾਰੋਕਤੇਬਾਚਹੁ
ਜਮਾਨਿਆਵਿਚਸਰਦਾਰਹੈਨਚਉਹਾਬਾਬਰਹਮੇਦਿਆਂਵਿਚਹੈਨਬ
ਰਹਮੇਕਉਹਜਰਤਜਬਰਾਈਲਭੀਕਹਦੇਹੈਨਤੀਨਕੋਮਬਾਬੇਆਦਮ
ਆਪਣੇਜੁਸੇਥੀਪੈਦੇਕੀਤੀਆਹੈਨਦੇਵਤੇਆਦਮੀਰਾਕਸਤਿਨਕਉਤੀ
ਨੇਲੋਕਬਨਦੀਏਹੈਨਏਹੁਸਭਪੈਦੇਕਰਕੈਚਹੁਜੁਗਾਂਕੀਮੁਹਲਤਿਇਨ

ਕਉ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਚਾਰੇ ਵੀਏ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਜਾਮੇ [illegible]
ਰੇ ਚਾਰੇ ਕਤੇਬਾ ਭਾਰੂ ਦੇ ਦਲ ਕਿਸਮਾਤਿ ਕਰਿ ਦੀਆ ਹੈਨ ਜੁਗਾਂ ਜੁਗੰਤਰ
ਚਾਰੇ ਚਾਰ ਗਾਬਰ ਆਰੇ ਸਨੰ ਫੁਰਦਾ ਹੈ ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਮਾਇਆ ਸੂਦਨ ਮਾਧੋ ਕੀ
ਹੈ ਜੋ ਚਾਰੋਂ ਜਮਾਨੇ ਆਇ ਇਨ ਤੇ ਹੋਇ ਹੈਨ ਮਜਬ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਮਜਬ ਹਿੰਦੂ ਮੁ
ਸਲਮਾਨ ਆਪਸ ਵਿਚ ਝਗੜੇ ਬਖੀਲੀ ਕਰ ਕਰ ਮਰਦੇ ਹੈਨ ਦੋਵੈ ਫਰਜੰਦ ਬਾ
ਬੇ ਆਦਮ ਕੇ ਜਿਦ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗੁਸੇ ਹਰਾਮ ਵਿਚ ਲੜ ਲੜ ਮਰਦੇ ਹੈਨ ਦੁਨੀ
ਆ ਹਰਾਮਖੋਰ ਦਨੀ ਵਾਸਤੇ ਪਰ ਬੇ ਸਕਦੇ ਹੈ ਤਰਫ ਦੋਜਕ ਚਲੀਆ ਜਾਂਦੀ
ਆ ਹੈਨ ਹੁਣਿ ਤ੍ਰਿਹੁ ਕਤੇਬਾਂ ਕਾ ਅਮਲ ਬੰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਸਰਕਿ ਜਨੂਬ ਗ
ਰਬ ਤਿਨਾਂ ਦੀਆ ਕਿਤੇਬਾਂ ਤਿਗ ਉਰਫਤੁ ਉਰੇਤ ਮਸਰਕੀ ੧ ਜੁਸਰ ਉਰ
ਫ ਅੰਜੀਲ ਜਨੂਬ ੨ ਸਿਆਮ ਉਰਫ ਜੰਬੂਰ ਮਗਰਬੀ ੩ ਅਰ ਜੇਹੜੇ ਮਸ
ਰਕੀ ਹੈਨ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹੀਆਨਿ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਜਨੂਬੀ ਹੈਨ ਸੇ ਖਤ੍ਰੀ ਕਹੀ
ਆਨਿ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਮਗਰੂਬੀ ਹੈਨ ਸੇ ਵੈਸ ਕਹੀਆਨਿ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਸਮਾਲੀ
ਹੈਨ ਸੇ ਸੂਦ੍ਰ ਕਹੀਆਨਿ ਹੁਣਿ ਅਮਲ ਅਥਰ ਬਣ ਉਰਫ ਫੁਰਕਾਨ ਹੈ
ਸਮਾਲੀ ਰੋਇ ਇਸ ਕਾ ਮੁਖ ਹੈ ਸੋ ਸੇਖਾਲੀਆ ਹੈ ਅਗੇ ਸਿਆਮ ਉਰਫ ਜੰ
ਬੂਰ ਭੀ ਸੇਖਾਂ ਤਲੇ ਥਾ ਅਬ ਵੈਸੇ ਕਾਮ ਜਬ ਛਡ ਕਰਿ ਸੂਦ੍ਰ ਹਕਾਮ ਸਬ ਮ
ਲੀਆ ਹੈਨ ਜਾਂ ਸੇਖਾਂ ਕੀ ਵਾਰੀ ਆਈ ਤਾਂ ਸੇਖਾਂ ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆ ਅਰ ਜੋ
ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਆਸਣ ਤਿਨ ਕਉ ਕਰ ਲਮਾਇਆ ਹਾਸਲੁ ਲਗੇ ਲੈਨ ਅਰ
ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਲਾਈ ਸੇਖਾਂ ਨੇ ਅਰੁ ਆਪਨੇ ਮੁਕਾਮ ਜਾਹਰ ਕੀਤੇ ਲਗ
ਗੋਰ ਸਤਾਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਣ ਹਿੰਦੂ ਅਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਮਟਿ ਮੜੀਆ ਗਿਰਾ
ਇ ਦੀਏ ਮਨ ਸੁਖ ਕੀਤੇ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਕੈ ਜਿਦ ਉਠਿ ਖੜੀ ਹੋਈ ਅਰੁ ਸਚੁ ਅਦ
ਲ ਭੂਲ ਗਇਆ ਤਬ ਦਰਗਾਹ ਮਾਹਿ ਦੇਵਤਿਆ ਫਰੀਆਦ ਕੀਤੀ ਕ
ਹਿਨ ਲਗੇ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀ ਅਬ ਹਮਾਰਾ ਤੇਜ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ ਘ
ਟਿ ਗਇਆ ਹੈ ਜਬ ਤੇ ਹਮ ਹੇ ਮੁਕਬਲ ਵੈਸ ਪੂਰਬ ਹਿੰਦੂਆ ਕਉ ਸੇਖਾਂ ਜੋ ਤੁਮ
ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਿ ਭੇਜੇ ਹੈਨ ਤੇਰੀ ਪਰਸੈਤਾ ਨਹੀ ਕਰਣੇ ਦੇਤੇ ਤਬ ਇਤਨੀ ਅ
ਰਜ ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਣੀ ਤਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰੋਧ ਅੰਦਰਿ ਆ
ਇਆ ਦਰਗਾਹ ਅਗੇ ਸਭ ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਆਉਲੀਏ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ
ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਮੁਕਾਮ ਪਹੁਤਾ ਹੈ ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਜਾਗਰਸਿਨਤਾਂਸਭੇਸਾਹਿਬਕੀਨਿਗਾਹਨਾਨਕਦਰਵੇਸਉਪਰਿਪਈਤਾਂ
ਨਾਨਕਕੇਤੇਜਾ ਤਬ ਬਾਰੀ ਤਾਲਾਖੁਦਾਇਕਾਹੁਕਮਹੋਇਆ ਜੋਨਾਨਕ
ਦਰਵੇਸਅਗੇਆਉ ਤੇਰੇਕਉ ਮੈਆਪਣਾਹੁਕਮਦੀਆਜਾਇ ਸੰਸਾਰਬੀ
ਚਿਸਚੁਕਾਰਾਹੁ ਦਰੁਸਤਕਰਿਅਰਲੋਗਾਕਉ ਉਠਾਇਦੇਹੁ ਤਬਅਗੋਤੇਨਾ
ਨਕਦਰਵੇਸਹਾਥਿਜੋੜਕਰਿਅਰਜਕੀਤੀ ਕਿਹੋ ਸਭੇਸਾਹਿਬਅਗੇ ਤੁਧ
ਖਤਮਪੈਕੰਬਰਾਂਦਾਪੈਕੰਬਰਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਾਭੇਜਿਆਹੈ ਸੰਸਾਰਵਿਚ
ਅਜੇਹੁਣੇਤਕਉਸਕਾਅਮਲਸੇਖਲਈਜਾਂਦੇਹੈਂਨਾਹੋਰਸਕਿਸੇਕਾਹੁਕਮ
ਚਲਣੇਨਹੀਦੇਦੇ ਅਰੁਅਸਾਡਾਹੁਕਮਕਦਚਲਣਦੇਹਗੇਤਾਂਬਾਰੀਖੁਦਾ
ਕਾਹੁਕਮਹੋਆਨਾਨਕਦਰਵੇਸ ਹਉਅਬਰਬਣੁਬੇਦਕਾਹੁਕਮਮਹੰਮਦਕਉ
ਦੀਦੀਆਸੀਜੋਤੂਇਕੋਇਕਖੁਦਾਇਕਾਨਾਮਜਪਾਇਹੋਰਸਕਾਨਾਮਕੋਈ
ਨਜਪੈਅਤੇਤ੍ਰੀਹਿਸਿਪਾਰੇਫੁਰਕਾਨਾਂਕੇਉਪਰਿਅਮਲਕਰੇ ਸੋਤਾਂਓਇਦੁ
ਨੀਆਵਿਚਿਜਾਇਕੈਜੋਰਜੁਮਲਗਊਗਰੀਬਕਉਲਗਾਤਕਬੀਰਕਰ
ਨੇਤਿਸਤੇਉਸਕੀਉਮਰਕਾਨਾਸਹੋਇਆ ਅਰਫਾਨੀਹੋਇਆ ਅਬਨਾਨਕ
ਦਰਵੇਸਤੁਮਕਉ ਹੁਕਮਹੈਛਤੀਹੀਸਿਪਾਰੇਕੀਕਿਤਾਬਤੁਮਕਰੋਤੀਸਸਿ
ਪਾਰੇਫੁਰਕਾਨਕਾਮਤਿਅਰਛਿਆਸਿਪਾਰੇਅਸਾਡੀਤਰਫੋਂਛਤੀਸਰਾਗ
ਰਬਬੰਧਕਰਚਾਰੇਕੂਟਫੇਰਤਾਇਦੇਹੁ ਅਰੁਏਕਹੀਨਾਮਕੀਮਹਮਾਕਰੋਅ
ਰਦੂਸਰਾਮੇਰਾਸਰੀਕਕੋਈਨਾਹੀਜਿਸਕਉਜਪੀਐਸੋਹੁਣਿਹੁਕਮਨਾਨ
ਕਦਰਵੇਸਕਉਆਇਆਹੈ ਜੋਤੂਜਾਇਕਰਜਗਤਵਿਚਿਪੇਰਕਾਦਉਰ
ਫੇਰਜੋਕੋਈਹਕਰਾਸਤੀਉਪਰਿਖੜੈਗਾ ਸੋਈਪਾਕਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇਹੁਣ
ਮੀਆਜੀਵਣਜੀ ਰਾਜਪਾਤਿਸਾਹੀਤੁਸਾਡੀਹੈ ਅਰਤੁਸਾਡੇਹੀਲਸਕਰ
ਹੈਨ ਅਰਤੁਸਾਡੇਹੀਪਾਕਘੋੜੇਹੈਨਿ ਅਤੇਘਰਿਘਰਿਮੀਆਸਜਣਾਂਜੀ
ਆਕੀਜੋਸਾਹਿਬਹੈਸੋਭੀਤੁਸੀਹੀਹੋ ਅਰੁਬੋਲੀਭੀਤੁਮਾਰੀਹੋਰਹੈਪਰਬੋ
ਲੀਤੁਮਾਰੀਕੋਲੋਂਹਿੰਦੂਲੋਕਡਰਦੇਹੈਨਸਮਝਦੇਨਾਹੀ ਜੋਰਬਫੁਰਮਾਇ
ਆਹੈ ਜੋਕੋਈਧਰਮਕੀਕੋਟਵਾਰੀਕਰੇਗਾ ਤਿਸਹੀਕੀਧਰਤੀ ਅਰਤਿਸ
ਹੀਕੀਦੇਗਤੇਗ ਅਰਜੋਕੋਈਦਾੜੀਪਕੜੀਹੈਜਗਤਕਨਿਆਂਤਾਹੈਨ
ਸੋਸਭੁਇਕਤੇਹੀਟੇਰੀਪਕੜੀਆਹੈਨ ਅਰੁਭਾਗਭੁਤਾਰੀਹੈ ਅਰਜੈਸੀ
ਕਿਸੇਦੇਬਾਬਕਲਾਮਭਾਗਦੀਵਗੀਹੈਤੇਹਾਹੀਭਾਗੁਉਸਨਉਮਿਲਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਹੈ ਜੋ ਸਚ ਕੀ ਕਿਰਤਵਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੀ ਉਹ ਤੂਰੀ ਅਰ ਜਿਸੁ ਕਉ
ਐਸੀ ਬਖਸ ਹੋਵੈ ਅਰੁ ਫਿਰ ਕਿਛੁ ਹੋਰ ਅਗੈ ਦੁਨੀਆਦੀ ਹਿਰਸ ਕਰ ਤਿਸ
ਕਉ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਗਾ ਅਰੁ ਸੈਤਾਨ ਕਾ ਹੁਕਮ ਤਿਸ ਪਰ ਗਾਲਬ ਹੋਇਆ ਅ
ਰ ਲਬ ਅੰਧੇਰੇ ਕੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਪਾਈਆ ਹੋਗੇ ਅਰੁ ਲਾਨਤ ਕਾ ਤਉਕੁ ਉਸ ਕੇ
ਗਲ ਪੜੇਗਾ ਅਰ ਬੰਦਕਰੀ ਕੇ ਜੰਜੀਰ ਤਿਸ ਕੇ ਪਾਵਹੁ ਪੜੇਗੇ ਅਰੁ ਲਾਹ
ਉਸ ਕੋ ਸਜਾਇ ਕਾ ਮਿਲੇਗਾ ਅਰ ਨਾਰਦ ਸੈਤਾਨ ਕੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੀਆ ਹੋਗੇ
ਖੁਆਰੇ ਸੈਸਾਰ ਵਿਚਿ ਪਏ ਕਰਸਨ ਗੇ ਅਗੇ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਜੀ ਭਾਵੈ ਮੈ
ਦਾ ਕਰੇ ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਜੈਸੇ ਕਰਹਿਗਾ ਤੈਸਾ ਪਾਵਹਿਗੇ ਦਰਗਾਹ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਅ
ਬਤੁਮ ਆਦ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਾਹ ਕਹਤੇ ਹੋ ਅਰ ਬਡਿਆਈ ਤੁਮਾਰੇ ਕਉ ਮੈ
ਖਾਕੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਰ ਦੇਵਲ ਅਰ ਦੇਵਤੇ ਅਰ ਪੁਰਾਤਨ ਤੀਰਥ ਜੋ ਹੈ ਖੁਦਾ
ਇਕੋ ਸੋ ਤਉ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਹਿੰਦੂਆ ਕੇ ਦੀਏ ਥੇ ਸੋ ਤੁਮ ਹੁਨੇ ਮਨ ਸੁਖ ਕਰਿ ਕੇ
ਤਿਨ ਕਉ ਕਰਿ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਰ ਐਸੀ ਕੀਰਤੀ ਤੁਮਾਰੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿ
ਚ ਚਲੀ ਹੈ ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਅਰ ਮੁਸਲਾਂ ਸੋ ਨੀਲ ਰੂਪ ਬਨਵਾਰੀ ਕਾ ਭੇਖ ਸਾਂਸੇ
ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਰੇ ਪਾਰੇ ਮੀਆ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਅਰ ਚਾਰੇ ਕੂ
ਟਾਂ ਤੁਮਾਰੇ ਅਗੇ ਸਲਾਮ ਕਰਦੀਆ ਹੈਨਿ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਹੁਕਮ ਰਬ ਦਾ ਹੈ
ਅਗੇ ਤੁਮਾਰੇ ਹਥਿ ਹੈ ਅਰੁ ਬੋਲੀ ਭੀ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਰ ਹੈ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਮੈ ਸਾਰੇ
ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਹੈਨ ਸੋ ਡਰਦੇ ਹੈਨੇ ਅਰੁ ਤੁਸੀ ਮ ਹੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋ ਅਰੁ ਪਾਰਿਪਾ
ਰੇ ਤੁਮਾਰੀ ਸਿਫਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਜੋ ਚਾਰੇ ਕੂਟਾਂ ਕੇ ਤੀਰਥ ਹੁਕਾ
ਦੀਦਾਰ ਕਰਿ ਆਇਆ ਹੈ ਕਛੁ ਲਾਹਾ ਵਡਿਆਈਆ ਖਰੀ ਜਮਾਂਨੇ ਇਹੁ ਮੈ
ਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਬ ਨੂੰ ਮੈ ਇਕਾ ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਰੀ ਤਾਂ ਰਬ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਰੇ ਨਾਂਹੀ ਜਾਂ ਇ
ਤਨੀਆਂ ਗਲਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖੀਆਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣੈ ਆਖਿਆ ਜੋ ਨਾਨ
ਕ ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਹਜਿ ਮੰਡਕ ਚਹੁ ਕਤੇਬ ਦੇ ਦੁਰਸਤ ਕੀਤੀ ਹੈਨ ਅਸ
ਕੂੰ ਤਾਂ ਇਕ ਸੇਮ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਅਰੁ ਇਹੁ ਕੀ ਸਿਰੁ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਜੀ ਇਸ ਹਕੀਕਤੁ ਕਉ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਾਇ ਸਕਤਾ ਇਹੁ ਜੋ
ਲੋਹ ਕਲਮ ਜਮੀਨ ਜਮਾਂਨ ਖਲਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਆਦਮ ਕਾ ਜੁਸਾ ਏਹੋ ਹੈ ਅਰ
ਖਰੀ ਬੁਤ ਹੈ ਰੋਜ ਸਬ ਚਾਰੇ ਕੂਟਾ ਕਉ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਆਫਤਾਬ ਮਾਹਿਤਾ
ਬ ਉਸ ਉਸ ਕੀਆ ਚਸ਼ਮਾਂ ਹੈਨ ਚਾਰੋ ਤਰਫ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਇਸ ਹੀ ਆਲਮ ਕ

ਬੀਰਤੇਕਈਆਲਮਸਰੀਰਪੈਦੇਹੋਇਕਰਅਠਿਆਰਹ ਜੰਤੂਪੈਦਾਹੋਇਗਏ
ਹੈਨਿਅਰੁਚਾਰੇਕਤੇਬਾਂਅਰਚਾਰੇਜੁਗਵਿਚਤਮਾਮਦਿਨਅਰੁਰਾਤਿਜਿਜਦੇ
ਕਰਤੀਆਹੈਨਅਰਚਾਰੇਤਰਫ਼ਕਉਬਾਬਾਆਦਮਐਸਾਅਮਲਕਰੇ
ਜੋਸਕੀਉ ਸਤਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾਹੇ ਸੈਤਾਨਪਰਚਲੇਹੁਣਿਹੁਕਮ
ਕਰਖੁਦਾਇਕਾਦਰ ਦੇਸ ਨਾਨਕ ਕਉਆਇਆਹੈਜੋਆਗੇਸੇਖਾਂਕਉਹ
ਹੋਹੁਕਮਦੀਆਸਾ ਜੋਤੁਸੀਸਚੁਦੇ ਦਿਲਪਰਚਲਹੁਸਭਨਾਂ ਫਿਰਕਿਆਂਅੰ
ਦਰਇਕੋਰਬਜਾਣਹੁਸੈਤਾਂਆਪਣੀਆਂਤਦਬੀਰਾਂਕਰਕੇਲਠੇਸੈਸਾਰਕ
ਉਅਜਾਬਦੇਣੇਹਸਾਮਹਲਾਲਆਪਣੇਆਂਖੂਤੀਆਂਵਿਚਿਰਖਿਆਹੈਨ
ਕਤੇਬਾਂਦੇਰਾਹਤੇਭੁਲਗਏਹੈਨਕਤੇਬਕਛੁਔਰਕਹੀਤੀਹੈਵਹੁਕਛੁਅਵ
ਰਅਮਲਕਰਤੇਹੈਨਆਬਿਉਨਾਹਕਾਅਮਲਿਮਨਸੂਖਹੂਆਹੈਅਮਲਨਾਨ
ਕਦਰਵੇਸਤੂਮਾਰਾਘਲਿਆਹੈਤੂੰਆਪਸਕਉਸਮਾਲਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਕਾ
ਹੈਸਭਥਾਨਮੁਕਾਮਜੇਤੇਨਉਖੰਡਪਿਰਥਮੀਉਪਰਹੈਹੈਨਿਤਿਨਾਂਕੀਜਿਆਰ
ਤਕਰਕੇਹਜਰਤਮਕੇਮਦੀਨੇਜਿਕਰੁਅਰਉਮਤੀਜੋਹੈਨਿਤਮਾਮਆਲ
ਮਹਬਦਾਹਜਾਰਕੀਆਂਤਿਨਕੀਰਖਿਆਕਰਕੀਹਿੰਦੂਕੀਮੁਸਲਮਾਨ
ਕੀਦੇਵਕੀਦਾਨੋਕੀਹੋਰਆਲਮਬਹੁਤਿਆਂਭਾਂਤਾਂਕਾਹੈਤਿਨਕੀਖਬਰਲਹੁ
ਮਲਾਸੀਂਹਵਣਜੀਅਸੀਇਸਆਲਮਕਾਮੁਹਸਾਹਦਾਦੇਖਿਕਰਅਜਬੁਹੈ
ਹੈਰਾਨਹੋਇਗਏਹਾਂਅਤੇਅਜਬੁਹੈਰਾਨਗੀਮਨਵਿਚਵਰਤਰਹੀਹੈਜੋਦ
ਰਗਾਹਵਿਚਿਤਾਗੀਦਪੈਦਰਪੈਪੈਕੰਬਰਅਵਤਾਰਾਂਕਉਏਹਾਹੋਂਦੀਹੈਜੋਖਾਂ
ਲਕਸਭਖਾਲਕਕੇਜੁਸੇਤੇਹੋਈਹੈਜੋਖਾਲਕਕਉਖਲਕਯਾਦਕਰੇਤਉ
ਹੋਰਖਾਲਕਕਉਮਿਲੇਆਦਮਜਾਤਹੋਇਕਰਿਦੁਨੀਆਂਹਰਾਮਬਦਕਾ
ਰਸੈਤਾਂਨਕੀਪਰਸਤਾਮਕਰੇਸੋਫਿਰਕਿਆਮਤਿਦੇਦਿਨਤਿਸਸੈਤਾਨਕ
ਸਰੇਗਾਅਰਫੇਰਖਰਾਬੁਹੋਵੈਗਾਚਉਰਾਸੀਲਖਜੀਆਜੂਨਮਹਿਫਿ
ਰੇਗਾਕੀਹਿੰਦੂਕੀਮੁਸਲਮਾਨਆਪੇਆਪਣੇਅਮਲਪਰਵਾਣਹੁਕਮ
ਨਾਨਕਫਕੀਰਹਿੰਦੂਜੋਕੋਈਰਦੁਸੁਣੀਦਾਅਸੇਸੋਤਿਸਨੋਹੁਕਮਹੈਸਚੇ
ਸਾਹਿਬਕਾਜੋਤੂੰਦੁਨੀਆਂਵਿਚਜਾਹਿਆਪਣਾਇਲਮਨਸੀਹਤਜਾਹਰਿ
ਕਰੁਨਾਂਉਇਕਖੁਦਾਇਦਾਜਾਹਰਕਰਅਗੇਇਕਲਖਅਸੀਹਜਾਰਪੈਕੰ
ਬਰਅਤੇਹੋਰਅਵਤਾਰਭਗਤਿਸਿਧਸਾਧਕਵਲੀਅਉਲੀਏਗਉਸਕੁਤ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੇਸਨਾਤੇ ਸਭ ਪੰਡਤ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਭੁਲੇ ਹੈਨ ਜੋ ਆਲਮ ਕਉ ਗਾਹਕ
ਕਾਫ੍ਰ ਬਣਾਇ ਕਰਿ ਤਾਂ ਆਮ ਉਮਤੀ ਕੌ ਭਿਸਤ ਦਾ ਖਲਲ ਕਰਨਿ ਸੋ ਨਾਨਕ ਉਹੁ ਸ
ਗੇ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਵਾਸਤੇ ਲਾਲਚ ਵਿਚਿ ਫਸੇ ਹੈਨ ਸਚੁ ਕਾ ਰਾਹੁ ਛੋਡਦੀ
ਆ ਹੈਨ ਚਾਰ ਕਤੇਬੀ ਹੋਂਦੇ ਆਲਮ ਵਿਚਿ ਅੰਧੇਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਹੁਕਮ ਪ
ਰਵਰਦਗਾਰ ਦਰਵੇਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਏਹੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਚਾਂਰੋ ਚਰਾਗ ਕਲਿ ਜੁਗ ਵਿ
ਚਿ ਰੋਸਨ ਕਰਿ ਚਾਰੋ ਕਦਮ ਸਵਾਬ ਦੇ ਦੁਰਸਤਿ ਕਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਜਮੀਨ ਗ
ਰਕ ਹੋਂਦੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਤਾਰੀਕੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਕਲਜੁਗ
ਵਿਚ ਬੀ ਫੁਰਾਇ ਗਇਆ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਚੁਪ ਮਾਂ ਵਿਚ ਖੁ
ਆਰ ਹੋਆ ਰੋਸਆਹ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਕੈ ਏਥੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਗੋ ਦੋਜਕ
ਅਤੇ ਲਾਨਤ ਕਉ ਤਉ ਕਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਹੁਕਮ ਰਬਦਾ
ਇਸ ਰਉਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਪੇਕਿ ਬਰਕਾ ਖਤਮ ਮਹੀਮਦ ਮੁਸਤ ਫਦੁਨੀ
ਆ ਵਿਚ ਬੀੜ ਚਾਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਿਸ ਨੇ ਬਹਤ੍ਰ ੭੨ ਫਿਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮਜ
ਬਕੇ ਬਧੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਦਸ ਨਾਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਕੰਨਫਟੇ ਰਾ
ਵਲ ਬਾਰ ਥੰਮੇ ਰਾਮਾਂ ਨੰਦ ਬੈਰਾਗੀ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਿ ਵਰਤੇ ਹੈਨ ਅਰ ਹੋਰ ਫਿ
ਰਕਿ ਆ ਕੀ ਗਣਤੀ ਕਛੁ ਨਾਂਹੀ ਜੋ ਆਪੇ ਧਾਮੀ ਹੋਇ ਫਿਰੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਕੀ
ਧੁਮ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਦੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਅਰ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਜੀ ਅਸੀ
ਛੂਠ ਨਰਹਣ ਦੇਹਾਗਾ ਹਉ ਕਲ ਜੁਗ ਵਿਚਿ ਕਈ ਜੁਸੇ ਬਕਾਈ ਰਖਾਂਗਾ ਜੋ
ਕਿਛੁ ਕਰਮਾਤ ਸਿਫਤ ਦਰਗਾਹ ਤੇ ਅਸਾਂ ਜੋਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਸਭੁ ਨਾਂ
ਮਹਲਾ ਜੁਸਿਆ ਮੇਰਿਆ ਵਿਚ ਆਦ ਜੁਗਾਦ ਵਰਤੇਗਾ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਤਾ
ਲਾ ਸਦਾ ਸੁਬਦਾ ਇਕੋ ਵਰਨ ਧਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਹੁਣ ਤਾ ਕਲੀਕਾ
ਲ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਨਾਂ ਸਭੇ ਹਿੰਦੂ ਹੋਇ ਮੁਕੇ ਨਾਂ ਸਭੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇ ਮੁਕਿਆ
ਪੇ ਆਪਨੀ ਸੈਤਾਨੀ ਮੇ ਰਚੇ ਸਭਾ ਬੰਨ ਬੈਠੀ ਹੈ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਕਾਰਣ ਵੇਖਾ ਅ
ਗੇ ਜੋ ਰਬ ਭਾਵਸੀ ਸੋਈ ਹੋਇਗੀ ਅਰ ਅਸਾੜੀ ਗਲ ਕਾਂਈ ਨਾਂਹੀ ਚਲਦੀ
ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਖੁਦਾਇ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਨਿਆਉ ਤਪਾਵਸ ਕਰੇਗਾ ਜੇਹਾ
ਅਮਲ ਕੋਈ ਕਰੇਗਾ ਤਿਵੇਹੀ ਪਾਵੇਗਾ ਜਾ ਦਿ ਇਤਨੀ ਗਲ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਸੁਣੀ
ਤਾਂ ਤਾਮਕ ਵਿਚ ਆਇਆ ਲੈ ਦੇਤਾ ਜੀਆਨਾ ਜਿਤਨੇ ਹਾਜੀ ਸੁਤੇ ਪਏ ਆਹੇ
ਸਨ ਮਕੇ ਦੀ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਬੇਖਬਰ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਹਦੇਹ ਮਾਰਨ ਜੁਟਿ ਗਇਆ

ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਸੁਣੇ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਜਿਨੀ ਕੀਨੀ ਸੀਹਤੀਆ ਤੇ ਸਾਬ
ਹੀ ਅਸਾਡੇ ਕੂਚੇ ਵਲੋ ਮਕਾ ਫਿਰ ਖਲੋਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਬਾਬੇ ਨੇ ਕਹ
ਣੇ ਲਗਾ ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਏਹੁ ਤੇਰੇ ਹਿੰਦਕੇ ਹਾਜੀ ਦੋਰੰਗ ਹੋਇਆ ਆਇ ਕੇ ਕਾਬੇ ਦੇ
ਲੋਗ ਭੀ ਖਰ ਖਲੀਤੇ ਹੈਨ ਤਬ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀਨ ਅਉਲੀਆ ਹਿ
ਮੰਸ ਉਪਰਿ ਆਇ ਖੜੋਤਾ ਕਾਜੀ ਮਕੇ ਦਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਅਰੁ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀ
ਨ ਦੀ ਸਲਾਮ ਅਲੈਕੀ ਹੋਈ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਕਾਜੀ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਦੀ
ਦਰਕੀ ਹਜ ਵਾਸਤੇ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਰ ਸਭ
ਨੂੰ ਕਉ ਮਾਨਨਾ ਲਹੋਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਦਿਬਦਲਿ ਕਿਨੇ ਮਨਸੂਖ ਕੀਤੀਆ
ਹੈਨ ਅਰ ਬਾਕੀ ਹਿੰਦੂ ਫਿਰਕਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਰ ਹਿਕ ਫਿਰਕ
ਹਿੰਦੂਆ ਕਾ ਵੇਦ ਰਾਹ ਛੋਡੇ ਹੈਨ ਅਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਨਸੂਖ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅਸਾਨੇ
ਹੁਕਮ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਚਾਰੋ ਕਤੇਬਾ ਉਪਰ ਅਮਲ ਕਰੋ ਅਬ
ਪੜ੍ਹੇ ਗੁੜ੍ਹੇ ਸਵਾਬ ਨਾਹੀ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਸਵਾਬ ਹੈ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਨ ਗੁੜ੍ਹਣ ਦਰਕ
ਰ ਨਾਹੀ ਖਾਸ ਮਤਲਬ ਅਮਲ ਕਰਣਾ ਖੁਦਾਇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਆ
ਖਰੀ ਜਮਾਨੇ ਬਿਨੈਰ ਬੰਦਗੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਅਮਲਾ ਬਾਝੂ ਖਲਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਾ
ਜੀ ਜੀ ਇਕ ਦੂਇ ਸੁਖਨ ਹਕ ਰਾਸਤੀ ਕੇ ਕਰਣੇ ਮੰਨ ਸੋ ਜੀ ਵਿਦਿਆ ਮੇਲ
ਖੁਦਾਇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਣ ਜੁਗਾ ਵਿਚਿ ਦੂਇ ਫਿਰਕੇ ਤਹਾ ਕੀਕ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਜੇ
ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਭੀ ਸਕ ਹੈ ਕਾਫਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾ ਕਾਜੋ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਪਾਕ ਨਾਂਮੇਂ
ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਜੋ ਦੋਰੰਗ ਗੁਮਰਾਹ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਕਉ ਰਦਿ ਕਰੀ
ਏ ਤੁਸਾਡੇ ਦੀਨ ਪਾਕਿ ਮਕਾਮ ਦੀਨਾਂ ਹੈ ਜੋ ਇਥੇ ਕਜਾਇ ਹੋਇ ਨਿਬੜੇ ਸੋ ਸਹੀ
ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਅਮਲੁ ਜਾਹਰ ਕੀਚਨ ਸਚ ਰਖੀਐ ਦੋਰੰਗ ਮਨਸੂਖ ਕ
ਰੀਐ ਜਵਾਬ ਸਵਾਲ ਹਕਿ ਰਾਸਤੀ ਕਾ ਚਲਿਆ ਇਕ ਵਲਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਹਕਿ ਰਾਸਤੀ ਕੀ ਗੁਫਤ ਸੁਣੀਦੀ ਹੋਈ ਸਚੁ ਸਬਦ ਉਪਰੇ ਨਿਬੇੜ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰ
ਕਦਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਤਾ ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦੂ ਕਰ ਖਲਾਰੇ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸ
ਲਮਾਨ ਹੋਇ ਖੜੋਤੇ ਚਾਰੋ ਮਜਹਬ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਰਾਹਿ ਉਪਰਿ ਕਾਮਲ ਕੀ
ਤੇ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ਵੈਸ ਸੂਦ੍ਰ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕਤੇਬ ਉਪਰ ਚਾਰੋ ਮਜਹ
ਬ ਚਲਨ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕਉ ਰਦੇ ਨਾਹੀ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਜਬਾਨੇ ਅੰਦਰਿ ਸਾਭਿ
ਸਿਰਦਾਰ ਹੈਨ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਈਮਾਨ ਅੰਦਰਿ ਕੋਈ ਖੜਾ ਹੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਸਕਉਚਿਤੀਈਮਾਨਪਾਕ[illegible]ਸਲਾਤਕਰੇਗਾਦਰਗਾਹਰਬਦੀਜਾਤਿਸ
ਫਤਮਜਹਬਕੋਈਪੁਛੀਦਾਨਾਹੀਨੇਕੀਬਦੀਪੁਛੀਐਗੀਪਾਤਿਸਾਹਉਮਰਾ
ਉਕਾਜੀਮੁਫਤੀਮੁਲਾਂਇਨਾਂਥੋਲੇਹਅਦਾਲਤਿਕਾਹਿਸਾਬਪੁਛੀ[illegible]ਜੋ
ਤੁਸੀ[illegible]ਨਾਰਬਵਾਲੇਕਹਿਕਿਸਕਉਹਕਿਪਹੁਚਾ[illegible]
ਲਨਾਹੀਕੀਤਾਤਿਨੇਕੇਹਥਿਦੋਜਕਹਾਵੀਏਅੰਦਰਿਪਏ[illegible]
ਹਤੋਬਾਕਰਦੇਹੈਨਅਰਕਬੂਲਕਾਈਨਾਹੀਪਉਦੀਜਾਂ[illegible]ਬਾ
ਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖੀਤਾਂਮੁਲਾਂਜੀਵਣਗੁਸਾਕਰਕੇਅਵਾਜਕੀਤਾਸੁਣੇਭਲਾ
ਮਰਬਦੇਲਗਾਪੜਾਨਿ ਸੁਆਲਮੁਲਾਂਜੀਵਣਸਰਾ

॥ਹਮਦਸਨਾਈਰਬਨੋਦੇਈਅਨਬੀਰਸੂਲਾ॥ਸਾਇਅਚਾਰੇਯਾਰਹੈਨਪੜਿ
ਕਲਮਾ ਪਏਕਬੂਲਾ॥ਲਿਖਿਆਨੂਰਦਰਗਾਹਦੇਇਕੋਪਾਕਅਲਾਹਿ॥
ਉਪੜਿਕਲਮਾਨਬੀਦਾਪੜਿਆਹੋਇਪਾਕਅਉਰਾਹਿ॥ਇਸਰਾਫੀਲਫਰੇ
ਸਤਾਜਦਿਫੂਕੇਸੀਕਰਨਾਇ॥ਤਿਸਰੋਜਮਹਾਮਰਿਜੇਹੜੇਪਉਸੀਭੁਲਕਾ
ਇ॥ਉਜੜਸੀਦੁਨੀਆਏਤਭਾਤਜਿਉਪੇਦੇਵੀਕੂਪਾਹਿ॥ਤਪਸਨਿਜਿਮੀ
ਅਸਮਾਨਦੁਇਰੂਹਖਾਸਨਿਫਲੇਤਾਹਿ॥ਤਦਿਕਾਜੀਹੋਸੀਆਪਰਬਮੁਫ
ਤੀਨਬੀਰਸੂਲਾ॥ਪੁਛਸਨਿਖੋਲਕਿਤਾਬਨੋਨੇਕਬਦਾਂਸਭਭੂਲਾ॥ਸਭਿ
ਸਚਿਪੁਛੀਸਨਿਉਮਤੀਜਿਨਾਕੀਏਸਬਾਬਾ॥ਅਜਾਬਾ॥ਹਜਰਤਿਕਾਫੁ
ਰਮਾਇਆਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਾ॥ਤਿਸਰੋਜਮਹਾਂਮਰਜੇਹੜੇਹੋਸਨਿ
ਸੇਈਖਰਾਬਾ॥ਜਿਨੀਤੀਬਾਂਗਨਜਾਗਦੇਸੁਤੇਪਏਨਪਾਕਾ॥ਮੁਤਕਬੀਏ
ਰਬਦੇਦਰਤੇਮਿਲੀਤਲਕਾ॥ਬੇਨਿਮਾਜਤੇਸੈਗਭਲੇਜੋਰਹਦੇਰਾਤੀਜਾ
ਗਾ॥ਇਕਰਨਿਅਲਾਹਿਦੀਬੰਦਗੀਵਡੇਤਿਨਾੜੇਭਾਗਾ॥ਹਥਿਖਾਲੀ
ਤੀਕਾਫਰਾਪਓਅਉਰਤਿਨਾਕਿਮੁਹਾਬਾ॥ਇਇਵੇਲਾਵਖਤਨਜਾਣਦੇ
ਨਕਿਛੁਮਰਿਖਿਤਾਬਾ॥ਦੋਜਕਸਰਦੇਪਾਈਐਤਨਤੇਸਹਨਿਅਜਾਬ
॥ਅਰਜਾਈਲਫਰੇਸਤਾਆਖਕਰੇਖਰਾਬਾ॥ਸੂਰਸਰਾਬਹਰਾਮਹੈਬੇ
ਜਾਭੰਗਕੁਨਾਹਾ॥ਜੀਵਣਸਾਮਤਿਨਸਰੀਪਾਸਨਿਕਲੇਸਜਾਇ॥

॥ ॥ਜਵਾਬਬਾਬੇਨਾਨਕ ਸੁਰਾ ਕੀਤਾ॥ ॥ ॥

॥ਹਮਦਸਨਾਈਰਬਨੋਦਾਹਿਦਿਲੋਸਰੀਕਾ॥ਅਵਤਾਰਪੈਕੰਬਰਾਇਕ
ਸਕਿਆਨਕਰਤਹਕੀਕਾ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਆਲਮਾਕਾਨਹੋਵਾਨਨ

ਬਾਤਾਵਾਹਿਦਿਲਾਸਗੀਰਕੁਰੈਂਤਿਮੁਖਹੁਆਲਾਵਹਿਜਾਪਾਵਾਹਿਦਿਲਾਸ
ਠੀਕਹੈਇਕਕਾਦਰਪਾਕਅਲਾਹਿਕੁਦਰਤਿਲਖਰਸੂਲਹੈਨਿਸਰੁਦਰਗਾਹ
ਪਾਨਨਰਾਹਾਕਲਾਇਕਖੁਦਾਇਹੈਕੁਦਰਤਿਕਬੀਰਸੂਲਾਜੀਵਣਨੀਅਤਿ
ਵਾਸਕਰਨਦਰਗਾਹਿਪਵਾਹਿਕਬੂਲਾਲਿਖਿਆਦਰਦਰਗਾਹਿਇਓ [illegible] ਕੁਦਾ
ਖੁਦਾਇਮੁਰੀਦਿਆਨਹੋਇਗਜੇਹੋਆਬੀਆਫਨਾਹਿਇਸਕਾਹੋਲਫਰੇਸ
ਤਜਦਿਕੁਕੈਸੀਕਰਨਾਇਜਿਮੀਅਸਮਾਨਇਉਤੁਸਨਜਿਉਪੇਦਾਪ ਦੇ
ਕਪਾਹਿਮੁਫਤੀਕਿਈਨਰਬਦਾਜੇਖੇਲਪਾਸਕਿਤਾਬਾਜਾਣਸਕੋਈਅ
ਲਹਿਦਾਜੇਕਰੇਸੁਆਲਜਬਾਬਾਵਾਹਿਦਿਲਾਸਗੀਰਕੈਕਾਜੀਮੁਫਤੀਆਂ
ਖਿਆਆਪੇਖੇਲਕਿਤਾਬੇਆਪੇਕਰੇਹਿਸਾਬਾਆਪੇਬਖਸਮਿਲਾਇਦਾ
ਦੇਇ ਸਜਾਈਆਪਿਇਕੋਇਕਖੁਦਾਇਹੈਜਿਸਦਾਆਇਨਬਾਪਾਚਾਂਦੀ
ਪੈਦੇਸੁਨਿਆਰਜਿਉਖੋਟੇਖਰੇਮਿਲਾਇਸਿਕਾਸਭੁਰਲਾਇਕੈਖੋਟੇਕਿਤੇ
ਜਲਾਇਆਚਾਂਦੀਚਾੜ੍ਹਜਲਾਇਸੀਆਪਸੁਨਿਆਰਰਬਾਖੋਟੇਥੀਸਨ
ਖੜ੍ਹੀਕਾਇਮੁਖਰੇਕੁਤਬਾਜਾਰਬਾਲਗਾਸਨਖਰਿਆਪਾਠਿਖੋਟੇਕਿਤੇ
ਨਕੇਮਾਸਾਹਿਬਐਦੇਖਰਖਸੀਜਿਦੇਸਰਾਫਦੇਮੁਖਰੇਖਜਾਨੇਪਉਸਨੀ
ਖੋਟੇਦਿਚ ਨਸ਼ਾਲੁਖੋਟੇਮਿਲਸਨਿਖਾਕਨਾਲਖਾਸੀਜਾਇਦਵਾਲਾ॥
ਨਾਨਕਆਖੀਜੀਵਣਮੁਖਤੇਸਚੁਅਲਾਇਓਜਮਹਸਰਨ੍ਹੇਹਨ੍ਹੇਪਉ
ਸੀਕੁਲਕਹਾਇਓਹੋਸੀਕਿਆਮਤਦੁਨੀਪਰਿਅੰਤਨਰਚਕ੍ਰਕਹਾਹਿ।
ਤਾਦਿਕਾਜੀਮੁਫਤੀਕੇਨਗੀਕਾਜੀਆਪਅਲਾਹਿਫੇਰਹਿਸਾਬਨਹੋਸੀ
ਆਰਬਾਨੀਦਰਗਾਹਿਤਲਬਾਪਉਸਨਆਖੀਆਕੀਤੇਜਿਨਗੁਨਾਹਾ
ਓਇਮੁਸਨੋਦੋਜਕਹਾਵੀਐਰਲਸੰਗਾਲੋਕਇਸਿਆਹਿਨੇਕਆਮ
ਲਾਵਲਨ੍ਹੇਦੇਖਸਨਪਾਕਅਉਰਾਹਿਆਦਾਅਮਲੀਬਦਅਮਲੀਸੋਹਸਨ
ਅੰਤਫਨਾਹਾਅਮਲੀਸੋਈਉਨ੍ਹਿਦਿਹੀਮਹਿਕਰਿਸਨਿਬੈਠਸਲਾਹਿ
ਹੋਨਲੋਸੀਪਾਸੋਕੋਇਕੋਹੋਸੀਅਲਹਗੁਆਹਿਆਮਰਦਪਾਤੀਤਿਸ
ਤਿਵਿਚਪਾਨਨਸਚੁਅਲਾਹਿਕੁਦਸਨਸੋਈਨਿਨਕਮੁਰਸਨਾਸਿਲਪਕ
ਹਿ॥ ਹਦੀਸਾ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵਣਮੁਸਕਲਜੇਹੋਦੇ
ਤਾਂਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵੈ ਅਵਲਿਅਉਲਿਦੀਨਕਰਿਮਿਠਾਮੁਸਲਮਾਨ
ਮਾਲਮੁਸਾਵੈਰਬਕੀਰਜਾਇਮੰਨੇਸਿਰਉਪਰਿਕਰਿਤਾਮੰਨੇਆਪਗਵਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏਹੋਇਮੁਸਲਮਾਦੀਨਮੁਹਾਣੈਮਰਣਜੀਵਣਕਾਭਰਮਚੁਕਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸ
ਰਬਜੀਆਮਿਹਰੰਮਤਿਹੋਵੈਤਾਂਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵੈ॥ ॥ਆਇਤ॥
॥ਮਿਹਰਮਸੀਤਿਸਿਦਕਮੁਸਲਾਹਕੁਹਲਾਲਕੁਰਾਨ॥ਸਰਮਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁ
ਰੋਜਾਹੋਹੁਮੁਸਲਮਾਣਾ॥ਕਰਣੀਕਾਬਾਸਚੁਪੀਰੁਕਲਮਾਕਰਮਨਿਮਾਜ॥
ਤਸਬੀਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕਰਖੈਲਾਜ॥ਮੁਸਲਮਾਨਮੁਸਾਵੈਆਪ॥
ਸਿਦਕਸਬੂਰੀਕਲਮੇਪਾਕਾਖੁਦੀਨਛੋਡੇਤਾਂਜੀਨਜਾਇ॥ਸੋਮੁਸਲਮਾਨ
ਭਿਸਤਕੋਉਠਿਜਾਇ॥ ॥ਸੂਰਾ॥ ॥ਹਕੁਪਰਾਇਆਨਾਨਕਾਉਸ
ਸੂਅਰਉਸਗਾਇ॥ਗੁਰਪੀਰਹਾਮਾਤਾਂਭਰੇਜਾਂਮੁਰਦਾਰਨਖਾਇ॥ਗਲੀਭਿ
ਸਤਿਨਜਾਈਐਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਇ॥ਮਾਰਣਪਾਹਿਹਰਾਮਮਹਿਹੋਇ
ਹਲਾਲਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗਲੀਕੂੜੀਐਕੂੜੋਪਲੈਪਾਇ॥ ॥ਸੂਰਾ॥
॥ਜਿਨਸਚਿਪਛਾਣਿਆਪਉਸਨੋਭਿਸਤੀਜਾਇ॥ਹਕਹਲਾਲੀਖਾਵਣਾ
ਸਚੁਤਿਨਕੈਭਾਇ॥ਜੋਰਨਕੀਜੈਕਿਸੀਪਰਿਉਤਮਅਧਿਮਨਕੋਇ॥ਹਿੰਦੂ
ਮੁਸਲਮਾਨਨੇਦੁਹਾਨਸੀਹਤਿਹੋਇ॥ ॥ਨਸੀਹਤਿਹਿੰਦੂਆ॥ ॥
॥ਦਇਆਕਪਾਹਿਸੰਤੋਖਸੂਤੁ॥ਜਤਗੰਢੀਸਤੁਵਟੁ॥ਏਹੁਜਨੇਊਜੀਅ
ਕਾਹਈਤਾਪਾਂਡੇਘਤੁ॥ਨਾਏਹੁਤੁਟੈਨਮਲੁਲਗੈਨਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ॥
॥ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜੋਗਲਿਚਲੇਪਾਇ॥ ॥ਹਦੀਸ॥ ॥
ਚਉਕੜਿਮੁਲਿਅਣਾਇਆਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ॥ਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾ
ਈਆਗੁਰੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਥੀਆ॥ਓਹੁਮੁਆਓਹਝੜਿਪਇਆਵੇਤਗਾਗਇ
ਆ॥ ॥ਆਇਤ॥ ॥ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆ
ਲਖਗਾਲਿ॥ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ
॥ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾਮਣੁਵਟੇਆਇ॥ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨਿਖਾਇ
ਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਪਾਈਐਹੋ
ਰ॥ਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰੁ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਉਪਜੈ
ਸਾਲਾਹੀਸਚਾਸੂਤੁ॥ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੂਟਸਪੂਤ॥
॥ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ॥ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ॥ਤਗੁਨਪੈ
ਰੀਤਗੁਨਹਥੀ॥ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ॥ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ॥
ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਰਾਘਤੈ॥ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀਆਹੁ॥ਕਢਿਕਾਗਲਦ

ਸੋ ਰਾਹੁ ਸੁਣਿ ਦੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾ
ਣੁ ਜੇ ਮੋਹਕਾ ਧੂਮ ਹਰੇ ਪੰਡਤੁ ਪੋਤਰੀ ਦੇਹਾ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਂਣ
ਣੀਐ ਪੋਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇ ਹਿੰਦੂਆ ਹਾਥ ਦਿਲਾਸੁ ਕੈ ਮੁਣਸਠਿ
ਏਹੁ ਕਰੇ ਇਆ ਨਾਨਕ ਅਗੋ [illegible] ਜਿਥੇ ਪਾਲੈ ਦੇਇਆ ਤਗ
ਨ ਹਿੰਦੂ ਪਾਇਆ ਤਗੁ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦੇਵੈ ਭੁਲੇ ਰਾਹਿ ਤੇ ਗਾਲ ਬਣਾਇਆ
ਸੋ ਤਾਂਨੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਗਲ ਸੁਤ ਦਾ ਤਿਸ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਕੋਇਆ ਭਾਵੈ ਬੈਠੇ ਚਉਕ
ਵਿਚ ਭਾਵੈ ਬਾਹਰ ਹੋਇ ਹਿੰਦੂ ਬਧਾ ਸੂਤ ਸਿਉ ਤਿਨ ਕਉ ਛੂਟਨ ਅਸਾਨ ਤੁ
ਰਕ ਸਿਗਲ ਸਰੇਦਾ ਛੂਟਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਕਿਧੀ ਜਿਉ ਦਗੀ ਜਾਦੀ ਦੀਨ ਕਿ
ਨਾਰੇ ਦੇਇਆ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਦੀਨ ਵਿਚ ਬਧੇ ਦਿਸਨ ਦੋਇ ਹਿੰਦੂ ਬੰਧਨ ਜੇ ਕਟੇ
ਕੋਇ ਨ ਸਕੇ ਹੋਰ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਤੁਰਕ ਜੇ ਮਾਰਨਿ ਪੈ ਅਧੇਰੁ ਬੰਧਨ ਤੇਗ
ਸੂਤ ਦਾ ਤੂਟੇ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਜੇ ਬੰਧਨ ਤੁਟੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਤਾਂ ਕਾਫਰ ਹੋਇ ਨ ਕੇਰ
ਕਰਮੀ ਬਧੇ ਜੇ ਮਣ ਮਰਿ ਮਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਖੁਲੇ ਬੰਧਨ ਜੇ
ਮਰਣਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮ ਨ ਮਰਨ ਤਾਂਹਿ ਸੁੰਨਤ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੀ ਕਾਨੇ ਸੁਣੀ
ਐ ਦੋਇ ਸੁੰਨਤ ਬਾਝੁ ਜੀਵਣ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਨ ਕੋਇ ਆਲਤ ਕਟੀਐ
ਤੁਰਕ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਗੋਸਾਈ ਦਾਇ ਜਰ ਬੰਨ ਲਗਾਵਹਿ ਆਪਣੀ ਨਿਆਰਾ ਰਹਿ
ਆਖੁ ਦਾਇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਇ ਦਰਗਾਹਿ ਲਗਹਿ ਨ ਜਾਇ ਫੈਲ ਫ
ਕਰ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾਇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਮਨ ਸੁਖ ਹੈਨ ਹਿੰ
ਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਤੀਜਾ ਦੀਨ ਚਲਾਇਆ ਮੁਸਕਲ ਥੀਆ ਅਸਾਨ ॥ ੩ ॥

ਸੁਆਲ ਤੁਰਕਨ ਦੀਨ ਕਾਜੀ ਆਖੇ ਕਾਜੀ ਤੁਰਕਨ ਦੀਨ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇ
ਸਾ ਐਥੇ ਕਲਮੇ ਪਾਕ ਜੋ ਸੋ ਅਲਾਹ ਦੇ ਦਰ ਵੈਸਾ ਅਵਲ ਨਾਇ ਖੁਦਾਇ ਦ
ਦੋਇ ਮਨ ਬੀ ਰਸੂਲ ਨਾਨਕ ਕਲਮਾ ਯਾਦ ਕਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਵੈ ਕਬੂਲ ਬਿ
ਨੁ ਆਵਰ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਹਿਕਸ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ਕਹੇ ਮਹੰਮਦ ਉਮਤੀ ਕ
ਲਮਾ ਪਾਕ ਬੁਗੋਇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬ
ਦੋਜਕ ਜਲਦੇ ਨ ਪਵਨ ਜੇ ਪੜਦੇ ਕਲਮਾ ਪਾਕ ਤ੍ਰੀਹ ਰੋਜੇ ਜੇ ਰਖਣ ਪੰਜ ਵ
ਖਤ ਨਿਮਾਜ ਭਿਸਤ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਰੋਜ ਭੀ ਲਵੈ ਸਭ ਅਜਾਬਾ ਆਤਸ ਦੋਜਕ
ਹਾਵੀ ਐ ਕਾਫਰ ਨਿਤ ਜਲਾਨਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸਲਮੀ ਜੇ ਖੂਬ ਸੰਗ ਮਿਲਨ
ਕਾਇਮ ਹੋਇ ਕਿਆਮੀ ਤੀ ਵਤਨਿ ਆਵਣ ਜਾਨ ਤੁਰਕਨ ਲਹੂ ਅਮਾਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੀਜੇਸਾਬਤਿਰਖੇਈਮਾਨਾ ਜਵਾਬ ਨਾਨਕਸਾਹ ਸੁਰਾ ਸੁਣਹੁ ਕਾਜੀ ਕੁ
ਰਨਦੀਨ ਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹਾਜਿਨਾਈਮਾਨਸਲਾਮਤੀਸੇਦਰਗਹਪਾਇ
ਨਗਾਹਾਅਦਲਨਾਇਖੁਦਾਇਦਾਕੇਤੇਨਬੀਰਸੂਲਾਹੁਕਨਲਨੀਅਤਿਰ
ਸਕਰਦਰਗਾਹਿਪਏਲਸੂਲਾ [illegible] ਆਦਰਖੁਦਾਇਦੇਹਿਕਸਬਾਝਨਕੋਈ
ਦੂਜੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈ [illegible] ਦੇਖੈਇਕਕੁਦਰਤਿਲਖਿਕਰਿਲਖ
ਹੁਲਖਅਸੰਖਾਨਾਨਕ [illegible] ਤਿਨਪਏਸਾਹਿਬਅਗਮਾਬੇਅੰਤਾਆਇ
ਮਹਵਾਸਰਜਿਆਕੁਦਰਤਿਬਿਦੇਦੋਇ ਦੁਹਿਹਥੀਉਪਜੀਮੇਦਨੀਜੀਅ
ਜੰਤਅਲੋਇਆਲੈਪੈਰਿਥਰੀਆਇਆਇਸਦੁਨੀਆਦੇਮਾਹਿਨਾਉਮਹਿਮ
ਦਮੁਸਤਫਾਹੋਆਬੇਪਰਵਾਹਿ ਤ੍ਰੈ ਠੀਅਸਚਾਰਕਿਤਾਬਸੇਧਾਹਿਕਸਬਾਝਨ
ਕੋਇਵਾਹਿਦਿਲਾਸਰੀਕਹੈਦੂਜਾਹੋਆਨਹੋਇ ਛੇਫਸਚਹੁਉਦਾਤਬ
ਕ ਫਿਰਿਸੂਰਤਿਨਾਹਿਖੁਦਾਇ ਸੁਣਸਿਅਵਾਜਾਜਰਸਦਾਗੈਬੀਪ੍ਰਦੇਮਾਹਿ
ਪਰਦੇ ਅੰਦਰਿਨੂਰਹੈਬਿਅੰਤ ਆਫਤਾਬ ਮਹਤਾਬ ਨਾਹਿਨੂਰਬਦਾ
ਨਹੀਜਾਤਿਸਫਤਿ ਕਿਤਾਬਾਫਿਰਸੋਧਿਆਸੁਅੰਦਰਿਆਪਣਾਆਪੇਆ
ਪਿਖੁਦਾਇਆਪਾਕਪਾਕ੍ਰਿਓਸੁਕਲਮਾਂਹਿਕਾਸਿਦਾਮਹਿਮਦੁਨਾਲਿਮਿਲਾਇ
ਹੋਆਮੁਸਕਖੁਦਾਇਦਾਹੋਆ ਤੂਲਅਲਹਿਆਅਲਹਿਬੇਨਮੂਨੇਬੇਚਗੂ
ਨਕਹਾਇਆਅਲਹਿਆਸਕਸਚੁਦਾਹੋਰਮਸੂਕਨਕੋਇਆਰਹਿਦਾਬੇਪਰ
ਵਾਹੁਹੈਇਕੋਕਰਤਾਸੋਇਹਿਕਿਦਿਹਾੜੇਜਾਇਆਸਬਮੇਂਰਾਜੇਮਾਹਿਅ
ਨੈਵਿਚਖੁਦੀਵਿਚਾਰੀਅਸਮੇਰੇਤੂਲਕੇਨਾਹਿਅੰਦਰਿ ਸਬਮੇਰਾਜਦੇਕੀ
ਤੀਅਸੁਖੁਦੀਬਿਕਾਰਾਅਜਰਾਈਲਦਿਖਾਈਅਨਿਕੁਦਰਤਿਸੁਤਾਰਿ
ਕਤਾਰਾ ਹਿਕੁ ਸੁ ਹਿਕ ਸੁਸਤਾਰਿਪਾਰਿਤ੍ਰੈਤ੍ਰੈਹੈਸ ਦੂਕਾਹਿਕਾਹਿਕਹੈਸ
ਰਵਾਣਸੈਰਪਉੜੀਜਾਂਦੀਕੁਕ ਅਦਲ ਆਖਰ ਦੇਖ ਕਰਿਹੋਇਗਹਿਆ
ਹੈਰਾਨਾਕਦੀਰਾਹਿਨਖੁਲਈਚੁਕੇਸਾਨਅਸਾਨਾਪੁਛਿਓਸਜਬਰਾਈਲ
ਨੇਕਦਿਖੁਲੇਗਾਰਾਹਾ ਜਬਰਾਈਲਪੁਕਾਰਿਆਹੈਨਾਬਅੰਤਿਅਥਾਹਿ
ਹਉਥੀਪੇਦਿਨਹੋਇਆਅਗਾਹੀਦੇਖੇਲ ਆਮਦਰਫਤ ਕਦੀਮੀ ਕਦੀ
ਨਹਦੇਮੇਲ ਆਖਿਆ ਜਬਰਾਈਲਤਬਖੋਲਸਦੂਕਦੇਖਾਇਕਲੀਤ
ਸੁਸਤਰਕਤਾਰਤੇਸਭੁਨਾਨਕਕਹੇਬਿਬੇਕਾਡਿਠੇਸਖੋਲਸੰਦੂਕਹਿਕੁਅੰ
ਡੇਫਰੇਮਿਆਨਾਗੈਬਅਜਗੈਬੀਤਿਲਸਮਾਤਿਕਰਤੇਰਚੀਚਉਗਾਨਾ।

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਿਕਨਿਡਿਠਾਸੁਅੰਤੁਫੇਰੁਕੈਹੈਅੰਤਪਰੁਬਾਗਾਦਾਨ[illegible]ਵੇਖਿਦਿਖ
ਦਸਦੇਤਬਕਆਪਾਰਾਹਿਕਸੇਹਿਕਸੇਤਬਕਵਿਚਕਈਅਸੰਖਅਉਤਾਰਾ
ਕਈਮਹੰਮਦਸੁਨਬੀਰੂਕਹੁਅੰਤੁਨਪਾਇਆਗਾਫੁਲਹੁਮਹੰਮਦਅਸਤਫਾਇ
ਥੇਪੈਰਿਖੁਰਕੇਇਆਅਖੈਕਹਾਇਓਹਿਲਿਖੁਰਾਕਈਅਸੰਖਲੋਇਆਕਿਤਸਸਪ
ਤੇਪਾਤਾਲਹੈਨਕੇ[illegible]ਹਿਕਸੇਹਿਕਸੇਤਬਕਵਿਚਕਈਹਰ
ਸੂਲਖਦਾਸਾਫਿਰਿਆਖੁਦਾਸੁਬਹਾਨਾਲਾਆਇਹੁਦਾਹੁਦਿਲਾਸਰੀਕਾਅਸੰ
ਖਅਉਤਾਰਪੈਕੰਬਰਾਕਿਸੇਨਲਿਧਾਲੀਕਾਕਿਤੇਨੂਮਹੰਮਦੀਡਿਠੇਨਬੀ
ਰਸੂਲਾਨਾਨਕਕੁਦਰਤਿਦੇਖਿਕਰਿਖੁਦੀਗਈਸਭਭੂਲਾਅਲਾਹਦਾਲੀਦ
ਰਗਾਹਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾਕਈਅਸੰਖਤਬਕਕਹਿਬਿਅੰਤਬੇਸੁਮਾ
ਰਾਇਕੋਦਰੁਦਰੁਗਾਹਾਇਕਾਇਕੋਪਾਕਖੁਦਾਇਆਦੂਜੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈ
ਆਪਿਪਰਵਾਹਿਇਕੋਆਸਰੁਆਪਹੈਹੋਰਮਸੂਰਨਹੋਇਆਕੁਦਰਤਿਕਈਮ
ਸੁਕਹੈਦਾਵਾਕਰਦੇਸੋਇਆਸਾਹਿਬਕਿਸੇਨਦੇਖਿਆਸਭਕੁਦਰਤਿਨੇਲੁਪਟ
ਇਆਕੁਦਰਤਿਅੰਤਨਪਾਵਨੀਫਿਰਿਫਿਰਿਪਰਖੇਖਾਹਿਕੇਤੇਲਖਪੈਕੰਬਰਆਖਿ
ਫਿਰਿਹੋਇਖਾਕਾਖਾਕੂਤੈਫਿਰਿਉਪਜਾਹਿਕਈਅਸੰਖਾਲਾਖਾਜਿਤਦਰਲਖ
ਮਹੰਮਦਾਲਖਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਾਲਖਲਖਰਾਮਵਡੀਰੀਆਹਿਲਖਸ
ਦਨਲਖਦੇਸਾਲਖਲਖਉਬੈਜਤੀਹੈਨਿਸਤੀਅਤੇਸੰਨਿਆਸਾਲਖਲ
ਖਉਬੈਗੋਰਖਾਲਖਲਖਨਥਾਨਾਥਾਲਖਲਖਉਬੈਆਸਨਗੁਰਚੇਲੇਰ
ਹੁਰਾਸਾਲਖਲਖਦੇਵੀਦੇਵਤੇਲਖਦਾਨੋਲਖਨਿਵਾਸਾਲਖਪੀਰਪੈਕੰਬਰਾ
ਅਉਲੀਏਲਖਕਾਜੀਮੁਲਾਂਸੇਖਾਕਿਸੇਸਾਂਤਨਆਈਆਬਿਨਸਤਿਗੁਰਕੇ
ਉਪਦੇਸਾਜਾਪਿਕਸਿਪਅਗਣਤਹੈਕੇਤੇਲਖਅਪਾਰਾਕੇਤੜਿਆਅਪ
ਣੇਤਪੈਬਿਨਸਤਿਗੁਰਕੇਸਬਦਬੀਚਾਰਾਜਿਹਨਬਾਕੇਇਕ[illegible]ਸਤਿਨਾਮ
ਕਰਤਾਰੁਨਾਨਕਤਾਕੀਕੀਮਤਿਸੰਪਦੈਬੇਅੰਤਬੇਸੁਮਾਰ[illegible]ਲਖਧਰਤੀ
ਅਕਾਸਹੈਸਿਸਟੀਆਲਖਅਨੇਕਾਲਖਲਖਕੂਰਮ[illegible]ਲਖਲ
ਖਭੈਬੈਰਾਗੀਆਲਖਲਖਉਬੈਨਰਸਿੰਘਬਦਨਲ[illegible]ਗਮਰਿ
ਸਨਅਗਣਤਬੇਧਿਕਲਕੀਲਖਆਵਣਜਾਣਰਾਮਾ[illegible]ਤੇਅਖ
ਫਰਕਾਕੇਤੜਿਆਦਤਾਰਲਖਬੀਤੇਅੰਤਨਪਾਰਾ[illegible]ਅਉਤੀਕ
ਛੁਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰਾਲਖਪੀਰਪੈਕੰਬਰਅਉਲੀਏਗਉਸਕੁਤਬਲਖਪੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਦੇ ਦੀਉ ਤੋਂ ਮੀਏ ਸਨ ਖੜ੍ਹੇ ਜਗੀਰਾ ਨਾਨਕ ਸਭ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਸਿਰ
ਸਾਹੁ ਆਹਾ ਕਾਇਮ ਦਾਇਮ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਦਰ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਬ੍ਰਹਮੇਆ
ਇੰਦ੍ਰ ਆਪ ਦੇ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮਖ ਚਾਰਾ ਬਿਸਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਈ ਬ੍ਰ ਪੜੇ ਹੁਕਮੀ ਧਰ
ਤੇ ਅਉਤਾਰਾ ਸਿਧ ਪੀਰ ਕਾਰਨ ਦਰਿ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਅਸੰਖਾ ਅਪੜੇ ਹੋਏ ਹਜੂਰ
ਮਰਹਿ ਸਰੂ ਸਦਾ ਖੜੇ [illegible] ਸੇਧੀ ਆਸੇ ਪੇਚਾਰ ਬੇਦਾ ਸੇਧੀ ਨਉਖੰ
ਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਬਹੁ ਬਿਧ ਹੋਏ ਇਤੇ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਹਿਕੋ ਰਾਹ ਦੁਇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦਾ
ਉਤੈ ਲੜ ਮਰੇ ਰਹੇ ਆ ਖੁਦਾਇ ਅਮਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾ ਵਿਛੋੜਿਆ ਜਗ ਵਿਚ
ਰਤੇ ਖੇਡਾਂ ਨ ਕਾਹੂ ਸੇਦੇ ਸਤੀ ਨ ਕਾਹੂ ਸੇਖੇਡਾ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਹੁਕਨਦੀ ਸਚੇ ਸੁ
ਲਤਾਨਾ ਸਾਹਿਬ ਕ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬਾ ਦੂਨੀ ਦੇ ਜਕਜੇ
ਸੜ ਕਲੋ ਰਿਉ ਕਾਰ ਕਲਮੇ ਪੜਾ ਅਕਰੂੜੀ ਹੋ ਰੋਜ ਨੇ ਪੰਜ ਨਿਮਾਜ ਤਲਾਕਾ ਲੂ
ਣ ਆਖਾ ਹਿ ਹਰਾਮ ਦਾ ਸਿਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੇ ਅੰਜਾਬਾ ਜੋਰਾ ਹਸੇਤਾਨੀ ਗ੍ਰਮਬੀਏ ਸੇ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਨਿ ਨਿਮਾਜਾ ਆਤਸ ਦੋਜਕ ਹਾਵੀ ਐਸੇ ਪਾਇਆ ਤਿਨਾਨ ਸੀਬਾ
ਭੁੰਨ ਤਿਹਲ ਲਾਲੀ ਖਾਟਣ ਕੀਤਾ ਜਿਨੰ ਪਲੀਤਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸਲਮਿ ਸਿਜੂ
ਸੇਦਿ ਰਿਮਗਨਿ ਕਾਇਮ ਹੋਇ ਰਿਆ ਮਤੀ ਫੇਰਨ ਸਨਮ ਪਰਨਿ ਨਾਨਕ ਆ
ਖੀ ਹੁਕਨਦੀ ਨਕਲਨਾ ਸਭ ਪਛਾਣਾ ਇਕੋ ਰੂਹ ਆਮਾਨ ਤੀਜੇ ਸਾਬਤ ਰਖੇਈ
ਸੰਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਆਖਣ ਰਾਮਾ ਦੁਹਾ ਦਾ ਵਪਕੜਿਆ ਗ
ਲਬ ਭੁਇਆ ਸੈਤਾਨ ਹਿੰਦੂ ਮੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲੀ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਪਾਕਾ ਅਮਲਉ
ਪਰਿ ਨਿਬੜੂ ਸਹੈ ਨਿਮਾਣੀ ਖਾਕਾ ਅਰਬਾਨ ਸਰਮੇਲ ਕਰੇ ਜਿ ਸੋ ਰਚੇ ਖੁਦਾਇ
ਆਪੇ ਰਾਖੋ ਨਿਵਾਜਦਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਫਨਾਹਾ ਕਾਇਮ ਦਾਇਮ ਕੁਦਰਤੀ ਸਚ
ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸੈਤਾਨੀ ਰਾਹਾ ਸਦਾ ਲਾਖ ਪੈਰ ਬੂਰਾ
ਇਹੁ ਕੀਉ ਸਾਹਿਬ ਆਪੇ ਆਪ ਵਣੀ ਨਉਬਤੀ ਸਭ ਚਲੋਏ ਰਾਹੂ ਐਥੈ ਉਥੈ
ਇਕ ਵੋਹੂ ਸਾਕ ਜੀ ਕੋਇ ਦੂਜਾ ਆਪ ਜਣਾਇਕੈ ਗਈ ਸਭ ਹੀਐ ਨੀਚਾ
ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਹੂ ਅਤਿ ਨੀਚ ਜਿਥੈ ਨੀਚ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਉਥੈ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ
ਬਖਸੀਸ ਬਾਦ ਪੀਰ ਅਖੀ ਮਦਰ ਖਾਕਿ ਸਿਬਾਦ ਰਿਜਾਨਾ ਦਾ ਈਦਾਇਆ
ਰਸਭ ਥੋਲਿ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ਨੇਕੀ ਬਦੀ ਵਖਾਣੀ ਐਮਲ ਕਲਮ ਉਤਹੂ
ਰਜਾਈ ਆਪੇ ਆਪ ਵਣੀ ਕੋ ਨੇੜੈ ਕੋ ਦੂਰ ਜਿਨ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣਿਆ ਚਲੋ ਮ
ਸਕਤਿ ਨਾਲਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਾ ੫ ਸੁਆਲ ਹੁਕਨਦੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੇ ਸੁਣਾ। ਆਖੇਰੁਕਨਲਨ ਨਕ ਕਹੋਰਸੂਲ ਖੁਦਾਇ ਜੋਕੋਈਕਲੇਭੂਮਿ
ਆਈਆਸੋਈਲੈਹੈਸਜਾਇ। ਨਾਂਆਈਨਬਖਸੀਨਭਾਈਨਾਂਬੀਆ। ਜੇਸਾ
ਦਿਆਮਲਕਮਾਂਵਦੇਤਿਨਾਂ ਲੀਜਜੀਰਾਤਿਨਾਂਉਪਰਮੁਸਤਟਭੁਗੀਨਾ
ਤਿਸਫਤਾਵੇਜਕਆਤਸਪੜੀਆਨਿਤਬਹਿਕਰਨਿਨਿਪਾਕਾਤੇਬਹਪੁਰ
ਨਲਖਵਾਰਪੇਪਏ ਭੂਲਾਮਿਲਨਿਸਜਾਈਰੂਹਾਨੇਪੁਛੀਏਭੂਲ
ਅਭੂਲ॥ ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਣਾ॥ ਨਾਨਕਆਖੈਰੁਕਨਦੀਨਏਕੋ
ਪਰਖੁਦਾਇ। ਆਪੇਬੁਰਾਕਮਾਇਦਾਆਪੇਭਲਾਕਰਾਇ। ਆਪੇਬਖਸਿ
ਲਾਇਦਾਆਪੇਦੇਇਸਜਾਇ ਇਕੋਇਕਵਰਤਾਇਦਾਹੋਰਕਿਸੈਨੇਪੁਛਿਆ
ਇਹੁਕਮਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣ॥ ਨਾਨਕਤੋਕੇਤਾਕਹੈ
ਇਕੋਰੂਹਾਆਮਾਨਾਬੇੜੀਜਿਉਦਰੀਆਦੀਰਹਨਮੁਹਾਨੇਪੀਰਾਬਿਨਾਪੰਡ
ਜਕਾਤਕੀਬਹੁਤਮੁਰੀਦਾਬੇਪੀਰਾਪੁਛੇਵਿਖੋਲਜਗਾਤੀਏਮੰਗਨਿਮਾਲ
ਜਗਾਤਾਦੇਣੀਆਈਤਿਨਾਕੁਜਿਨਾਕਮਾਇਪਾਪਾਬਿਨਾਪੂਲਦਰੀਆਵ
ਦੇਪਾਤਿਸਾਹਪਾਤਸਾਹਲਿਖੇਅਗਣਤੀਮੇਦਨੀਪੁਛਨਸਕੈਅਕਾਹਿਲਿ
ਪੇਸਬਾਈਉਮਤੀਲਖਅਸੀਖਪੂਰਾਅਮਲੀਆਪੋਆਪਣੀਕੋਨੇੜੇਕੋ
ਦੂਰਾਜਿਨੀਨਮੁਧਿਆਇਆਸੇਜਗਵਿਚਪਾਤਿਸਾਹਅਮਲੀਆਪੋਆ
ਪਣੀਲੇਖੈਮਿਲੈਸਜਾਇ ਕਟਿਕਗਏਪਾਰਿਆਪਣੇਪਾਤਿਸਾਹਗਏਅ
ਦਰਿਬਾਰਿਚੋਰੀਮਿਲੈਵਿਚਬੰਦੀਏਰਪਈਤਿਗਈਪੜਿਬਾਰਿਬਾਜਾਰ
ਬਾਜਾਰਵਿਚਉਨਾਆਇਲਾਇਬਜਾਰਕਰਨਿਕਿਸੇਬਸਬਾਤੀਏਕਸਾਖਾ
ਨੀਜਾਇਨਚਨਿਨਚੇਤੇਅਤਾਈਆਤਾਂਫੇਰਸੰਗਬਣਾਇਆਵਾਚਨਿਪੰਡਿਤਪੋ
ਥੀਆਗੀਤਭੁਗਵਿਤਗਾਇਆਮੁਲਾਪੜਨਿਕਿਸਾਲੜੇਕਰਨਿਸੇਰਦਹੂਹੁਇ
ਆਪੋਆਪਣੀਕਾਰਬਾਰਲਗੀਸਭਜਾਇਆਪੂਰੇਗੁਰਮੁਖਤੇਜਲਉਲਾਇ
ਚਰਨੀਪਤੀਲੈਪਾਇਆਸੁਣਹੁਨੀਪਰਸਲਾਤਵਾਲਹੁਨਿਕੀਕਾਇਆਖੰ
ਡੇਕਲੋਤ੍ਰਿਖੜੀਆਹੀਲੋਹੇਜਿਉਤਪਤਾਇਆਤਲੇਵਹੈਨਦੀਪੂਰਤਦੀਉਥੈ
ਲੋਤਗਿਰਾਇਆਸਰਪਅਠੂਹੇਵਿਚਫਿਰਹਿਜੋਕਟਿਕਟਿਪਾਪੀਆਖਾਹਿ
ਪੀਰਖੜੇਲਈਬੇੜੀਆਸਾਦਿਲੇਨਮੁਰੀਦਬੇਠਾਇਆਚੋਰਉਚਕੇਲਾਲਚੀ
ਹਰਾਮਖੋਰਬਦਰਾਹਠਗਬਟਪਾੜੇਰਾਹਜਾਨਿਲਾਇਤਬਰੀਆਆਇਆਬੇਉਸ
ਤਾਦਬੇਮੁਰਸਦਾਇਨਾਮਿਲਦੀਬਹੁਤਸਜਾਇਲੋਣਹਰਾਮੀਅਕਿਰਤਘ

ਵਤੂਉਲਗੋਕਰਨਿਕਮਾਇਆਕੁਟਣੀਆਂਅੜੇਲੇਲੀਆਇਨਿਰੂਹਾਵਣੀਸ
ਜਾਇਆਕਰਿਕੈਜੋਰਗਰੀਬਪਛਿਆਇਆਲੈਨਛਿਪਾਇਆਰਖਿਪਰਾਈਅ
ਮਾਨਤੀਜਾਦਿਅੰਗੀਮਕਰਪਾਇਆਖਸਲੈਨਪਰਾਈਜਿਮੀਨਿਦੇਵਢੀਜਾਂਹਕ
ਮਾਇਆਕਰਿਕੈਲੇਕੂੜਕੂੜਲੈਦੇਵਰਬਭੁਲਾਇਆਇਨਿਕਉਮਾ
ਹੀਤਾਕਿਉਤੇਦੇਨਚੜ੍ਹਾਇਆਕਟਿਉਤਾਰੇਪੁਲਸਲਾਤਬਹੁਕੁਕੋਕ ਕਮਾਇ
ਕਟਿਕੈਫੇਰਸਵਰਗੀਆਨਿਗਾਹਿਵਤਿਉਤੇਹੀਪਾਇਆਕੇਤੇਹੀਅ ਗੁਰੂਗੁਰਾਂਦਿ
ਰਬਉਜਲਲਾਹਨਸਜਾਇਆਬੀਤਿਆਸੀਖਾਂਚਉਕੜੀਫਿਰਸਟੀਆ ਪਰ
ਤੀਪਾਇਆਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਵਿਚਿਭ੍ਰਮਿਲਭੁਮੇਪਾਇਆਜੂਨਿਗਊਵੀਤੇ
ਗਰੇਫਿਰਆਦਮਦੇਹੀਪਾਇਆਮਾਨਸਦੇਹੀਪਾਇਕੈਫਿਰਸਾਹਿਬਕਰੈਨ
ਯਾਦਾਅੰਦਰਿਰੋਮਕਪਟਭਾਉਮੁਖਨਿਉਂਦਾਜਿਉਂਕਮਾਨਾਤਿਪਰੀਨਿਵੈਬੈਠੁਕ
ਲੈਲੈਂਦਾਮਿਰਗੋਮਾਰਾਕਾਢਿਪੰਖਹਰਾਮਣੀਨਿਵੰਬੋਮੁਖਕਰਨਿਸੰਪਾ
ਰਾਅੰਦਰਿਹੋਵਸਸਚਜੋਭਾਵੈਨਿਵੈਕਿਨਾਹਿਓਹਦਰਗਾਹਅੰਦਰਸੁਰਖ
ਰੂਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਚੁਣਖਾਹਿਕਿਵਿਰਲਾਮਾਰਗਸਚਦੇਕੋਟੀਮਧੇਹੋਇਆਸੈ
ਸੀਹਜਾਰੀਨਾਲਹਾਂਲਖੀਨਪਾਈਐਸੇਇਜਿਉਂਪਾਰਸਅੰਦਰਿਪਥਰਾ
ਜਿਉਪਾਰਜਾਤਬਨਆਹਾਜਿਉਂਗਊਆਂਅੰਦਰਿਕਾਮਧੇਨਤਿਉਸਾਧੂਮਾਂ
ਨੁਖਾਂਮਾਹਿਕਿਈਲਖਨਹੋਪਈਸਾਧੂਚਲਤਅਪਾਰਜੇਈਸਿਦਕਿਇਕ
ਕੇਤਉਛੁਟੀਸਾਧਬਿਚਾਰਾਨਤਰਸਭਾਦਰਗੇ ਬਜਬੈਠੇਜਾਲਵਿਛਾਇਆ
ਇਆਮੁਲਿਵਿਛਾਇਕੈਫਿਰਆਇਆਲੈਨਫਸਾਇਆਸਭਬੈਠੇਜਾਲਵਿਛ
ਇਕੈਫਸੇਐਥੈਆਇਇਕਮੁਰਗ੍ਹਅਟੋਹੇਆਦਵੇਸੇਜਾਦੇਜਾਲਉਡਾਇ
ਬਧਿਕਢਿਆਆਪਣੇਵਾਸਤੇਸਿਰਲੈਦੇਪਾਪਅਠਾਰਾਬਜਰਪਾਪਨਉਤਰਨਿ
ਰਸੂਲਕਿਖੜ੍ਹਨਪਤਾਰਾਕਉੜੀਭੁਲਹਲਾਲਦੀਨਹੀਦਮੜ੍ਹਾਕੋਟਹਰਾਮ
ਕਉੜੀਅੰਬੂਟਭੰਡਾਰਹੈਕੋਟਦਰਬਾਨਿਕਿਤਹੂਕੰਮਜੈਸੀਚਿਣਗਾਅਣਵ
ਦੀਵਣਖੰਡਸਕਲਜਲਾਇਆਤਿਚਕਸਿਮਰਨਪਰਭੂਕੇਕੋਟਪਾਪਜਲਜਾ
ਇਪਾਪੀਬਹੁਪਰਕਾਰਕੇਉਤਮਮਧਮਜਾਨਹਤਿਆਖਟਪਰਕਾਰਹੈਮ
ਨਮਹਿਲੇਹੁਪਛਾਣੋਗਊਬ੍ਰਾਹਮਣਗੀਏਬ੍ਰਿਹਤਿਕਰਾਇਆਰਿਣਹ
ਤਿਆਕ੍ਰਿਨਿਆਹਤਿਆਵਿਸਾਸਘਾਤਅਧਿਕਾਇਆਕਿਤਛਿਨਦੇਪਾਪ
ਸਮਿਹਤਿਆਏਕਕਹਾਇਆਖਟਹਤਿਆਕੇਤੁਲਹੈਗੁਰਤੇਸਿਖਫਿਰਜਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਹਿਵਿਸਾਸਘਾਤਿਇਕਕੋਇਇਸਤ੍ਰੀਮਿਤ੍ਰਆਇਆ[illegible]ਅਉਰਗਾਤਿਆਸ
ਭੁਉਤਰੈਇਹਘਾਤਿਆਨਹੀਜਾਤਿਕੋਈਪਾਪਕਿਤੁਲਏਆਕਿਰਤਘਣਨ[illegible]
ਹੋਇਆਮਹਾਂਪਾਤਕੀਜਾਣੀਐਜੋਰਵੇਪਰਾਈਨਾਰਿਏਸਭੇਪਾਪਇਕਤ੍ਰਕਰਿ
[illegible]ਤੁਰੈਵਿਰਤਨਿਲੋਇਆਅਦਿਸਟਿਵੀਚਾਰੇਦੇਖਿਕੈਸਭਪਾਪਚੜ੍ਹੇਸਿਰਮੋਇਆਸਾਂ
[illegible]ਵਿਥਰਸਾਅਪਾਰਾਸਭਪਾਪੀਦਾਕੇਠਿਆਨਿਵ
ਕਰੇਸਿਰਤਿਨਾਪੜ੍ਹਨਕੁਰਾਨਪੁਰਾਨਬਹੁਭੇਦਨਪਾਵੈਕੋਇਚਾਰਕਤੇਬਾਂਬੇ
ਦਚਾਰਪੜ੍ਹਪੜ੍ਹਥਕੇਲੋਇਮੁਲਾਂਬਾਂਗਨਿਮਾਜਕਰਿਅਹਿਨਿਸਕਰਿਹਪੁ
ਕਾਰਾਖਲਕਤਿਹੁਕਸੁਣਾਇਦੇਲਾਹੇਨਆਪਣੀਸਾਰਾਪੜ੍ਹਿਆਨਪਾਵੈਭੇ
ਦਬਹੁਬਖਸ਼ਿਆਸੋਈਪਾਇਜਿਨਬਖਸ਼ਿਆਤਿਨਸੁਝਿਆਸਾਚਾਇਕਖੁਦਾਇ
ਮਿਟੀਪਗੰਬਰਾਂਕੀਨਕੇਲੀਆਂਸਮਝਾਥੇਲਾਲੁਕਮਾਂਖਾਵਨਿਓਸਟੀਕਹਿਨ
ਦੋਜਗੀਥੇਲਾਛਡਿਨਰਾਹੁਕਿਤਾਬਦਾਪੜ੍ਹਨਰਾਹੁਸੈਤਾਨਦਾਦੂਨੀਆਦੇਜਕ
ਜਲਮੰਗਨਿਕਿਆਮਤਹੋਇਹਰਾਮਾਲਖਚਉਰਾਸੀਉਮਤੀਸਿਰਜੀਆਪ
ਅਲਹਾਹੂਨੂਰਉਪਾਇਕੈਕੀਤੀਅਸੁਕਰਸਲਾਹਿਇਕੋਪਾਕਖੁਦਾਇ
ਹੈਸਿਰਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾਬਿਨਵਜੀਰੇਰਾਜਿਹੈਅਗੰਮਅਥਿਅੰਤਅਥਾਹਾਦੂ
ਜੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜਕੈਕੀਤੀਆਦਮਰੂਪਾਕਾਲੇਵਨਨਬਾਤਤ੍ਰੇਸਿਰਤੀਨੋਬਹੁ
ਪਾਪਾਮੈਥਿਦੇਕੁਦਰਤੀਸਿਰਜੇਖੁਦਕਰਤਾਰਸਿਫਤਿਕਰੇਨਿਕਿਤਾਬਪੜ੍ਹਿ
ਸਭਿਉਪਰਸਿਰਦਾਰਾਇਕਦੂਆਦਮਲਖਕਰਿਲਖੇਲਖਅਸੰਖਾਇਕੋਜੁ
ਸਾਰੂਹਾਇਕਰਾਹਿਸੈਤਾਨਬੇਅੰਤਾਸਭਨੀਰਾਹੀਇਕਸਭਕੁਦਰਤਿਕਈਰ
ਸੂਲਾਂਚਾਰਕਤੇਬਕੁਦਰਤੀਮੰਨੈਪਵੈਕਬੂਲਾਬੇਦੇਇਕਖੁਦਾਇਦੇਹਿੰਦੂਮੁ
ਸਲਮਾਨਾਦਾਵਰਾਮੁਰਸੂਲਕਰਿਲੜਦੇਬਈਮਾਨਾਜੇਕਰੂ[illegible]
ਕਿਸੇਨਕਰਹੁਰੋਜਲਾਜੇਤੀਦੁਨੀਆਬੰਦਗੀਦਰਗਾਹਪਵੈਕਬੂਲਾਖਾਸਾ
ਜੁਸਾਆਦਮੀਚੁੰਹਿਆਸਭਣਾਮਾਹਿਦੇਖਿਕਬੂਲ[illegible]
ਸੁਣਾਇਦਾਵਾਅਤੇਮੋਮਨੇਦਰਗਾਹਪਵੈਕਬੂਲ[illegible]
ਆਪੇਪਾਕਰਸੂਲਾਇਕੋਨੂਰਖੁਦਾਇਹੈਇਕੋ[illegible]ਜਾਨਬੂ
ਝਦਾਵਾਕਰਹਿਪਵਹਿਕੁਫਰਕੇਖੂਹਾਇਕੋ[illegible]ਇਕੋਤ
ਸਭੀਹਾਥਾਮਣਕੇਇਕਸੈਨੰਗਾਰੇਕੂਫਰ[illegible]॥ [illegible]ਜੀ
ਵਤਿਆਮਾਰਹਿਜੀਅਕਉਤਿਹਪਕੜਿ[illegible]ਜਿਸਨੇਕੋਈਮਰ

॥ਮਰਦਿਆ ਮ [illegible] ਹਬਾ ... ਪੀਰ ਦੇ ਕਲਮਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਤੀ ਆਰਸੀ
ਸੋਭੀ ਮਾਰਨਿਹਾਰ ਕਿਆ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਖਿਆ ਨਿਬੜੇ ਛੁਟੇ ਕਿਵੇ ਨਜਰ ਇਕਸ ਆਦ
ਅੰਬਾਹਰੀ ਸਭੇ ਸਈ ਪਲਾਲੀ ਗਬਿਰਜਾਈ ਜੇ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਪਰਛੁਰੀ ਕਲਮੁ
॥ਜਿਤਨੀ ਉਮਤਿ ਰਬਦੀ ਅਰਬਾਨ ਸਰ ਮਾਹਿ ਕਲਮੇਵਨ ਨ ਬਤੜੇ ਚਉਬਾ
ਇਨ ਸ... ਹਾਇ ... ਨ ਇਕ ਦੂਹਾ ਹੋ ਪੰਜਤਨਿ ਪਾਕੁ ਖੁਦਾਇ ... ਲ
ਹਿਦੀ ਬੰਦਗੀ ਪਾਹਰੇ ਖਾਹਿ ਗ੍ਰਨਾਹਿ ਕਾਇਮ ਦਾਇਮ ਕੁਦਰਤੀ ਇਕਉ ਪਾਹਿ
ਅਲਾਹਿ ਚਉਪੜਿ ਬਾਜੀ ਖਲਕਦੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ੬ ॥
ਸੁਆਲੁ ਕਾਜੀ ਤੁਰਕਨ ਦੀਨ ਸੁਰ॥ ॥ਤੁਰਕਨਲ ਆਖੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚ ਕਤੇਬ ਕੁ
ਰਾਨ ਹੈ ਕਤੇਬ ਮਨ ਸੁਖ ਕਰਿ ਚਉਬਾ ਮਨ ਫੁਰਕਾਨ॥ ॥
ਹੁਕਮ ਨ ਚਲੇ ਤਿਹਾਦਾ ਮੰਨੇ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਕਾਇਕੀ ਹੋਇ ਰਹੈਸਾ ਬਾਤ ਰ
ਖਈ ਮਾਂਨ॥ ੭ ॥ਜੁਵਾਬੁ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੁਰ॥ ॥ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਤੁਰਕਨ
ਦੀਨ ਪੜ੍ਹਿ ਕੈ ਦੇਖ ਕਿਤਾਬ ਚਾਰ ਕਿਤੇਬਾ ਚਾਰ ਜੁਗ ਚਹੁ ਮਜਹਬ ਵਿਚ ਆਪ
॥ਚਾਰ ਕਿਤੇਬਾ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਵਰਤਾਹਿਆ ਦਿ ਜੁਗਾ ਦੋ ਫੇਰ ਦੀਆ ਤੁਹਿ ਤੁਰਕਨ
ਦੀਨ ਤਿਸ ਤੇ ਲਗਾਹਿ ਅਜਾਬਾ ਮੰਨਿ ਅਲਹ ਦੇ ਕਉਲ ਨੋ ਮੰਨ ਕਤੇਬਾ ਚਾਰਿ॥
ਅਰਬਾਨ ਸਰ ਮੰਨ ਤੂੰ ਜੇ ਚਾਰ ਅਲਹ ਦੇ ਯਾਰ॥ ਚਾਰੇ ਕਉਲ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਚਾਰੇ
ਮਜਹਬ ਇਕਾ ਚਉਹਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਇਕਾਇਕੀ ਵੇਖਾ ਬਰਹਮੂਛੜੀ ਵੇਸ
ਸਦਰ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਪਛਾਣਿ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਨਉਬਤੀ ਚਲੇ ਨੀਸਾਨ ਬਜਾਇ
॥ਚਾਰੇ ਚਾਰੋ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਚਹੁ ਚਲਾਇ ਰਾਹਾ ਚਾਰੇ ਵੇਖ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਰਖਿਆਇ
ਮੰਨ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦੀ ਨੰ ਕਿਸੇ ਮੇਟੀਆ ਕਰ ਦੇਖਿ ਚੋਤਾਣਾ ਆਕੜ ਗੋਸ਼ੀ ਨਿਤ
ਕਰਹਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਕਦਰ ਕਿਨੇ ਨ ਦੇਖਿਆ ਕੁਦਰਤਿ ਗਰਬ ਗੁਮਾਂ
ਨਾਦਾਵੈ ਉਤੇ ਲੜ੍ਹ ਮਰਹਿ ਪੜ੍ਹਨਿ ਕੁਰਾਨ ਫੁਰਕਾਨ ਕੇਤੇ ਲਖ ਪੈਕੰਬਰ ਉਮਤਿ
ਲਖ ਅਲੋਇ ਕਲਮਾ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਦੂਜੀ ਦੋ ਰੋਗੁ ਬੇਗੋ ਇਆ ਵਾਹਿ ਦਿਲ
ਸਰੀਕ ਹੈ ਪੰਜਤਨ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਨਾਹਿ ਨਮੂਨ ਜਿਸ ਦਾ ਬੇਚਗੂਨ ਕਹਾਇ
ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨ ਬੋਲਦਾ ਦੂਆ ਹੋਆ ਨ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਤੁਰਕਨ ਦੀਨ ਅਲ
ਹਯਾਰ ਨੰਕੇ ਇਚਾਰੇ ਯਾਰ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਅਰਬਾਨ ਸਰ ਫੁਲਾ ਬਾਦੀਆਂ ਬੀ
ਆਤ ਸੀਖ ਕਾਨਿ ਮਾਣੀ ਨੰਲਾ ਪੁੰਜ ਦੂਰ ਗਮਿਲਾਇ ਇਕੈ ਹੋਇ ਪੰਜਤਨਿ ਪਾ
ਕਾ॥ ੧ ॥ਚਹੁ ਤੇ ਬਾਹਰ ਜੋ ਰਹੇ ਤਿਨਾ ਕਹੇ ਨ ॥ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਾਕਾਇਕਨਾਂਮਸਰਕੂਥਾਪਿਆਇਕਨਾਂਮੰਨਿਆ[illegible]ਇਕਜਨੂੰਬਮਨਾਇ
ਏਰਗੀਸਮਾਲਦਰੂਦਾਵਿਏਕੁੰਡਭਾਲੀਆਤ੍ਰਾਏਸੋਧਿ[illegible]ਦਾਤਉਰੇਤੁਅਮੀ[illegible]
ਲਜੋਬੂਰਤੇਪੜ੍ਹਸੁਣਾਵਿਠੋਬੇਦਾਗਹਿਆਫੁਰਕਾਨਕਤੇਬਤੇਕਲਜੁਗਮਹਿ[illegible]
[illegible]ਬੂਦਹਾਂਨਪਾਇਆਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਜਿਸਗੁਣਦੇਹਿਨਪਾ
[illegible]ਤੁਇਆਨਸੀਬਾਨਾਨਕਕਲਜੁਗਤਾਰਨੇਪਰਗਟਭਇਆ
ਦਸੀ[illegible]ਅਬਰਥਣਬਾਹਰੇਜੇਕੋਕਰਮਕਰੇਗਾਤਿਸਪਰਿਗਜਬਸੈਤਾਨਦ
ਲਖਨਾਂਉਹਦੀਦੇਇਆਨਾਹਿਸੈਰੋਜ਼ੀਤ੍ਰਪਣੇਰੋਜ਼ਨਾਹਿਨਿਮਾਜਾਅਮਲਾਬਾਝੋ
ਸੋਮਨੋਦੋਜਕਦੁਨੀਅਜਾਬਾਦੋਜਕਦੁਨੀਆਕਾਰਣੇਆਹਿਨਿਸਿਫਿਰਹਿਰੇ
ਜੂਲਾਕਰਹਿਨਿਮਾਜਾਬਹੁਕਰੇਪੁਦੈਨਕਾਇਕਭੂਲਾਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇਡੀਐ
ਜਾਇਤਲਗਹਦੁਖਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਂਮਬਿਨਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖਾਦੂਜੀਦੁਨੀ
ਆਕੂਫਰਹੈਅੰਦਰਿਰਖੇਹਿਛੁਪਾਇਇਸਚੁਇਸਲਾਮੁਖੁਦਾਇਹੋਰੁਕਨੇਬ
ਗੁਅਲਾਇਆਰੁਕਨਿਵੇਲਣਜਾਇਕੈਰਬਾਬਮਿਰਦੰਗਾਨਾਲਿਆਨਚਿਨਚਿ
ਨਾਮਪੁਕਾਰਦੇਦੇਦੇਪੂਰਹਿਤਾਲਾਰੁਕਨਜਲੀਪਾਇਕੈਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾ
ਰਬਨਾਂਸੁਣਦਾਇਕਗਲਸੁਖਸੁਖਮੁਇਆਜਾਣਾਕਾਫਰਝੂਠੀਬੰਦਗੀਬੁ
ਰਿਆਈਕਰਮਨਿਮਾਜਾਸਚੇਮਾਰਗਹਿਸੂਠਪਰਿਕਾਜੀਕਰਹਿਅਕਜਾਦੀ
ਨੁਗਦਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਲੀਸਾਥਾਦੁਨੀਆਦੋਜਕਜਲਮੁਈ(
ਭਈਅਜਿਖਨਪਾਕਾਸਰਾਸਰੀਅਤਿਸੋਪਿਕੈਹਰਾਮਹਲਾਲਪਛਾਣਿਕਰੇ
ਅਦਾਲਤਸਚੁਕੀਰਾਹੁਸਰੀਅਤਿਮੰਨਾਪਾਈਐਰਾਹੁਸਰੀਅਤੇਤਰਕੇਅ
ਮਲਾਬਿਕਾਰਾਪਹੁਚੇਹਕਹਕੀਕਤੇਮਾਰਫਤੀਅਨਅੰਤਾਮਨਸੂਰਆਅਲ
ਮੂਆਚਾਹਿਅਚਾਹਿਮਰਜਾਇਹੁਕਮਪਛਾਣੈਰਬਦਾਸਚੇਮਹਲਿਸਮਾ
ਇਆਸਚੁਪੁਰਾਨਨਬੀਐਨੰਮਨਮੇਲਾਹੋਇਆਸਭੇਉਰੇਸਭਕੋਬਾਕਿਰਹੀਖਲੋ
ਇਆਸੁਣੀਐਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨੁਪੜ੍ਹਕੈਦੇਖਕੁਰਾਨਾਇਕੋਰੂਹਅਮਾਨਤੀਜੋ
ਸਾਬਤਰਖੇਈਮਾਨਾਏਥੈਉਥੈਦੋਹੀਜਗਬਾਪੇਦੋਇਜਹਾਨਾਐਥੈਦੋਇਉਥੈ
ਕੈਗਲਹੋਰਸੈਤਾਨਜੋਹਾਥੀਜੇਸੋਲੁਣੈਜੋਖਟੈਸੁਖਾਇਆਅਲੀਅਥੋਆ
ਣੀਲੇਖੇਅਲੇਸਜਾਇਆਅਟੀਮੁਸਲਮਾਨਕੀਪੈਣੇਪਈਹੂੰਭਾਰਾਪਾਕ[illegible]
ਇਟਕੀਅਜਲਦੀਕੈਪਕਾਰਾਜਲਜਲਿਰੋਦੇਬਾਪੜੀਸਤੁਕਸਤ੍ਰਿਪਰਹਿਅਗ
ਗਾਨਾਨਕਜਿਨਕਰਤੇਕਾਰਣਕੀਆਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰਾਅਵਲਦੁਸਮਨੁਸਵ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੁਹੈ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਤਿਸ ਨਾਹੀ ਜਿ ਦੁਸਮਨ ਦੂਜੀ ਹੈ ਕਰਦੀ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨਾ ਚਉਥਾ
ਦੁਸਮਨੁ ਖਾਬੁ ਹੈ ਜਪਦੁ ਨਦੇ ਦੀਨਾ ਆ ਪੰਜਵਾ ਦੁਸਮਨ ਹੋਝਾ ਜਿਸ ਸੇਤੀ ਗੁ
ਲਤਾਨ ਛਿਵਾ ਦੁਸਮਨ ਤਮਅ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਝੁ ਹੈਰਾਨਾ ਨਾਨਕ ਏਤੇ ਵੈਰੀ ਹੋਦਿਆਂ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਹੈ ਈਮਾਨਾ ਸਾਬਤ ਰਖਨਿ ਰੂਹ ਨੇ ਤਉ ਸਾਬਤ ਈਮਾਨਾ ਓਇ ਹੋ
...ਜਲ ਮੁਕਿਆ ਅਸੀ ... ਸਲਮਾਨਾ ... ਸਾਬਤਿ
ਰਹਨਿ ਰੁਕਨਦੀਨਾ ਰੂਹ ਨ ਕਾਇਮ ਲੋਭਿ ਰਣ ਅਮਲ ਖੁਸੂ ਹੀਨਾ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭੁ
ਰ ਮਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚਿ ਕਿਤਾਬਾ ਬਿਨਾ ਇਬਾਦਤ ਬੰਦਗੀ ਹੋਰ ਅ
ਮਲ ਸੇਤੀ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਦਿਲ ਹਛੈ ਮੁਖ ਲੇਇ ਹੋਰ ਦਿਵਾ
ਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਇ ਖਾਕੀ ਬੁਤ ਬਣਾਇਆ ਖਾਕੀ ਅਮਲ ਸੀਜਾ
ਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਖਾਕੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਫਿਰ ਖਾਕ ਨਿਤਿ ਸੈ ਖਾਇਆ ਕੇਲੇ ਆਵੈ ਸੇਮ
ਨੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਕੇਲੇ ਜਾਇ ਬੈਰ ਜੀਵਣ ਕਾਰਣੇ ਝੂਠੇ ਨਾ ਮਲਕ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਦੁਨੀਆ ਭਸੁ ਰੰਗੁ ਭਸੂ ਹੂ ਭਸੁ ਖੇਹ ਭਸੋ ਭਸੁ ਕਮਾਈ ਏਕੀ ਭਸੁ ਭਰੀ ਏ ਦੇ
ਇਜਾ ਰੂਹ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀ ਅੰਭਸੁ ਭਰਿਆ ਜਾਇ ਆਗੋਲੇ ਬੇਅੰਗੀ ਏ ਹੋਰ ਦਸੂ
ਣੀ ਪਾਈ॥ ੮ ॥ਸੁਆਲ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀਨ॥ ॥ਸੁਰਠਾ॥ ॥ਆਖੇ ਰੁਕ
ਨਦੀਨ ਨਾਨਕਾ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕੁਰਾਨ ਆਇਆ ... ਮੁਸਤ ਫਖਸ
ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਜੁਸਾ ਧਰਿ ਉਸ ਪਾਕ ਦਾ ਸਾਇਆ ਉਸ ਨ ਮੁਲਾ ਸਾਇਆ ਜੁਸੀ
ਸਭੁ ਲੀ ਬਾਝੁ ਪਾਕ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਗਿਨੁ ਸਨਬੀ ਦਾ ਅਖੀਬ ਹੈ ਨ ਮੁਲਾ ਕਾਇਮ ਰ
ਹਸੀ ਕਿਆਮਤੀ ਸਾਹਿਬ ਨਬੀ ਰਸੂਲਾ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਦਉਰ
ਕਿਆਮਤੀ ਮਾਹਿ ਕਲਮਾ ਪਾਕ ਸੁਣਾਇਆ ਉਮਤੀ ਭਿਸਤਿ ਕਰਾਹਿ॥
੯ ॥ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੁਰਠਾ॥ ॥ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਰੁਕਨਦੀਨ ਨੂੰ ਗੀ
ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਜੁਸਾ ਉਸ ਦਾ ਅਤਿਸੀ ਅਖੀਬ ਹੈ ਨ ਕਾਇ ਖਾਕੀ ਜੁਸਾ ਅਵ
ਮੀਸਾਏ ਬਿਨੁ ਨ ਕੋਇ ਜਿਨ ਜਾਇਆ ਰਬ ਦਾ ਰਹੇਗ ਨਿਮਾਣੇ ਹੋਇ ਕਾਇਮ ਨ
ਰਿ ਕਿਆਮਤੀ ਜੁਸਾ ਰਲਸੀ ਖਾਕ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਖਾਕੁ ਅਲਾ
ਹਿਤ ਕਾ ਕਲਮਾ ਇਕੋ ਰਬੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਗਹਿਆ ਨ ਕੋਇ ਸਿਫਤੀ ਕਈ ਮਹਿਮਦੀ
ਰਲੇ ਸਭੋ ਰੋਇ ਕਾਇਮ ਦਹਨ ਰਖੀਆ ਜਗ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨ ਮੁਲਾ ਨਾਉ ਇਬ
ਦਤ ਬੰਦਗੀ ਰਖਿਆ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਜਿਚਰ ਜੁਸਾ ਨਬੀ ਦਾ ਕਰੇ ਨ ਉਮਤੀ ਪਾਯਾ
ਕੀਤਾ ਸਫਰ ਰਸੂਲ ਜਬ ਗਹਿਆ ਸੁਆਲ ਹੈ ਪਾਕ ਬੋਲਨਿ ਕੂੜ ਅਮਤ ਅਦ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੀਆਲਾਲਚਭੂਲਾ ਵਰਜਨਸਕਨਿ ਉਮਤੀਬਾਝੁਨਬੀਰਸੂਲਾਂਰਗੀਕਿਤਾ
ਬਆਮੰਨਤੀਸਚੁਕਤੇਬਕਰਾਨਾਨਫੈਮਾਗੀਆਂਉਮਤੀਲਗਦੋਜਕਦੂਨੀਹ
ਰਾਹਾ ਨਾਂਗੁਜ਼ਰਨਰਹਿਗਾਇਆਧੋੜੇਦੁਨੀਨਪਾਕਰੂਹਵਿਚਦੋਜਕਜ
ਲਾਹਿਆਜਲਤਪੁਕਾਰੇਖਾਕਾਜੀਵੇ ਰਵੇਆੜਸੋਦੋਜਕਧਰਿਆ ਨਾਉਂ
ਦੋਜਕਦੁਨੀਆ ਬੇਦਣੀਜਿਉਅਗਨਿਸੂਲੂਠੋਕੰਤ੍ਰਾਰਧਨਿਜੁਸਾਪਾਕਬਹੁ
ਅੰਦਰੋਮੈਲਨਜਾਇਆਵਤਤਿਨਾੜੇਕਿਰਬੰਤੀਬਾਜਾਇਬਾਤਾਤਿਨਾਹਾਚਾਰਕ
ਤੇਬੀਇਕਨੈਚਾਰੇਕਉਲਖੁਦਾਇਆਚਾਰੇਕਦਮਸਵਾਬ ਦੇਕਜੀਦਿਲਵਿਚ
ਲਾਇਆਅਵਲਦੁਨੀਮੁਸਲਮੀਦੂਜੀਖਰਾਇਤਜਾਨਾਤੀਜੀਨਿਅਤਿਰਾਸ
ਕਹਿਹਰਾਮਹਲਾਲਪਛਾਣਾਚਉਥਾਹੋਇਇਹਮੰਨਰਹੁਜਨਮਮਰਣਾ
ਉਤਰਾਹੋਇਸਵਾਬਮੁਸਲਮੀਜੁਮਲੀਉਮਤਿਤਾਰਾਚਾਰਵਰਨਚਾਰਜਹ
ਬਾਇਕੋਨੂਰਖੁਦਾਇਦੂਜਾਹੋਇਆਨਹੋਇਗਾਨਾਨਕਸਚੁਅਲਾਇਆਰੁਕ
ਨਆਖੇਰੁਕਨਦੀਨਸੱਚਾਸੁਣਹੁਜਵਾਬਾਚਾਰੇਕੂਟਸਲਾਮਕਰਿਤਾਤੁਹਿ
ਹੋਇਸਵਾਬਾਖਾਲਕਆਦਮਿਸਿਰਜਿਆਆਲਮਵਡਾਕਬੀਰਾਕਾਇ
ਮ ਦਾਇਮ ਕੁਦਰਤੀ ਸਿਰਪੀਰਾਂਦੇਪੀਰਾਤਿਸਵਿਚਆਲਮਬਹੁਤੇ
ਆਵੈਜਾਇਅਨਿਤਾਆਲਮਵਡਾਸਲਾਮਤੀਕੋਇਨਜਾਣੈਅੰਤਾਆਵਿਤ
ਥਮਾਹਿਤਾਬਹੁਇਇਹੁਆਦਮਕੈਨੇਤਾਇਨਬਾਝੁਨਸੁਝਈਨਾਨਕਕਹੈਬਿਬੇ
ਕਾਚਰਖਫਿਰੈਅਸਮਾਨਵਿਚਰੈਨਦਿਵਸਕੈਮਾਹਿਸਭੇਫਿਰਦੀਅਠਮਤੀ
ਲਖਚਉਰਾਸੀਆਹਿਜਿਸ ਦੇਕਰੇਖੁਦਾਇਨੂੰਆਲਮਵਡਾਕਬੀਰਾਨਿਉ
ਦਾਚਾਰੇਕੂਟਕੈਜਾਣਨਪੀਰਫਕੀਰਾਕਾਇਮੁਕਰਸੀਅਰਸੁਹੈਕੁਤਬਸਿਤਾ
ਰਾਇਕਾਤੂੰਭੀਕਾਇਮਰੁਕਨਦੀ ਜੇਸਭਮਾਹਿਜਾਣਹਿਏਕਾਕਰਨਨਸੋ
ਤਾਨਦੇਕੰਸਮਾਂਕਰੇਹਜਾਰਾਰੋਜਕਿਆਮਤਿ ਝੇੜੇਕਰਸਨਿਅਮਲਖੁਆ
ਰਾਦੇਖਤਉਰੇਤਅੰਜੀਲੋਨੇਜਬੂਰੇਫੁਰਕਾਨਾਇਹੋਚਾਰਕਤੇਬਾਂਨਸੁਣਿਪੁ
ਰਾਨਿਕੁਰਾਨਾਝੂਠੀਕਿਸਮਕਤੇਬਦੀਕਰਹੁਨਕੋਇਕਬੂਲਾਐਸੀਰਹਿੰਦੀ
ਜਿਰਹੇਸਾਈਪਾਕਰਸੂਲਾਖਾਵਨਕਸਮਕੁਰਾਨਦੀਕਰਨਦੂਜੀਰਾਮੁ)
ਅਤਸਅੰਦਰਿਸਾੜਿਆਨਿਆਖੇਨਬੀਕਲਾਮੁ॥ ੧੦ ॥ਸੁਆਲਰੁਕ
ਨਦੀਨ ਜੀਰੁਕਨਦੀ ਸੂਰਾ॥ ॥ਸੁਣਹੋਨਾਨਕਹਿੰਦੂਆਆਖੀਰੁਕਨਰੁਦੀਨ
ਆਇਆਮਹਿਮਦਮੁਸਤਫਸਾਬਤਿਕਰਨਿਫਕੀਨਾਸਾਬਤਕੀਤੋਸੁਦੀਨ

ਨੇ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਿ ਕਲਮਾ ਪਾਕ ਕਾਫਰ ਸਾਬਤ ਨਬੀ ਏ ਵਿਚ ਆਤਸ ਜਲਨਿ ਕਾ
ਪਾਕ ਤੂਰ ਪਰੀਆਂ ਭਿਸਤ ਡਿਠੇ ਹੋਇਨਿ ਮਹਰੂਮਾ ਪਉਸਨਿ ਦੋਜਕ ਹਾਵੀਏ ਸੁ
ਣ ਸੀਨ ਬੀਨ ਖੂਮਾ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਪਾਕ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨਾ ਕਰਨਿ ਨਿਮ
ਾਜ ਰੋਜੜੇ ਦੋਜਕ ਤਿਨ ਹਰਾਮਾ ॥੧॥ 'ਜਵਾਬੁ' 'ਨਾਨਕ ਮਹਜੂਰਾ'
ਆਖੀ ਨਾਨਕ ਰੁਕਨਦੀਨ ਤੇ ਸੁਣਹੁ ਜਵਾਬਾ ਕਾਈ ਨਹੀਂ ਮਦ ਮੁਸਤਫੇ ਓਇ
ਵਿਚ ਅਜਾਬਾ ਸਾਬਤ ਦੀਨ ਨ ਕਰਮ ਕਿਆ ਮਰਿ ਮਰਿ ਹੋਏ ਖਾਕਾ ਖਾਕੂ ਦੇ
ਰ ਜਲਾਈਆ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਭਾਂਡੇ ਪਾਕ ਇਕਨਾਂ ਦੂਧ ਸਮਾਈਏ ਇਕਨਾ
ਵਿਚ ਪੇਸਾਬਾ ਗੁਨ ਗੁਨ ਨਿਆਮਤੀ ਕਈ ਇਲਾਮਤਿ ਸਾਜਾ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਂ
ਨਦੀ ਵਿਚ ਆਤਸ ਜਲੇ ਅਜਾਬਾ ਕਲਮਾ ਰਹਿਆ ਕਿਨਾਰੇ ਜਲਬਲੁ ਹੋਏ
ਖਾਕਾ ਆਤਸ ਬਾਝੁ ਨ ਸੁਪਰੇ ਕੇਤੇ ਨਬੀ ਰਸੂਲਾ ਜਲਦੇ ਦੋਜਕ ਹਾਵੀਏ ਤੋਬਨ
ਪੰਦੇ ਕਬੂਲਾ ਕਿਥੇ ਨਿਮਾਜਾ ਰੋਜੜੇ ਕਿਥੇ ਸੁੰਨਤਿ ਸਤਾਰੂਰਾ ਕਿਥੇ ਸੇ ਪੜ੍ਹਿ ਨਕੂਰਾ
ਨੜੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਏ ਚੂਰਾ ਅਗੇ ਨ ਮੁਸਲਮਾਂਨੜੀ ਕਾਫਰ ਨਾ ਹਿੰਦਸਿ ਨਾ ਜਲ
ਦੇ ਦਿਸਨਿ ਦੋਵਣੇ ਖਾਕੂ ਵਿਚ ਮਿਲਿਨਾ ਖੁਦੀ ਤਕਬਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਸਾਬਤਿ ਭਾਇ
ਆ ਨਦੀ ਨਿ ਦੁਨੀਆ ਦੋਜਕ ਜਲਿ ਮਰਨਿ ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਹੇ ਯਕੀਨਾ ਲਿਖਿ
ਆ ਦਰ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਇਕਸ ਬਾਝਨ ਕੋਇ ਕੇਤੇ ਲਖ ਮਹੀਮਦੀ ਢੇਈ ਲਹਨ
ਨ ਸੋਇ ਰੋਵੀ ਡਿਠੀ ਏ ਮਨ ਵਾਇ ਮਹੀਮਦ ਵਾਇਆ ਬਾਝੁ ਮਹੀਮਦ ਮੁਸਤਫੇ ਹੋ
ਵੈ ਹਾਇ ਹਾਇਆ ਆਈ ਅੰਦਰ ਖਾਬ ਦੇ ਡਿਠੀ ਅਸੁ ਦਰਗਾਹ ਨੂਰਾ ਦਿਸਨਿ ਆ
ਇਉ ਮੁਸਤਫੇ ਰੋਇ ਰੋਇ ਭਈ ਮਨੂਰਾ ਕੀਤਸੁ ਫੇਰ ਅਵਾਜ ਵਾ ਹਾਇ ਮੁਹੰਮਦ
ਹਾਇਆ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹ ਜਵਾਬ ਖੁਦਾਇ ਤੈ ਕਰੇ ਕਰਾਹਿਆ ਕੇਤੇ ਲਖ ਮਹੀਮਦਾ ਅਗੇ ਊ
ਠੇ ਪੁਕਾਰਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਦੀ ਏ ਮੁਸਤਫੇ ਫਿਰਹਿ ਅਸੰਖ ਅਪਾਰਾ ਕਢੂ ਫਿਰਕ
ਅੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ਕੇਤੇ ਜਬਰਾਈਲਾ ਸਭੇ ਅੰਦਰਿ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇਤੇ ਮੇਕਾਈਲ
ਕਈ ਅਸੰਖ ਫਰੇਸਤੇ ਮਲਕਲਮਉਤ ਬਿਅੰਤਾ ਤਰਸਾਨੇ ਸਚੁ ਅਲਾਹਿ ਦੇ
ਰਾਖਸ ਜਿਨ ਅਸੰਖਾ ਡਿਠੇ ਸੁ ਏਹੁ ਮਸਾਹਦਾ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ ਏਥੇ ਕੋਈ ਨ
ਜਾਣਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਫਨੀ ਜਹਾਨਾ ਪੂਰਾ ਭਿਸਤੀ ਨ ਦਿਸਨੀ ਦੋਜਕ ਦਿਸੇ ਨ ਕੋਈ
ਜੀਵਦਿਆ ਦੀ ਸਾਹਿਬੀ ਮੁਈਆ ਖਬਰ ਨ ਹੋਇਆ ਮੁਏ ਖਾਕੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਅਰ
ਬਾ ਨਸਰ ਮਾਹਿ ਸਭੀ ਫਿਰ ਜਮਾਈਆ ਨਿਗੂਨ ਗੂਨ ਰੁਆਂਹਾ ਕੂੜ ਦਾਵਾ
ਰਹਿ ਗਇਆ ਬਾਦ ਅਰੇ ਸੈਸਾਰ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੁਇ ਜਲਬਲ ਹੋਇ ਛੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਾਦੂਜਾਆਖਣਸਰੁਹੈਨਿਕੋਹਆਨੇਹੋਇਆਇਕੋਪਰੁਖੁਦਾਇ [illegible]
ਸਭੁਕੋਲੋਇਆਨਹੀਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਾਨਹੀਕੋਅਉਤਾਰਾਨਹੀਪੀਰਪੈਕੰਬਰ
ਅਉਲੀਏਗਉਸਕੁਤਬਸਲਾਰਾਜੀਵਦਿਆਸਭਦਿਸਨੀਮੁਾਇਆਨਵਿਸੇ
ਰੇਇਆਨਨਕਬਾਜੀਕੂੜੀਆ ਵਰਤੂੜੀਹੋਇਆ ਏਹਸਭੁਜੁਮੇਖਾਕਦੇਧਰਤੀ
ਅਤੇਅਸਮਾਨਾਚਉਦਹਿਤਬਕਨਰਹਸਨੀਆਖਰਫਨੀਜਾਨਿਬਾਦੀਅ
ਬੀਆਤਸੀਚਉਥੀਖਾਕੀਨਾਲਿਆਅਠਿਮਾੜਿਫਿਰਫਿਰਿਉਪਜਨਗੀਆਜ
ਤਦਸਿਕਾਲਾਏਸਭੁਬੰਦੇਹੁਕਮਦੇਹੁਕਮੀਆਵਨਜਾਨਾਹੁਕਮਨਬੂਝਨਿਨ
ਨਕਾਖਪਿਖਪਿਮਰਨਿਅਜਾਨਾ। ੧੨ "ਸੁਆਲਿਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸੁਰ
"ਆਖੀਰੁਕਨਲਨਨਕਾਲਿਖਿਆਵਿਚਕੁਰਾਨਾਚਉਦਾਹ ਤਬਕਜਹਾਨਵਿ
ਚਿਜਿਮੀਤੇਅਸਮਾਨਾਤਿਸਵਿਚਨੂਰਮਹੰਮਦੀਰੋਸਨਬਲੇਚਰਾਗਾਜਿਤੀ
ਉਮਤਿਨਬੀਦੀਤਿਨਦੋਜਕਆਚਨਲਾਗ੍ਰਾਰੋਹਕੁਰਾਨੇਬਾਹਰੇਤਿਨਨਬੀ
ਨਭੂਠੇਸਫਤਾਉਹੁਪਾਕਵਿਚਿਨਲਿਖੀਆਨਿਰਹੋਸਦਾਨਪਾਕ। ੧੩"
"ਜਵਾਬ" "ਨਨਕਸਾਹਸੁਣਾ" "ਨਨਕਆਖੀਰੁਕਨਦੀਨਸਚੇ
ਸੁਣਹੁਸਆਲਾਅਸਮਾਨਅਸਮਾਨਲਖਿਲਖਿਪਾਤਾਲਪਾਤਾਲਾਕੇਤੇ
[illegible]ਰਮਹੰਮਦੀਰੋਸਨਬਲੇਚਰਾਗਾਜੇਲੜਦੇਦੁਨੀਆਦਾਵਢੇਵਿਚਸੜਦੇ
ਦੋਜਕਆਗ੍ਰਾਗੁਨਗੁਨਕੁਰਾਨੜੇਗੁਨਗੁਨਰਸੂਲਾਗੁਨਗੁਨੀਓਮਤੀ
ਸਾਹਿਬਾਹਿਕਰਨਿਮਸੂਲਾਨੂਰਮਹੰਮ ਦ ਕੇਤੜੇਪੀਰਮਹੰਮਦ [illegible]
ਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਾਵਿਚਹੋਇਅਖਿਫਰਕਾਨਦੁਬਾਰਵਣ [illegible]
ਨਬੀਰਸੂਲਾਅਜਹਬਕਈਅਸਿਖਲਾਖਗਿਣਨਜਾਹੀ [illegible]
ਕਈਲਖਲਖਿਮਦੀਨੇਨਾਲਾਹਾਜੀਕਈਅਸਿਖਲਾਖ [illegible]
ਸੋਭਾਲਾਬੇਦਬਿਆਸਅਸਿਖਲਖਕਰਦੇਬੇਦਬੀਚਾਰਾ [illegible]
ਕਿਵਿਚਕਈਅਸਿਖਅਉਤਾਰਾਲਖਅਸਿਖਾਤਬਕਾਵਿਚਿ [illegible]
ਤਾਰਾਪੀਰਪੈਕੰਬਰੇਕੇਤੜੇਗਉਸਕੁਤਬਸਲਾਰਾਫਿਰਨ [illegible] ਅਸਮਾਨਵਿ
ਚਰਸਮੀਦੇਖਪਸਾਰਾਉਥੈਪੈਕੰਬਰਕਈਲਖਕਈਅਸਿਖ [illegible]
ਰਦੇਰਾਦੇਰੋਜਬਿਹੁਕਮਅਲਹਦੇਨਾਲਾਅਸਿਖਅਉਤਾਰ [illegible]
ਦੇਹੇਠਪਤਾਲਾਰੁਕਨਲਕਾਜੀਕੇਤੜੇਮੋਮਨਦੀਨਮਾਦਾਰਾਹਾਜਰਕੇਤੜੇਪੀਰਕੇ
ਤੜੇਪੀਰਾਦੇਸਿਰਦਾਰਾਸਾਹਸਹੀਦਾਕੇਤੜੇਸਰਵਰਅੰਤਨਪਾਰਾਉਆਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਿਤਾਬਾ ਅਬੂਬਕਰ ਸੇਰ ਅਲੀ ਆ ਪਾਰ ਡਿਠੇ ਲਖ ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ...
ਰ ਅਸੰਖਾ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਨੀ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਬਿਅੰਤਾ ਕਈ ਅਸੰਖ
ਅ ਮਾਮਤੇ ਸਤਾਸ ਗਾਬ ਅਨੇਕਾ ਸਭੁ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਜਕ ਇਕ ਰਬਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰ
ਅਲੇਖਾ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿ ਸਾਰਦ ਕੇਤੜੇ ਬਿਸਤਾਮੀ [illegible] ਕਈ ਮਛ...ਰ
[illegible] ਕਈ ਅਸੰਖ [illegible] ਸਭ ਰੋਮੀ ਹਿੰਦਵਾ ਦਤ
[illegible] ਆਖਤੇ ਕੇਤੜਾ [illegible] ਸੁਲੀਆ ਫੇਰਦੀਆ ਲ
ਖ ਅਪਾਰਾ ਇਹੁ ਸਭੋ ਮਨਸੂਖ ਹੈ ਬਾਝੂ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਕੇ
ਤੜੇ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਬੀਚਾਰਾ ਜੁਗਨ ਜੁਗਨ ਸੀਹਤਾ ਜੁਗਨ ਜੁਗਨ ਕਰਾਰਾ ਜੁ
ਗੰ ਜੁਗਨ ਪੇਕਿ ਬਰਾਬਰ ਜੁਗਨ ਜੁਗਨ ਤੁਰਾਨਿ [illegible] ਸਾਲ ਕੇ ਜੁਗਨ ਜੁਗਨ ਕਲ
ਮਾ ਕਲਜੁਗ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ਚਲਾਇਆ ਆਇਆ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਬ
ਹਰਾ ਇਕੋ ਜਪਿਆ ਖੁਦਾਇ ਇਹ ਥੋਟੇ ਏ ਦੁਨੀ ਤੇ ਕੀਤੇ ਰਬ ਹਿਮੇਦਾਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਮਨਸੂਖ ਸਭ ਸਰੀਰਵਿ ਚਉਗਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਆਲ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀ
ਨ ਸੁਰਾ ॥ ॥ ਆਖੀ ਰੁਕਨ ਲਨਾਨਕਾ ਤੁਧ ਵਿਚ ਵਡਿ ਕਰਾਮਾਤਾ ਕੀਤੀ ਨੀ
ਮਨਸੂਖ ਸਭ ਬਾਝ ਅਲਹ ਨ ਪਾਕਾ ਜਿਤੀ ਪਏ ਦੋਇ ਦੁਨੀ ਦੇ ਇਹ ਡਿਠੇ ਨੀ ਸਭ
ਉਠਾਇ ਕਿ ਇਨ ਕਿਸੇ ਜਾਣਸੀ ਬਾਝ ਪਾਕ ਅਲਾਹਿ ਬਿਨ ਖਲੀ ਫੇਰਸ
ਦੇਕੇ ਇਨ ਪਏ ਕਬੂਲਾ ਬਿਨ ਅਮਾਮ ਪੇਕਿ ਬਰੇ ਬਾਝ ਯਾਰ ਰਸੂਲਾ ਉਮਤੀ ਬ
ਇਨ ਪਾਵਨੀ ਬਿਨ ਰਸੂਲ ਖੁਦਾਇ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕੁਰਾਨ ਦੇ ਜਬਰਾਈਲ
ਲੁ ਆਹਾ ॥ ੧੫ ॥ ਜਵਾਬ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੁਰਾ ॥ ॥ ਆਖੀ ਨਾਨ
ਕ ਰੁਕਨਦੀਨ ਇਕੋ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਦੂਜੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੂੜ ਹੈ ਅਲਹ ਆਪ ਹੁ
ਆਹਿ ਜਿਚਰ ਕੂੜ ਨ ਭੁਝਿਆ ਸਿਰ ਪਰ ਮੁਰਸਦ ਬਾਪਾ ਮਹਰਮ ਹੋਇ ਕ
ਲਾਮਦਾ ਖੁਦੀ ਉਠਾਵਣੁ ਤਾਪਾ ਕਰੇ ਪਨਾਹਿ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਉਮਤਿ ਦੀ ਛਡਿ
ਸਾ ਆਮਲੀ ਆਪੇ ਆਖਣੀ ਨੇਕੀ ਕਿਸਾਸਾ ਆਮਲੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਸਿਰ
ਸਿਰ ਹੋਇ ਹਿਬਾਸਾ ਆਪੇ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਹੈ ਆਪੇ ਹੈ ਇਸ ਹਾਥਾ ਸਭ ਵਡਿਆ
ਈਆ ਰਬ ਹਬਦੇ ਇਕ ਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਸਿਲੇ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰਨ ਉਮਤੀ ਬਰੇਬ
ਹਿ ਮੇਲ ਕਰੇਇ ਦੁਨੀਆ ਦੁਖੇਰੀ ਵਾਹ ਮੇ ਖਾਤਰ ਤੇ ਕਰਿ ਦੂਰਾ ਮਬਾਰਖ ਜਮੀ
ਨ ਪਾਰਿ ਖਾਤਰ ਰਖਿ ਹਜੂਰਾ ਇਕਾ ਏਕੀ ਹੋਇ ਰਤੁ ਦੂਜਾ ਸੰਗ ਨਿਵਾਰਾ ਦੂਜਾ ਸੰ
ਗੁ ਸਿਗਾਰੈ ਫਨੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਦੁਨੀ ਵਲੇਵੇ ਕਾਰਨੇ ਹਾਰਣ ਅਪੁਣੇ ਦੀਨ

ਛੋਡਿਤਿਨਬਰਖੁਦੀਕਉਪਕੜਹੁਪਾਕਜਮੀਨਾਪੰਦਨਸੀਹਤਗਾਜੀਆ ਨਾ
ਨਕਰਕੈਫਕੀਰਾਜੋਰਾਹਿਸੈਤਾਨੀਭੂਮਥੀਏਤਿਨਾਗਲੀਜੋਜੀਰਾਆਵਹਿਜ
ਹਿਭੁਦਵਾਈਆਹਿਦੋਜਕਲੂਤੈਸਜਾਇਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕਿਤਾਬਦੇਆਖਿਆਪ
ਕਖੁਦਾਇਨਉਸੈਨਦੀਨਿਤ੍ਰਿਨਵੈਮਿਲਨਿਸਮੁੰਦਰਜਾਇਸਾਂਤਿਸਮੁੰਦਰ
ਅਠੋਆਨਦੀ [illegible] ਤਿਨਪਾਇਆਪਉਦੇਵਿਚਗੜਾਕੂਦੇਬੂਦਤਿਦੈਤਪਤ
ਇਬਲਕਿਤਲੋਤਿਨਾਂਦੀਆਹਣੀਆ ਜੋਥੋਅਦ ਲੀਪਾਤਿਸਾਹਾਕਾਜੀਨ੍ਰ
ਫਤੀਕਾਰਕਨਫਉਜਦਾਰਕਟਵਾਲਾਉਮਰੇਤੇਦੀਵਏ ਵਜੀਰਅਮੀਰਾਨ
ਲਿਬਖਸੀਏਤੇਬੂਤਾਤੀਏਨਾਲੇਫੋਤੇਦਾਰਾਦਾਰੋਗੇਮੁਸਤੌਫੀਆਕਰਦੋਕੂ
ਕੁਵਾਪਬੂਜੋਕਰਨਬਹੁਤਜਮਾਇਤੀਹੋਇਜਮਾਇਤਦਾਰਾਖਾਨ
ਗਰੀਬਾਲੂਟਕੈਕਾਰੋਕੈਜੋਰਅਫਰਾਦਾਵਾਂਪਾੜੇਚੌਧਰੀਮਹਰ
ਮੁਕਦਮਕਨੂਗੋਉ ਕੀਦਾਰਪਿਆਦੇਆਂਜਲਬਲਹੋਏਬੂਰਾਲੂੰ
ਣੀਆਂਹਰਾਮੀਆਂਜੋਧਰੀਖੁਰਾਨੀਜਾਨ ਵੇਸਵਾਅਤੇਗਾਸਤੀ
ਆਂਆਹੇਨਿਸਕਰਹਿਹਰਾਮਾਚੋਰਯਾਰਚੁਗਲਖਾਵਨਲਾਇਤਿਵ
ਗਾਲੂਵਾਹਰਾਮੀਵਿਸਾਸਘਾਤਦਰਗਾਹੇਇਖੁਆਰਾਜੋਗਨਿਪਰਾਈਵੈ
ਲਣ੍ਹੋਕਿਤੀਸੇਜਵਿਛਾਇਸਰਪ ਰੋਦੋਜਕਦੈਸਨੀਲਾਹਸਨਬਹੁਤਸਜਾ
ਇਰਾਹਿਦਾਰਿਜਕਾਤੀਆਲੇਖਾਲਿਖਣਆਹਿਦੂਇਦੂਇਜੋਰਾਵਲੀ
ਆਪਰਘਰਹੋਢਣਆਇਆਸਰਪਰਦੋਜਕਵਿਜਣਟੋਲਾਇਤਣਆਹਿ
ਅਭਮੇਦੇਦੂਇਛਬਰੇਪਥਰਦਾਕਰਿਸੇਰਾਉਗਾਕਰਬਹਾਲੀਐਮੁਹਿਪ
ਰਾਏਚੋਰਾਕਰਨਿਹਰਾਮਿਹਰਾਮਖੋਰਤਿਨਾਂਭੀਹਸ੍ਰਿਜਲਾਇਆਖਾਵਨਕਾ
ਵਨਿਮਾਸਤਿਹਖਸਿਮਾਲਬਿਗਾਨਾਂਖਾਹਿਜਲਦੇਦੋਜਕਹਾਵੀਐਜੋਦੇਨ
ਭੁਆਹੀਕੁਕਿਧੂਟਲੈਘਾਇਏਦੁਖਤਰਜਲਦੇਕ੍ਰਿਨੇਪੂਰਾਸੁਣਹੋਕਾ
ਜੀਰੁਕਨਦੀਨਪੰਜਨਸੀਹਤਿਲੇਇਆਛਡਹੁਰਾਹੁ ਸੈਤਾਨਦਾਸਚੁਫਕੀਰ
ਤਿਏਹਾਬਾਝੂਅਲਹਦੀਬੰਦਗੀਛਡਹੁਅਮਲਬਿਕਾਰਾਦਰਗਾਹਿਗਇ
ਆਜਾਲੀਆਹਿਨਕਰਏਹਅਸਾਡਾਕਰਹੁਮਸਤਕਿਜੋਹਦੇਦੀਸੀਸਉ
ਠਾਵਹੁਭਾਰਾਨਿਖਿਸਿਖਪੈਦੋਖਸੀਨਕਾਸੋਈਕਰਹੁਅਜਹੂਵਸਦਾਹਿਸ
ਵਿਤਕੇਰਾਹਿਖੁਦਾਈਦੇਹਿਪਾਵਹਿਰਾਜਬਹਿਸਤਦਾਰਾਹਿਹ ਸੀਕਤਏਹ
ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਹਣਾਪੇਵਹੁਕਦਮਪਖਾਰਾਕਰਹੁਵਿਛਾਈਦਭੁਰੀਲਜਤਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਭਾਵਿਸਾਰਾਸਭੇਲਸਤਾਰੇਗਾਹੈਨਵੇਗੀਨੂੰਪੀੜੇਨਾਇਖਜਿਵੈਤਸਿਨਿਕਲੈ
ਬਹੁਤੁਸਜਾਈਦੇਇਸਜਣੰਦੀਖਾਇਰੋਟਨ੍ਹੀਲੈਨਨਨਾਲਿਰਲਾਇਆਠਿਕਾਪਾ
ਣੀਪੀਅਕੇਸਚਾਰਬਧਿਆਇਆਛਡਹੁਸਭੇਨਿਆਮਤੀਕਿਆਮਤਿਨੇਕਰਿ
ਜਾਦਾਜੁਸਾਉਡਸੀਹੂਇਜਿਉਜਿਪਾਲਿਆਮਿਠੇਸਦਾਖੁਧਾਪੀਤਾਨਿਕਲੈ
ਜਿਉਤਿਲਘਾਣੀਤੇਲਾਗਸਿਕਸਿਖਾਏਬਹੁਘਣੇਸਿਗੁਰ ਬੇਬੋਲਾਚਿੜੁ
ਨਿਬਾਹੂਕੇਇਨਜੀਵਦਿਆਮਰਿਮਾਰਿਦੁਨੀਆਖੇਟੀਰਾਸੜੀਮਨਹੁਛਿਤ
ਹੁਵਿਸਾਰਾਸੁਖਾਨੇਛੂਟੇਦਿਆਭੁਖੜੇਗੜਿਪਇਆਭੂਖੇਭੁਖਦਿਹਾੜਦਾਸੁਖੜੇ
ਨਸਰਾਇ॥ ੧੬ ॥ਸੁਆਲ॥ ॥ਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸੁਹਰਾ॥ ॥ਰੁਕਨ
ਲਆਖੈਨਾਨਕਾਲਿਖਿਆਵਿਚਕੁਰਾਨਵਾਲਹੁਨਿਕੀ ॥ਰਸਲਤਖੰਡਿ
ਅਹੁਤ੍ਰਿਖੀਅਨਸਨਾਉਥੇਟਿਕੈਨਭੁਣਭੁਣਾਠਹਿਰਨਸਕਨਿਪੈਰਾਮੁਸ
ਕਲਤਿਨੰਲਿਘਣਾਜਿਨਕਮਾਏਦੈਰਾ॥ਸਾਇਰਲੋਹੁਪੂੰਦਿਦਾਅਗਨਿਚਲੇ
ਭੜਿਕਾਇਆਰਿਧੀਤਿਸਨਆਵਈਧਾਹੀਪਦੈਕਹਾਇਆ॥ਉਥੈਬੇਲੀਮਹਿਸਦ
ਮੁਸਤਫ਼ਉਮਤਿਪਾਰਲਿਘਾਇਆ॥ਕਾਫਰਪਾਰਨਜਾਇਨੀਤਪਨਿਤੇਵਿਲਲਾ
ਇਜਿਨਕਲਾਮਨਜਾਣੀਐਸੇਖੜੇਪੁਕਾਰਨਿਹਾਇ॥ਤਿਨਾਬੇਲੀਨਹੋਵੈਮੁਸ
ਤਫ਼ਲਏਨਫੇਰਛੁਡਾਇ॥ਭਰੇਸਫ਼ਤਨਤਿਨਾਦੀਦਰਗਾਹਦੇਹਜੁਰਾਬਏਈ
ਮਾਨਕਸੁਮਤੀਨਿਤਕਮਾਵਨਕੂਰ॥ ੧੭ ॥ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਹਸੂਰਾ॥ ॥ਨਾਨਕਆਖੈਰੁਕਨਦੀਨਸਾਖਤਿਸਮਸ਼ਅਲਾਇ॥ਜਿਥੈਜਾਇ
ਰਆਤਸੀਬੇੜੇਬਹੁਤਮਲਾਇ॥ਕਈਮਹਿਮਦਮੁਸਤਫ਼ਖੜੇਕਿਆਮਦਾਦਹੁ
ਗਾਭੁਨਭੁਨੀਉਮਤੀਕਈਸਚਿਕਈਕੂੜਾ॥ਪੁਛਨਤਿਨੰਜਗਾਤੀਏਜਿਨ
ਕੀਤੇਬਹੁਤਅਜਾਬ॥ਕਈਮੁਹਾਣੇਮੁਸਤਫ਼ਸਕਹਿਨਦੇਉਜਵਾਬ॥ਨੇਕੀਬ
ਦੀਦੀਵਾਰੀਐਮਲਕਲਮਉਤਹਜੂਰਿ॥ਕਟਿਚੂਤਰੇਪੁਰਸਲਾਤਜਲਿਬ
ਲਹੋਵਨਪੂਰ॥ਮੁਹਤੇਕਲਮਾਆਖਿਕੈਦੂਈਦਰੋਗਮਿਲਾਇਆ॥ਅਗੇਮਹਿ
ਮਦਮੁਸਤਫ਼ਸਕੇਨਤਿਨੰਛੁਡਾਇ॥ਸਾਇਰਦੇਅਰਜੀਵਦੇਬੇੜਿਆਦੇਮ
ਲਾਹ॥ਜਲਨਿਉਨਦੀਆਉਮਤੀਵਿਚਸਾਇਰਅਗਨਿਅਥਾਹ॥ਬੇਪੀਰ
ਬੇਮੁਸਦਾਢੋਈਕੋਇਨਦੇਇ॥ਰਾਹਿਵਿਚਫਰੇਸਤੇਮਾਲਜਗਾਤੀਲੇਇ॥
ਬਦੀਆਤੁਲਨੇਕੀਆਮੀਜਾਨਕਰਨਿਹਿਸਾਬ॥ਬਾਕੀਜਿਨਾਦੇਵਣੀਹੋਵਨ
ਸੇਈਖੜਾਬਾਜਾਇ॥ਫਿਰਕਾਖਾਭੂਨਾਲਮਿਲਾਈਅਨਿਜਿਮਨਹੋਇਇਕਪਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਾਥੁਣਚੁਣ ਕਢੀਆਨਿ ਫੁਟੀਆ ਬੂੰਦੀਮਿਲੇ ਸਜਾਇ।ਵੇਲਣਵੇਲਿ ਵਿ
ਲਾਈਐ ਫਿਰਪਇਨਪੀੜੂੰ ਖਾਇ।ਕਤਣਕਤਕਤਾਈਐ ਤਿਦੂ ਖੇਚ ਕਢਾ
ਇ।ਫਿਰ ਅਗਨੀ ਬੂੰਬ ਚੜਾਈਐ ਨਾਲੀ ਦਾ ਬਿਕਟਾਇ।ਕਤਰਨਿਕੈਚੀ
ਕਟੀਐ ਸੂਈ ਜੋੜ ਸਵਾਇ।ਪਹਿਰਨਹੋਇ ਕਜਾਈਐ ਫਿਰਤਿਸਮੈਲੂ ਖਾ
ਹਿ।ਹੋਇ ਪੁਰਾਨਾ ਸੁਟੀਐ ਅਛਨਮੂਲ ਵਿਕਾਇ।ਕਾਹਿਨਮਸਾਲਮਸਾਲ
ਚੀ ਅਤਸਨਾਲਿ ਜਲਾਇ।ਜਲਬਲਿਰੇਟੈ ਖਾਕ ਹੀਤ ਪੈਤੇ ਵਿਲਲਾਇ।
ਸਦਹੁਮਹਿਮਦਮੁਸਤਫਾ ਲੈਇਕਪਾਹਿ ਛਡਾਇ।ਇਕਪਾਹਿ ਦੀ ਜੋਨ ਵਿਚ ਏ
ਤੀ ਮਿਲੇ ਸਜਾਇ।ਪੇਟੈ ਪਾਇ ਪੀੜਾਈਐ ਕਢੀਐ ਘਾਣੀ ਤੇਲ।ਵਟੀ ਵਟ
ਕਪਾਹਿ ਦੀ ਦੀਵੇ ਅੰਦਰਿ ਮੇਲ।ਇਕਾਮਿਟੀ ਤ੍ਰਿਹਾਈ ਇਉ ਜਲ ਦੇ ਮੁਸਲ
ਮਾਨ।ਜਲਿਬਲਿਰੇਵਣ ਬਪੁੜੇ ਫਿਰਿ ਕੋਇਨ ਪੁਛਿਨਿ ਆਇ।ਫਿਰ ਇਸ
ਜੋਨਹੁ ਕਢਿਆ ਤਿਲੁ ਹੋਇ ਜੰਮਿਆ ਸੋਇ।ਤੇਲੀ ਪੀੜੀਐ ਘਾਣੀਐ ਦੇ
ਦੇ ਦਬਾ ਰੋਇ।ਦੀਵੈ ਪਾਇ ਜਲਾਈਐ ਜਲਿਬਲਿ ਮਿਟੀ ਹੋਇ।ਸਦਹੁਮ
ਹਿਮਦਮੁਸਤਫਾ ਤਿਸੈ ਸੁਣਾਇ ਰੋਇ।ਤਿਲ ਦੀ ਜੋਨਹੁ ਕਢਿਆ ਫਿਰ ਜੰਮਿ
ਆ ਹੋਇ ਕਮਾਦ।ਟਟੇ ਭਨ ਪੀੜਾਈਐ ਲਹਦਾ ਬਹੁਤ ਅਜਾਬ।ਇਖਜਿ
ਵੈਸ ਕਢੀਐ ਪਵੈ ਕੜਾਹੇ ਮਾਹਿ।ਦੇਦੇ ਤਾਉ ਪਕਾਈਐ ਸਕਰ ਖੰਡ ਕਰਾ
ਇ।ਖਾਧਿਆ ਹੋਵੈ ਕੁਬਤੀ ਫੇਰ ਨ ਛੁਡਦਾ ਕੋਇ।ਸਦਹੁ ਮਹਿਮਦਮੁਸਤਫ
ਤਿਸੈ ਸੁਣਾਉ ਰੋਇ।ਕੇਤੀ ਜੋਨਿ ਅਵੇਹੀਆ ਗਿਣਤੀ ਗਿਣੀ ਨ ਜਾਇ।ਫਿਰ
ਚਉਰਾਸੀ ਭਉਦੀਆ ਬਹੁਤੀ ਲਹੇ ਸਜਾਇ।ਮਰਿਮਰਿ ਜੰਮਨ ਫੇਰ ਫੇਰ ਜੋ
ਨੀ ਭਵਹਿ ਅਸੰਖਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁਤ ਕਮਾਵਦੇ ਗਣਿ ਤਿਨ ਗਣੇ ਬਿਅੰਤ ਸੁਨੇ
ਨਰ ਅਵਰ ਸੂਲ ਕੋਇ ਨ ਬੂਹਾ ਦੀ ਫਿਰ ਜਾਂਦਾ ਦੁਨੀ ਅੰਦਰ ਆਇਕੈ ਉਮਰ
ਗਵਾਈ ਬਾਦ।ਨਾਲ ਹੀ ਮਜਲਸ ਬੈਠ ਕਰਿ ਕੀਤ ਸੁਕਰ ਦਾ ਪਾਰਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉ
ਠੀ ਚਲਿਆ ਲਾਡੇ ਅਬਰ ਬਣ ਭਾਰਾ ਬਿਨ ਚਲਾਇਆ ਅਸ ਰਾਈ ਲਸ
ਬੀ ਸਿੰਗ ਨ ਕੋਇ।ਲਹੇ ਸਜਾਈ ਅਗਲੀਆ ਕਿਸੈ ਸੁਣਾਏ ਰੋਇ।ਮਿਲ
ਣ ਸਜਾਈ ਬਹੁਤੀਆ ਮਲਕਲ ਮਉਤ ਹਜੂਰਾ।ਲੇਖਾ ਮੰਗਨਿ ਵਿਚ ਗੁਪ
ਤ ਜੋ ਛਪਿ ਕਮਾਏ ਪੂਰਾ।ਨਾ ਸਾਲੋਂ ਇਵ ਮੁਕਰੇਤੇ ਬਾਹਿ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ।
ਦੇਵਨ ਕੈਨ ਉਗਾਹੀਆ ਅੰਧਪੁਰਹਿ ਬਿਕਾਰਾ।ਆਲਤ ਜਿਹ ਦਾ ਮੁਕਰੇ ਚ
ਸਿਰ ਖਿਸਾਦਿ ਬਿਕਾਰਾ।ਹਥ ਪੈਰ ਚਾਕਰੀ ਹੁਕਮ ਮਮਾਵਨ ਕਾਰਾ।ਪੰਜ

ਹਵਸ ਬਖੀਲ ਸੈਗਤੇ ਬਾਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਅਸੀ ਬੰਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਮਾ
ਵਹਿਕਰਾਰਾ ਹੁਕਨੈ ਬਦਫੈਲ ਬਖਤ ਬਪਨਾਹਿ ਰਸੂਲਾ ਲਗੀ ਮਿਲਾਨਿਸ
ਜਾਇ ਜਬ ਗਇਸੁ ਸਭੇ ਭੁਲਾ ਤਾਮ ਗਸੂਲ ਨ ਦਿਸਨੀ ਲੇਵਨ ਵੂਹ ਛਡਾਇ
ਜਹੁ ਸੁਸਾਬੀ ਸਭੁ ਸਿਦ [illegible] ਨ ਪਏ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਪਾਤਸਾਹਆ
ਵਿ ਜਗਾਦੀ ਸੋਇਆ ਪੈਂਤੀ ਸੈ ਸਿਫੂ ਹੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਇਆ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਵਿਕਾ
ਰ ਹੈ ਪੂਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਰੁਕਨ ਦੀਨ ਸਚਾ ਇਕੁ ਖੁਦਾਇਆ।
ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਸੰਗ ਸੰਗਦਾ ਸਾਈ ਸਚਾ ਸੋਇਆ ਸਚੇ ਬਾਹਰਿ ਜੋ ਕੋ
ਸੋ ਅੰਤੀ ਚਲੇ ਰੋਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਤ ਨ ਜੋਰ ਹੈ ਅਬੈ ਤਬੈ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਸਚੇ ਸ
ਭ ਨਿਆਉ ਹੈ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕੁ ਮੁਰਸਦ ਸਚੁ ਹੈ ਦੇਵੈ ਸਭੁ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਸਚੇ ਮੁਰਸਦ ਬਾਹਰਾ ਭੁਲ ਭੁਲ ਭੁਸੇ ਖਾਇਆ ਅਰਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇ ਗ
ਏਨਕ ਬਹਿ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ਖਾਕ ਰਖੀ ਖਾਕੂ ਸੋ ਮਿਲ ਜਾਇਆ ਫਿਰ
ਪਉਦੀ ਵਸੁ ਕਲਾਲ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਘੜੇ ਬਣਾਇ ਇਟਾਂ ਘੜ ਬਨਾਇ ਕੈ ਆਵੀ
ਵੇਚ ਰਖਾਇਆ ਖਾਵਣ ਅਗਨਿ ਤਈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਕਰਨ ਕਹਾਇਆ ਜਲਿ ਬ
ਲਿ ਰੋਵਣ ਬਪੜੇ ਲੋਕਾਂ ਕਿਆ ਪਣਵਾਹਿਆ ਅਰੋ ਵਿਚਾਰ ਹਿੰਦੂ ਵਿਚ ਅ
ਗੀ ਦੇਨਿ ਜਲਾਇਆ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਵੈ ਭਸਮ ਝੀ ਪਉਣ ਖੜੇ ਉਡਾਇਆ ਪੜ
ਕੇ ਦੇਖ ਕਰਾਨ ਵਿਚ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੋਜ਼ੀਸ ਜਾਇਆ ਸੋਈ ਕਾਫਰ ਦੋਜਕੀ ਜੋ ਬਹੁਤੇ ਖ
ਦਾ ਤਾਇਆ ਪਹਿਲਾ ਆਤਸ ਸਿਉ ਜਲੇ ਫਿਰ ਤਿਨ ਜਲਾਇ ਕਉਣਾ ਪਹਸ
ਮਾਣੀ ਖਾਕ ਸਿਉ ਪਉਣ ਸਮਾਣਾ ਪਉਣਾ ਆਬ ਸਮਾਣਾ ਆਬ ਸਿਉ
ਅਰ ਬਾਨ ਸਰਪਾਕ ਕਿਆ ਮਤਿ ਛੋਰ ਉਠਾਈ ਏਹੂ ਨਿਮਾਣੀ ਖਾਕ ਜਿ
ਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਖਾਹਸਾ ਫਿਰ ਲੈਂਉ ਨਿਆ ਨਾਲਾ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਭੋਗਣਾ ਫਿ
ਪਾਇਆ ਵਸ ਜੰਜਾਲਾ ਖੇਲੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਆ ਧਰਿ ਧਰਿ ਰੂਪ ਅਨੇਕ
ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਖੇਲ ਕੇ ਅੰਤ ਏਕਾ ਏਕ ਮਿਟੀ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾਈ ਐਖਾਸੇ ਮੁ
ਸਲਮਾਨਾ ਜੋਗੀ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਖਟ ਦਰਸਨ ਹਿੰਦਵਾਣਾ ਪਹਿਲੇ ਖਾ
ਕੂ ਸੰਗ ਮਿਲਨਿ ਫਿਰ ਫਿਰ ਹੋਇ ਖਬੀਰ ਪਕਤੀ ਵਿਚ ਪੀੜੀਆ ਨਿਹੋਏ
ਨ ਬਹੁਤ ਜਗੀਰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਾਖ ਹੋਨਿ ਧਰਿ ਧਰਿ ਕੀਤੇ ਰੂਪ ਮਹਿਮਾ
ਖਾਕੂ ਸੰਗ ਮਿਲਨਿ ਕਰ ਕਰਿ ਰੰਗ ਰੂਪ ਜੋ ਵਣਿਆ ਵਿਚ ਖਾਕ ਹੋਨਿਸ
ਹਿਸਾਹਿ ਵਡੇ ਅਜਾਬ ਫਿਰ ਪਉਦੇ ਦਸ ਕਲਾਲ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਘੜੇ ਸਿਤਾਬ ਭਾਗੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੈਇਟ ਬਹੁਬਿਧਿਜਲਨਿਪਜਾਵੀਸਾਬਾਜਲਿਬਲਿਕਰਦੇਹਾਇਹਾਇ
ਕੋਇਨਪੁਛੈਹਾਲੁਜਾਤੁਮਹਿੰਮਦਫ਼ੀਜੇਤੜੇਫਾਤਿਆਦੇਨਿਦੁਆਇਨ
ਲਦੇਵਿਚਪਿਜਾਵਿਆਕੋਇਨਕਢੇਆਇਦੁਨੀਆਦੀਆਫਨਿਆਈ
ਆਰਹੀਆਦੁਨੀਆਮਾਹਿਬਹਿਬਹਿਯਾਰਮਹੰਮਦੀਤੁਲਿਤਰਿਲੁਟਾਏ
ਖਾਇਜੀਵਦਿਆਭੋਜਨਭ੍ਰਿਸਤਵਿਚਫਿਰਮੁਆਅਲਾਹਨਿਨਿਸਾਫਾਸਕ
ਦੇਵਿਚਪਿਜਾਵਿਆਜਲਿਬਲਿਹੋਇਅੰਗਾਰਾਭਾਂਡੇਇਟਾਪਕਾਇਦੇਕਢੈ
ਫੇਰਕੁਲਾਲੁਭੁਨੰਭੁਨਿਭਾਂਡੇਪਕਾਨਿਕਾਲੇ ਸਾਲਾ ਫਿਰਉਤਰਨਜਾਏ
ਬਜਾਰਵਿਚਪੈਵਿਕਸਾਂਰਾਹੁਸੋਲਾਅਮਲੀਆਪੇਆਪੁਣੀਪਏਸੋਗਲੀਏ
ਰੁਲਿਆਇਕਨੰਪਵਨਿਨਿਆਮਤੀਇਕਨੰਪਵੇਪਿਸਾਬਾਅਮਲੀਆਪੇਆ
ਪਣੀਲਗਨਿਅਜਾਬਸਵਾਬਾਸੁਣਿਹੋਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਨਾਨਕਕਹੇਜ
ਵਾਬਾਸਾਹਿਬਦਾਹੁਕਮਆਇਆਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਾ॥ ੧੭ ॥
॥ਸੁਆਲਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨ॥ ॥ਸੂਰ॥ ॥ਆਖੇਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨ
ਸੁਣਿਹੋ ਨਾਨਕਪੀਰਾਅਰਬਾਨਸਰਕੈਤੇਭਿਤਿਉਪਜੀਰਚਤਿਦਖੀਰਾ
ਕਿਉਕਰਿਉਪਜੀਆਨਿਆਮਤਾਏਭੀਦੇਇਬਤਾਇਇਕੇਤਜਾਣਨਫ
ਕਰਕਰਇਕੇਬੁਝੇਆਪਖੁਦਾਇਹੋਰਨਕੋਈਜਾਣਿਹੈਗੈਬੀਸਿਰਰਬੁ
ਦਾਇਪੁਛੈਪੰਡਿਤਜੋਤਸੀਕਾਜੀਤੇਉਲਮਾਇਥਤਰਨਿਸਾਨਕੋਰਕੈਕਰ
ਥਕੇਬਹੁਤਦਲੀਰਾਬਿਨਫਕੀਰੋਸਾਦਕੋਕੋਇਨਕਟੇਜੰਜੀਰ॥ ੧੮ ॥
॥ਜਬਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕਸਾਹ ਸੂਰ॥ ॥ਸੁਣਿਹੋਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਕਹਿ
ਦੇਅਵਲਫਕੀਰਾਸੁਣੀਐਸਚੁਸਿਦਕਸਬੂਰਜੋਬੁਝਿਨਸਕਨਪੀਰਾਮੁਲਾਬੁ
ਝਿਨਸਕਨੀਪੜਿਹਿਕੁਰਾਨਕਤੇਬਾਪੰਡਿਤਭੇਦਨਪਾਇਨੀਪੜ੍ਹਿਸੁਣਿਚਾਰੇਬੇ
ਦਾਬੇਦਕਤੇਬਬਹੁਬਾਹਰਾਕਹਿਨਫਕੀਰਸੁਣਾਇਇਹੁਹਕੀਕਤਿਗੈਬਦੀਜਾ
ਣੈਆਪਖੁਦਾਇਰਖੀਪੁਸੀਦਾਗੈਸਨੇਕੋਇਨਪਾਵੈਭੇਦਾਪਏਵਿਰੋਲਨਿ
ਪਾਣੀਐਕਥਾਜਿਣਬੇਦਕਤੇਬਾਉਤਪਤਿਪਰਕੇਖਲਕਦੀਨਾਨਕਕਹੈਫ
ਕੀਰਾਸੁਣੇਹਕੀਕਤਿਸਾਰੀਦੀਕਰਕੇਬਹੁਤਦਲੀਰਾਖਾਣੀਚਾਰਉਪਾਈ
ਆਚਾਰੇਬਾਣੀਨਾਲਾਸੇਤਜਅੰਡਜਉਤਭੁਜਬਉਥੀਜੇਰਜਿਭਾਲਾ
ਪਾਣੀਉਪਜਿਆਸੇਤਜਸਭਜੀਅਕਾਜੀਓਸੇਤਜਤੇਅੰਡਜਭਈਆਂ
ਤੇਓਪਰਤੀਕੀਓਭਏਪੇਦਾਇਸਪਰਤੀਓਅੰਡੇਭਏਗਲੀਜਾਤੇਉਪ

ਲੈਅੰਨਬਹੁਅੰਨਹੁਜੈਰਿਜਕੀਨਾਉਪਜੀਚਾਰੇਖਾਣਤਾਬਿਲਖਰਚਉਤਭੁਜੀ
ਹਫੇਰਾਭੁਨਭੁਨਪੈਦਾਇਸੀਜੀਆਜੋਨੀਫੇਰਾਸਭਣਦੇਸਿਰਤਾਜਕਰਿ
ਸਾਜਿਆਆਦਮਆਪਿਆਸਭੇਸਈਪਹੁ[illegible]ਣਦਾਜਾਣੇਪਾਕਨਪਾਕਤਾਜਾ
ਣੇਜੀਆਜਾਤਿਸਭਲਿਖੇਬੇਦਕਤੇਬਾਇਨਾ[illegible]ਦਾਤੇਲਾਖਹੋਏਬਹੁਬਿ
ਧਿਕੀਤੇਭੇਦਾਜਾਤੀਜਿਨਸੀਬਹੁ[illegible]ਬਹੁਬਿਧਿ[illegible]ਖੇਲਾਂਦਾਬਹੁਬਿਧਿਬੇ
ਦਕਤੇਬਹੋਏਭਏਅਸੰਖਭਾਵਾਂਦਾ[illegible]ਦੇਵਨਰਾਕਾਰਿਗਾਰਨਭੂਤਪਿਸਾਚ
ਸਿਵਸਕਤੀਕਈਅਸੰਖਕਰਿਖਲਕਜਪੇਤਿਹਜਾਪਾਇਹਸਭਖਾਕੂਤੇ
ਭਏਫਿਰਖਾਕੂਆਹਿਸਮੰਤਾਖਾਕਸੁਬੀਰਜਿਖਲਕਦਾਉਪਜਹਿਤੇਖਪਿ
ਜਾਹਿਦਾਣਾਇਕਰਤੂਈਐਖਾਕੂਨਾਲਮਿਲਾਇਆਹੈਇਨਪੈਦਾਖਾਕਦੇ
ਵਿਨਾਦਨਸਾਨਕਾਇਇਕਤੇਦਾਣੇਲਖਹੋਹਿਆਬਿਖਾਕਦੇਜੀਆ
ਐਸੀਕੁਦਰਤਿਰਬਦੀਅਜਰੈਬਪੈਦਾਇਸਕੀਆਖਲਕਖਪਾਵਨਕਾ
ਰਣੇਫਿਰਕੇਕਰੇਅਨੇਕਾਦਾਵਕਰਕੇਲੜਮਰਹਿਭੁਲੇਆਬਿਬੇਕਾਬਿਬੇ
ਕਾਸਾਹਿਬਦਾਦੇਬਾਹ ਰਸਤਣੇਸਿਰਪੀਰਾਦਾਦੇਅੰਦਰਮੇਰਹੇਹੋਇ
ਅੰਤਜਹੀਰਾਦਾਵਛੋਡੇਮੋਏਨੇਮਿਲਹੁਸਾਖਾਕੂਨਾਲਾਕਇਮੋਹੈਜੁਸ
ਰਛੁਟਨਕਾਲਜੰਜਾਲਾਜੇਦਦਿਆਖਾਕੂਸੰਗਮਿਲੇਫਿਰਖਾਕਨਤੇਸੇ
ਖਾਇਆਕਾਇਆਤਿਸਦਾਜੁਸਰਮਰੇਨਾਆਵੈਜਾਇ।ਬਾਝੁਕਾਇਅਜੁਸ
ਰੇਹੋਏਨਮੁਸਲਮਾਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿਅਗਨਿਜਲਾਵਈਪਾਈਆਦੇਸਿਸੇ
ਤਾਨਾਕਾਇਅਜੁਸਾਨਜਲੇਹੋਇਜੋਕਾਇਅਪਾਕਾਸਕੇਨਅਗਨਿਜਾਲ
ਇਤਿਸਨਿਤਨਿਤਵਧਤੀਜਾਤਾਸੁਇਨਕਾਇਅਪਾਤਦਿਰਸਕੇਨਅਗ
ਨਿਜਲਾਏਪਰਤੀਦਿਰਦਬਾਈਐਫਿਰਖਾਕੂਨਸਕੇਖਾਇਪਾਕੂਜਾਇ
ਨੇਬਾਹਰੀਜਾਵੈਪਰਤੀਖਾਇਜਾਲਿਬਾਲਿਹੋਵਨਖਾਕਤੀਫਿਰਖਾਕਸੰਗ
ਮਿਲਜਾਏਮਰਿਮਰਿਜਮਨਮੁਨਫਕਾਕੁਫਰਜਿਨਾਂਦੇਚਿਤਾਜੋਨਦੋਜ
ਨਭਦਵਾਈਆਨਿਮਰਿਮਰਿਜਮਨਿਨਿਤਾਸੁਣਹੋਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਪਹ
ਕੇਦੇਖਕਿਤਾਬਾਬੁਝੇਬਿਨਬਿਬੇਕਹੋਲਗਨਿਬਹੁਤਅਜਾਬ। ੨੦॥

'ਸੁਆਲਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨ' 'ਸੂਰਾ' 'ਰੁਕਨਲਆਖੈ'

ਨਾਨਕਦੇਵਹੁਸਚਨੀਸਾਨਾਗਊਸੁਅਰਦੀਗਇਹੈਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾ
।ਹਿਦੂਗਊਨਖਾਵਨੀਤੁਰਕਨੰਖਾਵਣਸੂਰਾਦੂਹਾਦਾਪਰਕ੍ਰਿਆਸ

ਤਿਲਿਖਿਆਕੇਕੂੜਾਇਹੁਕਿਉਕਰਦੇਆਪਵਿਚਹੋਈਖੀਰੇਰਸਜਹਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਲ
ਆਖੇਨਨਕਾਮੁਸਕਲਕਰਹੁਆਸਾਨ॥ "੨੧" ਜਵਾਬ॥ ਨਾਨ
ਕਸਾਹਸੁਣ॥ ਨਾਨਕਆਖੇਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਨਲਿਖਿਆਵਿਚਤੇਰਾਬਾਬ
ਉਸਅਠਨੇਮਾਹਿਆਲਗਾਨਬਹੁਤਿਅਜਾਬ॥ ਕਉਹੁਦੇਵਤੇਕਰਨਾਲ
ਅਧੇਨਤਿਹਨਾਪੂਜਨਿਸਭੁਅਉਤਾਰਤਿਹਕਟੈਮਾਤੁਸਮਾਨਾਮੋਹਿ
ਨਦਾਪੀਵੀਐਤਿਸਮਾਰਆਬਹੁਤਅਜਾਬਾਨਨਕਆਖੇਗੁਰੂਨਾਨਕਧੁ
ਖਿਆਹੋਇਪਨਾਹਾਸੂਰਖੋਰਾਹੋਉਪਜਿਆਤਿਸਪੂਜਨਕਰਿਅਵਤਾਰ
ਭਪੇਰਿਖਰਛਡਿਆਕਰਹਰਾਮੁਅਹਾਰਾਭੁਟੀਆਰੂਮਾਗਊਰੀਆਦੂਧ
ਸਿਉਮਿਲੀਆਤੂਖਾਇਜਾਰਸਾਤਲਵਾਸਿਲੈਨੋਜਨਸਰਪਰੀਪਾਇਆਪ
ਟੋਵਿਨਦੂਧਗਊਦਾਖਾਧਿਆਗਾਇਆਪਤਾਲਾਜੋਗਊਸਾਅਰਦਾਮਾਸਖ
ਨਿਤਿਨਵਡੇਜੰਜਾਲਾਜੋਜੀਆਰੇਜਵਾਈਆਨਿਤਿਨ੍ਹਸੇਮਾਹਲਾਲਾਜੋਮ
ਇਫੇਰਜੀਵਾਨਿਨਹੀਫਿਰਮੰਗਨਮਾਸਸੰਭਾਲਾਗਊਅਨੂਠਹਰਾਮਕਰਿਦੇ
ਨੈਦੀਏਉਠਾਇਆਇਕਨਾਦੂਧਹਲਾਲਹੈਮਾਸਨਪਾਕਰਫਾਇਆਮਹਰਮਦ
ਹਾਦੂਹਾਦਾਦਰਗਾਹਸਿਧੈਸੋਇਆਕਾਫਰਜਲਦੇਰੂਫਰਦਿਚਜਿਨਾਪਛਾਤਾ
ਇਆ॥ "੨੨" ਸੁਆਲ॥ ਕਾਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਨਸੁਣ॥ ਗੁਰੂ
ਨਲਆਖੇਨਾਨਕਾਸਚਾਦੇਹਜਵਾਬਾਦਰਗਾਹਤਿਨਕਉਣਹਾਲਜੋਪੀਵਂਦੇ
ਗਸਰਾਬਾਪੀਵਨਪਿਆਲੇਬਦਅਮਲੂਖਾਵਣਨਾਲਕਬਾਬਾਭੰਗੀਅ
ਫੀਮੀਪੋਸਤੀਛਿਕਨਉਲਾਮਨਪਾਕਾਖਾਨਮਜੂਨਾਕਤਲੀਆਨਾਲਹਫ
ਮਿਲਾਇਆਕਰਦੇਇਸਕਹਰਅਪਰਨਗੀਰਿਠਲਗਾਇਆਮੂਹਨਬੇਗਾ
ਨੇਮਾਲਨੈਤਾਇਵੈਭੇਨਚਾਇਆਦਮੜਾਲੈਨਹਰਮਦਾਦੇਨਹਰਾਮੇਜਾਇ
ਜੂਏਖੇਲਨਕੀਆਰਬਾਜਕਰਦੇਦਮਤੂਫੇਰਾਪੰਜੋਐਬਜੂਆਰੀਏਚਿਤ
ਨੈਫਿਰਦਾਫੇਰਾਜੈਸਾਦਹਹਿਸਮੁੰਦੁਦਾਗਾਇਆਨਆਂਵਦਤਾਗੁਰੂਨਲ
ਆਖੇਨਾਨਕਾਇਹੁਫਿਰਹਿਕਿਤਭੁਤਾਸੂਝੇਨਹੀਅਜਰਾਈਲਦੇਦਾਬ
ਹੁਤਸਜਾਇਦੋਹਖਬਰਦਰਗਾਹਦੀਸਚੀਮੁਖਹੁਅਲਾਹਿਹਾਲਤਿਨਾ
ਕੀਹੋਇਗਾਜੋਪੀਵਣਅਮਲਖਰਾਬਸਭੁਸਨੇਹਾਸੋਠੀਆਏਹਭੀਕੋ
ਖਿਚਾਰਾਤਾਂਹਉਮੈਨੀਨਾਨਕਾਕਲਿਵਿਚਅਦਲਫਲੀਰਾਤਰਕੇਅਮਲ
ਖਿਕੀਰਜੋਕਰਸਚੀਤਦਖੀਰਸਿਫਤਸੁਣਾਹੋਸੋਠੀਆਜੋਪੀਆਨਿਪਿਆ

ਕੇਸਚੁਗੁਆਹੀਦੇਸ੍ਰਾਮਾਂਗੀਰਤਿਵਿਹਮਨਹੁਤਿਆਗਾਨਿਕਝਾਆਖੇਰੁਕਨਲੈ
ਨਨਕਸਚੁਗੁਆਹੀਦੇਇਆਅਮਲੀਰਦਨਸੇਈਆਸੇਈਆਮਲਰਦੋਇ
ਸ਼ੁਗਨੂਨਿਬੇਰਹੁਦੁਹਾਂਦਾਇਕਭੂਝੁਕਰਿਖਲਾਇਆਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿ
ਤਾਬਾਂਸੋਈਮੁਖਹੁਅਲਾਹਿ॥ ॥੨੩॥ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥
॥ਨਾਨਕਆਖੇਰੁਕਨਦੀਨਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਾਂਦਰਗਾਹਅੰਦਰਿਮ
ਰੀਅਨਿਜੋਪੀਦੇਭੰਗਸਰਾਬਾਂਚਰਸਅਫੀਮੀਪੋਸਤੀਛਿਲਮਾਂਛਿਕਸੰਘ
ਸਾਬਾਖਾਂਨਮਜੂਨਕਤਲੀਆਸੀਖੀਲਾਇਕਬਾਬਾਪੀਦੇਭੰਗਤੁਕਾਇਕੇ
ਮਹੁਰੀਨਾਲਰਲਾਇਦੁਨੀਆਮਾਂਣਨਮਸਤੀਆਦਰਗਹਲਹਨਸਜਾ
ਇਜਿਉਤਿਲਘਾਣੀਪੀੜੀਅਨਿਦੁਹਾਜਹਾਨਾਂਮਾਹਿ॥ਰਵਨਿਪਰਾਈਆ
ਅਉਰਤਾਤਪਤਿਥੰਮਗਲਿਲਾਇ॥ਸਿਰਗਾਲਸਹਸ੍ਰਮਾਰਿਮੁਹੀਤਿਨਾਂ
ਦੀਪਾਇ॥ਜੋਅਮਲਾਬਿਕਾਰੀਸੰਗਰਰਚੇਤਿਨਾਂਮਿਲੇਸਜਾਇ॥ਦੁਹੀਜਹਾਨੇ
ਜਰਦਰੋਇਰਹਦੇਸਦਾਖੁਆਰਾ॥ਜੋਰੀਖਾਸੋਅਜਲੀਤਿਨਾਂਸਚੁਖੁਮਾਰਾਰਚੇ
ਰਹਰਾਮੀਕੀਮਾਰਬਾਜ਼ਇਨਾਂਪੀੜਾਨਿਘਾਣੀਪਾਇ॥ਮੁਖਹੁਪੁਕਾਰਨਹਾਇ
ਹਾਇਅਰੋਮੁਣੀਐਨਾਹੀਕਾਇ॥ਬਾਸ੍ਰੋਰੋਟੀਪਾਣੀਐਹੋਰਨਖਾਣੇਖਾਨਾ॥
ਕਰਨਿਅਲਾਹਦੀਬੰਦਗੀਸਾਬਤਰਖਈਮਾਨਾ॥ਪੀਨਾਬਿਕਾਰੀਅਮਲੋਨਦ
ਰਗਹਲਹਨਨਿਵਾਇ॥ਮੁਖਤਿਨਾਂਦੇਕਿਰਬਤੀਬਾਤਨਪੁਛੇਕੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਆਖੇਰੁਕਨਦੀਨਸਚਾਇਹੁਜਵਾਬਾ॥ਜੋਦਰਗਾਹਅੰਦਰਿਵਰਤਦਾਲਿਖਿ
ਆਵਿਚਕਿਤਾਬਾ॥ਬਾਝੁਅਲਹਦੀਬੰਦਗੀਗਲਾਂਹੋਰਸੈਤਾਨਾ॥ ੨੪ ॥
॥ਸੁਆਲ॥ ॥ਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸੁਰਾ॥ ॥ਰੁਕਨਲਆਖੇਨਾਨਕ
ਸਚੁਸੁਣਾਵਹੁਬਾਤਾਂਕਿਥੋਆਵਣਆਦਮੀਕਾਨਹੇਵਨਨਬਾਤਾਂਫਿਰਫਿ
ਰਮਿਲਦੇਖਾਕਨਾਲਿਰੂਹਕਿਥੇਜਾਇਸਮਾਇ॥ਗੈਬੀਖਬਰਖੁਦਾਇਦੀਦੇ
ਵਣਕਰਸੁਣਾਇ॥ਕਰਿਤਦਬੀਰਲਿਖਿਆਬੇਦਕਤੇਬਬਣਾਇਆਗੈ
ਬੀਖਬਰਖੁਦਾਇਦੀਕੋਇਨਮੁਖਹੁਅਲਾਇ॥ਘਾਤਿਜੋਜੀਗੀਮਾਰਦੇਕਾ
ਜੀਤੇਉਲਮਾਇ॥ਜੇਕੋਸਚੁਅਲਾਇਦਾਤਿਸਆਤਸਦੇਨਜਲਾਇ॥ਹਿਦੂ
ਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਸਚੁਨਕਹਣਸੁਣਾਇ॥ਦੋਵੈਦੋਜਕਪਉਸਨੀਲਹਨਬੁ
ਹੁਤਿਸਜਾਇ॥ਦੋਜਕਭਿਸਤਕਿਤਾਬਵਿਚਪੜਕਰਿਖਲਕਸੁਣਾਇਆ॥
ਇਆਰਿਰਨਆਈਆਜੋਖਬਰਾਦੇਵਹਆਇ॥ਪੀਰਪੈਕੰਬਰਅਉਲੀਏਤੇ

ਜੀਰਹੀਗਾਲਿਬਿਤਾਇਆਦਬਿਪਏਜਮੀਨਵਿਚਿਕਈਲਖਜੁਗਬੀਤਾਇਆ
ਓਹਜੁਗਤਿਤਿਨਦੀਤ੍ਰਿਠੀਕਿਸੇਨਮੁਲਾਈਸਾਮੂਸਾਇਬਰਾਹੀਮਹੋਰਕੇ
ਤਿਨਭੀਰਸੂਲਾਫਿਰਿਨਡਿਠੀਆਸੂਰਤਾਰਹੇਤਿਨਾਦੇਨਾਲਾਰਹੇਨਉਮਰਪਾ
ਤਿਸਾਹਜਿਨਵਸਾਇਗਾਵਾ [illegible] ਮਿਲਿਆਇਕਈਵਜੀਰਪਾਤਿਸਾਹ
ਰਪਤਅੰਤਨਪਾਈਐਅਗਾ [illegible] ਤਾਅਥਾਹਿਇਕਪਾਸਿਰਹਿਪਤਿਸਾ
ਹਦੇਇਕਵਜੀਰਸਿਰਹੋਇਆਇਤਨੀਆਉਮਤੀਪੈਕੰਬਰਅੰਤਨਕੋਇਆ
ਅਤਰਾਮਨਹੁਨਉਤਰੇਬਿਨਫਕੀਰੀਅਲਾਹਾਖਬਰਸੁਣਾਇਅਜਗੈਬ
ਦੀਸਾਭਨਹੁਚੁਕਾਇਆ ੨੫ ॥ ਜਵਾਬ ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ॥
ਨਾਨਕਆਖੈਰੁਕਨਦੀਨਸਚੁਸੁਣਾਵਹੁਬਾਤਾਅਠਿਅਠਿਮਿਲਦੇਖਾਕ
ਨਾਲਫਿਰਹੋਇਜਮਦੇਪ੍ਹਾਹਿਰੰਗੀਰੁੰਗੀਬੂਟੀਆਸੁਰਖੀਸਬਜਿਸਿ
ਆਹਿਨੀਲੀਆਪੀਲੀਆਬੂਟੀਆਹੋਰਗੁਲਾਬੀਵਿਨਾਭਾਰਅਠਾ
ਰਿਬਨਾਸਪਤਿਬਹੁਮੇਵੇਬਹੁਅੰਨਾਖਾਨਹੋਵਨਆਦਮੀਪਾਇਪਰਿੰਦੇ
ਲਖਾਹੋਵਨਤ੍ਰਿਪਤੇਬੂਟੀਜੋਮਹਿ [illegible] ਮਨਵਤਿਆਵਾਗਉਨਨਮਿ
ਟਈਜਿਉਵਹਿਦੇਦਰੀਆਓ [illegible] ਅਜਗੈਬਦੀਦੇਨਫਕੀਰ
ਸੁਣਾਇਆਇਹੁਸੁਨੀ [illegible] ਇਨਵੇਗਾਦਾਣਾਪਾਣੀ
ਖਾਇਕੈਰਖਨਕ੍ਰਿਤੀਪੈਰਾਖ [illegible] ਸਭੁਪਤਲੇਖਸਮੈਦੇਹਥਿਕਾਲਿਆਮ
ਰਣਾਚਿਤਨਆਵਈਚਸੇ [illegible] ਜੀਆਖਾਵਨਜੀਅਕਉਜੀਅ
ਅਹਾਰਾਆਪੇਆਪਣੇਖੇਲਕਰਾਇਹਤਕੇਬਿਉਹਾਰਾਸੁਣੀਐਕਾਜੀਰੁ
ਕਨਦੀਨਨਾਨਕਕਹੇਫਕੀਰਾਇਕੋਦਾਹਜਗੀਰਦਾਇਕੋਸਿਰਪਰਪੀਰਾ
ਇਕਪੈਕੰਬਰਦੁਨੀਵਿਚਫਕਰਭੀਇਕੋਹੋਇਆਐਥੋਂਦੀਆਅਗਿਣਤਹੈਨ
ਪਾਰਲੇਪਾਇਕੋਇਰਾਜਜਿਨਾਦਾਦੁਨੀਵਿਚਸਿਰਤਿਨਾਦਾਹੋਇਆਜਰਬ
ਲਗਾਨਿਅਨੇਕਬਿਧਿਕਰਮਨਮਾਨੇਕੋਇਇਕੋਦਰਦਰਗਾਹਇਕੁਇਕੋ
ਛਤ੍ਰਅਟਲਾਇਕਾਜਰਬਜਹਾਨਵਿਚਨਾਨਕਰਾਜਅਚਲਾਅਸਰਕਅ
ਤੇਮਗਰਬਹੁਔਰਜਨੂਬਸਮਾਲਿਆਦਰਸਨਦੇਖਉਆਉਗੀਉਮਤੀਐ
ਤਨਭਾਲਿਆਸਤਰਜਾਦੁਨੀਵਿਚਰਖੇਬਕਾਈਵਿਗਾਅਜਬਕੁਜਾਏਦੇਸਨੈ
ਰਖਸਨਉਮਤਿਘੇਰਾਨਾਨਕਦਰਸਨਕਲੀਵਿਚਹੋਰਨਦਰਸਨਭਾਲਾ
ਜੁਗਜੁਗਦਰਸਨਨਉਤਨਨਾਨਕਸਾਹਕਤਾਲਾਚਾਦਰਪਾਈਦਰਗਾਹ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੁਸਨਕਸਾਹਫਕੀਰਾਤਲੇਬਹੋਪਧਰਵਾਰਕਿਸੈਤੂਸੇਰਦੇਨਹੋਇਸਕੇ
ਲੇਆਵੈਰਲੈਕੇਬਹੈਜੇਚਾਦਰਹੇਠਾਕਲੀਕਲਬੇਤਾਲਦੀਤਿਸਾਹਸਭੋਥੋਨੇ
ਨਾਘਿਉਮੈਦਾਖੰਡੁਸਕਰਮਾਖਿਓਮਾਂਸੁਦੁਧਾਖੀਰਖੰਡਮਨਿਆਈਆਨਸੁ
ਸਭੁਕਿਛੁਦਿਤਾਮੁਸਾਕਰਨਸਭੋਗਬਿਲਾਸਬਹੁਭੁਨਾਭੁਨਪਰਸਾਦਿਜੋਸ
ਰਨਿਪਏਗੁਰਦੇਵਦੀਸੇਭੇਰਨਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸੁਗਤਚੁਕਾਵਨਕਾਰਨੇ
ਆਇਦੁਨੀਫਕੀਰਾਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਸ੍ਰੇਠੇਖਰੇਜਹੀਰਾਹਿਦੂਜਾਤਅ
ਨੂਹਿਆਤੁਰਕਸਿਰਕਲੇਨਾਰ। ਹਿਦੂਦਗੋਕਮਾਵਦੇਤੁਰਕਜੋਰਜਰਾਬਾਹਿਦੂ
ਨਭਾਵੈਹਿਦੂਆਜੋਰੇਵਡਾਕਹਾਇਆਤੁਰਕਸਲਾਹੇਤੁਰਕਨੇਕਰਵਡਾਦੀਨ
ਸਲਾਹਿਆਹਿਦੂਨਚਾਹਿਨਹਿਦੂਆਤੁਰਕਾਂਰਦਕਰਨਾਦੋਵੈਅਖੀਮੀਟਕੈ
ਸਗਲੇਧਰਮਰਦੇਨਾਤੁਰਕਰਦੇਰਾਹਹਿਦੂਆਂਅਪਣਾਦੀਨਸਲਾਇ।
ਹਿਦੂਮੁਸਲਮੰਨਦੁਇਕਾਰਿਮਨਸੁਖਉਠਾਇਆਅੰਧੇਕਾਣੇਦੋਜਕੀਦੋਜ
ਕਪਟਨੀਜਾਇਆਕਾਣਿਆਦਾਛਡਸੰਗਤੂਅੰਧਿਆਨਾਲਨਜਾਇਆਦੁਹੀ
ਰਸਮੀਦੇਖਤੂਤਾਂਸਚਲਹੇਮਹਲਾਨਾਨਕਕਲਿਵਿਚਨਿਰਮਲੀਗੁਰਸਿ
ਖੀਪਰਵਾਨਾਅਗਣਿਤਿਲਿਘੇਉਮਤੀਸਚੁਨਾਂਮਪਰਧਾਨਾਸਚੇਰਹੇਸਭ
ਖਤ੍ਰੀਦਰਗਹਲਹਨਨਢੋਇ।ਰੋਟੀਕਪੜੇਕਾਰਨੇਕੂੜਕਮਾਂਵਨਲੋਇ।ਖ
ਵਣਪਹਰਨਿਰਬਦਾਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇਆਆਸਾਬਿਗਾਨੀਜੋਕਰੈਨਸੇਦਰ
ਗਹਲਹਨਸਜਾਇ।ਫਿਟਤਿਨਦਾਜੀਵਿਆਜੋਪਰਕੀਆਸਕਰੇਨਾਰੋਟੀ
ਕਪੜੇਕਾਰਣੇਮੁਖਹੁਕੂੜਬੋਲੇਨਾਸੁਣਹੁਕਾਜੀਰੂਕਨਦੀਨਸਚਾਏਹੁਜ
ਵਾਬਸਾਹਿਬਦਾਫੁਰਮਾਇਆਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਾਐਥੇਦੇਖਸਿ
ਦਾਣਲੈਅਗੈਜਾਇਪਛਾਣਾਵਿਚਿਫਕੀਰੀਖਲਕਦੀਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਂਨ
ਨਿਕਲੀਜਰਸਿਰਕਾਰਤੇਆਈਸੁਨਿਆਰੇਗਬਾਕਿਸੇਬਣਾਇਛਲੜੇਕਿ
ਸੇਬਣਾਈਨਥਾਕਿਸੇਤਨਉਤ੍ਰੇਵਾਲੀਆਕਿਛੁਣਪੜੇਸਵਾਰਾਸੋਨਾਇਕ
ਸੋਜਾਤਦਾਜੇਵਰਬਹੁਪਰਕਾਰਾਮਾਨਸਏਕਸੋਜਾਤਦੋਦੀਨਭਿੰਨੋਭਿੰਨਹੋਇ
ਰਹੇਇਕਰਾਂਏਸੁਨਤੀਜਾਤਰਖਾਏਕੋਇ।ਦੁਹਾਬਧੇਮੋਰਚੇਰੋਬਾਰਮੈਤਾਨ
ਦਾਵਾਅਰਸੂਲਕਰਿਲੜਦੇਬੇਈਮਾਨਾਦਾਵਛਡਦਾਮੋਮਨੋਬਾਦਸਿਟਾ
ਵਹੁਕੂੜਾਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਜੋਕਰਿਦੇਵੈਮਨਸੁਖਾਪਕੜਹੁਰਾਹਿਖੁਦਾਇ
ਦਾਦਰਗਾਹਪਵਹੁਕਬੂਲਾਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਦੋਜਗਾਹਾਰਮਰਸੂਲਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਿਚ ਬਣਾਕੇ ਕੁਰਸੀ ਇਸੇ ਪਹੁਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਪਾਏ ਭੁਲਾ ਦੇ ਬਹੁ ਬਿਧਕੀ
ਨੇ ਉਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਰਜ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਨਾਲ ਸਤਾਰੇ ਸਤਾ ਪੰਦਰਾਂ ਬਿਤਿ ਮਹੂ
ਰਤ ਸਾਤਾਈ ਨਿਖਤ੍ਰਾ ਭੁਵਨਾਂ ਪੰਜ ਕਿਜੇ ਗਨੀ ਚਸੇ ਪਲਿ ਬੀਚਾਰ ਨਾਏ ਹੁਰ ਬਾ
ਕੀ ਲੋਕ ਹੈ ਲਿਖੇ ... ਜਿਉਂ ਸੂਰਜ ਬਾਹਰ ਹ ਬੁਰਜਾਂ ਵਿਚ ਤਿਉਂ ਇਕੋ
ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਇਆ ਦੂਸਰ ਹਾ ਨ੍ਹੈਆਂ ਨੰ ਹੋਇਗਾ ਮਨ ਵਿਚ ਦੇਖਲ ਗਾਇ ਰੰਗਾਮੰ
ਦਾ ਲੇਖ ਸਭੁ ਨਉਂ ਗਿਰਾਹਾਂ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਨਉਂ ਗਿਰਹ ਬਾਰਹ ਬੁਰਜਾਂ ਵਿਚ ਇ
ਕਿਸ ਚਸੋਇਆ ਗਲ ਹੋਰ ਸੇਤਾਨ ਦੀ ਵਰਤਨ ਕਉ ਸੰਸਾਰਾ ਬਾਦਿ ਬਿਖਾਦੀ
ਝਗੜੇ ਜੰਮਨੇ ਤੇ ਸੰਘਾਰਾ ਸਿਰ ਸਿਰ ਲੇਖੁ ਅਲੇਖ ਦਾ ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਜਾਣੁ
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮਸਤਕਿ ਭੁਇ ਨਿਸਾਨ ਫਿਰ ਨਚਕ ਗਸਿਰ ਊਪਰਿ
ਤਿਨ ਵਿਸਕੇ ਮਾਹਿ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮੇ ਵਿਚ ਹੁਵਾਹਿ ਕਲਾ ਰਖੀ
ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਚਾਰੇ ਤਤੁ ਪਤਾਲਾ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਕਲਾ ਫਿਰਾਈਐ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ
ਫਿਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ਉਲਟਾ ਖੇਲ ਖਸਮ ਦਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤਲ ਪਾਇਆ ਸਿਰ ਤਲਵਾ
ਹੇ ਜੰਮਦੇ ਨਿਹਚਲਾ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਜਾਇ ਇਆ ਸਿਰ ਤਲ ਵਹਸਿਕਿ ਮਾਂ ਵਿਚ ਬਾਹਰਿ
ਭੀ ਤਲ ਹੋਇਆ ਉਪਰ ਹਯਾਤੀ ਪਾਇਨੀ ਨਾਨਕ ਸਚ ਬਿਗੋਇਆ ਮਬਾਧਰਿ
ਕੇ ਜਿਮੀ ਪਰਿ ਖਾਤਰ ਰਖਹ ਜੂਰਾ ਮਿਲਿਆਰਹੋ ਖੁਦਾਇਨਾਲ ਹੋਇਨ ਕਬਹੂ ਦੂ
ਰਿ॥ ॥੨੬॥ ॥ਸੁਆਲ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨ ਦੀਨ ਸੂਰਾ॥ ॥ਰੁਕਨ ਲੈ
ਆਖੇ ਨਾਨਕਾ ਦਰਗਾਹ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਾਇਆ ਕੇਹਾ ਰੰਗ ਮਹਲਾ ਜਿਥੈ ਰਹੈ ਖੁ
ਦਾਇਆ ਕੇਹੇ ਬੁਰਜ ਮਹਲ ਦੇ ਛਜੇ ਤੇ ਚਉਕਠਾ ਕੇਹੀਆਂ ਡਿਠੀਆਂ ਬੈਠਕਾ
ਕਿਸ ਨਾਲ ਕੀਤਿ ਰਾਸਾ ਕੇਹਾ ਗਾਰਾ ਚੂਨੜਾ ਕਉਣ ਬਣਾਵਣਹਾਰਾ ਸੂਰਤਿਕ
ਉਣ ਮਹਲ ਦੀ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਹੋਇ ਦੀਦਾਰਾ ਦਰ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਕੇਹੜਾ ਏਥੀ ਦੇਇ
ਬਤਾਇ ਆ ਕੇਹੜਾ ਯਾਰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਠਕਨ ਪਾਇਆ ਪਹੁਚੇ ਕੇਹੜੀ ਬੰ
ਦਗੀ ਕਰਕੈ ਕਉਣ ਨਿਮਾਜਾ ਕੇਹੜੀ ਸੁਨਤ ਪਾਈਐ ਜਾਇ ਦੀਦਾਰ ਖੁਦਾ
ਇ ਕਉਣ ਰਸੂਲ ਪਹੁਚਾਇਦਾ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਜਾਇ ਸਭ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਦੇ
ਸਿਖੰ ਡੰਡੂ ਅਵਲ ਫਕੀਰਾ ਪੀਰਾਂ ਅੰਦਰ ਪੀਰ ਤੂੰ ਮੀਰਾਂ ਅੰਦਰ ਮੀਰਾ॥
॥੨੭॥ ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੂਰਾ॥ ॥ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਰੁਕ
ਨਦੀਨ ਦਰਗਾਹ ਦੀ ਸੁਧ ਲੇਹਾ ਰਿਗਾ ਅਜਾਇਬ ਮਹਲ ਦਾ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੇ
ਇਆ ਮੋਤੀ ਤੇ ਯਕੂਤੀ ਆਮਣੀ ਜਮੁਰਦ ਨਨਾਲਾ ਲਿਖਿਆ ਫਤਾ ਬਿਮਹਿਤ

ਤਾਬਿਲਖਿਰੋਸਨਬਲਨਿਮਸਾਲ।ਰੰਗਮਹਲਹੈਕੁਦਰਤੀਜਿਸਵਿਚਤਖ਼
ਤਸੁਭਨਾ।ਬੈਠਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹਸੁਲਤਾਨਸੁਲਤਾਨਾ।ਬਾਰਹਿਬੁਰਜਮਹਲ
ਦੇਨਉਦਰਵਾਜੇਨਾਲ।ਪੰਜਖਵਾਸਹੈਬਾਹਰੂਚਉਕੀਦੇਨਸੋਭਾਲਿ।ਬੁਰਜ
ਸਵਾਰੇਜਰੀਦੇਮੀਨ[illegible]ਸਾ।ਬਣੇਚਉਕਾਠਛਜਨੈਬਾਵਨਚੰਦਨਕਾਠ
ਪਥਰਪਾਰਸਲਾਈ[illegible]ਸਜਾਤਸੋਗਬਰਾ।ਕੰਮਪੇਨਲਖਲਛਮੀਅ
ਹੋਇਰੋਲੀਕਰਨਿਅਨਦਾ।ਸਿਾਲੇਪਨਮੇਦਕਸੂਤੀਆਚੋਇਬਹੁਪਰਕਾਰ।
ਰੰਗਅਜਾਇਬਬੈਠਨਗਾਰੇਮੁਸਕਅਪਾਰਾ।ਨਉਦਰਵਾਜੇਕੋਟਦੇਦਸਵਾਂ
ਨੂਰਮਹਲਾ।ਹਉਜਿਹਾਜਤੀਪਰਭਰੇਤਿਸਵਿਚਕਉਲਅਚਲਾ।ਗਿਰਦਮਹ
ਲਦੇਕੋਇਹੈਬਾਵਣਕਿਗਰੇਤਿਸ।ਕਿਗੁਰੇਕਿਗੁਰੇਤੇਪਚੀਵਰਨਿਨਿਦੇਵਨਿ
ਕਿਸਾ।ਸਤਿਸਮੁੰਦਰਖਾਈਆਨਦੀਆਅੰਤਨਪਾਰਾ।ਕਈਰਖਵਾਲੇਸੂਰਮੇ
ਪਿਆਦੇਤੇਹਸਵਾਰ।ਇਕਮਹਲਦੂਇਬਾਰੀਆ।ਸਿਵਸਕਤੀਸੁਲਤਾਨ।
ਖਿੜਕੀਖੋਲਦੀਦਾਰਦੇਨਿਬਹੁਤਵਧਾਇਨਮਾਨ।ਰੋਬੀਵਜਨਨਉਬਤਾਸ
ਖਨਗਾਰੇਫੇਰ।ਸੁਰਨਾਈਆਤੇਮੁਰਲੀਆਨਾਲਅਨਦਫੇਰ।ਬਾਗਾਬਰਜ
ਸਿੰਙੀਆਸਾਰੰਗੀਆਰਬਾਬਾ।ਵਜਨਿਛੈਣਕੈਸੀਆਜੇਤੇਰਾਗਾਸਾਜਾ।
ਗਾਵਹਿਸਾਢਤੀਸੁਰਗਾਨੀਸਿਖਖਸਟਿਅਲਾਪਹਿਰਾਗ।ਸਿਰਅਲਾਖੋਹ
ਨਾਇਕਵਾਰੋਵਾਰੀਜਾਰਾ।ਪਾਹਿਲੇਭੈਰੋਗਾਵਹੇਪੰਚੁਰਾਗਨੀਸੰਗ।ਭੈਰਵਿਤੇ
ਬਿਲਾਵਲੀਨਾਲਬਿੰਗਾਲੀਚੰਗਾ।ਪੁਨਿਆਂਕੀਅਸਲੇਖੀਸਿਰਾ।ਪਾਚੋਨਾਰਿਸੰਗਬੀਰਾ।
।ਮਾਲਕਉਸਭੁਨਗਾਵਹੇਪੰਚਸੰਗਲੇਬਾਰਾ।ਰੋਡਕਰੀਜਾਲਾਪਹੇਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀਨਾਲ।ਸੋਰਠਅੰਧਿਆਰੀਕਹੇਧਨਾਸਰੀਸੰਗਭਾਲ।ਗਾਵੈਹੁਨਹੰਡੋ
ਲਰਾਗਪਾਂਚਰਾਗਨੀਸਾਬ।ਤੇਲੰਗੀਦੇਵਕਰੀਕਹੁਬਸੰਤੀਸੰਧੂਰਾ।ਸਰਸ
ਅਹੀਰੀਭਾਰਜਾ।ਗਾਵਹਿਰਾਗਚਤੁਰੈਰਾ।ਗਾਵਹਿਦੀਪਕੁਰਾਗਹੁਨਪਾਂਚਰੰ
ਗਨਸਾਥ।ਕਾਛੇਲੀਪਟਮੰਜੀਰੀਟੋਡੀਗਾਵਅਲਾਪ।ਕੌਮੋਦੀਅਰਗੂਜਰੀ
ਸੰਗਦੀਪਕਕੇਲਾਇ।ਗਾਵਨਉਚੀਸੁਰਲੀਏਬੈਠਸੁਣੇਖੁਦਾਇ।ਪੰਚ
ਮਗਾਵਹਿਸਿਰੀਰਾਗ।ਪੰਚਰਾਗਨੀਕੋਲਾ।ਬੈਰਾਰੀਕਰਨਾਟਕੀਗਉੜੀ
ਬੋਲਾ।ਪੰਚਮਗਾਵੈਸਿਧਵੀਸਿਰੀਰਾਗਕੀਨਾਰਾਵਾਰੀਆ।ਪੇਆਪਵੀਰ
ਗਉੜਾਰਾ।ਮੇਘਰਾਸਸੰਗਪੰਚਹੈਪਾਵੈਗੁਨੀਬੀਚਾਰ।ਤੀਸਰਾਗਨੀਗਾ
ਵਹੇਗਾਵਹਿਖਟੈਹੀਰਾਗਾ।ਜੋਜਾਗੇਸੋਈਸੁਣੇਜਾਗਣਤਿਸਤੇਭਾਗਾ।ਰਾਗ

ਵਿਚਕਈਰਾਗਹੈਕਾਢਹਿਸੁਘੜਬਣਾਇਆ॥ਤੀਸਰਾਗਨੀਖਟੇਰਾਗਸਦਾਸ
ਬਦਆਇਆ॥ਗਾਵਹਿਤਾਲੀਮਿਲਾਇਕੈਸਭੇਸਮੇਕਹਿਰਾਗਾ॥ਜਸਬਜਸ
ਭਮੈਗਾਵਨਜਾਹਿਵੇਣਹਿਨਦਅਨਦਾ॥ਉਪਰਖਾਸੇਮਹਿਲਪਰਿਟੈਦੇਬਾਂਗਖੁ
ਦਾਇ॥ [illegible] ਜਕਿਨੇਗਾਹਿਆਖੁਦਾਇਜਗਾਇਆ॥ਸੁਤੀਪਈਨਿ
ਭਗਾਸੁਨਵੇਨ [illegible] ਗਾਕੇ ਉਠਜਾਗੇਸੋਈਸੁਣੇਸਾਈਸਿਦੀਸਿਇਆ॥ਰਾਖੁਦਾ
ਇਕੀਹਾਦਲਵਾਲਾਹੁ ਦਸਦੇਭਾਇਆ॥ਹਥੀਜਾਇਨਸਕਨੀਹਉਮੈਰਖੇਅੜ
ਇਆ॥ਸੁਰਤਰੰਗਮਹਲਦੀਮਨਪਰਰਖਹੁ ਲਾਇਆ॥ਦਰਦੇਉਪਰਲਿਖਿਆਇ
ਕੇਪਾਕਖੁਦਾਇਆ॥ਕੁਦਰਤਿਕਈਰਸੂਲ ਹੈ ਜਾਰਅੰਤਨਪਾਇਆ॥ਜਿਸਕੀਯਾ
ਗੀਪੁਰਬਤੇਪਹੁਤਾਜਾਣਹੁਸੋਇਆ॥ਆਵਨਜਾਂਨਫੁਰਮਾਨਲੈਕਈਇਜਾ
ਰੈਚਾਇਆ॥ਕਿਤੇਲਖਮੁਠੀਦਕਰਹਉਮੈਅੰਦਰਪਾਇਆ॥ਰਹੀਆਉਰੇਉਮਤੀ
ਨਾਲੇ ਨਬੀਰਸੂਲਾ॥ਨਿਗੁਰੇਰਾਹਿਨਪਾਇਨੀਮਣੀਗਆਨੇਭੂਲਾ॥ਸਰਸਰੀਯ
ਤਿਬੇਦਰੀਸਚੀਸੁੰਨਤਏਹਾ॥ਸਚਦੀਦਾਰਖੁਦਾਇਦਾਸਚੁਨਿਮਾਜਕਰੇਇਆਸ
ਚੁਬਰਾਬਰਨਯਾਰਕੇਜੇਦੇਵੈਖੁਦਾਇਮਿਲਾਇਆ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦਾਦਾਵੇ
ਏਉਠਾਇਆ॥ਨਾਨਕਲੇਖੇਇਕਗਾਲਹੋਰਗਲਾਸੈਤਾਨਾ॥ਅਮਲਾਉਪਰਿਨਬ
ਨੇਸਾਬਤਰਖਿਆਈਮਾਨਾ॥ ॥੨੮॥ ॥ਜਾਂਇਤਨੀਨਸੀਹਤਸੁਣਾ
ਕਲਾਮਕੀਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਨਾਲਹੋਈਤਾਂਹੋਰਹਾਜੀਥੇਅਵਰਦੇਸੋਕੇਨ
ਏਮੁਲਾਹਾਜੀਜਿੰਨਿਨਸੀਹਤਨਾਂਮੇਕਾਮਰਾਜਨਾਂਪਾਇਆਥਾ ਸੋ
ਬੋਲੇ॥ ॥੧ ॥ਸੁਰਾ॥ ॥ਹਾਜੀਆਖਿਨ ਨਾਨਕਸੁਣਹੂਸਚੁਸੁਣ
ਸਾਹਿਦੂਜਲਨਵਿਚਆਤਸੀਸਹਦੇਬਹੁਤਅਜਾਬਾ॥ਬਹੁਦੋਜਕਆਤਸੀਨੇ
ਦੈਜਾਇਨਕੋਇ॥ਹਿੰਦੂਜਲਦੇਤਿਸਵਿਚਦੋਜਕਪਹੁਤੇਸੋਇਆ॥ਉਮਤਪਾਕਮ
ਹੰਮਦੀਮਿਲੇਸੁਖਾਲੂਸਾਥਾ॥ਕਿਆਮਤਿਦੇਰਉਠਾਇਸੀਕਾਜੀਮਹਿਮਦਆ
ਪਨੇਕੀਬਦੀਕਸੋ॥ਸੋਜੋਰਬਪੁਰਸਨਕੋਇ॥ਕਿਆਮਤਿਹੋਇਹਿਸਾਬਸ
ਭਮੁਸਲਮਾਨਜੋਕੋਇ॥ਜਿਸਕਾਜੁਸਾਤਿਸਕਉਦੂਜਾਮਿਲੇਨਹੋਰਾਰੋਸਕਿ
ਆਮਤਦੇਹਾੜੇਪਉਸੂਰਵਡੇਸੋਰਾਇਸਰਾਈਲਫਰੇਸਤਾਜਦਫੂਕੇਸੀਕਰਨਾ
ਇਆ॥ਉਠਸਨਸਭੇਉਮਤੀਜੋਖਾਕੂਸੰਗਸਮਾਇਆ॥ਆਪਮਹਿਮਦਮੁਸਤਫੇ
ਜਾਕਰੇਹਿਸਾਬਾ॥ਨੇਕੀਬਦੀਬੀਚਾਰਕੇਦੇਸੀਅਜਾਬਸਵਾਬਾ॥ਕਲਮਾਂਜਿਨਾਂ
ਪਛਾਨਿਆਸਾਹਿਨਨਵਰੇਤਾਇਆ॥ਲਿਖਿਆਵਿਚਕੁਰਾਨਦੇਕਹੈਰਸੂਲਖੁਦਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੋ॥ ੨੮॥ ਮਰਦਾਨਾ ੧ (ਜਨਮਸਾਖੀ) [illegible]
ਜੀਆਸੁਣੀਇਸਚੁਸਆਖਿ ਜਿਨ੍ਹ ਜਸਦੇ ਇਕਦਰਤ੍ਰ ਗਦਦ੍ਹੇ ਗੈਸਲਾਮਿ
ਰੀਅਸਲਮਾਨਦੀਜਮੇਹੋਇਨਖਾਣਾਜਲਨਿਨਬਤੀਹੈਮਜਾਦਿਰਆਤਸ
ਸਹਨਿਕਿਸਾਸਾਜਾਲਿ ਬਾਲਿਕੇ ਇਲੇਹੋਇਕੈ ਫਿਰਮਿਲਹਿਸਿਖਾਂਨੂਨਾਲਾ
ਕਿਥੋਮਹਿਮਦਮੁਸਤਫਾਈਜਕਰੇਸੰਭਾਲਾਕਿਆਮਤਿਚਸਮੀਦੇਖੀਐਆਂ
ਦਰ ਇਸਹ ਜਹਾਨਾ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਜਲਨਆਂਚਾ ਮਹਿਮਦੂ ਮਹਿਮ
ਦੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਹਿਮਦ ਪਾਰਿ ਘੁਰਿ ਹੋਇ ਇਕ ਮੁਹਿਮਦ ਮੁਸਤਫ ਕਈ ਮਹਿ
ਮਦ ਲੋਇ ਇਆ ਪਰਦਾ ਕੂੜਾ ਡਾਲਕੈ ਰਖਿਆ ਸਚੁ ਛੁਪਾਇਆ ਓਹ ਨੁਕਸ ਸਚੁ ਸਲਾ
ਮਤੀ ਦੇਸੀ ਕੂੜ ਉਠਾਇਆ ਇਕੋ ਸਚੁ ਪਛਾਣਕੇ ਇਕੋ ਜਾਣੇ ਸੋਇ ਆ ਮਦਰ
ਫਤਨਰਹਸਕੇ ਰਖਿਨਸਕੇਕੋਇ ਭਾਵੇ ਆਖਿ ਖੁਦਾਇ ਜਾਂਬਿ ਇਕਤੋਕਰਵੇਅ
ਨੇਕਾ ਫੇਰ ਅਨੇਕਉ ਇਕਕਰੇ ਨ ਨਕਕਹੇ ਬਬੇਕ ਜਿਸਦੇ ਮਰਗ ਨਸੀਬ ਹੈ
ਕਿਆਮਤਿ ਤਿਸਦੇ ਭਾਇ ਇਸ ਮਗੀਕ ਰਰੇ ਸਤਾਜ ਥਫੂਕੇ ਸੀ ਕਰਨਾਇਆ
ਉਠੇ ਜੁਸਾ ਤਿਸਦਾ ਜਿਸਦੇ ਮਰਗ ਨਸੀਬਾ ਇਕ ਦੂਜੁ ਮੇਂ ਅਸਿ ਖਹੇਨ ਨਾਨਕ
ਕਹੇ ਰਸੀਦਾ ਆਪੇ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਕਈ ਮਹਿਮਦ ਲਾਇਆ ਦਰੀਆਪੇ
ਆਪਣੀ ਉਠੀ ਚਲੇ ਰੋਇ ਕੂੜ ਬਗਣ ਹਾਜੀ ਓਮਾਨਿ ਤੇਰਖਹੁਨ ਮੂਲਾ
ਇਕੋ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਹੋਰ ਕੇਤੇ ਨਬੀ ਰਸੂਲਾ ਓਹ ਕਲ੍ਹਿਫ ਹਾਜੀਆ ਰੋਸਤੂ
ਮੁਰਛਾਇਆ ਹੁਜਤ ਹਜਤ ਸੇਰਾ ਦੀ ਸਕ ਨਿਨ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਇਆ ਸਰਾਸਰੀ
ਅਤ ਸੋਧਕੈ ਸਚ ਸਰੀਅਤ ਕੀਨ੍ਹਾ ਪਕ ਨੂਰਪਤਗੀਕਤੇ ਕਰਿਕੇ ਸਾਬਤਦੀ
ਨਾ ਪਾਵਹੁ ਰਾਹੁ ਹਕੀਕਤੇ ਹਕ ਮਲੂਮ ਹੁਆ ਹਿਰਾਤਪਛਾਣਹੁ ਮਾਰਫਤ
ਆਪੇ ਆਪੁ ਅਲਾਹਿਆ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਹਾਜੀਆ ਚਾਰ ਕਤੇਬ ਬਣਾਆਇਆ ਭਿ
ਸਤਿ ਭਿਸਤ ਕਿਆ ਕਰੇ ਦੋਜਕ ਕਿਉ ਦਿਖਾਇਆ ਜਲਚੇ ਦਿਸਨ ਦੋਣੇ ਕੂਕ
ਮਕਰ ਨਪਾਇਆ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਰਜਾਮ ਕਹੇ ਨਬਾਤੀ ਜਿਸਆਂਦਰੋ ਬਾਹਰੋ ਮ
ਤਸੀਤੇ ਦਨ ਪਾਵੇ ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਹਾਜੀਆ ਜਲਦੇ ਦਿਸਨਦੋਇ ਤਿਸ
ਤੁ ਦਿਸਨ ਜਲਦੀਆ ਹਾਦੀਐ ਦੋਜਕ ਨਾਲ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਕੋਇਨ
ਏਛਿ ਹਾਲਾ ਦੁਨੀਆ ਦੋਜਕ ਆਤਸੀ ਸਭ ਪਤੇ ਦੀਨ ਜਕਾਇਆ ਪੇਟ ਨਿ
ਪਦਨਰੋਟੀਆ ਦਿਸਰ ਜਾਇ ਖੁਦਾਇਆ ਜੇਤੇ ਫਿਰਕੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚ ਖਾਂਦੇ ਨਾਲ
ਪੇਵਦਾ ਇਕੋ ਫਿਰਕਾ ਰਬਦਾ ਤਿਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਬੰਦਿਆ ਬੀਖਾਕੀਆਤਸੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਉਬਾ ਕਦੀਆਕੋਆਚਾਰੇਜਲਦੇ ਦੇਸਨੀ ਕਿਸਨੂੰ ਅ... ਨਹਾਲੋਜਲਾਨ
ਜਿਤ੍ਰਾਨਿਆਂਨਣ੍ਹੈਵਨ੍ਹਿਆਤਾਸਿਰੇਸੈਰਾ॥ ਦਿਸਨਦੇਜਕਾਛਿਸਤਿਦਿ
ਰਨੇਨਦੇਖਲਦੇਨੈਗ॥ ॥੩੦॥ ਸੁਆਲ ਹਾਜੀਸਰਾ॥ ॥ਹਾਜੀਆ
ਖਣਨਾਨਕਾਕਹੇਮਜੀਦਕਲਾਮਾਰਖੇਰੂਹਆਮਾਨਤੀਖਲਕਵਿਚਅਸਮਾਂ
ਨਾਜੁਸਿਵਖਾਕਵਿਚਰੋਜਕਆਮਤਿਹਦਾਕਿਆਮਤਿਫੇਰਉਠਾਈਆ
ਨਿਪੁਛੀਐਨੇਕਅਰਬਦਿਾਮੁਸਲਮਾਨਮੁਸਕਮੀਪੁਛਿਰਸੂਲਖੁਦਾਇ
ਕਾਫਰਾਂਕੋਇਨਪੁਛਸੀਗਾਹਸੈਤਾਂਨੀਪਾਇਆਜਲਸਨਦੇਜਰਕਾਹਾਦੀਏਕੋਈ
ਨਸਟੈਪੁਕਾਰਾ॥ਅਜਰਾਈਲਫਰੇਸਤਾਕਰਸੀਅੰਤਖੁਆਰਾ॥ ॥੩੧॥
॥ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਨਾਨਕਆਖੇਹਾਜੀਆਸੁਣ
ਹੁਕਮਿਕਰਤਿਪਾਕਾ॥ਅਰਬਾਨਸਰਮਿਲਕਰਨਾਉ ਧਰਾਇਆਖਾਕਾ॥ਰੂਹ
ਸਮਾਣੇਖਾਕਵਿਚਖਾਲਕ ਕੀਏਬਨਾਇ॥ਦੇਦੇਆਬਉਠਾਈ ਅਨਿਗੁਨਗੂ
ਨਾਅਉਰਾਤਾ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਮੇਦਨੀਹੋਈਬੀਉਜਹਾਨਾ॥ਕਾਨਾਹੇਵਨਨਬਾ
ਤਹੈ ਚਉਥਾ ਹੈਇਨਸਾਨਾ॥ਉਪਜਨਿਚਾਰੇਕਾਨਤੇਫਿਰਚਾਰੇਮਾਂਹਿਸਮਾਇ
ਨਾਕੇਇਹਸਾਬਕਉ ਲੈਣ ਹਾਰਤਿਨਾਂਹਾਜੀਵਦਿਆਹੋਇਨਿਬੜੇਨੇਕੀਬ
ਦੀਹਿਸਾਬਾ॥ਮੁਇਆਕੋਇਨਪੁਛਸੀਗਏਸਵਾਬਅਜਾਬਾ॥ਨੇਕੀਬਦੀਹਿਸਾ
ਬਸਭੁ ਕਿਆਮਤਿਹੀਦਿਨਹੋਇ॥ਉਰੇਪਰੇਨਪੁਛੀਅਨਖਾਕਸਮਾਣੇਸੋਇ
ਇਕਸੇਇਕਸੇਤੁਖਮਾਵਿਚਜਿਮੀਤੇ ਅਸਮਾਨਾ ਅੰਦਰਬਾਹਰਇਕਹੈਨਾਨ
ਕਸਾਚੀਜਾਨਾ॥ਅਰਬਾਨਸਰਚਾਰਮਿਲ ਪੰਜਵਾਪੋਲਅਕਾਸਾ॥ਤਿਸਤੇਭ
ਇਆਆਵਜਨ੍ਹਾਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ਸਾਸਾ॥ਭੂਨਭੂਨੀਰੇਗੜੇਜੀਆ॥ਜਿਤ
ਅਪਾਰਾ॥ਸਭਨਾਂ ਅਗਨਿਜਲਾਇਸੀਕਿਆਮਤ ਏਹੁ ਅਸਾਡਾ॥ਦੇਜਕਾਛਿ
ਸਤਵਖਾਣੀਐਦੇਵੈਇਸਹਿਜਹਾਨਾ॥ਇਕਚੜ੍ਹਜੂਕਰੇਪਲਕੀ॥ਇਕਪੇਪਿ
ਆਦੇ ਜਾਨਾ॥ਇਕਨਾਂ ਗਲੀਜੰਜੀਰੀਆ॥ਬਧੇਕਰਨਸਭੁ ਮਾਮਿਲਨਸਜ
ਈਬਾਦਵਿਚਸੁਣੇਨਕੋਇਕਲਾਮਾ॥ਰਾਮਰਸੂਲਬਹੁਕਰੇ ਬਕਰੇ ਫਿਰਬ
ਦਾਜਾਮਨਕੋਇਨਾਂ ਬੁਰੇਦਾਆਰਨਦੋਇਆਜਾਬਾ॥ਚੋਰਉਚਕੇ ਲਾਲਚੀ
ਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਕੀਤੀਆਬਹੁਤਕੁਣਾਹਨ੍ਹੇਸਭੋਕੇਕਹੈਸੈਤਾਨਾ॥ਹਿਦੂਮੁ
ਸਲਮਾਨਦਗਹਿਆਸੇਦਾਵਾ ਦੂਰਾ॥ਪਕੜਿਆਰਾਹਗੁਨਾਹਦੇ ਕੂਕੇਖੜਾ
ਹਜੂਰਾ॥ਕਰਦੇਹਾਕਮਹੁਕਮਬਹੁਮਾਰਹੁਗਰਦਨਜਾਇ॥ਚੋਰੀਜਾਰੀਜੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰੈਦੇਹੋਤ੍ਰਿਨਸਜ... ਕਿਨਸੁਝਈਜੋਰਤੇਸਾਧਿਨਲਾ
ਫੁਰਮਾਇਆਤਿਨਦਫਨ੍ਹੀਨਜਾਸਿਨੇਪੰਡਪਾਪਦੀਆਸੀਸਉਨਾਦੇਲੋਕ
ਦਿਸਨਵਿਚਜਹਾਨਦੇਹੋਏਸੋਈਖੁਆਰਆਗੈਵੀਕੋਨਿਠੀਇਥੋਂਹੀਹੋਇ
ਇਨਬੰਦ੍ਰਾਅਖੀਦਿਸੇਸੋਰਹੀਐਪਾੜ੍ਹਿਮੁਲਾਬਹੁਤਨਬੇਰ੍ਹਾਨਾਨਕਸੁਗਾਂਡ
ਫੁਰਮਾਇਆਅੰਦਰਇਸੇਜਹਾਨਿਹਾਸਹਿਸੇਇਸਦੁਨੀਵਿਚਸਤਗੁਰਿਆ
ਮਤ੍ਰਿਜਾਣਾਸੁਤਿਆਮੁਇਆਜੋਵਿਸੈਸੋਈਕੀਚੈਬਾਤਾਮੋਇਆਸੁਤਾਸੂ
ਨੋਸੈਸੀਦਿਸੈਖਾਰਾਮੁਲਾਛੋੜਤਕਬਰੀਰਾਹਿਮਰਫਤਚਲਾਭਿਸਤਾਦੇ
ਜਰਦੁਨੀਵਿਚਅਗੋਂਭੀਕਿਛੁਗਲਾਂਦੁਖਸੁਖਭੋਗੇਦੁਨੀਵਿਚਦੋਜਕਭਿਸ
ਤਿਰਹਾਇਆਕੋਇਨਸਰਤਿਨਕੂੰਦੁਖਾਰਣੋਛੁੜਾਏਸੁਖੀਏਰਹਿਦੇਸੁਖਾ
ਵਿਚਭਿਸਤਤਿਨਾਂਭਾਇਆਛੁਖੇਦੁਖੀਪਕਾਰਦੇਕਰਦੇਹਾਇਕਹਾਇਆਨਾਨ
ਕਆਖੇਹਾਜੀਆਸੁਣੀਐਸਭੁਕਲਾਮਾਜਿਤਨੀਖਾਕਜਿਮੀਨਪਰਿਸਭਾ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਖਾਕੇਹੋਨਗੇਹਾਜੀਕਾਨਹੇਦਨਨਬਾਤਾਂਲਖਚਉਰਾਸੀਮੇ
ਦਨੀਜਾਤ੍ਰਿਪੈਦਾਇਸਖਾਕਾਖਾਕਹੁਇਪਜਿਹਹਿਦੁਆਕਫਰਤੇਮੁਲਹਦੇ
ਸਈਆਂਈਆਮੁਸਾਈਆਬਪੁਤਜੁਹੰਦਰਦਾਕੂਮੀਜਿਗੀਇਰਮਨਿਹਬਸੀ
ਤੇਕਿਣਾਂਕਾਂਵੀਰਨੀਤੁਰਨੀਆਸਭਨਾਇਕਖਾਕਾਫਿਰਕੇਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਆਂਕਿਣੀਨਜਾਹੀਜਾਤਿਖਾਕੂਹੀਤੇਉਠੇਤੇਫਿਰਹੇਦੇਆਖਰਖਾਕਾਫਿ
ਰਕੇਲਖਿਚਉਰਾਸੀਆਸਭਖਾਕੂੰਦੇਬੀਆਜੀਆਵੈਗੀਜੀਅਦੇਕੁਦਰਤਿ
ਕਰਤੇਕੀਆਜੇਤੇਖਾਕੀਕੂਹਹੈਨਜਲਥਲਹੋਦੇਖਾਕਾਸੋਦੇਮਹਿਮਦਮਸ
ਤਫੂਰਾਭਰੇਸਫਤਾਕੀਤੇਆਪਖੁਦਾਇਦੇਜੋਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਸੜ੍ਹਦੇਦਿ
ਰਪਜਾਵਿਆਵੇਖੋਸਭਜਹਾਨਕਿਆਮਤਭਈਰੂਹਾਨੀਆਜੀਵਦਿਆ
ਕਿਆਪਰਵਾਹਾਜੀਵਦਿਆਨਹੀਮਰਦੇਮਰਦੈਕਰਕਹਾਇਆਨਾਮਰਸੂ
ਲਨੂੰਦੇਖਨਿਰੂਪਾਲੇਨਛੁਡਾਇਆਇਹੁਵਿਚਾਰਕਿਆਮਤੀਕਿਆਕਰਹਿਆ
ਮੇਤੁਏਫਨਹਾਦਿਸੇਨਰੋਮੁਸਤਫਲਏਸੋਖਬਰੀਆਇਆਰੋਜੇਸਰਨਦਿ
ਸਨੀਉਮਤਲੈਨਛੁਡਾਇਆਕੂੜੀਬਾਜੀਉਮਤੀਦੇਖਨਭੂਲੇਮੁਲਾਦੁਨੀਦਲੇ
ਦਿਕਾਰਨੰਕਲਮਾਪੜਨਰਸੂਲਾਕਲਮੇਇਕਪੁਕਾਰਿਆਦੂਜਾਨਹੀਕੋ
ਇਆਦੂਜੀਕੁਦਰਤਿਦੇਖਕਰਉਮਤਿਦਿਤਾਰੋਇਆਕਹਾਸੁਰਜਾਰਮਹੈਕਾ
ਸੁਕਾਨਕੀਆਲਾਕਹਾਤਿਨਦੀਅਉਮਤੀਜਲਥਲਥੀਆਰਵਾਨਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹਾਂਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫੇਕਹਾਸੋਤੇਰੇਯਾਰਾਂਚਉਦਾਹਕਹਾਖਾਨਵਾਦੇਹੈਇਆਂ
ਮਸਹਾਬਸਲਾਰਾਕਹਾਸੋਸੇਖਜਾਮਾਇਕਾਗਉਸਕੁਤਬਵਡੇਪੀਰਾਂਰਹਿਆ
ਨਜੁਸਾਤਿਨਾਦਾਮੋਈਅੰਤਜਹੀਰਾਂਨਉਨਿਸਾਨੀਰਹਿਗਈਆਖਰਹੋਇ
[illegible]ਆਖਰਨਉਠੀਜਾਇਸੀ।ਕਿਸਨੂੰਰਹਿਸੀਜਾਦਾਆਖਰਰਲ
ਨਾਪਾਕਨਾਲਜਾਇਬਲਿਹੋਸਨਸੁਆਹਾ।ਨਾਨਕਬਾਜੀਕੂੜਦੀਹੋਸੀਅੰਤ
ਫਨਾਹਾ।ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਮੀਰਮਲਕਸੁਲਤਾਨਾ।ਪੜਪੇਕੰਬਰਆਉਲੀ
ਏਗਏਨਿਸਾਨਬਜਾਇ। "੩੨" 'ਸੁਆਲਹਾਜੀਆਂਸੁਰਾ।
'ਆਖਨਕਾਜੀਨਾਨਕਾ।ਲਿਖਿਆਵਿਚਕੁਰਾਨਾ।ਫੇਰਤਵਲਾਦਿਨੰ ਬੀਏਸੋਹੋ
ਇਮੁਸਲਮਾਨਾ।ਕਾਇਮਹੋਇਕਿਆਮਤੀਸਾਬਤਰਖਿਈਮਾਨਾ।ਬਹਿਸਨਕੂ
ਹਾਅਮਾਨਤੀ ਵਤਿਨਾ ਆਵਨਜਾਨਿ।ਕਾਫਰਜਲਦੇਆਤਸੀਬਹੁਤੇਲਾਹਿ
ਨਿਅਜਾਬਾ।ਕੁਕਰਨਪਏਮਸਾਣਵਿਚਆਤਸਜਲਣੇਹਿਸਾਬਾ।ਬਾਝੁਮਹੰਮਦ
ਮੁਸਤਫੇਕੋਇਨਲਏਛੁਡਾਇ।ਜਿਨੰ ਕਲਮਾਂਆਖਿਆਵਗਦਾ।ਭਿਸਤੀਜਾ
ਇ।ਪੂਰਾਪੜੀਆ।ਭਿਸਤਵਿਚਹੋਇਤਿਨੰਨਸੀਬਾ।ਰਾਹਿਮੈਤਾਨੀਕੁਫਰਦਕੀ
ਤਾਜਿਨੰ ਪਲੀਤਾ। '"੩੩" 'ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ। "
'ਨਾਨਕਆਖੇਹਾਜੀਆ।ਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਾ।ਜੋਹੋਈਅਰਬਾਨਸੋਰੋਲ
ਹਸੀਸਭਅਜਾਬਾ।ਨਾਕੋਮੁਸਲਮਾਨਹੈਕਾਇਮਕਿਉਕਰਿਹੋਇ।ਕਾਇਮਰਹੇ
ਨਪੇਕੰਬਰਾ।ਲਖਸਵਾਈਸੋਇ।ਸਵਾਲਖਪੇਕੰਬਰਾ।ਕਿਥੇਤਿਨਾਮੁਕਾਮਾ।ਉ
ਮਤਿਅੰਤਨਪਾਈਐਜਲਬਲਿਥੀਇਸਮਾਨਾ।ਕੇਤੜੇਆਅਵਤਾਰਲਖਸ
ਲ ਬਲਿਹੋਇਖਾਕ।ਸਭੇਅਉਤਰਪੇਕੰਬਰਾ।ਫਿਰਜੇਮੋਹੋਇਨਬਰਾ।ਬਲ
ਨਨਬਾਤੀਹਮਜਾਜਾਲਿਬਲਿਹੋਹਿਐਗਿਆਰਾ।ਕਿਥੇਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਾਉ
ਮਤਿਅੰਤਨਪਾਰਾ।ਖਾਕੂਸੇਤੀਮਿਲਗਏਲਾਹਨਨੰਅਪਣੀਸਾਰਾ।ਜਿਤੀਦਿ
ਸੇਪਰਤਗੀਸਭਭਈਮਸਾਣਿ।ਪਹਿਲਾਦੇਜਕਸਿਕਮਹੈਰਹਿਨਨਦੋਇਈ
ਮਾਨਾ।ਲਾਲਚਦੁਨੀਲਪੇਟਿਆ।ਕਾਇਮਹੋਆਨਕੋਇ।ਕਾਇਮਇਕਖੁਦਾ
ਇਹੈਅਵਰਨਦੂਜਾਕੋਇ।ਰਹਿਦੇਕੂਗਏਮਾਨਤੀਲਖਚਉਰਾਸੀਮਾਹਿ।
ਲਖਚਉਰਾਸੀਮੇਦਨੀਘਟੇਨਵਧੈ ਉਤਾਹਿ।ਏਹੁਕਾਇਮਦੁਨੀਵਿਚਹੋਰਨ
ਕਾਇਮਕੋਇ।ਜਿਨੰਨੰਮਧਰਾਇਆ।ਰਹੇਨਕਾਇਮਸੋਇ।ਬਧਾਜੁਸਾਜੇਖੁ
ਲੇਫਿਰੇਚਉਰਾਸੀਐਠਾ।ਮੁਲਾਬਰਹਮਣਨਬੁਝਹਿਬੁਝਨਫਕਰਨਿਹੈਗਾ।

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਜੋ ਤੂੰ [illegible] ॥ ਹਾਜੀਆ [illegible]
ਸਚੀਖਬਰ [illegible] ਕਿਵਹੁਆ ਨੂਰ [illegible] ਫਿਰਕਿਥੇਜਾਇ ਸਮਾਇਆ
ਰਤੁ ਸੁਰਤ ਨ ਕਿਛੁ ਕਿਸੁ ਬਣਾਇ ਖੇਲ ਕਿ ਸਜਗਾਇਆ ਨੂਰ ਨੋ ਕਿਸ ਮੇਲ
ਆਤੇਲਜੀ॥ ਕਿਰਹਿਤ ਸਲੜੀਤਾਂ ਤੂੰ ਅਣਛਣਕੀਰਾ ਮੀਰ ਅੰਦਰ ਮੀਰ ਤੂੰ
ਪੀਰ ਅੰਦਰ ਪੀਰਾ ਤੂੰ ਹਾਦੀ ਕੀਜਾਂਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਹਾਦਾ ਕਿਆ ਠੇਗਾ॥ ਅਸਾ ਕੋ ਛਨ
ਸੁਝਈ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਫਕਰ ਅਲਿਗ॥ ॥੩੫॥ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕ
ਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਹਾਜੀਆ ਸਚੇ ਸੁਣਹੁ ਨੀਸਾਨਾ ਵਾਹੇ ਪਾ
ਣੀ ਰੂਹ ਹੋਏ ਨ ਤੈਸਤੀ ਨ ਤਬੇ ਜਾਣਾ ਅਉਲਤ ਖਸਮ ਮਿਲਾਪ ਤੇ ਮਿਲਹਿ ਉ
ਨ ਫਤੇ ਦੋਈਆ ਦੂਹਾ ਦੀ ਮਿਲ ਜਿਦੜੀ ਇਕਦ ਖਾਈ ਸੋਈਆ ਲਖ ਚਉ
ਰਾਸੀ ਰੂਹ ਮਿਲ ਤਿਨ ਬਣਾਇਆ ਰੂਪਾ ਜੁਸੇ ਹੋਇ ਰੂਹ ਮਿਲ ਲੋ
ਖ ਚਉਰਾਸੀ ਸੂਤਾ ਤੇ ਸਾਹੀ ਇਕ ਆਦਮੀ ਹੋਰ ਅਸੰਖਾਸ
ਤਾ ਗੈਰਦੇ ਪਾਣੀ ਤੇ ਭੁਇ ਗੁਨਾ ਗੁਨਸ ਛਾਤਾ ਜਿਨ ਸਈਤੇ ਉਪਜਾ
ਫਿਰ ਤੇਤਹੀ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਖਲਕ ਦਾ ਰਹੇ ਨ ਕਬਹੂ ਤਾਹਿ॥
ਲਖਿ ਚਉਰਾਸੀ ਉਪਜਾਹਿ ਅਰਿ ਮਿਲਹਿ ਸੋਖਾਕੂ ਨਾਲਾ ਹੋਇ ਖਬੀਰ ਜੋ ਦਿਖ
ਗਹਿ ਸੁਰਿ ਸਾਡੂ ਹੋਇ ਇਰਵਲਾ ਹੋਰੀ ਤੇ ਹੋਇ ਓਰ ਕਿਹੁ ਆਪੇ ਰੂਪ ਬਣਾਇਆ॥
ਜੈਸੇ ਸੁਆਂਗੀ ਸੁਆਂਗ ਕਰਿ ਅਚਰਜ ਖੇਲ ਦਿਖਾਇਆ ਰੂਹ ਜਸਤਨ ਪਾਠ ਹੈ
ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਜੇਹੀ ਅਜਲ ਸਆਵਹੇ ਤੇ ਰੇਂਪਰਹੈ ਜਿਨਾ ਮਿਸਰ ਪੰਡ
ਤ ਅੰਪੇਲ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਰੋਲਾ ਹੋਰੇ ਕੋਸ ਮਸ਼ਾਈਐ ਅਗੋ ਸਮਝੂ ਨਿਹੋਰਾ ਜੇ
ਸੋ ਪੈਂਦਸ ਣਾਈਐ ਭੁਜਹਨ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਤਿਨਾ ਨਾਲ ਨ ਕੂਸ਼ੀਐ ਜੋ ਸਬਦੇ ਦੇ
ਚੋਰਾ ਪੋਦਿ ਕਿਤਾਬਾ ਨਾਮੂ ਹਿ ਨਾਹਿ ਛਕਰ ਦੀ ਗਾਲਿ ਖੁਦੀ ਤਕਬਰੀ ਕਰਿ ਮੂ
ਏ ਫਤਨ ਦੇ ਸਨ ਕਾਲਿ॥ ॥੩੬॥ ਸੁਆਲ ਇਮਾਮ ਕਲੀਮ ਦੀ॥
॥ਸੁਰਾ॥ ॥ਕਿਤੇ ਆਖੀਆ ਮਕਰ ਮੇਰੀ ਜੁਕਤੋ ਹੋ ਨਾਨਕ ਸਾਹਾ ਜਿਨ ਓ ਮੈਦਨ
ਗਬਿਦੀ ਤਿਨ ਕਉ ਣਿ ਮਨਾ ਹਾ ਪੁਜਨ ਮੈਗਸੁ ਨ ਫਕਰ ਦਿਲ ਜਿਨ ਦੇ ਸੈਗਾਹਿ
ਹ ਜਲਦੇ ਆਤਸ ਹਾਵੀਏ ਭੂਨ ਹੋਇ ਨ ਅੰਗਾ ਪਾਇਣ ਦੂਖ ਮਸਾਣ ਵਿਚੁ
ਜਲ ਥਲਿ ਹੋਨ ਸੁਆਹਾ ਜਲਦੇ ਪਏ ਪੁਕਾਰਣੀ ਕਿਇਨ ਸੁਣਦਾ ਆਹਾ ਬੂ
ਝਹਨ ਬੀਰ ਸੁਲਦੇ ਪਾ ਨਾਨਕ ਬਗੀ ਬਾਈ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਬੀਣਣ ਕੋਇਲ ਨਜ
ਉ ਅਗਨ ਸ਼ੂਲੂ ਟਕਾਈ ਕਿਇਨ ਪੁਛਿ ਬਾਤੜੀ ਕਿਇਨ ਲਏ ਛੁੜਾਇ ਭਿਸਤੀ

ਵਾਸਨਪਾਇਨਿਬਾਝੁਰਸੂਲਖੁਦਾਇਭਿਸਤਿ[illegible]ਤਦੇਕਾਜੀ[illegible]
ਦਵਾਣਾਆਖਣਾਹਿੰਹਿਕਤਿਾਬਾਨੋਸੋਈਫਿਰਫਿਰਆਖਿਆਸੋਈਫੇਰਨਆਖ
ਨੀਰਹੇਮਜੀਦਕਲਾਮੁਆਖਿਆਰਿਮਿਲਦੇਖਾਕਸਉਰਿਕਿਆਆਤਿਬੀਏਕਿ
ਆਆਜੇਹਕੀਸੂਰਤਿਭਜਈਫਿਰਨੋਵੈਨਾਸਿਕਾਇਮਬੀਏਕਿਆਅਤੀ
ਕਹੈਕਰੀਮਸਦਾਤਿਾਰਹੇਅਮਾਨਤਖਾਕਕੀਗਿਜਿਕਿਆਆਤਿਹਦਾਮੂਏ
ਫਿਰਨਉਪਜਾਹਿਹਿੰਦੂਕਿਤਾਬਾਰਦਾਿਰਦਿਤਉਰੇਤਅੰਜੀਲਕੁਤੀਜਾਰਦਿ
ਜੰਬੂਰਾਏਤ੍ਰਾਏਮਨਸੁਖਹੈਨਬੀਆਫੁਰਕਾਨਮਨਜੂਰਾਇਸਜਮਾਨੇਪਾਤਿ
ਸਾਹਕਲਾਮਅਜੀਦਕੁਰਾਨਾਰਹੇਕੁਰਾਨੇਬਾਧੇਬੀਸਨਅੰਤਸੈਤਾਨਾਜਿਸਜ
ਮਾਨੇਅਮਲਹੋਇਕੇਇਕਠੇਹਨਮੂਲਾਚਿਹਦੇਰਗਾਰਦੇਈਨਲਹੈਭਰੇਸਭ
ਤਰਸੂਲਾ॥ ॥੩੭॥ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਸੁ
ਣਿਹੋਸਜਦਕਰੀਮਦੀਚਾਰੇਮੰਨਕਿਤਾਬਾਚਾਰੇਕਉਲਖੁਦਾਇਦੇਰਦਿਆ
ਚਕ੍ਰਨਅਜਾਬਾਮੂਏਫੇਰਨਆਵਨੀਗਧਿਨਆਮਾਨਤਨਾਵਾ ਨਾਵਮਉਿ
ਤਿਨੋਹੋਵਈਲਖਆਵਹਿਲਖਜਾਹਿਚਾਰਆਕਿਸਨਹੋਇਅਸੈਖਲਖਿ
ਹੇਮਦਨਾਵਾਚਿਹਫੇਰਿਆਇਆਰਹੇਮਰਾਤਬਬਦਾਖਾਨਥ ਵੀਨਨ
ਵਲੀਮੀਰਵਜੀਰਪਾਤਿਸਾਹਾਨੁਸੋਨਰਹਿਦੇਖਿਰਕਿਸੋਗਹਿਨਮਰਾਤਬਜ
ਇਜਿਤਨੀਰੂਹਅਮਾਨਤੀਤਿਨਮਰਾਤਬਨਲਾਉਤਮਮਾਧਿਮਲਿਖੇਮਿਲੇ
ਹਿਦੂਤੁਰਕਚਉਰਾਲਾਇਕਆਵਣਇਕਜਾਹਿਉਠਿਆਵਾਗਉਨੀਸਾਰਾ
ਅਲਲਾਹਿਆਇਨਜਾਵਈਸਚੋਇਹੁਅਸਾਰਾਜੇਸੋਗਠਗਨਬਾਤ ਦੂ
ਤੁਟਿਧਰਤੀਪਾਨਾਚਿਹਜੇਹੀਆਸੂਰਤਾਚੋਰੂਠੋਨਿਕਲਿਆਨਿਆ[illegible]
ਤਮਾਸਾਰਬਦਾਖਾਕੀਰਹੇਨਜਾਹੀਆਵਾਗਉਨਖੁਲਕਾਦਾ[illegible]
ਮੰਗਾਨਾਨਕਸਚੁਅਲਾਵਦੇਸੁਣਹੁਕਰੀਮਸਦਾਤਿਜਿਨਉਮੇਦਨ[illegible]
ਸੋਰਹਿਸਦਾਨਪਾਕਾਚਿਇਕ ਬਤਾਵਿਚਬਧੀਕੀ[illegible]ਜਲਦੇਕਰਨਿਕਾ
ਇਆਅਜਰਾਈਲਫਰੇਸਤਾਦੇਦਾਬਹੁਤ ਸਜਾਇਵਕਬਰਤਿਨਜਲਾਇਸੀ
ਜੋਹੋਏਮੁਸਲਮਾਨਾਜਿਨਾਈਮਾਨਨਾਰ ਖਿਆਲਗੋਰਸਕਦੂਨੀਹਰਾਮੁਖੁ
ਟੀਮੁਸਲਮਾਨਦੀਭਈਮਨਫਰਮੰਗਾਆਤਾਸਿਜੇਥੀਦਾਧਿਆ ਚੂਨਾ
ਇਨਪੰਗਾਰਬਿਸਪਾਰੀਚੂਨੇਚਉਬੈਮਿਲਨਜਿਪਾਨਿਤਿਦਨਲਾਕਗੁ
ਲਾਲਬਹੁਸਾਹਿਬਜਾਦੇਖਾਨਾਹੇਵਨਿਨਤਹੇਸੈਰਾਬੀਚਿਪਜਹਿ ਸਿਧਅਰ

[illegible]
ਜੁਸੇ ਦੇਇ ਹੋਵਨ ਸ੍ਰੀ ਪਕਰੂ ਪੜ੍ਹੇ ਵੇਗੀ ਲਗਨਿ ਨਸੋਇ ਪਹਿਲੇ ਆਤਸ ਜੇ ਦ
ਧਾਲਿ ਬਾਲਿਓਹਿਆ ਸੁ ਆਹਿਤਾ ਫਿਰਨਿ ਆਤਸ ਤਿਸ ਦੇ ਹੇ ਅਲਹਿ ਆਪ ਗ੍ਰ
ਆਹਿ ਮਿਲਨਿ ਜੇ ਖਾਕੂ ਸੰਗ ਜੇ ਸਾਹਦੇ ਬਹੁਤ ਕਸਾਸਾ ਸਭਨਾ ਦੇ ਵਿਚਿ ਪਜਾਦੇ
ਆ ਤਾਂ ਉਸ ਹੇ ਛਿਆ ਆਸਾ॥ "੩੮" "ਸੁਆਲ ਇਸਮ ਕਰੀਮ ਦੀ
ਨਸੂਰਾ" "ਕਹੇ ਕਰੀਮ ਦੀ ਸਨਕ ਤੂ ਹਾਦਾ ਕੀਤੋਲਿ ਕਿਤ ਕੂ ਹਾਲ ਕੇ ਨੂੰ
ਹਰੈ ਨਿਕੇਤ ਨਭਾਰਬੇਲਾ ਕਿਤ ਕੂਕ ਦੂ ਬਰੀ ਕਹੈ ਸੋਟਕੇਤਬੂ ਹੋਇਆ ਕਿਹੀ ਸੂ
ਰਤਿ ਹੂ ਹਦੀ ਰੰਗ ਕਰਨੇ ਹਾਹੇਇਆ ਕਉਣ ਹਕੀਮ ਬਣਾਇਦਾ ਜੁਸਾ ਹੂਨ ਕੂਨਾ
ਏਹੁ ਹਕੀਕਤ ਸੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਵਡਾ ਅਖੁਨਿ ਬਹਿਦੇ ਕੇਹੜੇ ਜਾਇ ਹੋਨਿ ਏਹੀ
ਕਹੈ ਬਿਆਨਾ ਤੂ ਹੁਇਕ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਨਿ ਮੁਸਕਲ ਕਰਹੁ ਆਸਾਨਾ॥ ੩੯
"ਜਵਾਬ" "ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਸਰਾ" "ਨਾਨਕ ਆਖਣ ਹਾਹੁ ਸਾਵਿਆ
ਹੁਕਮੀ ਸਦਾਤਾ ਬਦੇ ਕਾ ਕੀਤੋਲੁ ਹੈ ਆਬੇਰੀ ਕੀਜਾਣਿਤਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕੀਮੇ
ਪਹੈ ਆਤਸ ਦਾ ਕੀਤੋਲਾ ਕਿਤ ਕਦੂਰ ਅਕਾਸ ਹੈ ਕਿਤਕ ਆਖੋਫਿਲਾ ਬਾਦੀ
ਸੂਰਤਿ ਹੂ ਹਦੀ ਤਿਸ ਦਾ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਾ ਆਤਸ ਨੂਰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਕਛੁ ਅੰਤ ਨ ਪਾ
ਰਮੇਪ ਰਖਾਨਿ ਦਰਗਾਮਹਲਿ ਵਿਚ ਚਾਨਣ ਸਭ ਹੀ ਜਾਇ ਫਿਰ ਰਖਾਨਿ
ਅੰਦਰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਲਏ ਸਭ ਜੋਤ ਛਪਾਇਆ ਆਬੀ ਖਾਕੀ ਦੇਇ ਮਿਲ ਜੁਸੇ ਹੋਹਿ
ਅਲੋਇ ਹਿਕ ਮਤਿ ਲਖ ਹਕੀਮ ਮਿਲ ਸਾਹਿਬ ਤਲਨੇ ਕੋਇਆ ਵਡਾ ਹਕੀਮ
ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਰਚੇ ਚਉਰਾਸੀ ਅੰਗਾ ਇਕਸੇ ਇਕਸੇ ਅੰਗਾ ਵਿਚ ਹੂਨਿ ਹੂਨਿ ਰੰ
ਗਾ ਭਇਆ ਪਲਾਕ੍ਰ ਅਕਾਸ ਤੇ ਕਰ ਹਿਆਵਜਾ ਰੂਹਾ ਕਾਇਆ ਰੂਦ ਬਤੀਰ
ਬਦੀ ਮਿਲ ਰੂਹ ਪੁਕਾਰੇ ਹਿਰੂਹਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤੁਖਮ ਹੈ ਤੁਖਮਾ ਅੰਤ ਨ ਕੋ
ਇਆ ਇਕਸੇ ਇਕਸੇ ਤੁਖਮ ਵਿਚ ਭਈ ਚਉਰਾਸੀ ਲੋਇਆ ਆਵਣ ਅਗਣਤਿ
ਰੂਹ ਜਾਵਨ ਅੰਤ ਨ ਕੋਈ ਇਕਦੂ ਹੋਲ ਖੇਹਿ ਲਖ ਅਲੇਇਆ ਕੀ
ਪੈਮੰਨ ਨੂਰ ਦਾ ਕਿਤ ਕਹਾ ਬਿਬਾਣਾ ਪਸਰਿਆ ਜਿਮੀ ਅਸਮਾਨਾ ਵਿਚਿ
ਹਿਆ ਸੁੱਚ ਨਦ ਮਾਰਗ ਇਕੋ ਹੂਨ ਕਿਸੇ ਦਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਬਿਦਾ ਫਿਰਲ
ਖ ਚਉਰਾਸੀ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਭੇਖ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਫਿਰਦਾ ਕਉਣ ਤਤ ਮਿਲ ਰੂਹ ਹੈਨਿ
ਰੂਹੁ ਹੈ ਆਪ ਖੁਦਾਇਆ ਅਰਬਾਨ ਸਭ ਮੇਲਕੈ ਵੈਰ ਵਰੋਧ ਪਵਧਾਇਆ ਆਪੇ
ਮਰੇ ਮਰੇ ਆਪ ਕੁਦਰਤ ਤਿਚ ਲਾਤਿ ਦਿਖਾਇਆ ਪਰਦੇ ਵਾ ਸੇਭਰ ਮਦੋ ਦਿਤੀ ਓਸੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਭਭੁਲਾਇਆਨਰਨਾਰੀਦੁਇਸਿਰਜਕਰਤੇਖਾਲੀਬਹੁਤੁਪਾਇਆ[illegible]ਨਸੋ
ਤੀਬੁਝਸੀਆਪੇਆਪਖੁਦਾਇ॥ ॥੫੦॥ ਸੁਆਲਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀ
ਨਸਦਾਤਸੁਰਾ॥ ॥ਕਹੋਇਆਮਕਰੀਮਦੀਸਾਹਿਬੋਨਾਨਕਸਾਹਾਕਿਥਹੁ
ਆਲਮਉਪਜਦਾਫਿਰਕਿਥੇਜਾਇਸਮਾਇ॥ਏਹੁਹਕੀਕਤਮੈਕਹੋਸੋਈਰ
ਸੁਲਖੁਦਾਇ॥ਇਕਾਇਕੀਹੋਇਰਹੈਦੂਜੀਰਹੇਨਜਾਇ॥ਦੂਜਾਆਖਣਸਾਕਿ
ਹੈਜਮੈਤੇਮਾਰਿਜਾਇ॥ਸੋਕਿਉਮੰਨੀਐਨਾਨਕਾਜੋਕਾਇਮਰਹੇਨਥਾਇ॥
॥੫੧॥ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਹਿੰਦਗੀ
ਸੁਣਹੁਕਰੀਮਸਦਾਤਿ॥ਉਪਜੈਆਲਮਖਾਕਤੇਫਿਰਖਾਕਉਮੇਇਨਥੋਤ॥
ਹੋਰਨਬਾਤੇਨਿਆਮਤਾਏਟੇਗੁਨਾਗੁਨਾ॥ਖਾਕਹੋਵਨਆਦਮੀਨੂੰਤੂੰਹੋਇ
ਮਜਮੂਨਾਨਤਰਉਆਸਉਪਜਣੀਆਸਹੁਜੁਸੇਪਾਕਾਗਹਿਆਸੁਮੇਦਾਹੋ
ਇਆਧਾਰਿਆਨਉਨਪਾਕਾਨਿਆਮਤਿਤੇਵਿਸਟਭੁਇਆਮਿਲਿਆਜੋ
ਆਦਮਸੈਗ॥ਖਾਧਾਕਾਣਕੁਕਰਅਵਰਅਗਣਤੀਰੰਗ॥ਵਿਸਟਤੇਕਈ
ਉਪਜਾਹਿਜੀਆਜੰਤਅਪਾਰ॥ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨਦੀਫਿਰਧਰੇਅਉਤਾਰ॥
ਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਦੇਖੋਲੇਨਾਨਕਸਾਹਿ॥ਜਿਨਪਛਾਣਾਰਬਦਾਫਿਰ
ਰਬਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਸਿਰਪੁਸੀਦਾਰਖਿਆਅਰਬਾਨਸਰਮਾਹਿ॥ਜੋ
ਜਾਹਰਕਰੇਸਾਹਾਨਿਵਿਚਭਿਸਤਿਨਦੋਜਕਤਾਹਿ॥ਰੂਹਾਨੇਰੂਹਖਵਣੀਫਿ
ਰਰੂਹਾਤੇਰੂਹਹੋਇ॥ਆਵਣਗਉਣਜਹਾਨਦਾਵਿਰਲਾਜਾਨੈਕੋਇ॥ਦੇਖਿ
ਪੈਦਾਸਿਰਸਿਧੀਪਾਟਿਦਿਧਿਕਿਸੇਨਆਖਿਆ॥ਦੂਜਾਹੋਆਨਹੋਸੀਅਵਰ
ਤੇਤਾਰੇਤਾਕਾਲਖਅਠੀਅਟੁਸਤਰਕਾਮਾਹਿਰਸਨਲਖਹੋਇ॥ਇਕਿਆ
ਵਨਇਕਜਾਹਿਉਠਿਗਣਤੀਗਿਣੈਨਕੋਇ॥ਲਖਅਉਤਾਰਪੈਕੰਬਰਾਉ
ਮਤਿਅੰਤਨਪਾਰਾ॥ਮਰਿਮਰਿਮਿਲਦੇਖਾਕਸੋਫਿਰਿਹੋਰਿਹੋਇਅਉਤਾਰ॥
ਲਖਕਿਤਾਬਾਲਿਖਿਗਇਬਹੁਤੇਜਿਥਾਹੁਫੇਰ॥ਲਖਲਿਖਲਿਖਸੀਉਪਜਸੀਓ
ਇਫੇਰ॥ਲਿਖਿਰਖਾਹਿਫੇਰਾ॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਹਾਜੀਆਮਿਸਰਪਾਧੇਲਖਾਬ੍ਰ
ਹਮੇ॥ਬਿਸਨਮਹੇਸਲਖਮਰਜੀਲਿਖਨਵਿਤਾਲਿਖਨਬੇਦਬ੍ਰਹਮਾਕਰਿ
ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਨਾਲ॥ਮਰਿਫਿਰਜੰਮਨਿਬਾਪੜੇਫਿਰਲੋਦੇਬੇਦਸੰਭਾਲ॥
ਬੇਦਹੁਫੇਰਕਤੇਬਕਰਿਵੈਰਵਿਰੋਧਕਮਾਹਿ॥ਲਖਿਲਖਿਦਾਨੇਵਣਤੇਕਤ
ਲੋਹੋਮਰਜਾਹਿ॥ਸਿਟਸਰਕਤੀਦੁਇਸਾਜੀਆਉਤਮਿਅਧਿਮਲੋਇ॥ਮਰਦੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਫੇਰ ਦਿਤੋਸੁ ਕਰਿ ਮਾਫਿ ਫਿਰਿ ਮਾਣੀ ਹੋਹਾ। ॥੪੨॥ ।ਸੁਆਲ ਤਰਗੀਲੀ
ਦੀਇਆ। ।ਸੂਰ। ।ਕਹੇ ਇਆਂ ਅਕਰੀਮ ਦੀ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੁਆਲ
ਹਕਿ ਬਿਗਾਨ ਜੋ ਰਖਿਨ ਤਿਨੰ ਹੋਸੀ ਕਉਣ ਹਵਾਲ ਜੇ ਇਥਾਊ ਸੋ ਮਿਲੇ ਵਤਿ
ਨਾ ਆਦਮ ਹੋਇ। ਲੇਣਾ ਦੇਣਾ ਦੁਨੀਦਾ ਫੈਸਲਿ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਹੋਹਿ। ਕਰਨ ਗਰੀ
ਬਾਉ ਪਰਿ ਜਾਲਮ ਬਹੁਤੇ ਜੋਰਾਵਰ ਕਨਿ ਖੜੇ ਜਤੀਮ ਬਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ਸੋਰ।
ਅਦਲ ਨ ਹਾਕਮ ਕਰਸਨੀ ਲੁਟਿ ਲੈਸਨਿ ਧਾਰਿ ਬਾਰ। ਇਹੁ ਹਕੀਕਤ ਮੈਥਿ
ਕਹਿ ਦੇਹੋ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰ। ਰੋਜੁ ਮਹਸ਼ਰ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਜਿਥੈ ਲੈਨ ਹਿਸਾਬ। ਕਿਤਾ
ਬਾ ਲੇਣਾ ਦੇਣਾ ਦੁਨੀਦਾ ਕਰਨਿ ਜਵਾਬ ਸੁਆਲ। ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਲੈਵਲ ਈਦਾ
ਕਿਸ ਬਿਧਿ ਦੇਨ ਦਿਵਾਇ। ਕਹੋ ਇਆਂ ਅਕਰੀਮ ਦੀ ਇਹੁ ਫੈਸਲ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਲੇਨ।
॥੪੩॥ ।ਜਵਾਬ। ।ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੂਰ। ।ਸੁਣਹੁ ਇਆਂ ਅਕ
ਰੀਮ ਦੀ ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਫਕੀਰ। ਹਕਿ ਬਿਗਾਨ ਜੋ ਰਖਿਨ ਸੋ ਹੋਸਨ ਬਹੁਤ ਜਹੀਰ
।ਉਇ ਪੂਰੇ ਜੇ ਨ ਚੌਪਾਇਆ ਨ ਕਿਤਿ ਨੰ ਦੇਵੇਗਾ। ਲੈਨ ਦੇਨੰ ਨ ਛੁਟੈ ਲਦ ਲਦ
ਲੈਸਨ ਬੇਰਾ ਦੇਦੇ ਬਹੁਤ ਸਜਾਇ ਕੇ ਲੈਨ ਗੇ ਸਭੇ ਹਿਸਾਬ। ਜਿਨੰ ਜੁਲਮ ਕ
ਮਾਇਆ ਦੁਨੀ ਵਿਚ ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਮਤਿ ਇਹੁ ਅਜਾਬ। ਬਦਰ ਫਿਛੁ ਅਉਤਾ
ਰ ਧਾਰਿ ਕਲੰਦਰ ਦੇਨ ਸਜਾਇ। ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਸਨ ਨ ਛੁਟੇ ਕੀਤਾ ਪਾਸਨਿ
ਆਪ। ਦਰਿ ਦਰਿ ਦੇਸਨ ਮੰਗਤੇ ਜੋ ਖਾਂਨ ਬਿਗਾਨਾ ਮਾਸ। ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਸੁਣ ਕਰੀ
ਮਦੀ ਬੁਰਾ ਤਿਨੰ ਦਾ ਹਾਲਿ ਫਿਟ ਅਵੇਹਾ ਖਾਇਆ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦੇ ਜੋ ਫੇਰਾ ਦੇਣ
ਲੇਣਾ ਨ ਛੁਟੇ ਸਹੇ ਸਜਾਈ ਫੇਰਾ। ਹਾਥੀ ਘੋੜੇ ਉਠਿ ਖਰਿ ਛੇਲ ਬੈਲ ਅਉਤਾ
ਰ ਜਿਨੰ ਦੇ ਸਿਰ ਬਹੁ ਜੁਲਮ ਸੇ ਫਿਰ ਲੈਸਨ ਮਾਰਿ। ਹਠੀ ਪਰਿ ਦੇਸਾਂ ਨਵਰ ਫੇ
ਸਨਿ ਹੀ ਆਇ। ਲਹਣੇ ਹਾਰੇ ਨ ਛਡ ਹਿ ਲੈਸਨ ਮਾਸ ਵਿਚਾਇ। ਜੋ ਸਾ ਕੋਈ
ਬੀਜੀਏ ਲੁਣੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਸੋਇ। ਕਿਆ ਮਤਿ ਹੀ ਕੇ ਦਿਵਸ ਹੀ ਸਭੇ ਨਿਬੇੜਾ ਹੋਇ
ਖਾਹਸ ਫੇਰ ਗਲਿਆ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੇਰਾ। ਲਹਣਾ ਦੇਣਾ ਨੇਕ ਬਦਿ
ਹੋਸੀ ਸਭੁ ਨਬੇੜਾ ਖਾਹਸ ਅੰਦਰਿ ਜੋ ਮਰੈ ਫਿਰ ਲੇ ਉਠੈ ਨਾਲ। ਦੇਣਾ ਲੇਣਾ
ਨ ਛੁਟੇ ਲਈ ਅਗੇ ਸਭੇ ਸੰਭਾਲ। ਜੇ ਸੀ ਖੇਲ ਚਉ ਸਾਸ ਦੀ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੈਸਾ
ਰ। ਪਕੜ ਫੇਰਨ ਆਵਈ ਪਾਇਆ ਜੁ ਅੰਦਰ ਵਾਰ। ਪਹੁਤਾ ਸਾਹਿਬ ਖੁਦਾਇ ਨੇ
ਫੇਰਨ ਜੋ ਮੇਸੋਇ। ਕਾਇਮ ਮਿਟੀ ਤਿਸ ਦੀ ਕਿਚਰ ਨ ਦਿਨੀ ਹੋਇ। ॥੪੪॥
।ਸੁਆਲ ਇਆਂ ਅਕਰੀਮ ਦੀ ਸੂਰ। ।ਸੁਣੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਹਿਦੀਆ ਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੀਕਰੀਆਏਦਾਹਿਦੀਚਾਰਫਰੈਸਤੇਬ੍ਰਹਮਾਂਬਿਸਨਮਹਾਦੇਵਾਂਚੌਥੀਸਕਤਿ
ਫਰੇਸਤਾਕਹੇਭਵਾਨੀਜਾਣਿ।ਚਾਰੋਖਾਲਕਖਲਕਦੇਹਿਦੂਕਰਨਿਸਨਾਹਿ।
ਤੁਧੇਹੀਕੁਛਬੁਝਿਆਦੂਰਿਫਿਰਕਿ ਆਦਾਰਾਏਹੁਹਕੀਕਤਸਰੂਦੀਸਭਾਦੇ
ਇਬੂਝਾਇ।ਲਿਖਿਆਵਿਚਕੁਰਾਨਦੇਇਕੋਪਾਕਅਲਾਹਿ।ਦੂਜਾਨੂਰਮ
ਹੰਮਦੀਭਇਆਰਸੂਲਖੁਦਾਇ।ਬਿਨਾਰਸੂਲਖੁਦਾਇਦੇਤੀਜਾਹੋਆਨ
ਕੋਇ।ਹੋਇਜੋਮੁਸਲਮਾਨਕੋਕਹੇਨਸੀਹਤਸੋਇ।। ੪੫।ਜਵਾਬ।
ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਣ।। ।ਸੁਣਿਹੋਸੈਦਕਾਜੀਮਦੀਨਾਵਾਹੁਸਚੁਸਨਾ
ਹਿ।ਨੂਰੀਚਾਰੀਫਰੇਸਤੇਚਾਰੋਕਤੇਬੁਝਾਹਿ।ਅਵਲਨੂਰਖੁਦਾਇਦਾ
ਸਾਕਅੰਤਨਪਾਰ।ਨੂਰੇਬਾਲਿਆਚਰਾਗਇਕਸਕਤੀਕਾਅਉਤਾਰ।ਸ
ਕਤੇਤੀਨਫਰੇਸਤੇਬਰਹਮਾਂਬਿਸਨਮਹਾਦੇਵ।ਆਬੀਬਾਦੀਆਤਸੀਸ
ਹੁਕੀਕਤਿਏਵ।ਤੀਨੋਆਪਿਪਛਾਨਿਆਹਮਸਰਅਵਰਨਕੋਇ।ਆ
ਪੇਆਪਖੁਦਾਇਕਾਹਿਭਰਮਭੁਲਾਣੇਸੋਇ।ਤਾਨੋਕੀਆਹੁਕਮਨਬਰਹਮ
ਹੀਕਹੈਖੁਦਾਇ।ਆਤਸਾਸਿਸਲਚਰਾਗਦੀਇਕਬੀਲਾਖਜਗਾਹਿ।
ਆਤਸਹੀਤੇਉਪਜੈਏਹਤੀਨੋਹੀਦੇਵ।ਲਿਖਿਆਤੀਨਕਤਾਬਾਵਿਚਬਰ
ਹਮਾਂਬਿਸਨਮਹਾਦੇਵ।ਹੋਵਆਵਾਜਗੈਬਦਾਸੁਣਿਆਤੀਨੋਦੇਵ।ਹਮ
ਤੇਖਾਲਕਖਲਕਦੇਹੋਰਅਵਾਜਾਕੇਤਾ।ਤੀਨੋਇਕਠੇਹੋਇਕਰਿਗਏਸਕ
ਤਿਕੇਦੁਆਰਾ।ਜਾਖੜੇਤੇਦਰਿਸਚੇਲਾਗੇਕਰਨਿਜੁਹਾਰ।ਪੁਛਨਿਤੀਨ
ਫਰੇਸਤੇਹਮਿਪਰਿਭੀਹੈਹੋਰ।ਹੋਆਅਵਾਜਗੈਬਦਾਹੋਰਕੇਤੇਅੰਤਨ
ਓੜਾ।ਕਵਨਪੁਰੀਕੇਦੇਵਤੇਹਮਕਹਾਂਬਸਾਕਿਸਲੋਇ।ਸੁਣਿਕਰਿਏਸਅ
ਵਾਜਨੋਫੇਸਮਾਧੀਹੋਇ।ਹੋਆਹੁਕਮਖੁਦਾਇਦਾਕੁਦਰਤਿਭਈਹਜੂਰ।
ਨੂਰਮਿਲਿਆਜਾਇਨੂਰਨੋਹੋਇਰਹੇਭਰਪੂਰ।ਦੇਖਨਲਗੇਮਹਲਨੋਪੂ
ਰੇਹੈਅੰਤਿਆਨਾਲ।ਆਗਿਆਹੋਈਸਕਤੀਨੋਇਕਅੰਡੇਤਿਹਾਂਦਿਖ
ਲਾ।ਦੇਖਨਅੰਡੇਫੋਰਕਰਿਵਿਚਤਬਕਿਵਸਾਹਿਕਈਲੋਇ।ਬਰਮੇਬਿ
ਸਨਮਹੇਸਲਾਖਗਣਤੀਅੰਤਨਕੋਇ।ਰਾਮਕਿਸਨਪਰਸਰਾਮਲਖ
ਮਛੂੰਕੱਛਅਵਤਾਰ।ਨਰਸਿੰਘਬਾਵਨਬੇਪਲਖਕਈਬੇਰਾਹਿਨਪਾਰ
ਕੇਤੇਲਖਮਹੰਮਦਾਅੰਤਨਲੇਆਲੇਆ।ਇਕਤੇਹੀਬਰਹਮੰਡਦਾਅੰ
ਤਨਪਾਏਕੋਇ।ਬਲਨਚਰਾਗਬਿਅੰਤਲਖਬਿਸਮੇਹੋਇਬਿਅੰਤ।। ।।

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਡੂਨੂਰਸਲਾਹੀਐਜਿਸਥੀਭਏਅਨਿਤਾਨੂਰੇਬਕਿਆਂਛਰਣਾਇਕਾਇਕ
ਚਰਾਗਲਖਾਆਫਤਾਬਿਮਾਹਿਤਾਬਲਖਉਤਪਤਿਆਖਿਣਗਿਆਇਕਖਲ
ਕਕੇਅੰਤਰਿਉਤਪਤਿਖਪਤਅਪਾਰਾਂਲਾਵਾਲੀਦਰਗਾਹਦਾਕੇਤਾਕਹੇਸੁ
ਮਾਰਾਕਹੇਮਹੰਮਦਇਕਤੁਮਦਰਗਾਹਕਈਅਪਾਰਉਪਜਾਹਿਨੂਰਖੁਦਾ
ਇਕੇਖਪਤਨਲਗੇਵਾਰਾਸਭਖਾਕੂਤੇਉਪਜਾਹਿਕਾਨ ਹੈਵਾਨਨਬਾਤਾਨਾਨ
ਕੁਆਖੇਨਾਹਿਸਚੁਸੁਣਹੁਕਰੀਮਸਦਾਤਾਐਮਨਹੋਵੈਸੋਅਦਿਲਮਾਹਿਫਿ
ਫਿਰਿਹੋਵੈਖਾਕਾਖਾਕੇਹੋਇਨਬਾਤਫਿਰਬਾਤਨਿਆਮਤਿਪਾਕਾਜਾਨਹੈਵਾ
ਨੇਆਦਮੀਤਾਤੇਨੂਤਫੇਸਾਫਾਨੁਤਫੇਹੈਵਾਨਆਦਮੀਅਵਰਹੈਵਾਨੀਜਾਣਿ
ਕਾਨਹੈਵਾਨੇਆਦਮੀਮਰਿਫਿਰਿਆਦਮਹੋਨਾਪਾਨਿਮਰਤਬਾਕਿਆਮਤੀ
ਜੇਗੀਕਹੀਆਹਿਐਮਾਹੋਇਮੁਨਫਲਸੰਗਾਦਿਲਮਰਿਫਿਰਹੋਵਨਖਾਕਾਖ
ਕੇਪਰਬਤਪਥਰਾਪਥਰਤੇਫਿਰਧਾਤਾਚੂਨਾਂਹੋਵਾਹਿਪਥਰੂਦਾਇਆਆਤਸ
ਸੰਗਾਚੂਨੇਪਾਨੀਮੇਲਿਆਹੋਵੈਸੋਮਨਪੱਗਾਪਥਰਬਸੂਦਾਇਆਦਿਨਦਿਨਬ
ਢਤਾਜਾਇਕਹੇਸਾਹਿਜਰਜੁਗਲਗਿਪਥਰਨਾਮਕਹਾਇਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨ
ਦੀਲਹੇਮਰਤਬਾਏਹਾਹੇਵਨਪਥਰਖਾਕਤੇਮਰੇਮੁਨਫਕਦੇਹਿਐਮਹਿਹੇ
ਨਿਆਮਤਾਤਾਕੇਸੁਣਿਤੂਨਾਮਾਗਿਦਾਐਨਬਿਜਿਸੰਗੁਨੂਖਦਮਸੁਗਾਰਵਾਹਿ
ਮਿਸਰੀਖੰਡਨਬਾਤਗੁੜਮੇਵੇਗੁਨਾਂਗੁਨਾਰੰਗਨਕਪੜੇਤੇਲਦੂਧਹੋਇਨਬਾਤ
ਐਮਾਅਤਸਾਬਿਨਨਐਮਹੋਇਇਰਹੇਜੋਧਰਤੀਮਾਹਿ।ਸੁਣਹੁਕਰੀਮਾਸਈਦ
ਦਾਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹ। ॥੪੬॥ ।ਸੁਆਲਕਰੀਮਦੀਨਸ
ਦਾਤਿ। ।ਕਹੇਇਆਂਅਕਰੀਮਦੀਨਪੈਗੰਬਰਦੀਜਦਾਅਰੇਇਕਖੁ
ਦਾਇਹੈਏਥੇਕਿਉਦੁਇਮਦਾਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨੈਦੂਹਾਵਿਚਕਾਝਗੜਾਦਿਰ
ਖਹੁਸਚੁਸਲਾਮਤੀਕੁਨਮਲਾਮਤਿਛੱਡਗਦਿਹੁਜਿਸਨੇਰਦਨਾਂਦਤਨਾਲੀ
ਸੈਨਮਾਕਨੀਦੁਨੀਆਕਾਰਦੇਮਰੀਐਨਾਂਹੋਇਹਰਾਮਾਜੇਹਕੀਸਚੀਗਲ
ਹੈਦੂਹਾਵਿਚਕਝਗੜਾਇਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਤੇਦੂਹਾਵਿਚਉਗਾਕੋਇ।
॥੪੭॥ ।ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੂਫਾ। ।ਨਾਨਕਕਹੇਕਰੀਮ
ਦੀਇਕਸਾਹਿਬਦੁਇਹਦਾਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਏਹੁਫਿਰਕੇਤੂੰਗਦਿ।
ਦਾਇਮਸਚੁਸਲਾਮਤੀਖੂਨਨਗਹਿਸੀਮੁਲਾਜੋਕਾਫਿਨਇਬਾਦਤਰਬਦੀ
ਪਦੁਗਾਹਿਪਹੈਕਬੂਲਾਅੰਹੋਨਾਂਉਨਜਾਤਹੈਅਮਲਾਂਉਪਰਨਬੇੜਾਅ

ਮਨੋ ਬਾਝੋਮੈਮੈਨੇਪਉਸਨਿਦੋਜਕਸੋਣਾ॥ ॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਸੁਆਲਕਰੀ
ਨਸੁਰਾ॥ ॥ਕਹੈਇਮਾਮਕਰੀਮਦੀਸੁਣੋਹੋਨਾਨਕਸਾਹਾਵਿਚਕਿਤਾ
ਬਾਦੇਲਿਖਿਆਆਖਿਆਆਪਅਲਾਹਿਵਿਚਜਮਾਨੇ ਆਖਰੀ ਖਾਤ
ਮਨਬੀਰਸੂਲਾਪਿਛਲੇਸਭਮਨਸੂਖਹੋਨਿਤਿਨਾਂਮਨਸੂਮਲਾਸਭਹੀਹੋ
ਸੀਇਕਰੰਗਦੂਜਾਂਰੰਗਨਕੋਈਹਿੰਦੂਬਾਟਵੀਭੁਲਾਮੁਸਲਮਾਨਸੋਈ
ਮੁਸਲਮਾਨਮੁਸਲਮੀਣਹਿਨਕਿਆਂਅਤਿਤਾਕਿਹਿੰਦੂਫਰਨਨਾਪਾਇਨੀਲ
ਇਜੇਆਤਸਭਖਾਨਾਂਉਨਿਸਾਨੀਨਰਹੀਰਹਿਆਹਿੰਦਨਾਸਾਸਭੇਜਲਾਏ
ਆਤਸੀਉਠਿਗਾਇਆਨਿਰਾਸਾਹੋਜਾਰਿਆਆਤਸੋਹਸੋਜਲੀਨਾਉਠੇਖਾਕਾ
ਆਤਸਅੰਦਰਸਾੜਿਮੁਏਹਿੰਦੂਵਡੇਨਾਪਾਕਾ॥ ॥੪੮॥ਜਵਾਬ॥ ॥
ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਸੁਣਹੁਸੈਦਕਰੀਮਦੀਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹਾਵਿ
ਚਿਕਿਤਾਬਾਦੇਲਿਖਿਆ ਆਪਅਲਾਹਾਵਿਚਜਮਾਨੇਆਖਰੀਖਾਤਮਦੋਇ
ਰਸੂਲਾਇਕਨਾਨਕਇਕਮੁਸਤਫਜਾਸਨਦੋਹੇਨਮੂਲਾਰਹਿਸੀਖਤਮਜਮਾਂ
ਨੇਵਿਚਨਾਨਕਸਾਹਫਕੀਰਾਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੋਇਦੁਹਾਂਕੇਸਿਰਪੀਰਾ॥
ਦੋਵੈਫਿਰਕੇਫੇਰਸੀਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਆਸਨਤੀਜੇਰਾਹਿਵਿਚਦੋਵੈਫਨੀ
ਜਾਨਿਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੋਇਏਮਨਸੂਖੀਜਾਨਾਦੀਨਗਵਾਇਨ ਦੁਨੀਪ
ਰੋਹੇਵਨਬੇਈਮਾਨਾਆਪੇਹੀਛਡਿਜਾਹਿਗੋਤੇਬਧਿਕਰਕੇਦੀਨਾਹਿੰਦੂਧਰਮ
ਨਰਖਸਨਹੋਸਨਅੰਤਬੇਦੀਨਾਜੋਖਾਤਮਰਹੇਜਮਾਨੇਵਿਚਲੋਂਦੂਨਾਦੀਸਾ
ਰਾਦੁਨੀਭੁਲਾਂਮਖੁਦਾਇਦੀਰਹੇਕਦਮਾਂਨਾਲਾਪੀਰਫਕੀਰਖੁਦਾਇਦੇਸੂ
ਰਤਿਰਬਿਸੰਭਾਲਾਫਕਰਖੁਦਾਇਦਵੇਕਹੈਦੂਸਤੇਤਨਕੋਈਏਹਨਸੀਹ
ਤਿਸਾਮਲੀਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਪਿਛਲੇਸਭਮਨਸੂਖਹੈਕਹੈਤਿਨਾਂਦੇਨਾਵਾ॥
ਅਮਲਤਿਨਾਂਦੇਨਾਂਚਲੇਜਿਉਵਸਅਵਰਗਾਂਵਾਂਮੈਨਿਰਾਮਰਸੂਲਕੇਮੰਨ
ਹਿਕਿਰਸਨਕਰੀਮਾਦੁਨੀਆਂਕਾਰਨਉਮਤੀਕਰਸਨਕੂੜਮਹੀਮਾਲਾ
ਲਚਦੁਨੀਹਰਾਮੀਲੈਨਖੁਦਾਇਨਾਂਅਗੋਂਕੋਇਨਦਾਕਾਹਿਨਰਸੂਲਖੁ
ਦਾਇਕਉਡੀਮੁਲਨਪਾਇਦੇਰਾਮਰਸੂਲਾਂਦੋਇ ਪਾਰਿਪਾਰਿਫਿਰਸਨਦੇ
ਰਦੇਮੁਲਨਲੇਸੀਕਿਹੀਆਜਬਜਮਾਨਾਆਇਆਰਬਨਮਾਨੇਕੋਈਕ
ਉਡੀਉਪਰਵੈਰਦੇਔਗੀਲਾਇਨਕੋਈਪਤਨਾਂਉਖੁਦਾਇਦਾਭੁਖਿਆਂਰੋ
ਟੀਦੇਹਾਮਨਹਿਨਾਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੋਇਕਲੀਨਿਸਾਂਨੀਏਹਾਹੀਰੋਜੈਸੀਦਸਤੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈਕਉੜੀਮੁਲਨਪਾਇ।ਕਉੜੀਮੁਲਨਪਾਇਦੇ [illegible] ਨਮੀ
ਖੁਦਾਇਰਸੂਲਕੇਨਾਮ।ਕ੍ਰਿਸਨਅਵਤਾਰ।ਕਾਲੀਕਲਾਛਾਵਾਇਕੈਦਿਤੀਓਸੁ
ਸਭਭਰਮਾਇ।ਦੋਹਰੇਦੇਵਨਰਹਸਨੀਨਹੀਬੇਦਪੁਰਾਨਕੁਰਾਨ।ਮੁਸਲਮਾਨਸੀ
ਤੀਨ ਰਹਿਨਨਹੀ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ।ਜਾਤਿਸਫਤਨਰਹਿਸਨੀਸਭੋਹੋਸਨਏ
ਕਸਮਾਨ।ਨਾਹਿਤਲ ।ਇਕਖੁਦਾਇਹੈਹੋਰਫਨੀਸਭਜਹਾਨ।ਛੁਟਸਨਿਹਠਕਰਿ
ਬਾਬਰੇਸਚੁਨਕਾਹਸੀਕੋਇ।ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੇਮਜਬਨਰਹਿਸਨਦੋਇ।ਬੇ
ਦਕਤੇਬਪੁਰਾਨਮਤਿਅਉਰਕਰਾਨਕਤੇਬ।ਹੋਵੋਹਟਵਿਕਾਸਨੀਹੋਸਨਅੰ
ਤਨਖੇਦ।ਘਰਿਘਰਿਨਾਮਵਿਕਾਸਨੀ ਕਿਰਮਰਦੇਗਵਰਾਇ।ਅਗੋਕਉੜੀ
ਨ ਲਹੈ ਈਦੈਆਬਿਰਥਾ ਜਾਇ।ਸੁਣਹੁ ਇਮਾਂਮਕਰੀਮਦੀਸਚੀਗਬਿਕਲ
ਮਦੇਜਕਦੁਨੀਆ ਕਾਰਨੇਰੋਟੀਨੌਹੈਰਾਨ। ॥੫੦॥ ।ਸੁਆਲਇਮ
ਮਕਰੀਮਦੀਨਸੂਰਾ। ।ਕਹੈ ਇਮਾਂਮਕਰੀਮਦੀ ਸਚਾਦੇਹਸਨੇਹੁ।ਜਿ
ਸਬਿਧਕਾਇਮਹੋਇਤਾਨਿਸੋਈਅਮਲਕਰੇਇ।ਕਾਇਮਹੋਇਕਿਆਮਤੀਜੁ
ਸੇਖਾਂਕਿਨਖਾਇ।ਖੁਲੇਨਜੁਸਾ ਤਿਸਦਾਡਰਨਆਵੈ ਜਾਇ।ਕਉਣੁਇਬਾ
ਦਤਿਰਬਦੀ ਜਿਤੁਕਾਇਮ ਹੋਵੈਰੂਹ।ਫਿਰਨਫੇਰਚਉਰਾਸੀਬਹੁਤਿਹੋਇਨਧ
ਰੂਹ।ਕੋਹੀਸੁਰਤਰਬਦੀ ਕਿਸਬਿਧਲਾਈਐਧਿਆਨ।ਕਿਸਬਿਧਿਚਲੇ
ਸਾਧੀਅਨਿਸਚਾਦੇਇਬਿਆਨ।ਖਾਤਮਾਇਸਜਮਾਨਦਾਤੂੰਨਨਕਸਾਹਬ
ਕੀਓ।ਮੀਰਾਂਅੰਦਰਿਮੀਰਤੂੰ ਪੀਰਾਂ ਅੰਦਰਪੀਰ।ਮੁਰਸਦ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕਦਾਦੂ
ਜਾਂਦਸਾਏਰਾਹੁ।ਸਚੁ ਹਿਕੀ ਕਤਿਸੋਪਰੇਦੇਹੋਹਕਿਸਨਾਹਿ। ॥ ੫੧ ॥
।ਜਵਾਬ। ।ਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ। ।ਨਾਨਕਆਖੈਰਾਹੁ ਸਚੁ ਸੁਣਹੁ
ਇਮਾਂਮਕਰੀਮ।ਜੀਵਦਿਆ ਤੂੰ ਹੋਇਰਹੁ ਦੁਨੀਆਂਵਿਚਪਤੀਆ [illegible]
ਸਕਖੁਦਾਇਦੇਮਨਅੰਦਰਮੁਕਿਲਾਇ।ਇਕਹਿਕਨੀਇਸਕਹੈਹਕੋਹਕ
ਕਮਾਇ।ਰੋਗਸਾਨਸੀਨੀਹੋਇਰਹੁਧਰਤੀਸੀਸਟਿਕਾਇ।ਭਰਪੂਰਬਾਦਤਿ
ਰਬਦੀ ਚਿਲੇਬੈਠੇਜਾਇ।ਦੂਜਾਇਸਕੁ ਸਾਚ ਬੰਦਗੀਭੁਲੈਭਲੇਸਾਰਿਤਿਅ
ਗਾਇਕਾਇਕੀਹੋਇਰਹੁ ਤਾਂਜਾਗਨਤੇਭੋਗ।ਤੀਜਾਇਸਕਜਹੀਰਹੈਖਾ
ਣਾਪੀਣਸਭਜਾਇ।ਬੈਠਹੁਆਸਨਮਾਰਕਰਜੋਗਧਿਆਨੇਲਾਗ।ਆਹਿ
ਸਿਹਰਇਕਪਹਿਰਰਖਿ ਤੀਨਿਤੀਨਰਹਨਨਦੋਇ।ਆਵਾਗਉਣਨਹੋਇਦਿ
ਰਜੇਨਿਤਨਿਤਸਾਧੇਕੋਇ।ਚਉਥਾਇਸਕਮਜਾਜਹੈਜਿਉਦੀਵਾਹਿਜਲਹਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਫਗਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀਆ ਤਸਇਸਕ ਵੀਇਸਕਉਸਕਮੀਤਾ ਚਰੋਇਸਕੁ ਮਾਹਿ
ਸੂਖਦੇਰਬਿ ਜਿਸਨੇ ਆਦੇਰਾਸਾ ਜੋਗੀਭੋਗੀ ਆਸਕ ਪੂਰਨਿ ਹੋਵੈ ਆਸਾ ਬ
ਸੂ ਲਗੇ ਇਸਕ ਦੇਕੋਇ ਨ ਪਹੁੰਚ ਭੂਲਾ ਇਸਕ ਲਗਾ ਈਐ ਰਬਿ ਸੌਜਾ ਹਰਥੀ
ਏਰਸੂਲਾ ਜੇਹਾ ਇਸਕ ਕਮਾਈ ਐਨੇ ਤੇਹਾ ਆਦੈ ਰਾਸਾ ਲਗਾ ਰਹੈ ਰੋਜੁ ਸਬਿਬੂ
ਰਨੋ ਹੋਵਾ ਆਸਾ ਹਾਜੀ ਕਾਜੀ ਸੇਦ ਸਭੁ ਪੁਛਨਿ ਕਰਤਕਰਾਮਾ ਜਿਸਦੇ ਵਲਖੁ
ਦਾਇਹੋ ਸੋਕਦੀਨ ਆਵੈ ਹਾਰਾ ਹਾਜੀ ਕਾਜੀ ਹਾਰਿ ਕਰਿ ਨਿਵ ਨਿਵ ਕਰਨਿ ਸਲਾ
ਮਾਖਸੁਮ ਸਚ ਲੈਕਰਵਾ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਕਲਾਮਾ ਹੁਸਤਿਹੁਜਾ ਤਿਸਰੋਦੀਆ ਇਨ
ਸਕੇ ਨੇਕੁ ਸਿਤੀ ਫਿਰਕੇਦੂ ਨੀਦੇ ਨਾਨਕ ਕੀਤੇ ਜੇਰਾ ਸਾਭਿ ਮਜਹਬ ਮਨਸੂਖ ਕ
ਰਿ ਸਚ ਅਮਲ ਚਲਾਇਆ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰ ਤਾਰਦਾ ਚਹੁ ਕੂੰਟੀ ਤਬਲ ਵਜਾਇਆ
ਇਕਿ ਹੁਕਮ ਤਖਤਿ ਇਕ ਇਕਾ ਹੁਕਮ ਚਲਾਇਆ ਇਕੋ ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਜਗ ਕੁ
ਫਨਗਰਿ ਸੀ ਕਾਇਆ ਬਾਹਿਨ ਨ ਮਕਾ ਨੇੜੇ ਗੋਰਾ ਮਸੀਤਿ ਨ ਹਾਕਮ ਵਿਚ ਨਾਨ
ਕ ਨਿਰਮਲਾ ਸਚਾ ਇਕ ਖੁਦਾਇਆ ॥੫੨॥ ਸੁਆਲ ਕਾਜੀ ਰੁ
ਕਨਦੀਨ ਸੁਰਾ। ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਸੀ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀਨ ਸਿਰ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਪੀ
ਰਾ ਸੁਣ ਗਲ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆ ਓਹ ਇਰਾ ਹਿਆ ਦਿਲਗੀਰਾ ਰੁਕਨ ਲਕਰ ਪੇਸ
ਖਦੂਮ ਜੀ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਵੀਤ ਦਖੀਰਾ ਕੀਤੇ ਸੀ ਮਨਸੂਖ ਕਰਿ ਸਭ ਅਵਤਾਰ
ਪੈਕੰਬਰਾ ਪੀਰਾ ਹਮਰਹੀ ਮਨ ਮੰਨਈ ਕਿਸੇ ਨ ਕਰੀ ਅੰਦੇਸਾ ਮੰਨਿ ਨਚਾ
ਰੇ ਯਾਰ ਖਨਵਾਂ ਦੇ ਰਉਦਾ ਹਿ ਜੋ ਇਸਾ ਚਾਰ ਕਤੇਬ ਨ ਮੰਨਈ ਬਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇ
ਸਾ ਏਰਮ ਪਾਟਨ ਮੰਨਈ ਮੰਨਿ ਨ ਬਾਸਕ ਸੇਸਾ ਰਾਮ ਕਰੀਮ ਇਕੋ ਹੈ ਕਿਰਸਨ
ਕਰੀਮ ਏਕਾ ਏਕੋ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਹੈ ਚਾਰ ਇਸ ਹਬ ਏਕਾ ਇਕੋ ਹੀ ਖਟ ਵਰਣ
ਚਉਦਹ ਬਲਕ ਚਰਾਰਾ ਦੂਜਾ ਆਖਣ ਸਾਕਿਹੈ ਆਖਿਆ ਚਹੁੰਨ ਅਜਾਬ
ਪਉਛਣ ਕਾਂ ਤਦਬੀਰ ਕਰਿ ਕਿਸਨੂੰ ਕਰੇ ਕਬੂਲਾ ਥਕੇ ਨਸੀਹਤ ਦੇਦਿਆ ਗ
ਈ ਆਸੁ ਸਭੁ ਭੂਲਾ ॥੫੩॥ ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੂਫੀ।
ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਮਖਦੂਮ ਜੀ ਸੁਣ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਾ ਆਪੇ ਪੀਰੁ ਮੁਰੀਦ ਇਕੋ ਇ
ਕੋ ਇਕ ਬਖਾਨ ਜੇ ਦੂਜਾ ਆ[illegible] ਹੋਤੂਸਾਂ ਕਿਉ ਜਤੋਦੇ ਵਿਚਿ ਦੁਰਕੋਨ
ਪਕੜੇ ਦੋਜਕ ਜਾਣ ਸੋਈ ਆਨਸਲੈ ਰਾਮਦਾ ਕਿਸ ਨ ਕਰੇ ਫਿਰਉਨਾ ਰਹ
ਦੇ ਅਲਾਹ ਰਸੂਲ ਹੈ ਹੋਰ ਨ ਪੂਜਾ ਦੂਜਾ ਤੁਰਕਨਜ ਪਰਦੇ ਰਾਮ ਨੋ ਹਿੰਦੂ ਨਜ
ਪਾਹਿ ਰਸੂਲਾ ਫਿਰਕਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦਾ ਇਸ ਬਿਧ ਮਨਹੁ ਨ ਮੂਲਾ ਆਖੈ ਨਾਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਮਤੇ ਕੁਰਾਣ ਸਰੀਫ ਨੂੰ ਸਿਰਦੀ ਸਜਦਾ ਕੀਤੇ [illegible] ਸਭ ਰਚੀ ਗਥਾ ਪ
ਨਾਪਿਆਰਾ ਅਭੁਲ ਨਾਕੋ ਤੇ ਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਨਕਰੀ ਸ ਅੰਤੋ ਇਆ ਸਤਾਰ ਪੇ ਕਿਬਰ
ਪੀ ਰਾ ਅੰਤ ਨ ਕੋਇ ਆਖਾਰ ਇਸ ਦਾ ਬਿਖਾਨ ਦਾਦੇ ਕੇ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਬੀਚਾਰਾ॥
ਸੇਰ ਮਧਾਣੇ ਬਾਸਕ ਜੇਸਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾ ਆਰ ਮਾਰ ਜਿ ਅਨਕੇ ਤੇ ਕੇ ਬਰ ਨਾ ਅੰਬ੍ਰਿ
ਸਨ ਸੰਦੇਵਾ ਇਕੋ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਹੋਰ ਦੋਰੋਗੀ ਭੇਦਾ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਰ ਦੂਇ ਇਕ ਕ
ਰਿ ਇਕ ਪਛਾਣੇ ਸੋਇ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮਜਬ ਉਠਿਕੈ ਦੋਇ॥ ਦਾਵਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁ
ਰਕਦਾ ਮਨ ਤੇ ਰਖਣੁ ਮੁਲਾ॥ ਸਚੁ ਨਸੀਹਤਿ ਜਾਦ ਕਰ ਦਰਗਾਹ ਪੈਦੇ ਕਬੂਲਾ॥
ਸਾਹਿਬ ਖੁਦ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬਾਂ॥ ਫਿਰ ਜਮਾਨਿ ਮਨ ਸੁਖ ਪੈ
ਨਿ ਮੰਨਿਆ ਚਰਨਨ ਅਜਾਬਾ॥ ਕੁਦਰਤ ਕਈ ਅਸੰਖ ਹੈ ਇਕੁ ਕਾਦਰ ਨਿਆਰਾ॥
ਆਪਾ ਕਾਦਰ ਕੁਦਰਤਿ ਬਾਹਰਾ ਸਭ ਜਪਦੀ ਤਿਸ ਤੇ ਜਾਪਾ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਬੇਦੇ ਰ
ਬਦੇ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ॥ ਬਰਗ ਜਦੈ ਨ ਬਾਤ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਫਿਰ ਜਮਾਇਆ ਚਿ
ਹੈ ਸੋਈ ਆ ਸੂਰਤਾਂ ਉਹੈ ਜੈਹੇ ਨਵਾ ਕੁਛ ਪਸਾਰਾ ਖਲਕ ਦਾ ਉਸ ਕੁਦਵਾਇਗਾ
ਵਾਰਿ ਹੈ ਫੇਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਸਭੁ ਜਪਹਿ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾਇਆ ਭਸਮੇ ਭੁਲ ਆਦਮੀਅ
ਰਜਮਨਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ॥ ਜੇਸਾ ਮੋਤੀ ਉਸ ਦਾ ਤੈਸਾ ਆਲਮ ਜਾਣਾ॥ ਸੇਆਕਿ
ਮਨ ਆਵਸੀ ਦਬਗਰੀ ਸਰੂਹਿ ਮਸਾਣਾ॥ ਮਿਟੀ ਗੋਰ ਮਸਾਣ ਦੀ ਫਿਰ ਆਵੈ
ਹਥਿ ਕੁਭਾਰਾ॥ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾਂ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਘੜਿ ਘੜਿ ਪਰਗਹਿ ਸਵਾਰਾ॥ ਫਿਰ ਖਾਵਨ
ਅਗਣੀ ਅਗਾਵਣੀ ਜਲ ਬਲਿ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੁਇ ਰਿ
ਰਲੇ ਹੈ ਨ ਤਿਨ ਸਾਰਾ॥ "੫੨" ॥ ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਬਗਦਾਦੀ ਨਾ ਗੁਰੂ
ਸਾ ਸੁਰਾ॥ ॥ ਆਖੀ ਗਉਸ ਬਗਦਾਦੀ ਸੁਣਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਹ॥ ਕਉਣ ਨੂੰ
ਨੂੰ ਹਦਾਰਾਹੇ ਦੇ ਕੈ ਪੜੀ ਜਾਇ॥ ਰੂਹੇ ਦੀ ਕੀ ਜਾਤ ਹੈ ਕਉਣ ਸੰਡੇ ਕਹਾਇ॥
ਆਇਆ ਕਿਸ ਮੁਕਾਮ ਤੇ ਗਇਆ ਕਿਥੇ ਜਾਇ ਸਮਾਇ॥ ਜਸਰ ਉਤਾਰ
ਦਿਲੇਦ ਸੋਈ ਅਵਲ ਫਕੀਰਾ ਸਚ ਰਾਹਿ ਚਲਿਆ॥ ਕਦੇ ਨ ਹੋਨ ਸਰੀ
ਰਾਤ ਉਕੈ ਦਾ ਸਬਦ ਤੇ ਨਿਸਭੁ ਛਿਨਾਇ ਸੀਖਿਰਾਹੇ ਸਹਿ ਨ ਨਕ ਮਨਕ
ਸਰਕੂਕਾਇ॥ ॥ ੫੫॥ ਜਵਾਬ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੁਰਾ॥ ॥ ਸੁ
ਣਿ ਪੀਰ ਬਗਦਾਦੀ ਆਖੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਸੁਣਾਇ ਰੂਹ ਨੂੰ ਹਦਾਰਾਹੇ ਨ ਕਿਸ
ਹੀ ਜਾਇ॥ ਜਾਤ ਸਫਾ ਤੇ ਬਾਹਰਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨ ਦੀ ਕਿਛੁ॥ ਕੁਰੇ ਅਦਾ ਜਾ ਗੈਬ
ਦਾ ਨਦਰੀ ਪਵੈ ਨ ਸੋਇ॥ ਆਇਆ ਗੈਬ ਮੁਕਾਮ ਤੇ ਫਿਰ ਗੈਬ ਜਾਇ ਸਮਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਓਲਖਚਉਰਾਸੀਜੁਨਸਭੇਪਾਹਿਰੇਖੁਸੀਰਜਾਇ।ਇਕਮੋਇਕਜੇਜੁਨਸਭੇਕਈ
ਅਸੰਖਾਂਰੂਹਾਂ।ਹੋਇਇਕਠੇਆਪਿ।ਵਿਚਕਰਨਿਅਦਜਾਤੁਹਿ।ਰੂਹਖੁਦਾਇਨ
ਭੇਦਕੁਨ।ਇਕਜਾਤਿਸਫਤਾਪਜਿਮਿਲਖਸੀਹਤਾਸਾਜਿਦਿਖਾਈ।ਜਾਤਿਤਾਂਜਾ
ਤਿਸਫਤਕਹਾਇਕੇਪਾਣੀਮਹਿਜੀਰਾ।ਜੁਸਾਪਕੜਿਆਜੁਸਿਆਥਾਪਿਥਾਪਿ
ਹੋਹਿਜਹੀਰਾ।ਰੂਹਬਿਧਾਇਆਆਪਕੂਕੂੜੀਆਦੁਨੀਆਲਗਾ।ਜਾਤਿਸਫ
ਤਿਖੁਦਾਇਦੀਨਾਉਧਰਾਇਆਠਗਾ।ਠਗਠਗੀਮਿਲ ਠਗੋਨੈਦੂਜਾਨਾਉਰਖਾ
ਇ।ਦੂਜੀਕੁਦਰਤਿਕੂੜਹੈਸਚਾਇਕਖੁਦਾਇ।ਆਪਭੁਲਾਇਆਦੁਨੀ
ਲਗਹਮਸਮਾਧਰਿਨਾਇ।ਜਦਿਰੂਹਜੁਦਾਹੋਇਤਨਤੇਨਾਉਠਾਉਕਛ
ਨਾਹਾ।ਸਭੁਕੁਦਰਤ ਰਬਦੀ ਅਰਬਾਨਸੇਰਮਾਹਿ।। ।।
ਅਰਬਾਨਸੇਰ ਬਾਹਰਾ ਇਕੋਆਪਿਅਲਾਹਿ।ਕਰਿਅਜਤਬੰਦਗੀਜਾਣੈ
ਆਪਣਾਆਪਿ।ਜਿਨਾਆਪਪਛਾਣਿਆਤਿਨਾਪੁੰਨਨਪਾਪ।ਆਖੇਨਾਨਕ
ਹਿਦਰਗੀਸੁਣਹੁ ਬਹਾਵਦਪੀਰਾ।ਪਾਵਹੁਰਾਹਿਖੁਦਾਇਦਾਕਦੇਨਹੋਇਜਹੀ
ਰ।। ।।੫੬।। ।।ਸਆਲਮਖਦੂਮਬਹਾਵਦਦੀ।। ।।ਸੂਰ।। ।।
ਆਖਪੀਰਬਹਾਵਦੀ ਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕਪੀਰ।ਅਦਮਹਵਰਬਿਸਿ
ਰਜਿਆਕਹੁ ਸਚੀਤਦਬੀਰ।ਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀਅੰਧਲੀਕਿਉਕਰਿਭਈਖ
ਬੀਰ।ਸੂਰਤਹੋਈਖਾਕਤੇਕਰੇਅਵਾਜਕਬੀਰ।ਸਹਸਅਠਾਰਹ ਆਲਮਾ
ਜੁਨਭੂਨਸਰੀਰ।ਏਹਕੀਕਤਿਗੈਬਦੀਕਹੇਸੁਅਵਲਫਕੀਰ।। ੫੭ ।।
।। ਜਵਾਬ।। ।।ਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰ।। ।।ਸੁਣਹੁਮਖਦੂਮਬਹਾਵਦੀਨਾ
ਨਕਕਹੇਫਕੀਰ।ਅਰਬਾਨਸਰਮੇਲਕਰਿਖਲਕਕੀਆਖੰਬੀਰ।ਦਾਣਾ
ਭਇਆਖਬੀਰਤੇਸਾਣਿਖਾਸਾ ਚੀਤਦਬੀਰ।ਇਕਤੁਦਾਣੇਲਖਹੋਹਿਜੁ
ਨਭੂਨਸਰੀਰ।ਅਨੇਭਇਆਖੰਬੀਰਫਿਰਨੁਤਫੇਭਏਬਪੁਰੰਗ।ਇਕਦਾ
ਣੇਕੀਮਾਤਿਨਪਏਰੰਗਾਰੰਗੀਅੰਨਾਸਹਸਅਠਾਰਹ ਆਲਮਨੁਤਫੇਹੀ
ਤੇਕਿਨਾ।ਸਭਤੇ ਉਪਰਆਦਮੀਜਾਣੈਦੀਨਬਦੀਨਾ।ਅਰਬਾਸਸੋਹੋਹਿਫਿ
ਰਜੇਮਰਬੀਏਖਾਕਾ।ਖਾਕੀਆਬੀਨਪਾਕਹੋਇਬਾਦੀਨਰੀਪਕਾ।ਜਾਹੋਨਿ
ਇਲਾਹਦੇਆਪਤੇਕਰਹਿਨਫੇਰਅਵਜ਼ਾਤ।ਰਾਹਿਰੂਹੀ।ਆਜੇਬੀਦੁਨਿਫਿ
ਰਸਬਦਿਨਕਰੇਰਬਾਬਾ।ਕਲਾ ਬਣਾਈਗੈਬਦੀਗੈਬੀਹੋਇਸੁਪਾਇ।ਇ
ਲੈਤਾਜਾਵੈਕਤਬਗਾਉਸਾਇਕੈਜਾਵੈਆਪਖੁਦਾਇ।ਸੁਣਮਖਦੂਮਬਹਾਵ

ਦੀਇਹੁਆਲਦੀਖੇਲਾ॥ਆਪੇਆਪਿਫਿਰਦਾਫਿਰਆਪਕਰਾਏਮੇਲਾ॥
॥੫੮॥ ॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਾਦਦੀ॥ਸੂਰਠ॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਗਾਦ
ਦੀਜਸੇਕੇਤੇਤੂਹਾਕਿਉਂਕਰਿਥੀਆਅਦਸੰਤੂਮਿਲਤੂਹਾਪ੍ਰਕਾਰਨਹੁਹਾਕਿ
ਥੇਉਪਜੀਆਂਦਾਨਸੀਕਿਥੇਜਾਇਸਮਾਇ॥ਬੋਲਣਹਾਰਾਕਉਣਸੀਇਹੁਦੇ
ਥੀਸਿਰਨੁਸਾਇ॥ਆਬਸੀਕਿਖਾਕਸੀਬਾਦਸੀਕਿਨਾਰਾ॥ਚਹੁਹਾਵਿਚਹੁਕਉ
ਣਸੀਏਹੁਸਚੁਵੀਚਾਰ॥ਜੇਸੂਰਤਥੇਨਦਿਖਾਇਦਾਕਰਦਾਬਹੁਤਪਸਾਰਾ॥
ਹੋਦਾਜਥੇਨਪੇਦਤੂਹਾਕਿਛੁਦਿਸੇਨਅਸਰਅਸਾਰਾ॥ਕੁਝਸੀਕੁਝਨਾਇਸੀਇ
ਸਦਾਦੇਇਬਿਆਨਾ॥ਏਹੁਹਕੀਕਤਸਚੁਦੀਕੀਜੈਪਰਗਟਜਹਾਨਾ॥ ੫੯॥
॥ਜਵਾਬ॥ਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਠ॥ ॥ਸੁਣੇਪੀਰਬਗਾਦਦੀਪੰਜਖਸੀਅ
ਤਿਤੂਹਾ॥ਪੰਜੇਪੰਜੇਪੰਜਵੀਸਭੁਮਿਲਪ੍ਰਕਾਰਨਤੂਹਾ॥ਪੰਜਮਿਲਉਪਜੀਆਦ
ਨਸੀਫਿਰਪੰਜਾਮਹਿਸਮਾਇ॥ਬੋਲਣਹਾਰਾਸਗਤਗੁਰਸੂਰਤਿਬਾਦਿਹਵਾ
ਇ॥ਗੈਬੀਪੰਜਫਰੇਸਤੇਮਿਲਕਰਕਰਨਿਅਵਾਜਾ॥ਮੁਹਿਆਪਖਾਵਜਿਚੈ
ਮਦਾਇਤੁਰਬੂਬਵਜਾਇਆ ਸਾਜੁ॥ਆਪੇਇਕੋਰਮਿਰਹਿਆਜੀਆਜੰ
ਤਸਭੁਮਾਹਿ॥ਹੋਰਸਰੀਕਨਦੂਸਰਾਇਕੋਇਕਅਲਾਹਿ॥ਚਾਰੇਯਾਰਮਸਲ
ਮੀਡਹੈਅਲਾਹਿਦੇਨਾਲਾ॥ਭੁਲੇਦੁਨੀਖੁਦੀਲਗਨਾਲਖਰਾਬਜਵਾਲਾ॥ਖਾ
ਕੀਆਬੀਆਤਸੀਬਾਦੀਚਾਰਕੁਤਬਾਇਹਯਾਰਖੁਦਾਇਦੇ॥ਆਪਪੈਕੰਬ
ਰਰਬਾ॥ਕਾਇਮਚਾਰੇਤਰਫਦੇਕੀਤੇਚਾਰਕੁਤਬਾ॥ਚਾਰੇਥੰਮੇਅਰਸਦੇਹਲ
ਦੇਮੂਲਨਕਾਇ॥ਕਾਇਮਕੁਰਸੀਅਰਸਹੈਕਾਇਮਇਕਖੁਦਾਇ॥ਪੰਜਕਾਇ
ਮਹੇਸਦਾਹੋਰਨਕਾਇਮਜਾਇ॥ਜੋਆਇਆਸੋਜਾਇਸੀਜੋਗਇਆਫਿਰਆ
ਇਆ॥ਅਗਲਾਸੰਗਉਤਾਰਕੈਫਿਰਆਵੈਹੋਰਬਣਾਇ॥ਕਿਸਕੀਮਾਈਬਾਪ
ਕਿਸਕਿਸਕਾਪੂਤਕਹਾਇ॥ਕਿਸਕੀਜੋਰੂਧੀਆਂਕਿਸਸਭੁਕੂੜੇਕੀਏਪਸਾਉ
ਜੀਵਦਿਆਸਭੁਦਿਸਦੀਮੋਇਆਂਦਿਸੈਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਬਾਜੀਕੂੜਦੀਆ
ਖਿਰਕੂੜੀਹੋਇ॥ ॥੬੦॥ ॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਾਦਦੀ॥ ॥ਸੂਰਠ॥
ਆਖੈਪੀਰਬਗਾਦਦੀਸੁਣਹੋਨਾਨਕਸਾਹਾ॥ਤੂੰਹੀਸੂਰਤਿਮਖਿਦੀਗਹਿਦੇਕੇਹ
ਕੀਜਾਇ॥ਖਾਣਾਕਉਣਖੁਦਾਇਦਾਪਹਿਰੈਕਉਣਪੁਸਾਕ॥ਕਉਣਸਰੀ
ਕਖੁਦਾਇਦਾਸਚੁਹਕੀਕਤਆਖ॥ਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦਿਚਕਉਣਨਜੀਕ
ਖੁਦਾਇ॥ਦੋਨੋਮਜਹਬਸੇਪਕੈਸਚਾਇਕਦਿਖਾਇ॥ ੬੧॥ਜਵਾਬ॥

"'ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ'। 'ਸੁਣਹੋਪੀਰਬਹਾਵਦੀਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹ
ਸਚੀਸੁਰਤਿਰਬਦੀਰਾਹਦਾਸਚੀਜਾਇ ਸੁਣਾਖਣਾ ਰਬਦਾਪਹਿਰੈਸਚੁ
ਸੁਕਾ ਓਕਿ ਇਕਖੁਦਾਇਹੈ ਹੋਰਸਭੀਕਨਸੁਕ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੋਇਦਰ
ਗਾਹ ਲੈਨਸਜਾਇ 'ਮਜਹਬਦੁਇਅਨਸੁਖੌਦਿਸੀਂਦੇਗੁਮਰਾਹੀ ਸਈਸ
ਤੀਰਖੁਦਾਇਦਾ ਨਹੀ ਮਨਸਾਣਿ ਬੇਦਕਤੇਬਾਂ ਬਾਹਰਾ ਅਲਾਹਦਿਸਥ
ਦਾਅਲਾਹਿ। "੬੨" 'ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਰਾ'। "
ਆਖੇਪੀਰਬਹਾਵਦੀ ਸੁਣਹੁ ਨਾਨਕਸਾਹ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਦਿਤੇਨੀਮੁ
ਤੁਉਠਾਇ ਤੀਜਾਮਜਹਬਕਉਣਹੈਜੋਤੁਹਿਕੀਤਾ ਤੁਹਾਕੀਕ ਏਹੁਹਕੀਕ
ਤ ਸਚਕਹੁ ਨਾਹਿਤ ਲਗਦੀਲੀਕਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇ ਬਾਵੇਆਦਮਦੇ
ਫਰਜੰਦਾਤੂਹਿ ਕਿਉਰਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੁ ਇਹੁ ਪੰਦਾ ਹਾਰਿਆਰਾਜੀ ॥
॥ ਰੁਕਨਦੀਨਹਾਰਿਆ ਸਾਹਕਰੀਮਾ ਹਾਰਿਆ ਹਾਜੀ ਹਜਿਕਰਿਪਤੁਗੁ
ਰੁਭਏਜਤੀਆ ਹਉਪੁਛਦਾ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀਮੁਲਤਾਨੇਦਾਪੀਰਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸ
ਲਮਾਨਦੀਰਾਹਿ ਸਚੀ ਤਦੂ ਬੀਰਾ। "੬੩" 'ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ'
'ਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹ ਸਚਸੁਣਹੁ ਬਹਾਵਦਪੀਰਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਸ
ਰਮੁਅਬੀਜਹੀਰਾ ਤੀਜਾਮਜਹਬਪਾਕਹੈ ਨੇਕਬਦੂ ਤੇ ਦੂਰਾ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਦਰਗ
ਹ ਵਿਚਵੜਨਿ ਨਾਂ ਮਿਲਦੇ ਦੂਰਾ ਭਲਾ ਭਲਿਆਈ ਗਾਂਗਬਿਆ ਮੌਂਸਮਅ
ਦੂਰਨਕੋਇ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾ ਆਈਸਹਿਆ ਨੀਚਕਰਮ ਬਹਿਰੋਇ ਦੋਵੈਰ
ਹੋਜਹਾਨਿਵਿਚ ਪੂਰਨ ਪਹੁਤੇ ਜਾਇ ਨਾਨਕਕਹੈਬਹਾਵਦੀ ਹਉਮੈਰਖੇਅ
ਕਾਇ ਤੀਜਾਮਜਹਬਸਚੁਹੈ ਮਾਰਅਤੀ ਮਨਮੰਨਾ ਨੇਕਬਦਦੁਇਰਾਹਿਵੂ
ਤਹਰਿਦਮਖਾਲਕ ਸਾਰ ਨੇਕਬਦਦੁਇਗਾਣ੍ਹੇ ਚਲਦੇ ਗਾਡੀਰਾਹੀਦੋਨੋ
ਫੜੇਮਾਰਿ ਵਿਚਛੁਟੈਜਨਅਲਾਹੀਲੀ ਹੇਲੀ ਹੀਗਾਡੀਚਲੇਲੀਏਚ
ਲਨਕਪੂਤਾ ਤੀਨੇਲੀਹੇਨਚਲਨ ਸਿਧੁਸੁਰਮਾ ਸਪੂਤਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾ
ਨਦੁਇ ਬਾਬੇ ਆਦਮਦੇਫਰਜੰਦਾ ਲੜਦੇਹਦਾ ਬੇਨਕਰ ਸਚੁਭੁਲਾਇਨ
ਪੰਦਾ ਦਰਗਾਹ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨਪਾਇਨੀ ਜੋਕਰਦੇਦਾਵੇਕੂੜੁ 'ਦਾਵਰਾਮਰਹੀਮਕਰ
ਲੜਮਰਦੇਹੋਏਕੂੜਾ ਜਿਚਰਭੂਹਮਕਾਨਤੇਸੁਸਾ ਸਾਬਤਨਲਾ ਤਦਬੀਰਾਂਬ
ਹੁਬਿਪਰਕਹੇਮੁਰਦਿਆ ਚਲਾਹਿਨਨਾਲ ਫਿਰਦੇਚਉਰ ਸੀਭਰਮਦਾਹੋਇਨਿ
ਮਾਣਕੂਹਾਰੇਇਨਪੁਛੈ ਬਾਤਨੀ ਦੰਗੂਪਿੜੀਦਾਕੂਇ ਜਿਤਨੇਜਰਮਹਬ

ਭੀ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੇ ਮਿਤ੍ਰ ਮੋਏ ਆਦੇਖ ਨ ਕੂੜਾ ਮੋਹ ਇਹ ਚਿਤ ਮਿਲਦੇ ਅ
ਇਆ ਹਬ੍ਰਦੀ ਦਾ ਅਕਾਅਕੇ ਜਾਣਾ ਭਾਈ ਸਕੇ ਪਰੀਆਂ ਛਾਇਭਤੀ ਜਪ ਸਰਾਮ
ਪੁਤ੍ਰ ਨੰਨੇ ਨੰਨੀਆਂ ਚਾਚੇ ਤਾਏ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਸੋ ਤੋਂ ਮਾਮਾ ਨਾਨੀਆ ਫੂਫੀ ਫੁਫੜ ਨਿਤ੍ਰ
ਦਾਦੀ ਦਾਦੇ ਦੇਵਰੇ ਜਿਠਾਣੇ ਵਿਰਾਣੀਆ ਪਰਾ ਅੰਤ ਨ ਸਾਥੀ ਕੋਇ ਇਨਭਜਾਣੇ
ਹੋਇ ਇਸ਼ਚਾਰ ਕੂੜ ਨ ਸੁਣਨਿ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀਆਂ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਬੀਚਾਰ ਕਦੇ
ਸਾਕ ਕੂਸੀਗਾੜੀ ਮੋਇਆ ਲਾਹਿ ਨ ਨ ਸਾਰਾ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖ ਕੂਸੋਗ ਸਭ ਤ ਸਮੂਹ
ਹਾਦੀ ਪੀਰਾ ਜਿਨੰ ਪਨਾਹਿ ਖੁਦਾਇਦੀ ਸੇ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਜਗੀਰਾ ਦੁਨੀਆ ਦੀ
ਸਭੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜਾਸੁ ਦੁਨੀਆ ਮਾਹਿ ਚਲਿਆ ਕੂਹਾਇ ਕਲਤ੍ਰ ਜੁਲੈ ਪੁਛਿਦਾ ਰਾਹੁ
ਫਿਰਿਆ ਦੈ ਵਿਚ ਚਉਰਾਸੀ ਇਕ ਫਿਰਿਕੇ ਰੂਪ ਅਨੇਕਾ ਲਖ ਅਸੰਖਾ ਰੂਪ ਕਰਿ ਲਖ
ਖਿ ਅਸੰਖਾ ਭੇਖਾ ਜਿਚਰ ਰੂਹ ਨ ਕਾਇਮਾਂ ਤਿਚਰ ਟਿਕੇ ਨ ਠਉਰਾ ਜੋ ਹੋਵੈ ਕਾਇ
ਮ ਜੁਸਕੂ ਮਿਟੈ ਚਉਰਾਸੀ ਦਉਕ੍ਰਾ ਹਾਰਿਆ ਦਾਨ ਸਿਅੰਦ ਸਭ ਹਾਰਿਆ ਬਗ
ਦੀ ਪੀਰਾ ਜਿਤੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸਭ ਕਰਿ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਰਿ ਧੀਰਾ ਆਖਰੀ ਇ
ਸਜਮਾਨ ਦੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਫਕੀਰਾ ਮਾਰਿਆ ਆਸਿਕਾ ਸਚ ਦਾ ਸਿਰ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਪੀਰਾ

॥ ੬੪ ॥ 'ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਬਗਦਦੀ ਸੁਰਾ' 'ਆਖੇ ਪੀਰ ਬਗਦ
ਦੀ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਲਾਇ ਖੁਦਾ ਰਹਿਦਾ ਰਾਤਿ ਦਿਹ ਕਰ ਮਸਲਾ ਸਚੁ ਸੁਣਾ
ਇ ਕੋਈਣ ਨ ਬੂਦ ਜਹਾਨਿ ਵਿਚ ਹਜਲ ਕਾਇਮ ਕਉਣਾ ਜੋ ਇਹੁ ਹਕੀਕਤ ਦ
ਸਦੇ ਇਹ ਉ ਸੁਨ ਦੇਵੈ ਤਉਨਾ ਇਹ ਹਕੀਕਤਿ ਹਕਿਦੀ ਦੇਹੋ ਸਭ ਬੁਝਾਇ ਕਾ
ਦਰ ਮੂਲ ਨ ਦਿਸਨੀ ਸਭੁ ਕੁਦਰਤਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਇ ਕਾਇਮ ਕਉਣ ਇਬਾਦ
ਤੀ ਹੋਵੈ ਜਸ ਪਉਣਾ ਹਮਰੀ ਦਾਤ ਸਦਾ ਸਚੁ ਖਬਰ ਸੁਣਾਏ ਜਉਣਾ ॥

॥ ੬੫ ॥ 'ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੂਰਾ' 'ਸੁਣਿਹੋ ਪੀਰ ਬਗ
ਦੀ ਆਖੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਰਖਿਆ ਸਿਰ ਪਸੀਦ ਨੂ ਸੁਣੀ ਸਚਿ ਸਨਾਹਿ ਜੁ
ਸੇ ਨ ਬੂਦ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਹਜਲ ਕਾਇਮ ਰੂਹਾ ਰੂਹ ਛਡੇ ਸਬ ਜੁਸਿਆ ਮਿਟਿਆ
ਦਾਸ ਹੂਰਿ ਇਹ ਨ ਬੂਦਿ ਜਹਾਨਿ ਵਿਚ ਹਜਲ ਕਾਇਮ ਦੋਇ ਜੋ ਕਰਨ ਇਬਾ
ਦਤਿ ਬੰਦਗੀ ਸਚੁ ਖਬਰ ਬਤਾਵਨ ਸੋਇ ਜੁਸਿਆ ਨ ਰੂਹ ਏ ਰੂਹ ਬਾਝੁ ਨ ਜੁਸ
ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਲੇਖੇ ਮੰਗੀਏ ਰੋਦੇ ਦੂਠੇ ਦੋਇ ਮਿਲਨ ਜਜਾਈ ਜੁਸਿਆ ਰੂਹ
ਕਰਨ ਹਾਇ ਨੇਕੀ ਬਦੀ ਬੀਚਾਰ ਕੈ ਮਿਲੇ ਅਲਾਇ ਸਜਾਇ ਆਪੇ ਰੂਹ ਕਹ
ਇਦਾ ਆਪੇ ਜੁਸ ਹੋਇਆ ਇਹੁ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ ਕੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਤੋਰਿਆ ਹੋਇ ਨ ਕੋਈ

ਇਆਤਸੁਨਚਲਿਆਕੋਈਐਸਾਪੈਡੁਸਿਧਰੇ ਨਾਨਕ ਰਹਿਆਖਲੋਇ॥
॥੬੬॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਦਾਦੀਆਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਗਦਾਦੀਸੁ
ਣਿਹੋ ਨਾਨਕ ਸਾਹਾਇਕਖੁਦਾਇਰਸੂਲਨੋ ਕਿਉਦੁਨੀਆਬਹੁਤੇਰਾਹਿਆ
ਲਮਗੁਫਨੋਦਸੀਦਾਣੀਕੀਬਲਾਇ॥ਰਾਹੁਸਚਾਦਛਡਿਕੈ ਬਹੁਤੇਈਗੁਮ
ਰਾਹਿ॥ਮੁਸਲਮਾਨਛਡਿਆਖਾਣਾਹਕਿਹਲਾਲੁ॥ਹਿਦੂਖਾਣ ਦੋਣਾਕਹਿ
ਤਿਨਾਹੋਸੀਕੀਹਵਾਲ॥ਦੋਵੈਭੁਲੇਰਾਹਿਤੇ ਸੁਚ ਨਜਾਣਹਿਮੂਲ॥ਮਾਲਬਿ
ਗਾਨਾਖਸਖਾਨਕਰਕਸਮਾਰਾਮਰਸੂਲ॥ਦਰਗਹ ਇਨਾਕੀਗਾਲਹੋਇਸਭ
ਦੇਹੋਖਬਰਬਤਾਇ॥ਪੀਰਕਹੇਸੁਣਿਨਾਨਕਾਖਤਰਾਮਨਤੁਰਕਾਇ॥ ॥
॥੬੭॥ਜਬਾਬਨਨਕਸਾਹਾ॥ਸੁਰਾ॥ ॥ਸੁਣਿਹੋਪੀਰਬਗਦਾਦੀਆ
ਖੀਨਨਕੁਸਾਹਾ॥ਲਬੇਕਾਰਨਪੀਰਜੀਦੁਨੀਆਬਹੁਤੇਰਾਹੁ॥ਕਾਰਨਕਪੜੇਤ
ਮਤਬਹੁਤਹੋਈਗੁਮਰਾਹਿ॥ਖਾਨਕਸੀਸਾਇਤਭਾਂਤਿਜਿਉਸਿਰਬੀਆਕ
ਪਾਹਿ॥ਚੁਣਿਆਦੀਵਣਿਵਣੀਪੈਚੁਖਚੁਖਲਈਖੁਹਾਇ॥ਕੂਕੇਕਪਾਹਿਨਿ
ਮਾਨੜੀਖੁਸਦੀਕਰੇਕਹਾਇ॥ਪਾਹਿਲਾਸਾਬੇਝਬੀਐਮੈ ਜੇਉਤੇਪਾਤਿ॥ਕੂਕੇ
ਏਹੁਕਪਾਹੜੀਦੁਨੀਨਾ ਆਵਦਤਿ॥ਫਿਰਮਾਹਿ ਦਿਤੀਵੇਲਣੇਖਾਦੈਸਕਤੀਭੀ
ਨਾਕੀਤਕਾਰਣਿਆਰੀਐ ਕਿਸਆਗੈਕੂਕੈਪੀੜਾ॥ਫਿਰਖੜਸਉਪੀਪੇਂਞਿਅ
ਪਾਤਿਨਿਨਾੜੀਬੈਦਾ॥ਦੁਖਿਦੁਖਿਹੋਇਪਈਦੜੀਕਾਰਣਿਕਤ॥ਣੈਤੈਦਾ॥ਫਿਰ
ਸਉਪੀਚੂੜੇਲੀਆਕਤਨਿਬਾਹਿਉਲਾਰਾ॥ਕੂਕੇਏਹਕਪਾਹੜੀਹਉਕਤਿਅ
ਈਸਿਸਾਰਾ॥ਫਿਰਸਉਪੀਜੋਲਾਹਿਆਤਾਣੀਤਣਦੇਨੋ॥ਛਿਕਛਿਕਦੇਨਮ
ਰੇਣੀਆਅੰਧਾਗਾਰਬੋਲੇਕਾ॥ਫਿਰਸਉਪੀਜੋਰੇਡਿਆਹਿਆ ਸਿਰੇਨਿਸੰਨੀਆ
ਇਤੁਲੇਤਲੇਰਨੁ ਸਿਰਮੁਗਲੀਕਣਦੇਦੇਤਾਇ॥ਫਿਰਸਉਪੀਤਿਨਾਦਰਜੀ
ਆਜਿਉਜਿਉਖਸਮਕਹੇਨਾ॥ਪਾਇਨਕਪੜਮਨਭਾਵਦਾ॥ਜਿਤਪੇਧੇਸੋਹੇ ਸੈ
ਝਾਨਾਕੋਹਸੇਹਢਿਹੜਾਇ ਨਾਕੇਕਰੋਹੋਸੇਗਾ॥ਇਹੁਸਿਰਬੀਆਕਪਾਹਿਦੇ
ਇਨਜੇਤਾਸਿਰਕੀਹੋਰਾ॥ ॥੬੮॥ ॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਦਾਦੀਸੁਰਾ॥
॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਗਦਾਦੀਸੁ ਰਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕਸਾਹਾ॥ਸੁਸਾਰਿਉਕਰਿ
ਸਿਰਜਿਆ ਸਭਾਦੇਹਸਨਾਹਿ॥ਕਉਣ ਮਕਿਦੇਸ ਪਿੰਡਦਾ ਕਿਸਦਾਸਾਇਲੋ
ਗਾਖੀਦੇਕਉਣਨਿਆਮਤਾ ਕਿਸਨੂੰਭੋਗਾ ਸੋਗਾ॥ਕਰਦਾਕਉਣਮਦਾਜ
ਫੁਸਨਲੋਗਾਰਾ ਕਉਣ॥ਜੁਸੋਰਖਦੇ ਕਉਣ ਹੈਸੁਧ ਨੈਸਾਦਾਕਉਣਹੋਇਹੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਕੀਕਤਜੋਦਸੈਸੋਈਅਵਲਫਕੀਰਾ॥ਪੀਰਾਂਅੰਦਰਿਪੀਰਹੈ ਮੀਰਾਂਅੰਦ
ਰਿਮੀਰੁ॥ "੬੯" "ਜਵਾਬੁਨਾਨਕਸਾਹ॥ "ਸੁਰਾ॥ "ਆਖੇ
ਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦੀਸਾਹੁ॥ਜੁਸਾਸਜਿਆਨਿਆਮਤੀਸਚੇ
ਸੁਣਹੁ ਸਨਾਇਆ॥ਰੂਹਮਰਿਦਮਾਪਿਰਦਾ॥ਕਿਰਮਦਿਸਾਇਲੋਗਾ॥ਖਾਦੇਅਗਨਿ
ਨਿਆਮਤੀਰੂਹ ਭੋਗ॥ਜੇਗੁਾ॥ਕਰਦੀਬਾਦਅਦਾਸਨੁ ਸੁਨਣੇ ਜਾਂਰੂਹਿ
॥ਜੁਸੇਰਖਦੀਅਗਨਿਰੂਹਹੈ ਫਿਰੇਪਰਜੂਹਾ॥ਰੂਹੁਛੜੇਜਬਜੁਸਨੁ ਫਿਰੋਹੇ
ਦਇਰੂਹਅਪਾਰ॥ਫਿਰਲਗਖਾਵਣ ਜੁਸਨੂੰ ਕਰਿਨੁਾਰਹਿਤਿਸਛਡਾ॥ਮੂਏ
ਗੀਗਿਣਤੀਨਹੀਜੀਵਤਦੇਖਪਰਤਖ॥ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਦੇਜੀਆਜੇ ਭੂਲ
ਖਾਹੀਬੀਸਿਰਖੁਦਾਇਦਾ ਬੁਝਨਸਕੈਕੋਇ॥ਪੀਰਪੈ ਕੰਬਰ ਆਪੁ
ਲੀਏਬਕਿਬਕਿਰਹੇਖਲੋਇ॥ਰੂਹਨਆਵਦਾਦਿਸਈਜਾਂਦਾਲਖੇਨਕੋਇ
ਇਹੁਇਸਾਰਤਜੋਬੁਝੈਪੀਰਾਂਦੇਸਿਰੁਸੋਇ॥ "੭੦॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾ
ਵਦੀ॥ਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਣਹੋਨਾਨਕਸਾਹਾ॥ਚਾਰੇਰੂਹ
ਅਮਾਨਤੀਰਹਦੇਕਉਣਪਨਾਹਿ॥ਚਾਰੇਰਾਹਿਖੁਦਾਇਦੇਮੈਕੀਏਤੀਖੋਲਦਿ
ਖਾਇ॥ਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕਿਤਾਬਤੇਂ ਕਹਿਆ ਰਸੂਲਖੁਦਾਇ॥ਬਾਝੁਰਾਹਿਸ
ਰੀਅਤੇਬੰਦੇਪਾਕਨਹੋਇ॥ਬਾਝੁਸੁਨਤਿਆਦਮੀਦਰਗਹਲਹਨਨਢੋਇ
ਮੁਸਲਮਾਨੀ [illegible] ਨਕੀ ਵਤਨਪੁਛਸੀਕੋਇ॥ [illegible] ਮਹਿਮਦੇਦੂਜਾ
ਹੋਰਨਕੋਇ॥ [illegible] ਇਮਰਾਹੁਤਰੀਕਤੇਸੋਇਮਾਰਫਤਿ [illegible] ਰ
ਤਿਆਖੀਐਦਾਹਰੇ ਰਾਹਿਖੁਦਾਇ॥ਜੁਸਾਚਾਰਖਸੀਅਤਾ॥ਕਿਉਕਰਿਥੀਆ
ਨਪਾਕ॥ਕਉਣਮਿਲਿਆਸੰਗਚਾਰਦੇਹੋਵਨਪੰਜਤਨਿਪਾਕ॥ ੭੧ "
"ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹ॥ ॥ਜਹਿਨੋਪੀਰਬਹਾਵਦੀਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹ
॥ਚਾਰੇਰਾਹਿਖੁਦਾਇਦੇਸੁਣਿਕਰ ਮੰਨਮੈਲਾਇ॥ਅਵਲਸਰੀਅਤੇਗੁਸ
ਲਖਰਾਇਤਨਾਇ॥ਭੁਲਅਣਾਵਣ ਸਭਸਦਾ ਬੁਰਾਨਸੁਣਿਹੀਕੰਨਾਰੇ
ਜਾਨਿਮਾਜਾਬੰਦਗੀਅਦਰ ਰਿਆਜਤਿਸਾਰਾ॥ਤਰਕੇਅਮਲਬਿਕਾਰਸਭ
ਰਾਹਤਰੀਕਤਿਧਾਰ॥ਜਾਂਨੇਹਰਿਹਕੀਕਤੇਬੁਝੈਹਕੀਮਖੁਦਾਇ॥ਆਪਿਆ
ਪੁਅਲਾਹਿਹੈਹੋਰਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਜੀਵਦਿਆਂਜੋਮਰਰਹੇਮਾਰਫਤਿਮਨ
ਸਾਰਮਿਲਿਆਰਹੇਖੁਦਾਇਨਾਲਤਉਹੀਉਤਰੇਪਾਰ॥ਸਕਲਮੁਸਲ
ਮਾਨਕੀਜਿਉਦੁਖੀਤਲਵਾਰਾ॥ਛਲੇਰਾਹਿਸਰੀਅਤੇਦੋਸਨਸਜਾਈਮਾਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਹੁ ਮਾਨ ਨਾਲ ਖੀਸਾ ਭੁਲੇ ਜੁ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਕਲਮੇ ਗੋਇ ਨੇ ਸਾੜਿਆ ਕਰਨੇ ਕੇ
ਬਹੁਤੀਆਂ ਸਾਤ੍ਰਿਸਤਾਨ ਪਹੁਤਾ ਬਖਤ੍ਰ ਸੜਿਆ ਜੋ ਕਥਾਂ ਮਾਹਿ ਖਾਹਿ ਕਾ ਦਰਗਤਿ
ਆਇ ਨਿਸਾ ਪਾਰ ਜਾਹਿ ਕਲਮਾਂ ਪਾਰ ਰਸੂਲ ਪੜ੍ਹਿ ਸਾੜਿਆ ਦੇਨ ਗੁਣਾ
ਨਿ... ਆਂ ਅਜਾਬ ਹੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਤੇ ਜਾਹਿ ਜਿਸਨੇ ਕਲਮਾਂ ਆਖਿ
ਆ ਓਨਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮਜਾ ਈ ਪੀਰਜੀ ਐਦੇ ਜਾਈਐ ਓਹੁ ਭਿਸਤੀ
ਹਉ ਫਨ ਪਾਈ ਜਿਸਦਾ ਕਲਮਾ ਆਖੀਐ ਓਹ ਦੇਦੈ ਬਹੁਤ ਸਜਾਈ ਕਲ
ਮੇ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਨ ਪਾਰ ਹੋਇ ਭਿਸਤਨ ਤਾਂ ਰੇ ਛਾਈ ਕਲਮਾਂ ਆਖਿਆ ਏਹ ਗੁਣ
ਹੋਇ ਗੁਣਾ ਹਾ ਪਾਰਾ ਆਰੋ ਕਰੇ ਗੁਨਾਹਿ ਫਿਰ ਤਿਸ ਭਿਸਤੇ ਮਿਲੇ ਤਲਾਕਾ
ਭਿਨ ਭੁਖ ਲੁਟਦਾ ਫਿਰਲਹੇ ਅਹੂ ਣੇਦੀਮਾ ਜੋ ਭਾਂਤ ਛਜੇ ਖਾਂਦਾ ਫਿਰਆਂ ਦੇ
ਕਿਤੇ ਨਕੇ ਮਾਤਾੜੇ ਪਰਬਤ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸਤਿ ਰਾਮ ਲਿਖ ਨਾਮਾ ਬਧੀ ਪੁਲ ਸਮੁੰ
ਦੁ ਪਰਿ ਲੁਟੀ ਲੰਕ ਨਿਦਾਨਾ ਕਲਮੇ ਡੋਬੀਆ ਓਹ ਤੀ ਚਲੇ ਰਸਾਤਲ ਜਾਹਿ
ਆਰੋ ਅਰੀਮਾ ਅਬਾਹੁ ਹੈ ਬਾਹਨ ਕਾਨੂੰ ਪਾਨਾ ਵਿਚਿ ਜਮੀਨੇ ਦਬਿਆ ਨਿਚਲੇ
ਰਸਾਤਲ ਜਾਂਨਾ ਆਰੀ ਹਾਥਨ ਲਛਈ ਕਈ ਪਤਾਲ ਤਲਾਹਿ ਫਿਰ ਹੋਵਨ
ਮਾਰ ਸਿਆਤਸੀ ਜਲਹਿ ਰਸਾਤਲ ਮਾਹਿ ਜੀਵਣ ਬਹੁਤੇ ਬਰਖਲ ਰਹਿ
ਨ ਆਤਸ ਵਿਚ ਜਲਾਹਿ ਫਿਰ ਹੋਵਨ ਗਾਫ ਦੀਮਾਂਹੀਆ ਬੁਲਣੇ ਕਿ
ਸੀਸਾਰ ਇਕ ਦੀ ਲਖ ਜਾਲਿ ਜੋਨਿ ਹੈ ਜੇ ਬੇਸ ਭਈ ਅਣਤਾਰਾ ਖਾਂਨ ਜਨਾਵਰ
ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਨਿਆਮਤਿ ਦੇ ਨਾਲਿ ਫਿਰ ਹੋਵਣ ਓਹੁ ਨੁਤਫੇ ਸੀਆ ਜੇਤ
ਸੰਭਾਲਾ ਵਿਚੋਂ ਵਸਤ ਜਲਾਇ ਕੈ ਜਾਲਿ ਬਲਿ ਹੋਵੈ ਖਾਕਾ ਮਣ ਦੀ ਸੋਰਨਾਕ
ਲੋ ਹੋਈ ਮਿਟੀ ਪਾਕਾ ਗਾਇਆ ਰੂਹ ਅਸਮਾਨੇ ਨੈ ਆਬ ਹਯਾਤੀ ਨਾਲਾ ਰਹੀ ਜੋ
ਖਾਕ ਨਿਆਂਨਣੀ ਅਰਬਾਨ ਸਰਭਾਲਾ ਰਹੀ ਜੁ ਮੁਸਟੀ ਖਾਕਦੀ ਹੋਈ ਫਿਰ ਨਬ
ਤਾਖਾਂਨ ਜਿਨਾਵਰ ਆਦਮੀ ਫਿਰ ਹੋਵਨ ਨੁਤਫੇ ਪਾਕਾ ਨੁਤਫੇ ਹੋਇ ਜੀਆ ਜੰ
ਤ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਲੋਇ ਇ ਕੈ ਤਾਂ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਰਬਿ ਇਕੇ ਮਾਸਾ ਬਿਦ
ਕੋਇਆ ਜੇਹੇ ਅਮਲ ਕਮਾਈ ਆਨਿ ਫਿਰ ਕਿਆਮਤਿ ਪਾਵੈ ਦੋਹਾ ਕਿਆਮਤਿ
ਰੂਹਨੇ ਮਾਰ ਫਿਰ ਜੇਮੇ ਰੋਹਾਹਿ ਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੂਇ ਜਰਬਲ ਗਾਵਨ ਦੋਇ ।
ਸਾਹਿਬ ਜਰਬੇ ਬਾਹਰਾ ਰਮਿਰਹਿਆ ਵਿਚ ਲੋਇ ਇਹ ਸਤਾ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਮ
ਣਕੇ ਸਗਲੀ ਲੋਇ ਜਿਦੈ ਫਿਰਾਏ ਤਿਉ ਫਿਰਨ ਦਿਰ ਲਾ ਜਾਣੇ ਕੋਇ ਸਚੀ
ਸਨਤ ਰਬਿ ਦੀ ਮੋਇ ਇਨੇ ਆਇਆ ਨਾਲਾ ਜੋਰ ਖੋਮੋਹਿਆ ਮਾਂਨਤੀ ਸੇਖਾ ਸਾਬ

ਦਾ ਭੂਲਾ ਭਿਗਇਆ ਦ [illegible] ਖਨੀਸਾਨਾ ਹੋਰ ਦਰਗਹ ਢੋਈ
ਨਲਹਨ ਜੋਰਾਂਏ ਸੈਤਾਨਾ ਅਦਲ ਸੁਨਤ ਮੀਏ ਹੈ ਸਿਰ ਪਰ ਰਖੇ ਜੋਇ ਪਏ ਮ
ਰਤਬ ਸਫਦੀ ਖਣ ਰਖੀ ਸਰੂਰੋ ਹੋਇਆ ਰਖੇ ਮੋਇ ਹਲਾਲੁ ਖਾਇ ਨਿਕਟ ਹਰਾਮ
ਨਜਾਇਆ ਸਭ ਜਹਾਨ ਦੀ ਕੀਤਲੀ ਤਿਸ ਤੇ ਤੂੰ ਰੈ ਖੁਦਾਇ ਮੁਖਸੁਦਾ ਇਦੂੰ ਜੀਸਤੀਸ
ਪਹੈ ਮਨੀਨਸਾਹਿ ਐਸੀ ਤਿਣਵਾਂ ਜੋਰ ਹੈ ਤਿਸ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਖਾਇਓ ਜੇ ਮੁਖ ਤੇ
ਆਖੇ ਸੋ ਬੀਟੈ ਹੋਵੈ ਸੈਰ ਜਬਾਨਾਂ ਪ ਹਿਲੋ ਰਖਿਆ ਇਹ ਭੁਣ ਚੇਲਾ ਸਗਲ
ਜਹਾਨਾ ਕਿਸੇ ਕਟਾਇਆ ਤ੍ਰਾਲ ਕਉ ਕਿਸੈ ਛਿਦਾਏ ਕੰਨਾ ਸਾਬੂਤ ਸੁਨਤ ਤਿਰਖਿਦੀ
ਭੂਨਨ ਬੇਈਮਾਨਾ ਖੁਰੇ ਦੂਹਾਂ ਦੇ ਪੰਥ ਬੁਰੇ ਖੁਰ ਦੂਹਾਂ ਦੇ ਮੇਲਾ ਜੋਰੋ ਸਚੁ ਅਲਾਇ
ਦਾ ਧਾਤੁ ਮਾਰਨਿ ਤਿਹ ਜੇਲਾ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਰਬਦੀ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਭੇਦਾ ਹਿੰਦੂ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੁਇ ਪੜ੍ਹਿ ਲੜ੍ਹਦੇ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਬੇਦ ਕਤੇਬਹੁ ਬਾਹਰਾ ਲਾਸਰੀਕੁ
ਅਲਾਹਿ ਕਈ ਅਸਿਖ ਮਹੰਮਦਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਕਹਾਇ ਕਈ ਅਸਿਖਾਂ
ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਜੀ ਖੁਦ ਕਰਤਾਰਾ ਆਪੇ ਮਾਰ ਜੀਵਾਇਦਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਮਾਰਾ
ਇਕੋ ਸਿਕਾ ਤਖਤ ਇਕ ਜਗ ਬਿਚ ਇਕਾ ਹੋਇਆ ਜਾਣੇ ਖੁਦ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਪਾਵੇ
ਸਚਾ ਸੋਇਆ ਕਖ ਛੁਪਾਇਨ ਅਗਨੀ ਛੁਪੇ ਨ ਅਗਨਿ ਕਦਾਹਿ ਆਖਰ ਜਾਹ
ਰ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਉ ਕਖ ਜਲਨ ਸੰਗ ਭਾਇਆ ਆਦਿ ਸਚਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸ
ਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ਜੋ ਮਰਿ ਕੇ ਫਿਰ ਜੰਮਿਆ ਸੋਈ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ਆਨਿਮ
ਰ ਜੇ ਮਨ ਕੀਤੜੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਕਾਇਮ ਤੀਜਾ ਰਭੁਹੈ ਮੁਸਰ [illegible]
ਅਸਾਨਾ ਨੇਕੀ ਬਦੀ ਹੁਇ ਰਦਿ ਕਰਿ ਆਉ ਅਲਾਹ ਦੇ ਪਾਸਾ ਜੋ ਮੰਨਿ ਅਲਾਹਿ
ਏਹੁ ਕੌਮ ਨੋ ਸੇ ਬੇਦ ਖਾਸ ਚਾਰ ਕਤੇਬਾ ਸੋ ਧਰਕੇ ਦੇਖਹੁ ਦਿਲ ਲੈ ਲਗਾਇ ਆ ਬਿਨ ਦਿ
ਚ ਕਤੇਬ ਦੇ ਰਹੇ ਇਲਾਹ ਦ੍ਰਿਜਾਇਆ ਰਹੇ ਇਲਾਹ ਦਿ ਸਭ ਤੇ ਵਿਚ ਸਭਨੰ ਦੇਸਾਂ
ਨਾ ਜੈਸੀ ਸੁਰਤਿ ਧਿਆਈ ਐਤੈਸੀ ਲਈਆਨਾ ਸੁਣਹੁ ਮਾਰਫਤ ਪੀਰ
ਜੀ ਮਿਲ ਹਤਮ ਜਗ ਬਿਛੜਿ ਸੋ ਧਹੁ ਜੁਸ ਆਪਣਾ ਕਿਆ ਵਿਖਣਾ ਏਸਾ
ਜਾ ਕਾਇਮ ਚਾਰੇ ਰੂਹ ਹੈ ਚਾਰੇ ਜੁਸੇ ਸਾਥਾ ਪੰਜਵੀ ਕੁਦਰਤਿ ਰਬਦੀ ਮਿਲ ਹੋਏ ਪੁੰ
ਜ ਤਨਿ ਪਾਸਾ ਅਵਲ ਬਾਦੀ ਰੂਹ ਹੈ ਨੰਮ ਫਰਿਸਤਾ ਜਾਨਾ ਆਤਸ ਦੂ
ਜਾ ਰੂਹ ਹੈ ਜਿਨ ਕਹਾਏ ਨਾਮਾ ਆ ਬੀਜਾ ਰੂਹ ਹੈ ਮਾਨਹੁ ਸੁਰਤ
ਦੇਉ ਖਾਕੀ ਰਉਥਾ ਰੂਹ ਹੈ ਭਾਇਆ ਖਵੀਸ ਅਭੇਛੀ ਪੰਜਵਾਂ ਰੂ
ਹ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਮਿਲ ਚਹੁ ਸੰਗ ਹੋਇਆ [illegible] ਲ ਬਰਕਤ ਰਬਦੀ ਚਾਰੇ

ਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾਇਮਹੋਇਆਦੁਇਨੇਕਦੇਇਕੁਰਹੈਵੈਰੀਸੀਤਕਹਾਇਆਦੋਹਿਸਤਿਨਾਲਖੁ
ਦਾਇਦੀਚੱਲਦੇਸਿਧੇਰਾਹਿਆਜੋਕਰੇਇਬਾਦਤਬੰਦਗੀਸੁਰਗਤਿਜਾਣਖੁਦਾਇਆ
ਕਾਇਮਚਾਰਠਠੇਸਤੇਚਲਨਤੇਜਾਹਿਰਜਾਇਆਜੋਮਾਹਿਰੁਮੁਖੁਦਾਇਤੋਕਰਨ
ਇਬਾਦਤਿਨਾਹਿਫਿਰਦੇਸਿਰਗਰਦਾਂਨਉਹਠੌਰਜਹਾਨਿਟਿਕਾਇਆਨੇਕਬਖ
ਸੀਖਤਪਕਹੇਬਾਦਿਫਰਿਸਤੇਮਾਹਿਬਾਦਪੈਦਿਦਖੁਦਾਇਨਾਲਖਾਸਾਫੁ
ਰਕਰਾਇਆਆਤਸਕੁਦਰਤਿਬਾਦਦੀਬਿਨਬਾਦਨਆਤਸਹੋਇਆਆਬੀਕੁ
ਦਰਤਿਨਾਰਦੀਬਿਨਨਾਰਨਆਬੀਹੋਇਆਖਾਕੀਕੁਦਰਤਿਆਬਦੀਬਿਨਆਬ
ਨਹੋਵੈਖਾਕਾਜਿਚਰਪੰਜਨਮਿਲਨੀਹੋਤਿਨਪੰਜਤਨਿਪਾਕਾਬਾਦੀਹੋਇਕਮ
ਲੀਜਸਬਆਵੈਬਹੁਬਦਬੋਇਆਹੋਵੈਨਾਰਗਲੀਜਜਬਾਕਿਸੇਕੰਮਨਹੋਇ
॥ਆਬਿਗਲੀਜਤਜੇਕਰੇਗੰਦੀਹੋਇਸੀਆਹਾਬਾਇਬੁਇਖਲਕਤਸਭ
ਕਰੇਹਬਿਨਕੋਈਲਾਇਆਖਾਕਿਗਲੀਜਤਿਜੇਬੀਵੈਨੇੜੇਛੁਹੇਨਕੋਇਆਚਾ
ਰੇਮਿਲਗਲੀਜਜੋਹੋਇਨੇੜਨਢੁਕੋਲੋਇਆਬਿਨਬਰਕਤਗੰਬਦੀਚਾਰੇਕਿਸੇ
ਨਕਾਂਮਾਆਖੇਨਾਨਕਸੁਣਿਪੀਰਜੀਸਾਚੀਗਲਬਕਲਾਮਾ॥ "੭੨ "

॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਾਦਦੀਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਗਾਦਦੀਸੁਣੀਐ
ਸਚੁਸੁਆਲਾਸੋਅੰਦਰਿਰੱਜਮਰਨਫਿਰਤਿਨਾਂਕਉਣਹਵਾਲਾਕਉਣਮਰਾ
ਤਬਤਿਨਾਂਦਾਪਉਸਨਿਕੇਹੜੀਜਾਇਆਦੋਜਕਜਾਹਿਕਿਭਿਸਤਜਾਹਿਏਭੀ
ਸਚੁਦਸਾਇਆਗੁਸਾਕਰਕੇਜੋਮਰੈਵਡਾਮਰਾਤਬਪਾਇਆਲਿਖਿਆਚਾਰਕਿ
ਤਾਬਵਿਚਜੋਮਿਲਸਹੀਦਾਜਾਇਆਕਾਇਮਰਹੇਕਿਆਮਤੀਮਰੇਨਜੈਸੇ
ਇਆਰਣਿਵਿਚਮਰੇਸਹੀਦਹੋਇਤਿਸੁਇਹੁਮਰਾਤਬਹੋਇਆ॥ "੭੩ " "

॥ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਗਾਦ
ਦਪੀਰਾਗੁਸਾਕਰਕੈਜੋਮਰਨਸੋਹੋਸਨਬਹੁਤਸਹੀਦਾਲਿਖਿਆਚਾਰਕਿ
ਤਾਬਵਿਚਗੁਸਾਕਰੇਹਰਾਮਾਦੁਨੀਆਕਾਰਨਲੜਮਰੇਸੋਮੋਆਕਿਸੇਨ
ਕਾਂਮਾਓਹੁਹੋਨਿਜੇਬੁਰੇਗਾਜਦਮਾਂਜਾਹਿਫਲਪੇਟੇਮਾਰਾਰਣਿਵਿਚਗੁਸਾਕਰ
ਮੁਏਲੈਨੇਸਾਭੁਏਅੰਦਰਾਗੁਸਾਆਤਸਕਰਮੁਏਜਿਉਜਲੇਪਤੰਗਦੀਬਾ
ਨਾਚਸਮੀਦੇਖੋਹੁਪੀਰਜੀਪਾਛੈਕਰੇਕਲਾਮਾਸੱਕਤੀਮਰਨਾਂਦੋਜਕੀਸਭੁਆ
ਖਨਮੁਆਹਰਾਮਾਸਿਦਕਾਮਰਨਾਂਭਿਸਤਹੈਸਭੋਕੋਰਰੈਸਲਾਮਾਜੀਵਤਪੂਜੈਸ
ਭਕੋਮੂਆਭਿਸਤੀਜਾਇਆਨਾਨਕਆਖੇਪੀਰਜੀਸਿਦਕਾਮਰਾਤਬਪਾਇਆਸਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਮਾਂਤਬਕਛੂਨਹੀਅੰਤੋ[illegible]ਕਹੈਸਜਾਇਜਿਉਪਰਵਾਨੇਜਾਲਿਮਰਮਦਿ
ਚੌਰੇਸਨੇਦੀਪਜਲਾਇਕਰੇਜਾਲਮਜਾਲਮੀਸਿਰਕਰਨਿਗਰੀਬਾਜੋਰਾਉ
ਇਪਚੂਸਨਿਦੋਜਕਹਾਵੀਐਜਿਉਲਹੇਸਜਾਈਚੋਰਾਖਾਵਨਮਾਸਗਰੀਬ
ਦਾਆਖਨਬੀਆਹਲਾਲਾਫਿਰਲੈਸਨਮਾਸਉਪੇਕ੍ਰੈਜਿਉਦਿਤਾਲੋਨਮੋ
ਲਾਆਰਨਮਰਨਦੂਸਮਨੀਕਦੇਨੇਛੋੜੇਕੋਈਜੇਸਕੋਈਬੀ[illegible]ਫਿਰਲੂ
ਣਸੀਤੈਸਸੋਇਮਜਹਬਉਤੇਲਝਮਰੇਜੋਹੋਦੈਪਰਮੇਹਰਨਾਗੁਸਾਇਹੁਹ
ਲਾਲਹੈਰਹੇਕਿਆਮਤਿਨੰਮਾਇਹੁਨਸੀਹਤਿਪੀਰਜੀਸੁਣਤਰਕੇਜੋਰਹਰ
ਸਾਲਿਖਿਆਵਿਚਕਤਾਬਦੇਆਖੀਰਬਿਕਲਾਮਾ ॥੧੪॥ ਸੁਆ
ਲਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੂਰਾ ॥ ਆਖੈਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਣਨਾਨਕਸਾ
ਹਫਕੀਰਾਅਵਲਖੁਦਾਇਸੀਤੂਸਾਂਹੋਰਨਬੀਰਾਕਿਉਕਰਿਆਦਮਸਾਜਿ
ਆਕਿਉਕਰਿਬੀਆਖਬੀਰਾਜਕਸਚਾਰਫਰੇਸਤੇਹੋਈਕਿਸਤਿਦਬੀਰਾ
ਚਾਰੋਵਿਚਸਰੀਰਾਕਉਣਕਉਣਕਤੀਫੂਕਾਇਆਇਹੁਹਕੀਕਤਜੋਦਸੇਸੋਈ
ਕੂਲਖੁਦਾਇਆਅਵਲਬੁਤਨਿਵਾਜਿਆਕਿਉਕੀਤਾਫਿਰਮਨਸੂਖਾਇਹੁ
ਹਕੀਕਤਜੋਦਸੇਅਲਾਹਦਾਮਸੂਕਾ ॥੧੫॥ ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾ
ਹਸੂਰਾ ॥ ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦੀਪੀਰਾਅਵਲੁ
ਖੁਦਖੁਦਾਇਸੀਫਿਰਦੂਜੀਕਰਿਤਦਬੀਰਾਕਰਤਾਦਿਖੀਰਾਮਨਹਿਵਿਚਾਰ
ਮਲਾਇਕਕੀਨਾਬਾਦੀਆਬੀਆਤਸੀਚਉਥੀਮਿਲੀਜਮੀਨਾਪੰਜਵਾਂ
ਬੁਰਜਬਣਾਇਉਨਾਸੂਰਤਕਰਿ ਅਸਮਾਨ ਛੇ ਵਾਂਆਪਇਲਾਹਦਾਰ
ਹੋਆਪੁਸੀਦਾਅਮਾਨਾਕੀਤਾਹੁਕਮਖੁਦਾਇਤਬਤੀਨੋਮਲਕਬੁਲਾਇਆਬ
ਦੀਨਰੀਆਬਨੇਹੋਆਹੁਕਮਖੁਦਾਇਆਆਣਹੁ ਕਾਖਿ ਪਤਾਲਦੀਸੂ
ਰਤਿਬਹੁਤਬਣਾਇਆਸਾਜਿਆਬੁਤਮਲਾਇਕਾਜਿਉਹੋਈਰਬਿਰਜਾਇਆ
ਫਿਰਹੋਆਹੁਕਮੁਖੁਦਾਇਦਾਬੁਤਅਗੈਕਰਹੁਨਿਮਾਜਾਬਾਦੀਆਬੀਮਾਨ
ਅਤਿਬਾਜਿਜਦੇਕਰਨੇਲਗਾਨਰੀਹੁਕਮੁਨਮੰਨਿਆਤਿਹਰਖਿਆਨਾਉ
ਸੈਤਾਨਾਲਾਨਤਹੋਇਦਾਤੁਉਕਗਲਪਾਇਕਢਿਆਬੇਈਮਾਨਾਦਿਤਾਛੁਸਤੇਰ
ਨਾਇਕੈਫਿਰਢੇਈਮਿਲੈਨਰਾਹਿਬਿਨਮਲਾਇਆਤਸੀਕਿਉਕਰਿਚਲਨ
ਰਾਹਿਕਿਉਕਰਿਉਪਜੇਆਲਮਕੰਨਹੈਵੰਨਨਬਾਤਾਆਤਸਬਾਦੂਪੀਰਜੀ
ਹੋਇਨਜਾਤਿਸਫਤਾਹਜਦਾਹ ਹ ਜਰਆਲਮਾਆਤਸਬਿਨੰਨਾਂਹੋਇ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਖਿਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਬਿਨਆਤਸਜੇਮੁਕਿਸਕੋਇਆਆਖਦਸਭਫਰੇ
ਸਤੇਸਣੀਐਥਾਰਖੁਦਾਇਸੈਹੁਕਮਨਮੰਨਿਰਬਦਾਸੇਭਿਸਤੋਂਅਲੇਗਿਲ੍ਹ
ਇਬੇਟਨਉਸਦਾਇਕੈਹੁਕਮਨਮੰਨਿਬਾਪਾਹੋਇਫਿਰਨੀਜਦਵਾਈਦੋਜ
ਕਪਾਇਆਨਪਾਕਾਕਾਫਰਕੈਅੰਡਭਗਣਾਹਿਸਭੁਫਠਆਤਸਨਾਲਿਮਿਲਾਇਆ
ਅਦਖਨਾਸਰਮੇਲਕਫਿਫਿਰਜੁਸੋਰਚੇਖੁਦਾਇਮਾਲਿਆਸੋਤੁਨਸਹਾਨਲ
ਲਆਤਸਭਾਸਾਨਾਮਸਾਹਿਵਤਿਮਨੀਠੋਰਨਗੀਖੁਦੀਤਕਥਕੀਨਾਗੁ
ਰਸਨਾਂਕ੍ਰਿਸਨਾਂਹੈਰਾਨਗੀਨਿਗਭੁਖਬਹੁਮਾਰਿਫਿਰਨਾਸਭਗਿਰਦਾਨਹੋਇ
ਭਉਕੇਲੜੇਖੁਆਰਾਜੇਤੇਰਾਹਸੈਤਾਨਦੇਸਭਿਆਤਸਹੀਤੇਹੋਇਆਆਤਸ
ਬਾਹਰਜੇਰਹੇਨੂਰਖੁਦਾਈਸੋਇਹੋਆਨੂਸਦੂਰਸਭਿਜਾਬਿਅਰਥਾਨਸ
ਤਿਮੇਲਾਪੰਜਵਾਂਪੇਲਅਸਮਾਨਦਾਰਬਿਠੀਕਿਬਣਾਇਖੇਲਾਸੂਰਤਿਨਰ
ਨਰਾਇਣੀਸਾਜੀਆਪਖੁਦਾਇਆਨਰੁਮਾਦਾਦੁਇਆਦਮੀਸੁਰਤਿਅਜ
ਬਿਬਣਾਇਆਆਦਮਤੇਹਾਵਭਈਬਾਮਿਰਾਨਿਤੇਕੀਨਾਹਾਬਲੁਕਾਬਲੁਈ
ਰਤੁਲਦਦਕੀਨਾਚਾਰਮਰਦਚਾਰਆਉਰਤਾਂਚਾਰੇਜੋੜੇਹੋਇਆਅਦਲਬ
ਦਲਾਔਰਤਾਂਨਰਿਆਦਕਰਿਦੋਇਆਚਹੁੰਹੰਤੇਠਾਮਾਜਹਬਕੀਨੇਖੁਦਕ
ਰਤਾਰਾਸਭਪੈਦਾਇਸਚਉਥੀਕਛਤਾਰਅੰਤਨਪਾਇਆਜਾਲਮਦਰਕਬੇ
ਰੇਹੈ ਆਦਮਹਾਵ ਜਾਨਾ ਕਾਇਮ ਸਦਾ ਸਚੀ ਹਦੈਹਾ।
ਕਦੀਨਆਵਨਜਾਨਾਇਨਹੀਤੇਸਭਿਉਪਜੈਫਿਰਇਨਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ
ਆਦਮਹਾਵਨਮਰਨਹੋਰਸਗਲੀਆਵੈਜਾਇਆਹਾਵਨੂਰਤਿਜਿਮੀਦੀ
ਆਦਮਹੈਅਸਮਾਨਾਇਨਹੀਤੇਸਭਿਉਪਜੈਲਖਚਉਰਾਸੀਜਾਨਾਹਾਬ
ਲਿਬੁਤਪੂਜਾਇਆਕਾਬਲਿਕਾਬਲਿਕ ਬੁਤਪੂਜਾਇਆਦੁਹਾਂਛੁਪਾਇਆ
ਖੁਦਾਇਨੈਸਭਿਦਿਤੀਨੇਭਰਮਾਇਆਪੂਜੈਬੁਤਸਦਾਬਨਹਿਪੂਜੈਹੋਇਅਜ
ਬਜਿਉਗੁਡੀਆਦੀਖੇਲਤੀਕਛੂਨਹੀਅਜਾਬਸਦਾਬਾਰਹਿਆਖੁਦਾਇ
ਪਸੀਦਆਪਲਖਿਨਸਕੈਕੋਇਦਾਦਮਸੀਆਗੋਰਕਰਲੜਮਰਦੇਇਸ
ਨਦੇਇਆਗੋਲਮਸੀਆਗਡਾਇਕੇਹੋਇਰਹੈਨਿਆਰਾਕੋਇਆਸੋਈਦਲੀਖੁ
ਦਾਇਦਾਜਿਸਐਸੀਕਰਨੀਹੋਇਆਹਾਬਲਕਾਬਲੁਈਰਤੁਰਚਾਰੇਸਰੇਬੀ
ਗਾਅਗਨੀਲਹੈਰਤਿਦਾਇਬਾਈਸਾਚਾਰੇਪੀਰਾਚਾਰੇਆਉਰਤਚਾਰਮਾਰ
ਦਸਭਆਦਮਕੇਫਰਜੰਦਾਖਤ੍ਰੀਬਰਾਹਮਣਵੈਸਸੂਦਇਨਚਾਰੋਸੈਗਪੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਿਦਾ [illegible] ਮਜਸਬ [illegible] ਤੂਰੇਤ [illegible] ਦਾ ਆਦਮ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਹੋਏ
ਤਾਰਕ ਤੈਬਸੀਗਾ [illegible] ਵਿਸਸੂਟ ਰੋਜਾ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਆਪੋ ਆ
ਪਣੇ ਮਜਬ ਵਿਚ ਚਾਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਚਾਰੇ ਮੁਫਤੀ ਚਾਰ ਮਜਬ ਹਜਰਤ ਨਬੀ ਦਿਖਾ
ਲਿਆ ਦੇਰ ਵਾਇਤ ਭੁਲਿਆ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਆਖਿਆ [illegible]
ਰਸੂਲ ਚਾਰੇ ਮਜਬ ਨਾਲ ਚਾਰ ਮੁਸਲੇ ਮੁਸਲੇ ਚਾਰ [illegible]
ਹਿਸਾਭ ਲਾ ਚਾਰ ਖਸੀ ਅਤਿ ਚਾਰ ਬੇਦ ਚਾਰੇ ਨਾਲ ਇਆਸਾ ਪਜਸੁ ਭਾਇ
ਆਪੇ ਰੈ ਬਰੋ ਆਦਮ ਜਨ ਗਤਿ ਜਾਨੇ ਬਾਦਸਲਾ ਇਕ ਧਰ ਕਬੂਤ ਆਖੀਸੀ
ਦਾ ਪੀਰਾ ਅਤ ਸਨੂ ਕਖੁਦਾਇਤੇ ਜਾਣਾ ਕਰਤਿ ਦਿਖੀਤਾ ਪੰਜਸੁ ਆਪ ਖੁ
ਦਾਇ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰ ਸੋਇ ਇਹੁ ਹਕੀਕਤ ਪੀਰਜੀ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਕੋਇ
ਆਬੀ ਖਾਕੀ ਬਾਦਿ ਨਾਰੂ ਚਾਰੇ ਤੁਰਕਨ ਪਛਾਨਾ ਚਾਰ ਇਆ ਸਚਾਰ ਮਜਮਬ
ਚਾਰ ਕਤੇਬ ਜਾਨਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਹੁ ਚਾਲੋ ਪੰਜਤਨਿ ਪਾਕ ਰਸੂਲਾ ਆਪੋ ਆ
ਪਣੇ ਮਜਬ ਵਿਚ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭਾਇਆ ਕਬੂਲਾ ਜੋ ਅਮਲੁ ਅਉਤਰੂ ਹਿੰਦੂਆ
ਰਲੇ ਵਿਚ ਜਹਾਨਿ ਇਵੀ ਚਾਰੇ ਮਜਬ ਕਰਿ ਕਰਨਿ ਮੁਤੀਆ ਆਨਾ ਕਿਸੈ ਨਾਲ
ਵਾਹੂ ਪੀਰ ਜੀ ਸਭ ਨਾਇਕ ਅਲਾਹਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇਆ ਨ ਹੋਇਗਾ ਜੇ ਹੋਆ ਬੀਆ
ਰਨਾਹਾ ਅਵਲ ਆਖਰ ਇਕੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਵਿਚਿ ਰਨੀਜਾਨਾ ਆਵਨਿ ਜਾਨ ਅਰਿ
ਵਤੀ ਹੀ ਜੀਆ ਜੁਗਤ ਪਛਾਣਾ" "੭੬" "ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਬ
ਹਾਵਦੀਨ ਸਾ" 'ਆਖੇ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਾ ਖਾਧਿ
ਆ ਕਉਣ ਨਿਆਮਤੀ ਉਪਜਾਹਿ ਅਮਲ ਬਿਕਾਰਾ ਕਉਣ ਨਿਆਮਤ ਖਾਧਿ
ਆ ਹੋਵਨ ਨੇਕ ਅਮਲਾ ਇਹੁ ਹਕੀਕਤ ਮੋ ਇਕਰਰਕੇ ਤਾਂ ਅਮੀ ਹਾਲਿਆ" "੭੭"
"ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੂਰਾ" "ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਰਾਸਤ ਪੰਦ ਸੁਣੀਐ ਮਨ ਚਿਤੁ ਪ
ਰਿ ਨਿਆਮਤੁ ਜੋ ਬਦਿ ਖਾਰਿ ਦੀ ਖਾਧਿਆ ਹੋਇ ਬਿਕਾਰੁ ਨਿਆਮਤ ਜੋ ਨੇਕ ਖਾ
ਰਦੀ ਤਿਸ ਬੀ ਨੇਕਿਆ ਮਲਾ ਨਿਆਮਤਿ ਖਾਵੈ ਜੁਹਦ ਦੀ ਲਾਹੇ ਖੁਦਾਇ ਮਹ
ਲਾ ਆਣੇ ਮਾਲੁ ਹਰਾਮਦਾ ਨਿਆਮਤ ਗੁਸੰਗੁਨਾ ਖਾਧੇ ਪੀਤੇ ਹਰਾਮ ਹੈ ਸ੍ਰ
ਅਵੇਹੀ ਜਾਨਿ ਗੁਸਾਹੋਇ ਜਿਤੁ ਖਾਧਿਆ ਸਤ ਵਿਚ ਮਨੀ ਹਰਾਮਾ ਖੁਦੀ ਤਕਬ
ਰ ਸੈਤਾਨ ਗੀ ਕਰੇ ਇਕ ਬਲੀ ਸੁਗਿਆ ਦੇਇ ਅਜਾਬੂ ਗਰੀਬ ਨੈ ਖਾਇ ਤਿ ਜਦ
ਆਸਾ ਅਰਜੀ ਬੁਜਮੇ ਸਮਾਦਿ ਗਾਊ ਕਰੇ ਗਰੀਬੀ ਧਾਤੂ ਹੋਰ ਬਿਚਾਰ ਬਹੁ
ਜਨਾਵਰ ਪਾਇ ਪਰਿਦੇ ਲਖਾ ਅੰਦਰ ਪਾਇ ਹਰਾਮ ਹੋਹਿ ਸੋ ਜਾਹਿ ਜਲਾਇ ਭ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਾਜਾਬਿਰਾ ਆਗਨਿ ਸਕਨਿ ਫੀਲ ਸੇਰ ਪਲਿੰਗਾ ਥੀਏ ਹਰਾਮੁ ਬਹੁ ਜਾਲਮੀ
ਜੋ ਮਾਰਨਿ ਅਗੋਂ ਏਗਾ ਤਾਕਿਆ ਕੋਇ ਨਾ ਰਈ ਕਰਨਿ ਜੋ ਅਗੋ ਜੋਰਾ ਜੋਗ
ਹੀ ਥਨਿ ਅੰਨ ਕੈ ਤਿਨ ਲੈਦੇ ਪਿੰਡ ਅਧੋਰਾ ਲਿਖਿਆ ਚਾਰ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਸਭ ਪ
ਰ ਜੋਰ ਹਰਾਮਾ ਸੋਈ ਕਲਮੇ ਪਾਕ ਜੋ ਮੰਨਿ ਰਖਿ ਕਲਮਾ ਸਤਿਜੁਗ ਅੰਦਰਿ
ਪੀਰਜੀ ਫਰੇ ਸਤਿ ਆਦੇ ਅਵਤਾਰਾ ਖਾਣਾ ਤਿਤ ਦਾ ਥਾਦੇ ਸੀ ਕਛੂ ਹੋਰ
ਕਰਨਿ ਅਹਾਰਾ ਕਰਨਿ ਅਲਾਹ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਹੋਰ ਵਿਹਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਅਹ
ਲੁਨਿ ਮੰਝੀ ਬੈਠਕਾ ਕੰਨੇ ਛੁਪਰ ਹੋਇਆ। ਤ੍ਰੇਤੇ ਅੰਦ
ਰ ਪੀਰਜੀ ਦੇਵ ਦੇ ਅਵਤਾਰਾ। ਖਾਣਾ ਉਨਾਂ ਦਾ ਆਥਿ ਸੀ
ਕਛੂ ਹੋਰਨਿ ਕਰਨਿ ਅਹਾਰਾ ਦੁਆਪਰਿ ਅੰਦਰਿ ਪੀਰਜੀ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰਾ।
ਖਾਣਾ ਉਨਾਂ ਦਾ ਨਾਰਸੀ ਮਛੀ ਮਾਸੁ ਅਹਾਰਾ ਕਲਿਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਪੀਰਜੀ ਖ
ਥੀਸਾ ਦੇ ਅਵਤਾਰਾ ਖਾਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਰਬਤੀ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਅਹਾਰਾ ਖਾਕੇ ਦੇ
ਇਹੁ ਪੁਤਲੇ ਫਿਰ ਖਾਕੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਪੀਰਜੀ ਏਵੈ ਜਾਣੀ ਫਿਰ ਮਾਰਿ ਜਨ
ਮ ਧਰਾ ਹੋ ਬੰਦਗੀ ਬਾਝਹੁ ਪੀਰਜੀ ਪਾਣੀ ਤਾ ਮਹਰਮਾ ਪਾਨ ਸਜਾਇ ਬਹੁ
ਤ ਖਿਧ ਗੁਸਾ ਸਹਵਤਿ ਕੰਮਾ ਕਲਿਜੁਗ ਅੰਦਰਿ ਪੀਰਜੀ ਥਿਨਾ ਅਜਾਬ ਨਤ
ਮਾਜੀਵਤਿ ਖਾਹਿ ਹਰਾਮ ਤੇ ਮੁਇਆ ਨ ਆਵੈ ਕੰਮਾ ਕਲਿਜੁਗ ਦੁਨੀ ਹਰਾ
ਮ ਤੇ ਮੁਇਆ ਨ ਆਵੈ ਕੰਮਾ ਜੀਵਤਿ ਦੀਨ ਗਵਾਇਓ ਮੋਏ ਮੁਇਆ ਨਾਲ ਨਜ
ਇ ਕਿਸਤੀ ਡੁਬੀ ਅਜਾਬ ਦੀ ਕਢਿ ਨ ਸਕੇ ਕੋਇਆ ਤਾਮਿ ਗੁਸਲ ਸਿਧ ਪੀਰ ਬ
ਕਿਰਹੇ ਖਲੋਇਆ ਡੁਬੀ ਕਿਸਤੀ ਅਜਾਬ ਦੀ ਮੁਹਾਇਆ ਪਾਸ ਨਜੋਗਾ ਡੁਬੀ
ਇਬਾਦਤ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਲਾਹੁ ਪਾਮਰ ਘੋਰਾ ਅਮਲੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਸਭ
ਕੋ ਲਹੈ ਸਜਾਇਆ ਕਰਮਾ ਅਮਲਾਂ ਦੀਆਂ ਨੇਕੀਆਂ ਬਦੀਆ ਪਾਇਆ ਜੋ ਹਾਥੀ
ਜੇ ਸੁਲਤੇ ਹਥੋ ਹਥੀ ਨਿਬੇੜਾ ਕਲਿਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ਹੈ ਹੋਸੀ ਬਗਲੁ ਦੇ
ਗਾ ਅਦਲ ਨ ਕਰਸਨ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੀਰ ਵਜੀਰ ਉਮਰਾਉ ਕਾਜੀ ਮੁਫਤੀ ਮ
ਉਲਵੀ ਮੁਲਾਂ ਸੇਖ ਉਲਮਾਇਆ ਸਭਨਾ ਉ ਪਰ ਸਦਾ ਰਹੇ ਦੇਵੈ ਹਕਿ ਗਵਾ
ਇਆ ਪਿਰਗ ਅਵੇਹਾ ਖਾਵਣਾ ਜਿਤ ਖਾਧਿਆ ਮਿਲੇ ਸਜਾਇਆ ੭੮ ॥ਸੁ
ਆਲ ਪੀਰ ਬਗਦਾਦੀ ਸਰਾ॥ ॥ਆਖੇ ਪੀਰ ਬਗਦਾਦੀ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਸਿ
ਰਦਾਰਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲੀਐ ਰਬ ਨੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਇ ਦੀਦਾਰਾ ਕੇਹੜੀ ਸੂਰ
ਤ ਰਬ ਦੀ ਹੋਇ ਦਾ ਕੇਹੜੀ ਜਾਇਆ ਖਾਦਾ ਕੀ ਨਿਆਮਤਾਂ ਪਹਿਰੇ ਕੀ ਕਵਾਏ

ਕਰਿਕੈਰੋਜਾਬੰਦਗੀਮਿਲੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾਜਾਰਬਿਮਿਲੇਤਾਂਕਰਮਹੋਇ
[illegible]ਬੰਦਗੀਆਂ ॥੭੯॥ ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇ
ਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਗਦਾਦਪੀਰਾਕਹੁਜਿਸਕੀਨੀਬੰਦਗੀਤਿਨਿਅ
ਲੀਏਬੇਪਰਵਾਹਾਨੂਰੀਸੂਰਤਿਰਬਦੀਗਾਹਿਦਾਸਭਨੀਜਾਇਖਾਦਾਰ
ਗੁਨਿਆਮਤਾਂਪੀਦਾਸਭਦੇਆਪਾਇਆਕਰਿਕੈਮਿਹਨਤਬੰਦਗੀਮਿਲੇਗ
ਰੀਬਨਿਵਾਜਾਜਾਂਰਬਮਿਲੈਤਾਂਕਰਮੁਹੋਇਸਦਾਨਿਭੈਨਾਲਾ ॥੮੦॥
॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਦਾਦੀ॥ ॥ਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਗਦਾਦੀਸਚ
ਸੁਣਹੁਸੁਆਲਾਮੁਸਲਮਾਨਾਂਛੁਰਿਆਂਖਾਣਪਾਣਹਲਾਲਾਹਿੰਦੂਖਾਂਨ
ਦੋਰਾਕਹਿਤਿਨਾਹੋਸੀਕਉਣਹਵਾਲਾਉਇਪਾਸਨਿਕਸਸਜਾਇਨੈਜਾ
ਸਨਿਕੇਹੜੀਜਾਇਹੋਸੀਕੀਹਵਾਲੁਤਿਨਾਪਾਸਨਿਕੀਸਜਾਇਕਲਮਾਂ
ਸਾਦਆਖਕੈਖਸਖਾਂਨਬਿਗਾਨਾਂਮਾਲਾਹਿੰਦੂਦਗਾਕਮਾਂਇਖਾਇਕੀਹੋਤਿਨ
ਨਾਂਹਵਾਲਾਆਖਨਿਮੁਸਲਮਾਂਨਇਉਅਸਾਂਰਸੂਲਪਨਾਹਾਨਿਕੀਬਦੀਨ
ਕੋਪੁਛੈਅਣਪੁਛੇ ਭਿਸਤੀਜਾਇਜਿਨੀਕਲਮਾਂਆਖਿਆਸੋਦੋਜ
ਕਲਾਹਿਨਸਜਾਇਹਿੰਦੂਰਾਮਰਾਮਆਖਿਕੈ ਮਾ ਲਬਿਗਾਨਾਂਖਾਇ
ਤ੍ਰਿਠਕਿਸਖੁਦਾਇਨੈਕਿਛੁਆਰੋਇਹੁਕਿਨਾਹਾਇਹੁਨਸੀਹਤਿਜਾਣਿਕ
ਰਿਦੋਊਬਦਅਮਲਕਮਾਇਇਨਾਸਿਰਕੀਹੋਇਗੀਦੇਵਹੁਸਚੁਸਨਾਹਿ
॥ ੮੧॥ ॥ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸ
ਚੁਸੁਣਹੁਬਗਦਾਦਪੀਰਾਖਾਣਖਾਣੈਹਰਾਮਜੋਸੇਹੋਸਨਅੰਤਜਹੀਰਾਓ
ਇਪਰਸਨਜੁਸਾਨਬਾਤਦਾਸਿਰਸਹਨਵਡੇਅਜਾਬਾਕਟਿਕਟਿਛਈਅ
ਨਿਹੇਜਮਾਂਸੁਣੈਨਰਕੀਦਾਤਿਸੁਣੈਨਰਾਮਰਸੂਲਕੇਸੁਣੈਨਕੋਇਅਣ
ਤਾਂਰਾਉਮਤਿਛੁਡਾਇਨਿਕੈਤਭਤਿਆਪਜਲੂਬਲੂਹੋਇਛੁਰਾਉਨਿਆਪ
ਣੀਮੈਲਨਧੋਤੀਆਹੋਰਕਿਉਕਰਿਹੋਵਨਪਾਕਾਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਿਪੀਰ
ਜੀਸਭਿਉਮਤਿਰਹੈਨਪਾਕਾਮੁਖਰਾਮਰਸੂਲਆਖਿਕੈਜਿਸਮਾਲਬਿ
ਗਨਾਖਾਇਆਵਤਤਿਨਾਨੂੰਕਿਰਬਤੀਵਿਚਦੋਜਕਲਹਨਸਜਾਇ ॥੮੨॥
॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਦਾਦੀਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਗਦਾਦੀਸੁਣਿ
ਹੋਨਾਨਕਪੀਰਾਕਿਉਕਰਿਕਰਦਾਨਕਲਫੁਰਾਕਹੁਸਚੀਤਦਬੀਰਾਕਿਥ
ਹੁਦੀਇਹੁਖਾਕਹੈਫਿਰਮਾਵਦਾਕਿਥੋਂਜਾਈਂਖਾਕੁਵਿਛੁਨੀਖਾਕਤੇਫਿਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭਉਕਰਿਮਿਲਦੀਆਇਰੂਹਵਿਛੁੰਨੀਜਸਿਉਤਿਉਪਾਰਿਉਤ੍ਰਸੋਅਤਿਰਾਇ
ਕਰਿਉਤ੍ਰੈਨੂੰਛਡਕੇਕਿਉਫਿਰਦਾਅਵਗੀਰਉਰਾਇਹੁਹਕੀਕਤਜੋਦਸੈਸੋਈਪਾ
ਕਫਕੀਰਸਿਰਪੀਰਾਂਦੇਪੀਰਉਹੁਸਿਰਮੀਰਾਂਦੇਮੀਰ॥ ॥੮੩॥ ਜਵਾ
ਬੁਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਤ॥ ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦਪੀ
ਰਾਖਾਹਸਅੰਦਰਿਮੋਮਿਨੇਤਿਰਵਣਦਾਨੰਕਲਸਰੀਤਾਜੁਸਮਸਤਕਉਪ
ਜਿਆਵਿਰਦਾਮਗਰਬਜਾਇ॥ਬਾਦਉਨ੍ਹਾਏਖਾਕਨੇਫਿਰਿਮਿਲੇਉਥਾਉਂਅ
ਇਆ॥ਭੁੱਲਭੁੱਲਨਖਾਕਦਾਵਤਿਨਆਵੈਗਾਸਾਫਿਰਸੰਤੋਹੋਰਬਣਾਇਕੈਭੂਹੋਕ
ਰਦਾਤਮੇਬਾਸਾਜਿਚਰਕਾਇਮਨਾਹਿਰੂਹਟਿਕੈਨਾਹਿਇਕਤੇਠਉਰਾਇਕ
ਪਲਕਦੇਅੰਤਰੇਕਹਿਆਵੈਵਾਹਿਦਿਸਦੇਉਨ੍ਹਾਂਰੂਹਪਵਨਦੀਜਾਤਹੈਫਿਰ
ਆਵੈਕਿਵੈਨਰਬਾਇਅਜਮੁਸਟੀਬਾਹਰਰਹਦਾਲਿਖਿਅਲਖਾਭਨਾਵਿਪਰ
ਣਸਮਰਥਹੈਭਾਣੇਹੈਦਾਰਬਾਬਾ॥ਆਪੇਕਰੇਅਬਬਕ੍ਰੇਆਪੇਕਰੇਸਬਬਾ॥
ਆਪੇਥੀਨੇਆਪਨੇਆਪੇਦੇਵੈਵੇਲਾਆਪਰਹੇਖਾਮੋਸਹੋਇਆਪੇਬੋਲਣ
ਬੋਲਾ॥ ॥੮੪॥ ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੂਰਤ॥ ਆਖੇਪੀਰਬਹਾ
ਵਦੀਸੁਣਿਨਾਨਕਕਰਤਾਰਜਿਤੀਥੀਏਪੈਕੰਬਰਾਂਜਿਤੀਥੀਏਅਵਤਾਰ॥
ਬਾਦਸਾਹਉਮਰਾਉਬਹੁਕਾਜੀਮੁਫਤੀਸਿਖਾਮੁਲਾਤੇਮਉਲਾਣੀਆਪੜ੍ਹ
ਪੜ੍ਹਨਿਕਿਤਾਬਅਨੇਕਾਪੀਰਫਕੀਰਾਂਅਉਲੀਆਗਉਸਕੁਤਬ
ਗਾਹੁਕਮਲੈਆਇਗਬਿਦਾਨੇਕਅਮਲਬੀਚਾਰਾਇਕੋਆਇਦੁਨੀ
ਘੇਰਨਫਸਸੈਤਾਨਾਘੇਰਬਾਦਿਕਢਿਕੇਕੁਸੋਕਰਨਕਪੜ੍ਹਤਾਂ
ਗਨਆਵਨੇਲਖਿਹਜਾਰਦਾਆਕਰਿਸਬਰਿਜੋਹਨਤੇਜਾਣਮਲਾਇ
ਦਾਰਖਿਪਨਾਹਸੂਰਦਦੀਭੂਰਕਕਰੇਦੇਜੋਰਾਹਿਦੂਭਾਅਮਲਾਇਕੈ.ਪੂਰ
ਲੈਦੇਦਾਮਕਰੋਨਾਦਰਗਾਹਕੀਹਦਲਗੋਇਸਿਰਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਂਕੀ
ਸਿਰਹੋਇਪੈਕੰਬਰਜੋਉਮਤਿਦੇਜਾਨਾ॥ ॥੮੫॥ ਜਵਾਬੁਨਾਨਕ
ਸਾਹਾਸੂਰਤ॥ ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦੀਪੀਰ॥ਅਵਤਾ
ਰਪੈਕੰਬਰਜਿਤਨੇਵਿਚਦਰਗਾਹਬਹੁਤਜਗੀਰਾਉਮਤਿਕਰੇਅਜਾਬਬਹੁਪੈ
ਕੰਬਰਦੇਸਿਰਭਾਰਾਬਹੁਹਿੰਦੂਪਾਪਕਮਾਵਦੇਸਭਦੇ [illegible] ਅਵਤਾਰਾਂ
ਸਿਰਗੇਰਾਹੋਰਜੋਵਿਚਜਲੀਬਹੁਤੇਹੋਰਨਾਮਿ [illegible] ਤਿਨਕੂੰਜੋਦੇਵ
ਈਐਨਾਬਧੇਪਾਪਕਾਰਨੇਸੋਹੁਵਤਕਿਛੁਟਹਿਨਾਹਿ [illegible] ਜਿਨਦੇਬਹੁ

ਤੁਸਾਂਆਖਿਆਜੀਆਖੜਿਆਗੁਣਾਨੂੰਗਉਰਮਗੀਬਹੁਤਸਜਾਈਡਿਠੇਪਾਏ
ਟਿਡੀਗੜਿਗਵਾਈਆਦਿਲਗਅੰਦਰਡਿਠੇਪਾਏਬਹੁਤਸਜਾਈ॥ ੮੬ ॥
ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਰਾ॥ ਆਖੇਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਣਿਹੋਨਾ
ਨਕਸਾਹਾਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਇਹਦੀਸਿਰਪਰਿਇਕਅਲਾਹਹਿੰਦੂਆਖਨਿਅ
ਸਾਂਵਿਚਤੁਰਕਕਹਨਿਅਸਾਂ [illegible] ਹਿੰਦੂਕਿਆਵਿਚਦਿਸਟਿਲਮਕੇ
ਦੇਇਸਲਾਹਹਿੰਦੂਰਦਾਨਿਤੁਰਕਾਂਨੋਤੁਰਕਰਦਾਹਿਹਿੰਦੂਆਹਾਦੂਹੁਵਿਚ
ਸਚਾਕਿਣੋਸਚੀਕਹਿਸਮਝਾਇਤੁਰਕਆਖਨਿਬਹੁਤੁਰਕਾਂਹਿੰਦੂਕਹਿਨ
ਹਿੰਦੂਆਹਾਹਿਕਿਨਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦਾਇਨਸਾਫਕਰਿਦਿਖਲਾਇਜਿਉਪਾਣੀ
ਦੁਧਮਿਲਾਪਹੋਤਿਉਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਰੋਗਾਨੁਹਥਿਨਆਵਦੀਰਿਜਕਨ
ਹਰਸੈਤਨਾਬਹੁਤੀਆਪਣੀਆਂਨਸੀਹਤਾਂਬਹੁਤੇਪੜੇਕਤੇਬਾਅਜਬਹੈ
ਰਾਨੀਮਨੈਵਿਚਇਕਰਬਦੂਇਭੇਦਾਤਿਨਾਂਅੰਦਰਬਹੁਤਹੋਨਿਫਿਰਕੇਅੰਤ
ਨਪਾਰਾਪੀਰਕਹੈਸਾਹਿਨਾਨਕਾਰਿਦੇਹੋਤਾਰਪਤਾਰਾ॥ ॥੮੭॥ ਜਵ
ਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕਆਖੇਪੰਦਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦਪੀ
ਰਾਵਦਹੁਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਇਜੋਹੋਇਬਹੁਤਜਗੀਰਾਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਜੋਇ
ਕਸਾਈਦੇਹਦੀਦੇਨੇਕਰਮਨਸੁਖਤੂਜੋਅਲਾਹਕੀਤੇਗਦਾਗਦਿਸਹੂਦ
ਕਾਫਰਮੁਸਨਫਕਾਂਤੇਮੁਲਾਹਦਾਹੂਸੀਜਿਗੀਇਰਮਨੀਹਬਸੀਤੇਕਿਲ
ਅੰਕਾਰਕਾਸਗੀਰੀਕਸਮੀਰੀਆਂਹੀਰਾਤੁਰਤਲਕਾਨੂਨਰੋਗਰੇਜ
ਖੀਫਨਨੀਬਦਿਰਾਹਾਦਹਿਰੀਇਗੁਮਰਾਹਬਹੁਜੋਜਾਨਨਿਨਾਹੇਇਲ
ਹਿਛਿਟਦੁਧਨਕੇਮਾਰਿਸੁਰੋਗਾਨੁਹਥਿਨੁਆਹਾਜੋਸਉਦਰਿਆਫਿਰ
ਕੀਏਸਫਿਸੁਕਮਾਛੇਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਖੇਸੁਣਪੀਰਜੀਬਾਝੁਸਚੁਗੁਮ
ਰਾਹਾਜਾਇ॥ਇਤਨੀਬੀਆਨਪੀਰਬਹਾਵਦੀਨਲੇਹਆਂਤਾਂਫਿਰਬਗਦਾਦ
ਕਾਪੀਰਜਲਾਲਦੀਨਪੁਤ੍ਰਹਜਰਤਿਮਹਮਦੀਨੂਰਬੋਲਿਆਅਣਿਫਿ
ਤਮਰਖਾਇਕਰਿ॥ ੮੮ ॥ਸੁਆਲਪੀਰਜਲਾਲਦੀਨਬਗਦਾਦੀਸੁਰਾ॥
ਆਖੇਪੀਰਜਲਾਲਦੀਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕਹਿੰਦੂਫਕੀਰਾਹਿੰਦੂਸਰਾਤਿਦੇਜਕ
ਵਿਚਆਤਸਹੋਇਜਗੀਰਾਜੋਆਵਹਾਰਾਹਿਈਮਾਨਦੇਤਾਂਤਿਸਤੀਪਾਵਹਿ
ਨਾਈਆਪੀਰਅੰਦਰਕੁਤਬਹੋਇਗਉਸਅਕਤਬਪਾਈ॥ਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿ
ਦੁਨੀਹੋਈਸੇਖਾਅੰਦਰਿਸੇਖਾਵਿਚਸਲਾਰਸਲਰਹੋਇਜਾਏਹਿਦਵਟਾਇਕੈ

ਖਾਹਿਦੁਭਿਸਤਿਨਕੋਗਇਆਸਭੁਪਾਤ[illegible]ਸੁਉਨਿਸਾਥੀ
ਨਰਗੀਪਾਇਆਕਿਥਾਊਜਾਇਉਸਿਪਿਛੈਦੂ[illegible]ਨਕਰਦਾਸਾ
ਦਾਇਤੁਮਅਰਤਬਹਿੰਦੂਆਉਮਰਿਗਵਾਈਬਾਦ ॥੮੯॥ ਜਵਾਬਰੁਕਨ
ਕਸਾਹਸੁਣਤਾ। ।ਸੁਣਿਹੋਪੀਰਬਗਦਾਦਵੀਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹੁਹਿੰਦੂਮੁ
ਸਲਮਾਨਦੁਇਡਿਠੇਮੈਜੁਜਾਣਦਾਹਾਜੁਸਾਹੁਸਲਮਾਨਦਾਰਖਿਆਭਿਸਤਿ
ਜਾਇਆਖਰਹੋਇਆਖਾਕਣੀਗਈਸੁਖਾਂਭੁਖਾਇਕੁਤੁਜਮੀਨਬਾਤਤੋ
ਇਕਤੁਆਈਕੁਲਾਲਹਥਿਭਾਂਡੇਇਟਾਸਾਜੇਕੇਜਲਨਪਜਾਵੀਘਾਤਿ।
ਤਬਪੁਕਾਰੇਖਾਕਣੀਸਣੇਨਕੇਣਜਾਇਮੁਸਲਮਾਨਮਹਿਮਰੀਫਿਕਰ
ਦੋਨਕਰਦੇਜਾਦਾਦੇਵੈਦਿਸਨਜਾਲਦੀਆਭਿਸਤਿ। ਇਕਜਾਇ
ਦਰਸਰਾਅਕਲਦੋਇਸਕਣਿਨਉਮਤਿਛਡਾਇਮਹਾਮਰਾਤਬਦੁਨੀਵਿਚ
ਅਗਾਦੀਸੁਧਨਾਹਿਜਾਣੀਵੰਞੀਰੂਹਸਿਰਫਿਰੇਚਉਰਾਸੀਮਾਹਿਜਿਨੰਤੇ
ਕੀਆਰਬਦਾਸੇਵੰਤੇਸਚਮਾਹਿਕਾਇਮਬੀਏਜਹਾਨਵਿਚਫਿਰਿਮਰੇਨੰ
ਆਵਹਿਜਾਹਿਬਿਨੰਗਿਆਸਤਬੰਦਗੀਕਾਇਮਬੀਏਸੈਸਾਰਾਕਾਇਮ
ਨਰੰਸੈਪੇਕੰਬਰਕਾਇਮਨਬਾਰੋਜਾਰਾਕਾਇਮਨਬੀਏਅਉਰਤਾਜਗ
ਫੰਮਾਕਿਰਸਨਮੁਰਾਰਾਕਾਇਮਨਪੀਰਫਕੀਰਗੋਇਸਿਧਸਾਧਕਮਲਕ
ਕਾਇਮਜੁਸੇਨਬੀਏਰਹੇਮੋਕਾਇਮਨੰਉਨਾਂਦਾਅੰਤਨਪਾਇਆਲਖਿ
ਆਵਹਿਲਖਜਾਹਿਕਾਇਮਜੁਸਾਜੇਰਖੇਕਾਇਮਕਹੀਐਸੋਇਬਿਨੰਇ
ਬਾਦਤਬੰਦਗੀਰਹਿਆਨਕਾਇਮਕੋਇਮੁਸਕਲਮੁਸਲਮਾਨਣੀਹਿ
ਦੂਗਰਿਕਤਿਮਾਹਿਦੇਵੈਕਾਇਮਨਬੀਏਦਾਵਕਰਿਮਠਜਾਹਿਨਾਨਕ
ਦਾਵਛਡਿਆਦੂਹੂਤੇਨਿਆਰਾਹੋਇਇਬੋਮਿਲਨਦਸਿਆਈਐਈ
ਦਰਗਹਪਾਵੈਸੋਇ। ॥੯੦ ।ਸੁਆਲਪੀਰਜਲਾਲਦੀਸੁਰ।
।ਆਖੇਸੈਦਜਲਾਲਦੀਬਗਦਾਦਦੇਪੀਰਪੋਤ੍ਰਹਜਰਤਿਪੀਰਦਾਪੁਛੈਕ
ਰਿਹਦਿਬੀਬਾਗਣਤਦੋਵੇਮਿਲਤੇਫਿਰਕੇਮੁਸਲਮਾਨਾਜਾਣਦਾਇਕਦੀਇ
ਕਹਿਸਚਕਾਹਨਿਕਲਮਾਕਲਮਾਪੜਨਰਸੂਲਦਾਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕਪੀ
ਰਬੋਜਾਕਿਆਮਤਿਦੋਹਨੇਬੀਸਨਨਾਹਿ[illegible]ਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇ
ਕੀਤੇਨੀਮਨਸੂਖਾਦੂਰਤੇਬਾਹਰਜੇਥੀਸੀਸੁਖਾਨੇਅਲਾਹਿਨਬੁਕਾਕਲ
ਮਾਪੀਰਜਲਾਲਦੀਕਲਪੇਮੁਲਾਸੇਖਾਹਾਜੀਪੀਰਸਮਾਇਇਕਾਤੁਰਮ

ਲੈਗੈਦਰਵੇਸਾਆਲਾਰਿਕੇਸਾ [illegible] ਗਉਸਕੁਤਬਬਡੇਪੀਰਾਸਭੇ
ਇਕਠੇਹੋਇਇਕਠਆਏਕਬੈਸਾਹਤਕੇਦਿਖਾਇਅਜਾਅਤਾਂਨਹੀਤਦੋਹੋਸ
ਜਾਇ॥ ॥੯੧॥ ॥ਜਵਾਬਬਗਾਵਦੀਸੁਰਾ॥ ॥ਨਾਲਹਾਜੀਆ
ਪੀਰਾਂਦੇ॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਗਾਵਦੀਸੁਣਹੁਜਲਾਲਦੀ [illegible] ਨਾਨਕ
ਪਾਸਹੁਖਬਰਬਹੁਤੀਹੈਤਕਸੀਰਾਜਾਹਰਅਜਾ [illegible]
ਇਤਸੁਫੇਰਾਕੀਤਸਰਾਹਿਮਨਸੁਖਸਭਆਂਦੇਹੈਸਜੇਹ [illegible]
ਦਾਇਇਕਦੂਜਾਹੋਰਨਕੋਇ॥ਦੂਜਾਮੁਰਸਦਪੀਰਾਂਸਚੁ [illegible]
ਹਿੰਦੂਦੇਖਨਭੁਲਤੁਮੁਸਲਮਾਨਭਿਨਾਹਿਦੇ ਫੇਰਦੇਸੀ [illegible]
ਏਜੋਕਮਾਹਿਵਡੋਫਕੀਰੀਮਰਾਤਬਾਅਫਤੀ [illegible]
ਬਾਹਰੇਸਭੋਹੈਗੁਮਰਾਹਿਦੁਨੀਆਕਾਰਣਮਜਹਬ [illegible]
ਸਰਾਬਿਰਕਾਰਬਦਿਜਉਨਲਿਆਇਪੜਾਤੁਸੀਮ [illegible]
ਨਾਨਕਵਡਾਫਕੀਰਾਰਬਜਿਨਦੇਹੁਕਮਵਿਚਸੇਸ [illegible]॥
॥੯੨ ॥ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇ [illegible]
ਹੁਜਲਾਲਸਦਾ [illegible] ਵਡਾਬੋਲਨਬੋਲੀਐਸਾਹਿਬੁ [illegible]
ਭਾਵੈਸੋਕਰੇਫਕਰਸਾਹਿਬੁਦੇਤਾਣਾਸਾਹਿਬੁ [illegible]
ਨਿਮਾਣਿਆਂਮਾਣੁ [illegible] ਅਕਾਸਲਖ [illegible]
ਭਨਾਂਦੇਸਿਰਇਕਰਬਿਸਭਦੀਕਰੇਸਭਾਲਾਜੀਆ [illegible]
ਸਦੇਲੈਆਲੋਇ॥ਥਕਾਹਉਤ੍ਰਿਕਭਾਲਹੁਣਿਛੁਪਗਇਆਖੋ
ਇ॥ ॥੯੩॥ ॥ਸੁਆਲਪੀਰਜਲਾਲਦੀਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇ
ਪੀਰਜਲਾਲਦੀਸੁਣਿਨਾਨਕਸਾਹਕਤਾਲਾਚਉਦਾਤਬਕਕਿਤਾਬਾਂਦਿ
[illegible]ਭਿਸਤੇਪਰੇਜਵਾਲਾਤਿਨੇਬਾਝੁਨਾਨਕਾਖਾਤਰਜਮਾਨਕੋਇ॥ਕਹਣਾਸੁਨ
ਣਾਬਾਦਹੈਜੋਦਿਸੇਸਰਸੋਇ॥ਮਜਲਸਿਅੰਦਰਿਬੈਠਿਆਹੋਇਅੰਤਰਿਧ
ਆਨ॥ਅਖੀਅਗੇਛਪਗਏਮਜਲਸਿਭਈਹੈਰਾਨ॥ ॥੯੪॥ ॥
ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾਅਕਾਸਬਾਣੀ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚ
ਸੁਣਹੁਜਲਾਲਸਦਾਤਾਦਿਸੈਅਸਾਨਾਲਦੇਹਿਕੇਤਾਂਚਲਹੁਆਪੁਨਿ
ਤਾਂਬੈਠਾਪੀਰਨਾਲਜੁਲਜਲਾਲੀਨਸਾਦਰਬਾਰੇਆਸਮਾਨਤਿਸਦਾਸੁਣ
ਹੁਬਿਆਨਇਕਪਲਕਦੇਫਰਕਨੇਤਿਨੇਅਗਾਣਤਅਸਮਾਨਾਕਈਪੈਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਹੁਤੇ ਧਿਕਰ ਪੀਰੁ ਗਏ ਕੂਆ ਮਿੰਨਤ ਕਰ ਗਏ ਪਤਾਲੋ ਨੇ ਡਿਠੇ ਕਈ ਪਾ
ਲਾ ਅਵਤਾਰ ਪੈਗੰਬਰ ਗਏ ਤੇ ਅਗਣਤੀ ਭਾਲਾ ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਜਾਵਦਾ ਹੈ ਤਿਥੇ ਗ
ਜ਼ਲ ਹੋਇਆ ਕਾਰਣ ਦਰਸਨ ਦੇਖਣੇ ਆਵਦੇ ਸਗਲੀ ਲੋਇ ਆ ... ਭੇਟਾ ਸਿਰ
ਨੀਆ ... ਨਿਆਜ਼ ਲੀਆ, ਗੂਨਾ ਗੂਨੀ ਨਿਆਮਤਾਂ ਮੇਵੇ ਲਖਿ ਅਲਖਿਆ
ਇਕ ... ਅੰਦਰੇ ਬਾਬਾ ਪਹੁਚਿਆ ਜਾਇ ਆ ਅਗੇ ਕਰਾਮਾਤ ... ਸੀਗਾ
ਵਨ ਸਭ ਦਿਆਲਾ ਹਾ ਬਾਬਾ ਸੁਣਿਆ ਸੰਗਤੀ ਸਭ ਦਰਸਨ ਲਗੀ ਆਇ
ਰਖਿਆ ਅਗੇ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਨੂੰ ਪੇਰੀ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ ਲਈ ਕਰਾਮਾਤ ਬਾਬੇ ਤੁਰਕੇ ਪਾ
ਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ... ਫਿਰ ਦਿਤੀ ਕਰਾਮਾਤ ਪੀਰ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸੀ ਜੇ ਕੇਲਾ ਇਕ ਪਲਕ
ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਫਿਰ ਮਕੇ ਪਹੁਤੇ ਆਇਆ ਬੇਟਾ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਚਨ ਅਲਾ
ਹਾ ਇਸ ਆਖਰ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਫਕੀਰ ਆ ਮੀਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਮੀਰ ਹੈ ਪੀਰਾਂ
ਦੇ ਸਿਰ ਪੀਰ ਆ ਆਖੀ ਉਸ ਮੇਂ ਹੈ ਕਲਾਮ ਜੇ ਸੋਈ ਦਿਤੀ ਉਸ ਦਿਖਲਾਇਆ ਤੁਸੀ
ਜਾਣਹੁ ਹੋਰ ਕਬਸ਼ ਅਸਾ ਬਖਸ਼ਿਆ ਖੁਦ ਖੁਦਾਇ ਆ ਅਰਸ ਕੁਰਸੀ ਅਕਾਸ਼ ਲਖਿ ਪਾ
ਤਾਲ ਪਾਤਾਲਾਂ ਡਿਠੇ ਇਕਤੇ ਪਲਕ ਵਿਚ ਹਉਣੀ ਜੁ ਲਿਕਾ ਹੈ ਨਾਲਾ ਹੈ ਠਕ
ਈ ਪਤਾਲੁ ਤੇ ਮਿਲੀ ਕਰਾਮਾਤ ਆਇਆ ਸਾਰੀ ਮਜਲਸ ਅੰਦਰੇ ਦਿਤ ਸਕਰਾ
ਹ ਦਿਖਲਾਇਆ ਸਭੇ ਗਏ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਫਕੀਰ ਹੈ ਕੇਤਾ ਖੁਦ ਖੁਦਾ
ਇ ਹੈ ਕਹਿਨ ਸਕੇ ਤਾ ਦਿਖੀਰਾ ਸਭੇ ਕਦਮੀ ਛੁਹ ਪਏ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁ ਤੂਰਖਾ
ਇਆ ਅਜੀ ਕਈ ਨੀਸਾਨੀ ਰਖੀ ਐ ਮਕਤਿ ਸਤ ਕਰਾਇਆ ਬਾਬੇ ਕਉ ਸਉਤ
ਰੀ ਪਾਉ ਡਿਠੇ ਰਖੀ ਨੀਸਾਨੀ ਏਹਾ ਜੇ ਕਰ ਕੁਜਿਆ ਰਤੂ ਕੋਸਦੀ ਉਹ ਫੇਰ ਨਜਨ
ਮਪਰੈ ॥ ॥ਇਤਿ ਸਾਖੀ ਮਕੇ ਕੀ ਹੋਈ ਸੰਪੂਰਣੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਅਬ ਸਾਖੀ ਮਦੀਨੇ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਬ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮਕੇ ਵਿਚ ਬਰਸ ਇਕ ਰਹਿਆ ਸਭਨ ਹਾਜੀਆਂ ਬਾਬੇ ਦੀ
ਆਨ ਮਨੀ ਮਕੇ ਦੇ ਸਭ ਹਾਜੀ ਨਿਵਾਇ ਕਰ ਬਾਬਾ ਮਦੀਨੇ ਕਉ ਚਲਿਆ ਅਗੇ
ਜਦ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਕੇ ਕਉ ਚਲੇ ਥੇ ਤਉ ਹੋਰ ਹਾਜੀ ਭੀ ਮਕੇ ਕਉ ਚਲੇ ਥੇ ਤਉ ਓਹ ਹਾ
ਜੀ ਬਰਸ ਇਕ ਪਿਛੋ ਮਕੇ ਵਿਚ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਜਾ ਦੇਖਨਿ ਤਾ ਉਹ ਜੋ ਫਕੀਰ
ਹੂ ਅਸਾ ਨਾਲ ਮਕੇ ਕਉ ਚਲਿਆ ਥਾ ਸੋ ਆਗੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਉਨ ਹਾਜੀ
ਆਂ ਮਕੇ ਕੇ ਹਾਜੀਆਂ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਇਹੁ ਫਕੀਰ ਕਦ ਕਾ ਇਥੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਬ

ਮੱਕੇਕੇਹਾਜੀਆਂਕਹਿਆਜੋਜੀਏਸਨੇਇਕਬਗਜਹੋਇਆਹੈਏਹਾਆਖਿਆਹੈ
ਤਬਪਨਏਹਾਜੀਹੈਰਾਨਹੋਗਏਤਾਂਲੋਗਕਹਿਣਲਾਗੇਏਹੁਫਕੀਰਹੈਅਤੇਅਸੀਂਇਕਠੇਚਲੇ
ਥੇਅਸਬਾਬਕਰਾਮਾਤਹੋਈਹੈਜੋਏਕਹੀਦਿਨਮਕੇਆਇਪਹੁਚੇਹੈਤਬਅਗਲਿਆ
ਹਾਜੀਆਂਆਖਿਆਜੁਜੀਏਹੁਕੋਈਸੂਰਤਿਖੁਦਾਇਦੀਹੈਅਤੇਜਿਥੋਂਤੀਕਰਮੱਕੇਦੇਉ
ਲਾਇਕਾਜੀਪੀਰਹਾਉਸਨਤਬਸਭਨਾਂਨੇਸਲਾਹਕਰਮਸਲਤਕੀਤੀਜੋਚਲੋਭਾਈ
ਅਸੀਂਭੀਮਦੀਨੇਕਾਹਜਕਰਆਵਹਾਂਅਤੇਮਦੀਨੇਵਿਚਚਾਰਇਆਮਹੈਨਿਅਤੇਚਾਰੇਹੀ
ਮੁਸੱਲੇਹੈਨਿਮਤਉਨਾਹੁਆਗੇਇਹੁਫਕੀਰਹਾਰੇਅਰਅਸਾਡੇਦੀਨਵਿਚਆਵੇਅਸੈ
ਹਾਬਲਿਜੋਉਮਕੇਵਿਚਿਕਿਸੇਦਾਨਾਹਿਠੇਜੋਕੋਈਨਾਨਕਫਕੀਰਕਉਜੀਤਿਕਰਅ
ਪਣੇਮਜਹਬਅੰਦਰਲੈਆਵੇਤਾਂਦੇਖਾਹੁਣਕੀਮੁਹਾਸਬਾਮਦੀਨੇਵਿਚਹੋਇਨਿਬ
ੜੋਤਾਂਬਾਬਾਅਤੇਮੱਕੇਦੇਹਾਜੀਲੋਕਮਦੀਨੇਕੀਹੱਜਿਕਉਚਲੇਸਭਿਇਕਠੇਨਿਕਲੇ
ਜਦਿਬਾਹਰਆਏਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਅੰਤਰਿਧਿਆਨਹੋਇਗੈਆਹੈਨੇਅਰਸ੍ਰੀਬਾ
ਬਾਪਉਣਕਾਰੂਪਧਾਰਿਕਰਿਏਕਪਲਕਮੈਂਮਦੀਨੇਆਇਪਹੁਤੇ।ਸਮੇਤਮਰਦਾਨੇ
ਰਬਾਬੀਮਦੀਨੇਵਿਚਿਰੂਮਕਾਸਹਰੁਹੈਰੂਮਕਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਬ
ਖੜਾਕਾਰੂਜੋਆਗੇਮਿਹਤਰਮੂਸੇਕੇਜਮਾਨੇਵਿਚਿਹੋਇਆਸੀ।ਕਾਰੂਨੁਹਾਰੂਨੁਦੋਨੋਂਭ
ਈਹੈਸਨਾਤਬਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨੁਭੀਬਡਾਜਾਲਮੁਥਾਜਹਾਂਤੀਕਰਦੌਲਤਸੀਸ
ਸਭਲੂਟਲਈਥੀ।ਤਬਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਚਲੋਪਹਿਲੇਪਾਤਸਾਹਿਕਉ
ਮਿਲੀਐਮਤਇਸਕਾਭਲਾਹੋਵੈਨਾਹੀਤਾਂਅਗਲੇਕਾਰੂਵਾਂਗੂਏਭੀਹਿਲਕਹੋਜਾਦੇ
ਵੇ।ਤਾਂਚਲੀਐਪਾਤਿਸਾਹਿਕਉਮਿਲੀਐਮਤਿਇਸਦਾਭਲਾਹੋਵੈ।ਤਬਬਾਬਾਜੀਅਤੇਮ
ਰਦਾਨਾਦੋਵੇਜਨੇਚਲੇਗਏਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਦੇਦਰਬਾਰ।ਅਤੇਅਗਲੇਕਾਰੂਦਾ
ਲੀਗੰਜਖਜਾਨਾਜਮਾਕੀਆਥਾਅਰਇਸਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਪੇਡਾਲਿਓਜਖਜਾ
ਨਾਕੀਤਾਹੈ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਕਹਿਆਰੇਦਰਵਾਨੇਇਸਏਤਾਖਜਾਨਾਕਿਉਕਰਜਮਾਕੀਤਾ
ਹੈ।ਤਬਦਰਵਾਨਕਹਿਆਜੁਜੀਏਹੁਐਸਾਜਾਲਮਹੈ।ਜਹਾਂਰੁਪਈਆਸੰਮੁਹਰਸੁ
ਣਤਾਹੈਤਾਂਛੋਡਤਾਨਹੀਭਾਵੈਕਹੂੰਹੋਵੈ।ਇਕਦਿਨਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਹਿਆਜੋਕ
ਹੂਰੁਪਈਐਕੀਜਿਂਤਰਹੀਹੈਤਬਵਜੀਰਾਂਕਹਿਆਜੀਕਹੂੰਨਹੀਰਹੀ।ਤਬਪਾਤਸ
ਹਿਇਕਸਹੇਲੀਅਬਸੂਰਤਿਕਉਬਜਾਰਭੇਜਿਆਜੋਕੋਈਇਕਰੁਪਈਆਦੇਵੇਸੋ
ਲੈਵੈ।ਤਬਇਕਸੁਦਾਗਰਕੇਬੇਟੇਨੇਮਾਉਕਉਕਹਿਆਜੋਏਕਰੁਪੈਆਦੇਵੇਂਤਾਂਪਾ
ਤਿਸਾਹੁਸਹੇਲੀਵੇਚਤਾਹੈ।ਤਬਉਸਦੀਮਾਉਨੇਕਹਿਆਬੇਟਾਰੁਪੈਯਾਸੁਲਤਾਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਮੀਦ ਨੇ ਜਾਂ ਭੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਮਿਲੀ ਕੋਤ੍ਰਿਆ ਪਰ ਏਕ ਕਉ ਪੈਜਾ ਤੇਰੇ ਬਾਪ ਦੇ ਮਰੂ
ਰੇ ਹੁ ਪਾਕੇ ਦਬਿਆ ਸੀ ਰੋਗ ਫਿਰ ਓਹ ਦੇ ਖੁਲੇ ॥ ਤਬ ਉਸ ਸੁਦਾਗਰ ਸਰੇ ਨੇ ਵਾਹੁ
ਪੈਜਾ ਲੈਕਰ ਸਹੇਲੀ ਮੇਲ ਲੈ ਗਿਆ ॥ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਸਬ ਰੁਪੈ ਨਿਕਲ ਲੈ ਨ ਸਿ
ਏਹੁ ਐਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੈ ਰੁਪੈ ਕਿਤੇ ਨਹੀ ਛਡਦਾ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਏਹੁ ਦ
ਰਗਾਹ ਦਾ ਗੁਨਹਗਾਰ ਹੈ ॥ ਦਰਗਾਹਿ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਵਿਚਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਵੇਗਾ ॥ ਲਾਨਤ ਹੋਇ
ਸਦੀ ਕਮਾਈ ਕਉ ਅਰ ਹੋਰ ਫਿਰ ਸਦੇ ਜੀਵਣੇ ਕਉ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਦਰ ਦਿਗਾਰ ਏਹੁ ਵਡਾ ਪਾ
ਗ਼ਬ ਹੈ ॥ ਅਰ ਅਗਲੇ ਕਾਰੂ ਕਉ ਜਮੀਨ ਝੱਲਿਆ ਸੀ ॥ ਅਰ ਇਸ ਕਉ ਕਾਈ ਜਾਇ
ਰਖਿ ਸਕੇਗੀ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਰਵਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੁਮ ਇਤਨਾ ਜਬਾਬ ਸੁ
ਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਕਉ ਜਾਇ ਕਹੁ ਜੋ ਫਕੀਰ ਦੁਇ ਤੇਰੀ ਡੇਵਢੀ ਅਗੇ ਖੜੇ ਹੈਨਿ ਅ
ਰ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਤੂੰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਅਸਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਿ ॥ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਰਵਾਨਾ ਜਾ
ਇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਅਗੇ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਠੀਕਰੀਆਂ ਚੁਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਣਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ
ਏਹੁ ਠੀਕਰੀਆਂ ਕਿਆ ਕਰਹੁਗੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਜੀ ਏਹੁ ਠੀਕਰੀਆਂ
ਦਰਗਾਹ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਲੈ ਜਾਹਿਗੇ ॥ ਤਬ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਠੀਕਰੀਆਂ ਤ
ਪਹੁਚਦੀਆਂ ਨਾਹੀ ॥ ਮੁਇਆਂ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿਨਗੀਆਂ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ
ਏ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਤੈ ਜੋ ਪੈਤਾਲੀ ਗੰਜ ਖਜਾਨਾ ਜਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਜੁਲਮ ਕ
ਰਕੇ ਸੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਉ ਕਰ ਪਹੁਚੇਗਾ ॥ ਤੂ ਮਾਣਸ ਅਤੇ ਕਾਰੂ ਚਾਲੀ ਗੰਜ ਖਜਾਨਾ ਸੰ
ਚਿਆ ਸੀ ॥ ਤਬ ਫੇਰ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਕਿਵੇਂ ਏਹੁ ਖਜਾਨਾ ਮੇਰੇ ਸਾਥ
ਭੀ ਪਹੁਚੇ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਏਹੁ ਖਜਾਨਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਤਦਿ
ਪਹੁਚੇਗਾ ਜੇ ਤੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਮ ਖੈਰਾਇਤ ਕਰਹਿ ॥ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪਹੁਚੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਏਥੇ
ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ ॥ ਅਰ ਇਸ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਅਵਰ ਹੀ ਹੋਨਿਗੇ ॥ ਪਹਿਲੇ ਤੇਰਾ ਖਜਾਨ
ਮਾਲਿ ਜਿਨ ਸਾਸੇ ਮੀਆਂ ਮਜਤ ਕਰਹਿਗੇ ॥ ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਤੇਰੀ ਗੋਰ ਮਸਰੂਫ ਕਰਹਿਗੇ ॥ ਦੇਖ
ਤੁਮਾਰਾ ਬਡਾ ਕਾਰੂ ਥਾ ਜਿਸ ਨੇ ਚਾਲੀ ਗੰਜ ਖਜਾਨਾ ਜਮਾ ਕੀਤਾ ਥਾ ॥ ਉਹ ਐਸੇ ਗੰਜ
ਜੋ ਇਕ ਇਕ ਸਿਰ ਤਾਜ ਹੈਨ ਸੀ ਅਰ ਇਕ ਸਿਰ ਅਸਮਾਨ ਥਾ ॥ ਤਾਂ ਅਜਰਾਈਲ ਉਸ ਪੈਗੰ
ਬਰ ਦੀ ਫਿਨਾਇਤ ਕਰਕੇ ਜਾਨ ਕਢੀ ਉਸਦਾ ॥ ਅਤੇ ਸਾਬਗੀ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਨਕਦੂ
ਲ ਕੀਤੋ ਸੁ ॥ ਫੁਰਮਾਇਆ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਕਾਰੂ ਨਿਲਾ ਕਉ ਹੋਇ [illegible] ਕਾਰੂ ਨੂੰ ਇਨ
ਚਾਲੀ ਗੰਜ ਖਜਾਨਿਆ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਗੰਜ ਮੇਰੇ ਰਾਹਿ ਪਰ ਖੈਰਾਇਤ [illegible] ਤੇਰੇ ਨਾ

ਖਸਮਾਨੇ ਪਹੁਚੋ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ਼ੀਗਾਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਅਦਰ ਗੀਰੋ [illegible]
ਤਦ ਤਿਸ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਰਕੈ ਜੋ ਇਲਾਮੁ ਹਜਰਤਿ ਮੂਸੇ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਕੀਤੇ ਸੋ ਏਕ ਦੂਜੇ
ਕਉ ਬੇਰੀ ਬਹੁਤੀ ਖੈਰਾਇਤ ਕਰਾਹਿ ਤਾਂ [illegible] ਖਜਾਨਾ ਪਹੁਚੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ਼ੀਗਾਹੀ ਰਹੇ
ਗਾ। ਇਸ ਖਜਾਨੇ ਦੇ [illegible] ਤਦ ਤਿਸ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰਕੈ ਜੋ
ਇਲਾਮੁ ਹਜਰਤਿ ਮੂਸੇ ਕਉ ਹੂਆ ਪਹਿਲੇ [illegible] ਕਾਰੂ ਕਉ ਬੇਰੀ ਬਹੁਤੀ ਖੈਰਾਇਤ ਕਰਾਹਿ
ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਕਰਿ। ਤਾਂ ਕਾਰੂ ਐਸਾ [illegible] ਦਉਲਤਿ ਅਤੇਲਸ ਕਰਿ ਉਸੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
ਹੁਕਮ ਫੇਰਉਸਾ। ਜੋ ਰਉ ਬਹੁਕ [illegible] ਤਾਂ ਫੇਰਉਸਾ। ਤਾਂ ਜਿਮੀ ਨੋ ਹੁਕਮ
ਹੋਆ ਜੋ ਕਾਰੂ ਫਿਰਾਉਨ ਕੇ ਪੈਰ ਪਕੜ। ਅਰ ਗਰਕ ਕਰਿ। ਅਰ ਸਮੇਤ ਖਜਾਨੇ ਕਾਰੂ
ਹਿਲਾਕੁ ਗਰਕ ਹੋਆ। ਤਾਂ ਦਉਰ ਕਿਆ ਮਤਿ ਤਕਿ ਜਮੀਨ ਵਿਚਿ ਚਲਿਆ ਜਾਵੈਗਾ।
ਹੇ ਕਾਰੂ ਹਮੀਦ ਜਿਮੀ ਨੇ ਭੀ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇ ਗਰਕੁ ਕੀਤਾ ਸਾ ਜੋ ਉਹੁ ਹੁਮਬਾ ਸਲਾਮੁ ਬਾ
ਅਰ ਭੂਸਾ ਭਾਈ ਕਾਰੂਨ ਥਾ। ਅਰ ਉਸਨੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਇਤਾਇਤ ਮਨੀ ਮੂਸੇ ਪੈਕੰਬਰ
ਦੀ ਉਮਤ ਹੂਆ। ਮੂਸੇ ਕੈ ਪਿਛੈ ਤਿਸ ਕੇ ਪੈਕੰਬਰੀ ਮਿਲੀ ਯਕੀਨ ਕਰਕੈ। ਤੂੰ ਉਮਤ ਮਹ
ਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਕੀ ਹੈ ਇਕਰਿ ਐਸਾ ਜੁਲਮ ਰਜਾਇਤ ਪਰ ਕੀਆ ਹੈ। ਜੋ ਸਹੰਤ ਕਉ
ਖਾਈ ਜੋ ਕੀ ਜਾਤ ਹੋਸੀ ਸੋ ਸਭੇ ਹੀ ਲੂਟ ਲੀਤੀ ਹਈ। ਇਹੁ ਜੁਲਮ ਕੇ ਖਜਾਨੇ ਤੇ ਰੋਸ
ਬ ਕਿਉਕਰਿ ਚਲਹਿਗਾ। ਹੁਣਿ ਤੂੰ ਇਸ ਜੁਲਮ ਤੇ ਬਾਜ ਆਉ। ਤੇ ਬਾਹਰ ਤਾਂ ਕਾਰੂ
ਹਮੀਦ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਇਹ ਮਨ ਮੇਰਾ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਹਿਰਸ ਵਿਚ ਗਰਕ ਹੈ। ਪਿਛੋ ਜੋ
ਈ ਸੋ ਕੁਝ ਰੀਤ ਹੁਣ ਤੇਬਾ ਹੁ ਹੈ ਇਸ ਜੁਲਮ ਥੀ। ਪਰ ਜੀ ਕੋਈ ਐਸੀ ਨਸੀਹਤ ਸੁਣ
ਈਐ ਜਿਸ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰਾ ਮੋਹਦਾ। ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਰਾਹੁ ਉਤੇ ਸਾਦਿਕ ਹੋਵੈ।
ਅਰ ਖੁਦਾਇ ਵਲ ਲਿਆਵਹਿ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾ ਕੇ ਪ
ਰਥਾਇ ਨਸੀਹਤਨਾਮਾ ਕੀਤਾ॥ ਅਥ ਨਸੀਹਤਨਾਮਾ॥ [illegible]॥
ਕੀਚੈ ਨੇਕ ਨਾਮੀ ਜੋ ਦੇਵੈ ਖੁਦਾਇ। ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਮੀ ਪਰ ਸੁ ਹੋਸੀ ਫਨਾਹਿ। ਦਾਇਮ
ਦਉਲਤ [illegible] ਸਾਰੁ ਨ ਰਹਿਗੇ ਕਰੋੜੀ ਨ ਰਹਿਗੇ ਹਜਾਰਾ। ਦਾਮ ਤਿਸ ਕੇ
ਜੋ ਖਰਚੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਦਿਲ ਲਾਇ ਦੇ ਰਜਾ ਦੇ ਖੁਦਾਇ। ਹੋਤਾ ਨ [illegible] ਅਕੇਲਾ ਖੁਦਾਇ।
ਤਾ ਹੋਤੀ [illegible] ਦਿਲ ਦਾਨੀ ਵਹੀ ਭਿਸਤ ਜਾਇ। ਕੀ ਸੈਤਾਨ ਕੀ ਸੈਵਾ ਮਨਾ ਨਰਹੇ
ਗਾ [illegible] ਨ ਰਹੇਗਾ ਦੀਵਾਨਾ। ਹਾਥੀ ਕਾਥੋ [illegible] ਸੂਕਰ ਹਜਾਰਾ। ਹੋਵਨਿ ਗਰਕ
ਪਲੇਆ [illegible] ਰਹੇਗੀ ਬਾਗਾ ਦੁਨੀਆ ਕਾ ਦਿਵਾਨਾ ਕਹਿ ਮੁਲਖ ਮੇਰਾ। ਅਖੀਆ ਉਤਿ
ਸਿਰ ਪਰਿ ਨਤੇ ਰਾਨ ਮੇਰਾ। ਕੋਤੀ ਚਲੀ ਦੇਖਿ ਵਾਜਾ ਵਜਾਇਆ। ਰਹੇਗਾ ਵਹੀ ਏਕ ਸਾ

ਰਖਦਾਇਸਾ॥ਆਇਆ ਇਕੇਲਾ ਇਕੇਲਾ ਚਲਾਇਆ॥ਚਲਤੇ ਵਖਤ ਕੋ ਈ ਕਿਆ ਮਨਅ
ਇਆ॥ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਚੇ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਬ ਬਾਤਿ ਬਹੁ ਪੁਕਾਰੇ ਜਾ ਪਾਵੇ ਅਜਾਬਾ॥ਖ
ਲਕ ਪਰ ਕੀਆ ਜੋਰ ਦਮ ਹਾਕਮਾਇਆ॥ਖਾਇਆ ਹੰਢਾਇਆ॥ਅਜਾਬ ਗਦਾਇ
ਆ॥ਆਖਰ ਪਛੋਤਾਣ ਲਗੇ ਹਾਇ ਹਾਇ॥ਦਰਗਾਹਿ ਗਇਆ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ਸਜਾਇ
ਲਾਣਤ ਦੇ [illegible] ਸੀ॥ਦਿਗੋ ਬਾਜੀ ਕਰਿ ਕੈ ਦੁਨੀਆ ਹੂਰ ਖਾਈ॥ਪੀਏ
ਪਿਆਲੇ ਵਖਤ ਤੇ [illegible] ਖਾ ਦੇਖੈ ਰੇ ਕਾਫੂ ਜੋ ਹੋਤੇ ਖਰਾਬਾ॥ਜਿਸੀ ਕਾ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਤਿਸੀ ਕ
ਨ ਵਾਰਿਆ॥ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਲਾਲਚ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਵਿਸਾਰਿਆ॥ਨ ਕੀਤੀਆ ਇਬਾਦਤ ਨ
ਖਿਆ ਈਮਾਨਾ॥ਕੀਤਿ ਹੈ ਕੁਮਤ ਪੁਕਾਰੇ ਜਹਾਨਾ॥ਅੰਦਰ ਮਹਲਾਂ ਦੇ ਬੈਠੇ ਭੂਜਾਇ॥
ਹਰਮਾਂ ਸੇ ਖੇਲ ਖੁਸਿਬੋਈ ਹਵਾਇ॥ਨ ਪੁਛੇ ਨ ਬੂਝੈ ਕਿ ਬਾਹਿਰ ਕਿਆ ਹੋਇ॥ਹਿਰ
ਸੀ ਗਰੀਬਾਂ ਕੋ ਮਾਰੇ ਬਿਗੋਇ॥ਵਸਦੀ ਉਜਾੜੈ ਤਾ ਫਿਰ ਨ ਵਸਾਵੈ॥ਭੂਕ ਹੰਪੁਕ
ਰਹਿ ਨ ਕੋ ਦਾਦ ਪਾਵਹਿ॥ਕਰੋੜੀ ਲੋਖੋ ਕੀ ਕਰੇ ਬੇਨਸਾਫਾ॥ਕਈ ਗ੍ਰਿਜਦ ਬਪੜੇ
ਮਰੀਵਹਿ ਹਜਾਰਾ॥ਹਕ ਮਕਹਾਵੈ ਅਦਾਲਤ ਨ ਹੋਇ॥ਦੁਨੀਆ ਕਾ ਦਿਵਾਨਾ ਫਿਰੈ
ਮਸਤੋ ਲੋਇ॥ਲੂਟੇ ਮੁਲਖ ਸਾਰਾ ਪਹਿਰੇ ਖੁਰਗਿ ਖਾਇ॥ਦੇਸ ਬਕੀਆ ਤੁਸਮਾਰੇ
ਜਲਾਇ॥ਨ ਕੀਚੇ ਹਿਰਸ ਦੇਖ ਦੁਨੀਆ ਦਿਵਾਨੇ॥ਹਮੇਸਾ ਨ ਰਹੈਗੀ ਤੂੰ ਐਸੀ ਨਜ
ਨੈ॥ਉਠ ਜਾਇ ਸਫਾਤਿ ਸਲਾਰੇ ਨ ਦਰਗਾਤ ਬਖਿਸ ਕੀ ਹੈ ਦੁਨੀਆ ਕਿ ਸਕੇ ਪਾਰ ਬ
ਰਾ॥ਨ ਕੀਜੈ ਹਿਰਸ ਬਹੁ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਯਾਰਾ॥ਚਿੰਦਰੋਜ ਚਲਣਾ ਪਕੜ ਹੂਕਰਾਰਾ॥ਨ
ਮੈਦਾਨ ਹੋਵਹਿ ਕਛੂ ਨੇਕੀਆ ਇਸਾ॥ਲਾਨਤ ਦਾ ਜਾਮਾ ਤੂ ਪਹਿਰਿਆ ਨ ਜਾਇ॥ਗਦ ਲਤਕ
ਸਹੁਰੇ ਤਖਾਂਦਾ ਹੂਰ ਗੋਸਤ॥ਬੇਟੀ ਦਾ ਬੇਟਾ ਕੋਲ ਹੈ ਕਾਨਸਾਰਾ॥ਤੇ ਬਹੁ ਕਰਹ ਬਹੁ ਭੂਕੀ
ਜੈ ਨ ਜੋਰੂ॥ਦੇਸ ਕਰੀਆ ਤਸਜਲਾਵੈ ਗੋਰੀ॥ਮਸਾਇਕ ਪੈ ਕੰਬੂਰ ਕੇ ਤੇ ਸਾਰਖਾ॥
ਨਦੀ ਸਾਹਿ ਸਿਮੀ ਪੈਰਤ ਨ ਹੂਕੇ ਨੀਸਾ॥ਉਤਿ ਤੇ ਕਸੂਤ ਤਜ ਨਾਦ ਰਕੀਬਾਉ॥ਬੇਤੇ ਖਵ
ਇਨ ਪੂਛੇ ਕੇਨ ਉ॥ਚਲੀ ਰੀ ਜਜੋ ਨੇਨ ਰਖਿਉ ਈਮਾਨਾ॥ਆਖਰ ਵਖਤ ਕਬੂਹੂ ਆਪ
ਰਸਾਨਾ॥ਨਦਾਨੀ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦਰਨੈ ਕਮਾ॥ਭੂਖ ਦਰਸ ਮਬੀ ਨਿ [illegible] ਲਤਾ ਸ
ਹਨਾ॥ਹਰ ਵਕਤਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਖਿਸਮਤਿ ਸੰਭਾਰਾ॥ਮਸਤੀ ਦਾ ਰਾਤ [illegible] ਖਸੀ ਨਹਰ
ਤਿ ਬਹੁਤ ਨ ਕੀਤਿਆ ਕਰਦਿਆ ਗੁਨਾਹਾ॥ਨਾਨਕ ਇਸ ਆਲਮ ਕੇ ਤੇ [illegible] ਨਹਾ॥
॥੧॥ ਜਾਸੀ ਬਬੇਲਾ ਨਕੁ ਕਜੀਹਤ ਨਾਮ [illegible]
ਨਾਮੀ ਦਕਾਬੂ ਹੋਰਾ ਨ ਹੋਇ ਗੋਆ॥ਅਤੇ ਸੋਮ ਦਿਲ ਹੋਇ ਗਇਆ [illegible]
ਗਾ ਜੋ ਜੀ ਅਸੀ [illegible] ਆ ਦੁਨੀਆ [illegible] ਹੋਇਆ॥

ਦਰਗਾਹ [illegible] ਦੀ ਵਿਚ ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਬਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਬਣਾਈਆ ॥ ਅਸੀ ਅਸਾਨੂੰ [illegible] ਅਮਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਅਸੀ ਗਫਲਤ ਵਿਚ ਸੁਤੇ ਪਏ ਸੇ ਅਸਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਮਾਲਕਾ ਨ ਬਾਪ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਅਮਲ ਸੁਣਕੇ ਅਸੀ ਬਹੁਤ ਡਰੇ ਹਾਂ ਜੀ ॥ ਜਿਆਸਾ ਤੇ ਬਾਬਾ ਆਖੈ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ [illegible] ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਗਲ ਤਾਂ ਏਹੁ ਨਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਭੀ ਰਹਿਦਾ ਨਾਹੀ ਜਿਚਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨ ਹੋਈਐ ॥ ਤਿਚਰ ਛੁਟਣਾ ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਖਲਕ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ਭੀ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਖਲਕ ਪਿਆਰੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾਰੈ ਹੈ ॥ ਜਿਚਰ ਖਾਵੈ ਤਿਚਰ ਮੀਤ ਅਤੇ ਜੇ ਨ ਖਾਵੈ ਤਾਂ ਦੁਸਮਨ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਰਵੱਈਆ ਖਲਕ ਕਾ ਹੈ ਕੀਆ ਪਕੇ ਕੀ ਪਰਾਏ ਸਭ ਸੁਖ ਦੇ ਜਾਣਦੇ ਹੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਇਤਬਾਰ ਕਰਕੇ ਮਨ ਨਹੀ ਆਂਵਦੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਭਲੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਨਹੀ ਹੋਇਆਂਵਦੀ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਿਉਕਰ ਕਰੀਏ ਜੀ ॥ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ॥

॥ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ॥ ਪੈ ਦੋਸਤੀ ਜਾਰੇ ਦੋਸਤੀ ਦੋਸਤੀ ਸਿਰ ਪਰ

ਜਾਣੋ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੇ ਸਾਹਿਬ ਚਲੇ ਖਸਮ ਕੇ ਭਾਣੇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ

॥ ਦੋਸਤੀ ਤਾਂ ਪਰਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਾਰੇ ਸਾਹਿਬ ਲਾਵੈ ॥ ਖੰਡਨ ਕਢੇ ਖਸ

ਮਿ ਸਿਉ ਸਰਮੁ ਸਭੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਦੋਸਤੀ ਤਾਂ ਪਰਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁ

ਰ ਨ ਪਖਾਲੇ ਹੋਇ ॥ ਨੇ ਸਾਹੈ ਪੈਵੈ ਫਕਰ ਪਵੈ ਖਸਮੁ ਕੇ ਦੁਆਰੇ

॥ ੨ ॥ ਜੋਰ ਨਾਲਹੀ ਦੋਸਤੀ ਨਹਿ ਮੁਲ ਬਿਕਾਵੈ ॥ ਦਰਗਾ ਸਿਉ ਲਾਲਨ

ਰੀਝਈ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਭਠ ਪਈ ਦੋਸਤੀ ਕਲੀ

ਦੀ ਗਈ ਦੇਖਿ ਆਪੂ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਦੋਸਤੀ ਜੋ ਤੋੜ

ਨਿਬਾਹੂ ॥ ੪ ॥

॥ ਜਾਂ ਸ੍ਰਿਫ ਸੁਲਤਾਨ ਸੁਬਾ ਦਿਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ॥ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਦਮਾਂ ਉਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ॥ ਸੁਲਤਾਨ [illegible] ਲਗਾ ਜੋ ਜੀ ਜੋ ਆਪ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ [illegible] ਨਾ ਹੈ ਨਿਤੇ ਰਬ ਦੀ ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਸੋ ਤੂੰ ਸਭ ਛਡ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਭੂਪ [illegible] ॥ ਅਤੇ ਰਾਗੀ ਬਾਉ ਤੇ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਨਾ ਕਰਿਓ ਤਾਂ ਤੂ ਮਨ ਖੁਦਾ [illegible] ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਆਖਿਆ ਤੁਸਾਂ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਜਿਤਨੇ [illegible] ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਮਾਹਿ ਸਭ ਖਲਕ ਸਬੀ ਤੇ ਨ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਉਤੇ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਹੋਵੈ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਲਗਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਣਾ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਖੁਰਾਇਤ ਕਰਨ ਲਗਾ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਰਾਹ [illegible]
ਇਦੇ ਤੇ ਹਰਿ ਸੂਬਿਆ ਵਿਚਿ ਜਹਾਂ ਤਕ ਰੂਮ ਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਥੀ ਸਭ ਜਗਾ ਅੰਦਰ ਮ
ਸਜਦੇ ਨਿਵਰਤ ਹੋ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਸਦਕਾ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਜੀ
[illegible] ਨਾਲ ਦੀ ਭੀ ਮੇਹਰ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਖੁਦ
ਇ ਦੂਲ ਲਗੇ ਹੈਨ॥ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਲਗੇ ਹੈਨ ਕਰਨਿ॥ ਤਿਨਕਾ ਸਭ ਕੋ ਮਦ
ਦਾਇਆ ਸਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮਿਹਰ ਉਸ ਪਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕ
ਰੂਰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਤੁਸਾਦੀ ਮਿਹਰ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਪਾਈਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁ
ਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਤੇਰੇ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਦੀ ਭੀ ਮੇਹਰ ਹੈ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਕਬੂਲ ਹੋ ਦਰੂ ਤੂੰ ਭੀ ਹਿਲਾ ਕੋਹ ਇਜਾਦ ਦਾ॥ ਪਰ ਤੂ ਹਿਤੁ ਕਰਤ ਚੇਤਿਆ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦ
ਆਇਉ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੁਲਤਾਨ ਕਹਿਆ ਜੀ ਆਪ ਬਾਦੀਦਾਰ ਫੇਰ ਕਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾ
ਬੇ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀ ਮਦੀਨੇ ਕੀ ਹਜ ਕਉ ਆਇ ਹਾਂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਮਦੀਨੇ ਗੁਜਰਾਨ
ਕਰੇਗੇ॥ ਤਬ ਪਾਤਿਸਾਹ ਭੀ ਮਦੀਨੇ ਆਇਆ ਤਬ ਲਗੇ ਰਹਿਨ ਮਦੀਨੇ ਮਹਿ ਤਾਂ ਕਿਤਨੀ
ਕ ਮੁਦਤ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਮਕੇ ਦੇ ਹਾਜੀ ਅਤੇ ਰੁਕਨਦੀਨ ਕਾਜੀ ਮਕੇ ਦਾ ਔਰ ਜਹਾਂ ਤਕ ਪੀਰਜਾ
ਦੇ ਹੈਸਨਿ ਅਰ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈਕਰ ਸਭ੍ਰ ਮਦੀਨੇ ਕਉ ਆਏ॥ ਅਗੇ ਚਰੇ ਇਮ
ਮ ਮਦੀਨੇ ਕੇ ਜਾਇ ਕਰ ਹਾਜੀਆਂ ਕੋ ਲੈ ਆਇ ਜਾ ਮਦੀਨੇ ਵਿਚ ਆਏ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਕਿਆ
ਦੇਖਨ ਜੋ ਦਰਵੇਸ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਲੰਦਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਸੁਐਆ ਪਾਈ॥ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨ
ਰਬਾਬੀ ਬੈਠਾ ਸਬਦ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਬ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀਨ ਮਦੀਨੇ ਦੇ ਹਾਜੀਆਂ ਪਾਸੋਂ
ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਏਹ ਦਰਵੇਸ ਈਹਾਂ ਕਦਕ ਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤਬ ਉਨਹੁਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪ
ਹੀ ਮੁਦਤਿ ਕਾਈ ਹਾਂ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਫੇਰ ਮੁਕਬਲਾ ਸਭਨ ਹਾਜੀਆਂ ਕੋ ਹੋਇਆ
ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨਾਲ ਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਆਪ ਜਿਦਿ ਚਿ ਕਰੋ ਇਹੁ ਫਕੀਰ ਬਡਾ
ਔਲੀਆ ਹੈ ਅਰ ਵਡੀ ਕਰਾਮਾਤ ਰਖਿਦਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਇਹ ਫਕੀਰ [illegible] ਵਿਚ
ਆਵੇ ਤਬ ਅਸਾਡੇ ਮਜਹਬ ਕਾ ਬਡਾ ਮਰਾਤਬਾ ਹੋਵੇ॥ [illegible] ਫਕੀਰ
ਨਾਲ ਮੁਬਾਹਸਾ ਕਰੀਏ॥ ਖੁਦਾਇ ਆਪ [illegible]
ਰੂ ਜੋਰਾਵਰੀ ਕਰਕੇ ਭੀ ਆਣਦੀਏ॥ ਇਸ ਗਲ ਵਿਚ ਸੇ ਬ[illegible] ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀ
ਆਖਿਆ ਜੋ ਏ ਰੁਕਨਦੀਨ ਏਹ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਹੁ [illegible]
ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਇਸਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਜਹਬ ਵਿਚ [illegible] ਦਰਵੇਸ
ਤੇ ਦੀ ਸੂਰਤਿ ਹੈ ਹਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਉਸ [illegible] ਦੇਹ ਫਕੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਪੂਰੀਕਰਾਮਾਤਰਖਦਾਹੈਨਾਲਫੀਮੇਮਿਉਮਕੇਦਾਦੁਖਫੇਰਦਿਤਾਹੈਸੁ ਅਤੇਕਾਸਕਬ
ਰੈਕੇਮਦੀਨੇਕਵਿ ਸਮੇਤ ਫੁਮਕਾ ਫੁਕਰਛੋੜੇਤਾਂਤੁਸੀ ਕਿਸਕੀਪਨਾਹਭੋਜਨਕਰੋਗੇਤਾਂ
ਮਆਲਮਫਨਾਹਿਹੋਜਾਵੇਗੀ।ਇਹਕੋਈਇਸਜਮਾਨੇਦਾਵਲੀਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ॥
ਜਕੇਵਿਚਇਕਵਰਾਦਿਨਮੁਬਾਹਸਾਹੁੰਦਾਰਿਆਹੈਇਸਨਾਲਅਤੇਨਾਕਿਛੁਤੁਸਾਡ
ਨੂੰਦੂ ਸਾਨੂੰ ਤਿੰਨਾਰਾਤਦਿਨਸਭੇਹਾਜੀਘੇਰਕੇਬੈਠੇਰਹੇਅਤੇਏਹਰੋਜੇਨਾਲਹੀ
ਰਿਆ ਬਾਰਸਾਦਿਨਅਤੇਹੁਣਭੀਰੋਜੇਨਾਲਹੀਹੈਸੁਨਾਕਿਛੁਖਾਧਾਹੈਨਹਾਜਤਹੈ
ਤਜਾਰਤਦੀ ਉਥੇਏਸਨੇਕਿਸੇਨਜਿਤਿਆ ਹੁਣਜੇਤੁਸੀਚਾਹੋਜੋਜੋਰਜਰਬਕਰਿ
ਨਾਨਕਦਰਵੇਸਨੂਜਿਤੀਏ ਸੋਏਹੁਖਿਜਾਇਗਲਹੈਇਸਬਾਤਵਿਚੋਂਨੁਕਸਾਨਸਾਰਿ
ਆਂਅਲਮਾਂਕਾਹੈਅਤੇਦੂਸਰਾਖੁਦਾਇਨੇਜੋਰਨਹੀਫੁਰਮਾਇਆਜੋਹੋਂਦੂਪਰਜੋਰਿ
ਕਰੀਏ।ਚਲੋ ਸਭੀਮਲਕਰ
ਚਾਰਇਆਮਾ ਪਾਸਜੋਹਜੋਰ
ਹੁਇਆਮਾਪਾਸ ਮੁਸਲੇਪਰਬੈ
ਠੇਹੋਨਿ।ਸਭੀਮ ਲਕਰਈਦੇ
ਰੇਵਕੇਹਜਮ ਦੀਨੇਕੀਮਜੀ
ਦਿਚਿਰਹੈਤਦਿ ਨਹਜਹੋਇਗ
ਮਿਲਿਕੇਦੂਰ ਮੋਸਭੀਮਦੋਮ
ਤਾਂਏਹੁਅਸਾਂਡੇ ਇਆਮਤਿਸ
ਨਾਲਉਮਕਰ ਨਰੋਮਸਲੇ

ਕਤਾਬੁਰੋਇ। ਸਾਹਤਕਸਰ।
ਜੇਹੇਕਰਫਗਨੇ ਤਿਹਦਰਵੇਸਹ
ਥਿਆਵਣਦਾਨਹੀ।ਅਰਹਜਦੇਰੋਜ ਸਭਆਮਖਾਸਹਾਜੀਕਾਜੀਪਾਤਿਸਾਹੁਤੁਮਰ
ਉਸਭਆਵੇਂਗੇ।ਅਰਇਕਮੁਕਾਬਲਾਨਾਨਕਦਰਵੇਸਨਾਲਫੇਰਕਰੇਗੇ।ਜਦਹਜਕ
ਦਿਨਆਇਆਤਾਂਸਭਹਜਕਉਜਾਇਇਕਠੇਹੋਏ।ਤਬਹਾਜੀਆਂਅਤੇਸ੍ਰੀਬਾ
ਬੇਦਾਫੇਰਮੁਕਾਬਲਾਹੋਇਆ॥ ਸੁਆਲਚਾਰਇਆਮਾਸਤੁਰੇ॥ ਜਾਆਖੇਇਆਮ
ਕਮਾਲਦੀਨਾਲੇਸੇਦਜਮਾਲ।ਕਹੁਉਸਆਲਮਕੁਤਬਦੀਨਚਾਰੋਰੁਕਨਕਮਾਲ।
ਪੜਦੇਹਾਂਚਾਰਨਸੀਹਤਾਂਤੇਸਦਾਵੇਂਹੁਥਿਆਨ।ਬੇਟੇਆਦਮਸਫੀਦੇਹਿੰਦੂਮੁਸਲ
ਮਾਨ।ਦੁਹਾਂਅੰਦਰਸਕਹੈਦੁਹਾਂਵਿਚਸਚਾਕਉਣ।ਇਹਹਕੀਕਤਜੋਹਲਕਰੋਅਸੀਹੋਂਦ

ਹਿਖਾਂਦਮਤਉਨਾ॥ਦੂਜਾਪੁਛੈਜਮਾਲਦੀਕਹੁਤੂੰਨਾਨਕਸਾਹਾ॥ਹਜਰਤਆਦਮਤੇ
ਬੀਏਜਾਬਤਦੇਵੈਂਗਾ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਆਸ਼ਾ॥ਫਿਰਤੇਇਸਲਾਮਾਦੇਵੈਹੁਕਮੁ
ਜਹਾਨਵਿਚਿਦੋਵੈਂਜਾਨਇਸਲਾਮਾ॥ਅਗੈਪੈਗੰਬਰਖਲਕਵਿਚਅਗੋਹੋਅਉਤਾਰਾ॥ਤੀਜ
ਕੇਹਜ਼ਾਮਸਦੇਹੈਤਿਸਕਾਕਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਜੋਆਖੇਸੋਤੀਜਾਪਾਕਹੈਪਾਕਹੈਪਰਵਰਦਗ
ਗਾ॥ਆਦਮਸੂਦਤੋਹੋਇਕਿਤੋਹੋਣਨਕਰੈਕੁਰਾਣਾ॥ਪਿਛੈਜਮਾਲਨੇਸੋਬੀਏਕਾਫਰਾਦੇਅਦਤ
ਗਾ॥ਹੁਣਬੀਏਹਿੰਦੂਮਨਮੂਕਸਭਅਮਲਮਾਹੀਮਦਫਾਰਾ॥ਜੇਤੇਕੀਆਬਿਆਨਤੁਹਿ
ਅਸਾਂਬੀਅਰੋਆਹੀ॥ਜਾਦੂਕਰਕੇਹਿੰਦੂਆਦੇਤੇਹੀਮਕਾਫਰਾਏ॥ਸਰਤਾਹਿੰਦੂਤੁ
ਰਕਦੀਆਂਫਿਰਨਉਸਿਰਖਟਾਇਆਨਾ॥ਤੈਕੀਤੇਜੋਮਨਸੂਖਦੁਇਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ
॥ਹਿੰਦੂਰਹਿਨਨਪਾਸਨੀਜੋਟਦੇਰਸੂਲਖੁਦਾਇ॥ਹੁਣਨਉਬਤਮੁਸਲਮਾਨਦੀਆਈ
ਅਸੋਪੁਛਦੇਹਾਂਤਕਰਾਰਕਰਕਰਹੁਤਸੱਲੀਏਹੁਅਸੀਭੀਛਡਦੇਨਾਹੀਤੁਹਿਥਿਨਸ
ਚੋਸੁਣੇਸਨੇਹਾ॥ਤੀਜਾਪੁਛੈਗਾਉਸਦੀਕਰਿਕੈਬਹੁਤਕਰਾਰਾ॥ਅਗੋਰਸੂਲਖੁਦਾਇਹੈ
ਅਗੇਚਾਰੋਯਾਰਾ॥ਤੂਹਿੰਦੂਸਤਾਹੋਰਹੈਉਹਭੀਦੇਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਅਗੋਹਿੰਦੂਜਹਾਨਵਿ
ਚਿਹੁਣਆਇਆ॥ਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਦੁਹਾਂਦੇਵਿਚਹੁਜੋਰਦਿਖਾਇਆ॥ਤਿਸਕਉਕਰੈਸਿਤਾਨਾ॥
ਦਿਤਾਂਭਿਸਤੇਤ੍ਰਾਲਕੈਬੀਆਨਾਮਅਬਲੀਸ ਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕੁਰਾਨਦੇਆਖਿਆ
ਨਬੀਹਦੀਸਾ॥੩॥ਚਉਥੇਬੋਲੇਕੁਤਬਦੀਦੇਹੁਸਚੁਬੀਚਾਰਾ॥ਸਭਨਾਉਪਰਕ
ਲਮਾਸਚੁਸਭਮੁਲਾਕਹਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ਕਿਨੀਪੜਦੇਖਿਆਲੋਜਿਸੁਹੋਵੈਗੁਨਾਹਾ॥ਕ
ਕਾਣੇਮੋਹਦੇਕਿਆਮਤੀਫੇਰਨੀਮਲੇਤਲਾਕਾ॥ਪੰਜਾਨਿਵਾਜਾਪੰਜਵਖਤਰੋਜੇਤੀ
ਹਪਛਨਾ॥ਚਾਰਇਮਾਮਚਾਰਮਜਹਬਜਾਨਹਿਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਤੂਹਿੰਦੂਉਸਤੇਰਦ
ਕੀਏਕੀਕਰਕੇਤਤਬੀਰਾ॥ਇਨਾਂਦੀਕਰਤਾਸਲਤੂੰਨਹੀਦੇਦੇਨੀਤਾਜੀਰਾ॥ਬਿ
ਨਕੀਤੇਤਸਲਤੀਛੁਟੇਕਿਸੇਨਜਾਇ॥ਪੰਜਦੀਕਉਣਕਿਤਾਬਹੈਅਸਾਭੀਪਾਇਸਾ
ਸੁਣਾਇ॥ਚਾਰਇਮਾਮਚਾਰਮਜਹਬਚਾਰੋਦੇਕਿਇਮਾਮਾ॥ਅਦਲਕਰਹੁਤਸਲ
ਲੀਪਿਛੋਕਰਹੁਕਲਾਮਾ॥੪॥੧॥ ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸਰਾ॥ ॥ਆਖੇ
ਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੋਚਾਰਇਮਾਮਾ॥ਸੈਦਕਮਾਲਜਮਾਲਦੀਕੁਤਬਦੀਰਾ
ਉਮਲੂਜਾਨਾ॥ਅਵਲਇਕਖੁਦਾਇਸੀਦੂਜੀਕੁਦਰਤਿਕੀਨੀ[illegible]ਖੁਦ
ਇਹਿ ਸਚਿਪਾਇ ਜਿਨਾਜਰੀਨਾ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਕੋਨੂੰ[illegible]ਕਤਾਰ
॥ਦੂਹਾਂਦਾਵਾਪਕੜਿਆਮਰਦੇਝਗੜਾਵਾਰਾ॥ਰਹਕਣਬੁਲਾਯਾਸਜਿਉਆਤਸਪੇਦ
ਹੋਇਆ॥ਆਤਸਕੁਸਾਸੇਤਾਨਹੈਜਲਿਬਲਿਮਰਦੇਦੋਇ॥ਲਿਖਿਆਕਿਸਕਿਤਾਬ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਿਚਦਾਵਾਰਾਮਰਸੂਲਾ।ਸੇਪੜ੍ਹਚਾਰਕਿਤਾਬਵਿਚੋਂਸੇਪੜਦੇਦੀਸਮਅਮਲਾ।ਇਕਖੁ
ਦਾਇਕੁਦਰਤਦੂਸਰੀਮਿਲਿਹਿਸੇਹੋਵੈਆਈ।ਪੈਦੇਦੂਹਾਥੋਂਕੋਹੋਈਹੋਵੇਹੋਸਭੂਬ
ਕਾਸ਼ਿਦੂਹਥੀਂਉਪਜੀਆਂਦਾਨਸੀਹੋਇਚਾਰਕਤੇਬਾ।ਚਾਰੇਕਉਲਖੁਦਾਇਦੇਚਉ
ਇਕੋਭੇਦਾ[illegible]ਤਿਨਾਹਸੈਤਾਨਦਾਕੀਤਾ।ਜਿਨਕਬੂਲਾਸੇਦਰਗਾਹਚੋਟੀਨਲਹਨਿਤ
ਨਿਨਾ[illegible]ਦਰਛਡਹੂਨਾਥੀਆਮਜੀਆਪਤਾਪਈ[illegible]ਨਿਵਾਨੇਕੋਮੂ
ਲਨਾਆਵਦੀ[illegible]ਸਿਪੀਤਾਈਆਦਹੀਸਿਰੀਇਕਮਥਿਤੇਰਨੈਦੂਜਾਜਾਨਿ॥
ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਕੁਦਰਤਿਜਾਣਨਿਸੈਂਤਾਨਾ।ਤੀਜਾਮਜਹਬਪਾਕਹੈਜੈਂਦਾਵਕੈਨਮੂ
ਲਾ।ਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਦੇਕਹਿਆਖੁਦਾਇਰਸੂਲਾ।ਗੁਸਾਕਰਕੇਸਲਿਮਰਨ
ਦੂਨੀਵਲੇਦੇਕਾਗਾ।ਦੂਹਾਮਜਬਾਤੇਰਾਇਕਠੇਨਮੂਰਸਦਾਹੀਮਾ॥੨॥ ॥ਸੁਆਲ
ਬਾਬਾਨਾਨਕਨੂਰਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਨਕਹੋਚਾਰਇਮਾਮਾ।ਰਾਸਤੁਸ
ਤਾਦੂਨੀਪਰਕਦਹੂਅਦਾਲਤਥਿਆਨਾ।ਕਾਜੀਮੁਫਤੀਤੁਸਾਡੇਮੀਰਮਲਕਪਤਿ
ਸਾਹੁ।ਹੁਕਮਤੁਸਾਡਾਦੂਨੀਪਰਆਪਨੇਚਲਾਇਆਰਾਹਾ।ਅਵਲਚਾਰਾਇਮਾਮਸਨਹ
ਬਾਲਿਕਬਲਿਜਾਨਾ।ਇਰਜਕੂਰਜਚਾਰਭਾਈਆਂਚੌਮਾਕਾਇਮਾ।ਪਿਛੋਂਹੋਰਸੋਬ
ਐਪੇਕੰਬਰਵਿਚਤਿਗਵੀਨਜਾਣਾ।ਇਕਪੈਕੰਬਰਚਾਰਯਾਰਸਨਿਪੂਰਹੀਚਲਦੀ
ਆਈ।ਅਵਲਪੈਕੰਬਰਿਖੁਦਾਇਸਨਿਲੇਚਾਰੇਜਾਰਾ।ਬਾਦੀਆਬੀਅਤਸੀਖ
ਕੀਵਾਰਚਾਰਾ।ਫਿਰਸਾਜਿਓਸਆਦਮਸਫੀਨੂਹੋਆਪਸੀਦਾਮੁਪਾਨਵਿਹਜ
ਮਿਆਕਿਸੇਜਾਣਿਆਨਕੋਈਮਾਇਨਬਾਪਾ।ਹੁਣਪੈਕੰਬਰਿਮੁਸਤਫਾਤਿਸਦੇਚ
ਰਜਾਰ।ਉਮਰਖਤਾਬਅਬੂਬਕਰਉਸਮਾਨਅਲੀਬੀਚਾਰਾ।ਚਾਰੇਯਾਰਮੁਸਲਮਾਨਮੁ
ਸਲੇਕੀਨਾ।ਪੰਜਵਾਨਬੀਰਸੂਲਹੈਜਿਨਕੀਤਾਸਾਬਤੁਦੀਨਾ।ਇਨਾਂਪਿਛੋਇਮਾਮਚ
ਰਆਮੁਸਾਫੀਜਾਨਿ।ਮਾਲਕਅਹਿਮਦਿਆਖਿਆਨਿਸਾਬਤਚਾਰਇਮਾਮਾ।ਚਾਰਇ
ਮਾਮੁਸਲਮੀਕਦੀਨਆਖਹਿਜਾਹੀ।ਜੋਇਨਾਂਭੁਲਾਇਆਕੋਹੁਮਕਉਣਚਲਾਏ
ਹੋ।ਕੀਤਿਆਕਉਣਅਦਾਲਤਸਚੁਸਕਦਾਮੋਹੀ।ਜਿਥੋਂਆਂਚਾਰਕਿਤਾਬਚਿਓਸ
ਭਖੋਲਿਸਕਦਕਹੂਤੇਹਿ॥੩॥ ਜਬਾਬ ਬਾਬੇਸਦੀਏਆਮਨੂਰਾ॥ ॥ਆਖੈਇ
ਮਾਮਗਉਸਦੀਪੜਆਹਿਮਦਦੀਕਿਤਾਬਾ।ਕਰੇਗੁਨਾਹਿਕਬੀਰਜਾਤਸਨੈਕਿਅਜਾ
ਬਾ।ਜੋਗਾਨਤਕਰੇਖੁਦਾਇਦੀ। ਹਨਤ[illegible]ਰਹਿਤੀਏਮਨਤੋਮਨਿਨਸੁਭ
ਨਮਸੂਲਾ।ਦੂਜਾਕਬੀਰਗੁਨਾਹੋਰਾ।ਭਿਸਦੀਸਤਹਿਵਾਗ।ਪਿਛੋਂਕਸਕਮਾਭੂਨੇ
ਕਰੇਗੁਨਾਹਿਆਸੀਰਾ।ਤਿਨਸਬੀਹਕਰਿਕੈਮਾਰੀਐਕੰਬਾ।ਅਗਾਨਿਜਲਾਈਭੁਹਾਐਸ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਹਿਬ ਵਿਚਿ ਦਰਗੀਹ ਜਾ ਪਾਇਆ॥ ਫਿਰਿ ਸੁਣੀਐ ਜਾਇ [illegible] ਕਦੂੰ ਦੇ ਦੂਖ ਕਰ ਖਾਰਿ
ਕਰੇ ਕਬੀਰ ਗੁਨਾਹਿ ਜੋ ਤਿਸ ਦਰੀਜੈ ਏਹੁ ਸਜਾਇ॥ ਇਕ ਬੀਰ ਗੁਨਾਹਿ ਹੋਨਿ ਕਿਵੈ ਨ ਬਖ
ਸੋਇ ਇਕਾ ਫੁਰ ਹੋਇ ਭਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇਹ [illegible] ਕੋਇ॥ ੪॥ ਜਬਾਬ ਇਮਾਮ ਦੂ
ਜਾ ਦੂਜਾ॥ ਪੁਛਿਓ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸਭ ਆਖੇ ਸੁਣ ਬਲ ਦੀਨ॥ ਆਦਮ ਸਹਿਆ ਅਸ
[illegible] ਦੀਨ ਇਮਾਮ ਮਹਕ ਆਖਿਆ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚਿ ਕਿਤਾਬ॥ ਪਹਿਲੋਂ ਗ
ਦਨ ਮਰੀਐ ਸੋਈ ਸਾਖੀ ਦੇਇ ਅਸਾਬ ਬੀਰ ਬਰਦੀ ਪਿਛੇ ਵੀਜੀਐ ਚਹੁ ਕੂੰਟੀ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ
ਹੋਰਤ ਜੀਵਨ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨ ਮਰੇ ਨ ਜਾਇ ਗੁਨਾਹਿ॥ ੫॥ ਜਬਾਬ ਇਮਾਮ ਤੀਜਾ
ਜੁਰਾ॥ ਆਖੇ ਇਮਾਮ ਜਮਾਲ ਦੀ ਪੜ ਸਾਡੀ ਕਿਤਾਬ॥ ਆਦਮ ਸੁਕਰਤ ਮਾਰੇ
ਇਕ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਅਜਾਬ॥ ਮਾਰਨ ਸਾਰਨ ਅਸਾਬ ਬਹੋਰ ਕਰੇ ਬੰਦਾ ਮੁਦਾਮੀ ਏਹੁ॥ ਖਾਣ
ਦੇਵੇ ਲੋਣ ਬਿਨ ਲਾਵਣ ਨਾਲ ਦੇਇ॥ ਵਿਚੋ ਮਾਰੇ ਬੰਦ ਦੇ ਏਹੁ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਅਜਾਬ॥
ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਹੋਇ ਗੁਨਾਹ ਬੀ ਪਾਕ॥ ੬॥ ਜਬਾਬ ਇਮਾਮ ਚਉਥ
ਸੂਰਾ॥ ਕਹੇ ਇਮਾਮ ਕਮਾਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਮਦੀ ਕਿਤਾਬ॥ ਸਾਹਿਬ ਆਦਮ
ਸਿਰਜਿਆ ਵਿਚ ਸੁਵਰਗ ਖਿਤਾਬ॥ ਕੀਤਾ ਨਾਮ ਪਕੈ ਤੂਲਾ ਫਿਰ ਦਿਤੇ ਸੁਤ ਖਤ ਸਭ ਨ
ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ਇਕ ਨਿਵਿਆ ਨਾਹੀ ਸੈਤਾਨ॥ ਤਿਨ ਹੁਦੂ ਖਤੂਰ ਸਾਜਿ ਕੇ ਨ
ਲ ਕੀਤ ਸਾਤਿ ਸੁਜਨਾਹਿ॥ ਜੋ ਫੇਜ ਮੇਚਾਰ ਤਬ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਆ ਫਿਅਹੀ॥ ਤਿਸ ਦਾ
ਕੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਫਲਾ ਬਰਲ ਕੀਨਾ॥ ਅਬਲਾ ਆਦਮ ਇਕ ਉਕਿਆ ਤਿਸ ਪਰ ਕਰੋ ਜਕੀਨ
ਇਕ ਬਹਿਦੇ ਕੀਆ ਮਾਜਲਾਨ ਮਜੂਰਾ॥ ਪੀਤਿਣ ਸਕੀਹ ਰਾਮਹੈ ਹੋਰ [illegible] ਕਬੂ
ਲ ਨਾਮ ਚਰੀਐ ਨ ਸਾਰੀਐ ਨਾਹਿ ਫੁਰੀਐ ਬੰਦੀਮਾਨ॥ ਕਰਕੇ ਹੋਇ ਇਸਿਆ ਨਾ ਤਿਨ ਸਭ
ਮੁਲਕਾ ਵਿਚ ਫਿਰਾਹਿ॥ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ਤਾ ਜਾਨਿਆ ਹਦ ਅਪਣੀ ਵਿਚ ਰਿਕਾਣ
ਕਰਨ ਗੁਨਾਹ ਕਬੀਰ ਜੋ ਤਿਨ ਕਹਿਓ ਤਹਕੀਕਾ॥ ੭॥ ਸੁਆਲ ਫਕੀਰ ਨਾਨਕ
ਸਾਹੁ ਸੂਰਾ॥ ਪੁਛੈ ਨਾਨਕ ਹਿੰਦਕੀ ਸਚੋ ਚਾਰ ਇਮਾਮ॥ ਇਮਾਮ ਅਜੀਮ
ਦਾਝ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਮੁਸਲਮਾਨ॥ ਛਡਿਆ ਰਾਹ ਕਹਿਮਾ ਸਦਾ ਪਕੜਿਆ
ਰਾਹ ਸੈਤਾਨ॥ ਆਦਮ ਸੂਰਤਿ [illegible] ਮੁਸਲਮਾਨ॥ ਆਤਸੀ [illegible]
ਬਹੈ ਜਿਉ ਕਿਤੇ ਹੋਮ ਸੀਤ [illegible] ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕਿ
ਤਾਬ॥ [illegible]
[illegible]
ਚਿਕੜ ਕਲਦੇ ਕਹਿਆ ਜਦਾ [illegible] ਇਮਾਮ ਅਜਾਮ [illegible] ਕਿਤਾਬ ਹੋਰ ਨੁ ਕੀਤੀ

ਤੁਸਿਹੋਇਆ॥ਸਾਰਨਾਆਦਮਸਟੀਨੋਪਕੜਿਕੈਰਾਹਸੇਤੀਆਪੁਉਠਿਆਤਿਨੂੰ
ਇਆ॥ਸਾਹਿਬਬਾਲਕਆਖਿਆ॥ਤਿਨਿਆਖਿਆਕਿਤੇਬਾਦਿਸਾਹਦੋਕਲਮਪ
ੜਾਇਕੈਬੂਰਕਲਮਾਆਖਿਆਨੇਕੋਈਕੈਖੁਦਾਇ॥ਸਬਨਾਆਦਮੀਕੈਪੂਰ
ਪਿਕੜੀਨਜਾਇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੀਆਦਾਉਰਥੁਹਿਕੁਸੇਦਾਮੁਕਾਮ॥ਮੁਹਲਤਿਚ
ਰਖਸੀਹੁਕਮੁਕੀਤਾਅਹੈਨਸੈਤਾਨਾਹਉਮੈਪਾਈਜਬਜਾਦੇਵਿਚਇਕਦੂਜੇਸਨੇਹੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਆਖੈਇਆਮਜੀਏਇਸਬਿਧਿਦੇਗਣੀਲੋਇ॥ਪਾਤਿਸਾਹਾਨੋਹੁਕਮੁਹੋ
ਆਸਚੇਆਪੁਖੁਦਾਇ॥ਲੈਦੂਣਖਥਾਇਗਰੀਬਦੀਭੇਖਫਕੀਰਬਣਾਇ॥ਜਿਸ
ਨੀਸੀਨੀਫਕਰਜੋਬੰਦਗੀਕਰਨਿਖੁਦਾਇ॥ਅੰਧੇਲਿਖੇਜਈਫਜੋਪੈਰੀਸੇਕਿਨਜਾ
ਇ॥ਜੋਭੁਖੇਮਰਦੇਤਿਨਾਸਿਨੀਮਹਨਤਿਕਰਦੇਆਹਿ॥ਮਹਨਤਿਕੀਮਨਚਾਹਿਆ
ਫਿਰਚੋਰੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਇਕਦਿਨਚੋਰੀਜੋਪਕੜਿਆਪਾਤਿਸਾਹੀਮਲੈਜਾਇ
॥ਹਾਕਮਈਉਨਪੁਛਿਆ॥ਕਿਸਕਾਰਣਕੀਆਹਰਾਮੁ॥ਗੁਨਹਗਾਰਸੋਪਾਤਿਸਾਹ
ਦੇਜਿਸਦੀਆਨਲੰਗਰਲਾਇਆ॥ਆਪੇਹੁਦੇਕਰਾਇਸਭਕੀਮਭੁਲੇਬੁਰੇਜਗਾਮ
ਹੋ॥ਅਫਿਹੁੰਦਾਕਰਾਇਬਦਲੈਲੀਆਪੁਰਿਪਾਓਕਰਹਿਨਜਾਇ॥ਜੇਅੰਦਰਿਸਭੁਕ
ਛੁਹੋਵੈਹਰਾਮੁ॥ਮਾਲਸਰਤਾਮੁ॥ਇਤਨੀਦਉਲਤਿਪਾਰਖੇਫਿਰਪਰਪਾਰਿਕਰੇ
ਰਾਮੁ॥ਲਾਇਕਉਹਸਜਾਇਦੇਸੋਉਭਾਵੈਦੋਇਸਜਾਇ॥ਅੰਸਾਮਇਉਭਰਮਾਇਆ
ਤਿਸਉਪਹਆਮਲਕਮਾਇ॥ਜੋਭੁਖਾਹੋਵੈਤਾਮਦਾਤਿਸਪੇਟਭਰੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ਜੋਭੁਖ
ਹੋਇਜਨਾਇਦਾਤਿਸਦੇਵੈਅਉਰਤਦਿਆਹ॥ਜੋਭੁਖਾਹੋਵੈਮਾਸਦਾਤਿਸਦੇਇਕਰਜ
ਕਰਾਇ॥ਜੇਪਾਣੇਨੂਪਾਤਿਸਾਹਦੇਹਰਿਮੇਹਨਤਿਲੇਇਕਰਾਇ॥ਜਿਸਲਾਇਕਹੋਵੈਕ
ਰਦੇਤਿਸਕਾਰਲਾਇਲਗਾਇ॥ਜੋਐਸੀਹੋਇਜਹਾਨਵਿਚਿਸਭੁਕੋਹਲਾਲਖਾਇ॥ਖੁ
ਸ਼ਹਾਲਹੋਇਜਹਾਨਦੀਪਾਤਿਸਾਹੀਕਹਾਇਨਾਮਾ॥ਸੁਖੈਨਾਇਬਾਅਦਲਸਾਹਿਮਸਕੀ
ਨਕਲਮੁਕਾਮੁ॥ਸਭਪਾਵਹਿਸੁਖਜਹਾਨੁਪੀਦਾਤੂਪਾਨਕਬਾਖਾਹੁਭੇਮਰਨਾ
ਹੀਕੋਸਭਸਿਰਪਾਤਿਸਾਹਅਸਬਾਬ॥ਕਰਨਿਰਭਉਸਾਨੀਫਿਰਾਣਜਸਤੇਹਲੋਦ
ਨਾਅੰਨਜਮਾਇ॥ਕਰਕੇਅੰਨਦਿਭੁਖਵੰਡੀਦੈਜਿਸਕੋਮਿਲੈਬੁਰਾਈਦੇਇਖਾਇ
ਇਕਹਕਮੇਜੋਇਸਬਿਧਿਅਸਜਾਇ॥ਕਰਿਇਤਬਾਰਤਬੰਨਿਪਾਰਿਦੇਸਾਨ
ਕੈਇ॥ਲਾਲਚਕਰੇਹਾਕਮਹੁਕਮੁਕਰੇਪਾਤਿਸਾਹ[illegible]
ਖਿਆਮੈਰਦਿਆਸਭੁਨਸਜਾਇਹਾਇਭਸ[illegible]
ਉ॥ਐਨੇਬਹੁਆਦਮੀ[illegible]

ਪਏਤੇਕਿਤਲਗਾ॥ਉਦਰੀਪੈਗੰਬਰੀਮੁਲਖਵਿਚਿਕੋਈਸਭੁਭਾਗਾ॥ਬਦਨੀਅਤਰ
ਰਾਕਮਾਲੁਟਲੀਤਾਸਭਸਹਨਾ॥ਤਜਮੀਦੇਖਾਇਆਜੀਏਉਕਿਆਅਰਪਹੁਚੀਆ
ਨੈ॥ਬੀਆਫਨਾਹਿਜਹਾਨਵਿਚਿਸਿਰਪਾਤਿਸਾਹਾਂਸਾਬਾਖਦੈਖੋਤੀਵਡਲੋਕਾਂਪਛੈ
ਕਉਣਜਬਾਬਾ॥ਲੈਇਸਾਰੇਆਫਦੇਸੁਖੋ॥ਮੁਲਕਮਾਹਿ॥ਵਖਜੀਤੇਸੂਤਾਂਤੀਏਆ
ਉਰਾਦੇਦਨਹਾਈ॥ਕਾਜੀਮੁਫਤੀਜਿਉਲਵੀਸਿਰਸਦਰਿਤਿਨਸਰਦਾਰਾ॥ਲੈਦੇਖਿ
ਜਾਮਤਈਮਦੇਇਲੁਟਿਖਾਦਨਿਤੁਸੀਂਸਾਰਾ॥ਹਕਨਕੋਈਪਹੁਚਿਆਕੂਕਰਗੀਕੁਰਲਾਈ
ਜ਼ੁਲਮਗੁਜਾਰਿਨਜੀਕਕੋਅਗੇਦੇਨਿਪਿਆਦੇਮਾਰਾ॥ਏਹੁਨਿਆਉਦਰਗਤਿਆਅਮ
ਲਤੁਸਾਡੇਮਾਹਿਭੁਲੇ॥ਨਿਆਉਤਪਾਲਦਾਇਸਭਜਿਮੇਤੁਸਾਂਕੁਨਾਹਿ॥ਜਿਤਿਜਹ
ਨਿਵਿਚਿਪਾਤਿਸਾਹਿਸਭੁਉਮਤਰਸੂਲਕਹਾਇ॥ਜਿਨਮਿਲਸਭਆਸਾਬੁਤਿਸਕ
ਰਲਗਾਹਿਪੈਕੰਬਰਆਣਿ॥ਨਾਇਸੁਤਸੀਰਸੂਲਦੇਕਧਿਓਚਰਾਇਆ॥ਕਰਤੁਸ
ਨਾਦੀਸਹਨਵਿਚਿਕੋਕਰੇਨਐਸਰਸਾ॥ਸਬਅਜਾਬਜਹਾਨਦੇਸਿਰਤੁਸਾਡੇਹੋਇ॥ਕ
ਰਨਗੁਨਾਹਿਜੋਉਮਤੀਤਿਨਾਹਟਕਧਾਰਨਕੋਇ॥੮ ॥ਜਬਾਬਚਾਰਇਆਮਹੁ
ਰਾ॥ ॥ਸੁਣਹੋਨਾਨਕਹਜਰਿਆਆਖਉਚਾਰਇਆਮੁ॥ਜਿਤਨੀਕਹੀਓਨ
ਸੀਹਤਾਂਹਿਕਨਕਰੇਜਹਾਨਿ॥ਮਾਲਜਰਾਤੀਜੋਦੇਵੈਏਹਬੀਦਸਹਿਸਾਬਾ॥ਕੇਤੜੀ
ਮਾਲਜਰਾਤੇਹੋਇਅਸਭਿਆਖੇਸੋਪਾਰਿਤਾਖਾ॥ਉਮਰਕਿਕਰੇਗੁਨਾਹਿਜੋਜਿਰਰਸੂਲੁ
ਗੁਨਾਹਿ॥ਵਤਮੋਦੀਇਨਾਦਾਕਹਿਣੈਜੋਆਖਰਕਰੇਨਿਬਾਹਿ॥ਅਸਾਂਤਕੁਨਬੀ
ਆਟਬਰਾਂਵਿਚਿਗਲਤਾਨਾ॥ਖਾਦੇਫਰਾਇਤਰਬਦੀਪੈਕੰਬਰਦਾਲੈਨਾਇ॥ਤੂੰਪੇ
ਕਕਰਖੁਦਾਇਦਾਰਹਿਦਾਸਦਾਨਜੀਕ॥ਸਭਗਲਿਈਮਾਨਦੀਕਰਦੇਹੋਤਹਕੀ
ਕਾ॥੯॥ ॥ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਦੂਜਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾ
ਹਸਚੁਸੁਣਹੋਚਾਰਇਆਮੁ॥ਉਮਤਕਰੇਅਜਾਬਜੋਅੰਤਆਸੀਸਿਰਅਰਕਾਨ
ਅਰਕਾਨਅਹਿਮਦਮੁਸਤਫਾਸਭੁਤਿਸਦੇਸਿਰਅਜਾਬ॥ਦਰਗਾਹਿਲੇਖੇਮੰਗੀਅ
ਹਿਸਕੇਨਦੇਇਜਬਾਬ॥ਓਥੈਕੋਇਨਬੀਸੀਆਜਾਮਨੁਬੁਰੇਦਾਰੇਇਹ॥ਖੋਟੀਮੁਹਰ
ਨਚਲੀ [illegible]
ਨਕਰੇਹਿਸਿਆਅਸੀਸਿਦਰਗਾਹਿਅਦਰੁ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਹਿਕੋਆਖਤਪਵੈ।ਜਾਂਕੋਈਹਕਿਦਿਤਰਾਹਿਖੜਾਇਦੇਨਾਸਿਰਪਾਉਸਮਝਾਇਆਸੁ
ਸਾਹਿਬਦਸਿਸਭੁਲੁਟਾਇਦਿਤਾ।੧੦॥ ਸਭਿਖਲਕਤਸਰੇਹਾਨੂੰ।
।ਆਖੈਨਾਨਕਸਾਹਸਭਸੁਣਹੋਗੁਰਾਇਆ।ਤਾਂਸੁਲਤਾਨੁਦੇਇਕਰਨੇਮਤ
ਕਹਿਆਸਾ।ਤਾਂਮਤਾਂਥੀਨਉਸੇਰਵਾਂਇਨਾਂਦੀਖਬਰਲਈਆਂ।ਨੇਕੀਬਦੀਹਉਤ
ਨਹਿਉਕਰਿਕੀਤੀਆਇ।ਤੁਸੋਂਤਾਂਨਕਾਇਮਾਂਵੇਮਰਾਤਬਖਿਆਂ।ਨੇਕੀਬਦੀਸਤ
ਨਿਵਿਚਰਹਿਆਮਤਤਕਆਖਿਆ।ਕੀਕੀਤਾਅਵਲਨਉਸੇਰਵਦਖਾਇਮਗਿਆਨਾਂ
ਮਾ।ਕੀਕਰੀਐਖਰਾਂਇਤਾਂਤਮੈਂਸਭਸਭਜਾਗਨਾ।ਕਭੁਦਿਖਿਕੀਐਖਾਂਹੋਆਸੋਚ
ਵਾਖੁ।ਸਭਕਹੋਇਆਸਜੀ।ਜਿਉਲਿਖਿਆਦਿਖਿਕਿਤਾਵਾ।ਜਿਉਤੇਤਾਮਤਕਖਾਇ
ਆਖਰਮਸਲਾਸਭਸੁਣਾਉ।ਨਾਨਕਕਹੋਇਆਸਕੀਤਿਨਾਸਿਰਕਿਵਾਇ।੧੧।
।ਜਿਥਾਖਚਾਰਹਿਆਸੁਣੈ। ।ਕਹੋਇਆਕਮਾਲਕੀਸੁਣਨ
ਨਕਸਾਹਇਆਸ।ਤੁਸਾਂਲੈਪੈਕੰਬਰੀਬੈਠਾਮਦੀਨੇਆਈ।ਫਿਰਿਉਸਬੁਡਖਿਆਖਤ
ਐਵਰਸਬਜਾਗਨਾ।ਸਭਨਉਮਤੀਜੇਨੇਆਕਹੂਨਮੰਨਿਆਪਾਇਕਾਂ।ਜਾਂਸਭਮੰਨਿਆ
ਹੁਕਮਸਿਰੀਮੰਨਿਆ।ਤੁਸੇਆਇ।ਹੋਆਉਮਤਪੈਕੰਬਰੀਵਡਾਮਰਤਬਾਪਾਇਆ
ਗੋ।ਜਿਤੀਉਮਤਿਸੋਭਸਨਹੁਮਗਾਹ।ਤੁਸੋਂਹੋਆਹੁਕਮਰਬਦਾ।ਕਰਾਮਾਤਦਿਖਲਾਇ
।ਤਿਲਨੁਕਰਾਂਖੁਣਾਇਦਸਾਂਮਿਲੀਖੁਤਜਗਨਾ।ਆਲਮਤਾਂਮਖਜਰੇਦਾਮਗਨਿ
ਨੇਹਰਨਾਆਂਦਾ।ਮੋਇਆਤੁਸਿਦਾਇਕੂੰਮੈਂਖੁਦਾਇਦਾਸਾ।ਇਸਾਥਿਪੀਮਲਸੀ
ਸਭੁਕੋਹੋਸੀਉਮਤਆਇ।ਖਿਨਠਿਕੁਕਰਮਾਤਰੇਕੋਇਨਸੀਸਾਨਦਾਇ।ਕਰਕ
ਰੂਪਲੋਦਿਆਂਆਪਖੁਦਾਇਕਹਾਇ।ਚਾਲੀਗਜਖਸਾਨਿਆਂਉਚੇਦੇਰਬਣਾਇ
।ਦਾਦਾਖੁਪੇਸਕਲਨਦਾਤੁਸੇਲਈਖੁਨਾਇ।ਚਾਲੀਗਜਕਰਿਆਂਲੋਤੇਸਦਾਸੁ
ਟੇਢਿਆਂ।ਪੇਰਗਜਦੇਜਿਮੀਪਰਸਿਰਲਗੇਆਸਮਾਨਾਂ।ਕਮਾਕਰਨਿਨਿਕਾ
ਦਾਸਭਿਲਕਨੇਦਾਸਮਾਣਾ।ਤੁਸਾਂਪੈਕੰਬਰਪਕੜੀਐ।ਜਿਸਕੀਆਖੁਰਾਬਜਾ
ਨਿ।ਤੁਸਾਂਜਾਣਿਪਕੜਿਆ।ਅਗੋਂਬਰਖੁਦਾਇਕਾਹੁਕਮਨਮੰਨਿਆਂ।ਉਥੋਂਆਜੇ
ਤਾਂਨਕੁਸਾਇ।ਮੋਸਿਆਜਨੇਸਭਕਰਲੋਨੇਦੇਰਜਾਸੀ।ਏਨਾਮਕਲਮਗੀਖੁਦ
ਸੁਣਪੂਰਾਨੀਸਿਖਿਦਾਸੀ।ਤਬਹੋਆਹੁਕਮਖੁਦਾਇਦਾ।ਅਫੇਰਕਰਹੁਇਲਾਮਾ।ਤਿ
ਹੁਕੀਹਿਸਾਬਕਰਿਜਾਇਕਲੁਹੁਕਾਮਾ।ਨੈ।ਇਲਮਾਤਰੇਨਾਮਲੇਫੇਰਕਮੋਹੋਆ
ਹੁਕਮ।ਜਿਮਿਨਸੈਜਾਂਪੈਰੋਪਕਰੂਕੋਸੀਗਾਰਕਾਥਿਦੀਨਾ।ਤੁਸੇਥੀਅਨਿਇਕਾਮਰਫ
ਰਕਾਹੂਉਪਰਿਆਈ।ਚਾਲੀਉਇਕਜਗਾਤਕਰਦੇਇਖੰਨਮਖੁਦਾਇ।ਕਹੁਤ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਨਮੰਨਿਆਗਰਕਗ੍ਰਿਭੂਰਤਮਾਹਿ॥ਦੂਜਾਕੀਆਇਲਮਅਉਰਏਹੋਭੀਮੰਨਿਓਸਨਾਲਿ
ਤੇਇਲਮਮਨਮੰਨਿਆਜਿਤਾਬੋਹਿਆਹੁਕਮਜਮਨਿ॥ਪੇਰੋਪਕੜਉਸਕਰੂਏਕੀਤਰ
ਰਕਿਬ੍ਰਦੀਨਦਲਿਆਖਿਆਮਤਿਤੀਭੁਜਾਹਿਗਾਹੋਰਿਪਤਾਲੈਮਾਹਿ॥ਏਹੁਜਿਕਰਹੀ
ਕਾਰੂਏਰਬਜੁਮਨਿਓਸੁਨਾਹਿ॥ ੧੨ ॥ ॥ਜਬਾਬਇਮਾਮਸਮਾਮਦੀਨੂਰ

॥ਕਹੋਇਮਾਮਸਮਾਲਦੀਸੁਣਹੋਨਾਨਕਸਾਹ॥ਕਾਫਰਵਡਾਨਉਸੇਰ
ਵਾਂਤਿਸਦੇਸੁਣਹੁਸਨਾਹਿ॥ਪਕਨੇਆਜਬਬੀਅਦਨੇਬੀਆਖਜੂਲਾਕੀਰਫ
ਰਕੀਇਸਲਾਮਹੋਬਰਾਬਰਿਕੀਏਰਸੂਲਾ॥ਆਪੋਆਪਣੀਜਾਹਿਰਾਦੇਨਾਹੋਪਰਿਸ
ਗੋਦੇਨੇਜੁਲਮਆਦਾਮੁਸਫੀਦੀਆਪੋਆਪਣੀਜਾਹਿ॥ਆਦਲਹੋਆਨਉਸੇਰਵਕ
ਤਮਸਚੁਨਿਆਇ॥ਕੁਠਸਬੇਟਾਆਪਣਾਜੇਹੋਆਬਾਬਦਸਾਹ॥ਖਸਪਰਾਈਆ
ਅਉਰਤਾਰਖੀਆਆਪਣੇਜੇਗ॥ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਨਉਸੇਰਵਾਗਸੋਹੋਆਵੈਰਾਗਹੋਈਫਰਿ
ਆਦਿਜਹਾਨਦੀਨਉਸੇਰਵਾਂਅਗੇਜਾਇ॥ਬੇਠਾਪਤਸਾਹੀਤਖਤਪਰਗਲੀਤਸੁਪੁਤ
ਬੰਧਾਇ॥ਪੁਤ੍ਰਕਹੇਇਲਤਮਾਸਕੋਹਕੀਕਤਭੁਈਮਾਕੂਆ॥ਕੁਠਿਸਬੇਟਾਆਪਣਾਜੋ
ਆਮਲਭੂਨਾ॥ਸੁਣਕੇਸਚਾਨਿਆਇਖਉਹਿਦਰਗਾਹੇਸਭਲੋਗ॥ਫਿਰਨਉਸੀਫਿਰਿਆ
ਦਕਦਸਭਕਰੈਲਰੋਭੇਰਾਮੀਜਾਸਿਰਸਿਰਸਾਹੀਆਂਕੀਤੇਪੇਮਾਨੇਤੇਲਾ॥ਪੂਰਾਲੈ
ਣਾਦੇਵਣਾਮੁਖਤੇਸਚਾਬੋਲ॥ਸੁਣੇਦਰਵਜੇਰਾਤਾਦਿਨਚੋਕੀਚਰਣੀਸੇਵਰੇਸੋਨੰਗਾ
ਭੁਖਾਹੋਇ॥ਬਕਰੀਸੇਰਬਰਾਬਰੀਫਿਰਦੇਇਕੇਜਾਏ॥ਖਾਵਣਇਕਤੇਪਾਰਗਲੇਸੇਰਨ
ਬਕਰੀਖਾਇ॥ਅਲਾਮਹੋਆਗੁਲਸਾਰਸਾਭੁਕਰਹੇਜਾਭੁਦਿਹਾੜਾਗਾਇ॥ਬਿਸਤਨਉਸੇ
ਰਵਾਂਆਦਲਹੋਆਸਿਸਾਗ॥ਐਸੀਅਦਾਲਤਜੋਕਰੇਜੋਈਹੇਪਾਤਿਸਾਹਿ॥ਨਤਰਪੈਸੀ
ਦੋਜਕਅੰਤਹੋਸੀਰੂਹਸਿਆਹੁ॥ ੧੩ ॥ ॥ਸਬਾਬਇਮਾਮਕੁਤਬਦੀਨਸੁਰਾ

॥ਕਹੋਇਮਾਮਕੁਤਬਦੀਸੁਣੋਨਾਨਕਪੀਰਾ॥ਪਾਇਆਅਰਸਬਰਾਤਮੇਤਿ
ਸਦੀਸੁਰਤਿਦਬੀਰਾ॥ਪਰਦਿਹਰਖਨਾਰਖੇਹੋਦੇਵੈਰਾਹਿਖੁਦਾਇ॥ਫਿਰਦਪਰਿਊ
ਕਾਰਨੁਸਭਕਤੇਬਸੁਆਣਾ॥ਸਿਰਤੋਮੰਤਕੁਣਨੀਜੋਮੰਗਿਨਾਮਖਸਾਈ[illegible]
ਮੁਲਨਰਖਰਾਵੈਖਰਾਇਤਿਛਾਇ॥ਇਕੁਪਾਤਿਸਾਹੋਰ[illegible]ਹ
ਤਮਨਲਾਜਿਤਨਸਕੈਪਾਣੀਆਹੁਜੋਹਾਤਮੋਹਿਈਪੈਮਾਲਾ[illegible]ਨੇ
ਇਹਾਤਮ[illegible]ਜੈਮਗਿਨਾਇਖੁਦਾਇਦੇ[illegible]
ਕੀਰਪਾਤਿਸਾਹਕਾਇਆਤਾਂਮਕੇਪਾਸਾ[illegible]
ਅਰਦਾਸਤਉਤਕਿਅਉਖਾਰੀਮਹੋਅਦਿਬਣਹਿਆ[illegible]

ਮਅਸਾੜੁਹੋਇਆ ਕਜਤਾਪਈਖ਼ਵਾਸ਼ਿਦਾਇਸਤੇਪੇਰੇਨੋਹੋਰ॥ਉਥੇਕੋਮਨੋਅਦ ਖ਼ਰਬ
ਕੇਸਬਕੋਜੋਰ॥ਤਬਫਿਰਿਆਖਿਆਅਹਾੜਾਮੇਜਿਉਕਰਿਹੁਕਮਰਜਾਇ॥ਜਿਉਕਰਿਤੇਰੀਖੁਸੀ
ਹੋਵੈਸੀਕੈਸੁਭਾਣਾਇ॥ਤਬਫਕੀਰੋਆਖਿਆਅਰਸਾਰਾਲਦਿਉਵਾਸਾ॥ਰਜਾਮੇਰੇਹਥਦੇਉ
ਹਿਦਾਲਿਮੇਰੇਨਾਲਾ॥ਜਬਇਹਬਿਧਿਕੀਤੀਹਾਤਮੇਤਬਕਰਿਖੋਜਉਦਕੋਇ॥ਜੇਹੀਕੀਤੀ
ਹਾਮੇਤੈਸੀਕਰੇਨਕੋਇ॥ਤਬਫਿਰਿਹਾਤਿਸਾਹਿਮੁਰੀਦੋਹੋਇਕਲਾਮਦਮੀਆਇਆ॥ਹਥੁ
ਰਈਜਰਿਹੋਇਕੈਰਲੇਹੁਕਮਰਜਾਇ॥ਨਾਉਖ਼ਵਾਈਜੋਮੰਨੇਸੋਵਡਾਮੁਰਤਬਪਾਇ
ਏਹੋਮਿਲਣਵਡਿਆਈਆਫਿਰਿਪਾਏਭਿਸਤਿਜਾਇ॥੧੪॥ ॥ਜਬਾਬ
ਇਮਾਮੁਕਾਉਸਦੀ॥ ਸਰਾ ॥ਸੁਣਹੋਨਨਕਸਾਹਸਚੁਆਖੈਕਾਉਸਾਇ
ਮਾਮੁਹਾਰੂਮਰਾਤਬਿਪਾਇਆ ਸਾਬਤਰਖਈਮਾਨਾ॥ਮੁਸੇਪਿਛੈਪੈਕੰਬਰੀਪਈਅਵੂਰ
ਕੂਲਾ॥ਚਾਰਮਰਾਤਬਜੋਕਰੇਸੋ ਦਰਗਹਿਪੈਕਬੂਲਾ॥ਆਦਲਖੁਦਾਇਤਿਸੁਦੇਵੀ
ਬਾਤਿਰਖੇਈਮਾਨੁਦੀਨਦੁਨੀਕਪਾਤਿਸਾਹੁਹੋਜੋਚਾਰਮਰਾਤਬਜਾਨਾ॥੧੫ ॥
ਜਬਾਬ ਨਾਨਕਸਾਹ ਸੁਰਾ ॥ਆਖੈਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੋਚਾਰਇਮਾਮੁ
॥ਮਜਹਬਮਿਲਤਕਬੂਲਨਹਿਫਿਰਕੇਕਿਤੇਨਕਾਮ॥ਅਮਲੇਉਤੇਨਿਬੜੀਦਰਗਹਿਪਈ
ਕਬੂਲਾ॥ਜੁਜਾਤਿਹਾਜਤਿਨਕਿਤੇਕੀਮਆਖੇਪਕਰਸੂਲਾ॥ਜੇਤੀਮਿਲਤਮਜਹਬਾਸਭਿ
ਕਾਲੇਕੋਮੰਤਿਸਾਹਿਬੇਦਕਤੇਬਨਹਿਜੋਰਬੇਸਹਾਨੇਬੀਤਿ॥ਚਾਰੇਕੌਲਜੋਤੁਮਕਹੇਹੋਏ
ਸਕੋਈਹੈਕਿ॥ਜਿਸਦੀਫਲਿਖੁਦਾਇਹੋਤਿਸਦੇਵਿਚਦਰੂਜੋਗ॥ਸਭਿਹਥਿਕਰਾਮਾਤਿ
ਹਦਾਇਦੇਕੋਰਕਰਾਂਦੈਆਖੇ॥ਅਮਲੁਮੁਆਹਿਜਹਾਨਦੇਜੋਕਰਦੇਐਬਜਬਜਾਂਸੋਆਇਆ
ਸੋਚਲਿਸੀਰਹਿਸਨਾਅਮਲਜਹਾਨਾਨੇਕੀਬਦੀਦੇਫੈਸਲੁਨਨਕਕਹੇਬਖਾਨਿ॥੧੬

॥ਸੁਆਲਚਾਰਇਮਾਮੁਸੁਰਾ॥ ॥ਸੁਣਿਹੋਨਨਕਪਿਦਰਕੀ
ਆਖਨਿਚਾਰਇਮਾਮੁ॥ਖ਼ਤਾਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਾਆਇਆਵਿਚਿਜਹਾਨਿ॥ਅਗੇਜੋ
ਹੋਇਪੈਕੰਬਰਾਂਇਕਲਖਅਸੀਹਜਾਰ॥ਕਿਤੇਸਭਮਨਸੂਖਹੋਨਿਨਬੀਮਹੰਮਦਜਾ
ਤਾ॥ਏਸਬੀਅਗੇਨੇਹੋਇਕੋਅਲਹਦਾਮਸੂਕ॥ਅਗੇਜੋਹੋਇਪੈਕੰਬਰਾਕੀਤੇਸਭਮਨਸੂ
ਖ॥ਆਖਦਇਸਜਮਾਨੇਦੇਖ਼ੁਦਾਨਬੀਰਸੂਲਾ॥ਨਾਛਾਰੇਜਾਰਮੁਸਲਮਾਨਜੋਕਰਦੇ
ਮਸਲਮਸੂਲਾ॥ ਉਮਰਖਿਤਾਬ ਅਬੂਬਕਰ ਉਸਮਾਨਅਲੀ ਸਦਾਤਿ॥ ਚਾਰਸ
ਹਾਰੇਤਖਤਦੇਜੋਨਬੀਬਣਾਏਆਪਿ॥ਦਰਗਹਿਆਪੋਆਪਣੇਅਮਲਕਰੀਤਿਆਨਮ
ਕਾਰਿਜਿਸਕੀਆਤਿਹਦਾਤਾਕਿਰਹੀਸੀਨਕੀਰਸੂਲਾ॥ਜਾਹਰਸਭਸੇਹੁਈਦੇਵਿਚਿਕੀਤ
ਸਭਕਬੂਲਾ॥ਅਗੇਹੋਰਨਾਅਮਲਚਲਸੀਪੈਕੰਬਰਉਤੇਕੋਇ॥ਜੋਕਰਸੀਜੋਰਆਪਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੈਮਚਲਣੀਸਿਸਿਓਸੋਸਭਿਆਸੀਇਕਤੇਰੀਗਇਓਸੋਹਸੀਮੁਸਲਮਾਣਾਇਸਜਾਮੁ
ਣਪਾਤਿਸਾਹਿਨਬੀਰਸੂਲਸੁਲਤਾਨਾਚਲਿਆਅਮਲਮਹੰਮਦੀਇਸਦੇਪਰੈਨੌਰ
ਪੜ੍ਹਤਮਸਭੁਪੈਕੰਬਰਾਂਗਖਿਦਿਤਾਸਕੂਨਾਜੋਗਾਹੂਤੀਆਇਆਨਾਨਕਸਾਹਿਬਦੇਬ
ਕਰਮਾਤਾਜਿਤਿਨਿਆਂਹਜੀਕਾਜੀਆਂਗਉਸਫਨਬਸਾਦਾਤੀਜੋਗੀਸੰਗਾਮਸੇਵ
ਮਨਿਤੇਸੰਨਿਆਸਾਪਰਦਰਸਨਦਿਰੰਬਰਾਂਛਤੀਪਖੰਡੁਉਦਾਸਾਸਾਧੀ
ਹਥੋਜਮੀਨਸਭਿਛਡਿਉਨਿਆਸਾਪਾਸਾਦੇਰਿਓਅੰਕਾਆਇਕੈਕਾਰਿਕੇਵਡਿਕਰ
ਮਾਤਾਹੁਣਿਆਇਆਪਤਿਸਾਹੀਬੂਮਦਿਣੀਮਿਲਿਓਪਤਿਸਾਹੋਂਜਾਣੋਇਆਸਾਕ
ਰੂਹਮਦਿਨੁਪਤਿਓਸਿਪੇਰਾਹਿਜਿਨਛਡੀਨਦਮੜੀਗੋਰਵਿਚਿਮੁਰਦੇਹੁਣੇਦੇ
ਲਾਕਣਿਬੂਪਸੋਮੁਹਿਵਿਚੋਪਟਕਰਸਭੁਰੋਗਾਕਾਰੂਹਿਲਾਇਕਸੋਝਿਆਖਸਾਨਾ
ਚਲੀਰਿਜਾਇਸਪੈਤਾਲੀਸੋਝਿਆਗੀਖਿਆਖਸਾਨਸੀਜ਼ਾਸਿਲਗਾਕਰਨਪੈਰਾ
ਇਤਾਂਛਡਦਿਤਿਉਸਬੰਦੀਵਡੂਣਾਕਰਕੈਖਾਦਮਆਪਣੇਹੋਆਸੋਮਸਮਦਾਆ
ਦਹੀਅਪਣੇਮਜਬਵਿਚਿਜੋਆਹਾਮੁਸਲਮਾਨਾਅੰਕਾਰੂਜਿਤਕੇਪੁਣਚਲਿਆ
ਮਦੀਨੇਆਇਆਇਕੋਅਸਾਡੀਨਿਸਾਕਰਿਇਕੋਕਛੂਕਰਾਮਾਤਿਦਿਖਾਇਆਜਿਥੇਤੀ
ਕਉਮਤਿਸਭਿਹੋਈਆਂਇਕਠੀਆਆਣਿਕਰਦੇਨੀਸੰਗਸਾਰਸਭਿਮਿਲਕ
ਰਮੁਸਲਮਾਨਾਦਾਕਰਿਪੈਕੰਬਰੀਆਇਆਹੈਅਰਬਸਤਾਨਾਅਰਬਿ
ਛਡਿਸਨਹਿਜੀਵਦਾਕਛੁਲਾਇਲੈਅਪਣਤਾਨਾ॥੧੭॥ ਜਬਾਬੁ
ਨਨਕਸਾਹ ਸੂਰਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣੋਹੋਚਾਰਇ
ਮਾਮਾਅੰਕਾਹੋਮਹਾਦੇਵਕਾਬ੍ਰਾਮਣਸਨਿਸੁਲਤਾਨਾਉਪਾਜਿਆਬ੍ਰਾਮਣ
ਜਦਵਿਚੋਹੋਇਕਰਿਮੁਸਲਮਾਨਾਬੇਦਅਥਰਬਣੁਉਲਟਕਰਿਕੀਖਉਸਨ
ਮਫੁਰਕਾਨਾਬਾਣੀਬ੍ਰਮੇਦੇਵਕੀਮਿਲੀਸਭਿਸੰਸਾਰਾਚਾਰੇਬਾਬਕਤੇਬਦੇਬ
ਦਾਚਾਰੇਰਾਹਾਮਹਿਅਪੁਨਾਉਮਹਾਂਦੇਵਦਾਫਿਰਸਨਸਭੇਨਾਉ॥ਹਿੰਦੂਨਾਮਾਨ
ਸੁਖਕਰਿਹੈਇਮੁਸਲਮਾਨਾਸਦਰਖਿਖਦਾਈਆਗਊਆਂਸਿਬੋਕਰਾਈ
ਤਬ੍ਰਾਮਣਉਸਿਦਮਭਦਿਤੀਉਸਬਾਂਗਾਅਣਾਇਕਲਮਾਇਕਖੁਦਾਇਕਉ
ਮਹੰਮਦਰਸੂਲਸੁਣਾਉਆਫੇਰਿਉਸਹੁਕਮਾਜਹਾਨਵਿਚਿਸਭਿਹੋਏਮੁਸਲਮਾਨ
ਪਤਿਸਾਤਿਅਪੁਕਮਨਸਾਡਿਆਸੋਆਹੇਮਣਿਇਆਦਨਾਜੋਅਰਦੇਭੁਖਾਨਜਾਉ
ਨਾਫਿਸੋਮਿਸੈਪਕੈਬਰਜਾਇ॥ ਜੁਦੇਵਕਿਪਦੀਆਦੀਨਦਾਅਪਸੋਥੀਮ
ਝੀਮੁਲਾਇਓਜਿਸਦੀਆਂਕਿਮਾਨੀਚਜਾਤਿਉਤਾਮੀਅਲੀਨਕੋਇਕਸਾਨਿਵਾਈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੋਤਿਕਰਿਸਾਹਾਮਰਦੇਖੜਿਗੁਵਜਾਇ॥ਤਾਭੀਸੀਤਿਨਸਾਕਿਆਣੀਸਹਿੰਦੂਹਿੰਦਸਤਾਨ
ਜੋਪ੍ਰਕਮਨੋਹੋਵੈਰਥਵਕੀਤਿਆਸੋਰਹਰਾਮ॥ਫਿਰਖੀਵ੍ਰਿਚਾਣਿਆਮੋਨਦੀਨਸਜਦਮਾ
ਹਮਦਾਬ॥ਅਵੇਸਪੀਤ੍ਰਵਾਸਨਦੇਹੋਏਚਿਹਲਤਨਾਦੀਦਾਗ॥ਹਸੋਹ੍ਰਿਹ੍ਰਦੂਚਿਹਲਤਨਿਕ
ਹੈਕਹਾਂਚਲੇਮਸਤਨ॥ਦਿਸਦੇਦਾਵਾਦਾਰਹੋਅਗੇਭੀਹਿੰਦਸਤਾਨਿ॥ਅਸੀਸਣਾਥਿਪੇਰ
ਬਰੀਆਏਨਾਲਇਮਾਨ੍ਹਾ॥ਅਸੀਮਾਰੇਹਿੰਦੂਕੇਹੁਦਿਵਿਚਿਸਾਹਮਾਰਿਆਹਿੰਦੂਸਤਾਨ੍ਹਾ॥ਸਾ
ਅਲਵਿਤਾਇਮਾ॥ਅਸੀਭੁਮੀਸਿਰੁਸੁਲਤਾਨਾ॥ਦਰਾਕਢਿਨਸਖਿਓਜੂਰਹਿਆਖੇਤਿਨਦ
ਨਾਜਾਨੀਹੋਰਹਦੇਸਵਫਭੂਤਾਸੁਨਤਿਲਰੂਬਣਾਇ॥ਸਾਦਵਾਨੋਸਬਰਿਹੋਨਿਬਿਨਜਾ
ਦਿਨੁਮਰੇਜਾਇ॥ਸਾਹਮਤਦਆਇਆਸੋਰਕਰਿਸਿਧੋਗਇਆਨਾਪਾਗਿ॥ਲਿਧੀਵਗ
ਇਆਤਲਾਕਨੂੰਅੰਦਰਪਰਵਤਦਾਗ॥ਤਾਖਿਪਰਕੇਹਿੰਦੂਦੇਸਕਉਿਚਲੇਮੋਨਦੀਨਮਦਾ
ਛਾਆਏਹਿੰਦੂਸਤਾਨਦਿਸਿ ਤਬਲਾਗੇਦਰਨਦੀਚਾਰ॥ਇਕਰਹਿਆਆਅਜਮੇ
ਰਦਿਸਾਇਕਰਹਿਆਮਕਨਪੁਰਜਾਇ॥ਕਰਿਕੇਨਟਕਚੇਟਕਾਹਿੰਦੂਭਏਮਨਾਇ
॥ਕੋਹਿੰਦਸਤਾਨਦਿਸਿਫਕੀਰਮਲਾਹਿਦੇਹੋਇ॥ਜੋਰੀਹਿੰਦਨਜੀਤਿਆਕਰਿਜੋਰਮ
ਹੇਖਲੋਇ॥ਅਰੋਜੋਗੀਅਜੇਪਾਲਦਸਦਾਸੀਅਜਮੇਰ॥ਨਾਟਕਚੇਟਕਕਰਿਮੋਨ
ਦੀਕੀਤਾਜੋਗੀਜ਼ੇਰ॥ਨਾਟਕਚੇਟਕਕਰਿਮੋਨਦੀਬੈਠਾਪੀਰਕਹਾਇ॥ਰਾਜਾਅਣ
ਹਿੰਦਦਸਤੇਨਿਵਿਆਆਇ॥ਹਿੰਦੂਤੁਹੋਆਨਤੁਰਕਕੋਈਦੇਫਹੋਅਮਨ੍ਹਾ॥ਅਮਰੁ
ਹਿੰਦੂਅੰਕਾਘਟਿਗੈਆਵਧਿਗਏਮੁਸਲਮਾਨ॥ਹਿਕਅਧਿਹਿੰਦੂਭੀਰਹਨਾਦਿਕੈਨੈ
ਆਵਨਿਅਪਨੇਰਾਹਿ॥ਉਨਿਰੈਰਸੀਜਤਹੋਇਕੇਮਨਅੰਦਰਦਗਾਕਮਾਇ॥ਬਦਮਤੁ
ਰਕਦਸਦਾਦਿਸਿਪਾਇਆਹਿੰਦਸਤਾਨ॥ਹਿੰਦੂਘਟਨਦਿਨੋਦਿਨਵਧ[illegible]
ਮਾਣ॥ਜਕਦਸੂਨੀਤੁਰਕਸਭਹੋਇਇਕਠੇਜਾਇ॥ਹਿੰਦੂਪਾਟਿਆਪਾਵਿਚਿਦਵੇਦ
ਰਹਾਇ॥ਭੋਲਖਸਿਤਾਮਦਾਰਨੂੰਕਰਕੇਬਹੁਕਮਾਤਾ॥ਦਾੜ੍ਹੀਮੁਛਮੁਨਾਇਕੈਮਨੀ
ਆਪਨਿ[illegible]ਰਜਨਲਾਏਉਸੁਦਿਰੀਬਰੀਖਦਰਸਨਿਮਿਲਿਆਆਇ॥ਤੁ
ਰਕਿ[illegible]ਪਾਖੜਤਿਸਭਇ॥ਅਰੇਹਿੰਦੂਘਰਮਸੀਤੁਰਕਨਦਮਿਸਕੇਇ॥
ਮੇਰਿਧਇਆ[illegible]ਤੁਰਕਾਬਾਦਸੁਰਾਦਰਿਸ਼ਟਿਆਲੋਇ॥ਬਸਤੁਰਕਦਆਇਆ
ਉਰਿਗੈਆਹਿੰਦੂਬਾਜਮਸਤ੍ਰਿਮੰਨੀਤ॥ਪਖਿਆਤੁਰਕਦੀਹਿੰਦੂਹੋਏਮੁਹਤਾਜ॥ਹਿੰਦੂਹੇ
ਏਲਸੂਧਸਾਂਥਿਸੰਖਿਆਏਮੁਸਲਮਾਨਾ॥[illegible]ਕੇਪੰਤਿਸਾਰਿਜਰਾਅਮੋਰਖ
ਹਿਸਿਦਾਮਸਤਕਸਿਤਅਗਰਖੀਆਖਕਰਕੇਬਹੁਤਅਲੂਸ॥ਅਰੋਰੀਪਬੂਰਾਨੂੰਨੇ
ਕਰਨਿਸੁਖਿਆਸੁਖਦਾ॥ਦੇਹਰੇਦੇਵੀਦੇਵਤੇਦਿਤੇਸੰਭਿਗੜਾਇ॥ਅਪੇਭਿਆਮੁਲਾਚ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਾਇਆ॥ਗੋਰੀਪੀਰਿਮਨਾਇਆ॥ਰੀਗਬਨਾਰਸਹਿੰਦੂਆਂਮੱਕੇਮਦੀਨੇਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਰਾਗ
ਭੁਲੇਦੁਇਜਗਤਾਵਿਚਨਚਨਾਵਿਚਿਸੈਤਾਨਾ॥ਧੁੰਧਾਮਾਬਕੁਫਰਾਨਿਲਾਇਨਿਦਵੇਭੇਜ
ਗ॥ਸਾਹਿਬਜੋਰਨਭਾਵਦੀਜੇਚਾਹੇਭੁੱਜੇਹੋਗਿ॥ਬੈਠਾਤਖਤਪੈਕਿਬਰੀਸੇਰਅਲੀਸਿਰ
ਦਾਰ॥ਭਾਈਕਹੀਏਰਸੂਲਦਾਸਾਬਜਦਾਈਯਾਰ॥ਅਲੀਕੀਤਾਸਫਰੁਜਥਿਤਾਰਾਹੇਹ
ਸਨਿਹੁਸੈਨਾ॥ਦਾਵਾਕਰਿਕੇਤਖਤਦਾਲਗੇਯਜੀਦੀਲੈਨਿ॥ਹਸਨਿਹੁਸੈਨਮਾਰਕੇ
ਯਜੀਦਹੋਇਆਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਮਰਦਾਹੋਇਆਵਜੀਰਪਾਸਜੋਖਾਸਾਯਾਰਕਹਾਇ॥ਸਯਦ
ਕੀਤਾਖਰੂਜਫਿਰਿਮਾਰਿਆਯਜੀਦੀਆਇ॥ਤਬਦੁਇਬਿਧਿਹੋਈਆਂਉਮਤੀਦੁਇ
ਪੰਥਲੇਰਾਹਿ॥ਇਕਸੁਨੀਇਕਰਾਫਜੀਫਿਰਕੇਦੁਇਬਦਰਾਹਿ॥ਹੋਈਆਦੁਇਬਿਧਿ
ਉਮਤੀਯਜੀਦੀਹੁਸੈਨੀਦੋਇ॥ਹੋਵਣਲੱਗਾਝਗੜਾਤਾਬਿਰਹਿਆਮਜਬਖਲੋਇ॥
ਮੁਸਲਮਾਨਆਪਵਿਚਿਲਾਗੀਹੋਵਣਮਾਰਿ॥ਰਹੀਮਜਬਮਹਿਮਹਿੰਦਕਉਕਉਡ
ਲਏਫਿਰਸਾਰ॥ਤੀਜੇਖੁਦਾਇਜਹਾਨਵਿਚਿਇਕਜਪਾਵਨਿਨਾ॥ਹੋਰੀਤੋਹੋਰਹੋਗਈਤ
ਵਿਸਰਗਾਇਆਫੁਰਮਾਨ॥ਤਬਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਕੀਤੇਰਬਮਨਸੂਖ॥ਲੈਭੁ
ਮਾਇਨਖੁਦਾਇਦਾਨਾਨਕਕੀਆਖਰੂਜ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣੋਹੋਚਾ
ਰਇਮਾਮਾ॥ਦੇਖਹੁਹੁਣਕਰਾਮਾਤਹੋਰਸੁਣਦੇਸੋਜੋਕਾਨਾ॥ਕੰਨਉਂਗਲੀਆਂਪਾਇਕੇ
ਤਬਨਾਨਕਦਿਤੀਬਾਂਗ॥ਜਿਤਨੀਉਮਤਜਮਾਸੀਸੁਨਿਹੋਈਸੁਣਕਰਿਚਾਰ॥ਬ
ਸੇਜੁਸੇਸਬਾਸਿਦੇਹਲੇਜੁਲੇਨਕੋਇ॥ਕਰਖਜੇਛਤੀਸਜਾਰਿਵਿਚਹੋਇਰਹੇਬੰਦ
ਸੋਇ॥ਬਾਜੀਹਾਜੀਮੌਲਵੀਮੁਲਾਂਸੇਖਉਲਮਾਇ॥ਅਖੀਦੇਖਨਿਤੁਰਤੁਰਮੁਖਹੁਨ
ਸਕਨਿਅਲਾਇ॥ਬਾਬੇਕਹਿਆਇਮਾਮਜੀਕਰਿਸੰਗਸਾਰੀਮੋਹਿ॥ਬਹੁਤੀਉਮਤ
ਦੇਖਕਰਗਰਬਕੀਆਸੋਤੋਹਿ॥ਕਰਕੇਕੁਦਰਤਰਬਦੀਛੋਡੇਬੰਦੀਵਾਨ॥ਗਲਾਂਵਿ
ਚਪਲੂਪਾਇਕੈਸਭਕਦਮੀਢਠੇਆਨਿ॥ਚਾਰੋਂਕਰੀਅਰਦਾਸਤਬਿਸੁਣੀਐਨਾ
ਨਕਸਾਹ॥ਜਿਉਕਰਿਆਸਾਫਰਾਇਆਹੋਰਉਮਤਭੀਛਡਵਾਇ॥ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਗੁ
ਰਾਂਨਜਰਭਰਸ਼ਾਭਿਹੋਈਬੰਦਖਲਾਸ॥ਬੰਦਛੁਡਾਈਸਤਿਗੁਰੂਸਭਅਰਜਕਰਿਅ
ਰਦਾਸ॥ਹਾਰਿਆਸਭਨਾਉਮਤੀਜਿਤੀਮਦੀਨੇਮਾਹਿ॥ਹਾਰੇਚਾਰਇਮਾਮਸਭਜਿ
ਤਿਆਨਾਨਕਸਾਹਿ॥੧੮॥ ॥ਜਬਬਾਬਾਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸੂਰਾ॥
॥ਆਖੇਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸੁਣੋਹੋਚਾਰਇਮਾਮਾ॥ਨਾਨਕਆਇਆਜਹਾਨਵਿਚਿ
ਸਚਾਲੈਫੁਰਮਾਨ॥ਆਖਣਸਭੇਹਾਜੀਆਨਬੀਖੁਦਾਇਦੀਪੀਰ॥ਨਾਨਕਤਾਈ
ਛੋੜਨਾਬਹੁਤੀਹਿੰਡਕਸੀਰ॥ਆਖੇਸੈਦਜਲਾਲਦੀਆਖਨਸਭਸਦਾਤ॥ਨਾਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਤਾਪੀਰਹੈਸਾਹਿਬਦਤ੍ਰਿਕਰਮਾਤਿ।ਬਧੀਉਸੁਸਭਉਮਤੀਸੁਬੰਧੀਬਾਗਆਲ
ਇ।ਹਾਸਰਨਜਰਸਭਸਜਾਇਨਨਕਦਲੀਖੁਦਾਇ।ਆਖਰਾਇਸਜਮਾਨੇਅੰਦਰਖੁ
ਦਮਨਬੀਰਸੂਲਾ।ਖਤਮਾਦੇਸਿਰਖਤਮਹੈਨਾਨਕਰਬਿਕਬੂਲਾ।ਅਸਜਾਤਾਨਬੀ
ਪਰਿਹੋਰਿਨਹੈਸੀਕੋਇ।ਦੁਹਿਫਿਰਿਕਿਆਂਤੇਬਾਹਰਾਜਾਹਿਰਨਾਨਕਹੋਇ।ਹਿੰਦੂਮੁ
ਸਲਮਾਨਦੁਇਕੀਤੇਸ ਮਨਸੂਖਾ।ਲੈਫੁਰਮਾਨਖੁਦਾਇਦਾਨਾਨਕਕੀਆਖਰੂਜਿ
।ਜਿਣਕਰਿਤੀਨੇਕੂੰਟਕਉਚਉਥੀਪਹੁਚਿਆਆਇ।ਚਉਥੀਰੁੰਦਭੀਜਿਣਲਈ
ਜਬਰਿਖਿਪਨਾਹਿ।ਜਬਾਬਲਦਸਤਹੈਜੋਕਾਇਮਸਭੁਪਰਹੋਇ।ਭੁਲਣਪਹੁਚੇਸ
ਚਨਾਲਜੋਸਉਦਦਉਲੇਕੋਇ॥੧੯॥ ॥ਸੁਆਲਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ॥
॥ਆਖੇਨਾਨਕਹਿੰਦਕੀਸੁਣਹੋਚਾਰਾਇਮਾਮਾ।ਮੁਸਲਮਾਨੀਹਿੰਦਵਿਚਿਕਿਉਕਰਿਹੋ
ਈਆਣਿ।ਕਰਿਦੇਬਹੁਤਉਪਾਇਹੈਨਿਹੁਣਤਕਮੁਸਲਮਾਣਿ।ਜਕਸਿਰਹਿੰਦਨਹੋ
ਦਈਸਭੋਕਹੋਥਿਆਨਾ।ਜਿਚਰਹੁਕਮਖੁਦਾਇਦਾਤਿਚਰਚਲਿਆਸਾਰਾ।ਜੇਭਾਵੈ
ਖੁਦਾਇਫਿਰਿਉਪਰਿਭੁਜੇਹੋਰਾ।ਪਤਸਾਹਦੇਮਾਮਲੇਦਰੀਆਵਾਂਦੇਫੇਰਾ।ਸਭਿਗ
ਲਾਹਬਖੁਦਾਇਦੇਲੋਕਕਰਨਿਮਨਸੂਬੇਫੇਰ।ਤੁਸਾਨੂਭੋਤਿਆਰਬਿਨੇਕਾਫਰਿ
ਪਾਵਹੁਰਾਹਿ।ਜੇਹਜੋਰਬਿਨਮੰਨਦੇਹੋਇਹੈਗੁਮਰਾਹਿ।ਲੈਫੁਰਮਾਨਖੁਦਾਇਦਾਂ
ਆਏਮੁਸਲਮਾਨ।ਮਾਰਨਗਊਗਰੀਬਨੂੰਦਿਤੇਸੈਤਾਨਭੁਲਾਇ।ਕਢਿਦੇਪਕ
ੜਿਪਰਿੰਦਿਆਂਔਰਤ ਵੰਦੇਜੀਆ।ਮਾਰਨਕੁਰੀਆਲਤਿਦੇਕਹਿਨਹਲਾਲੀ
ਥੀਆ।ਤੁਰਦੇਫਿਰਦੇਜੀਆਂਨੂੰਦੇਵਨਤੁਰਕਅਜਾਰੁ।ਖਾਵਨਿਮਾਸਹਲਾਲ
ਕਰਿਹੋਸਨਿਅੰਤਖੁਆਰੁ।ਅਗਲੀਪਿਛਲੀਸਭਿਗਲਿਬਿਲਕੁਲਦੇਹਿਬ
ਤਾਇ।ਆਖਹੁਚਾਰਾਇਮਾਮੁਸਚਪੁਛੈਨਾਨਕਸਾਹੁ॥੨੦॥ ॥ਜਬਾਬਚ
ਰਇਮਾਮਸੂਰਾ॥ ॥ਸੁਣੀਐਨਾਨਕਸਾਹਜੀਆਖਣਚਾਰੁਇਮਾਮੁ॥
ਮਸਲਾਸੁਣੀਐਹਿੰਦਦਾਜਿਓਆਏਮੁਸਲਮਾਨ।ਰਾਜਾਜੈਪਾਲਹਿੰਦਦਾਇਲੀ
ਦਾਪਤਿਸਾਹ।ਨਉਸਲਦਪਿਤਾਆਖੀਐਸਾਹਾਦੇਸਿਰਸਾਹ।ਬਧਾਸਿਕੰਦਰੀਸ
ਆਲਉਸਨੀਵੀਹਤੁਰਕਾਦਿਵਾਇ।ਤਿਦੂਹੋਆਤੁਰਕਰਾਜਹੁਕਮਖੁਦਾਈਪਾਇ
ਬੇਟਾਰੰਡੀਥਨਦੇਇਕੋਹੀਪਰਿਸੋਇ।ਨੀਵੀਦਿਤਾਪਾਤਿਸਾਹੁਤਰਸੁਨਕੀਤਾਸੋ
ਇ।ਤਕਸਨਕੀਤਰਾਇਦਾਕਾਰਮਾਨਦਾਇ।ਨਹੀਰੰਡੀਜਾਣੈਪੈਪਹੁੰਚੀਅੰਦੇਆ
ਇ।ਸੁਰਕਾਪਦੇਪਕੜਲਾਮੁਸਤੇਕਰਕੇਤਾਬੇ।ਬੇਟਾਜਮਜੋਅਰਥਾਦਭੂਲੀਅਸਲਾ
ਜਾਤਾਰੰਡੀਬਵੇਦਾਂਦੇਵਾਦਕਰੀਅਵਲਪਤਿਸਾਹਾ।ਮੁਸਲਮਾਨੋਕੋਂਮਾਰਿਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾਫਰਨੀਵ ਚੁਣਾਇ॥ ਬੈਠਾਤਖਤਪਰਪਾਤਿਸਾਹਫੌਡੀਦੀਂਸੁਲੀਕਰਾਇ॥ ਬਾਬਿਬ
ਰੰਬੇਪਾਤਿਸਾਹਜਾਫਨੀਸੁਲੀਕਰਾਇ॥ ਬੀੜਾਰਖਿਆਆਲਮਸਾਹਚਬੋਕੋਈ
ਜੁਵਾਨਾ॥ ਲੱਕਬੰਨਸਮਸੇਰਕਉਠਿਆਪੰਨੌ ਹੋਦਸਤਾਨਾ॥ ਸਭਿਖਰੀਬਾਈਸੀਭੂ
ਵੀਨਲੋਸਤਰਖਾਨਾ॥ ਖੜ੍ਹੋਸ਼ਾਂਹਤਉ ਰੋਇਕਬੀਇਕਜਆਨਾ॥ ਤੂਰਿਤੁਰਿਦੇਵ
[illegible] ਤੀਆਮਖਾਸਕੋਇਨਬੀਰ [illegible]
ਝਰਿਵਾਵਿਰੰਬੇਪਾਤਿਸਾਹਜਮੋਜੋਮੋਦ੍ਰਿਲਲਗਾਇ॥ ਬਾਹੌਰੰਆਇਸਿਕਾਰਖੇਲਸਾ
ਅਲੀਇਮਾਮਾ॥ ਗਾਨਹਥਿਵਿਵਾਹਿਦਾਜੰਵੇਦਾਸੀਆਨਾ॥ ਬੇਟਾਭੂਮੀਸਾਹਦਾਸ
ਹਾਅਲੀਸਿਰਦਾਰਾ॥ ਲੀਤ ਸੁਬੀੜਾਉਠਾਇਕੈ ਬਨੇਲੱਕਤਲਵਾਰਾ॥ ਬਾਰਸੋਵਰੇ
ਅਰੇਨਬੀਬੀਹੋਇ ਬੀਤੀਇਹੁਬਾਤਾ॥ ਚੜ੍ਹਿਆਇਮਾਮਭਉਜਲੈਸਬਬਾਈਸੀ
ਸਾਥਾ॥ ਇਕਲਖਅਸੀਹਜਾਰਗਿਣਮਿਲਿਆਨਲਸੁਰਾਬਾਬਚੜ੍ਹਿਆਹਿੰਦਸ
ਤਾਨਪਾਸਿਪਹੁਤਾਆਇ ਜਿਤਾਬਾ॥ ਇਕਸਿਰਾਹਿੰਦੂਕੋਹਦਾਇਕਾਸਿਰਾਲੈਭੂਮਾਧ
ਏਕਟਕਅਛੂਹਣੀਆਂਹਫਤਵਲਾਇਤਧੀਮਾ॥ ਉਦਰੋਲਸਕਰਿਹਿੰਦਦੇਪਹੁਤੇਹਿ
ਦੂਪਹਾੜ੍ਹਾਦਖਣਪੂਰਬਾ ਇਕਸਿਰਆਏਕਟਕਹਜਾਰਾ॥ ਪੰਜਸੈਕੋਹਮੇਦਨਬ
ਨਤਾਮਿਲੇਦੁਏਦਲਆਇ॥ ਹਾਥੀਘੋੜੇਅਗਣਤਹੀਕੀਮਤਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਹੋਆ
ਜੰਗਅਜੀਮਤਖਿਦੂਹਿਧਿਰਮਾਰੀਫੌਜ॥ ਜਿਤਨੀਗਈਸੀਫਉਜਭੂਮਦੀਇਕਨ
ਆਈਫੇਰਿ॥ ਸਹਾਅਲੀਹੋਇ ਸਹੀਦ ਮਾਰੇਸਭੁਸਾਥਾ॥ ਖਪੇਬਾਈਸੀਓਮਰੇਸ
ਤਰਿਖਾਨਿਖਤਾਬਾ॥ ਪਿਛੋਹਿਕਸਤੁਰਕਦੇਮਾਰੇਤੁਰਕ[illegible]ਵੜਾ॥ ਅਗੇਹੋਇਕਤਲਾਮ
ਵਲਪਿਛੋਪਹੁਚਨਹੋਰਾ॥ ਫੈਸਲਾਓਆਨਝਗੜ੍ਹਾਅਦਤਬਹੁਤ ਬੀਤਾਇ॥ ਝਗੜ੍ਹੇ
ਹੀਵਿਚਉਪਜੇਨਬੀਰਸੂਲਖੁਦਾਇ॥ ਜੋਰੇਨਬੀਰਸੂਲਦੇਹੋਈਜਬਤਿਤਾਬਿਹਿ
ਦਾਪੜ੍ਹਿਆਕੁਤਬਾਨਬੀਦਾਸੁਣਿਆਸਗਲਨਰਿੰਦ॥ ੨੧॥ ਜਬਬਾਬ
ਾਨਕਸਾਹ ਸੂਰਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣੀਐਸਚੁਕਲਮਾਖੁ
ਦੀਮੁਰਦਤਿਖੈਰਿਆਂਤੁਸਾਂਪਾਪੀਹਿੰਦਸਤਾਨਾ॥ ਪੁਛਤਕਾਹਿੰਦਨਸਾਧੀਆਸਭਹੋ
ਈਨਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ ਪਟਲੋਈਤੁਸਾਦਲਿਜੁਣਹੋਭਰਾਇਮਾ [illegible] ਜਿਥਰਆਮ
ਸੀਅਗਰਬੀਤਿਚਰਤੁਮਾਰਜੋਗਾ॥ ਪੁਛਤੁਕਮਤੁਮਾ [illegible] ਆਇਪਹੁਤਾਪੁਰ
ਹੋ॥ ਰਹਿਆਹੁਕਮਰਾਤੂਬਦਾਚਲਿਆਹੁਕਮਸਾਮਲਾ [illegible] ਸਿਪੇਰਕ [illegible] ਲਸਕੇ
ਸਿਰਹੋਇਨਚਾਰਾ॥ ਹੁਕਮਅਖੁ [illegible] ਜੇਰਦਾਜੇ [illegible] ਮਗੁਰਾ [illegible] ਮਸ
ਹਬਿਇਕਹੋਇਤਾਰ [illegible] ਹਿਰਾਹਿਨਿਸੇਰੂ॥ ਇਕਕਰਨੇਦੇ [illegible] ਆਇਆਨਬੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਸੂਲਾਦੁਨੀਆਂਲਾਲਚਲਾਗਿਆਂਇਕਨਾਮਗਾਇਆਹੈਭੂਲਾਕਲਿਮੇਇਕਪੁਕ
ਰਿਆਇਕਇਕਖੁਦਾਇ॥ਸਭਨਾਂਦਿਗਇਕੋਹੈਘਟਵਧਕਹੀਨਜਾਇ॥ਆਖਣਆ
ਖਿਆਇਕਨਾਮਸਮਾਇਆਰਤੀਨਮੂਲਾਖਿਨਹਰਾਮਹਲਾਲਕਾਦੇਚ[illegible]
ਰਸੂਲਾਤੂਕਰਹੋ[illegible]ਨਿਹਿਰਨਾਨਕਕੀਆਖਵੂਜਾ॥[illegible]
ਕੀਤੋ[illegible]ਫੁਰਮਾਨਹੋਇਸ[illegible]
ਦਾਹੁਕਮਜਾਣਇ[illegible]ਨਕਛੁਟਦਰਗਾਇ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਂਤਿਮੰਨਨਪੂਰਾ[illegible]
ਲਾਨਾਨਕ[illegible]ਦੁਨੀਦੇਚਿਦੂਜਾਜਪੇਨਮੂਲਾਗੁਜਰੇਨੂਸਲਵਤਹੈਸੋਤਿਨ
ਰਬੈਰੇਹੋਗਾਮਰਦਾਹੋਇਆਬਹਾਇਜਾਣਇਫਿਰਹੋਇਸਦਾਇਆਜੋਰ॥ਕਰਕੇਅ
ਪਬਰਾਬਰੀਚਾਹੁੰਦਾਹਾਏਤਖਤਾਂਦੇਵੇਟਿਕਾਂਬਹਿਆਪਣੀਦੇਸਦਾਈਬਖਤਿ
ਆਰਕੇਮਜਬਨਫੇਰਤਿਸਦੁਇਬੈਠੇਇਕਸਰੂਪ॥ਇਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀਸ
ਨਕਠੇਸਰੂਪਤਿ॥ਨਾਨਕਰਾਜਚਲਾਇਆਸਭੁਨੀਦਿਸਤ੍ਰਾਂਣੀਦੇਇ॥ਧਨਨਾਮ
ਈਕਿਸੇਦੀਖਸਨਕੋਈਲੇਇ॥ਖਾਲੀਤਖਤਨਰਹੇਕਦਮਹਾਂਪੁਰਖੁਹੈਜੋਇ॥ਜ
ਦਈਤਿਸਦਈਅਞਮੇਪਹਿਰੇਸੋਇ॥ਦੀਵੇਤੇਦੀਵਾਬਲੇਜੋਤੀਪਾਟਿਨਜਾਇ॥ਪੀ
ਰਮੁਰੀਦਬਰਾਬਰੀਨਾਨਕਸਚਅਲਾਇ॥ ੨੨ ॥ ॥ਸੁਆਲਬਾਕਾਇ
ਮਾਮਾ॥ਸੁਰਾ॥ ॥ਸੁਣੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਜੀਸਚੁਆਖਣਚਾਰਇਆ
ਮਾ॥ਜਿਉਕਰਿਤੁਰਕਾਹਿੰਦਲਈਅਸਾਸਭੇਕਹਿਆਬਿਆਨਾ॥ਤੂਸੀਂਵੀਅਪਣੇ
ਮਜਹਬਦਾਮਸਲਾਕਹੋਸੁਣਾਇ॥ਲੈਕਰਿਅਵਲਆਖਰੇਸਭਦੇਹੋਗਲਬਤਾਇ
॥ਕਿਉਕਰਿਆਦਮਾਸਿਰਜਿਆਜਿਮੀਤੇਅਸਮਾਨਾ॥ਅਵਲਾਅਵਲਕਉਣਸੀ
ਜਿਨਸਿਰਿਜਿਆਏਹਜਹਾਨ॥ਏਹਹਕੀਕਤਜੋਦਸੇਸੋਅਵਲਦਕੀਰ॥ਮੀਰਾਂਦੇ
ਸਿਰਮੀਰਸੋਪੀਰਾਂਦੇਸਿਰਪੀਰ॥ ੨੩ ॥ ॥ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰ
[illegible]ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁ[illegible]ਹੋਹੇਚਾਰਾਇਮਾਮਾ॥ਅਵਲਸਾਹਿਬਆ
ਪਸੀਹੋਰਨਦੂਜਾਜਾਣਨਾ॥ਬੇਨਜੂਰਬੇਚਗੂਨਹੈਜਨਮਮਰਨਵਿਚਿਨਾਹਿ॥ਏ
[illegible]ਇਸਜਿਰੀਆਸਭਨਾਂਏਹਿ॥ਕੁਤਾਦੇਬਾਦਨਆਬਸੀਨਤਦ
ਨਰਿਨ[illegible]ਆਪਖੁਦਾਇਜੀਪਕਾਂਦੇਸਿਰਧਾਕ॥ਸਾਹਿਬਆਪਣੇ
[illegible]ਸਨੂਰ[illegible]ਵਿਚਿਦਾਹੁਆਬਉਪਾਇ
[illegible]ਤਸਰੂਪਸੀ[illegible]ਕੀਤਬਣਾਇਆਨਾਉਂਧ
ਰਿਆ[illegible]ਪਾਕਾਅਵਲ[illegible]ਤਨੂਕਹਾਇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨ

ਮਹੇਸੁਤੈਵਿਸਨੁਦਰਤਿਲਏਬਣਾਇ॥ਰਜਸਜਾਤਕਤਾਮਸੀਏਹੁਰੂਟਮਤਿਕੀਨਤੀ
ਨੌਮਿਲੁਗਲੀਜੋਹੋਇਤਾਤੇਭੁਈਤਿਸਮੀਨਾ॥ਅਦਲਿਆਦਮਾਬਿਸਨਹੋਇਦੂਜਾਬ੍ਰਹਮੇ
ਇ॥ਤੀਜਾਆਦਮ [illegible] ਹੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚਉਥਾਆਦਮਕਸ਼ਪੁਰਿਖਜਿ
[illegible]ਜੀਬਹੁਤਸਦ [illegible] ਉਪਜੇਆਦਮੀਕਾਨੌਹੋਦਾਨਨਬਾਣਤੇ॥ਲਖਦਉਰ
[illegible]ਅਸੰਤਬਹੁ [illegible] ਜੀਆਂਤੇਜੀਉਪਜੇਕਛੂਕੀਆਨਜਾਇ॥ਮਰੁ
॥ਉਪਜੇਕਈਪੈਰ [illegible] ਈਅਵਤਾਰ॥ਚਹੁਜੁਗਾਂਦੀਚਉਕੜੀਸਜੀਖੁਦ
ਕਰਤਾਰੁ॥ਸਤਜੁਗ [illegible] ਤੇਖਦਾਪਰਮਅਗੋਰਬਦਾਹੁ॥ਸਭਣਾਇਕੋਮਨਬ੍ਰ
ਸੀਬ੍ਰਹਮਾਰਿਖਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਲਖਵਰੇਦੀਆਰਜਾਕੋਰੇਮੰਡਪਨਾਹਿ॥ਰਹਿਦੇਛਪ
ਰਿਛਉਕਰਿਕੰਦਮੂਲਚੁਣਖਾਹਿ॥ਬੇਟੀਬੇਟਾਇਕਵਾਰਹੋਦਾਹਿਤਦਲਦੇਵੇਇ॥ਗ੍ਰਹ
ਦੇਪਉਰਿਆਹਾਰਪਰਿਬਹੁਤਅਹਾਰਨਹੋਇ॥ਜੀਵਨਦਾਨਹਿਆਸਰਾਗਹਿਦੇਜਦ
ਨਰਾਸਾ॥ਬ੍ਰਹਮਣਰਾਜਾਪਰਸਰਾਮਜਿਨਖਤ੍ਰੀਕੀਤੇਨਾਸ॥ਖਤ੍ਰੇਪਣਦੇਕਾਰਣੇਤ੍ਰੇਤ੍ਰ
ਰਅਵਤਾਰ॥ਤ੍ਰੇਤੇਰਾਮਅਉਤਾਰਸੀਖਤ੍ਰੀਬਲੀਅਹੰਕਾਰ॥ਬਲਹਰਿਉਸਪਰਸਰ
ਮਦਾਚਰਨੀਸੀਸਲਗਾਇ॥ਬ੍ਰਹਮਣਜਾਇਆਖਤ੍ਰਾਕਉਸਕੇਨਫੇਰਉਠਾਇ॥ਤ੍ਰੇ
ਤੇਰਧੁਜਤਕਜੋਰਅਟੋਟ [illegible] ਹੁ॥ਬਿਆਖੀਰਸਮੁੰਦਰਕਉਚਉਦਹਿਰਤਨਕ
ਢਾਇ॥ਖਤ੍ਰੀਰਾਜੇਪਾਤਿਸਾਹੁਰਾਮਚੰਦਅਵਤਾਰ॥ਜਿਨੀਜਿਤੀਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਵੀਇਕ
ਦੁਰਨਕੀਆਸੀਸਾਰ॥ਦੁਆਪਰਰਥੁਤਪੇਦਅੰਕਾਰਅਗੋਰਬਦਹੁ॥ਹੋਏਜਾਦਵ
ਪਸਭੁਵੈਸਾਦੇਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਹੋਆਕ੍ਰਿਸਨਅਵਤਾਰਤਬਿਜਿਨਕੀਤੇਦੈਤਫਨਾਹੁ
॥ਸਭੁਹੋਇਕੈਰਵਨਦੂਜਾਵਰਨਨਆਹਿ॥ਦੁਆਪੁਰਕੇਅੰਤਵਿਖੇਜਬਕਲਿਜੁ
ਗਲਾਗਾਆਇ॥ਲੀਲਾਸਾਜੀਕਲਿਜੁਗੀਕਰਕੇਬਹੁਤਬਿਖਾਦਿ॥ ਆਇਤ
ਸਾਮੁਕਹੈਜੇਤੈਬਰਿਸੁਆਮੀਸਚੁਮਾਹਿਆਛੈ ਸਤਰਹੈਸਭੁਕੋਸਚੁਸਮਾਏ
॥ਸਤਿਜੁਗਅੰਦਰਸਚੁਵਰਤੈਝੂਠਨਕੋਇ॥ਮਲਾਵੇ॥ਰਿਗਕਹੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰ॥
ਰਾਮਨਾਮਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰ॥ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤਜਾਇ॥ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤ੍ਰਪਾਇ
॥੨॥ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿਸਨਜਾਦਮਭਇਆ॥ਪਾਰਜਾਤ
ਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ॥੩॥ਕਲਿਮਹਿਬੇਦਅਥਰਬਣ
ਹੂਆਨਾਮਖੁਦਾਈਅਲਹਭਇਆ॥ਨੀਲਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਣੀ
ਅਮਲੁਕੀਆ॥ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ॥ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਾਰ॥
ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ॥ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ॥੪॥ ॥

॥ਜਬਾਬਾਨਾਨਕਸਾਹ ਸੂਰਾ॥ ਜਾਸੁਣਿਓਬਾਬਾਇਆਆਸਭੁਕੋਦੇਖਣਿ
ਆਇਆ॥ਅਰਿਆਕ੍ਰਿਸਨਇੰਦ੍ਰਪੁਰਸਭੁਗੋਪੀਭਲੀਨਿਵਾਨ॥ਪਏਸਤੇਪਾਰਜਾਤਮੁ
ਛੁਟਿਲਗੇਉਥੇਦਾਹੇਠੋਨਿਕਲਿਆਇਆਰੀਬਅਬਰਬਣਬੇਦਾ॥ਨਾਲੇਦਸਤੂਲਾਪੇ
ਇਆਸਾ॥ਹਿਸੂਝਦਾਫੁਰਮਾਨੁ॥ਸਭੁਣਾਮੈਨਿਆਸੀਸਪਰਿਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਇੰਦ੍ਰਪੁ
ਰੀਤੇਆਇਕਰਿਵੈਠਾਮਜਰਮਾਹਿ॥ਬਾਬਾਨਕਬਣਾਇਆਰੋਪਕਿਰਨੇਖਲਾਹਿ॥ਫੇ
ਰਿਮਥੁਰੇਚਲਿਆਕ੍ਰਿਸਨਜੀਅਰੋਅਬਰਬਣੁਬੇਦਾ॥ਜੀਤਸੁਚਾਰੋਕੂੰਟਕੋਕਰਕੇਅ
ਚਰਜੁਖੇਡਾ॥ਫਿਰਿਨੀਲਿਜੁਬਾਪਹਿਰਕਰਿਬੈਠਾਮੱਕੇਆਨਿ॥ਇਕੋਇਕੁਖੁਦਾਇਹੈ
ਇਹੁਆਖੇਮੂਹੋਕਲਮਾ॥ਨੀਲਾਬਾਣਾਪਹਿਰਕਰਧਰਿਆਮਸਲਾਸੀਸੁ॥ਅਸ
ਤੁਜਾਹਥਿਕਰਿਕਜੀਹੋਆਜਗਈਸ॥ਆਖੇਸਭਕਲਮਾਮੰਨੋਇਕੋਇਕੁਖੁਦਾਇ॥
ਜੈਸੇਕਈਬੀਜਾਹੇਤੈਸਾਹੀਲੁਣਖਾਇ॥ਸਤਜੁਗਵਿਚਿਨਿਆਉਸੀਸੁਣਿਐਤਿਸਦਾਭਿਆਨ
ਇਕਦਿਗਾੜੇਕੈਮਜੇਮਾਰੀਐਸਭੁਜਾਹਾਨਿ॥ਤ੍ਰੇਤੇਦਾਆਨਿਆਉਸੁਣਿਕਪ
ਰੇਸਭੁਕੋਇ॥ਕੀਮਦਿਗਾੜੇਇਕਕੇਸਭੁਨਗਰੀਕਉਦੁਖਹੋਇ॥ਦੁਆਪੁਰਦਾਅ
ਨਿਆਉਸੁਣਿਕੈਵੀਆਦੇਕੈਮਦਿਗਾੜਾ॥ਮਾਰੀਐਉਸਦਾਗੋਤ੍ਰਸਭੁਕਰੇਨਕੋਇਵੀ
ਚਾਰੁ॥ਕਲਜੁਗਸਣੁਨਿਆਉਹੈਜੋਦਿਗਾੜੇਪਾਵੈਸੋਇ॥ਹੋਰਿਸਕਿਸੇਨਮਾਰੀਐ
ਭਾਵੈਕੋਈਹੋਇ॥ਜੇਹਾਅੰਗਰਾਨਾਕਰਿਤਿਸਅੰਗੈਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਵਿਚਕ
ਤਾਬਾਲਿਖਿਆਆਖਿਆਪਾਕਖੁਦਾਇ॥ਬਾਣੀਬਰਮੇਰਿਖੀਦੀਚਲਿਆਅਬਰ
ਬਣਬੇਦਾ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਵਿਚਿਤਬਿਹੋਇਦੁਇਬਿਧਿਭੇਦਾ॥ਸਤਜੁਗਿਹੋਅਸੁ
ਮੇਧਹਾਥੀਜਗਪਵਾਇ॥ਹੋਮਕੀਆਸਭੁਦੇਵਤਿਆਂਫਿਰਹਾਥੀਲੀਆਜੀਵਾਇ
ਤ੍ਰੇਤੇਹੋਆਅਸਮੇਧਰਾਜੇਹੋਮਕਰਾਇਆ॥ਮੁਆਫੇਰਜੀਵਾਈਐਕਰਿਹਲਾਲਸਭਖ
ਇਆ॥ਦੁਆਪਰਿਹੋਆਗਉਮੇਧਫਿਰਜੀਨੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਵਾਇਆ॥ਪਿਛੈਸੀਕ੍ਰਿਸਨਦੇ
ਕਿਨੈਤਨਸਕੀਉਠਾਇ॥ਤਿਥੋਹੋਈਬ੍ਰਿਸਟਸਭਫਿਰਿਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਇ॥ਤਿਥੋ
ਰੋਇਗਾਹਦਈਮਿਲਬੈਠਨਖਾਣਾਖਾਇ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਹੂਏਬਾਧਿਨਿ
ਆਰੇਦੋਇ॥ਇਨਿਖਾਧਾਹਡਮਾਸਉਨਿਪੀਣਾਦੂਧਲਏਚੋਇ॥ਗਊਮਤਾਹਿੰਦੂਆਖ
ਜਨਿਬਰਨਮਸਕਾਰੁ॥ਗਊਮਾਰਨਦੇਖੋਤੁਰਕਨਬੇਦਸੁਮਾਰ॥ਜਿਥੇਜਿਦਆਪੁ
ਵਿਚਿਹਿੰਦੂਤੁਰਕਲੜਾਹਿ॥ਉਨਾਮਾਰਿਆਸੂਰਕੋਇਨਮਾਰੀਗਾਇ॥ਦੁਹਾਕੀਤੀਹਤਿ
ਆ॥ਏਨਜੀਰਫੇਰਾ॥ਦਰਗਾਹਿਸਭੇਭਿੜਦੀਆਇ॥ਲਾਹਿਨਸਜਾਈਫਿਰਾ॥ਕਲਜੁਗ
ਦਾਨੇਮੇਧਹੋਏਜਿਨਕੀਤੀਆਰਗਊਮੇਧ॥ਸਭਿਸਨਿਅਗਿਪਾਇਕੈਜਿਨਕੀਤੇਪਰਮਾਨੇ

ਖੇਪਾ।ਧਰਮੈਕਰਮੈਬਾਣੀਰੇਦਰਗਾਹਿਜਨਨੋਢੋਇ।ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਵਿਛਿਤ੍ਰਾਦੋਕੋ
ਈਹੋਇ।ਇਕਨਹੋਇਕਜਾਹਿਉਠਿਤਬਾਗਬਲੋਗਾਹਿ।ਦੋਵੈਕਾਇਮਹੋਇਰਹੇਪੇਰਾਖੁ
ਸਰਪਾਇ।ਭੂਤਬਿਹੋਆਨਕੋਮੋਕੋਫਿਕਰਿਤਾਹੁਕਮੁਖਦਾਇ।ਦੁਹਾਕੋ੍ਹ ਪਤੀਸਾਨਾ
ਨਕੜੂਪੀਜਾਇ।ਦੁਨੀਆਂਅੰਦਰਜਾਇਕਰਇਕੋਨਾਮਜਪਾਇ। ਉਮਤ ਸਭੁਬ
ਦਰਪਹਿਤੁਸਪਾਵਹੁ।ਸਿਧੇਰਾਹਿ।ਧਰਮਚਲਾਵਹੁਸਬਦਨੇਦੁਹਾਂਨੂੰਓਹਾ
ਜਿਸਰਨੀਆਵਹਿਦੁਹਵਿਚਹੁਤਿਸਨੂੰਲਵੋਮਿਲਾਇ।ਨਾਨਕਜੀਆਨਮਾਰੀ
ਆਹਿਰਖਕਰਹੁਗਰੀਬਾਜਾਇ।ਲਖਚੂਰਾਸੀਮੇਧਨੀਸਭਨਾਵਿਚਸੁਦਾਇ।
ਰਚਿਟਾਬਾਣਸਤਸਰੀ ਪੀਲਾਵੇਤੋਸਾਹਿ।ਰੜਾਬਣਾਦੂਪਰੇਕਾਲਾਕਲਜੁਗ।
ਪਾਹਿ।ਜਬਹੋਸੀਇਕਬਰਨਸਭੁਤਬਹੋਸੀਨੀਲਾਰੰਗ।ਬਾਣੀਸਚੁਖਦਾਇਦੇ
ਕਹੇਨਾਨਕਸਾਹਮਲੰਗ।ਜਾਤਿਪਾਤਿਸਭੁਉਠਸੀਜਬਸੰਕਰਬਰਨਕਹਾਇਨ।
ਨਕਕਹੇਇਮਾਮੁਸੀਇਉਲਿਖਿਆਬੇਦਾਮਾਹਿ॥ ੨੫ ॥ ॥
ਸੁਆਲਕਾਜੀਦਸੁਮੁਲਾਮੁਸਲਮਾਨਾ। ਸੂਰਾ ॥ ॥ਸੁਣਦੇਨਾ
ਨਕਹਿੰਦੂਆਪੁਛਨਿਮੁਸਲਮਾਨਾ।ਸਾਹਿਬਆਦਿਮਸਿਰਜਿਆਪਾਤਿਸਾਹਾ
ਸਿਰਸੁਲਤਾਨਾ।ਆਦਮਕੀਕਿਮਜਹਬਸੀਇਭੁਦਿਦੋਇਬਿਆਨਾ।ਅਵਲਕੇਹ
ਕੁਮਜਬਸੀਜਦਪੈਦਾਕੀਆਜਹਾਨਾ।ਹਿੰਦੂਸੀਕਿਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਦਿਚਾਇਕ
ਠਹਿਰਾਇ।ਜੇਕਹਿਸਾਮੁਸਲਮਾਨਹੈਤੁਰਕਦੇਸਨਦੀਨਚਲਾਇ।ਹਿੰਦੂਕਹੇਸ
ਜਾਈਹੈਤਾਂਦੇਸਨਬਹੁਤੁਅਜਾਬਾ।ਕਰਨਿਮੁਹਲਤਨਨਕਖੇਲਸੁਭੁਮਾਸਿਤਾ
ਬਾਬਹੁਤਦਬਿਆਹੀਕਾਜੀਆਪੀਰਕੀਤੇਨੀਸਬਸੇਰ।ਜਾਦੂਸੇਹਰਜਗਾਇਕੇ
ਸਕਾਦਿਤਾਹੀਫੇਰ।ਹੁਣਆਇਆਮਦੀਨੇਧਦਿਭੂਸਦੀਐਬਹੁਛੁਟਸੀਨਾਹਿ।ਅ
ਗੇਕਰਕੇਬਹੁਤਦਬੀਰਿਆਪੁਣਹਿਕਢੀਚਲਸੀਨਾਹਿ।ਜੋਖੇਲੋਇਸੁਭੁਮਨੂੰਸ
ਈਅਵਲੂਫਕੀਰਾਂ।ਪੇਰਪੇਕੋਬਰਸਭੁਸਦੇਸਿਰਸਹਾਦਪੀਰ। ੨੬ ॥
॥ਜਬਾਬਨਨਕਸਾਹ ਸੂਰਾ। ॥ਆਖੇਨਨਕਜੀ
ਦਰਗਿਸੁਣਿਸਭਮੁਰਸਮਾਨਾ।ਖੋਲਦਿਖਾਵਹੁਭੂਮੈਨੋਸਭੇਸੁਣਹੁਕਿਤਾਬਾਂ
ਰਬਨਾਸਰਮੇਲਕਰਿਆਦਮਾਸਿਰਜਿਆਖਦਾਇ।ਆਦਮਹੋਇਆਖੁਦਾਇਦੇ
ਖਾਸਾਪੜੁਕਹਾਇ।ਜਿਸਾਅਸਬਬਾਪਦਾਮੁਹੰਮਦਿਤੇਸਾਹੋਇ।ਬੇਟੇਬੀਜਿਉਂਫਲੋਪੇ
ਕੁਕਹੀਐਸੋਇ।ਆਦਮੋਹੋਇਚਾਰਪੁਤਚਾਰੋਤੁਕਨਪਛਾਣਾ।ਚਾਰੋਤੇਜੋਚਹੁੰਕੰਦੀ
ਦੇਕੇਚਾਰਕਲਮਾਹਾਫਲਤੇਜਿਆਦਿਨੂਕਾਬਲਅਰਬਸਤਾਨਾ।ਈਰਾਨਈਰਾਨ

ਜਿਆਭੂਰਜਹੂਤੁਰਕਸਤਾਨਾਚਾਰਕਤਾਬਾਸਾਬਦੇਚਾਰੇਕਥੇਉਪਦੇਸਾਚਾਰੇਤਰਫਦੇ
ਕੇਕੀਏਪਵਾਲੇਦੇਸਾਸਿਰਤੇਭਾਰਾਭਾਰਕੈਰਹਿਆਏਕਿਨਾਰੇਹੋਇਆਆਪੋਆਪਣੇਮਜਬਵਿ
ਚਿਚਾਰੈਪਰਦੇਸੋਇਆਚਾਰੇਭੁਕਨਚਾਰਹਦਿਕਰਨੇਲਗੇਰਾਜਾ।ਆਪੋਆਪਣੇਮਜਬਦੇਵਿ
ਕੋਇਨੇਹੋਇਆ।ਹਤਾਜ਼ਾ।ਹਿੰਦੂਹੋਇਹਾਥਲੇਕਾਥਲੇਮੁਸਲਮਾਨਾਭੁਏਜਹੂਦੀਈਸ
ਜੈਹੂਦੈਕਫਣਨ ... ਉਮਹੇਮਦਮਾਂਦੇਉਬਖਾਆਦਮਨਾਹੁ ...
ਤਚਾਰੇਤਰਫਪਛਨਾਚਾਰਮਜਬਚਹੁਅੰਗਤੋਤ੍ਰਿਸਦਾਸਣਪਾਇਆਨਾਮੁਖ
ਤੇਹੋਇਬ੍ਰਾਹਮਣਬਾਹੂਖਤ੍ਰੀਜਿਨਾਵੈਸਉਪਏਸਬਲੋਪਾਉਸੂਦਰਪਛਤਾਣਿ
ਸਦਾਹੋਦੈਰਾਜਜਬੂਕਰੈਪਿਤ੍ਰਾਣੇਸੋਇਹਿਰੀਦਾਕਹਨਬਲੈਜੇਕਰਦੇਵੇਂਕੋਇਬ੍ਰ
ਹਮਣਹੋਇਸਰਕਦਛਤ੍ਰੀਜਿਨ੍ਹਾਂਜਿਨਾਵੈਸਬਗੈਸੰਗਮਗਾਰਬੀਸੁਦ੍ਰਸਾਮਣਿਪਛਾ
ਨੇ।ਜਿਸਸਮਨੇਦਾਅਮਲੁਹੋਇਸੋਈਖਲੈਕਿਤਾਬਾਸਿਈਜਬਪਤਿਸਜਾਇਲਏਕਿਤ
ਬ੍ਰਹਸਬਾ।ਜਿਸਜਮਾਨੇਦਾਅਮਲੁਹੋਵੈਤਿਸਦਾਲੋਹੋਇਖਡਾਚਾਨੈਚਾਰੈਪਾਨਵ
ਰੇਸਤੇਕਰਿਕਰਿਬਹੁਤੇਭੂਪਾਚਾਰਮਜ਼ਬਬਣਾਏਤਸੁਰਭੈਹੁਕਮਬਰਦਾਰਾਜੇਦਰੂ
ਨੁਜਮਾਨਦਾਤਿਸਆਗੇਅਮਰਅਜਾਇਬਚਾਰੇਦਰਜਸਤਖਤਦੇਰਹਦੇਸਦਾਹਜੂਰ
।ਹਾਜਰਰਹਿਦੇਰਾਤਿਦਿਨਹੋਏਕਦੇਨਦੂਰ।ਇਸਰਾਫੀਲਜਬਰਾਈਲਮੇਕਾਈਲਪਛਾਨ
।ਅਜਰਾਈਲਫਰੇਸਤਾਚਾਰਮਵਕਲਜਾਨੀ।ਚਾਰੇਦਾਸਤਖਤਦੇਹੁਕਮੀਬੰਦੇਚਾਰ
।ਸਾਹਜੂਰੀਤਿਸਰਹੈਜੋਬੀਏਅਉਤਾਰ। ੨੭ ॥ ।ਸਵਾਲਾਇਆਮੁਕਮਾ
ਲਦੀ ਸੂਰਾ। ।ਕਹੋਇਮਾਮੁਕਮਾਲਦੀਸੁਣਏਨਾਨਕਸਾਹੁ।ਕਿਤਨੀਕ
ਮੁਦਤਉਸਰੀਅਤਬਜਿਦਆਦਮਹਦਾਏ।ਕਿਤਨੀਕੁਕਰਸੀਬੀਤੀਆਏਹਤੀਕਰੇ
ਸੁਮਾਰ।ਏਹੁਹਕੀਕਤਰੋਬਦੀਖੋਲੇਦਸਮਾਰ।ਵਿਚਿਕਿਤਾਬਆਰਬੀਲਿਖਿਆਬਹੁਬਿ
ਧਿਭਾਇ।ਸਦਕਾਜੀਮੀਆਸਮਾਨਹੈਆਵੈਨਤਰਿਕਹਣਾਇ।ਮੁਸਲਮਾਨਦਖਣਦੇਬਹੁ
ਬਿਧਕਰੀਬੀਚਾਰੁ।ਆਦਮਪੈਦਾਹੋਇਆਬਰਸਾਪੈਸਹਾਰੁ। ੨੮ ॥ ॥
ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ। ।ਆਖੈਨਾਨਕਸਾਹਸਭੁਸੁਣਹੁਕਮਾਲੁਇ
ਮਾਮਾਆਦਮਹਵਾਉਪਜਿਆਦਤਾਅਗਣਤੀਭਾਈ।ਕਈਅਗਣਤੀਜੁਗਬੀਤੇਗ
ਣਤੀਕਿਨਜਾਣੀ।ਏਹੁਹਕੀਕਤਗੈਬਦੀਜਾਣੈਆਪਖੁਦਾਇ।ਉਰੇਬਹੁਤਾਦਿਬ
ਰਖਲਿਖਵਾਏਬਹੁਤਿਆਇ।ਪੰਡਿਤਬਾਹਮਣਕਹੇਬਹੁਬਿਧਿਭਾਇ।
ਅਗਮਬੀਹਏਚਾਰਪੁਤ੍ਰਭਰਤਏਇਆ।ਕਿਤਾਬਾਕਚੇਰਦਚਾਰਚਾਰੋਮੇਲੇਨੀਸਾ
ਫਾਗ।ਬ੍ਰਹਮਣਆਸਰਕਬੀਤਿਸਤਾਦਿਰਉਮਚਾਰ।ਬ੍ਰਾਹਮਣਖਤ੍ਰੀਸੂਦਚਾਰਇਮ

ਮੁਵੀਚਾਰਗ।ਪੁਰਸਾਤਿਸਿਅਫਰਾਥੁਕੀਅਸਰਕਿਸੀਸਾਨਿਵਾਇ।ਜਿਨਫਹਾਥਿਅਟ
ਤਾਸ਼ੂਹੋਹੋਫਨਕਹਿਨਖੁਦਾਇ।ਕਾਬਲਹੋਆਅਗਰਬੀਤਿਸਬੀਕਉਮਾਚਾਰੁ।ਭਮੀ
ਜੇਂਦੀਇਫਮਨਿਵੇ [illegible] ਗੀਸੁਲਗਾਪੁਰਸਤਿਸਿਫਰਹਿ।ਤਿਸ [illegible] ਨਹਿਤੇਹਮੁਦ
ਇ।ਤੇਹਥੀਆਪਣੇ [illegible] ਜੁਦਿਚਿਹੋਇਰਹੇਗੁਅਸਰਾਹਿ।ਤੂਨਸ [illegible] ਹੋਇਆ।ਤਿਸ
ਬੀਕਉਮਾਚਾਰ।ਉਜਾਇਆਕਿਫੁਜਬਕਿਕਾਫਰਾਂਅਉਰਕਿਲਮਾ [illegible] ਦਾ। [illegible] ਤਰਹ
ਇਬੁਤਪੁਰਸਤਜਾਨਣਬੁਤਖੁਦਾਇ।ਤਿਸਕਰਿਕਾਫਰਆਖੀਅਨਿਹੋਇਰਹੇਗੁਅਸਰ
ਹਿ।ਈਰਜਨੁਬੀਹੋਇਆਚਾਰਕਉਮਉਪਜਾਇ।ਭੀਲਮਫਟੇਮੇਤਮੇਰਉਥੇਕਿ
ਬਲੁਬਾਸ।ਕਰਨਿਪੁਸਤਿਜਿਆਤਸੇਨਾਉਜਬੂਦਾਸੋਇ।ਆਪੋਆਪਣੇਮਜ
ਬਦਿਚਿਚਾਰੇਕਾਇਮਹੋਇ।ਆਪਣੇਮਜਹਬਛੋਡਕਰਿਆਦੇਹੋਰਸਮਜਹਬ।ਤਿ
ਸਕਉਮੁਲਹਰਿਸਭੁਕਹੇਕਾਫਰਅਸਾਹਿਕਹਾਹਿ।ਅਸਰਕਿਪਾਣੀਦਾਰਗਹੇਵੇਦਸੇ
ਨਦੀਵਹਾਇ।ਦਬਧਿਗੁਰੂਬੀਗੋਰਵਿਚਿਖਕੀਏਗੁਕਹਾਇ।ਮੇਰੇਸਮਾਣੀਕਾਫਰ
ਸਦਾਨਿਦੀਉਉਸਾਣੁ।ਖਾਵਣਿਗੁਏਗੁਕਰੇਗਾਦਰਿਅਉਫਬਸਾਗੁ।ਮੇਰੇਜਨੂਦ
ਜਨੁਬੀਆਵਦਾਨਿਅਗਨਿਜਲਾਇ।ਦਾਰਕਹਾਵੇਆਤਸੀਏਆਪੇਤਕਹਾਇ
ਚਾਰਕਤੇਬਾਚਾਰਜੁਗਚਾਰੇਮਜਬਪਛਾਣ।ਆਪੋਆਪਣੇਮਜਬਵਿਚਿਚਾਰੇਹੋਸੁ
ਲਤਾਨ।ਜੇਸੀਖੇਲਚਉਰਾਸਰੀਬੈਠੇਹਦਾਮਲਾਇਕੇ।ਆਪੋਆਪਣੇਆਪੋਆਪ
ਣੀਦਾਨਿ।ਕਲਜੁਗਵਿਚਿਮਨਸੁਖਕਾਫਰਚਾਰੇਦੀਏਉਠਾਇ।ਚਾਰੇਦਾਵਪਾਵਿਫੂਹੋਅਬ
ਬਾਨਸਰਭਾਇ।ਵਿਚਿਬੇਦਅਥਰਬਣਲਿਖਿਆਧਰਤਿਪਵਿਤੁਦਾਗ।ਧਰਤੀਵਿ
ਚਬਹਾਈਐਲੋਕੇਸੇਤੀਦਾਬ।ਧਰਤੀਵਿਚਿਬੈਠਾਇਆਜੋਗੀਤੇਸੰਨਿਆਸ।ਖਟਦ
ਰਸਨਗੁਰਸਿਖੂਆਸਭੁਣਾਪਰਤੀਆਸ।ਜਿਚਰਧੀਰਾਜਪਨਿਨਪਿਤਿਚਰਅਗ
ਨੀਦਾਰੁ।ਗੀਰਾਹੇਸੀਅਲਿਪਜਾਵਿਤਥਿਹੋਸੀਧਰਤੀਦਿਗੁ।ਧਰਤੀਧੀਰਜਧਰਮ
ਸਾਲਸਭਧਰਤੀਉਪਰਹੋਇ।ਪੰਜੇਤਤਵਿਰੋਲਕਰਿਧਰਤੀਕਢੀਗੋਇ।ਕਲਿਜੁਗਪ
ਰਤਪਾਵਿਫੁਹੋਰਹੀਨਿਮਾਣੀਹੋਇ।ਅਰੰਨਾਤਲੇਲੀਨਹੇਉਪਰਿਸਗਲੀਲੋਇ।ਕ
ਲਜੁਗੁਕੀਅਭਜਾਦਿਹੈਬਾਰਲਖਬਤੀਹਜਾਰ।ਸਾਰਾਕਲਜੁਗੁਭੋਗਸੀਨਾਨਕ
ਧਰਿਅਉਤਾਰੁ।ਧਰਤੀਗਉਸਰੂਪਹੋਆਹਿ।ਜਿਸਕਰੇਪੁਕਾਰ।ਹੇਕਈਐਸਾਸ
ਧਹੈਮੈਨੂੰਲਏਉਬਾਰ।ਦੁਖੀਪ੍ਰਿਥਮਹੈਨਿਏਨਪਾਪਭਰੀਹੋਇ।ਵਡਪਾਪਜਗਤਿ
ਧਹੋਜਿਸਪਰਿਸਾਰੀਲੋਇ।ਖਲੋਤੀਇਕਟੈਪੈਰਧਰਤੇਪਾਹਇਨਾਸ।ਜਣਇਕਭੂ
ਪੈਫਹਿਪਵੇਸਭਧਰਸੋਹੈਵੇਨਸਾ।ਚਾਰਸਦਾਬਜਹਾਨਵਿਚਿਇਕਰਹਿਆਵੈ

ਨਾਹਿਆਜਾਇਫਿਰਕੁਝਦਿਨਗੁਮੈਨਹਰੈਂਪੈਂਡਾਪਰਤੀਜਿਸਅਰਜਾਇਓਚਾਰੇਮਰਤਖਜਾਹਾਨਦੇਜੁ
ਓਹਬਾਗਇਆ॥ਜਮੈਜੋਏਦਰਗਤਿਆਜੁਕਾਣਦੇਹਿਸਭੋਸੁਣਹੂਬਿਅਜਾ॥ਖਫ਼ੀਖਫ਼
ਨਗਹੇਮੋਇਆਖਵੇਫਿਰਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਆਂਬੀਦਾਗਹੈਵਿਚਪਾਣੀਦੇਨਿਵਾਇਆਦੇਸ
ਆਤਸਦਾਗਹੈਵਿਚਅਗਨੀਦੇਇਜਲਾਇਆ॥ਸੁਦਰਪਰਤੀਦਾਗਹੈਪਰਤੀਵਿਚਬੇ
ਠਾਇਆ॥ਬਾਦੀਦਾਗਾਦੇਵਤਿਆਮਾਨਸਆਬੀਦਾਗ॥ਅਗਨਿਦਾਗਪਰੇਤਹੋਇਪਰ
ਤੀਸੰਨਸਮਾਧਿ॥ਜਿਚਰਅਮਲਦੇਂਦਾਤਿਚਰਅਗਨੀਦਾਦਾਗ॥ਜਾਂਖਿਜਾਸੀਗਿਆਦੇ
ਤਦਾਤਬਹੋਸੀਪਰਤੀਦਾਗ॥ਬਾਦੀਦਾਗਹੈਬਿਸਨਦਾ॥ਬ੍ਰਹਮੇਆਬੀਦਾਗ॥ਦਾਗਮ
ਹੇਸੁਰਆਤਸੀਸਕਤੀਪਰਤੀਦਾਗ॥ਇਕਰਿਖੀਸਰਮੁਨੀਸਰਾਂਦੇਇਬਿਧਿਹੈਮੈਂ
ਸਾਰਾਰਖੀਸਰਸੋਜੋਜਟਾਧਰਮੁਨੀਸਰਸੁਨਾਇਦਾ॥ਜਟਾਧਾਰੀਜੋਮਰੇਤਿਸਦੀ
ਜੇਪਰਤੀਦਾਗ॥ਮੋਨਮੁਨੀਸਰਜੋਮਰੇਤਿਸਅਗਨੀਦੇਸਾਜਾ॥ਆਤਸਦਾਗੀਪ੍ਰੇਤਿ
ਹੋਇਫਿਰਖਰਮਾਰਾਤਨਾਹੋਇ॥ਜੁਗਜੁਗ॥ਇਕੋਧਰਮਹੈਪਰਮਨਭੁਜੋਹੋਇਆ॥ਸਤਿ
ਜੁਗਅੰਦਰਿਜੋਮਰੇਫੇਰਤ੍ਰੇਤੇਧਰੇਉਤਾਰ॥ਤ੍ਰੇਤੇਅੰਦਰਿਜੋਮਰੇਫਿਰਦੁਆਪਰਧਰੇਅ
ਉਤਾਰ॥ਦੁਆਪਰਅੰਦਰਿਜੋਮਰੇਫਿਰਤ੍ਰੇਤਰੇਕਲਜੁਗਸੋਇਆ॥ਕਲਜੁਗਅੰਦਰਿਜੋਮਰੇ
ਫਿਰਜਨਮਨਦੂਜਾਹੋਇ॥ਜਿਸਮਾਖਿਤਮਰੇਈਮਨਵਿਚਖਾਸਰਹੇਨਕੋਇ॥ਤਿਸਅ
ਦਾਗਉਨਨਹੋਇਫਿਰਆਖਿਆਆਪਖੁਦਾਇ॥ਪਰਤੀਵਿਚੋਂਉਪਜਿਆਫਿਰਪਰਤੀ
ਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਕਹਿਇਤਬਾਰਖੁਦਾਇਤੇਫਿਰਫਿਰਜਨਮਨਆਇ॥੨੮॥

॥ਸੁਆਲਚਾਰਿਇਮਾਮਾਂਸੁਰਗਾ॥ ॥ਸੁਣੋਹੋਨਾਨਕਹਿੰਦਕੀਆਖਣਚ
ਹਇਮਾਮੁ॥ਪਰਤੀਵਿਚਿਸਮਾਈਆਨਿਖਾਸੇਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਹਿੰਦੂਕੀਜਗਪਰਤਿਨਾਲ
ਜੋਆਤਸਵਿਚਜਲਾਇਓਹੋਇ॥ਜਿਨ੍ਹਦਾਕਾਫਰਾਦੇਜਰਕਲਹੈਜਾਣਇਆਵਲੋਦੇਜਰ
ਆਤਸੀਜਿਨਮੈਮੁਰਦੇਸਾੜਾਹੂਰਵਿਚਛੂਨਾਸੁਜਿਸਦੇਮੁਖਤੂਪੁਕਾਰੇਪਾੜਾ॥ਆਤਸਵਿ
ਚਪੁਕਾਰਿਦਾਸੁਰੇਨਖੋਈਦਾਦਿਰਾ॥ਕਉਨਕੂੜਾਦੇਤਿਸਨੂੰਸੋਆਤਸਸੜਿਆਜਾਣਦੇ
ਇਸਆਖਰਜਮਾਨੇਵਿਚਆਇਆਸੜਿਆਅਜਾਬਾ॥ਖੁਦਾਇਰਸੂਲਫੁਰਮਾਇਆਸ
ਖਿਆਵਿਚਿਕਿਤਾਬਾ॥ਹੂਪਨਜੁਦਕੁਜਾਸਿਆਅਵੇਦਾਸਰਵੇਖੂ॥ਹਿਕਨਾਹਿਕਸਭ
ਅੰਗਕਹੇਆਮਾਮਿਖੇਖਾਖਿਡਕੇਜੁਵਾਮਨਸੂਖੋਹੋਨਅਮਲਾਤਿਨਦਾਨਾਹਿਕਲਿਜੁ
ਗਾਅਮਲਹੈਖਾਕਦਾਸਭਖਾਕਵਿਚਿਸਮਾਹਿ॥ਖਾਕਖੋਹਿਸਤ੍ਰਕਾਮੁਹੋਦੇਸਕਦੀਨਾਹਿ
ਜਾਣਇ॥ਕਹੇਇਮਾਮਸੁਣਿਕਨਾਨਕਰਹੀਦੂਖਾਨਿਕਾਰੇਮੁਸਾਮਰਾਹੇ॥੨੯॥ ॥
ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਗਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਹਿੰਦਕੀਸੁਣਹੋਬਾਰਇ

ਸਾਮਾ॥ਸੁਣਿਅੰਦੁਖਨਭੁਹਨੋਮਿਟੀਸਿਨਿਸਮਾਨਾ॥ਇਕਦਬੀਆਨਿਇਕੋਸਾੜੀਅਨ
ਇਕਦਿਸਲਨਦੀਉਭਾਣੇ॥ਇਕਪੈਰਹੈਮੋਏਨਵਿਚਗਏਕਉਇਭੁਕਰਖਾਇ॥ਭੁਹੇਭ
ਖਨੇਪੁਰਿਆਪਤੀਮਲੀਸੋਰਾਖਾਕ॥ਸੋਆਭੁਸੇਪਲੀਤੁਹੋਈਆਸਥਾਵੇਪੋਏਪਰ
ਜਿਵਭੁਸਭਨਭੁਕਵਣਾਪਇਆਰਹੇਪਰਮਾਣੀ॥ਸੁ[illegible]ਾਵੇਪਰਮੈ[illegible]
ਪਰੇਵਾਹਿਦਾਬਿਆਨਮੁਸਲਮਾਨੋਹੋਇਸਭਿਆਨਥਾਣਰਹੋਇ॥ਜਪੀਜਮਾਨੇਤਾਨੋ
ਤੇਹੀਵਰਤੈਨੋਇ॥ਜੋਗੀਤੇਸੀਨਿਆਸੀਅੰਖਦਰਸਨਹਿਭੁਵਨਾ॥ਧਰਤੀਭੁਚਬੈਠ
ਇਅਨਹੋਇਮੁਸਲਮਾਣਾ॥ਧਰਤੀਵਿਚਿਬੈਠਦਣਕਲਜੁਗਦਾਗਪਰਵਣਾ॥ਬੇਦ
ਅੰਦਰਲਿਖਿਆਸਨਨਾਨਕਹੇਬਖਣਾ॥ਜੋਉਰੇਉਰੇਦੀਆਂਭੁਜਤਪੇਸਨਸਾਦੇਕੋ
ਲਇਆਸੋਈਦਲੋਜਗਤਿਵਿਚਿਜਮੋਜੋਏਖਸਮਕਿਨਾਇ॥ ੩੦ ॥ ॥ਸੁੰਮ
ਲਚਾਰਇਆਸਭੁਰਾ॥ ॥ਸੁਣੀਐਨਾਨਕਸਾਹੁਜੀਪੁਛਨਿਚਾਰਿਭਇਆਸ
॥ਪੰਜਖਸੀਅਤਿਬਦਕਿਹੇਤਿਸਵਾਰਕਹੁਬਿਆਨਾ॥ਪੰਜਖਸੀਅਤਿਭੁਗੀਬਕਉ
ਣਮੁਨੀਬਕਹਾਇਆ॥ਪੰਜਖਸੀਅਤਿਨੇਕਦਿਲੁਜੋਭਿਮੁਨੀਬਥਤਾਇਆ॥ਬਿਬੇਉਪਸੀਆਨੇ
ਕਪਸੀਅਤਾਂਭਿਤੀਦੇਸੋਜਾਹਿ॥ਬਿਬੇਉਪਸੀਆਬਦਕਾਰੀਆਂਫਿਰਕਿਬੇਜਾਇਸਮਾਹਿ
॥ਪੰਜਖਸੀਅਤਨਪਾਕਹੇਜਿਤੁਸਿਖਿਆਂਉਠਨਬਿਕਾਰ॥ਇਨਮਾਰਿਆਕੀਗੁਣ
ਇਭੀਕਹੋਬੀਚਾਰ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰਲੋਭਮੋਹਿਪੰਜਵਾਂਨਾਲਹੰਕਾਰ॥ਮਾਰੀਅਹਿਨੇਸ
ਭਉਮਤੀਹਿੰਦੂਤੁਰਕਅਪਾਰ॥ਇਨਾਛਡਿਆਕੀਗੁਣਰਾਖਿਆਂਕੀਸਬਾਬ॥ਆਖ
ਦੁਸਭੁਸੇਧਕੇਜੋਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬ॥ ੩੧ ॥ਜਿਵਾਬਨਨਬਸ
ਹਭੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਭਸੁਣਹੋਚਾਰਇਆਸਾ॥ਪੰਜਭੁਪੰ
ਜਖਸੀਹਤਾਂਉਪਜੀਆਂਸੁਣਹੋਪਿਆਰਿਆ॥ਖਾਕੀਬਾਦਨਾਰਪੰਜਵਾਂਪਵਣੀ
॥ਪੰਜੋਖਾਲਕਖਲਕਦੇਜਿਨਾਦਿਤੀਸਭਭੁਕਾਮਾਇਆ॥ਆਬਹੁਉਪਜਿਆਕਾਮਦੋਉਸ
ਹਵਤਿਮਨੀਪਹਾਇ॥ਜਿਨਭਰਮਾਈਭਉਮਤੀਸਭੁਦੇਜਕਪਤੀਜਾਇ॥ਕ੍ਰੋਧਉਪਜਿਓ
ਅਤਸੋਗੁਰਪੀਰਨਮਾਨੈਕੋਇ॥ਭੁਸਾਖਰਨਾਰਮਾਹੈਮੈਤਾਂਕਜਲਾਈਲੋਇ॥ਲਬ
ਉਪਜਿਆਬਾਦਤੇਜਿਸਲੋਭ[illegible]ਸਾਰ॥ਲੋਭਮਾਰੀਭਉਮਤੀਪੇਖਥਰਤੇਅਦਤ
ਗਜੇਜਸੀਦਿਹਪਤਾਲਦੇਆਵੈ[illegible]ਪਾਇਆ॥ਜਾਲਿਪਸਾਰਿਆਲੋਭਦਾਬਾਕਿ
ਆਕਿਸਾਇਣਾਇਆ॥ਲੋਭਜ[illegible]ਛਡਿਆਨਬਾਕੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਕਹੋਇ
ਸਾਸੁਜੀਲੋਭਮਾਰੀਸਗਲੀ[illegible]ਕਉਪਜਿਆਮੋਹਤੇਜਿਨਮੋਹਿਆਸਭ
ਸਰਾ॥ਸੁਰਤਿਭੁਸਨਸਮਾਲਦੀ[illegible]ਮੋਹਿਅਕਾਸਪਤਾਲਾ॥ਮੋਹਿਸਭੇਕੋਕਜਿਨਮੋਸਾਮੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਹ ਪਰਾਗ।ਜੁਸਮੋਤ੍ਰੈ ਮੋਰਿਕੇ ਜਿਤੁ ਮੋਹਿਆ ਆਣਿ ਇਕੁ ਰਾਗ।ਗਰਬੁ ਅਕਾਸੋ ਉਪਜਿਓ
ਆਰੂਪ ਅਹਿਕਾਰ।ਖਤ੍ਰ ਰੋਹਨ ਨਿਆਵਣੀ ਪੇਕਿ ਬਰ ਅਰ ਅਦਤਾਰ।ਨਿਤ ਨਗਰ ਵਨ
ਗਰਬੁ ਦੀ ਵਿਚਾਰ।ਸਿਰ ਦੇਖਲਾਇਆ।ਵਡੇ ਵਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਕੇ ਦੀਰ ਰਹਿਆ ਨ ਜਗ ਮਾਹਿਆ
ਗਿ।ਪੰਜਣ ਵਿਚ ਮੂਰਖੀ ਬਹੈ ਲੋਕ ਵਡਾ ਨੂੰ ਲਤਾਨਾ।ਸਭੇ ਇਸ ਦੇ ਜੋਤ ਹੋਏ ਨਿਖਿਨ ਲੋਭ ਨਚਲ
ਨ... ਲੋਭੁ ਮਤੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਸਭੁ ਜੀਉ ਵਿਦਾਰੇ ਨਦੋਇ ... ਨਕਕਹੇ
ਦੇਰਾਇ।ਲੋਭ ਤੇ ਹਿਤ ਕਾ ਮਹੋਇ ਰਸ ਕਸ ਖਾਇ ਲੋਭੁ ... ਭੁਖਆ
ਭੁਖ ਸਭ ਖਾਇ।ਲੋਭ ਹੁਤੇ ਨ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਆਪਨ ਪਰਾਇ ਨਾਲਾ।ਜੇ ਸੀਹੁ ਕੇਬਾਮੁ
ਜਪਰਿ ਸਕੇ ਨ ਆਪ ਸੰਭਾਗ।ਲੋਭ ਤੇ ਹਿਤ ਉਪਜੇ ਫਿਰ ਲੋਭ ਤੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ।ਇਕ ਅਲੋਭੀ
ਰਬ ਹੈ ਦੂਜਾ ਰਕੋਈ ਨਾਇ।ਪੰਜੇ ਨੇਕ ਖਸੀਅਤਾਂ ਸੁਣ ਹੋਚਾਰ ਇਆ।ਪੰਜੇ ਹੋਏ ਪੰਜ
ਤੰਤ ਤੇ ਤਿਸ ਦਾ ਸੁਣ ਬਿਆਨ।ਸਤ ਸੋ ਜੋ ਮਾਰੇ ਕਾਮ ਨੂੰ ਜੋ ਆਖ ਤਤ ਕਾਪੂ ਤਾਵੰਡ
ਸਿਪ ਜੋ ਜਤ ਕਰੇ ਜਿਨ ਧੀਮ ਕਖਿਆ ਸਭੁ ਸੂਤ।ਜਤ ਕਰਿ ਹੋ ਸਾਧ ਕਾਹੇਰ ਹੁਰ ਜੋਮਿ
ਸਾਚੇ ਰਨ ਜੀ ਹੋਏ ਜਤ ਕਰਿ ਪਾਈ ਠਉਰ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ।ਰਖੇ ਦਿਹੇ ਜੁ ਚੇਤ ਹੋਇ ਸੁਪਨੇ
ਬਿੰਦ ਨ ਜਾਇ।ਇਪਰਗਟ ਪੀਗੀ ਤਿਸ ਦੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਅਲਾਇ।ਸੰਤੋਖ ਮੈ
ਰੇਤੂ ਪਨੂੰ ਜਿਸ ਪਤੀਖ ਮਕਜ ਲਾਇ।ਜਾਂ ਤੂੰ ਪਸਮਾਲੇ ਆਪਨੂੰ ਤਨੇ ਤੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਮ
ਇ।ਖੇਸ ਬਿਗਾਨੇ ਭਜਿ ਜਾਹਿ ਕੋਇ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜਾ।ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਮਾਰਕੇ ਦਿਹਰਿ ਖਲੋ
ਵਿਸੇਵਾ।ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਨ ਲਈਆਂ ਉਮਤੀ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਜੋ ਹੋਇ।ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਇਮਾਮ ਸੀ ਕ੍ਰਿਪ
ਜੇਰ ਨ ਕੋਇ।ਮਾਰੇ ਲੋਭ ਸੰਤੋਖ ਕਰਿ ਸਾਹਿ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ।ਹੋਵੀਆ ਹੀ ਸੋ ਹੋਰ ਹੀ ਮੇਟ
ਨ ਸਕੇ ਕੋਇ।ਸੰਤ ਸੰਤ ਉਪਜੈ ਦੇਆ ਧਰਮ ਤੇ ਦਾਨ।ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਇਮਾਮ ਜੀ ਸੰਤੋ
ਖ ਵਡਾ ਪੁਰਧਾਨ।ਮਾਰੇ ਮੈ ਨਿਵ ਬੇਕ ਕਰਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਨ ਹਿਕੋਇ।ਨਦੀਨ ਮਸੋਗ
ਜਿਉ ਜਿਚ ਰਨਦਿ ਪਉ ਜੋ ਹੋਇ।ਕਿੰਪੀ ਲਗੇ ਨਉ ਜਾਇ ਖੈ ਸਭੁ ਲੋਇ।ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ
ਤਿ ਚਰਨੈ ਜਿਹ ਬਰ ਬਿੰਦ ਰੋਗ।ਇਕ ਮਾਈ ਨ ਧਾਪ ਨ ਭਾਈ ਨ ਦੀਗ।ਕਰੇ ਨ ਬੂ
ਸੰਗਿ ਹਿਤੁ ਕਿਸ ਪਰਬਾਧ ਪੁਰ ਪੀਰ।ਜੀਉ ਦਿਆ ਮੇਲੀ ਸਭ ਕੋ ਮੋਇਆ ਰਖ ਨਿਬੁਰ
ਨਕਰ ਮੇਰ ਨ ਕਪੜ ਅੰਤ ਨ ਸਾਥੀ ਲਾ।ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਇਮਾਮ ਜੀ ਅਗੇ ਰਹੁ ਸਭੁ
ਲਾ।ਸੇਦ ਮਾਰ ਅਹੰ ... ਕਰੇ ਬੀਚਾਰ।ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੈ ਜਿਰਦੈ ਆ ਸਕੇ ਨ ਮਾ
ਮ ਸੰਭਾਰ।ਹਉਮੈ ਦੇਬਾ ਮਗਲੂ ਰਹੈ ਮਹਾਂ ਹੰਕਾਰ ਚੰਡਾਲ।ਕਮੀ ਕ੍ਰਿਪ ਵੀਰ ਛੂਨਿ ਅ
ਗੇਬਲੀ ਹੰਕਾਰ ਸਭੁ ਜਾਂ ਅੰਦਰ ਅਤਿ ਬਲੀ ਲੋਭ ਵਡਾ ਸਰਦਾਰ।ਹੰਗਾਇ ਸਰੇ
ਆਸ ਰੇਰੁ ਕਾ ਪਆਸ ਜਸਾਰ।ਕੋਇ ਨ ... ਆਸੀ ਵਡਾ ਅੰਦਰ ਸਭੁ ਸਤਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਅਜੀ ਲੋਭ ਚਾਰੋਂ ਵਿਚ ਸੋਤਾ ਨਾਪਸੋ ਨੇਕ ਖਸੀਹਤਾਂ ਸੁਣੋ ਭਾਈ
ਆ ਨੇਕ ਖਸੀਅਤ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਜਿਤੇ ਸਰਾਲ ਸਹਾਨਾ ਝੂਠੀ ਖਸੀਅਤ ਦੋਜਕ ਭੀ ਤੁ
ਰਾ ਕਹੇਸੀ ਸਾਰਾ ਦੇਵੇ ਹਾਕਮ ਦੈਨੂ [illegible] ਬੀਆਂ [illegible] ਰਿਖਸੀ
ਅਤਾਂ ਪਕੜ ਖਸੀਅਤ ਨੇਕਾ ਨੇ [illegible] ਕਾ ੩੨॥
॥ਤਬ ਆ [illegible] ॥ਅ [illegible]
ਹਾ ਵਦੀ ਸੁਣੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਪੀਰਾ [illegible] ਸਤ ਦਬ [illegible] ਇਕੋ
ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਹਰ ਜਮਾਨੇ ਮਾਹੀ [illegible] ਤੈ ਮਨ ਸਮਝੇ ਕਿਉਨ
ਹੀ ਅਵਲ ਜੁਗ ਮਨਸੂਖ ਕਰਿ ਹੁਣ ਦਾ ਕਫਹੁ ਖਿਆਨਾ ਇਸ ਜਮਾਨੇ ਜੋ ਬੀ ਏਹ ਹੁ
ਆਦੇ ਇਆ ਜਿਤਨੇ ਅਸਾਡੇ ਅਸਾਹਾਨ ਸਭੇ ਹਾਜਰ ਦੇਖਾ ਤਿਹੁ ਅਸਾ ਸੁਹਾਬ
ਰਾ ਤਿਹੁ ਰਜੀ ਸੇਖਾ ਅਗੇ ਬੀ ਇਕ ਫਉਜ ਜੋ ਤਿਹਪਰ ਬੈਠੇ ਆਉ ਰਾ ਤਿਹ ਕੁਤਬ ਹੁਕਮ
ਤਿਹੁ ਤਿਹ ਕਾਇ ਮਦ ਉਰਾਵਾਲਿਆ ਬਾਹਿਰ ਜੋ [illegible] ਕਬੀ ਸਾਬਾ ਇਕੋ ਹੁਕਮ ਪੈ
ਕੈ ਬਰੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਵਿਚਾਰ। ਤੁਸੀ ਵੀ ਅਪਨੇ ਸਜਬ ਦੇ ਸਾਹਤ ਕਰੋ ਅਸਾ। ਸਭਨ
ਨਾਇ ਬੁਤੂ ਹੀ ਹੈ ਤਿਨ ਜਾਹਰ ਕਰੋ ਕਲਾਮਾ ॥ ੩੩ ॥ ॥ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ
ਸਾਹ ਸੂਰਾ। ॥ਆਖੇ ਨਾਨ

ਕਸਾਹ ਸਚੁ ਸੁਣ ਹੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ
ਅਸਾਵਲ ਜਿ ਭਗ ਤਿਹਨਿ ਸਭ ਤਿਸ
ਦੇ ਸੁਣਹੁ ਸਨਾਹੀ ਤੁਰਕਾ ਦੇ ਬਾਇਆ
ਮਹਿਨ ਹਿੰਦੂ ਭਗ ਕਹਿਣਾ ਆਖਣ ਐ
ਦਰਦੋਇ ਹਨ ਇਕੇ ਭੇਦ ਦਿਸੇਨਾ ਆ
ਪੇ ਅਪਨੇ ਮਜਬ ਦੇ ਸਭੇ ਹੈਨ ਸਰਕਾਰ
ਜਿਤਨੇ ਭਗਤ ਅ ਸਾਦ ਲੋਕ ਰਹੇ ਨਾਮ
ਰੁ ਚਾਰਾ ਅਵਲ ਭ ਗਤਿ ਕੀ ਬੀਰ ਹੈ ਤੂ
ਜਾਰਾਮਾਨੰਦਾ ਪਹਿ ਆਖੇ ਬੀਰ ਮਰਾਠੀ
ਬਾਗੁਰੀ ਮਲਾਮਾਨੰਦਾ ਕਾਇਆ ਜੁਸਾਂ ਕੇ ਬੀਰ ਦਾਰਿਹਾ ਵਿਚ ਜਪਾਨਾ ਨਾਦ ਬਿਆ
ਨਸਾਰ ਕਿਆ ਫਰੀ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾ। ਗੁਰੂ ਕੋ ਲੋਕ ਰਾਬੀ ਆਸ ਖੁਪਰ ਵਡਾਸ
ਰੇ ਬਾਵ ਰਿਦ ਭਗਤਿ ਹਨ ਸੰਰਿਬਾਈ ਅਪ ਪਛਾਨਾ। ਤੀਜਾ ਭਗਤ ਵਡਾ ਸੋਹਰ
ਬਾਹੇ ਨਾਮਦੇਉ ਪੀਪਾ ਨਾਮਾ ਪੈਛਿ ਵੇਸ ਤਵਾਂ ਹੇਸੈ ਦਿਉ ਆਰਵਾਂ ਬੇਣੀ ਭਗਤ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈਨ[illegible]ਸਨ।ਦਸਦੇਪੀਨਜੋਂਦਹੈਜਿਸਠਾਕਰੀਅਸਿ[illegible]
[illegible]ਰਦੇਥਾਰਦਸੇਨਪਛਨਾ।ਸਭਭਗਤਾਂਸਿਰਮੁਕੁਟਹੈਆਨੰਦਪਛਾ[illegible]
ਮੀਰਾਂਬਾਈਭਗਤਨੀਅਪੀਕਰਕੇਨਾਰਾ।ਇਨਕਾਆਖੇਪੀਰਜੀਸਭਅਜਬਦੇਸਦਰ[illegible]
।ਗੋਰਖਪੁਈਸਰਮਛੰਦੂਨਾਥਚਰਪਟਭੋਪੀਚੰਦਾ।ਰਾਜਾਭਰਥਰਅਮਰਸਿਧਹੈਜਿਨਅ
ਸਥਿਰਕੀਤਾਪਿੰਡਾ।ਸਿਧਚੁਰਾਸੀਆਂਹੈਨਭਗਤਾਂਵਿਚਨਰਿੰਦਾ।ਇਹੁਰਹਿਸਨਿਅਰ
ਅਮਰਸਿੱਧਜਥਲਗਸੂਰਜਚੰਦਾ।ਵਡਾਭਗਤਫਰੀਦਹੈਸੇਖਅੰਦਰਸੇਖਾ।ਸੁਨਕ
ਰਤਨਸਾਖਿਅਦਮਕੀਤਸੁਨਵਸਦਸੇਖਾ।ਸਭਪਹੁਤੇਖੁਦਖੁਦਾਇਨਾਲਸਭਅਹਿਏ
ਕਪਛਨਾ।ਸੁਰਗਭੁਸੁਰਿਡਅੰਮਰਹੈਗਾਦਨਬੇਦਪੁਰਾਨਾ।ਸਾਧਾਇਨਾਦੀਪੀਰਜੀਇਕਿ
ਐਦਿਹਕਤਾਬਾ।ਇਆਮਾਂਸਿਰਇਮਾਮਹੈਇਸਹਾਬਾਸਿਰਇਸਹਾਬਾ। ੩੪ ॥
।ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ। ।ਸੁਣੋਹੈਪੀਰਬਗਦ
ਦੀਆਖੇਨਾਨਕਪੀਰ।ਬੇਗੁਨਾਹਿਜੁਜਨਾਦਰਹਿਕਰਦੇਕਿਉਤਕਿਥੀਏ।ਜਿਹਾਸੁਸ
ਮਾਹਕਾਮਹੈਸੋਸਿਰਗਰੀਬਾਂਹੋਇ।ਬੇਗੁਨਾਹਬਣਾਇਮਾਰਖਾਵੇਮਾਸਹਰਕੋਇ।ਜਿਨ੍ਹ
ਖੇਦਾਇਸਭਦੀਅਕਨਹੈਦਿਨਨਬਾਤ।ਸਭਨਾਅੰਦਰਇਕਰਬਕੀਚਨਨਪੀਆ
ਤਾ।ਕਿਤੀਸਈਪਾਕਹੈਕਿਤੀਸਈਪਲੀਤਾ।ਨਫਸਕਾਰਨਮਾਰੀਆਹਿਕਰੀਖੁਦਾਇ
ਦੀਸਾ।ਕਾਰਨਿਸਦਦੇਨਫਸਦੇਜਾਨਾਸਿਬੇਕਰਾਈ।ਜਿਸਨੂੰਕੋਈਮਾਰਸੀਫਿਰਓਹ
ਭੀਉਸਨੂੰਆਇ। ਪਕੀਨਬਾਤਹਲਾਲਹੈ ।ਰਖਿਰਸਾਈਜੋਮਰੇ
ਤਿਸਪਰਛੁਰੀਕਲਮਾਤਨਦਰੁਸਤਨਮਾਰੀਆਹਿਜੋਫਿਰਦਾਰਾਲੀਆਂਮਾਹਿਆਂ
ਈਅਜਲਜੋਰਿਦੇਓਹਕਰੇਹਲਾਲੀਖਾਹਿ।ਬਾਝਹੁਪਕੀਤਾਮਦੇਖਾਓਹਹਰਾਮ।
ਨਫਸਰਜਾਈਬਾਤਲੀਕਹਿਆਮੁਲਨਮਾਨਾ।ਜੋਕਰੋਡਿਆਸਭਿਬੰਦਗੀਤੈਨਿਮਾ
ਸਨਪਾਕ।ਸਭਨਾਅੰਦਾਰੇਰਮਰਹਿਆਹਰਦਮਸਾਹਿਬਆਪ॥ ੩੫ ॥
ਜਵਾਬਪੀਰਾਂਮੁਕਮਾਲਦੀਸੁਰਾ। ।ਕਹੇਇਮਾਮਕਮਾਲਦੀਸੁਣੋਨ
ਨਕਸਾਹਫਕੀਰ।ਜੀਆਸਹੀਹਲਾਲਸਿਉਤਿਸੁਦੀਸੁਣਤਦਬੀਰ।ਸਾਈਂਅਰਬਦੇ
ਦੇਨੇਦੇਖਿ[illegible]ਸਾਜਾ।ਆਇਆਮੀਧਨਮੇਰੀਬਰੀਜੋਰਬਿਦੁਆਮਾਇਆ[illegible]
[illegible]ਆਦਮਸਾਹਿਆ[illegible]ਨੈਦਨਨਬਾਤ।[illegible]ਸੇਨਜਾਇ[illegible]
[illegible]ਜੀਕਿਤੀਨਲਾ[illegible]ਨਬਾਤਨੈਕਤੀਕਰੇਹਲਾ[illegible]
[illegible]ਜਕਰੀਹੈਦਨਨਬਾਤ।[illegible]ਦੇਸਭ[illegible]
[illegible]ਜੋਇਤੀਸਈਨਮਾਰੀਆਨਿਦਤਬਹੈਜਿਮੀਨੇ[illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ੩੯ ॥ ॥ਜਿਵ ਬਧਨ ਨਖਸ[illegible]

ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸਭੁ ਸੁਣਹੁ ਇਆਂ ਮੁਖਾਲੂ ਜੋ ਗਾਲਧ ਰੋਇ ਇਕ ਜਨ
ਪਰਮਾਰਨ ਤਿਸੇ ਹਿਲਾਲੁ ॥ ਗਾਊ ਮੈਸ ਬਕਰਾ ਮੁਰਗੀਆਂ ਜੋ ਹੋਇ ਇਕੈ ਵਨ ਮਰੀ ਖਾਤਿਆ
ਰਫੁਰੀ ਹਰਾਮ ਹੈ ਖਾਵਨ ਤਿਨਾ ਪਲੀਦਾ ਹੂਆ ਨ ਜੋ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਤਿਨ ਦਾ ਮਾਸ ਹਲਾਲ
॥ਮਾਰਨ ਤਿਨ ਰਵਾ ਹੈ ਸੁਣੇ ਕਮਾ[illegible] ਮਾਰਨੇ ਹੈ ਪੀਐ ਜੋ ਕਰਾਨੀ ਗੋਤੇ
ਜੋ ਮਾ ਤਿਸ ਪਰ ਜੋਰ ਨ ਲਗੈ ਦੇਨ ਹ[illegible] ਨ ਛੋਗਾ ॥ ਜਾਲੂ ਮਾਰਨ ਹੈ ਪੀਆਰੇ
ਚੀਤੇ ਸੇਰ ਪਲੰਗਾ ॥ ਤਿਨਾ ਛਹਿ ਹਰਾਮ ਕਹਿਸੈ ਮਾਰਨ ਅਰੋਚੰਗਾ ॥ ਜੋ ਇਹ ਬਿਚਾਰੇ ਜਨਵ
ਰਮਾਰਨ ਤਿਨਾ ਹਲਾਲ ॥ ਬਿਨਾ ਰਜਾਇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਉਤਿਹ ਪਰ ਛੁਰੀ ਨ ਵਗਾ ॥ ਮੁਰਦੀ ਸੇ
ਮੁਰਦਾਰ ਹੈ ਸਹ ਕੋ ਜਾਣਨਿ ਕਿਵਾ ਇਖੁਦੀ ਏਹ ਹਲਾਲੁ ਹੈ ਤਿਸ ਪਰ ਛੁਰੀ ਰਵਾ ਇਖਾਧੀਆ
ਮਾਸੁ ਮੂਨਾ ਹਿ ਜੈ ਜੋ ਰੀਕੀਆ ਹਲਾਲੁ ॥ ਜੋ ਰੀਫੁਰਾ ਹਰਾਮ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ਇਸ ਵਾਲਾ ॥ ੩੭ ॥

॥ ॥ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਹਮ ਬੀ ਦੇ ਫਕੀਰ ਗਿਸਾਹਿ ॥
ਦਗਾਹਿ ਫੁਕਾ ਜੋਰ ਭੁਰਕਾਇ ਨ ਦੇਨ ਹੁਤੇਰਾ ਖਿਇਲਾਹਿ ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਸਾਖਿ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਹੋਤ ਸਖਾਈ ਬਾਦੀ ਅਹੀ ਮੇਤੁ ਬਹਾਇ ॥ ਚਉਕਾ ਦੇਵੈ ਭਾਂਡੇ
ਧੋਵੈ ਕਰਮ ਅਕਰਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਮੈਂਕੇ ਬੇਟੀ ਬੇਚੀ ਤਿਸ ਬਿਪੀਰ ਕਉਮ
ਲੈਸ ਜਾਇ ॥ ਐਸੇ ਅਮਲ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਦੇਖੇ ਇਉ ਹਿੰਦੂ ਨਾਮ ਕਹਾਇਆ ॥ ੧ ॥ਰਾਬ
ਕਹੇ ਬੀਸੇ ਰਹਵਾ ॥ ਬਾਲ ਕਾਟੇ ਨਹਿ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ॥ ਕਲਮਾ ਝਾਕਾ ਪੜਸੋ ਰੋਜਾ ਕੁ
ਰਤਭ ਰੋਜਾ ਬਨਿ ਹੋਤਾ ॥ ਪੈਕੰਬਰ ਰਸੂਲ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ
ਇਕੁ ਜਗਾਇਆ ॥ ਇਕ ਸਾਦ ਕਰੀ ਐਤਰ ਬੀਰ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਮਿਲੇਤ ਸੀਰ ॥
੩ ॥ਭਾਈ ਮਰਜਾਨ ਬੀ ਸਹੁ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਪਬਰ ਸਫੁ ਪਰਕਾਇਆ ॥ ਦੀਦੇ
ਨਿ ਪਥਰ ਲਕਿਆ ਦੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿ ਵੀਤੁ ਸੁਆਦ ॥ ੪ ॥ਭਉ ਭੇਖ ਮਸੀਰਾਸੁ
ਰਫੁ ਰਕਨਾ ॥ ਚਾਰੇ ਸੁਖ ਜੋਰ ਹਰਾਮਾ ॥ ਅਲਹਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਨੇ ਸੁਬੋਇ ਅਖੀਦੀ
ਬਧੀ ਲੀਕਰੇ ਸਬਰ ॥ ੫ ॥ਖੋਜ ਬਾਨ ਪਰ ਛੁਰੀ ਹਰਾਮੁ ॥ ਕਿਆ [illegible]
[illegible] ਜਿਨ ਕੀਤੋ ਸਾਹੀ ਪਾਏ ॥ ਰਬੋਹ ਬੀ ਸਗਾਹਿ ਫੁਕਰੇ ॥ ੬ ॥[illegible]
ਰੰਦੀ ਦਰਵੇਸ ॥ ਬੇਪਰਵਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਪੇਸੁ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ੭ ॥ਮਨ ਪਥਰ ਜੋ ਸਾ[illegible]
[illegible] ਕਹਾਵੈ ॥ ਸਬਤੇ ਮੋਮਨੁ [illegible]
[illegible] ਹੈ ਰਾਸਾ ॥ ਹਕੁ ਹਸਾਬ ਬਖੇ ਰੇਖ ਤਾ ॥ ਹੋਇ [illegible] ਜਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]ਨਦਰੀਦੀਦਾਰਸਮਾਣਿ॥੯॥ਸਰਾਸਰੀਅਤਿਸਭੁਪਛਾਨੈ॥ਸੰਬਤੇ
ਮੰਦਾਆਪੁਖਉਜਾਨੈ॥ਤਰਕਿਤਰੀਕਤਿਖਦਾਅਮਲੁਤਜਾਵੈ॥ਤਬਹੀਹਕਰਾਸਤਿ
ਪਾਵੈ॥੧੦॥ਮਾਰਫਤਨਫਸਕਉਮਾਰੇ॥ਆਪੁਤਰੈਸਭਉਮਤਤਾਰੈ॥ਐਸਾਦਰਸ
ਮੰਦਰੁਲਖਾਇ॥ਮਰਿਨਜੀਵੈਆਵੈਨਜਾਏ॥੧੧॥ਤਬਲਗਦੁਨੀਆਆਤਸਮ
ਹੀ॥ਜਬਲਗਹਕਪਛਾਣ[illegible]ਜਿਨਿਪਛਾਣਿਆਅਮਰਥਿਆਸਤੇ
ਤਿਸਹੀਜਾਣਾ॥੧੨॥ਸਚੁਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਭੁਸਾਰਾ॥ਘਾੜਤਿਤਿਸਕੀਅਪਰਅ
ਪਾਰਾ॥ਸਬਦੇਸਾਣਰਖਾਈਕਿਲਕਾਇ॥ਗੁਣਕੀਥੇਕੈਕਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧੩॥ਤਿ
ਸਕਾਕੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖੁ॥ਲੋਹੂਲਬੁਨਿਕਲਾਵੇਖੁ॥ਹੋਇਹਲਾਲੁਲਗੈਹਕਿਜਾਇ॥ਨ
ਨਕਦਰਦੀਦਾਰਸਮਾਇ॥੧੪॥੧॥ ॥ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧॥

ਅਵਲਾਅਵਲਿਏਕਖੁਦਾਈ॥ਦੂਸਰੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਦਿਖਾਈ॥ਕੁਦਰਤਿਕਲਮਾਕੂ
ਕਸੁਣਾਇਆ॥ਏਕਇਲਾਹੀਰਾਹੁਬਤਾਇਆ॥੧॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਕਾਦਰਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿ
ਜਾਨੀ॥ਸਭਮਉਤਸਾਹਿਬੁਸੁਲਤਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੁਦਰਤਿਸਿਰਜੇਆਦਮਹ
ਵਾ॥ਤਿਨਭੀਕੀਤਾਬਹੁਤਾਦਾਵਾ॥ਜਾਂਤਿਬੀਜਸਾਮਿਲੇਬਕਾਈ॥ਸੋਭੀਮਉਤੇਕੀਏਫਨਾ
ਹੀ॥੨॥ਆਦਮੋਕਈਪੈਕੰਬਰਹੂਏ॥ਖੁਦੀਤਿਕਬਰੀਕਰਕਰਮੂਏ॥ਅਪਨੀਕੁਣੀਮਦ
ਕਰਮਾਨੀ॥ਸੋਭੀਮਉਤੇਕੀਏਫਨੀ॥੩॥ਯਾਰਨਸਾਇਕਬਜਰਹਿਸਾਇਕ॥ਮੇਹ
ਤਰਿਸਲੇਮਾਕਉਹੋਈਇਨਾਇਤ॥ਪਰੀਆਦੇਵਜਿਨਬੰਦੀਦੀਨੇ॥ਸੋਭੀਮਉਤਹਿ
ਲਾਇਕਕੀਨੇ॥੪॥ਤਾਜਕੁਲਹਿਸਿਰਦਾਨੇਮੀਨੇ॥ਖਾਲਕਸਉਪਾਸਿਪਰਦੇਕੀਨੇ॥
ਸਰਮਹਮਦਨਿਕਟਿਖੁਦਾਈ॥ਸੋਭੀਮਉਤੇਕੀਏਫਨਾਈ॥ਮੁਗਤਿਜਾਅਲੀਸੇਰਖੁਦਾਈ॥
ਖਾਲਕਕਉਦਈਅਤਾਈ॥ਸਾਰਮਹੰਮਦਸੋਪਪਭਾਈ॥ਸੋਹਭੀਮਉਤਕੀਏਫਨਾਈ॥੬
ਲੋਹਕਲਮਾਸਿਮੀਅਸਮਾਨਾ॥ਖਾਲਕਕੂਹਰਖੇਅਮਾਨਾ॥ਮਰਨਜੀਵਣਕੀਆਸੀਨਕਾਈ
॥ਸੋਭੀਮਉਤਕੀਏਫਨਾਈ॥੭॥ਖਾਨਮਲੂਕਉਮਰੇਸਿਰਦਾਰਾ॥ਸੋਭੀਮੁਸਾਫਰਚਲਣ
ਹਾਰਾ॥ਢੋਲਦਮਾਮੇਗਏਵਜਾਈ॥ਸੋਭੀਮਉਤਕੀਏਫਨਾਈ॥੮॥ਕਹਿਤਕੰਬਰੀਖ
ਦੀਜਨਕਹਿ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਿਆਤਿਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਏਕਪਛਾਣੈ॥ਤਉਸੋਕੁਪ
ਦਨਸੀਹਤਜਾਣੈ॥੯॥੨॥ ॥ਆਇਤ॥ ॥ਆਦੇਕਲ
ਕਾਰੇਜਾਇ॥ਜਲਥਲਮਹੀਅਲਕਾਲਸਮਾਇ॥ਪਵਣਪਾਣੀਅਗਨਿਤਿਨਕਾਲ
॥ਧਰਤੀਕਾਲਪਸਾਰਿਆਜਾਲਾ॥੧॥ਰਵਿਸਸਿਤਾਰਾਮੰਡਲਹੂਏ॥ਸੁਰਪੁਨਿਲਾਦਅਰ
ਲੋਹਇਮੂਏ॥ਜਤੀਸਤੀਨਉਨਾਥਕਹਾਏ॥ਸਿਧਚਉਰਾਸੀਕਾਲਪਚਾਇ॥੨॥ਨਿਸਬ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜ[illegible]ਆ॥ ੭ ॥ਜੇਤੇ ਦੇਵਤੇ ਸੈਂ ਅਪ[illegible]
ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਆਪੇ ਹੋਆ ਆਪੇ ਤਾਂ ਥੇ ਆਪੇ ਦਰਸਾਈਨਾ॥ ੮ ॥ਆਪੇ ਨਿਰਕਾਰ ਪੁਰਖ[illegible]
ਪੁਆਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਿਖਾਇਆ ਆਪਾ ਖੇਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਆ ਧੋਖੇ ਆਪੇ ਖਿਸਕਾਈ
ਆ॥ ੯ ॥[illegible] ਬਸਿ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖ ਜੋਗਾ ਚੌ ਸੋਆਇਆ ਬਿਨ ਬਖੇਕ ਸਗਲ ਜ
ਗੁਤ੍ਰ ਖਮਾਇਆ ਆਪੇ ਲੋਕ ਰਚਾਇਆ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕਹੀਐ ਮਹੰ
ਤੇਕਾਰ ਹੂਆ॥ ਕੋਈ ਸਰਜੀ ਵਰਕਲੇਸ ਹੋ ਬਿਧਿ ਖੜ ਨਹੂਆ॥ ੧੧ ॥ਵਰਸਾਪਤੇ ਤ੍ਰਿ
ਨਸੁਆਸੀ ਬੈਠ ਦਿਰੋ ਪਨ ਹੀ ਭਾਵੈ ਆਪਨ ਖੇਲ ਆਪ ਹੀ ਦੇਖੇ ਆਪੇ ਸਭ ਜੀ ਵਰੈ॥ ੧੨
॥ਰਾਮ ਕਥਾ ਬੇਦ ਸਰਬ ਕਹੀਐ ਦਸ ਰਬ ਦਾ ਜਾਣਾਇਆ॥ਦਸ ਰਬ ਕਾ ਖਸਮ ਕ
ਦਾ ਦਰਕੋ ਨੇਕ ਹਾਂਡੇ ਆਣਇਆ॥ ੧੩ ॥ਜਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿ ਇਸਾਇਆ ਅਨੇਕ ਨਿਰਾਦ ਦਰਤੇ ਤੇ ਭੂ
ਪਾਇਆ॥ ਮਾਇਆ ਅਨੂਪ ਰਾਮੋ ਹੋਇ ਉਤਆਰਾ ਦਰ ਕਨ ਸਕਰਾਇਆ॥ ੧੪ ॥ਸਭੁ
ਪਰਪੰਚ ਮੇਟਿ ਖੇਕਾਰਣ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਬੀਚਾਰਾ॥ਦੁਠਾਕਰ ਅਸੈਭੁ ਦਰ ਕਹੀਐ ਗਰਭੁ ਜੋ
ਨਿਤੇ ਨਿਆਰਾ॥ ੧੫ ॥ਗੀਧੀਗੁਆਸ ਨਹੀ ਦੁਟੋਕ ਲੁਕਰ ਤਾ ਕਿਸਨ ਮਸੋ॥ਰੂਰਿਆ
ਲਸਤ ਨਜੀ ਆਪਰਿ ਕੋਲੀ ਤੇਕਰਾਗੋ॥ ੧੬ ॥ਆਪਾਰੁ ਕਾਮਣ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੀ ਬਟੀ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਦੁਗਾ ਕਾਪੀਰਾ॥ਸਿਸ ਸਹਿ ਸਰੋਪੀ ਜੋ ਨਬੇਰੀ ਬਿਸਨ ਬੀਖਿਆ ਕਾਰਣਾ॥ ੧੭ ॥ਮੰਦੇ
ਭੂਕਣਪਤਾ ਦਸ ਦੇ ਉਨੈਦ ਮਹਿਰ ਪਰਆਣਿਆ॥ ਸੁਣਿਸਾਪੇ ਦੂਕਣਤਾ ਨਗਜੇਕਾ
ਮਾਣ ਖਿਖਿਕਾਇਆ॥ ੧੮ ॥ਖੋਪ ਅਵਤਾਰ ਰਹਿ ਉਬਿਧਿ ਕਹੀਐ ਸਿਲ ਭੂਪ ਸਾਸੁਖੈ
॥ਅਨਕ ਭੇਖ ਮਾਇਆ ਹੋਇ ਖੇਲੀ ਕੋ ਫਿਰ ਨਾਠਿਆ ਨੀ ਸੂਝੈ॥ ੧੯ ॥ਮਹੰਮਦ ਦੀਨ
ਕਹੋ ਗਿਕਰਿਆ ਕਉਣ ਪਰਮਾਤਿ ਨ ਚੀਨਾ॥ ਹਿੰਦੂ ਪਰਮ ਖ੍ਰਿਸਟ ਕਰਤਾਰੇ ਅਪਨਾ
ਕੀਆ ਕੀਨਾ॥ ੨੦ ॥ਨਿਰ ਕਲੰਕ ਕਹੋ ਹਰਿ ਹੂਆ ਕਉਣ ਖਟ ਤਿਰਪਰੀ॥ਜੇਤੇ
ਤਦੇ ਰੁਸੀਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਮਾਇਆ ਲਗਲਗ ਮਰਣੀ॥ ੨੧ ॥ਹਰਜੀ ਪਾਪ ਪੁਨ ਤੇ ਸੀਆ
ਰਕ ਅਮਰ ਮਸੈਨ ਹੀ ਦੈਭਾਵ ਤਾਹਿ ਨਹੀ ਭੁਦੈ ਸਦਾ ਬਿਗਾਸ ਮਨਿ ਮਾਹੀ॥ ੨੨ ॥ਪਸ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਾਇਆ [illegible] ਬਿਧਿ ਪੇਸ ਰੂਪ ਬਉਰਾਨਾ॥ਜਿਹ ਨਿਰਅਕਲ ਨਿਰੰਜ
ਨ[illegible]॥ ੨੩ ॥ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਈਸਰ ਹੀ ਮਾਇਆ[illegible]
ਪੂਜੋ॥[illegible] ਅਬਿਨਾਸੀ ਉਪਜੈ ਖਪੈ ਦੂਜੋ॥ ੨੪ ॥ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤਾ ਕਰ
ਮਤੇ ਨਿਆਰਾ॥[illegible] ਦੂਕਣਤਾ ਨਹੀਂ ਮਾਇਆ [illegible]॥ ੧ ॥

॥[illegible]॥ ॥ਰਾਗੁ[illegible]॥ ॥ਜਾ ਕੇ ਦੇਵ[illegible]
ਆਇਆ ਆਪਿ[illegible]॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ੍ਰਪ[illegible]ਆਵਤਿ॥ ੭ ॥ਦੇਵਦੈਤਮੈਆਪੁ[illegible]
ਪ੍ਰਭੁਕੀਨੋਆਪੇਮਰੈਆਪੇਰਾਖੈਆਪੇਦਰਸਾਬੀਨਾ॥ ੮ ॥ਆਪੇਨਰਸਿੰਘਹਰਨਾਖ
ਸੁਆਪੁਪ੍ਰਹਲਾਦਿਹੋਇਆਇਆ॥ਬੈਰਭਾਵਹਰਿਕੇਮਨਨਹੀਮਾਇਆਖੇਲਿਬਣਾ
ਆ॥ ੯ ॥ਬਾਵਨਹੋਇਕੈਬਲਿਹਰਿਜਾਚੈਜੋਜਨਦੋਜੋਆਇਆ॥ਬਿਨੁਬਬੇਕਸਗਲਜ
ਗੁਤੁਬਾਮਾਇਆਖੇਲਰਚਾਇਆ॥ ੧੦ ॥ਪਰਸਰਾਮਹੁਹਰਿਕਿਨਿਬਿਧਿਕਹੀਐਮਹਾਅ
ਹੰਕਾਰੀਹੂਆ॥ਛਤ੍ਰੀਮਾਰਸੰਘਾਰਕੀਨੇਜਗਤਿਬਿਧਿਪਸਰਾਨਹੂਆ॥ ੧੧ ॥ਵਰਸਾਪਤੇਭ੍ਰਿ
ਨਸੁਆਮੀਬੈਰਬਿਰੋਧਨਹਿਭਾਵੈ॥ਆਪਨਖੇਲਆਪਹੀਦੇਖੈਆਪੇਮਾਰਜੀਵਾਵੈ॥ ੧੨
॥ਰਾਮਕਾਬੰਧੁਦਸਰਥਕਹੀਐਦਸਰਥਕਾਂਕਾਜਾਇਆ॥ਦਸਰਥਕਾਬਾਪੁਰਾਮਕ
ਦਾਦਾਕੈਸੇਕਹਤੇਆਇਆ॥ ੧੩ ॥ਜਹਿਭੀਚਰਿਤ੍ਰਮਾਇਆਨੇਕੀਨਾਰਾਵਣਜੈਤੇਤੁ
ਪਾਇਆ॥ਸਿਆਮਾਇਆਰੂਪਰਾਮੋਹਇਉਤ੍ਰਆਰਾਵਣਨਾਸਕਰਾਇਆ॥ ੧੪ ॥ਸਭੁ
ਪਰਪੰਚਮੇਟਿਕੇਕਾਰਣਬੇਦਕਤੇਬਬਿਚਾਰਾ॥ਵਹੁਠਾਕਰਅਸੰਭਵਕਹੀਐਗਰਭੁਜੋ
ਨਿਤੇਨਿਆਰਾ॥ ੧੫ ॥ਗੋਪੀਗੁਆਲਨਹੀਵਹੁਗੋਕਲੁਕਰਤਾਕਿਸਨਮਾਗੋਵਹੁਦੇਅ
ਲਸਭਨਜੀਆਪਰਿਕੋਜੀਤੇਕੋਹਾਰੇ॥ ੧੬ ॥ਮਾਧਾਰੂਕਮਣਕ੍ਰਿਸਨਕੀਬਾਈਕ੍ਰਿਸਨ
ਦੂਹਾਕਾਪੀਰ॥ਸੋਲਾਸਹੰਸਗੋਪੀਜੋਨਭੋਗੀਕ੍ਰਿਸਨਬਿਖਿਆਕਾਕੀਰਾ॥ ੧੭ ॥ਅੰਦੇ
ਭੁਕਾਪਿਤਾਵਸਦੇਉਨੰਦਮਹਰਿਪੜਆਇਆ॥ਸੁਤਿਸਾਪੇਵਹੁਕਰਤਾਨਾਹਿਜੋਕਹਿ
ਮਾਹਾਬਿਬਿਕਾਇਆ॥ ੧੮ ॥ਬੋਧਅਵਤਾਰ[illegible]ਬਿਧਿਕਹੀਐਸਿਲਾਰੂਪਸਾਸੂਝੈ
॥ਅਨਕਭੇਖਿਮਾਇਆਹੋਇਖੇਲੀਕੋਬਿਰਲਾਗਿਆਨੀਸੂਝੈ॥ ੧੯ ॥ਮਹੰਮਦਦੀਨ
ਕਾਹੇਹਿਕਾਰਿਆਕਉਣਪਰਮਾਤਿਨਚੀਨਾ॥ਹਿੰਦੂਪਰਮਾਤ੍ਰਿਸਟਕਰਡਾਰੇਆਪਨਾ
ਕੀਆਕੀਨਾ॥ ੨੦ ॥ਨਿਹਕਲੰਕਕਾਹੇਹਰਿਹੂਆਕਉਣਬਾਟਤੇਹਪਰੀ॥ਦੇਵਦੈ
ਤਦੋਊਸੀਮਪ੍ਰਭੁਕੈਮਾਇਆਲਗਲਗਮਰਈ॥ ੨੧ ॥ਹਰਜੀਪਾਪਪੁਨਤੇਨਿਆ
ਰਾਕਰਮਮਰਮਮੋਨਾਹੀ॥ਦੈਤਭਾਵਤਾਹਿਨਹਿਭਾਵੈਸਦਾਬਿਗਾਸਮਨਿਮਾਹੀ॥ ੨੨ ॥ਸ
ਭੁਪਰਪੰਚਮਾਇਆਨੇਕੀਨੋਇਹਬਿਧਿਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਜਿਹਨਿਰਅਕਲਨਿਰੰਜ
ਨਜਾਤਾਨਹਿਤਿਤਪਛਾਨਾ॥ ੨੩ ॥ਦਸਅਵਤਾਰਈਸਰੀਮਾਇਆ॥ਕਰਤਾਕਰਮਾਤਿ
ਪੂਜੋ॥ਕਹਿਤਕਬੀਰਰਾਮਅਬਿਨਾਸੀਉਪਜੇਖਪੇਦੂਜੋ॥ ੨੪ ॥ਸਾਧੋਕਰਤਾਕਰ
ਮਾਤੇਨਿਆਰਾ॥ਕਹਤਕਬੀਰਵਹੁਕਰਤਾਨਾਹਿਮਾਇਆਕਿਓ[illegible]ਸਾਰਾ॥ ੧ ॥ ੧॥
॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਸਾਧੋਦੋਜਗਦੀਸਕਹਾਤੇ
ਆਏ॥ਆਦਿਏਕਅੰਤੇਏਕੋਅਬਿਕਿਉਦੋਇਕਹਾਏ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

।ਸੋਨਾਏਕ[illegible]ਉਗਾਹਿਆਇਨੋਮੈਭੇਦਨਦੂਜਾ।[illegible]
ਬਾਪੇਉਸਨਿਵਾਜਉਸੰਪੂਜਾ॥ ੧ ।ਓਹੀਮਹਾਮਦਓਹੀਮਹਾਂਦੇਉਆ।ਓਹੀ
ਕਹੀਐਕੋਹਿੰਦੂਕੋ[illegible]ਕਹਾਵੈਪਰਏਕੈਮਨਿਰਹੀਐ॥ ੨ ।ਵਹੁਮਸੀਤਵਹੁ
ਠਾਕੁਰਦੁਆਰਾ[illegible]ਵਹੁਕਰਮਾ।ਮਾਨਸੀਏਕੀਏਕੀਜਿਦੀਪਛਾਨਿਕਾਜੀ
ਪੰਡਿਤ[illegible]ਹਲਲੇਗਾਡਾਹਿ।ਇਨੋਮੈਭੇਦੁਨਅੰਤਰੁ।ਝਗ
ਦਾਰੂਏਨੇਕਉਹੋਤੇਪ[illegible]ਸੈਨਤਾਰਿ॥ ੪ ।ਖੋਸੰਤਰਕਉਦੋਜਕਕਹੀਐ
ਭਿਸਤ[illegible]ਉਸਮਦੋਨੋਕਹੀਐਇਸਬਿਧਿਤਿਸਬੁਝਨਾ॥
੫ ।ਜਾਕੋਰਾਮਰਹੀਮਕਹਿਤਹੈਹਿਸਨਕਰੀਮਾਸੋਈ।ਹਰਿਜਲਤਦੂਇਕਮਾਧ
ਰਤਹੈਭਰਮਨਭੂਲੇਕੋਈ॥ ੬ ।ਵਹੁਕੁਰਾਨਵਹੁਪੁਰਾਨਵਹੁਮਲਾਂਵਹੁਮੰਡੋ।
ਪੜ੍ਹਿਪੁਰੀਆਤੁਰਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇਇਕਮਾਟੀਕੇਭਾਂਡੇ।ਵਹੁਸੁੰਨਤਵਹੁਕਾਨਛਿਦਵੇ
ਵਹੁਗੁਸਲਇਸਨਾਨਾ।ਵਹੁਮਾਲਾਵਹੁਤਸਬੀਕਹੀਐਵਹੀਮੇਰਾਇਮਾਮ।
।ਵਹੀਜਿਕਰੁਵਹੁਭਜਨਕਹਾਵੈਇਨੋਮੈਭੇਦਨਕੋਈ।ਵਹੁਗੀਤਾਵਹੁਕਾਬਾਸਦ
ਹਿਇਸਬਿਧਿਬੂਝਹਿਸੋਈ॥ ੮ ।ਅੰਧਾਕਹਾਬਿਚਾਰਹਿਮਨਮਾਹਿਅੰਤਰਹੈਸਭੁਸੋ
ਈ।ਕਹਾਤਿਕੈਸੀਤਿਸੁਕਰਨਕੀਗਤਿਮਿਤਵਿਰਲਾਜਾਨੈਕੋਈ॥ ੧੦ ।ਜਾਪੈਹਿੰਦੂਤੁਰ
ਕਨਕੋਈ।[illegible]ਸੋਈਜਨਮੁਕਤਾਜੋਦੂਹਤੇਨਿਆਰਾਹੋਈ॥ ੧॥ ॥

ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ੩॥੧੭॥ ।।ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੂਰਾ।।

ਆਖੇਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਣਹੋਨਾਨਕਸਾਹ।ਸਭੁਗਲਾਂਛੋਡਿਕਰਿਚਲੀਐਸਿਧੇਰਾਹ।ਰ
ਹਰਿਆਸਤਜੁਗਲੀਐਛਡੀਐਰਾਹੁਸਿਤਾਨ।ਛਡੀਐਝਗੜੇਦੁਨੀਦੇਛਡਹਿੰਦੂਮੁਸਲ
ਮਾਨਾ।ਰਾਹਿਨਵੋਹਾਪਾਇਆਕੂੜੇਝਗੜੇਲਗੁ।ਜਿਉਚੋਰਾਂਭਿਮਸਾਨਿਜਾਪਈਚੋਰਨੂੰਠਗ।ਮ
ਲਦੇਠਗ।ਸਾਡੂਮਿਲਿਦੇਸਾਡੂਆਂਸਚੁਰਾਹੁਪਛਾਨ।ਚਲੀਐਰਾਹਿਖੁਦਾਇਦੇਜੋਆਖਿ
ਆਇਕਮ।ਹੁਣਕੀਚੈਰਾਸਿਖੁਦਾਇਦੀਮਿਲਣੇਦਾਦਸਰਾਹੁ।ਭੁਲਿਆਆਖਤਿਬੰਦਗੀ
ਤੇਸਭਸਨਾਹਿ।ਕਿਉਕਰਿਮਲੀਐਰਬਨੂੰਕਿਉਛੁਟੈਕੋਭੁਇਆ।ਜਿਤਪਾਈਐਦੀਦਾਰਖੁਦਾਇਦਾ
ਇਕਲਗੈਨਜਾਮਕੀਟੋਟਿ।ਸਾਹਿਬੀਮਿਲੈਤਕਰਮਹੋਇਜਨਮਮਰਨਦੁਖਹਿ।ਆਖੇਪੀਰ
ਬਹਾਵਦੀਸਚਦਸੇਬਰਾਖੁਦਾਇ॥ ੩੮॥ ।।ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ।।

।।ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੋਬਹਾਵਦਪੀਰ।ਰਾਹਖੁਦਾਈਸਖਤਹੈਕਰਦਾਬਹੁ
ਤਜਹੀਰ।ਵਲਾਹੁਨਿਕੀਆਖੀਐਪੀਨਿਅਹੁਤਿਖੀਧਾਰ।ਇਨਾਮੈਂ[illegible]ਕਿਉਕਰ
ਜਾਈਐਪਾਰ।ਇਹਮਨਹਾਥੀਹੋਇਰਹਿਆਖੁਦੀਇਕਬਦਨਾਲ।ਕਿਉਕਰਲੰਘੀਐ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਜੀਉਤੁਮਬੁਰੇਮੰਗ॥੫॥ਤਿਤੂਦੇਜਰਾਇਦੇਲਸਕਰਿਲੈਨਜਾਗ॥ਜੇਕਰਆਖਿਆਪਾਮੀ
ਰਬਦਾਤਾਸਾਥੀਸਭਦਿਸਾਰੁ॥ਕਰਅਲਾਦੀਬੰਦਗੀਏਕਾਏਕਹਿੋਇ॥ਪਾਸਨਰਖੀਐਦੂ
ਸਰਾਬਿਨਮੁਰਸਦਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸਿਲਾਅਲੂਣੀਚਟੀਐਸਚੇਮਰਦਾਲੱਗੇ॥ਜਿਤੀਦਿਸ
ਨਉਮਤੀਦੇਹੁਸਭਦੁਨੀਆਦੇਠੱਗ॥ਆਖਰਬੋਲੀਕੋਨਜੋਬਾਝਦੁਪਾਕਖੁਦਾਇ॥ਆਖੈਨ
ਨਕਪੀਰਦੁਹਾਨਵਸ਼ਾਂਮਤੇਜਾਹਿ॥ ॥ਰਾਗ ਤਿਲੰਗਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

॥ਖੁਦੇਜਾਨਸਾਹਿਬਗਨੀ॥ਸਮਝਬੇਦਕਤੇਬਬੋਲੈਖਾਬਹਿਕਿਆਮਨੀ॥ ੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਨਦੁਨੀਆਜਮਾਲਸੂਰਤਦੇਖਤੇਥਿਰਨਾਹਿ॥ਦਸਹਉਦੀਸ
ਹਜਾਰਹਾਰਿਦਸੁਨਿਤਖਜਾਨੇਤੇਜਾਹਿ॥ ੧ ॥ਅਲੀਮਾਹਿਤੂਗਾਰਕਗਾਫਲਐਮੋਹ
ਨਬੇਪੀਰ॥ਦਰੀਆਨਹਿਪਰਹਿਰੋਬਾਹਿਇਨਹਿਤਬਜੀਰ॥੨ ॥ਜਿਦਕਗਾਠ
ਡੀਮੋਹਰਤੇਸਾਖੋਰਖੁਬੀਹਾਬਾ॥ਧਨੀਕਾਫੁਰਮਾਨਆਇਆਤੇਰਬੀਤਜੀਮ
ਆਸਾਬ॥ ੩ ॥ਪੀਰਪੈਰੀਬਰਅਉਲੀਏਸਭਹੋਤਿਹੈਦਰਪੇਸ॥ਉਹਦਰਕੀਖ
ਬਰਨਜਾਨਤੇਅਕਲਕੇਦਰਿਮੇਸ॥ ੪ ॥ਤਜਿਖੁਨਜਰਿਜੰਬਾਲੋਮਕਰਿਧਸਾਸ
ਕੀਕਰਿਕਾਣੁ॥ਨਾਨਕਬਗੋਯਦਬੇਨਤੀਕਬੂਹਬੂਹਲਾਲਪਛਾਨੁ॥ ੫॥ ੧॥
॥ਰਾਗਤਿਲੰਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਾਹਿਬਜਾਹਾਕਹਾਮਾਮੂ
ਗ॥ਦਿਲਦੇਲਦੂਕਲੀਦੋਸੈਮਕਾਮੁਅਰਸਿਹਜੂਰਿ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿ
ਵਜੂਦੇਏਕਸਾਹਿਬੁਬੇਵਜੂਦੇਮਾਹਿ॥ਬੇਨਮੂਨੇਬੇਚਗੂਨੇਤਿਸਤਵੇਸਬਨਾ
ਹਿ॥੧॥ਨਾਮੁਰਾਦੇਸਦਾਸਾਹਿਬਬੇਵਜੀਰੇਰਾਜਾ॥ਨਾਹਿਬੇਦਕਤੇਬਕਾਜੀਦੇ
ਇਨਮੁਲਾਂਬਾਂਗ॥੨॥ਨੂਰੇਰੋਸਨਹਰਦੋਆਲਮਨਾਹਿਤੂਲਸੀਭਾਵਾ॥ਖਿਲਕੁ
ਲਤਮਾਮਦੀਦਮੁਲਾਹੂਤਿਲਾਮੁਕਾਮੁ॥ ੩ ॥ਕੁਦਰਤੀਨਹਰਦੋਨਹੀਏਕੋਏਕਰ
ਹਿਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਾਦਿਦਨੀਮਨੈਮਾਨੇਜਸਬੁਹੈਰਾਣਿ॥ ੪ ॥ ੩੯ ॥ ੫

ਸੁਆਲਰੁਕਨਦੀਨਕਾਜੀ॥ਦੂਜਾ॥ ॥ਆਖੈਕਾਜੀਰੁਕਦੀਨੁਣੀਐਨਨਕ
ਸਾਹ॥ਤੁਹਿਹਰਫਕੁਰਾਨਦੇਸਾਜੇਆਪਅਲਾਹਿ॥ਮਾਇਨੇਇਕਾਇਕਹਰਫਤੇਕਹੀਐਕਰਤਦੇ
ਬੀਗ॥ਜਿਸਮਾਤਬਕਉਪਰੁਦੋਆਕੇਸਾਰੂਬੇਪੀਰ॥ਅਸਾਬੇਫੁਰਮਾਇਆਸਾਇਨੇ
ਕਰਕੇਖਿਮਨ॥ਤੁਸੀਭੀਆਖਸਾਹਜੀਸਚੀਰਬਕਲਾਮ॥ਸਿਫਤਸੁਣਾਈਗਬਿਰੀ
ਸਬਾਖੋਲਸੁਣਾਇ॥ਆਖੈਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਕਹੀਐਬੁਰਾਖੁਦਾਇ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦ
ਇਦਿਸਦੇਹੁਨਗੁਮਰਾਹਿ॥ਬਾਝੂਇਕਬਾਝੇਹੋਰਨਾਹਿਦੂਜੇਨਦੂਨਰਾਹਿ॥ਜੇਹੜੀਗਲਦੂ
ਦਾਇਦੀਕਹੇਕੋਈਮੁਸਾ॥ਬਰਨਲਾਲਚਦੁਨੀਦੇਇਸਗਲੈਮੇਰਸੂਲਾਹਾਹਸਚਾਦਾਚ

ਸੋਈਜੋਦੇਸਿਆਵੈਨਾਉ॥ਹੁਜਤਹਜਤਦਰਜਕਰਿਰਹੈਨਿਮਾਣਾਜੀਉ॥੪੦॥

॥ਸਬਾਬਨਨਕਜਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਸੁਣਹੇਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਆਖੇਨਾਨਕਪੰ
ਦਾਸੋਈਸਿਆਣੀਗਲਵਿਚਿਜਿਸਦੇਬਹੁਤੇਬੰਦਾ॥ਉਹਿਹਰਫਬੁਰਾਨਦੇਤੇਹਸਿਖ
ਰੇਕੀਨਾ॥ਤਿਸਦੇਵਿਚਿਬਹੁਤਨ[illegible]ਰੇਜਕੀਨਾ॥ਪਰੇਪੂਰਕਾਰਣਾਨਬਹੁਖ
ਤਕਾਮਨਹੋਇ॥ਜੋਰਾਹੈਮੈ[illegible]ਜਾਣਨਕੋਇ॥੪੧॥ ॥

॥ਸਿਹਰਫੀਆਂ[illegible]ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਾਹਿਬ॥ ਸੂਰਾ॥ ॥

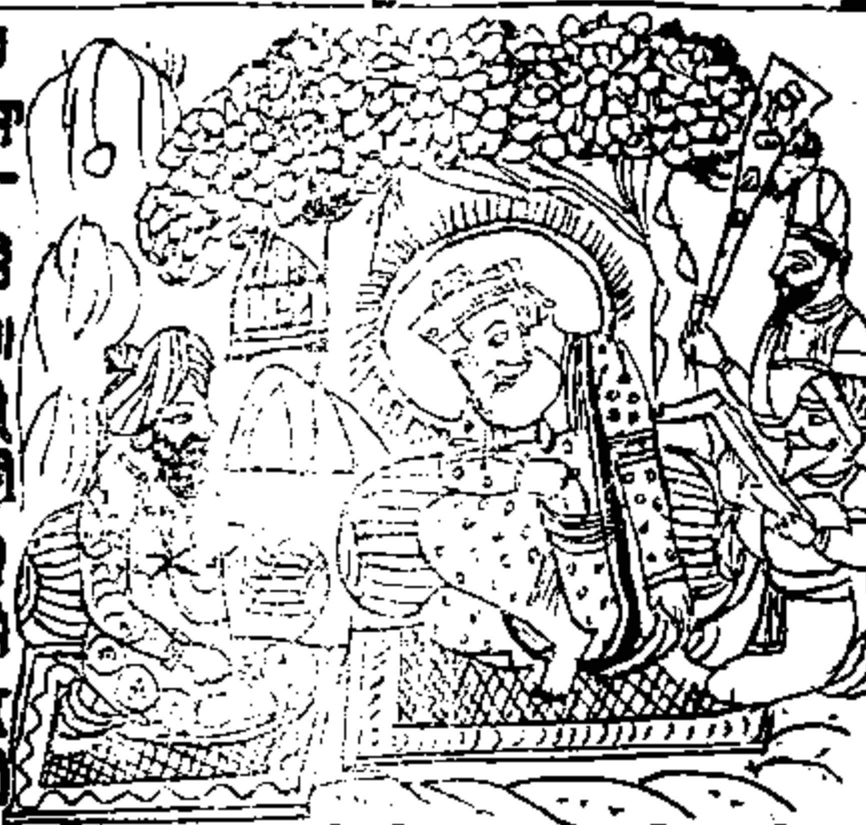

॥ਅਲਫਅਲਹ ਕਹੁਯਾਦਕਰਗ
ਫਲਤਾਮਨਹਦਿਸ ਗ॥ਸਾਜਪਲੰਟਹ
ਨਾਮਬਿਨਪਿਰਾ ਜੀਵਨਸੰਸਾਰ॥
੧॥ਬੇਬਦਾਇਤੇ ਦੂਰਕਰਕਦਮ
ਸਰੀਅਤਰਾਖ॥ ਨਿਵਚਲਨੁਅਗੇ
ਸਭਸਦੇਮੰਦਾਰਿ ਸੋਨਆਖਿ॥੨॥
ਤੇਤੇਬਧਿਕਰਬਦੀ ਤੇਮਤਤੂੰਪਛੋਤਾਹਿ
॥ਤਨਬਿਨਸੈਸੁਖ ਗੜੀਐਤਬਤੂੰਕ
ਹਜੂਰਾਹਿ॥੩॥ਸੇ ਸਨਹੀਬਹੁਤਕ
ਰਖਲੀਸਾਸਨਕ ਢਾਹਟੋਹਇਦਿਕ
ਇਆਮਲਨਲਹੀ ਸੀਆਧਿ॥੪॥ਜੀ
ਮਜਮਾਇਤਜਮਾਕਰਿਦਲ[illegible]ਹਿਦੇਧਾ॥ਬਾਝੂਸਾਈਆਪਣੇਫਿਰਸੀਅੰਧੋਅੰਧਾ॥
੫॥ਹੇਹਕੀਮਿਪਕੜਤੂੰਦਿਲ[illegible]ਰਾ॥ਧਾਵਤਵਰਜਪੂਕਰਨਦੀਪਰਿਦੇਮਖਾਸ
ਕਸਾਰ॥੬॥ਖੇਖਾਮਤੇਊਭਤੇਜਿਨਦਿ[illegible]ਕਰਤਾਰ॥ਦੁਨੀਆਲਾਲਚਲਗਮਰਹਿਮੂੰਡ
ਉਠਾਵਹਿਭਾਰ॥੭॥ਦਾਲਦਿਆਨਤੇਰਕੋਮਨਅਠੋਪਹਿਰਨਸੋਇ॥ਏਕਪਹਿਰਖਰਜ
ਕਰਸਾਸੂਜਸਭੁਬਿਰੋਇ॥੮॥ਜਾਲਾਜਿਕਰੁਆਜਜੀਖਾਤਰਨਾਹੈਲਾਇ॥[illegible]
ਮੇਰੂਵਾਲਤਨਲੋਹਭਮੈਨੁਚੁਕਾਇ॥੯॥ਰੇਰਹਤਵੀਮਾਨਕੀਲੈਦੇਖਹਿਜਾਇ[illegible]
ਵਰਜਪੂਰਕਨਦੀਸਾਂਈਸੋਚਿਤਲਾਇ॥੧੦॥ਜੇਜਾਰੀਕਰਿਮਨੇਮਹਿਸਾਈ[illegible]
॥ਜਿਕੁਭਚਾਹੇਸੋਕਰਸੋਤਿਸਕਾਰਿਆਦੇਸਾਹੁ॥੧੧॥ਸੀਨਸੇਧਮਨਾਆਪਤਸਭੁ[illegible]
ਇਸਹੀਮਾਹਿ॥ਤਨਭਾਂਡਾਮਨਵਸਤਕਰਹੁਕਮੀਬੇਧਜਾਮਾਹਿ॥੧੨॥ਸੀਨਸਾਹਾਵਤੇ
ਪਾਈਅਹਿਪੀਆਸੋਲਿਵਲਾਇ॥ਭੁਕਨਾਇਹੇਤਨਜਾਇਸੀਕੀਚੇਤਲਬੇਖੁਦਾਇ॥੧੩॥

[illegible]
ਮਗ਼॥੧੪॥ਹਿਆਉ ਜਲ [illegible] ਮਰਹੀਐ [illegible]
ਜੀਵੇਲਾ॥੧੫॥ਤਿਇਤਲਬਕਰਰਾਜਤੀਦੇਇਸਦਰਸਲ॥ਜਿਨਡਿਠਿਆਦੁਖਸਾਇਤ
ਨਦੂਰੇਆਇਆਜਾਲ॥੧੬॥ਸਿਰਿਜਾਲਾਸੇਈਭਲੇਰੇਤਨਹਾਹੀਨਾਮੁ॥ਸਾਈਤੇਰੇਨਾਅ
ਨਕਿਉਅਦੇਆਰਾਮ॥੧੭॥ਸੈਨਾਮਮਲਕਮਾਈਐਜੇਕੋਪਾਰਾਵਾਸਾ॥ਬਿਨਅਮਲ
ਨਹੀਪਵਈਐਮਰੀਐਪਛੋਤਾਸ॥੧੮॥ਰੋਨਗਨੀਮਤਰੁਕਨਦੀਜਿਨੀਸਿਦਤਆਪ॥
ਇਸਪਿੰਜਰੇਵਿਚਖੇਲਿਤੇਨਤਿਸਮਾਈਨਬਾਪ॥੧੯॥ਫੇਫਾਰਕਤੇਉਭੁਏਜੋਬਲਹਿ
ਗਸਰਭਾਇ॥ਅਪਿਵਕੀਆਤਹਕੀਕਤਨਰੰਗ ਰੰਗਹਿਮਲਾਇ॥੨੦॥ਕਾਫਕਲਮਾਏਕਜ
ਵਕਹਿਅਦਰਨਭਾਖਹੁਬਾਤ॥ਨਫਸਹਵਾਈਰੁਕਨਦੀਤਿਸਸੇਹੋਇਨਸਾਤ॥੨੧॥ਕ
ਫਕਰਨਆਵਈਜਿਤਮਨਉਪਜੇਚਾਉ॥ਤੇਪਾਰਸਕੰਚਨਥੀਏਜਿਨਭੇਟਿਆਹਰਿ
ਰਾਉ॥੨੨॥ਲਾਮਲਨਤਬਰਸਾਰੈਤਿਨਜੋਤਰਕਨਿਮਾਜਕਰੇਨਿ॥ਬੋਲਬਹੁਤਾਖਇਅ
ਹਥੋਂਹਥਗਵੇਨਿ॥੨੩॥ਮੀਮਮੁਰਸਦੀਮੰਨਣੂੰਮੰਨਿਕਤੇਬਾਬਾਗ॥ਮੰਨਣੂੰਇਕਖੁਦਾਇ
ਨੂੰਖਾਸਾਜਿਸਦਰਬਾਰ॥੨੪॥ਨੂਨਨਹੀਓਹਮਰਹੋਜਿਨਕੀਤੇਅਮਲਕਬੂਲ॥ਆ
ਇਆਬੰਧਨਰਾਸਿਮਨੈਜਿਤਖਾਲੀਵੰਞਹਿਭੂਲ॥੨੫॥ਵਾਵਉਜੂਆਵੈਰੁਕਨਦੀਸਿ
ਰਫਟੇਹਥਿਨਾਲੁ॥ਉਮਰਵਿਹਾਣੀਬਾਵਰੇਪਾਕੁਕਿਓਕਿਤਜੰਜਾਲੁ॥੨੬॥ਹੇਹੈਬਤਤਿਸ
ਦਿਨਾਂਦੀਜਿਸਦਿਨਅਦਲਕਰੇਇ॥ਬਾਬਹਮਾਰੇਰੁਕਨਦੀਕੇਹਾਹੁਕਮਪਹੋਇ॥੨੭॥ਲ
ਮਲਾਇਕਤੇਉਭੁਏਜਿਨਰਹਮਤਿਨਦਰਪਰੇਇ॥ਜਿਨਾਉਸਤੇਭਨਿਕੀਆਥੀਐਸੇਆਪ
ਨਸੰਗਮਲੇਇ॥੨੮॥ਅਲਫਅਲਹਿਤੂਹਿਨਾਲਹੈਚੇਤਹਿਕਿਉਨਅਜਾਨ॥ਗੁਰਸੇਵਤੇ
ਛੁਟਸੀਅਉਸਰਿਅੰਤਨਿਦਾਨ॥੨੯॥ਯੇਯਾਰੀਕਰਰੱਬਸੇਜਿਸਦਾਅਬੁਚਲਰਾਜ
॥ਇਕਇਕੇਲਨਾਨਕਾਕਿਸੇਨਹੋਇਮੁਹਤਾਜ॥੩੦॥੪੩॥ ॥
ਸੁਆਲਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨੂਰਾ॥ ॥ਆਖੇਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਸੁਣਹੋ
ਨਕਸਾਹਾ॥ਪਛਦੇਹਾਂਇਕਮਸਲਾਦੋਜੇਸਭੁਜਨਾਹੋ॥ਅਰਬਾਨਾਸਰਕਪਸਾਜੀਆ
ਅਨਸਰਚਾਰਮਿਲਾਇ॥ਖਾਕੀਨਾਰੀਆਬਖਾਕਚਾਰਲਤੀਬਣਾਇ॥ਚਉਹਾਵਿਚ
ਪੁਗੇਇਕਾਰੇਕੀਚੇਇਕਲਤੀਦਾ॥ਦਵੈਸਰਫਲਤੀਕਉਕਿਤੁਪੰਕਤੀਦਾ॥ਇਨੋਚਿ
ਕੈਮੇਲਕਰਿਰੂਕਤਿਬੰਦਦਿਖਲਾਇ॥ਅਵਲਨੂਰਹੈ [illegible] ਕਿਤਮਸ
ਇ॥ਅੰਨੀਖੂਨਦੀਮਕਰਿਕੇਕਰਬੀਵੇਖੂਪਿ॥ਜਾ [illegible] ਆਪਮਤਿਬਾਅ
[illegible]॥ਸੂਰਤਿਥੀਏਨਬੁੰਦਥੀਵਦਰਤਿਕਰਿਕਤਾਰ॥ਆਖਰਥੋਰਨਬੂਦਹੋ

ਵਿਦੇਸੰਸਭੁਬੋਲਣਾ॥ਬਿਨਨਾਮਾਵਾਸੇਫਿਤਿਦੇਤਵਕਲਦੋਹੋਇਨੇਕੋਈ॥ਧਰਾਖੂੰਦਾਈਸੇ
ਧਕਾਰੈਨਾਨਕਸਚੁਵਿਗੋਇ॥੪੩ ॥ਸਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ॥ ੧॥
॥ਸੁਣਿਹੋਣਾ [illegible] ਦੀਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਾਰੈਂਬੀਸਿਰਰਖ
ਦਾਇਦੇਸਕੇਨਾਰੇਇਆਲਾਇ [illegible] ਦੇਪੰਡਿਤਿਨਕਰਨਿਬੀਚਾਰ॥ਲਿਖਿ
ਆ ਨਹਿਵਿਤ ਬਾਦਿਬਕਜਿਕਹਿਣਾ ਪੁਕਾਰ॥ [illegible] ਇਨਜਾਣੈਹੋਬਗਲਕਦੋਹੀਆਅਕਾਰ
ਆਵਲਭੂਹਖੁਦਾਇਹਿਕਹੁਣਬੋਲੈਭੂਹਅਪਾਰ॥ਗੁਜਰੀਨੂਸਲਬਤਕਰਿਸੋਪੁਣੋ
ਆਸੁਣਦੇਖਾ॥ਅਵਲਆਖਰਜੋਬੀਆਸਚੁਨਨਕਕਹੇਬਿਬੇਕਾ॥ਅਵਲਮਹੀਨਖੂਨ
ਸੀਨਹਿਕਛੁਵਿਛੜਨਮੇਲਾ॥ਨਵਮਾਦਾਦੁਈਮੇਲਕਰਹਿਬਾਹਿਆਂਅਬਰਸਖੇਲ
ਮਨੀਖੂਨਮਿਲਬੂੰਦਕਰਿਦੁਇਟੇਕਏਕਪਰਵਾਣਾ॥ਮਨੀਮਾਸਰੇਚਪੈਖਨਾਅਵ
ਈਜਿਨਾਦੇਵੇਬੋਕਾਇ ਕਰੇਹੁਇਰਗਲੇਲਾਂਤੌਆਰੂਪਾ॥ਲਾਦਿਰਿਆਵਤੇਸੇਲਗਾਜੋਸਫ
ਲਸਰੂਪਾ॥ਆਬਖਾਕਦੀਗਿਹਹੋਇਬਾਮਰਖਅਸਤਾਨਾ॥ਪਕੇਆਤਸਬਾਦੀਮਿਲਿ
ਹੋਇਪਿੰਡਪਰਾਣਾ॥ਚਾਰਖਸੀਅਤਿਮੇਲਬਰਿਹੂਆਸਗਲਾਸੂਤਾ॥ਜਿਸਾਰਸਕਤੂਖ
ਮਹੋਤੈਸਾਆਦਮਰੂਪਾ॥ਜੈਸੇਜਮਾਨੇਬੀਜਿਐਤੈਸਾਹੀਪਰਕਾਰ॥ਇਸੀਭ੍ਰਾਂਤਿਕੀਜ
ਗਤਮਿਲਉਪਜਤਹੋਸੀਸਾਰੁ॥ਓਹੀਪਲਓਹੀਵਸੇਓਹੀਥਿਤਿਓਹੀਵਾਰ॥ਓਹੀਸਮ
ਜਾਇਤਓਹੀਧਰਿਆਨਿਛਤ੍ਰਸੁਮਾਰੁ॥ਦੁਖਸੁਖਖਾਣਪੀਵਣਨੇਕਬਦੀਬੀਚਾਰੁ॥ਪਲੁ
ਅਦਾਈਸੂਰਕਮਸਤਕਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰੁ॥ਸਿਰਕਲਵਾਇਆਸਿਕਮਾਦਿਰਾਲਿਖੇ
ਸਾਨੀਲੇਖਾ॥ਕਿਣੀਮੇਟਨਸਕਈਕਰਮਕਾਲਕੀਰੇਖਾ॥ਕਉਣਜਮਾਤਾਕਾਲਿਖੇਕਉਣ
ਪਿਤਕਉਣਦਵਾਰ॥ਕਉਣਸਰੂਤਿਮਾਰਕਵਣਕੀਤਗਬਿਅਕਾਰ॥ਨਉਮਹੀਨੇਗਰਭਕੇ
ਤਲਵਕੇਫਲਕੀਭਾਂਤਿ॥ਪੈਰਉਪਿਰਕਣਤਲੋਕੋਨਸੁਖਾਦੇਹੋਨਰਾਤਿ॥ਸਿਮਰਣਕਰਤਾਉ
ਰਧਾਮੁਖਪਲਪਲਸਾਸੋਸਾਸੁ॥ਜੇਇਕਪਲਰਬਨਜਪੈਤਬਜੁਸਾਹੀਜਲਜਾਸ॥ਜਿਕ
ਛੁਮਾਦਰਿਖਾਇਪੀਆਤਾਤੇਜੋਰਸਹੋਇ॥ਨਡੋਧੋਰਹੋਇਕਰਿਅੰਦਰਜਾਵੈਸੋਇ॥ਨਵਾਲ
ਗਾਨਭੋਜੈਜੈਸੇਫਲਕੀਭ੍ਰਾਂਤਿ॥ਬਾਦਿਆਬਿਅਰਨਾਰਮਾਹਿਪਕੇਦਿਨਾਅਰਰਾਤਿ॥ਉਪਜ
ਦਰਿਤਨਿਰਹੈਮਸੀਤੂਨਕੇਮਾਹਿ॥ਹਿਰਦੇਅੰਦਰਿਜਪਕਹੈਬਾਹਿਰਕਿਸਾਬਿਧਿਜਾਹਿ॥ਸਿਫਤਿ
ਆਜਾਤਿਤਪੁਕਰੇਸੁਰਤਿਖਸਮਕੇਬੀਚ॥ਤਾਕਉਸੂਫਹਿਤੈਹਲੋਆਵੇਅਦਰਸੋਹੋਜਗੁਦੀਸੁ
॥ਸਤਿਨਾਮਮੁਖਜਪੁਕਰੇਹਉਨਾਹੀਤੂਆਹਿ॥ਨਉਮਸਤਾਉਅਗਨਿਮਾਹਿਫਿਰਿਬਲਇਅ
ਬਾਹਰਿਆਹਿ॥ਸਾਹਿਬਾਸਿਉਬਿਨਤੀਕਰੇਦਿਸਰਨਸਾਸਭਰਾਸ॥ਭੂਹਬਿਨਮੇਰਾਕੋਇਨ
ਹੀਜੀਉਪਿੰਡਸਭਤਾਸ॥ਕੀਨੀਵਾਚਾਖਸਮਸੋਸੈਮਾਨਿਹਿਤੁਤੁਰੈਦਿਆਇ॥[illegible]ਤੌਹੀਅੰਤ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੋਗਦੁਖਕੋਰਕਾਇ॥ਬਾਦਲਪੋਲਿਆਤਪਿਆਦਬਿਰਛਾਰਿਕੋਬਿਆਜ॥ਜਾਦਰਿਦ੍ਰਖਪ੍ਰ
ਕਾਰਿਅਕਾਰੀਓਰਕਰਤਾਰ॥ਵੰਤਜਿਵੇਂਛਿਦਕਾਝਿਆਜਿਉਕੋਂਜੰਤੀਸਾਹੀਮਦਾਰਿ
ਮੈਪਸਰਦੁਖਲਾਗਾਨਵਕਨੀਸਾਨਾ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਨਿਕਬਦੀਸਿਤਪੰਡਲੈਬਾਹਿ
ਰਨਿਕਲਿਆ॥ ... ਪਾਰਿਦੁਨੀਆਛਿਕਲਿਆ॥ਅੰਦਰਿਦੋਖਿਅ
ਔਰਕਿਛੁਜਿਵਕਰ ... ਨਾ॥ਬਾਹਿਰਆਇਆਜਹਾਨਵਿਚਫੇਰਿਆਅ
ਵੈਗ॥ਤਬਲਾਗਾ ... ਹਉਹੀਹਉਹੀਹੂਆਹਿ॥ਇਸਵਿਚਾਰਦੇਸਕੀਭ੍ਰਖ
ਮੀਐਸਾਪਾਹਿ॥ ... ਆਤਮੋਹਕੀਦੇਹਰਚੀਜਗਦੀਸ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸ
ਨਮਹੇਸਤਹਿਸਾਜਕਿਆਸਭੁਖੇਚ॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਦੇਵਤਾਸਭਭੁਛਰਦੇਹੀਮਾਹਿ
॥ਸਾਹਿਬਸਭਾਲੀਸ੍ਰਿਸਟਕਾਭੁਖਲਭੁਸੇਖਾਹਿ॥ਜੋਸਮੇਰਹੀਖੰਡਕੀਪੰਡੋਹੀ
ਵਿਚਕੀਨ॥ਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿਆਸਾਹਿਬਕਰਿਤਸਿਦੀਨ॥ਚਾਰਪਦ
ਰਿਥਸਗਲਗੁਨਨਮਦਾਨਇਸਨਾਨ॥ਸਤਿਨਾਮਅਕਾਲਪੁਰਖਕਾਮੰਤੀਮਕਿ
ਆਤਬਦਨਾ॥ਇਹੁਹੀਭੂਮਤਾਰਸਏਨਿਸਾਇਨਜਪਰਮੀਤ॥ਇਆਹਉਹਉਕਰਉ
ਰਿਆਭੁਈਬਾਧਿਬਪ੍ਰੀਤ॥ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਬਣਿਸਧਿਜੋਸਿਧਾਨਬਾਹਰਹੋਇ॥
ਸਿਧੇਕੋਅਪੁਠਭਾਇਆਤੁਲਿਆਨੂੰਬਾਹਿਰੋਇ॥ਅੰਦਰਿਕਕੇਭੂਤਭੂਬਾਹਿਰਤਉ
ਮੈਹੋਇ॥ਕਿਉਨਹਿਸੋ ... ਦਾਈਅਹਿਤਕਬੀਰਨਛਾਡੈਤੈਗਿ॥ਮੁਰਸਦਸਰਨੀ
ਜੋਪਵਹਿਕਦ ... ਕਰਾਇਤਬਰਖਦਾਇਤੇਪੂਰੀਲਿਖੀਮਟਾਇ
॥ਸਿਦਾਮਾਭਗ ... ਬਿਰੂਤਬਤਾਇਆਪਰਾਤਲਾਗਾਇਮਹੀਨਜਬ
ਤਬਮਸਤਕਲਰੇਆਹਿ॥ਭਿਲਟਾਧੇਲਖਸਮਕਾਕਦਮੋਸੀਸਟੁਕਾਇ॥ਸਿਰ
ਤਲੇਪੈਰਉਪਰਹਿਤਬਮਾਰਗਸਿਧਾਪਾਇ॥ਹਉਮੈਛਡੇਜਾਪਸਬਦੁਤੂਜਾਪੁ
ਕਰੇਇ॥ਫਿਰਕਮਨਲਾਗੂਹੋਇਤਿਸਮਿਧਾਲਿਖੇਪਹੋ॥ਫੁਲਾਬੁਰਾਦਾਬਿਲੇ
ਖਬਾਤੇਤੋਲਿਖਪਾਇਆ॥ਬੁਰੀਬੁਰਾਮਟਾਇਆਸੁਭਖਸੋਭਇਆ॥ਜੀਸਨਿ
ਦਾਇਆਏਹੁਫਲਸੁਣਹੋਰੁਕਨਦੀਨ॥ਹਿਣੀਮੇਟਈਉਰਬਿਮਨਤੇਕਰਪੂਜਕ
ਲਾ॥ਪੰਚਤਤਪਰਵਾਣਕਰਿਛਿਦਾਸਚਿਮਿਲਾਇ॥ਸਭਦਾਸੀਸਾਨਿਵਾਇਆ
ਧਰਤੀਅਰੋਆਇ॥ਜਿਸਕਾਬੁਧਮਨਕਰੀਸੋਈਭਇਆਸਤਾਨ॥ਨਜੀਕ
ਨਾਮਰਸਕਹਿਆਤਸਾਵਚਹੋਰਾਨ॥ਦੁਬਮਸੁਹਿਬਦਾਕੇਰਿਆਗਏਕਰੋ
ਦੇਸਖਾਜਮਦੰਡਸਿਰੋਨਉਤਰੇਆਈਐਜਾ ... ਭੂਖਾਸਾਹਿਬਦਾਇਹੁਭ
ਕਾਹੈਪੇਰੀਪਉਣਨਛੋਡ॥ਸਤਵਾਰਤਾਰੀਆਉਮਤੀਕੇਤੀਕੇਤੀਲਖਕਰੋੜ॥

Namdhari Elibrary   NamdhariElibrary@gmail.com

ਧਰਤੀਮਥਾਟੇਕਿਆਕਾਜਸੁਹੇਲੇਹੋਇ॥ਜਾਪਹੁਲੇਤੂੜੀਆਮੋਤੀਆਂਪੌਛਿਐਮੰਗੇਲੇ
ਇ॥ਜਿਰਮੁਕਦਰਾਂਦੇਲਿਖਿਆਮਥਾਟੇਕਾ॥ਮੁਹਰਉਪਠੀਵੇਦਅਨਿਦਿਆਸਿਧਾ
ਲੇਖਾ[illegible]ਆਸੇਪਰਵਾਨਾਇਸੋਮਿਲਣਵਾਰਿਆਈਆਂਦ
[illegible]ਦਰਰਖੀਐਧਰਤੀਸੀਸਨਿਵਾਇ॥ਕਰਾਇਤਬਾ
[illegible]ਵਡਾਪਾਣੀਜੀਉਹੈਜੀਆਜੀਉਕਹਾਇ॥[illegible]
[illegible]ਪਾਣੀਓਂਆਮਾਨਸਰਹੰਸਾਂਚੋਰਾਗਾਇ॥ਨਉ
ਸੇਨਦੀਨਿਡੰਨਵੈਸਪਤਸਮੁੰਦ੍ਰਵਹਾਇ॥ਪਾਣੀਧਰਤੀਹੇਠਹੈਉਤੇਧਰਤਧਰਾਇ॥
ਧਰਤੀਉਤੇਅਸੰਖਜੀਉਹਿ[illegible]ਮੂਲਨਖਾਇ॥ਪਾਣੀਅੰਦਰਏਹੁਗੁਣਅੰਤਵਹੀ
ਨਵਾਇ॥ਸੀਸਨਿਵਾਇਉਸਧਰਤੈਨੋਕਈਉਸਨਾਹਿਤੂਬਾਹਿ॥ਬੂੰਦਅਕਾਸੋਂਉਘੜੈ
ਨਿਵੈਧਰਤੀਅਰੋਆਇ॥ਆਪਣਾਆਪਸੰਕੋਚਕੈਵਿਚਲੈਂਦੀਧਰਤਸਮਾਇ॥ਤੂ
ਸਭੁਣਹੈਪਵਣਦਾਸੁਣੋਮੇਰੇਮਿਤਾ॥ਮਾਨਿਹਿਤਸੀਸਨਿਵਾਇਦਾਧਰਤੀਅਬੀਨ
ਤਾ॥ਧੂੜੀਵਾਰਨਆਵਦਾਕੇਹਾਵਡਾਭਲਾ॥ਖੂਬਧਰਤਕੀਮੇਲਕੈਜਾਦਾਮੁਹਤੇਮਲਾਦੇ
ਵਅਲਾਹਿਕਾਰਦਿਸਮਥਾਤੇਉਚਾਹੋਇ॥ਨਿਵਿਆਅਗੇਧਰਤਦੇਲਗਾਦਿਸੇਸੋਇ
[illegible]ਧਰਤੀਕੂਪਾਇ॥ਇਸਬਿਧਿਸਾਚਿਵਜਾਇਕੇਕੀਅ
[illegible]ਸੇਉਚਾਆਪਜਣਾਇ॥ਸਿਰਨਿਵਾਇਧਰਤਨੂੰ
[illegible]ਅਹਿਭਾਰਿਭਾਰਿਮਿਟੀਛੱਜਾ॥ਅਜੇਨਸੀਸਨਿਵ
[illegible]ਤਸਬਹੀਨਿਲੱਜਾ॥ਜੋਪਾਣੀਉਤਿਮਾਰੀਅਹਿਤਦੇਨਿਵਾਇਸੀਸਾ॥ਬ
[illegible]ਅਤਿਆਤਸਵਿਡੀਨਿਗੁਰੀਚੀਰਾ॥ਆਤਸਜਿਰਨਵੋਸਾਕਿਉਖੁਰਜੀ
ਲਿਖਿਆਤਾਹਿ॥ਸੁਣੋਸਾਨਿਆਂਸਚਦਾਲਾਈਐਮਨਕੈਮਾਹਿ॥ਅਵਲਭਾਇ
ਆਮਕਾਰਜਬਖਾਹਿਸਕਰੀਖੁਦਾਇ॥ਪੰਜਤਤਉਤਪੰਤਕਰਿਛਿਵਸਥੀਮ
ਲਾਇ॥ਬਾਦੀਆਂਬੀਆਤਸੀਚਉਬੀਖਾਕਸਰੂਪਾ॥ਮਾਇਅਕੁਦਰਤਿਇਕੋ
ਇਨਮੈਨਾਹੀਭੇਦਾ॥ਭੇਦਕੀਏਦਿਖਿਆਦਮੀਕਿਥਕਾਰਿਬੇਦਕਤੇਬਾ॥ਅਵਲਖ
ਖੁਦਾਇਸੀਜਿਸਦਾਰੂਪਨਰੇਖਾ॥ਸੂਰਤਮੂਰਤਿਨਾਹਿਕਛੁਰਹੇਅਦਿਸਅਲੇਖ
ਦਰਨੈਚਿਹਨੈਬਾਹਰਅਲਖਨਲਿਖਿਆਜਾਇ॥ਸੁਣੀਐਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀ
ਸਭੁਨਾਨਕਕਹੇਆਲਾਇ॥ਖਾਹਿਸਕਰੀਖੁਦਾਇਜਬਸਾਜਿਆਕੁਦਰਤਰੂਪ
ਆਖਿਆਰੁਕਨਦੀਨਾਇਤਬਾਫਿਰਬੀਐਅਲਖਸਰੂਪਾ॥ਕੁਦਰਤਿਭਈ
ਮਜੂਰਤਬਤੀਨਸਰੂਪਉਪਾਇ॥ਬਾਦੀਆਬੀਆਤਸੀਮੌਣਇਆਲਏਬਨਾਇ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਤਿਹਿਕੀਐਪਰਗਟਸਰੂਪਾ॥ਤਿਤਾਸਭਇਕਤੀਆਭਤਿਜੀ
ਤੇਜਗਪਤਿਭੂਪਾ॥ਫਿਰਮਾਇਆਮਨਮਹਿਧਾਰਿਆਕੁਛਕੀਜੈਹੋਰਅਕਾਰਾ॥ਕਾਮ
ਮੋਹਨਿਦ੍ਰਾਲਜਾਮਾਨਸਰੂਪਸਵਾਰ॥ਤ੍ਰਿਜੇਕਾਨਹੁਮੇਲਕਰਥੀਨਦੈਤਸਰੂਪਾ॥ਅਧ
ਕੈਟਿ[illegible]ਨਾਰੀਤ੍ਰਿਤਿਸਰੂਪਾ॥ਨਰਨਾਰੀਮਨਸਭਾਇਆਜਿਨਕੀਤੇ
[illegible]ਮਨਭਾਹਿਨਾਮਧਰਮਹਾਂਵਛੀਅਵਤਾਰ॥ਜਾਕੀਰਿਸ਼੍ਰਕੇਰਹੂਕਾ
[illegible]ਸਾਤੇਹੀਸਤਦੀਪਕਰਿਮਹਾਰਾਜਨਰਿਦਾ॥ਦੂਤੀਆਸਾਜੋਅਧ
ਕੈਟਿਦਾਨੇਧਰੀਬਿਲਾਈ॥ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਜੋਜਨਸਹੰਸ੍ਰਬਢਤਾਉਪਰਜਾਇ॥ਤਬਮਾਇ
ਆਮਨੇਬੀਚਾਰਿਆਕਾਭਇਆਇਹੁਮੂਤਾ॥ਹਉਰਚਨਾਸੰਸਾਰਕਉਇਸਰਬਖਾ
ਇਹੋਕੂਟਾ॥ਮਾਇਆਦਾਨੇਰੁਹਰਣਹੋਵਨਲਾਗੀਮਾਰ॥ਛਡੀਜੁਗਲਤ੍ਰੇਰੇਹੋਬਤ੍ਰ
ਹੂਆਪ੍ਰਿਤੂਲਾਰ॥ਮਧਕੈਟਕੇਸੀਸਕੋਕਾਟਿਆਚੱਕ੍ਰਸਾਰ॥ਕਨੋਤੇਵਹਿਨਿਕਲੀਮੇ
ਧਾਹਰਿਹਰਿਕਾਰ॥ਚਿਕਨਾਈਜਲਪਰਤਰੀਤਬਭਈਮੇਦਨੀਰੂਪਾ॥ਮਇਆਮ
ਨਸੋਹੇਇਤਬਦੇਵਥਪੇਨੇਸੂਤਾ॥ਪੰਚਤਤਪਰਵਾਣਕਰਫਿਰਕੀਆਸਗਲਾਸ
ਜਾ॥ਤਬਮਾਇਆਸਨਸੇਕਹਿਆਜਾਇਕਰਹੁਤੁਮਰਾਜਾ॥ਸਿਰਪਰਿਮੁਕਟਿ
ਬੰਧਾਇਆਮਾਥੇਤਿਲਕਚੜਾਇ॥ਫਿਰਉਪਰਛਤ੍ਰਫਿਰਾਇਆਵਰਦਿਤਾਮਹਾ
ਮਾਇ॥ਅਬਹਲੜੁਮਾਰਾਰਾਜਹੈਜੁਗਾਜੁਗੀਤੁਮਾਹਿ॥ਤੁਮਾਰੇਸਾਨੀਤੂਸਰਾਹੋਰਿ
ਜਗਮਾਹਿਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤੀਨਹੁਗੁਣਾਬੁਲਾਇਕਹਿਆਭਆਕੀਨੀਮਾਇ॥ਸੀਸ
ਨਿਵਾਉਠਿਤੁਮਾਨਸਅਗੈਜਾਇ॥ਇਨਹੁਸੀਸਾਨਿਵਾਇਆਤੀਜੇਦੀਨਫੇਰਿ
॥ਤਤੇਭਾਇਅਸੈਤਾਨਜਗਸਭਨਮਹਿਦੇਫੇਰਿ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ਬ੍ਰਭੂਪਣੀਏਪਤਾਮ
ਤਾਪਰਤਮਹਤਾ॥ਭਇਆਸੈਤਾਨੀਅਤੁਸੀ॥ਤਿਸਤੇਦਿਤਾਸਟਾ॥ਮਿਰਤਲੋਕਕੇਵਿ
ਚਰਹੇਤ੍ਰਿਸਤਨਜਾਣਪਾਇ॥ਜਬਸਿਰਿਕਿਰਿਪਹੁਚੇਭ੍ਰਿਸਤਕੋ॥ਫਿਰਦੇਵਨਮੋਰਾਫਿ
ਰੁਣਿਆਤਸਜਗਤਜਲਾਇਆ॥ਬਚਨਨਪਾਇਆਕੋਇ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ
ਦੁਇਜਲਮਲਮਾਟੀਹੋਇ॥ਖੁਸਾਉਮੋਆਤਸੇਖਾਕਕਰੇਪਲਬੀਚ॥ਕਿਸਨੂੰ
ਨੇਜਗਤਕਉਭਇਆਨੀਸਨੀਮੀਚ॥ਤਮਪਕੇਸੰਗਆਤਸੇਤ੍ਰਿਸਦਿਭਨੀਸੈਤ
ਨਾਆਖਿਆਤਿਪਤਅਗਮਹੋਇਪਾਛੈਉਪਸੇਕਾ॥ਕਮੈਤੂਪਮਲੀਨਹੋਇਕਰੇ
ਕੋਰਸੂਭਰਾ॥ਖੇਸਬਗਨੀਨਸੁਝੈਕਰਨੇਲਗੋਭੂਗ॥ਅਹੰਪਾਪਨੀਅਗਨਕ
ਹਕਹਾਂਨਹੀਠੌਰ॥ਜੇਤੇਮਾਨਸਦੇਵਤਾਸਭਨਖਵਰਦੀਓਰ॥ਅੰਦਰਬਾਹਰਮਰਗੀ
ਲਖਚਉਰਾਸੀਮਾਹਿ॥ਕਿਸੈਬੋਲੀਕਿਸੈਅਗਲੀਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਧੰਨਪਰਤੀਸਾਤਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੁਰੂਫਿਰਆਖਸਲਈਮਿਲਾਇ॥ਇਤਨੇਅਉਗਣਜਾਣਖੇਜਰਨਚਿਤਵਿਸਾਇ॥ਐਸ
ਸਤਗੁਰੂਪਰਤਰੀਗੇਹਚਰਣਤਲਲੀਨਾ॥ਉਪਰਫਿਰਦੇਜੀਆਜੰਤਦੁਖਨਕਤਰਾਦੀਨਾ॥
ਨਿਸਦਿਨਧਰਹਿਪੈਰਦਖਣਸੂਰਚੰਦਦੁਇਰਾਇ॥ਜਿਨਾਦੇਜਾਣਜੀਅਜੰਤਰਹਿਦੇ
ਛੇ [illegible] ਸਿਰਨਿਵਾਇਆਧਰਤੀਅਰੋ [illegible] ਬਹੁਤਾ
[illegible] ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਜੇਤੇਰਿਖੀਮੁਨੀਸਰਹੋਇਬਹੁਤੇਆਵਿਤਾਰ॥ਪੀਰਿ
ਪੈਯੰਬਰਅੌਲੀਏ [illegible] ਸਾਲਾਰ॥ਤਿਨਾਭੀਸਿਸਨਿਵਾਇਆਧਰਤੀਅਰੋਆ
ਇ॥ਧਰਤੀ [illegible] ਗੁਰੂਸਭੁਲਈਸਮਾਇ॥ [illegible] ਪਾਵੈਧਰਤਰੀਜੋਧਰਤੀ
ਹੋਇਸਮਾਏ [illegible] ਕੀਨਿਕਟਨਾਆਵਈਦੋਜਕਸੰਦੀਭਾਇ॥ਧਰਤੀਵਿਚਸਮਾਈਅਨ
ਜੋਗੀਤੇਸਾਨੇਆਸ॥ਸੂਰਬੀਰਵਰੀਅਮਵੀਖੁਰਨਕਰਦੀਆਸ॥ਧਰਤੀਉਤੇਬੈਠ
ਕੇਜੋਜੋਸ [illegible] ਹੋਵੇਕਾਮਨਾ [illegible] ਵਿਹਿਉਵੇਰ॥ਮਰਨਾਭੁਲਾਉਸਨੂ
ਦ [illegible] ਜੀਆਜੰਤਵਰਸਾਇ॥ [illegible] ਰੋਜੁਵਾਲ [illegible] ਧਰਤੀਵਿਚਸਮਾਇ॥ਜੇਕੋਧ
ਰਤੀਹੋਇ [illegible] ਧਰਤੀਕ [illegible] ਸੋਇ॥ਜਿਤਜਿਤਧਰੇਉਹਚਰਨਕਉਤਿਥਤਿਥਪਾਵਨਹੋਇ
[illegible] ਧਰਤੀ [illegible] ਲਿਵੈਨਲਗੈਸੋਇ॥ਜੇਕੋਧਰਤੀਦੇਹਿਵਿਚਿਰਾਖਲੈਧਰਤੀਹੋ
ਇ॥ਧੀ [illegible] ਧਰਤੀਧਰਮੁਸਾਧੂਕਰਨਿਜੁਹਾਰ॥ਜਾਚਰਨੁਚਰਨਾਸੂਝਨੂਮੁਖਤੇਲਾਇਨਬਾਰ
[illegible] ਉਰਿਨਿਜਿਉਪਾਰਸਪਥਰਮਾਹਿ॥ਅਚਿਨਛੇਤੀਧਾਤਨੇਕੰਚਨਕਨ
ਕ [illegible] ਜਿਸਸਪਰਸਪਾਵਿਚਹਿਨਾਹਿ॥ਅਪਣਾਮਰਮੁਨਦੇਵਨੀਗਪ
ਤਿ [illegible] ਨਾਹਿ॥ਚੰਦਨਬਾਵਨਿਆਖੀਐਰੁਖਾਉਵੇਹੋਇ॥ਅਪਣੀਮਸਕੋਸਾਂਸਰੁਖਚੰ
ਦਨਕਰਦਾ [illegible] ਜਾਤਿ ਜਗਵਿਚਿਰਹੇਮਰਮੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥ਜੋਇਕੁਇਆ
ਕਰਮੰਗੀਐਸੋਈਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕਾਮਧੇਨਜਗਵਿਚਰਹੇਮਰਮੁਨਕੋਈਪਾਇ॥ਛੇਵੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ [illegible] ਦਿਵਾਹਿ॥ਸਾਧੂਜਗਵਿਚਿਆਖੀਐਜਗਹਿਦੇਵ
ਵਿਚਾਹਿ॥ਅਪਣਾਆਪਛਪਾਵਹੇਕਿਸੇਨਆਪਲਖਾਇ॥ਸਾਇਆਵੇਖਿਉਦਾਸਹੋ
ਇਅਚਰਜੁਬਾਜੁ॥ਮਾਇਆਧਾਰੀਭੁਰਮਦੇਸਕੇਨਕੋਇਪਛਾਣ॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਪੈ
ਦੇਸਬਦਿਬਕੇਲਿਵਲਾਇ॥ਖੋਜਾਕੁਖੋਜਤਿਪਾਈਐਸਹਿਜਸੁਭਾਇ॥ਭੇਖੀਸਾਧਨਧ
ਐਸਦੇਜਗਤਨੂਹਾਥੁ॥ [illegible] ਸਬਦਅਪਾਰ॥ਸਾਧੂਐਸੁਨਸਬਦ
ਜਿਹਸੂਜਾਹਿਸਭਿਲੋਇ॥ਜਿਸਪਰਾਪਤਿਤਿਸਮਿਲੈਇਹੁਮਤਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਅਵਲਿਅਵ
ਲਇਹੁਭਇਆਸੁਣੀਐਗੁਰਨੁਸਦੀਨਾ॥ਕਹੀਅਸਿਖਆਦਿਮਾਤਸਦੇਪੁਛੇਸਿਨਾਕਹੀ
ਅਸਿਖਕਿਆਮਤਾਪਰਲੋਅੰਤਨਪਾਉ॥ਜੈਸੀਖਿਆਮਤਨੁਹਦੀਹੋਰਹੋਈਅਪਿਰਅਪ

ਗਾਕਿਤੀਹੋਈਆਕਿਆਸਤੀਕਿਛੁਕੀਆਨਜਾਇਸੁਮਾਰੁ॥ਆਦੀਅੰਤਨਪਾਈਆਹੈਬੇਕੀ
ਮਤਿਅਵਤਾਰੁ॥ਰਓਪਤਿਬਸੀਧਰਤਹੈਰੋਗਵਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਪਾਸਾਹਬਖਦਾਇਦੇਜਿਉਭਾਵੈ
ਤਿਉਦਾਰ॥ਪ੍ਰਗਮਾਈਪਿਛਪੈਦੇਵਿਰਕਚੈਦਿਸੈਭਾਰੁ॥ਨਾਨਕਆਖੈਰੁਕਨਦੀਇਹੁਸੁਰਤਿ
[illegible]ਪਿਛਲੀਸੁਪਨਹਿਵਿਚੋਆਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਿਕਰਿਬਹੁਤਿਵਿਚਾਰੀਆਬੇ
[illegible]ਤਾਰੁ॥ਜਿਨੇਕਤੇਬਾਆਖਿਆਆਦਮਕਾਦੀਦਾਰੁ॥ਵਿਚਦਸਤਾਨਾਪਿਛ
[illegible]ਸੁਮਾਰੁ॥ਅਵਲਾਅਵਲਾਆਦਮੀਇਸਬਿਧਿਕੀਆਖੁਦਾਇ॥ਆਦਮੋਸਾ
[illegible]ਕੀਟਹੁਦੈਤਉਪਾਇ॥ਜਿਤਿਦਿਹਸਾਜੀਜਿਸਟਰਖਿਤਬੋਦੇਨਹੁਜਮੇਰ
ਹਿਇਕਦਾਨੇਇਕਦੇਵਤੇਦੈਂਗਵਿਰੋਦਕਰਾਹਿ॥ਜਬਾਅਵਲੁਸਾਜਿਆਆਦਮੀਤਬਿਰਮ
ਦਮੁਹੋਈਨਾਲਿ॥ਵਜਨਿਸਿਰਸਾਹੀਛਤ੍ਰੀਪਕੇਲੋਸੰਭਾਲਿ॥ਜਿਸਦਾਹੈਆਵਜਨਦੋਮੁਤ
ਬਾਆਦਮਕੇਵਡੂਹੋਇ॥ਨਾਨਕਆਖੈਰੁਕਨਦੀਸਾਹਿਬਅੰਤਨਕੋਇ॥ਸਾਹਿਬਕਿਸੇ
ਨਦੇਖਿਆਸਭੁਕੁਦਰਤਿਕੀਏਬਣਾਇ॥ਕੁਦਰਤਿਅੰਤਨਪਾਇਆਸਭਲਿਖਿਪੜ੍ਹਿ
ਥਕੀਗਾਇ॥੪੪॥ ॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾਵਦੀਨਸੂਰਾ॥
ਆਖੈਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਣੀਐਨਾਨਕਪੀਰ॥ਰਬਿਜਿਉਕਰਆਦਮੀਸਾਜੀਅਭਿ
ਆਖੀਸਚੁਤਦਬੀਰ॥ਆਦਮੀਮਾਲਿਆਬਖਸਕੀਲੈਆਇਆਇਸਜਹਾਨਾ॥ਭੁਸੀ
ਭੂਗਆਪਣਿਆਭੁਗਸੀਆਪਿਛੈਕਹੋਇਆਨਾ॥ਬਡੇਤੁਮਾਰੇਕਦਰਤਨਿਤੁਮਕਿਥੋਉਪ
ਜੈਆਇ॥ਅਵਲੁਆਖਰਸਭੁਕੋਹੋਤਬਿਦਿਲਦਾਖਤਰਾਜਾਇ॥ਤੂੰਸਾਹਿਬਹੈਕਰਾਮਾਤਿ
ਦਾਤੁਹਿਪਾਈਪੂਰੇਖੁਦਾਇ॥ਹੋਰਦਿਤੀਕਿਸੈਨੂੰਆਦਮੀਤੋਕਿਸੈਆਇ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬ
ਹੈਕਰਮਾਤਦਾਆਪਣੇਸਿਰਖੁਦਾਇ॥ਕੋਹੈਜਰਾਫਤਿਆਦਮੀਜਿਸਕਹੈਵਡਾਸਭਕੋ
ਇ॥ਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਦੇਅਵਲਇਕਖੁਦਾਇ॥ਦੂਜਾਨੂਰਮਹੰਮਦੀਜੋਖਾਸਾਖ
ਰਕਹਾਇ॥ਇਕੋਆਇਆਦੀਨਜਹਾਨਵਿਚਿਜਬਾਤਿਕੀਤੋਸੁਦੀਨਾ॥ਪਿਛੋਥੀਆਉਮਤੀ
ਤਿਨਾਦਾਸਿਉਸਰਾਹਸਕੀਨਾ॥ਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕੁਰਾਨਦੇਅਵਲਇਕਖੁਦਾਇ॥ਦੂਜਾਨੂ
ਰਮਹੰਮਦੀਜਿਨਿਚਾਨਣੁਕੀਤਾਆਇ॥ਇਹੁਸਭੁਗਲਾਂਖੋਲਕੇਆਖਹੁਨਾਨਕਪੀਰ॥
ਆਪੋਆਪਣੇਮਜਬਦੀਸਭਕਹਿਦੇਹਨਤਕਰੀਰ॥੪੫॥ ॥ਜਬਾਬਨਾ
ਨਕਸਾਹਸੂਰਾ॥ ॥ਆਖੈਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦਪੀਰਰਬ
ਜਿਉਕਰਿਆਦਮਸਿਰਜਿਆਸਭਿਆਖੀਕਰਿਤਦਬੀਰ॥ਜਬਹੋਆਹੁਕਮਖੁਦਾਇ
ਦਾਤਬਕੁਦਰਤਿਆਦਮਕੀਨਾ॥ਰਬਿਹਿਕੋਆਦਮਸਿਰਜਿਆਜੋਸਾਰੇਦੀਨਬੇਦੀਨ
ਆਦਮਮਾਨਸਇਕਹੈਦੂਈਵਿਚਅਗਿਆਨਾਵੇਤੁ॥ਅਗੇਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦੀਬਾਕੀਮਸਲ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਫੇਰਿ॥ਅਵਲ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਸੀ ਦੂਜੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਨਾ ਬਾਦੀਆ ਬੀਆ ਤਸੀ [illegible]
ਕੀਨੇ ਤੀਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਏ ਤੀਨ ਗੁਣ ਤੇ ਹੋਇ॥ਸੇ ਮੂਰਤਿ ਮਾ ਲਾਇ ਕਰ ਹੋਆ
ਮਾਨੀ ਹੋਇ॥ਨਾਲ ਬਰਕਤ ਰਾਬ ਦੀ ਇਹ ਤੀਨੇ ਜਗੁ ਪੈਮਾਇਸ॥ਚਉਥੀ ਕਾਨੀ ਮੇ ਲਕੋਆ ਨਜ
ਪੈਦਾਇਸ॥ਮਨ ਸਰੂਪ [illegible] ਹੋਆ ਸੁਣਾਇਸ॥ਅਰੋ ਸੁਣੀਐ ਪੀਰਜੀ
ਆਖਿਆ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਸੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ [illegible] ਏ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇ ਅਗਵਾਨ॥ਪਾਰਬਤੀ
ਤੇ ਲਛਮੀ ਜਾਣਿ ਇਨਾਲ ਪਰਵਾਣ॥ਛਲੋ ਏਹੁ ਪਜੇ ਏ ਦਿਬ ਤੱਤ ਸਰੂਪ॥ਤਤੇ ਉਲਦੀ
ਆਖੀਐ ਨਿਜ ਹੋਏ ਦੇਵ ਸਰੂਪ॥ਮਾਨਸ ਹੋਏ ਮੇਲ ਤੇ ਏਹ ਅਲਾ ਨਿਤ ਕਰਾਇਸ॥ਆਦਮ ਹੋਏ
ਸਿਫਲੀ ਸੁਣਹੁ ਬਹਾਵਦ ਸਾਹ॥ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਜੇ ਸੂਰਤਾ ਕੂਪ ਬਿਸਨ ਨਿਭਾਏ ਆਇ॥ਕਰੇ ਸੀ
ਘਾਰਾ ਮਹਾਦੇਉ ਜਿਸ ਆਤਸ ਕਰ ਹੇਜਨਾਇ॥ਚਉਥੀ ਕੁਦਰਤਿ ਰਬ ਦੀ ਸੰਗੀ ਮਹਿਆ ਨੂੰ
ਖੁਦਾਇ॥ਸਾਰੇ ਖਾਲਕ ਖਲਕ ਦੇ ਰਬ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਏਵਣਾਇ॥ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਜੇ ਸੰਸਾਰ ਨੋ ਬਾ
ਇ ਬਿਸਨ ਬਹੇ ਦੀਵਾਨਾ ਕਰੇ ਭੂੰ ਡਾਰਾ ਮਹਾਦੇਉ ਜੋ ਖਾਏ ਸਭ ਜਹਾਨ॥ਤਬ ਹੋਆ ਹੁਕਮ
ਤ੍ਰਿਹਾਨੇ ਭੀ ਮਜਾਇ ਕਰੇ ਸਭ ਕਾਜ॥ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਆਸਣੇ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ਕਰਨ ਬਾਕੀ ਤੂ
ਖਮਜੇ ਆਦਮੀ ਫਿਰਤਿ ਸਦਾ ਸੁਣਾਇਆ॥ਜੋ ਸਾਜਿਆ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪ ਤੇਜ ਨੂਮਾਨ
ਸਣ ਨਕਨਾਮ॥ਫਿਰ ਆਖਿਆ ਕੀਨੇ ਸਕਤਨੇ ਸੁਣ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪੂਤ॥ਤੂ ਸਭ ਤੇ ਉਤ
ਮ ਸਾਜਿਆ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਭਉਨਾ ਸੀ ਹੁਤਾ॥ਮਾਇਆ ਐਸਾ ਵਰਿ ਦੀਆ ਮਨਸ ਚਰ
ਨੀ ਲਾਇ॥ਅਪਰ ਏ ਅਲੋਪ ਹੋਇ ਜਲ ਕੇ ਵਿਚ ਸਮਾਇ॥ਅਵਲ ਹੋਇਆ ਆਦਮੁ
ਰਖ ਦੂਤੀ ਏ ਮਾਇਆ ਕੀਨਾ॥ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਹੋਇਆ ਵਾਸਦੇਉ ਚਉਥੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚੀਨਾ॥ਪੰਚਮੇ
ਹੋਆ ਮਹਾਦੇਵ ਛਿਵਾ ਕੰਸ ਪਉਪਾਇ॥ਕੰਸ ਪੋਰ ਵਸਾ ਸਿਉ ਪਜਿਆ ਸਿਕ ਸਬਤ ਸਰੂ
ਪ ਕਹਾਇ॥ਸੂਰਜ ਤੇ ਮਨ ਉਪਜਿਆ ਮਨਸ ਪਰਿਆ ਨਾਮ॥ਮਨ ਤੇ ਕੂਰਸੀ ਬਹੁ ਭਈ ਓ
ਹੇ ਨਜਾਈ ਨਾਮ॥ਸੂਰਜ ਕੁਲ ਤੇ ਰਘੁ ਭੇਆ ਰਘੁ ਬੰਸ ਭਇਆ ਰਾਮ॥ਰਾਮ ਬੰਦ ਕੇ ਦੂ
ਇ ਸੁਤ ਲਵ ਕੁਸੁ ਤਿਹ ਨਾਮ॥ਏਹੁ ਹਮਾਰੇ ਬਡੇ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਵਤਾਰ॥ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਘਰ
ਉਪਜੇ ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਅਵਤਾਰ॥ਸਤਜੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪਰੋ ਕਲਜੁਗ ਚਾਰ [illegible]
ਜਾਨੇ ਸਭ ਕੋ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨ॥ਸਤਜੁਗ ਕੀ ਗਿਣ ਆਰਜਾ [illegible]
ਗ ਸਤ੍ਰਹ ਲਖ ਅਠਾਸੀ ਸਹੰਸ ਸਤਜੁਗ ਕਾ ਸੁਮਾਰ॥ਬਾਰਾਂ ਲਖ [illegible] ਨਵੇ ਸਹੰਸ
ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ ਪ੍ਰਮਾਣ॥ਆਠ ਲਾਖ ਚਉਸਠ ਸਹੰਸ ਦੁਆਪਰ ਭਇਆ ਜਾਨ॥ਚਾ
ਲਖ ਬਤੀਸ ਹਜਾਰ ਕਲਜੁਗ ਕੀ ਮਾਨਿਆ ਵੀ॥ਇਕ ਦੂਜਾ ਲਖ ਉਪਦੇਸ ਜਾਨੀ ਸਭ
ਰੈ ਜੁਗ ਮਿਰਜਾਦਾ॥ਚਾਰ ਜੁਗ ਇਕ ਚਉਕੜੀ ਭਈ ਬਹਾਵਦੀ ਪੀਰ॥ਜੁਗ ਬੀਤ ਹਬ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਰਿੰਚਿਕਹੀਇਕੋਹੋਵੈਇਭੁਤਗੀਗੋਰਿਸਸਭਕੇਅੰਦਰੁਇਕੁਅਠਈਮਰਸੀ
ਤਬਿਬ੍ਰਹਮੇਇਕਰਾਤਿਦਿਨਗਿਣਤੀਕਰਬੀਚਾਰੁ॥ਜਬਬ੍ਰਹਮਾਮਰੈਹਜਾਰਇਕਤਬਿ
ਮਹੀਬਿਸਨਇਕੁਹੋਇ॥ਜਬਬਿਸਨਬਾਰਹਿਲਖਮਰੈਤਬਰੁਦ੍ਰੁਅਰਧਪਲੋਹੋਇ॥
ਜਬਿਜਾਰਹਿਰੁਦ੍ਰਬਿਬੀਤਹੋਇਇਕਨਿਮਖਹੋਇਮਹਾਦੇਉ॥ਜਬਈਸਰਬੀਤੇਹ
ਜਾਰਇਕਮਾਸਕਤਅਉਤਾਰ॥ ਜਬਸਕਤਸਹੰਸਇਕਮਰਹਿਤਬਹੋਵੈ
ਕਲਪਪਰਮਾਣਾ॥ਇਕਪਰਤੁਟੇਕਲਪਬਿਰਛਇਕਪਰਲੈਹੋਇਜਾਨ॥ਸਭਪੰਛੀ
ਰਹਿਕਲਪਬਿਰਛਦੇਤਬਮਹਾਕਲਪਕਹਾਇ॥ਕਿਤੀਹੋਈਆਂਕਿਆਂਮਤੀਕਛਅੰਤਨ
ਸੋਈਪਾਇ॥ਮਾਰਕੰਡੇਕੀਆਰਜਾਚਉਦਹਿਮਹਾਕਲਪਕਹਾਇ॥ਜਬਮਾਰਕੰਡੇਨਿ
ਵਰਤਿਹੋਇਤਬੋਲੇਮੁਸਰੋਮੁਗਿਲਾਇ॥ਸਭਰੋਮਾਸਿਭੁਮਣਿਲਪਲਹਿ॥ਬਹਿਹੰਜਈ
ਕਨਿਮਖਬੀਤਾਇ॥ਜਬਹੋਇਬਿਨਾਸਬਰਹਿੰਸਦਾਬਰਲਭਾਲਿਖਪਲਕੁਕਹਾਇ॥ਬ
ਹੁਲਾਭਰਿਖਸਬਨਸਹੋਇਇਕੁਪਰਮੁਲੰਗੀਖਿਸਾਇ॥ਪਰਕਾਕਮਸੰਗਸਭਗਿਣ
ਇਕਸਾ॥ਸਭਸੰਗਕਢਾਇ॥ਭਸੁੰਗਭੇਗੇਸਭਆਰਜਾਤਬਕੁਰਮਇਕਦਿਨਜਾਇ॥
ਇਕੁਦਿਨਕਾਪਰਮਾਣਇਹੁਤਬਕੇਤੇਬਰਖਬੀਚਰੁ॥ਸਉਬਰਸਕੁਰਮਦੀਆਰਜਾਏ
ਤਮਰਸੀਸਭਸੰਸਾਰੁ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡੁਨਰਹਸੀਤ੍ਰੈਲੋਇਨਰਹਸੀਕਾਇ॥ਲਤਬਗਉ
ਜਤੇਮਾਦਿਲੈਸਭਹੋਸੀਅੰਤਫਨਾਹਿ॥ਤਬਰਹਿਸੀਇਕੁਦਾਇਸਚੁਨਾਨਕਦਰਤ
ਨਾਲਾ॥ਇਹੁਬਨੀਆਦਿਜਹਾਨਦੀਰਖਿਆਹਿਨਿਸਸਦਾਸਮਾਲਾ॥੪੬॥ ਜੋੜ੧੪

॥ਵਾਰਤਿਲੰਗਕੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਲੋਕਾਨਾਲਿ॥ ਸਲੋਕ

॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖੇਹੈ
ਰੂਪਨਲਖਿਆਜਾਇ॥ਜੇਤਕੋ
ਹੀਦੀਦਾਰਦੀਆਖੇਕੋਇਅ
ਲਾਇ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਲਖਮਹਿਤਾਬਚਰਗਹੋਇ
ਆਫਿਰਤਾਬੇਮਸਾਲਾਕਰੇ
ਕਰੋੜੀਰਖੀਆਨਿਰੋਸਨਾਈਸ
ਲਾਰਬਿ[illegible]ਨੀਦੇਖਿਆਰੇ
ਵੇਗਾਕੁਦਰਤਿਕਮਾਲਾਕੁਰ
ਮਹਲੋਨਜਰਪਾਇਚਾਨਣਦੀਝਾਲਾਹੋਇ॥ਰੋਸਨਾਈਸਭਸਦੀਜੋਤਲਲਕੁਬ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]ਰਬਾਰੇ ਦੀ ਦਰਦਾ ਉਸੇ ਉਜਿਆਲਾ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥[illegible]
ਗਿਆ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਸੁਬਹਾਨਾ ਦਰ ਘਰ ਸਚਾ ਸਚ ਨਾਉ ਸਚੁ ਮਹਿਲ ਅਸਥਾਨ
॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਭੁ ਸੁਰਤ ਰਹਿਮਾਨ ਪਾਕ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਸੋਭ ਸਭੁ ਦ
ਰਤ ਦਾ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਸਾਰਾ॥ਸਚੁ ਮਹਿਲੁ ਕੋਈ ਕੁਦਰਤੀ ਚਉ ਗਿਰਦ ਉਸਾਰਾ॥ਦਰਦ
ਜਾ ਦਿਸੇ ਕੁਦਰਤੀ ਭੁ ਸਨਾਈ ਦਾ[illegible]ਕੁਹ ਟੁਲ ਫੁਹੁਕਮੀ ਦਿਕਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇ
ਹੀ ਦਰਵਾਜਿਨ ਹੈ ਅਖਰ ਬਹੁ ਭਾਰਾ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਦਰਵਾਜਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤੀ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਸਭੁ ਹੈਰਾਨਾ॥ਪਰਗਨ ਗਾਰੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਜਨ ਦਰ ਸਬਹਾਨਾ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ਕੁਦਰਤ ਵਜਨ ਨਉ ਖਤੀ ਸੂਲੁ ਪੁਰੇ ਠਗਾਰੇ॥ਇਸ ਰਾਵੀ ਲਵੇ
ਸਤਾਨ ਫੇਰ ਵਾਵਣਹਾਰਾ॥ਸੁਣਨਾਈ ਓਅੰਕਾਰ ਹੋਇ ਜੋ ਵਜਨ ਸੂਲ ਦਾਰਾ॥ਕਿਨਸੀਨ
ਫੀਲ ਦਾਰ ਪਤਨੁ ਈ ਇਕਾਰਾ॥ਲਖ ਵਾਜੇ ਲਖ ਨਉ ਖਤੀ ਕਿਛ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ॥
ਵਜਨ ਵਾਜੇ ਗੈਬ ਦੇ ਖਾਲਕ ਦਰਬਾਰਾ॥ ੩ ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਦਰਿ ਕੀ
ਜਾਣਿ ਖਿਜਾਂ ਦਿਆਂ ਤਰਫ ਜਜੀਅ ਬਦਾਲਾ॥ਵਸਨਿ ਨਾਗੇ ਚਹਲੁ ਤਨਰੇ ਗਰਬ ਹੇਲਾ
ਲਾ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਵਾਜੀ ਸਤੇ ਮਹਲ ਦੇ ਗਉ ਸੁਰਤ ਬਖਦਾਈ॥ਜਾ
ਦੀ ਕਾਮਿਲੀ ਮਹਨ ਤੀਠ ਉਬਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ॥ਇਕ ਬੁਜਰਕ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਹੈ ਨਜਿਨ
ਭਲੀ ਕਮਾਈ॥ਇਕ ਮਹਰਿਬਾਨ ਦਿਲ ਅਉਲੀਏ ਮਨੀ ਮਹਰਿ ਵਸਾਈ॥ਉਨਾ ਦੂ
ਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ਲਿਵ ਇਕ ਲਾਈ॥ਵਜਨਿ ਬੇਗਮ ਸਹਰਿ ਵਿਚਿ ਚਿੰਤ ਨਹ ਕਾਈ
॥੪॥ ਸਲੋਕ ॥ਅੰਦਰਿ ਸਪਾਕ ਸਹਰਿ ਦੇ ਜੋ ਜਿਨ ਸਿਕੇ ਹੀ ਦਰਬਾਰ॥ਰਹੁ
ਗਰੀਬੀ ਬੰਦਗੀ ਪਹੁਚੇ ਪਹੁਚਣਹਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ਕੋਇ ਦਿਸੇ ਬਾਇਸ
ਕੁਦਰਤੀ ਅਤਿ ਬੁਗਸਿਅ ਪਾਰੋ॥ਦਰ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚਿ ਲਣਆ ਪ ਅਸੁਣਿ ਦਰੋ ਅਰੋ
ਖੜੇ ਪੰਜ ਫਰੇਸਤੇ ਲੈ ਚਿਟਿ ਨਿਕੁਰੇ॥ਅੰਦਰਿ ਪਰਤੀ ਸਬਾ ਜਿਰੰਗੁ ਨੂਰਾ ਸਨਾ ਅਪਨੇ
ਕੁਦਰਤਿ ਮਹਲ ਬਲਿੰਡੁ ਹੈ ਦਸਵੈ ਗੋਣਾਰੈ॥ਜਿਤ ਰਾਤ ਰਫ ਸਮਾਲਦੇ ਸਉਹਾ ਦਰਬਾਰੇ॥
੫ ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸਬਜੁ ਬਿਨਾ ਇਤ ਕੁਦਰਤਿ ਸਭ ਇਖਲਾ[illegible]
॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ॥ [illegible]
ਕੁਦਰਤੀ ਸਚੁ ਮਹਿਲ ਅਪਾਰਾ॥ਗਿਰਦ ਦਿਰਉ ਸਕੁ ਮਾਣਦੇ ਗਾਹਿ[illegible]॥
ਕਨ ਗਣੀ ਤੀ ਖਲਦੇ ਤਾ ਜਾਈ ਬਿਸੀਆਰਾ॥ਤਰਹਾ ਸਭੁ ਕੁਦਰਤੀ[illegible]ਸਾਰਾ
ਆਪਿ ਸੰਬਾਹੇ ਪੀਲਿ ਸੋ ਜਿਆ ਪਉ ਜਿਆਰਾ॥ਅੰਤ ਨ ਜਾਪੇ ਮਹਲੁ ਦਾ[illegible]ਸੁਮਾ
ਰਾ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ਪੇਸ ਮਹਲੁ ਤੂ ਬਾਦਰ ਖੜੂ ਸੋ ਚ[illegible]ਰਹਾ॥

ਕੇਤੇਅਮੁਹੋਂਦਾਪੀਰਾਂਆਵਸਭੁਗੁਣਰਾਸਿਕੁਰੋ॥੬॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੇਤੇਕੁਦਰਤਿ
ਸਲਤਾਨੈਪੈਰਦਾਵਿਗਾਰਾ॥ਕੁਦਰਤਿਦਾਸਿਰਿਛਤ੍ਰਹੈਮਸਲਕੁਦਰਤਿਧਾਰਾ॥ਕੁਦਰਤਿ
ਸਿਰਕੁਦਰਤੀਰਹੀਮਸਤਾਰਾ॥ਅੰਦਰਿਸਾਜਿਸਿਕੁਦਰਤੀਕੁਦਰਤਿਸੁਮਾਰਾ॥ਕੁਦਰਤਿਕੀ
ਸਿਰਜਾਪਲੰਘਕੁਦਰਤਿ ਚਉਤ੍ਰਾਰਾ॥ਖ੍ਰਿਸਤਿਨਿਹਾਲੀਕੁਦਰਤੀਆਪੇਬੈਸਣਹਾਰਾ॥ਕੁ
ਦਰਤਿਨੀਲਰੰਗੁਪਹਿਰਾਵਣਭਾਰਾ॥ਭਾਪੀਣਾਕੁਦਰਤੀਸਭੁਸਹਸਿਅਹਾਰ
॥ਕਪੂਰਪੈਪੇਕੁਦਰਤੀਸਭੀਸਿੰਗਾਰਾ॥ਨੂਰਮੁਸਕਸਭੁਕੁਦਰਤੀਕੁਦਰਤਿਹੁਕਮ
ਦਾ॥ਸੇਈਮਹਲਿਬੁਲਾਈਅਨਿਕੁਬਾਖਸਿਮਤਿਰਾਰਾ॥ਜਿਨਾਰਸਿਏਮਨਿਪੈਕਿਰ
ਸਚੁਕਰਾਰਾ॥ਐਨਾਮਹਲਦੇਮਹਰਮਨਿਕਬੁਜਰਗਵਾਰਾ॥ਨਿਰਜਨਕੁਦਰਤਿਬੇ
ਸਿਅਤਿਰੂਪਅਪਾਰਾ॥ਜਉਕਿਆਜਾਇਸਰੰਗੁਸੁਚਪੇਖੇਲਨਹਾਰਾ॥ਕੁਦਰਤਿਬੇਟੀਬੰਦ
ਲਤਨੁਵਰਜੈਦੀਆਰਾ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸੂਰਤਮਾਨਸਰੋਦਸਭਕਾ
ਹਿਰਬਹਜੂਰ॥ਭੂਪਆਜਾਣਿਬਕੁਦਰਤੀਰੰਗਪਲਟੇਨੂਰ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਪਹਿਲੇਮੁਜਰੇਰਾਗਦਿਦਾਭੈਰੋਪਰੀਆ॥ਅਤਿਭੂਤਪਰੀਤਿਲੰਗਹੈਟੋਡੀਜੇਤਸਿਰੀਆ॥ਭੂ
ਪਾਲੀਭੀਮਪਲਾਸਰੀਮਿਠੀਧਨਾਸਰੀਆ॥ਦੂਤੀਐਗਾਵੇਮਾਲਕਉਸਥਾਪਿਅਪਨੀ
ਬਰੀਆ॥ਮਾਲਕਉਸਕੀਰਾਗਨੀਆਸਾਗੂਜਰੀਆ॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੁਆਸਾਵਰੀਮਲ
ਵਾਰਾਮਕਰੀਆ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਮੇਘਮਲਾਇਰਾਗਦੇਖਾਦਿਪਰੀ
ਆਂਲੈਪਾਸ॥ਵਡਿਹੰਸੀਪਰੀਬਿਹਾਗੜੋਸੋਰਠੁਸਾਰੰਗਸਾਥ॥ਮਲਾਰਗਹਿਦੁਇਰਾਗ
ਨੀਆਕਾਨੜਾਰਾਸੁ॥ਮੇਘਰਾਗਕੀਭਾਰਜਾਨੀਰਾਖਿਅਰੋਕਰਅਰਦਾਸੁ॥੧॥ ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੀਪਕਰਾਗਮਹਾਂਬਲੀਪਰੇਮਮਾਤਾਗਾਵੈ॥ਮਉਲੀਗਉੜਿਰਾਕੀ
ਝਰੋਖੇਦਾਗਰੀਸੁਰਲਾਵੈ॥ਵੇਦਕਲੀਕਲਿਆਣੁਜੈਰਾਜੁਨਟਿਆਗਿਠੀਮਲਾਵੈ॥ਸਿਰੀਰਾ
ਗਕੀਰਾਗਨੀਗਉੜਿਸੂਹੀਸੁਹਾਵੈ॥ਮੰਦਰੀਗੌਡਬਿਲਾਵਲੀਕੁਲਵਲਭੋਗਾਵੈ॥ਸਿ
ਰੀਰਾਗਪਰੀਆਂਸਣੇਵਾਰਿਪਹੁਚਾਵੈ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਰਾਗਹਿੰ
ਡੋਲੁਅਨੂਪਹੈਸੰਗਪਰੀਬਿਭਾਸਬਸੰਤੁ॥ਕਿਦਾਰਾਆਭੂਸਿਪਰੀਭੂਖਰੀਮਨਿਤੈਖੰਤ
॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਾਗੁਰੰਗੁਪਰੀਆਸਦਾਸਰੋਵਰਗਾਵੈ॥ਵਜਨੁਵਜੰ
ਤ੍ਰਅਸੰਖਤਾਲਕਛੁਅੰਤਨਪਾਵੈ॥ਵਜਿਬਹੁਤਾਬਿਅੰਤਹੈਮਿਤਕਥੀਨਜਾਵੈ॥ਦਰ
ਹਾਰਕੇਤਰੇਬਿਅੰਤੁਉਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਨੇਕੁਦਰਤੀਦਰਬਾਰਖੜਾਵੈ॥ਨੂਰਦਕਤਨ
ਲਸੁਬਾਹਿਦੇਸਭੁਸਿਫਤਅਲਾਵੈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ॥ਸਿਫਤਿਖਜਾਨ
ਰਖਿਦਾਸਿਫਤੀਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਸਿਫਤੀਬਨੁਰਗਾਦਰਬਾਣੀਸਿਰਕਾਰੁ॥੧॥ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੇਖਸਮਾਇਖਅਉਲੀਏਗਉਸਕੁਤਬਸਬਾਇ॥ਪੀਰਪਖੀਰਫ
ਕੀਰਸਭੁਤੇਰੀਸਿਫਤਸਮਾਏ॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਸਿਫਤਿਕਰਿਕਹਿਬਾਂਗਸੁਣਾਏ॥ਰੋਜਾਸਫਤ
ਸਿਫਤਿਲੈਨਿਤਿਰਹਨਅਪਾਏ॥ਨੂਰੀਪੀਰਫਰੇਸਤੇਸਿਫਤੀਦਰਆਏ॥ਰਾਗਰਤਨਪਰੀ
ਆਸਰੇਦਸਭੁਸੁਘਰਿਸੁਣਾਏ॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਐਨਮਹਲੇਮਹਲ
ਹੋਇਬੈਠਤਖਤਖੁਦਾਇ॥ਸਾਜਿਸਿਫਤਦਾਦੂਨੀਦੀਦੇਖੇਬਰਤਬਣਾਇ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ਤ੍ਰੈਲੋਕਚਉਦਹਿਭਵਨਿਦੀਪਸਪਤਿਰਚਾਏ॥ਚਾਰਚਕਅਤੇਨ
ਉਖੰਡਕਰਿਚੇਲਤਦਿਖਾਏ॥ਆਦਮਹਵਾਪੈਦੇਕੀਆਸਭੁਜਗਤਉਪਾਏ॥ਖਾਣੀ
ਬਾਣੀਚਾਰਜੁਗਬੀਪੇਤਾਬਣਾਏ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਮੇਦਨੀਸਭਜੀਅਉਪਾਏ॥ਸਜੇਹਿ
ਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਰਾਹੁਚਲਾਏ॥ਚਾਰਕਤੇਬਾਂਚਾਰਬੇਦਜਗਮਹਿਪਰਗਟਾਏ॥ਅਰ
ਸਹੁਸਭੇਉਤਰੇਨਾਲਹੁਕਮੁਖੁਦਾਏ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਹਿੰਦੂਜਪਤੇਰਾਮੁ
ਨਾਮੁਮੁਸਲਮਾਨਖੁਦਾਇ॥ਇਕੋਰਾਮਰਹੀਮਹੈਮਾਨਿਸਹਿਦੇਖੁਦੁਲਾਇ॥ ੧ ॥
ਪਉੜੀ ॥ਦਾਤਾਵਡਾਮਿਹਰਵਾਨਸਚਅਲਖਅਪਾਰ॥ਆਲਮਿਸਭੁਜਿਆਣ
ਦੀਆਪਲਹਿਦਾਸਾਰ॥ਪੈਨਣੇਜੀਰਿਜਕਦਾਰਬਿਦੇਵਣਹਾਰ॥ਚਮਰਾਮਿਹਨਤਿ
ਪਰਤਦੇਰਿਪਕੇਅਹਾਰ॥ਛਿਣੀਮਹਿਨਿਰੀਰਾਸਹੋਇਦਮਮੁਖਤਕਰਾਰ॥ਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਮੇਦਨੀਪਹੁਚਾਵਣਹਾਰ॥ਭਾਗਵਡਾਹੈਮੁਦਫੀਆਹੁਕਮੀਦਰਦਾਰ॥ਜਿੰਦਜਾਂਦ
ਰਬਿਰਜਾਇਹੈਦੀਡੇਭੰਡਾਰ॥੧੩॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਚਾਲਭਲੀਪਤਿਸਾਹਿਕੀ
ਚਲੇਹਕਿਵੀਚਾਰੁ॥ਪੈਜਾਰਪਾਇਹਕਿਰਾਸਤੀਹਕੋਦਰਬਾਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਚੜ੍ਹਿਆਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਜਾਸਚਾਸਾਈਆ॥ਪਹਿਰੇਬੁਰਕਾਸੁਪੇਦਰੰਗੁਸਚੁਜੀਭੁ
ਣਾਇਆ॥ਜੰਬੂਰੀਦੀਵਾਰਮੁਹਹਾਰਿਰੰਗਚੜਾਇਆ॥ਜਿਲਹਿਖਨਾਹਬੀਅਰੁਸਭੁਕਿ
ਵੇਹੇਲਾਇਆ॥ਪੀਰਜੁਖੰਨਾਰਬਿਦਰਲੈਲਭਦਪਾਇਆ॥੧੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ
॥ਦੁਖਜਮਪਰਕਾਰਿਕੋਰੇਪਰੰਗਸਫਨਸਫਾਪਉਣਸਾਗੁ॥ਗੁਰਜੁਖਦਾਈਬਾਰਤੋਰ
ਰਕਰਕੇਬਿਜਲੀਵੰਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਲਕਰਿਕਟਿਕਬਾਲਬਲੇਤਾਜਮ
ਲਭਾਰਾ॥ਭਗਤਿਫਕੀਰਦੀਵਾਨਹੋਨਿਪੇਸਪਰਵਦਗਾਰਾ॥ਸਿਖਦਾਰਅਤੇਕਰੋਰੀਏਪੀ
ਰਬਜੁਰਗਵਾਰਾ॥ਨਵੀਸਿਦੇਫਰੇਸਤੇਖਾਸੋਰੋਤੇਦਾਰਾ॥ਅਹਿਦੀਆਅਰਸਾਈਲ
ਹੋਥੀਨਿਆਨਿਨਿਹਾਰਾ॥ਬੇਮਿਹਰਮਿਸਰਬਸੀਅਤੇਤ੍ਰਿਕਰਨਿਖੁਦਵਾਰਾ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ
॥ ॥ਸਭਨੀਖੰਡੀਵਰਤਦਾਵਾਹਿਦਅਪਿਅਲਾਹਿ॥ਤਮਾਨਰਖੇਕਿਸੇਦਾਸਚਾਬੇਪ
ਰਵਾਹੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਰਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹੁਹੈਦੇਹੀਸਭੁਲੋਈਰਜਤ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]
ਨੈਪਤਿਸਾਹੁਦਾਤਾਸਚਿਮਨ[illegible]
ਅਮਰਨਮੰਨਿਆਦਰ[illegible]ਨਿਨਰੋਏ॥੧੬॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥[illegible]
ਆਸਾਹੁਕਮੇਸਮੁਝਾਇ[illegible]ਦੁਨੀਆਬੰਦਗੀਆ[illegible]ਸਭੁਸਾਈ॥੧॥ ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਇਦੁਨੀਕਰੋੜੀਏਪੀਰਪੈਗੰਬਰਦਰਗਾਹ॥ਉਨਾਂਨੀਜਨਮ[illegible]ਅੰਦ
ਰਿਸੈਸਾਰ॥ਇਕਨਾਲਿਖਿਆਮੰਨਿਆਇਕਭੂਲੇਗਵਾਰ॥ [illegible]
ਏਜਨਮੌਸਰਭਾਰ॥ਹੁਕਮਨਮੰਨਨਿ[illegible]
ਮਾਲਜੀਨਿਦਕਲੂਹਿਆਰ॥੧੭॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥[illegible]
ਦੁਤਿਆਕਿਤੁਪਾਇਆ॥ਉਨਾਉਪਰਅਹਿਦੀਆਅਜਰਾਈਲ[illegible]ਕਰਾਇਆ॥
੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਹਿਦੀਅਜਰਾਈਲਨੂੰਸਣਿ[illegible]
[illegible]ਨਿਸਦਾਸਿਆਦੇਬਹੁਤਸਜਾਇ॥ਅਜਰਾਈਲਕੀਆ[illegible]ਹੁਕਮਰ
ਜਾਇ॥ਜਿਸਨਾਹਿਖਨਾ[illegible]ਸਭੁਰ[illegible]ਮੰਗਾਇ॥[illegible]ਅਸਮਾਨ
[illegible]ਬਲੋਕਬੰਧਾਇ॥੧੮॥
॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਜਾਮਅਣਾਇਆਦੁਨੀਆਉਪਰਭੇਜਿਆਆਪ[illegible]॥ਜਿ
ਦਾਜਿਦੁਹੁਕਮਖਸਮਦਾਤਿਤੁਤਿਤੁਦੇਇਸਜਾਇ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਅਜਰਾਈਲਫਰੇਸਤਾਹੋਇਅਹਿਦੀਆਇਆ॥ਏਈਮਾਨ[illegible]
ਦਰਾਇਆ॥ਵਿਸਵਾਸਘਾਤੀਤੇਦਰਗੋਬਾਜਜਿਨਾਪਾਪਕਮਾਇਆ॥[illegible]ਤਿਨ
ਸਿਰਮਾਰਦਾਗਰਤਗੋਰਗਵਾਇਆ॥ਬਦਅਮਲੀਬਦਿਆਮਲੀਪਰਦਰ[illegible]ਲਾਇ
ਆ॥ਭੁਖਬਦਾਰੀਲਾਇਦਾਰੋਗੀਬਿਲਲਾਇਆ॥[illegible]ਗਜਬਦੋਸਿਰਠ
ਗਾਆਇਆ॥ਉਨਾਦੁਖਭੁਖਕਦੇਨਉਤਰੈਜੂਨੀਭਰਮਾਇਆ॥੧੯॥ ॥
ਸਲੋਕ॥ ॥ਵਿਛਿਆਇਦੁਨੀਪੈਕੰਬਰਾਲਖ[illegible]॥ਜਿਉਜਿਉਕ
ਰਦੇਬੰਦਗੀਤਿਉਤਿਉਮੇਲਲਏ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ [illegible]
[illegible]ਸਭਦੁਨੀਆਵਿਚਿਆਏ॥ਪੈਕੰਬਰਇਕਲਖਅਸੀਹਜਾਰ
[illegible]
[illegible]॥੨੦॥ ॥
[illegible]
[illegible]॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਖਰ[illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]ਉਤਰਾਇ ਕਰਿ ਭੁਤ ਪਾਵਸ [illegible] ਦੇਖ [illegible]
ਜਿਉ ਅਮਲੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੰਗ [illegible] ਆਇ ॥ ਤਿਸ ਤਾੜ੍ਹ
ਨ ਦੇਖ ਭਾਈ ਹੈ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨਾਇ ॥ ਜਿਨ ਅਮਲ ਨ ਮੰਨਿਆ ਖਸਮੁ ਦਾ ਸੇ ਦੋਜਕ ਪਾਇ ॥ ਉਹ
ਵਿਲਲਾਵਨ ਮਹਾ ਦੁਖੀ [illegible] ਤਿਨਾ ਦਾ ਕੋ ਲੈ ਛੁਡਾਇ
॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜ ਕੈ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪ ॥ ਤਿਸ ਬਿਨ ਹੋਰ ਕ
ਹੁ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੋਰ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪ ॥੧॥ ਆਪ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇ
ਦਾ ਸਭ ਲਪਾਸਾਰਾ ॥ ਵਸ ਕੀਤਿਨ ਉਤਪਾਇ ਦਾ [illegible] ਮੁਲਕ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੇ ਸ
ਉ ਬਰਸ [illegible] ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ [illegible] ॥ ਬ
ਰਖ [illegible] ਸਉ ਬਰਖ [illegible] ॥ ਸਉ ਬਰਸ [illegible]
[illegible] ॥
[illegible] ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ [illegible]
ਸਭ [illegible] ॥ ਆਪੇ [illegible] ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਸਭੁ [illegible] ॥ [illegible]
ਹਰ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਜਾਂ [illegible] ਸਾਰਾ ॥ [illegible]
ਨਾਸੀ ਅਬਗਤ ਅਡੋਲੁ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਪਾਰਾ ॥ [illegible]
ਰਾ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ [illegible]
ਪੁਕਾਰ ॥ [illegible] ॥੧॥ ਪਉੜੀ
॥ [illegible] ਸਭਿ [illegible] ॥ [illegible]
ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ [illegible] ਚੰਦ ਸੂਰਜੁ [illegible]
[illegible] ॥
ਖਸਮੈ ਦੇ [illegible] ਹੁਕਮ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੋ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਿ
[illegible]
ਤਿਸ ਹੁਮੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ਣਾ ॥੨੫॥੧॥ ਸੁ ॥ ਰਸਾਲਾ ॥

[illegible]
ਰਾਪੁਦੀਖਸੂਕੀਸਿਖਾਂਜੋ।।ਆਪਨਿਨੂਰਦੂਖੀਆ[illegible]ਕੀਆਬਾਬੀਆ
ਸੈਤਨਾਹੁਕਮਖੁਦਾਈ।ਤਿਸਆਦਮਦਾਸਬਰਿਲੀਆ[illegible]ਹੁਕਮਖੁਦਾਈਕਿਇਨਮੈਨੈ
ਸਭੁਰਾਹੁਸੈਤਾਨਲੀਲਰੋ[illegible]ਨੀ।ਸਿਖਮੈਉਠੀਸਿਭਨਭੁਰਾਹਿਛਡਿਭਾਰੇ।।
ਸਿਖਮੈਕਾਰਨਕਾਜੀ[illegible]ਸਣਾਂਦੇ।।ਸਿਖਮੈਕਾਰਨਬ੍ਰਹਮਾਤਿ[illegible]
ਪੁਰਾਣਿਕਥਿਗਾਂਦੇ।।ਸਿਖਮੈਕਾਰਣਿਧਰਿਛਡਿਨਿਕਲੇਹੋਇਸੋਗੀਕੀਨਿਪਹੁਦਾਨੋ
।ਖਟਦਰਸਨਛਦੀਪਾਖੰਡਾ।ਜਗੁਮੈਂ ਪਿਤੇਪਖਦਵਦੇ।।ਸਿਖਮੈਕਾਰਣਿਜੋਧਾ
ਰੋਗਲਿਵਿਚਿਆਪਕਰਾਵਦੇ।।ਸਿਖਮੈਕਾਰਣਿਲਿਖਿਲਿਖਿਗੀਕੀਰਤਨੀਏਗੁ
ਣਗਾਵਦੇ।।ਸਿਖਮੈਕਾਰਣਿਬੀਪਿਤਿਸਾਹਾਂਦਲੈਸਕਰਲੈਪਾਂਦੇ।।ਸਿਖ
ਮੈਕਾਰਣਿਹਾਇਮਦਾਸਾਵਿਲੇਕੋਟਿਬਣਵਾਵਦੇ।।[illegible]।।ਸਿਖਮੈਸਰੀਮਨ
ਜੂਨੀਆਵਹਿਜਾਵਹਿ।।ਸਿਖਮੈਕਾਰਣਿਬੀਏਪੈਕੰਬਰਬਣਾਏ[illegible]ਪੈਬਰਲਾਵ
ਹੈ।।ਸਿਖਮੈਕਾਰਣਿਬੀਏਅਉਤਾਰਾਂਗਮਾਇਣਭਾਰਥਗਾਵਦੇ।।ਜਿਤਣੇ।ਸਿਖਸ
ਤਿਹੁਸਤਜਗ[illegible]ਸਤਨੀਕਰ
।ਰੋਟੀਸਿਖਾਂ[illegible]ਖੁਦਾਈ।।[illegible]ਤਿਸਭਿਚਿਤਆਵੇ[illegible]
[illegible]ਰੋਟੀਖਾਇਨ[illegible]ਹੋਇਮਸਤਨਹਿ
ਰਹਿਜਗਅੰਦਰਿਖਾਤਰਿਕਿਸੈਨਲਿਆਵੀ।।[illegible]
ਈਅਨਨਕ[illegible]ਤਿਸਦੀ[illegible]ਅਲ[illegible]
ਲਖਾਪਦੇਆਰੇ।। ੧।।੪।। ਖਤਮਸੂਰਾ।। ।ਜਬਹੋਆਹੁਕਮਖੁ
ਦਾਇਦਾਨਾਨਕਸਾਹਫਕੀਰਾ।ਤਾਬਿਆਇਆਇਸਜਗਨਵਿਚਿ[illegible]ਤਦਬੀਰਾ।
[illegible]ਦਰਗਾਹਿ[illegible]ਵਿਚਿਸੈਦ
[illegible]ਸੋਤਿਨਾਖਬੀਭਾਖ
ਅਸੋਭੀਲਿਖਿਆਂਦੇਹਾ।। ।।ਸੰਜੀਰਾ।। ।[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਸ ਸਭਨਾ ਕੀ ਜੋ ਸੁਰਤਿ ਅਉਲ ਦੀਨੇ ਲਸਿ [illegible] ਸਨੇਹਿ ਕੀਸ
ਭੁਪਾਨਿ ਲਿਖਿਆ ਇੰਞ ਨਾਹਿ । ਰਿਜਕੁ ਨੂੰ ਭਸ [illegible] ਕਰਿ ਤਜਾ ਰਹਿ ਹੋਇ ਤਿਸ ਨਾਹਿ ਹਾਜਰਿ
ਨਾਜਰਿ ਇਕ ਰਬੁ ਵਿਚਿ ਹਿਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ । ਸਚਾ ਫਿਰਕਾ ਸਾਜਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਹਫ
ਕੀਰਾ । ਜੋ ਆਵੈ ਸਚੇ ਮਜਲਸੁ ਵਿਚਿ ਸੋ ਕਦੇ ਨ ਹੋਗ ਸਗੀਰਾ । ਮਲਿਆਰ ਗੀ ਸੈਰ ਤਾ ਦਿਨ
ਦਰਮਿਆਨਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । [illegible] ਦੀਤੇ ਪਰਮ ਸਾਲੀ ਮਲਤੋਂ ਨਿ ਮੁਰੀਦ ਬੇਖਬਰ ਤੈ
ਨਿਤ ਮੇਲਾ ਕੀਜੇ ਦੂਇ ਵਿਰਕਾਤ [illegible] ਹੋ ਚਲੁ ਜਾਇ । ਸੋ ਦਰ ਸੋਹਿਲਾ ਆਰਤਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰ
ਪੁਰਖ ਕਰਾਇ । ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਗਾਇ ਇਕ ਜਾਣੁ । ਮਿਹਰ ਮੁਹਬਤਿ ਸਾਜਿ । ਜੋ ਖਾਵੈ ਕੁਣ
ਕਾਵਿੰਞ ਕੇ ਸਭ ਸਵਰਨਤਿ ਸਕੇ ਕਾਜਿ । ਦਸਦਾ ਹੈ ਸਾਖ [illegible] ਮੁਰੀਦ ਸੈ ਖਾਦੇ ਸਹਿਪਾ
ਇ । ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਤੁਮ ਰਹੀ ਇਉ ਆਖਿਆ ਆਪ ਖੁਦਾਇ । ੧ ॥੫॥੧੬੭॥ ॥
॥ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਟਿ ਮਕੇ ਮਦੀਨੇ ਕੀ ਸਮੂਰਣ ਹੋਈ ॥ ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ।

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਨੂੰ ਬੇਬੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਕੀ ਤਾ ਹੋਸੀ । ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਾਇਆ ਚਾਹੀਏ ਜਰੂਰ ਤਾ
ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਇਥੋਂ ਕਿਤਨੇ ਕੋਹ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਥੋਂ ਸਤਾਈ ਸੈ
ਕੋਹ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਹੁਚੀਐ ਕਿਉਕਰ । ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤ
ਾਰ ਬਦੇਈ ਪਹੁਚਾਵੇਗਾ । ਦੋ ਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਗਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਧਿਆ ਵੇਲੇ ਤੁਰੇ
ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਲ ਮੈਨੂ ਕਹਿਆ ਅੰਖੀ ਮੀਟੋ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਤਰ
ਧਿਆਨ ਹੋਏ ਮਦੀਨੇ ਵਿਚੋ ਇਕ ਘੜੀ ਰਾਤ ਗਈ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਜੈਰਾਮ
ਦੇ ਘਰ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਲਉਡੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਬਹੁਜੀ ਦਾ ਭਾਈ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਕੂਕੀ
ਬਹੂਜੀ ਵਧਾਈ ਹੈ ਤੁਮਾਰਾ ਭਾਈ ਜਾ ਆਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸਚ ਮੁਚ ਹੀ ਆਏ ਹੈ
ਨ । ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਦੇ
ਹਥ ਪਕੜ ਲਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਤੁਸਾਂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਬੇਬੇ ਦਰਸਨ ਕਰੀਂ ਸੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਆਖਿਆ [illegible] ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੇ
ਬਾਲੇ ਕੇ [illegible] ਆਇਆ ਜਾਦੂ ਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ [illegible] ਸਤ ਵਰੇ ਹੋਏ
ਹੇ ਤੁਸਾਂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈ ਬਹੁਤ ਵੈਰਾਗ ਸੀ ਪਰ [illegible] ਜਾਦਕ
ਤਾਂ ਤਉ ਆਏ । ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਤਾਈ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕ[illegible]ਏਹੈਨਅਤੇਅਸਾਨੂੰਵੀਲੈਆਏਹੈ[illegible]ਨੀਆਖਿਆਮ
ਰਦਾਨੇਆਚੁਪਕਰਰਹੁ।ਤਾਂਬੇਬੇਆਖਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਏਨਾਪਾਸੋਇਕਮ
ਇਭੁਲਾਰਹੀਵਰਸਾਂਦਾਹੈਪਰਅਸਾਂਏਨਾਦੀਕਦੇਨਹੀਜਾਤੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਤੁਸਾਂਅਸਾਨੋਯਾਦਕੀਤਾਆਹਾ।ਤਿਸਵਾਸਤੇਅਸੀਤੁਰਤਆ
ਏਹਾਪਰਅਸਾਂ[illegible]ਹੈਤੁਸਾਂਜੋਕੁਛਆਖਣਾਹੈਸੋਆਖੋ।ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨ
ਕੀਆਖਿਆਭਾਈਜੀਤੁਸਾਡੇਦਰਸਨਦੀਚਾਹਾਆਹੀ।ਅਸਾਂਤੁਸਾਂਨੂੰਇਸਵਾਸਤੇ
ਯਾਦਕੀਤਾਆਹਾ।ਜੋਬਹੁਤਵਰੇਗੁਜਰੇਹੈਨਤੇਭਾਈਜੀਅਸਾਨੂੰਵਿਸਾਰਛਡਿਆ
ਆਹਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਹੁਣਤਾਂਤੁਸਾਡੀਚਿਤਵਨੀਪੂਰੀਹੋਈਹੈ।
ਤੂੰਹੁਣਅਸਾਨੂੰਖੁਸੀਕਰਜੋਅਸੀਹੁਣਰਸਤੇਉਪਰਆਹੈਂ।ਤਾਂਤੁਲਸਾਂਆਖਿਆ
ਠਾਕਰਜੀਤੁਸਾਂਅਜੀਆਏਹੋਅਰਅਜੀਜਾਤੇਹੋਜੀਭਾਈਜੇਜੈਰਾਮਜੀਕੋਤਾਂਆਵਣਦੇ
ਵੋਜੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਤੁਲਸਾਂਅਸਾਂਜਰੂਰਜਾਵਣਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਫਿਰ
ਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਭਾਈਜੇਜੈਰਾਮਦੇਅਗੇਅਸਾਡੀਵਲੋਂਬਹੁਤਬੇਨਤੀਕਰਨੀ।
ਜਦਮਹਾਰਾਜਏਹਗੁਰੂਜੀਕਹਾ।ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਦੀਆਂਹੰਝੂਨਿਕਲਪਈਆਂ।
ਤੇਬੇਬੇਜੀਨੇਸ੍ਰੀਚੰਦਨੂੰਅਗੇਆਣਖੜਾਕੀਤਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਬੇ
ਬੇਜੀਤੁਸਾਂਏਹਗਾਲਨਾਹੀਕਰਨੀ।ਕਿਉਂਜੋਮੈਂਤੁਸਾਡੇਵਾਸਤੇਕਿਥੋਂਆਇਆਹਾਂ।
ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਆਖਿਆਂਭਾਈਜੀਆਪਮੇਰੇਪਾਸਕੋਈਦਿਨਰਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਅਸੀਤੁਸਾਡੇਪਾਸਚਿਰਤੇਹੀਰਹੀਏਗੇ।ਪਰੁਅਸੀਹੁਣ
ਰਾਹਉਪਰਆਹੇ।ਅਤੇਤੁਸਾਡਾਭੁਲਾਭੀਇਸੇਬਾਤਵਿਚਹੈਤੁਸੀਅਸਾਨੋਖੁਸੀ
ਕਰੋਅਸਾਡਾਚਿਤਉਦਾਸਹੋ।ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਡਰਗਈਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਆਖਿਆ
ਭਾਈਪ੍ਰਸਾਦਿਤਾਂਜੇਵਿੰਜਾਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਲਾਬੇਬੇਜੀਜੋਤੈਆਰਹੈਸੋਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰਦੇਵਹੁ।ਤਾਂਬੇਬੇਜੀਅੰਦਰੋਪਕਵਾਨਕਢਲੈਆਈਅਤੇਪਤਾਸੇਤੇਕੜਿਆਹੋਇ
ਆਦੁਧਅਗੇਆਣਰਖਿਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਖਾਹੁ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਤੁਸੀਭੀਖਾਹੁਤਾਮੈਭੀਖਾਂਵਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂਆਖਿਆਬਾਲਾਏਸਦੇਤ੍ਰੈ
ਹਿਸੇਕਰ।ਤਾਂਮੈਤ੍ਰੈਵੰਡੇਕੀਤੇ।ਤੇਇਕਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤਾ।ਇਕਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਲੀਤਾ
ਤੇਇਕਮੈਨੂੰਦਿਤਾ।ਅਸਾਂਤ੍ਰੈਹਾਂਖਾਧਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਕਰ
ਤਾਰਕਰਤਾਰਹਈ।ਤਾਂਬੇਬੇਜੀਆਖਿਆਭਾਈਜੀਦਰਸਨਦੇਸੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਜਿਤਵੇਲੇਤੂੰਯਾਦਕਰੇਂਗੀਉਸੇਵਖਤਹਾਜਰਆਣਹੋਵੀਏ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੋ।ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਕਹਿਆਭਾਈਜੀਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਂਇਥੇਹੀਰਹਿਣਾਹੈ ਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੇਰੀ
ਇਕਬੇਨਤੀਸੁਣੀਐ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਸਾਤੇਰ
ਆਖਿਆਫੇਰਿਆਕਦੀਨਾਹੀ॥ਤੈਂਕੁਛਆਖਣਾਹੈਸੋਨਿਸੰਗਆਖ॥ਤਾਂਮੈਂਆਖਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਅਜਦੀਰਾਤਬੇਬੇਜੀਦੇਪਾਸਰਹੋਤੁਸੀਂਬੇਬੇਨੂੰਰੰਜਨਾਕਰੋ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਤਬੇ
ਬੇਜੀਦੇ ... ਇਹਬਾਤਾਂਕਰਰਹੇਸੇਜਾਂਭਾਈਆਜੈਰਾਮਭੀ ...
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਭਾਈ ... ਨੂੰਮਿਲੇਤੇਪ੍ਰਸਾਦਛਕਿਆ॥ਗੁਰੂਜੀਤੇਭਾਈਜੈਜੈਰਾ ...
ਰਮਰਦਾਨੇਦੀਪ੍ਰਸਾਦਿ ... ਇਆ॥ਸੁਖਨਾਲਰਾਤਗੁਜਰਾਨਕੀਤੀ॥ਜਾਂਸਵੇਪਹਿਰਰਾਤਰ
ਹੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸੌਚਾਸਨਾਨਕੀਤਾ॥ਤਾਂਮੈਂਭੀਕੀਤਾ॥ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਭੀਕਰਵਾਇਆ॥ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਬੇਬੇਜੀਕਰਤਾਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਆਖਿਆਭਾਈਜੀ
ਸਤਕਰਤਾਰੁਅਸਾਨੇਮਨੋਨਾਵਿਸਾਰਨਾ॥ ... ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਸਾਖੀਉਤ੍ਰਦੇਸਦੀਚਲੀ॥

॥ਤਾਂਉਥੋਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅੰਤਰਧਿਆਨਹੋਏ॥ਤਾਂਬਦੀਨਾਸੇਕੋਹਾਪ੍ਰਭਾਤਵੇਲੇਜਾਇਖਲੋ
ਤੇ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾਅਸੀਂਕਿਥੇਆਏਹਾਂ॥ਤਾਂਮੈਂਆ
ਖਿਆਜੀਤੇਰੀਤੂੰਹੈਜਾਣੂੰ॥ਅਸਾਨੂੰਤੇਰੀਸੋਝੀਕਾਈਨਾਹੀ॥ਕਿਆਜਾਪੇਜੋਤੂੰਪ੍ਰਮੇਸਰਹੈਂਕੇ
ਸਾਧਹੈਂ॥ਅਸੀਂਤਾਂਕੁਝਨਹੀਂਜਾਣਦੇ॥ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਅਸੀਂਕਿਥੇ
ਆਏਆਹੇ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜਿਥੋਂਤੁਸਾਂਅਢਾਈਹਜਾਰਕੋਹਾਂਤੇਅੰਤ ...
ਹੋਕੇਮਰਕੇਜਾਨਿਕਲੀਦਾਹੈ॥ਤਾਂਹੁਣਅਸੀਂਫੇਰਉਥੇਹੀਆਏਆਹੇ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਂਭੁਲਾਜਾਦਕੀਤਾਹਈ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਆਪਦੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਲਯਾਦਰਹਿਆਹੈ॥ਏਹਤਾਂਅਗਲੇਭੁਲੇਕਦੀਗਲਹੈ॥ਕਾਈਮੰਦਤਾਂਨਾਹੀਂ
ਸੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਹੁਣਆਖਕਿਧਰਚਲਦਾਹੈ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆਜੀਜਿਧਰਆਪਦੀਰਜਾਏ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾ
ਆਖੇਤਾਂਸੁਮੇਰਨੂੰਚਲੀਏਉਥੇਸਿਧਮੰਡਲੀਹੈਉਨ੍ਹਾਂਦਾਦਰਸਨਕਰੀਏ॥ਤਾਂਮੈਂ
ਆਖਿਆਜੀਭਲੀਬਾਤਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਂਅੰਤਰਧਿਆਨਹੋਏ॥ਤਾਂਇਕਸ
ਪਰਬਤਉਪਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ॥ਓਹਪਹਾੜਸਭੁਸੋਨੇਦਾਆਹਾ॥ਅਤੇਜਿਮੀਨ
ਭੀਸੋਨੇਦੀਆਹੀ॥ਤੇਸਭਸੁਮੇਰ ... ਦੀਹੈ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਇ
ਥੇਤਾਂਅੰਨਬਹੁਤਆਸਾਡਿਠਾਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਂਕਿਆਤੁਮਾ
ਡਿਠੋ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹਤਾਂਆਸਾਡਿਠਾਹੈਜੋਕੁਦਰਤੀਰਸੋਈਹੀ।

[illegible] ਆਦਮੀ [illegible]
ਨਾਲਾ ਅਤੇ ਇਸ ਜੰਗਲ ਦਾ ਨਾ ਉਜਾੜ ਅਤੇ [illegible] ਰਸ ਪਈ ਵਗਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਨਾ ਇਥੇ ਕੋਈ ਅਚਰਜ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਇਥੇ ਬੀਜਣ ਵਾਲਾ ਈ ਹੈ। ਇਹ
ਗਲ ਕਿਉਂਕਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ
ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪੇ ਫੁਟ ਫੁਟ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਇਹ ਰਸੁ ਵੀ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲ ਵਹਿੰਦੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀ ਕਿਉਂ ਇਥੇ ਆਦਮੀ ਤਾਂ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਫੇਰ
ਮਰਦਾਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਦਾ ਰਸੁ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨਹੀ ਪਉਂਦਾ
ਐਵੇਂ ਹੀ ਵਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਅਜੇਹੀ ਵਸਤ ਕਰ
ਤਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਅਜਾਈਂ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਇਥੇ ਤਾਂ ਆਦ
ਮੀ ਅਚਵਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਤੇ ਏਹ ਜੋ ਨਦੀ ਈ ਵੇਲ ਤਾ ਹੇਠ ਲਤਾੜੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਰਸੁ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀ
ਤਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣਿਆਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਹੈ
ਨਿ ਜਿਨ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਸ ਕਸ ਛੋੜ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਉਨਾ ਮਹਾਤਮਾ ਕੋ ਏਹ ਰਸ ਮਿਲਤਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਉਨਾ ਕੀ ਰਸਨਾ ਉਪਰ ਜਾਇ ਪਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਜੋ ਸੋਨਾ ਦੇ
ਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਨਿਜ ਭਗਤਿ ਹੈਨਿ ਸੋ ਉਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰ
ਵਿਚ ਸੋਨਾ ਹੈ ਸੋ ਕਚਾ ਹੈ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਮੂਰਛਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗ
ਤਾ ਦੀ ਭੁਖ ਏਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਲ ਲਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਭੁਖ ਨਹੀ ਲਹਿੰਦੀ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭਗਤਾਂ ਮੇਂ ਔਰ ਸੰਸਾਰੀਓਂ ਮੇਂ ਇਤਨਾ ਹੀ ਫਰਕੁ ਹੈ।
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਬਚਨ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੈ ਭੀ ਪੀਵਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪਚਾਇ ਸਕੇਂਗਾ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਡੀ ਮੁਦਤ ਹੋਈ ਹੈ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਫਿਰਦਿਆਂ ਕਦੀ ਤਾਂ ਭੀ ਦਾਇਆ ਕਰੇਗਾ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨੇ
ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਮਹਾ ਅਜਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤਾਂਈ ਕਰਤਾਰ ਜਰਾਏ ਸੋਈ ਜਰੇਗਾ ਨਹੀ ਤ
ਪਿੰਡ ਹੋਇ ਬਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜਰ ਨਾਹੀ ਸਕਦੇ ਲਗਦੇ ਹੈਨ ਆਪ ਗਵਾਇਣ ਅਤੇ ਸਾਂਗ
ਬਣਾਇ ਬਹਿੰਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਪਚਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਕੈਸੇ ਹੋਏ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਰਸੁ ਪਚਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ। ਓਹ ਨਿਰਬੰਧ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰ ਤੇਰ ਵਿਸਰ ਜਾਂਦੀ
ਹੈਨਿ। ਓਹ ਇਹ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਪਰਾਇਆ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ। ਓਹ ਸਭੋ ਹੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ [illegible]
ਰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਸ ਪੀ ਲਵਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਥੇ ਜੋ ਆਇ ਪਹੁੰਚ
ਸੋ ਪੀਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਈ ਆਹਾ ਜੋ ਤੂੰ ਛਪੀ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਪੀਓ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਓਹ ਰਸ ਪੀਤਾ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਦੁਖ [illegible] ਸਭ ਉਤਰ ਗਈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਹੇ ਜਾਣ
ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ।
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕੀਤੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿ
ਆ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਇ ਰਖੁ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਭਾਵਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ। ਆਖੋ ਲੜ੍ਹ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ। ॥

॥ਸਾਖੀ ਹਿਮਾਚਲ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਕੈ ਹਿਮਾਚਲ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਕੇਹੜੀ ਜਾਗਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਬਰਫ ਦਾ [illegible] ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਆਦਮੀ ਪੈਰ
ਰਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਥੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਵਣ ਦੀ ਜਾਗਾ ਨਾਹੀ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਕਰ ਆਏ ਹਾਂ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ
ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਤੇ ਪਰੇ ਭੀ ਕੋ
ਈ ਜਾਗਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਗੇ ਹੇਮ ਪਰਬਤ ਹੈ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰ ਮਾਰ ਪਰਬਤ ਕੌ ਚਲੇ। ॥

॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਰ ਧਾਰ ਪਰਬਤ
ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ। ॥ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦ
ਗੁਰੂ ਸਿਰ ਧਾਰ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿ
ਰ ਧਾਰ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਸਿਰ ਧਾਰ ਪਰਬਤ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਰਬਤ ਸਿਰ ਤ[illegible]
ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰ ਧਾਰ ਦੀ ਜਾਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਰਾਹ ਧਾਰ [illegible] ਕੋਈ [illegible]
ਚਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਦੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਵੇ। ਇਕ ਕੰਬੀਰ ਭਗਤ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ
[illegible] ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਪਾਂਡੋ
ਹਿਮਾਚਲ ਗਲੇ ਹੈਨਿ ਸੋ ਕਿਉਂ ਆਇ ਗਲੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਜੋਗੀ [illegible] ਪੁਛੇ ਹਮਕੋ ਸੇ ਦਰ[illegible]
ਲਗਾਏਹੋ [illegible] ਕਿਰਪਾ [illegible] ਸਾਰੇ ਆਏ ਆਹੇ ਸੋਭੀ ਸਦਵਰਗ ਲੋਕ ਨੂੰ [illegible]
ਆਹੇ। ਓਨਾਂ ਭੀ ਇਥੋਂ ਤੀਕਰ ਨਾਹੀ ਪਹੁਤਿਆ॥ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਭੀ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅ
ਗੇਰੀ ਚਲਦੇ ਆਹੇ। ਜਦ ਏਹ ਗਲ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਆਇ ਮਿਲਿਆ। ਅ
ਦਵਿਆਹੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁ॥ ॥ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਵਾਚ॥ ॥
ਕਵਨ ਨਿਰੂਪ ਕਵਨ ਜਾਤ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਕਉ ਚਲੇ ਅਗਾਰੀ॥ ਨਾ ਆਗੇ ਧਰਨਿ
ਰਹੇ ਰੇ ਕਹਾਂ॥ ਸੀਤਲ ਜਲ ਬਰਖੇ ਹਿਮ ਤਹਾਂ॥ ਆਗੇ ਦਿਨ ਨ ਰਾਤ ਪੀਛੇ ਫਿਰ ਭਾਗੋ॥
ਨਿਕਲ ਜਾਹੁ ਕਾਹੇ ਦੁਖ ਲਾਗੋ॥ ਸੁਨਿ ਮਨਿ ਇਲ ਕੇ ਹੈ ਇਲਕਾਰਾ॥ ਈਹ ਸੋਈ ਠਹਿਰੇ
ਜੋ ਪੂਰਨ ਸਾਰਾ॥ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਗੋਰਖ ਤੁਮ ਕਹੋ॥ ਫਿਰ ਜਾਏ ਪੀਛੇ ਕਾਹੇ ਦੁਖ ਲਹੋ॥
॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ॥ ॥
ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ਅਚਰਜ ਕਹੀਐ ਅਚਰਜ ਹਮਰੀ ਜਾਤੀ॥
ਅਚਰਜ ਨਗਰ ਤੇ ਚਲੇ ਅਗਾਰੀ॥ ਜਹਾਂ ਦਿਨੁ ਨਹੀ ਅਰੁ ਰਾਤੀ
॥ ਪੀਛੇ ਆਗੇ ਦਿਸਟਿ ਹਮਾਰੀ ਧਰਨ ਅਕਾਸ ਪਸਾਰਾ॥ ਵਾਇਆ
ਹਮਾਰੀ ਸੀਤ ਹਿਮ ਚਲ ਤਿਨ ਸਿਉ ਸੰਗ ਹਮਾਰਾ॥ ਕਹਿ ਨਾਨ
ਕ ਸੁਣ ਗੋਰਖ ਜੋਗੀ ਤੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਜੁਗਤ
ਨ ਜਾਤੀ ਅਉਧ ਵਿਹਾਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮ ਗਵਾਇਆ॥ ॥
॥ਏਹ ਬਚਨ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਰਕੇ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਇਥੇ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਵਦਾ॥ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਆਏ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੂਰਜ ਪਾਸੋ ਉਚੇ ਆਏ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੂਰਜ ਪਾਸੋਂ ਅਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਉਚੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੂਰਜ ਪਾਸੋ ਦੁਇ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚੇ ਆਏ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਅਸੀ ਲਗੇ ਆਉਂਦੇ ਆਹੇ ਉਥੋਂ ਸੂਰਜ ਕਿਤਨਾ ਉ
ਚਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੋਂ ਪੰਜੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ। ਲੱਖ
ਕੋਸ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਸਭ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸਤਾਈ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੀਹਉਤੁਸਾਡਾਡੂਮਹਾਂਅਤੇਗੱਲਪੁਛਣੇਬਾਝਹੁਣੀਨਹੀਂਰਹਿਆਜਾਂਦਾਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਂਸੈਂਗਾਆਖਾ।ਜੋਮੁਲਾਹਜਾਕਰੇਂਗਾਤਾਂਔਖਾਹੋਵੇਂਗਾ।ਅ
ਤੇਮਰਦਾਨਾਏਹਗਲਸੁਣਜੋਮਹਾਂਪੁਰਖਅਤੇਸੇਵਕਦਾਕਰਤਾਰਸੰਜੋਗਬਣਾਇਆ
ਹੈਪੁਛਣਾਅਤੇਦਸਣਦਾਅਤੇਸਿੱਖਆਪਣੇਗੁਰੂ ਕੋਲੋਂਕੋਈਗਲਪੁਛਣਜਾਵੇ।
ਤੇਗੁਰੂਸਿਖਨੂੰਪ੍ਰੇਮਨਾਲਦਸਦੇਵੇਤਾਂਬਹੁਤਚੰਗੀਹੈ।ਜੋਕਿਛੁਗਲਸਿਖਦੇਮਨਵਿਚਹੋ
ਵੈਅਤੇਸਿੱਖਗੁਰੂਪਾਸੋਂਪੁਛੇਨਾਹੀਜੇਸਿਖਪੁਛੇਤੇਗੁਰੂਦਸੇਨਾਹੀਗੁਰੂਗੁਸੇਹੋਇਜਾਵੇ
ਤਾਂਓਹਗੁਰੂਨਾਹੀਠਗਹੈ।ਉਸਗੁਰੂਨੂੰਛਡਣਾਜੋਗਹੈ।ਜਿਸਤਾਂਈਂਆਪਣੇਪਿੰਡਦੀ
ਖਬਰਨਾਹੀਸੋਸਿਖਨੂੰਕਦਤਾਰੇਗਾ।ਗੁਰੂਭੀਸਮਝਿਕਰਿਕਰਣਾਆਇਆਹੈ।ਅ
ਤੇਮਨੁਖਜਨਮਫੇਰਦੂਰਲੱਭਹੈਅਤੇਗੁਰੂਭੀਲੋੜਕੇਕਰਣਾਜਰੂਰਹੈ।ਕਿਉਂਜੋਗੁ
ਰੂਬਗੈਰਗਤਿਨਾਹੀਹੋਂਦੀ।ਅਤੇਗੁਰੂਨੂੰਭੀਦੇਖਣਿਆਂਹੈਜੋਸਿਖਸੋਧਕੇਕਰਣਾ।
ਅਤੇਸਿਖਆਪਮਲੀਨਅਹਾਰਕਰਨਵਾਲਾਹੋਵੇਅਤੇਸੋਈਅਹਾਰਗੁਰੂਅਗੇਆ
ਣਰਖੇਅਤੇਓਸੇਅਹਾਰਵਿਚਿਗੁਰੂਵਰਤੇਗਾ।ਇਸਵਾਸਤੇਸਿੱਖਸੋਧਕੇਕਰਣਾ।
ਆਖਮਰਦਾਨਾਨਿਸੰਗਾਆਖਾ।ਜਿਕੁਛਪੁਛਣਾਹਈਸੋਪੁਛਲੈ।ਮਤਕੋਈਜੀ
ਆਵਿਚਅਰਮਾਨਰਹਿਜਾਵੀ।ਮਤਅਸਾਨੂੰਕੋਈਦੋਸਦੇਣਾਹੋਵੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਏਹ
ਗਲਸੁਣਕੇਮੈਂਬਹੁਤਹਸਿਆ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਨਾਹੀਪੁਛਦਾ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂੰਕਿਉਂਨਹੀਪੁਛਦਾਤੈਨੂੰਕਿਸਮਨਾਹਕੀਤਾ
ਹੈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਬਾਲਾਬੁਰਾਮੰਨਦਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਕਿਉਂਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਬੁਰਾਕਿਉਂਮੰਨਦਾਹੈ।ਤਾਂਮੈਂਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਤਾਂਇਸਤ
ਈਕੁਝਨਾਹੀਆਖਿਆ।ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਮੈਂਹਸਿਆਇਸਵਾਸਤੇਆਹਾ।ਜੋਅਜਮਰ
ਦਾਕਿਆਅਜਮਾਵਣਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਜੋਮਰਦ
ਨਾਪੁਛਦਾਹੈਅਤੇਅਸੀਦਸਦੇਆਂਹੈਏਹਅਸਾਡੇਪਿਛੇਲੋਕਸਾਖੀਆਂਕਰਕੇਜਾਨਣਗੇ
।ਅਤੇਜੋਕੋਈਗੁਰਮੁਖਸਿਖਪ੍ਰਤੀਤਿਵਾਲੇਹੋਵਨਿਗੇਸੋਏਹਸਾਖੀਆਂਵਿਚਾਰਨਗੇ
ਸੰਸਾਰੀਪਿਛੇਝੂਠੇਬਹੁਤਹੋਵਨਗੇ।ਝੂਠੀਆਂਕਰਾਮਾਤਾਂਲਾਵਣਗੇ।ਅਤੇਨਾਲੇਕ੍ਰੋਧ
ਵਾਲਾਜੋਕੋਈਗੁਰਮੁਖਹੋਵੇਗਾਸੋਏਹਸਾਖੀਆਂਵਿਚਾਰੇਗਾ।ਅਤੇਹੋਰਉਨਾਂਦੇਰਿਦੇ
ਤੇਲਗਸੀਕਾਈਨਾਹੀ।ਹੇਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਭੀਅਤੇਮਰਦਾਨਾਏਸੁਰਾਤਮੀਖ
ਰਿਆਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੈਂਹਥਜੋੜਕੇਮੂਹੋਂਏਹੁਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੇਰੀਅਰਦਾਸਹੈਪਰ
ਧਿਆਨਲਗਾਇਕੇਸੁਣੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਜਮੈਕਿਹਾਲਹੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਆਂਹਾਂਅਜ[illegible]ਕਰਤਾਰਬਹੁਤਮੇਹਰਵਾਨਹੋਇਆਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਸੰਤੋਖਤੇਰੇਜੀਵਿਚਹੈਸੋਨਿਸੰਗਆਖ ਵਿਸਨਾਕਰਸਭਆਖ
॥ਤਾਂਮੈਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਜੇਅਸੀਤੁਸੀਔਰਮਰਦਾਨਾਪਰਾਤਮਜਿਹਾਂਹੈਤਾਂਮਰ
ਦਾਨਾਤੁਰਕਕਿਉਂਹੋਇਆਹੈਤੇਤੁਸੀਆਖਦੇਹੋਕੋਪੂਰਨ[illegible]ਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਤੇ[illegible]ਇਕਠੇਰਹਿੰਦੇ
ਆਏਅਤੇਏਹੁਤਦਭੀਹਿੰਦੂਮੇਰਾਸੀਆਹਾਅਤੇਰਾਜੇਜਨਕਦਾਰੋਸਰੋਦਕਰਦਾ
ਆਹਾਇਸਵਾਸਤੇਪੂਰਾਤਮੀਜਾਰਆਹਾ॥ਇਕਦਿਨਮਰਦਾਨਾਸਰਪਾਨਕਰਕੇਰਾਜੇ
ਜਨਕਦੇਪਾਸਆਇਆਤਾਂਰਾਜੇਦੇਮੂੰਹੋਨਿਕਲਿਆਜਾਹਮਲੇਛ॥ਸੋਭਾਈਬਾਲਾਏ
ਸਵਾਸਤੇਮਰਦਾਨਾਤੁਰਕਦੇਘਰਿਜਨਮਹੂਆਹਾਪੂਰਨਪੁਰਖਾਂਦੇਮੂੰਹੋਜੋਕੁਛਨਿ
ਕਲਦਾਹੈਸੋਤਾਂਹੋਇਆਈਲੋੜੀਏ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮੈਨਿਮਸਕਾਰਕੀਤਾਮੈਨੂੰਏਹ
ਸੋਝੀਨਹੀਪਉਂਦੀਕਿਓਹਜਨਕਭਗਤਤੋਂਹੈਕੇਅਉਤਾਰਆਇਲੋਆਹਈਧੰਨਤੂੰਹੈ
ਤੇਰੀਤੂੰਹੀਜਾਣਦਾਕੋਨਿਰੰਕਾਰਹੈਂ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂੰਭੀਕੁ
ਛਪੁਛਲੈ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਚੰਦ੍ਰਮਾਹਾਕਿਉਨਹੀਨਜਰਆਵਦਾ॥
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਜਿਤਨਾਧਰਤੀਪਾਸੋਸੂਰਜਉਚਾਹੈਉਤਨ
ਸੂਰਜਪਾਸੋਚੰਦ੍ਰਮਾਹਾਉਚਾਹੈ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਧਰਤੀਤੋਚੰਦ੍ਰਮਾਹ
ਕਿਤਨਾਉਚਾਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਪੰਜਾਹਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚਾਹੈ॥
ਤੇਦੂਇਲੰਘਕੋਹਉਚਾਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਤਾਰੇਕਿਤਨੇਉਚੇਹੈ
ਨਾ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਤਾਰਿਆਦੀਮਰਜਾਦਾਹੈਕੋਈਉਚੇਹੈਨਿ
ਕੋਈਨੀਚੇਹੈਨਿਇਨਾਦੀਆਂਪੁਰੀਆਂਹੈਨਿ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਧ੍ਰੂਅ
ਤਾਰਾਜੋਹੈਸੋਕਿਥੇਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਓਹਸਭਨਾਤੇਉਚਾ
ਹੈਸੁਮੇਰਕੇਉਪਰਕਉਲਾਸਆਸਣਹੈ॥ਸੋਤਿਸਉਪਰਧ੍ਰੂਦਾਆਸਣਹੈ॥ਤਾਂਮਰਦ
ਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਕਦੇਉਸਦਾਭੀਦਰਸਨਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦ
ਨਿਆਂਉਤਾਂਕਲਨਾਨੇਹੈਸਭੇਦਰਸਨਕਰੀਏਗੇ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਲਾਹੋਵੈਜੀ॥
ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੈਨੂੰਪਾਸਿ[illegible]ਆਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਕੀਆਖਦਾਹੈਤਾਂ
ਮੈਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਜਿਉਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਅਗੋਗੁਰੂਜੀਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤਨੂੰਗਏ॥ ★

ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਉਥੋਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤਨੂੰਚਲੇ॥ਅਗੋਊਨਾਂਪਰਬਤਪਰਗਏ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਕਿਆ ਨਾਉ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਪਰਬਤ ਕਾ ਨਾਉ ਉਨਾ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਲਾ
ਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਪੰਜੀਹ ਸਾਰੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਸੁਮੇਰ
ਪਾਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਕੋਈ ਮਹਾਂ ਨਹੀ ਨਜਰ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ [illegible] ਹੈ ਇਤਨਾ ਬਿਹਾਰ ਕਰ
ਦੇ ਹੀਆ ਹੇ ਜੋ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ
ਦੀਹਾਂ ਮਲੀਨ ਦੇਹੀ ਕਿਆ ਹੋਗਾ ਨਹੀ ਅਰ ਇਕ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਕੀ ਦੇਹੀ ਕੈਸੇ ਕੇਆ
ਇਆ ਹੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਬੀ ਕੋਈ ਸਿਧ ਨਾਥ ਜਤੀ ਤਪੀ ਉਸ ਕਉ ਜਾਇ ਕੇ ਜੀਤੇ ਜੋ ਇਹ ਨਾਅ
ਵੈ ਤਾਂ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਮੈ ਜਾਤਾ ਹੋਂ ਹੁਣ ਆਈ ਮੂੰਡਾ ਹੇ ਤਾਂ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਆਇ ਦਿਤੀ ਆਇ
ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਇ ...ਰ ਬਾਲੇ ਇਹ ਜੋ ਆ
ਇਆ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੰਕਤ ...ਰਾਖਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਤੂੰ ਜੋਗ
ਰੂ ਮਾਗਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੈ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋਂ
ਦੇਵੀਐ ਤਾਂ ਮਛਿੰ ਨਾਥ ਤਮਕ ਖਾਇ ਕੇ
ਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ॥ ॥ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਵਾਚ॥

ਕੇ ਹਾਥ ਸਿਰ ਕਾ ਕਪਾ ਟਾ ਕੈ ਅੰਗੁਲ ਮੁਖ
ਕਾ ਤਾਕਾ ਕੈ ਹਾਥ ਲੀ ਲਾਟ ਪਾਟਾ ਕੈ ਅੰਗੁ
ਲ ਕਲੇਜਾ ਕੈ ਅੰਗੁਲ ਹੀਆਲਾ ਕੈ ਅੰਗੁ
ਲ ਤਿਲੀ ਕੈ ਅੰਗੁਲ ਫਿਫਰਾ ਕੈ ਅੰਗੁਲ ਬਜਰ ਕੀ ਕੋਠੜੀ ਕੈ ਅੰਗੁਲ ਇਜ ਬਰ
ਕੀ ਕੋਠੜੀ ਕੈ ਸੇ ਹਡੀਆ ਕੇਤੇ ਕੋਠੜੀਆ ਕੇਤੇ ਹਾੜ ਕੇ ਹਜਾਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕੇ ਸਾਸ॥
ਕੇਤੀ ਦੇਹੀ ਕੀ ਰੋਮਾਵਲੀ ਕੈਸੇ ਨਾੜੀ ਕੈਸੇ ਸੰਧਿ ਕੋਹੇ ਈਸਰੁ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਏਹ ਗਿਆਨ ਇਸ ਦੇ
ਹੀ ਕਾ ਮਤਿ ਕਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਸਵਾ ਹਾਥ ਸਿਰ ਕਾ ਕ
ਪਾਟਾ ਚਾਰ ਅੰਗੁਲ ਮੁਖ ਕਾ ਤਾਕਾ ਹਾਥ ਲੀ ਲਾਟ ਪਾਟਾ ਛਵੀ ਅੰਗੁਲ ਕਲੇਜਾ ਤੇ
ਰਾ ਅੰਗੁਲ ਕਲੇਜਾ ਪੰਜ ਅੰਗੁਲ ਹੀਆਲਾ ਚਾਰ ਅੰਗੁਲ ਤਿਲੀ॥ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਫਿ
ਫਰਾ ਬਾਰਾਂ ਅੰਗੁਲ ਬਜਰ ਕੀ ਕੋਠੜੀ ਨਉ ਅੰਗੁਲ ਇਜ ਬਰ ਕੀ ਕੋਠੜੀ ਅਠ
ਸਠ ਹਾੜ ਨੀਲ ਕੋਠੜੀ ਦੇਹੀ ਕੀ ਰੋਮਾਵਲੀ ਚਵੀ ਹਜਾਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਾ ਸਾਸਾ ਨਉ

ਸੋਰਠ ਸ਼ਿਕਾਰ ਆਪਿਆ ਮਹਿਸਰ ਸੁਣ ਏ ਸਰ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਲੋਹਾ ਇਸ ਦੇ ਮਿਲਿਆ ਅੰਬ੍ਰਾ ਰ
ਗਾਂਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੈਂ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ। ਮਛਿੰ
ਨਾਥ ਜਾਇ ਗੋਰਖ ਪਾਸ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਨਾਥ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਤੱਤ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਉਸ ਕੀ ਮਹਿ
ਮਾ ਕਹੀ ਦੇਹ ਤੇ ਕਹੀ। ਤਾਂ ਭੁਰਥਰੀ ਨਾਥ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਭੁਰਥਰੀ ਨਾਥ ਆ
ਇਆ। ਆਇਕਰ ਆਖਿਆ ਸੁ ਅਦੇਸ ਰ ... ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਆਦੇਸ ਏਕੰਕਾਰ ਕੈ ਆਦੇਸ। ਆਓ ਭੁਰਥਰੀ ਨਾਥ। ਤਾਂ ਭੁਰਥਰੀ ਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਰੇ ਬਾਲੇ ਕਹਾਂ ਸੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਉਣ ਹੈ ਤੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤੇ ਨਿਰੰਕ
ਰ ਕੇ ਅਰ ਆਏ ਬੇਗੰਮ ਪੁਰੀ ਤੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਭੁਰਥਰੀ ਨਾਥ

ਬਚਨ ਕੀਤਾ॥ ॥ਭੁਰਥਰੀ ਵਾਚ॥
ਕਵਨ ਘਾਟ ਜਿਤ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨਾ। ਬਿ
ਲਨ ਬਕਨ ਤੇ ਰਹੇ ਨਿਰਬਾਣਾ। ਕਵ
ਨਿ ਸਬਜਿਤ ਪਰੇਰ ਸਿ ਪੀਵੈ। ਕਵਨਿ
ਸੁਰਤਿ ਜਿਤ ਅਸ ਥਿਰ ਥੀਵੈ। ਐਸ
ਗਿਆਨ ਦੇਹੋ ਅਬ ਮੋਰੇ। ਕਵਨ ਸੰਗ
ਤੇਰ ਕਵਨ ਸੰਗ ਜੋ ਗੈ॥ ੧॥ ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ॥ ਊਪਰ ਅਦਿ ਪਰਿ
ਸਰਵਰ ਨਾਵੈ। ਬ ਕਹਿਨ ਬੋਲੈ ਅਵ
ਘਟਿ ਨਾਵ੍ਹੋ। ਜਲ ਅਕਾਸੀ ਜੀਨਿ ਸ
ਮਾਵੈ। ਸਤਿ ਕਰ ਏ ਲਿਆ ਹਾਰ ਸਿ ਪੀਵੈ। ਨਾਮ ਰਸਾਇਣ ਪੀਆ ਅਸ ਥਿਰ ਥੀ
ਵੈ। ਐਸਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣੋ ਅਬ ਮੋਰੇ। ਭਰਪੂਰ ਏਕੰਕਾਰ ਕੀ ਠਉਰੇ॥ ੨ ॥ਭੁਰਥ
ਰੀ ਵਾਚ॥ ॥ਕਵਨ ਤਤ ਜਿਤ ਤਤ ਮਿਲਿ ਦੇਵੈ। ਕਵਨਿ ਸੁ ਸਰ ਜਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋ
ਵੈ। ਕਿ ਮੇਰਾ ਥੈ ਕੇ ਹੋਦੈ। ਕਵਨਿ ਸਿਉ ਕਰੈ ਕਵਨਿ ਸਿਉ ਖੋਵੈ। ੩ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਸਾਰਿ ਮਨਿ ਕਾਰਣ ਤੱਤ ਮਿਲੈ ਦੇ। ਗੁਰ ਸਰਵਰ ਜਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ
ਧੋਵੈ। ਮੇਰਾ ਥੈ ਕੇ ਹੋਦੈ। ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੋਈ ਫੁਨ ਰੋਵੈ। ੪॥ ਭੁਰਥਰੀ ਵਾਚ
॥ਕਵਨ ਬਰਤ ਨੇਮ ਜਿਤ ਬਿੰਨ ਸੇਕਾਮਾ। ਕਵਨ ਸਬਦ ਨਾਸੰਤ ਦੇ ਜਾਮਾ। ਕਵਨਿ
ਸਾਤ੍ਰ ਕਰੇਧ ਜਲਾਵੈ। ਕਉਨ ਉਪਦੇਸ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੈ। ੫ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾ
ਚ॥ ॥ਸਤਿ ਬਰਤ ਨੇਮ ਨਕਾਮ ਸੰਤਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦ ਕ੍ਰੋਧ ਜਲਾਵੈ।

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭਾਗਨ ਨਿਵਾਸ ਜਿਸ ਆਪਿ ਲਗਾਵੈ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੈ॥ ੬ ॥ ॥
ਭਰਥਰੀਵਾਚ ॥ਕਵਨਿ ਸੀਤ ਜੋ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ॥ ਕਵਨ ਕਾਲ ਬਿਭੂਤਿ ਚ
ੜਾਵੈ॥ ਕਵਨਿ ਦੇਖ ਸਹਿਜ ਘਰ ਆਵੈ॥ ਕਵਨ ਜਤਨ ਕਰ ਨਾਦ ਵਜਾਵੈ॥ ੭॥
॥ਨਾਨਜੀਵਾਚ॥ ॥ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ॥ ਸੇਵਾ ਸੁ
ਰਤਿ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸਹਿਜ ਘਰਿ ਆਵੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਬ
ਣੀ ਨਾਦ ਵਜਾਵੈ॥ ੮ ॥ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ॥ਕਹਾਂ ਗਿਆਨ ਰਸ ਪੀਵਿਸ
ਗਾ ਕਵਨ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਵੀਚਾਰ॥ ਕਵਨ ਨਾਥ ਪੂਜੈ ਪੂਜਾਰਾ॥ ਕਵਨ ਜੋਤਿ ਜੋ
ਤਿ ਜੋ ਧਰਾ॥ ੯॥ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਵਾਚ॥ ॥ਅੰਤਰ ਗਿਆਨ ਮਹਾਰ
ਸ ਸਾਰਾ॥ ਤੀਰਥ ਮੰਜਨ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਤਰ ਪੂਜਾ ਥਾਨ ਮੁਕਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੋ
ਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥ ੧੦ ॥ ॥ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ॥ਕਉਨ ਸੁ ਰਸ
ਜੋ ਰਸੀਆ ਭਾਉ॥ ਕਵਨਿ ਸੁ ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਉ॥ ਕਉਨ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰੇ ਕਰਾਇ॥
॥ਕਵਨ ਸੁ ਅਲਖ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ॥ ੧੧ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਵਾਚ॥ ॥
ਰਸ ਰਸੀਆ ਮਨ ਏਕੈ ਭਾਇ॥ ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਉ
ਹੀ ਖਸਮ ਰਜਾਇ॥ ਅਬਗਤਿ ਨਾਥ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ॥ ੧੨॥ ਭਰਥਰੀ
ਵਾਚ॥ ॥ਕਹਿਉ ਪਉਣੈ ਕਹਾਂ ਰਹੀਐ ਦੂਰਿ॥ ਕਿਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰ
॥ ਕਿਸ ਨੇ ਕੈ ਕਿਸ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵੈ॥ ਕਿਸ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਿਹ ਸੁਣਾਵੈ॥ ੧੩॥ ॥ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ॥ ॥ਜਲਿ ਤੇ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਜਲਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂ
ਰਿ॥ ਕਿਸ ਨੇੜੈ ਕਿਸ ਆਖੇ ਦੂਰਿ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ॥ ੧੪ ॥ ॥ਅ
ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ॥ਕਉਨ ਅੰਤਰ ਕਉਣ ਬਾਹਰ ਹੋਇ॥ ਕਉਨ ਕਾਰ ਨਿਚਲ ਸ
ਥੋਇ॥ ਕਹਿ ਭਰਥਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਬੀਚਾਰ॥ ਬੋਲਤ ਕਉਨ ਕਰੇ ਅਧਾਰ॥ ੧੫
॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ॥ ॥ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ॥ ਏਕੈ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ
॥ ਸੁਣ ਭਰਥਰ ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਬੀਚਾਰ॥ ਬੋਲਤ ਰਹੈ ਪਵਣ ਆਧਾਰ॥ ੧੬॥ ॥
ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਭਰਥਰੀ ਭੀ ਹਉਲਾ ਹੋਇ ਗਇਆ॥ ॥ਜਦ ਏਹ ਗੋਸ
ਟਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਏਹੁ ਤੋ
ਬੇਹ ਜੋਰ ਪੂਰੇ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਬਾਤੈ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਬਹੁ
ਤ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ॥ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਏ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨ ਅਤੇ
ਜਿਤੁ ਰਾਤਿ ਬੈਠੇ ਹੀ ਰਹੇ॥ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵੈ ਤਾਂ ਬੋਲਣ ਨਾਹੀ ਨਾ ਕੁਛ ਖਾਵਨ ਅਤੇ

ਸਕਤੇ [illegible] ਸੰਗ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਚੁਮਾਸਾ ਸਾਧ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਾਮਾਣੇ ਵਾਲੇ
ਅਤੇ [illegible] ਹੋਇਆ ਤੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਧਾ ਵਿਚਆ
ਤੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ [illegible] ਸਦਵਾਇਆ ਅਤੇ ਧਾ [illegible]
ਇਆ ਬਾਰੇ ਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ [illegible] ਭਾਈ ਬਾਲਾ [illegible] ਤੇਰੇ ਭੀ
ਦੇਣੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ [illegible] ਸਤ ਹੋਈ ਅ
ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਤੀ ਪਹਿਰ ਦੇਹ [illegible] ਸਵਾ ਪਹਰ ਹੋਇਆ ਤੇ [illegible] ਜਨ
ਮਸਾਖੀ ਲਿਖਾਵਣੇ ਤੇ ਭਾਈ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ [illegible] ਲਿਖਣ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ
ਸੁਣਾਵਹਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਆਖਿਆ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਆਖੇ ਕੀਤੁ ਹੋਈ॥ ॥

॥ਸਾਖੀ ਸਿਲਕਾ ਪਰਬਤ ਕੀ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਲਕਾ ਪਰਬਤ ਪਰ ਗਏ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦਿਸਣੋਂ ਰਹਿ ਗ
ਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਤ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਹੇਠ ਵੇਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਹੇਠ ਵੇਖਣ
ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਹੇਠ ਨਜਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਚੰਦ੍ਰ
ਮਾ ਕੋਲੋਂ ਉਪਰ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਸੌ ਬਾਈ
ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਤੇ ਅਗੇ ਭੀ ਕਾਈ ਜਾ
ਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਵਡੀਆਂ ਜਾਗਾ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕੀ ਕੀ ਜਾਗਾ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ
ਸੁਮੇਰ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਤੇ ਅਗੇ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇ ਹੈ॥
ਸੰਨਿਆਸੀ ਅਵਧੂਤ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਅਗੇ ਕੁਮੇਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ਹੈ
ਅਤੇ [illegible] ਨਿਧਾਂ ਹੈਨ ਉਸ ਤੇ ਅਗੇ ਮਹਾਦੇਵ ਭੰਡਾਰੀ ਹੈ ਨਿਧ [illegible]
[illegible] ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਕਉਲਾਸ ਹੈ ਜਿਥੇ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਕਾਇਮ ਹੈ॥
ਤਿਸ ਦੇ ਉਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਤਖਤ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾ ਪੁਰ
ਖ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਥੇ [illegible]
ਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋਂ ਤ੍ਰਿਹੁੰ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ [illegible]
ਹੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਪਾਸੋਂ ਅਸੀਂ ਆਏ [illegible]
ਤੇ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ [illegible]
ਆ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਸਵਾ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਏਹ ਗੋਸਟ ਕਰਦੇ ਆ ਹੈ [illegible]

ਛਾਤਿਚਰਾਂਨੇਭੰਗਰਨਾਥਆਇਪਹੁਚਿਆਤੇਆਂਵਦਾਹੀਆਖਣੇਲਗਾਅਰੇਮਾਈ
ਪੁਤ੍ਰਿਕਾਂਚਲਾਆਵਦਾਂਹੈਂ ਅਭੇਤੇਰਾਕੀਮਨਹੀ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਲੋਕਆ
ਖਿਆ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਆਈਹਮਰੀਮਨਸਾਹੋਤਹਿਤਿਸਕਾਮੁੰਡਮੁੰਡ
ਇਆਦੁਰਮਤਹਮਰੀਵਿਦੀਵਹਿਤਿਸਕਾਘਰਛਡਿਆਇਆਤਬਰੀਰਾਖਲੈਨਿਰਮਲ
ਭਈਸੋਈਬਿਭੂਤਿ[illegible]ਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਭੰਗਰਨਾਥਤੈਪੂਰਾਜੋਗਨਪਾਇਆ
ਜੁਗਤਨਜਾਣੀਅਉਧੂਤਾਵਧੂਤਾਨੀਵਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਕੰਨਪੜਾਏਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈਆ
ਜੋਗਕੀਜੁਗਤਿਨਜਾਣੀ॥ਅੰਗਿਬਿਭੂਤਦੇਹਪੁਣਿਜੋਗੀਸਗਲੀਰੁਧਖਉਰਾਣੀ॥
ਤੇਰਾਫਟੂਆਹਾਥਰੋਟੀਮੈਲੀਅੰਗਸੋਭਨਾਹੀ॥ਕਹਿਨਾਨਕਸੁਣਭੰਗਰਨਾਥਤੇਰੁਠੀ
ਅਉਧਵਧਾਈ॥ ੨ ॥ਤਾਂਭੰਗਰਨਾਥਭੀਹਉਲਾਹੋਇਗਇਆ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਕਿਓਭੰਗਰਨਾਥਕਿਆਰਜਾਇਹੈ॥ਤਾਂਓਆਖਿਆਜੀਜੋਤੁਸਾਂਕੀਰਜਾਇ॥
ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਕਿਤੂੰਮਰਦਾਨਾਕਿਆਰਜਾਇਹੈ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਵਤ
ਉਸਪਰਬਤਉਤੇਫੇਰਕਦੇਨਾਹੀਗਏਹਾਂ॥ਜੋਤਹਾਂਭੀਦੇਖਜਾਈਏ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆਜੋਤੇਰਾਮਨਜਾਂਦੀਮਨਸਾਹੈ॥ਫੇਰਸੁਨਪਰਬਤਨੂੰਚਲੋ॥ਬੋਲਹੁਭਾਈ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਸਾਖੀਸੁਨਪਰਬਤਦੀਚਲੀ॥

॥ਤਾਂਓਥੋਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮਰਦਾਨਾਉਠਕੇਸੁਨਪਰਬਤਉਪਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਪੁਛਿਆਜੀਅਸੀਂਕਿਤਨੇਕੁਜੋਜਨਆਏਹਾਂ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਸੀ
ਕੈਨਪਰਬਤਉਤੇਆਏਹਾਂ॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅਸੀਸਿਲਕਾਪਰਬਤਉਤੋਂ
ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹਾਂ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਸਿਲਕਾਪਰਬਤ
ਥੋਂਸੈਤਾਲੀਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਹਾਂ॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਅਸੀਸਭ
ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹਾਂ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਸੀਜੋਤਿਨਲਖ
ਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਹਾਂ॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਏਥੋਂਸੁਮੇਰਕਿਤਨੇਜੋ
ਜਨਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਥੋਂਸੁਮੇਰਛੱਬੀਹਜਾਰਜੋਜਨਹੈ
ਸਭਏਹੋਈਵਿਚਾਰਕਰਦੇਸੋਇਤਨੇਪਿਛੇਕਨੀਫਾਸਿਧਆਇਪਹੁਤਾ॥ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਆਪਕਿਉਂਹਸੇਹੋਜੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਏਹਜੋਸਿਧਦੇਖਦਾਹੈਂਇਸਦਾਕਮਕਨੀਫਾਹੈਅ
ਤੇਇਹਧਰਤੀਚੋਂਨਿਕਲਾਹੈਤੇਗੋਰਖਆਸਾਂਉਪਰਚੜਤਾਂਕਰਕਰਤੇਆਇਆਹੈ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਸੋਮੈਨੂੰਹੁਕਮਹੋਵੇਤਾਂਮੈਇਸਜੋਗੀਨੂੰਮਾਰਿਓਗਾਏਕਾਂ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਥੇ ਚੜ੍ਹੇ ਗਾਏ ਕਰਨੇ ਦੀ [illegible]
ਸਬਦ ਕੀਲ ਹੁਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਇਤਨੇ ਮੈ ਕਨੀਫ ਸਿਧ ਬੋ
ਲਿਆ ਸੁਣ ਹੋ ਬਾਲਕ ਏਥੇ ਜੋ ਤੂੰ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਕਿਉਂਕਰ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਹਮ ਜੈਸਾ ਆਏ ਹੈਂ ਸੋ ਨਿਰੰਕਾਰ [illegible] ਕਰਿ ਆਏ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਕਨੀਫੇ ਸਿਧ ਕਹਿ
ਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕ [illegible] ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਕੈਸਾ ਭੁਤੀਆ ਏ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ [illegible] ਆਰਾਧਿ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਅਰ
ਅਬ ਭੀ ਆਏ ਹੈਂ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਨੀਫੇ ਸਿਧ ਕਹਾ ਅਰੇ ਬਾਲਕ ਤੂੰ ਮਾਰਾ ਨ ਭੁਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ
ਮੋਤੇ ਕਉਣ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਉ ਹਮਾਰਾ ਅਚਰਜ ਕਹੀਐ
ਹਮ ਹੋਤੇ ਅਚਰਜ ਬਾਨੀ ॥ ਸਿਫਤ ਹਮਾਰੀ ਸਭਿ ਮੂਰਤਿ ਮਹਿ ਸੋਤੁ
ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਤਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਨੀਫਾ ਰਾਵਲ ਜੋਗੀ ॥ ਸਤ ਜੁ
ਗ ਤ੍ਰੇਤੇ ਦੁਆਪੁਰ ਕਲਿਜੁਗ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸਦਾ ਅਰੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜਾਤਿ ਹਮਾਰੀ ਜਤਿ ਕਤਿ ਦੇਖਹੁ ਨਾ ਬਰਨ ਹਮਾਰਾ ਭਿ ਪਸਰਿ
ਬਿਨ ਸਨਿ ਖੇਲ ਹਮਾਰਾ [illegible] ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ
ਕੀਓ ਇਕ [illegible] ਕਲ ਹਮਾਰੀ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਪਸਰੀ [illegible] ॥ ੩ ॥ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਹਮਾਰਾ ਸਾਹਿਬ ਜਿਸਿ
ਹਮ ਸਾਥਿ [illegible] ਸੁਨਹੁ ਕਨੀਫਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਮਿਲ
ਗਾਜੋ ॥ ੪ ॥ ॥ ਫੇਰ ਕਨੀਫਾ ਸਿਧ ਬੋਲਿਆ ॥

ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮਨੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੀਨਾਹੀ ਕੀਆ ਚਲੋ ਤੁਮ ਗੋਰਖ ਕਉ ਗੁਰੂ ਕਰੋ ਕੰਨ
ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਦੇਤੇ ਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਪਹਿਰੋ ॥ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ ॥ ॥
ਏਕੈ ਗੁਰ ਜਾਨੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ॥ ਕੁਲਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹੈ ਅਰੋਗੀ ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਕੀ ਭਿਖਿਆ
ਪਾਈ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਖਿੰਥਾ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨ ਖਪਰ ਪਾਣੀ ਪੀਆ ॥ ਬਿਨ ਧਰਤੀ ਬਿਨ
ਧੂਆ ॥ ਬਿਨ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦ ਸਬਦ ਵਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨ ਬਾਦਰ ਗਗਨੈ ਗਾਜੇ ॥ ਬਿਨ [illegible]
ਕਰ ਲਾਇਆ ॥ ਤਬ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਜੋਗ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਕਨੀਫਾ ਸਿਧ
ਹਉਮੈ [illegible] ਇਕ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਤਾਂ ਅਗੇ ਚ
ਲੋ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਤਾਵਲਾ ਨ ਹੋ ਅੰਤੇ ਸਿਧਾਂ ਦਾ ਤਮਾ
ਸਾ ਦੇਖ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ॥ ਜਾਏ ਤਾਂ ਬਾਤਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰ ਪਕੜੀ ਓਸਿ ਧਆਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਦੇ ਹਾਂ ... ਤਿਸ ਅਦੇਸੋ ਠਬਾਲੇ ਅਰੇ ਸਾਧੂ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਦੇਸ ਜਾਇ ਕੈ ਕਾਰ ਕੇ ਆਦੇਸੁ ਆਖਿਓ ਨਾਹੀ ਫਿਰ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਪੰਨੀ
ਤੋ ਸਿਧ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜਾਨਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੋਰ ਨਾਉ ਕਿਉ ਕਰ ਸਪੀਵ
ਤਾਂ ਹੈ ਏਹ ਮੁਝ ਕਉ ਦਿਖਲਾਇ ... ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਕਣ ਨੀ ਦਾਤੂੰ ਰਾਮੇ ਬੈਕਣ
ਬਾਬੇ ਕਹੈ ਜਬ ਤੇਰਾ ... ਤਬ ਤੂੰ ਸਤਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਕਾ ਥਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮਾਰਾਨਾ
ਜੀ ਲਖ ਰਬੂ ਨਥ ਤੂੰ ... ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਤੂੰ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡਣ ਗਿਆ ਥਾ
ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਿਕਾਰ ਮਾਰਿਆ ਪਰ ਤੂੰ ਆਪ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਮੋਹ ਵਿਚ ਬਣ ਬਿਗਾਸਿਆ ਥਾ ਤਬ ਤੂ
ਝ ਕਉ ਗੋਰਖਨਾਥ ਦਿਖਾਲੀ ਆਇ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋਗੀ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੋਵੇ ਤ
ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਬਾਲਕੇ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ... ਹਮਨੂੰ ਗੀਲੇ ਤੇ ਏਹ ਮਲੀਠ ਹੈ ਤਬ ਤੂ

ਮਨੇ ਕਹਾ ਕਿਉ ਨਾਥ
ਕਿਉ ਮਲੀਨ ਕਹਿਆ
ਕਹਿਆ ਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੇ
ਰੀ ਤੇਰੀ ਕਾਇਆ ਥੀ
ਤੂੰ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਇ
ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ ...
... ਕਮਾਉ ॥
ਜੀ ਤੈਨੇ ਫੇਰ ਕਹਿਆ
ਬਾਬਾ ਮਈ ਏਹ ਕੋਈ
... ਜਿਸ ਥੀ

ਜੀ ਏਹ ਅਹਾਰ ਤੂੰ ਕ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ
ਰੇ ਮਨ ਮੋਰ ਦਇਆ ਨ
ਹ ਆਕਰ ਜੋਗੀ ਤੋ
ਦੇ ਕਾਇਆ ਕਿਸੇ ਕੀ
ਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ
ਤੇ ਕਾਇਆ ਛੀਜੇ ਨ
ਨਾਥ ਜੀ ਕਿਉ ਕਰ ਜੋ
ਗ ਕਮਾਉ ਮੈਂ ...
ਜੋਗ ਕਮਾਉ ॥ ਤਾਂ ਤੂੰ

ਗੋਰਖ ਅਰੇ ਸਬਦ ਕਰਿਆ ਤੇ ਉਠ ਗਇਓ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਤੇਰਾ ਮੂੰਡ ਮੂੰਡਿਆ ਕੰਨ ਪਾਏ
ਤੂੰ ਸਬ ਕਉ ਜੋਗ ਦੀਆਂ ਤਬ ਤੂੰ ਮਸਿੰਧ ਹੂਆ ਤਾਂ ਤਨੀ ਕੇ ਸਿਧ ਕਰ ... ਅਕੇ ਨਕਰ
... ਜਿਸ ਕਰ ... ਪਾਏ ਅਰ ਕਿਸ ਜਗਾ ... ਮੂੰਡਿਆ ... ਨਾਨਕ ਜੀ ...
ਆਪਨੀ ... ਪਲਟੇ ਹੋਠ ॥ ... ਜਸ ...
ਨਿਸ ਕਰੋ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਵਾ ਜਨੀਦਾ ॥ ਜਨੀ ...
... ਬਾਹਰ ... ਆਹੋ ... ਕਉਨ ...
... ਸਿਕਾਰ ॥ ਕਉਨੀ ਮਿਰਗ ... ਪਾਇਆ ਕਉਨ ...
ਹੋ ਇਹੁ ਅਹੋ ਨਾਹਿ ਸਕੇ ਸਾਥ ॥ ॥ਜਨੀਦਾ ਮੂਹ ਰੈਨ ਨਕਪਾਸ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਅਸੋ ਜਗੁਰੂ ਤ ਕਹਿਆ ਆਇ [illegible]
ਰਿਘਰਕੀਰਾ॥ਇਸਿ ਭਸੰਗਲੇ ਚੜ੍ਹਿ [illegible] ਸਕਾਰਾ॥ਇਸਨਾਨ [illegible]
ਰਾ॥ਪਰਣੂ ਘੂਰ ਆਵੈ ਜਾਂਦਾ॥ਭੁਖਿ ਭੁਖਲੇ ਬੈਠਾ ਅਰਧ ਦਾ॥ਇਹ ਅਨੇਕ ਕੀਨੇ
ਦਾ॥ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਅਵਧੂਤ ਕੇ ਵੱਲ ਨਾਮ॥ਸੁਣਿ ਹਨੀਵ ਇਹ ਬੀਭਰਾ॥ਗੋਰਖ ਠਹੁਰਾ॥ਮੋਹੁ
[illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਹਥ ਰਖਕੇ [illegible]
[illegible]॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਧਨਾਬਨੇ ਗੋਪੀਚੰਦ ਕੋ ਕਹਾ ਰੇ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ ਉਪਦੇਸ
ਦੇਕੇ ਲੈਆਉ॥ਤਾਂ ਗੋਪੀਚੰਦ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ॥ਤਾਂ ਗੋਪੀਚੰਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾ
ਸ ਆਇਆ॥ਆਇ ਕਰ ਕਹਿਓਸੁ ਆਦੇਸ ਹੋਤ ਪਾ ਆਦੇਸ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਆਦੇਸ ਏਕੰਕਾਰ ਕਉ ਆਦੇਸ॥ਤਾਂ ਗੋਪੀਚੰਦ ਬਚਨ ਕੀਤਾ॥ ਗੋਪੀਚੰਦ
ਵਾਚ॥ ॥ਕਉਨ ਨਾਮ ਕਉਨ ਬਰਨ ਤੁਮਾਰਾ॥ਕਉਨ ਰੂਪ ਕਉਨ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕ
ਉਨ ਮੇਰੇ ਬਪੁ ਹੀ ਹਾਂ ਅਸੋ॥ਚਲੋ ਤਪਾ ਤੁਮ ਨਾਥ ਲਾਇਓ॥ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿਰਾਵੋ
ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗਾਵੋ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਨਾਮ ਏਕੰ
ਕਾਰ ਹਮਾਰਾ॥ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਤੇ ਰਹੇ ਨਿਆਰਾ॥ਰੂਪ ਦੇਹ ਨ ਕੀਨਾ ਬਿਸਥਾਰਾ॥
ਅਨੰਤ [illegible] ਨਾਲ ਮੇਂ ਫਿਰਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਰਸਨ ਆਇਓ॥ਅ [illegible]
[illegible] ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਊ॥ਸਭ ਸਿਧਨ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗਾਊ॥ [illegible]
[illegible] ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਗੋਪੀਚੰਦਾ॥ਇਸ ਦਾ ਮਾਨ ਕੀਤੇ ਸਭ ਚੇਲੇ॥ [illegible]
ਗੋਪੀਚੰਦ ਵਾਚ॥ ॥ਕਵਨ ਗਿਆਨੀ ਕਵਨ ਧਿਆਨੀ॥ਕਵਨ ਤੋ [illegible]
[illegible]॥ਕਵਨ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਕਵਨ ਸੁ ਮੈਲਾ॥ਕਵਨ ਸੁ ਬਸਤ [illegible]
ਗੈਲਾ॥ਕਵਨ ਸੁ ਭੂਪਰ ਕਵਨ ਸੁ ਤਲੈ॥ਕਵਨ ਸੁ ਗਾਤਿ ਜਿਤ ਦੀਪਕ ਜਲੈ॥ਗੋਪੀ
ਚੰਦ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤਪੇ॥ਕਉਨ ਸੁ ਜਾਪ ਜਿਤ ਰਸਨਾ ਜਪੇ॥ ੩॥ ॥ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਵਾਚ॥ ॥ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਵੈ॥ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜੋ ਸੁਰਤਿ ਨ
ਖੋਵੈ॥ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ॥ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਆਪਿ ਪਗਵਾਇਆ॥
ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਮੇਲ ਨ ਰਾਈ॥ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਬਿਨ ਮੈਲ ਨ ਜਾਈ॥ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ
ਲੇ ਕਾਰਜ ਪਾਇਆ॥ਧਰ ਪਰ ਭੂਪਰ ਬੈਠ ਕਨ ਪਾਇਆ॥ਉਪਰ ਹੁਕਮ ਹਕਮਾਹਿ
ਤਲੈ॥ਹੁਕਮ ਪਛਾਣੇ ਦੀਪਕ ਜਲੈ॥ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਗੋਪੀਚੰਦ ਮੋਹ ਮਾਇਆ
ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਪੇ॥ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਪ ਬਿਨ ਰਸਨਾ ਜਪੇ॥ ੧॥ ॥ਜਬ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੋਪੀਚੰ
ਦ ਨੇ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਗੋਪੀਚੰਦ ਕਹਿਆ ਭਲੋ ਤਪਾ ਜੀ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਲੇਹੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇਵੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ [illegible] ਪੀਤਾ ਹੈ ਹਮ ਆਤੇ ਹੈਂ ਸਹਿਜ ਸਿਊ ਸੁ
ਜੋ ਪੀਤਾ ਹੈ ਪਾਸਿ ਨੇ ਹੋਇ ਕੈ ਗਇਆ। ਜੋ ਪੀਰ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ
[illegible] ਤਾਂ [illegible] ਪੂਰਾ ਹੈ। ਤਉ ਤਿਸ ਕੇ ਨਾਥ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰ [illegible]
[illegible] ਹੈ ਮੁਝ ਮੈਂ ਜਾਣਤਾ ਹੈਂ [illegible]
[illegible] ਪੂਰਾ ਗਇਆ। ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ [illegible]
[illegible] ਭਰਥਰੀ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਫੇਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਗੋਰਖ [illegible]
[illegible] ਦੇਸ ਦੇਕਰ ਲੈ ਆਉ। ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆ
ਇਆ। [illegible] ਕਹਿ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਦੇਸ ਜਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ

[illegible] ਕੈਕਾਰ ਕੇ ਆਦੇਸ। ਤ
[illegible] ਭਰਥਰੀ ਨਾਥ ਤੁਮ
[illegible] ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਕਹਿਆ
[illegible] ਤੈਨੂੰ ਗੋਰਖ ਪਾਸ ਲੈ
[illegible] ਹਿਆ ਅਰ ਭਰਥਰੀ
[illegible] ਕਰੀ ਏਹੋ॥ ਪ
[illegible] ਕੰਨ ਛਿਦਾਇ [illegible]
[illegible] ਲਾਗਿ ਆਗਿਆ [illegible]
[illegible] ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗਤਿ ਪ

ਦੇ [illegible] ਜੋਗ ਕਮਾਵਹੁ। ਤਬ ਅਨਹਦ ਧੁਨ ਵਜਾਵਹੁ॥ ੧॥
॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ
[illegible] ਕੈ ਭੁਲਾ ਕਰ ਮਾਨਹੁ ਸਹਿਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵੋ॥ ੧॥ਬਾ
[illegible] ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੱਤ ਮਹਿ ਜੋਗੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ
ਪਾਇਆ [illegible] ਰਸ ਭੋਗੀ॥ ੧ ॥ਭਰਥਰੀ ਵਾਚ॥ ॥ਏਕ
[illegible] ਏਕ [illegible] ਏਕ ਬਤਾਵੋ
[illegible]॥ ੨ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ॥ [illegible] ਗਿਆਨ ਮਤਿ [illegible]
[illegible] ਗੁਰਮੁਖ ਪੰਥ ਅਤੀਤਾ॥ ੪॥ ॥
ਭਰਥਰ ਵਾਚ॥ ॥ਅਪਨੇ ਨਗਰ ਮੈ ਬੈਸਹੁ ਆਸਨ [illegible] ਬਾਦ ਬਿਬਾਦੀ
[illegible] ਮੁਖ [illegible] ਨਾਦ ਅਨਾਦੀ॥ ੫ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ

ਜਿਵਨਗਰੀਮੈਆਸਨ[illegible]
ਤਿਨਿਸਤੂਰੈਨਦੀ॥ ੬ ॥ਭਰਥਰੀਬੋਲਿਆ॥ ॥ਸਗਲੀਜਿਸਤਦਿਸਾਵਦੇਖਾਡੂੰਮੀ
ਜੋਗਾਨੁਗਾਈ॥ਜਿਵਲਾਗੀਕਮਿਭੂਟਿਨਜਾਵੈਪਰਾਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਏ॥ ੭ ॥ਨਾਨਕਜੀ
ਬੋਲਿਆ॥ ॥ਸਗਲੀਸੀਮਅਜੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਥਬਨਾਅਨੇਕੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁ
ਣਿਭਰਥਰਿਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੀ॥ ੮ ॥ਫੇਰਭਰਥਰੀਕਹਿਆਬਾਬਾਨਾਨਕ
ਤੁਧਾਈਂਹੰਤੇਮੁੰਦ੍ਰਾਅਇਪਹਿਰਤਾਹੈਂਤਾਂਕਿਉਖਾਲੀਫਿਰਦਾਹੈਂ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸਬਦਬੋਲਿਆ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਖਾਲੀਸੋਕਰਤਾਰਕਰ
ਹੋ॥ਅਪਨਾਆਪਨਕਛੂਪਛਾਨੈ॥ ੧ ॥ਸੁਣਸਿਧਾਤੂੰਭਰਥਰਜੋਗੀ॥ਗੋਰਖਬੋਧ
ਹੋਇਅਰੋਗੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰਾਜੇਛੋਡਿਕਰਿਜੋਗੀਹੂਆ॥ਮਮਤਾਮੋਹਨਾ
ਜਹੂਮੂਆ॥ ੨ ॥ਮਮਤਾਤੂਪੜੀਅਵਧਵਧਾਈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ
॥ ੩ ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਭਰਥਰੀਚਾਰਾ॥ਮੂੰਡਮੁੰਡਾਇਨਪਾਇਓਪਾਰਾ॥ ੪ ॥ਤਾਂਭਰਥਰੀਨੇ
ਫੇਰਬਚਨਕੀਤਾ॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ॥ਏਹੁਪਿਆਲਾਨਾਨਕਪੀਉਸਿਆਮ
ਤਰਸਨਾਹੋਇਥੀਉ॥ ੧ ॥ਇਸਮਹਿਪੀਤੇਕਰੀਐਭੋਗ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਆ
ਰੋਗ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੀਤੇਰੀਚਿੰਤਨ
ਹਿਣੀਲਿਵਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈਸਚਸੇਤੀ॥
੨ ॥ਭੁਖਪਿਆਸ ਨਹੀਵਿਆਪੈਗਾ
ਨਮਸਾਇਨਭਰ ਤਾਪੈ॥ ੩ ॥ਭਰਥ
ਰਬੋਲੈਸੁਣਨਾਨਕ ਬੂਟੀ॥ਇਸਮਦ
ਪੀਤੇਬਲਾਇਸਭ ਛੂਟੀ॥ ੪ ॥ ॥

ਤਾਂਬਾਬੂਨਾਨਕਜੀਨੂ ਸਬਦਪਰਾਪਤ
ਹੋਇਆ॥ ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ
੧ ॥ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨਧਿਆਨਕਰਧਾਵੈਕਰਕਰਣੀਕਸਪਾਈਐ॥ਭਾਠੀਭਵ
ਨੁਪ੍ਰੇਮਕਾਪੋਚਾਇਤੁਰਸਿਅਮਿਉਚੁਆਈਐ॥ ੧ ॥ਬਾਬਾਮਨਮਤਵਾਰਾਨਾ
ਮਰਸਪੀਵੈਸਹਜਰੰਗਰਚਿਰਹਿਆ॥ਅਨਦਿਨਬਾਣੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਗੀਸਬਦ
ਅਨਾਹਦਗਹਿਆ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀ
ਪਰਵਾਣਭਇਆ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਾਪ੍ਰੀਤਮਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠੈਕਰੇਕਿਆ॥ ੨ ॥
ਸਾਚਾਅਧਪਿਆਲਾ[illegible]ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾ[illegible]

ਜੀਵਦੈਕਿਆਸਦਵੈਭੂਤਉਧਰੀ॥ ੩ ॥ਸਿਖਤੀਰਥਸਦਾਬੈਰਾਗੀਦੂਸਿਨਸਨੋਹੀਨਦੇਨਨਕਸੁਣਭੂਤਬਰਜੋਗੀਖੀਵਿਆਮਤਧਰੀ॥ ੪ ॥ਤਾਂਭੂਤਬਹੀਨਬਹੁਸਾਹਗੀਹੋਸੁਹੋਇਛਕਗਇਆ॥ ਤਾਂਫੇਰਭੂਤਦੇਸਿੰਧਆਇਆਆਉਦੇਆਹੀਆਦਿਤੋਨੁਆਦੇਸਓਬਾਲੇਆਦੇਸ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਆਦੇਸਏਓਂਕਾਰਕੋਆਦੇਸ॥ਫੇਰਭੂਤਦੇਸਿਧਬਚਨਕਹਿਆ॥ ਭੂਤਦੇਵਾਚ॥ ॥ਆਸਾਮਨਹਾਦੂਖੀਨੇਤਾਸਾਅਹਾਰੁਖੀ॥ਆਸਨਿਰਾਸਭੂਤਦੇਸੁਖਵਸੰਤੀਪਿੰਗਲਾ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਆਸਾਸੁਖਹਮਾਰੀਕਹੀਐਨਿਰਾਸਾਦੁਖਅਪਾਰੀ॥ਬਿਨਆਸਨੂਰਵੇਵਨਹੀਮਿਲਏਨਹੀਮਿਲਏਕਰਤਾਰੀ॥ ੨ ॥ਭੂਤਦੇਵਾਚ॥ ॥ਚਲਕੇਬਲਤੇਨੈਣਾਹੂਗੋਰਖਕੇਪਾਉਲਗਾਵੋ॥ਜਨਮਮਰਨਤੇਰਹਿਤਕਰਾਵੋ॥ ੩ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਗੁਰੂਤੁਮਾਰਾਗੋਰਖਦੇਖਿਆਜਿਨਬਹੁਤੀਅਉਧਵਧਾਈ॥ਜਿਸਜਤੀਅਰਨਾਥਪ੍ਰਕਾਸਹਿਹਮਰੀਭਾਤਨਹਿਕਈ॥ਨਾਨਕਬੋਲੇਸੁਣਭੂਤਦੇਅੰਤਵੇਹਿਕਿਜਾਈ॥ ੪ ॥ਤਾਂਭੂਤਦੇਵੀਫਿਰਗਇਆ॥ ॥ਫੇਰਲਹੂਰੀਪਾਸਿੰਧਆਇਆ॥ਲਹੂਰੀਪੋਸਿੰਧਆਇਆਗੁਰੂਜੀਕੋਕਹਾਆਦੇਸਰੋਬਾਲੇਆਦੇ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਆਦੇਸਆਦਿਪੁਰਖਕਉਆਦੇਸ॥ਆਉਲਹੂਰੀਪਾਜੋਗੀ॥ ॥ਲਹੂਰੀਪਵਾਚ॥ ॥ਹਾਟੀਬਾਟੀਕਾਂਤੀਆਵੀਕਿਉਤਿਆਬਿਵਿਦਛਜਬਧਾ॥ਕਹੇਕਉਂਦਿਸਨੀਹੂਏਕਿਚਿੰਤੀਆਗੀਓਮਤਪਸਾਰਾ॥ਕਹੇਲਹੂਰੀਪਾਸੋਵਧੂਤਾਸੁਣਨਾਨਕਹਮਰੀਵਾਤਾ॥ਜਿਹਕਵਣਭੂਤਮਤਭਟਕਤਸੋਹੋਅਗਮਅਗਾਧਾ॥ ੧ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਹਾਟੀਬਾਟੀਸਹਿਜਕਮਾਈਸਹਿਜੇਵਣਜਵਪਾਰਾ॥ਸਹਿਜੇਧੀਉਦਿਅਨੀਹੂਏਸਹਿਜੇਮਤਪਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਐਧੂਤਾਕਰਤਾਧੂਤਾਸੁਣਲਹੂਰੀਪਾਬਾਤ॥ਕਿਰਪਾਕੀਨੀਆਪਾਨਿਰੰਜਨਤਾਮਿਲਿਆਅਗਮਅਗਾਧਾ॥ ੨ ॥ਤਾਂਲਹੂਰੀਪਾਸਿਧਫਿਰਚਲਾਗਇਆ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨੇਪੁਛਿਆਕਿਉਰੇਲਹੂਰੀਪਾਦੇਖਿਆ॥ਤਾਂਲਹੂਰੀਪੇਕਹਿਆਨਾਥਜੀਨਾਨਕਤਪਤੇਕਹੀਅਕਥਨਾਹੀ॥ਤਾਂਪਾਸਿਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਨਾਨਕਤਪਾ॥ਤਾਂਪੂਜਣੇਲਾਇਕੁਹੈ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨੇਕਹਿਆਪੂਤਰਗੋਪੀਚੰਦਏਸਾਤਾਹੋ॥ਪਰਾਇਨਿਸਿਧਾਂਕਾਮਾਨਬਿਚਾਰਨੇਦੇਗਾ॥ ਤਾਂਫੇਰਚਰਪਟਨਾਥਆਇਆਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਕਹਿਆਆਦੇਸਓਬਾਲੇਆਦੇਸ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਆਦੇਚਰਪਟਜੋਗੀਏਕੰਕਾਰਕਉਆਦੇਸ॥ ਚਰਪਟਵਾਚ॥ ॥ਕਹਾਂਤੇਆਇਅਣਬੋਸਣਕਾਂਤਮਾਰਗਭੋਜਨ॥ਬਦਨਸੂਤਕੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਚਲਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨ॥ਪ

ਟਤੂਲਾਈਰਹਾਸਿਧਾਂ ਦੀਨਾਂਰਹੇ ਪਿਸਨਗਆਉਧਪਟ ਬੋਲੈਨਹਤੂਨਾਨਕੁ ਸੀ ...
ਗਿਆਨਾ। ੧ ।ਬਾਬੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।। ।।ਅਸਨਬੋਸਨਕਾਣਿਆਂਭੀਤਰਕ੍ਰਮਧ
ਸਾਰਾਤੂਜਨਾਖਿਮਾਸੂਤਕੇਕਪੜੈਪਹਿਰੇਚਸਾਹੂਅਛਾਈਜਿਨਾਖਾਟਤੂਲਾਈਦਸੋ
ਦਾਆਦੇਤਹਾਕਰਹਿਬਿਸਰਾਮਾਨਾਨਕਕਹੈਸੁਨਚਰਪਟਨਾਥਾਐਸਾਕਥੋਂਗਿਆਨਾ
੨ ।।ਤਾਂਚਰਪਟਨਾਥਚੁਪਕਰਗਇਆ ।।ਜਾਇਕਰ ਗੁਰੂਗੋਰਖਨੂੰਆਖਿਆਸੁ
ਨੋਨਾਥਜੀਨਾਨਕਤਾਂਪੂਰਨਜੋਗੀਹੈ।।ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਰਿਉਂਗਿਰਨਾਥਸੀ
।।ਤਾਂਈਗਰਨਾਥਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਜਾਂਦਾਹੋ।।ਦੇਖਾਂਕੈਸਾਆਈਮੁੰਡਾਹੈ।।ਤਾਮਰਖ
ਇਕਰਆਇਬਾਬੂਜੀਕੋਆਦੇਸਕਹਿਓਨੁ।। ਹਾਬਫੇਹੈਤੂੰਮੁਖਿਮੈਬਾਤਾ।।ਇਰਿਰੇਬ
ਲੇਕਉਨਤੂੰਅਪਨਾਨਾਮਬਤਾਇ।। ।।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ।।ਸੁਣਰੇਭੂਉਤੂਗਮ
ਰਨਾਉ।।ਏਕੰਕਾਰਕੀਆਸ਼ਨਾਉ।।ਤੂੰਭੀਭੂਲਾਗੋਰਖਭੂਲਾ।।ਅਉਪਰਪਾਈਮਨ
ਸਹਿਭੂਲਾ।।ਏਕੰਕਾਰਹਮਾਰਾਨਾਉ।।ਅਪਨੇਗੁਰਕੇਬਲਿਬਲਿਜਾਉ।। ੨ ।। ।।
ਈਗਰਨਾਥਵਾਚ।। ।।ਬਿਨਚਿਕਨਾਈਕਿਉਦੀਪਕਜਲੈ।।ਬਿਨਤੂਪੇਕਿਉਬਾ
ਲਕਪਲੈ।।ਬਿਨਧਨ

ਖਰਿਉਤੀਰਚਲਾਵੈ
...ਨਚਰਨਕਿਨਗ। ਰਸਿਧਾਵੈ।।ਇਗਰ
ਪਹੈਸੁਣਰੇਬਾਲੋ।।ਸਿ ਨਥੀਜੀਕਿਉਭੂਲੈ
...ਲੋ।। ੩ ।।ਬਾਬੂਨਾ ਵਾਚ।। ।।ਉਲਟ
ਉਉਲਟੀਪਕਰਕਉ ਜਾਲੋ।।ਲਿਵਲਾਗੀ
ਤਉਦਵਲਕਪਾਲੋ।।ਸੁ ਰਤਿਬਾਧੀਤੇਤੀਰ
ਹਲਾਇਆ।।ਗੁਰਕਾ ਨੀਲੈਨਗਰਸਿਧ
ਇਆ।।ਬੋਲੈਨਾਨਕ ਸੁਣਈਗਰਬਾਲੋ
ਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਤਾਂਭੂਲੈਤਾਲੋ।। ੪ ।। ।।ਤਾਂਈਗਰਨਾਥਭੀਹਿਉਲਾਥੋਸੀਮਦਾਹੋਇਕ
ਕਰਗਇਆ।।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਹੋਂ।।ਤੇਰੇਆਗੇਤਾਂਕੋਈ
ਭੀਨਹੀਠਹਿਰਸਕਦਾ।।ਅਤੇਭਣਸਾਹੋਸਾਦੇਹੈਨੂੰ।।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚਨਕੀਤੇ
ਮਰਦਾਨਾ।।ਅਸਾਂਨੂੰਕਰਤਾਰਨੇਸੰਸਾਰਤਾਰਨੇਭੀਮਿਲਾਇਆਹੈ।।ਇਹਕਰਤਾਰਭੀ
ਅਸਾਡੀਹੀਬਣਤਲੇਨਦੀਆਂ ਬਣਾ।।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ ਕਬੀਰਭਗਤਜੀਆਕੇ
ਬਹੁਤਮਹਾਤਮਾਂਆਗੇਹੋਏਹੈਨ ਪਰਇਸਦੇਹੀਕੇਸਾਥਨਿਰੰਕਾਰਦਾਦਰਸ
ਨਕਿਸੇਨੂੰਨਹੀਹੋਇਆ।।ਪਰਹੋਰਨਭਗਤਾਂਬੀਕਬੀਰਭਗਤਜੀਦੇਜਸਭਾਇਆ

ਹੈ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਇਕਕਬੀਰਦੇਬੈਠੀਕਰਆਇਆਹੈ।ਤਾਂ[illegible]ਕਹਿਆਗੁ
ਰੂਜੀ।ਕਿਸੇਹੋਰਸਭੀ।ਇਸਦੇਹੀਵਿਚਦਰਸਨਕੀਤਾਹੈ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰ
ਦਾਨਾਹੋਰਕਿਸੇਨਾਹੀਕੀਤਾ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਅਸਾਨੇਦਰਸਨਕਰਤਾਰਲੈਆਇਆਹੈ
।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਨਿਰੰਕਾਰ[illegible]ਬਾਤੇਵਿਛੋੜਾਈਭੇਤਨਾਹੀ।ਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਕਰਤਾਰਨੂੰਸ[illegible]ਜਾਣੇਹਰਿਕੋਈਜਿਹੇਹੈਨਾ।ਫੇਰਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਕਬੀਰਭਗਤਜੇਹਾਕੋਈਹੋਰਭੀਹੋਇਆਹੈ।ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਇਕਜਣੇਦਾਹੋਸੀ।ਪਰਅਸਾਡੇ[illegible]ਉਪਰਬਹੁਤ
ਤਬਾਦੇਹੋਸੀ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਡੇਨਾਲੇ[illegible]ਤੁਸਾਂ
ਜੇਹਾਹੋਸੀ।ਅਤੇਤੁਸਾਡੀਆਨਕਿਉਂਕਰਿਹੋਸੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸਭੀ
ਆਨਾਇਸਵਾਸਤੇਨਾਰਖਸੀਕੇਅਸਾਨੇਗੁਰੂਪੂਰਨੀਮਿਲਿਆਹੈ।ਤਾਂਫੇਰਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਕੇਹੜੇਥਾਇ ਔਰਕੇਹੜੇਮੁਲਖਵਿਚਹੋਵੇਗਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਂਦਖਾਲੇਦੇਪਰਗਣੇਵਿਚਹੋਸੀ।ਸੁਣਮਰਦਾਨਾਨਿਰੰਕਾਰ
ਦੇਭਗਤਿਸਭਇਕਰੂਪਹੋਤੇਹੈਂਪਰਕਬੀਰਨਾਲੋਂਬਡਾਹੋਸੀ।ਤਾਂਫੇਰਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਹੁਣਅਗੇਚਲੋ।। ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਮੀਨਾਪਰਬਤ
ਕੋਗਏ। ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੇਮਰਦਾਨਾਏਹੋਬਾਤਾਕਰਤੇਕਰਤੇਅਗੇਚਲੇ।

ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ।

।ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅੰਤਰਧਿਆਨਹੋਏਤਾਂਮੀਨਾਪਰਬਤਉਪਰਜਾਇਖ
ੜੋਏ।ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਅਸੀਕਿਥੇਆਏਹਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਹੁਣਮੀਨਾਪਰਬਤਤੇਆਏਆਹੇ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਅਸੀ
ਪੁਰਬਥੋਂਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਹੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਸੋਲਾਂ
ਹਜਾਰਜੋਜਨਉਪਰਆਹੇ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਇਥੋਂਸੁਮੇਰਪਰਬਤਕਿਤਨ
ਕਰਹਿੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਇਕਹਜਾਰਜੋਜਨਰਹਿੰਦਾਹੈ।
ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਤੁਸਾਂਨੂੰਜੋਗੁਰੂਮਿਲਿਆਸੀਸੋਉਸਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ
।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਸਦਾਨਾਉਬਾਬਾ[illegible]ਦਾਆਖਦੇਹੈਨ।
ਜਿਥੇਤਕੀਜਲਅਰਪੌਣਹੈਸਭਉਸਦੇਹੁਕਮਵਿਚਚਲਦੇਹੈਨ।ਅਤੇਅਗਨਿ
ਅਰਮਿਟੀਏਹਭੀਉਸਦੇਆਖੇਵਿਚਹੈਨ।ਜਿਸਤਾਂਈਬਾਬਾਜੀਦਾਮਿਲੇਗਾਉ
ਸਤਾਂਈਬਾਬਾਆਖਣਾਚਾਹੀਏ।ਹੋਰਸਤਾਂਈਬਾਬਾਨਹੀਆਖਣਾ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ

[illegible]
ਤ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਨਹੀ ਆ [illegible]
ਗਏ ਸੇ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਸੀਸ ਕਦਰਾਏ ਸੇ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਦ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ
ਵਿਚ ਤੂ ਬਕੀਲ ਲਾਈ ਸੀ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਤੈ ਦਿਨ ਅਸੀ ਉਸ ਪਾਸ ਰਹੇ ਸੇ। ਮਰਦ
ਨਾ ਤੂੰ ਆਈ ਬਲਾਸ [illegible] ਹੈ [illegible] ਓਹੁ ਐਸਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਦੀ ਮਤ ਸੰਪੂਰਨ
ਜਗਤ ਨੂੰ ਆਸਰਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਾਲ ਦੇ [illegible]
ਨਾ ਆਵਦੇ [illegible] ਉਸ ਦੇ ਵਸ ਹੋਸੀ। ।ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸ ਦਾ ਰੰ
ਗ ਕਿਹਾ ਹੈ [illegible] ਸਤ ਕਿਵੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਦੇ [illegible]
ਲਾਲ ਹੈ [illegible] ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਾਲੀ ਮਿਲਦੀ ਨਹੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ [illegible] ਸਰ
ਰਨ ਦੇ ਰੋਮ ਦੇ [illegible] ਉਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੋਨਾ ਭੀ ਦਿਖਨਾਈ ਦੇਂਦਾ ਤੇ ਰਸ ਨਾ ਬੋਲ
ਦਾ ਭੀ ਨਾਹੀ। ਅਤੇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਬੀ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੋ
ਸਬਦ ਹੋ ਰਹਿਆ ਹੈ ਗਾ ਰ ਬੰਸੁਰ [illegible]
ਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸ
ਬਿਨਾ ਏਹ ਜਿਸਾ ਕਉਣ ਕਹੇ ਅਸਾਡੀ। ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰ ਚ
ਲੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਜੇ ਤਾਂ
ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਵਿ ਰੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਈ ਸਾਂਝ
ਤਦੂ ਪਕਰ ਕੂ ਤਾਂ ਮਰ ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁ

ਰੂ ਜੀ। ਤਾਂ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਗੋਰਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿਉਰੇ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਉ
ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਬੋਲਣੇ ਕੀ ਸਮਰਥ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੰਘਰ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਕੋਹੇ ਤਾਂ ਮੈ
ਜਾਣੂ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਸੰਘਰਨਾਥ ਬੋਲਣੇ ਕੀ ਜਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਸੰਘ
ਰਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਨਾ ਸੋ ਜੀ ਅਤੇ ਸੰ
ਘਰਨਾਥ ਆਉਦਿਆ ਹੀ ਚਰਨੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਕਹਿਆ ਰੇ ਮਾਈ ਮੁੰਡੀਆ ਦੇਸ ਤਾਂ
ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਜੋ ਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਹੋਠਾਂ ਵਿਚ ਮੁਸਕਏ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੰਘਰਨਾਥ ਕ
ਹਿਆ ਰੇ ਮਾਈ ਮੁੰਡੇ ਬੋਲਤਾ ਕਿਉ ਨਾਹੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਚਨ ਕੀਤਾ। ।।
ਮਾਈ ਮੁੰਡੇ ਗੋਰਖ ਕਹੀਏ ਜਿਨ ਤੂ ਮਰਕੁ ਅਕਲ ਨ ਦੀਨੀ [illegible] ਫੇਰੀ ਕਿਨੀ ਉਨੁ
ਹਾਤਿ ਬਾਪਿ ਸਭ ਛਡੀਨੀ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਇਆ ਗੋਦੜ ਲਜਾਇਆ ਛੀਕਿ ਜੋਗ ਨ ਪਾਇਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਨਾਨਸੁਣ ਸੰਘਪੁਰ [illegible]
ਸਰੂਪ ਹੂਆ॥ ਤਾਂ ਸੰਘਰ ਨਾਥ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕੈ॥ ਸੰਘਰ ਨਾਥ ਵਾਚ॥
ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਕਾਮ ਗਵਾਇਆ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਟਾਇਆ॥ ਕਵਨ ਜੁਗ
ਤਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ਕਉ ਜੀਤਾ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਛੁਟੇ ਅਤੀਤਾ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ
ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਕਾਲ ਸਿਰ ਟੋਰੇ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮੋਹ ਨਖਿਆ ਪੋ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ [illegible]
ਕਰਨ ਜਾਪੇ॥ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੰਘਰ ਅਵਧੂਤਾ॥ ਦੇਹੋ ਗਿਆਨ ਤਾਹੋ ਸੰਪੂਤਾ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਸਚਿ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਕਾਮ ਗਵਾਇਆ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
ਸਿਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਟਾਇਆ॥ ਸਾਂਤ ਆਈ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਕਉ ਜੀਤਾ॥ [illegible] ਛੁਟੇ ਅਤੀਤ
॥ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਕਾਲ ਸਿਰ [illegible]
ਨਾਖਿਆ ਪੋ॥ ਸੁਣ ਸੰਘਰ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਅਵਧੂਤਾ॥ ਭੂਤ ਦੇਖਿਆ [illegible] ਸੰਪੂਤਾ॥
੩ ॥ਸੰਘਰ ਨਾਥ॥ ॥ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਠਹਿਰੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਹੁੰਚੈ ਦਰਬਾਰਾ॥
ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਬਠਕ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈਐ॥ ਸੰਘਰ ਪੂਛੈ ਸੁਣ ਨਾ
ਨਕ ਬੰਦੇ॥ ਤੁਮ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਮਰੀਦੇ॥ ੪ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਅਨ
ਤਿਆਗ ਠਹਿਰੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਪਹੁੰਚੈ ਦਰਬਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਰਸਨ
ਪਾਈਐ॥ ਤਉ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਸੰਘਰ ਅਉਧੂ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ
ਗੋਵਿੰਦ ਮਰੀਦੇ॥ ਤਾਂ ਸੰਘਰ ਨਾਥ ਭੀ ਸੁਣਿ ਕੇ ਦੰਗ ਹੋਇ ਕਰ ਗਇਆ॥ ੫ ॥ ॥
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਐਸਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਹਾ ਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾ ਹਈ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਪ
ਹਾੜ ਕਈ ਰੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ॥ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜੋ ਸੋਨਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕੋਈ
ਰਾਂਗ ਕੇ ਸੋਨਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕੇ ਰੂਪਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜੋ ਪੰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਲ ਹੈ
ਇਸ ਪਹਾੜ ਦਾ ਕੁਛ ਮਾਲੂਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਕਿਆ ਅਸਚਰਜ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਉ ਮੀਨਾ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪ
ਹਾੜ ਉਪਰ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਮੀਨਾਕਾਰੀ ਹੋਈ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਾਡਾ ਉਪਰ ਚਲੋਸੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਤੇ ਦੇਸ ਨਾਥ [illegible]
ਲਦੇ ਆਹੇ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਲ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ॥ਤਾਂ ਦੇਖਣ ਸਿਧ [illegible]
ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਨਾਥ ਜੀ [illegible] ਭੀਜ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਣੇ ਭੇਜ ਦੇਹੋ ਕੈ ਬੇਸ ਜਣੇ ਭੇਜ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਂ ਕੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible]
ਸਦਾ ਬੂਲਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਜਿਨਾ ਲਾਗੀ ਆਹੇ॥ ਇਕ ਬਾਰ ਧੋਨਾ [illegible]
ਭੂਲਣ ਵਿਲਿਆ ਵੀ ਦੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਐਸੇ ਤ
ਰਾਸਿਆ ਆਵੈ ਜੋ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ਕਰ ਆਵੈ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵ
ਕ ਤਿਸ ਕੋ ਕਰੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਨੀਚਾ ਹੋਵੈ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪ ਤੇ ਊਚਾ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇਵ
ਕ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਵੈ॥ ਜੇ ਤਿਸ ਆਗੇ ਨਿਉਂ ਚਲੀਏ ਤਉ ਤਿਸ ਦੇ ਅੰਤਰ ਗਿਆਨ ਉਪਜੇ
ਤਾਂ ਨਿਉਂ ਚਲਣਾ ਹੋਵੈ॥ ਅਰ ਜੋ ਆਪ ਸਤੇ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਤਿਸ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਵੈ ਨ
ਹੀ ਤਾਂ ਨਾ ਨਿਵੈ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਕਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਮੰਗਲ ਨਾਥ
ਤੈਂ ਅਰ ਗੋਪੀਚੰਦ ਕਿਛ ਸਮਾਝਿਆ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ਤਾਂ ਬਾਲਤਾਈ ਨਾਹੀ॥
ਔਰ ਚਰਪਟ ਤਾਂ ਸਭਨਾ ਕੇ ਏਕ ਜੇ ਸਾਈ ਹੈ॥ ਅਰ ਅਉਰ ਸੰਧ ਸਭ ਖੇਰੂ ਭੇਸ ਹੈ
ਨਾ॥ ਅਰ ਤੂੰ ਮਾਰੀ ਦੂ ਸੀਆ ਵੈ ਤਾਂ ਸਾਵਾ॥
ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕ ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਿ
ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾ
ਸ ਆਣਾ ਇਆ ਪਰ ਸੇਵਕ ਦੀ ਤਰਾਂ ਆ
ਇਕ ਰਹਿਆ ਆਦੇ ਸ ਨਿਨਕ ਤਾ ਪਾਸ
ਗੀ ਸਰ ਆਦੇਸ॥ ਤੁਲ ਕੀਆ ਸੇਦਰ

ਸਨ ਦੀਆ ਹੈ ਜੋਗੀ ਸਾਂ ਤਾਈ॥ ਇਹ ਬ
ਚਨ ਸੁਣਿਆ ਅਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ
ਲਤਾ ਬਲਾਉ ਕੇ ਦੇਈਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
ਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਰਜਾ ਮੀਆ ਹੈ ਮੰਗਲ ਨ
ਬਕੋ ਤੂੰ ਧਕਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਸ ਕੇ ਹਥ
ਪਕੜ ਲਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਾਥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਉਪਰ ਲਾਏ ਅਤੇ ਹੋ ਬਚਨ ਕੀ
ਤਾਂ ਆਦੇਸ ਏਕ ਬਾਰ ਕੇ ਆਦੇਸ॥ ਅਉ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਪੂਰਨ ਜੋਗੀ ਸਗਾ ਤਾਂ ਮੰ
ਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਪਾ ਜੀ ਏਹਾ ਕਉਨ ਮਿਹਰ ਬਾਨ ਐਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਹਮ ਤੋਂ ਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਆਏ ਹਾਂ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਤੁਮਕੀ ਪੀਰ ਹਮ ਭੇਖ ਗੋ ਜੋ ਆਪੇ ਹਮ ਕਉ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਹੈ ਅਰ ਹਮੇ
ਸੇ ਪਮੈ ਤੂ ਲੀਆ ਦਰਸਨ ਲੇ ਦੈ ਅਰ ਦੇਵੋ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਤੂੰ ਮੈਥੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਮੁਅਰਥਤੌ ਹੈਸਹਿਜਸੋ॥ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਕਹਾ ਬਾਬਾ [illegible] ਜੀ ਜੇ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋ
ਮਰਕੌਤਾਂ ਈਹਾ ਭੁਗਤਿ ਲੈਆਵਾਂ॥ ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਮੰਗਲਨਾਥ ਜਮ
ਕਉਭੁਗਤਿ ਤੁਮਾਰਾ ਭਾਉ॥ ਸਪਰਸੰਨਕੀਆ ਤਬਆਤਮਰਾਉ॥ ਸੰਤਭੁਈ ਜਿਸਬਦ
ਜਸਨਪਾਈਆ॥ ਦੇਖਤਹੀ ਆਤਮਾ ਆਘਾਈਆ॥ ਤਾਂਫਿਰ ਮੰਗਲਨਾਥ ਇਕਬਾਤਹ
ਮਾਰੀ॥ ਹਮਾਰਾ ਤੁਮਾਰਾ ਇਕ ਸਾਧ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀ ਬਾਬੂਜੀਕੇ ਪਸੀਵਰਵੇਂ
ਹਿਆ॥ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਹ ਤਾਂ ਵਡੀ ਅਸਚਰ ਜੋਗੀ ਸਰਹੈ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ ੧
ਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਭੁ ਭੇਖ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਨਹੀਹੁੰਦੇ॥ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕੋ
ਤੇ ਕੋਟੰਮੱਧੇ ਕੋਈ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤ ਹੋਤੇ ਹੈਨਿ॥ ਜੇ ਸਭੇ ਪੂਰਨ ਹੋਜਾਵਨ ਤਾਂ ਸਭ
ਸਰਿਸਟਿ ਉਪਰ ਜਾਵੇ॥ ਪਰ ਕੋਈ ਇਕ ਅਪੜੂੰਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਗੇ ਚਲੋ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਸੰਭੂਨਾਥ ਹੈ ਉਹ ਭੀ ਆਪਣੇ
ਆਪਕੋ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਛਿਕਦਾ ਹੈ ਜਦ ਓਹ ਫਿਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਗੇ ਚਲੀਏਗੇ॥ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨਾਲੋ ਵਧ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰ
ਗਲਨਾਥ ਸਿਧਾਂ ਵਿਚ ਨਾਹੀ॥ ਅਤੇ ਭੇਖ ਸਿੰਧਾ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਤਗੁਰ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇ ਸਤਗੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਦਾ ਸਿਖ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋਗੀ ਦਾ ਭੇ
ਖ ਕਿਉਂ ਲੀਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸਨੂੰ ਗੋਰਖ ਈ ਮਿਲਿਆ
ਹੈਸੀ॥ ਪਰ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਲ ਕਰਤਾਰ ਛਿਕਲਏ ਤਾਂ ਕਿਸੇਦੀ ਕਿਆ ਮਜਾਲ ਹੈ ਜੋ
ਉਸਨੂੰ ਮਨਾ ਕਰ ਸਕੇ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਓਹ ਆਪ ਭਣਤੇ ਦਾ ਖਸਮ ਅਹਾ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਤੁਸਾਂਨੂੰ ਬਖਸੀਆ ਹੀ॥ ਤਿਚਰ ਨੂੰ ਸੰਭੂਨਾਥ ਜੋਗੀ ਆ
ਇਆ ਪਰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਆਇਆ ਜੋ ਇਕ ਮੈਂਢਾ ਤੇ ਇਕ ਫਉਆ ਤੇ ਇਕ ਬੈਰਾਗਣ ਏ
ਹ ਤਿਨੇ ਲੀਤੀਆ ਹਾ॥ ਆਖਿ ਓਸੁ ਆਦੇਸ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਆਦੇਸ॥ ਸੰਭੂਨਾਥ
ਵਾਚ॥ ॥ਮੈਂਢਾ ਪਹਿਰੇ ਫਉਆ ਲੈ ਹਾਥ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੇ ਚੇਲੇ ਹੋਵੈ
ਸ੍ਰਿਗ ਨਾਨਕ ਈਹਾਂ ਲਾਗੀ॥ ਸੰਭੂ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਖੁਲਹੈ
ਤਾਲਾ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਇਆ ਅਸਾਬਿਰ ਪਵਨ ਪਕੜੀ ਸੁਖਮਨਾ ਪਵਨਾ
ਵਾਸਾ॥ ਜੋਲਾ ਕਲਾ ਸਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਉਲਟ ਕਮਲ ਪਰਕਾਸਾ॥ ੨॥ ਸੁੰਨ ਸਹਿਜ ਕਾ
ਮਾਰਗ ਪਾਵਹੁ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈਐ॥ ਸਭ ਸੰਤੋਖ ਅਹਿਰੋ ਆਰਾਮ ਨਉ ਸਿਧ
ਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਸੰਭੂਨਾਥ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਭੇਰਾਜ ਨਾਮ ਸਭ ਰਾਜ ਲੇ ਤੁਮ ਗੁਰ ਗੋਰ
ਖ ਕਉ ਬਾਪੋ ਤਾਂ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ॥ ੪ ॥ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਮਰੀ ਮਤ ਅਸੁਰਤ ਸੋਹਮ ਅਨਹਦ ਬਾਜੀ॥ ਭਸੂ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਦੇਵਕੁ
ਹੂੰਨਾ ਉਪਰੈ ਭੇਖ ਧਾਰੀ॥ ੧ ॥ਖਿੰਥਾ ਨਹਮਾਰੇ ਸਗਲੇ ਭਾਗੋ ਹਿਰਦੇ ਸਭੁ ਸੰਤਾਰੀ॥ ਸੁ
ਣੋ ਸੰਭੂ ਨਾਥ ਜੋਗੀ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨਿ ਪਾਇਆ ਤਿਰਤੇ ਸਦਾ ਅਰੋਗੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥
॥ਕਾਇਆ ਮੇਰੀ ਝੋਲੀ ਜੁਗਤ ਅਸਾਥਿਰ ਸਚ ਮੰਡਲ ਮੇਂ ਵਾਸਾ॥ ਹਮਰੀ ਕਾਇਆ
ਬੇਨ ਪਰਬਤੀ [illegible] ਅਕਾਸਾ॥ ੨ ॥ਸੁੰਨ ਸਹਿਰ ਮੈਂ ਆਸਾਥਿਰ ਕੀ [illegible]
ਰਜਰੂਪ ਹਮਾਰਾ॥ ਤਸੰਤੋਖ ਹਮਾਰੀ ਕੀਨੀ ਨਉਨਿਧ ਖਰੀਦੁ ਆਰਾ॥ ੩ ॥ਕਹੈ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਣ ਸੰਭੂ ਨਾਥ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ॥ ਗੋਰਖ ਜੈਸੇ ਚੇਲੇ ਕੇਤੇ ਸੰਗੇ ਖੜੇ ਦੁਆਰਾ॥
੪ ॥੨॥ ਸੰਭੂ ਨਾਥ ਵਾਚ॥ ॥ਗੋਰਖ ਤੂ ਮਤੀ ਇਸ ਦਰਨ ਆਏ ਤੂੰ ਤੋ ਬਡੋ

ਹੰਕਾਰੀ॥ ਕਉਨ ਤੂੰ ... ਦਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾ
ਕਕਉਨ ਕਹੋ ਮੇਰਾ ... ਰੀ॥ ੧ ॥ਕਉਨ ਭੂਤ
ਲੱਗਾ ਹੈ ਤੁਝ ਕਉ ... ਭੂੰਤਾ ਅੰਗ ਬੰਗਾ॥
ਨਾਪ੍ਰਿਥਪਿਤੁ ਮਹੀ ... ਸਭ ਬਉਰਾਨੀ ਮੁਖ
ਤੇ ਬੋਲੇ ਕਉਣਾ॥ ... ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਸਿਧ ਸਾਧ ਕਉਮ ... ਲੇ ਨਾਹੀ ਨਾਥ ਜਤੀ
ਸਭ ਨਿੰਦੇ ਤੁਮ ... ਕਉਨ ਬਤਾਈਆ
ਰਿਦ ਪੰਜ ਮਹੀ ... ਦੋ॥ ਸਿਧ ਪੀਰ ਨਾ
ਤੁਮ ਕੇ ਵੀਏ ਆਹ ... ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਇ
ਨ ਕਉ ਨਿੰਦ ਹਿ ਰਦ ... ਨ ਤੂੰ ਕਹੀ ਅੰਕਿਆ

ਤੇ ਰਿਧ ਸਿਧ ਪਾਈ॥ ੩ ॥ਸੰਭੂ ਨਾਥ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਕੋ ਗੁਰੂ ਨ ਮਿਲਿਆ॥ ਅ
ਵਤ ਜਾਵਤ ਭੁਰਮੇ ਬਾਕ ਗਾਰ ਤੁ ਜੂਨੀ ਬਾਲਿਆ॥ ੪ ॥੩ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥
ਗੋਰਖ ਕਉ ਹਮ ਬੰਦੇ ਜਾਣੈ ਨਰਦ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰੀ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਕੀ ਖਿੰਦ ਤੇ ਉਪਜਿਆ
ਬੈਠੇ ਹੋਇ ਹਜੂਰੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੇਵ ਮੁਨੀ ਸੁਰਤ ਪੇਰ ਖੀਸਰ ਸਭ ਤੁਮ ਹੋਵੇ
ਬੰਦੇ॥ ਏਕ ਮਾਟੀ ਕੇ ਜੋਤਿ ਸਭ ਏਕਾ ਨਿਰਮਲ ਕਹੁ ਭਾਵੇ ਗੰਦੇ॥ ੨ ॥ਸਾਧ ਪੀਰ ਸਭ ਤੁ
ਈ ਹਮਰੇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ॥ ਸਿਧ ਜਤੀ ਸਭ ਬਉਰੇ ਦੇਖੇ ਉਨ ਕਉ ਕਦੀ ਨ ਜਾ
ਨੇ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਸੰਭੂ ਨਾਥਾ ਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ॥ ਤੂੰ ਜੋ ਨਿੰਦ ਹਮਾਰੀ ਕਰ
ਤਾ ਈ ਗਰ ਸਾਬੇ ਤੂੰ ਭੀ ਗਾਲਿਆ॥ ੪ ॥ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਭੂ ਦੀ ਧਪ ਕਰਿ
ਗਇਆ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਸੰਭੂ ਨਾਥ ਕਿਆ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਅਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਆ ਬੂਝਨ ਸੁਣਿਆ ਅਗਰਿਆ ਬਾਬਾ [illegible] ਸਿਧੂ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਭਾਈ
ਹੀਆ ਬੋਰੀਆ ਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਜੀ ਸਿਧੂ ਨਾਥ ਕਿ
ਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਚਿਤ ਦੀ ਤੋਹਨ [illegible]
ਤੀਨ ਕਰਸਦੇ [illegible] ਉਤਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾ [illegible] ਤਗੀ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਕਾਂ ਸਿਧੂ ਨਾਥ [illegible] ਜੀ ਸਿਧ
[illegible] ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਿਧੂ ਨਾਥ [illegible]
ਤੁਧ [illegible] ਸਿ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਬਾਤ ਜੋਗੀਆਂ ਨਾਲ ਦੀ ਸੋਭਦੀ ਹੈ ਕਿਉ [illegible] ਨਹੀਂ ਕਹਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਸਿਧੂ ਨਾਥ ਪੁਛ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਪਾਸੋਂ॥ ਤਾਂ ਸਿਧੂ ਨਾਥ
ਕਹਿਆ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਉਸੇ ਦੇ ਚੇਲੇ ਜਾਪਦੇ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਸੁਣ ਸਿਧੂ ਨਾਥ ਏਕ ਬੇਰ ਛਡ ਕੇ ਦਸ ਬੇਰੀ ਕਿਉ ਹੋਤੇ ਐਸੀ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹੋਸ ਨਹੀਂ
ਜਾਂਦੇ ਕਿਆ ਗਿਆਨ ਪਾਈ ਦੇਵੇਗੋ ਅਰ ਹੁਕਮੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਾਧ ਆਖੇ ਨਹੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸਿਧੂ
ਨਾਥ ਜੀ ਇਨੋ ਬਾਤ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਈਦਾ॥ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਜੀ ਦੇ ਪੁਛੇ॥ ਤਾਂ ਸਿਧੂ
ਨਾਥ ਜੀ ਦਾ ਹੋਇ ਕੇ ਲਗਾ ਪੁਛਨ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਕਿਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੰਗਲ ਨ
ਥ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਹੋਇ ਕਹਿਆ॥ ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਕਹਿਆ ਗੋਸ
ਟ ਨਾਲ ਜਤੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਪੱਤੇ ਸਾ
ਧੀ ਹੈ॥ ਕਿਉਂ ਉਸ ਸਰੀਰ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੀ ਹੈ ਅਉ ਰਕੇ ਦੀਨ ਨਹੀਂ॥ ਜੋ ਤੀਰਥ ਨ
ਤੇਜ ਨਕੇ ਕਿਏ ਦੂਏ ਹੈ॥ ਅਣਦੇਖੇ ਮਤਿ ਤੇ ਕੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸਤਿ ਕੇ ਤੁਮ ਸ
ਨੇ॥ ਭਾਗਿਆ ਸਾਧਾਂ ਕੇ ਮੁਖ [illegible] ਹੈ ਨਾ ਇਉ ਤਿਨ ਕੀਏ ਜੇ ਮਨ ਮਾਨੀ ਪਾਨਹੀਂ॥
ਅਤੇ ਐਰ ਕੇ ਦੀਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿਧੂ ਨਾਥ ਜਨਾ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਸੋ ਨਹੀਂ ਹੋਏ
ਕਹਿਆ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕੇ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਨੂੰ ਛਕਦੇ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਚੰ
ਦ ਕਹਿਆ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਐਸੇ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ਸੋ ਸਤ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਪਰ ਅਤੀਤ ਦੇ
ਗੀਰ ਕੇ ਕਿਸੀ ਬਿਧਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨੀ ਭਲੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਬਰਚਾ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਕੇ ਧਰ ਕਰੀਐ
ਭਲਿਆ ਸਾਧਾਂ ਕੇ ਏਹੁ ਲੱਛਣ ਹੈ ਨਿਰਭਿਆਨੀ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰੂ ਹੈ ਇਕੋ ਗੁਰ ਭਾਈ ਹੈਨ॥
ਸੇਵਕੀਂ ਦਾ ਬਿਰਦ ਸਭ ਇਕੋ ਹੈ ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਕਛੂ ਨਹੀਂ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਗੋਪੀ
ਚੰਦ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਨ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਭਾਈ ਦੇ ਤੇ ਐਸਾ ਹੀ ਚਾਹੀਏ ਪਰ ਜੇ
ਸਨੇ ਕਿਰਪਾਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਉਸ ਦੇ ਹੀ ਲਛਣ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁ
ਣ ਚਲੋ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਮੀਨ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਚਲੇ ਅਤੇ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ॥ ॥੫੪॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ [illegible] ਕੀ ਚਲੀ॥

ਆਗੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ ਆਪਸ ਵਿਚ [illegible] ਧਿਆਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈਨ ਗੋਰਖਸ
ਮੇਤ ਨਉ ਨਾਥ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਛਿਆ ਜਤੀ ਬੈਠੇ ਹੈ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਸੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਆਨ ਭੀ ਜਾ [illegible] ਦਿਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੇਤੇ ਤਿਨੇ ਹੀ ਆਏ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਓਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਤ[illegible] ਦੇਸਾ
ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕੌ ਆਦੇਸਾ ਤਾਂ ਗੋਰ[illegible] ਨੇ ਬ
ਚਨ ਕੀਤਾ ਸੇ ਕਹਾ ਆਉ ਤਪਾ ਬੈਠੀਐ॥ ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਹੂਆ ਨਾਨਕ [illegible] ਦਰ
ਸਨ ਦੀਆ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕੀਆ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਅਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੀ
ਗਿਆਨ ਚਰਚਾ ਹੋਈ॥ ਤਾਂ ਸਿੰਧਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋਗੀਆ ਕਾ ਭੇਖ ਲੈ

ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਰਿਰੇਅ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਧਾਰੋ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬੋਲੇ॥ ਸਿਧੋ ਹਮਨੇ
ਗੁਰੂ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਹੈ॥
ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਕ ਹਾ ਅਰੇ ਬਾ
ਲੇ ਤੁਮਾਰ ਗੁਰੂ ਕਉ
ਨ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਹੇ ਸਿਧੋ ਹ ਮਾਰਾ ਗੁਰੂ
ਹੈ ਸਤ ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਕਹਾ
ਕਿ ਕੈਨ ਸੀ ਸਤ ਹੈ॥
ਸੀ ਮੁਖ ਦ ਕਾ॥ ॥
ਆਦਿ ਸਚ ਜੁਗਾਦਿ ਸ
ਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸ ਚੁ ਨਾਨਕ
ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ॥ ॥ਹੇ ਸੰਤੋ ਵੋਹ ਕਰਤਾਰ ਤਿਨੋ ਕਾਲ ਮੇ ਸਤਿ ਹੈ ਔਰ ਸਿਫਤੀ ਕਾ ਕ
ਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ [illegible] ਤਪਾ ਜੀ ਉਹ ਭੀ ਤੋ ਸਤ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਵਹੁ ਕੈਸੇ ਸਤ ਹੈ ਜੋ ਜਨਮਤੇ ਔਰ ਮਰਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਸਰੂਪ ਬੀ ਲੇਕਰ ਖੋਟੀ ਬਾਸਨਾ ਸੇ
ਦੁਖ ਪਾਵਤੇ ਹੈ॥ ਔਰ ਜੂਨੀਓ ਮੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹੈਂ [illegible] ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਸੋ ਚੇਤਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁ
ਖਮ ਬੀ ਸੁਖਮ ਹੈ ਆਨੰਦ ਮਈ ਸਮਰਥ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਊਪਰ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬਲ ਨਹੀਂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈਅਤੇਮਾਇਆਤਿਸਕੇ[illegible]ਸੰਸਾਰਕੇਛੁਆਰਹੀਹੈ ਹੇਨਾਥਜੀਜਿਨਕੋ
ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਹੈਤਿਸਕੇਊਪਰਮਾਇਆਕਾਬਲਨਹੀਪੈਂਦਾ॥ਏਹੁਬਾਤਸੁ
ਣਕਰਗੋਰਖਚੁਪਕਰਗਇਆ॥ ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨੇਕਹਾਅਰੇਸਿਧੋਨਾਥਤਪੇਕਉਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਕਾਪਿਆਲਾਭਰਦੇਵੋ॥ਤਾਂਈਸਰਨਾਥਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਪਿਆਲਾਭਰਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇ
ਅਗੇਆਇਕਰਦੀਆ॥ਤਾਂਈਸਰਨਾਥਕਹਿਨਾਨਕਬਾਲੇ[illegible]ਪੀ
ਓ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਈਸਰਨਾਥਏਹੁਕਾਸਕਾਪਿਆਲਾਹੈ॥ਤਾਂਈਸਰਨਾਥਕਹਿ
ਆਤਪਾਜੀਇਸਕੇਪੀਤੇਲਿਵਲਾਗਤੀਹੈ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਏਹੁਕਿਉਕਰਹੋਤ
ਾਹੈ॥ ਈਸਰਨਾਥਵਾਚ॥ ॥ਭਾਠੀਸੁਜੈਲਾਹਣਮਾਤੋ॥ਕਸਿਕਉਬੀਚਸਮਾਵੈ
॥ਨਿਰਮਲਧਾਰਨਲੀਹੋਇਚਲਤੀਛਬਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਵੈ॥੧॥ਸੁਣਹੋਨਾਨਕਬਾਲੇਤ
ਬਤੂਜੋਗੀਹੋਵੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਖੋਲਿਬੰਧਨਸਭਕਾਟੇਸਗਲੀਦੁਰਮਤਿਖੋਵੈ॥੧॥ਹਿਵਹੁਮ
ਤਿਵਾਲੇਮਦਕੇਮਾਤੇਮਗਨਹੋਇਲਿਵਲਾਗੀ ਸੁਰਤਿਬੰਧਨਚਲਾਤਿਨਕਧੂਰੂਦਰਿ
ਬਰਖਡਬੈਰਾਗੀ॥੨॥ਐਸੀਸਹਜਫਿਰਤਮਤਵਾਰੇਦੁਖਸੁਖਦੋਖਨਿਵਾਰੇ॥
ਜਾਹਦੇਖੋਤਹਾਏਕਸੁਆਮੀਹਿਰਦੈਅੰਤਰਧਾਰੈ॥੩॥ਲਾਹਾਖੂਸੀਸਾਥਨਿਬਾਹੇ
ਲੀਜੈਪਨਜਾਵੈ॥ਈਸਰਕਹੈਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਬਾਲੇਤਬਤੂਮਦਰਸਨਪਾਵੈ
॥੪॥੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਰਾਗਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਗਿਆ
ਨਧਿਆਨਕੀਲਾਹਣਮਾਤੀਕਰਣੀਕੀਕਿਸਪਾਈ॥ਭਾਉਭਾਠੀਮੈਪ੍ਰੇਮਸਮਾਣਾਬ੍ਰਹਮਕੀ
ਅਗਨਿਜਲਾਈ॥ਸਿਧੋਹਮਮਦਕੇਮਾਤੇਨਾਹੀ॥ਜੋਮਤਵਾਲੇਮਦਕੇਮਾਤੇਕਿਨਾਸਬਦ
ਲਿਵਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਰਤਿਨਲੀਭਾਉਬਾਸਨਕੀਨਅੰਤਰਧਾਰਚੁਆ
ਈ॥ਦਇਆਸੁਰਾਹੀਸਹਜਪਿਆਲਾਗੁਰਮਤਿਪੀਵਹੁਭਾਈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮ
ਫਿਰੈਮਤਵਾਲੇਏਕਰੰਗਮਾਹਿਖੇਲੈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਿਏਕਸਰੂਪੀਮਾਰਗਪਾਇਆਚੇ
ਲੈ॥ਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀਸਿਧੋਆਠਪਹਿਰਲਿਵਲਾਗੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਹਾਂਮਤਿ
ਵਾਲਾਸਹਾਏਕੈਕਾਰਬੈਰਾਗੀ॥੪॥੩॥ ਫੇਰਸਿਧਾਂਮਿਲਕਰਕਹਿਆਰਾਗਰਾ
ਮਕਲੀਵਿਚ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਧਨਿਜੋਬਨਕੀਕਰੈਨਆਸਾ॥ਪਰਗਟਿਆ
ਅੰਗਨਲਾਵੈਪਾਸਾ॥ਨਾਦਬਿੰਦਲੈਧਾਰਿਓਸਹਜਸੈ॥ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕ
ਰੈ॥ਬੋਲੇਪਰਬਤਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ਸੋਨਿਰਹੀਜੋਨਿਰ
ਹਿਕਰੈ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਤ੍ਰਿਸਨਾਕੀਆ॥ਪੁੰਨਦਾਨਬਾਕਰੈਸਰੀਰ॥ਸੋਬਿਰਹੀਜਿ
ਬਾਕਨੀਰ॥ਬੋਲੇਈਸਰਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥੨॥ਸੋਅਉਧੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੀਜੇਧੂਪੇਅਗਿਪਾ॥ਭੋਜਨਭਿਖਿਆਕਰੈਜੋਤਾਪਿਪਾ॥ਅਉਹਟਿਪਟਿਣਭਿਖਿਆਕਰੈ॥
ਸੋਅਵਧੂਤੀਸਿਵਪੁਰਚੜੈ॥ਬੋਲੈਗੋਰਖਸਤਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੱਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ਸੋ
ਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੇਉਦਾਸ॥ਅਰਧਉਰਧਕਰੈਨਿਰੰਜਨਵਾਸ॥ਚੰਦਸੂਰਜਮੁਗਤਿਕੀ
ਪਾਵੈਭੇਦਿ॥ਤੀਰਥਪਰਸੈਨਉਸੈਸਾਠਿ॥ਬੋਲੈਗੋਪੀਚੰਦਸੱਤਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੱਤ
ਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥੪॥ਸੋਬੈਰਾਗੀਜੋਉਲਟੇਬ੍ਰਹਮ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰੋਪੈਥੰਮ॥
ਅਹਿਨਿਸਅੰਤਰਰਹੈਧਿਆਨ॥ਸੋਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾਨ॥ਬੋਲੈਭਰਥਰਸਤਿਸਰੂਪ
ਪਰਮਤੱਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਰਾਗਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਿ॥ਕੰਨਪੜਾਇਕਿਆਖਾਜੈਭੁਗ
ਤਿ॥ਆਸਤਨਾਸਤਏਕੋਨਾਉ॥ਕਉਣਸੁਅਖਰਜਿਤੁਰਹੈਹਿਆਉ॥ਛਿਅਵਰਤਾਰੇ
ਵਰਤਹਿਪੂਤ॥ਨਾਸੰਸਾਰੀਨਾਅਉਧੂਤ॥ਧੂਪਛਾਉਜੇਸਮਕਰਸਹੈ॥ਤਾਨਾਨਕਆਖੈ
ਗੁਰਕੋਕਹੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰਜੋਰਹੈਸਮਾਇ॥ਕਾਹੇਭੀਖਿਆਮੰਗਣਜਾਇ॥ਬੋਲੈਨਾਨਕ
ਸਤਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੱਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ॥ਫੇਰਚਰਪਟਨਾਥਬੋਲਿਆ॥
॥ਕਾਮਤਿਆਗਲੇਕ੍ਰੋਧਤਿਆਗਲੇਲੋਭਤਿਆਗਲੇਮੋਹ॥ਅਹੰਕਾਰਤਿਆਗਲੇਮਮ
ਤਾਤਿਆਗਲੇਲੋਭਤਿਆਗਲੇਚਰਪਟਬਚਨਮੁਖਿਸੋਹਿ॥੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ
॥ਨਾਕਾਮਤਿਆਗਲੇ ਨਾਤਿਆਗਲੇਕ੍ਰੋਧ ਨਾਤਿਆਗਲੇਲੋਭ ਨਾਤਿਆਗਲੇਹੰਕ
ਾਰ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਭੋਗਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਬਚਨਅਪਾਰ॥੨॥ ਚਰਪਟਵਾਚ॥
॥ਸਿਵਪਕੜ੍ਹਿਸਕਤਿਗਵਾਇਲੇ ਮਨਸਾਠਹਰਾਇਲੇ ਮਨਿਕੇਪਟਖੋਲੇ॥ਦ
ਰਸਨਪਾਇਲੇ ਬਿਭੂਤਚੜਾਇਲੋ॥ਗੁਰਦਰਸਨਲਾਗਲੇ ਚਰਪਟਸਮਾਲਲੇ ਸੁ
ਣਨਾਨਕਤਪਾਜੀਸੰਸਾਰਸੰਮੁਦ੍ਰਪਾਰਪਾਇਬੋ॥੩॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
॥ਸਿਵਨਪਕੜ੍ਹਲੋਸਕਤਿਨਗਵਾਇਲੋ ਮਨਕੇਨਪਟਖੋਲੋ॥ਦਰਸਨਨਪ
ਾਇਲੋ ਤਉਵਡਭਾਗਹਮਆਪਲੋ॥ਨਾਨਕਬਚਨਸਮਾਲਲੋ ਸੁਣਚਰਪਟਨਾਥ
ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਪਾਰ[illegible]ਲੋ॥੪॥ਹਮਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂਕਰਬੋ॥ਪੰਚਪਚੀਸ
ਹਮਆਗੇਕਾਰਕਰਿਬੋ॥[illegible]ਤਪੰਜੀਪ੍ਰਕਿਰਤਾਂਤੀਨੋਗੁਣਚਾਰਅੰਤਾਕਰਣ
ਲੈਇਕ੍ਰੈਸਤਹਮਬੰਧਬੋਚੌਦਾਇਕੀਹਮਾਰੈਆਗੇਖੜ੍ਹੇਹੈਂਪਚਾਸਪਈਤਰਭਾਗ
ਬੈਨਾਨਕਤਪਾਬਡਭਾਗਬੋਸੁਣਚਰਪਟਨਾਥਬੋ॥੫॥ ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਨੇਧੂੰਧੂਨਾਥਕੋਬੁਲਾਇਆਜੋਧੂੰਧੂਨਾਥਤੂੰਬੋਲਤਨਾਹੀ।ਤਾਂਧੂੰਧੂਨਾਥਚੁਪ
ਕਰਰਹਿਆ।ਕਿਆਜਾਪੇਵੇਹੁਕੇਸਾਹੋ॥ਬਿਨਬੋਲੇਕਿਆਕਰੇਬੀਚਾਰ॥ਧੂੰਧੂਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾਬੋਲਕਰਾਂਉਂ॥ਜੋਕਰਗੁਰਜਾਰਹਿਤਨਪਾਈਐ॥ਘੁੰਮੂਨਾਥਬੁਲਾਇਆਂਭਾਈਐ॥
ਦਰਸਨੁਆਗੁਮੇਰਾਗੁਨਸਾਏ॥ਕਿਆਜਾਨਉਕੈਸਾਪ੍ਰਤਾਪੈ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਘੁੰਮੂਨਾਥ
ਅਰਦਾਸਹਮਾਰੀ॥ਏਕਬੋਲਦੁਤਾਰਕਾਰੀ॥ ੧ ॥ਘੁੰਮੂਨਾਥਬਚਨਕੀਤਾ॥
ਘੁੰਮੂਨਾਥਪਾਇਬੋ॥ਜਤੀਨਸਾਧਬੋ॥ਸਿਧਨਨਾਦਬੋ॥ਬੋਲਬੋਪਕੜਾਇਬੋ॥ਸਿਧੀ
ਨਬਜਾਇਬੋ॥ਨਉਨਿਪਰਾਇਬੋ॥ਨਦਅਨਾਦਸੁਰਮਨਹਾਇਬੋ॥ਸਭ ਬਿਕਾਰਖੇਲਬੋ॥
ਸਿਵਸਕਤਿਮੇਲਨਮੇਲਬੋ॥ਧਿਆਨਨਧਿਆਇਬੋ॥ਘੁੰਮੂਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਸਾਧਬੋ॥
ਸੱਤਿਪ੍ਰੇਮਸਰਭੁਮਨਸਾਧਲੋ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਘੁੰਮੂਨਾਥਕੇਬਚਨਸਣਉਸਕੇਚਰਨਾਂ
ਕਿਉਂਝਿਆ॥ਤਾਂਘੁੰਮੂਨਾਥਕਹਿਆਕਿਓਂਨਾਨਕਜੀਦੂਜਾਂਹਿਆਂਹੋ॥ ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਬੋਲਿਆ॥ ॥ਏਕਜਾਣਿਆਤਾਂਤੁਮਪਛਾਣਿਆਦੂਸਰਅਵਰਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸ
ਸਮਝਿਆਹੋਆਗੋ॥ਘੁੰਮੂਨਾਥਮੋਹਿਹੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੇਘੁੰਮੂਨਾਥਦੋਹਾਂਚਰਨਬੰਦ
ਨਾਕੀਤੀ॥ ॥ਫੇਰਚੰਬਾਨਾਥਬੋਲੇਨਾਹੀ॥ਮਉਨਹੋਇਰਹਿਆ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਅਤੇਭਾਈਬਾਲਾਚੰਬਾਨਾਥਬੋਲਦਾਨਾਹੀ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵ
ਲਾਹੋਇਕਰਕਹਿਨਲਗਾ॥ਗੁਰੂਜੀਬੁਲਾਈਏਤਾਂਸਹੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਬੋਲਾਹੋਚੰ
ਬਾਨਾਥਬੋਲਤਾਕਿਉਨਹੀ॥ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਕਉਨਤੁਮਾਰਾਮਤ
ਮਸੁਰਤਿਹੋਕਉਨਰਹਮਾਹੀ॥ਦੇਖੀਤੁਮਰੀਸੁਰਤਿਆਛੀ॥ਬਿਨਬੋਲੇਸਮਝਨਕਾਈ॥ਸਿ
ਧਨਾਥਸਭੁਹੀਬੋਲੇਜਤੀਵੀਬੋਲਣਹਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਿਚੰਬਾਨਾਥਤੈਂਕਿਆਂਬੋਲ
ਬਿਸਾਰੇ॥ ॥ਤਾਂਚੰਬਾਨਾਥਬੋਲਿਆ॥ ॥ਬੋਲਣਹਾਰਬੋਲਬੋ॥ਅਟਕਣਹਾ
ਰਅਟਕਬੋ॥ਭਟਕਣਹਾਰਭਟਕਬੋ॥ਛੁਟਕਣਹਾਰਛੁਟਕਬੋ॥ਗਾਵਨਿਹਾਰਗਾਇਬੋ॥ਸੁ
ਣਨਿਹਾਰਸੁਣਨਿਬੋ॥ਚੰਬਾਨਕਹਾਇਬੋ॥ਏਕਏਕਧਿਆਇਬੋ॥ਏਕੰਕਾਰਮਹਿਧਿ
ਆਨਿਬੋ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਜਨਨੀਸੋਪੰਨਬੋ॥ਕਰਣੀਸੋਪੰਨ
ਬੋ॥ਰਹਣੀਸੋਪੰਨਬੋ॥ਚਲਣੀਸੋਪੰਨਬੋ॥ਗੁਰੂਸੋਪੰਨਬੋ॥ਉਪਦੇਸਸੋਪੰਨਬੋ॥ਏਕੰਕ
ਰਕਿਰਪਾਕਰਬੋ॥ਜੇਤੇਲਛਣਸੋਪੰਨਬੋ॥ ੩ ॥ ਚੰਬਾਨਾਥਵਾਚ॥ ॥
ਚੰਬਾਨਨਾਥਕੋ॥ਗੋਰਖਨਸਮਕੋ॥ਦਹਾਸਿਰਨਰਮਕੋ॥ਬਸਿਸਟਨਾਥਿਆਸਕੋ
ਸੁਕਦੇਵਨਪਰਸਕੋ॥ਸਭਆਪੇਆਪਖੇਲਤਾ॥ਦੂਜਾਨਮੇਲਤਾ॥ਪੁਣਵਤਾਮੋ
ਸੁਣਨਾਨਕਬਾਲਾ॥ਏਕਏਕਸੁਖਪਾਵਤਾਦੂਜਾਜੰਜਾਲਾ॥ ੪ ॥ਤਾਂਚੰਬਾਨਾਥਤੇਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਬਹੁਤਬੰਦਨਾਕੀਤੀਆਂਪਰਸੰਨਹੋਏ॥ਤਾਂਘੁੰਮੂਨਾਥਤੇਚੰਬਾਨਾਥ
ਮੰਗਲਨਾਥਅਤੇਗੋਪੀਚੰਦਇਤਨੇਸਿਧਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏ॥ਆਖਣਲਗੇਹਮਕੋਅਲਖ

ਕਦਰਸਨਹੂ[illegible]ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮੰਗਲਨਾਥਜੀ[illegible]
ਰਸਨਕੇਆਏਹਾਂ[illegible]ਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆਤਪਾਜੀ ਹਮਕੋਨਿਰੰਕਾਰਕਾਹੀਦਰਸਨਹੂਆਹੈ
ਜਾਇਤਨੇਸਿਧਗੁਸਾਈਹੂਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਭੀਕਹਿਆਨਾਥਜੀਅਸੀਂਭੀਆਪਕੇਦਰਸਨਕੂੰ
ਲੋਚਤੇਥੇਪਰਭੁਲਾਹੂਆਸੀਅਸਾਨੂੰਇਸਦੇਹੀਵਿਚਆਪਕਾਦਰਸਨਹੂਆਹੈਅਤੇਨਾਥਜੀ
ਨਿਰੰਕਾਰਮੇਂਤੇਨਿਰੰਕਾਰਕੇਪਿਆਰਿਆਂਮੇਂਕੋਈਭੇਦਨਹੀ।ਨਾਇਹੁਬਾਤਾਂਕਰਦੇਆਹੇ।
ਤਾਂਸੁਰਤਸਿੰਧਅਤੇਨਿਰਤਸਿੰਧਤੇਊਰਮ ਤੇਧੂਰਮਸਿੰਧਤੇਕਨਕਸਿੰਧਇਤਨੇਸਿੰਧਾਂ
ਨੇਤਮਕਖਾਇਕਰਬੋਲੇ।ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਿਆਗੋਪੀਨਾਥਜੀਦੇਖੋਇਨਸਿੱਧਾਂ
ਕਾਤਮਾਸਾਏਹਕੈਸਾਹੈਕਾਰਕਰਤੇਹੈਨ।ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆਮੰਗਲਨਾਥਜੀਤੁਮਚੁ

ਪਕਰਕੇਤਮਾਸਾ ਦੇਖੋਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਤਪਾਇਨ੍ਹਾ ਸੇਨਿਉਣਨਹੀ
ਆਪਦੇਖੋਸਿੰਧ ਕੈਸੇਸਕਹੀਮੰਦੇ
ਹੋਤੇਹੈ।। ਤਾਂਹੋਰਸਿੰਧਾਂਅ
ਪਨੀਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾਈਆ।
ਲਗੀਮ੍ਰਿਗਾਨੀ ਆਉਰਾਉਨ
ਤੇਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਖੜਾਂਵ ਖਿਰਵਾਣਾਅ
ਤੇਤੂੰਬੇ ਫਹੂਏਹੋ ਰਆਪੋਆਪਨੇ
ਨਾਜਉਡਾਏ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਮਸਤਹੋਇਕ ਰਦੇਖਤੇਰਹੇ।
ਪਰਬੋਲਣਨਾ ਹੀ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰ
ਨਾਥਕਹਿਆਅ ਰੇਨਾਨਕਬਾਲੇ
ਤੂੰਭੀਕਉਕਿਆਹੂਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਉਸਨੂੰਹੁਕਮਕੀਆਉਠਹੋਕਉਸਹਮ
ਰੀਸਿੰਧਦੇਖੇਸਕਤਿਭੁਮਾਰੀ।ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੁਖਬੋਲਾ।ਤਬਕਉਸੇਘੁੰਘਰਬੋਲਾ।
ਜਬਕਉਸਚੜੀਅਸਮਾਨੀਤਬਸਿੰਧਹੋਏਹੈਰਾਨੀ।ਜਬਕਉਸਮ੍ਰਿਗਾਨੀਮਾਰੀਤ
ਬਾਸਿਧੀਰੋਇਪੁਕਾਰੀ।ਜਬਕਉਸਕਰੀਅਸਵਾਰੀ ਤਬਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਫਹੂਏਹਾਰੀ।ਸਭਭਾ
ਗੀਸਿੰਧਾਂਕੀਸਕਤਾ।ਤਬਕਉਸਗੁਰੂਜੀਕੇਜਲਤਾ।ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨਾਰਹਿਸਕਿ
ਆਲਗਾਕਹਿਣ ਕਿਉਂਗੋਰਖਨਾਥਜੀਦੇਖਿਆਨਾਨਕਤਪਾ। ।ਤਾਂਗੋਰਖਨਾ
ਥਬਚਨਕੀਤਾ। ।ਕਿਉਂਗਲ ਗਗਨਕੈਮੰਡਲ ਅਕਾਸਤਾਰੇ।ਕੈਭਾਰਬਨਾਸਪ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੀਇੰਦ੍ਰਬਰਸੈਉਧਾਰੇਕੋ ਸੇਰ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕੋਰਤੀ ਸਿਸਾਰੇ ਪ੍ਰਣਵੈ ਗੋਰਖਸੁਣ
ਹੋਨਾਨਕਤੁਮਆਏਕੈ ਬਾਰੇ॥ ੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਸਚਾਰਉਗਲੇਕਰ
ਗਨੈਦੁਇਅਕਾਸਮੇਭਾਰੇ॥ਭੁਇਭਾਰਬਨਸਪਤੀਹੈਇੰਦ੍ਰਬਰਸੈਨਉਧਾਰੇ॥ਸਵਸੇ
ਰਸੁਮੇਰਪਰਬਤਹੈਇਕ੍ਰਰੰਤੀਸਿਸਾਰੇ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕਸੁਣਹੋਗੋਰਖਹਮਆਏਇਕ
ਬਾਰੇ॥੨॥ ਭੰਗੇਰਖਿੰਧੜੋਸਿੰਧਬੋਲਿਆ॥ ॥ਕਵਨਗੁਰੂਕਵਨਚੇਲਾ॥ਕਵ
ਨਮੂਲਕਵਨਮੇਲਾ॥ਕਵਨਿਬਸਤਲੈਰਹੈਅਕੇਲਾ॥ਕਾਂਇਆਂਕਹੁਕਾਹੇਕੀਪਿੰਡ॥ਕਿ
ਸਉਪਰਕਿਸਪੁਰਖਕੀਅੰਡਿ॥ਗਤੀਜੋਬੋਲਹਿਕਹਿਕਬਿਖਾਹਿ॥ਕਿਸਸਬਦੇਨਾਨ
ਕਅਪਰੰਪਰਜਾਹਿ॥੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਸਬਦਗੁਰੂਸੁਰਤਿਧੁਨਿਚੇ
ਲਾ॥ਮਨਮੂਲਪਵਨਸੰਗਮੇਲਾ॥ਤੱਤਵਸਤਲੈਰਹੈਅਕੇਲਾ॥ਕਾਂਇਆਂਪਉਣਪਾ
ਣੀਕੀਪਿੰਡਿ॥ਤਿਸਉਪਰਸਤਗੁਰਕੀਅੰਡਿ॥ਸੰਤਿਗਤੀਬਸਹਿਕਬਿਖਾਇ॥ਇਤਸ
ਬਦੇਖਿੰਧੜੇਅਮਰਪੁਰਜਾਇ॥੨॥ ਖਿੰਧੜੋਵਾਚ॥ ॥ਕਉਨਨਗਰੀਕਉਨਸੁਲ
ਤਾਨਾ॥ਕਉਨਲੋਕਵਸੈਪਰਧਾਨਾ॥ਕਉਨਸੋਰਾਜਾਕਉਨਸੋਮਹਿਤਾ॥ਦੇਹੁਨਾਨਕਨਗ
ਰੀਕੀਬਾਤਾ॥ ੩॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਨਉਸੁਲਤਾਨਾ॥ਪੰ
ਚਤੱਤਬਸਹਿਪਰਧਾਨਾ॥ਮਨਰਾਜਾਪਉਣਹੈਮਹਿਤਾ॥ਲੇਹੁਖਿੰਧੜੇਨਗਰਕੀਆਂ
ਬਾਤਾ॥੪॥ ਖਿੰਧੜੋਵਾਚ॥ ॥ਕਹਾਂਵਸੈਮਨੂਆਕਹਾਂਵਸੈਪਵਨਾ॥ਕਉਨਠਉਰ
ਘਟਿਤਾਲਬਜਾਵੈ॥ਪੰਚਾਕਗੁਰੂਕਵਨਿਭੁੰਚੈਅਹਾਰ॥ਦੇਹੁਨਾਨਕਇਸਸਬਦਕਾਬੀ
ਚਾਰ॥੫॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਹਿਰਦੈਵਸੈਮਨੂਆਨਾਭਿਵਸੈਪਵਨਾ॥ਪਵਨਿ
ਹੇਰਘਟਨਾਦਬਜਾਵੈ॥ਪੰਚਾਕਗੁਰੂਤੱਤਅਗਨਿਭੁੰਚੈਅਹਾਰਾ॥ਲੇਹੁਰੇਖਿੰਧੜੇਦੇ
ਹੀਕਾਬੀਚਾਰਾ॥੬॥ਖਿੰਧੜੋਵਾਚ॥ ॥ਕਿਤਮੁਖਆਏਹੋਕਿਤਮੁਖਜਾਹਿਗੇ॥ਕੈਸੇ
ਨਾੜੀਕੈਸੇਸੰਧਾ॥ਕਾਂਇਆਸੋਖੀਕਰੈਪਵਨਾ॥ਕਉਨਮੜ੍ਹੀਕਉਨਦੁਆਰਾ॥ਦੇਹੁਨਾ
ਨਕਸਬਦਕਾਬੀਚਾਰ॥੭॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਉਤਮੁਖਆਏਦਖਣਮੁਖ
ਜਾਹਿਗੇ॥ਨਉਸੈਨਾੜੀਸੋਲਾਸੈਸੰਧਾ॥ਨਿਜਸੋਖੀਕਰੈਪਵਨਾ॥ਸੰਭਮੜ੍ਹੀਅਚਿੰਤ
ਦੁਆਰਾ॥ਲੇਹੁਖਿੰਧੜੇਸਬਦਬੀਚਾਰਾ॥੮॥ ਖਿੰਧੜੋਵਾਚ॥ ॥ਕਿਤਪਰਚੈ
ਲਾਗੇਬੰਧ॥ਕਿਤਪਰਚੈਪਵੈਨਕੰਧਾ॥ਕਿਤਪਰਚੈਸਸਿਸੂਰਫੂਟੈ॥ਕਿਤਪਰਚੈਮਾ
ਇਆਮੋਹਟੂਟੈ॥੯॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ॥ ॥ਮਨਪਰਚੈਤਾਲਾਗੈਬੰਧਾ॥ਪਉ
ਣਪਰਚੈਪਵੈਨਕੰਧਾ॥ਗਿਆਨਪਰਚੈਤਾਸਸਿਅਰਫੂਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਾਇਆ
ਮੋਹਟੂਟੈ॥੧੦॥ਖਿੰਧੜੋਵਾਚ॥ ॥ਆਦੇਸਕਿਸਕੋਆਦੇਸ॥ਆਦੇਸਕਾਕਿਆਦੇ

ਸਾ॥ਮਨਕਵਨਉਪਦੇਸਾ॥ਗਿਆਨਗੁਰੂਕਾਕਥੀਅੰਮ੍ਰਿਤਕਿਤਹੁਧੂੰਈਐਮੋਖ॥੧॥
॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਆਦੇਸਤਾਪੈਰੇਗੁਰੂਕਉਜਿਅਦੇਸਾ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਗੁਰਕਾਅਨੂਪ
ਮਉਪਦੇਸਾ॥ਮਨਕਾਨਿਰੰਤਰਦੇਸਾ॥ਗਿਆਨਗੁਰੂਸੰਤੋਖ॥ਸਤਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਗੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਤਉਇਸਬਿਧਪਾਈਐਮੋਖਾ॥੨॥ ॥ਤਾਂਉਰਮਸੂਰਮਸਿਧਆਇਆ
ਪਰਬਤਗੋਸਟਨਾਲਿ॥ ਸੂਰਮਵਾਚ॥ ॥ਜਾਨਿਜਲਦੇਜਲਮੇਡੋਵੇਂਠਾਮਕੇਸਾਰ
ਕਮਾਈ॥ਐਸੇਦੂਖਲਗਦੇਤੁਮਕਉ ਪਰਬਤਿਬਿਖਿਮਗਫਾਂਦੀ॥ਇਕਤਮਾਚਾਮਾਰੇਐਸਾ
ਅੰਬਰਸਾਬਧਲਾਈ॥ਐਸਾਦੇਵੋਜੋਰਹਮਾਰਾਸਗਲੇਪਾਉਲਗਾਈ॥ਜੋਤੂੰਹਮ
ਰਾਕਹਿਆਨਮਾਨੈਅਬਹੀਕਰੇਤੁਮਛਾਈ॥ਜੋਹਾਜੋਰਧਰੇਹਮਅਪਨਾਤੁਮਕਉਮਲ
ਮਨਾਹੀ॥੧॥ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਪਹਿਰਾਅਗਨਿਹਿਵੈਘਰਬਾਧਭੋਜ
ਨਸਾਰਕਮਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਪਾਣੀਕਰਪੀਵਾਂਧਰਤੀਹਾਕਚਲਾਈ॥ਧਰਤਰਾਜੀ
ਅੰਬਰਤੋਲੀਪੀਛੈਟੰਕਚੜਾਈ॥ਏਵਡਵਧਾਮਾਵਾਂਨਾਹੀਸਭਸੇਨਥਿਚਲਾਈ॥ਏਤ
ਤਾਣਹੋਵੈਮਨਅੰਤਰਕਰਿਭਿਆਖਿਕਰਾਈ॥ਜੇਵਡੁਸਾਹਿਬੁਤੇਵਡਦਾਤੀਦੇਦੇਕਰੇਰਜਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰਕਰੇਜਿਸਉਪਰਸਚਨਾਮਵਡਿਆਈ॥ ਤਾਂਫੇਰਉਰਮਨਾਥਬੋ
ਲਿਆ॥ ॥ਉਰਮਬੋਲੇਤਤਵਿਰੋਲੇਸੁਣਹੋਨਾਨਕਮੇਰੀ॥ਕਿਉਕਰਵਸਤਪ
ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਕਿਨਪਾਈਤੁਮਕੇਰੀ॥ਮਾਇਆਦਖਾਣੈਭੇਦਨਜਾਣੈਗੁਰਬਿਨਸੂਝਨਹੋ
ਈ॥ਸਿਧਮਿਲੇਬਿਨਭਾਗਿਨਤਉਪਾਏਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋਈ॥ਉਰਮਕਹੇਸੁਣਨਾ
ਨਕਮੂੜੇਸਤਿਗੁਰਸਿਰਪਰਥਾਪੇ॥ਗੁਰੂਗੋਰਖਕੀਚਰਨੀਲਾਗਉਤਾਂਤੀਨਲੋਕ
ਮਹਿਜਾਪੋ॥੧॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਮੇਰੀਕਹੀਏਏਕੋਧਾਰੀਤੀਨਲੋਕ
ਉਪਾਲੇ॥ਮਲਬਹੂਰਾਜੀਜਿਨਸਬਾਈਜੀਵਜੰਤਕੇਨਾਲੇ॥ਤਿਸਕੀਕਿਰਪਾਵਸਤ
ਪਰਾਪਤਿਗੁਰੂਪੂਰੇਤੇਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਿਆਮੇਲਨਰਹੀਅਕਥੀ
॥ਨਿਰਮਲਸਰੂਪਸ੍ਵਰੂਪਸਭਾਜਰਧਰਮਪਦਾਰਥਪਾਇਆ॥ਤਿਤੁਜਨਨੀਕੀਬਿੰਦ
ਪਿਤਾਮਿਲਕਰਤੇਬਾਟਬਣਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਉਰਮਮੂੜੇਤੈਬਿਰਥਾਜਨਮ
ਗਵਾਇਆ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੰਗਰਨਾਥਬਚਨਕੀਤਾ॥ ॥ਕਵਨਮੇਤਾਰੀਕਵ
ਨਪਿਤਾ॥ਗੁਰੂਕਵਨਕਵਨਹੋਤਾ॥ਕਵਨਉਪਦੇਸਕਵਨਭੇਸਜੋਗਮਕੇਜੋਗੀ
ਭੋਗੀਕੇਰੋਗੀ॥ਰਖੀਕੇਸੋਗੀ॥ਪੁਣਵਤਸ੍ਰੰਗਰਸੁਣਹੋਬਾਲਾਕਵਨਪ੍ਰਕਾਸੀਮਟ
ਹਿਜੰਜਾਲਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਖਿਮਾਮਹਤਾਰੀਸੰਤੋਖਪਿਤਾ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਕਰਤਾਰਕਾਹੋਤਾ॥ਬੈਰਾਗਉਪਦੇਸਸਗਲੇਭੇਸਾ॥ਜੋਗਮਨਜੋਗੀਹਰਖੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋਗੀ॥ਤ੍ਰਿਗਨਿਰੋਗੀ ਪ੍ਰਣਵਤਨਾਨਕਸੁਣਿਗੋਰਖਬਾਲੇ ਓਅੰਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸਿਅਤੀਤਅਗਾਏ
ਜੰਜਾਲੇ॥ ਤਾਂਫੇਰਗੋਰਖਨਾਥਬਚਨਬੋਲਿਆ॥ ॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਪਹਿਰੇਝੋਲੀਲੇਵਹੁ
ਮਸਤਕਭੂਤਲਗਾਵੋ॥ਨਾਦਾਅਜੀਤਕਾਇਆਰਧਿਸੀਖਿੰਥਾਅੰਗਹੰਢਾਵੋ॥ਹਾਥਰ
ਹੋਂਡੀਡੰਡਾਰਾਖਹੁਤਉਪ੍ਰਿਸ ਪਰਤੀਤਾ॥ਮੇਲੀਮਿਲਾਵਹੁਸਿੰਧਜਮਾਤੀਇਉਸਗਲਾ
ਜਗਜੀਤਾ॥੧॥ਆਦੇ ਅਦੇਸਾ॥ਸਭਸਿੰਧਾਂਕਉਆਦੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਭੁਗਤਿਲੇਹੁਭੰਡਾਰਾਭੂਰਨਾਰੂ ਤੋਨਾਦਵਜਾਵਹੁ॥ਨਾਥਨਾਉਹੋਇਕੈਬੈਠੋਜੁਗਜੁ
ਗ ਰਿਧਸਿਧਲਗਾਵੋ॥ਸਦਾਲਸਿੰਧਤੁਮਆਗਿਆਕਾਰੀਜੋਗਸੰਜੋਗੀਪਾਵੋ॥੨॥ਏ
ਕਮਾਉਕੇਪੁਤਹੋਵੈਜੋਗਜੁਗਤਿਕੇਚੇਲੇ॥ਸੰਸਾਰੀਕੇਭੰਡਾਰੀਹੋਵੀਵਨਤੁਮਾਰੇਸਗ
ਲੇ॥ਤੁਮਸਿਰਊਪਰਅਵਰਨਕੋਈਹੋਇਰਹੋਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ਹੁਕਮਤੁਮਾਰਾਸਭਤੇਊ
ਚਾਇਉਚਲੈਫੁਰਮਾਨਾ॥ ੩॥ਖੰਡਖੰਡਮਹਿਆਸਨਬੈਠੋਲੋਈਲੋਇਚਲੈਭੰਡ
ਰਾ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਬਚਨਮੈਬਾਧੈਰਸਨਾਏਕਉਚਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੋਅਪਨਾਅ
ਪੇਸਮਜੋਰਿਦੇਖੀਚਾਰੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਗੋਰਖਸੁਣਹੋਨਾਨਕਐਸੀਕਾਰਤੁਮਾਰੀ॥
॥ ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਪੁਜੀਸਾਹਿਬਦੀਆਪਉੜੀਆਉਚਾਰਨਕੀਤੀਆਂ॥

॥ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤਿਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ਖਿੰਥਾ
ਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰਥੀਸਗਲ
ਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀ
ਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੧॥ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁ
ਦਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦ॥ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀ
ਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾ
ਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅ
ਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥ ੨॥ਏਕਾਮਾਈ
ਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ॥ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾ
ਰੀਇਕੁਲਾਏਦੀਬਾਣੁ॥ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈ
ਫੁਰਮਾਣੁ॥ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥
ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁ
ਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥ ੩॥ਆਸਣੁਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ॥ਜੋਕਿਛੁਪਾਇ
ਆਸੁਏਕਾਵਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਛੀਸਚੀਕਾਰ॥ਅਦੇਸਤਿਸੈਅਦੇਸ॥ਆਦਿਅਨੀਲਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿ
ਜੁਗਜੁਗਏਕੋਵੇਸ॥ ॥ਏਹਸੁਣਕੇਸਭਦੀਨਿਸਾਹੋਈ॥ ੧॥
॥ਤਾਂਗੋਰਖਬਚਨਕੀਤਾ ਅਰੇਨਾਨਕਬਾਲੇ ਤੂੰਕਿਉਂਕਰਿਆਇਆਹੈ॥ਤੇਰਕਉਣ
ਗੋਰਖਬਾ ਤੂੰਅਪਣਾਮਨੋਰਥਆਖ॥ ਹਮਪੂਰਾਕਰਾਹਿਗੇ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵ
ਚ॥ ॥ਇਕਮਨੋਰਥ [illegible] ਹਮਕਉਮਿਲਿਆਸਤਿਗੁਰਸੂਰਾ॥
ਅਵਰਮਨੋਰਥਰਹਿਓਨਕੋਈ॥ਸਿੱਧਿਬੁੱਧਿਭਰਮੇਸਭਲੋਈ॥ਸੁਣਗੋਰਖਤੂ
ਝਦੀਖਿਆਦੇਹੋ॥ਪ੍ਰਣਵਤਨਾਨਕਸਚਸਮੇਉ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਚੁਪਕਰਿਰਹ
ਆ॥ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਿਆਕਿਉਂਗੁਰੂਗੋਰਖਜੀਨਾਨਕਤਪੇਕਉਉਪਦੇਸ
ਕੀਆ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਮੰਗਲਨਾਥਜੀਹਮਉਸਕਉਦੇਖਤੇਥੇ॥ਜਾਂਦੇ
ਖਿਆਤਾਪੂਰਨਪੁਰਖਹੈ॥ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆਗੋਰਖਨਾਥਜੀਜੈਸਾਦੇਖੀ
ਐਤੈਸਾਬਖਾਨੀਐ॥ਫਕੀਰਾਂਕਾਬਿਰਦਐਸਾਹੈ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ
ਮੰਗਲਨਾਥਜੀਤੁਮਸਤਿਬਚਨਕਰਤੇਹੋ॥ਪਰਉਪਦੇਸਐਸਾਹੀਚਾਹੀਏ॥ ੫
ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਕਾਈਅਗੇਭੀਜਾਹਗਾਹੈ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਅਗੇਬਹੁਤੀਆਂਜਾਹਗਾਹੈਨਾ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂ
ਜੀਅਗੇਭੀਚਲਪੁਜੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾ॥ਤਾਂਮੈਆ
ਖਿਆਗੁਰੂਜੀਤੂੰ ... ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਚਲਦੇਆਹੇ
॥ਉਤਾਵਲਨਾਹੋ॥ਫਿਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਇਥੇਜੋਆਏਹਾਂਸੋਸਿਧਨਾਥਦੇਵਸਤੇਈ
ਆਏਹਾਂ॥ਅਤੇਤੁਸੀਂਜੋਆਖਦੇਸੈ ਨਉਨਾਥਤੇਛਿਅਜਤੀਚੁਰਾਸੀਸਿਧਹੋਨੀ ਸੋਉ
ਨਾਂਦੇਕਿਆਕਿਆਨਉਹੈਨਾ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਤੈਨੂੰਨਾਥਾਂਦੇਤੇ
ਛਿਅਜਤੀਆਂਦੇਤੇਚੁਰਾਸੀਸਿਧਾਂਦੇਸਭਨਾਂਦੇਨਾਮਸੁਣਾਵਾਂਗੇ ਤੂੰਉਤਾਵਲਨਾਹੋ॥
॥ਏਤਨੀਬਾਰਤਾਹੋਈਆਹੀਮਰਦਾਨੇਦੇਨਾਲ॥ ॥ਤਾਂਬੋਲੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਸਾਖੀਪ੍ਰਾਣਕਾਸਿੱਧਨਾਲਹੋਈ॥

॥ਤਾਂਪ੍ਰਾਣਕਨਾਥਆਪਣੇਆਸਣਉਤੋਂਉਠਕੇਤੇਆਇਬਚਨਕੀਤਾ॥ ॥ਕਉਣਭੂ
ਗਤਾਕਉਣਜੁਗਤਾਕਉਣਰਹਿਬੋਅਰੋਗੀ॥ਕਉਣਲੱਛਣਕਉਣਅਲੱਛਣਪਾਇ
ਬੋਜੋਗੀ॥ਸੁਣਹੋਨਾਨਕਤਪਾ ਪ੍ਰਣਨਾਥਪੁਛੈਦੇਹੁਜਬਾਬਨਾਨਕਤਪਾ॥੧॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਨਾਮਭੁਗਤਾਸਤਿਨਾਮਜੁਗਤਾਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਰਹਿਬੋਅਰੋ
ਗੀ॥ਪ੍ਰੇਮ[illegible]ਲੱਛਣਉਪਦੇਸਲੱਛਣਪ੍ਰੇਮਪਾਇਬੋਜੋਗੀ॥ਸੁਣਹੋਪ੍ਰਾਣਤਪਾ॥ਪ੍ਰਾਣ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਤਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰਗਟਾਪੂਰਣੈਨਿਨੰਕਤਪਾਲੋਹੁਸਥੋਬਾਸੰਬਾਦਿ।ਪ੍ਰਿਤਕਰਾਵਲਾ।
।ਧੰਨਹੋਤਪਾਪੂਰਣਪਰਣਪਵਾਧੰਨਸਤਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰਗਾੜ ੩ ।ਇਹੁਬਚਨਕਹਿ
ਕੇਪੂਰਣਨਾਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚਰਨਾਨੂੰਦਉੜਿਆ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸਚੇਹ
ਬੂਪਕੜਲੀਤੇ ... ਆਪਸਵਿਚਬੰਦਨਕੀਤੀਤੇਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ।ਤਾਂਪੂਰਣ
ਨਾਥਬਚਨਕੀਤਾ ... ਨਾਨਕਤਪਾਜੀਅਜਹਮਕੋਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਨਿਰੰਕਾਰਕਾਦ
ਰਸਨਹੂਆਹੈ।ਤਪਾਜੀਇਸਬਚਨਵਿਚਕਿੰਨਤ੍ਰਦਰਛੁਨਾਹੀ।ਤੁਮਾਰੇਐਸੇਅਰਨਿ
ਰੰਕਾਰਦੇਖੇਜੋਤੂੰਜਾਨਤਾਹੈਜੋਜੋਗੀਨਹੀ।ਹਮਤੋਐਸੇਹੀਜਾਨਤੇਹੈਂਜੋਤੁਮਨਿ
ਰੰਕਾਰਕੀਮੂਰਤਹੋ।ਸਤਿਪ੍ਰਤੀਤਕਰਕੇਜਾਣਤੇਹੈਂ।ਤਾਂਪੂਰਣਨਾਥਕਹਿਆਆਪਭੀ
ਪ੍ਰਭਨਿਰੰਕਾਰਕੀਅਤਿਕ੍ਰਿਪਾਹੈ।ਤਾਂਪੂਰਣਨਾਥਆਪਹੋਆਸਣਉਪਰਜਾਇਬੈ
ਠਾ।ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਿਆਕਿਉਪੂਰਣਨਾਥਜੀਨਾਨਕਤਪਾਦੇਖਿਆਹੈ।ਤਾਂਪੂ
ਰਣਨਾਥਕਹਿਆਹਾਂਮੰਗਲਨਾਥਜੀਜੈਸਾਤੁਮਆਖਤੇਥੇਤੈਸਾਹੀਹੈ।ਹਮਤੋਏਹਜਾ
ਣਿਆਹੈਜੋਨਿਰੰਕਾਰਕਾਹੀਦਰਸਨਕੀਆਹੈ।ਆਗੇਤੁਮਾਰੀਤੁਮਜਾਣੋ।ਤਾਂਮੰਗ
ਲਨਾਥਕਹਿਆਸੁਣੋਪੂਰਣਨਾਥਜੀਐਸੇਤਾਨਿਰੰਕਾਰਕੇਕੀਤੇਹੂਏਹੈਨਉਨਾਵਿਚ
ਤੇਨਿਰੰਕਾਰ ... ਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾਂਪੂਰਣਨਾਥਨੇਕਹਿਆਮੰਗਲਨਾਥਜੀਆਪ
ਭੂਲਨੇ ... ਹੋ। ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹਜੋਪੂਰਣਨਾਥ
ਆਹਾ ... ਨਕਰਦਾਆਹਾ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸੁਣਮਰਦ
ਨਿਆਜਿਨਾਂਉਪਰ ... ਦੀਕ੍ਰਿਪਾਹੋਵਦੀਹੈਸੋਏਹੁਜੇਹੇਬਚਨਕਰਦੇਹੈਨ।ਜਿਨਾਂਉ
ਪਰਨਾਹੀ ... ਏਹੁਅਸਲੀਨਾਥਆਹਾ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁ
ਸਾਂਅਸਲੀਨਾਥਾਂਦੇਨਾਮਦਸੋ। ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾ
ਨਾਨਾਥਾਂਦੇਨਾਮ। ।ਪ੍ਰਥਮੇਗੋਰਖਨਾਥ॥ ੧ ।ਦੂਜੇਮਛੰਦ੍ਰਨਾਥ॥ ੨ ।ਤੀਜੇ
ਚਰਪਟਨਾਥ॥ ੩ ।ਚਉਥੇਮੰਗਲਨਾਥ॥ ੪ ।ਪੰਚਮੇਘੁੰਮਨਾਥ॥ ੫ ।ਛੇਵੇਂਗੋ
ਪੀਨਾਥ॥ ੬ ।ਸਤਵੇਂਪੂਰਣਨਾਥ॥ ੭ ।ਅਠਵੇਸੁਰਤਨਾਥ॥ ੮ ।ਨਵੇਂਚੰਬਾ
ਨਾਥ॥ ੯ ।ਸੁਣਮਰਦਾਨਾਏਹੁਨਉਨਾਥਹੈਨ।ਹੋਰਨਾਥਆਖਣਨੂੰਬਤੇਰੇਹੈਨ।
ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕਿਤਨੇਜਤੀਕਹੀਦੇਹੈਨ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ। ਪ੍ਰਥਮੇਗੋਰਖਜਤੀਹੈ॥ ੧ ।ਦੂਜੇਦਤ੍ਰਜਤੀ॥ ੨ ।ਤੀਸਰਾਹਨੂ
ਵੰਤਜਤੀ॥ ੩ ।ਚਉਥੇਭੈਰੋਜਤੀ॥ ੪ ।ਪੰਜਵਾਂਲਛਮਣਜਤੀ॥ ੫ ।ਛੇਵਾਂ
ਭੀਖਮਜਤੀ॥ ੬ ।ਸੁਣਮਰਦਾਨਾਏਹਛੇਅਜਤੀਹੈਨ।ਹੋਰਆਖਣਨੂੰਬਹੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੱਗੋ ਬਾਬਾ [illegible] ਆਖਿਆ ਜੀ ਚਉਰਾਸੀ [illegible]
ਕੁ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਣ॥ ਤੁੰਗਾ॥੧॥[illegible]॥੨॥[illegible]
॥ਉਰਮਾ॥੫॥ਧੂਰਮਾ॥੬॥ਕਨੀਫਾ॥੭॥ਹਲੀਫਾ॥੮॥ਲਹੁਰੀਪਾ॥੯॥ਸੰਗਾਰੀ॥੧੦
॥ਮੰਗਾ॥੧੧॥ਠਾਂਗੀਲਭਨਾ॥੧੨॥ਪੂਰਨਨਾਸਕਾ॥੧੩॥ਬ੍ਰਿਧਾਲਕਾ॥੧੪॥ਸਾ
ਲਕਾ॥੧੫॥[illegible]॥੧੬॥[illegible]ਰਤਾ॥੧੭॥ਸੁਰਤਾ॥੧੮॥ਕਿਦਲਕਰਨਾ॥੧੯
॥ਸਿਮਤਾ॥੨੦॥ਗਾਦਨਗਾਲਾ॥੨੧॥ਅਸਰਾਨਿਧਿ॥੨੨॥ਛਤਰਬੈਨਾ॥੨੩॥
ਗਉਮੈਨਾ॥੨੪॥ਕਿਲਕਣਾ॥੨੫॥ਅਉਧਨਾ॥੨੬॥ਪਰਬਤਾ॥੨੭॥ਈਸ
ਰਾ॥੨੮॥ਬਰਬਰਾ॥੨੯॥ਭੂਤਦੇ॥੩੦॥ਕਾਨਿਸੀ॥੩੧॥ਸੰਭੂ॥੩੨॥ਪ
ਲਕਾਨਿਧ॥੩੩॥ਅੰਛਰਦੈਨਾ॥੩੪॥ਪਿਪਲਕਾ॥੩੫॥ਸੋਰਮਾ॥੩੬॥ਗਿ
ਰਬੋਧ॥੩੭॥ਸਾਲਕਾ॥੩੮॥ਕੇਸਰਕਮਨਿ॥੩੯॥ਭੋਲਸਾ॥੪੦॥ਅਗ
ਨਿਧਾਰਾ॥੪੧॥ਮੁਕਤੀਸਰ॥੪੨॥ਬਲਨਨਾਥਤੋ॥੪੩॥ਬੂਰਐਨਾ॥੪੪॥
॥ਸਿਧਸੈਨਾ॥੪੫॥ਗਿਰਦਗ॥੪੬॥ਸੈਫਲਗਨੀ॥੪੭॥ਸੇਤਅਗਨੀ॥੪੮॥ਬਿ
ਮਲਜੋਤਿ॥੪੯॥ਸੀਤਲਜਾਲਾ॥੫੦॥ਅਘਰਧਾਰੀ॥੫੧॥ਭੂਲਸਜੋਗ॥੫੨
॥ਪ੍ਰਤਪਨਾ॥੫੩॥ਅਕਾਰਨਿਗ॥੫੪॥ਭਿਲਸਾਗ॥੫੫॥ਰਮਕੁਮਾਰ॥੫੬॥
ਕ੍ਰਿਸਨਕੁਆਰ॥੫੭॥ਬਿਸਨਪਾਤਿ॥੫੮॥ਸਿਕਰਜੋਗ॥੫੯॥ਬ੍ਰਹਮਜੋਗ
॥੬੦॥ਮੀਰਹੁੰ[illegible]॥੬੧॥ਮੀਰਜੀਬੀਲਾ॥੬੨॥ਕਲੰਦਰਨੈਨਾ॥੬੩॥ਨਲਿਭੂਨੈਨ
॥੬੪॥ਸੁਰਸ[illegible]॥੬੫॥ਭੂਦਧਨਾ॥੬੬॥ਗੁਫਾਬਾਸੀ॥੬੭॥ਅਲਕਨਾਸੀ॥੬
੮॥ਕਲਕਸੈਨੀ॥੬੯॥ਏਕਰੈਗੀ॥੭੦॥ਕੇਦਲਕਰਮੀ॥੭੧॥ਕਰਮਨਾਸੀ॥
੭੨॥ਕੁਲਾਬਿਲਾਸੀ॥੭੩॥ਮੁਲਮੰਡੀ॥੭੪॥ਜੋਗਦੰਡੀ॥੭੫॥ਜੋਗਹਠ॥੭੬
ਈਸਰਪੰਗੀ॥੭੭॥ਅਪਭੂਪੀ॥੭੮॥ਕਲੇਸਭੂਪਾ॥੭੯॥ਰਹੀਮਜੋਗੀ॥੮੦
॥ਖਲਸਮੁਗਲਾ॥੮੧॥ਕਿਦਾਰਜੋਗੀ॥੮੨॥ਸੰਭੁਲਕਾਕਹੀਐ॥੮੩॥ਜੋਗੀ
ਬਾਂਛਿਕਰਹੀਐ॥੮੪॥ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧਾਂ ਦੇ ਨਾਉ ਹੈ॥ ਤਾ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਾ ਬਾਦੀ ਭੀ ਨਿਸਤੋਈ ਅਤੇ ਜਿਧਾਂ ਕੀ ਭੀ ਕਿ ਸੋਹੇ ਪਛੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਤੀਆ
ਦੀ ਨਿਸਾਨ ਹੋਈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਉ ਨ ਨਿਸਤੋਈ॥ [illegible] ਤੇਰੇ ਜੀ
ਦਿਲਾ ਆਦੇ ਮਰਦਾਨੇ ਸੋ ਪੁਛਣ ਲਗਾ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਏਹੇ ਜਤੀ
ਹੈਨਾ ਅਤੇ ਜਿਨਾ ਗਮ ਸਤ ਕਦੇ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਦੇ ਨਹੀ ਗਏ॥ ਅਜੇ ਹੋਤਾਂ
ਬਹੁਤ ਹੈਨਿ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਅਰਮਾਨੀ ਮੈਨੂੰ ਰਹਿਆ ਸੋ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਫਲਪੁਛਿਓਈ॥ਸੁਣਮਰਦਾਨਾਏਹੁਫਲਅਜਤੀਹੈਜੋਸਾਰੇ[illegible]ਨਾਦੀਬੁਧਿ
ਜਾਂਦੀਹੈ॥ਜੇਜਤੀਨਹੀਆਖੀਦਾ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਓਹਤਾਂਏਥਨਾਂਗੀਕਰਕੇ
ਉਨਾਦੀਬੁਧਿਕਿਉਂਕਰਜਾਂਦੀਹੈ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਇਕਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕ
॥ਨਵੇਸਤਦਸਵੇਂ[illegible]ਦੇਇਉਜਾਲਾ॥ਪ੍ਰਣਵੇਨਾਨਕਸੁਣਹੋਮਰਦਾਨਾਸ੍ਰੋਤ
ਸਤਿਕਾਲਾ॥੧॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾਨਵਦੁਆਰੇ॥ਬਿਦਜਾਂਦੀ
ਹੈ॥ਜਤੀਸੋਈਕਹੀਦੇਹੈਨਿ॥ਸਭਨਾਂਦੁਆਰਿਆਂਦੇਖਬਰਦਾਰਹੈਨਿ॥ਅਤੇਏਥਨਾਂ
ਕੀਤਾਤੇਮੁਹਦੇਰਾਹਨੇਵਲਜਾਈ॥ਤਾਂਜਤੀਨਹੀਕਹੀਦਾ॥ਜੇਸਭਨਾਂਦੁਆਰਿਆਂਨੂੰਬ
ਨੇਤਾਂਜਤੀਹੋਦਾਹੈ॥ਮਰਦਾਨਾਤੈਨੂੰਚਾਹੀਏਜਤੀਕਹੇਹੈਨਜਿਨਾਕਿਸੇਦੁਆਰੇਜਾਣਨ
ਹੀਦਿਤੀ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਹੋਰਨਾਦੁਆਰਿਆਂਰਾਹਕਿਸਤਰਾਂਜਾਂਦੀਹੈ॥ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਮੂੰਹੋਂਬੁਰਾਬੋਲਦੇਹੈਨਤਾਂਮੂੰਹਰਾਹਜਾਂਦੀਹੈ॥ਜੇਕ
ਈਭੁਲੀਸੁਰਤਿਦੇਖਦੇਹੈਨਤਾਂਅਖੀਰਾਹਜਾਂਦੀਹੈ॥ਜੇਕੰਨਕਰਕੇਕੋਈਵਿਸੇਰੀਗਲ
ਸੁਣੀਏਕੰਨਾਰਾਹਜਾਂਦੀਹੈ॥ਜੇਕੋਈਸੁਗੰਧਲੈਂਦਾਹੈਤਾਂਨਾਸਾਂਬਿਦਸਕਜਾਂਦੀਹੈ॥ਤੇ
ਜੇਕਈਭੁਲੀਸੁਰਤਦੇਖੀਤਾਂਸੁਤਿਆਂਸੁਪਨੇਵਿਖੇਇੰਦ੍ਰੀਦੇਰਸਤੇਚਲੀਗਈ॥ਜੇਮ
ਰਦਾਨਾਅਸਾਂਜੋਤੈਨੂੰਏਹੁਛੇਅਜਤੀਆਖੇਹੈਨਸੋਇਨਾਕਿਸੇਰਾਹਨਹੀਜਾਣਦਿਤੀ॥
ਏਜਤੀਅਸਲੀਹੈਨਿ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਜਤੀਆਂਦੀਭੀਨਿਸਾਹੋਈ
॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਤਾਂਅਗੇਚਲੋਜੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਿਆਅਗੇਭੀਚਲਦੇਆਂਹਾਂ॥ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਮੰਗਲਨਾਥਨੂੰਕਹਿਆਮੰ
ਗਲਨਾਥਜੀਨਾਨਕਤਪਾਰਮਦੇਹੈਨਿ॥ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਆਖਿਆਗੋਪੀਨਾਥਜੀ
ਕਿਦੇਸਾਹਿਨਤਾਂਰਖੋਜੀ॥ਐਸਾਸਾਧਜੋਗੀਸ੍ਰਿਸਟਿਗਤਿਹਣਕੀਲਾਇਕਹੈ॥ਤਾਂਗੋਪੀਚੰ
ਦਨੇਕਹਿਆਜੀਤੁਸੀਆਖੋਜੀ॥ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਤੇਪ੍ਰੰਭੂਨਾਥਬੈਰਾਗੀਗੋਪੀਚੰਦਤੇਗੋਰ
ਖਨਾਥਤੇਪ੍ਰਥਕਨਾਥਇਨਸਭਨਾਂਮਿਲਕਰਆਖਿਆਹੈਨਾਨਕਤਪਾਜੀਤੁਮ
ਕਿਉਂਕਰਮਤੇਹੋਈਹਾਂਜੀਰਹੋਸਿਧਮੰਡਲੀਮੇਗੁਜਾਰਾਕਰੋ॥ਤੁਮਾਰਾਤਾਂਜੋਗਾਲਕੇਈਨਹੀ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਰਾਗਆਸਾਮਹਲਾ ੧

॥ਏਕਸੁਜਾਣਿਹਮਾਰਾਕਹੀਐਸਾਧਪ੍ਰਭੂਰਤਿਕੇਪਰਸਾਦਿ॥ਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਹਮਤੇਛੁਟੀਏਕਸਤਗੁਰਕੇਦਰਸਨਿ॥੧॥ਸੁਣਸਿਧੋਭਾਈ
ਮੇਰੋਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਾਂਹੋਇਨਬੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਸਣਤੈ
ਸਣਹਮਤੇਛੂਟੇਛੂਟੇਕਰਮਾਨਿਜਾਵਾ॥ਸਰਾਲੇਥੰਧਨਪਰਗਟਕਾਟੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਧਰੇਮੰਖਦੁਅਰਗਾ॥੨॥ਇਕੰਕਾਰਖਟਨਿਰਮਤਆਗਿਆਜੋਇਨ
ਧਾਰੋ॥ਦਸਅਵਤਾਰਅਵਰਸਭਦੇਵਤੇਦਰਦਰਕਰੈਜੋਗਾ॥੩॥
ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਕੇਭੁਗਨਮੇਰੇਸਹਿਜਰੰਗਮਾਹਿਖੇਲਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕ
ਸੁਣਹੋਸਿਧੋਨਾਥੋਸਿਵਸਕਤੀਇਕਮੇਲਾ॥ ੪॥ ॥

[illegible]ਆਨਾਨਕਤਪਾਜੀਤੁਮਕੋਨਿਰੰਜਨਨੇਐਸਾਹੀਕੀਆ ਹੈ॥ਪਰਹਮਤਾਂਆਪਣੇਦਾਸਤੇਕਹਿਤੇਹਾਂ॥ਜੋਤੁਮਸਾਧਮੂਰਤਿਹੋਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨਕ ਲਿਆਤੁਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅੰਗਨਾਥਜੀਮੁਖਕਹਿਣੇਕੀਬਾਤਨਾਹੀਮੁ ਖਬੀਕਹਿਆਂਬਲਸਹੋਤਾਹੈਪਰਹੁਣਹਮਕੋਆਗਿਆਦੇਵੋਜੀ॥ਤਾਂਅੰਗਨਾਥ ਨਾਥਤੇਮਛੰਦ੍ਰਨਾਥਤੇਗੋਪੀਨਾਥਏਨਾਂਤ੍ਰਿਹੁਨੇਆਖਿਆਨਾਨਕਤਪਾਜੀਤੁਮਕੋਨਿ ਰੰਜਨਜੀਕੀਰਜਾਇਹੈਜੀ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮੇਤੇਮਰਦਾਨਾਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਤਿਨੇਸੁਮੇਰਤੇਅੰਤਰਧਿਆਨਹੂਏ॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਆਗੇਸਾਖੀ॥ਬਿਆਰਪਰਬਤਕੀ॥

ਤਾਂਫੇਰਅਸੀਗੁਰੂਜੀਬਿਆਰਪਰਬਤਪਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ॥ਤਿਥੇਅਗੋਦਰਤਾਂਰੁ [illegible]ਆਸੀ॥[illegible]ਅਹੋਇਆਸੀ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਸੀਹੁਣਕਿ ਥੇਆਏਹਾਂ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਹੁਣਬਿਆਰਪਰਬਤਉਪਰਅ [illegible]ਆਏਹਾਂ॥ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਅਸੀਹੁਣਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹਾਂ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਸਾਢੇਸਤਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਹਾਂਸੁਮੇਰ ਉਤੋਂ॥ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਇਥੇਭੀਕੋਈਸਾਧਆਹਾ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾਏਥੇਭੀਇਕਸਾਧਬੜਾਅਵਧੂਤਪੁਰਖਹੈਜਿਸਤਾਈਸਭਸੰਨਿਆਸੀਪੂਜ ਦੇਹੈਨ॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਉਸਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈਅਤੇਰਹਿੰਦਾਕਿਥੇਹੈਅਤੇ ਉਸਦਾਦਰਸਨਭੀਕਰੀਏਗੇ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾਉਸਦਾਨਾਉਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਹੈ ਅਤੇਮਰਦਾਨਿਆਓਹਜੋਉਚੇਪਹਾੜਹੈਨਓਥੇਰਹਿੰਦਾਹਈਅਤੇਉਸਨੂੰਭੀਮਿਲਾਂਗੇ ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਦੇਆਸਣਪਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਮੈਨੂੰਕਹਿਆਕਿਉਭਾਈਬਾਲਤਾਂਮੈਆਖਿਆਜੀ॥ਜਿਉਤੁਸਾਂਡੀਰਜਾਇ॥ਅਤੇਓ ਥੇਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਅਵਧੂਤਸੀਆਪਾਇਆਹੈਬੜੇ[illegible]ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਤਾਂਏ ਥੇਆਇਪਹੁਚੇਹਾਂ॥ਸੋਗੁਰੂਜੀਇਸਤਾਈ[illegible]ਵਤਾਸਹੀਕਿਵੇਂਜੋਆਖਦੇਸਾਂਹੋਜੋ ਬੜਾਸਾਧਹੈ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤੇਰਾਆਖਿਆਭੀਮੰਨਲੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ॥ਜੋਦ੍ਰਿਸਟੇਸੋਲੇਕਰਿਉਨਹੀ॥ਜਸ... ...ਕੇਮਨਮਾਹੀ॥
ਜਬਲਗਦੇਹੀਤਬਲਗਆਸਾ॥ਇਉਨਹੋਇਪੂਰਨਸੰਨਿਆਸਾ॥ਬੋਲਦ੍ਰਿਸਟਚਿਤਰ
ਖੇਡਾਂਇ॥ਏਕਨਰਾਇਣਸਭਘਟਮਾਹੀ॥ਬਿਨਵੈਨਾਨਕਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉ॥ਮੁਕਤਿਸਭੈਨਿਸੰ
ਨਦੇਉ॥੧ ॥ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ॥ ॥ਕੋਈਨਹੀਪਰਜੋਨਪਰਹੀਮਾਹੀ॥ਉਲਟਕਸੋ
... ...ਗੀਮੇਲਨਲਾਗੀ॥ਚੋਲਬਕਨਸੇਟਹੋਤਿਆਗੀ॥ਨਭਲਕਦੀ
ਨਹਿ... ...ਨਾਨਕੇਪਾਖੰਡਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ਤਿਮਰੋਮਨਰਾਇਣਜਪਤਾ॥ਕਹੋਕੈਸ
ਨੇਹੋਇਪਤਾ॥ਦੱਤਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤਪਾ॥ਆਪਛੋਡੋਹੋਇਰਹੁਅਜਪਾ॥੨॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਚ॥ ॥ਅਜਪਾਕਹੀਐਸੋਈਜਪਦੀਸੈ॥ਕਿਉਨਜਪੀਐਪੂਰਨਜਗਦੀਸੈ॥ਜਪੁ
ਕਰਤੇਅਜਪਾਹੋਇਜਾਵੈ॥ਤਬਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲਹੋਇਆਵੈ॥ਬਿਨਸੈਕਾਇਆ
ਤਬਏਕਨਪਾਇਆ॥ਜਬਲਗਕਾਇਆਂਤਬਲਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਚੀਬਾਣੀ॥ਸੁ
ਣਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਪਰਾਣੀ॥੩॥ ॥ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ॥ ॥ਜਾਪਜਪੇਜਪ੍ਰਸਿਦਨਾ

ਆਏਹੋਇਆਦਿ ਸਟਿਤਬਿਜਾਪੁਕਸ
ਹੋਇਪੀਵਾਕੀਜ ਨਾਥਕੀ॥ਆਪਨ
ਰਹਿਤਹੋਇਆਸ ਖੀ॥ਨਾਕਿਛੁਜਪਨ
ਨਾਕਿਛੁਜਪਨਾਏ ਤਕਹੈਸਭਏਕੋਥਾ
ਨਾ... ...ਹੋਤ ਨਾਨਕਤਪਾ॥ਕਹੁ
... ...ਕਜ ਪਾ॥੪॥ ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾ ॥ਜਪਤਾਜਾਪਏਕੰ
ਕਾਰ॥ਸਭੁਮੁਕਤਿ ਤੇਮਹਿਤਾਨਿਆਰਾ॥
ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਚ ਕੀਬਾਣੀ॥ਸੁਣਸੁ
ਆਮਿਤ੍ਰਸਚਸ ਆਣੀ॥੫॥ ॥
ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ॥ ॥ਸੁਣਤਪਾਨਿਰੰਕਾਰਤੇਦੇਖਿਆ॥ਕਹੋਜੀਦੇਖਿਆਹੈ॥ ਸੁਆ
ਮੀਖੁਸ਼ਿਹੋਰੇਗਨਬਤਾਉ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲੈਪਰਤਖਦਿਖਾਉ॥ਬਿਨਦੇਖਿਆਸਾਖੀਕੇਵ
॥ਗੁਰਿਬੋਲਕੈਜਨਮਨਖੋਵਹੁ॥ ੬॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਗੁਰਨਾਨਕਬੋਲੇਦੱਤ
ਦੇਖੋ॥ਹਾਜਰਚਿਹਨਦਿਖਾਵਉ॥ਜੋਗੀਅਰਸੰਨਿਆਸੀਭੁਗਤੈ॥ਤਿਨਕਉਧਰਮਪਤ
ਚਾਵਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਰਦੇਦਤਾਤ੍ਰੇਲੈਤਿਨਕਉਨਹਿਰਗੁਰਾਵਉ॥ਏਕਨਿਰੰਜਨਪਾਰ
ਆਪੀਤਾਕਉਪਰਸਪਰਸਗੁਨਗਾਵਉ॥੭॥ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ॥ ॥ਸੁਆਮੀ...

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੈਂਦਾ ਵਿਰੋਲੈ ਕੋਈ ਝੂਠੀ ਵਾਤੈ ਬਕਤਾ॥ ਮੁਖਤੇ ਬਚਨ ... ਸੋ ਤੁਮਰੇ ਸਕਤਾ॥
ਚਹਿ ਪਾਂਤ ਕਹੀਐ ਮੁਖਤੇ ਜੈਉ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਵੈ॥ ਇਨ ਬਚਨਿ ਬਿਕੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਕਹੇ
ਸੁਤਰ ਬਾਵਾ॥ ੮॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਸਤ ਹਮਾਰਾ ਕਵੀ ਨ ਜਾਵੈ ਹਮ ਬੋਲੈ ਝੂ
ਠ ਨ ਕਾਈ॥ ਇਕ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਰਹਾਈ॥ ਰਿਮ ਰਹਿਮ ਮਨਿ ਚਹਿ ਬੋਲੈ ਦੂ
ਜਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ॥ ਐਸੇ ਦਰਸ ਕਾਰਣ ਸੁਆਮੀ ਭ੍ਰਮ ਰਹੀ ਸਭ ਲੋਈ॥ ਸੋ ਦਰਸਨ ਹਮ
ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਮੀਨਨ ਰਹੀਆ ਮੇਖਾ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਕਿਸੈ ਨਹਿ ਦੇਖਿਆ ਸੋ ਹਮ ਪਰਤੱਖ
ਦੇਖਿਆ॥ ੯॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਵਾਚ॥ ॥ਬਾਤੈ ਪਰ ਪਰਤੀਤ ਨ ਆਵੈ ਜੌ ਪ੍ਰਤੱਖ ਨ ਦੇ
ਖੇ॥ ਐਸੀ ਬਾਤ ਨ ਸੁਣੀਐ ਆਗੈ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੇ ਭੇਖੈ॥ ਤੂੰ ਤੋ ਬਾਤ ਸੁਣਾਵੈ ਅਚਰ
ਜ ਆਤਮ ਨਾਹਿ ਪਤੀਜੈ॥ ਸੁਆਮੀ ਕਿਉਂ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸ੍ਰਣ ਸੁਣੈ ਕਉ ਕੋਈ ਕੀਜੈ
॥੧੦॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਰੀਝੈ ਰੰਗ ਜਬ ਨੈਨੀ ਦੇਖੈ ਤੂੰ ਮਨ ਛੱਤ ਕਠੋਰਾ॥ ਸੁਣ
ਵਧਾਈ ਦੇਹੀ ਗਾਲੀ ਜੈਸੇ ਪਾਹਨ ਕੋਰਾ॥ ਕੰਵਲ ਖੁੰਬ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇਖਿਆ ਪੇਭਾਵੈ ਉਜਲ ਹੋ
ਇ ਨ ਜਾਵੈ॥ ਪਨਾਰੀ ਦਸ ਤੈ ਅਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ਕਿਤ ਨਕ ਬਹੁੰ ਰਾਵੈ॥ ੧੧ ॥ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉ ਵਾ
॥ਚਲੋ ਤਪ ਨਿਰੰਜਨ ਕੋ ਸਾ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਦੇਖਿਆ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੂ
ਕਾਰਹਿ ਜਿਹ ਦਿਪਕ ਬਹੁੰ ਨਲੇਖਿਆ॥ ਅਚਰਜ ਬਾਤ ਸੁਣਾਈ ਤੂੰ ਮਹੂੰ ਹਮ ਤੇ ਛੁਰ
ਮਤ ਭੂਟਕਾ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਉਪਜੀ ਠਹਿਰ ਨ ਪਾਵੈ ਚਿਤ ਹਮਾਰਾ ਅਟਕਾ॥ ੧੨॥ ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਮੂਰਤਿ ਲਾਲ ਸਬਜ ਹੈ ਕਾਇਆ ਜੈਸੇ ਰੋਮ ਸੁਵਰਨਾ॥
ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚਰਨ ਦਿਖਾਈਐ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੋ ਨੈਨਾ॥ ਦਾਂਤ ਜਨਾਉ ਬਨੇ ਜਵਾਹਰ ਭਰਿਆ
ਸੁਲ ਸਕਨ ਫੂਲ ਲਕੋ॥ ਨਕਰੀ ਸਤ ਖੰਡੇ ਕੀ ਧਾਰਾ ਜੈਸੇ ਦਾਮਨ ਚਮਕੋ॥ ਚਲ ਕਰਦੇ
ਖੇ ਤੁਮ ਦਿਖਾਉ ਤਬ ਤੁਮ ਮਨੈ ਸੁਆਮੀ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀ ਆਠੋ ਪ
ਹਿਰ ਸਲਾਮੀ॥ ੧੩॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਵਾਚ॥ ॥ਦੇਖੀ ਸਕਤ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਨਕ ਜੋ ਬੋਲੇ ਸੋ
ਸਾਚੀ॥ ਅਬ ਪਰਤੀਤ ਭਈ ਹੈ ਹਮ ਕਉ ਹਿਰਦੇ ਅੰਤਰ ਰਾਚੀ॥ ਧੰਨ ਸੁ ਭਾਗੁ ਤੁਮਾਰਾ
ਕਹੀਐ ਜਿਨ ਤੁਮ ਕੌ ਦੇਖ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਐਸਾ ਅਵਰੁ ਔਰ ਨ ਸਾਧੂ ਜੈਸੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ
ਬਨਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਖਟ ਦਰਸਨ ਸਭ ਪੈ ਬਜੁ ਦੇਖੇ ਭੇਖ ਤੁਮ
ਰਉ ਚਾ॥ ਸਾਤ ਵਰਨ ਸਭ ਸੇਵਕ ਤੁਮਰੇ ਸੰਗ ਨ ਕੋਈ ਪਹੂਚਾ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਸਭ ਪੀਛੈ
ਚਲੀ ਏਕੈ ਕੀਆ ਅਧਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਸੁਣ ਦੱਤ ਸੁਆਮੀ ਸਾਚ ਭੇਖ ਤੁਮਾਰਾ॥
॥ਤਾਂ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਪਸੰਨ ਹੋਏ ਇਕ ਰਾਤ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮੁਸਕਾਏ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਦੇਖ ਜਜਮਾਨ ਇ

ਨਾਦੇਅਗੋਕੋਈਨਾਹੀਠਹਿਰਸਕਦਾ।ਸਭਭਸਮਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਂ[illegible]ਸੋਆਖਿਆ
ਆਮ੍ਰਦਾਨਿਆ।ਇਨਨੂੰਏਥੇਹੀਗੁਰੂਮਿਲਿਆਹੈ।ਜੋਇਨਾਨਿਰੰਕਾਰਥੀਇਨਾਦੀਦ੍ਰਿਸ
ਤਲੋਕੋਈਨਹੀਆਂਵਦਾ।ਜਾਂਇਤਨੀਹਕੀਕਤਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਣੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦ
ਆਨੰਦਹੋਇਰਹਿਆ।ਸਾਂਚੇਤੈਂਪਹਿਰਬਦੇਹਗਿਰਹਿਆ।ਜਾਂਅਖੀਖੁਲੀਆਂਤਾਂਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਗੇਕੀਕਰਹੋਇਆ।। ਭਾਈਬਾਲਾਸੌਵਾਚ।। ।।

।।ਅਗੈਸਾਖੀਕਾਗਭਸੁੰਡਨਾਲਹੋਈ।।

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੈਂਅਤੇਮਰਦਾਨਾਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ।ਤਿਨੇਕਾਗਭਸੁੰਡਦੇਆਸਣਉਪ
ਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ।ਤਾਂਅਗੋਕਾਗਭਸੁੰਡਜੀਕਥਾਕਰਦੇਆਹੇ।ਜਦਕਥਾਦਾਭੋਗਪਇਆ
ਤਾਂਸਭਸਿਧਮੁਨੀਦੇਵਤਾਆਪਣੇਅਸਥਾਨਨੂੰਗਏ।ਪਰਸਭਪੰਛੀਆਂਦੇਰੂਪਹੈਸਨ।ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਆਗਿਆਸੋਮਰਦਾਨਾਕੀਰਤਨਲਗਾਕਰਨਿ।ਤਾਂਕਾਗਭਸੁੰਡਸੁਣਕੇਕਹਿਆ
ਏਹਕਿਸਕਾਸਬਦਹੈ।ਔਰਕਿਸਕਾਕਿਆਹੋਇਆਹੈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਾਕਹਿਆਹੂਆ।ਤਾਂਕਾਗਭਸੁੰਡਨੇਕਹਿਆ।ਕਲਜੁਗਵਿਚਜੀਆਂਕੇਉਧਾਰਕ

ਰਨਵਾਸਤੇਕਥਾਕੀ ਰਤਨਕੀਤਾਹੈ।ਅਤੇ
ਸਤਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕ ਰਨੇਆਪਅਵਤਾਰ
ਰਧਾਰਿਆਹੈ।ਸੋਏਹੀ ਨਾਨਕਤਪਾਜੀਹੈਂ।ਤ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਹੇ ਰਖੀਸ੍ਰਜੀਏਹੀਹੈ
ਜਨੌਤੁਸਾਂਰੇਸਨਮੁਖ ਬੈਠੇਹੈਨ।ਤਾਂਕਾਗ
ਭਸੁੰਡਸੁਨਕਰਬੜ ਪ੍ਰਸੰਨਭਇਆ।ਅਤੇ
ਬਾਬੇਜੀਦੇਚਰਨਾਂਉ ਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆ।
ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬੜੇਪ੍ਰਸੰਨਹੂਏ।ਤੇ
ਕਹਿਆਹੇਰਿਖੀਜੀ ਤੁਸੀਂਉਤਮਸਿਖਹੋ
ਸੀਭਗਵੰਤਜੀਕਾ ਜਸਸੁਣਕੇਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੋਤੇਹੈਂ।ਕਈਸੌਤਾਰਾਗਰਾਗਨੀਕੀਪਰਖਕਰਤੇਹੈਂ।ਉਤਮਸ੍ਰੋਤਾਹੈ।ਜੋਸਬਦਦੇਤਤਪ
ਰਜਨੂੰਲਭਦੇਹੈ।ਤਾਂਕਾਗਭਸੁੰਡਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਤਪਾਜੀ।ਜੋਸਬਦਦੇਤਤਪਰ
ਜਨੂੰਸਮਝਦੇਹੈਨ।ਸੋਰਸਪੀਂਦੇਹੈਨ।ਜੋਰਾਗਤਾਨਨੂੰਸਮਝਦੇਹੈਨ।ਸੋਛਿਲਕਾਖਾਂ
ਦੇਹੈਨ।ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਨੇਪੁਛਿਆ।ਹੇਪਰਮਹੰਸਰਖੀਸਰਜੀ।ਤੁਸੀਂ[illegible]ਪੁਰਖਹੋ
ਜੀ।ਭਗਵੰਤਦੇਪ੍ਰੇਮੀਹੋ।ਤੁਸਾਂਕਾਗਦੀਦੇਹਕਿਉਂਪਾਈ।ਤਾਂਕਾਗਭਸੁੰਡਨੇਆਖਿਆਹੇਸ੍ਰੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਜੀ ਇਸਕੇਹੀਦੇਪ੍ਰਤਾਪਕਰਕੇਮੈਭਗਵੰਤਦੇਦਰਸਨਦਾਅਧਿਕਾਰੀਭਇਆਹਾਂਇਸਦੇਹੀ
ਦੇਪ੍ਰਤਾਪਕਰਕੇਭਗਵੰਤਦੇਜਸਕਰਨੇਦੀਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਤੀਤਭਈਹੈਇਸਵਾਸਤੇਇਹਦੇਹਮੈ
ਨੂੰਪਿਆਰੀਹੈਅਤੇਜਦਪ੍ਰਲੇਕਾਲਹੁੰਦੀਹੈਜਲਦੀਅਰਅਗਨਿਦੀਤਦੋਮੈਓਹੀਰੂਪ
ਬਣਜਾਂਦਾਹਾਂਏਹਸੰਕਤਭੀਮੈਨੂੰਇਸੀਦੇਹੀਕਰਕੇਮਿਲੀਹੈਅਰਜੁਇੱਛਤਮਿਰ
ਤ ਜਦਚਾਹੇਂਤਦਹੀਮੇਰੇਏਹਭੀ [illegible] ਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੈਪੁਛਿਆ
ਹੈਰਿਖੀਜੀਇਸਦੇਹਦਾਕਾਰਣਕਿਆਹੈ ਤਾਂਕਾਗਭਸੁੰਡਨੇਕਹਿਆਪਿਛਲੇਜਨਮ
ਮੈਰਾਬ੍ਰਾਹਮਣਕੇਘਰਮੈਜਨਮਹੋਇਆਸੀਤੇਸਰਗੁਣਦੀਉਪਾਸਨਾਕਰਦਾਸਾਂਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਮੈਨੂੰਨਿਰਗੁਣਦੀਉਪਾਸਨਾਦਸੀਤਾਂਮੈਬਾਰਬਾਰਮੈਸਰਗੁਣਦੀਉਪਾਸਨਾਪੁ
ਛੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਤੂੰਬਕਵਾਕਾਗਦੀਤਰਾਂਲਉਂਦਾਹੈ।ਏਹਬਚਨਸੁਣਕਰਮੈਗੁ
ਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਉਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਅਤੇਪ੍ਰਾਰਥਨਾਕੀਤੀਹੇਗੁਰੂਜੀਤੁਮਾਰਾਬਚਨਸ
ਤਹੋਵੇਜੀਆਪਸਤਵਾਦੀਹੋ।ਕਾਗਦੀਦੇਹਮਿਲੇਤੇਪ੍ਰੇਮਸੁਦਾਨਾਮਨਾਵਿਸਰੇ।ਤਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਵਰਦੇਤਾਤੇਰੇਹਿਰਦੇਤੇਭਗਵੰਤਦੀਭਗਤੀਦ੍ਰਿੜਰਹੇਗੀਨਹੀਂ।ਤੇਮਿਰਤੁਤੇਰੇਅਧੀਨਹੋਵੇ
ਗੀ ਜਦਤੇਰੀਇਛਿਆਹੋਵੇਤਦਮਰੀ।ਅਰਪਿਤਾਮੇਰਾਚੰਦ੍ਰਨਾਮਾਹੈਤੇਮਾਤਾਮੇਰੀਅ
ਲੰਬਕਾਦੇਵੀਇਨੇਕੋਭੀਬ੍ਰਹਮਾਦਾਵਰਸੀਪਿਛਲੇਜਨਮਰਿਖੀਹੈਸਨਿ ਇਨਮਾ
ਤਾਪਿਤਾਤੇਮੇਰੀਕਾਗਦੀਦੇਹਭਈਥੀ ਤਿਨਾਗੁਰਾਂਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਤ ੧
ਰਕਮੰਤ੍ਰਹੈ ਸੁਆਸ ਸੁਆਸ ਜਪਣਾਮੈਨੂੰਚਿਤਰਹਿਆਹੈਤਿਸਰਾਮਨਾਮਕੇਭਜਨਦਾਕ
ਜਸਮੈਨੂੰਆਇਆਹੈ ਇਸਕਰਕੇਮੈਏਹਦੇਹਨਹੀਤਿਆਗਸਕਦਾ।ਮੇਰੇਦੇਖਦਿਆਂਕ
ਈਵਾਰਪਰਲੋਆਈਹੈ ਜੋਜਲਦੀਪਰਲੋਹੁੰਦੀਹੈਤਾਂਜਲਹੋਜਾਂਦਾਹਾਂਤੇਅਗਨਿਨ
ਲਅਗਨਿਹੋਜਾਂਦਾਹਾਂ ਜੈਸੀਪਰਲੋਹੋਂਦੀਹੈਤੈਸਾਰੂਪਧਾਰਤਾਹੋ।ਮੁਝੇਸੁਆਸਕਾਸੁ
ਜਸਪ੍ਰਾਪਤਹੂਆਹੈ।ਮੈਮਰਦਾਨਹੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਿਖੀਤੁਸੀ
ਭੀਬਡੇਚਿਰਜੀਵੀਹੋ ਤੁਮਾਰੇਦੇਖਦਿਆਂਕਈਹੋਏਹੈਨਕਈਹੋਵਨਗੇ।ਜਿਨ੍ਹਾਂਸ੍ਰੀਰਾਮ
ਨਾਮਦਾਸਿਮਰਨਕੀਤਾਹੈ।ਸਦਾਅਭਿਆਸਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਜੀਕਾਕਰਦੇਹੈਸੋਮਰਨਜ
ਨਮਵਿਚਨਹੀਆਂਵਦੇਸਦਾਸੁਖੀਰਹਿੰਦੇਹੈਨ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੈਤੇਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਰਿ
ਖਿਜੀਜੋਆਪਕਹਿਆਹੈਸੋਸਭਸਤਹੈ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਗਭਸੁੰਡਤੋਂਵਿ
ਦਿਆਹੋਏ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਮੈਅਤੇਮਰਦਾਨਾਤੁਰਦੇਤੁਰਦੇਅਲਲਾਲੀਲਪਰਬ
ਤਤੇਗਏ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ ਅਸੀਂਹੁਣਕਿਥੇਆਏਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਲਲਲੀਲਪਰਬਤਤੇਆਏਹਾਂ ਤੇਸੁਣਮਰਦਾਨਿਆਅਲਲਾਪਰਬਤ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰ ਉਡਦਾ ਪਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏਥੇ ਅਲਲ ਪੰਛੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਦਾ ਏ
ਥੇ ਰਾਜ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਅਲਲਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਪ੍ਰਹਿਲਾ ਭਗਤ ਇਥੇ ਹੀ ਹੈ ਜੀ। ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਭੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਭੇ ਦਰਸਨ ਹੋਵਨਗੇ ਪਰ ਉਤਾਵਲਾ ਨਾ ਹੋ। ਜਦ ਏਹੁ
ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੀ ਸਾਹੇ ਤਿਤਨੇ ਨੂੰ ਅਲਲਾ ਪੰਛੀਆਂ ਆਣ ਘੇਰਾ ਪਾਇਆ। ਜੋ ਉਨ
ਅਲਲਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਆਹਾ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਬਚਨ ਕਹਿਆ। ਅਲਲ ਵਾਚ॥ ।
ਅਲਲੀ ਮਿਲ ਕਰ ਪਾਇਆ ਘੇਰਾ। ਕਉਨ ਗ੍ਰਿਹ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬਸੇਰਾ। ਕਿਨ ਮਨੋਰਥ ਏ
ਥਾ ਆਏ ਹੋ। ਕਿਨ ਨਾਮ ਤੁਮ ਕਿਨੇ ਪਠਾਏ। ਅਲਲਾਂ ਭੀ ਪੁਛੇ ਬਾਤਾਂ। ਪੰਡ ਪਾਇ ਕਰ ਉ
ਰਤੇ ਬਾਤਾਂ॥ ੧ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ॥ ॥ਅਲਲੀ ਮਿਲ ਕਰ ਪਾਇਆ ਘੇਰਾ। ਹਿਰਦੇ
ਭੀਤਰ ਲੈ ਆਇਆ ਬਸੇਰਾ। ਦਰਸਣ ਕਾਰਣ ਈਆ ਆਇਆ। ਏਕ ਨਿਰੰਜਣ ਆਪ ਪਠਿ
ਆਇਆ। ਫੂਟ ਜਾਇ ਜੋ ਹੋਇ ਸਕਾਚਾ ਇਆ। ਸਬਦ ਪਾਕਾਂ ਤਬ ਠਣਕ ਬਜਾਇਆ। ਸੁ
ਣ ਅਲਲਾ ਚੀਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਅਰਦਾਸਿ। ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਖੀ ਆਸ॥ ੨ ॥ਤਾਂ
ਅਲਲਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆਂ ਚਰਨਕ ਉਲਗਾ ਦੋਨੂੰ ਨਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਸੁਣ ਭਾਈ ਅਲਲ ਲਾਚੀਨ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਏ ਹਾਂ। ਭਲਾ ਹੂਆ ਦਰਸਨ
ਪਾਇਆ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਅਲਲਾਚੀਨ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤੁਮ ਹਮ ਕੋ ਕ੍ਰਿ
ਤਾਰਥ ਕੀਆ ਹੈ। ਹਮਾਰੀ ਨਗਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਅਲਲਚੀ
ਨ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਹੈ ਸੋ ਕਹਾਂ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਅਲਲਾਚੀਨ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓ
ਹ ਤਾਂ ਏਹਾਂ ਹੀ ਹੈਨ ਅਤੇ ਹਮਾਰਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਦਰਸਨ ਕਰੀਓ। ਏਥੇ ਭਗਤ ਜੇ
ਨ ਜੀ। ਤਬ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਕਾ ਏਕ ਉਚੀ ਪਹਾੜੀ ਪਰ ਆਸਣ ਥਾ। ਤਾਂ ਓਥੇ ਜ
ਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕਹਿਆ। ਤਾਂ ਅਗੋ ਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦ ਭਗਤ ਮਗਨ ਬੈਠਾ ਥਾ। ਜਦ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਦੀ ਤਾਂ ਅਖੀ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭ
ਗਤ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਏਹਾਂ ਤੋ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗਮਤਾ ਨਾਹੀ ਤੂੰ
ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਗਤ ਜੀ ਹਮ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੰਦੇ
ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਮ ਕਉ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਲਿਆਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਬਚਨ ਬੋ
ਲਿਆ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਵਾਚ॥ ॥ਬਾਸਨ ਪੇਇਆ ਭੁਕਾਨਾ। ਕਿਨ ਅੰਡਾ ਦੂ
ਏ ਲੀਨਾ। ਕਉਨ ਸਮਾਧ ਬੀਚ ਸਮਾਣਿਆ। ਕਿਨੇ ਠੌਰ ਰੱਖ ਦਹਿਜ ਮਣਿਆ। ਕ
ਉਨ ਜਤਨ ਕਰ ਕਾਢਿਆ ਆਖਨਾ। ਕਉਨ ਤਾਂਉ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਚਾਖਨਾ। ਪੂਛੇ ਪ੍ਰਹਿਸ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾਸੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜਿਸ ਤੇ ਹੂਆ ਇਆ ਆਪ ਹੋ ਆਪਾ ॥ ੧ ॥ [illegible]
॥ਤ ਨਵੇਂ ਪਾਈਆ ਛਾ ਬਾਸਨ ਕੀਨਾ ॥ ਖਿਆਲੋ ਇਹੁ ਧਾਮ ਬਣਾਇਆ ॥ ਜਗ ਨਮਤ
ਜਿਤੇ ਤਾਊ ਬਨਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਮਾਣ ਸਮਾਣਇਆ ॥ ਬਾਰਹੁ ਪਾਸ ਬਲੀਕ
ਆਖਨਿ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰਮਲ ਤਤੁ ਚਾਖਿਨਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗ ਲੈ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ਮਾਤ ਕੋ
ਬਿਸਬਦ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ॥ ਮਹਿ ਹੁਇ ਪ੍ਰਗ
ਟੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਵਾਚ ॥ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਦੀਆ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕ

ਲਿਜੁਗ ਅੰਦਰ ਅਛ ... ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਛੀ ਕ
ਰਣੀ ਆਛਾ ਭੋਧਾਆ ... ਜੀਉ ਧਿਆ ਛਾ ਸੁ
ਬਬੇਕਾ ॥ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ... ਪਰਤਖ ਸਾਧਾਰ
ਮਨ ਰਾਇਣ ਤੁਮਰੇ ... ਸਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥ ... ਧੰਨ ਨਰਾਇਣ ਧੰ
ਨ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਨ ਚਲਤ ... ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਮ
ਰਾਮਾ ॥ ਐਸੀ ਭਗਤੀ ... ਤੁਈ ਤੁਮਰੀ ॥ ਤਤ
ਕਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਕਰੀ ... ਜਾਸ ਸਾਸ ਪ੍ਰਭ ਨਾ
ਮ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨ ... ਕ ਸਨਕਾ ਕਾਜ ਸੁਧ
ਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰ ... ਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਕਹਿ
ਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਵਡਾ ਭਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਔਰ ਆਪ ਕੇ
ਸੰਜੋਗ ਬਹੁਤਿਆਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਮੀ ਸੀ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਵਡੀ ਨਦਰ ਖੋਲੀ ਹੈ ॥ ਤੇਰ
ਵਡਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਇਸ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ ਅਗੇ ਕਬੀਰ ਭਗਤ ਏਥੇ ਆਇਆ ਹੈ ॥
ਅਤੇ ਜਾਂ ਆਪ ਕਉ ਉਧਰਣਹਾਰ ਨੇ ਆਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਨੂੰ ਪੁਛਿ
ਆ ਹੇ ਭਗਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਵਡੇ ਭਗਤ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛੇ ਰਾਮ ਜੀ ਵਡਾ ਬਲ ਤਖ
ਸ਼ਿਆ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਵਡੀ ਨਦਰ ਖੋਲੀ ਹੈ ਭਗਤ ਜੀ ਏਥੇ ਹੋਰ ਕੌਣ ਕੋਈ ਪਹੁ
ਚਿਆ ਹੈ ਕੇ ਕਬੀਰ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੀ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਬੋਲਿ
ਆ ਤਾਂ ਬੀ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛ ਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਆਵਸੀ ਕੇ ਨਾ ਆਵਸੀ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਵਡੇ ਭਗਤ ਹੋ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਸਭ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੈ ਸ
ਭਿ ਜੁਗ ਬੀਆ ਆਦਿ ਲੈ ਕੇ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਇਸ ਜਹਾਂ ਕੇ ਵਿ
ਚ ਵਗਾਤਾ ਏਥੇ ॥ ਤੇਗਾ ਹੋਰ ਸਦਾ ਏਥੇ ਕੀ ਮਨ ਨਹੀ ਪਹੁਚਨਾ ਹੋਰ ਅਗੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਭਗ

ਤੌਏਹੈਨਅਤੇਹੋਵਨਗੇਖਰਏਥੇਪ੍ਰਭੂਰਿਆਰੇਈਨਹੀ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਏ
ਹਕਦਕਹੋਸੀਕਿਤੇਨੇਵੇਜੁਗਾਵਿਚਹੋਸੀ।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਸੁਣਭਾਈਖਲਜੁ
ਗਾਵਿਚਹੋਵੇਗਾ।ਜਦਨਾਨਕਤਪਾ ਸਚਖੰਡਜਾਵੇਗਾਤਾਂਇਸਤੋਪਿਛੋਸਭਿਵਰਾਹੋਸੀ
ਅਤੇਏਨਾਤ੍ਰੇਹਾਤੇ ਬਗੈਰ ਹੋਰਕੋਈ ਨਾ ਆਵਸੀ।। ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ ਤੈਕੋਹੜੇਹੈ
ਨਾ।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਭਗਤ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਗੇ ਕਬੀਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਨਾਨਕ ਤ
ਪਾਹੁਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਓਹ ਹੋਸੀ।।ਤਾਮ੍ਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ ਕਬੀਰ ਜੁਲਾਹਾਹੋਇਆ ਤੇ
ਨਾਨਜੀਖਤ੍ਰੀਹੋਏ।ਅਤੇਜੀਓਹਕਿਸਵਰਨਵਿਚਹੋਵੇਗਾਜੀ।ਤੇਕਿਸਧਰਤੀਹੋਸੀ
ਕੇਹੜੇਦੇਸਹੋਗ।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆਭਾਈ ਪੰਜਾਬਪੁਰਬੀਤੇ ਬਰਨਜਟ
ਤੇਸਾਹਿਰਦਦਾਲੋਵਿਚਹੋਸੀ।।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਕਿਓ ਮ੍ਰਦਾਨਾ ਸਾਭਕਹਿ
ਆਹੁਣਹੀਜਾਣਿਆਆਹਾ।ਤਾਮ੍ਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਤੇਚਹਿਪਇਆ
ਗੁਰੂਜੀਮੈਭੁਲਾਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣ ਮ੍ਰਦਾਨਾਜੋਪੂਰਨਪੁਰਖਹੈਨ
ਸੋਪਾਜਨਹੀਰਖਦੇ।ਤਾਫੇਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਆਖਿਆਤਪਾਜੀਏਹੋਗੀਪੂਰਨਜੋ
ਗਹੈ।ਜੋਪੂਰਨਪੁਰਖਹੈਨਓਹਆਪਣੀਵਡਿਆਈਨਹੀਕਰਦੇਜਿਉਕੀਤੁਸੀ
ਆਖਦੇਹੋਨਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਧੀਨਹੋਇਕਰਕਹਿਆਜੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅ
ਤੇਮਰਦਾਨਤੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਕੇਆਪਸਵਿਚ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਦੇ
ਬਚਨਬਿਲਾਸਕਰਕੇਅਨੰਦਹੂਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਗਤਜੀਹੁਣਅ
ਸਾਨੂਰਜਾਇਦੇਵੋ।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਨੇਕਹਿਆਤਪਜੀਤੁਸਾਂ ਕਉਰਾਮਕੀਰ
ਜਾਈਹੈਤਪਾਜੀਤੁਮਾਰੀਖੁਸੀਆਵੈਤਾਹਾਂਖੇਲੋ।। ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਆਗੇਸਾਖੀਇਕਪਹਾੜਦੀਚਲੀ।

।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਮੈਅਲਲਾਪਰਬਤਉਤੇਅੰਤਰ
ਧਿਆਨਹੋਏਤਾਂ ਇਕਜੰਗਲਪਰਬਤਉਪਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿ
ਆਗੁਰੂਜੀਹੁਣਅਸੀਕਿਤਨੇਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂਜੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਸੋਲਾਂਲੱਖ ਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ।ਤਾਫੇਰਮ੍ਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅ
ਸੀਧਰਤੀਪਾਸੋਸਭ ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹਾਂਜੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁ
ਣਮਰਦਾਨਾਅਸੀਸਤਾਰਾਂਲਖਤੇਅਠਤਾਲੀਹਜਾਰਜੋਜਨਧਰਤੀਥੋਂਆਏਹਾਂ
।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਹੁਣਅਗਾਂਬੀਚਲੋਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰ
ਦਾਨਾਅਸਾਂਅਗੇਜਰੂਰਹੀਜਾਣਾਹੈ।ਤਾਂਮ੍ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ ਅਗੇਕੇਹੜੀਜਗਹ ੧

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੌ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਹੋ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਦਾ ਮੰਡਲ ਹੈ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਥੋਂ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਦਾ ਮੰਡਲ ਕਿਤਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਧ੍ਰੂਹ ਦ ਮੰਡਲ ਦੂਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਚਲੋ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਉਤਾਵਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਲਾ। ਤਾਂ ਉਸ ਜੈਕਾਰੇ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤ੍ਰਧਿਆਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਕੈਲਾਸ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਤਾਰੇ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਦੁਰ ਤਾਰੇ ਭੀ ਨਹੀ ਦਿਸਦੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਹੇਠ ਦੇਖ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹੇਠਾਂ ਨਜਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਤਾਰੇ ਹੇਠ ਨਜਰ ਆਉਂਦੇ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰੇ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਭ ਤਾਰੇ ਹੇਠ ਨਜਰ ਆਉਂਦੇ ਹੈਨ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦ ਤੇ ਸੂਰਜ ਏਹ ਭੀ ਸਭ ਹੇਠ ਹੈਨ ਜੀ ਏਥੇ ਚਾਨਣ ਕਾਦਾ ਹੈ ਜੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇ ਚਾਨਣ ਧ੍ਰੂਹ ਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਦੇਖ ਜੋ ਹਜੀ ਉਚੀ ਪਹਾੜੀ ਨਜਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਓਹ ਮੰਡਲ ਧ੍ਰੂਹ ਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦਿਰ ਆਏ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਚਲ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਤਾਵਲਾ ਨਾ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਦੇ ਮੰਡਲ ਉਪਰ ਚਲੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਸਾਖੀ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਦੇ ਮੰਡਲ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤ੍ਰੈ ਹੀ ਉਸ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਧ੍ਰੂਹ ਆਪਣੇ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਫਿਰਦਾ ਆਹਾ। ਜਾਂ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰੈ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰੇ ਉਪਰ ਖੜੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਦੀ ਪੁਰੀ ਦੇਖੀ ਜਾਂ ਸੰਤ ਖੰਡ ਦੇ ਜਾਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਦੇ ਨਿਕਟ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਨੁ ਜੀ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋਈ ਬਿਸਨ ਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰ ਸੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੌ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਜ ਹਮਾਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਤਖ ਦਰਸਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਭਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਬੈਕੁੰਠ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਿਸਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸੱਧ ਚੇਤੰਨ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਤੁਸ ਮੇਂ ਭੀ ਅਰ ਮੇਰੇ ਮੇਂ ਭੀ ਬੈਕੁੰਠ ਮੇਂ ਭੀ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਮੇਂ ਭੀ ਏਕ ਹੀ ਹੈ ਸਜਾਤੀ ਬਿਜਾਤੀ ਸੁਗਤ ਭੀ ਨਭੇਦ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜੋ ਬਿਸਨੂੰ ਬਿਸਰੋ ਨਾਮ ਸਬਾ ਰੋ ਹੈ [illegible] ਜਾਤੀ ਕਹੀਏ ਜੈਸੇ ਮਨੁਖ ਪਾਸ ਮਨੁਖ ਬਿਜਾਤੀ ਕਹੀਏ ਮਨੁਖ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਧਾਸ ਬਿਰਛ ਸੁਰਤ ਕਹੀਏ ਅੰਗ ਹੋਵਨੇ ਸੋ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਕੇ ਦੇਖੋ ਸਭ ਰੂ
ਛ ਤੇਰੇ ਅੰਤਰ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਸਭ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ ਕਿਸੀ ਕੋਨ
ਹੀ ਬਿਨ ਤੁਮਾਰੇ ਐਸੇ ਸਿਖ ਸਭਨਾ ਮੇ ਤੁਮਹੀ ਅਹੋ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਗਤ ਜੀ ਸੀ
ਤਾਂ ਨਾਮਦੇਵ ਪ੍ਰਭਾ ... ਪਵਨ ਤੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਖਾਲੇ ਹੀ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ
... ਸਰਕੀ ਸਨਾਇਤ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ... ਹੋਰ
ਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ ਅਨੇਕ ਪਰਬਤ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਭਤਾ ... ਵਿਸਨ
ਦਾ ਸਰੂਪ ਦਿਖਾਇ ਕਰ ਫੇਰ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਹੋ
ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਧੰਨ ਹੋ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਮਾਨੁਖ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ
ਹੈ ਕਈ ਜੀਵਾਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਈ ਜੀਵ ਦੇਖਕੇ ਉਧਰਨਗੇ ਅਰ ਬਾਕੀ ਸਬਦ

ਕੋ ਸੁਣ ਕਰ ਪੜਕੇ ਉਧਰਨਗੇ ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰ
ਰਖਾ ਨਿਰਗੁਣ ਅਤੇ ਸਰਗੁਣ ਕੇ ਇਕ ਰੂ
ਪਾਸ ਸੁਣਕੇ ਨਾਮ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ
ਇਨਾ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਆਗਮ ਬਿਸਨ ਜੀ ਕੇ ਮੰਦਰ ਕੋ ਸਾਵਤੇ ਹੈ
ਕਲਜੁਗ ਕੀ ਸਤਿ ਦਾਰਤਾ ਕਰਕੇ ਫੇਰ
ਆਖਿਆ ਲੈ ਕੇ ਮਾ ਤਸਲੋਕ ਕੋ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ
ਬ੍ਰਹਮ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਿ ਆਤਪਾ ਜੀ ਆਗੇ
ਆ ਆਪ ਕੋ ਨਿਰਾਲ ਜਾਨਤਾ ਥਾ ਤੇ ਬਿਸ
ਨੂੰ ਕੋ ਨਿਆਰਾ ਜਾਨ ਤਾ ਥਾ ਅਬ ਤਪਾ

ਜੀ ਆਪ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਬਿਸਨ ਮੇ ਅਤੇ ਆਪ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਨਜਰ ਆਉਂਦ
ਤੁਮਾਰੇ ਮੇ ਤੇ ਬਿਸਨ ਮੇ ਅਭੇਦਤਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਗਤ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆ
ਗਈ ਅਭੇਦ ਰੂਪ ਹੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਮੇ ਨਾਰਦ ਜੀ ਆਪ ਆਪਕੇ ਤੁਮਾਰੇ ਤਾਈ ਉਪ
ਦੇਸ ਕੀਤਾ ਸੋ ਤੁਸਾ ਐਸਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮੇ ਲੀਨ ਹੋਕਰ ਭਜਨ ਕੀਆ ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਦਰਸਨ ਕਰ
ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਈ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਹੈ ਸਰਬ ਮੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਕੀ ਸੋਤ ਸਮਾਇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪਜਨੀ ਮੇ ਪਾਈ
ਜਾਤਾ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਵ ਰਹਾ ਨਹੀ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏਕ ਤੇ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਹੈਂ ਅ
ਨੇਕ ਤੇ ਏਕ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਹੈ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਬਿਬੇਕ ਰੂਪ ਭੀ ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਸੋਲਾ ਕਲਾ ਸਪੂਰਨ ਭੀ
ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਆਪ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਮੇ ਸਦਾ ਅਜੀਤ ਹੈ ਕਾ ... ਰੂਪ ਨਾ ਤੇ ਰੰਗ ਤੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੇ ਭਾਈ ਭਗਤਨੇਕਹਿਆ ਸੁਨੋਨਨਕ ਤਪਾਸੀ ਭਏ ਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਕੀ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪ
ਹੋਈਹੈ ਔਰ ਬਡੇਬਡੇ ਭਗਤ ਹੋਏਹੈਨ ਪਰ ਏਥੈ ਤੀਕਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਏਕ ਤੁਮ
ਹੀ ਇਹਾ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਹੋ। ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਦਾ ਨਾਮ ਲਵੇਗਾ ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਉਧਰੇਗਾ ਜਿਸ ਪਰ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਸ ਪ
ਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਭੀ [illegible] ਜੀ ਜਾ ਆਪ ਦੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ਤਾ ਹੀ [illegible]
ਤਾ ਨਨਕ ਜੀ [illegible] ਵਿਦਾ ਹੋਏ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਅਥ ਸਾਖੀ ਸਚਖੰਡ ਮੇ ਜਾਣੇ ਕੀ ਚਲੀ।

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਿਰ ਸਚ ਖੰਡ ਦਰਬਾਰ ਮੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਜਹਾਂ ਬਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰ
ਸਰੂਪ ਤਖਤ ਕੇ ਊਪਰ ਸਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਮੇ ਬੈਠੇ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਭਗਤ ਅਗ੍ਰ ਤ
ਰ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜੇ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਕੋਟਾਨ ਸੂਰਜ ਕੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ
ਕੋਟਾਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਜੈਸਾ ਸੀਤਲ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਉਸ ਸਚ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੋ ਦੇਖ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀਆ
ਉਸ ਜੋਤ ਰੂਪ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕਰੀ ਔਰ ਆਗੇ ਸਤ ਸਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇਸਨ
ਜੀ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈਂ ਸਰਬ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਸਕਤੀਵਾਨ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮੇਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਔਰ ਮੇਰੇ ਮੇਂ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਾਹੀ
ਪਰ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਜਪਾਉਣੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਗਏ ਸੇ
ਸੋ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹੈ। ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਰਬੱਗ ਸੁਆਮੀ ਜਹਾ ਆਪ ਕੀ
ਆਗਿਆ ਭਈ ਤਾ ਹਾ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਚੱਕ੍ਰ ਫੇਰਿਆ ਹੈ ਜਹਾ ਜਹਾਂ ਆਪ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਗ
ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਚੱਕ੍ਰ ਫੇਰੇਂਗਾ। ਅਤੇ ਜਿਉ ਆਪ ਕੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇਗੀ ਤਿਉ ਹੀ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਐਸਾ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੋਦਰ ਕਾ ਸਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਆ ਉਸਤਤ ਮੇ।

॥ਸੋਦਰ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰ ਕੇਹਾ ਜਿਤ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ। ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ
ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ। ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹ
ਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਤੁਧਨੋ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੇ
॥ਗਾਵਹਿ ਚਿਤ ਗੁਪਤ ਲਿਖ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖ ਲਿਖ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰੇ। ਗਾ
ਵਹਿ ਈਸਰ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇੰਦ੍ਰ
ਸਣ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰ ਗਾ
ਵਨ ਸਾਧ ਵੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਨ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾ
ਰੇ। ਗਾਵਨ ਪੰਡਤ ਪੜਨ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗ ਜੁਗ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿ

ਮੋਹਣੀਆ ਮਨ ਮੋਹਨ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾ
ਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖ
ਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰ ਕਰ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧ
ਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨ ਸੇ ਮੈ
[illegible] ਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚ ਸਾਹਿਬ
ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨ ਰਚਾਈ ॥
ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰ ਕਰ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰ ਕਰ
ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਸੋਈ
ਕਰਸੀ ਹੁਕਮ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬ
ਨਾਨਕ ਰਹਣ ਰਜਾਈ ॥੧॥

ਐਸਾ ਸਚਖੰਡ ਹੈ ਜਿਸ ਮੇਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਦ
ਸਨ ਤੇ ਏਹ ਸਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਏਹ ਸਬਦ ਸਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੂਏ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਚਾਰ ਬੇਦ ਅਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਦੀਏ ਹੈਂ ਨਸਤਿ
ਨਾ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਅਬ ਕੇ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਨਹੀਂ ਆਵਦੀ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਜੀਵਾਂ

ਦੀ ਬੁਧ ਮਲ ਨ ਹੋਗਈ ਹੈ
ਹੂਨ ਤੂੰ ਸਤਿ ਕਰਕੇ ਦੇਣ
ਦੀ ਉਪਮਾਨ ਹੀ ਕਰ ਸਕ
ਦੇ ਅਤੇ ਅਬ ਹੂੰ ਜਾਣ ਇਕ
ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇਂ ਪੰਜਵਾਂ ਵੇਦ
ਨਾਮ ਕੀ ਉਪ ਸਨਾ ਕਾ ਤੂੰ ਪ
ਬਾਣੀ ਦੁਆ ਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕ
ਜਿਸ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਜੀ
ਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸੀਸ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਭਗਵਨ ਸਤ ਸ
ਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਪ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਹੋਵਨਗੇ ਏਹ ਅਰਜ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕ
ਰਕੇ ਔਰ ਆਗਿਆ ਲੈਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸਚਖੰਡ ਥੀਂ ਵਿਦਿਆ ਹੂਏ ॥ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਦੇ ਮਜਰ ਨੂੰ ਆਏ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਖੰਡ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਉਤੇ ਮੋਹ ਬੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਉਪਰ ਮੱਥਾ ਆਇ ਟੇਕਿਆ ਜੀ ਅਤੇ ਅਗੋ
ਅਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮ ਭਗਤ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੇ ਪੁ
ਛਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਕੈਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ [illegible] ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਆਪਣੇ ਏਕੰਕਾਰ ਕੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਤਖਤ ਪ
ਰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਪ੍ਰਬਲ ਜੋਤਿ ਹੈ ਅਸਚਰਜ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤਿਆ ਦੁਬ
ਧਾ ਦੂਰ ਭਈ ਹੈ ਤੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਭਇਆ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਥੋ ਬ੍ਰਹਮ ਭਗਤ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਕਹਿ ਕਰ ਚਲੇ। ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੋ ਅਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਚਾਲੀ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਭ
ਗਤ ਉਨਤਾਲੀ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਾ ਆਸਣ ਇਕ ਲਖ ਜੋ
ਜਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇ ਪਰੈ ਹੈ। ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸ ਤੇ ਪਰੇ ਕੀ ਕੁਛ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰੇ ਸੁੰਧ ਦਾ ਸੁਮਾਰ ਨਹੀ ਓਹ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਸੁਮਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁ
ਛ [illegible] ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਕੁਛ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਭਗਤ ਤੇ ਪਰ
ਦ ਭੁਗਤ ਤੇ [illegible] ਉਹ ਦਰਗਾਹ ਸਭ ਉਰੇ ਹੀ ਪੜੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸਾ ਉਪਰ ਏਤੀ ਮੇਹਰ
ਬਾਨੀ ਹੈ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋ ਅਸੀ ਇਥੇ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਪਸਾਰੇ ਦਾ ਕੁਛ ਅੰਤ
ਸੁਮਾਰ ਨਹੀ ਓਹ ਕਰਤਾਰ ਆਪ ਹੀ ਜਾਨਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸਟ ਦੇ ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ
ਨ ਮਹੇਸ ਓਹ ਭੀ ਅੰਤ ਪਾਇ ਥਕੇ ਹੈਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਇਆ ਓਹ ਆਪ ਹੀ ਕ
ਰਤਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਜਾਣੇ ਕਮਲਾ ਸੰਸਾਰ ਅਵਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜਾਣ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਨ ਭੀ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੇਰ ਮੈ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਦੇਖੀਆ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਅ
ਖੀਂ ਮੀਟ ਲੈ ਜਾ ਅਖੀਂ ਮੀਟ ਲਈਆ ਤਾਂ ਕਈ ਪੁਰੀਆ ਦੇਖੀਆ ਫਿਰ ਕੇ [illegible]
ਈਸਾ ਹੂ ਪਹਾੜ ਨਦੀਆ ਅਨੰਤ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਦੇਵਤੇ ਆਦੀ ਅਨੰ
ਤੀਆ ਅਨੇਕ ਵਾਦੀਆ [illegible] ਅਨੰਤ ਹੀ ਕੌਤਕ ਦੇਖੇ ਫੇਰ ਅਖੀ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ
ਧੰਨ ਹੋ ਸ੍ਰੀ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੰਨ ਹੋ ਅਪਾਰ ਪੁਰਖ ਹੋ ਜੋ ਕੁਛ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਜੋ ਸਭ ਕੁਛ ਅਸਾਂ

ਦੇਖ ਲੀਤਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਸ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰੀਤ
ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਝ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਾਈਂ ਕਰਤਾਰ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਪੁਰ ਕਰੋਪੀ
ਹੁੰਤ ਜਿਸ ਪਾਸ ਚਾਰ ਟਕੇ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ [illegible] ਦਿਨ ਪੁਰ
ਸਮਝਾਵਦਾ ਹੈ ਏਹ ਜੀਵ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਏਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ
ਦਾ ਕੇ ਸਭ ਕੁਛ ਨਾਸ ਵੰਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਉਠ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਓਹ ਭੀ ਅੰਤ
ਕਾਲ ਇਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸੋ ਕਰਤੇ ਨੇ ਇਸ ਜੀਵ ਦੀ ਮਤ ਭਰਮਾਇ ਛਡੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਤ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਡੇ ਮੁਖੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਸਤ ਹੈ
॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕੇਹੜੇ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਆਏ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਲਕਾ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਦ
ਇਕ ਲਖ ਜੋਜਨ ਫਿਰੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਖੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਚਲੀਏ॥
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਧਰ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਅਸੀ ਇਹੁ ਬੰਦਰ ਦੇਖਾਂਗੇ ਉਤੇ ਹਾਂ ਸੂਰਤ ਬੰਦਰ ਛਪਰਾ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਨਕਟ ਬੰ
ਦਰ ਅਤੇ ਸੇਧ ਇਥੋ ਮਛਲੀ ਬੰਦਰ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਹੜੀ ਬੰਦਰ ਦਾ ਰਾਹ ਖਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਿਧਰ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸੇ ਚਲੋ ਜੀ॥ ॥

॥ਸਾਖੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਫੇਰ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਪਰ ਜਾਇ ਖ
ੜੋਏ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਚਾਰ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ॥ ਸਭ ਤੇਰਾਂ ਲਖ
ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਨਾ ਪਰਬਤ ਸੂਹ ਪਾਸੋਂ ਕਿਤ
ਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪੰਜੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੁ
ਛਿਆ ਜੀ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਸੂਹ ਕੋਲੋਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪੰ
ਜਾਹ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਬੈ
ਠਾ ਹੈ ਓਹ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਲਾ ਇਕ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਜਿਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤੀ ਸ
ਰੂਪ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਸ ਪਰਬਤ ਕਾ ਨਾਮ ਨਿਰਬਿਕਾਰ
ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਭੀ ਕੋਈ ਸਾਧ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਸਾਧ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਰ ਅਗਲੇ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਥ
ਕੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਇਥੇ ਤਾਂ ਪੰਛੀ ਭੀ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਤੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਿਆ ਆਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਵਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅ
ਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਖਾਈਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਹੁ ਜੋ ਉਚੀ ਪਹਾੜੀ ਦੇਖ
ਦਾ ਹੈ ਉਸ [illegible] ਆਵਣ ਉਤਨੇ ਖਾਇਆ ਉਹ ਅਤੇ [illegible]
ਭੀ ਲਿਆਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗਇਆ [illegible] ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬਿਛ ਫਲੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾ
ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਤੋੜਿ ਤੋੜਿ ਖਾਵਣਿ [illegible] ਤੇ ਭਾਰ ਨ ਸਕੇ ਬਹੁਤ ਖਾਧੇ ਉਸ
ਅਤੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਉਸੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖਾਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾ ਮੈ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਖਾਹੁ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨੇ ਹੋ
ਰਖਣਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਅਧਾ ਮੈਨੂੰ ਦੀ
ਦੇਹੁ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਰਖੇ ਭੀ ਭੁਖਾ ਅਣਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਖੇ ਖਾਵਣ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਜਾ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ ਫਲ ਖਾਣੀ ਆਖਿਆ ਤਾ ਫੇ
ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹੀ ਦਿਸਦੇ ਹੈਨ ਏਸ ਖਾਵਣੇ ਵਾਲਾ ਤਾ ਕੋ
ਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਖਾਵਣ ਵਾਲੇ ਨ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਪੈਦਾ ਕਿਉ ਹੋਵਨ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨੋ ਕੋਈ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਅਤੇ ਜੋ
ਤੁਸਾਨੋ ਨਜਰ ਕੋਈ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਸੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਕੁ
ਦਰਤ ਦੇ ਫਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਗੁਪਤ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਉਸ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਉਨਾ
ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹੁ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਭੀ ਗੁਪਤ
ਕਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਪਤ [illegible] ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਇਹ ਬੇਗੀਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੇਖ
ਲਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਥੇ ਕਿਆ ਕਰਣਾ ਹੈ ਤੇ ਇਥੇ ਕਿਆ ਨਹੀ ਕਰਨਾ।
ਤਦੋਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਚਲੋ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

॥ਅਥ ਸਾਖੀ ਅਹਾਰ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਬ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਹੋਏ ਨਾਲੇ ਹੀ ਅਜੀ ਅਹਾਰ ਪਰਬਤ
ਪਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜੀ ਅਹਾਰ ਪਰਬਤ ਪਰ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸੀਂਹ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਲਖ
ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਸਭੇ ਬਾਈ ਲੱਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸੋਈ
ਬੇਸਾਧ ਆਖਦੇ ਸਾਂ ਸੋ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ [illegible] ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਉਤਾਵਲਾ ਨਾ ਹੋਇ ਅਗ
ਗਾਂਤਿ ਚਰੀ [illegible] ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ [illegible] ਪੂਛਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾ
ਈ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਬ ਉਸ ਸਾਧ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਤੇਰਾ ਨਾ
ਮ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸੁਣਿਆ ਥਾ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਸਾਧ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਤਾ ਥਾ
ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਕੋ ਗੁਰੂ ਨੇ ਬਤਾਇਆ ਥਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਸਾਧ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕਿਆ ਹੈ ਔਰ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਉਂ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਕਹਿ
ਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਉਂ ਤ੍ਰਾਸੀਲ ਸੈਣ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕਲਿਆਣ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਰੇ ਸਾਧ ਹਮ ਭੀ ਜਾਣਤਾ ਥਾ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਨਾ
ਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਸੀਲ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਥਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਵਤਾਰ ਲੀਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਗੁ
ਰੂ ਹਮ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਕਹਿਤੇ ਥੇ [illegible] ਉਸ ਦਾ ਨਾਉਂ ਰਾਮ ਜੀ ਥਾ ਹਮ ਉਸ ਕੇ
ਗੇ ਰਹਿਤੇ ਥੇ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਏਹੁ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਕਲਿ
ਆਣ ਅਬ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਏਥੇ ਗਾਜਰ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸੀਲ ਸੈਣ ਕਹਾਂ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਨ ਹਮ ਕਉ ਦਰਸਨ ਕਰਵਾਉ
ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜ
ਾਉ ਭਾਈ ਖਬਰ ਕਰਤੇ ਜਾਇ ਕਹੁ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਾਹਰ ਖੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਲਾ ਭਾਈ ਸੋ ਕਲਿਆਣ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਰ ਤਿਨ ਸਾ
ਧ ਖੜੇ ਹੈਂ ਪਰ ਆਪ ਕਉ ਜਾਣਦੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਹਾ ਤੂੰ ਜਾਇ ਪੁਛ ਮੇਰੇ ਕਉ ਕੇ ਆਸ
ਨਾਇ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕਉ
ਕੇ ਆਸਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਲਿਆਣ ਤੂੰ ਫੇਰ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹੁ ਜੋ ਮੈ
ਤੇ ਸੁਗਾਵਿਤ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕਿਆ ਥਾ ਤਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰਹਿਤਾ ਥਾ ਜੋ ਮੈ ਤੂੰ ਸੇਵ ਕਰਦਾ ਹਾ
ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਜਾਇ ਕੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਉਂ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਤੇਰੇ ਕਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕਿ
ਆ ਥਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀਲ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕਿਆ ਥਾ ਜੋ ਮੇ
ਰਾ ਗੁਰੂ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਜਾਇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਦਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੀਨਰੂਮੀਕੇਤੇਜੁਗਆਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਬਹੁਤਾਕਤੇਤੇਬਿਤੇਮੇਰਾਨਉ
ਜਾਣੈਅਨੇ[illegible]ਗੁਰੂਜੀ[illegible]ਸੀਲਸੈਣਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਆਪਆਇਕੈਦਰਸਨਦੇਹੋਤਾਂਕਹਿਆਣੇਨੇਜਾਇਕੈਰਾਜੇਸੈਣਪਾਸਬੇਨਤੀਕੀਤੀ
ਜੀਮੇਰਾਗੁਰੂਕਹਿੰਦਾਹੈਆਪਅੰਦਰਆਇਕੈਦਰਸਨਦੇਵੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਨਾਲਮੈ
ਤੇਮਰਦਾਨਾਤੇਨੋਂਅੰਦਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏਜਾਂਦੇਹੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਵਾਜਕੀਤਾਕਰਤਾ
ਰਕਰਤਾਰਤਾਂਅਗੋਂਸੀਲਸੈਣਆਖਿਆਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰਸਤਿਕਰਤਾਰਅਗੋਂ[illegible]
ਣਉਠਖੜੋਇਆਅਤੇਮੂਹੋਂਕਹਿਣਲਗਾਆਈਐਬੈਠੀਏਜੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਆਸੀ
ਣੀਬੈਠਗੈ।ਤਾਂਸੀਲਸੈਣਆਖਿਆ।ਕਉਣਗੁਰੂਕਉਣਤੂੰ।ਕਉਣਥਿਰਿਆਕ
ਉਜੰਤ।ਕਉਣਕਲਾਲੈਈਆਆਏ।ਕਉਣਨਾਮਤੁਮਕਿਨੇਮੰਗਾਏ।ਸੀਲਸੈਣਪੂ
ਛੈਸੁਣਰੇਭਾਈ।ਬੋਲੈਬਚਨਦੇਹਸਮਝਾਈ॥੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਗੁਰਕਰਤਾਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਈ।ਥਿਰਿਆਦੀਨਿਆਪਸਹਾਈ।ਸਚਿਕਲਾਲੈਈਅ
ਆਏ।ਆਰਅਜੋਨੀਪੁਰਖਮੰਗਾਏ।ਬੋਲੈਨਾਨਕਸੀਲਸੈਣਭਾਈ।ਰਾਮਤੇਤੇਤੁ
ਮਸਮਝਾਈ॥੨॥ ਸੀਲਸੈਣਵਾਚ॥ ॥ਰਾਜਾਰਾਮਤੇਤੇਜੁਗਹੂਆ।ਕਲਜੁਗ
ਮਹਿਨਾਨਕਗੁਰਥੀਆ।ਬੀਤੇਜੁਗਬੀਤਾਹੈਅਉਗਾਤਬਤੂੰਰਹਿਤਾਕਾਕੀਨਉਰ
ਦਸਨਾਮਤੂੰਅਪਣਾਸੋਊ।ਸੀਲਸੈਣਪੂਛੈਸਭਤੋਊ॥੩ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਸਤਜੁਗਅੰਦਰਨਾਮਹਮਾਰਾ।ਮਿਹਰਵਾਨਰਖਿਆਕਰਤਾਰਾ।ਤ੍ਰੇਤੇਰਾਮਚੰਦ੍ਰਨਾਂਦੇ
ਹੋਤਾ।ਦੁਆਪੁਰਹਰੀਚੰਦਕਹੀਤਾ।ਕਲਜੁਗਨਾਨਕਕਹਿਤਸੀਲਸੈਣਕਹੂੰਤੇਹੂ।
ਆਪਨਨਾਉਬਤਾਇਆਸੋਹੂ।ਅਗਲੇਜੁਗਾਦੀਖਬਰਤੁਮੇਨਾਹੀ।ਨਹੀਤਾਂਸਭਤੁ
ਮਕੋਦੇਹੁਬਤਾਈ।੪।ਤਬਸੀਲਸੈਣਉਠਕਰਪ੍ਰਦਖਣਾਕੀਨੀਤੇਡੰਡੌਤਕਰੀ।ਤੇ
ਚਰਨਾਪਰਦਾਹਿਪਾਇਆ।ਧੰਨੋਹੋਮਹਾਰਾਜਾ।ਪਰਦੁਖਾਨਿਵਾਰਣਹਾਰੇਮਹਾਂਪੁਰਖ
।ਆਪਐਸੀਦਇਆਕਰੀਜੋਦਰਸਨਦੀਆ।ਅੰਰਹਮਾਰਾਜਨਮਸਫਲਕੀਆ।ਤ
ਬਸੀਲਸੈਣਕਹਿਆਕਹਿਆਣਜੀਪ੍ਰਸਾਦਤਿਆਰਕਰੋ।ਤਬਛੱਤੀਪ੍ਰਕਾਰਕੇਭੋ
ਜਨਤਿਆਰਕਰਾਇਆ।ਤਬ[illegible]ਕਹਿਆਣੇਨੇਕਹਿਆਪ੍ਰਸਾਦਤਿਆਰ
ਹੈਤਾਂਪਾਣੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾਭਾਈ[illegible]ਸਾਡੇਰਸੋਈਜੋਹੈਤਾਂ
ਸੀਲਸੈਣਕਹਿਆਗੁਰਦੇਵਜੀਆਪਮੇਹਰਬਾਨ[illegible]ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆ। ।ਸੀਲਸੈਣਮਕੀ[illegible]ਖਾਈ।[illegible]ਹਮਾਤੇਹੈ
ਰਅਰਸਾਇਣਅਨਪਹਿਰਪ੍ਰੇਮਰਾਤੇ।੧।ਤਾਂਸੀਲਸੈਣਬੇਨਤੀਕਰੀਤੁਮਕਉਣ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕਿਹੁੰਖੀ ਪਰਹਮਰਾ ਤੁਸਾਂਕਿਉਕਰੋਹੋ॥ਜੀਤਾਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਤੇਮਰਦਾਨਾਔਰਮੈ ਤਿਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿਛਕਿਆ॥ਤਬਸੀਲਸੇਟਬੜਾਪ੍ਰਸੰਨਹੂਆ॥ਸੀਲਸੈ
ਟਕਹਾਰਾਜੇਰਾਮਕਾਦਰਸਨਭਇਆਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਪੰਜਦਿਨਉਥੇਰਹੇਤਾਂਸੀਲਸੇਟਪਾ
ਸਿਵਿਦਾਹੂਏ॥ਤਾਮੁਹੁਮਾਤਲੋਕਨੂਪਰਿਆ॥ਉਆਸੇਥਨੇਮੰਤ੍ਰਪੜੀ॥ਸੀਨਪਰਬਤਪਰ
ਕਰੀਉਤਾਰੀ॥ਤਾਂਪੁਛੇਬਾਲਾਅਪਨੇਗੁਰਕਉ॥ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਿਆਏਉ ... ਤਾਂਫੇਰਬਾਲੇਪੁ
ਛਿਆਜੀਅਸੀਤੁਸੀ ਸੀਨਪਰਬਤ ਪਾਸੋ ਸੀਲਪਰਬਤ ਕਿਤਨਾਉ ... ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆਲਖਜੋਜਨਉਚਾਹੈ॥ਅਸੀਫੇਰਲਖਜੋਜਨਆਏਹਾਂ॥ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਦੋਵੇਂ
ਸੀਫੇਰਧਿਰਨਪਰਬਤਤੇਆਏ॥ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅਸੀਕਿਸਪਰਬਤਉਤੇਆ
ਏਹਾਂ॥ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਧਿਰਨਪਰਬਤਪਰਆਏਹਾਂ॥ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀ॥ਅਸੀਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹਾਂ॥ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਚਾਰਲ
ਖਜੋਜਨਆਏਹਾਂ॥ਸਭੋਸਤਾਈਲਖਜੋਜਨਆਏਹਾਂ ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਏਥੇਕੋਈਕੋ
ਈਸਾਧੁਰਹਿਦਾਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਇਕ ਰਖੀਸਰਹੈ॥ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਜੀਉਸਕੋਭੀਦੇਖੀਏਗੇ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇਈਓਹਆਮਿਲਸੀ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆਭਲਾਜੀ॥ਤਾਂਉਸ ਪਹਾੜਉਪਰਇਕਬਣਤਲਾਵਸੀਪਰਕੁਦਰਤ ਨਾਲਜਲਦ
ਭਰਿਆਖੜਾਸੀ॥ਤਾਂਉਥੇ ਸੀਗੁਰੂਜੀਲਗੇਇਸਨਾਨਕਰਨ॥ਤਾਓਹਰਖੀਸਰਆਇਆ
ਤੇਆਵਦਿਆਈ ਆਖਿਓਸੁ॥ਇਸਨਨਮੈਪੇਕਤੇਰਤੀ॥ਸੁਆਂਗਭਰਾਤਗੁਣੀ॥ਗੁਣੀਕੁਮੇ
ਰਸੁਮੇਰਪਰਬਤਿ ਮੀਨਸ ਪਰਬਤ ਰੰਗਤੇ॥ ੧ ਰਖੀਸਰੋਵਾਚ ॥ਸੁਣਕੇਤਾਈਏ
ਹਊਂਜੋਇਸਨ ਨਕਰਤਾਹੈ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਇਸਸਾਗਰ ਕੇਗਤੇਕਰਤਾਹੈਂ॥ਉਨਾ ਤੁਗਤਾ ਦੁਤਾਰ
ਬੈਠਾਹੈ ਜੈਸੇ ਕੁਮੇਰ ਰਖੀਸਰ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕੇਉਪਰ ਬੈਠਾਹੈ॥ਕਦੇਹਲਿਚਲਿਹੂਆਨਹੀ
॥ਅਰਜੈਸੇਮੀਨਤਰੰਗਜਲਸਿਉਕਰਤਾਹੈ॥ਅਰਬਿਛੜੇਹੂਏਪ੍ਰਾਨਹਤਿਹੋਜਾਤੇਹੈ॥ਤੂੰ
ਜੋਇਸ ਸਿਉ ਰੰਗਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾ॥ ਇਸਨਾਨ ਏਕੰਕ
ਰੀ॥ਸੁਆਂਗਸਤਿਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ॥ਕੁਮੇਰਚਿਤ ਰਹਿਓ॥ਮੀਨ ਨਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਜਲ ਤਰੰਗਾ॥
੨ ॥ਤਾ ਰਖੀਸਰਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਸਾਧੁ॥ਤੇਰਿਆ ... ਆਹੈ ਮੇਤੋ ਸਮਾਇਆਨਾਹੀ॥ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਤਿਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਕਹਿਦੇਹੈਨ॥ ਇਸਨਾਨ ਏਕੰਕਾਰਕੇਦਰਸਨਕਾਕੀਆ
ਸੁਆਂਗ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਤੇਲੀਆ॥ਕੁਮੇਰਜੇਸਾਚਿਤ ਠਹਿਰਾਇਆਹੈ॥ਗੋਬਿੰਦਕੇਨ
ਮਜਲਵਿਚ ਨਨਕ ਮੀਨਤਰੰਗ ਕਰਤਾਹੈ ਜੇ ਓਹ ਬਿਛੜੇ ਤੋ ਪ੍ਰਾਨਹਤਿਹੋਇਜਾਤਾਹੈ
੩ ॥ਤਾ ਰਖੀਸਰਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਤੂ ਹਹਿ ਅਤੇ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੇਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਚੰਦੂ ਭੂਮਿ ਸਾਂਤ ਭਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਹੋ ਰਖੀਸਰ ਮੈਂ ਹਰਿ ਅਰੁ ਰਖੀਸਰ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਨ
ਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਰਖੀਸਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਖਚੈਨ ਰਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਰਿਖੀ ਤੂੰ ਵੋਹੀ ਹੈਂ ਜੋ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਦਾ ਦੇਹ ਜਾਂਦੇ ਸਾਥ ਦਿਦਾ ਸੈਂ ਤਾਂ ਰਖੀਸ
ਰ ਕਹਿਆ ਹਾਂ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਂ ਓਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸੁਖਚੈਨ ਰਿ[illegible] ਤਰਨਾ ਉ
ਪਰਚਾ ਹੋਇਆ ਸੁਖ ਬੀ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਹਮਾਰੇ ਭਾ[illegible] ਆ ਤਾਂ ਬਿਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਰਜਾਇ ਮੰਗੀ ॥ ਰਖੀਸਰ ਪਸੋ ਦਿਦਿਆ ਹੋਇ ॥ ਤਾਂ ਫੇ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਹੂਏ
ਤਾਂ ਉਲਕਾ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਅਏ
ਤੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਉਲਕਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਅਸੀ ਚਾਰ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਸੋ ਬਾਲੀ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁ
ਛਿਆ ਜੀ ਏਹ ਕੇਹੜੇ ਬੰਦਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪਹਿਲਾ ਮੁਰਾਦ
ਬੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਦੂਜਾ ਲਾਹੌਰੀ ਬੰਦਰ ਆਵਸੀ ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ ਮਛਲੀ ਬੰਦਰ ਆਵੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਸ ਖੰਡ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ
ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਵਿਚ ਪਹੁਚਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੋ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਾ ਦੇ
ਖੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿ ਪਰਸਦੀਪ ਖੰਡ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਨੂੰ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰ
ਤ ਖੰਡ ਤਾਂ ਤੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਚਲ ਅਬ ਜਨੀ ਖੰਡ ਦਿਖਾਵੀਏ ਉਸ[illegible] ਪਰਸਰਾਤ ਨੂੰ ਏ
ਸ ਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅਖੀ ਮੀਟੋ ਜਾਂ ਅਖੀ ਮੀਟੀਆਂ [illegible] ਤਾਂ ਅਬ ਜਨੀ ਖੰ
ਡ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਉਥੇ ਦੇਸ ਭਲੋਕ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਏ ਓਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਵੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਰ
ਨੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ॥ ਉਸ ਰਾਜਾ ਕਹਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕ
ਹਿਆ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸੇਰ ਕਾਹੂ ਪੀਜ ਤਾਂ ਸੇਰ ਹੋ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈਂ
ਸੇਰ ਕਾ ਅਹਾਰ ਦੇਓ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਜੀ ਜੋ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਆਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ
ਅਹਾਰ ਦੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਪਰਜਾ ਹਰ ਰਾਣੀ ਆਖਿਆ ਆਹੀ ਆਸਾਨ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀ ਪਰ ਰਾਜ ਲਈ
ਕੀਸੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਸੇਰ ਕੋ ਅਗੇ ਦੀਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੇ ਗਿਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਗ
ਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੋਹ ਕਰਕੇ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਕੇ ਨਹੀ ਗਈ ਜੋ ਇਸ ਲੋਕ
ਕੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੋ ਸੰਤ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖ
ਦਾਈ ਹੋਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਾਹੁਲ ਦੇਕਰ ਸਿਖ ਕੀਆ ਅਤੇ
ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਵਾਈ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਨਾਮ ਜਪ
ਣਿਆ ਲਗੇ ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਬੂ ਸਪਤ ਉਥੇ ਰਮਦੇ ਰਹੇ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਅਗੇਕੇਸੀਖੰਡੁਕੇਗਏ॥

॥ਜਦਓਸਖੰਡਗਏਤਾਂਓਥੋਂਦਾਰਾਜਾਤੇਸਭਿਪਰਜਾਸੀਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਆ ਇਲਗੇਤਾਰਾਜੇਦੀਰਾਣੀਨੇਕਹਿਆਜੀਮੇਰੇਘਰਪੁਤ੍ਰਨਹੀਂ [illegible] ਕਰੋਤੇਰਾ [illegible] ਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਸੰਤਾਂ [illegible] ਕਰੋਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰ [illegible] ਖੁਸ਼ਹੋਵੇਸੋਸਹਾਰਲੈਣਾ [illegible] ਕਿਹਾ ਕਰੋਦੋਇਲਵੰਗਤੇਇਕਲਾਚੀਦਿਤੀਕਹਾਜਾਹਤੇਰੇਘਰਦੋਇਪੁਤ੍ਰਤੇਇਕਧੀ ਹੋਵੇਗੀਸਦਾਸਤਨਾਮਕਾਜਾਪਕਰਨਾਤਾਂਰਾਜੇਕਹਾਜੀਕੋਈਕਾਲਾਇਬੇਰਹੋਤ ਗੁਰਾਕਹਿਆਰਾਜਾਕੜਾਹਕਰਿਆਕਰੋਤੇਜੋੜਮੇਲਕਰਾਨਾਪ੍ਰਸਾਦਵਰਤਾਕੇ ਛਕਣਾਅਰਦਾਸਕਰਨੀਸਭਕੰਮਰਾਸਹੋਵਨਗੇ॥ਅਤੇਸਬਦਰਿਦੇਵਿਚਧਾ ਰਨੇਸਭਸਦੇਅਗੇਨਿਵਚਲਨਾਖਿਮਾਕਰਨੀਮਿਠਾਬੋਲਣਾਏਹਬਚਨਤੈਂਦ੍ਰਿੜਰਖ ਣੇਹੇਰਾਜਾਤੇਰੇਓਪਰਪ੍ਰਮੇਸਰਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵੇਗਾ॥ਏਹੁਸਭਉਪਦੇਸਦੇਕਰ ਸੀਬਾਬਾਜੀਉਥੋਂਰੁਖਸਤਹੋਏ॥

॥ਅਗੇਕੁਰਖੰਡਮੇਗਏ॥

॥ਅਗੇਕੁਰਖੰਡਦੇਲੋਕਾਂਦਾਏਹਵਰਤਾਰਾਸੀਕਿਜਦਕੋਈਜੰਮਦਾਸੀਤਾਂਰੋਂਦੇਸ ਨਅਤੇਜਦਕੋਈਮਰਦਾਸੀਤਾਬਹੁਤਖੁਸੀਕਰਦੇਸਨਤੇਹਸਦੇਸਨਏਹਦੇਖਕ ਰਬਾਬਾਜੀਨੇਕਹਿਆਏਹੁਲੋਕਅਗਿਆਨੀਹੈਨਜੋਸੀਵਾਹਿਗੁਰੂਦੇਸਦੇਨੂੰਹਸ ਦੇਹੈਨਿਅਤੇਵਾਹਿਗੁਰੂਦੇਭੇਜੇਨੂੰਰੋਂਦੇਹੈਨਅਤੇਗਿਆਨੀਓਹਹੈਨਜੋਵਾਹਿਗੁਰੂਕ ਰਤਾਰਭੇਜੇਤੈਂਭੀਰਾਜੀਜੇਸਦੇਤੈਂਭੀਰਾਜੀਅਤੇਕਰਤਾਰਦੀਆਬਾਤਪਰਪ੍ਰਸੰਨਰ ਹਿਣਾਕੀਰਤਨਕਰਨਾਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਕਰਨਾਏਹੁਗਿਆਨੀਦੇਲੱਛਣਹੈਨਾ॥ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਓਨਲੋਕਾਂਨੂੰਕਹਿਆਤੁਸੀਏਹੁਕਿਆਕਰਦੇਹੋਜੰਮਦੇਨੂੰਰੋਂਦੇਹੋਤੇਮਰਗਏ ਨੂੰਹਸਦੇਹੋ॥ਤਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਭਾਈਜੀਜੰਮਦਾਹੈਤਾਪ੍ਰਮੇਸਰਤੇਵਿਛੁੜਦਾਹੈਅਤੇਮਰ ਦਾਹੈਤਾਂਜਾਇਮਿਲਦਾਹੈਏਹੁਜਾਣਕਰਹਸਦੇਤੇਰੋਂਦੇਹਾਂ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਏ ਹੁਤਾਂਭਗਵੰਤਦੀਮਾਇਆਕਰਕੇਏਹਜੀਵਜੰਮਦਾਮਰਦਾਹੈਜੂਨਾਵਿਚਭਟਕਦਾਹੈ ਅਤੇਮਿਲਦਾਤਾਂਸਤਸੰਗਕਰਕੇਹੈ ਜਿਨਾਂਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਦੇਹੁਕਮਨੂੰਸਤਕਰਕੇਮੰਨਿ ਆਹੈਓਹਸਦਾਹੀਅਨੰਦਹੈਨਜਿਨਆਤਮਾਨੂੰਸਤਕਰਕੇਮੰਨਿਆਹੈਓਹਕਰਤ ਰਪ੍ਰਭੂਸੋਂਕਦੇਨਹੀਵਿਛੁੜਦੇਕਿਓਂਕਿਸਦੀਨਿਆਈਸਾਰੇਪੂਰਨਹੈ ਤੁਸਾਂਰੋ ਣਾਹਸਣਾਸਭਵਿਅਰਥਹੈ ਤਾਂਲੋਕਾਨੇਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਕਹਿਆ ਬਾਬਾਜੀਸਾਡਾਉਧਾਰਕਰੋਜੀਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸੀਪ੍ਰਮੇਸਰਨੂੰਜਾਦਰਖੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਿਹਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਐਸਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੁਸਾਨੂੰ ਦੇਹ ਅਰੋਗ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਸਣੇ ਵਾਸਤੇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਕੇ ਅਰ ਕਸੌਟੀ ਗਏ ਕਉ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਏਤੇ ਬਡੇ ਦਾਤਾਰ ਨੂੰ ਕੇ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਏਹ ਸਰੀਰ ਤੇ ਕਰਮਾ ਕਾ ਖਿਰਛ ਹੈ ਜੇ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਫਲਿ ਆਣੇ ਹੋਵੇਗੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਸਭੁ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰ ਢਹਿ ਪਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਾਰਿਆਂ ਰਹਿਣਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮੇਲ ਰਖਣਾ ਤੇ ਸਭਨਾ [illegible] ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਤੇ ਭੌਰ ਸਾਰ ਖਣਾ ਇਤਨ ਉਪਦੇਸ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਰਕੇ ਅਗਾਂਹ ਨੂੰ ਚਲੇ। ।ਤਾਂ ਉਸ ਖੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਜਾਰ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈਸੀ ਤੇ ਜੁਆਨ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜੇ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਕਲ ਜੁਗ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਸੌ ਬਰਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਚਾਲੀ ਬਰਸ ਹੋਕੇ ਬੁਢੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਜਾਰ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈ ਤੇ ਬੁਢੇ ਨਹੀ ਹਉ ਤੁਸਾਡੇ ਵਿਚ ਕੀ ਗੁਣ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮ ਝੂਠ ਨਹੀ ਬੋਲਤੇ ਸਦਾ ਸਚ ਹੀ ਬੋਲਤੇ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਾ ਸੰਜਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਸੀ ਕਰਕੇ ਕਲਜੁਗ ਦਾ ਬਲ ਏਥੇ ਨਹੀ ਪਏ ਸਕਦਾ ਅਸੀਂ ਸਭ ਬੇਦਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਭੀ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਇਸ ਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਜਗਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸੌਰਨਗੇ ਤੇ ਪਰਲੋਕ ਭੀ ਨਿਭ ਜਾਵੇਗਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਵੰਡ ਖਾਓ ਤੇ ਲਾਹੇ ਵਿਚੋਂ ਦਸਵੰਧ ਦੇਓ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੋ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਵਰਤਾਓ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਨਗੇ। ਏਹ ਸਭ ਉਪਦੇਸ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇਕਰ ਉਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ। ॥

।ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਲਾਬਤ ਖੰਡ ਕੋ ਗਏ। ।ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਜੰਗਲ ਕੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਉਥੇ ਕਈ ਕਰੋੜ ਸਿੰਘ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਡਰ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਕੈ ਸਬਦ ਗਾਉ ਸਭ ਸੇਰ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਆਇ ਟੇਕਣਗੇ ਜਦ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਕੈ ਸਬਦ ਗਾਵੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸੇਰ ਆਇ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕੌਣ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਪਾਪੀ ਹਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਿਆਂ ਸਾਡਾ ਮਨੁਖਾ ਜਨਮ ਸਫਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਨ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਜੋਗ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਓਹ ਸਭ ਪੰਛੀ ਖਾਧੇ ਹੈਨ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਗਇਆ ਹੈ ਜੀ ਅਸਾਂ ਭਾਉ ਉਪਰ

ਕਰੋਗੇਜੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਪਾਵਹਿਗੇ ਸਭੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋਗੇ
ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀ ਰਾਜ ਭੁਗਾਵਾਂਗੇ ਨਾਮ ਜਪੋਗੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਹੋਏ
ਸਤ ਰਖੋਗੇ ਤਾ ਵੈਕੁੰਠ ਜਾਵੋਗੇ ਨਹੀ ਤਾ ਰਾਜ ਖੁਸ ਜਾਵੇਗਾ ਨਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਵਹਿਗੇ ਆਪਸ
ਵਿਚ ਲੜ ਕੇ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਥੋਂ ਨਗਰ ਨੂੰ ਆਏ ਤਾ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕ
[illegible] ਆਏ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਤ੍ਰਾਹੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ
[illegible] ਅਤੇ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੇਪਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਪਾਸੋਂ ਬਚੇ ਹਾਂ ਨਹੀ ਤਾ ਰਾਤ ਦਿਨ
[illegible]ਵਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾ ਸਿੰਘਾਂ
ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੋਇ ਸਉ ਬਰਸ ਤੀਕਰ ਸਭ ਨਸੇਰਾ ਦੀ ਰਾਜੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।
ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਗੇ ਨਹੀ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਭ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ
ਲਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਸਾਡੀ ਭੀ ਕਲਿਆਣ ਕੀਜੀਏ ਜੀ ਤਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਸਿ
ਮਰਨ ਕਰੋ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹੋ ਨੇਕੀ ਕਰੋ ਦਾਨ ਕਰੋ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੁਸਾ ਨ ਕਰੋ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅਨਿਤ ਜਾ
ਣੋ ਸਬਦ ਰੂਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਬਾਣੀ ਪੜੇਗਾ ਸੋ ਬੈਕੁੰਠ
ਵਸਦਵੇਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚਰਨ ਪਾਹੁਲ ਦਿਤੀ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦਾਨ ਕਰਣ ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ
ਦੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗੇ ਚਲੇ।। ।। ਭਦਰਾ ਖੰਡ ਕੇ ਰਾਜੇ।। ।।
[illegible] ਖੰਡ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ ਤਾ ਹਾਕਾ ਰਾਜਾ ਕਵਲਨਾਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆ ਲਾਗਾ ਉਸ
ਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਾਰ ਆਸ੍ਰਮਾ ਵਿਚੋਂ ਕੇਹੜਾ ਵਡਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਗ੍ਰਿਸ
ਤ ਆਸ੍ਰਮ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਸਭ ਮੋਤੀ ਨਿਕਲਤੇ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਵਿਚੋਂ
ਸਭ ਆਸ੍ਰਮ ਨਿਕਲਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਕਰਕੇ ਸਭ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਵ
ਲ ਜਲ ਤੇ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਜਲ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪਲਤਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤੇ ਵੰਡ
ਖਾਏ ਤਾ ਸਭ ਸੇ ਅਧਿਕ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕੂਏ ਕਾ ਜਲ ਨਿਕਸੇ ਤੋ ਮਿਠਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਮਨੁਖ ਜਨਮ
ਤੋ ਭਲਾ ਹੈ ਜੇ ਨਾਮ ਜਪੇ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਤੋ ਭਲਾ ਹੈ ਜੇ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰੇ ਮਿਠ
ਬੋਲੇ ਵੰਡ ਖਾਏ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਭ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
ਨਾਮ ਦਿਤੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਵਈ ਕੜਾਹ ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਏਹ ਕਹਿ
ਕ ਚਲਦੇ ਰਹੇ।। ਫੇਰ ਹਿਰਨ ਖੰਡ ਨੂੰ ਆਏ।। ।ਜੋ ਸਤ
ਵਾ ਖੰਡ ਸੀ ਉਸ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਭ ਸੁਵਰਨ ਕੀ ਹੈ ਆਈ ਜੀ ਤੇ ਲੋਕ ਜ੍ਯਾਨਸੇ ਸਿਸਕ
ਮਰਤ ਆਉਂਦੀ ਜਿਸੇ ਉਚੀ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਜਾਣ ਏਕੇ ਪਠਕੇ ਧਾਮ ਰੈ ਪਰਕੇ ਡੋਬ ਕੇ ਪਣ
ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਜੀ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀ ਸੇ ਮਰਦੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਏਹ ਕਿਸ ਕ

ਉਪਦੇਸ ਹੈ ਉਨਾ ਕਹਾ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੰਜਮ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੈ
ਇਸ ਤੇ ਸਾਡੀ ਉਮਰ ਬਡੀ ਵਡੀ ਹੈ ਪੌਣ ਧਾਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਕ ਜਾਤ ਨਹੀ ਜੋ ਅਪਣੀ
ਪਾ ਕਰੋ ਤੇ ਜਾਤ ਬਖਸੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਸਤਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਜ
ਪ ਕਰੋ ਤੇ ਅੰਤਰ ਮੁਖੀ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸ੍ਵਦੇ ਜਾਪਨੂੰ ਸਪਰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਮੁ
ਖ ਉਜਲ ਹੋਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ [illegible] ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੈਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪਾਏ ਅਗਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਕਾ [illegible] ਗਿਆਨ ਬੁਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਮਕਾ ਡਰ ਭੀ ਭਇ ਨਹੀ
ਰਹਿੰਦਾ ਜੋ ਨਰ [illegible] ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰਦੇ ਭਜਨ ਮੋਖ ਪਦ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਸੁਣਕੇ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਭ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਨਾਮ ਜਪੋ ਧਰਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨੀ ਵੰਡ ਖਾਣਾ ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਰਉਦੇ ਰਹੇ।

।ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਤ ਖੰਡ ਕੋ ਗਏ।। ਤਾਂ ਉਸ ਖੰਡ

ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸੋ ਅਠਵਾ ਖੰਡ ਸੀ ਇਕ ਜਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ
ਵੜਿਆ ਤਾ ਉਨਾ ਲੋਕਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ
ਖੁਸੀ ਹੋਕੇ ਮੈ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਵੀ ਦੀ ਭੇਟਾ ਦੇਵਗਾ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈ ਚਲੇ ਸਭ
ਲੋਕ ਪਿਛੋ ਟੁਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਮਰਨਾ ਜਨਮਣਾ ਭੀ ਇਕ ਪਰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਕਰਤਾ ਲਿਖਿਆ [illegible] ਕਿਸੇ ਰਖਣਾ ਨਹੀ ਜੇਕਰ ਸਾਮਾਨ ਹੀ ਹੈ ਤੌ ਕਿਸੇ ਮਾਰਨਾ ਨ
ਹੀ ਜਿਨ ਕਰਤਾ [illegible] ਰਾਖਾ ਹੈ ਇਸੀ ਤਰਾ ਦੇਵੀ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮੇਲ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ [illegible] ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਥਾਂਏ
ਬ੍ਰਾਹਏ ਤਾ ਮੈ ਆਖਿਆ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਥੇ ਚਲੀਏ ਜੀ ਜਦ ਗਏ ਸਭ ਲੋਕ ਖੜੇ ਹੈਨ ਤਾ ਰਾ
ਜੇ ਨੇ ਜਲਾਦ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਟ ਪਾਵੋ ਤਾ ਜਲਾਦ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਖਿਚ ਲਗਾ ਮਾਰ
ਨ ਤਾ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਵਿਚੋ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੋਕੇ ਉਸ ਜਲਾਦ ਦੇ ਹਥੋਂ ਤਲਵਾਰ ਪਕੜਕੇ
ਰਾਜਾ ਦਾ ਸੀਸ ਕਟ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹਥੋਂ ਤਲਵਾਰ ਖੋਹ ਲਈ ਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੇ
ਵੀ ਰਾਜਾ ਤੇਤਰ ਉਪਾਸਕ ਸੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲਾ ਸੀ ਦੇਵੀ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਤਪਾਸੀ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦੀ ਮੈ ਦਾਸੀ ਹਾਂ ਏਹ ਦੇਖਕੇ ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ
ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਤੇ ਮਾਹੁਲ ਦਿਤੀ ਨਾਮ ਦਾ ਉ
ਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਗੁਰਮਤਾ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਣਵਾਈ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਦੀ
ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨੀ ਆਏ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸਤਿ ਬੋਲਣਾ ਸਭ ਨਾਮ ਦਾ ਜਪ ਕਰਨਾ
ਦਇਆ ਕਰਨੀ ਏਹ ਸਭ ਸਿਖਿਆ ਦੇਕਰ ਉਥੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ।। ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਰਵਰਖ ਖੰਡ ਨੂੰ ਚਲੇ॥

ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਰਥ ਖੰਡ ਨੂੰ ਚਲੇ ਓਹ ਨਵਾ ਖੰਡ ਹੈ ਉਸ ਖੰਡ ਦਾ ਰਾਜਾ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲ
ਗਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ ਮੇਰੀ ਕਲਿਆ
ਣ ਕਰੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੋ [illegible] ਜਾਮੀ ਮੰਸਾਰ ਇਕ ਤਲਾਵ ਹੈ ਤੁਸੀ ਗੀ ਤੁੱਲ ਹੈ
ਨਵਿਸਿਆ ਰੂਪੀ [illegible] ਹਰੀਵੇ ਤਾਣ ਗਾਵਣ ਵਾਲੇ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮ
ਸੋ ਕਵਲ ਹੈਨ ਅਤੇ [illegible] ਭਵਰੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭੌਰੇ ਆਣਕੇ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਜਸ ਸੁਣ
ਦੇ ਹੈਨ ਸਭ ਸੰਗ ਕਰਦੇ ਹੈਨ [illegible] ਜਗਿਆਸੀ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਰੂਪੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁ
ਣਕਰ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਖੰਡ ਏਹੋ ਕੇਵੇ ਡੂੰਬੇ ਨੂੰ ਸਿਚੀਏ ਤੇ ਕਦੀ ਮਿਠਾ
ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤੈਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਸਾਕਤਾਂ ਨੇ ਸਬਦ ਸੁਣਾਈਏ ਤਾਂ ਓਹ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਨਹੀ
ਛਡਦੇ ਸੋ ਤੁਸੀ ਸਾਕਤ ਨਾ ਬਣੋ ਗੁਰਮੁਖ ਬਣੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਸੰਪਭਾਵਨਾ
ਲਤਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਤਾ ਸੁਣਕਰ ਓਥੇ ਦੇ ਲੋਕ ਚਰਨੀ ਆ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਸਤ ਦੀਪ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਸਾਂ ਨਹੀ ਡਿਠੇ ਜੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਡਿਠੇ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਕਦ ਦੇਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਭੀ ਦੇਖ ਦੇ ਚਲੀਏਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਚਲੇ॥ ਪਹਿਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੰਬੂ ਦੀਪ ਵਿਚ ਗਏ॥ ॥ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ
ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆ ਲਗੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਦਸਿਆ ਤੇ
ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਗੁਰੂ ਉਪਰ ਦਇਆ ਕਰੀ ਤਾ
ਓਹ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਉਥੋ ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਦੀਪ ਨੂੰ ਗਏ॥

॥ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਸਪ ਦੀਪ ਨੂੰ ਗਏ॥ ॥ਪੁਸਪਕ ਦੀਪ ਵਿਚ
ਕੈ ਕੌਤਕ ਹੈਨ ਫਲ ਫੁਲ ਔਰ ਅਸੋਕ ਬਨ ਫੁਲਕੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਮਿਸਰੀ ਕੇ ਪਹਾੜ ਸ
ਰਬ ਪਦਾਰਥ ਭੋਗਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਤੇ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ
ਲਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੀ ਕਰ ਰਹਿ ਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਾ ਜੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਏਥੇ ਸਭੋ
ਕੁਸਲ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਏਥੇ ਈਰਖਾ ਬੜੀ ਹੈ ਆਪ ਤੋਂ ਵਡੇ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਈਰਖਾ ਆਉਦੀ ਹੈ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਜਾਣਿਆ ਕਰੋ ਤੇ ਈਰਖਾ ਨਾ ਕੀ
ਆ ਕਰੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਹਛਾ ਜਾਣੋ ਹਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜਾਣੋ ਆਏ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤੁ
ਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿੱਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਰਮਦੇ ਰਹੇ॥

ਫੇਰ ਸੋਤ੍ਰ ਦੀਪ ਨੂੰ ਗਏ॥ ॥ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਆਇ ਚਰ
ਨੀ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤੇ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਸਤ ਸਾ

ਤੈ ਦੇਹ ਅਸਤ ਜਾਣੈ ਜੋ ਆਕਾਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਮਝਣਾ ਨਮਸਕਾਰ ਆਦੇਸ
ਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਵੰਡ ਖਾਣਾ ਧਰਮ ਸੰਗਲ ਕਮਾਉਣੀ ਜੋ ਹਮੇਸ ਕਰਨਾ ਏਹ ਕਰ ਛੁਟੈਂਗ
ਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੰਬੂ ਦੀਪ ਮੇਂ ਗਏ॥ ।ਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉ
ਥੈ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ [illegible] ਦੇਖਨ ਜੋ ਸਾਧ [illegible] ਤਾ ਉਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ
ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਉਨਾ ਦਾ ਨਗਰ [illegible] ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਰਜਾ ਉਨਾ ਦੀ ਬ
ਡੀ ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ [illegible] ਹੈ ਤਾ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਸਿਖ ਹੋ [illegible] ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਧਰਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ
ਆਏ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਪਵੇ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਨ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਨਗੇ। ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਗੁਰੂ
ਸਭ ਦੀਪਾ ਫਿਰੇ ਸਭਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਤਾ ਦੀਪਾ ਦੀ ਸੈਲ ਕਰਾਈ। ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰੁਮੇਸਰ ਕੀ ਚਲੀ।

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਚਲੇ ਅਗੇ ਵੇਖਨ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਲਹਿਰੀ ਦੇਂਦਾ ਨਜਰ ਆਇ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਜਾਵੀਏਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਅਸੀ ਹੁਣ [illegible] ਜੀਏਗੇ। ਓਥੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਪੁਲ ਬਧਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ
ਇਕ ਸਾਧ ਹਰਿਦਾਸ [illegible] ਦਰਸਨ ਕਰੀਏਗੇ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਭਲਾ ਹੋ
ਵੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤ੍ਰੈਈ ਉਥੋਂ ਅੰਤ੍ਰਧਿਆਨ ਹੋਇ ਤਾ ਰਮੇਸਰ ਦੇ
ਪੁਲ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤੇ ਉਥੇ ਇਕ ਸਾਧ ਨਾਮ ਬੈਰਾਗੀ ਥਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਠਾ
ਕਰ ਦੁਆਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਤ੍ਰੈ ਸਾਧ ਆਏ ਬੈ
ਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਹਰਿਦਾਸ ਸਾਧ ਆਪਣੇ ਸਾਧਾ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ
ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋਈ ਕਲ ਮੰਗ ਪਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਨੇ ਜਾ
ਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧੋ ਏਹ ਰਾਮ ਤੀਰਥ ਹੈ ਏਥੇ ਬਿਨਾ ਚੇਰੇ ਦਿਤੇ ਸਾਧ ਤੁਸਾਂ ਫਲ ਕੁਸ
[illegible] ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਨ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਮ ਕਉਣ ਹੋਤੇ ਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
[illegible] ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵੀ ਮਨ ਸੰਕਟ ਦਿਤੇ ਹੈ ਹਮਾਰਾ [illegible] ਧਾਮ
[illegible] ਕਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਸਾਧ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਕੇ
ਆਏ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਸਾਧ ਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਏਹ ਬਚ
ਤ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ। ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥
॥ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਠਾਕੁਰ ਜਾਨੈ॥ ਦੂਖੁ ਮਿਟੈ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ॥ ੧ ॥ਰਾਮੁ ਜ
ਪਹੁ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਖੈਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦੇਖਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥
॥ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਬੰਧਨ ਸੁਤ ਕੰਨਿਆ ਅਰੁ ਨਾਰਿ॥ ੨॥
ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ॥ ਬੰਧਨ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮਨਿ ਬੀਆ॥ ੩॥
ਬੰਧਨ ਕਿਰਖੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਾਨ॥ ਹਉਮੈ ਡੰਨੁ ਸਹੈ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਾਨ॥ ੪॥
ਬੰਧਨ ਸਉਦਾ ਅਣਵੀਚਾਰੀ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ॥
੫ ॥ਬੰਧਨ ਸਾਹ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ
॥ ੬ ॥ਬੰਧਨ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ॥ ੭
॥ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਣਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਈ॥ ੮ ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਅਸਾਡਾਂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਰਨ ਪਕੜੀ ਹੈ ਹੋਰ
ਸਭ ਬੰਧਨ ਮਾਰੇ ਕਾਟੇ ਗਏ ਹੈਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਹਮ ਕਉ ਨਿਰਬੰਧ ਕੀਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਹਰਦਾਸ
ਭਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰਸਨਿ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗਾ ਜੀ ਤੁਮ ਪਰ
ਠਾਕਰ ਜੀ ਕੀ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ ਪਰ ਤੁਮ ਈਹਾਂ ਕਿਉ ਜੀ ਜੋ ਹਮਾਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੂਏ॥ ਤਾ ਹਰਦਾਸ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਮ ਤਾਂ ਏਕ ਰਾ
ਮ ਕਾ ਨਾਮ ਜਾਨਤੇ ਹੈਂ ਪਰ ਜੀ ਕੋਈ ਐਸਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਉ ਜਿਸ ਦੇ ਪੜਿਆਂ ਸੁਣਿਆਂ ਮੁਕਤਿ ਨੂੰ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹੰਸਰ ਨਾਮਾ ਕੀਆ॥ ॥
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸੇਤ ਬੰਧ ਰਮੇਸਰ ਮੋਹਿਆ॥ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ
ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ॥ ਸਿਵਨਾਭ ਪਾਸੋ ਪੈੜਾ ਮੋਖਾ [illegible] ਆਇਆ ਸੀ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਜਨਮ ਸਾ
ਖੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ॥ ਪਉੜੀ ॥ਅਚਿੰਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮਾ ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਰਾਮਾ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਸੋਈ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ
ਬਿਧਾਤਾ॥ ੧ ॥ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੋ ਸੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨ ਹੀ ਫੁਨਿ ਗੋਈ
॥ਛਤੀ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੇ ਵਰਤੇ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ੨ ॥ਛਤੀ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰ [illegible]
ਤੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਦਾਰ [illegible]
ਇਨ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ੩ ॥ਸਚ ਖੰਡ ਜੂਨੀ [illegible] ਸਾਚਾ [illegible] ਕਚੇ ਕਾਚਾ [illegible]
ਨਾਦ ਚਉਪੜ ਖੇਲੈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚੋਜ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੪ ॥ਵਾਰਾ ਨਿਉਤਿ ਪਤਿ ਪਵਣੋ ਉ
ਪੰਨਾ॥ ਪਵਣੋ ਉਤਪਤਿ ਤੇ ਸਲਲ ਬਿਥਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ [illegible] ਸਲਲ ਬਿਥਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿਆ [illegible]

ਘਟਿਜੋਤਿਸਮਾਤਾਹੈ॥ ੫ ॥ਕਰਤਾਮੈਅਬਿਨਾਸੀਸੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਜੋਤਿ
ਸਮੋਈ॥ਸਰਬਘਟਾਪ੍ਰਤਪਾਲਸੰਬਾਹੇਹਰਿਪੂਰਨਉਦਰਭਰੇਤਾਹੈ॥ ੬ ॥ਅਗ
ਮਅਗਾਧਅਤੋਲਬਿਅੰਤਾ॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਭਗਵੰਤਾ॥ਅੰਤਨਹੀਕਛੁਪਾਰਾਵਾਰਬਿਸੁ
ਮਾਰਅਕਿਓਤਾਹੈ॥ ੭ ॥ਲਾਲਗੁਲਾਲਰੰਗਅਤਿਗੂੜਾ॥ਦੀਪਕਰੂਪਪੁਰਖਪਤਿਪੂ
ਰਾ॥ [illegible] ਅਨੂਪੇਕੋਟਬ੍ਰਹਮੰਡਪੰਡੋਕਾਦਾਤਾ॥ ੮ ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗ
ਤਸੁਖਦਾਈ॥ਜੁਗ॥ਜੁਗੰਤਰਪੈਜਰਖਾਈ॥ਏਕੰਕਾਰਏਕਹੀਏਕਾ॥ਆਪੇਆਪਉ
ਪਾਇਦਾ॥ ੯ ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਦਇਆਲਅਨੰਦੋ॥ਹਰਿਮਿਹਰਕਰੇਹਰਿਹਾਰਿਬਖਸੰ
ਦੋ॥ਅਨੰਦਰੂਪਅਨਾਦਧੁਨਿਕਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਜਸਗਾਵੰਤਾਹੈ॥ ੧੦ ॥ਆਦਿਨ
ਰੰਜਨਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਵੈਰਨਿਰਾਰਾ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭੌ
ਬਚਨਚਿਹਨਨਪਛਾਤਾਹੈ॥ ੧੧ ॥ਅਚਰਜਰੂਪਬਿਸਮਨਬਿਸਮਾਦਾ॥ਭਗਤਿਵ
ਛਲਹਰਿਆਦਿਜੁਗਾਦਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਿਅੰਤਬਿਅੰਤਾਹੈ
॥ ੧੨ ॥ਦੀਨਾਨਾਥਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਪਾਪਨਿਖੰਜਨਾ॥ਸੇਖਪਰਗ
ਇਣਮੁਕਤਿਮੁਕਤੀਸਰਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤਾਹੈ॥ ੧੩ ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮਸਭੁਸੁ
ਲਬਧੇਜਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਗੁਰਗਿਆਨਕਥਿਲੇਜਾ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮਸਤਿਹਰਿਸਚੀ
ਐਗੁਰਪੂਰੇਤੇਜਾਤਾਹੈ॥ ੧੪ ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਨਿਹਚਲਧਰਮਾ॥ਨਿਹਚਲਸਚੁਸਹੰ
ਸਰਨਾਮਾ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮਗੁਰਮੁਖਪਰਗਾਸੇਸਾਧਜਨਸੁਖਿਗਾਸੰਤਾਹੈ॥ ੧੫ ॥ਗ
ਹਿਰਗੰਭੀਰਗਹੀਰਦੁਲਾਲਾ॥ਮੋਹਨਮਾਧੋਕ੍ਰਿਸਨਦਇਆਲਾ॥ਰਾਮਚੰਦਬ੍ਰਿੰਦ
ਬਨਵਾਲੀਅਨਹਦਧੁਨਿਬਜੰਤਾਹੈ॥ ੧੬ ॥ਮੋਹਨਸੁੰਦਰਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੀ॥ਰਾਧੇ
ਪਤਿਰਾਜਾਬਨਵਾਰੀ॥ਰਾਜਾਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਹਰਿਕਹੀਐਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਭੰਤਾਹੈ॥ ੧
੭ ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਕੋਨਰਾਇਣਾ॥ਅੰਤਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਪੈਚਾਇਣਾ॥ਅਗਮਅ
ਕਾਲਪੁਰਖਸਿਰਾਲਾਸਭਸਚੇਤਖੜਬਹੰਤਾਹੈ॥ ੧੮ ॥ਅਗਮਅਗਾਧਬੇਅੰ
ਤਅਤੋਲਾ॥ਗੁਣਗਿਆਨਪਦਾਰਥਰਤਨਅਮੋਲਾ॥ਅਗਮਅਥਾਹਬਿਅੰਤਨ
ਆਭਿਗਤਵਛਲਵਰਦੈਂਤਾਹੈ॥ ੧੯ ॥ਅਪਰਅਪਾਰਅਗਾਧਅੰਤਰੂੜਾ॥ਅ
ਗਮਅਥਾਹਗੁਰਸਬਦੀਰੂੜਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਹਰਿਗੋਹੁਗਸੋਈਨਾਨਕਜਨਬਿਨ
ਵੰਤਾਹੈ॥ ੨੦ ॥ਊਚਮੂਚਸਦਊਚੋਬਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਧਾਦੀਵਾਨਾ॥ਸੰਤਉਧ
ਰਣਮੁਕਤਸਧਾਰਣਬਹਿਕਰਿਚੋਜਖਿਲੰਤਾਹੈ॥ ੨੧ ॥ਸਚੁਸਮਾਧਿਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰਾ॥ਅਨੰਦਬਿਨੋਦੀਗੁਰਮੁਖਮਨਧੀਰਾ॥ਆਦਿਅੰਤਅਪਰੰਪਰਪੂਰਾਸਭੁਸਚੀਐ

ਦੀਸੁਹੰਤਾਹੇ॥ ੨੨ ॥ਤੁਧੁਬਾਝੇਸਾਚੀਮਣੀ॥ਬਿਨਸਾਚੇਜਗਕੂੜੀਮਣੀ॥ਬਿਨਸ
ਚੇਜਮਕੰਕਰਮਾਰੇਬਹੁਜੋਨੀਗਰਭਲਰੈਂਤਾਹੇ॥ ੨੩ ॥ਸਚੇਤਖਤਬਹੇਅਬਿਨਸੀ
॥ਨਿਹਚਲਸਾਚਾਆਇਨਜਾਸੀ॥ਤੇਰੇਭੂਪਨਜਾਣੈਕੋਈਤੂੰਕਰਿਕਰਿਚੋਜਦਿਖੰਤਾਹੇ॥
੨੪ ॥ਆਨੰਦਬਿਨੋਦੀਚੋਜੀਖੇਲੈ॥ਆਪੇਬਖਸਕਰੇਜਹੋਇਗਾ॥ਉਸਰੇਦੁਹੇਲੀ
...ਨਹੁਕਰਖੁਵੰਤਾਹੇ॥ ੨੫ ॥ਤਿਤੁਪਖਿਪਛੋ...ਹੁਕ
...ਹੁਕਮੇਸਾਜੇਹੁਕਮਾਨਿਵਾਜੇ॥ਬਾਹਿਮੰਦਨਾਕੋਸੈਪੁਛੰਤਾਹੇ॥ ੨੬ ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰ
...ਰਖਅਭੀਮਾ॥ਵਰਨਚਿਹਨਕਛੁਜਾਤਨਨਾਮਾ॥ਅਦਿਸਟਅਗੋਚਰਅਲ
ਖਨਲਖੀਐਧਾਇਧਾਇਸੇਵਰਤੰਤਾਹੇ॥ ੨੭ ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ਨਿਤ
ਨਿਤਜੀਆਸਾਰਸੰਮਾਲੈ॥ਵਡੀਅਬਾਹਰਜਾਈਰਾਸਾਭਗਤਾਹਰਿਭਗਤਵੰਤਾਹੇ॥੨੮॥
ਅਗਮਅਪਾਰਬੇਅੰਤਬੇਐਬਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਅਨੀਲਅਨਾਦਾ॥ਅਨਹਦਿਭੂਤਿ
ਸੁਹਿਕਾਰਅਨਾਹਦਧੁਨਿਓਅੰਕਾਰਵਜੰਤਾਹੇ॥ ੨੯ ॥ਤੇਰਾਅੰਤਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਪੂਰੇ
ਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਸਿਮਰਹਿਅਸੰਖਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆ॥ਹਰਿਸਿਫਤੀਅੰਤਨਪਾਰ
ਹੇ॥ ੩੦ ॥ਸਿਫਤਸਲਾਹਣਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ਵਡੀਐਮਤਗੁਣਦਰਗਾਹੀ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਤੀਪ੍ਰਭੁਪਹਿਨਾਇਆਦਰਸਚੇਪਤਿਵੰਤਾਹੇ॥ ੩੧॥ਲਾਲਗੁਲਾਲਦਇਆਲੂਮੂ
ਰਾਰਾ॥ਅਪਰਅਪਾਰੰਪਾਇਨਪਾਰਾ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਬਿਅੰਤਾ॥ਅਗਮਅਬਾਹ
ਅਗਿੰਤਾਹੇ॥ ੩੨॥ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਗੋਬਿੰਦਪਰਾਇਣਾ॥ਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲਛਮੀਨਰ
ਇਣਾ॥ਗੋਬਿੰਦਸਦਾਬਿਰਗਾਰਭੁਪਾਰੀਆਪੇਆਪਉਪੰਤਾਹੇ॥ ੩੩ ॥ਹਰਿਹਰਿਸ੍ਰੀ
ਕਰਨਹਸੋਧਾ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੌ॥ਮੋਹਨਮਾਧੋਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੀ॥ਨਿਰ
ਭਉਭਉਨਿਭਰੰਤਾਹੇ॥ ੩੪ ॥ਅਚਿਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਮੇਸਰਸੁਆਮੀ॥ਮਧੁਸੂਦਨਿ
ਦਮੋਦਰਸੁਆਮੀ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀਮੁਰਲੀਮਨੋਹਰਵਜੰਤਾਹੇ॥ ੩੫॥
ਦਾਨਕ੍ਰਿਸਨਹਰਿਹਰਿਨਾਰਾਇਣਾ॥ਭਗਤਵਛਲਹਰਿਬਿਸੰਭਰਧਾਇਣਾ॥ਅੰਤਉਧ
ਰਨਤੇਕਾਅੰਤਨਕੋਈਪਾਤਾਹੇ॥ ੩੬ ॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਅਲੇਖਾ॥ਵਰਨ
ਚਿਹਨਕਛੂਪਨਰੇਖਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਪਛਾਤਾਹੇ॥੩
੭ ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਚੁਨਿਰਾਇਸਾਚੇਮੀਰਾ॥ਅਨਹਦਧੁਨਤੁਰ
ਕਾਰਸਦਾਧੁਨਿਨਿਰਭਉਕੇਘਰਵਾਸਾਹੇ॥ ੩੮ ॥ਦਮੋਦਰਹਰਿਦਾਨਬੀਨਾ॥ਗਹਰ
ਗੰਭੀਰਗਹੀਰਸੁਜਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸੁਆਮੀਲੇਪਨਕੋਈਲਾਤਾਹੇ॥੩੯
॥ਓਨਮੋਆਦਿਸੁਨਮਪਾਰਾ॥ਓਅੰਕਾਰਕਰਿਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ਧੁਨਕਲਾਅਹਿਤਾ...

ਲਾਈਸੁੰਨਸੁੰਨਸਮਾਤਾਹੈ॥ ੪੦ ॥ਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਪਾ
ਇਆਮੋਖਦੁਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈਸਭਸਾਚਾਸਚੋਸਚਬੁਲੇਤਾਹੈ॥ ੪੧ ॥ਆਪੇ
ਜਤੀਸਤੀਸਤਵੰਤਾ॥ਅਚਰਜਰੂਪਪਾਇਆਇਵਰਤੰਤਾ॥ਭੁਰਿਭਿੰਸਨਾਮਤ੍ਰਿ[illegible]
ਗਉਰਾਸਬਦਪਾਟਾਦਾਤਾਹੈ॥ ੪੨ ॥ਨਿਰਹਾਰੀਨਿਰਵੈਰਨਿਰਾਰਾ॥[illegible]
[illegible] ਗੁਰਮੁਖਪਰਿਆਨਿਹਚਲਨਾਆਇਨਜਾਤਾਹੈ॥ ੪੩ ॥ਅ
ਨਾਥਾਨਾਥਸਰਬਪ੍ਰਿਤਪਾਲਕ॥ਕੋਟਬ੍ਰਹਮੰਡਕਾਠਾਕੁਰਨਾਇਕ॥ਦੀਪਤਾਕੀਲਾ
ਨਿਦਜਉਪਾਰਨਿਜੈਜੈਕਾਰਕਰੰਤਾਹੈ॥ ੪੪ ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਜਿਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ਹਰ
ਨਖਸਛੇਦਿਰਮੰਤਛਡਾਈ॥ਸੰਤਭਗਤਹਰਿਜਸਗਾਵਹਿਹਰਿਅਪਨਾਬਿਰਦ
ਰਖੰਤਾਹੈ॥ ੪੫ ॥ਭਗਤਿਵਛਲਹਰਹਰਨਾਰਾਇਣੁ॥ਦਹਿਸਰਛੇਦਕੀਓਰਾਮ
ਇਣੁ॥ਅਸਰਸੰਘਾਰਣਮੁਕਤਿਸਧਾਰਣਅਸੁੰਭਸੁੰਭਅਸਥੰਭਾਹੈ॥ ੪੬ ॥ਅ
ਜਾਮਲਾਦੇਸਦਾਰਤਤਾਰੇ॥ਬਾਲਮੀਕਿਤਾਰੇਬਟਵਾਰੇ॥ਭਗਤਵਛਲਦ੍ਰੋਪਦਾਰੀ
ਰਖਪਨਿਧਿਕਾਰਣਕਰਿਣਾਬਿਧਤਾਹੈ॥ ੪੭ ॥ਹਰਿਹਰਿਸੀਧਾਰੇਕੇਮਾਧਵ॥ਮੁਰ
ਲੀਮਨੋਹਰਮਾਧੋਆਰਵ॥ਸੰਤਜਨਕਾਆਰੀਆਕਾਰੀਆਦਅੰਤਸੁਖਦਾਤਾ
ਹੈ॥ ੪੮ ॥ਅਗਾਧਬੋਧਬਨਿਓਬਨਵਾਲੀ॥ਸੰਕਤਸਾਗਰਪਰਕੁਰਤਾਲੀ॥ਨਿ
ਹਚਲਨਿਹਚਲਧਾਮ[illegible]ਸਰਨਾਮਾਗੁਰਕੇਸਬਦਰਤੰਤਾਹੈ॥ ੪੯ ॥ਲਾਲਗੁਲ
ਲਰਸਾਲਅਤਿਗਾਹਰ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘੜਸੁਜਾਨਪਰਾਹਰਿ॥ਅਤਿਅਤੀਭਿਸਨੀਰਜ
ਰਾਰਹਿ॥ਨਿਹਚਲਤਖਤਸਦਾਥਿਰਜਾਕਾਸਚਤਖਤਬਸੰਤਾਹੈ॥ ੫੦ ॥ਅਸਰਸੰ
ਘਾਰਣਮੁਕਤਿਮੁਕਤੀਸਰ॥ਤਖਤਨਿਵਾਸੀਸਚਾਰਚਸਰ॥ਏਰੰਕਾਰਅਦਰਨਹੀ
ਦੂਜਾਨਨਕਬਰਨਪਰਤਾਹੈ॥ ੫੧ ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੋਦਾਆਇਆ॥ਅੰਤਪਾ
ਰਨਾਕਿਨਹੂੰਪਾਇਆ॥ਪਰੇਤੇਪਰੇਪਰੇਲਾਪਰਲਾਕਿਨਹੀਪਾਰਨਜਾਤਾਹੈ॥ ੫੨॥
ਮਹਾਨੰਦਅਨੰਦੀਲਾਲਨਾ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੰਜਤਬੰਕਦੂਖਦਲਨਾ॥ਨਰਾਇਣਰਾਰ
ਭਮੁਰਾਰੀਅਪਨੇਰੰਗਪ੍ਰਭਰਾਤਾਹੈ॥ ੫੩ ॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਕਰਤਾਰਾ॥ਮੁਕ
ਤਦਾਨਮੁਕਤੀਸਰਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣਰੂਪਨਰਹਿਤ ਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾਹੈ
॥ ੫੪ ॥ਅਕਲਕਲਾਪ੍ਰਭਅਲਖਅਲੇਖਾ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਨਿਰੰਜਨਭੇਖਾ॥ਦੀਨ
ਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸਭਸਮਾਲਤਾਹੈ॥ ੫੫ ॥ਅਬਗਤਿਅਗੋ
ਚਰਿਸਿਰੀਧਰਸੈਨਾ॥ਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਕਮਲਨੈਨਾ॥ਮਾਧੋਮਨਮੋਹਨਮੁਰ
ਲੀ॥ਪੇਖਪੇਖਬਿਗਸੰਤਾਹੈ॥ ੫੬ ॥ਨਰਹਰਿਨਰਾਇਣਗਰੁੜਗਾਮੀ[illegible]ਸੰਤਬ

ਤਿਹਰਿਸਿਮਰਉਬਾਰੰਬਾਰਾ।ਦਾਮੋਦਰਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਤਾਹੈ।
੫੭॥ਪ੍ਰਿਤਪ੍ਰੀਤਕਰਤ੍ਰਿਭਵਨਰੂਪਨਾ।ਰੂਪਨਰਾਇਣਵੀਰਅਭੇਠਨਾ।ਪ੍ਰਿਤਿਮਪ੍ਰ
[illegible]ਹਿਤਕਾਰੀਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਲੰਤਾਹੈ।੫੮॥ਨਿਹਕੇਵਲਨਿਹਕੰਟਕ
[illegible]ਪੂਰਾ।ਥਾਪਿਓਥਾਪੇਛਾਜਿਓਸਾਰੇਤ੍ਰਿ[illegible]ਵਰਤੰਤਾ
ਹੈ॥੫੯॥[illegible]ਸਹੰਸਰਨਾਮਰਨਾ।ਸਾਚਾਤਖਤਸਾਚਾ[illegible]ਸੁ
ਣਸੁਣਿਆਖਹਿਪੜਿਪੜਿਬੁਝਹਿਬਿਸਮਬਿਸਮਬਿਸਮਾਤਾਹੈ॥੬੦॥ਆਪੇਬਖ
ਸਿਲਇਮੇਲੇ।ਅਨੰਦਬਿਨੋਦੀਚੋਜੀਖੇਲੇ।ਸਹੰਸਰਨਾਮਤੇਰੇਗਨੇਨਜਾਈਨਾਨਕ
ਹਰਿਰੰਗਾਰਾਤਾਹੈ॥੬੧॥ਜੱਖਕਿੰਨਰਜੋਧੇਇਕਜਾਕੋ।ਅੰਤਨਪਾਵੈਪੜਿਪੜਿਥਾਕੇ
।ਸੂਰਬੀਰਅਰਵਡੇਵਡੇਰੇਅੰਤਨਕੋਈਪਾਤਾਹੈ॥੬੨॥ਅਗਮਅਥਾਹਅਪਾਰਨਿ
ਰਾਲਾ।ਅਪਰੰਪਰਸੁਰਾਹਰੀਦਇਆਲਾ।ਹਰੀਚੰਦੁਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਮਨੋਹਰਸਗਲਬ੍ਰਹ
ਮਪਸਰਤਾਹੈ॥੬੩॥ਹਰਿਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਜੀਹਰੀਆ।ਬਹੋਰੂਪੀਰੋਸਿਆਸੁੰਦ
ਰੀਆ।ਸਰਬਜੋਤਜਾਕਾਪਰਗਾਸਾਪਰਗਟਕਰਿਦਿਖਲਾਤਾਹੈ॥੬੪॥ਪਰਮਤਤਨਿ
ਲੇਪਾਅਲੇਪਾ।ਅਲਖਪੁਰਖਸਰਬਾਸਿਰਲੇਖਾ।ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਅਭੁਲਨਭੁਲੈਭੂਲ
ਹੈਮਨਬਿਲਲਾਤਾਹੈ॥੬੫॥ਸਹੰਸਰਨਾਮਕੋਊਗਨੈਨਤੇਰੇ।ਅੰਤਨਪਾਇਨਵਡੇਵ
ਡੇਰੇ।ਤੇਰੀਸਿਫਤਕਉਨਸਲਾਹੇਸਚੁਸਬਦਗਤਿਕਾਦਰਜਾਤਾਹੈ॥੬੬॥ਸਹੰਸਰਨਾਮਸ
ਜਿਨਪੜਿਆ।ਉਚੀਪਉੜੀਗਗਨੰਤਰਚੜਿਆ।ਪੰਚਬਾਣਲੈਜਮਕਉਮਾਰੇਸਚਿਮ
ਹਿਲਪਰਜਾਤਾਹੈ॥੬੭॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਸਚਸਚੀਸਿਖਿਆ।ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਸਚੁਅਗਮ
ਗਤਾ।ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਸਚੀਵਡਿਆਈਕਿਨਵਿਰਲੇਗੁਰਮੁਖਜਾਤਾਹੈ॥੬੮॥ਸਹੰਸ
ਰਨਾਮਲਿਖਤੇਜੋਪੜਿਤੋ।ਸਾਚੀਬਾਣੀਕਿਨੀਸੁਣਤੋ।[illegible]ਸੁਪਾਰਗਰਾਮਿ
ਤ੍ਰਿਬਲਿਖਲਿਤਿਨਦਰਸਾਤਾਹੈ॥੬੯॥[illegible]ਸਹੰਸਰਨਾ
ਮਪਰਗਟਹੋਆ।ਪਵਿਤ੍ਰਹੋਇਪੜੀਜੋਸਾਬਾਸੋਜੀਮੁਕਤਿਪਾਵਜਾਤਾਹੈ॥੭੦॥ਧੁ
ਪਤੀਬਾਣੀਪਰਗਟਹੋਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋਈ।ਸੁਣੇਸੁਣਾਵੇਹਿਰਦੇਗਾਵੈ
ਰਿਹਪਰਉਪਕਾਰੀਜਾਤਾਹੈ॥੭੧॥ਪ੍ਰਿਤਵਤਨਨਵਦਾਸਤੁਮਾਰਾ।ਦੂਜਾਜਗਦਾਤਾ
ਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰਾ।ਦੇਹਦਰਸਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾ[illegible]ਸਰਬਉਬਾਲਜਾਤਾਹੈ॥੭੨
॥ਸਹੰਸਰਨਾਮਪੜੈਸੋਮੁਕਤਾ।ਸਹੰਸ[illegible]ਪੜਿਤੁਪਤਭੁਗਤਾ।ਸਹੰਸਰਨਾਮ
ਪੜਿਅਸਥਿਰਹੋਵੈਗਰਭਜੂਨਿਜਾਤਾਹੈ॥੭੩॥ਸਹੰਸਰਨਾਮਪੜੈਸੋਸੁਖੀਆ
॥ਸਭਸੁਖਦੇਖੈਕਦੀਨਦੁਖੀਏ।ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਸਥਿਰਪਦ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਾਤਾਹੈ॥ ੭੪॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ ਵਡਾਹੋਰਾਵਿਸੁਰੇ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ[illegible]
॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਸੁਖਪਾਵੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸੁਖਦਾਤਾਹੈ॥ ੭੫॥ਸਹੰਸਰਨਾ[illegible]
ਨਪੜਿਆ॥ਸੋਫਿਰਗਰਭਜੂਨਨਪੜਿਆ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਪੜ੍ਹਿਮੁਕਤਾਹੋਵੈਸਹਜਿ
ਸਮਾਤਾਹੈ॥ ੭੬ ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਪੜ੍ਹਕਿਰਤਨਕਰਮਾ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਪੜਿਸੁਤਕਜ
[illegible]ਮਾ॥ਸਹੰਸਨਾਮੁਪੜਿਅਲਖਅਲੇਖੈ[illegible]ਭ੍ਰਮੀ[illegible]ਤਾਹੈ॥ ੭੭॥ਸਹੰਸਰਨਾ
ਮੁਪੜ੍ਹਿਸੁਖਬਿਸਰਾਮਾ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਪੜਿਨਿਹਚਲਧਾਮਾ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਪੜ੍ਹਿ
ਸਚੇਰਤਾਸਾਚਿਮਹਿਲੁਪਰਜਾਤਾਹੈ॥ ੭੮ ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਪੜ੍ਹਸੁੰਨਸਮਾਧੀ॥ਸ
ਹੰਸਰਨਾਮੁਪੜਿਕਰਮੁਲਿਖਾਧੀ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਪੜ੍ਹਿਪੂਰਨਆਸਾ॥ਬਿਰਥਾਮੂ
ਲਨਜਾਤਾਹੈ॥ ੭੯ ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਪੜ੍ਹਿਲੋਚਾਪੂਰੀ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਪੜ੍ਹਿਕਦੇਨ
ਝੂਰੀ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਪੜ੍ਹਿਸੁਖਸਮਾਨਾ॥ਪਰਮਪਰਿਜਨਠਹਿਰਾਤਾਹੈ॥ ੮੦ ॥ਸਹੰਸ
ਰਨਾਮੁਪੜ੍ਹਪੂਰਨਆਸਾ॥ਮਸਤਕਲੇਖਲਿਖਿਆਧੁਰਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਸਹੰਸ
ਰਨਾਮੁਗਰਿਪੜ੍ਹਿਆਧੁਰਮਸਤਕਲੇਖਲਿਖਾਤਾਹੈ॥ ੮੧॥ਆਦਿਅੰਤਪੁਰਸ
ਚੀਬਾਣੀ॥ਸਚਹੂੰਉਪਾਈਸਚੁਸਮਾਣੀ॥ਸਚੁਅਚਰਜੁਅਕੱਥਕਿਆਕਹੀਐਨਾ
ਨਕਸਿਫਤੀਰਾਤਾਹੈ॥ ੮੨॥ ਜਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਹੰਸਰਨਾਮਾਸੁਣਾਇ
ਆਤਾਹਰਦਾਸ ਖੁਰਾਣਿ ਸਭਸਾਧਾਂਨੂੰਨਾਲਲੈਕੇਪੈਰੀਆਇਪਇਆ॥ਕਹਿਣੇਲਾਗਾ॥
ਝੁਠਰਾਮਤੀਰਥਤੁਸਾਡਾਹੈਤੁਸੀਂਕੇਈਦਿਨਏਥੇਹੀਬਿਸਰਾਮਕਰੋ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੰਜ
ਦਿਨਓਥੇਰਹੇਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਮਰਦਾਨਾਅਤੇਮੈਂਤਿਹਾਂਓਥੋਂਅੰਤ੍ਰਧਿਆਨਹੋਏ
ਤਾਇਕਸਦੇਸਉਪਰਜਾਇਨਿਕਲੇ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਜਾੜਾਕੀਚਲੀ॥

॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ[illegible]ਵਸਦੀਵਲਨਾਹੀ॥ਕਿਥਾਊਜੰਗਲ॥ਕਿਥਾਊਦਰਿਆਉਤੇ
ਕਿਤੇਦਿਕਨਜਾਈ॥ਜੋਮਰਦਾਨੇਨੂੰਭੁਖਲਗੇਤਾਂਚੁਪਕਰਰਹੇ॥ਇਕਦਿਨਮਰਦਾਨੇਨੂੰ
ਭੁਖਲਗੀ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ॥ਮਰਦਾਨਿਆ॥ਜਿਥੇਵਸਦੀਹੈ॥ਜਾਇ
ਖੜਾਹੋ॥[illegible]ਉਥੇਜਾਇਖਲੋਵੀ॥ਤਾਂਲੋਕਾਂਨੂੰਖਵਾਇ
ਦੇਹਨਕੇ॥[illegible]ਹਿੰਦੂ[illegible]ਮੁਸਲਮਾਨ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਗੋਸਟਿ ਮਰਦਾਨੇ ਉਪਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਜਦ ਮਰਦਾਨਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਸਹਿਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਆਇ ਲਗਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਭੋਜਨ ਤੇ ਪੰਜ ਸੈ ਕਪੜਿਆਂ ਦੀ ਪੰਡ ਬੰਨ ਕੇ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖ ਕਰ ਹਸੇ ਬਹੁਤ ਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਆਂਦਾ ਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹ ਕਪੜੇ ਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਛ ਤੈਂ [illegible] ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਹੈ ਅਗੇ ਜੋ ਆਪਦੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਆਂਦਾ ਤਾ ਭਲਾ ਕੀਤੋ ਪਰ ਏਹ ਤਾਂ ਅਸਾਡੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸਟ ਘਤ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸਭ ਵਸਤ ਸੁੱਟ ਦਿਤੀ ਪੰਡ ਸਾਰੀ ਉਥੇ ਰਮਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਨਤਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਂਵਦੇ ਸੋ ਉਸਦਾ ਭਾਉ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਕੁਛ ਪਹੁਚਦਾ ਹੈ ਏਹ ਮੇਰਾ ਸੰਸਾ ਦੂਰ ਕਰੋ ਜੀ ਅਤੇ ਆਪ ਤਾਂ ਕੁਛ ਛੋਹਦੇ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨ ਕੁਛ ਮੁਹਿ ਪਾਂਵਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਪਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥

॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ॥ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ
ਨਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ॥ ੧॥ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ
ਮੇਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਇ ਹਮਾਰੇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ੧
ਜਿਉ ਮਿਲ ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ॥ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆ
ਵੈ॥ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਂ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ॥ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾ
ਰਾ॥ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ॥ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੩ ॥ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨ ਖਾਟੇ॥ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ॥੪॥

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸਤ ਕਹਿ ਕਰ ਤਸਲੀਮ ਕੀਤੀ॥ ਉਥੋਂ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਠਗਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਠਗਾਂ ਦੇ ਮੁਲਖ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਉਸ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸੇਖ ਸਜਣ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਰਸਤੇ ਉਪਰ ਦੂਨ ਏਹੋ ਏਸਾ ਨਾਇ ਇਕ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਕ ਮਸੀਤ ਉਸਨੇ ਬਣਾ ਛਡੀ ਸੀ ਜਿਥੇ ਏਹਿ ਦੁਸਾਦੇ ਤਾਂ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰੇ ਹਿੰਦੂ ਦੇਵੇ ਜੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਵੇ ਤਾਂ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਠੋ

ਰਦੇਹੇ ਜੋ ਰਾਤ ਪਵੈ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ... [illegible] ... ਕੇ ਮਾਰ ਦੇਂਦੇ ਹ
ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਗਾਲ ਸੁਟੇ ਜਦ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਹਥ ਵਿਚ ਤਸਬੀ [illegible] ਮਸਲਾ ਲੈਕੇ ਮਸ
ਲਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਬਹਦੇ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤਿਨੇ ਸਜਣ ਠਗ ਜਾਇ
ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਦੇਖਕਰ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖਿਜਮਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਸੁ ਭਾਈ ਏਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਧਨ ਹੈ ਸੀ ਪਰ ਗੁਝੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉ
ਪਰ ਲਾਲੀ ਆਹੀ ਜਦ ਦਿਨ ਗੁਜਰਿਆ ਤੇ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ ਆਖਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅੰਦਰ ਚਲੋ ਤੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਸਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨ
ਉਕਿਆ ਹੈ॥ ਉਸ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਜਣ ਹੈ ਹਰਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਦਾ
ਰਹਾਂ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲੀ ਖਿਜਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਸਬਦ ਖੁ
ਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਆਖਕੇ ਸਵਾਂਗੇ॥ ਤਾਂ ਸਜਣ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਆਖ ਉਸ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਗਈ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾ
ਗ ਸੂਹੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ॥ ॥ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾ
ਲੜੀ ਮਸੁ॥ ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ॥੧॥ ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ
ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨਿ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ॥ ਢਠੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ
ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹਾ॥੨॥ ਬਗਾ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਝਿ ਵਸੰਨਿ॥ ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ
ਖਾਵਣੇ ਬਗੇ ਨਾ ਕਹੀਅਨਿ॥੩॥ ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰੁ ਮੈ ਮੈਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੰਨਿ॥ ਸੇ
ਫਲ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨਿ ਹੰਨਿ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ਡੂਗਰ ਵਾਟ
ਬਹੁਤੁ॥ ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ॥੫॥ ਚਾਕਰੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ
ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ॥੬॥ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਸਦਕਾ ਉਸ ਦੀ ਬੁਧ ਹੋਰ ਦੀ ਹੋਰ ਹੋ ਗਈ ਜਾ ਵਿਚਾਰ
ਹੋਈ ਤਾਂ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਸਭੇ ਗੁਨਾਹ ਜਾਹਰ ਹੋਵਨ ਗੇ ਤਾਂ ਸਜਣ ਉਠਕਰ ਆ
ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮਿ ਕਿਨੁ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗੁਨਾਹ ਬਖ
ਸ਼ਕਰੋ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਜਣ [illegible] ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਛੁਟੀਗ
ਏ ਗੁਨਾਹ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਜਣ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੀ ਹੋਰ ਗਲ [illegible] ਕਰੋ
ਜਿਨੀ ਗਲੀ ਗੁਨਾਹ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸੇਖਾ ਤੈ ਖੂਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਸੋ ਸਚ ਆਖੁ ਤਾ ਸੇਖ ਸਜਣ ਸਚ
ਸਚ ਬੋਲਕ ਤਾ ਸਚੋ ਸਚ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਵਡੇ ਖੂਨ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂ
[illegible]ਵੀ ਸੇਵ ਸਭ ਅਕਠੀ ਕੀਤੀ ਹਈ ਸੋ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਸੇਖ ਸਜਣ ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਸਭ ਚੀ
[illegible]ਇਕੇ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਮ ਏਹ ਪਦਾਰਥ
[illegible] ਦੇਹ ਤਾ ਸਭ ਵਸਤ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਮ ਉਪਰ ਮਜੂਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਤਾ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪ
ਣ ਸਿਹਾਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਉਹੁ ਭੀ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਨਾਉ ਪ੍ਰਗਟ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀ ਪਾਨੀਪਤ ਕਰਨਾਲ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਪਾਣੀਪਤ ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਤਾ ਪਾਣੀਪਤ ਕਾ ਪੀਰ ਸੇਖ ਸ
ਰਫ ਥਾ ਉਸ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਸੇਖ ਟਟੀਹਰ ਥਾ ਤਾਂ ਓਹ ਪੀਰ ਵਾਸਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਸਤਾਵਾ ਲੈ
ਣ ਆਇਆ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੋਹਣੀ ਬੈਠੇ ਹਾ ਤਾ ਉਨੇ ਆ
ਇਕਰ ਕਹਿਆ ਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਓ ਦਰਵੇਸ ਤਾ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਅਲੇਖ ਕੋ ਸ
ਲਾਮ ਹੋ ਪੀਰ ਕੇ ਦਰਵੇਸ ਤਾ ਸੇਖ ਟਟੀਹਰੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਕਰ ਕਹਿ ਓਸ ਕੇ ਅਜ ਤੋੜੀ ਸ
ਲਾਮ ਕਿਸੇ ਨਾ ਹੀ ਸੀ ਮੋੜਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੈ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖਬਰ ਕਰਾ ਤਾ ਉਸਨੇ
ਆਇਕੇ ਪੀਰ ਨੂ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਜਾ ਮੈ ਅਸਤਾਵਾ ਭਰਨੇ ਗੈਆ ਤਾਂ ਅਗੋ ਤੈ ਦਰਵੇਸ
ਬੈਠੇ ਹੈਸਨ ਤਾ ਮੈ ਜਾਇਕਰ ਸਲਾਮ ਪਾਇਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਸਲਾਮਾਲੇਕੋ ਹੋ ਦਰਵੇਸ
ਤਾ ਅਗੋ ਉਸ ਆਖਿਆ ਅਲੇਖ ਕੋ ਸਲਾਮ ਹੋ ਪੀਰ ਦੇ ਦਰਵੇਸ ਤਾ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਚਲਾ ਜਿਸ ਅਲੇਖ ਨੂ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਾਏ ਤਾ ਓਸ ਨੂੰ ਆਖੀਏ
ਜੋ ਤੂੰ ਅਲੇਖ ਕਿਥੋ ਡਿਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ ਟਟੀਹਰੀ ਮੁਰੀਦ ਕੋ ਲੈਕਰ ਆਇਆ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਅਵਾਜ ਕੀਤਾ। ਗੋਸਟ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥

ਤਾ ਸੇਖ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕੁਜਾ ਆਮਦਾ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਕੀਜਾ ਅ
ਦਮ। ਤਾ ਫੇਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਪੁਛਿਆ ਆਸਮਾਨ ਮਨੀ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਸ
ਮਨਸੂ ਮਾਨ। ਤਦ ਹੂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂ ਪੀਰ ਨੇ ਬਾਣੀ ਦੀ ਖੁਰਸੀਸ ਪੁਛਿਆ ਅਗਾਰਤੂ
ਰਾਹੁ ਆਲਮੇ ਪੁਰਸੀ। ਅਹਿਲ ਜਬਾਬ ਬਗੋ। ਇ ਦਰਵੇਸਾ। ਕੁਸਾਹੁ ਮੰਢ ਜਬ
ਸਾ। ਤਾ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ। ਮਨੁ ਆਖਿ ਤਾ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਏ। ਬਿਨ ਮਨ ਮੂੰਡੇ ਜੁ
ਗਤਿ ਨ ਪਾਵੈ। ਮੂੰਡਿ ਕਾ ਦਵਾਰ ਆਗੀ ਧਰੋ। ਮਨ ਮਤਿ ਤਿਆਗ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁੰਡੀਆ ਮੂੰ
ਡੀਆ ਇਹੋ ਹਇ ਸਭ ਕਲੀਨਾ। ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਪਰ ਧੇ ਗੁਰ ਥੈਨਾ। ਮੂੰਡ ਮੂੰਡਾਏ ਕੀ ਕੇਸਾ ਤੂ
ਈ। ਕੋਈ ਦਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖ ਮੂੰਡਿ ਮੂੰਡਾਈ। ਤਿਆਗ ਸਨੇਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੀਐ।

ਏਹ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਕੋਲੋਂ ਪਾਈਆਂ॥ ੧॥ [illegible] ਸਰਫ਼ ਪੁਛਿਆ॥ ਅ
ਗਰ ਤੂ ਰਾਸੁ ਆਲਮੇ ਪੁਰਸੀ॥ ਅਹਿਲ ਜਬਾਬ ਬ[illegible]ਸੁ॥ ਫਿਰ ਕਾਹੂ ਮਾਦ
ਮ ਜਬਾਸੀ॥ ਤਾ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇ ਰਹਸੀ॥ ਖ਼ੁਦੀ
ਦੇ ਪੀਮਨ ਸਬਦ ਗਾਹਨੀ॥ ਵਿਹਿ ਤਾਂ ਦਰੀਆ ਲੈ ਕਰ ਬੈਠੇ॥ ਸਹਿਜ ਬੈਸਿ ਤਾਹਾ ਸੁਕ
ਮਨ ਛੇਤੀ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਕੋ ਹੋਕਾਹਾ॥ ਪਰਖ ਖਫ਼ਨੀ ਕੀ ਦੁਬਰਾ [illegible]
ਕੂਲੇ ਸਬਦੀ ਰਹਾਈ॥ ਤ ਬਖਫ਼ਨੀ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਕੁਟੰਬ ਛੋਡ ਭਇਆ ਅ
ਕੇਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਹਿਰ ਖਫ਼ਨੀ ਭਇਆ ਸੁਹੇਲਾ॥ ੨॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਸਰਫ਼ ਪੁਛਿਆ
॥ ਅਗਰ ਤੂ ਰਾਸੁ ਆਲਮੇ ਪੁਰਸੀ॥ ਅਹਿਲ ਜਬਾਬ ਬਗੋ ਦਰ ਵੇ ਸੁ॥ ਕੁਪੀਨ ਸੁ
ਮਾ ਚ ਮ ਜਬੇ ਸੁਹਾ॥ ਤਾ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ॥ ਪੀਰ ਮਤਿ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇ ਰਹੀ
॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖਿਮਾ ਮਨਿ ਸਹਿ ਜਿਗਾਹਨੀ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਾਬੇ ਦੂਰ ਮਤਿ ਹਰੀਆ॥ ਦਸ
ਹੀ ਦੁਆਰੇ ਲੇਤਾ ਚੜ੍ਹੀਆਂ॥ ਅਠਿ ਸਾਠਿ ਹਾਟਤਾ ਕੂੰਕਿਆ॥ ਪਹਿਰ ਲੰਗੋਟੀ ਜਗ
ਨਾ ਮਰਣਾ॥ ਪਹਿਰ ਲੰਗੋਟੀ ਭਇਆ ਅਕੇਲਾ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਲੈ ਬਕਾ ਕਪੀ ਵਿਚਿ ਹਜਲਾਈ
ਲੈ ਮਤਿ ਗੁਰ ਦੀ ਰਹੀ ਛੋਟੀ॥ ਏਹ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪਹਿਰ ਬੈਠੇ ਲੰਗੋਟੀ॥ ੩॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇ
ਖ ਸਰਫ਼ ਪੁਛਿਆ॥ ਅਗਰ ਤੂ ਰਾਸੁ ਆਲਮੇ ਪੁਰਸੀ॥ ਅਹਿਲ ਜਬਾਬ ਬਗੋ ਦਰ ਵੇ
ਸਾ॥ ਪਾਉ ਪੋਸ ਤਰਕ ਸਮਾਚ ਮ ਜਬਾਸੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ॥ ਸਰ
ਬਰੀਆ ਨੂ ਅਹਿਨਿਸ ਰੀਤਾ॥ ਪਾਵਨ ਪਵਨੈ ਜਾਣਿਆ ਨਿਕੀਤੀ॥ ਧਰਨ ਤਰਵਰ ਕੀ
ਰਹਿਤ ਗਹੇ ਨੀ॥ ਕਾਟਨਿ ਖੋਦਨਿ ਮਾਨਿ ਮਹਿ ਸਹਨੀ॥ ਦਰੀਆ ਉਮੈ ਲਾ ਰੀਤ ਆਛੀ॥
ਭੁਉ ਭਾਉ ਉਹ ਕਰੈ ਸਾਛੀ॥ ਏਹ ਮਖਿਨ ਕਰਕੈ ਗਹਿ ਬੈ ਪਹਨੀ॥ ਤਾ ਉ ਪਾਉ ਪੋਸ ਸੋਹਇਬ
ਹਜਰਹਨੀ॥ ਬਿਨ ਬੁਝ ਅਚੀਨੇ ਪਾਉ ਪੋਸ ਤਿਆਗੇ॥ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਉਹ ਤੇ ਦੂਖ ਪਾਟਨ
ਲਾਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਫੇਰ ਸੇਖ ਸਰਫ਼ ਪੁਛਿਆ॥ ਅਗਰ ਤੂ ਰਾਸੁ ਆਲਮੇ ਪੁਰਸੀ॥
ਅਹਿਲ ਜਬਾਬ ਬਗੋ ਦਰ ਵੇਸੁ॥ ਸਫ਼ ਦਿਤੂ ਰਾਹ ਦੇ ਸੋ [illegible] ਲਾ ਬਿਲਾਏਸੀ॥
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾ
ਇ॥ ੴ [illegible] ਸੀ ਨੇ ਦੇ ਵਰੀ [illegible] ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥

[illegible] ਮਰੇ ਜਗਤਿ ਪੁਨਿ ਸੋ [illegible] ਸਾਦੋ॥ ਸਤ
[illegible] ॥ ੧॥ ਤੇਰਸ
[illegible] ਦਰਵੇਜਾ॥ ਸਦੀ [illegible] ਸਾਬਦੀ
ਰਸਨਾ [illegible] ਬਰਾਬਰ ਦੇ [illegible] ਪਛਨੇ॥

॥ਅਗੁਸਤਿ ਸਭ ਸ [illegible] ਨਹੀ ਸਾਨੇ ਜੋਗੀ ਜਿ
ਗਿਆਨ ਸਿਧ ਕਹਾਵੈ ਲੇਹੂ [illegible] ਪੂਰਿ ਕਰਾਏ ਤਉ
ਦਰਵੇਸ ਕਹਾਵੈ। ਗਗਨਿ ਮੰਡਲ ਆਸਨ ਬੈਠਨ ਅਨਹਦ ਸਬ
ਦ ਵਜਾਵੈ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨ ਪਾਵੈ। ੪॥

[illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਵਾਹ ਵਾਹ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਸ ਹੀ [illegible]
[illegible] ਹੀ ਕਿ [illegible] ਉਨ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤੇ ਤਾ ਆਇ ਦਸਤ [illegible] ਅ
ਤੇ [illegible] ਤਾ [illegible] ਤੇ ਡੇਰੇ ਕਉ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ
ਤੇ ਮੈ [illegible] ਅਸੀ ਦਿਲੀ ਦੇ ਤਰਫ ਨੂੰ ਗਏ ਹੈ ਰਹੇ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀ ਆਗੇ ਦਿਲੀ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨਾਲ।

॥ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦਿਲੀ ਜਾਇ ਵੜੇ। ਤਾ ਦਿਲੀ ਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਬ੍ਰਾਹਮ ਬੇਗ ਥਾ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਮਹਾਵਤ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਪਰ ਉਨਾ ਮਹਾਵਤਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਟਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨਾ ਮਹਾਵਤਾ ਦਾ ਇਕ ਹਾਥੀ ਮਰਿਆ ਸੋ ਉਸ ਮਹਾਵਤ ਦਾ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਪਿਟਦਾ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਸਾਨ ਸਾਰਾ ਕੁਟੰਬ ਵੀ ਰਿਆ ਕਲਪਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਰੋਂਦੇ ਹੋ। ਤਾ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਾਥੀ ਮਰਿਆ ਹੈ ਜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਾਥੀ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਨ ਮਹਾਵਤਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਾਥੀ ਪਾਤਸਾਹਿ ਦਾ ਹੈ ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਭਾਈ ਜੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਰੋਂਦੇ ਹੋ ਤਾ ਫੇਰ ਉਸ ਮਹਾਵਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਸ ਹਾਥੀ ਦਾ ਸੋ ਤੁਸੀ ਨਾ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਥੀਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਰੋਟਰ ਮੇਰਾ ਪਲਦਾ ਸੀ ਜੀ ਤਾ ਉਸ ਮਹਾਵਤ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਦੀ ਮਿਹਰ ਬਾਨੀ ਹੋਈ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੇ ਹਾਥੀ ਜੀਵੇ ਤਾ ਫੇਰ ਦੇਵੇਗੇ ਤਾਂ ਉਨ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਰੇ ਕਿਥੇ ਜੀਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਸ ਦੇ ਮੂਹ ਉਪਰ ਹਥ ਫੇਰਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿਕੇ ਤਾ ਉਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਹਥ ਫੇਰਿਆ ਤਾ ਹਾਥੀ ਉਠ ਖੜੋ ਤਿਆ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ। ਤਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਦਿਲੀ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਪਾਸ ਦਲਿ ਜਾਇ ਪਹੁਚੀ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮ ਬੇਗ ਪਾਤਸਾਹ ਉਸ ਹਾਥੀ ਉਪਰ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਨੂੰ ਆਇਆ। ਆਇ ਬੈਠਾ ਤੇ ਆਖਿਉਸ ਜੀ ਏਹੁ ਹਾਥੀ ਤੁਸਾਂ ਜੀਵਾਇਆ ਹੈ। ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਾਰਨੇ ਤੇ ਜੀਵਾਉਨ ਵਾਲਾ ਓ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਜਿਸਨੂੰ ਮਤ ਫਿਰ ਸਨਾਕਿ [illegible]
ਤੇ [illegible] ਕਾਤ ਫੇਲੇ ਫਕੀਰ ਦੇ ਮਥੇ ਕਰ [illegible]
ਹੋ ਅੰਧੇਰ [illegible] ਖੁਦਾਇ ਰਹਮ ਕਰੇਂਦਾ ਹੋ। ਦਜਰਤ ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਤ
ਫੇਰ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਆਖਿਆ [illegible] ਆਇ ਦਿਖਾਲ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ
ਬੋਲਿਆ। ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਜੀਵਾਲੇ ਜੋਈ ਨਾਨਕ ਏਕਾ ਸੋਇ [illegible] ਕੋਈ। ਤਾਂ
ਇਤਨੇ ਆਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭੀ ਮਰ ਗਇਆ। ਬਹੁੜ ਫੇਰ ਬਾਦਿਸਾਹ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੁ
ਲਦੇਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹਜ਼ਰਤ ਸਲਾਮਤ ਲੋਹਾ ਤਪਾਇਆ ਹਾਲ ਵਿਚ ਲਾਲ
ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਰਤੀ ਹਥ ਉਪਰ ਟਿਕਦਾ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਠੰਢਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਰਖੀ
ਐ ਤਾਂ ਦੁਖ ਪਹੁਚਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੈਸੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਭਜਨ ਦੇ ਤਾਇ ਨਾਲ ਫਕੀਰ ਭੀ ਖੁਦਾਇ ਲਾਲ
ਲਕੀ ਤੈਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮਾਰੀ ਉਹ ਉਠਾਇ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨਿ। ਪਰ ਉਨ ਦੀ ਮਾਰੀ ਖੁਦ
ਇ ਥੋ ਉਠਾਲੇ ਰਹੀ। ਤਬ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਮਝ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤੇ ਆਖਨ ਲ
ਗਾ ਖੁਦਾਇ ਵਿਚ ਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਆਖਿਓਸ ਜੀ ਕੁਛ ਕਬੂਲ ਕਰੋ।
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖ ਖੁਦਾਇ ਦੀ
ਬੇਆ ਬੇਪਰਵਾਹੀ॥ ਅਸਾ ਤਲਬ ਦੀਦਾਰ ਦੀ ਹੋਰ ਆਤ ਲਬ ਨ ਕਾਈ॥ ॥ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਜੇ ਭਲਾ ਕੀਤੋ ਤਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿ
ਚ ਆਵੈ ਨਾਹੀਂ। ਫਕੀਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨੀ। ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਝ ਕਰਿ ਸਲਾਮ
ਕੀਤੀ ਤੇ ਸਲਾਮ ਕਰਕੇ ਉਠ ਗਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੀ ਉਥੋਂ ਰਮਦੇ ਰਹੇ
॥ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਇਹ ਪ੍ਰਥਮ ਉਦਾਸੀ ਉਤ੍ਰ ਖੰਡ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ

ਅਥ ਜਾਬ ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਹੋਣੀ॥

ਜਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੈਲਾਸ ਅਤੇ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਇਕ ਸਜਗਾ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ। ਤਾਂ ਓਥੇ
ਗੋਰਖਨਾਥ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਆਇ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਅਗੋਂ ਕਿਹਾ ਆਦੇਸ ਓਅੰਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸ ਆਉ ਸਿਧੋ ਨਾਲ ਬੈਠਿਏ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਪੁ
ਛਿਆ ਕੌਨ ਜੋਤ ਹੈ ਜੈਸ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਰ ਪਰ ਹੈ ਕੌਨ ਸਿਫਤ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਹੈ ਕਿਸ ਦਰਗਾਹ
ਕਿਸ ਕੇ ਘਰ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੈ [illegible] ਸੰਖ ਵਜਦਾ ਹੈ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਬਾਹਰ [illegible]
[illegible] ਕਿਸੇ ਕੋ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ
ਹਿਆ॥ [illegible] ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ [illegible] ਸਭ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ [illegible]
[illegible] ਹੈ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ [illegible] ਅਪਾਰ ਹੈ ਅਗਾਧ ਹੈ [illegible] ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋਗੀ ਜੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਪਨ ਬਿਨ ਨਿਆ [illegible]
[illegible] ਜਾਇਆ ਹੈ ਸੁਣੋ ਸਿਧ [illegible]
ਬਾਨ੍ਹੈ ਪਰ [illegible] ਸੰਸਾਰ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤਉ ਕਾਲ ਨਹੀ ਖਾਂਦਾ ਭਰਥਰੀ ਕਹਿਆ ਕਿ
ਜੋ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦੂਖ ਦਾ ਦੂਰ ਮਤਿ ਕੈਸੇ ਜਾਂਦੇ ਦੁਨੀਆ ਭੁਸਤਰ ਹੈ ਸੋ ਤਰੀਏ ਜੀਵਤ ਕਿਵ
ਮਰੈ ਕਿਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਹੋਇ॥ ਗੁਰੂ [illegible] ਗੁਰਮੁਖਾ ਨਾਲ ਮਿਲ
ਕੇ ਖੋਜੇ ਤਉ ਰਾਹ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜ ਸੁਖ ਸਾਥ ਜਗਤ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਗਾਵੈ ਤਉ ਕੇ ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ ਦੁ
ਰਮਤ ਤਸ੍ਰਵਣਤੀ ਹੈ॥ ਆਖਿਆ ਮਮਤਾ ਛਡੇ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਗਤਿ ਮਤਿ ਮੁਕਤਿ
ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਉ ਦੁਸਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਤਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਬਦ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਫੇਰ
ਨਹੀ ਮਰਦੇ ਤਿਨ ਨੂੰ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਚੀ ਦੀਖਿਆ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਚਨਾਮ
ਸੇਵਾਂ ਸਚ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਵਾਦੀ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਤਤ ਕਉ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ
ਬਦ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁਰਤੀ ਨਾਮ ਧੁਨ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਛੇ ਗਇਆ ਭੇਦ
ਹੈ ਅਖੰਡ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਿਧ ਕੇ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਭਰਥਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਕ ਸਿਰਨ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਗੋਸਟ ਹੋਈ॥ ਜਪੁਜੀ ਤੇ ਰਤਨਮਾਲ ਕੀ ਸਭ ਬਾਣੀ
ਬਿਲਾਸ ਹੋਏ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਛ ਅਛਾ ਨਹੀ [illegible] ਨਾਮ ਜਪਣੇ ਕਾ ਬੜੇ ਮਹਾਤਮ
ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ [illegible] ਮੇਲਾ ਹੈ ਅੰਚਲ ਦਾ ਸ਼ਿਹਾਸੇਂ
ਕੈਂਦ ਸੈ ਕੋਸ ਤੇ ਭਸੁਰ ਕੋਸ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲੇ ਹੈ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਚਲੋ ਨਾਥ ਜੀ ਤੁਸਾ ਉਡ ਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਸਾ ਤੁਰ ਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਹਮ ਅਨੁਖ ਹੂਏ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਬ ਕਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕਰ
ਤਾਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਇਗੀ ਸੋਈ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਮ ਚਲੋ ਹਮ ਆਇ ਮਿਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਿ
ਧਾ ਉਥੋਂ ਉਡ ਕੀ ਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਧ ਤਾਂ ਗਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੋਂ [illegible]
ਨੀ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ [illegible] ਮਰਦਾਨਾ ਘਰ ਚਿਤ ਆਇਆ ਹਈ ਤੋ ਏਥੋਂ
ਜਮਦੀਪ ਹੈ [illegible] ਸਤਰ ਕਿਧਕ [illegible] ਲੋਕਾਂ ਖਤ੍ਰੀ ਧਨ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ [illegible]
ਨੂੰ [illegible] ਮੀਤੁ ਏਥੋਂ ਅੰਤ ਧਿਆਨ ਹੋਏ ਜਾਂ ਤਸ
[illegible] ਮਲਦੇ ਥਿਰ ਛਡੇ ਹੋ [illegible]
[illegible] ਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆ
ਦੇਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਦੇਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਦ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਦੇਸ ਕਹੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਸਿਧ ਕਹਿਆ ਨ [illegible] ਪਾਸੀ [illegible]
ਕਰਦੇ ਹੈ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮਾਰਾ ਇਸ ਜਾਇ ਏਕ [illegible] ਤੁਸੇ [illegible]
ਗਨਿ ਸਤਾਰੌ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਉਸਤਾਦ ਸਾਡਾ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ਹੈ ਜੋ ਆਦਿ ਅੰਤ ਬਚਨਾ ਦਾ ਸੂਰ
ਪੂਰਾ ਹੈ ਉਸ ਉਸਤਾਦ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਐਸੇ ਪਰ ਲਾਏ ਹੈਨ ਜੋ ਜਿਨਾ ਖੰਭਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ
ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲੇ ਪਹਿਲਾ ਆਇ [illegible] ਨਾਲ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ
ਸਭ ਲੋਕ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਅਸਤਾਨੇ [illegible] ਹੋਇਆ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਸੀ ਕੀਤਾ
ਹੋਸੀ ਤਾ ਫੇਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਮੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੋ ਚਲੇ ਤਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇ
ਵੜੇ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਬੇ ਮਿਲੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਧੰਨ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਹੈਨ ਜੋ ਭਾਈ
ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਅ
ਤੇ ਮੇਰਾ ਪਹੁਚਨਾ ਕੁਛ ਕਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ
ਹੁਕਮ ਦੇਇ ਅਰੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸਾ ਸਾਥੋ ਮੋਹ ਕਿਉਂ ਉਠਾਇਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਭੀ ਆਇ ਮਿਲੇ ਨਾਲੇ ਜਰਾਮ ਜੀ ਵੀ ਮਿਲੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ
ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਨਾਲੇ ਬੇਬੇ ਪਾਸੋ ਖੁਸੀ ਮੰਗੀ ਤੇ ਓਥੋ ਰਮਦੇ ਭਏ॥ ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਪਾਲੀ ਦੇ ਲੜਕੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਇਕ ਚਰਿ
ਆਦਾ ਖੇਤ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ
ਤਾ ਅਗੋ ਓਹ ਰਖ ਬੈਠੇ ਹੋਲਾ ਬਾਲ
ਵਾਲਾ ਸੀ ਤਾ ਅਰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਚਲੋ ਤਾ ਅਸੀ ਭੁਖੇ ਹਾਂ ਇਕ
ਏ ਮੰਗਾ ਲਿਆ ਦੀ ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਕਾਂ ਇਕ ਤ੍ਰਿਣ ਬੈਠ ਵਿਚ ਜਾਇ
ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਲ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਗੋ ਮਖਾਣੀ [illegible]
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖੀਆਂ ਤੇ ਹੋਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਦਿਤੀਆਂ
ਫੇਰ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕੇ ਮੈ ਇਨਾ ਸੰਤਾ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ [illegible]

ਜਿਪ੍ਰਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ [illegible] ਓਹੁ ਵੀ ਖਬਰ ਰਖੇ ਓਹ ਲੜਕਾ ਆਪਣੇ ਪਾਸੋਂ [illegible]
ਗਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਚਲਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕੇਹ
ਇਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ [illegible] ਮਹਿ ਪਾਉਣ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਲੈਣ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਬਾਲਕ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਤੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ [illegible] ਸਬਦ ਤੇਰਾ ਲੈ
[illegible] ਉ ਤੇਰਾ ਪਕਵਾਨਾ [illegible] ਸੁਣ ਤਾਂ ॥
੧ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਲਕ ਵੇ ਏਹ [illegible] ਸਾਡੇ ਹੇਠ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਹੈ
ਹਲੇਫ ਨਿਹਾਲੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਤੂੰ ਬੜੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਭਾਉ ਪ੍ਰੇਮ
ਉਪਜਿਆ ਹੈ ਕੁਛ ਲਿਆਇਕੇ ਖੁਲਾਵਾਂ ਸੋਈ ਸਾਨੂੰ ਪਕਵਾਨ ਦਿਤਾ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਬ
ਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਾਂ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉ
ਸ ਆਸ ਪਾਸੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਜਾਂ ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਚਿਰ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕਾਲ ਕਰ
ਗਇਆ ਥਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਥੀ ਹੋਰ ਉਸ ਦੇ ਬੰਸ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਥਾ ॥
ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਜਾ ਦੇ ਵਜੀਰਾਂ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਏਹ ਰਾਜ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵੀਏ ਜੇ ਏਹ ਰਾਜ ਅਸੀ ਕ
ਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਮਕਹਰਾਮ ਹੋਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿੰਧ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ ਇਕ ਵਜੀਰ ਨੇ ਏਹ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਹੈ ਨਾਮਾਲੂਮ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਏਹ ਤਜ
ਵੀਜ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਪਹਿਲੇ ਸਵੇਰੇ ਦਰਵਾਜੇ ਦੇ ਮਾਹਿਆਨ ਲਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ
ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨ ਨੂੰ ਸਦਕੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਸਵੇਰੇ ਦਰਵਾਜਾ ਆਣ ਖੁਲ
ਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਵਣਾ ਤਾਂ ਉਨ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਤਿਨ ਦਰਵਾਜੇ ਮਾਰ ਦਿਤੇ ਤੇ
ਚਉਥਾ ਦਰਵਾਜਾ ਖੁਲਾ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਖੇ ਬਾਲਕ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਲਾ ਭੁੰਨ ਕੇ ਰਖ
ਛਡੀਆਂ ਸਾਨ ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਵਡੇ ਵੇਲੇ ਹੋਲਾ ਲੈਕੇ ਓਹ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਤੇ ਆਇਕਰ ਦ
ਰਵਾਜੇ ਵਿਚ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਰਵਾਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਜੀਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਵਜੀ
ਰ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਲੜਕਿਆ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਦਾਦਾ
ਦ ਪੁਰਹਾਂ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਕੇ ਆ ਉਸ ਰਹੇ
ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਕਰ ਤਖਤ ਉਪਰ ਬੈਠਾਇ ਦਿਤਾ ਸਭ ਸਾ
ਰੇ ਉਸ ਦੀ ਮਸਲਾਮੀ ਆਖੀਆਂ ਤੇ ਲਗਾ ਰਾਜ ਕਰਨ ਪ੍ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਕਈ ਬਰਸ
ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਓਹ ਕਾਲ ਵਸ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਲੜਕਾ ਪਾਲਤਾ ਨਾਮ ਇਕ [illegible]
ਭਈ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰਖੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਜ
ਸਿਧ ਹੋਵਨਗੇ ਤੇ ਘਾਲ ਉਸ ਦੀ ਕਬੂਲ ਪੈਸੀ ॥ ਬੋਲ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਣਸਾਰੇ [illegible]
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਦੇ ਕੂਦੇ ਅਗੇ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਬਪਾਰੀ [illegible] ਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਬੈਪਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕੀ ਚੀਜ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਬਪਾਰੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲੂਣ ਤੇ ਵਟੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਬੁਚਕ
ਖੋਲ ਕੇ ਦਿਖਾਇ ਤਾ ਉਸ ਬੈਪਾਰੀ ਨੇ ਬੁਚਕਾ ਖੋਲ ਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਬਪਾਰੀ ਨੇ ਬੁਚਕ ਖੋਲਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਏਹ ਕਿਆ ਚੀਜ ਹੈ ਉਸ ਬੈਪਾਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਵਟੇ ਹੈਨ ਲੂਣ ਤੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹੈ
ਨ ਇਕ ਪੰਜਸੇਰੀ ਦੂਸਰੀ ਦੁਸੇਰੀ ਤੀਸਰਾ ਸੇਰ ਚਉਥਾ ਅਧਸੇਰ ਪੰਜਵਾ ਪਾਉ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਾਉ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਕਹਿਨ ਤੂੰ ਪਾਉ ਹੈ ਜਿਨ ਪਾਉ ਕਹਾਇਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੈ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਏਹ ਅਧਪਾਉ
ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਸਰਸਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਰਸਾਹੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਛੋਟੀ
ਕਹਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤਾਣ ਹੁੰਦਿਆ ਹੋਇ ਨਿਤਾਣਾ ਮਾਣ ਹੁੰਦਿ
ਆ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣਾ ਛੋਟੀ ਜੋ ਵਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਛੋਟਾ ਆਖਣਾ ਵਡ ਬਡੇ ਪਰ ਜੋ
ਕੋਈ ਬਡਾ ਭੁਗਤ ਵਾਲਾ ਹੋਇ ਕੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਧੰਨ ਜੋ ਹੈ ਨਿਰਅ
ਭਿਮਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਏਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰ
ਨ ਹੋਇਆ ਉਸ ਬਪਾਰੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚ
ਰਨ ਕੇ ਪਸਾਦਿ ਉਸ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕ
ਰਣੀ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਤੇਰੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬੈਪਾਰੀ ਗੁ
ਰਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿ ਕੇ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿਆ ਅੰਤ ਕੋ ਤਿਸ ਦੀ ਸਦਗ
ਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਕੋ ਗਇਆ॥ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨਾਲ ਨਾਮ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ॥

ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕੂ ਨਗਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਓਥੇ ਰਾਤ ਰਹਿਣੇ ਨੂੰ ਬੈ
ਠੀਨ ਦੇਵੇ ਸਗਾ ਉਸ ਬਸਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਸਭ ਨਿਗੁਰੇ ਹੈਸਨ ਗੁਰ ਪੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ
ਸਨ ਤੇ ਉਸੇ ਗਿਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਮੀਰਾਸੀ ਤੇ ਬੜਾ ਧਨੀ ਸਾ ਤੇ ਉਹ ਪਰਪਾ
ਰਿਹਾਰ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਉਸ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ ਉਸ
ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦਿਆ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਸੰਸਾਰ [illegible] ਆਵ
ਣ ਲਗਾ ਅਗੇ ਪਰਲੋਕ ਦਾ ਭੈ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਪਜਿਆ ਉਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸਨੇ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਸੇ [illegible] ਤਿਸ ਦਾ ਜਸ ਦੇਖ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁ[illegible]ਆ ਕਿ ਉਹ ਤਾਈਂ ਕਿ
ਤਾ ਉਸ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਹੁਣ ਕੂੜ ਨਜਰੀ ਆਂਵਦਾ
ਹੈ ਤੇ ਪਰਲੋਕ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੈ ਹੋਵੇਗਾ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਿ
ਤਨੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿ
ਖਾ ਏਹ ਮਾਇਆ ਸੀ ਕ[illegible] ਇਸ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅ
ਸੀ ਜਾਮਨ ਰਹੇ ਸਭ ਬਾਤ ਤੇਰੀ ਸ[illegible] ਤਾਂ ਕਰਾਂਗੇ ਉਸ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ਪੁੰਨ
ਕਰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਨਿਰਾਲਾ ਹੋਇ ਬੈਠ ਸਭ ਨੂੰ ਜਬਾਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕਹਿਣੇ
ਲਗੀ ਕਿ ਹੁਣ ਸੀ ਮੇਰੇ ਨਾਂ ਮੈ ਪੁਛਦਾ ਏਹ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਨਬੰਧੀ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੋ ਕਿਰਤ ਕਰ ਕੇ ਲਿਆਵੇ ਸੋ ਵੰਡ ਕੇ ਖਾਇਆ ਕਰੀ
ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖਣੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਿਖਣੀ ਕੋ ਸਿੱਖ ਕਰਕੇ ਵਿਦ
ਆ ਹੋਇ ਗਏ ਜਦ ਕਿਤਨੇਕ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਸਿਖ ਦੇ ਸਨਬੰਧੀ ਸਭ ਚਲ ਗਏ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਸਿਖਣੀ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸਭ ਬੰਧਨ ਉਸ ਦੇ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਫੇਰ ਓਹ ਸਿਖਣਿ
ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਹੋ ਕਰ ਮਜੂਰੀ ਕਰਾਂਵਦੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਕਿਰਤ ਮਜੂਰੀ ਕਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ
ਏਹ ਬਾਤ ਕਰ ਲਏ ਸੋ ਭਾਈ ਮੈ ਜਾਵਦ ਕੈ ਲਾਵਾਂਗਾ ਭਾਵੇਂ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਮਜੂਰੀ ਕਰਵਾ ਲੈ
ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਕਰਵਾ ਲੈਹੁ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹੋਰ ਇਕ ਇਕਰਾਰ ਕਰੇ ਜੋ ਭਾਈ ਇਕ ਘ
ੜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਨਾਮ ਏਹ ਸੁਣਾਇਆ ਕਰ
ਅਤੇ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣਿਆ ਕਰ ਓਹ ਸਿਖਣੀ ਏਹੁ ਕੰਮ ਕਰੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿ
ਅਗਲੇ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਮਜੂਰੀ ਕਰ ਕੇ ਚਾਰ ਟ
ਕੇ ਲੈ ਆਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਵੰਡ ਕੇ ਖਾਇਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਨ ਰਖੇ ਇਸੇ ਤਰਾਂ
ਉਸ ਦਾ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਗਿਰਾਉਂ ਵਿਚ ਓਹੁ ਸਿਖਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਉਸ ਨਗਰ
ਦਾ ਇਕ ਸਾਹੂਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਦਾਣਾ ਸਭ ਆਪਣੇ ਲੈਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪ
ਰਿ ਸਾਹੀ [illegible] ਦੇਣਾ ਏਸ ਤਰਾਂ ਕਰਿਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਕ
ਬਰਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਫਸਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ ਸਾਹ [illegible]
ਨਗਰ [illegible] ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰੋਂ ਇਕ ਚਿੱਠੀ ਆਈ ਉਸ ਚਿਠੀ ਵਿਚ ਏਹੁ ਲਿਖਿਆ
ਸੀ ਜੋ ਸਾਹ ਜੀ [illegible] ਕੁਸਾਤ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਆਉ [illegible]
ਰ ਪੀੜ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ [illegible] ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੀ ਮਜਬੂਰਤ ਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ [illegible]
ਘਰ ਘਰ ਨੂੰ ਤੂੰ ਆਉ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਉਸ ਪਿੰਡ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇਹ ਵਿਚੋਂ [illegible] ਦਾਇਕੇ ਅਖਿਆ ਪੰਚੀ ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਸਾਹਿਜ [illegible]
ਰਨੂੰ [illegible] ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਕ ਆਦਮੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਘਰ [illegible]
ਹਜ਼ਾਰ ਮੋਹਰ ਕਰਕੇ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਅਗੋ ਚੌਧਰੀ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੋ ਸਾਹ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਘਰ ਇ
ਥੇ ਚਉਦਾਂ ਕੋਹਾਂ ਉਪਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਚੋਰ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੇਲਾ ਹੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਆਪ
ਣੀ ਜਾਨ ਨਹੀ ਲੋੜੀਦੀ ਤੁਸੀ ਇਸ ਵ[illegible] ਤਾਂ ਮੈ ਕੋਈ
ਆਦਮੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਪਰ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ [illegible] ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਬੜੀ ਤੰਗੀ
ਦਈਆ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਮੈ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੌਧਰੀ ਨੇ [illegible] ਕੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨਹੀ ਰਹਿਦਾ ਤਾਂ ਪੰ
ਚਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਠਹਿਰੋ ਮੈ ਤੁ[illegible] ਆਦਮੀ ਦੇਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਹੂਕ
ਰ ਓਥੇ ਖੜੋ ਗਿਆ ਤੇ ਓਹ ਚਉਧਰੀ ਓਸ ਸਿਖ [illegible] ਜੂਰ ਦਾ ਲਗਾਇਆ ਤੇ ਉਸ ਮਜੂਰ
ਸਿਖ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਮਜੂਰੀ ਕਰਨੀ ਹਈ ਤਾਂ ਚਲ ਤੈਨੂੰ ਕਾਰ ਦਸੀਏ
ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਉਠ ਖੜੋਤਾ [illegible] ਨਾਲ ਚਉਧਰੀ ਦੇ ਚਲਿਆ ਤੇ ਸ
ਹਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਇਆ ਤੇ ਚਉਧਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ [illegible] ਸਾਹ ਜੀ ਏਹੁ ਮਜੂਰ ਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ
ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਘਰ [illegible] ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ [illegible] ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਬੁਚਕਾ ਚੁਕ ਲੈ ਤਾਂ
ਸਿਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਮੁਜਬ ਕਹਿਆ [illegible] ਮੈ ਚਾਰ ਟਕੇ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਚਾਰ ਟਕੇ ਹੀ ਲੈ [illegible] ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਓਥੋਂ ਤੁਰ ਪਏ ਤਾਂ
ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੋ ਕੋਹਾਂ ਉਪਰ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ [illegible] ਆਇਆ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿ
ਚ ਕਹਿਓਸੁ ਕੇ ਧ੍ਰਿਗ ਹੈ ਮੇਰੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਜਿਸ ਪੇਟ ਦੇ ਧੰਧੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਭੁ
ਲਾਇਆ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ
ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਬੁਚਕਾ ਚੁਕ ਲੈ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਓਂ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਦਿਲਗੀਰ ਕਿ
ਓਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਪਹੁਚਾਇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ [illegible] ਟਕਾ ਦੇਕੇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ
ਚਲ ਤਾਂ ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਮੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਨਹੀ ਪਰ ਇਕ ਸੋਰਤੀ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਮੈ ਚਲਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਗਲ ਸੁਣਾਇ ਜੇ ਕਰ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀ ਆਉਂਦੀ
ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਲਗਾ ਸੁਣਨ ਤੇ ਓਹ ਸਿਖ ਲਗਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤਾਂ ਸੀ ਕਰਤਾਰ [illegible]
ਦਲਗਾ ਕਹਣ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਦੇ ਓਹ ਦੋਵੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਆ
ਪਣੇ ਬੁਚਕੇ ਨੂੰ ਸਾਂਭਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਸਨ [illegible]
ਤਾਂ ਕਹਿਓਸੁ ਸਿਖ ਨੂੰ ਮੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਦਿਤਾ ਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਆਪਨੀ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਸੁਤਾ ਜਾਏ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਵੇਰੇਹੋਈਤਾਂਸੁਤੇਉਠੇਤਾਂਸਿਖਨੇਉਸਸਾਹੂਕਾਰਨੂੰਰਾਮਰਾਮਕਹਿਕੇ[illegible]ਤਾਂ
ਉਸਸਾਹੂਕਾਰਨੇਆਖਿਆਭਾਈਸਿਖਾਤੂੰਮੇਰੇਨਾਲਰਾਤਨੂੰਆਇਆਹੈਂਚੰਗਾਕੋਈਪੈਂਡਾਤੇ
ਤੂੰਪ੍ਰਸਾਦਤਿਆਰਹੁੰਦਾਹੈਤਾਂਛਕਕਰਜਾਵੀਂਤਾਂਸਿਖਨੇਕਹਿਆਭਲਾਸਾਹਜੀਤਾਂਪ੍ਰਸਾਦ
ਤਿਆਰਹੋਇਆਤਾਂਉਸਸਿਖਨੂੰਪ੍ਰਸਾਦਛ[illegible]ਤੇਸਾਹੂਕਾਰਨੇਆਪਣੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਆਖਿ
ਆਕੇਏਸਨੂੰਚਾਰਟਕੇਲਿਆਈਂ[illegible]ਚਾਰਟਕੇਆਣਦਿਤੇਲੈਕਰਟਕੇਸਿ
ਖਉਠਚਲਿਆਜਾਂਥੋੜੀਦੂਰਗਇਆਤਾਂਸਿਖਨੂੰ[illegible]ਦਆਇਆਤੇਮੁੜਆਇਆਤੇਅ
ਇਕੇਆਖਣਲਗਾਸਾਹਜੀਮੇਰੀਇਕਬਾਤਸੁਣਲਉਪਰਮੰਨਿਆਰਾਹੋਇਕਰਤਾਂਓਹ
ਸਾਹੂਕਾਰਮੰਨਿਆਰਾਹੋਇਬੈਠਤਾਂਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਸਾਹਜੀਤੇਰੀਉਮਰਕਿਤਨੇਕ
ਬਰਸਾਂਦੀਹੈਤਾਂਉਸਸਾਹੂਕਾਰਨੇਕਹਿਆਭਾਈਮੇਰੀਉਮਰਸੱਠਬਰਸਾਂਦੀਹਈ
ਤਾਂਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਸਾਹਜੀਤੂੰਆਖਦਾਹੈਂਜੋਮੇਰੀਸੱਠਬਰਸਾਂਦੀਉਮਰਹੈਅ
ਤੇਉਸਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਦੇਘਰਵਿਚਤਾਂਤੇਰੀਸਭਤੇਰੀਹਾਜਰੀਹੈਪਰਵਿਚੋਂਤਾਂਚਾਰਘੜੀਆਂਦੀ
ਕਬੂਲਨਹੀਪਈਆਂਹੈਨਪਰਸਾਹਜੀਇਕਗਲਮੇਰੀਹੋਰਸੁਣਸਾਹਜੀਤੇਰੀਉਮ
ਰਾਸਭਹੋਚੁਕੀਹੈਅਜਤੋਂਸਤਾਂਦਿਨਾਂਨੂੰਤੂੰਕਾਲਵਸਹੋਜਾਣਾਹੈਪਰਇਕਕੰਮਕਰੀਂ
ਜਦਤੈਨੂੰਧਰਮਰਾਜਦੇਪਾਸਲੈਜਾਵਣਗੇਤਾਂਧਰਮਰਾਜਕਹੇਗਾਏਨੂੰਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂਪਾ
ਸਲੈਜਾਓਤਾਂਫੇਰਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂਪਾਸਲੈਜਾਵਣਗੇਤਾਂਓਹਵੇਖਕੇਆਖਣਗੇਇਸਪਾ
ਪੀਦੀਕੀਅਰਜਕਰੀਏਇਸਨੇਸਾਰੀਉਮਰਵਿਚਦੇਂਪੀਗਦਾਏਵਡੀਹੈਪਰਇਸਨੇਇ
ਕਸਿਖਦੇਨਾਲਚਾਰਘੜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਉਸਤਤਕਰੀਹੈਉਸਕੀਇਵਜਇਸਕੋਸੁਵ
ਰਗਭੁਗਾਦੇਓਤਾਂਤੂੰਤੈਨੂੰਧਰਮਰਾਜਕਹੇਗਾਇਸਦਾਫਲਪਹਿਲਾਂਲੈਣਾਹੈਕਿਪਿਛੋਤਾਂਤੂੰ
ਕਹੀਂਜੀਮੈਨੂੰਚਾਰਘੜੀਆਂਸਚਖੰਡਵਿਚਸੰਤਾਂਦਾਦਰਸਨਕਰਵਾਲਦੇਜਾਂਧਰਮਰਾਜ
ਕਹੇਗਾਏਸਨੂੰਸਚਖੰਡਸੰਤਾਂਦਾਦਰਸਨਕਰਾਲਿਆਓਤਾਂਤੂੰਓਥੇਜਾਵੇਂਗਾਤੇਅਸਰ
ਤਦੇਨਾਮਦਾਫਲਤੈਨੂੰਮਿਲੇਗਾਏਹਬਾਤਸਭਕਹਿਕਰਸਿਖਓਥੋਂਚਲਿਦਾਰਿਆ
ਤੇਸਾਹੂਕਾਰਨੂੰਆਪਣੀਮੌਤਦਾਭਉਆਣਦਿਆਪਿਆਤਾਂਉਸਸਾਹੂਕਾਰਨੇਆਪਣੇ
ਸਰਬੰਧੀਆਂਨੂੰਸਦਕੇਸਭਵਿਹਾਰਸਉਂਪਦਿਤਾਤੇਆਖਿਓਸਜੋਮੈਂਅਠਾਂਦਿਨਾਂਨੂੰਚਲ
ਰਹਿਆਤਾਂਤੁਸੀਂਮੇਰੇਤੇਮੈਂਤੁਸਾਂਡਾਤੇਜੇਮੈਂਚਲਾਗਿਆਤਾਂਤੁਸੀਂਜਿਵੇਂਨਾਮੈਂਪੁਵਣਾਤੇਨ
ਤੁਸੀਂਮੇਰੇਏਹਬਾਤਕਹਿਕਰਸਾਹੂਕਾਰਇਕੰਤਹੋਇਬੈਠਲਗਾਕਰਣਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮ
ਸਾਹਣਸਦਪ੍ਰੇਮਕਰਦੇਨੂੰਸਤਵਾਂਦਿਨਆਇਪਹੁੰਚਾਤਾਂਸਤਵੇਂਦਿਨਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇ
ਸਾਹੂਕਾਰਦਾਚਲਾਣਾਹੋਇਆਤੇਜਮਦੂਤਲੈਣਆਏਪਰਬੜਾਭੈਆਨਕਰੂਪਦਿਖਾ

Namdhari Elibrary   NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਕੁਟਦੇ ਘਸੀਟਦੇ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ [illegible]
ਇਕ ਜੋ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜਾਧੀਰਾਜ ਏਹ ਫਲਾਣਾ ਸਾਹ [illegible] ਤਾਂ ਧ
ਰਮਰਾਜ ਨੇ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਆ ਕੇ ਇਸ ਕੋ ਚਿੱਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਓ ਜਦ ਉਸ ਨੂੰ ਓ
ਹ ਦੂਤ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਤੋ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਢ ਕੇ ਦੇਖਿਆ
ਤੇ ਪੁੰਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇ ਪਾਪ ਹੀ ਪਾਪ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਸ ਪਾਪੀ ਕਉ ਰਾਜੇ ਕੇ
ਪਾਸ ਲੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ
ਜੀ ਇਸ ਪਾਪੀ ਕਾ ਹਮ ਕਿਆ ਹਸਾਬ ਦਸੇ ਇਸ ਕੀ ਤੋ ਇਕ ਘੜੀ ਵਿਚ ਦੇ ਘੜੀਆਂ
ਸਰ ਹੈਨ ਹੋਰ ਸਭ ਉਮਰ ਗੈਰ ਹਾਜਰੀ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਏਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਿਖ ਦਾ ਏਸ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਏਸ ਪਾਸੋ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਆਪ ਜੋ ਸਮਝ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਖ ਭੁਗਾਓ
ਨਹੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਇਸ ਦੀ ਐਵੇ ਗਈ ਹੈ ਕੋਈ ਅਛਾ ਕਾਮ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ
ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮਾਫੀ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹ ਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬ
ਰ ਵਿਚ ਇਕ ਤਿਲ ਭਰ ਭੀ ਘਾਲ ਕੀਤੀ ਥਾਇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮੈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਇਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਇਕ ਘੜੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਚਾਰ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ
ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹ ਨੂੰ ਜਮਦੂਤਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਐਸਾ ਨਾਲੈਕ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀ ਆਰਬਲ ਬ
ਰਬਾਦੀ ਵਿਚ ਹੀ ਗਵਾਈ ਅਤੇ ਇਕ ਘੜੀ ਤੇਰੀ ਕਬੂਲ ਪਈ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੇ ਸੋ ਸੁਖ ਭੁਗਾਈ
ਏ ਫੇਰ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਚਉਰਾਸੀ ਵਿਚ ਪਾਵਾਂਗੇ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਤੂੰ ਚਉਰਾਸੀ ਭੋਗੇਂਗਾ ਉਤਨਾ ਚਿ
ਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਦੁਖ ਪਉਸੀ ਪਰ ਦਸ ਜੋ ਕਹੇ ਸੋ ਸੁਖ ਭੁਗਾਈਏ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹ ਨੂੰ ਉ
ਸ ਸਿੱਖ ਮਹਾਤਮਾ ਦੀ ਗਲ ਜਾਦ ਆ ਗਈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿਚ ਲਗਾ ਕਹਿਨ ਜੋ ਮੈ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਕੇ
[illegible]ਮ ਦਾ ਏਹ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਮੈ ਨਾਮ ਹੀ ਜਪਦਾ ਤੇ ਦੇਖਦਾ ਪਰ ਕੁਛ ਮੇਰੀ ਪੇ
ਸ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਜੇ ਸੀ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਬਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੇ ਸੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੁਜਰੀ ਪਰ ਜੋ ਉਸ ਨੇ
[illegible]ਆਸੀ ਕੇ ਜੋ ਮੰਗੇਗਾ ਤਾਂ ਸਤ ਸੰਗਾ ਮੰਗੀ ਹਿਣ ਮੈ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ
ਮੰਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਦ
ਰਸਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਓਹ ਜਮਦੂਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕੋ ਲੈ ਗਏ ਤੇ ਕਹਿਓ ਨੇ ਚਾਰ ਘੜੀ
[illegible]ਕੋ ਆਪੇ ਆ ਜਾਵੀ ਜਦ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਓਥੇ ਪਹੁਚਾ ਤੋ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਸੋ [illegible]
[illegible] ਸਚਖੰਡ ਦੇ ਓਰੇ ਓਹ ਬੈਠ ਗਏ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕੇ ਭਾਈ ਸਾਨੂੰ ਅਗੇ ਜਾਵਣ ਦਾ ਹੁਕ

ਮਨਹੀਂ ਅਸੀ ਨਰਕਾਂ ਵਿਚ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਧਾਂ ਕੇ ਆਸਾਮੇ ਵਿਖੇ ਹਾਂ ਅਬ ਉਸ ਸਾਹੋ
ਕਾਰ ਮਨਹੀ ਸੋ ਤੂੰ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਆਪੇ ਆਇ ਜਾਵੀਂ ਕਿਉਂ ਦੇ ਧਰਮ
ਜੀ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਇਕ ਘੜੀ ਕੇ ਬਦਲੇ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੇ ਨਾ ਆਵੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰਾਂਗੇ ਫੇਰ ਤੈਨੂੰ ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਚਲਾਂਗੇ ਸੋ ਹੁਕਮ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇਵੇਂਗੇ
ਸੋ ਉਸ ਨਰਕ ਵਿਖੇ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਪਾਵਾਂਗੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਸਭ ਬੰਧ
ਨ ਉਨਾਂ ਖੋਹਿ ਕਰ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਜਦ ਓਹ ਤੁਰਿਆ ਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਤਲ ਪਉ
ਣ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਿਰਛ ਬਡੇ ਮੇਵਿਆਂ ਦੇ ਫਲੇ ਹੂਏ ਹੈਂ ਔਰ ਰਸਤਾ ਬੜਾ ਸੁਲੇ ਹੈ ਤ
ਓਹੁ ਸਾਹੂਕਾਰ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਚਲਦਾ ਚਲਦਾ ਸਚਖੰਡ ਕੇ ਦਰਵਾਜੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ਜਦ
ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਈ ਹਜਾਰ ਸੰਤ ਬੈਠੇ ਹੈ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਹੋ ਰਿਆ ਹੈ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ
ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸਦਲਿਆ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ
ਤਾਂ ਇਕ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਬਣਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਗੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖ
ਹੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸਾਹੂਕਾਰ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਆਏ
ਹੋ ਆਗੇ ਤੇ ਸਾਹ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਮੈ ਏਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਤ
ਮੈਨੂੰ ਏਥੇ ਕਿਸੇ ਆਉਣ ਦੇਣਾ ਸੀ ਮੈ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਪਾਪੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕ
ਰਕੇ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰ ਸੈ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿ
ਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਹੁਣ ਤੂੰ ਭੀ ਏਥੇ ਬੈਠ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਸਾਹ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਕ ਘੜੀ
ਗੁਜਰ ਗਈ ਤਾਂ ਸਾਹ ਨੂੰ ਮਰਣ ਦਾ ਭਉ ਬਿਆਪਿਆ ਤਾਂ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੁ ਕੇ ਮੈ
ਆਪੇ ਹੀ ਚਲ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਾਰਨ ਗੇ ਤੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਏਹੁ ਗਿਣਤੀਆਂ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ਉ
ਠ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਖ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਸਾਹੁ ਜੀ ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਉਸ ਸਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜਿਓ ਜਿਓਂ ਤੁਸਾ ਬਾਰਤਾ ਕਹੀ ਸੀ ਸੋ ਓਸੇ ਤਰਾਂ
ਹੋਈ ਤੇ ਦੇਖੀ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਮੈ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਏਹੁ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਸ
ਦੀਉ ਮਰਨ ਨਾਮ ਦਾਨ ਕਰਦਾ ਪਰ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਉਨਾ ਜਮ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਚਾਰ ਘ
ੜੀਆਂ ਦਾ ਤਕਰਾਰ ਸੀ ਸੋ ਬੀਤ ਗਈਆਂ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਮੈ ਆਪ ਹੀ ਓਨਾ ਤਾਈ ਜਾਈ
ਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਤ ਚਿਰ ਲਗ ਜਾਵੇ ਕਿਓ ਜੋ ਅਗੇ ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਜਮ ਪਕੜੀ ਲੈਗੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਧਨੇ
ਮਕੀਤੀ ਸਾਂ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਓਨਾ ਬੀ ਬੜਾ ਭਉ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਚਲਿਆ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਹੁ ਜੀ ਅਸੇ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਤੀ [illegible] ੜੀਆਂ ਉਹੀ ਜੋ ਦੇਖ ਓਨਾ ਜਮ ਦੂਤਾਂ
ਤੈਨੂੰ ਓਥੋਂ ਹੀ ਛਡਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ਲਾਹਿ ਦਿਤੇ ਹੈ ਤੇ ਏਥੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾ

ਜਮਦੂਤ ਫੜਕੇ ਇਥੇ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਧਰਮਰਾਜਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਾ ਸਕਦਾ ਤੇ ਨਾ ਇਥੇ ਕੋਈ
ਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਆਵੇ ਅਤੇ ਜਾਹ ਸੀ ਭੁਲ ਇਥੇ ਤੈਨੂੰ ਆਏ ਨ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ
ਹੈ ਓਹ ਜਮਦੂਤ ਓਥੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨਾ ਦੀ ਸਕਤ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਇਥੇ ਆਣ ਸਕਨ ਅਬ
ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿਆ ਗਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਬੈਠ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਜਾ
ਪ ਕਰ ਤੂੰ ਤਮਤ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦ
ਜਾਪ ਕਰੇਗਾ ਏਕ ਮਨ ਹੋਇਕੇ ਜਾ ਸੁਣੇਗਾ ਜਾ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਉਸ ਉਪਰ ਜਮਦੂਤਾਂ ਔਰ
ਧਰਮਰਾਜਾਂ ਕਾ ਚਲਨਾ ਪਵੇਗਾ ਤੇ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਕਬੀ ਨਹੀਂ ਲਗੇਗਾ॥

॥ਇਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਹੈ॥ ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ
ਕੀਰਤਨ ਨਾਨਕ ਨੀਤ॥ ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ॥੧॥ ਹੇ
ਸਾਹੂ ਜੀ ਧਰਮਰਾਜ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਹੇ ਧਰਮਰਾਜ ਜਿਥੇ ਸੰਤ ਸੰਗ ਹੋਇ ਔਰ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਕਾ ਭਜਨ ਹੋ ਅਥਵਾ ਕੀਰਤਨ ਹੋਤਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਤੂੰ ਜਮਦੂਤਾਂ ਕੋ ਨ
ਹੀ ਭੇਜਨਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਨਾ ਛੁਟਾਂਵਗੇ॥ ਹੋਰ ਬਚਨ ਹੈ
ਜੋ ਕੋਈ ਜੀਵ ਕਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਕਹੇ ਆਈਏ ਜੀ ਬੈਠੀ
ਏ ਜੀ ਅਥਵਾ ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਵੀ ਆਖਣ ਦਾ ਏਹ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਕੇ ਭ
ਵੇਂ ਓਹ ਕੈਸਾ ਹੀ ਪਾਪੀ ਹੋਵੇ ਉਸਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਅਪਰਾਧ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮਾਫ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅ
ਰ ਜਮ ਉਸਨੂੰ ਦਰਸਨ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ ਨਾਮ ਜਪਣੇ ਦਾ ਏਹੁ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਉਸਕੇ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਸਭ ਕਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਪਰਮਧਾਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ॥

॥ਆਠੋਂ ਸਾਖੀ ਇਕ ਚੋਰ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਏ ਹੋਈ॥

॥ਇਕ ਚੋਰ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਚੋਰ ਦਾ ਏਹੁ ਕੰਮ ਹੈਸੀ ਜੋ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਗੁਜਾਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਜਾਂ ਕਿਤਨੀਕ ਮੁਦਤ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਚੋਰ ਹੁਕਮ ਸਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਉਸਦਾ
ਪੁਤ੍ਰ ਰਹਿ ਗਿਆ ਪਰ ਸਤ ਬਰਸਾਂ ਦਾ ਤੋ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਪੁ
ਛਿਆ ਕੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਕਹੁ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਸਿਆਣੀ ਸੀ
ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੇ ਅਜੇ ਏਹੁ ਇਆਣਾ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਚੋਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬੜਾ ਸਖਤ ਹੈ ਜੇ ਕਿਤੇ
ਪਕੜਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਮਾਰ ਪਈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਭੀ ਖਰਾਬ ਹੋਵਾਂਗੀ ਅਜੇ
ਏਹ ਵਡਾ ਹੋ ਲਵੇ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਪੁਤ੍ਰ ਅਜੇ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਖਟਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ਪੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੂੰ ਸਿਆਣਾ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਦਸਾਂਗੀ ਫੇਰ ਤੂੰ ਓਹ ਰੁਜਗਾ
ਰ ਕਰੀਂ ਤਾਂ ਓਹ ਲੜਕਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਅਰ ਲਗਾ ਓਹ ਲੜਕਾ ਖੇਡਣ ਜਦ ਕਈ ਮੁਦ

ਤੇ ਰੁਜਗਾਰ ਗਈ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਉਹ ਲੜਕਾ ਹੁਸਿਆਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਨੂੰ
ਕਹਿਨ ਲਗਾ ਕੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਜੋ ਮਰਦ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਆ ਹੈ ਸੋ ਰੁਜਗਾਰ ਦਾ ਸਤੇ ਪੈਦ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਿਨ ਰੁਜਗਾਰ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰੁ
ਜਗਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ [illegible] ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਏਹੁ ਭੀ
ਮਰ ਕਰ ਕੇ ਭੀ [illegible] ਉਹ ਗਲਾਂ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਦੀਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਮੈ ਇਸ ਨੂੰ
ਦਸ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ [illegible] ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਦੋਇ ਬਚਨ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ
ਭ ਤੈਨੂੰ ਦਸ ਦੇਵਾਂਗੀ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਓਹ ਬਚਨ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨ ਜੋ ਮੈਂ
ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਮਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਇਕ ਤਾਂ ਬਚਨ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੁਜਗਾਰ
ਨਹੀ ਦਸਣਾ ਭਾਵੇ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁਟੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਏਹੁ ਹੈ ਭਾਵੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੇ
ਜਾਇ ਮੰਦਰਾਂ ਨਾ ਕਰੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਤੇ ਨਾ ਈ ਕੋਈ ਓਥੋਂ ਦਾ ਸਬਦ ਹੀ ਕੰਨੀ ਸੁਣ
ਨਾ ਸਾਡੇ ਪਿਛੇ ਵਡੇ ਹੈ ਓਥੋਂ ਦੀ ਕਦੀ ਲੰਘਣਾ ਵੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਮਨ ਲੈਤਾ ਬਚਨ ਦੇ
ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਤੇਰਾ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਤੂੰ ਬੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਪਰ ਏਹ ਕੰਮ ਵਡੀ ਜੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਪਕੜਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੈ ਭਾਵੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਪਰ ਤੂੰ ਰੁਜਗਾਰ ਚੋਰੀ ਦ
ਨਹੀ ਦਸਣਾ ਭਾਵੇਂ ਸਿਰ ਦੀ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਨ ਪਰ ਦਸੀਂ ਨਾ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤ
ਫੇਰ ਓਹ ਬਚਨ [illegible] ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ
ਹੋਇ ਗਇਆ ਉਸ ਦਾ ਭਲਾ ਜੋ ਹੋਣਾ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ ਚੋਰ ਜੋ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੰਡ
ਰ ਨੂੰ ਜਾ ਭੰਨਿਓਸੁ ਜਾ ਸਵੇਰ ਪਈ ਤਾ ਖਬਰ ਹੋਈ ਕੁਛ ਪਤਾ ਨਾ ਲਗਾ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਕ ਫਫੇ
ਕੁਟਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕੇ ਚੋਰ ਸਹੀ ਕਰ ਤਾ ਓਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਹੁਤ ਅਛਾ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਲਗੀ ਸਾ
ਰੀ ਗਲੀ ਗਲੀ ਫਿਰਨ ਓਦਰ ਉਸ ਚੋਰ ਦੀ ਮਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਛ ਅੰਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉ
ਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਭਲੀ ਬਾਤ ਤਾਂ ਓਹ ਚੋਰ ਜਾ ਕਰ ਕਣਕ ਦੀ ਪੰਡ ਸਿਰ ਉਪਰ ਚੁਕ ਕੇ
ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਘਰ ਦੇ ਨਜੀਕ ਆਇ ਗਇਆ ਤਾ ਅਗੇ ਸੰਤਰੀ ਆਇਆ ਤਾ ਚੋਰ
ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੇ ਸੰਤਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲਾਗੇ ਵਗੀ ਓਹ ਪਿਛੇ ਹਟਿਆ ਤਾਂ ਓਥੇ ਧਰਮਸਾਲ
ਹੈਗੀ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਚੋਰ ਨੇ ਕੰਨਾ ਵਿਚ ਉਂਗਲੀਆ ਦੇ ਲਈਆਂ ਜੋ ਕਿਤੇ ਸਬਦ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤ
ਏ ਓਥੋਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾ ਵਿਚ ਨਾ ਪੈ ਜਾਵੇ ਏਹ ਸੋਚ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਅਤੇ
ਕੰਡਾ ਪੈਰ ਵਿਚ ਲਗਾ ਤੇ ਸਜੇ ਹਥ ਨਾਲ ਚੋਰ ਪੁਟਣ ਲਗਾ ਤੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਸਿਖ ਲੋਕ ਸ
ਬਦ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਸਾਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਜਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸੋ
ਦੇਉਤੇ ਹੈਨ ਤੇ ਦੇਉਤਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਵਾ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤੇ [illegible] ਦੇਉਤਿਆ ਦੀਆ ਪਲਕਾ ਲਗ

ਦੀਆਨਾਹੀਅਤੇਤਿਨਕਾਪਰਛਾਵਾਂਭੀਨਹੀਹੁੰਦਾਏਹਅਚਰਜਚੋਰਵੇਖਕੇਨੀਂਦਪੈਗਈਤਾਂਚੋਰਨੇ
ਕਹਿਆਭਾਈਏਹਅਚਰਜਮੈਜਾਣਕੇਨਹੀਸੁਣੀਇਤਨੇਚੋਰਨੂੰਚੌਕੀਦਾਰਨਜੀਕਆਇਆ
ਇਆਤਾਂਚੋਰਆਪਣੇਘਰਨੂੰਜਾਇਵੜਿਆਨਾਲਕੇਰੋਅਨਾਜਆਂਨੂੰਜਾਇਦਿਤਾਇਸੀਤ
ਰਾਂਸਭਪਦਾਰਥਚੋਰਆਪਨੀਮਾਂਨੂੰਲਿਆਦਿਆਕਰੇਤੇਆਪਨੇਘਰਵਿਚਐਸ
ਬਹਾਰਕ [illegible] ਦਿਤਾਤੇਕੁਟਣੀਦੇਖਿਆਮੈਸਾਰਾਸਹਿਰਫਿਰ
ਕਰਦੇਖਿਆਹੈਜੋਸਭ [illegible] ਆਪੋਆਪਣਾਰੁਜਗਾਰਕਰਦੇਹੈਨਪਰਓਹਦੋਵੇਮਾਂਪੁਤ
ਬੈਠੇਹੀਖਾਂਦੇਹੈਨਤਾਂਉਸਕੁਟਣੀਮਨਵਿਚਵੀਚਾਰਕੀਤੀਕੇਭੀਮਤਹੋਇਕੇਕਤੇਨ
ਹੀਤੇਮਰਦਹੋਕਰਕੋਈਰੁਜਗਾਰਨਾਕਰੇਤਾਂਉਨਾਦਾਗੁਜਾਰਾਕਿਸਤਰਾਂਚਲਦਾਹੈ
ਜਾਪੇਪਰਮੇਸਰਜੋਚੋਰਤਾਏਹੁਹੀਹੋਸੀਪਰਉਸਕੁਟਣੀਨੇਪੱਕਾਪੱਕਾਆਪਣਾ
ਮਨਜਮਾਲਿਆਕੇਬਗੈਰਇਸਦੇਚੋਰਹੋਰਕੋਈਨਾਹੀਤੇਨਾਕਦੀਉਸਨੂੰਕਿਤੇ
ਜੈਂਦਾਲੈਂਦਾਦੇਖੇਫੇਰਕੁਟਣੀਨੇਕਿਤਨੇਕਾਦਿਨਉਸਮਹੱਲੇਵਿਚਛਿਪਿਆਂਮੈਂਕਾਲੀ
ਸਹੂਕੀਤੀਪਰਜਦਕੁਛਭਿਛਿਆਪਵੇਉਸੇਦੇਘਰੋਂਪਵੇਕੁਟਣੀਮਨਵਿਚਵਿਚਾ
ਰਿਆਕੇਹੁਣਮੈਇਸਨੂੰਕੁਛਆਖਿਆਤਾਂਚੋਰਕਿਤੇਨਸਜਾਏਤਾਂਫੇਰਕੀਕਰਾਂਗੀ
ਉਸਕੁਟਣੀਨੇਰਾਜੇਨੂੰਜਾਇਖਬਰਦਿਤੀਕੇਹੇਰਾਜਾਜੀਮੈਤੇਰਾਚੋਰਦੇਖਲਿਆ
ਹੈਪਰਮੈਨੂੰਆ [illegible] ਦੇਹੁਤਾਂਮੈਚੋਰਨੂੰਪਕੜਾਦੇਨੀਹਾਂਤਾਂਉਸਰਾਜਾਨੇਉਸ
ਕੁਟਣੀਦੇਨਾਲਆਪਣੇਪਿਆਦੇਦੇਦਿਤੇਕਹਿਆਭਾਈਜਿਸਨੂੰਏਹੁਕੁਟਣੀਕਹੇ
ਉਸਨੂੰਮੇਰੇਪਾਸਲੈਆਵਣਾਤਾਂਪਿਆਦੇਉਸਦੇਨਾਲਗਏਤਾਂਕੁਟਣੀਨੇਉਸਚੋਰਨੂੰ
ਜਾਇਕਰਪਕੜਾਇਲਿਆਈਅਤੇਰਾਜੇਦੇਸਾਮ੍ਹਨੇਹਾਜਰਕੀਤਾਂਅਤੇਰਾਜਨੇਪੁਛਿ
ਆਕੇਤੂੰਚੋਰੀਕੀਤੀਹੈਪਰਉਸਚੋਰਨੇਆਪਣੇਮਨਮੈਕਹਿਆਕੇਭਾਵੇਮੈਨੂੰਕੁਛਕ
ਰਨਮੈਤਾਂਨਹੀਜਬਾਨੋਕਹਿਣਾਕੇਮੈਚੋਰੀਕੀਤੀਹੈਤਾਂਰਾਜੇਨੇਹੁਕਮਦਿਤਾਇਸਨੂੰਮਾ
ਰੋਤਾਂਉਸਚੋਰਨੂੰਲਗੇਮਾਰਨਕਿਤਨੇਕਦਿਨਉਸਨੂੰਮਾਰਪਈਪਰਉਸਨਾਕਹਿ
ਆਕੇਮੈਚੋਰੀਕੀਤੀਹੈਤਾਂਰਾਜੇਦੇਮਨਵਿਚਵੀਚਾਰਆਈਭਈਮੈਇਸਨੂੰਐਵੇਂਈਮ
ਰਕਰਾਂਉਂਦਾਰਿਆਹਾਂਤੇਜੇਇਸਨੇਚੋਰੀਕੀਤੀਹੁੰਦੀਤਾਂਏਹੁਦਸਦੇਂਦਾਤੇਕਾਹਲੇਏਹਅ
ਜੇਬਾਲਕਹੈਤੇਇਸਨੂੰਅਜੇਹੀਮਾਰਪਈਹੈਜੋਦੇਖਨਵਾਲਿਆਦਾਦਿਲਕੰਬਦੋ
ਆਹੈਤੇਇਸਬਾਲਕਨਹੀਕਹਿਆਜੋਮੈਕੁਛਚੁਰਾਇਆਹੈਇਸਬਾਤਨੂੰਰਾਜੇਵਿ
ਚਾਰਿਆਕੇਮੈਜੋਹਾਂਤੇਰਾਜਾਹਾਂਪਰਜੇਏਹੁਬਾਲਕਸਚਾਹੋਵੇਤੇਚੋਰਨਾਹੋਵੇਜੇਇਤਨੇ
ਨੂੰਮਾਰਿਆਹੈਉਸਦਾਜਬਾਬਮੇਰੀਦੇਵਣਾਗਾਪਰਮੇਸਰਅਗੇਤਾਂਰਾਜੇਨੇਫੇਰਕੁਟਣੀ

ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਕੁਟਣੀ ਏਹ ਚੋਰ ਨਹੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੁਟਣੀ ਆਖਿ
ਆ ਸੁਣੋ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਏਹੁ ਚੋਰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋ ਆਖੇ ਤ ਸਚ ਮੰਨੋਗੇ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ
ਜੇ ਤੇਰੇ ਮੂਹਿ ਕਹੇ ਤਾ ਅਸੀ ਜਾਣਾਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੁਟਣੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਲ ਤੁਸੀ ਇਸ
ਦੇ ਖੁਤੁ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਢੋਗੇ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਏਹ ਦੇਨਾ ਜੋ ਰੋਜ ਦੇ ਆਦਮ [illegible] ਇਸਨੂੰ
[illegible] ਨ ਤੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਲੂਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ [illegible] ਦੇਣਗੇ
ਫੇਰ ਜਦ ਉਸਨੂੰ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਵਿਚ ਪਾਉਨ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਕੇ ਨਾ ਜਿੰਦਰਾ ਤੇ
ਨਾ ਕੁੰਡਾ ਮਾਰਨਾ ਬੂਹਾ ਭੀੜ ਦੇਣਾ ਤੇ ਜਦੋ ਮੈ ਆਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੇ ਨਾ ਤੇ ਜੋ ਮੈ ਉਸ ਨਾਲ
ਜੋ ਗਲ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਵੋਹ ਕਰੇ ਸੋ ਲਿਖੀ ਜਾਵੇ ਏਹ ਬਾਤ ਰਾਜਾ ਨਾਲ ਕੁਟਣੀ ਕਰਕੇ
ਘਰ ਚਲੀ ਗਈ ਜੋ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤੇ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਓਹ ਚੋਰ ਸਦਵਾਕੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਏਸਨੂੰ ਰੋਜ ਮਾਰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਏਹ ਦਸਦਾ ਨਹੀ ਏਸਨੂੰ ਕਲ ਫਾਸੀ ਦੇ ਦੇਓ ਸਭ ਨੇ ਸੁਣ
ਲਿਆ ਨਾਲੇ ਉਸ ਚੋਰ ਨੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਕੇ ਭਲਕੇ ਮੈਨੂੰ ਫਾਸੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੂਆ ਹੈ ਜਦ ਰਾ
ਤ ਪਈ ਤੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿਤਾ ਪੈਰੀ ਕਾਠ ਮਾਰਿਕੇ ਬੈਠਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਬੂਹਾ
ਓਨਾ ਭੀੜ ਛਡਿਆ ਕੁੰਡਾ ਵੀ ਨਾ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਨਾ ਜਿੰਦਰਾ ਈ ਮਾਰਿਆ ਜਦ ਅਧੀ ਰਾਤਿ
ਗਈ ਤਾ ਫੇਰ ਕੁਟਣੀ ਨੇ ਆਪਨੀ ਸੂਰਤ ਦੇਵੀ ਦੀ ਬਣਾਈ ਤੇ ਚਾਰ ਬਾਹਾ ਬਣਾਈਆ ਦੋ
ਲਕੜੀ ਦੀਆਂ ਤੇ ਨਾਲੇ ਸੇਰ ਲਕੜੀ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਸੂਹੇ ਪਹਿਨੇ ਜੇਵਰ ਸੀ
ਸ ਪਰ ਮੁਕਟ ਧਾਰਿਆ ਤੇ ਚਵਾ ਭੁਜਾ ਵਿਚ ਚਾਰ ਮਸਾਲਾਂ ਪਕੜੀਆ ਤੇ ਆਸਤੇ ਆਸ
ਤੇ ਉਸ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੜੀ ਜਾਂ ਉਸ ਚੋਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੇ ਮਸਾਲਾਂ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹੋ ਜ
ਦ ਉਠਕੇ ਦੇਖੇ ਤੇ ਸਾਖਿਆਤ ਦੁਰਗਾ ਖੜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਚੋਰ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅ
ਤੇ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਿਆ ਕੇ ਧੰਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਾ ਓਹ ਫੇਰ ਕੁਟਣੀ ਚੋਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬੇਟੂ
ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਭਗਤ ਹੈ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਰਾਜਾ ਨੇ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਸਜਾ ਦਿਤੀ ਹੈ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈ
ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਈ ਹਾ ਜੇ ਕਰ ਕਹੇ ਤਾਂ ਇਸ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵਾ ਜੇ ਕਹੇ ਤਾ ਇਸ ਦਾ ਨਗਰ
ਗਾਰਕ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਪਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖ ਦੇਹੁ ਰਾਜੇ ਦੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀ ਕੀਤੀ
ਦੇਖ ਬੱਚਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲੁਕਾ ਨਾ ਕਰੀ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਕੇ ਏਹੁ ਸਚ ਭਵਾਨੀ ਹੈ ਤੇ ਮੈ
ਏਸ ਦੇ ਅਗੇ ਸਭ ਦਸ ਦੇਵਾ ਜਾ ਚੋਰ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਦਸਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤਾ ਤਾ ਉਸ
ਦੇਵੀ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਲ ਨਜਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੀਆ ਪਲਕਾ ਝਮਕਦੀਆ ਹੈਨ ਤਾ ਚੋਰ ਨੂੰ
ਧਰਮਸਾਲ ਵਾਲਾ ਸਬਦ ਜਾਦ ਆ ਗਿਆ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਕੀ ਪਲਕ ਨਹੀ ਲਗ
ਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਈ ਤਾ ਓ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਨੇਮਨ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕੇ ਪਰਮ ਸਤਾ ਏਸੇ ਸਿਖ ਆਖਦੇ ਸਾਨ ਕੇ ਜੋ ਭੁਗਤ ਭ
ਰਨ ਦਾ ਲੋਭ ਜਨੀਕ ਦੇਦੇ ਹੈ ਜਸ ਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਉਨਾ ਦੀਆ ਪਲਕਾ ਨਹੀ ਲਗਦੀਆਂ
ਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਤਾ ਪਲਕਾ ਝਮਕਦੀਆ ਹੈਨ ਤੇ ਏਹ ਭੁਦਨੀਕ ਹੋਰਦੀ ਹੈਏ ਹੋਤੇ ਰ
ਈਵ ਸੋ ਏਹ ਬਾਤ ਚੋਰਨੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਝ ਕੇ ਆਪਨਾ ਸਚ ਆਖ
ਦਾਹਗਇਆ ਤਾ ਚੋਰਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਜੇ ਮੈ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ
ਹੁੰਦੀ ਤਾ ਤੂ ਕਿਆ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕਦੀ ਮੈਨੇ ਤਾਂ ਚੋਰੀ ਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਐਵੇਂ
ਮਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਓਹ ਚਾਰੇ ਮਸਾਲ ਬੁਝ ਗਈਆ ਤੇ ਕ
ਠਦਾ ਸੇਰ ਫਟ ਗਇਆ ਤੇ ਕਾਠ ਦੀ ਆਂਬਾਹਾ ਦੀ ਡਿਗ ਪਈਆ ਸਾਦਰਦਾਨ ਨੇ
ਏਹੁ ਗਾਲਾ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਓਸੇ ਵਕਤ ਫੜ ਕੁਟਨੀ ਨੂੰ ਪਕੜਲਿਆ ਜਾਸਦੇ ਰੋਗਈ ਤੇਰ
ਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਿਓਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਰਾਤ ਕਉ ਏਹੁ ਬਾਤ ਹੋਈ ਹੈ।
ਤਾ ਰਾਜੇਨੇ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣੀ ਤੇ ਸਮਝ ਕੇ ਫਫੇਕੁਟਨੀ ਕੋ ਰਾਜੇਨੇ ਫਾਸੀ ਦੇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ
ਚੋਰ ਕਉ ਰਾਜੇਨੇ ਛੋੜ ਦਿਤਾ ਤੇ ਰਾਜਾ ਅਪਣੇ ਮਨ ਮੇ ਪਸਚਾਤਾਪ ਕੀਤਾ ਕੇ ਮੈ ਕੀ ਕੀਤ
ਨਾਲੇ ਚੋਰੀ ਦੀਨਾ ਲੱਗੀ ਤੇ ਪਤਾ ਦੀਨਾ ਲਗਾ॥ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂ
ਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦ ਹੈ ਪਾਰਸ
ਤਕੀ ਨਿਆਈਂ ਦੇਖੋ ਇਕ ਤੁਕ ਸੁਣਨ ਦੇ ਪੁੰਨ ਉਸ ਚੋਰ ਦੀ ਖਲਾਸੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਜੋ
ਕੋਈ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਲੋਕ ਪਲੋਕ ਸਵ
ਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਉਠਕਾ ਸੰਕਟ ਕੱਟਣਗੇ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸਭ ਸੰਗਤ ਪਰਸੰਨ ਹੋਈ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਇਕ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਸਤਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇ
ਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾ ਓਸ ਸਿਖ ਦਾ ਇਕ ਪੜੋਸੀ ਸਿਖ ਸੀ ਪਰ ਓਹ ਸਾਕਤ ਸੀ ਜਦ
ਓਹ ਸਿਖ ਜਾਣ ਲਗਾ ਤਾ ਓਸ ਸਾਕਤ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦ
ਰਸਨ ਕਉ ਲੈ ਚਲ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਕਤ ਸਿਖ ਦੇ ਨੇਲ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਚ
ਲੇ ਜਦ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਆਪ
ਨਾ ਸਿਖ ਕਰੋ ਜਾ ਏਹ ਬਾਤ ਹੋਈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਪਰ ਦਯਾ ਕਰ ਕੇ ਸਿਖ ਦਾ ਲੋ
ਸ ਦੇ ਕੇ ਦੇਵੀ ਸਮਾਨ ਕੇ ਭੂ ਪਕੜ ਲੈ ਤੇ ਓਹ ਸਿਖ ਬਾਹਰ ਲੇ ਚਲੇ ਕਹਿ ਦਸੀ ਪ
ਸ ਦਕ ਛਡ ਦਿਨ ਬਾਜੇ ਤਾ ਫੇਰ ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰੋ ਸੋ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ[illegible]ਸਿਖਦੇਤਾਸਿਖੀਬਹੁਤਕਠਨਹੈਥੋੜੇਪੁਰਖਕਰਿਕੈ
ਸਿਖੀਕਿਆਕਮਾਈਹੈਪਰਓਹਸਿਖਅਹੀਅਹੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨੀਹਥਰਖੇਤੇਕਹੇਹੈ
ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਮੇਰੇਉਪਰਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟੀਕਰਹੁਜੀਏਹੁਬਚਨਬਹੁਤਵਾਰੀ
ਉਸਸਿਖਨੇਕਹੇਤਾਇਕਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬਜੀਨੇਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਸਿਖਾਂਤੈਨੂੰ
[illegible]ਨਾਹੈਤਾਂਆਮਕੀਉਜਾੜਵਿਚਇਕਚਿਖਾਬਲਦੀਹੈਉਸਚਿਖਾਵਿਚਪੈਕ
ਰਆਵੇਂਗਾਤਾਂਤੈਨੂੰਸਿਖੀਦਾਮਾਰਗਦਸਾਂਗੇਏਹਬਾਤਸੁਣਕੈਸਿਖਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਆ
ਗੇਮਥਾਟੇਕਕਰਓਹਸਿਖਉਸਉਜਾੜਵਿਚਗਇਆਜਾਇਕਰਕਿਆਦੇਖੇਜੋਚਿਖਾ
ਬਲਰਹੀਹੈਤਾਂਉਸਸਾਕਤਨੇਕਿਆਕੀਆਜੋਉਦਾਲੇਉਦਾਲੇਪਿਆਫਿਰੇਪਰਉਸ
ਪਾਸੋਵਿਚਨਾਪਿਆਜਾਵੇਇਤਨੇਚਿਰਪਿਛੋਂਇਕਚੋਰਆਇਆਉਸਦੇਪਾਸਦੋਥੈਲੀਆਂ
ਮੋਹਰਾਂਦੀਆਂਹੈਸਨਤਾਂਉਸਚੋਰਨੇਦੇਖਿਆਤਾਂਉਸਨੂੰਪੁਛਿਆਭਾਈਤੂੰਇਸਚਿਖਾ
ਦੇਉਦਾਲੇਕਿਉਂਫਿਰਦਾਹੈਂਤਾਂਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਭਾਈਮੈਨੂੰਮੇਰੇਗੁਰਾਂਦਾਹੁਕਮਹੈ
ਜੋਇਸਚਿਖਾਵਿਚਪੈਨਿਕਲੇਂਗਾਤਾਂਤੈਨੂੰਸਿਖੀਦੇਵਾਂਗੇਜਦਉਸਚੋਰਨੇਏਹਗਲਸੁ
ਣੀਤਾਂਉਸਨੇਸਿਖਨੂੰਕਹਿਆਭਾਈਤੂੰਮੈਨੂੰਗੁਰੂਕਾਬਚਨਦੇਦੇਤੇਥੈਲੀਆਂਮੋਹਰਾਂ
ਦੀਆਂਤੂੰਲੈਪਰਉਸਦੇਭਾਗਉਦੇਹੋਏਤੇਸਿਖਦੀਪ੍ਰਾਲਬਧਬੁਰੀਚੋਰਪਾਸੋਂਮਾਇ
ਆਲੈਕੇਗੁਰੂਜੀਕਾਬਚਨਦੇਦਿਤਾਤਾਂਉਸਚੋਰਨੇਵਾਹਿਗੁਰੂਕਹਿਕੇਚਿਖਾਵਿਚਛ
ਲਾਂਗਮਾਰੀਉਸੇਵਕਤਉਸਨੂੰਰਾਮਗਣਬੈਕੁੰਠਕਉਲੈਗਏਬਿਬਾਣਵਿਚਬੈਠਾਕੇਏ
ਹੁਕਉਤਕਉਸਸਾਕਤਸਿਖਨੇਸਭਦੇਖਿਆਅਜੇਓਹਖੜੋਤਾਈਸੀਜਾਓਸਚੋਰਦੇ
ਪੁਰਉਪਿਛੋਂਆਇਗਏਕਿਆਦੇਖਨਜੋਇਕਚਿਖਾਬਲਰਹੀਹੈਤੇਚੋਰਪਾਸਖੜੋ
ਤਾਹੈਉਨਾਪੁਛਿਆਭਾਈਤੂੰਮੋਹਰਾਂਕਿਥੇਹੈਨਤਾਂਓਸਡਰਦੇਪਾਸੋਂਕੋਈਬਾਤਨਾਹੋ
ਈਸਮੇਤਥੈਲੀਆਂਉਨਾਨੇਉਸਸਿਖਦੀਆਂਮੁਸਕਾਂਬੰਨਲਈਆਂਤੇਰਾਜੇਦੇਪ
ਸਹਾਜਰਜਾਇਕੀਤਾਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਜੋਇਸਨੂੰਜਾਇਕਰਫਾਸੀਦੇਦੇਓਜ
ਦਉਸਸਾਕਤਸਿਖਨੂੰਫਾਸੀਵਾਸਤੇਲੈਚਲੇਤੇਪੁਛਿਆਭਾਈਹੁਣਤੈਨੂੰਅਸੀ
ਫਾਸੀਵਾਸਤੇਲੈਜਾਂਦੇਆਹੇਜੋਕੁਛਕਹਿਣਾਹੁਣਨਾਹਈਸੋਕਹਿਲੈਤਾਂਉਸਨੇਆ
ਖਿਆਮੈਨੂੰਰਾਜੇਪਾਸਲਏਚਲੋਤਾਂਓਹਪਿਆਦੇਰਾਜੇਪਾਸਲੈਗਏਤਾਂਉਸਕਹਿ
ਆਰਾਜਾਜੀਮੇਰੀਇਕਬਾਤਸੁਣਲੈਤਾਂਰਾਜੇਆਖਿਆਸਚੋਸਚਆਖੀਂਤਾਂਉਸ
ਸਿਖਨੇਆਪਣੀਜਿਸਤਰਾਂਗੁਜਰੀਸੀਸਭਹਕੀਕਤਰਾਜੇਦੇਪਾਸਸੁਣਾਇਦਿ
ਤੀਤਾਂਰਾਜੇਨੇਸਮਾਝਿਆਏਹਤਾਂਕੋਈਸਿਖਹੈਅਤੇਨਾਲੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਚੇਦਾਦਰਸਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੀਤਾ ਸੀ ਏਸ ਕਰਕੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛਡ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਉਥੋਂ ਪ੍ਰਣ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ
ਕਰਦਾ ਕੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਢਹਿ ਪਿਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਆਖਿ
ਸੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖੀ ਤਾਂ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ਜੀ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਆਪ ਦਇਆਲ ਹੋ ਜੀ ਸੋ ਸਚ ਹੈ ਜੀ
ਪਰ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂੰ ਹੀ ਜਾਣੇ ਜੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੇਰੀ ਭੁੱਲ ਬਖ
ਸ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਇਕੇ ਅਤੇ ਗਏ
ਸਿਖ ਸਾਧ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਤੈਨੂੰ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਸਦਗਤਿ
ਹੋਵਣ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਸਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਕਤ ਸਿਖ ਦੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸਤਿਨਾਮ ਦੇ
ਕਰ ਸਿਖੀ ਦਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਕੀਆ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਾਲ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਏ ਅਰ ਆਇਕ
ਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਤਿ ਰਾਮ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਆ
ਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਸਤਿ ਰਾਮ ਤਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਠਹਿਰ ਕਰਕੇ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋ
ਕਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਜੇ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪੁਛੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਪੁਛੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਅਰ ਬਰਕਰਕੇ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਸੁਣਾਓ ਜੀ ਜਾਂ
ਓਹ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰੇ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਉਨ ਕੇ ਉਪਰੋਂ ਵੀ ਬਲਿਹਾ
ਰੇ ਜਾਵਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਆਂ ਗੁਣਾਂ ਬਾਣੀ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਪਰ ਜੋ ਤੁਸੀ
ਜੋ ਸੰਸਾ ਪੁਛੋ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਦਸਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ
ਸ੍ਰੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰੰਗ ਕੀ ਹੈ ਅਰ ਕਿਆ ਰੂਪ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਕਥੰ ਕਹੀਅ
ਹੈ ਅਰ ਆਪ ਉਪਜਿਆ ਹੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਉਪਜਾਇਆ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਕਥੇ ਕਹਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸ
ਤੇ ਹੁਆ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਸੁਣਾਈਏ ਜੀ ਜੈਸਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜਨੋ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ
ਕਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜੈਸੇ ਸੁਕਲ ਪਖ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਖ ਹੈ ਸੋ ਇਕ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ
ਕੇ ਸੋ ਏਨ ਉਮਰ ਇਕ ਤੇ ਦਵਾਪਰ ਏਕ ਬਰਸ ਸੌ ਦੇ ਦਾਤਿਆਂ ਕੇ ਦਿਨ ਰਹੇ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ
ਹਜਾਰਾਂ ਚੌਕੜੀਆਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਇਕ ਦਿਨ ਤੇ ਇਕ ਰਾਤ ਹੈ ਐਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕੇ
ਸੌ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕੀ ਉਮਰ ਹੋ ਨਿਬੜਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਿਸਨ ਜੀ ਦਾ ਇਕ ਦਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇਰਾਤੁਰੇਤ੍ਰਹੈ ਐਸੇਅੰਤੇ ਹਜਾਰ ਬਰਸਹੋਵੈਤ ਬਿਸਨਜੀਦੀਉਮਰਹੋਤੀਹੈ ਬਿਸਨਜੀਦੀਸ
ਰੀਉਮਰਾਤੇਸਿਵਜੀਕਾ ਇਕਦਿਨਹੋਇਕਰਾਤਹੋਤੀਹੈ ਐਸੇਹੀ ਸੌਬਰਸ ਗੁਜਰਜਾਨ
ਤਾਂਸਿਵਜੀਕਾਇਕ ਦਿਨਤੇਰਾਤਗੁਜਰਜਾਂਦਾਹੈ ਤੇਐਸਹਸ੍ਰਬਉਪਰਸੌਬਰਸਹੋਵੈਤਾਸਿ
[illegible] ਗੁਜਰਦੀਹੈ ਤੇਸਿਵਜੀਕੀ ਜੋਹਈ [illegible] ਉਮਰਦੀਆਂ ਉਮਰਾਂ ਹੋਵਦਾ ਇਕਨਿਮਖਧ੍ਯਾਨ
ਲਗਾਵਦੀਹੈਅਤੇਨਿਮਖਅਖਦੇ ਮਿਟਣੇ ਤੇ ਪਲਣਨੂੰ ਆਖਦੇਹੈਨ ਪਰਹੇਸੰਤਜੀਅਕਿ
ਆਦਾਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆਜਾਂਦਾਤਉ ਤਿਸਮਾਇਆਦੇ ਸੁਆਮੀਦਾਅੰਤ ਕੈਸੇਆਵੈ ਤਿ
ਸਭਗਦੇਅੰਤਦੀ ਬਿਅੰਤਤਾਨੂੰਵਰਨਕਰਕੇਤੇਮਹਾਰਾਜ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵਜੀਨੇਇ
ਕਰਾਗੂਜਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬਦਆਖਿਆ॥ ਰਾਗਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੧ ॥

॥ਨਾਭਕਵਲਤੇਬ੍ਰਹਮਾਉਪਜੇ ਬੇਦਪੜਹਿਮੁਖਕੰਠ ਸਵਾਰ॥ਤਾਕਾਅੰਤ
ਨਜਾਈਲਖਣਾਆਵਤਜਾਵਤਰਹੈਗੁਬਾਰ॥ ੧॥ਪ੍ਰੀਤਮਕਿਉਬਿਸਰੈਮੇ
ਰੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥ਜਾਕੀਭਗਤਕਰਹਿਜਨਪੂਰੇਮੁਨਜਨਸੇਵਹਿਗੁਰਵੀਚਾ
ਰ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਜਾਕੇਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾਜੋਤਮੁਰਾਰ
॥ਗੁਰਮੁਖਹੋਇਸੁਅਹਿਨਿਸਨਿਰਮਲਮਨਮੁਖਰੈਣਅੰਧਾਰ॥ ੨॥ਸਿ
ਧਸਮਾਧਕਰਹਿਨਿਤਝਗਰਾਦੁਹੁਲੋਚਨਕਿਆਹੇਰੈ॥ਅੰਤਰਜੋਤਸ
ਬਦਧੁਨਿਜਾਗੈਸਤਿਗੁਰਝਗਰਨਿਬੇਰੈ॥ ੩ ॥ਸੁਰਨਰਨਾਥਬੇਅੰਤ
ਅਜੋਨੀਸਾਚੈਮਹਲਅਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਨਦ
ਰਕਰਹੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ॥

ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਭਾਈਗੁਰਸਿਖੋਲੋਕੋ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੀਆਦਿ ਬ੍ਰਹਮੇਨੇ
ਇਉਬੋਲੀਬੀਜੋਪ੍ਰਥਮ ਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਪਣੇਆਪਹੀ ਸੀਨਕਰਜੀ
ਨੇਨਿਰੰਕਾਰਤੇਅਕਾਰ ਸਰਗੁਣਰੂਪਹੋਏ ਸੋਤਿਸਪਰਮੇਸਰਜੀਦੇਮੁਖਦੀਜੋਤ
ਤੇਮਹਾਦੇਵਜੀਉਪਜਿਆਹੈ ਅਰਨਾਭਕਵਲਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਉਤਪਤਹੋਏਤਾਂਬ੍ਰ
ਹਮਾਨੇਕਹਿਆਜੈਸੇਮੈਕੂਣਗਿਆਨਕਰੇਜੋ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੈਸਾਹੈਸੋਜਨਮਸੀ
ਸੀਕਿਸੇਹੀਆਜੀਕੀਪ੍ਰੀਤਉਪਜੀਹੈ ਜੈਸੇਸੀਤੇਸੀਉਸਤਤ ਕਰਦੇਹੈ ਅਤੇ
ਜੋਪ੍ਰਥਮਉਤਪਤਬ੍ਰਹਮਾਜੀਨੇਕਰੀ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇਰਿਦੇਕਉ ਸੰਤਨਆਈ ਤਬਸ੍ਰੀ
ਠਾਕੁਰਜੀਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੋ ਚਤੁਰ ਸਲੋਕ ਭਾਗਵਤਕੇ ਉਪਦੇਸਕੀਆਤਬਸ੍ਰੀ
ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੋਸਾਂਤਆਈਹਾਂਣੀ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਗਿਆਨੰਪਰ
ਮਗੁਹਯੰਮੇ ਯਦਿਵਿਗਿਆਨ ਸਮਨ੍ਵਿਤੰ ਸਰਹਸ੍ਯੰ ਤਦੰਗੰਚ ਗ੍ਰਹਾਣ ਗਦਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੈਮਜਾ।ਯਾਵ੍ਰਸੀਕੇ ਜਬਭੂਵੇਿ ਜਬਭੂਮਭੂਤਬਕਾਸ਼ ॥ ਤਿ ਵੇਦ ...
ਕਆਨੇਮਸਤਤੇਮਦਨੁਰਾਜੇਤਾਆਤੇਮੇਦਸੁਮੇਦ ਰੀਨਨੇਜਬਯਤ ...
ਤਪਰੀਮਸਚਾਦਿਹੇਮਤੇਤਚੋਜੋਵਿਸੰਧੇਤਸੇਸਮਅਹੀ।ਭਿਤੇਰਬੁਸਤ ਪ੍ਰਵੀ
ਤਨਪ੍ਰਤੀਜੇਤਚਤਮਨਿ।ਤਦਵਿਦਮਾਦਤਮੋਨਮਾਣੀਆ ਯਬਭੂਸੇਜਬਤਮ
।ਜਬਾ।ਜੇਤੀ ਭੂਤਾਂਨਿਭੂਤੇਖੁ ਚਾਦਚੇਖਚ ॥ ਪ੍ਰਾਵਿਸਾਨ੍ ਪ੍ਰਵਿਸਾਨਿਤਬਾਤੇਖੁਨ
ਤੇਖੁਜਹੀ।ਇਤਾਵਦੇਵ ਜਿਗਮਾਸੇਤਵ੍ਰੁ ਜਿਗਆਸੁਨਤਮਨਾਮਨੈਵਿਜਤਰੇਕਾ
ਭੁਜਾਂਯਤ ਸਿਅਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਰਬਦ ਏਤਨਮਤੇ ਮਯਾ ਤਿਸ ਪਬੋਦਸਮਾਪਕ
।ਭਵਾਨਕਲਪਵਿਕਲਪੇਖੁਨਾਵਿਮੁਹਿਯਤੇ ਕਰਹਿ।ਭਿਤ।। ।ਸਬ
ਏਹਚਤਰ ਸਲੋਕ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ
ਨਜੀ ਇਸਕਾ ਅਰਥ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਬੁਝਾਇ ਸੁਣਾਇ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਕਹੇ ਹੇ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਚਿਤ ਤੇ ਧਰ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਹਿਜਰਨ ਬਿਨ ਉਪਾਰ ਕਿਸੀ ਕਾਮ ਪੀਹੋਤ ਪੰਥ ਬਾ
ਤੇ ਦੋਇ ਸਲੋਕ ਮੇਂ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਗਿਆਨ
ਰਖਿਆ ਹੈ ਵਿਗਆ
ਨ ਤਰੂਪ ਜਸ ਕੇਸ
ਇਸ ਨਨ ਇਨ ਮੇਂ
ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੇ ਤੇਰੇ ਤਾ
ਹਮਾ ਜੈਸਾ ਮੇ ਹੋ ਜੈਸ
ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੇ
ਕਰਮ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਮੇਰੀ

ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਹੈ
ਮੇਨੇ ਪਰਮ ਗੁਹਯ
ਨ ਕੇ ਸਾਥ ਅਰ ਤੂ
ਸੇਤ ਅਰ ਨਾਮ ਦਾ
ਕੇ ਸਮੇਤ ਸੋ ਤੂ ਸੁ
ਣੀ ਦੇਤਾ ਹੋਂ ॥ ਹੇ ਬ੍ਰ
ਮੇਰਾ ਭਾਉ ਹੈ ਜੈਸਾ
ਰਚਨਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੇ
ਇਨ ਜੋ ਕੋਈ ਕਰਕੇ

ਮੇਰੀ ਉਸਤਤ ਕਰ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਾਣ ॥ ਜੋ ਜੀ ਜਬ ਤਕ ਕੀਆ ਹੈ ਤੌ ਸਭ ਸੁਖ ਮਸਤੂਸ
ਕਾਪਰ ਮੇ ਬਿਨੁ ਨਿਰਾਕਾਰ ਜਰਗਹ ... ਨ ਹੀ ਤੇ ਅਬ ਭੀ ਮੇ ਹੀ ਹੋ ... ਜਸ
ਤ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈ ਹੀ ਸੇਖ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ...
ਮਾਇਆ ਅਸਤ ਹੈ ਸੋ ... ਮੇਰੀ ... ਜਾਣ ...
ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ... ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰ ...
ਰਚ ਅਰ ਜਸ ਮੇ ... ਗਿਆ ...
ਆਵਤਾ ਹੈ ਜੇਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ... ਨ ਹੀ ਆਵਦੀ ਅਤੇ ਮੈ ...

ਪਰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵਦਾ ਜੈਸੇ ਪੰਜੇ ਭੂਤ ਤੇ ਜਾਂਵਦੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਲ
ਸ ਜਲ ਅਪਨੇ ਕਾਰਜ ਮੇ ਭੀ ਹੈ ਅਰ ਨਿਆਰੇ ਭੀ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਮੈ ਸਭ ਕੇ ਸੰਗ ਭੀ ਹੋਇਆ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਨਿਆਰਾ ਭੀ ਹੋ ਤੈਸੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਅਨਵਿਵੇਕ ਕਰ ਦੇਖ ਅਰ ਵਿਵੇਕ ਕਰ ਸਭ ਵਿਸਥ
ਰ ਮੁਝ ਤੇ ਜੀਵ ਹੂਆ ਹੈ ਅਰ ਵਿਵੇਕ ਕਰ ਮੁਝ ਸੇ ਬਿਨਾ ਰਹਿਤਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਏਹ ਸੰਬੋਧਨ ਕਾ
ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਹ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਚਿਤ ਵਿਖੇ ਧਾਰੇਂਗਾ ਤੌ ਜਗ
ਤ ਕੀ ਉਤਪਤ ਕੇ ਸਮੇ ਵਿਖੇ ਅਰ ਪ੍ਰਲੈ ਕੇ ਸਮੇ ਵਿਖੇ ਤੂ ਕਦੇ ਮੋਹ ਨਹੀ ਵਿਆਪੇਗਾ ਸਦਾ
ਸਾਭ ਰਹੇਗੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਉਸਤਤ ਕਰੀ। ਸਲੋਕ ਬੰਧੇ ਅਰ ਰਾ
ਗ ਪਾਇ ਕਰ ਧੁਨੀ ਸਾਥ ਗਾਵਤਾ ਭਇਆ ਅਰ ਰਾਗ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਲੀਆ ਅਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ
ਸੀ ਹੂਆ ਲਿਖ ਲਿਖ ਕਰ ਕੇ ਬਡੇ ਭਾਰੇ ਪੁਸਤਕ ਕਰ ਕੇ ਮਰਜਾਦਾ ਬੰਧੀਆਂ ਹੈ ਪ੍ਰਥੀ
ਦਲੋਕ ਏ ਸਤਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨੇ ਚਾਰ ਬੇਦ ਬਣਾਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਚਾਰ ਮੁੱਖ
ਕਰਕੇ ਬੇਦਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕੋ ਭਗਵਤ ਕੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਰਤਾਪ ਤੇ ਗਿਆ
ਨ ਵਿਚ ਆਈ ਕੈ ਮੈ ਕਿਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੇ ਤਮਾਮ ਚਾਰੋ ਤਰਫ
ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਨਦਰੀ ਆਵੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਏਹ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰ
ਹਮੇ ਆਤਮੇ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਏਹ ਪਾਣੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਪਾਣੀ ਇਕੋ ਰੂਪ
ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੋਇਆ ਕੇ ਮੈ ਹੀ ਪਾਣੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੇਠ ਪਤਾਲ ਕਉ ਗਇਆ
ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਵਿਚ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹੈਨ ਪਰ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮ
ਜੀ ਮੰਧ ਮਲੋਕ ਮੇ ਗਇਆ ਤੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਹੈ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਅ
ਕਾਸ ਕੋ ਗਏ ਤਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਬਹੁਤ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੇਖੇ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਦੀਪ ਲੋਕ ਹੈਨ ਸਾਰੇ
ਬ੍ਰਹਮੇ ਈ ਹੈਨ ਅਰ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਦੇਖੇ ਤਹਾਂ ਈ ਆਪਨਾ ਆਪ ਹੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਆ
ਪਨੇ ਅਸਤਾਨ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਨ ਲਗਾ ਕੇ ਜਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਥਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ
ਸੀ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਨ ਬਨੰਤਰ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਦ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹੀ ਤਾਂ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਦੇਖਤੇ ਸਭੀ ਕੁਛ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕੇ ਨ
ਹੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਕਮਲ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਕੇ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਕਮਲ ਨੇ ਤੇ ਦੇਖੋ ਜੋ ਕਮਲ ਕਿਥੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਅਕਾਸ
ਬਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਭੀ ਕਮਲ ਤੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਰਾ ਹੈ ਕਮਲ ਕਹਾਂ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਛੋਟੇ ਤੇ ਹੀ
ਛਿਪ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਛੋਟਾ ਬਡਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਵ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਤੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਿਤਿਆਈ ਮਾਲੂਮ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਉਣ ਬਡਾ ਹੈ ਅਰ ਕੌਣ ਛੋਟਾ ਹੈ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਖੋਜਤਾ ਹੋਂ ਪਰ ਏਹ ਕਮਲ ਨਿਕਾਸਿਆ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਪ
ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਇਸ ਕਮਲ ਵਿਚ ਪਇਆ ਸਾਂ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮੈਂ ਨਿਕਲਿਆ ਕੀ ਕਰਸਾਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਤ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਏਹ ਮੇਰੀ ਲਤ ਸਹਾਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਾਂਗਾ ਏ
ਹ ਵਡਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਲਤ ਨ ਸਹਾਰੀ ਤਾਂ ਜਾਣਾਂਗਾ ਛੋਟਾ ਹੈ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਉਸ
ਕਮਲ ਕਉ ਲਤ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਓਹ ਕਮਲ ਅਚੱਲ ਰਹਿਆ ਨ ਹਲਿਆ ਨ ਜੁਲਿਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਜੀ ਉਸ ਕਮਲ ਦੇ ਵਿਚ ਉਤਰਿਆ ਜਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਮਲ ਦੇ ਵਿਚ ਗਇਆ ਤੇ ਕਿਤੇ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰ ਨਾ ਲਗਨ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਖੂਹ ਵਿਚ ਰੋੜਾ ਸੁਟੀਏ ਤਾਂ ਓਹ ਕਿਤੇ ਨਹੀ ਲਗਦਾ ਓ
ਸੇ ਤਰਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਸ ਕਮਲ ਦੀ ਡੰਡੀ ਵਿਚ ਉਤਰਿਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਕਿਤੇ ਪੈਰ ਨਾ ਲੱਗਨ ਤੇ ਅੰ
ਧਕਾਰ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਐਸੇ ਅੰਧਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ਦੁ
ਖਿਆਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਜਜ਼ ਹੋਇਆ ਤੇ ਉਸ ਓਅੰਕਾਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਹੇ
ਭਗਵਾਨ ਤੂੰ ਸਰਬ ਦਾ ਆਦਿ ਹੈਂ ਸਰਬ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈਂ ਸਰਬ ਦਾ ਮੱਧ ਹੈਂ ਸਰਬ ਦਾ ਆਸਰਾ
ਹੈਂ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕੀ ਦੇ ਨਾਥ ਜੀ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਹੈਂ ਹੇ ਨਿਰੰਕ
ਾਰ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੂੰਹੀ ਜਲ ਬਿਖੇ ਅਰ ਤੂੰਹੀ ਥਲ ਬਿ
ਖੇ ਹੈਂ ਤੂੰਹੀ ਹੈਸੀ ਭੀ ਤੂੰਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਔਰ ਧਾਰਨ ਧਰਨ ਤੂੰਹੀ ਹੈਂ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ
ਜੀ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਉਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ ਜੀ ਇਸ ਅੰਧਕਾਰ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਢੋ ਜੀ
ਜਿਸ ਜਗਾ ਤੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੋਂ ਉਸੀ ਜਗਾ ਮੈਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਵੋ ਜੀ ਜਦ ਉਸ ਕਮਲ ਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਧੁੰਧ ਸੰਚ ਦੇ ਨੰਦ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰੀ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਇਕਰ ਤੋ ਉਸ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ
ਆਜਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣਕਰੀ ਤੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨੂੰ ਉਸ
ਕਮਲ ਦੀ ਡੰਡੀ ਸੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲਿਆ ਜਹਾਂ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਗਏ ਥੇ ਉਸੀ ਠਉਰ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਜੀ ਕਿਆ ਦਿਖਦੀਆਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਦੇ ਚਿਤ ਨੂੰ ਖਲਗਏ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਗਾ ਠਾਕੁਰ ਜੀ
ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਨੇ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਤਾ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ
ਹੈਂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਹੈਂ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਅਗੋਚਰ ਹੈਂ ਨਿਰਾਲੰਬ ਹੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਸਰਾ ਨਹੀ ਤੂੰ ਸਰ
ਬ ਜੀਵ ਚਰਾਚਰ ਦਾ ਆਸਰਾ ਹੈਂ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਹੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਲੋਕੋ ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਮਨ ਮੇਂ ਬਿ
ਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਫੇਰ ਸਤਿਨਾਮ ਉਚਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸਤਤ ਕਰੀ॥ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਸ਼ਰਣਾਗਤ ਪਿਆਰੇ ਕਿ ਜਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨੇ ਓਅੰਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਨ
ਪਾਇਆ ਤੋ ਮੈਂ ਕਉਣ ਹਾਂ ਸੋ ਤਿਸ ਬਿਅੰਤ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਕੈਸੇ ਕਰਕੇ ਆਖ ਸਕਾਂ

ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਹੇ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰਖ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਾਥ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ [illegible]
ਹੀ ਹੈ ਅਰ ਮੈ ਤਿਸ ਬਿਨ ਜੀਵ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾ ਅਧਾਰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ
ਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਸਿਵ ਔਰ ਸਨਕਾਦਿਕ ਜੋ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ
ਨੇ ਸਭ ਕੋਈ ਅਰਾਧਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਮੈਂ ਭੀ ਅਰਾਧਦਾ ਹੋਂ ਤਾਂ ਉਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ
ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਵਾਹ ਵਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਧੰਨ ਹੋ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਾਡੇ ਮਨ ਮੇ ਹੋਰ ਅਚਰਜ ਹੈ ਜੀ ਕਿ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜੋ
ਤਿ ਹੈ ਸੋ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਏਹੁ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਨੇ
ਤ੍ਰਾਂ ਵਿਖੇ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋ ਸੁਣੋ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੈਨ ਸੋ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਜੋਤਿ ਕੋ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਘਟ ਘਟ ਵਿਖੇ
ਜੋਤਿ ਹੈ ਤਿਸ ਜੋਤਿ ਕੋ ਜਾਣਕੇ ਸਰਬ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਮੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਵਿਆਪਕ ਜਾਣਕੇ ਪੂਜ
ਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਤਿਨਕੇ ਰਿਦੇ ਤੇ ਅੰਧਕਾਰ ਨਹੀ
ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਮਾਰਗ ਮੇ ਔਰ ਅੰਧਕਾਰ ਮੇ ਪੜੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਕੇ ਔ
ਨਉਨ ਕਉ ਕੁਛ ਨਦਰ ਨਹੀ ਆਂਵਦਾ ਓਹ ਭੁਲੇ ਮਾਰਗ ਮੇ ਨਹੀ ਜਾਸਕਤੇ ਹੈ ਜਬ ਗੁਰ ਸੰਗ
ਇਉ ਕਰਕੇ ਸੰਤਾਂ ਵਿਖੇ ਗਿਆਨ ਕਾ ਉਜਾਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਨੇਤ੍ਰੋਂ ਵਿਖੇ ਜੋਤਿ ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਕਰਕੇ ਸਭ ਜੋਤਿ ਰੂਪ ਨਦਰ
ਆਉਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿਆ

ਵਸਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣੋ ਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ
ਜੀ ਇਸ ਬਾਤ ਦਾ ਭੇਦ
[illegible]
ਦੀਪਦਾ ਆਇਆ ਹੈ
[illegible] ਸਿਧ ਸਾਧ
ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਹੈ
[illegible] ਹੈਨ ਪਰ
ਇਸ ਬਾਤ ਦੀ ਖਬਰ
[illegible]
ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣ
[illegible]
ਦੇ ਤੁਸੀ ਏਹ ਜੇ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਰਪੁਰਖ ਕਿਸੇ ਕੌ [illegible] ਲਿਆ ਹੈਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਜਿਉਂ ਕੀ ਤਿਉਂ ਗੋਸਾਂ [illegible] ਈ ਏਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਸੇ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਓਹ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਕਹੀਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਓਹ ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਔਰ ਸਰਬ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾ ਮਹਲ ਭੀ ਅਪਾਰ ਹੈ ਸੁ
ਣੋ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਓ ਆਪਣੀ ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ
ਤਾ ਅਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਏਹ
ਵਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕਰ ਓਹ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀਂ ਆਇ ਪਏ ਅਰ ਆਖਿਓਨੇ
ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਮ ਧੰਨ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹਮ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨ ਪਏ ਹਾਂ ਜੀ ਜਿਉਂ ਜਾਣੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਚਰਨੀ ਲਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਲੋਕੋ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਦਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਓਹ ਗੋਬਿੰਦ
ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨ
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਇਆ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਉਸ ਕਛਾਰ ਨਾਲ ਅਸਾਬ ਤੇ ਹੋਏ ਅਰ ਹੋ
ਰ ਭੀ ਕਈ ਸਿਖ ਆਣ ਆਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਹੋਏ ਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਭ ਨਾਸਿ
ਖਾਂਦਾ ਸਵਾਰਿਆ ਓਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥
ਇਕ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿਆ ਕਿ ਕੈਸੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪਰਸਾਦ
ਤਾਂ ਕਿ ਜੇ ਨਹੀਂ ਆਂਦਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਬੇਨਤੀ
ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਜੇਕਰ ਅਗੋਂ ਕੋਈ ਤਾਂ ਮੇਵ ਫਲ ਆਣ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਿੱ
ਖ ਪਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸਿੱਖਾ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਭੇਜੇਗਾ ਸੋ ਅ
ਚਵਾਏਂਗੇ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਫਲ ਨੇ ਲਿਆਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲਿਆਇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਮਧੁਰ ਫਲ ਲੈ ਆਇਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਫਲ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ ਇਨਾਂ ਫਲਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗ ਹੈ ਸੇ ਕਰ
ਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ ਚਾਰ ਬੰਡੇ ਕਰ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਪਾਇਕਰ ਇਕ ਬ
ਟਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਇਕ ਬਾਟਾ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਅਹਾਰ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਈ ਕਹਿਆ
ਅਰ ਚੌਥਾ ਬੰਡਾ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਸਨੀ ਲਾਇਆ ਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਉਪਰ ਬਹੁਤ
ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤੇ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਆਏ ਦੀ ਸੇ
ਵਾ ਕਰਨੀ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਵੰਡ ਛਕਣਾ ਤੇ ਜਨ
ਮ ਮਰਨ ਕਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ੧ ॥ * ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਤੀਜੀਉਦਾਸੀਪੂਰਬਕੀਚਲੀ॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜ ਪੂਰਬਨੂੰਚਲੇ॥ ੨ ॥

ਸੰਮਤ ੧੫੬੬ ॥ਜਦ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਇਸ ਉਦਾਸੀ ਕਉ ਚਲੇ ਤਾਂ ਆ ਰਬੱਲ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਵਰਿਆ ਚਾਲੀਆਂ ਦੀ ਮਹੀਨੇ ਪਦਆ ਹੀ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਦਾਦਾ ਸ਼ਿਵਰਾਮ ਜੀ॥ਏਹੁ ਉਦਾਸੀ ਵਰਿਆਂ ਨਵਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਸਚਖੰਡ ਨੂੰ ਗਏ ਸਾਨ॥ ॥ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਣੇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਵਤ ਕਿਧਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਵਾਰ ਪੂਰਬ ਦੀ ਦੇਸੋਂ ਤੀਰਥ ਪੈਨ ਸੋ ਦੇਖ ਕਰ ਵਤ ਘਰ ਨੂੰ ਆ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇਹਾ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਭੇਖ ਕੀਆ॥ ਪਵਣ ਦਾ ਅਹਾਰ ਕੀਆ॥ ਪਹਿਰਾਵਾ ਏਕ ਬਸਤ੍ਰ ਅੰਬੂਆ ਏਕ ਬਸਤ੍ਰ ਚਿਟਾ ਏਕ ਪੈਰ ਜੁੱਤੀ ਏਕ ਪੈਰ ਕਉਸ ਗਲ ਵਿਚ ਖਫਨੀ ਅਰ ਸੀਸ ਵਿਚ ਟੋਪੀ ਧਾਰਨ ਕਰੀ ਔਰ ਕਲੰਦਰੀ ਮਾਲਾ ਮਥੇ ਤਿਲਕ ਕੇਸਰ ਦਾ ਲੀਆ ਨਿਤ ਕਰੀ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ਕਾ॥ ॥ਔਰ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸੇਖ ਵਜੀਦ ਆ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਜਾਤ ਕਾ ਪੰਜਦ ਬਾ ਸੁਖਪਾਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਆਹਾ॥ਜਾਇ ਉਤਰਿਆ ਇਕ ਦਰਖਤ ਤਲੇ ਪਰ ਵਿਸਾਖ ਅਰ ਜੇਠ ਦੇ ਦਿਨ ਆਹੇ ਜਦ ਓਹ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਤੇ ਲਗੇ ਚਾਪਣੇ ਅਰ ਪਾਵ ਲਣੇ॥ਏਹ ਦੇਖ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਆ ਹੇ ਚੀਸ ਦੇਆਲ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਇਕ ਹੈ ਕੇ ਦੋਇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਖੁਦਾਇ ਇਕ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਸ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ ਹੈ ਅਰ ਓਹ ਕਿਸ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ ਹੈਨਿ ਜੋ ਓਹ ਸੁਖਪਾਲ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਪੈਰ ਤੇ ਦੁਖ ਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਅਰ ਪੈਰ ਤੇ ਨੰਗੇ ਕੇਸ ਪਰ ਭਾਰ ਉਠਾਈ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹੁ ਚਾਪਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਓਹ ਸੁਖ ਕਰੇਂਦੇ ਹੈ

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਨ ਕੀਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਤਪ ਕੀਏ ਪਾਲੇ ਸਹੇ ਅਤਿ ਗਾਤ ਥਕੇ ਥਕੇ ਨਾ...

ਕਾਅਬ ਪੀਸ ਭਾਏ ਅੰਗ॥ ॥ਤਬ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਭਯੋ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤਪੋਂ ਰਾਜ ਤੇ ਰਾਜੋਂ ਨਰਕ ਪੁੰਨ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲਏ ਹੈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਭੁਗਤ ਸੁਖ ਭੋਗਣ ਲਈ ਲਿਖਾਇ ਕਰ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਓਹ ਕਰਮ ਨਾਲ ਦੁਖ ਭੋਗਦੇ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਿਆ॥ ॥

॥ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲੇ ਚਲਦੇ ਬਨਾਰਸੀ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਇਕ ਚਉਤਰੇ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਸਣ ਲਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੀ ਦੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪੰਡਿਤ ਚਤਰ ਦਾਸ ਜੀ ਚਾਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦਾ ਭੇਖ ਦੇਖ ਕਰ ਖੜਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਈਂ ਪੰਡਿਤ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਗਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਭਗਤ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਸਾਲਗਰਾਮ ਨਹੀਂ ਤੁਲਸੀ ਕੀ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸਿਮਰਨੀ ਨਾਹੀਂ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਕਾ ਟਿੱਕਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭਗਤ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ਅਰ ਭੇਖ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕਿਆ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ॥

॥ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਾਲਗਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜ ਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ॥ ੧ ॥ਕਾਹੇ ਕਲਰ ਸਿੰਚਹੁ ਜਨਮ ਗਵਾਵਹੁ॥ ਕਾਚੀ ਢਹਿਗ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚ ਲਾਵਹੁ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਬਸਤੁ ਤੇ ਕਲਰ ਕਉ ਸਿੰਚਣਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਵਸਤ ਕਉਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਸਿੰਚੀਐ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮਿਲੇ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ॥ ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਭਗਤ ਧਰਤੀ ਸਿੰਚੇ ਬਿਨਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮਾਲੀ ਕਿਤ ਬਿਧ ਆਪ ਕਉ ਕਰਿ ਜਾਣੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤੀਸਰੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਕਰ ਟਿੰਡੁ ਤੇ ਮਾਲ ਪਰੋਵੈ ਤਿਸ ਭੀਤਰ ਮਨ ਜੋਵੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਿ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ॥ ੩॥ ਤਾਂ ਚਤਰ ਦਾਸ ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪਰਮਹੰਸ ਹੋ ਅਤੇ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਮਤਿ ਇਵੇਂ ਹੀ ਆਖੀ ਜੀ ਤੀ ਮਲ ਨਹੇ ਬਗਲੇ ਕੀ ਨਿਆਈ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ॥ ਆਖੀ॥ ਬਗੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹੰਸੁਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ॥ ੪ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਬੋਲਿਆ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭਗਤ ਹੋ ਅਰ ਇਸ ਨਗਰੀ ਕੋ ਭੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਹੁ॥ ਪਰ ਕੁਛ ਇਸ

ਕਿਸੇ ਪੰਡਤ ਨਾਲ ਗੁਸਟਿ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੰਡਿਤ ਅਣਹੋਸ ... ਹੋਇ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਇਸ ਕਾਗਦ ਵਿਚਿ ਜੋ ਹੈ ਜਿਸ ਪੜ੍ਹਣੇ ਕਰਿ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਸਭ
ਕੋ ਮੈਨਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹਨੇ ਤੇ ਮਹੰਤ ਹੋਵੀਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕੀ
ਆ। ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ... ਸਬਦ ਨਾਲ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ। ॥

॥ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ
ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾ
ਰੋ॥੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਦੇਹੁ ਮਤੀ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ
ਪਾਇਆ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ
ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ॥੩॥ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇ
ਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ
ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ॥੪॥ ॥ਤਾ ਫੇਰ ਚਤੁਰਦਾਸ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਬੇਨਤੀ
ਕਰੀ ਹੇ ਦੀਨਾਨਾਥ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਅਸੀ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਤਾਈ ਪੜ੍ਹਾਂਵਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਉਣੇ ਕਰ
ਕੇ ਕੁਛ ਮੋਖ ਸਤਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕੇ ਨਹੀ। ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ
ਪੰਡਿਤ ਤੁਸਾ ਕਿਆ ਵਸਤ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਆ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਂਵਦੇ ਹੋ ਔਰ ਚਾਟੜੇ
ਆ ਜੋ ਗਣ ਕਿਆ ਪੜ੍ਹਾਂਵਦੇ ਹੋ। ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਵਾਚ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਸਿਉ ਪਹਿ
ਲੇ ਪਟੀ ਪੜ੍ਹਾਂਵਦੇ ਸੰਸਾਰ ਜੋਗੁ ਏਹੀ ਤਰਾਂ ਚਾਟੜਿਆਂ ਕੋ ਪੜ੍ਹਾਂਵਦੇ ਹਾਂ ਜੀ। ॥
॥ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਓਅੰਕਾਰ ਮਹਲਾ ੧
ਸੁਣਾਇਆ॥ ੴ ॥ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ
ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ॥ ਓ
ਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣ
ਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿ
ਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ ॥
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਅੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾ ਪਉੜੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਤਾ ਚਤੁਰਦਾਸ ਪੰ
ਡਿਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰ ਢਹਿ ਪਇਆ। ਨਾਮ ਦਾਨ ਲੈ ਕਰ ਸਿਖ ਹੋਆ ਲਗਾ
ਗੁਰ ਗੁਰ ਜਪਣਾ। ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਥੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਰਹੇ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

[illegible]

[illegible] ਇਕ ਬੇ ਹੁਤਾ ਜੋਗੀ ਬੈਠੇ [illegible] ਬੇਦ ਸਾਰਿਆਂ ਆਸਾ [illegible] ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਜਾ ਇਹੁ ਆਖਣ ਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਬੇਦ ਗਇਆ ਹੈ ਇਤਿਆ ਕਾ ਸਿਧਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕੇ ਭਾਈ ਏਹ ਕੋਈ ਸਾਧ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਧ ਪੁਛਿਆ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਕਿ ਸਕਾਂ ਸਿਖ ਹੂਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀਆਣਿ ਕਿਸ ਤੇ ਲਈ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਵਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ॥ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ॥੩॥ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਆਖਿਆ ਬਾਲੇ ਤੁਮ ਜੋਗੀ ਹੋਵਹੁ ਭੇਖੁ ਲੇਵਹੁ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਲਲਤ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧॥ ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ॥ ਗਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਈਐ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰ ਰਹੀਐ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ॥ ਵਾਜੇ ਬਾ

ਧੁਨਿਸੁਣਿਕੈਜੋਤਉਨਿਰਭਉਪਦਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਆਤਮੈਰਾਮਸਮਾਣਾਜੋਗਜੁਗਤ
ਇਵਪਾਈਆਹਿ॥੪॥ ॥ਤਬਸਿਧਾਂਆਦੇਸਆਦੇਸਕਹਿਕਰਆਖਨਲਗੇਭਾਈ
ਏਹਕੋਈਮਹਾਪੁਰਖਹੈਜੋਜਿਸਦੇਬੋਲਿਆਂਬੋੜਾਮਿਅਹੋਗਿਆਹੈ॥ਤਾਂਸਿਧਾਂਨੇਡੰਡ
ਉਤਕਰੀ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਉਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀਵਣਜਾਰੇਨਾਲਹੋਈ॥

॥ਤਾਂਉਥੋਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਜੀਇਕਵਣਜਾਰੇਆਦੇਜਾਇਪਹੁਚੇ॥ਤਾਂਨਾਇਕਦ
ਬਾਹਰਜਾਇਬੈਠੇ॥ਤਾਂਇਕਵਣਜਾਰੇਦੇਘਰਪੁਤ੍ਰਜੰਮਿਆਸੀਤਾਂਕੋਈਆਵੇਉਸਨੂ
ਵਧਾਈਦੇਵੇਕੋਈਮੁਬਾਰਖਦੇਵੇਕੋਈਅਲਤਾਪਾਜਾਵੇਕੋਈਕੇਸਰਪਾਜਾਵੇਔਰਸੀਪ
ਮਗਾਣਵਾਲਿਆਂਕੋਦੇਵੇਬੜੀਖੁਸੀਦੇਵਿਚਵੰਡਦਾਰਿਆ ਜਦਥੋੜਾਦਿਨਰਹਿਆਤਾਂ
ਹਵਣਜਾਮਰਕੇਉਠਗਇਆ ਮਰਦਾਨਾਦੇਖਦਾਰਹਿਆਉਸਨੇਬਾਬੇਕੀਨਾਮਰਦਾ
ਨੇਦੀਖਬਰਲੀਤੀਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੂੰਭੁਖਲਗੀਤਾਂਮਰਦਾਨੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਨੂੰਆਖਿਆਜੀ
ਇਸਨੇਸਾਡੀਖਬਰਨਹੀਲੀਤੀਤੇਇਸਦੇਘਰਪੁਤ੍ਰਜੰਮਿਆਹੈਤੇਇਸਨੇਲੋਕਾਂਨੂੰਬ
ਹਤਅੰਨਦਿਤਾਹੈਤੇਅਸਾਡੀਵਾਤਨਹੀਪੁਛੀਜੇਮੈਨੂੰਹੁਕਮਹੋਵੇਤਾਂਮੈਇਸਦੇਘਰਜਾਇ
ਕੇਕੁਛਮੰਗਲਿਆਵਾਂ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਹਸਕੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਇਸਦੇਘਰਪੁਤ੍ਰ
ਨਹੀਜੰਮਿਆਇਸਦੇਘਰਕਰਜਾਈਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈਪਰਚਾਰਪਹਿਰਰਾਤਰ
ਹੇਗਾ॥ਅਤੇਭਲਕੇਉਠਜਾਵੇਗਾ॥ਪਰਜੇਤੇਰੇਮਨਆਈਹੈਤਾਂਤੂੰਜਾਣਪਰਕੁਛਆਸੀ
ਸਨਾਦੇਵੀਤੂੰਪਾਤਾਜਾਇਖੜਾਹੋਵੀਂ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਲਾਹੋਵੇਜੀ॥ਤਾਂਮਰ
ਦਾਨਾਜਾਇਖੜਾਹੋਇਆ॥ਪਰਚੁਪਾਤਾਈਪਰਖਬਰਕਿਸੇਨਾਲੀਤੀ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਉ
ਥੋਂਖੜੋਇਕਰਉਠਆਇਆਤੇਆਇਕਰਆਖਿਓਸੁਜੀਮੇਰੀਤਾਂਖਬਰਕਿਸੇਨਾਹੀ
ਲੀਤੀ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬਵਜਾਇ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਰਬ
ਾਬਵਜਾਇਆ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਉਚਾਰਿਆ॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੧

ਘਰੁ੧॥ਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਰੈਣਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹੁਕਮਪਾਇਆ
ਗਰਭਾਸਿ॥ਉਰਧਤਪੁਅੰਤਰਿਕਰੇਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀ
ਅਰਦਾਸਿ॥ਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਵਖਾਣੈਉਰਧਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾ
ਗਾ॥ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿਬਾਹੁੜਿਜਾਸੀਨਾਗਾ॥ਜੈਸੀ
ਕਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਤੈਸੀਜੀਅੜੇਪਾਸਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਕੈ
ਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿਸਰਗਇਆਧਿਆਨ॥ਹਥੋਹਥਨਚਾਈਐ

ਦੁਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਿਉ ਜਿਸ ਸਿਉ [illegible] ਜੋਬਨ ਚਾਈ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਤ ਕਉ ਸੁਤ
ਮੇਰਾ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੁਗਧਾ ਨਾ ਜਾਣੈ ਅੰਤ ਨਹੀ ਕ੍ਰਿਤ ਤੇਰਾ ਜਿਨ ਰਚਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੇ ਨ ਜ
ਣੈ ਮਨਿ ਅੰਤਰ ਗਿਆਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਵਿਸਰ ਗਇਆ ਧਿਆਨਾ ॥ ੨ ॥
॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥ ਹ
[illegible] ਮਨ ਚੇਤਿਓ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ [illegible]
ਮਨ ਚੇਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲ ਭਇਆ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ॥ ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੋਬਨ
ਮਤਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮ ਗਵਾਇਆ ॥ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਾਪਾਰ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰ
ਮ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿ
ਤੁ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ
॥ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ
॥ ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਝੂਠਾ ਰੁ
ਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ
ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ ॥ ੪ ॥ ॥ ਜਬ ਅਗਾਂਹ ਵਿਦਾ ਹੋਇਆ
ਤਬ ਓਹ ਲੜਕਾ ਚਲਿ ਗਇਆ ਤਾਂ ਓਰ ਦੇ ਪਟ ਦੇ ਨਿਕਲੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਇ
ਸ ਦੇ ਬਾਬ ਕਿਆ ਵਰਤੀ ਜੀ ਕਲਰਾ ਅਲਤਾ ਪਾਵਦੇ ਆਹੇ ਤੇ ਹਸਦੇ ਖੇਡਦੇ ਹੈ ਸਨ
ਦਤ ਕਿਆ ਬਣੀ ॥ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਦਿਤਾ ॥ ਜਿਤ ਮੁਖ
ਮਿਲੇ ਮੁਬਾਰਖਾ ਲਖ ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਸਾਸਿ ਸੋ ਮੁਹਿ ਫੇਰ ਪਟਾਈ ਉਨਤਨ ਮਨ ਮਸੈ
ਕਸੀਸਾ ॥ ਇਕ ਮੁਏ ਇਕ ਦਬੀਅਨਿ ਇਕ ਵਿਚ ਨਦੀ ਵਹਾਇ ॥ ਵਾਈ ਮੁਬਾਰਖ ਨਾਨਕ
ਹੈ ਹੈ ਪਹੁਤੀ ਆਇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋ ਮਰਦਾਨੇ ਬੇਲਦੂ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ ਸਾਖੀ ਵਿਦਿਆ ਸਖੀ ਦੀ ਚਲੀ ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਜਗਾ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਉ ਮਾਸਾ ਏ ਬੈਠੇ ਗੀਰ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋਈ ਪਿੰਡ ਜਾਂ ਕ
ਈ ਸਹਿਰ ਆਵਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਬੈਠਕੇ ਚਉਮਾਸਾ ਕਟ ਲਵਾਂਗੇ ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ
ਇਕ ਨਗਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਬਾਹਿਰ ਏਕ ਕੋਸ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਓ
ਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਇਕ ਪਰੀ ਦੀ ਜਗਾ ਥੀ ਪਰ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ ਪਰੀ ਬਾਹਰ ਜੋ ਆ
ਇਆ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਸਾਧ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਓਹ ਬੜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ

ਤੇਬੈਠਰਹਿਆ[illegible]ਮਰਕੇਛਲਗਿਆਇਸੀਤਰਾਉਸਕਉ
ਸੈਂਕੜਿਆਂਕੋਜਾ[illegible]ਦਰਸਨਕਰਨਸਵੇਂਤਾਉਸਦਾਇਕਤਾਮਸਾਇਆ
ਜੀਉਸਨੇਕਹਿਆਕੇਭਾਈਤੂੰਕਖੇਜਾਂਦਾਹੈਉਸਨੇਆਖਿਆਭਾਈਮੈਇਕਸੰਤਦੇਨ
[illegible]ਦਰਸਨਕਰਨਜਾਂਦਾਹਾਂਤਉਸਨੇਕਹਿਆਭਾਈਮੈਨੂੰਭੀ[illegible]ਲਾਗਪਾਹੈਤਾਂਚਲਿ
ਆਚਲਿਤਾਂਓਹਖੁਸ਼ੀਵੀਉਸਦੇਨਾਲਤੁਰਪਿਆ[illegible]ਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਦਰਸਨਕਉਆਇਆ ਅਤੇਓਹਇਕਰੰਡੀਦੇਘਰਜਾਇਡਿਗਾ[illegible]ਉਸਦੇਨਾਲਮਿ
ਲਕਾਤਹੋਗਈ ਅਤੇਓਹਿਸਿਖਬੀਉਸਦਾਏਹਨੇਮਕੀਤਾਹੋਇਆਸੀਕੇਬਗੈ
ਰਦਰਸਨਤੋਂ[illegible]ਨਹੀਂਖਾਨਾ ਤੇਹਦੀਬੀਰੋਜਇਕਠੇਤੁਰਨਤਾਂਓਹਗੁਰਪਾਸ
ਜਾਏਤੇਓਹਉਸਲੈਂਸੀਦੇਘਰਸੇਜਾਵੇਜਾਂਕਿਤਨੇਕਦਿਨਹੋਗਏਏਹੋਈਕਰਮਕਰਿ
ਦਿਆਂ ਤਾਂਉਸਨੇਆਪਨੇਦਿਲਵਿਚ ਵਿਚਾਰਕੀਤੀਕੇਭਾਈਮੈਤਾਂਕੁਕਰਮਕਰਨਜਾ
ਦਾਹਾਂਤੇਏਹੁਆਪਨੇਗੁਰੂਦਾਦਰਸਨਕਰਨਜਾਂਦਾਹੈਪਰਇਸਦੇਨਾਲਕੋਈਬਾਤਕ
ਰੀਏਤਾਂਉਸਨੇਉਸਗੁਰੂਕੇਦਰਸਨਕਰਨਵਾਲੇਨੂੰ[illegible]ਆਖਿਆਭਾਈਤੂੰਗੁ
ਰੂਕੇਦਰਸਨਨੂੰਜਾਂਦਾਹੈਤੇਮੈਕੁਕਰਮਕਰਨਜਾਂਦਾਹਾਂ[illegible]ਤੇਰੀਮੇਰੀਏਹਸ
ਰਤਹੋਈਕੇਜੌਮੈਅਗੇਆਵਾਂਤਾਂਏਸਜਗਾਬੈਠਣਾ ਜੇਤੂੰ[illegible]ਆਵੇਤਾਂਤੂੰਏਥੇ
ਆਬੈਠਣਾਏਹਕਰਾਰਕਰਕੇਓਹਦੋਆਪਨੇਆਪਨੇਠਿਕਾਨੇ ਓਹਜਦੋਂਗਏ
ਅਤਾਂਓਹਲੋਲੀਘਰਨਹੀਸੀਤਾਂਓਹਵਿਚਾਰਾਦਿਲ[illegible]ਇਕਰ ਆਪਣੇਟਕਾ
ਣੇਉਪਰਆਇਬੈਠ ਪਛੁਤਾਵਾਂਫਿਕਰਨਾਲਬੈਠਕਰਲਗਾਧਰਤੀਨੂੰਖੋਦਨੇਤਾਂਖੋਦ
ਦਿਆਂਖੋਦਦਿਆਂਇਕਛਤ੍ਰਨਿਕਲਆਇਆਉਸਖੋਲਕੇਦੇਖਿਆਤਾਂਇਕਮੋਹ
ਰਹੈਤੇਹੋਰਸਭਕੋਇਲੇਭਰੇਹੋਏਹੈਨਿ। ਅਤੇਓਹਵਿਚਾਰਾਜਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸੋ
ਮਥਾਟੇਕਕੇਚਲਿਆਤਾਂਰਸਤੇਵਿਚਓਸਨੂੰਇਕਕੰਡਾਲਗਾਪਰਓਹਵਿਚਾਰਾ
ਪਟਕਪਟਫਡਕੇਤ੍ਰੈਪੈਰਨੂੰਬੰਨਕੇਅਸੰਤਆਸਤੇਓਥੇਆਇਆਇਕਜਤੀਮਿਲੀ
ਅਗਾਇਕ[illegible]ਉਸਨੇਦੇਖਕਰਆਖਿਆ ਭਾਈਦੂਜੀਜ਼ੁਤੀਕਿਉਂਨਹੀ
ਲਾਂਦਾਤਾਂਉਸਨੇਆਖਿਆਭਾਈਜੀਮੇਰੇਪੈਰਵਿਚਕੰਡਾਚੁਭਿਆਹੈਤਾਂਉਸਕੁਨੂੰ
ਗੋਮਸਕਰੀਕੀਤੀਦੇਖਭਾਈਮੈਨੂੰਤਾਂਮੋਹਰਲਭੀਹੈਤੇਤੈਨੂੰਕੰਡਾਚੁਭਿਆਤੇਮੈਜਦੋ
ਪਾਪਕਰਨਕੋ[illegible]ਸਾਧੂਕਾਦਰਸਨਕਰਨਅਤੇਏਹੁਕਿਆਹੂਆਹੈਤਾਂਦੋਵੇਂ
ਸਦੋਨੋਇਕਠੇਹੋਏਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਜਾਇਕਰਆਪਣੀਹਕੀਕਤਕਹੀਤੇਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਉਨਾਂਦੀਬਾਤਸੁਣਕਰਕਹਿਣਲਗੇਭਾਈਤੁਸਪਹਿਲੇ ਤਾਂਉਨਾਂਪਹਿਲੇਜਨਮ

ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਾ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible]
ਤੂੰ ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ [illegible] ਜਨਮ ਇਕ ਸਾਹ ਪੁਨਾ [illegible]
ਚਲੇ ਉਹ ਸੁਭ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖ ਹਰ ਦਾ ਨਾਉ ਲੈਂਦਾ ਜਾਇਆ [illegible] ਪੁਰਖ ਜੋ ਦੂੰ [illegible] ਕਰ
ਦਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੈ ਸਭ ਮੋਹ ਗਾਦੇ ਕੋ ਇਕਲੇ ਹੋਇ [illegible] ਅਤੇ ਏਹ ਜੋ ਅਸਾਂ ਬਾਦ ਕਰਮ
ਕਰਦਾ ਜਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸੂਲੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ [illegible] ਉਸ
ਦਾ ਨਾਉ ਉਦਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਸੂਲ ਦਾ ਕੰਡਾ ਹੋ ਗਿਆ [illegible] ਏਹ ਬਚਨ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੋਨੋਂ ਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮ [illegible] ਬਾਬੇ ਜੀ ਉਨਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪਰ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰੀ ਅਤੇ ਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਿਖ ਹੋਏ [illegible] ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨ

॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਬਦੁ ਕਹਿਆ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿ
ਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਾ
ਲੀ ਰੈਣਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗ
ਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ॥ ੨ ॥ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ
ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ॥ ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪ
ਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨੀ ਚਿੰਤ ਭਈ॥ ੩ ॥ਭਇਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁ
ਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ॥੪

॥ ਤਾਂ ਉਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਾ ਕਉ ਸਿਖ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਚਉਮਾਸਾ ਕਟਕੇ ਰਮਦੇ ਰਹੇ॥

॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੀ ਕੀ ਚਲੀ॥

॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਹਰਿਦੁਆਰ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪੂਰਬ
ਦਿਸਾ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਾ ਦੇਖਣ ਤਾਂ ਕਈ ਲਖਾਂ ਮਨੁਖ ਨ੍ਹਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਕਈ ਸੰਧਿਆ ਸਰਪੂ
ਜਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈਨ ਪਰ ਪਾਣੀ ਜੋ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸੂਰਜ [illegible] ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨੂੰ
ਬਡੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟੀ [illegible] ਆਪਣੀ ਬੂਟੀ ਨਾਲ ਦੇਖ
ਆਤਮ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਮੇਂ [illegible] ਨ੍ਹਾਵਦੇ ਹੋ [illegible] ਬਾਬੇ ਜੀ [illegible] ਨ੍ਹਾਵਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੰਗਾ ਵਿਚ ਨ੍ਹਾਵਣ ਵੜੇ [illegible] ਪਛਮ ਵਲ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਲਗੇ ਤਾਂ
ਬਾਜੀਆਂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ [illegible] ਪਛਮ ਵਲ ਪਾਣੀ ਦੇਂਦੇ ਹੋ [illegible] ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਏਹ ਜਗ
ਆ ਪੂਜਾ ਹਿੰਦੂ ਹੋ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਸਚ ਕਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ [illegible] ਹਿੰਦੂ
ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਪੂਰਬ ਦੇ ਵਲ ਦੇਸ ਵਾਲੀਆਂ ਇਸ ਤਰਫ ਪਾਣੀ ਕਿਉਂ ਦੇਂਦੇ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਲੋਕਾਨੇਆਖਿਆਕੇਅਜੀਪਾਣੀਦੇਂਦੇਹਾਂ
ਸੂਰਜਨੂੰ [illegible] ਤਾਂ [illegible] ਲੋਕਾਂਨੇਆਖਿਆਸਾਡੇਪਿਤਰਾਂਨੂੰਪਹੁੰਚਨਾ। ਤਾਂਉਨਾਂਆ
ਖਿਆਜੀਸਾਡੇਪਿਤਰ [illegible] ਲੋਕਮੇਂਹੈਨ। ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਏਦੇਵਲੋਕਕਿਤਨਾਂਹੈ
ਮਿਰਤਲੋਕੋਂ। ਤਾਂਉਨਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਜੀਸਾਡੇਉਹਦੇਜਾਵਣੇਹਜਾਰਕੋਸਹੈਜੀ। ਅਸੀਂਉਸ
ਸੂਰਜਨੂੰਪਾਣੀਦੇਂਦੇਹਾਂ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆਭਾਈਓ [illegible] ਕੀਆਖ
ਸਾਸਤ੍ਰਆਖਦਾਹੈਜੋਅਪੜੂਗਾ ਜਾਇਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕੇਬਾਬੇਜੀਨੇਤਾਂਅਗੋਂਥੇਹਦਾਪਾ
ਣੀਦੇਦੇਸਾਨਫੇਰਸਗੋਂਪਛੇਰੇਪਾਣੀਦੇਣਲਗੇ ਤਾਂਫੇਰਉਨਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਜੋਭਾ
ਈਤੂੰਏਹੁਪਾਣੀਕਿਸਨੂੰਦੇਂਦਾਹੈਂ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਆਖਿਆਭਾਈਮੇਰਾਇਕਖੇਤਹੈਓਹਸੁ
ਕਦਾਹੈਓਥੇਬੜੇਬੜੇਮੀਂਹਪਉਂਦੇਹੈਨਪਰਓਥੇਇਕਬੂੰਦਪਾਣੀਦੀਨਹੀਂਠਹਿਰਦੀ
ਏਸਵਾਸਤੇਮੈਂਉਸਨੋਪਾਣੀਦੇਂਦਾਹਾਂ। ਤਾਂਉਨਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਭਾਈਓਥੇਕਿਓਂਕਰਅ
ਪੜੇਗਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਭਾਈਤੁਸਾਡੇਪਿਤਰਤਾਂਦੂਰਹੈਨਤੇਮੇਰਾਖੇਤਰਤਾਂਨੇ
ੜੇਹੈਉਥੇਕਿਉਂਨਾਅਪੜੇਗਾ। ਕਿਓਂਜੋਪਿਤਰਲੋਕਨਾਲੋਂਦੂਰਹੈਨਾਲੇਉਚਾਹੈਉਥੇਪਾ
ਣੀਅਪੜਨਾਸੀਤੇਮੇਰਾਖੇਤਰਤਾਂਦੇਚਵੀਹਕੋਸਪਰਹੈਉਥੇਕਿਓਂਨਾਜਾਸੀਜਦਏਹੁਬਾਤ
ਉਨਾਂਲੋਕਾਂਨੇਸੁਣਿਆਂਤਾਂਮਨਵਿਚਲਗੇਕਹਿਣਭਾਈਏਹੁਕੋਈਕ੍ਰਮਲਾਨਹੀਂਏਹਤਾਂ
ਆਪਕੋਈਮਹਾਂਪੁਰਖੁਹੈਤਾਂਸਭਲੋਕਆਇਪੈਰੀਂਪਏ। ਅਤੇਬਾਹਿਰਨਾਇਕਰਕੇ
ਕੁਲੇਤਾਂਲਗੇਗਾਇਤ੍ਰੀਪਾਠਕਰਨ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਆਖਿਆ ਹਾਇਹਾਇਲੋਕਾਏਹੁਪੰ
ਡੂਲੋਕਨਰਕਨੂੰਜਾਂਦੇਹੈਨ। ਤਾਂਉਨਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਜੀਪਰਮੇਸੁਰਦਾਨਾਉਂਲਿਆਂਦੇ
ਨਰਕਨੂੰਜਾਈਂਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਨਾਮਕਿਉਂਕਰਲਈਦਾਹੈ
।ਇਕਨੂੰਆਖਿਆਤੂੰਮਾਲਾਏਥੇਫੇਰਦਾਹੈਂਤੇਤੇਰਾਧਿਆਨਘਰਜੋਰੂਨਾਲਗਲਾਂ
ਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇਇਕਸਨੋਆਖਿਆਤੂੰਭਜਨਏਥੇਕਰਦਾਹੈਂਤੇਮਨਤੇਰਾਅਮਕੇਅ
ਸਥਾਨਫਿਰਦਾਹੈ ਜਿਥੇਜਿਥੇਕਿਸੇਦਾਮਨਹੋਗਾਸੀਓਥੇਓਥੇਗੁਰਾਨੇਦਸਦਿਤਾ।
ਤਾਂਉਨਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਭਾਈਏਹੁਪਰਮੇਸਰਹੈਜਿਸਨੇਸਾਡੇਮਨਦੀਆਂਗਲਾਂਦਸ
ਦਿਤੀਆਂਹੈਨ। ਅਸੀਂਤਾਂਏਵੇਂਗੁਮਰਾਹਹੋਏਹਾਂ ਏਹੁਤਾਂਅਸਾਡਾਗੁਰੂਹੈਤਾਂਸਭਲੋਕ
ਪੈਰੀਂਆਣਿਪਏ ਤੂੰਸਚਾਗੁਰੂਹੈਂਸਾਨੂੰਆਪਣੇਸਿਖਕਰੋਜੀ ਅਤੇਆਪਣੀਦੀਖਿ
ਆਦੇਵੋਜੀਬਹੁਤਮੇਹਰਕਰਦੀਜੈਤਾਂਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਆਖਿਆਭਾਈਤੁਸੀਂਅਗੋਂਕਿਸਦੇ
ਸਿਖਹੋਸੋਉਸਨੂੰਜਾਇਕਰਮਨੋਜੀ ਤਾਂਉਨਾਂਲੋਕਾਂਕਹਿਆਜੀਅਸੀਂਤਾਂਪੁਨਆਪ
ਨੂੰਛਡਬੈਠੇਹਾਂਜੀਸਭਪੈਰੀਂਆਇਪਏ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਉਨਾਂਨੋਉਪਦੇਸਦਿਤਾਅਤੇਏ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਨੋਮੈਪ੍ਰਸਾ[illegible]ਆਤਾਂਉਨਲੋਕਾਂਆਖਿਆਜੀਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਆਰਹੋਚੁਕਾ
ਕੈਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀ[illegible]ਆਭਾਈਅਸੀਂਨਹੀਜੇਵਦੇਤਾਂਉਨਾਂਮੁਖੀਆਂਨੇਪਰਮੇ
ਸਰਕੇਅਰਜ਼ਆਖੀਐ।ਜਦਉਨਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਅਦਬਪਾਇਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇ
ਜੀਜੇਵਣਆਏ।ਤਾਂਉਨਲੋਕਾਂਚਉਕੇਵਿਚ[illegible]ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆ
ਭਾਈਚਉਕਾਭਿਟਿਆਤੁਸੀਂਕਿਵੇਂ[illegible]ਉਨਾਂਆਖਿਆਜੀਅਸਾਂ
ਆਪਣੀਨਜਰਦੇਹੇਠਅੰਨਕਰਵਾਇਆਹੈਜੀਤੇਅਸਾਂਚਉਕਾਭਿਟਣਨਹੀਦਿ
ਤਾਜੀਅਤੇਕਾਰਾਂਇਸਵਾਸਤੇਕਢੀਆਹੈਨਜੀਕੇਮਤਕੋਈਚਉਕੇਉਤੇਅਗੇਕੋ
ਈਨਆਵੇਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆਭਾਈਜਿਚਰਤੁਸੀਂਨਹੀਸਾਂਚਰਦੇਉਤਨ
ਚਿਰਚਉਕਾਸੁਚਾਸੀਜਾਂਤੁਸੀਚੜਕੇਉਪਰਚੜੇਤਾਂਚਉਕਾਭਿਟਗਿਆਕਿਉਂਜੋ
ਤੁਸਾਂਨਾਲਚਾਰਮਲੇਛਹੋਰਚੜੇਹੈਨਤਾਂਓਨਾਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਓਹੁਤਾਅਸਾਨੂੰਨ
ਜਰਨਾਹੀਆਵਦੇ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਸਲੋਕਆਖਿਆ।।

।।ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧ ।।ਕੁਬੁਧਿਡੂਮਣੀਕੁਦਇਆਕਸਾਇਣਿਪ
ਰਨਿੰਦਾਘਟਚੂਹੜੀਮੁਠੀਕ੍ਰੋਧਿਚੰਡਾਲ।।ਕਾਰੀਕਢੀਕਿਆ
ਥੀਐਜਾਂਚਾਰੇਬੈਠੀਆਨਾਲ।। ੧ ।।ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਆਖਿਆ
ਇਨੀਚਹੁਆਂਚਉਕਾਭਿਟੀਦਾਹੈ ਤਾਂਉਨਾਂ[illegible]ਜੀਪਵਿਤ੍ਰਕਿਉ
ਕਰਹੋਂਦਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬੇਆਖਿਆ। ਸਲੋਕ ।।ਸਚੁਸੰਜਮ
ਕਰਣੀਸਾਰ।।ਨਾਵਣਨਾਮਜਪੇਹੀ।।ਨਾਨਕਸੇਨਰਉਤਮਕਹੀਐ
ਜਿਨਪਾਪੀਪਿੰਡਨਦੇਹੀ।। ੨ ।।ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ।।

ਇਨੀਸੰਜਮੀਚਉਕਾਸੁਚਾਹੋਇ।।ਤਾਂਉਨਾਏਹੁਸੁਣਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਉਪਰ
ਢਹਿਪਏਉਨਾਂਸਭਕਿਛੁਲੁਟਾਇਦਿਤਾ।ਘੋੜੇਮਾਲਬਹਿਲਾਂਕਪੜੇਲੁਟਾਇਦਿਤੇ
ਅਤੇਕਹਿਆਭਾਈਜੀਜੋਕਿਸੇਨੂੰਲੋੜਹੈਸੋਲੈਜਾਵੇ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਪਹਿਲੇਉਨ
ਤਾਈਂਲੰਗੋਟਬੰਧਉਦਾਸੀਕੀਤਾ।।ਨਿਰਬਾਣੀਪੰਥਬਨਾਇਆਤੇਪਹਿਲਾਪੰਥਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਰਾਗਦੇਕਨਾਰੇਬਨਾਇਆ।।ਤਾਂਬਾਬਾਜੀਉਥੇਰਮਦੇਰਹੇ।ਬੋਲੋਵਾਹਿਗੁਰੂ।

।ਜਿਵਾਂਤੀਰਥਾਂਕੋਗੁਰੂਜੀਗਏ।।

।।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜੋਧਪੁਰੇਇਕਅਸਤਾਨਵਿਚਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਓਥੇਮੇਲਾਹੋ
ਇਰਹਿਆਸੀਪਰਬਹੁਤਲੋਕਅਕੱਠੇਹੋਏਅਤੇਸੰਤਮਹੰਤਵੀਬਹੁਤਆਏਪਰਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੀਨਜਰਮੇਕੋਈਉਥੇਪਰਮੇਸਰਦਾਪਿਆਰਾਨਹੀਆਇਆਤਸ੍ਰੀਗੁਰੂ

ਜੀ ਕੁਲਛੇਤ੍ਰ ਮੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਖਟ ਦਰਸਨ ਮੇਲੇ ਮੇ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਬਹੁਤ ਮੇਲਾ ਅਣ
ਗਿਣਤ ਤਿਸ ਕੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀ ਅਰ ਪਟਣੇ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੁਸਮਣਾ ਦਾ ਭਜਾਇਆ ਹੋਇ
ਆ ਉਸ ਸਮੇ ਆਇਆ ਕੁਲਛੇਤ੍ਰ ਮੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚੋਂ ਸਿਕਾਰ ਖੇਲ ਕੇ ਮਿਰਗ
ਮਾਰ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ [illegible] ਨਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹੁ
ਮਿਰਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਸਿਖ ਹੂਆ। [illegible] ਸਾਮਰਥ ਸੋ ਬਖਸੇ
ਕਉਕਿ ਹਿਤ ਭਏ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਗ੍ਰਹਣ ਨ੍ਹਾਵਣ ਤਾਂ ਨਹੀ ਆਏ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਸੇਰ ਭਰ
ਸਾਲਣਾ ਇਕ ਦੇਗਾ ਲੈਕੇ ਧਰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਜੀ ਸਤ ਬਚਨ ਜੀ ਹੁਕਮ
ਦਾ ਕਰ ਤੇ ਦੇਗਾ ਲਿਆਇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਓਹ ਸਾਲਣਾ ਪਾਇਕੇ ਚੁਲੇ ਤੇ ਧਰ ਦਿਤ
ਤਬ ਲੋਕਾਂ ਧੂਆਂ ਦੇਖ ਕਰ ਸੋ ਟੋਲ ਕਰ ਹੂਆ ਹਥਿਆਰ ਪਕੜ ਕੇ ਦੌੜੇ ਆਇਕਰ
ਆਖਣ ਲਗੇ ਤੁਮ ਕੈਸੇ ਹੋ ਜੀ ਆਜ ਕੇ ਦਿਨ ਤਾਂ ਤੁਰਕ ਭੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੁਮ ਤਾਂ ਐ
ਹੂ ਸੇਖ ਨਜਰ ਆਉਦੇ ਹੋ ਜੀ ਸਚ ਆਖੋ ਜੀ ਏਸ ਹਾਂਡੀ ਮੇ ਕਿਆ ਧਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸਾਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਹਾਂਡੀ ਧਰੀ ਹੈ ਤੇ ਸਨਿਆਸੀਆ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਹਾਂਡੀ ਮੇ ਧਰਿਆ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਸਨਿ
ਆਸੀਆ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਧਰ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਣ ਲਗਾ ਹੈ ਇਧਰ ਤੂੰ ਮਾਸ ਰਿੰਨਕਰ
ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਮੇ ਬਾਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਬੈਠ ਕੇ ਬਾਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਕ ਸਨਿਆਸੀ ਨੇ ਹੋਰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇ
ਕਰ ਕਹਾ ਸੰਤ ਜੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰੋ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਉ
ਚਾਰਨ ਕੀਤਾ॥ ਮਲਹਾਰ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਸਲੋਕ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮਿਆ ਮਾਸੈ ਅੰ
ਦਰ ਵਾਸੁ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸੁ ਮੁਹਿ ਮਿਲਿਆ ਹਡੁ ਚੰਮੁ ਤਨੁ ਮਾਸੁ॥ ਮਾਸਹੁ ਬਾਹ
ਰ ਕਢਿਆ ਮੰਮਾ ਮਾਸੁ ਗਿਰਾਸੁ॥ ਮੁਹਿ ਮਾਸੈ ਕਾ ਜੀਭ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰ ਸਾ
ਸੁ॥ ਵਡਾ ਹੋਇਆ ਵੀਆਹਿਆ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸੁ॥ ਮਾਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਊਪ
ਜੈ ਮਾਸਹੁ ਸਭੋ ਸਾਕੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਤਾਂ ਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ॥ ਆਪ
ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੁਟੀਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਵਿਣਾਸੁ॥ ੧॥ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਹੀ ਜਾਣੈ॥ ਕਉਣੁ ਮਾਸੁ ਕਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪ ਸ
ਮਾਣੇ॥ ਗੈਂਡਾ ਮਾਰ ਹੋਮ ਜਗ ਕੀਏ ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਬਾਣੇ॥ ਮਾਸੁ ਛੋਡ ਬੈਸ ਨਕੁ ਪ
ਕੜਹਿ ਰਾਤੀ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ॥ ਫੜੁ ਕਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਲਾਵੈ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਹੀ ਸੂ
ਝੈ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ॥ ੨॥ ਅੰਧਾ ਸੋਇ ਜਿ ਅੰਧ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਸਲੋਕੁ [illegible] ਪਾਤੀ ਪੜਾ ਕੀ ਵਕਣੇ ਨਿਪੰਨੈ ਮਾਛੀ [illegible]
ਇਸ [illegible] ਮੇ ਜਾਂਉ ਅੰਧ ਕਮਾਹੀ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ
ਭਾਂਡਿਆ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦਾ ਸੁਆ
ਮੀ ਘਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਮਾਸਹੁ ਹੋਏ ਜੀਇ ਲਇਆ ਵਾਸੇਰਾ ॥ ਅਭ
ਖੁ ਭਖਹਿ ਭਖੁ ਤਜਿ ਛੋਡਹਿ ਅੰਧੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ॥ ਮਾਸਹੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸ ਕਤੇਬੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ
ਮਾਸੁ ਕਮਾਣਾ ॥ ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਵੀਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਓਥੈ [illegible] ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪ
ਜੇ ਮਾਸਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਜੇ ਓਇ ਦਿਸਹਿ ਨਰਕਿ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੈ
ਣਾ ॥ ਦੇਂਦਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਲੈਦੇ ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਧਿਙਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ ਪਾਂਡੇ
ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੂ ਜਾਣੈ ਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਥਹੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥ ਤੋਇਅਹੁ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ
ਕਪਾਹਾਂ ਤੋਇਅਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਗੰਨਾ ॥ ਤੋਆ ਆਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ਤੋਐ ਬਹੁਤੁ ਬਿ
ਕਾਰਾ ॥ ਏਤੇ ਰਸ ਛੋਡਿ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਇਹੁ
ਸਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਸਭ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ
ਅਤੇ ਜੋ ਪਟਣੇ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਮਾਇ ਬੜੀ ਨਿੰਮ੍ਰਤ ਹੋਇ ਕਰ ਸਰਨੀ ਆਈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾ ਮਾਂ ਜੀ ਪੋਤ੍ਰ ਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇਰਾ ਜਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਏਤਨੇ ਬੋ
ਲਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਣ ਹਟਿ ਗਇਆ ਸਭ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਲਗਣ ਏ ਕੇ ਉਸੀ ਦੇਰ ਗਏ ਤਾਂ ਮ
ਾਈ ਉਸ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਕੇ ਤਬੀ ਨਤ੍ਰ ਕੇ ਛੁਡਾਇਆ ਤੇ ਬਿਦਾ ਕੀਤੇ ਉਹ ਮਾਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ॥ ਬੋਲ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ॥

॥ ਸਾਖੀ ਅਗੇ ਮਥੁਰਾ ਕੀ ਚਲੀ ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂ ਸਾਨੂੰ ਮਥਰਾ ਗੋਕਲ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਦਿ
ਖਾਲਿਆ ਏਥੇ ਜਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਅਵਤਾਰ ਲੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਮਨਾ ਨਦੀ ਕੇ
ਕਿਨਾਰੇ ਗੋਵਰਧਨ ਪਰਬਤ ਪਰ ਗਊਆਂ ਚਾਰੀਆਂ ਹੈਨ ਇਹੁ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤੇ ਕ
ਰਤੇ ਮਥਰਾ ਮੇਂ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਮੈਂ ਸੀ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਏਹੁ ਪਰਬਤ ਏਥੇ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਆਇਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਜੀ [illegible]
[illegible] ਤਾਂ ਸਰਬਤ ਕਪਾ ਕਉ ਆਗਿਆ ਕਰ ਕੇ ਜਹਾਂ ਪਰਬਤ
ਹੋਵਤ ਆਮਲੇ ਆਓ ਤਾਂ ਹਨੂਮਾਨ ਜੀ ਇਸ ਪਰਬਤ ਕੌ ਆਣ ਲਗੇ ਚੁਕਨੇ ਤਾਂ ਏਸ ਕੂ
[illegible] ਪਰਬਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਭੀ ਲੈ ਚਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹਨੂਮਾਨ ਨੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੈਸੀਆਗਿਆਪ੍ਰਭੂ ਸੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀਕੇਚਰਨੋਮੇਲੇਚਲਤਾਹੈ ਔਰ ਦਰਸਨਕਰਾਊਗਾ
ਉਹੁਕਰਾਰੁਕਰਕੇਹਨੂਮਾਨਨੇਗੋਵਰਧਨਕੋ ਉਠਾਇਕਰਲੇਚਲਾ ਜਬ ਇਸਜਗਾਹਪਰ
ਆਇਆਤਾਹੁਕਮਹੂਆਕੇਜਹਾਂਜਹਾਂ ਪਰਬਤ ਸੁਰਮੇਲਣੀਆਵਦੇਹੈਨ ਵਹਾਂਹੀਛੋ
ੜਕਰਚਲੇਆਓ ਪੁਲਤੈਆਰ ਹੋਇ ਗਇਆਹੈ ਜਦ ਏਹ ਬਾਤ ਹਨੂਮਾਨਜੀਸੁਣੀ
ਤਾਂਗੋਵਰਧਨਕਉਰਖਕਰ ਧਾਯਾਨਕਰ ਉਠਾਇਆ ਤੇਆਪਨਾਕਰਾਰ ਸੀਰਾਮਜੀਪਾਸ
ਕਹਿਭੇਜਿਆਹੈਮਹਾਂਰਾਜਜੀ ਮੈਂਇਸਸਾਥ ਕੌਲਕੀਆਹੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤੋ
ਸੀਰਾਮਜੀਕਹਾਹੇਹਨੂਮਾਨ ਤੂੰ ਇਸ ਪਰਬਤਕੋ ਜਮਨਾਕੇਤਟਪਰ ਛੋੜਆਉ ਹਮਦ੍ਵ
ਆਪਰ ਜੁਗਾਵਿਖੇ ਬਹੁਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਸ ਪਰਬਤ ਪਰਕਰਾਂਗੇ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣ ਪੂਰਣ ਕ
ਰਾਂਗੇ ਪਰ ਸੀਕ੍ਰਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਕੇ ਰਾਸਮੰਡਲ ਦੀਕਰਾਂਗੇ ਜਾਂ ਸੀਗੁਰੂਜੀਏ
ਹੁ ਇਤਿਹਾਸ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂਫੇ
ਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਘਾਟਪਰ ਇਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਭ ਅਸਥਾਨ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਤੇ
ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਂਕੇ ਲੋਕ ਹੰਕਾਰੀ ਲੋਭੀ ਲੰਪਟ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਵਲ
ਕੋਈਨਾਮਿਲਿਆ ਥੋਸੋਨੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਰਮਾਕੇ ਬੰਧਨਾਮੇਂ ਬੰਧੇ ਹੂਏ ਦੂਰ ਭੁਧੀ ਹੈਂਨ
ਔਰ ਕੁਕਰਮ ਕਰਦੇ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾ ਨਾਲ ਭੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਵਰਤਿਆ ਹੈ।
ਕਤਕ ਦੀ ਪੁਰਬੀ ਦਾ ਮੇਲਾ ਜਾ ਇਕਠ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ।

।ਸੋਈ ਚੰਦ ਚੜਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀਅਰ ਤਪਤ ਰਹੈ।ਸਾ ਧਰਤੀ ਸਾ ਪਵਨ
ਝੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੁਗ ਖੇਲੈ ਥਾਵ ਕੈਸੇ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣਾ ਕ
ਰਹਿ ਧਿਙਾਣਾ ਕਲਿ ਲਖਣ ਵੀਚਾਰਿ ।ਰਹਾਉ। ।ਕਿਤੈ ਦੇਸ ਨ ਆਇਆ ਸੁਣੀਐ ਤੀਰ
ਥ ਪਾਸ ਨ ਬੈਠਾ ਦਾਤਾ ਦਾਨ ਕਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਹਲ ਉਸਾਰ ਨ ਬੈਠਾ।ਜੇ ਕੋ ਸਤੁ ਕਰੈ ਸੋ
ਛੀਜੈ ਤਪ ਘਰ ਤਪੁ ਨ ਹੋਈ।ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਲਏ ਬਦਨਾਵੀ ਕਲਿ ਕੇ ਲਖਣ ਏਈ।ਜਿਸ
ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਖੁਆਰੀ ਚਾਕਰ ਕੇਹੇ ਡਰਣਾ।ਜਾਂ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪਵਹਿ ਜੰਜੀਰੀ ਤਾ
ਚਾਕਰ ਹਥਹੁ ਮਰਣਾ।ਆਖੁ ਗੁਣਾ ਕਲਿ ਆਈਐ।ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਕੇਰਾ ਰਹਿਆ ਤਪਾਵ
ਸ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ।ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਸਰਾ ਨਬੇੜੀ ਕਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਆ।
ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਲਹਿਆ।ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪੂਜਾ ਸਤ ਵਿਣੁ
ਸੰਜਮੁ ਜਤ ਵਿਣੁ ਕਾਹੇ ਜਨੇਊ।ਨਾਵਹੁ ਧੋਵਹੁ ਤਿਲਕੁ ਚੜਾਵਹੁ ਸੁਚ ਵਿਣੁ ਸੋਚ ਨ ਹੋ
ਈ।ਕਲਿ ਪਰਵਾਣੁ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣੁ।ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਰਹੇ ਪੁਰਾਣ।ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਭਇਆ
ਰਹਮਾਣੁ।ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਤੂ ਏਕੋ ਜਾਣੁ।ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਏਦੂ ਉਪ

ਰਕਰਮਨਹੀ॥ਜੇਘਰਹੋਵੇਮੰਗਣਜਾਈਏ ਫਿਰਓਲਾਮਣਿਮਿਲੈਤਪੀਆ ੬ ॥੧॥
ਜਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਏਹੁਸਬਦਕਹਿਆਤਾਸਭਲੋਕਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗੇਤਾਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਕਰਕੇਛੁਟਕਾਰਾਹੈਔਨਾਮਜਪਣਕਰ
ਸੁਖਤੇਵਡਿਆਈਮਿਲਦੀਹੈਨਾਮਜਪਣਦੇਤੁਲਹੋਰਕੋਈਉਰਕਰਮਨਹੀ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਸੰਤਨੇਹੈ ਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤਜੋ ਸਤਸੰਗਕਰੋਤੇਨਾਮਜਪੋਤੇਵੰਡਖਾਓ
ਅਤੇਆਏਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰੋਤਾਤੁਸਾਡਾਭੀਭਲਾਹੋਵੇ॥ ॥ਗੁਰੂਜੀਮਥ੍ਰਾਂਬ੍ਰਿੰ
ਦ੍ਰਾਬਨਗੋਕਲਮੇਸਬਦਕਹਿਆ॥ ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੂਝੈਮਾਨੈਨਾਉ॥ਤਾਕੇ
ਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਪਭੁਲਾਏਠਉਰਨਠਾਉ॥ਤੂੰਸਮਝਾਵਹਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਨਾਮੀ
ਲੈਚਲੈਮੇਨਾਲ॥ਬਿਨਨਾਵੈਬਾਧੀਸਭਕਾਲ॥ਖੇਤੀਵਣਜਨਾਵੈਕੀਓਟ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨ
ਬੀਜਕੀਪੋਟ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜੀਅਮੈਚੋਟ॥ਨਾਮਵਿਸਾਰਿਚਲੈਮਨਿਖੋਟ॥ਸਾਚੇਗੁਰਕੀ
ਸਾਚੀਸੀਖ॥ਤਨਮਨਸੀਤਲਸਾਚਪਰੀਖ॥ਜਲਪੁਰਾਇਨਿਰਸਮਲਪਰੀਖ
॥ਸਬਦਿਰਤੇਮੀਠੈਰਸਈਖ॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਗੜਿਦਸਦੁਆਰ॥ਪੰਚਵਸਹਿਮਿਲ
ਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਆਪਿਤੁਲੈਆਪੇਵਣਜਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਸਵਾਰਣਹਾਰ॥ ੪॥੧॥
॥ਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਨਾਲਪ੍ਰੀਤਕਰਦੇਹਨਨਾਮਜਪਦੇਹੈਨਤੇਨਾਮਦੀਓਟਲੈ
ਦੇਹੈਨਿਤਿਨਾਮਹਾਪੁਰਖਾਂਦੇਸੰਪੂਰਨਕੰਮਸਵਰਦੇਹੈਨ॥ ਜਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਉਥੋਤੁਰੇਤਾਇਕਪੰਡਿਤਨਾਲਚਰਚਾਹੋਈ ਪਰਓਹਪੰਡਿਤਕਾਸੀਦਾਸੀਤਾਉਸ
ਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਹੇਸੰਤਜੀਏਹਕਾਸੀਪੁਰੀਦਾਮਹਾਤਮਵੇਦਮੇਲਿਖਾਹੈਜੋਕੋਈ
ਕੈਸਾਪਾਪੀਪੁੰਨੀਜੀਵਇਸਨਗਰੀਮੇਸਰੀਰਤਿਆਗਤਾਹੈਸੋਸਿਵਪੁਰੀਕੋਪ੍ਰਾਪ
ਤੋਹੋਤਾਹੈਕਿਉਂਕੇਅੰਤਵੇਲੇਵਖਤਮਹਾਂਦੇਵਤਾਰਕਮੰਤ੍ਰਰਾਮਨਾਮਉਸਜੀਵਦੇਕਨ
ਮੇਸੁਣਾਇਦੇਤੇਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਕਹਿਦੇਹੈਨਸੁਣੋਪੰਡਤਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮ
ਐਸਾਹੈਜਿਸਕਉਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਆਪਵਰਨਨਕੀਆਹੈਜੋਕੋਈਸੁਣੇਅਥਵ
ਸੁਣਾਵੈਸੋਤੁਰਤਹੀਮੁਕਤਕਰਦਾਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹੈਸੁਣੋਸੁਆਮੀਕੰਬੀਰ
ਭਗਤਕਾਸੀਕੋਤਿਆਗਕਰਮਗਹਰਦੇਸਮੇਜਾਇਬਸੇਤੋਉਹਸਤਸੰਗਕਰਕੇਜੀ
ਵਨਮੁਕਤਹੂਏਸੋਸੁਣੋਪੰਡਤਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਜੋਹੈਸੋਤਾਰਕਮੰਤ੍ਰਜਿਸਕੇਅ
ਸਰਤਮਹਾਪਤਤਜੀਵਮੁਕਤਹੂਏਹੈਕੁਛਕਾਂਸੀਨਹੀਮੁਕਤਕਰਤੀਏਹੁਜੋਸਕਤੀ
ਹੈਸੋਹਰੀਦੇਨਾਮਵਿਚਹੈਤਾਫੇਰਪੰਡਤਨੇਕਹਿਆਦੀਨਨਾਥਜੀਹਰੀਕੇਨਾਮਤੋਅਨ
ਕਹੀਹੈਨਪਰਮੁਕਤਕੋਹੜਾਨਾਮਕਰਤਾਹੈ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਪੰਡਿਤਤੂੰਦੇਖ

ਜੈਸੇ ਨਦੀਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬਿਖੇ ਅਨੇਕ ਬੇੜੇ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਜਿਸ ਬੇੜੀ ਉਪਰ ਮੁਸਾਫਰ ਅਸਵਾਰ
ਹੋ ਜਾਵੈ ਤਿਹ ਬੇੜੀ ਨਦੀ ਥੋਂ ਪਾਰ ਕਰ ਦੇਤੀ ਹੈ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਈਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਸਭੀ ਮੁਕਤਿ
ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਹੈਨ ਪਰ ਜੇਹੜਾ ਨਾਮ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੋਂ ਸੁਣੇ ਸੋਈ ਮੁਕਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰ
ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਉਪਦੇਸ [illegible] ਸੋਈ ਜੀਵ ਕੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਤਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਪੰਡ
ਤ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇ [illegible]
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਨਾਮ [illegible] ਸਿਖ ਹੋਏ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥

॥ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਇਆ ਜੀ ਗਏ॥

ਬਾਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੈਆ ਜੀ ਗਏ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸੇ ਮਿਲਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਏਹ ਗਇਆ ਕਿਸ ਤਰ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਗਇਆ ਸੁਰ ਨਾ
ਮ ਦਈਤ ਹੂਆ ਹੈ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਕਾਲ [illegible] ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਤਪ ਕੀਆ ਬਡੀ ਉਗ੍ਰ ਭ
ਗਤੀ ਕਰੀ ਐਸਾ ਧਿਆਨ ਮੈ [illegible] ਬਿਰੂਆ ਕੇਤਕ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਪਰ ਸ੍ਰੀ
ਵਿਸਨੂੰ ਜੀ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ [illegible] ਹੇ ਗਇਆ ਸੁਰ ਤੇਰੇ ਪਰ ਮੈ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੂ
ਆ ਹੋ ਵਰ ਮੰਗ [illegible] ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿ
ਸਟੀ ਭਈ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ [illegible] ਜੀ ਜੈਸਾ ਹੀ ਨਰਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨ ਜਾਵੇ ਤਾਂ
ਹਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਗਤ [illegible] ਬਾਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਮ੍ਰਿਯਾਦਾ ਭੰਗ ਹੋ ਜਾ
ਵੇਗੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦਾ ਫਲ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਈਸਰ ਦਾ ਨੇਮ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਗਇਆ ਸੁਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਫਲ ਸਭ ਮੈਨੂੰ ਭੁ
ਗਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਲਛਮੀ ਦੇ ਪਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਹੇ ਗਇਆ ਸੁਰ ਤੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਉਪ
ਰ ਸੈਨ ਕਰ ਜਾ ਤੇਰੇ ਸੈਨ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਜੋ ਏਥੇ ਸਰੀਰ ਤਿਆਗੇਗਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾ
ਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਔਰ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਆਇ ਕਰ ਪਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰਾਧ ਜਾ ਪਿੰਡ
ਪਤਲ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਾਵੇਗਾ ਉਸ ਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਿਤ੍ਰਾਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਔਰ
ਉਸ ਕੋ ਵੀ ਸਭ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਸਦਾ ਏਹ ਇਤਹਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਮੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ॥ ਤਦ ਫੇਰ
ਏ ਪੰਡਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਕੀ ਕ੍ਰਿ
ਇਆ ਕਰਾਓ ਜੀ॥ ਤੌ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦਾ
ਉਧਾਰ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਔਰ ਆਪਣੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਭੀ ਉਨਕੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਉਧਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਕਰ ਕ੍ਰਿਆ ਹੈ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਮ ਦੀਵਾ ਪਿੰਡ ਪਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ
ਅੰਧੇਰ ਭੂਤ ਕਰਮ ਛੁਟਿਆ ਹੈ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਦੋਨੋ ਅਗਿਆਨ ਮੈ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਗਿਆਨ ਰੂ
ਪੀ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ਹੈ ਤਿਨ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਬਦ ਆਖਿਆ

॥ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕ ਨਾਮ ਦੁਖ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਤੇਲ॥ਉਨ ਚਾਨਣ ਓਹ ਸੋ
ਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲ॥ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜ ਪਾਇ॥ਲਖ ਮੜਿਆ
ਕਰ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ॥ਪਿੰਡ ਪਤਲ ਮੇਰੀ ਕੇਸੋ ਕਿਰਿਆ ਸਚ
ਨਾਮ ਕਰਤਾਰ॥ਏਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰ॥ਗੰਗ ਬਨਾ
ਰਸ ਸਿਫਤ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ॥ਸਚਾ ਨਾਵਣ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅ
ਹਿਨਿਸ ਲਾਗੈ ਭਾਉ॥ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਮਣ ਵਟ ਪਿੰਡ ਖਾਇ
॥ਨਾਨਕ ਪਿੰਡ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੁਟਸ ਨਾਹਿ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਤਾਂ ਗਇਆ ਦੇ ਪੰਡੇ ਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਸਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਿਹ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ॥
ਮਨੇ ਦਾ ਸਮਨਾ ਏਤੰਤ ਗਿਆਨ ਕ[illegible] ਅਭਿਆਸ [illegible] ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਕਰਨੇ ਤੇ ਮਨੇ ਨਾਸ ਹੋ
ਤਾ ਹੈ ਜਗਤ ਕੇ ਅਨਿਤ ਜਾਨਣੇ ਤੇ ਵਾਸਨਾ ਖੈ [illegible] ਹੈਨ ਵੇਦਾਂਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਸ੍ਰਵ
ਣੇ ਔਰ ਅਭਿਆਸ ਤੇ ਤਤ ਗਿਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ [illegible] ਤਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ॥
ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੂਏ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਗਏ॥
ਬੋਲਹੁ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ॥

॥ਸਾਖੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੀ ਜਾਤ੍ਰਾ ਦੀ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜਗਨ ਨਾਥ ਭੀ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਜਿਵੇਂ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸ੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ
ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਪਰ ਉਥੋਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਜੋ ਆਹੇ ਤਾਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਆਹੇ ਸੋ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਅਗੇ ਜਾਵਣ ਨਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਸੀ ਬਾਹਰ ਚਲ ਬੈਠੀਏ ਜਾ ਅਸਾਨੂੰ ਜਗਨ ਨਾਥ ਆਪ ਬੁਲਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਵ
ਏਂਗੇ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਾਹਰ ਇਕ ਥੜੇ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਜਗਨ
ਥਜੀ ਦੇ ਭੋਗ ਲਗਣੇ ਦਾ ਵਖਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪੰਡਿਆ ਜਦ ਥਾਲ ਰਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਠਾ
ਕੁਰ ਜੀ ਕਉ ਤੇ ਭੋਗ ਲਗੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਪੰਡਿਆ ਨੇ ਬਹੁਤ ਆਜਜੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਭੀ ਪਹੁੰ
ਚਿ ਖੜੋਤੇ ਅਤੇ ਸਭ ਅਧੀਨ ਹੋਏ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਸਾਡੀ ਜੋ ਅਵਗਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਜੇਹੜੀ ਕਰੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਐਸੀ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਉਪਰ ਗਲੂ ਪਾਣੂ ਸਟ ਕਰੋਗੇ ਜੀ ਜਦ ਬਹੁਤ
ਲਚਾਰ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਿਆ ਗਿਆ ਹੋਇਕੇ ਵਾਸਾ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਭਗਤ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਕੋ ਅਗੇ ਨਾਹੀ ਆਉਣ ਦਿਤਾ ਏਹੁ ਤੁਸਾ ਬੜੀ ਅਵਗਿਆ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਸੋ ਉਸ ਮੇਰੇ ਪਰਮ
ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਲਿਆਵਹੁ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕੇ ਜਾਂ ਏਹੁ ਜਗਨਨਾਥ ਜੀਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਭ
ਪੰਡੇ ਹਥ ਬੰਨਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਜਾਇ ਪਏ ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਭਗਤ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬੋਧ ਅਵ
ਤਾਰ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅੰਦਰ ਚਲੋ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਛਕਾਨਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਹਾ ਭਾਈ ਤੁਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਅੰਦਰ
ਨਹੀ ਜਾਣ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਬ ਤੁਮ
ਜਾਓ ਜਾਇ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੋ ਭੋਗ ਲਾਓ ਤਾਂ ਉਨਾ ਪੰਡਿਆਂ ਨੇ ਗਲ ਵਿਚ ਕਪੜੇ ਪ
ਇਕੇ ਹੋਇ ਖੜੇ ਤੇ ਆਖਿਓਨੇ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਏਹੁ ਗੁਨਾਹ ਅਸਾਨੂੰ ਬਖਸੋ ਜੀ ਆਪ ਸੰਤੋਖੀ ਖਿਮਾ
ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਉਠਕੇ ਅੰਦਰ ਗਏ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਅ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਥ ਲਗਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਹੋ
ਈ ਕੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਏਥੇ ਆਵੇ ਉਸਨੂ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਅਟਕਾ ਨਹੀ ਕਰ
ਨਾ ਤਾ ਫੇਰ ਪੰਡੇ ਲਗੇ ਆਰਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਰਤੀ ਕਰ ਚੁਕੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਤਾਂ
ਉਨਾ ਪੰਡਿਆ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਆਰਤੀ ਦੇ ਵਖਤ ਤੁਸੀ ਉਠ
ਕੇ ਨਹੀ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਏਕ ਆਰਤੀ ਇਸ੍ਰਕੀ ਹੈ ਏਕ ਆ
ਰਤੀ ਜੀਵ ਕੀ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਕਰੋ ਹਮ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਪੰਡਿਆਂ ਕਹਾ ਜੀ ਜੋ ਆਪਨੂੰ
ਚੰਗੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਧ ਅਵਤਾਰ ਜੀ ਕੀ ਬੜੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਭਲ ਆਈ ਕਰੋਗੇ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਦ
ਾ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ

ਬਨੇ ਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਿਆਨਲੋ ਪਵਨ ਚਵਰੋ
ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇ
ਰੀ ਆਰਤੀ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਹਸ ਤ
ਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ॥ ਸਹਸ
ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ
॥ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ
ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਆਰਤੀ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]ਭਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹੇ [illegible] ਆਗੀਆ ਸਾ[illegible] ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਨਕ ਸਾਰੰਗਕੋ ਹੋਇ ਜਾਤ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਦਾਸਾ॥ [illegible] ॥ਏਹੁ ਆਰਤੀ ਸੁਣਕੇ ਸਭੁ ਪੰਡਿਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਸਭ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਥਾ[illegible] ਇਕ ਬਾਦਲੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਕ ਉਹ ਕਾਇ ਮੋਹੇ ਤਿਸ ਬਾਦਲ [illegible] ਜਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੇਕੋਈ ਸਿਖ ਸਾਧ ਆਵੇ [illegible] ਕਰਨੀ ਤੇ ਆਇ ਏਨੂੰ ਪਸਾਦਿ ਮਿਲੇ ਏਹ ਬਚਨ ਕਰਕੇ॥ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਰੁਤਿ ਆਈਲੇ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹਿ॥ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਵਹਿ ਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਇ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਲਗਉ ਪਾਇ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕਾਇ॥ ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਬਹੁਤੁ ਰੂਪ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਦੇਉ ਧੂਪ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਹਾ ਪਾਇ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ॥ ਤੇਰੇ ਸਠਿ ਸੰਬਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰਾ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ॥ ਅਣਜਾਣਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਏਕਸੈ॥ ਸਿਰੁ ਨਾਨਕ ਲੋਕਾ ਪਾਵ ਹੈ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ ਜੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਹੈ॥ [illegible] ॥ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਔਰ ਰਾਜਾ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਸਭ ਲੋਕ ਪਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭਨਾਂ [illegible] ਪਰਸੰਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

॥ਸਾਖੀ [illegible] ਅਜੁਧਿਆ ਕੇ ਗਏ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ [illegible] ਏਹ ਬੀ ਨਗਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕੀ ਹੈ ਏਥੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਔਤਾਰ [illegible] ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਦੇਖਣੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਜੂ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਦਾ ਨਗਰੀ ਕਉ ਸਾਥ ਲੈ ਗਏ ਸਨ ਏਹੁ ਕੂੰਜੇ ਆਈ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਦੇ ਪੰਡਿਤਾਂ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਦਰਸਨ [illegible] ਨ ਲੇਗਏ ਅਤੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਤੇ ਥੇ ਅਰ ਜੋ ਉਨਕਾ ਨਾਮ ਜਪਤੇ ਥੇ ਸੋ ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ [illegible] ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਗਿਆਨ ਪਰੋ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ [illegible] ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕਿਤਨੀ ਤਰਾਂ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਤੀਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਰਦੇਹੁੰਦੇਹੈ ਪ੍ਰਿਥਮੇਤੌ ਗੁਰੂ ਪੰਡਤਹੋਤੇਹੈ ਪੜ ਪੜਕੇ ਗੁਰੂ ਔਰੋਂਕੋਬੇਉਪਦੇਸ
ਕਰਤੇਹੈਂ ਪਰਆਪਨਹੀਕਮਾਵਦੇਹੈ ਤਿਸਕਉ ਮਿਲਨੇਕਾ ਫਲ ਨਹੋਤਾਹੈ ਗਤੀਨਹੀਹੁੰਦੀ
ਜੋ ਅਵਧੂਤ ਗੁਰੂਹੈਸੋਉਨਾਂਦੇ ਵਿੱਚਆਰੂਪੀਹਾਥਪਾਉਨਹੀਹੋਤੇ ਕਿਉਂਕੇਕਿਸੇਸੰਤ
ਨੀਮਿਲਕੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆਹੈ ਸੋਆਪਣਾਉਧਾਰਕਰਲੈਂਦੇਹੈਨਪਰ ਦੂਸਰੇਕ
ਉ ਔਰ ਜੋ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਗੁਰੂ ਹੈਨ ਸੋ ... ਹੈਨ ਅਰ
ਜੋ ਉਨ ਨੂੰ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸਕਉ ਸਤਿਨਾਮ ਦੇਕਰ ਤੁਰਤਹੀ ਉਧਾਰਕਰਦੇਤੇਹੈਨ॥
ਏਹੁ ਬਚਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਕੇ ਸੁਣਕਰ ਅਪ੍ਰਾਧਿਆ ਦਾਸੀ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਕੇ ਚਰਨਾਉ
ਪਰ ਗਿਰ ਪੜੇ ਅਤੇ ਅਰਜ ਲਗੇ ਕਰਨ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰਦੇ ਦੁਖਾਂਪਾਸੋ
ਬਚਾਓ ਜੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ ਜੀ ਆਪ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਜਗਤ ਅਨਿਤ ਜਾਣੋ ਤੇ ਆਇ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਮਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਕਰਾ ਜਾਪ ਕਰੋ ਵੰਡ ਖਾਵੋ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਏਹ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕਰ ਉਥੋਂ ਰਵਿਦੇ ਹੋਏ॥

॥ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਾਗਰਾਜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਏ॥

ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰ ਗਰਾਜ ਪਹੁਚੇ ਤੇ ਉ
ਥੇ ਦੇ ਲੋਕ ਮਿਲਕ ਰ ਬੜੇ ਬੜੇ ਪੰਡਤ
ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕੇ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਆਇ ਕ
... ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤ ਰ ਜੀ ਦੇਖਿਆ। ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਇਆ ਕੋਈ ਸਸਕ੍ਰਿਤ ਪ
ਹੈ ਕੋਈ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣ ਵਾਚਤੇ ਹੈਨ
ਕੋਈ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਪਾ ਇਕਰ ਮਾਲਾ ਜੋ
ਪ੍ਰਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦਾ ਧਿਆਨ

ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਤੋ ਬਿਨਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾ
ਣਦਾ ਅਰੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਆਹਾਂ ਤੇ ਮੁਝਕੋ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹੀ ਆਸਰਾ ਹੈ ਏ
ਹੁ ਨਹੀ ਮੈ ਜਾਣਦਾ ਕੇ ਕਿਆ ਮੇਰੀ ਗਤ ਹੋਵੇਗੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਗਿਆਨ ਹੀਣਾ ਪਰ ਤੇਰੀ
ਸਰਨ ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤ ਰਹਿਆਵੇਗੀ ਮੈ ਮਨ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ
ਕਰਕੇ ਬੰਧ ਪਿਆ ਹੈ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਦੇਸ ਪ੍ਰਦੇਸ ਭਟਕਦਾ ਹੈ ਪਰੀ ...
ਈ ਕਰਮ ਬਾਧੀ ਪਾਪਿਆ ਫਿਰਤਾ ਹੈ ਚਾਰੋ ਕੂਟ ਭਰਮਦਾ ਹੈ ਏਕ ਤੂ ਹੀ ਕਰ ਨਾਮ ਨਹੀ

ਜਪਦਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਏਹੁ ਜੀਵ [illegible] ਦੇ ਗਰਭ ਵਿਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਦਿਨ [illegible]
ਲੇਖ ਜਦੋ ਮਸਤਕ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਜੀਵ [illegible] ਸਾਸ ਬਣਉ
ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਹੈ ਅਖੀ ਨਾਲ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਰਦੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਘਟਦੀ ਦੇਖ
ਦਾ ਹੈ ਔਰ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਦੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਦਿਖਾਦੀ ਜਵਾਨੀ ਢਲਦੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ
ਭੀ ਨਾਮ [illegible] ਪਰ ਤੇ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਭਈ ਬਾਪ ਤੇ ਮਾਈ ਤੇ ਦੇ ਲੇਏ
ਹੁ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ ਸੋ ਏਹੁ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਂਦੀ ਹੈ।
ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇਂਦੂ ਆਰਿਓ ਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਨਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਸੰਜੁਗਤ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਪਨ ਤਾਂ ਉਨਕੇ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿੱਧ ਹੋਤੇ ਹੈਂਨ। ਏਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਨਿਮਤਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣਕਰ ਪ੍ਰਾਗਰਾਜ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧ ਪੰਡਿਤ ਹੋਰ ਲੋਕ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪੋ ਨਿਰ
ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਵੋ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ਤੀਰਥ ਜੋ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਸੋ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਆ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੋਦਾਵਰੀ ਗਏ ਓਥੇ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਜਹਾਂ ਪੰਚਬਟੀ ਅਗਸਤ ਰਿ
ਖਿ ਆਸਰਮ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਜੋ ਅਸਤਾਨ ਹੈ ਔਰ ਮਹਾਤਮਾ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਹਰਚ
ਰਚਾ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕੀਤੀ ਸਭ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲਤੇ ਨੂੰ ਕਾਰੂ ਦੇਸ ਦਾ ਦਰਸਨ
ਕਰਾਇ ਲਿਆਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਓਥੋਂ ਰਉਦੇ ਕੋ

॥ਆਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤ੍ਰਿਆ ਰਾਜ ਕਉ ਗਏ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਦੇ ਜਾਦੇ ਕਾਰੂ ਦੇਸ ਨੂੰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ
ਤੇ ਲਗੇ ਇਕ ਦੋਇ ਦਿਨ ਕੁਛ ਨਹੀਸੀ ਪਹੁਚਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਤਾਂ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੋਇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਨੇ ਬੜਾ ਸਤਾਇਆ ਹੈ ਜੀ ਕੁਛ
ਮੇਰਾ ਇਲਾਜ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਨਾਲ [illegible]
ਹੁਤ ਕੀ ਮੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਖਬਰ ਹੈ ਆਤਾ [illegible] ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਜੀ [illegible] ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ [illegible] ਫਿਰ [illegible]
ਰਹੇ ਜੋ ਆਪ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈ ਜਾਇਕੇ ਕੁਛ [illegible] ਲਿਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਹੇ ਸ[illegible] ਜਰ ਦ[illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਜੀਅ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੀਆਂ ਵਦੀ ਹੈ ਓਥੇ ਆਖਦੇ ਓਜਾੜ ਵਣਾ ਨਹੀ ਅਤੇ ਉਜਾੜਾਂ ਵਿਚ ਲੀਏ ਫਿਰਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਏ
ਕ ਗਲੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਖਲੋਤਾ ਤਾਂ ਅਗੇ ਚਾਰ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੀ ਥੇਨੀ ਵਿਚ ਹਸਦੀਆ
ਆਈਆਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਡਿਠੋ ਨੇ ਤਾਂ ਲਗੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਹਣੀਆਂ ਭੈਣ ਓਹੁ
[illegible] ਆਖੇ ਮੈ ਲੈ ਜਾਨੀ ਹਾਂ ਪਰ ਇਕ ਰੰਨ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਵਾਜ ਮਾਰੀ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਦੇਵਣ ਲਗੀ ਹੈ ਜਦ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕੇ
ਵੜਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਉਠਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲ ਧਾਗਾ ਬੰਨ ਦਿਤਾ ਜਾਂ ਧਾਗਾ
ਗਲ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਛੱਤ੍ਰਾ ਕਰਕੇ ਚਾਇ ਬਹਾਇਆ ਅੰਦਰ ਤੇ ਆਪ ਪਾਣੀ ਭਰਨ

ਨੂੰ ਚਲੀ ਗਈ ਤੇ ਮ ਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰ ਹੀ ਬੈ
ਠਾ ਰਹਿਆ ਤੇ ਪਿ ਆ ਦਲੀਲਾ ਕਰਦ
ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਭੇ ਆਇ ਪਾਇਆ ਹ
ਤਾਂ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰ ਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗਇਆਂ ਏ
ਕ ਪਹਿਰ ਹੋ ਗਇ ਆ ਹੈ ਅਜੇ ਆਇ
ਆ ਨਹੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ ਏਹੁ ਸੋ ਆਖਿਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਸੁਣ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਮਰ ਦਨਾ ਤਾਰ ਸੁਣਾਉ
ਦਾਸੀ ਪਰ ਏਹੁ ਨ ਗਰੀ ਬਹੁ ਣਿ ਨਗਰੀ
ਹੈ ਸੋ ਕਿਆ ਜਾਨੀ ਏ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ
ਛੱਤ੍ਰਾ ਕਰ ਬਹਾਇਆ ਹੋਸੀ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤੇ ਕਹਿਆ ਦਲ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੇ ਹੋਵੇਗਾ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਛਤ੍ਰਾ [illegible] ਬੰਨ ਬਹਾਇਆ ਹੈ ਨੇ ਤਾਂ ਮੈ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਛੁੜਾਈਏ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮੇਹਰ ਕਰੋ ਓਹੁ ਰਹੇ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀ ਕਿਆ ਕਰੋ
ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਮੈ ਤੇ ਨਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਢੂੰਡਣ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਜਾਇ ਵ
ਸਤੀ ਵਿਚ ਵੜੇ ਤੇ ਪੁਛਿਓ ਨੇ ਏਥੇ ਸਾਡਾ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਔਰਤਾਂ ਸਭੀ
ਦੇਖ ਕੇ ਚਾਮਲ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਆਖਿਓ ਨੇ ਏਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਰੰਨ
ਨੇ ਬਾਲੇ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਗਲੀ ਬਨ ਤਾਂ ਓਹ ਕੁਤੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤੇ ਇਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਗਲ ਦੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੂੜੋ ਗਾਫਿ ਹੋਇ ਬਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ [illegible]
ਜਾਰੀਆ ਰੂਠੇ ਮ੍ਰਿਗ ਭੀਰੋ ਨਾਮ ਅਮਲ ਚਾਲੂ ਨਾਨਕ ਗਿਉ ਕਰ ਕੈ ਤੀ ਮੁਲਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਸ ਬ੍ਰ
ਹਮਣ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਨਾਲ ਜਿਸਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਛੱਤ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਪਾਣੀ
ਦਾ ਲਾ ਘੜਾ ਜੁੜ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹੇਲੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਗਲ ਪਾਗਾ ਪਉਣ ਆਈ ਤਾਂ
ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਫੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ... ਆ ਬਾਲੇ ਡਿਠੇ ਚੀਤਾ ਮੈ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੋ ਆਪਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਿਖਾਵਹਿਗੇ ਸੋ ਦੇਖਾਂਗੇ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਬਾਲਾ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲੇ ਪਾਗਾ ਤੋੜ ਸੁਟ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਪਾਇ ਕਰ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕੇ ਮ੍ਰ
ਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲੋਂ ਪਗਾ ਤੋੜ ਸੁਟਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕੀ ਖਬਰ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਤੁਸਾਂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਭੁਲੀ
ਆਂ ਬਲਾਈ ਵਿਚ ਲਈ ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਈ ਆਖਿ
ਛੋੜੇਂ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਨਾਹੀ ਤਿਚਰ ਨੂੰ ਉਨਾ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਖਸਮ ਘਰੀ
ਆਏ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਰੰਨਾਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਤੇ ਕੁਤੀਆਂ ਹੋਇ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਰੰਨ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਘ
ੜਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਹੁਤੇਰਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਉਤਰਦਾ ਨਾਹੀ
ਪਰ ਨੂਰ ਦਾ ਸਦਕਾ ਉਹ ਘੜਾ ਸਾਰੇਈ ਲਈ ਫਿਰੇ ਪਰ ਉਥੋਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰ ਨੂਰ ਸਾਹ ਨ
ਮੇ ਔਰਤ ਹੈਸੀ ਸਭ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਜਾਦੂਗਰਨੀ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਇਕ
ਔਰਤ ਦੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘੜਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਲਗ ਰਹਿਆ ਹੈ ਉਤਰਦਾ ਨ
ਹੀ ਤਾਂ ਨੂਰ ਸਾਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੇ ਸਭ ਪਾਤਰ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ ਸਭ ਜਾਵੇ ਜਾ ਕਰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ
ਘੜਾ ਜਾਇ ਕਰ ਲਾਹਵਤ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਵਿਦਿਆ ਦਿਖਾਵਹਿ ਤਾਂ ਜੋ ਜਾਦੂਗੀਰ ਉਸ ਸ
ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈਸੀ ਸਭ ਆਈਆਂ ਕੋਈ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਉਪਰ ਅਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਆਈ ਕੋਈ
ਢੋਲ ਵਜਾਵਦੀ ਆਈ ਪਰ ਸਭ ਮੰਤ੍ਰ ਜੋਰ ਕਰ ਰਹੀਆ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰੋਂ ਘੜਾ ਨਾ ਉਤਰਿ
ਆ ਤੇ ਓਹ ਕੁਤੀਆਂ ਤੇ ਛੁੱਟੀਆਂ ਈ ਰਹੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਕਰ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕਰ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ
ਰਬਾਬ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠ ਕਰ ਰਬਾਬ ਲ
ਗਾ ਵਜਾਵਦੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਡਹੰਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾ
ਇ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ

ਮਨਅੰਦਰਿਗਾਵੈਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਣੀਕਾਗਣਜੇਥੀਐਸੇਮਨਿਸੁਣਾਵੈ
॥ਅਣਹੋਦਾਮੂਲਨਪਾਈਐਅਣਲਿਖਿਆਚਿਤਿਪਰੋਇ॥੨॥ਰਾਹੁਦਸਾਈਨਜੁਲਾਆਖਾ
ਅੰਮੜੀਆਸਾਤੈਸਹਿਨਾਲਿਅਕੂਅਣਾਕਿਉਥੀਵੈਘਰਵਾਸ॥੩॥ਨਾਨਕਏਕੀਬ
ਾਹਰੀਹੋਰਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਤੈਸਹਿਨਾਲਿਜੋਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣਿਸਾਨਾਰਿ॥੪॥੧੪॥ ਜਦੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਕਹਿਆ ਤੌ ਉਨ ਅੰਰਤਾ ਦਾ ... ਨ ਚਲੇ ਤਾਂ ਫਿਰ
ਨੂਰਸਾਹ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਕਿ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹ ਆਪ ਆਈ
ਤੇ ਸਭ ਅੰਬਰ ਨਾਲ ਲੈ ਆਈ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਜੋਰ ਲਾਇਆ ਕੁਝ ਨ
ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਸਬਦ ਆਖਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ

੧ ॥ਮੰਞੁਕੁਚਜੀਅੰਮਾਵਣਿਡੋਸੜੇਹਉਕਿਉਸਹੁਰਾਵਣਿਜਾਉਜੀਉ॥ਇਕ
ਦੂਇਕਿਚੜੰਦੀਆਕਉਣੁਜਾਣੈਮੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾ
ਵਿਆਸੇਅੰਬੀਛਾਵੜੀਏਹਿਜੀਉ॥ਸੇਗੁਣਮੰਞੁਨਆਵਨੀਹਉਕੈਜੀ
ਦੋਸਧਰੇਉਜੀਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਾਹਉਕਿਆਕਿਆਘਿ
ਨਾਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਇਕਤੁਟੋਲਿਨਅੰਬੜਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤੇਰੈ
ਜਾਉਜੀਉ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਰੰਗੁਲਾਮੋਤੀਤੈਮਾਣਿਕੁਜੀਉ॥ਸੇਵਸਤੂ
ਸਹਿਦਿਤੀਆਮੈਤਿਨਸਿਉਲਾਇਆਚਿਤੁਜੀਉ॥ਮੰਦਰਮਿਟੀਸੰ
ਦੜੇਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸਿਜੀਉ॥ਹਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸੁਤਿਸੁਕੰਤਨਬੈ
ਠੀਪਾਸਿਜੀਉ॥ਅੰਬਰਿਕੂੰਜਾਕੁਰਲੀਆਬਗਬਹਿਠੇਆਇਜੀਉ॥
ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿਆਮੁਹਿਦੇਸੀਅਗੈਜਾਇਜੀਉ॥ਸੁਤੀਸੁ
ਤੀਝਾਲੁਥੀਆਭੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸੁਜੀਉ॥ਤੈਸਹਿਨਾਲਹੁਮੁਤੀਅਸੁ
ਦੁਖਾਕੂੰਧਰੀਆਸੁਜੀਉ॥ਤੁਧੁਗੁਣਮੈਸਭਿਅਵਗਣਾਇਕਨਾਨਕਕੀ
ਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਮੈਡੋਹਾਗਣਿਕਾਈਰਾਤਿਜੀਉ

॥੧॥ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹ ਭੀ ਆਪਣਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰ ਥਕੀ ਪਰ ਕੋਈ ਮੰਤ੍ਰ ਪੇਸ ਨ ਗਈ
ਅਤੇ ਨ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਘੜਾ ਉਤਰੇ ਫੇਰ ਨੂਰਸਾਹ ਨੇ ਡੂਰ ਡੂਰ ਕਰਕੇ
ਲਇਲਮ ਵਾਲੀਆਂ ਸਦਵਾਈਆਂ ਸਭ ਇਕਠੀਆਂ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਗਾਇਨ ਦ
ਲਗੀ ਵਜਾਉਣ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਹੋਰ ਕਹਿਆ॥
॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਮਤਿ ਮਹਮਦੀ ਰੇ ਪੜਕੇ ਪਾਦਾ ਦਿਲ ਕਦੂ ਨੀ ਅੰਦਰਿ
ਜਾਵਦਾ॥ਨਾਨਕਨਾਚੈਕਲਕਾਰਭਾਉ॥ਜਤੀਸਤੀਕਹਿਰਾਖਹਿਪਾਹੂ॥੧॥ਨਾਨਕ

ਨਾਮਵਿਹੂਣਕੂੜਬੂਡਾਅੰਧੀਦੁਨੀਆਸਾਹਿਬਬੂਝਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਿਰਤੁ
ਸਹੁਕਿਰਚੇਲਖਪਾਇਥਿਆਸਿਪਰਗੇਤਦਸੀਘਰਆਏ॥ਜੋਸਭਉਵਰਿਆਜੀਕਹਣਾ
ਜਾ॥ਖਸਮਪਛਾਣੈਸੋਦਿਨਪਰਵਾਣਾ॥੨॥ਦਰਸਨਦੇਖਿਐਦਇਆਨਹੋਇ॥ਲ
ਏਦਿਤੇਬਿਨਰਹੈਨਕੋਇ॥ਰਾਜਾਨਿਆਉਕਰੇਹਥਿਹੋਇ॥ਕਹੈਖੁਦਾਇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੩
॥ਮਾਣਸਮੂਰਤਿਨਾਨਕਨਾਮ॥ਕਰਣੀਕੁਤਾਦਰਫੁਰਮਾਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਣੈਮਿ
ਹਮਾਨ॥ਤਾਕਿਛੁਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਨ॥੪॥੧॥ ॥ਤਾਂਇਕਸ
ਲੋਕਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਹੋਰ ਉਚਾਰਨਕੀਤਾ॥ ॥ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀਆਆ
ਚਾਰੀਬੁਰੀਆਹ॥ਮਨਹੁਕੁਸੁਧਾਕਾਲੀਆਬਾਹਰਹੁਚਿਟਵੀਆਹ॥ਰੀਸਾਂਕਰਨਤਿ
ਨਾੜੀਆਂਜੋਸੇਵਹਿਦਰਖੜੀਆਹ॥ਨਾਲਖਸਮੈਰਤੀਆਂਮਾਣਹਿਸੁਖਰਲੀਆ
ਹ॥ਹੋਦੈਤਾਣਨਿਤਾਣੀਆਰਹਹਿਨਿਮਾਨੜੀਆਹ॥ਨਾਨਕਜਨਮਸਕਾਰਥਾਜੇਤਿ
ਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਹ॥ ੧ ॥ਜਦਏਹੁ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਤਾਨੂਰ
ਸਾਹਨੇਵਿਚਾਰਕੀਤੀਜੋਇਸਨੂੰਮਾਇਆਦਾਸਾਲਪਾਈਏਜੋਮਾਇਆਦਾਮੋਹਇਸ
ਨੂੰਪਿਆਤਾਂਏਹੁਸਾਡੇਅਧੀਨਜਾਵੇਗਾਏਹੁਬਾਤਨੂਰਸਾਹਦੀਸੁਣਕਰਸਭਜਾਕੇ
ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਦੇਜਵਾਹਰਅਰਪਦਾਰਥਲੈਆਈਆਂਤੇਆਣਕਰਗੁਰੂਜੀਅਗੇ
ਭੇਟਰਖੀਆਂਨੇ॥ ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ਇਆਨੜੀਏਮਾਨੜਾਕਾਇਕਰੇਹਿ॥ਆਪਨੜੈਘਰਿਹਰਿਰੰਗੁਕੀਨਮਾ
ਣੇਹਿ॥ਸਹੁਨੇੜੈਧਨਕੰਮਲੀਏਬਾਹਰਕਿਆਢੂੰਢੇਹਿ॥ਭੈਕੀਆਦੇਹੁਸਲਾਈਆਂਨੈਣੀਭਾਵ
ਕਾਕਰਸੀਗਾਰੋ॥ਤਾਂਸੁਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਲਾਗੀਜਾਂਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੋ॥੧॥ਇਆਣ
ੜੀਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਂਧਨਕੰਤੁਨਭਾਵੇ॥ਵਿਣਕਰਮਾਂਕਿਛੁਪਾਈਐਨਾਹੀਭੁਈਕ
ਮਾਇਆਣੀ॥ ੨ ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੁਹਾਗਣੀਵਾਹੈਕਿਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥ਜੋਕਿ
ਛੁਕਰੇਸੁਭਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਚੁਕਾਈਐ॥ਜਾਂਕੈਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥਪਾਈ
ਐ॥ਤਉਚਰਣੀਚਿਤਲਾਈਐ॥ਸਹੁਕਹੈਸੁਕੀਜੈਤਨੁਮਨਦੀਜੈਐਸਾਪਰਮਲਲਾ
ਈਐ॥ਇਵਕਹਹਿਸੁਹਾਗਣੀਭੈਣੇਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥ਆਪੁਗਵਾਈਐਤਾਂ
ਸਹੁਪਾਈਐਅਵਰਕੈਸੀਚਤੁਰਾਈ॥ਸਹੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੋਦਿਨਲੇਖੈਕਾਮਣਿ
ਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਆਪਣੇਕੰਤਪਿਆਰੀਸਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਨਕਸਾਸਭਰਾਈ॥ਐ
ਸੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜਕੀਮਾਤੀਅਹਿਨਿਸਿਭਾਇਸਮਾਣੀ॥ਸੁੰਦਰਿਸਾਇਸਰੂਪਿਬਿਚ
ਖਣਿਕਹੀਐਸਾਸਿਆਣੀ॥ ੪ ॥੧॥ ॥ਜਦਏਹੁਸਬਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ

ਕਹਿਆਤਾਂਉਹਨਰੂਤੀਆਂਤੇਛੁਰੀਆਂਦੇਖਾਵਣਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨੀਆਇ[illegible]
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਇਸਪਦਾਰਥਦੀਪਰਮਸਲਬਣਾਇਆਹੈਸਾਧਸੰਤਦੀਸੇ
[illegible]ਆਕਰੋਨਿਰਅਭਿਮਾਨਹੋਵੋਮਨਨੀਵਾਂਕਰੋਸਤਨਾਮਦਾਜਾਪਕਰਿਆਕ
ਰੋ[illegible]ਭਲਾਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂਸੀਬਾਬੇਜੀਏਹਬਚਨਕੀਤਾ ਤਾਂਓਨਾਂਐਰਤਾਂਦੇਭ
[illegible]ਭਾਈਬਾਲੇਜੀਦੇਚਰਨੀਆਇਲਗੀ ਕਹਿਓਨੇਹੇਸੰਤ[illegible]ਦਿਆਲੂਹੋਜੀ
[illegible]ਸਮ੍ਰਥਹੋਜੀਸਾਨੂੰਬਖਸਾਵੋਜੀ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਨੇਕਹਿਆਜੀਸੰਤਨਗਮਹਿ
[illegible]ਹੈਨਤੁਸੀਂਉਨਾਂਅਗੇਪਾਰਥਨਾਕਰੋਜੀਤੁਸਾਡਾਭਲਾਹੋਇਗਾਤਾਂਓਹਸਭਫੇਰਗੁ
ਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਆਇਲਗੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਸਿਖਹੋਵਹੁਉਨਾਮਨਸੂਰਕੀ
ਤਾਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਉਠਭਾਈਬਾਲਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂਕਹਿਕਰਇਸਦੇਸਿ
ਰਉਪਰੋਪਜਾਲਾਹਿਲੈ ਅਤੇਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇਪਾਣੀਦੇਛਿਟੇਮਾਰ ਓਹਠੀਕ
ਹੋਜਾਨਗੀਆਂ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸੇਮਹਾਰਾਜਜੀਦਾਹੁਕਮਪਾਇਕੇਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇ
ਪਜਾਵੀਲਾਹਿਲਿਆਤੇਉਨਾਂਉਪਰਜਲਛਿਣਕਿਆ ਓਹਮਨੁਖਦੇਹੋਂਹੋਗਈਆਂ
ਅਤੇਸਭਨਾਂਨੂੰਸਿਖਕੀਤਾਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਦਿਤ ਲਗੇਸਭਗੁਰੂਦਾਜਸਪੜ
ਨੇ ਪਰਮਸਾਲੇਂਬਣਵਾਈਗੁਰੂਜੀਕੇਸਿਖਹੋਏ ਤਾਂਨੂਰਸਾਹਸੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮ
[illegible]ਕਿਆਤੇਕਹਿਆਜੀਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟੀਕਰੋਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਸਨੂੰਨਾਮਦੇਕੇਸਿ
ਖ[illegible]ਬਣਾਈ ਤੇਨੂਰਸਾਹਨੂੰਬਚਨਕਹਿਆਕੇਜੋਸਾਡਾਸਿਖਏਥੇਆਵੇਅਤੇਸ
ਤਨਾਮਲਵੇਉਸਨੂੰਕਿਸੇਤਰਾਂਦਾਦੁਖਨਾਦੇਣਾ ਤਾਂਨੂਰਸਾਹਨੇਕਹਿਆਜੀਆਪਦੇ
ਸਿਖਛਡਕਰਜੇਆਪਦਾਕੂਕਰਆਵੇਤਾਂਉਸਦੀਵੀਖੁਸੀਹੋਵੇਗੀ॥ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਉਨਾਂਲੋਕਾਂਨੂੰਸਿਖਕਰਕੇਉਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇਸਾਖੀਤ੍ਰਿਮੀਦਾਰਭੂਮੀਏਨਾਲਹੋਈ॥

ਜਾਇਕਾਤ੍ਰਿਮੰਦਿਰਭੂਮੀਆਸੀ ਹਕੈਮੈਂਗਹਿਦਾਸੀਂਪਰਉਸਦਾਏਹਕੰਮਸੀਕੇਦੇਨੇ
ਸਤੇਵਿਚਪਾਤ੍ਰਪਾਵਣ ਤੇਰਾਤਨੂੰਲੋਕਾਂਦੇਘਰਚੋਰੀਕਰਾਵਣੀ ਏਹੁਰੁਜਗਾਰਕਰ
ਨਾ ਅਤੇਉਸਨਗਰੀਵਿਚਉਸਭੂਮੀਏਨੇਲੋਕਾਂਨੂੰਏਹੁਗਲਆਖਿਕੇ ਭਾਈਇਸ
ਨਗਰੀਵਿਚਜੇਕੋਈਸਾਧਫਕੀਰਆਵੇਤਾਂਰਾਤਨਾਂਰਹਿਣਦੇਣਾਜੇਕੋਈਰਾਤਰਹਿ
ਣਦੇਵੇਗਾ ਉਸਦਾਘਰਬਾਰਮੈਂਸਭਲੁਟਲਵਾਂਗਾ ਫੇਰਉਨਾਂ[illegible]
ਖਿਆਤਾਂਭਾਈਇਸਦੀ[illegible]ਕੋਈਆਇਵੜੇਤਾਂ[illegible]ਉਸਨੂੰ[illegible]
ਭੂਮੀਏਕਹਿਆਭਾਈਜੋਕੋਈਏਥੇਰਾਤਰਹਿਣਵਾਸਤੇਆਵੇਸੋਉਸਨੂੰਤੁਸੀਂਮੇਰੇਪ

ਰਭੋਜਦੇਨ [illegible] ਦਰਨੇ ਓਨਾ ਲੋਕਾਨੂੰ ਕਹਿਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮੇਂ ਬਿਠਾਇ
ਰਮਸਾਲ ਬਣ [illegible] ਅਤੇ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਲੰਗਰ ਪਕਦਾ ਰਹਿਆ ਕਰੇ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ
ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਵੇ ਸੋ ਪਰਸਾਦ ਖਵਾਏ ਬਗੈਰ ਨ ਜਾਣ ਦੇਵੇ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨ
ਨਕਦੇਵ ਜੀ ਜੀਵਾਂਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸੇ ਗਿਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁ
ਚੇ ਤਾਂ ਇਕ ਭਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਕ
ਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਏਥੇ ਆ
ਪ ਨਾ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਵਸਤੀ ਵੇਖ ਕਰ ਹਮ ਇਥੇ ਆ ਉ
ਤਰੇ ਹੈ ਫਿਰ ਜੋ ਉਸ ਜਾਗਾ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਬੈਠਦਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸਾ
ਧ ਜੀ ਏਸ ਜਗਾ ਦਾ ਜੋ ਸਰਦਾਰ ਹੈ ਉਸਦਾ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਜੋ ਸਾਧ ਫਕੀਰ ਏ
ਥੇ ਆਵੇ ਸੋ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਭੋਜਦੇਨ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਬੈਠਣ ਨਹੀ ਦੇਣ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਉਸਦੇ ਘਰ ਚਲ
ਬੈਠੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ ਭੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਭੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਠਕਰ ਓਸ ਭੂਮੀਏ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ॥
ਤਾਂ ਉਸ ਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਏ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਕੇ ਸਾਧ ਤਿਨ ਪਰਦੇਸੀ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅ

ਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਭੂਮੀ ... ਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਇ ... ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਜੀ ... ਖਾਤੇ ਰਾਪ ਸੋਰ
ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ... ਭੂਮੀਏ ਹਥ ਜੋੜ
ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ... ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ... ਹੈ ਆਪ ਚਲ ਕੇ ਛ
ਕੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ... ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੀ ਕਰਲੈ ... ਦਾਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਘਰ ਘਟਦੀ ... ਜਾਨਣ ਹਾਰੇ ਪਰ
ਬਾਹਰ ਲੇ ਦਿਲੋ ਉ ... ਸਪਾਸੋਂ ਕਹਾਇ
ਆ ਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਨੂੰ ਪਾਸ ਬਿਠਾਇਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਜੋ ਲੰਗਰ ਅਠੇ ਪ
ਹਿਰ ਤੇਰੇ ਘਰ ਲਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਕਿਰਤ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਦਰਸਨ ਦੇ ਫਲ ਕਰ ਉਸਦੀ ਬੁਧ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਅ

ਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਚੀ ਜਾਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਦਸ ਦਿਤੀ ਹੈ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਮੇ
ਰੀ ਕਿਰਤ ਏਹੋ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਮੈ ਰਾਹ ਮਾਰਦਾ ਹਾ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈ ਚੋਰ ਲਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਦ ਉਸ ਨੇ
ਏਹ ਗਾਲ ਆਖੀ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੀ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦੇ ਤਾਂ ਓਸ
ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮੇਹਰਵਾਨ ਜੀ [illegible] ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭੁਲ
ਬਖਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇ ਤੂੰ ਏਹ ਕਿਰਤ ਛਡੇਂਗਾ ਤੇ ਕੋਈ ਧਰਮ ਦੀ
ਕਿਰਤ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਭੂਮੀਆ ਦੇਵਣਵਾਲਾ ਤਾਂ ਸਭ ਸਨੂੰ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭੂਮੀਏ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਮੰਨਾਗਾ ਜੀ ਪਰ ਏਹ ਕਿ
ਰਤ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਛੁਟਣੀ ਨਾਹੀ ਜੀ ਅਰ ਪਿਛੇ ਭੀ ਏਹੋ ਕਿਰਤ ਮੇਰੇ ਪਿਉ ਦਾਦੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਆ
ਈ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਸ ਨੇ ਸਚੋ ਹੀ ਸਚ ਆਖ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਤੁਕ ਆਖੀ॥ ॥ਏਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿ
ਸਦੇਇ॥ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੇ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਤਿ
ਨ ਬਚਨ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੀਏਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾ
ਜ ਜੀ ਹੋਰ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਮੈ ਮੰਨਾਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖ ਏ
ਕ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਚ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਦੂਜਾ ਜਿਸ ਦਾ ਲੂਣ ਖਾਣਾ ਉਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ਅਰ
ਤੀਜੇ ਗਰੀਬ ਮਾਰ ਨਹੀ ਕਰਣੀ ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮ
ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਤਿਨੇ ਬਚਨ ਮੈ ਮੰਨ ਲੀਤੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੱਚ ਦੇ
ਪ੍ਰਥਾਇ ਇਕ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰ
ਤਾਇਆ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਸਚੁ ਪਾਇਆ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ॥ ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨ
ਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ॥ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਭੂਮੀਆ ਏਹੁ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਤਾਂ ਪਰਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹ ਰਹਿਤ ਧਾਰੇ ਤਾਂ ਭੂਮੀਏ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਕੇਹੜੀਆ ਰਹਿਤਾ ਹੈਨ ਸੋ ਕਹੋ ਜੀ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਚੁ
ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ॥ ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ
ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਸਚੁ ਤਾਂ ਪ
ਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ॥ ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ॥ ਸ
ਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ॥
॥ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕ

ਰਿ [illegible] ਕਢੇ ਪੋਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ [illegible]
ਰੂਪ ਲੈ ਹੋਇਆ [illegible] ਇਹ ਸਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸੁਣ ਕ
ਰਕੇ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜੋ ਆਪ ਕੇ ਬਚਨ ਹੈ ਮੈ ਮੰਨ ਲਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ
ਤਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਭੂਮੀਏ ਬਚਨ ਦਿਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੋ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਕ
ਰਮ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭੀ ਤੇਰੇ ਬਖਸੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਕਰੇਂ ਗਾ ਸੋ ਭੀ ਬਖਸੇ ਹੈ ਅਤੇ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਅਸੀ ਤੇਰਿਆਂ ਅਮਲਾਂ ਦੇ ਜਾਮਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਪਰੰਤੂ ਤਿਨੇ ਬ
ਚਨ ਜਰੂਰ ਮਨਣੇ ਤਾ ਉਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪ
ਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਪੰਜ ਦਿਨ ਰਹੇ ਉਸ ਸਿਖ ਭੂਮੀਏ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ॥ ਤਾਂ ਪਿਛੋ ਉਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਭੂ
ਈ ਮੈ ਹੁਣ ਕਿਸ ਜੀਵਣੇ ਤੇ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਕ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਧੂਕਾ ਸੰਗ ਭਇਆ ਹੈ
ਦੂਸਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹ ਚਿਤਾ ਕਰੇ ਤੋ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਭੂਮੀਏ

ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾ ਰ ਕੀਤੀ ਭਾਈ ਹੁਣ ਮੈ
ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਭੰਨ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਲਿ
ਆਵਾਂ ਨਾਲ ਆਪ ਖਾਵਾਂ ਨਾਲੇ ਫਕੀਰਾਂ
ਨੂੰ ਖੁਲਾਵਾਂਗਾ ਏਹੁ ਉਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ
ਕੇ ਬਹੁਤ ਹਛੇ ਕਪੜੇ ਕਢੇ ਅਤੇ ਇਸਨਾ
ਨ ਕਰਕੇ ਪੁਸਾਕ ਪਹਰਨ ਕਰੀ ਔਰ ਕ
ਣ ਕੰਠਾ ਕੁੰਡਲ ਮੋਤੀ ਜਵਾਹਰ ਪਹਰਨ
ਕਰੇ ਸੀਸ ਤੇ ਦਸਤਾ ਰ ਸਜਾਈ ਜਦ ਚਾਰ
ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾ ਓਹ ਸਿੱਖ ਰਾਜਾ
ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੂਆ ਜਾਂ ਓਹ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਤਾ ਚੌਕੀ ਦਾਰ
ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਕਤ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ
ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਤੇ
ਹੁਣ ਤਾ ਭਾਵੇਂ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵਾਂ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਬਚ ਰਹਾਂ ਪਰ ਮੈ ਤਾਂ ਝੂਠ ਨਹੀ ਕਹਿਣਾ
ਤਾਂ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈ ਚੋਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨ ਦਰਵਾਨ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੋਈ ਮ
ਖੌਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਸਚ ਕਹੇਂ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇ ਏਹੁ ਚੋਰ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰ
ਹੋਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦਾ ਜੋ ਮੈ ਚੋਰ ਹਾਂ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਦਰਵਾਨ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਰਾਜਾ

ਦਾਸ ਨੇ [illegible] ਤਾਂ ਉਸ ਖਰਾਸਾਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤੇ ਦੇਖਦਾ ਕੀ ਹੈ ਜੋ
ਜੋ ਤੋਸੇਖਾਨਾ ਸੀ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਜਵਾਹਰ ਤੇ ਮੋ
ਹਰਾਂ ਏਹੁ ਚੀਜਾਂ ਇੱਕਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਪੰਡ ਬੱਧੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਸਿੱਖ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪਈ ਇਕ ਸੁਨ
ਹਰੀ ਰਕੇਬੀ ਆਲੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਥ ਪਾਇਆ ਤੇ ਉਸ
ਦੇ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਕੁਛ ਬਰੀਕ ਚੂਰਨ [illegible] ਉਸ [illegible] ਉਂਗਲੀਆਂ ਨਾਲ ਓ
ਹਦੀ ਜਿਸ ਲਗੀ ਤੇ ਉਸਨੇ ਜਬਾਨ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਤੇ ਨਿਮਕ ਦਾ ਸੁਆਦ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਕਿਹਾ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੂਣ ਖਾਕੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਣਾ ਤੇ
ਓਹ ਰਾਜੇ ਦਾ ਚੂਰਨ ਸੀ ਜੇਹੜਾ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਪ
ਲੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠ ਆਇਆ [illegible] ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਰੌਲਾ ਪੈ ਗਿਆ
ਫੇਰ ਜੇ ਦਾਰੋਗਾ ਭੰਡਾਰ ਦਾ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਹੈਨ ਪੰਡ ਬੱਧੀ
ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਗਈ ਇਕ ਕੌਡੀ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾਂ
ਹਿਕ ਰੱਤੀ ਚੂਰਨ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬੜੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਈ ਕੇ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਏਹ ਕਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿਚੋਂ ਚੋਰ ਖਾਲੀ ਗਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਰਵਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾ
ਈ ਸੱਚ ਦੱਸੋ ਜੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੌਣ ਏਥੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਇਕ ਆਦਮੀ [illegible] ਪਾਹਰੇ ਹੋਏ ਔਰ ਜੇਦ
ਰ ਪਇਆ ਹੂਆ ਹੈ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ [illegible] ਓਹ ਆਪਕੇ ਦਰਵਾਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ
[illegible] ਲਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਇਸ ਵਖਤ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ
ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਚੋਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ
ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹਸਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜਾਹੁ ਸੋ ਓਹ ਅੰਦ
ਰ ਗਿਆ ਆਇਆ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ
ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਓਹੁ ਦਰਵਾਨੇ ਉਸਦੀ ਤਲਾਸ ਲੱਗੇ ਕਰ
ਨ ਓਹ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਢੰਡੋਰਾ ਫੇਰੋ ਕੇ ਜੋ ਚੋਰ ਹੈ ਸੋ ਮੈ
ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੱਧੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਏਹੁ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਕੇ ਦ
ਰਵਾਨਾ ਤਿਨ ਦਿਨ ਢੰਡੋਰਾ ਫੇਰਿਆ ਪਰ ਚੋਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਖਫਾ ਹੋਕੇ
ਕਹਿਆ ਕੇ ਜੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਔਰ ਨਕੰਮੇ ਹੋਣ ਉਸਨੂੰ ਪਕੜੇ ਮਾਰੋ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਹੋਈ ਤਾਂ ਲਗੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਏਹੁ ਗਲ ਸਾਰੇ ਫੈਲ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਗਰੀਬ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਤੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਏਹੁ ਮੇਰੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹੇ ਗੱਲੀਂ ਬਾਗੀ ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਹੁਣ ਮੈ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਈ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ ਭਾਈ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਛੇੜੇ ਤਾਂ ਛਡੇ
ਮੈਨੂੰ ਛਡੇ ਤਾਂ ਉਸ ਚੋਰ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਨ ਬਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟ
ਦੇਹੁ ਕਿਉਂਜੋ ਤੇਰਾ ਚੋਰ ਮੈ ਹਾਂ ਜੇ ਤੂੰ ਪੁਛਣਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਪੁਛ ਲੈ ਮੈ ਉਤ੍ਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਦ ਰਾਜੇ
ਏਹੁ ਸੁਣਿਆਂ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਛਡ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਸਿੱਖਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਦਸ ਜੋ
ਮੇਰੇ ਤੋਸੇਖਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਤੂੰ [illegible] ਹਿਆ ਹੈ ਉਸ ਸਮੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਆ ਆਈ ਸੀ
ਤਾ ਉਸ ਭਾਈ ਏਸ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ
ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿੱਖਾ ਉਸ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਆ ਨਿਸਾਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਭਾਈ ਏ ਸਿੱਖ ਨੇ ਆ
ਪਣੀ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਤੇ ਤਿਨ ਬਚਨ ਮੰਨਣ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ
ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਜਦ ਉਸ ਰਾਜੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ
ਆ ਬਹੁਤ ਬਿਗਾਸਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਸਿੱਖਾ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਤੈ
ਨੂੰ ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰ ਨਿਸਚ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਵਜੀਰਾਂ ਦਾ ਵਜੀਰ ਹੋਇ ਕਿਉਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੇ ਕਰ
ਆਪਨਾ ਵਜ਼ੀਰ ਬਨਾਇਆ ਜਦ ਫੇਰ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਸਿੱਖਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਨਾ ਸਿੱਖ ਕਰ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਜੇ ਤਾਂ ਮੈ
ਹੀ ਸਿੱਖ ਹੋਵਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਰਾਂ ਪਰ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਸਿੱ
ਖ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਣਵਾਉ ਪਰ ਭਾਉਨੀ ਸਹਿਤ
ਆਏ ਸਿੱਖ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਇਸ ਕਰਨੀ ਤੇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਭੀ ਤੈਨੂੰ ਆਪ ਦਰਸਨ ਦੇਨਗੇ ਕਿਉਂਜੋ ਓਹ ਘਟ ੨ ਕੀ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਜਹਾਂ ਕੋਈ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਮਰਦਾ ਹੈ ਓਸ ਦੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ ਸੋ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਹਸਰਨਾ
ਜਾਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧਰਮ ਅਵਤਾਰ ਹੈਨ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਣਵਾ
ਈ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲੰਗਰ ਲਗਾ ਰਹੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨ ਜਾਵੇ ਤੀਸਰੇ ਪਹਰ ਨਿਤ੍ਰ ਹੀ ਕੀਰਤ
ਨ ਹੋਵੇ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਨੇਮ ਨਾਲ ਆਪ ਬੈਠ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਨ ਜਦ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਵੇ
ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਆਪੋ ਆਪਨੇ ਅਸਤਾਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀ ਨੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਅਗੇ ਹ
ਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਗੁਰੂ ਵਿਚ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਸੋ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜੀ ਸਾਡੇ ਘਰ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਆਪ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਹਥ
ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਜੀ ਜੇ ਗੁਰੂ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਕੋਈ ਫਲ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਆਖਿਆ ਰ
ਾਜਾ ਸਵੇਰੇ ਸਭ ਸਾਧ ਸੰਤ ਸਿਖ ਇਕਠੇ ਕਰ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾ ਕੇ ਅਰਦ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]ਸਾਦੇਕੇ ਸਭਸਿੰਘਸਾਧਅਕਠੇਕਰਕੇ ਪ੍ਰੇਮਭੇਤਕਰਵਕੇ ਹ
ਜੋਰੇਰਾਣੀਸਮੇਤਹਥਜੋੜਕੇ ਸੰਗਤਅਗੇ ਬੇਨਤੀਕੀਤੀਹੈਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਤੁਸੀਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਦੀਵਾਨਹੋ ਅਤੇ ਏਹ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਵਾਕਹੈਜੋਬੀਸਾਬਿਸਵੇਗੁਰੂ ਤੇ
ਇਕੀਬਿਸਵੇਸੰਗਤਹੈਸੋਮਹਾਂਰਾਜਜੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇ। ਅਰਦਾਸਕਰੋ ਅਤੇ ਸੰਗ
ਤਦੇਬਚਨਕਰਕੇਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ [illegible] ਤੁਸੀਂਗੁਰੂਜੀਅਗੇਅਰਦਾਸਕ
ਰਕੇਇਕਫਲਮੈਨੂੰਦੇਵੋਜੀਕਿਓਕੇ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ: ਪ੍ਰਤੀਤਿਗਣਪਵੇਸੰਸਾਰ।
ਪ੍ਰਭੂਹੈਨਤਾਂਸੰਸਾਰਨਾਲਸਾਂਝਹੁੰਦੀਹੈ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀ ਸੰਗਤਦਾਵਾਧਾਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਦੀਜਿਸਦਭੀਵਧਦੀਹੈਤਾਂ ਸੰਗਤਵਿਚੋਂ ਅਵਾਜਆਈ ਸਰਬਤਨੇ ਗੁਰੂਜੀਕੇਅ
ਗੇਅਰਦਾਸਕਰਕੇਕਹਾਹੇ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਂ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰਹੋ ਅਰਜੋ ਵਸਤ ਆਪਦੇਹ
ਜੂਰਮੰਗੀਦੀਹੈਸੋ ਆਇ ਮਿਲਦੀਹੈ ਸੋਹੇਦੀਨਦਿਆਲਜੀਏਹੁ ਰਾਜਾਤੇਰਾਣੀ
ਆਪਦੇ ਸਿਖਹੈਨ ਸੰਗਤਆਪਦੀਵਿਚ ਆਇਕਸੰਤਾਦੀਸੇਵਾਕਰਦੇਹੈਨਤੇਸੰਤ
ਸਿਖਆਪਨੂੰਪਆਰੇ ਹੈਨਸਬਤਨੇ ਹਥ
ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀਹੈਗੁਰੂਜੀਏ
ਸਰਾਜਾਦੇਖ੍ਯਰ ਲੜਕਾਹੋਵੇ ਤਾਂਸੰ
ਗਤਨੇਰਾਜੇਤੇਰਾ ਣੀਨੂੰਕਹਿਆ ਤੁ
ਸਾਡੇਘਰਗੁਰੂ ਬੇਟਾਦੇਵੇਂਗੇਹੋਰ
ਜਾਂਦਲਜਰੂਰਤੇ ਰੇਘਰਹੋਵੇਗਾਪ
ਰਪ੍ਰੀਤਿਔਰ ਪ ਤੀਤਰਖਣੀਤਾਂਰ
ਜੇਰਾਣੀਸਭਦੇ ਕਿਆਤੇਪਸਾਦੇਲੈ
ਕੇਆਪਨੇਆਸ ਤਨਘਰਜਾਇਕੇ
ਰੋਜਦਸਮਹੀ ਨੇਗੁਜਰੇਤਾਂਰਾਜਾ

ਦੇਖ੍ਯਕਿਨਿਆ ਜਮੀਜਾਂਰਾਜਾਨੂੰ ਘਰੋਂ ਖਬਰ ਆਈ ਕੰਨਿਆ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਨ
ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਅਵਾਜ ਆਈ ਸੀ ਜੋ ਲੜਕਾ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਸਭ ਵਧਾਈ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਦਿਤੀ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਾਚੀਤ ਰਾਖ ਲਇਆ ਪੁਤ੍ਰ
ਗਾਹਿਵਾਧਾਈਰਵਧਾਈਆਂਵਾਲਾਕੀਤਾ ਜਦ ਓਹ ਸਿਆਣੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਓਸਨੂੰ
ਆ ਵਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਵਰ ਢੂੰਢਣ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਰਾਣੀ ਅਗੇ ਕਿਹਾ
ਜਾਦੇ ਘਰ ਲੜਕੀ ਹੋ ਇਸ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਓਥੇ ਦੇਆਂ ਹਾਂ ਪੁੰਗਾ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੁ

[illegible]ਪੂਰਾਦੇਕਿਓਕਰਦੇਹੋਅਗੋਅਜਤੀਕਿਰੇਕਿਸੇਨੇਨਹੀਕੀਤਾ[illegible]
ਨਿਆਸੀਹੀਵਿਆਹੀਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਰਾਣੀਤੈਨੂੰਏਹੁਕੰਨਿਆਨਜਰਆਉਂਦੀਹੈਤੇਮੈਨੂੰ
ਏਹੁਪੁਤ੍ਰਨਜਰਆਉਂਦਾਹੈਤਾਂਰਾਣੀਚੁਪਕਰਰਹੀਤਾਂਇਕਦਿਨਰਾਜਾਨੇਆਪਨੇਪੋਰੋਹਤ
ਨੂੰਸਦਵਾਇਕਰਕਹਿਆਹੇਪੰਡਤਜੀ[illegible]ਜੇਦੇਖੋਮੇਰੇਲੜਕੇਦੀਛਾਦੀਦਾ
ਉਪਾਵਕਰੋਤਾਂਉਸਪੰਡਤਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਜੀਮੇਰੇਪਾਸੋਂਏਹੁਅਪਰਾਧਨਹੀਹੋਤ
ਕਿਉਂਜੋਅਗੇਕਿਸੇਕੰਨਿਆਨਹੀਬਿਵਾਹੀਇਕਤੋਆਪਣੀਪੁਤ੍ਰੀਕੋਗਾਲਦਾਹੈਤੇਦੂ
ਜਰਾਅਗਲੇਦੀਪੁਤ੍ਰੀਕੋਗਾਲਦਾਹੈਤਾਂਰਾਜੇਪੰਡਤਨੂੰਕਹਿਭਾਈਸਭਨਾਨੂੰਏਹੋਪੁਤ੍ਰੀਨ
ਜਰੀਆਉਂਦੀਹੈਤੇਮੈਨੂੰਏਹੁਪੁਤ੍ਰਨਜਰਆਉਂਦਾਹੈਤਾਂਪੋਰੋਹਤਰਾਜਾਦੀਬਾਤਸੁਣੀ
ਤਾਂਮਨਮੇਕਹਿਣਲਗਾਕੇਬਦਨਾਮੀਹੋਵੇਗੀਤਾਂਏਹੀਹੋਵੇਗੀਮੇਕਹਨੂੰਬੁਰਾਹੋਵਾਂਏਹੁ
ਕਹਿਕਰਚਿਠੀਲੈਕੇਉਸਰਾਜੇਨੂੰਜਾਇਦਿਤੀਤਾਂਉਸਰਾਜੇਲੈਕੇਖਤਸਿਰਉਪਰਰ
ਖਿਆਤੇਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆਘਰਵਿਚਰਾਣੀਨਾਲਸਲਾਹਕੀਤੀਤੇਕਹਿਆਧਨ
ਸਾਡੇਭਾਗਹੈਨਜੋਐਸਾਰਾਜਾਸਾਕਬਣੇਉਸੇਵਖਤਆਪਣੇਪੋਰੋਹਤਨੂੰਬੁਲਾਇਆ
ਤੇਸਾਹਸੁਧਾਇਕਰਉਸੇਵਖਤਸਾਹੇਚਿਠੀਭੇਜਾਦਿਤੀਤਾਂਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਆਣਕਰਦਾਪ
ਸੀਦਿਤੀਤਾਂਰਾਜੇਉਸੇਵਖਤਵਿਆਹਦਾਸਾਮਿਆਨਲਗੇਕਰਨਹੁਕਮਦੇਦਿਤਾਕੇ
ਲੜਕੇਨੂੰਨ੍ਹਾਇਕਰਸੂਹਾਚੋਲਾਪਹਿਨਾਇਕਰਤਿਆਰਕੀਤਾਤੇਕਹਿਆਜਨੇਤਚਲੇ
ਤਾਂਲੋਕਾਂਕਹਿਆਅਸੀਂਨਹੀਜਾਂਦੇਕਿਉਂਜੋਸਾਡੀਪਤਜਾਂਦੀਹੈਅਸੀਂਨਹੀਜਾਂਦੇਕਦੀਕੰ
ਨਿਆਨਾਲਕੰਨਿਆਕਦੀਨਹੀਵਿਆਹੀਤਾਂਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸਾਂਨੂੰਕੰਨਿਆ
ਦਿਸਦੀਹੈਤੇਮੈਨੂੰਪੁਤ੍ਰਦਿਸਦਾਹੈਜਦਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸੀਂਨਜਾਓਤਾਂਮੈਂਅ
ਕੇਲਾਹੀਵਿਆਹਲਿਆਵਾਂਗਾਤਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਚਲੋਭਾਈਅਸੀਂਵੀਤਮਾਸਾਦੇ
ਖੀਏਕਿਕਿਆਹੋਂਦਾਹੈਜਦਜੰਞਚਲਣਨੂੰਤਿਆਰਹੋਈਰਸਤੇਵਿਚਰਾਖੇਤਾਂਏਕ
ਹਰਣਨਿਕਲਿਆਤਾਂਉਸਕਹਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀਮੈਨੂੰਹੁਕਮਹੋਵੇਤਾਂਮੈਇਸਹਰਣਨੂੰ
ਮਾਰਲਿਆਵਾਂਤਾਂਜਿਤਨੇਲੋਕਹੈਸਨਸੋਪਿਛਾਹਟਗਏਤਾਂਉਸਕੰਨਿਆਨੇਘੋੜਾਉ
ਸੀਮਿਰਗਦੇਪਿਛੇਲਾਇਆਜਾਂਦੀਜਾਂਦੀਉਹਕੰਨਿਆਬਹੁਤਉਜਾੜਵਿਚਜਾਇਪਹੁੰਚੀ
ਤਾਂਅਗੇਜਾਂਦਾਜਾਂਦਾਹਰਨਛਪਗਇਆਜਾਂਉਸਕੰਨਿਆਨੇਨਜਰਕਰਕੇਦੇਖਿਆ
ਤਾਂਇਕਪੁਰੀਚਾਰੋਂਦਿਵਾਲੀਹੈਉਸਦੇਵਿਚਉਹਹਰਣਜਾਇਵੜਿਆਤਾਂਅਗੇਓਹ
ਕੰਨਿਆਜਾਇਵੜੀਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇਤਾਂਉਸਦੇਅੰਦਰਚਾਰਚੁਫੇਰੇਸੰਗਤਬੈਠੀਹੈ
ਤੇਕੀਰਤਨਹੋਰਿਹਾਹੈਅਤੇਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਵੰਡਰਹੇਹੈਨਤਾਂਉਸਕੰਨਿਆਨੇਅੰਦਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਪਦੇ ਉਸ [illegible] ਕੇ ਮਰੇ ਅਬਾਦੇ ਹੋਏ ਆ ਜਾ ਸਿਰ ਚੁਕ ਕਰਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸੰਤ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਸਕੇ
ਤ ਵਿਚੋ ਅਵਾਜ ਆਈ ਆਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇ ਜਦ ਏਹ ਅਵਾਜ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿ
ਆ ਦੇ ਚਿਹਨ ਚਕ੍ਰ ਮਰਦ ਕੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਗਉਰ ਕਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਪਿਛੋ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਦਾ ਘੋੜਾ ਚਾਰਦੁਆ
ਲੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਵੀ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਬੈਗਲੇ ਦੇ ਅਗੇ
ਖੜੀ ਹੈ ਤੇ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ ਹੈ ਕੀਰਤਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਬਾਲਕ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਓਹ ਬੋਲਿਆ ਆਉ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇਖੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਭੀ ਦਰਸਨ ਕਰ ਲੇ
ਵੇਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋ ਅਵਾਜ ਆਈ
ਆਉ ਰਾਜਾ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਿਰ ਉਠਾਇਆ ਤੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ
ਦਰਸਨ ਹੂਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇਖਿਆ ਈਨਾ ਚਾਰ ਦੁਆਲੀ ਨਾ ਸੰਗਤ ਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜਾ ਏਹ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇਖ ਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਜੋ ਪ੍ਰ
ਪਨੇ ਵੇਸਮਾਨ ਆਪਨੇ ਸਾਡਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੀ ਏਹ ਬਾਤ ਦੇ ਵੇ ਰਾਜਾ ਤੇ ਲਸ਼ਕ
ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਪਿਛੋ ਜੰਞ ਆਇ ਗਈ ਪਰ ਰਾਜਾ ਚਿਤ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਧਿਆਨ
ਦੇ ਕਰ ਧੰਨ ਧੰਨ ਆਖਦੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕੇ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਇਕ ਪਲਕ ਵਿਚ
ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੋ ਹੇ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੇ ਸਚਦਾਨੰਦ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ
ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ ਜਦ ਓਹ ਜੰਞ ਸਭ ਆਇ ਮਿਲੀ ਪਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਏਹ ਭੇਤ ਕਿਸੇ ਅਗੇ ਨਾ ਖੋਲਿ
ਆ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਉਸ ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕੇ ਜਨੇਤ ਆਈ
ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਖਬਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸੁਣ ਲਈ ਕੇ ਰਾਜ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ ਕੰਨਿਆ ਦਿਆ ਉਹ ਅ
ਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਨ
ਹੀ ਦਿਆਉ ਨੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਣੀ ਕਦੀ ਆਦ ਅੰਤ ਏਹ ਗਲ ਨਹੀ ਹੋਈ ਆ
ਸੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਕਰਾਗੇ ਤੁਸੀ ਉਸਦੀ ਪਰਤਗਿਆ ਲੈ ਲਵੋ ਏਹ ਹੁਕਮ ਰਾਜਾ ਦਾ ਰਾ
ਣੀ ਪਾਇ ਕੇ ਇਕ ਨਾਇਣ ਭੇਜੀ ਸਿਖਲਾਇ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਕੇ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਪੱਕੀ ਖਬਰ
ਲਿਆਉ ਜੋ ਬਸਤ੍ਰ ਪਾਏ ਕੇ ਲੜਕੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪੱਕੀ ਸਚੋ ਸਚ ਖਬਰ ਲਿਆਵੇਂਗੀ ਤ
ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਦੇਵਾਂਗੀ ਜੇਕਰ ਝੂਠ ਬੋਲੇਂਗੀ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਫਾਸੀ ਚੜਾ ਦੇਵਾਂਗੀ
ਏਹ ਬਾਤ ਮੰਨ ਕੇ ਨਾਇਣ ਜਨੇਤ ਵਿਚ ਆਈ ਤੇ ਆਇ ਕਰ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ
ਜੀ ਸਾਡੀ ਏਹ ਰੀਤ ਹੈ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਮੈ ਆਪਨੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੀ ਤੇ ਰੀਤ ਕਰਕੇ
ਫੇਰ ਪਿਛੋ ਵਿਆਹ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੇ ਜੋ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਹੈ ਸੋ ਕਰ ਲੈ ਜਾਹੁ ਜ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਗੀਤਾਂ ਸਭ ਜਿਸ ਨੇਤ ਦੇਖ ਲੇਕੇ ਰੱਬੇ ਉਠ ਗਏ ਤੇ ਅੰਧ ਸ੍ਰੀ [illegible]
ਹਿਰਤੂ ਸੀ ਸੁਣ ਸੋ [illegible] ਲ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਹਿਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਸਾਂਈ ਦੇ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਉਹੁ [illegible]
ਆਪਣੇ ਅੱਖਰ ਛੋੜ ਗਈ ਤੇ ਮਹੀਨਿ ਜਾ ਮਾ ਉਸਨੂੰ ਪੜਾਇ ਦਿਤਾ ਉਪਰੰਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਰਿਸਾਵੇ
ਉਸ ਰਾਣੀ ਕੋ ਚੂਪਾ ਤੇ ਪੀ ਕਹਿ ਭੇਜਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ [illegible] ਰਸ ਕਾਰੀ ਪਾਬੋ ਏਹੁ ਕੁ
ਰ ਅਤੇ ਸਭ ਅੰਗ ਨਾਇਣ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦੇਖ ਲੀਤੇ ਔਰ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ
ਤੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈਨ ਤੇ ਧੰਨ ਤੂੰ ਹੈਂ ਜਿਸ ਦਾ ਏਹੁ ਮਿਹਮਾਨ ਹੈ ਅਰ ਧੰਨ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਹੈ ਜਿਸ
ਦਾ ਏਹੁ ਭਰਤਾ ਹੈ ਰਾਣੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਬਖਸੀਸ ਕਰੀ ਬਡਾ ਸੁੰਦਰ ਵਿ
ਆਹੁ ਹੂਆ ਸਭ ਪੜ ਰਹਿਆ ਥੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜਸ ਕਰਤਾ ਹੂਆ ਰਾਜਾ ਪੁੱਤ੍ਰ
ਕੋ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ ਲੈ ਗਇਆ ਪਰ ਰਾਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਕੇ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਇਗ
ਇਆ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਐਸੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਜੋ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਉਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰਖੇਗਾ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵ
ਗੇ ਅਤੇ ਸਿਖ ਏਹੁ ਚਾਹੀਏ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਆਪਣੀ
ਅਭਲਾਖਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਤੇ ਸੰਗਤ ਮੈਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਮੇ ਭੇਦ ਨਾ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਨਿਮ
ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੋ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਭਾਵਨੀ ਸਹਿਤ ਅਰ ਪ੍ਰੇਮ
ਤੌ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੀ ਹੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗੇ ਦੇਖੋ ਪਹਿਲੇ ਉਸ ਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਏ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕਾ ਏਹੁ ਮਰਾਤਬਾ ਹੂਆ ਰਾਜਾ ਕ
ਸਿਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੂਆ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰਖੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਕੁਵਰ ਹੋ
ਇ ਗਇਆ ਅੰਤ ਕੋ ਸਤ ਗਤੀ ਹੋਈ ਦੇਹ ਤਿਆਗ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੁਰੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਹੂਏ॥ ਏਹੁ ਕਥਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੇ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਕੋ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਮੇਂ ਅ
ਸਥਿਤ ਭਏ ਅਠ ਪਹਿਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਕੋ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਆ ਕੀਆ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਕਲਜੁਗ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਤੇ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹੈ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ
ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੋਤ ਬੰਦ ਗਾਮੇ ਸਰ ਕੀ ਪਰਤੀ ਮੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕਿਨਾਰਾ ਦੇਖਦੇ ਦੇਖਦੇ
ਕ ਕੁੰਟ ਮੇ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਅਗੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਬਡੀ
ਅੰਧੇਰੀ ਉਠੀ ਕਾਲੀ ਪੀਲੀ ਬਡਾ ਤੁਫਾਨ ਆਇਆ ਲਗੇ ਦ੍ਰਖਤ ਉਡਣ ਤੋ ਸਰਦਾਨਾ

ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਿਆ ਮੂੰਹ ਢੱਕ ਕੇ ਲੰਮਾ ਪੈ ਰਿਆ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਮਨ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਲਗਾ ਕਹਿਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਕਾਹਲਾ ਨਾ ਹੋਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਜੇਹਾ ਪਾਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਅਤੇ ਏਹ ਅੰਧੇਰੀ ਜੋ ਆਈ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹ ਮਰਦਾਨਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਡਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਦੇਉ ਕਾ ਸਰੂਪ ਧਰਿਆ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਬੜਾ ਸਾਰਾ ਪਹਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਕਾਸ ਚੋਟੀ ਪਤਾਲ ਪੈਰ ਬੜੇ ਬੜੇ ਦੰਦ ਤੇ ਜਬਾਨ ਡਰਾਵਣੇ ਹਾਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਧੇਰੀ ਪਾਲਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਬਲਾਇ ਥੀਂ ਅਸੀ ਨਹੀ ਬਚਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ

ਏਹ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕਲ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਕੇ ਅਗਨਿ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੇਰੇ ਧਾਰੀ ਏਤੀ ਚੌਫੇਰੂ ਹ ਤੇ ਧੂਆਂ ਉਠੇ ਆ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਿਆ ਤੇ ਮੂੰਹ ਢਕ ਕੇ ਲੰਮਾ ਪੈ ਰਿਆ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵਿਚ ਡਰਦਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹੇ ਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਨਹੀ ਬਚਦੇ ਸਾਡਾ ਜੀਵਣਾ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਰਚ ਕਾਲੀ ਆਧੀ ਰ ਕਰਕੇ ਲਗਾ ਮੀਹ ਵਰਸਨ ਲਗਾ ਨਾਲ ਕੰਕਰ ਬਰਸੇ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕੇ ਬੜਾਸ ਬੜੇ ਜੋਰ ਦੇ ਪਰ ਕੰਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਪਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਆਇ ਮਾਰਿਆ ਤਈ ਇਥੇ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਨੂੰ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਸੀ ਐਵੇਂ ਅਜਾਈ ਮਰਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਏਹ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋਵੈਸੀ ਪਰ ਤੂੰ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹ ਡਰ ਬਾਹੁ ਜਾਇ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ੴ ॥ਡਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਡਰੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਪਾਇ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ॥ ੧ ॥ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋਰੁ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ॥

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ [illegible] ਹੁਕਮਿ ਸਮਾ
ਇ ॥ ੨ ॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੂਖ ਬਹੁਤੁ ਨੈ ਸਾਨੁ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ
ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਭੁਖ ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ਮਰਿ ਹੋਇ ਗਵਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ
ਕੋਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੪ ॥ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ॥ ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਾਂ ਦਾ ਡਰ ਵਿਚ ਧਰਦੇ ਹੈ ਤੇ ਜੇਹੜੇ ਮਨੁਖ ਪਰਮੇਸਰ ਬੀ ਨਹੀ ਡਰਦੇ ਅਤੇ ਜੀਅ
ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜਮ ਕਾ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਦੀ ਰਜਾਇ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇ ਉਸਦੇ
ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੀ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੀ ਜਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਖਾਂਦੇ
ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਭੁਖ ਸਗੋਂ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਗਨ ਵਿਚ ਈਧਨ ਪਾਇਆ ਅਗਨਿ
ਵਧਦੀ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਭਉ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕਾ ਆ
ਸਰਾ ਕਰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਆਸਰਾ
ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਬਣਾਈ ਹੈ ਸੋਈ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੈ ਤੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਉ ਰਖੇਂਗਾ ਤੇ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਵੇਂਗਾ
ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪੇਂਗਾ ਤਦ ਤੇਰਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁ
ਰੂ ਆਖਦਾ ਰਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਲ ਭੀ ਨਹੀ ਪੋਹ ਸਕਦਾ
ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਮਾਨੁਖ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਣ ਮਿਲਿ
ਆ ਪਰ ਹਥ ਵਿਚ ਅਗ ਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਮਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੇਹੀ ਕੰਚਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਠ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਉਘਾੜ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਉਠ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਇਕ ਸ
ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ॥ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ਡਰਹੇ ਧਰਤ ਅਕਾ

ਸ ਨਿਖਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰ ਅਮਰ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਡਰਪੇ ਡਰ
ਪੇ ਇੰਦ੍ਰ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸ
ਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੇਹਧਾਰੀ ਅ
ਰ ਦੇਵ ਡਰਪੈ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰ ਮੁਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜ
ਨਮੇ ਫਿਰ ਫਿਰ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥ ੨ ॥ਰਾਜਸ ਸਾਤਕ ਤਾਮਸ ਡਰਪੇ
ਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥ ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ

ਸੁਰਮੁਖਿਆਂ ... ਆਪੀ ਬਿਨਤੁ ਕਰਣੇਹਾਰਾ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕੀ ... ਸਦਾ ਇਵ ਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਇਕ ਹਥ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾ ਤੇ ਇਕ ਹਥ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਇਵੇਂ ਪ... ਹੈ ਐਸਾ ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜੇ ਹੋ ਕਿਆ ਤੇ ... ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੀ ਅਤੇ ਆਪਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਬੇਅਦਬੀ ਮਾਫ ਕਰਨੀ ਜੀ ॥ ਇਸ ਵਕਤ ਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਕਦਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜੀ ॥ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਆਪ ਭੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਣੀ ॥ ਹੇ ਦੀਨ ਨਾਥ ਜੀ ਏਸ ਸਮੇ ਵਿਚ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਏਹੁ ਲਛਣ ਵਰਤਨਗੇ ਜੀ ਏਹੁ ਵੇਸ ਹੋਗਾ ਜੋ ਮੈ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਖਲਾਏ ਆਹੋ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੇਦੀ ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਭਗਤ ਸਭ ਤਿ... ਆਰ ... ਤੇ ਜੋ ਮੈ ਏਹ ਵੇਸ ਇਵੇਂ ਆਂ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਸੀ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਏਨਾ ਦੇ ... ਲਗ ਰਹੇ ਜਾਂ ਖਾਵਣਾ ਜਾਂ ... ਦੇ ਸੁਆ ਦਾਂ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਰਹੇ ... ਹੁਣ ਤਾ ਪ੍ਰਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗੁਸਾਂਈ ਇਨਾ ਦੀ ਲਜਾ ਸਭ ਤਿਆਗ ਦੇਨਗੇ ਪੈ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮੈ ਆਪ ਨਾਲ ਏਹੁ ਛਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਜੋ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਬਖਸੋ ਜੀ ਆਪ ਜੋ ਅਵਤਾਰ ਹੋ ਖਿਮਾ ਕਰਨੀ ਜੀ ਏਹੁ ਆਪਦਾ ਬਿਰਦ ਹੈ ਜੀ ਆਪ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋ ਬੜੇ ਉਦਾਰ ਹੋ ਅਤੇ ਅਗੇ ਕਹਾਂ ਜਾਵੇਗੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਮੈ ਤਾਂ ਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਦੇਖਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਜੀ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਤੇਰਾ ਤੇ ਅਮਲ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਇਹੁ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਰ ਈਹਾਂ ਭੀ ਕਿਸ ਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈਂ ਏਹ ਕਪਟ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂ ਛਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਲਜੁਗ ਹੈ ਜੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਦਾ ਰਹੇ ਜੀ ਅਤੇ ਆਪ ਕੀ ਪਰੀਖਿਆ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਛਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਕਲਜੁਗ ਆਪਣੇ ਲਛਣ ਕਹੁ ਅਗਮ

ਪ੍ਰਣੀ ਸੋਮ [illegible] ਹੈ ਤੇ ਹੋਸਭ ਬਾਣੀ ਦੀ ਨੂੰ ਸਿਕਦਾਰੀ [illegible]
[illegible] ਮੇਰ ਪੁਰਖੀਰ ਭੂਠਹੈਜੀ ਸੋਸਬਦੇ ਅੰਦ
ਚਲਤ ਹੈਜੀ ਅਤੇ [illegible] ਹੈਸੋ ਮੋਹ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਨਾ ਦਾ ਪਤੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਹੰਕਾਰ ਏਹੁ ਜੋ ਪੰਜੇ ਹੈਨ ਸੋਭੀ ਵਡੇ ਹਸਤੀਆਂ ਦੇ ਅਸਵਾਰ ਅਤੇ ਮਤਿ
ਸਰ ਨੈਣਾਂ ਏਹ ਬਾਣ ਧਾਰ [illegible] ਜਿਸਨਾ ਏਹ ਰਥਾਂ ਦੇ ਅਸਵਾਰ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਲਸ ਜੂਆ ਅ
ਦੇ ਪਨ ਦੂਰ ਚਰ ਏਹੁ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਅਸਵਾਰ ਹੈਨ ਜੇਹੜੀ ਵਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਮਾਮਤਾ ਕਰ
ਨੀ ਅਤੇ ਆਸਾ ਜੋ ਵਿੱਸਿਆਂ ਕੀ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਏਹ ਪੈਦਲ ਸੇਨਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਥੋਂ ਤੋੜੀ ਸੇ
ਨਾਂ ਜੇਹੜੀ ਚਤੁਰੰਗਨੀ ਸੈਨਾ ਹੈ ਜਿਸਪਾਸ ਏਹੁ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਓਹ ਧਾਮ ਆਬ
ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਇਨਾ ਦੇ ਅਗੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਟਕਦਾ ਤੇਨਾ ਵਿਸੇ ਦਾ ਧੀਰਜ ਭਾਇੰਦਾ ਇਨਦ
ਹੋ ਵਡੇ ਕੋਟ ਛਤ੍ਰ ਬੇ ਮਾਰ ਲੀਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਦੇਸ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜੋਧਾ ਹੈ ਤਿਸਨੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜੋ ਕੀ
ਤੀ ਹੈ ਏਹ ਮੇਰੀ ਸਿਕਦਾਰੀ ਜੀ ਅਤੇ ਜੋਏ ਸਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭੀ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਸੋ ਪਾਪ ਕਰਮ
ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਕੂੜੇ ਜੇਹੇ ਹੋਵਨਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣ ਜਾਵਣਗੇ ਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਬੇਦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨ ਮੰਨੇਗਾ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਕਰਾਉਣਗੇ ਸੇਵਕ ਜੀ ਹੋਵਨਗੇ
ਸੋ ਤਪਸੀਆਂ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ਕਹਿਣਗੇ ਤੇ ਵਢੀਆਂ ਲੈਕੇ ਹਕ ਪਰਾਏ
ਆਪੂ ਖਾਇ ਦੇਵਣਗੇ ਕੋਈ ਪੁਛੇਗਾ ਤਾਂ ਕੁਨਾਮ ਸਲਾ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਗਾਲੀ
[illegible] ਕਰ ਦੇਵਣਗੇ, ਔਰ ਲੋਕ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਮੋਹ ਸੁਣਨਗੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੋਹਣ ਦੀ
ਆਂ ਤੇ ਧੋਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਨਗੇ॥ ਔਰ ਹਿੰਦੂ ਜੋ ਹੋਵਨਗੇ ਸੋ ਚੌਂਕੇ ਚੜ੍ਹੇ
ਖਾਉਨਗੇ ਸੁਚੇ ਰਹਿਨਗੇ ਸਕਲ ਜੋਗੀਆਂ ਦੀ ਕਿਨੀ ਦਰਸਨ ਸਿਰ ਤੇ ਜਟਾ ਦਾ ਸਰੀਰ ਤੇ
ਭਿਭੂਤ ਤੇ ਵੈਰਾਗੀ [illegible] ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਹੈਨਗੇ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਪਿਛੇ ਲੜਕੇ ਲੜਕੀਆਂ
ਰੋਦੇ ਫਿਰਨਗੇ ਤੇ ਜੋਗੀ [illegible] ਜੋਗੀ ਜੁਗਤ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਇਆਰਥ ਹੀ ਸਿਰ ਤੇ ਛ
ਈ ਪਾਈ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਧਰਮੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕਲਜੁਗ ਇਸ ਸਿਕਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾ
ਰੀਦਾ ਲੇਖਾ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਣਾ ਪਵੇਗਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ॥ ਜਿਨ ਸਿਕ
ਦਾਰੀ ਤਿਨਹਿ ਪੁਛ [illegible] ਹੇ ਧਾ ਭਰਨਾ ਜਾ ਸਿਕਦਾਰੀ ਪਵੈ ਜਿਨੀ ਕਾਂ ਤਾਂ ਭਰ
ਭਰਮਰਨਾ॥ ੧੨॥ ਤੁਸਾਂ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸਿਕਦਾਰੀ ਹੈ ਅਸੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਜਿਸ ਦੇ
ਲੇਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ [illegible] ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਿਸਾਬ ਆਸ ਧੀਤੇ
ਰੇ ਪਾਸੋਂ [illegible] ਕਲਜੁਗ ਡਰ ਗਇਆ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਬਾਬੂ ਜੀ ਇਕ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਤੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਜੀ ਮੈਂ ਆ
ਪਦੀ ਸਰਨ ਤਕ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਜੋ ਆਪ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਦਾ ਖਾਸ ਵਜੀਰ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਆਪ ਦੇ ਦੇਸ ਪਹੁੰਚਾ ਹੋਇਆ ਜੀ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਓਤ ਵਖਤ ਮੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਨਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੂੰ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰਖ ਮੈ ਤਿਸ ਵਖਤ ਤੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਾਂਗ
ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ
ਭੇਦ ਨਾਹੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਆਵੇ ਜੀ ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਕੁਛ ਭੇਟਾ ਲੈਵੋ ਤਾਂ ਮੈ
ਜਾਣਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸਾਂ ਸੁਖ ਛਡਕੇ ਦੁ
ਖ ਲੀਤਾ ਹੈ ਅਸੀ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀ ਆਏ ਅਸਾਂ ਤੇਰੀ ਭੇਟ ਲੈਕੇ
ਕਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੇ ਦੇਵ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ
ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕਿਆ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿ
ਆ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਨਾਇਕਾ ਰੂਪ ਔਰ ਮੰਦਰ ਬਡੇ ਬਡੇ ਪ
ਬਣੇ ਹੋਏ ਔਰ ਉਗਾਹਣ ਆਬਣ ਤਾਂਈ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਰ ਭਲੀਆਂ ਭਲੀਆਂ ਇ
ਸਤਰੀਆਂ ਤੇ ਨਉ ਨਿਧਾ ਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਧਾਂ ਏਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਹੈਨ ਜੋ ਆਪ ਆਗਿ
ਆ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮੈ ਸਭ ਕੁਛ ਆਪ ਦੇ ਅਗੇ ਲਿਆਣ ਰਖਾਂ ਇਨ ਵਿਚੋ ਜੋ ਆਪ ਚਾਹੋ ਸੋ ਲੈ
ਲਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਆਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ
ਚਾਹੀਦਾ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

॥ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ
ਜੜਾਉ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀ
ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੧ ॥ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਮੈ
ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਧਰਤੀ
ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ
ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੨ ॥ਸਿਧੁ
ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾ
ਖੈ ਭਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੩ ॥ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋ
ਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ॥ ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸ
ਭ ਵਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੪॥ ੧॥

॥ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ॥ ॥ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੁਸੇਵਾ ਸਿੱਖ ਹੋਕੇ ਆਇਆਹਾਂ। ਤਾਂਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇਹੁਕਮਕਰੋ ਤਾਂ
ਆਪਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਸੋਨੇਦੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਬਣਵਾਇਦੇਵਾਂ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਜੜਾਉ ਕ
ਰਦੇਵਾਂ ਕਸਤੂਰੀ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਦਾ ਲੇਪ ਕਰਾਇਦੇਵਾਂ ਤੇਜੋ ਇਥੇ ਟਿਕਣਾ ਪਵੇ
ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਜੜਾਇਦੇਵਾਂ ਅਤੇਜੇ ਪਲੰਘ ਉਪਰ ਬੈਠਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲ
ਲਾਂ ਕਰਕੇ ਪਲੰਘ ਜੜਾਇਦੇਵਾਂ [illegible] ਹਣੀਆਂ ਲਿਆਇਦੇਵਾਂ ਜਿਨਾ ਦਾ ਮੁਖ
ਮਣੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਚਮਕਦਾ ਹੋਵੇ ਦੇਖਣੇਹੀ ਤੇ ਜੀਵ ਕੋ ਮੋਹਿਲੇਵਣ ਜੇ ਬਚਨ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਰਿਧਾਂ ਸਿਧਾਂ ਆਣਦੇਵਾਂ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਰਿਧਾਂ ਦੇਖਕਰ
ਭੁਲਜਾਵਦਾ ਸਿਧ ਬਣ ਬੈਠਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਧਤਾ ਦਿਖਾਵੇ ਲੋਕ ਮੇਰਾ ਭਾਉ ਰਖਣ ਹੁ
ਕਮ ਹਾਸਲ ਜਗਤ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਸਭ ਪਵਣ ਕੀਨਿਆਈ ਅਨਿਤ ਹੈਨਿ ਇਨਾ ਨੂੰ
ਦੇਖਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਭੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਹੋ ਤਾਂ ਨੌਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਦਾ ਰਾ
ਜ ਲੈਦੇਵਾਂ ਸਭ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਬੈਠੇ ਹੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜ
ਦੇ ਮਦ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਕਾ ਨਾਮ ਭੁਲਜਾਵੇਗਾ ਏਹੁ ਵਸਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ਚਾ
ਹੀਦੀਆਂ। ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਾ ਮਿਹਰਬਾਨ ਦਿਵਾਨ ਜੀ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਭੇਟ ਰਖੀਦੀ
ਹੈ ਸੋ ਫੇਰ ਨਹੀ ਲਈਦੀ। ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜੇ ਅਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਦਸਵੰਧ
ਆਪ ਧਿਰ ਕੇ ਤੇਰੀਆ ਸਭ ਭੇਟਾ [illegible] ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਰਿਧਾਂ ਸਿਧਾਂ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਦੇਵਾਂ
ਗੇ। ਕਹਿਣਾ ਲਗਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣੇ ਦਾ ਆਪ ਦੇ ਆਵਣੇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕੀ ਫਲ ਹੋ
ਇਆ ਤੁਸੀ ਮੇਰਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਬੜਾ ਗਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਅ
ਤੇ ਅਗੇ ਹੀ ਮੈ ਮਹਾਂਪਾਪੀ ਸਦੀਂਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਭੇਟ ਨਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ
ਥਾਉ ਨਾਹੀ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕ
ਲਜੁਗ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕੁਛ ਹੋਰ ਹੀ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਜੀ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਏਹੁ ਜੋ ਵਸਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਇਨ੍ਹਾ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਲੋ
ੜ ਨਾਹੀ ਪਰ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕੀ ਕੀ ਵਸਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ
ਜੀ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਕੋ ਮੋਲ ਛਣਦੀ ਹੈਨਾ। ਭੁਖ ਨੀਂਦ ਪਿਆਸ ਨਿੰਦਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆ
ਲਸ ਮਸਤੀ ਫਾਹੀ ਗਲੇ ਦੁਸਟਤਾ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਪਾਪ ਚੋਰੀ ਜਾਰੀ ਚੁਖਲੀ ਇਨਾਂ ਬਾਤਾਂ
ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਈ ਬਚੇਗਾ ਗੁਣੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਦੁ
ਖੀ ਹੋਵੇਗਾ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਮੂਰਖ ਭੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਗੁਣੀ ਕਹੀਏਗਾ ਸੋ ਰਾਜੇਆਂ ਦੇ
ਨਿਕਟ ਬੈਠਣਗੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਮਨੁਖ ਬਹੁਤ ਹੋਵਣਗੇ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਕੋਲ ਮਾਇਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗੀ ਔਰ ਧਰਮ ਮੋਤੇ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਹੋਵੇਂਗੇ ਅੰਤ ਕੋ ਦੁਖ ਪਾਵਣਗੇ ਔਰ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਵਿਹਾਰੀ ਹੋਵਨਗੇ ਔਰ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣਗੇ ਜੋ ਸੂਦਰ ਹੋਨਗੇ ਤਿਨਾ ਦਾ ਆਦਰ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪਾਠੀ ਤੇ ਤੀਆਂ [illegible] ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਿਨ ਨੂੰ ਖੁਆਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਰਾਜੇ
ਲੋਕ ਸਦਾ [illegible] ਹੋਰ ਤਰਾਂ ਲੁਟਣ ਦੀ ਫੈਲ ਬਣਾ
ਵਨਗੇ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀ [illegible] ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਲੋਕ ਭੇਜਨ ਬਸਤ੍ਰ
ਫਲੋਂ ਤੋਂ ਗੋਂ ਹੋਵਨਗੇ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ [illegible] ਬ੍ਰਤ ਤਪ ਉਪਾਸਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਇਕਵਾਰ
ਗੀ ਤਿਨ ਕਾ ਬਿਨਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਹੇ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਰ
ਜ ਮੈ ਏਹੁ ਅਮਲ ਹੋਨਗੇ।। ਔਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਆਗੇ ਜੋ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਸੋਈ ਮੈ
ਮੰਨਾਗ ਪਰ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਛ ਭੇਟਾ ਮੇਰੀ ਲੇਵਹੁ ਸੋਇਨਾ ਚਾਂਦੀ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਜਵਾਹ
ਰ ਕਛੂ ਤਾਂ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੋ ਜੀ ਮੈ ਆਪ ਕਾ ਦਾਸ ਹਾਂ ਜੀ। ਜੇ ਕੁਛ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ
ਮੈ ਅਨੰਦ ਹੋਵਹੁ ਗਾ ਜੀ ਏਹੁ ਬੇਨਤੀ ਕਲਜੁਗ ਦੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ
ਤੇ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਸਰਬ ਜੁਗਾਂ ਨਾਲੋ ਤੇਰਾ ਤੇਜ ਬੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਅਸਾਡਾ ਵਰ ਹੋਇਆ
ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰੇਗਾ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਮੈ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੜੀ ਹੋਵੇਗੀ।। ਜੋ
ਲਖ ਵਰੇ ਸਤਜੁਗ ਮੈ ਅਤੇ ਔ ਇਤ ਵਰ ਖ ਤ੍ਰੇਤੇ ਮੈਂ ਦੁਆਪਰ ਮੈ ਹਜਾਰ ਵਰਖ ਜਤਨ
ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਫਲ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਥੋੜੀ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਭਗਤੀ
ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਭੇਟਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈਂ
ਸੋ ਅਸੀ ਚਉਬੀਸਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕਰ ਤੇਰੀ ਭੇਟਾ ਲਵਾਂਗੇ ਮਾਇਆ ਪਦਾਰਥ ਕੇਸ
ਮੇਤ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ। ਕਲਜੁਗ ਹਥ ਜੋੜ ਕ
ਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਸੰਗਤ ਪਾਸ ਜਾਂ ਨਿਕਟ ਨਹੀ
ਜਾਵਾਂਗਾ ਤੇ ਹੋਰ ਜੀ ਜੋ ਦੰਭੀ ਕਪਟੀ ਫਰੇਬੀ ਹੋਵਨਗੇ ਤਿਨ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਜੋਰ ਪ
ਵੇਗਾ ਜੋ ਹਨੂੰ ਜੀਵ ਤੁਸਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਨਣਗੇ ਉਨਾ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਜੋਰ ਨਾ ਪਵੇਗਾ ਨ
ਹੀਤਾ ਹੋਰ ਸਭ ਸੇਰੀਨ ਬਾ ਵਿਚ ਰਹਿਨਗੇ ਤਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜ
ਗ ਅਸੀ ਤੇਰੀ ਏਹੁ ਭੇਟਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਿਖਾਂ ਉਪਰ ਜੋਰ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਔਰ
ਮੇਰੇ ਸੇਵਕਾਂ ਤੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਦੁਖ ਨਹੀ ਦੇਵਣਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦ
ਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਮੇਰਾ ਤੇਜ ਆਪ ਨੇ ਹੋਰਨਾਂ ਜੁਗਾਂ ਤੋਂ ਅਧਕ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਏਹੁ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕੇ ਕੋਈ ਜਧਕੀ
ਤ ਬਲੀ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕੈਸਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਵੇ ਮੇਰੀ ਆਂਚ ਤੇ ਕੋਈ ਨ ਬਚੇਗਾ ਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਹੁ ਸੋ ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ [illegible]
ਏਹੁ ਬਚਨ ਦੇਹੁ ਜੋ ਜਥੇ ਸਾਡਾ ਸਬਦ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੇ ਅਤੇ [illegible] ਸੰਗਤ ਹੋਵੇ ਸੋ ਥੇਹ ਤੂੰ ਨ
ਹੀ ਜਾਣਾ ਤੇ ਬਾਹਿਰ ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਹੀਂ ॥ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਏਹੁ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਦੀਨ
ਦਿਆਲ ਜੀ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕੈਸੇ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਕੜਾਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆ
ਪਣਾ ਛਦਾ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਊਂਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜੋ
ੜਿਆ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਰਹੂੰਗਾ ਜਦ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤੇ ਤੇ ਸਬਦ ਦਾ ਭੋਗ ਪਵੇ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗਾ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਲਜੁਗ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ
ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਨ ਮਨ ਕਰਕੇ ਆਪਦਾ ਦਾਸ ਹਾਂ ਜੀ
ਔਰ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਸਭ ਆਪਦਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕ
ਰਾਂਗਾ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਬਚਨ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜੋੜਿ
ਆ ਵਿਚ ਰਹਾਂ ॥ ਮਨੀ ਵੰਝੀ ਸੁਨੇ ਕੋ ਛੋਡਾਂਗਾ ਨਾਹੀ ਏਹ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਭੇਟਾ ਦੇ
ਵਣਦਾ ਬਚਨ ਦੇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਚਲਣੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਪਿਛਲੇ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਤਪ ਜਪ ਕਰਦੇ ਸ
ਨ ਤਾਂ ਕੁਛ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਥੋੜਾ ਹੀ ਕੀਤੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸਿਧ
ਹੋਵਨਗੇ ਔਰ ਇਕ ਪਹਰੀ ਸਿਮਰੇ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ
ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤੇ
ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਤੇ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ ਤੇ ਕਲਜੁਗ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਰਮਤ
ਰਹਿਆ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ॥

॥ ਸਾਖੀ ਆਗੇ ਤਿਲੰਗ ਦੇਸ ਨੂੰ ਚਲੇ ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਤਿਲੰਗ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੇ ਤੇ ਇਕ ਨਗਰ
ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬਾਗ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਓਥੇ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ
ਜਾਤ ਓਸ ਲਾਗ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦਾ ਸਦਾਬ੍ਰਤ ਲਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ
ਸੁਣਿਆ ਕੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਤਿਨ ਅਤੀਤ ਆਏ ਹੈਨ ਪਰ ਕੋਈ ਮਸਤਾਨੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਖਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਇ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਆਪ ਬਚਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੀਧਾ ਪਹੁੰਚਾ
ਈਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੁਛ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਭੇਜੇਗਾ ਸੋ ਲਈਏਗਾ ॥ ਤਾਂ
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਕੋ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਕੇਲੈਆਵਦੇ ਮੈਅਗੇ ਬਹੁਤਸਾਦ ਦੇਖੇਹੈਨਿ ਜੰਗੁਸਾਈਆਂ ਮੈਂ ਜਪੇ ਭੁਖੇਦੇਖੇ
ਹੈਨ ਪਰ ਏਹੁ ਅਤੀਤ ਨਿਰੰਕਾਰਕੇ ਰੁਆਲੀ ਹੈਨ॥ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਏਥੂ ਨਿਰੰਕਾਰਹੀ ਨਜ
ਰਆਉਦੇਹੈਨ॥ ਤਾਂਉਨ ਗੁਮਾਸਤਿਆਂ ਜਾਇਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਇਕਰ
ਨਾਲੀ [illegible] ਜੀਦੇਪਾਸਲੈਆਏ ਅਤੇ [illegible]
ਅਰਦਾਸ [illegible] ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਭੇਜਿਆ [illegible]
ਹੁਜੀ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਏਹੁਕੌਣਹੈਨ॥ ਤਾਂਉਸਖਤ੍ਰੀਨੇਹਥਜੋ
ੜਕਰਕਹਿਆਜੀਏਹੁਸਭੁਮੇਰੇਸਨਬੰਧੀਹੈਨ ਭਾਈ ਮਤਾਪਿਤਾ ਖਤ੍ਰ ਸਸੁਰਾ
ਸਾਲਾ ਔਰ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬ ਹੈਜੀ॥ ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਰਾਗ ਗਉੜੀਰਾਗਵਿ
ਚਉਚਾਰਿਆ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਾਤਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖੁ ਸਤਿਭਾਈਕਰਿ
ਏਹੁਵਿਸੇਖੁ॥ ਕਹਣਾਹੈਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ ਤਉਕੁਦਰਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਰਮਸੁਰਤਿਦੁਇਸਸੁਰਭਏ॥ ਕਰਣੀਕਾਮਣਿਕਰਿਮਨਲਏ॥
ਸਾਹਾਸੰਜੋਗੁਵੀਆਹੁਵਿਜੋਗੁ॥ ਸਚੁਸੰਤਤਿਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁ॥੨॥ ਜਾਂਬਾਬੇ
ਜੀਏਹੁਸਬਦਕਹਿਆਤਾਂਉਹੁਆਇਕੇਚਰਨਾਉਪਰਢਹਿਪਇਆ ਹੇਗਰੀ
ਬਨਿਵਾਜਜੀਮੇਰੇਜੀਉਕਾਉਧਾਰਕਰੋਜੀ॥ ਤੇਪ੍ਰਸਾਦਆਹਿਪਾਵਹੁਜੀ॥ ਅ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿਵਰਤਾਇਆਤੇ ਆਪਣੀਬੇਣਾਮੁਹਿਪਾਇਆ ਅਤੇਬ
ਕੀਉਸਭ [illegible] ਇਆ ਜਦਉਸਨੇਪ੍ਰਸਾਦਖਾਧਾਤਾਂਉਸਦੀਮਤਿਉਜਲੋ
ਹਈ ਹੋਰਹੀਹੋ [illegible] ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭੁਸਾਇਸਦੇਉਤੇਵਡੀਮੇਹਰ
ਬਾਨੀਕੀਤੀਹੈ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਮਾਇਆਵਡੀਚੰ
ਡੀਹੈਏਹੁਭੁਲਾਕਰਮਨਹੀਕਰਣਦੇਂਦੀਜਿਸਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਦਿਆਲਹੋਂਦਾਹੈਸੋ
ਇਸਮਾਇਆਕਉਵੰਡਖਾਂਦਾਹੈ ਅਤੇਮਨਨੀਵਾਂਰਖਦਾਹੈ ਇਕਦੇਵਡਾਇਕਾਂ
ਜਰੀਕਰਣੀਏਹੁਵਡੀਕਿਰਪਾਹੈਅਤੇਚਾਰਪਹਿਰਇਸਦੀਰੇਆਜਾਂਕੀਸਟਹੇ
ਵੇਗੀਇਸਵਾਸਤੇਐਹੋ॥ ਤਾਂਉਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੈਠਰਹੇਜਾਂਏਕਪਹਰਬੀਤੇਬਾ
ਉਸਦਾਜੀਉਕਾਲਹੋਇਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸਦੇਕੁਟੰਬੀਆਂਨੂੰਕਹਿਆ
ਭਾਈਇਸਦੀਤਿਆਰੀਕਰੋ ਇਸਦਾਚਲਣਾਹੋਵੇਗਾ॥ ਜਦਗੁਰੂਜੀਏਹੁਬਚ
ਨਕੀਤਾਤਾਂਉਸਦੇਭਾਈਮਤਾਸਭਜਣੀਸਭੁਰੋਵਣਪਿਟਣਲਗੇਪਰਓ
ਹਆਪਣਾਸਰੀਰਛੋਡਗਇਆਤਾਂਉਸਦੇਕੁਟੰਬੀਆਂਉਸਦਾਬਿਬਾਣਬਣਾ
ਕਰ ਮਸਾਣਭੂਮਕਾਕੌਲੈਗਏ ਉਸਦਾਸਸਕਾਰਕੀਆਅਤੇਉਨਾਇਕੰਤਹੋ

ਇਕਰ ਕਹਿ ਚਲਿਓ ਵੇਹਦੀਨੇ ਦਿਆਲ ਸੀਹੈ ਆਇ ਪਦ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ
ਆਇਆ ਸੀ ਜੀ ਭੁਲੀ ਵੀ ਹਥ ਜੋੜੇ ਸੋ ਇਸਦੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ। ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦੁ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਘਰੁ ੫

॥ਅਲਾਹਣੀਆ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੋਈਆ॥ ॥ਧੰਨ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾ
ਤਿਸਾਹਿ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ॥ ਮੁਹਲਤ ਪੁੰਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾ
ਇਆ॥ ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ॥
ਕਾਂਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ॥ ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ
ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬ ਕਮਾਇਆ॥ ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਿਨਿ ਜਗੁ
ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ॥ ੧ ॥ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ
॥ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ॥ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾ
ਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ॥ ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿ
ਹਾਣਾ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ॥ ੨ ॥ਜੋ ਤਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਸਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ ਕਾ ਅੰ
ਤ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ
ਧਿਆਇਆ॥ ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ॥ ੩ ॥ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਂ
ਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ॥ ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗ
ਲ ਬਿਕਾਰੋ॥ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ
॥ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ॥ ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾ
ਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ॥ ੪ ॥

॥ਏਹੁ ਅਲਾਹਣੀਆ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੋਈਆ। ਤਾਂ ਸਭ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਏ। ਗੁਰੂ ਜੀ
ਏਹੁ ਬਚਨ ਜਦ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਜਿਥੇ ਏਹੁ ਸਬਦ ਪੜੀਐਗਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਤੇ ਜੋ ਜੋ
ਬਾਹਰ ਕੋਹਾਂ ਤਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਗਾ। ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਸਭ ਉਸ ਨਗਰ ਕੇ ਭੁਰਾ
ਇ ਭਾਈਆ ਇਹ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਾਮ ਦਿੜਾ ਕੇ [illegible]ਆ ਧਰਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨੀ ਸਚ ਬੋਲ
ਣਾ ਆਏ ਗਏ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਰਹੁੰਦੇ ਰਹੇ॥

॥ਸਾਖੀ ਔਰ ਦੇਸ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੰਦੇਜਾਂ ਦੇ ਔਰ ਦੇਸ ਕੋ ਉਜਾੜ ਵਿਚ [illegible] ਜੀ ਬਾਬ
[illegible] ਕਰਨ ਵਿਚ ਬੇਹੀ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜੋ ਗਲ ਹੈ ਸੋ ਅਦਲੇ [illegible] ਮਨਲ
[illegible] ਆਵਣ ਤਿਥੇ ਕੋਈ ਫਕੀਰ ਭੂਮ ਮੰਗਤਾ ਆਵੇ ਸੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਮੰ
ਗਣ ਆਇ ਖਲੋਵੇ ਤਾਂ ਜੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਚਨ ਕਰਨ ਭਾਈ ਜਾਹੋ ਫਲਾਣੇ ਬਿਰਛ ਦੇ
ਹੇਠ ਕੁਛ ਰਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਜਾਇ ਕਰ ਲੈ ਲਵੋ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਅਗੇ ਪਦਾਰਥ

ਪਇਆ ਹੋਵੇ ਸੋ ਲੈ ਲੈ ਨ ਪਰ ਜੋ ਆਵੇ ਸੋ
ਖਾਲੀ ਨ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲੋਕ ਕਹਿਨ ਕੇ ਸੀ ਬ
ਬਾਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਦਾ
[illegible] ਕਹੇ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਕਹਿਣ ਭਾਈ ਨਉ
[illegible] ਸਿਧਾਂ ਸਿ ਸਦੇ ਅਰੁ ਪੁਛੇ ਲ
ਗੀਆ ਫਿਰਦੀਆ ਹੈ ਨ ਵਾਹ ਵਾਹ ਤੇਰੀ ਕ
[illegible] ਜੋ ਤੂੰ [illegible] ਕੁਈ ਏਹ ਬੜਾ ਭਗ
[illegible] ਕੋਈ ਕਹੇ ਬੜਾ ਫ ਕੀਰ ਹੈ ਜੇਹੀ ਖੂਬੀ
[illegible] ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਵੇਦਨ ਰਹੇ ਜੇਹੀ ਬਨ ਜਾ
ਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਮੇ ਕਬੂਲ ਪਵੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਐਸਾ ਦੁਲੀ ਲੋਕ ਕੋ
ਈ ਨਹੀ ਪੈਦਾ ਹੂਆ ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹਿਨ ਸੋਈ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕੋਈ ਅਰ
ਸਵਾਲ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਹੋਜਾਵੇ ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਬੜਾ ਰਉਗਾ ਹੋਇ
ਗਇਆ ਜੋ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਡੀ ਖੂਬੀ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਬਹੁ
ਤ ਲੋਕ ਜੁੜ ਆਏ ਤੇ ਸੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਹੁਤ ਹੋਵਨ ਲਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਸਿਖੀ ਦਾਨ ਦੇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਥੋਂ ਔਖਾ ਪਿਆ ਨੋਹ ਇਕ ਰ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਲਾਇਤ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਵਲਾਇਤ ਜੋ ਗਏ ਸੋ
ਉਥੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕੋਈ ਨ ਲੈਵੇ [illegible] ਅਰ ਕਉਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇਸ ਕਨ
ਮ ਮੁਨਾਫਕ ਕਹਿਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਮੀਂਹ ਤੇ ਹੋਂਦੀ ਸੀ ਪਰ ਮੀਂਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ
ਵੇ ਤਾਂ ਸਭ ਰਯਤ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਅਰਜ ਕਰਨ ਜੋ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਮੀਂਹ ਦੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੋੜ੍ਹੇ ਜੀ ਰ[illegible]ਨੂੰ [illegible]
ਰਨ ਲਗਾ ਜਾਤਾ ਇਸ ਜੁਗ ਤੇ ਮੁਲਖ ਵਿ[illegible] ਤ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸ [illegible]
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਰਬ ਅਪਰੰਪਰ ਜਾਨਣਵਾਲੇ ਕਾਤੇ ਭੁਏ ਕੇ ਭਾਈ ਏਥੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮ
ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ॥ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਜਾਇ ਕੇ ਰਲਾਇਆ ਇਕ ਜਿਮੀਦਾਰ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿਚ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੇਤ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸ ਬਾਰਾਂ ਲੰਗੋਟ ਬੰਧ ਫਕੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਪਰ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ
ਮੁਲਖ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਏ ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਮੀਹ ਵਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਏ
ਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਮੀਹ ਦੀ ਲੋ
ੜ੍ਹ ਹੈ ਜੀ ਜੋ ਮੀਹ ਦੇਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਓ ਭਾਈ ਮੀਹ ਵਰਸੇਗਾ ਜਦ ਪੰਜ ਸ
ਤ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤੇ ਮੀਹ ਨਹੀ ਵੁਠਾ ਤਾਂ ਰਯਤ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੀਹ ਦੀ
ਲੋੜ੍ਹ ਹੈ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਓ ਬਰਸੇਗਾ ਫੇਰ ਦਸ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਪਰ ਮੀਹ ਨਾ ਬਰ
ਸਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਰਯਤ ਗਈ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੀਹ ਨਹੀ ਵੁਠਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨਾ ਲੋ
ਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕੇ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਰਯਤ ਬੇਉਮੇਦ ਹੋਏ ਬੈਠੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਾ ਹਲ ਵਾਹੇ
ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਬੀਜੇ ਚੁਪ ਕਰ ਕੇ ਲੋਕ ਬਹਿ ਰਹੇ ਇਕ ਜਿਮੀਦਾਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆ
ਇਹੁ ਰਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਹ ਆਪ ਭੀ ਓਹ ਨਿਤ ਹੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਇ ਕਰ ਬ
ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਸ ਦਿਨ ਓਹ ਜਿਮੀਦਾਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁ
ਛਿਆ ਕਿ ਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਬਾਤ ਦੇ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਪਰ
ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਡਾ ਕਹਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਗਰੀ ਸਭੀ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਮੀਹ ਨਹੀ ਵਸਦਾ ਤਾਂ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਗੇ ਮੀਹ ਕੌਣ ਵਰਸਾਇੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਰਾਜਾ ਏਸ ਨਗ
ਰੀ ਦਾ ਮੀਹ ਵਰਸਾਇੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕ
ਹੋ ਖਾਂ ਭਾਈ ਏਸ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਵਰਸਾਇੰਦਾ ਹੈ ਤੇ [illegible] ਵਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਭ ਨੀਵਾਂ ਈ ਏਹੋ ਹੀ ਵਰਸਾਇੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਫ
ਭੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਖਹੁ ਮੀਹ ਵਸਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ [illegible] ਜੀ ਉਹ ਤਾਂ ਬਤੇਰਾ ਜਾਇ ਕਰ
ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਨਹੀ ਪੈਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸ ਕਰਤੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਹੈ ਤੇ ਰਾ
ਜਾ ਸਭ ਨੀਵਾਂ ਈ ਹੈ ਘਟ ਘਟ ਦਾ ਜਾਣੀ ਹੈ ਸ੍ਰਭ ਨੂੰ ਮਰੀਆਂ ਲੋਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਓਹੀ ਕਰਤਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੋਹੇ ਜਿਥੇਉਸਨੂੰਅਰਥਾਂਦੇ ਉਥੇ ਬੈਠਿਆ ਕਰਦਾ ਹੂੰਦੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇਕਹਿਆਜੀਪ
ਰਮੇਸਰਕਉਣਹੈਅਸਾਂਤੇਰੇਮੁਖੋਂ ਸੁਣਿਆਹੈਜੋਪਰਮੇਸਰਕੋਈਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
ਆਖਿਆਭਾਈਹੁਣਤੂਸੀਪਰਮੇਸਰਨੂੰਸਿਮਰੋਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਪਾਸੋਂਤੁਸੀਮੰਗਹੁਜੋ
ਹੇਦੀਨਦਿਆਲਮੀਂਹਪਾਉਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਨੂੰਨਾਮੰਨੋਗੇਤਾਂਮੀਂਹਕਦੀਨਾਪਵੇਗਾਤਾਂਉ
ਸਜਿਮੀਂਦਾਰਨੇਕਹਿਆਜੀਬਿਨਾਦੇਖਿਆਕਿਉਂਕਰਪ੍ਰਤੀਤਆਵੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀ
ਕਹਿਆਕੁਦਰਤਤੇਜਾਣੀਦਾਹੈ ਤਾਂਉਸਨੇਆਖਿਆਜੀਕੁਦਰਤਕਿਆਹੋਤੀਹੈਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀਆਖਿਆਕੁਦਰਤਇਸਨੂੰਆਖਦੇਹੈਨਜੋਤੇਰਾਖੇਤ੍ਰਹੈ ਇਸਨੂੰਹਲਵਾਹਕ
ਰਬੀਜਬੋਵੇਂਜੇਕਰਬੀਜਉਗਪਿਆ ਤਾਂਜਾਣੀਂਕਿਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸਰਹੈਜੇਕਰਨਾਉਗਿ
ਆ ਤਾਂਜਾਣੀਪਰਮੇਸਰਹੈਨਹੀ ਤਾਂਉਸਆਖਿਆਬਿਨਾਜਿਮੀਨਭਿੰਨੀਸਵਾਹ
ਲਕੀਕਰਵਰੇਗਾ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆਭਾਈਤੂੰਹਲਲੈਆਉਤੇਰਾਹਲਲਗੇ
ਗਾ ਤਾਂਓਹਪੈਰੀਂਪਉਂਦਾਈਆਪਨੇਘਰਉਠਗਇਆ ਘਰਆਇਕਰਿਵਸਤੀ
ਵਿਚਲਗਾਕਹਿਣਭਾਈਇਕਪਰਮੇਸਰਦਾਪਿਆਰਾਆਖਦਾਹੈਜੋਤੂਸੀਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਦਾਨਾਮਲੈਕੇਹਲਵਾਹੁਬੀਜਬੋਵਹੁਖੇਤੀਜੰਮੇਗੀ ਜਦਉਸਨੇਏਹੁਬਾਤਕਹੀ
ਤਾਂਵਸਤੀਦੇਲੋਕਾਂਸੁਣਿਆ ਤਾਂਓਹਹਾਂਛਹਾਂਛਕਰਕੇਪਏਕਹਿਣੇਲਗੇਬਾਵਰੇਕ
ਦੀਂਮੀਂਹਬਗੈਰਵੀਕਦੀਖੇਤੀਉਗਦੀਹੈ ਤਾਂਓਹਫੇਰਬਾਬੇਜੀਪਾਸਗਇਆਅਤੇਕ
ਹਿਓਸਹੇਗੁਰੂਜੀਸਾਰੇਵਸਤੀਦੇਲੋਕਮੈਨੂੰਆਖਦੇਹੈਨਤੂੰਕਮਲਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀ
ਕਹਿਆਭਾਈਜਾਹੁਤੂੰਘਰੋਹਲਲੈਆਉਅਤੇਤੇਰੀਖੇਤੀਦੇਆਸੀਜਾਮਨਰਹੇਤੂੰਦੇ
ੜਕੇਲਿਆਉ ਤਾਂਓਹਜਾਕੇਹਲਲੈਆਇਆ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਬਚਾਇਕਜਣਾਹ
ਲਲਾਉਤੇਇਕਜਣਾਬੀਜਪਾਉਂਦਾਜਾਵੇਪਰਉਨਸਾਰੀਖੇਤੀਬੀਜਦਿਤੀਤਾਂ
ਉਸਦੀਰੀਸਲਲਹੋਰਲੋਕਪੈਰੀਂਆਇਪਇਓ ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆਤੁਸੀਵੀਬੀ
ਜਹੁਇਸੀਤਰਾਂਸਾਰੇਪਿੰਡਨੇਬੀਜਪਾਇਦਿਤਾ ਤੇਲਗੇਗੁਰੂਜੀਦੀਟਹਿਲਕਰ
ਨ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸੀਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਬੰਦਗੀਕਰੋਤੇਹੋਰਸਚਬੋਲਹੁ
ਤਾਂਓਹਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਤਾਂਓਹਖੇਤੀਉਗਵੀ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਸੁਣਿਆ ਤਾਂਰਾਜਾ
ਵੀਪੈਰੀਂਆਇਪਇਆ ਤੇਜਬਖੇਤੀਆਂਪਕਕੇਤਿਆਰਹੋਈਆਂ ਤਾਂਖੇਤੀਨੂੰਦੇਖ
ਕਰਸਭਲੋਕਹੈਰਾਨਹੋਏ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਭਾਈਖੇਤੀਆਂਵਢਹੁਪਰਇਕਬੂਟਾਪ
ਟਕੇਦੇਖਹੁ ਦੇਖਾਂਬੂਟੇਹੇਠਕਿਆਹੈ ਜਾਂਬੂਟੇਨੂੰਪਟਕੇਦੇਖਿਆ ਤਾਂਹੇਠੋਂਜਮੀਨਦੇਂਓਂ
ਗੀਆਂਰਨਿਕਲੇ ਤਾਂਸਭਲੋਕਹੈਰਾਨਹੂਏ ਤਾਂਇਸਬਾਤਨੂੰਦੇਖਕਰਰਾਜਾਭੀਇ

ਖੋਹਿਆ ਤੇ [illegible] ਗੁਜਾਰੀ ਦੇਖੋ ਕਿ ਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਸਦਕੇ ਉਸ [illegible]
ਓਦ੍ਹਾ ਜਰ ਖੋਹਿਆ ਸੀ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਇਸਨਾਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਿਖ ਆਵੇ ਉਸ ਦੀ ਟਹ
ਲ ਕਰਨੀ ਪਰ ਮਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਗੇ ਕੈ ਚਲੇ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀ ਕੀੜੀ ਤੇ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੀ॥

ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਦੇਸ ਦੇ ਕੀੜੀ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿ
ਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖੇ ਆਂ ਜੋ ਸਭ ਰੁੱਖ ਦਰਖਤ ਸਿਆਹ ਹੀ ਸਿਆ
ਹ ਨਜਰ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰ ਡਰਿਆ ਤੇ ਲਗਾ ਕਹਿਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੋਂ ਚਲੋ
ਜੀ ਅਸਾ ਏਥੇ ਕਾਲੀ ਧਰਤੀ ਕਦੀ ਨਹੀ ਦੇਖੀ ਜੀ ਇਸ ਗਲ ਤੇ ਨਿਕਲ ਚਲੀਏ ਜੀ ॥ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਦੇਸ ਕੀੜੀ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੀੜੀ ਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਦਾ ਬਚਾ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਖਾਇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੋ
ਈ ਨਹੀ ਆਉਂਦਾ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਅਗੇ ਵੀ ਏਸ ਦੇਸ
ਵਿਚ ਕੋਈ ਆਇਆ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀ ਆਇਆ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਇਕ ਸਮੇ ਇਕ ਰਾਜਾ ਏਥੇ ਆਇਆ ਸੀ ਪਰ ਓਸ ਰਾਜਾ ਦੀ ਫੌਜ ਬਹੁਤ ਖੂਹਣੀ
ਆ ਲਸਕਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਰਾਜਾ ਉਪਰ ਓਸ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸੋ ਭਲਦਾ ਭਲਦਾ
ਇਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਆਏ ਗਇਆ ਤਾ ਉਸ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਅ[illegible]ਨੀ ਤੇ ਆਖਣ
ਲਗੀ ਕਿ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਵਲ ਤਾਂ ਏਸ ਨਗਰ ਵਿਚੋਂ ਤੂੰ ਚਲਿਆ [illegible] ਜੇ ਤੂੰ ਏਸ ਦੇਸ
ਵਿਚੋਂ ਚਲਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਕਰ ਜਾਹੁ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕੀ
ਹੀ ਤੂੰ ਕਹੁ ਤਾਂ ਕੀੜੀ ਆਖਿਆ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾਹੁ ਕਰ ਜਾਉ ਤਾ ਰਾਜੇ ਆਖਿਆ
ਮੈਂ ਬਾਨਵੇ ਖੂਹਣੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੋਂ ਅਰ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਰੋਟੀ ਕਿਸ ਤਰਾ ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਕੀੜੀ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਰਾਜਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਜੁੱਧ ਕਰਕੇ ਜਾਹੁ ਤਾ ਰਾਜੇ ਆਖਿਆ ਭੁਲ ਹੋਵੇ ਕੀੜੀ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜੁ
ਧ ਕਰੇਗੀ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਲਸਕਰ ਹੋ ਜਾਹੁ ਬਾਨਵੇ ਖੂਹਣੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ
ਕੀਤਾ ਕੀੜੀਆਂ ਕੋਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲਕਾ ਰਾਜਾ ਦਾ ਲਸਕਰ ਕੀੜੀਆਂ ਕੇ ਲਤਾਂ ਕ
ਰ ਤੇ ਮਾਰਨ ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਤਸਾਹੁ ਕੀੜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਬ
ਬਿਖੁ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਜਿਤੇ ਦੂਤ ਕੀੜੀਆਂ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਬਿਖੁ ਲੈ ਆਈਆਂ
ਤੇ ਓਹ ਬਿਖੁ ਜਿਸ ਦੇ ਪਲੇ ਨੂੰ [illegible] ਲਾਵਨ ਓਹ ਮਰ ਜਾਵੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬਾਨਵੇ ਖੂਹਣੀ ਸੈਨਾ ਸਭੋ ਹੀ ਮਰ ਗਈ ਪਾਸੇ [illegible]
ਆ ਗਿਆ ਨਾਲ ਇਕੋ ਰਾਜਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਓਰਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾ ਖਿਆ ਪਕੂਆ ਆਖੇ ਸੋ ਭੀ ਰੋਟੀ ਮੰਨਸੂ ਤਬ ਰਾਜਾ ਹੋਰ ਸੇ … ਆਰਾਸੇ
ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾ ਬਿ ਕੀੜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀ ਪਤਾਲ ਜਾਇਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਸਭ ਕੀੜੀਆਂ ਪਤਾਲਿ ਵਿਚ ਜਾਇਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈ ਆਈਆ ਜਿਸ ਦੇ
ਨਾਲ ਛਿੜਕਾਉ ਕਰਦੇ ਓਹੋ ਉਠ ਕਰ ਖੜੋ ਇ ਜਾਵੇ ਇਸੇ ਤਰਾ ਸਭ ਲਸਕਰ ਉਠ ਖੜੋਤਾ
ਤਾਂ ਰਾਜਾ … ਚਰਨੀ ਪਿਆ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ … ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਰਾ
ਜਾ ਉਸ ਕੀੜੀ ਦੀ ਰੋਟੀ ਖਾਵਣ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਸਭ ਲਸਕਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਗਇਆ।
ਤਬ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਦੇ ਭਾਂਡਣੀਆ ਜੋਨ ਸਭ ਰੋਟੀ ਖਾ ਕੇ ਰਜ ਗਏ ਪਰ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਰੋਟੀ
ਜੋ ਮਿਲੀ ਸੋ ਰੰਧੀ ਤੇ ਚਰਾਕੀ ਮਠਿਆਈ ਮਿਲੀ ਹੋਰ ਜੋ ਘੋੜਿਆ ਨੂੰ ਘਾਹ ਮਿ
ਲਿਆ ਸੋ ਭੀ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਆ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਚੇ
ਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਇ ਆ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕੀ
ੜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕੀ ੜੀ ਮੇਰੀ ਇਕ ਬਾਤ
ਸੁਣ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਘਟ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਰੰਧੇ
ਤੇ ਚਰਾਕੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਘੋੜਿਆ ਨੂੰ ਜੋ
ਦਾਣਾ ਘਾਸ ਮਿਲਿ ਆ ਹੈ ਸੋ ਤਿਨਾ ਐ
ਰਤਾ ਖਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਸੁਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਕੀੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਸੁਣ ਏਸ
ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਇਕ ਅਗੇ ਭੀ ਰਾਜਾ ਆ
ਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈ ਉ ਸ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਹੋ ਰਾਜਾ ਜੋ ਉਸ ਤੇ ਬਚ ਰਹਿਆ ਸੀ ਸੋ ਮੈ

ਤੇਰੇ ਲਸਕਰ ਨੂੰ ਪਰੋਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਘੋੜਿਆ ਤੇ ਦਾਣਾ ਘਾਸ ਰਹਿਆ
ਆਹੇਸੀ ਸੋ ਤੇਰੇ ਆ ਘੋੜਿਆ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਹ ਕੇ ਦੇਖਣੇ ਲਗਿਆ ਜਰ
ਜਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਈ ਕੋਰੇ ਭੰਡਾਰ ਪਏ ਹਨ ਰਾਜੇ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੇ ਕਹਿ
ਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਐਸੇ ਐਸੇ ਰਾਜੇ ਕਈ ਹੋਇ ਚੁਕੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਕੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਏਹ ਕਹਿ
ਕਰ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਕੋ ਉਠਿ ਆਇਆ ॥ ਜਦ ਏਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਤੇ ਏਤੇ ਲਸਕਰ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਹਨ
ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਓਹ ਸਭ ਲਸਕਰ ਮਿਟੀ ਹੋਇ ਗਏ ਜੋ ਜਿਨਾ ਦੀ ਬਾਬਿਆ ਲੇਖ
ਸੰਖ ਗੁਹਣੀਆ ਸੋ ਨਾ ਹੋਇ ਚੁਕੀ ਤੇ ਓਹ ਭੀ ਕਾਲ ਦੇ ਵਸ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਨ ਜੀ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ [illegible] ਉਚਾਰਿਆ॥ [illegible]
ਆਪਣੀ [illegible] ਇਕਨਾ [illegible] ਇਕਨਾ [illegible]
ਖਤੀਇਕਨਾਹੋਈਸਾਰ॥ ਲਸਕਰਸਣੇਦਮਾਮਿਆਛੁਟੇਬੰਕਦੁਆਰ॥ ਨਾਨਕਢੇਰੀ
ਛਹਿਪਈਮਿਟੀਸੰਦਾਕੋਟੁ॥ ਭੀਤਰਿਚੋਰਿਬਹਾਲਿਆਖੋਟਵੇਜੀਅਖੋਟ॥ ੧

॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁਜੋਲਸਕਰ ਕਟਕ ਵਾਜੇ ਗਾਜੇ ਪਾਲ
ਕੀਆਂਘੋੜੇਰਥਹਾਥੀ ਸਭੁਮਿਟੀਹੋਜਾਵੈਗੇਏਨਾਕੂੜੀਆਹਵਾਈਲੋਕਾਂਅੰਧਧੋਜ
ਦਾਹੈਅੰਤਨੂੰਮਿਟੀਦੀਢੇਰੀਹੋਜਾਵੇਗਾ॥ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੇਰੀ
ਆਖੂਹੋਜਾਣਾ॥ ਤਾਂਸੀਬਾਬੇਜੀਇਕਹੋਰਸਲੋਕਆਖਿਆ॥ ॥ਸੀਹਾਂ
ਬਾਜਾਂਚਰਗਾਕੁਹੀਆਂਇਨਾਖਵਾਲੇਘਾਹੁ॥ਘਾਹੁਖਾਨਿਤਿਨਾਮਾਸੁਖਵਾਲੇ
ਏਹੁਚਲਾਏ ਰਾਹੁ॥ਨਦੀਆਂਵਿਚਿਟਿਬੇਦਿਖਾਲੇਥਲੀਕਰੇਅਸਗਾਹੁ॥ਕੀੜਾ
ਥਾਪਦੇਪਾਤਿਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹੁ॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੀਵਹਿਲੈਸਾਹਾਜੀਵਾਲੇ
ਤਾਂਕਿਆਸਾਹੁ॥ਨਾਨਕਜਿਉਜਿਉਸਚੇਭਾਵੈਤਿਉਤਿਉਦੇਇਗਿਰਾਹਿ॥ ੨ ॥
ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਆਣਿਪੈਰੀਪੈਆ॥ ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ॥ ॥

॥ਅਗੇਸਾਖੀਦੋਹੁਗਿਰਾਂਵਾਂਦੀ॥

॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਇਕਸ ਗਿਰਾਂਇਦੇਵਿਚਜਾਇਵੜੇ ਪਰਓਥੋਂਦੇਲੋਕ
ਬੈਠਣਨਾਦੇਵਨਸਗੋਂਮਸਕਰੀਆਂਕਰਨ ਸੋਉਥੇਕਾਈਪਿਹਰੀਨਾਰਹੇਓਥੋਂਅਗੇਨੂੰ
ਚਲੇਗਏ ਪਰ ਸੀਮਹਾਰਾਜਜੀ ਏਹਾਮੂਹੋਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਏਹੁਸਹਿਰ
ਸਦਾਹੀਰਹੇ॥ ਏਹੁਆਖਕਰ ਸੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਇਕਹੋਰ ਗਿਰਾਂਇਸ
ਇਵੜੇਪਰਓਥੋਂਦੇਲੋਕਾਂਬਹੁਤਸੇਵਕੀਤੀਅਤੇਸੀਬਾਬਾਜੀਓਥੇਸਤਰਹੇਬਹੁ
ਤਲੋਕਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਤੇਸਿਰਧਰਕਰਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿ [illegible] ਸੋ
ਮਹਾਰਾਜਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤਾਓਹਸਭੁਓਥੇਦੇਲੋਕਾਂਨੂੰਵਰਤਾਇਦਿਤਾਹੋਰ
ਭੂਮੇਰੇਕੇਅਧਿਕਾਈਕਰੀ [illegible] ਤਾਂਓਥੋਂ [illegible]
ਆਂਹੋਜਾਣਾ॥ ਤਾਂਅਗਲੇਭਲਕ ਓਥੋਂ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇਕੋਚਲੇ ਪਰਮੁਖਥੀ
ਕਹਿਓਨੇਭਾਈਏਹੁਸਹਿਰਏਵੇਂਉਜੜਜਾਵੇਜਾਂਏਹੁਬਚਨਗੁਰੂਜੀਕੀਤਾਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਤੇਰੇਦਰਬਾਰਬੜਾਅਨਿਆਉਦੀਖਦਾਹੈਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇ
ਕਦਭੀਨਾਬੈਠਣਦਿਤਾਓਹਇਆਵਸਦੇਰਹੇਅਤੇਜਿਨਾਤੁਸਾਂਨਾਲਬ
ਹੁਸੇਵਕੀਤੀਓਨਾਂਤਾਈਆਪਨੇਕਹਿਆਹੈਕੇਉਜੜਜਾਹੋਏਹੁਕਿਆਅਚਰਜਹੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਗੁਰੂ [illegible] ਆਖਿਆ ਮਰਣਾ [illegible] ਜਿਸ ਨੇ ਹਰਿ ਦੀ [illegible]
ਉ ਵਿਚ ਜਾਣ ਕੇ [illegible] ਦੀ ਗਤਿ ਕਰਣੀ ਅਤੇ ਸੁਮਤਿ [illegible]
ਜਿਸ ਹਿਰਦੇ [illegible] ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਿਨ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰੇ [illegible]
ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਸ ਦੀ ਆਪ ਚਾਹੋ ਤਿਸ ਦੀ ਗਤਿ ਕਰਦੇ ਹੋ ॥

॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾ
ਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧਨੋ ਸੇਵ
ਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭ
ਨਾ ਕਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵ
ਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ ॥
੩ ॥ ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ
ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਹੋਇਆ ਤਾਂ [illegible]
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਵਹੁ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ ਸਾਖੀ ਆਸਾ ਦੇਸ ਕੀ ਚਲੀ ॥

॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਸਾ ਦੇਸ ਮੇ ਆਇ ਵੜੇ ॥ ਅਗੇ ਸੇਖ [illegible]
ਬੈਠਾ ਥਾ ॥ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਇ ਖੜਾ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਬੋਲਿਆ [illegible]
[illegible] ਦਰਵੇਸ [illegible] ਜੀ [illegible] ਦਿਤਾ [illegible]
ਰੀਦ ਜੁਹਦੀ [illegible] ਆਇਆ ॥ ਤਾਂ [illegible]
ਲੇ ਕਰ ਬਾਹਰ [illegible] ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ [illegible]
[illegible] ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ [illegible]
[illegible]
॥ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ॥ ਸਲੋਕ ॥ [illegible]
[illegible] ਲਗੇ ਪਕੜ [illegible]
[illegible] ਨਾਨਕ ਦਰ [illegible]
॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਬੋਲਿਆ ਸਲੋਕ ॥ ਫਰੀਦਾ [illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਨਾ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ [illegible] ਸਜਨੁ ਸਚੁ [illegible] ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ [illegible] ਨਾਨਕ [illegible] ॥੪

॥ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਬਦ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਵਿਚ ਬੋਲਿਆ॥ ॥ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਵੇਲਾ॥ ॥ਭਰਿ ਸਰਵਰੁ ਜਬ ਊਛਲੈ ਤਬ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ॥੧॥ ਹਥੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੈ ਜਲਿ ਜਾਸੀ ਢੋਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਕ ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਪਤਲੀ ਸਹ ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ॥ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ॥੨॥ ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਏਸੀ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਸੀ ਡੁੰਮਣਾ ਅਹਿ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ॥੩॥ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ॥ [illegible] ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ॥ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ॥ ਨਾ ਸਰਵਰੁ ਨਾ ਊਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ ॥ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠੜਾ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰਗ ਢੋਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਗੰਠੜੀਐ ਮੇਲੇਗਾ ਸੋਈ॥੨॥ [illegible] ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਸੀਤਾ ਹੈ ਚੋਲਾ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਾ॥੪॥ ॥ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸਾਚਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ॥੫॥ ॥ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਬੋਲਿਆ॥ ॥ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ॥ ॥ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿੰਨ੍ਹ ਸੇਈ ਸਚਿਆ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਮਨਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸਿ ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ॥੧॥ ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗਿ ਦੀਦਾਰ ਕੇ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਮੁ ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੀਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ॥ ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ॥੨॥ ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ॥ ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ॥੪॥ ॥ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ [illegible]

[illegible]

ਗਿਆ ਤੂੰ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਕਹਿ ਛੁਟਿ ਪਈਆ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਆਸਾ ਗੁਰੂ ਕਿ
ਰਪਾ ਹਿ ਸੁਣੀ ਮੇਟ ਦੁਸਨ ਨ ਸੁਖਿ ਪਿਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਨਕ
ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬਾਰ
ਣ ਹੀ ਰਹੇ ਅਕੱਠੇ ਜੰਗਲਾ ਵਿਚ ॥ ਤਾਂ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਖੁਦਾਇਦਾ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ
[illegible] ਦੇਖ ਕਰ [illegible] ਉਠ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਇਕ ਤਬ
ਲ ਬਾਜ ਦੁਧ ਦਾ ਭਰ ਕਰ ਲੈ ਆਇਆ ਪਰ ਉਸ ਤਬਲਬਾਜ ਦੇ ਵਿਚ ਚਾਰ ਮੁਹਿ
ਰਾਂ ਵੀ ਪਾਇ ਲਿਆਇਆ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਹੋਰਾਂ ਆਪਣੇ ਹਥਿ ਸਾਂਭ
ਇ ਲਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਬਖਰਾ ਰਖ ਛਡਿਆ ਸਾ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਬੋਲਿ
ਆ ॥ ਜੋ ਜਾਗਨ ਸੋ ਜਾਗਨ ਲਹਿਨ ਰਬ ਸੰਦੀ ਦਾਤਿ ॥ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤਿ ਫੁਲੜਾ ਫ
ਲ ਭੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤਿ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਲੋਕ ॥

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ | ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿ
ਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰ | ਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ ਇਕਨ
ਸੁਤਿਆਂ ਦੇਇ ਉਠ | ਲਿ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ | ਖਿਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦ
ਤੂੰ ਇਸ ਦੁਧ ਵਿਚਿ | ਹਥ ਪਾਇ ਕਰ ਦੇ
ਖ ਜੋ ਇਸ ਬਰਤਨ | ਵਿਚ ਕਿਆ ਹੈ ॥
ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨੇ ਬ | ਰਤਨ ਦੇਖਿਆ ਤ
ਉਸ ਵਿਚ ਚਾਰ ਮੁਹਿ | ਰਾਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਉ
ਹ ਦਾ ਤਬਲਬਾਜ | ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਣ ਗ
ਰਹਿਆ ॥ ਤਬ | ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇ

ਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਵਿਚ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਨੈਣ ਸਲੋਨ
ੜੀਏ ਰੈਣਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਾਰੀ ਆਵੈ
ਕਵਣੁ ਜਗਾਵੈ ਸੂਤੀ ਜਮ ਰਸੁ ਚੂਸਏ ॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਚੋਰੁ ਪੜੈ
ਘਰੁ ਮੂਸਏ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰ
ਖੁ ਕਬਹਿ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਆ ਸੂਝੈ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਜਾਗੁ ਅ
ਚੇਤੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਖਾਜੈ ਖੇਤੀ ਰਾਮ ॥ ਰਾਖਹੁ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਗੁਰ ਹੇਤੀ ਜਾਗ
ਤ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਜਾਵਹੁ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]
ਅਸਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਕਿਰ ਭੂਲਿਆ ਪਾਵਣੀ ॥੨॥ਤੀਜੈ [illegible]
ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਜੋਗੀ ਤਿਸੁ ਪਿਆਰ [illegible]
ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ਜੋ ਮਰਣ ਜਨਮ ਕਾਲ ਨ
ਹੀ ਛੂਟੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੰਤਾਪੀ ॥ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਤ੍ਰੈ ਬਿਧਿ ਲੋਕਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿ
ਆਪੀ ॥੩॥ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਦਿਨ ਤਿਥੁ [illegible] ਨ ਧਾਰਿ ਰਖਿ
ਅੰਤਰਿ ਸੋਇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਰਮਾ ॥ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੀ
ਆ ॥ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਜਿਨ ਮਨ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੀਆ ॥ਕਰਿ
ਕੈ ਪੰਚ ਰਹਣ ਸਰੀਰ ਕੈ ਪੈਰੈ ਰਣ ਅੰਚਲ ਤਨ ਭਸਮ ਸੈ ॥ਨਾਨਕ ਚਉਥੀ [illegible]
ਮੈ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸੇ ॥ ੪ ॥ਖਲੀ ਗਿਰ ਵੜਿਆ ਉਡਿ [illegible] ਆਣਿ
ਆਣਿਆ ॥ਜਿਨਿ ਸਿਰਜਿ ਸੁਖੁ ਕਰ ਕੇ ਬੰਧ ਚਲਾਇਆ ਰੰਗਾ ॥ਬੰਧ ਚਲਾਇਆ ਜੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਨਾ ਦੀਸੈ ਨ ਸੁਣੀਐ ॥ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਸਭ ਸੈ ਆਵੈ ਪਕਿ ਖੇਤੀ ਲੁ
ਣੀਐ ॥ਘੜੀ ਚਿਸੇਕਾ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਹੁ ਜੀਆ ॥ਨਾਨਕ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ॥ਬਾਬਾ ਸੇਤੀ
ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਉਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ। ॥ਜਦ ਉਹ ਬੀਦਾ ਬਦਾਇਦਾ ਆਏ
ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੈਂ ਤਾਂ ਤਬਲ ਬਾਜ ਰਿਬੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਤਬਲ ਬਾਜ ਦੇਖੇ
ਤੰਗ ਸਾਇਕੇ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਮੁਹਿਰਾਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਬ ਉਹ ਲਗਾ
ਛੋਡ ਉਠ ਤੇ ਅਖਿਓਸ ਭਾਈ ਚਿਹਤਾਂ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਖਿਦਰ [illegible] ਫਕੀਰ ਹੋਸਨ ਜੋ
ਮੈ ਦਿਲ ਕਬੂਲੇ ਆ ਉਦਤਾਂ ਦੀਨ ਪਾਵਦਾ ਜੇ ਦੁਨੀਆ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾ ਦੁਨੀ
ਆ ਪਈ ਅਤੇ ਉਹ ਤਬਲ ਬਾਜ ਆਪਣੇ ਪਰਲੈ ਆਇਆ ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੋਵੇਂ ਰਲਕੇ ਆਸਾ ਦੇਸ ਕਉ ਗਏ ਅਤੇ ਆ
ਸਾ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸਾਂਗਾ ਸੋਹੂ ਸਾ ਤਬ ਉਸ ਦਾ ਕੁਲ ਪੂਜਾ ਥਾ [illegible] ਓਸਕਿ ਪ
ਕੀ ਜਲੈਂ ਸਪੀ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੋਤ ਕੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਜਿਆ [illegible]
ਗਿਆ ਹੈ ਤਬ ਜੋਤਕੀਆ ਆਪ ਵੀਰ ਬਹਖੀ ਤੇ ਦਸਿਆ ਕੇ ਇਕਨੇ ਇਕਦ
ਕੀ ਮਿਥਿਆ [illegible] ਆ ਹੈ ਤਾ ਏਸ ਦਾ ਜੀਉ ਕਸਦ [illegible] ਹੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿ
ਚ ਆਸਾ ਦੇਸ ਦੇ ਲੋਕ ਸਭ ਵਾਰੀ ਬੀ [illegible] ਉਰਕ ਉਲਾ
ਕੇ [illegible] ਆਸਾ ਦੇਸ ਦੇ ਲੋਕ [illegible] ਬਸੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਆਏ ਸਕੀ [illegible]
ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਜੀਰ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭੇ ਚੰਦ ਕਰਦੇ ਫਿਰ ਤਕ [illegible]
ਤੇ ਰਾਜਾ ਦੀ ਚੇਪ ਗੀਰ ਖਲੀ ਤਿਥਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਦਸ ਆਏ
ਕਲੇ ਜਬ ਨੇੜੇ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਆ [illegible]
ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦਨੇ ਆਖਿਆ [illegible] ਜੀ ਰਿਆ ਅਸਾਂ ਲੈਣੇ ਜੋ ਤੂੰ ਅਗੇ [illegible]
ਤ ਬਾ ਅਗੇ ਸੀ [illegible] ਜੀ ਪੈਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਪੈਰ ਪਰਦੇਸੀ ਸੇ [illegible] ਦੀ ਚੇਪ
ਗੀ ਫੁਟ ਗਈ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕਰ ਆਸਾ ਦੇਸ ਦੇ ਲੋਕ ਸਭ [illegible]
ਇਲਗੇ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ॥ [illegible]

॥ਆਤਿ ਪਿਆਸਾ ਮਨੀ ਪੈ ਹੂਕ ਮਾਇਆ॥ ਤਿਨ ਕਰਤੇ [illegible]
ਸਿਖ ਵਾਤ ਜੋਤਿ ਵਾੜਿਆ ਬੀ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤ [illegible]
ਮਾਨਿ ਕਪੜੇ ਕਰ ਸਹਿ ਮਾਣਾ॥ ਉਰਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਵਸੀ [illegible]
॥ਤਜਿ ਰਾਜ ਸਹਜ ਸੁਖ ਹੋਈ॥ ਪਰਿ ਛਡਿ [illegible]
ਕਿਛ ਪਰਿ ਜਾਈ ਐ॥ ਜੋ ਖਟ [illegible] ਦੁਨੀਆ ਆਈ ਐ॥ ਸ [illegible]
ਲੈ ਜਾਈ ਐ॥ ਕੂੜ ਮਾਇ ਸਬ ਕੂਤ ਚਲਾਏ॥ ਕਰ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ [illegible]
ਉਦੀਕ ਪੈਰੋ ਵੈ॥ ਪਰ [illegible] ਮਣ ਵਾਣੀ ਭ੍ਰਾਈ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵਰਤਣ ਕਿਨ ਜਾ-
ਣੀ॥ ਭਉ ਉਬੇਨਾ ਜੀ ਉਚ ਲਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਦੇ ਕਾਹੂ॥ ੧॥ ੫॥ [illegible]

॥ਤਾ ਲੋਕ ਅਕਰਨੇ ਹੋਇ ਕਰ [illegible] ਟੀਆ [illegible]

ਨਾਸੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible]
ਆਏ ਤਿਸ ਕਰਿਆ [illegible]
ਅਤੇ ਪੁਲ [illegible]
ਸਦੇ ਲੋਕ ਆਇ ਖ [illegible]
ਇਰੇ ਕੂੜ [illegible]
ਦੇ ਗਏ [illegible]
ਹੋ ਆਏ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਨੇ ਪਹੁੰਚਿਆ
ਤੇ ਮੰਤ [illegible] ਤਸੀ ਬ
ਬੇਜੀਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਤੁਸਾਂ [illegible] ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਗੀਤਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ [illegible]
ਕਰ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਹਿਆ ਬੁਲਾਵੇਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਚਲਣੇ ਦੇ ਵੇਖ [illegible]
ਬਾਗ ਪਾਇ ਕਰ ਮਿਲਿਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹੁ ਅੰਕਿ ਸਹੇਲੜੀ
ਆਹ ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੰਤ ਕੀਆਹ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿ
ਗੁਣ ਅਉਗੁਣ ਸਭਿ ਅਸਾਹ ॥ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ
ਐ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਰਾਵ
ਇਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾ
ਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥ ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ
ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ
ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਊਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਪਤਿ
ਊਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
੪ ॥ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਇਆ ਉਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ
ਸਦੇ ਸਦੇ ਆਪਣੀ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਆਇ ਲ
ਗੇ ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤੇ ਤੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਆਇ ਜਪਸੀ
ਤਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਉਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

[illegible] ਅਗੇ ਸਾਖੀ [illegible] ਚਲੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਤਬ ਉਸ ਬਾ
[illegible] ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ [illegible] ਉਸ ਬਾਦਰ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ [illegible]

ਦੀ ਹੋਲ ਕੋ ਦਾ ਬਾਂਧੇ ਮਈ ਹੋ॥ ਏਹ ਜਨ [illegible] ਲਨ ਗੁਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਹੋਲ ਕਰਿਹੈ
ਸੁਸਿਸਤਰ ਹੋਆ ਪਰ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਭਗਵਾਨ ਸਦਾ ਮੇਰੀ ਸੇਵੀ ਦੇਖ
ਦਲੇ ਉਸਦੇ ਮੰਦਰ ਰਤਨਾਕਰਕੇ ਜੜੇ ਹੋਏ ਰਚਦਿਤੇ ਸਨ ਸੋ ਭਾਈ ਇਸ ਤਰਾ ਏਸ
ਭਗਤ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਸਦਾ ਬਨੇ ਹੋਏ ਹਨ॥ ਏਹੁ ਕਹਿਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਬੋਲ ਰਹੇ ਕਿ ਉਚਲਦੇ ਹੋਏ॥ ਜਦ ਓਹ ਬਾਲ੍ਹੀ ਅਪਨੇ ਘਰ ਆਈਆ ਤਾਂ ਕੇਆ
ਦੇਖੇ ਜੋ ਔਰ ਕੇ ਔਰ ਹੀ ਬਨ ਗਏ ਹੈਨ ਜਿਥੇ ਉਸ ਦੀ ਝੁੰਗੀ ਸੀ ਓਥੇ ਅਚਰਜ
ਮੰਦਰ ਰਚੇ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਅਧਕ ਤੇ ਅਧਕ ਸਜ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ
ਓਹ ਬਾਲ੍ਹੀ ਦੇਖਕਰ ਭੁਲਾਰਿਆ ਪਾਹਿਚਾਨ ਨਾ ਸਕੇ ਕਹੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਹੈ॥ ਹਰਨਭਰਨ ਜਾਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੇਰ ਤਿਸਕਾ ਮੰਤਰ
ਨ ਜਾਨੇ ਹੋਰ॥ ॥ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਅਪਾਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈ ਅਰ ਸੰਤ ਭਗਤ ਭੀ

ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਕਹਿ
ਕਰ ਓਹ ਬਾਲ੍ਹੀ ਉ ਸਪਰ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਗਈਆ ਜਹਾ ਉ ਸਕਾ ਮੰਜਾ ਪਲੰਘ
ਪਿਆ ਥਾ ਉਸ ਜ ਗਾ ਸੋਨੇ ਪਲੰਘ ਹੈ
ਤੇ ਉਸਦੇ ਚਵਾ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਪੁ [illegible]
ਤ ਅਨਗਿਣਤ ਹੀ ਪਦਾਰਥ ਪਿਆ
ਹੈ ਹੋਰ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਦੀ ਅਨਗਿਣਤ ਪਈ
ਹੈ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕਰ ਓਹੁ ਬਾਲ੍ਹੀ
ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਈਆ॥ ਅਤੇ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜੋ ਜੋ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਵਾਕ ਕਉ ਚਿਤ ਵਿਖੇ ਧਾਰਨ ਕਰੇਗਾ ਔਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭ
ਗਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਨ ਧਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਹਿਤ ਅਏ ਗਏ ਅਭਿਆਗ
ਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਜ ਸਾਰੇ ਹੋਏਗੇ ਉਸਕੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰ
ਲੋਕ ਮੈ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਗੀ ਪਰ ਏਸ ਅਸਚਰਜ ਕੋ ਦੇਖਕਰ ਉਸ ਵਸਤੀ ਦੇ ਲੋਕ
ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦ
ਸਦਕਾ ਉਨ ਲੋਕਾ ਦੀ ਮਤ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਕਾਂਦੇ ਆਤਮੇ ਏ
ਹੋਆ ਈ ਸੋ ਕਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਾਡੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਾਲ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਮੇਰ ਬੁਦੀਵੰਦੇ [illegible]
ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਆਪਣੇ ਹੋਰ [illegible] ਕੀਸੀ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਸਾ ਅਨੂ
ਬਾਉਪਰ ਮੇਹਰਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰੇ ਅਤੇ [illegible] ਕਰ ਉਪਰ ਕਰੀ ਏਜੀ ਅਰਜਨ
ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਚ ਰਹੇ ਓਥੇ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਬਣਾਇਆ ਤੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਇਕ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਣਾਓ ਤੇ ਤੀਸਰੇ ਪਹਿਰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਸੋ ਉਨ
ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵ ਬਹੁਤ ਕਰਨ ਇਕ ਲੜਕਾ ਸਤਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦਾ
ਘਰ ਸੇ ਸੁਤਾ ਉਠ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਨ ਨਿਤ ਹੀ ਆਇਆ ਕਰੇ ਪਰ ਓਹ ਲੜਕਾ ਸਰਮ
ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਜਦ ਸਬਦ ਕੀ
ਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਲੜਕਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਭੀ
ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਦ ਏਹ ਬਾ
ਲਕ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਕੜ ਰਖਣਾ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਇਆ ਤਾਂ
ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਏਸ ਵਖਤ ਸੁਤਾ ਸੁਤਾ ਉਠ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣ
ਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈਂ ਅਜੇ ਤੇਰਾ ਹਸਣੇ ਖੇਡਣੇ ਦਾ ਵਖਤ ਹੈ ਔਰ ਖਾਣੇ ਪੀਣੇ ਸੌਣੇ ਦਾ ਵਖਤ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਲਕੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਆਪਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਸਦਕਾ ਤੇ ਆਪਦੇ ਸਬਦ ਦਾ
ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤ ਅਤੇ ਆਪਦੇ ਚਰਨ ਦਾ ਸਤਸੰਗ ਹੀ ਹਛਾ ਲਗ
ਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਲੜਕਿਆ ਇਹ ਤੂੰ ਤੇਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਸਤਸੰਗ ਲਗ
ਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਨੇ ਆਖ
ਆ ਹੇ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਅਗ ਬਾਲ ਸੋ ਮੈ ਲਗਾ ਅਗ ਬਾਲਣ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਲਕੜੀਆਂ ਦਾ
ਗੁਨਣ ਜਦ ਮੈ ਚੁਲੇ ਵਿਚ ਲਕੜੀਆਂ [illegible] ਅੰਤੇ ਪਹਿਲਾ ਨਿਕੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਬਲ
ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ [illegible] ਹੋਕੇ ਮੈਂ ਭੀ ਥੋੜੀ ਕਾਲ ਦੇ ਵਿ
ਚ ਜਾਵਾਂ ਪਕਿਆ ਜਾਪੇ ਵਡਾ ਹੋ [illegible] ਦੇ ਸੋ ਸਭ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਮੈ
ਭਲੇ ਹੀ ਸਤਸੰਗ ਕਰਨ ਲਗਾ ਹਾਂ [illegible] ਉਸ ਬਾਲਕ ਦੀ ਸੁਣ ਕਰ ਸਾਰੀ
ਸੰਗਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਈ॥ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਇਕ ਸਬ
ਦ ਆਖਿਆ॥ ੧ਸਿਰੀਰਾਗੁ [illegible] ੧ ॥ ਪਹਰੀ ਮਹਿਤ ਬਾਪਾ

[illegible] ਸਵਾਲਹਾਰਾ ਸਾਥੀ [illegible] ਆਪਿਆ ਆਸ ਮੈਂ ਨਹੀ
ਗਾਵਾ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ [illegible] ਵਸ ਨਾਹੀ ਦਾਗਾ॥ ੧ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਕੰਧੀ ਪਾਸਿ [illegible] ਲਿਖਿਆਤਾਂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕ
ਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਹਲੀਨਾਹੀਨਹਿਤਭਰੀਪਕੀਵਡਿਜਾਗਾਢਿਲੇ
ਦਾਤਿਪਹੁਤਿਆਲਾਵੇਕਰਤਈਆਰਾਜਾਂਹੋਆਹੁਕਮਕਿਰਸਾਣਦਾਤਾਂਲੁ
ਣਮਿਣਿਆਂਖੇਤਾਰ॥੨॥ਪਹਿਲੈਪਹਰਿਧੰਧੈਗਇਆਦੂਜੈਭਰਿਸੋਇ
ਆ॥ਤੀਜੈਝਖਝਖਾਇਆਚਉਥੈਭੋਰੁਭਇਆ॥ਕਦਹੀਚਿਤਿਨਆਇਓ
ਜਿਨਜੀਉਪਿੰਡਦੀਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਜੀਉਕੀਆ
ਕੁਰਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਸੋਝੀਮਨਿਪਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਡਿ
ਠਾਸਦਾਨਾਲਿਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥੪॥੧ ॥ •:: • ॥

॥ਜਦ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਉਸ ਬਾਲਕ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਨਾਲੇ ਸੰਗਤ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰੋ ਏਹੁ ਜੀਵ ਸਦਾ ਨਹੀ ਰਹਿਣਾ ਕਰਤ ਰਦੀਆਂ ਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜਮ ਜੀਵ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸਤ ਵਚਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਪਿਛੇ ਸੰਗਤ ਪਰਮ ਖੁਸੀ ਹੋਕੇ ਸਤ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪ ਕਰ ਪਰਮ ਤੱਤ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀ ਬਿਸੀਅਰ ਦੇਸ ਕੀ॥

॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਬਿਸੀਅਰ ਦੇਸ ਕਉ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਪਰ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬੈਠਣ ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਝੰਡੇ ਬਾਡੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤਿਨ ਅਤੀਤ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਝੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘਰਨੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੰਤ ਆਏ ਹੈਂ ਉਨਾ ਦਾ ਸਤਕਾਰ ਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੇਜਾ ਦੀਏ ਤਾਂ ਘਰਨੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹੇ ਜੀ ਸੋ ਆਪ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੈ ਪਰ ਝੰਡੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਘਰ [illegible] ਕਨੀ ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਦਾ ਏਹੁ ਨੇਮ ਸੀ ਕਿ ਆਏ ਗਏ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਜੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨਾ ਭੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗਏ ਆ ਵਿਚੋਂ ਮੰਗ ਕੇ ਦੀ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਝੰਡਾ ਸਾਰੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਫਿਰ ਰਹਿਆ ਪਰ ਕਿਤੇ ਥਉ ਕੁਛ ਨਾ ਆਇਆ ਲੋਕ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਤੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਿਰ ਰਹਿਆ ਕਿਤੇ ਹਥ ਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਛਿੰਜ ਸੀ ਉਸ ਰਾਜੇ ਨੇ ਏਕ ਮਲ ਦਾ ਨਰ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸ ਦੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਿਰਕਦੀਨਹੀਸੀ [illegible] ਕੇਸੈਕੇ ਏਹੁ ਲੈਕੇਆਉ
ਸਨੂੰ ਸਉਟਕਾ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤੇ ਜੇਹੜਾ [illegible] ਦੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜਾਹਟਕੇ ਦੇਵਾਂਗੇ ਏਹੁ
ਢੰਡੋਰਾ ਰਾਜਾਨੇ ਫੇਰਿਆਸੀ ਤਾਂ ਏਕ ਭੁੱਖੇ ਨੇ ਮਨਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਭਾਈ ਜੇ ਮੈਂ ਹਾਰ
ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਪੰਜਾਹਟਕੇ ਲੈਆਵਾਂਗਾ ਤੇ ਏਨਾਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰ
ਕੇ ਭੁੱਖੇ ਨੇ ਜਾ ਇਉਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਭਲਵਾਨ ਨਾਲ ਦਸਤ ਪੰਜਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਨੇ
ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਏਹ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਖਾਲਿਆ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਆ
ਇਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਘਰ ਸਾਧ ਆਏ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇ
ਆ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਮਿਲੇਗਾ ਉਨਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੂੰਗਾ ਜਾਂ ਏਹੁ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿ
ਚ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਗਤ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰਨਾ ਪਰਾਏ ਕਾਰ
ਜਾ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਭੁਨਾਇਦਾ ਹੈ ਏਹ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਦੇ ਮਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ
ਭਉ ਉਪਜਿਆ ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਛਲਾ ਅੰਤਰ ਜਾਗਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵਣਾ ਸੀ ਤਾਂ

ਓਹ ਭਲਵਾਨ ਨਿਕ ਲਕੇ ਆਖਣ ਲਗਾ
ਆਉ ਭਾਈ ਭੁੱਖਿਆ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜ
ਤਾਂ ਭੁੱਖਾ ਵੀ ਤਿਆਰ ਖਲੋਤਾ ਸੀ ਸੋ ਦੋਵੇ
ਜਣੇ ਘੁਲਦੇ ਘੁਲ ਦੇ ਓਹ ਭਲਵਾਨ ਭੁ
ਖੇ ਪਾਸੋਂ ਢਹਿ ਪਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਭੁੱਖੇ ਨੂੰ ਸਿ
ਰੋਪਾਉ ਦਿਤਾ ਤੇ ਨਾਲੇ ਓਹ ਟਕੇ ਦਿਤੇ ਅਤੇ
ਲੋਕ ਵੀ ਸਹਿਰ ਦੇ ਏਹੁ ਕਹਿਣ ਕਿ ਭਾਈ
ਏਹੁ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਢਿਗਾ
ਤੇ ਹੁਣ ਭੁੱਖੇ ਪਾਸੋਂ ਏਹ ਢਹਿ ਪਿਆ ਹੈ
ਮਰ ਭੁੱਖੇ ਜਾਇ ਏਹੁ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾਰਿਆ ਤੇ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦ ਏਸ ਭਲ
ਵਾਨ ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਚ ਖੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਔਰ ਭੀ ਉਸਦੀ ਕੁਲ ਦਾ ਉ
ਧਾਰ ਕੀਤਾ ਔਰ ਭੁੱਖੇ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੀਆ ਤਾਂ ਭੁੱਖਾ ਵੀ ਲਗਾ
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਭੁੱਖੇ ਨੂੰ ਜੋ ਰਬ ਵੀ ਮਿਲ ਗਿਆ
ਭੁੱਖਾ ਉਦਾਸੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁੱਖੇ ਦੀਆਂ ਸਰਬ ਕੁਲਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀ
ਤਾ ਤੇ ਸਦਗਤੀ ਕੀਤੀ ਅੰਤ ਕੋ ਭੁੱਖਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਲੋਕ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥[illegible] ਉਸ ਭਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਪੜ॥
॥ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ॥ ਬੜੇ ਬੜੇ ਹੰਕਾਰੀਆ
ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ॥ ॥ਇਤੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਵੈਰਿਆ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਾਈਂ ਮਿਠੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਈਂ ਮਿਠੇ ਦੇ ਕੋਲ [illegible] ਸਾਈਂ ਮਿਠੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਿਠੇ ਜੈਸਾ ਸਾਹੂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਭੀ ਮੁਰੀਦ ਸੀ॥ ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਗੋਸਟ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਾਹੂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨਾਲ ਹੋਈ॥ ॥ਸਾਹੂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠ ਤਾਂ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਨੇ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਦਿਦਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ॥ ਫੇਰ ਸਾਹੂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਖੁਸੀ ਲੈ ਕੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਕੋ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਸਾਹੂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਦਾ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਮੁਰੀਦ ਸੀ ਅਗੋਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਸਾਹੂ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸੀ ਬਹੁਤ ਰੰਗੀਨ ਲਾਲ ਹੋਇ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸਾਹੂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਆਖਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਅਜ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮਿਲ ਗਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਕੇ ਅਸੀ ਲਾਲ ਰੰਗੀਨ ਹੋਇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹ ਸਕਾ ਨਉਕਿਆ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਹੁੰਦਾ ਕਉਣ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਕੇ ਮੁਸਮਾਨ ਹੈ ਤਾ ਸਾਹੂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਕਹਿਆ ਉਸਕਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਦੀਦਾਰ ਜਾਇ ਕਰ ਸੋ ਖੁਸ਼ ਤੈਨੂੰ ਭੀ ਫੈਜ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਦੀ ਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚ ਗਿਆ ਤਾ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠ ਸਬਦ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਤੁਕ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਸੀ॥ (ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ॥) ॥ਪੰਖੀ ਹੋਇਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥ ॥ਏਹ ਤੁਕ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਮੂੰਹ ਜੀ ਵਿਚ ਭੁੱਖ ਪਾਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਜਦੋ ਬਾਹਰੋਂ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਆਇਆ ਤਾ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤਾ ਅਹਾ ਤਾਂ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਕਿਆ ਦੀਦਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਓਥੇ ਤਾਂ ਕੁਫਰ ਹੀ ਕੁਫਰ ਬੋਲਦੇ ਹੈ॥ ॥ਅਤੇ ਜਦ

ਸੋਗਿਆਸ [illegible] ਜੀ॥ ॥ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇਭਵਾਂਸੈਅਸਮਾਨੀ
॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊਨਾਕਿਛੁਪੀਆਨਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁ
ਆਖਾਨਾਉ॥ ॥ਜਦਮੀਏਮਿਠੇਨੇਏਹੁਅਖਿਆਕੇਓਹੁਕੁਫਰਬੋਲਦਾਹੈ॥
ਤਾਂਸਾਹੁਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਨੇਆਖਿਆਕਿਮੀਆਂਜੀਇਹਨੂੰਬਦਸਾਈਲੈ
[illegible]ਦਾ ਮੀਏਮਿਠੇਕਹਿਆਪੀਰਜੀ [illegible] ਵਿਚ ਚੌਦਾਂ ਤਬਕ ਹੈਨ
ਸਤਹੇਠਅਤੇਸਤਉਪਰਅਤੇਉਸਨੇਸੋਈ [illegible] ਕਹਿੰਦਾਹੈਅਤੇਨਹੀ
ਏਹੁਕੁਫਰਆਖਦਾਕਿਥੇਸੋਅਸਮਾਨਵੀ [illegible] ॥ [illegible]
ਲੈਮੈਂਤੇਰੀਖਤਾਮਾਫਕਰਾਇਆਦਾ॥ ਤਾਂਸਾਹੁਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਮੀ
ਏਮਿਠੇਨੂੰਨਾਲਲੈਗਿਆ ਤੇਹਥਜੋੜਕਰ [illegible] ਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ
ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਇਸਦੀਖਤਾਮਾਫਕਰੋ [illegible] ਨੂੰ ਭੁਲਾਈਹੈਪਰਤੇਰੇਦਰ
ਇਦੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅਸਾਂ [illegible] ਜਾਂਤਾਂਇਸਨੂੰਦੇਖਿਆਭੀ
ਨਾਹੀ ਤਾਂਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਨੇਅਰਜਕੀਤੀਹੈਗੁਰੂਜੀਏਹੁਤਾਂਆਪਨੀਨੀਜ
ਤਪਿਛੇਮਾਰਿਆਗਿਆਹੈਵਾਸਤੇਸਾਹਿਬਦੇਏਹਦੀਤਕਸੀਰਮਾਫਕਰਹੁਜੀ
ਏਹੁਬਹੁਤਭੁਲਾਹੈਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸਾਹੁਜੀ ਜੈਸੀਨੀਯਤਤੈਸੀਮੁਰਾਦ
ਮਿਲਦੀਹੈ ਤਾਂਸਾਹੁਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹੁਤਾਂਫੇਰਦੀਮਾਰ
ਆਗਿਆ ਏਹੁਤਾਂਭੁਲਾਹੈਜੀ ਇਸਦਾਗੁਨਾਹਬਖਸੋਜੀ ਏਹੁਤਾਂਬੜਾਗੁਨ
ਹਗਾਰਹੈਅਤੇਤੁਸੀਤੇ ਸਰਨਪਏਕੀਲਾਜਰਖੋਜੀ ਤਾਂਫੇਰਮੀਆਂਮਿਠਾਹ
ਥਜੋੜਕਰਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਉਪਰਢਹਿਪਇਆਜੀ॥ ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਇਕਸਬਦਆਖਿਆਜੀ॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਅਣੁਅਪਿਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁ
ਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਣਨਥਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉ
ਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੧॥ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਜਥਾਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆ
ਖਣੁਆਖਣਾਜੇਭਾਵੈਕਰੇਤਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੁਸਾਕਟੀਆਵਾ
ਰਵਾਰਪੀਸਣਿਪੀਸਾਪਾਇ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਆਭਸਮਸੇਤੀਰਲਿ
ਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ਪੰਖੀ
ਹੋਇਕੈਜੇਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊਨਾਕਿਛੁ
ਪੀਆਨਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੩

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਨਾਨਕ ਰ ... ਆਖਾ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ॥ ਸਹੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥ ੪ ॥ ॥ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਬਚਨ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਭੀ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਗੁਮਾਨ ਨ ਗਇਆ॥ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਇਆ॥ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਦੇ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਬੂਝ ਲੀਤੀ ਇਕ ਦਿਨ ਮੀਏਂ ਮਿਠੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਅਗਾਹ ਹੋਈ ਕੇ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਫਕੀਰ ਹੈ ਪਰ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਚੋੜੀਏ ਜਿਉਂ ਨਿੰਬੂ ਨਚੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰਾ ਜੰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤੂੰ ਵਜਾਵੇਂ ਤਿਉਂ ਹੀ ਵਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਠਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਉਂ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਗੰਨਾ ਪੀੜ ਸੁਟੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤਰਾਂ ਪੀੜ ਸੁਟੀਏ॥ ॥ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਮੀਏਂ ਮਿਠੇ ਨੂੰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਚਲੋ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ॥ ॥ਅਤੇ ਪੀਰ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਤੁਸਾਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਨਿੰਬੂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਨਿਚੋੜ ਸੁਟਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿਠੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਾਨੂੰ ਅਗੋਂ ਜਬਾਬ ਆਇ ਗਇਆ ਹੈ ਕੇ ਅਸੀਂ ਮਿਠੇ ਨੂੰ ਐਉਂ ਨਿਚੋੜ ਸੁਟਾਂਗੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਗੰਨਾ ਪੀੜ ਲਈਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਰੀਦਾਂ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜੋਰਾਵਰ ਹੈਨ ਚਲੋ ਖਾਂ ਪੀਰ ਜੀ ਫਕੀਰ ਦਾ ਦਰਸਨ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨਾ ਸਵਾਬ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ॥ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗੋਸਟ ਹੋਈ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਆਖਿਆ॥ ॥

॥ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਨਮੁਖੁ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ
ਕਾਇ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰ
ਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ॥ ੧ ॥ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ
॥ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭੂ
ਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਜਾਇ॥ ਭੂਲੀ ਡੂਗਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ਭ
ਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ
॥ ੨ ॥ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ॥ ਸਚਿ ਸਹਜਿ
ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿ
ਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰੁ॥ ੩ ॥ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿ

ਮਨ... ਬਾਕਿਆ ਕਰੈ ਮਨ ਮੈਲ ਗੁਮਨਾ ...
ਸਮਝਾਈਓ ਮਨ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਤਤ ਵੀਚਾਰ॥ ਸਾਧਨ ਆਪਣਾ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਸੀਗਾਰ
॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤ ਅਪਾਰ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥

ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿਠੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਆਖਿ ਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਬਡੇ ਬਜੁਰਗ ਹੋ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਜੁਰਗੀ ਬਖਸੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਜੇਹੜੇ ਮਨਮੁਖ ਹੈਨ ਸੋ ਆਪਣੇ ਗੁਰਾਂ ਥੀ ਭੁਲੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਉਨਾ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਮਿਲ ਦੀ ਬਾਝ ਗੁਰਾਂ ਥੋ ਉਨਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਛੁਡਾਵਦਾ ਗੁਰਾ ਥੀ ਬਿਨ ਅਗਿਆਨੀ ਅ

ਧੇ ਆਂਵਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਖੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਠੱਗੇ ਅਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭਰਮ ਵਿਚ ਭੁਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਭੁਲਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਦੁਹਾਗਣੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਨਹੀ ਸਮਾਉਂਦੀਆਂ ਤੇ ਜੋ ਭੁਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗਿਆਨ ਤਿਆਗ ਕਰ ਬਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਭੁਲੀਆ ਹੋਈਆਂ ਪਰਬਤਾਂ ਤੇ ਥਲਾਂ ਵਿਚ ਰੁਲਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਗਰਬ ਕਰਕੇ ਪਿਰ ਸੇ ਵਿਛੁੰਨੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਕਾ ਮਿਲਣਾ ਦੂਰ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਧਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀਆਂ ਵਿਛੜੀਆਂ ਫੇਰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸਚ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਭੁਗਤਾ ਸਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਦਾ ਨ੍ਹਾਵਣ ਤੇ ਭੇਖਦਾ ਧਾਰਣਾ ਸਭ ਸੁਫਲ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਗੁਰ ਦੇ ਸਬਦ ਤੇ ਬਗੈਰ ਇਸ ਮਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤਤ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਨੀ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭਸੇ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਣਦੇ ਹੈ॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ... ਤਾਂ ਆਇ ਕੈ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਸਿਰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਕਰੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਮੀਆਂ ਜੀ ਜੇ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮਨ ਸੁਧ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ਅਭਿਮਾਨ ਛਡ ਕਰ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲਾ ਮਿਲੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ... ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਦੇ ਅਗੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਦਿਲੋਂ ਦੂਜਾ ... ਤਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ ਪਹਿਲਾ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਮਹੰਮਦ ਰਸੂਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਕਲਮਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਕਬੂਲ ਹੋਂਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਮੀਆਂ ਜੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਰ ਉਪਰ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਓਥੇ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਕੁ ਤਾ ਹੈ ਇਕ ਰਹਿਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿਠੇ ਨੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਵੇਂ ਤੇਲ ਬਿਨਾ ਦੀਵਾ ਕੀ ਬਲਦਾ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹਿ ਛਲੈ॥ ਨਹਿ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੈ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ॥ ਇਸ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ॥ ੧ ॥ਬਿਨ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ॥ ਸਚ ਬੂਝਣ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ॥ ੨ ॥ਇਹੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ॥ ੩ ॥ਵਿਚ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ॥ ਤਾਂ ਦਰਗਹਿ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ॥ ਤਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿਠੇ ਨੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਬੂਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਉਂਦੇ ਅਤੇ ਓਹ ਦਰਵੇਸ ਕਉਣ ਹੈਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਰ ਦੀ ਖਾਇ ਕਹੇਨ ਅਤੇ ਓਹ ਦਰਵੇਸ ਕਉਣ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਰਖਿਆਂ ਮਨ ਖੁਦਾਇ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਨਿਵਾਜਾਂ ਪੰਜ ਕਉਣ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਕੀਤਿਆਂ ਖੁਦਾਇ ਨਜਰ ਕਰੇ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥

॥ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ॥ ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ॥ ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ

ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸ ਕਬੂਲ ਦਰਾ॥ ੧ ॥ਸਚ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁ-

ਸਲਾ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਹੁ ਆਸਾ॥ ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮਨ ਮਉਲਾਣਾ ਕਲਮ

ਖੁਦਾਈ ਪਾਕ ਖਰਾ॥ ੨ ॥ਸਰਾ ਸਰੀਅਤ ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ॥ ਤਰੀਕਤ ਤਰਕ

ਖੋਜਟੋਲਾਵਹੁ।ਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰਹੁਅਬਦਾਲਾ।ਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤਜਿਤ
ਫਿਰਨਮਰਾ। ੩ ।ਕੁਰਾਣਕਤੇਬਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਹੀ।ਦਸਅਉਰਾਤਰ
ਖਹੁਬਦਰਾਹੀ।ਪੰਚਮਰਦਸਿਦਕਲੇਬਾਂਧਹੁਖੈਰਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ
॥ ੪ ॥ਮਕਾਮਿਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾਕਾ।ਭਿਸਤਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ
।ਹੂਰਨੂਰਮੁਸਕਖੁਦਾਇਆ।ਬੰਦਗੀਅਲਹੁਆਲਾਹੁਜਰਾ। ੫ ।ਸਚ
ਕਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ।ਜੋਦਿਲਸੋਧੈਸੋਈਹਾਜੀ।ਸੋਮੁਲਾਮਲਊਨ
ਨਿਵਾਰੈਸੋਦਰਵੇਸਜਿਸਸਿਫਤਧਰਾ।ਸਭੇਵਖਤਸਭੇਕਰਵੇਲਾ।
ਖਾਲਕਯਾਦਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ।ਤਸਬੀਯਾਦਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨ
ਸੁੰਨਤਸੀਲਬੰਧਾਨਬਰਾ। ੭ ।ਦਿਲਮਹਿਜਾਨਹੁਸਭਫਿਲਹਾਲਾ
।ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੂੰਜੰਜਾਲਾ।ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਾਨਾਇਆ
।ਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ। ੮ ।ਅਵਲਸਿਫਤਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ।ਤੀਜੈ
ਹਲੇਮੀਚਉਥੈਖੈਰੀ।ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤਮੁਕਾਮੈਏਹਿਪੰਜਵਖਤਤੇਰੇ
ਅਪਰਪਰਾ। ੯ ।ਸਗਲੀਜਾਨਕਰਹੁਮਉਦੀਫਾ।ਬਦਅਮਲਛੋਡ
ਕਰਹੁਹਥਕੂਜਾ।ਖੁਦਾਇਏਕਬੁਝਦੇਵਹੁਬਾਂਗਾ।ਬੁਰਗੂਬਰਖੁਰਦਾਰਖ
ਰਾ। ੧੦ ।ਹਕਹਲਾਲਬਖੋਰਹੁਖਾਣਾ।ਦਿਲਦਰੀਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾ
ਣਾ।ਪੀਰਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈ।ਅਜਰਾਈਲਨਦੋਜਠਰਾ। ੧੧ ॥
।ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀਨਾ।ਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਹਕੀਨਾ॥
ਨਾਪਾਕਪਾਕਕਰਹੁਦੂਰਿਹਦੀਸਾ।ਸਾਬਤਸੂਰਤਦਸਤਾਰਸਿਰਾ। ੧੨॥
ਮੁਸਲਮਾਨਮੋਮਦਿਲਹੋਵੈ।ਅੰਤਰਕੀਮਲਦਿਲਤੇਧੋਵੈ।ਦੁਨੀਆਰੰ
ਗਨਆਵੈਨੇੜੈਜਿਉਕੁਸਮਪਾਟਘਿਉਪਾਕਹਰਾ। ੧੩ ।ਜਾਕਉਮਿਹ
ਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ।ਸੋਈਮਰਦਮਰਦਮਰਦਾਨਾ।ਸੋਈਸੇਖਮਸਾਇ
ਕਹਾਜੀਸੋਬੰਦਾਜਿਸਨਜਰਨਰਾ। ੧੪ ।ਕੁਦਰਤਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀ
ਮਾ।ਸਿਫਤਮੁਹਬਤਅਥਾਹਰਹੀਮਾ।ਹਕਹੁਕਮਸਚੁਖੁਦਾਇਆਬੁਝ
ਨਾਨਕਬੰਦਖਲਾਸਤਰਾ। ੧੫ ॥ ਏਹੁਸਬਦਸੁਣਕੇ
ਮਾਈਮੀਠੇਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਂਏਹਪੂਰੇਮੁਸਲਮਾਨਦੀਸਿਫਤਕੀਤੀਹੈਸੋ
ਨਾਮਕੈਸਾਕਹੀਏਜੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਾਈਜੀਏਕਨਾਮਸਿਫਤਮਾਹਿਮਾਕਿਸ
ਨੋਆਖੀਹੈਸੀਏਮੀਠੇਕਹਿਆਜੀਮਿਹਰਵਾਨਗੀਕਰਕੇਤੁਸੀਂਹੀਦਸੀਏਜੀ।।

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

।ਤੂਸੀਖੁਦਾਇਦੇਵਲੀਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਿਅਤੇ ਖੁਦਾਇਵਿਚ ਭੇਦਕੋਈਨਹੀ ਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਮੀਏਮਿਠੇਨੂੰ ਬਾਹਿਤੇਪਕੜਕਰ ਗੋਸੇਵਿਚ ਲੈਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨ
ਕਜੀਨੇ ਸਬਦ ਕੀਹਾ ਵਾਹੁਸਾਹਿਬ ਇਤਨਾਹੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਭਾਵ ਮਿਠੇ
[illegible] ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਮੂਰਤ ਭਸਮ ਕੀ [illegible] ਫੇਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ [illegible] ਵਾਹੁਸਾਹਿਬ ਇਤਨੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ [illegible] ਤਾਂ ਖੜੋਹੋਇ
ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਚਰਨ ਚੁਮੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ॥
ਰਾਗਤਿਲੰਗ ਵਿਚ॥ ।ਹਾਜਰਾ ਕੇ ਮੇਹਰਹੈ ਬੇਹਾਜਰਾ ਕੇ ਬੇਮਿਹਰਹੈ ਈ
ਮਾਨਦੋਸਤਹੈ ਬੇਈਮਾਨ ਕਾਫਰਹੈ ਕੁਫਰ ਕਹਿਰਹੈ ਗੁਸਾ ਹਰਾਮਹੈ ਨਫਸ ਸੈਤਾਨਹੈ
ਗੁਮਾਨ ਕੁਫਰਹੈ ਬੇਈਮਾਨ ਨਾਪਾਕਹੈ ।ਇਲਮ ਹਲੀਮਹੈ ਬੇਹਿਰਸ ਔਲੀਆਹੈ
ਦਿਆਨਤ ਸੁਰਖਰੂਹੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਜਰਦਰੂਹੈ ਸਚ ਭਿਸਤਹੈ ਦਰੋਗ ਦੋਜਕਹੈ
ਜੋਰਜੁਲਮਹੈ ਸਿਫਤ ਉਜੂਹੈ ਬਾਂਗ ਬਲੇਲਹੈ ਚੋਰੀ ਲਾਲਚਹੈ ਯਾਰੀ ਪਲੀਤਹੈ।
ਫਕੀਰੀ ਸਬੂਰੀਹੈ ਨਾ ਸਬੂਰੀ ਮਕਰੂਹਹੈ ਰਾਹੁ ਪੀਰਾ ਬੇਰਾਹੁ ਬੇਪੀਰਾਹੈ ਈਮਾਨਦੋ
ਸਤਹੈ ਬੇਦਿਆਨਤ ਨਿਕਾਰਾਹੈ ਤੇਗ ਮਰਦਾਂਹੈ ਅਦਾਲਤ ਪਾਤਿਸਾਹਹੈ। ਏਤੇਦੋਲੇ
ਜਾਨ ਜਨਾਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਦਾਨਸ ਵੰਦ ਕਹਾਵੈ। ੧ ।ਤਾਂਮੀਆਂਮਿਠਾਹ
ਜਰਨਾਵਾਂ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇਲਗਾ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ
ਨਾਨਕਜੀ ਖੁਦਾਇਦਾ ਰੂਪਹੈ ਜਾ ਖੁਦਾਇਦਾ ਔਲੀਆਹੈ ਅਕੇ ਆਪਹੀ ਖੁਦਾ
ਇਨੇ ਤੇਰੇ ਜਿਸਮ ਵਿਚ ਆਇਕਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਕਹਾਇਆਹੈ।ਤਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿਠੇ ਕ
ਹਿਆ ਅਸੀ ਤਾਂ ਅਜ ਤੀਕਰ ਭੁਲੇਹੀ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਮੀਏਂਮਿਠੇ ਉ
ਪਰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ।ਮੀਏਂਮਿਠੇਨੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਕਰ ਜਾਤਾ ਤੇ ਮੀਏਦੇ
ਭਰਮ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੂਆ॥ ਬੋਲਹੁਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

।।ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸੈਦੋ ਘੇਹੋ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

।ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਤਾਂ ਸੈਦੋ ਘੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀਦੀ
ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨਿਤਨੇਮ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦਰੀਆ ਉਪਰ
ਜਾਇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਾ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ਇਕੰਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨੀ ਪਰ ਸੈ
ਦੋ ਘੇਹੋ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸੈਦੋਦੇ ਮਨ
ਵਿਚ ਆਇਆ ਕੇ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂਜੀ ਖੁਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਪ੍ਰਤਾਪ ਲਿਆਹੈਹੋ
ਦੇ ਤਾਂ ਮੈ ਭੀ ਖੁਦਾਇਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਾਂ ਖੁਆਜੇ ਉਪਰ ਬੈਠਕੇ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵੀ

ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ... ਆਪੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਓਸ ਵਣੀ ...
ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਗਲ ਹੈ ਜਦ ਸੈਦਾ ਘੇਹੋ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦਰੀਆ ਉਤੇ ਨ੍ਹਾ
ਵਣ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਅਗੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਇਕ ਮਛੀ
ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਤੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸੈਦੋ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੈਦੋ ਘੇਹੋ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਲਵੰਡੀ ... ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਨਿਤ ਪਹਿਰ
... ਅਸੀਂ ਇਕ ਵੈਰਾਗੀ ਫਕੀਰ ... ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੇ ਸਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਸਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੈਦੋ ਘੇਹੋ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ
ਕਿ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਏਸ ਵਖਤ ਕਿਥੇ ਚਲਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਮਨੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਮੈਂ ਖੁਆਜਾ ਖਿਜਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਖਤ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਉ

ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਔਰ ਓ ਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ
ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਭਾਈ ਗੁ ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਪੂ
ਰਨ ਸਰਦਾਰ ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਸੁਣ ਭਾਈ ਜਿਸ ਨੇ
ਏਹ ਸੰਸਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਸ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਭੇ
ਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਭੇ ਦ ਜਾਣੇਗਾ ਸੋ ਗੁ
ਨਾਹਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਏਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰ ਨੇ ਰਾਹ ਦ ਸਣ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਔਰ ਸਚਾ ਨਾਮ
ਦਸਣ ਵਾਸਤੇ ਅ ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਉਧਾ
ਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਜੋ
ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਤੇ ਸਿਖ ਹੋਵੇਗਾ ਓਹ ਮੇਰੇ ਮੋਖ
ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਈ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕ
ਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿਕਰ ਖੁਆਜਾ ਓਥੋਂ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ ਤੇ ਸੈਦੋ ਘੇਹੋ
ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤੇ ਸੈਦੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਗੁ
ਰੂ ਨੇ ਖੁਆਜੇ ਪਾਸੋਂ ਮਰਾਤਬਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੋ ਖੁਆਜਾ ਨਿਤ ਬਾਬੂ ਜੀ ਦੀ
ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਇ ਇਕ ਦਿਨ ਸੈਦੋ ਘੇਹੋ ਨੂੰ ਫੇਰ ਖੁਆਜਾ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਕਹਿ
ਓਸ ਹੇ ਸੈਦੋ ਤੂੰ ਦੇਖ ਮੈਂ ਖੁਆਜਾ ਜੋ ਹਾਂ ਸੋ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮੋਹ ... ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈਨ ਸੋ ਪਉਣ ਰੂਪ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੇਘ ਦੀ ਵਰਖਾ ਮੇਘਨ ਬੀਉ ਪਜਿਆਂ ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਘਨ ਦੇ
ਭੀਤਰ ਸਮਾਇ ਗਿਆਂ ਜਾਇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੈਦੋ ਘੇਉ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਸੈਦੋ ਘੇਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਇਆ ਪਰ ਸੈਦੋ ਘੇਉ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਇਸ ਦੇਖ
ਣ ਪਾਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹਿਰਵੇਂ ਆਏ ਹੋ ਅਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਆਉਂਦੇ ਸਾਓ ਅਤੇ ਅਜ
[illegible] ਅਵੇਰੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੈਦੋ ਘੇਉ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ [illegible] ਖਾਣੇ ਦੇ
[illegible] ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਣਾਇ ਦਿਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ
ਇਹ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੈਣਿ ਗਵਾ
ਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥ ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾ
ਇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗ
ਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾ
ਗਠੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥
੪॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ॥ ਹੇ ਸੈਦੋ ਘੇਉ ਏਹੋ ਜੇ
ਹੜੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸੋਗਤ ਨੂੰ ਸੌਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਤੇ ਦਿਨੇ ਖਾਇਕੇ ਗਵਾਇ ਦੇਂਦੇ ਹੈ ਏਕ ਏਕ ਸੁਆਸ ਜੋ
ਹੈ ਹੀਰੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਔਰ ਮੋਤੀਆਂ ਜੈਸਾ ਹੈ ਸੋ ਦੁਨਿਆ ਦੇ ਕਾਰ ਗਵਾਇ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ
ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਹੀ ਧਿਆਉਂਦੇ ਸੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇ ਪਸਚਾਤਾਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅ
ਤੇ ਜੋ ਅਨਿਤ ਧਨ ਹੈ ਸੋ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਦਬਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪਾਪ ਕਰ ਕੇ ਅਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ
ਅਮ੍ਰਿਤ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸੰਭਦਾ ਤੇ ਅਨਿਤ ਧਨ ਨੂੰ ਸਭ ਚਾਹ
ਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਐਵੇਂ ਹੀ ਗਵਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਚੰਗੇ ਪਦਾਰਥ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਲੇਖੇ
ਤੇ ਬਿਨ ਨਹੀ ਹਥ ਆਉਂਦੇ ॥ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਜਗਤ ਬਨਾਇਆ ਹੈ ਉਸੀ ਨੇ ਗੁ
ਰੂ ਸੰਤਾਂ ਔਰ ਸਤ ਉਪਦੇਸ਼ਟਾ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਕਰ ਜਗਤ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਔਰ
ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਜਾਣਿ
ਆ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸੈਦੋ ਨੇ ਹਥ ਜੋ
ੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਸ ਮਨ ਦਾ ਕਛੁ ਵਸ ਨਹੀ ਕਿਉ
ਜੋ ਵਚਨ ਸੁਣੇ ਔਰ ਇਕ ਦੋਇ ਵਚਨ ਯਾਦ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਕ ਦੋਇ ਭੁਲਾਇ ਦੇਂਦਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈਜੇਕਰਆਪਦਾਸਦਾਹੀਦੀਦਾਰਹੋਵੇ[illegible]ਗੁਭਲਾਹੋਵੇਤਾਂ[illegible]
ਜੀਸਾਡੇਦੋਇਸਰੂਪਹੈਂਇਕਸਰਗੁਣਰੂਪਹੈਇਕਨਿਰਗੁਣਰੂਪਹੈਸੋਸਰਗੁਣਰੂ
ਪਸਰੀਰਹੈਤੇਨਿਰਗੁਣਰੂਪਸਬਦਹੈਸੋਸਰੀਰਦਾਦਰਸਨਸਦਾਨਹੀਂਤੇਸਬਦਦਾ
ਦਰਸਨਸਦਾਹੀਹੋਂਦਾਰਹੇਗਾ। ਏਹੁਬਚਨਸੁਣਕਰਸੈਦੋਪੈਰੀਂਪੈਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ
[illegible]ਨਮਸਕਾਰਕੀਤੀਤੇ[illegible]ਆਖਿਆਹੇਸੁਆਮੀਜੀਮੇਰੇਭੁਲਣਬਖਸਣਹਾਰਹੋਅਤੇ
ਮੈਂਜਾਣਿਆਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਂਜੇਹੀਸੇਵਾਕਰਨਜਾਂਦੇਹੈਨਤੇਏਹਮਰਾਤਬਾ
ਤੁਸੀਂਨੇਖੁਆਜੇਪਾਸੋਂਲਿਆਹੈਮੈਂਏਹਨਹੀਂਸਾਂਜਾਣਦਾਕੇਤੁਸੀਂਆਪਨਿਰੰਕਾਰਰੂ
ਪਹੋਤੇਆਪਦਾਹੀਏਹੁਪਸਾਰਾਹੈਔਰਗੁਰੂਜੀਆਪਜਿਸਨੂੰਤੁਸੀਂਜਗਾਓਸੋਈ
ਜਾਗਦਾਹੈਅਤੇਤੇਰਾਹੀਕੀਤਾਸਭਕੁਛਹੋਂਦਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਇਕਸਲੋਕਕ
ਹਿਆ॥ ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ

੧ ॥ਅਠੀਪਹਿ ਰੀਅਠਖੰਡਨਵ
ਖੰਡਸਰੀਰ॥ਤਿ ਸਵਿਚਨਉਨਿਧਿ
ਨਾਮਏਕੁਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀਗਹੀਰ॥ਕ
ਰਮਵੰਤੀਸਾਲਾ ਹਿਆਨਾਨਕਕਰ
ਗੁਰੁਪੀਰ॥ਚਉਥੈ ਪਹਰਿਸਬਾਹ
ਕੈਸੁਰਤਿਆਉਪ ਜੈਚਾਉ॥ਤਿਨਾਦ
ਰੀਆਵਾਸਿਉਦੋ ਸਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸ
ਚਾਨਾਉ॥ਓਥੈਅੰ ਮ੍ਰਿਤਵੰਡੀਐਕਰਮੀ
ਹੋਇਪਸਾਉ॥ਕੰ ਚਨਕਾਇਆਕਸੀ
ਐਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਉ॥ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਿਸਰਾਫਕੀਬਹੁੜਿਨਪਾਈਤਾਉ॥ਸਤੀਪਹਰੀ
ਸਤੁਭਲਾਬਹੀਐਪੜਿਆਪਾਸਿ॥ਓਥੈਪਾਪਪੁੰਨਬੀਚਾਰੀਐਕੂੜੈਘਟੈਰਾਸਿ॥ਓਥੈਖੋਟੇਸਟੀਅ
ਹਿਖਰੇਕੀਚਹਿਸਾਬਾਸਿ॥ਬੋਲਣੁਫਾਦਲੁਨਾਨਕਾਦੁਖਸੁਖਖਸਮੈਪਾਸਿ॥ ਜਦਏਹਸਲੋਕਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਤਾਂਓਥੇਲੋਕਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਪੈਰੀਆਣਪਏ॥ਏਥੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਉਨ੍ਹਾਂ
ਲੋਕਾਂਉਪਰਬਖਸੀਸਕੀਤੀ ਅਤੇਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਦੀਤਾ ਅਤੇਕਹਿਆਭਾਈਅ[illegible]
ਏਸਿਖਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀ ਸਤਪੁਰਖ[illegible]ਕਰਨੀ ਸਚਬੋਲਿਆਕਰੋਧ
ਰਮਸਾਲਬਣਾਉਣੀ ਉਥੇਬੈਠਕੇ[illegible]ਵਾਹਗੁਰੂਦਾਸਿਮਰਨਕਰਨਾ ਏਹੁਉਪਦੇਸਦੇ
ਕੇਉਥੋਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਚਲਦੇਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂਜੀ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਸਾਖੀ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪਰਤੇ॥

ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਰਬ ਦੇਸ ਮੇ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਫਤ ਪੰਜਾਬ ਕੋ
ਪਰਤੇ ਤਾਂ ਇਕ ਵਡੀ ਉਜਾੜ ਆਈ ਉਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗਾਉਂ ਵੀ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ
ਮਨੁਖ ਹੀ ਮਿਲੇ ਦਸ ਦਿਨ ਤੇ ਦਸ ਰਾਤ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਪਏ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਡਾਢੀ ਭੁਖ
ਲਗੀ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਿਭਾਨ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਅਸੀ ਤਾਂ ਹੂੰ ਮਾਸਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ
ਟੁਕੜੇ ਮੰਗ ਖਾਂਦੇ ਸਾਂ ਅਤੇ ਓਥੇ ਜੀਂਵਦੇ ਰਹੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਸ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿਚ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ ਜੇ
ਖੁਦਾਇ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਣੇ ਕੋਈ ਸੀਂਹ ਜਾਂ ਬਘਿਆੜ
ਆਇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਖਾਇ ਜਾਸੀ ਅਜਾਈ ਮਰ ਵੰਜਾਂਗੇ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਡਰ ਨਾਹੀ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਤੂੰ ਹੁਸਿਆਰ ਹੋ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੁਸਿਆਰ ਹੋਵਾਂ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਤਾਂ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਏਹ ਤਾਂ ਵਸਦੀ ਹੈ ਜਿ
ਥੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਓਹ ਵਸਦੀ ਹੀ ਜਾਣੀਏ ਤੇ ਜਿਥੇ ਨਾਮ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਦਾ ਚਿ
ਤ ਨਾ ਆਵੇ ਓਹ ਭਾਵੇਂ ਵਸਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭੀ ਉਜਾੜ ਹੀ ਜਾਣੀਏ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ ॥ ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੇਵਤਿ
ਆਂ ਦਰਸਨ ਕੇ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਿਤੇ ਕਰ
ਕਰ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥ ਤਉ ਕਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰ
ਤ ਕਹਿਣ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦਰ ਘਰ ਮਹਿਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ
ਛੋਡ ਵਿਲਾਇਤ ਦੇਸ ਗਏ। ਪੀਰ ਪੇਗੰਬਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ
ਸਾਦ ਸਹਿਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ। ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰ
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ਤੂੰ
ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕ ਜਾਤ ਕੈਸੀ॥ ੧ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਸਰਣ ਹੀ ਆਵਦੀ ਤੂੰ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤੇ ਸਬ
ਦ ਉਚਾਰ ਕਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਰਬਾਬ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਵਜਾਂਵਾਂ
ਤੇ ਕੈਸੇ ਸਬਦ ਸੁਣਾਵਾਂ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਘਟ ਭੁਖ ਲਗੀ ਆਹੇ ਮੈ ਤਾਂ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਨ
ਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਭੁਖ ਨਾਲ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਬ
ਦਾ ਰਮਾ ਕਿਸੇ ਵਸਦੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਿਸੇ ਵਸਦੀ ਵਿਚ ਵੀ ਨ
ਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਖ ਨੇ ਬਹੁਤ ਬੇਤਾਬ ਕੀਤਾ ਹਾਂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰੁਟ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਫਿਰਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਬਿਨਾ ਆਈ ਮਰਨ ਨਾਹੀ
ਦੇਦੇ ਤੂੰ ਹੁਸਿਆਰ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕੇਹੁ ਸਿਆਰ ਹੋਵਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਬਿ
ਨਾ ਦੀ ਬਾਤ ਕਾਈ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਇ
ਨਾ ਬਿਰਛਾਂ ਦੇ ਫਲ ਖਾਇ ਲੈ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਛ ਪਲੇ ਨਾ ਬੰਨੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿ ਕੈ ਲਾਗਾ ਖਾਵਣੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਆਦ ਲਗੇ ਮਸਤਾ
ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਓਸੁ ਕੇ ਖਬਰ ਹੈ ਐਸੇ ਫਲ ਹਥ ਆਵਣ ਕੇ ਨਾ ਆਵਣ ਤਾਂ ਇਹੁ
ਤਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੁਛ ਪਲੇ ਚਾਇ ਬਧਿਓਸ ਜਾਂ ਅਗਲਾ ਸਦੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੇ ਓਹ ਫਲ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਢਹਿ ਪਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਕੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਕਹਿਆ
ਸੀ ਕੇ ਫਲ ਰਖੀਂ ਨਾ ਸੋ ਮੈ ਮੂਰਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਓਹ ਫਲ ਮੈ ਪ
ਲੇ ਬੰਨ ਲਏ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾਂ ਮੈ ਕਢ ਕਰ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਉਸ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵਣ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਇਹੁ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਧ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾ ਏਹ ਜੇ ਤੂੰ ਖਾਵਣੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਖ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਤਾਂ ਬਿਖੁ ਸੀ ਅਸਾਡੇ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣਾ ਚਰਨ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਮਥੇ ਉਪਰ ਛੁਹਾਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੰਗਾ
ਭਲਾ ਹੋਇ ਕਰ ਉਠਿ ਬੈਠਾ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਸੁਭਾਨ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਖੁ
ਦਾਈ ਨੂੰ ਅਸੀ ਤੂੰ ਮਸਾਂ ਮੰਗਾਪਿਨ ਖਾਂਵਣ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਤੀਤ ਹੈਂ ਕੇ ਖੁਦਾਇ ਹੈਂ
ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦੀ ਤੂੰ ਪਉਣ ਹਾਰੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਨ ਕੁਛ ਖਾਂਦੇ ਤੇ ਨਾ ਕੁ
ਛੁ ਪੀਂਦੇ ਤੇ ਵਸਤੀ ਵੜੇਂ ਨਾਹੀ ਉਜਾੜਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਓਂਕਰ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸਾਨੋ ਵਿਦਿਆ ਦੇਹੁ ਜਾਂ ਏਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹਾਂ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਬਿੰਦੇ ਰਵੇਂਦੀ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਰਵਾਂਗਾ ਜੇ ਕਰ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ਗਵਾਇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਰਵਾਂਗੀ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆ ਕਰੇ ਜੀ ਤੇ ਜਿਆ ਪਨੇ ਜਿਹਾ ਅਹਾਰ ਕਰਤਾ ਰਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਇਆ ਅ
ਤੇ ਨਿਹਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਅਨਿ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਮਰਦਾਨੇ ਉਪਰ
ਕੀਤੀ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸਭ ਸੁਆਰ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਕੜ
ਬਾਟੇ ਕੀਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਉਠਾਇਆ ਤਾਂ ਅਗਾ ਮਹਿਮਾ

ਦੀਸੇ ਥੀ ਹੋਇ ਰਿਹਾ ਥੀ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕਰ ਉਸ ਉਸ ਜਾਵਦੇ
ਹੋ ਨਿਕਲ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਆਖ ਕੇ
ਲੈ ਪਾਸੇ ਜਾਵਣਾ ਥੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਦੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਸੋ ਕਰ
ਜੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ... ਘਰ ਜਾਵਣੇ ਨੂੰ ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੇਰੀ
... ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ... ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
ਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੀ ਕਿਉਕੇ ਬਾਲ ਬਚੇ ਨੂੰ ਮਿ
ਲਣੇ ਨੂੰ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤੇ ਕਿਤਨੀ ਮੁਦਤ ਗੁਜਰੀ ਹੈ ਘਰ ਗਏ ਨੂੰ
ਏਸ ਦੇ ਮਾਤੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦਿਆਲ ਜੀ ਨਾ ਲੇਆ ਬੀਬੀ ਜਾਦ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ ਨਾ
ਲਿ ਹਿਤ ਕਰਕੇ ਵਿਚ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹੈ ਜੀ ਅਗੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਧ ਪਾਸੋਂ ਕੁ

ਛੁ ਛਪਿਆ ਨਹੀ ਜੀ ਪਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅ
ਜੀਤਾਂ ਤੇਰੇ ਦਰ ਦਾ ਜੀ ਕੁਤਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਭਾਵੇ ਨਾਲ
ਲੈ ਫਿਰਸੀ ਬੈਠੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਸ੍ਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਰ
ਹੁਕਮ ਆਏ ਹੋ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਨਾ ਨੂੰ ਵੀ
ਤੇਰੇ ਬਾਝੂ ਘਰ ਬਣ ਇਕਰ ਵਸਾਂਦੇ ਜੀ।
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਜਿਵੇ ਕਰਤਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ਇਹੁ ਬਾਤ
ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਹੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਭਾਈ
ਕੋਹ ਦੁਹਿ ਕਉ ਪਰਤ ਚਲਣਾ ਹੀ ਆਹਿ।
ਬੋਲ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹੁ ਉਦਾਸੀ ਕਰਕੇ ਬਾਰੀਂ ਬ
ਰਸੀ ਆਏ। ਨਉ ਬਰਸ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਉਤ੍ਰ ਖੰਡ ਦੀ ਅਤੇ ਤਿਨਾ ਬਰ
ਸਾਂ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਪੂਰਬ ਦੀ ਕੀਤੀ ਸੋ ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਘਰ ਆਏ ਰਬ
ਤੁਏ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ। ਸੰਮਤ ੧੫੭੦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰਤ
ਲਵੰਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਉਮਰ ਚਾਲੀਆ ਵਰਿਆਂ ਦੀ
ਹੋਈ। ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਤੇ
ਬਾਲੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਹਿਰ ਅਸੀ ਜਾਇ ਉਜਾੜ ਵਿਚ
ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਕੁ ਬੈਠਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਆ

ਕਿਆ ਤੇ ਸੋ ਹਰਿ [illegible] ਜੇ ਤੁਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ਆਪਣੇ ਬਾਲ ਬਚੇ ਨੂੰ ਭੀ ਮਿਲਿ
ਆਵਾਂ ਦੇਖਾਂ ਸਾਡੇ ਆਦਮੀ ਮੁਏ ਹੈਨ ਕੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸ ਕੇ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸਾਰੇ ਜੀ ਸਾਹਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਖਾਂਗੇ ਜੇਹੜਾ ਤੇਰੇ ਆਦਮੀ
ਮਰ ਗਏ ਪਰ ਜੇ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਵਿਚ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਤੂੰ ਜਾਂਦਾ ਮਿਲ ਆਉ ਪਰ
ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਅਸਾਡੇ ਪਰ ਗਾਇ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਘ
ਰੇ ਕੋ ਗਇਆ ਤਾਂ ਪਰਵਾਰ ਨਾਲ ਸਭ ਸਾਕ ਸੰਬੰਧੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਲਗ ਆਇ ਮਿਲੇ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਪੁਛੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰ
ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਕੁਟੰਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਤੁਮ ਸੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸ
ਇਆ ਹੈ ਜੋ ਆਵੇ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਵੇ ਤੇ ਕਹਨ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾ ਪਰ
ਮ ਪੁਰਖ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾ ਉਠਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਚਲਕੇ ਗਇਆ ਸਦ ਬਾ
ਬੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਉਠਕਰ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲ ਚੰਬੜੀ ਅਤੇ ਲਗੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿ ਬਾਊ ਨਾ
ਨਕ ਦੀ ਵੀ ਖਬਰ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਦਸੇਂ ਇਤਨੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰ ਪੈ ਸੀ ਇਕਠੇ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਲਗੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਪੁਛਣ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੇ ਉ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਾਰ ਦੇਹ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਤਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਦੇਖਿਆ ਆਹਾ ਪਰ ਫੇਰ ਖਬ
ਰ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਘੜੀ ਬੈਠ ਕਰ ਤੁਰ ਵਗਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਮਾਤਾ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਛੇਤੀ ਉਠ ਵਗਿਆ ਹੈ ਸੋ ਖਾਲੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਕੁਛ ਕਪੜੇ ਅਤੇ ਮਠਿਆਈ ਲੈ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਹੋ ਚਲੀ
ਜਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਨੂੰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਾਉ ਪ
ਤ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਉਥੋ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਜਾਂ ਕੋਹਾਂ ਦੋਹ ਉਪਰ ਗਏ ਤਾਂ
ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਪਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮਾਤਾ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਉਠਕੇ ਮਾਤਾ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਆ ਤਾ ਮਾਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾ
ਲ ਲਾਇਆ ਤੇ ਲਗੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹਉ
ਵਾਰੀ ਬੇਟਾ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ
ਵਾਰੀ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਫਿਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ ਥਾਉਂ ਉਤੋ ਹਉ ਵਾਰੀ ਬੇਟਾ ਤੁਧ ਮੈ
ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਦਿਖਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ

ਖੁਸੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਹੋਤ ਖਰੇ ਗਦ ਗਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਗੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰ
ਨਿ ਬੈਰਾਗ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸ ਪਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ॥

॥ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ
ਹੋਇ ॥ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ
ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ॥ਰਹਾਉ ॥ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ
ਨਾਉ ॥ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆ
ਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆ ਨਾਲਿ ॥ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾ
ਲਿ ॥ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫ
ਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥ ॥ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਕੇ

ਕਪੜੇ ਮਠਿਆਈਆ ਗੇਰ ਖੇ ਅਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਆ
ਖਿਓਸ ਬਚਾ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਸੀ ਕ
ਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੈ ਰ ਜਿਆ ਹਾਂ ॥ਤਾਂ ਮਾਤ
ਕਹਿ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਕਿਤ ਖਾ ਧੇ ਰਜਿਆ ਹੈ ॥
॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੇ ਰ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿ
ਆ ॥ ॥ਰਾਗ ਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੧
॥ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸ
ਲੋਣੇ ॥ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁ ਖਿ ਬੋਲਣ ਮਾਰਣ
ਨਾਦ ਕੀਏ ॥ਛਤੀਅ ਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕ
ਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ॥ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ
ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ॥ਰਹਾਉ ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਤਾ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਖਿਲਕਾ ਗ
ਲੋ ਉਤਾਰ ਕੇ ਨਵੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ॥
ਪੈਨਣ ਰਤਾ ਮਨ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤਿ ਦਾਨ ॥ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪੈਨਣ ਪ
ਰਿ ਧਿਆਨ ॥ਕਮਰਬੰਧ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ॥੨॥ ॥ਬਾਬਾ ਹੋਰ
ਪੈਨਣ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ॥ਜਿਤੁ ਪੈਧੇ ਤਨ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ॥ਰਹਾਉ
॥ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਭਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਅ
ਪਣੇ ਘੋੜੇ ਚਲਿਆ ਅਰ ਘੋੜੇ ਉਪਰ ਚੜ ਕਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਕਜੀਤ੍ਰਿਕਲਪਿਤਾਚਰਨੀਉਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਕਾਲੂਨੇਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀ
ਨੂੰਗਲਵਿਚਲੈਕੇਚੁਮਿਆਤੇਬੈਰਾਗਕਰਨਲਗਾਤੇਆਖਿਆਸਨਾਨਕ
ਤੂੰਘੋੜੇਉਪਰਚੜ੍ਹਕਰਘਰਕਉਚਲ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਪਿਤਾਜੀਏ
ਹੁਘੋੜਾਮੇਰੇਕਿਸੇਕੰਮਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਇਹਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੀਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥
॥ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੋਇਨੇਸਾਖਤਿਬੂਝਣੁਤੇਰੀਵਾਟ॥ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗ
ਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥੩
॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਚੜਿਐਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚ
ਲਹਿਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਚਲਨਾਨਕਤੂੰਨਵੇ
ਘਰਬਣਾਏਹੈਨਉਸਦੇਵਿਚਰਹੁਅਤੇਸਭਤੇਰਾਪਰਵਾਰਹੈਉਨਾਨੂੰਮਿ
ਲਕਰਖੁਸੀਕਰੋਇਵੇਂਜੋਤੂੰਚਿਰਾਪਿਛੋਂਆਇਆਹੈਂਜਦਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੇਤਾਂ
ਫਿਰਚਲਿਆਜਾਵੀਂ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਚਉਥੀਪਉੜੀਆਖੀ॥
ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ਹੁਕਮੁਸੋਈਤੁਧੁਭਾਵਸੀਹੋ
ਰੁਆਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੂਛਿਨਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥੪
॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮ
ਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਬੇਟਾਤੇਰੀਆ
ਉਹਿਸਗਲਬੀਖਟਹੁਣਾਹੈਤੂੰਮੈਨੂੰਦਸਜੇਕਹੇਂਤਾਂਮੈਤੇਰਾਹੋਰਵੀਵਾਹ
ਕਰਾਇਦੇਵਾਬਹੁਤਅੱਛੀਜਗ੍ਹਾਚੰਗਾਏਕਰਕੇਅੱਛੀਸੂਰਤਨਾਲਵੀਵਾਹਕਰਵਾ
ਦੇਵਾ॥ ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਸਬਦਆਖਿਆ॥ ॥ਰਾਗੁ
ਜੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਛੰਦ॥ ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੜੈ
ਲਾਇਆ॥ਦਾਨਿਤੇਰੈਘਟਿਚਾਨਣਾਤਨਿਚੰਦੁਦੀਪਾਇਆ॥ਚੰਦੋਦੀਪਾਇਆ
ਦਾਨਿਹਰਿਕੈਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਉਠਿਗਇਆ॥ਗੁਣਜੰਞਲਾੜੇਨਾਲਿਸੋਹੈਪਰਖਿਮੋ
ਹਣੀਵਰਲੈਆਇਆਵੀਵਾਹੁਹੋਆਸੋਭਸੇਤੀਪੰਚਸਬਦੀਆਇਆ॥ਜਿਨਿਕੀਅ
ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਣਮੀਤਾਅ
ਵਰੀਤਾ॥ਜਿਨਾਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਿਆਚਿਤੁਲਾਇਅਹੁਲੀਤਾ॥ਚਿਤੁਲਾਇਲੀ
ਤਾਜਿਨਸੇਤੀਸੇਸਜਣਕਿਉਵੀਸਰਹੀ॥ਜਿਨਾਜਰਿਆਇਆਹੋਇਰਲੀ
ਆਜੀਉਸੇਤੀਗਹਿਮਿਲੈ॥ਸਭਗੁਣਅਵਗੁਣਨਾਹੀਕੋਈਹੋਇਨੀਤਾਨੀਤਾ
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਣਸਤਿਗੁਰਕੇਮੀਤਾ॥ ॥ਤਾਇਹਸ੍ਰੀਬਾਬੇਹੋਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨੂਹੀਏਨਿਮਾਣੀਏ
ਸੋਸਹੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਹਿਆਪਣਾਕੁਲਭੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੧
॥ਗੁਣਾਕਾਹੋਵੈਵਾਸਲਾਕਢਿਵਾਸਲਈਜੈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵੈਸਾਜਣਾਮਿਲਿਸਾ
ਝਕਰੀਜੈ॥ਸਾਝਕਰੀਜੈਗੁਣਕੇਰੀਛੋਡਿਅਵਗੁਣਚਲੀਐ॥ਪਹਿਰੈਪਟੰਬ
ਰਕਰਿਅਡੰਬ[illegible]ਜੈਜਾਇਬਹੀਐਭਲਾਕਹੀਐ
ਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥ਗੁਣਕਾਹੋਵੈਵਾਸਲਾਕਢਿਵਾਸਲਈਜੈ॥ ੩ ॥ਆਪਕ
ਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰਕਰੇਨਕੋਈ॥ਆਖਣਕਿਸਪਾਹਿਆਖੀਐਜੇਭੁਲੜਾਹੋਈ
॥ਜੇਹੋਇਭੁਲਜਾਇਕਹੀਐਆਪਕਰਤਾਕਿਉਭੁਲੈ॥ਅਣਮੰਗਿਆਅਣ
ਪੁਛਿਆਦਾਨਹਰਿਕਾਇਉਮਿਲੈ॥ਦਾਨਦੇਹੁਦਾਤਾਸਰਬਬਿਧਾਤਾਨਾਨਕਾਸੱਚੁ
ਸੋਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰਕਰੇਨਕੋਈ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀਓਹਜੋਬਿਧਾਤਾਪੁਰਖੁਹੈਸੋਕਦਾਚਿਤਨਹੀ
ਭੁਲਣਵਾਲਾਨਾਹਿਗਕਿਸੇਪਰਖਣਾਹੋਤੇਹੈ॥ਤੇਜੋਉਸਸੰਜੋਗਕੀਤਾਹੈਸੋਭਲਾ
ਕੀਤਾਹੈ॥ ਤਾਂਮਾਤਾਨੇਆਖਿਆਚਲਬੇਟਾਅਦਾਈਆਂਛੋਡਫੇਰਕਿਆਸੰਗੋ
ਗਬਣੇਗਾ॥ਨਿਤਫੇਰਮਿਲਾਂਗੇ॥ ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਇਕਸਬਦਕਹਿਆ

॥ਰਾਗਮਾਰੂਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਪਿਛਹੁਰਾਤੀਸਦੜਾਨਾਮ
ਖਸਮਕਾਲੇਹੁ॥ਖੇਮਾਛਤ੍ਰਸਰਾਇਚੇਦਿਸਨਿਰਥਪੀੜੇ॥ਜਿਨਤੇਰਾਨਾ
ਮਧਿਆਇਆਤਿਨਕਉਸਦਿਮਿਲੇਗੁ॥ ੧ ॥ਬਾਬਾਮੈਕਰਮਹੀਣ
ਕੂੜਿਆਰੁ॥ਨਾਮਨਪਾਇਆਤੇਰਾਅੰਧਾਭਰਮਭੂਲਾਮਨਮੇਰਾ॥ਸਾਦ
ਕੀਤੇਦੁਖਪਰਫੁੜੇਪੂਰਬਿਲਿਖੇਮਾਇ॥ਸੁਖਥੋੜੇਦੁਖਅਗਲੇਦੂਖੀ
ਦੂਖਵਿਹਾਇ॥ ੨ ॥ਵਿਛੁੜਿਆਂਕਾਕਿਆਵਿਛੁੜੈਮਿਲਿਆਕਾਕੀ
ਆਮੇਲੁ॥ਸਾਹਿਬਸੋਸਲਾਹੀਐਜਿਨਕਰਦੇਖਿਆਖੇਲੁ॥ ੩
॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਵੜਾਇਨਤਨਕੀਤੇਭੋਗ॥ਵਿਜੋਗੀਮਿਲਿਵਿਛੁੜੇ
ਨਾਨਕਭੀਸੰਜੋਗ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆਮਾਤਾਜੀਅਸੀਫੇਰ
ਆਵਾਂਗੇ॥ਪਰਹੁਣਤੁਸੀਆਗਿਆਦੇਹੁ॥ਤਾਂਮਾਤਾਜੀਤੁਸਾਡਾਮਨਉਦਾਸਹੈਅਸੀ
ਫੇਰਹੁਣੇਹੀਥੋੜਿਆਂਦਿਨਾਂਨੂੰਆਇਕਰਮਿਲਾਂਗੇ॥ਤਾਂਮਾਤਾਨੇਕਹਿਆਪੁਤ੍ਰਹੁਣ
ਤੂੰਵਡੀਉਦਾਸੀਕਰਕੇਆਇਆਹੈਂ॥ਹੁਣਤੂੰਇਕਵਾਰਘਰਚਲਸੋਤੂੰਪਰਨ
ਜਾਵੇਂਤਾਂਬੇਟਾਮੇਰੇਮਨਦੀਤੇਖੁਸੀਹੋਵੇਗੀਆਂਦੇਅਤੇਪੁਤ੍ਰਮੇਤਾਂਤੇਰੀਸੂਰਤਵੇਖ

ਕਰਿਮੈਨਿਹਾਲਹੋਈਹਾਂ ਅਪੁਤ੍ਰਜਾਤੂੰਜਾਂਵਣਦਾਗੱਲ ਲੈਂਦਾਹੈ ਤਾਂਮੇਰਾਸੰਤੋਖਸਿਤ
ਹੋਹੈ ਸਭਹੀਉਿਫਜਾ ਦਾਹੈ ਅਤੇਜੇਕਰ ਬੇਟਾਤੂੰ ਸਾਡੇਨੇੜਆਂਰਿਹਾਕਰੇਂ ਤਾਂਅਸੀਸੰ
ਤੋਖਰੇਹਾਂਨੂੰਵੀਇਥੇਹੀ ਮੰਗਵਾਇਲੈਂਦੇਆਂਹੇ ਤਾਂਓਹਭੀਇਥਾਂਈਰਹਿਣਅਤੇਪੁ
ਤ੍ਰ ਤੂੰਭੀਐਸਾਡਾਕਹਿਆਮੰਨੇ ਤਾਂਮੇਰੇਮਨਨੂੰਸੰਤੋਖਆਂਵਦਾਹੈ ਅਤੇਪੁਤ੍ਰਜੋਤੂੰਪ
ਆਇਆਹੈਂ ਮੇਰੇਮਨਨੂੰ ਸੰਤੋਖਹੈ ਅਤੇਮੈਆਵਾਂਗਾਸੋਪੁਤ੍ਰ ਜਿਸਦਿਨਤੂੰਮੇਰੇਪਾਸ
ਆਇਆਸੀ ਤਾਂ ਸੀ ਤਾਂਹਰਿਦਾਸ ਪੰਡਤ ਨੇਕਹਿਆਸੀਕੇਹੇਤੇਰੇਪਤ੍ਰਾ ਇਸਨੂੰਜੋ
ਪੀਰ ਪੈਗੰਬਰ ਔਰ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸਾਨਿਆਸੀ ਜੋਜੋਵਲੀਹੈਸਭਨੂੰਏਹੁਨੰ
ਵਾਵੇਗਾ ਐਸਾਇਹ ਸਦਾਪੁਤ੍ਰਾਪਹੋਵੇਗਾ ਜੋਸੰਪੂਰਨਦੇਵਤਾਇਸਨੂੰਨਮਸ
ਕਾਰਕਰਨਗੇਸੋਪੁ ... ਤ੍ਰ ਮੇਰਾਤਾਆਤ

ਆਵੀਅਜੇਠੰਗ੍ਹਾਨ ... ਹੀਹੂਆਅਤੇਨਾ
ਮੇਰਜਕੇਕ੍ਰੋਈਮੁਰ ... ਦਹੀਪੂਰਹੋਈ
ਜੋਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਾਂਕੇ ਆ ... ਪਰੇਪਾਸਮੇਰ
ਖਿਆ ਹੈਪੁਤ੍ਰ ਅਗੇ ... ਤੂੰਜਾਣਸੀਦੇਤੇਰੀ
ਰਜਾਇ ਜਾਏਹੁ ਕਾ ... ਤਾਂਕਰਦੇਹੀਆਂ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜ ... ਭੁਕੁਟੰਬਆਇ
ਗਾਇਆ ਤੇਨਾਲੇ ... ਚਾਚਾਲਾਲੂਭੀ
ਆਇਆ ਤਾਂਗੁਰੂ ... ਜੀਓਠਕਰਚਾਚੇ
ਲਾਲੂਦੇਚਰਨਾਂਪ ... ਰਨਿਮਸਕਾਰਕੀ
ਤੀਤਾਂਲਾਲੂਬਹੁਤ ... ਸਿਆਣਾਸੀਅ
ਤੇਓਸਨੂੰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਪਰ ਬਡਾਭਰੋਸਾਸੀ ਉਸਨੇਬੈਠਕਰਕਹਿਆ
ਹੈਨਾਨਕਜੀ ਬਡੀਮੇਹਰਬਾਨੀਕੀਤੀਹੈ ਜੋਅਸਾਂਜੇਹਾਂਪਾਪੀਆਂਨੂੰਦਰਸਨਦਿ
ਤਾਹੈਤੇਨਿਹਾਲਕੀਤਾਹਈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਬਚਨਕੀਤਾਹੇਚਾਚਾਜੀਤੁਸਾਂ
ਨੂੰਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਅਤੇ ਅਸਾਡੇ ਉਪਰ ਖੁਸੀਰਖਣੀਜੀ ਅਤੇਅਸਾਡਾਅ
ਨੇਉਦਾਸਹੈ ਅਸੀ ਇਸ ਦੁਣੀਆਂਵਿਚਦਾਨਿਵਾਈਦਾਸੈਲਕਰਾਂਗੇਤਾਂਫੇਰਤੁ
ਸਾਡੇਪਾਸਆਵਾਂਗੇ ਸਭਪਰਵਾਰਨੂੰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਮਿਲੇਤੇਸਰਬਤ੍ਰ ਪਰਖੁਸੀ
ਕੀਤੀ ਅਤੇਮਾਤਾਦੇਚਰਨਾਂਪਰਨਿਮਸਕਾਰਕੀਤੀ ਔਰਮਹਿਤੇਕਾਲੂਤਾਂਈ
ਬਾਰੰਬਾਰ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾਅਤੇਮੂੰਹੋਂ ਆਖਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀ ਅਸੀਹੁਣਤੁਸਾਡੇ

ਪਾਸਰਹਾਗੇ ਬੋਹੁਤੀ ਵਿਨਤੀਕਆਵਹਗੇ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿਕਰ ਸੀਗੁਰੂ ਬਾਬਾਸਰ
ਬਤਕੋਂ ਧੀਰਜ ਦੇਕਰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇਰਹੇ॥ ੧ ॥

॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਰਾਵੀਕੋਗਏ॥

॥ਤਾਂਬਾਲਾਕਹੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਦਰ ਜਾਵਨ ਉਥੋਂ ਕੇ
ਜੀਵ [illegible] ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ [illegible]
ਕਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਉਸਕੇ ਪਾਪ ਦਾ ਨਸਟ ਹੋਜਾਵੇ॥ ॥ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੈਸੇ ਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜੈਸੇ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਬਾਵਨਚੰਦਨ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਿ ਜਿਸ
ਕੇ ਬਿਰਛ ਕੋ ਵਾਯੂ ਸਪਰਸ ਕਰਕੇ ਤੋ ਫੇਰ ਔਰ ਬਿਰਛਾਂ ਕੋ ਛੋਹਿਕਰ ਚੰਦਨ ਬੁ
ਧਕਰ ਦੇਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾ ਨਾਮ ਸੁਣਨ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰਨ
ਕਰਕੇ ਸੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਦੇ ਪਾਪ ਨਸਟ ਹੋਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤੋ ਸਤਰੂਪ ਹੋਜਾਤੇ ਹੈ ਸੋ ਦੀਨ
ਦਿਆਲ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਗਾਉਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਇਕ ਜਿਮੀਦਾਰ
ਜੋ ਰਾਵੀ ਦੇ ਵਿਚ ਨਾਵਣੇ ਕਉ ਜਾਤਾ ਹੋਤਾ ਸੀ ਉਸ ਦਿਨ ਜੋ ਓਹ ਜਿਮੀਦਾਰ ਨਾਵ
ਣੇ ਕਉ ਜਾਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅਗੇ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈ ਔਰ ਮਰਦਾਨਾ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਤਾ ਹੈ
ਆਸੀ ਤੋ ਉਸ ਨੇ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤੇ ਆਇਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ
ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਇਕ ਘੜੀਕ ਬੈਠਕਰ ਓਹ ਜਿਮੀਦਾਰ ਰਾਵੀ ਸੇਂ ਨ
ਇਕਰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਕੋ ਆਇਆ ਤੇ ਆਪਨੀ ਘਰਵਾਲੀ ਕੋਂ ਕਹਾ ਹੇ ਪ੍ਰੇਮਸਰ ਦੀ
ਪਿਆਰੀ ਤਿਨ ਸਾਧ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕਛ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇਵੇਂ ਤਾਂ
ਉਨਕੋ ਦੇਆਵਾਂ ਅਤੇ ਮੇ ਜੋ ਆਪ ਰਸੋਈ ਪਾਵਾਗਾ ਤਾਂ ਉਨ ਕੋ ਖਵਾਇਕਰ ਖਾਵਾ
ਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਔਰਤ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਬਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਆਪਨੇ
ਪਤੀ ਕਉ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰੇਮਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਜਿਮੀ
ਦਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਗਇਆ ਅਗੇ ਰਖਕਰ ਬੈਠ ਗਇਆ
ਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਏਹ ਅਚਵੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਸਿਰ ਬਧ ਪਾ
ਕੀ ਜਾਨਣੇਹਾਰੇ ਉਸਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਖਕਰ ਉਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਦੇਖਕਰ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਕਹਿ
ਆ ਬਾਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੇ ਚਉਥਾ ਹਿਸਾ ਤੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਦੇ ਦੇਵੋ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਕਉ ਸਭ ਸੇ ਬਰ ਦੇਓ ਤਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕਰ ਉਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬ
ਟਦੀਆਂ ਉਸ ਜਿਮੀਦਾਰ ਕੀ ਤੀਵੀਆ ਪਰ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਓਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਤਿਆ
ਰੀ ਦੇਦੇ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਖ ਗਈ ਸੀ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਜੋ ਬੇਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ

॥ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਨਾਰੇ॥ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਓਥੇ ਕਰੋੜੀ ਮਲ ਮਿਲਿਆ॥

॥ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਚ
ਲੋ ਧਵਾਨੂੰ ਰਾਵੀ ਦੀ ਸੈਲ ਕਰਵਾਇ ਲਿਆਵੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ [illegible] ਆਪ ਦੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਉਪਰ ਹੀ ਚਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਸਬਦ ਪੜਨੇ॥
ਤੇ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਹੋਰ ਥੇ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਤੁਸੀ ਉਤਾਵਲੇ ਨਾ ਹੋਵੋ ਇਕ ਏਥੇ ਦੇਵਾ ਜਿਮੀਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਨੇ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਓਹ ਆਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਦੇਖ ਕਰ ਬੜੀ ਪਰਸੰਨ ਹੋਈ ਪਰ ਘਰੋ ਬੜੇ ਗਰੀਬ ਪਨ ਸਨ
ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਜਾਇ ਕਰ ਆਪਨੇ ਪਤੀ
ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਠਾਕਰ ਜੀ ਇਕ ਸੰਤ ਉਪਰ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹੈ
ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਉਸ ਜਿਮੀਦਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਪਰ
ਓਦੇ ਦੇਂਸਾਂ ਹੇ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਵਾਸਤੇ ਦੁਧ ਲੈ ਚਲੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮਥਾ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਦੇਵਿਆ ਰਾਜੀ ਹੈਂ
ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਨੇ ਕਹਿਆ [illegible] ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਦੇਵਿਆ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਪਰ ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਰੋਜ
ਕਰਨ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਜ ਕਰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਦੇਵ
ਕਦੀ ਕਦੀ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦ
ਰਸਨ ਨੂੰ ਚਲੀ ਤੇ ਦੁਧ ਚੋਇ ਕਰ ਲੈ ਗਈ ਤਾਂ ਪਿਛੋ ਦੇਵਾ ਆਇਆ ਤੇ ਆ
ਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਘਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਦੇਵਾ ਜਿਮੀਦਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਬੈਠੇ ਸਨ ਪਰ ਦੇਵੇ ਨੂੰ
ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਉ ਦੇਵਿਆ ਕਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਸਭ ਕੁਛ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਓਹ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਸੋ ਦਾਤਾ ਹੈ ਤੇ
ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵ ਉਸ ਦੇ ਮੰਗਤੇ ਹੈ ਓਹ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਭਗਵੰਤ ਬਿ
ਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖੇਂ ਸੋ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਦਿਵ
ਈਏ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਦੁਧ ਪੀਣਾ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਏਹ ਨਦੀ ਦੁਧ ਦੀ ਵਗਦੀ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਪੀਣ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਨ ਹੈ ਤਿਤ ਲਾਗੀ ਪੀ ਲੈ ਤਾਂ ਦੇਵਦਾ ਲਗਾ ਪੀਵਣ ਅਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ
ਸੁਆਦ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਸਚਾ ਆਇਆ ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਂਈ ਦੇ ਲੋਕ ਹੈਨ ਜੋ
ਕੁਛ ਮੈਂ ਮੰਗਾਂਗਾ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵਨਗੇ ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਲਾ ਪਾਇ
ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ [illegible] ਆਇ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ [illegible] ਕੇ ਤ
ਦੇਵਿਆ ਕੁਛ ਮੰਗ ਲੈ ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੁ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੁਧ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਭਰਪੂਰ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਵਿਆ ਕੁਛ ਹੋਰ ਭੀ ਮੰ
ਗ ਲੈ ਤਾਂ ਦੇਵਿ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੋ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੁਛ ਹੋਰ ਮੰਗ ਦੇਵੇ ਏ
ਹੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੈਂ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵਾਂ ਏਹੋ ਮੰ
ਗੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇਵਿਆ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਲ ਤੂੰ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਂਗਾ
ਪਰ ਸਚ ਕਮਾਈ ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਦੀਵ ਹੀ ਰਾਵੀ ਨ
ਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਉਥੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਭੀ ਬਹੁਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ
ਕਉ ਆਵਨ ਅਤੇ ਪਤਸਾਹ ਦੀ ਵਲੋਂ ਉਥੇ ਇਕ ਠਾਣੇਦਾਰ ਕਰੋੜੀਆ ਰ
ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਜੋ ਏਥੇ ਇਕ ਫਕੀਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਸ
ਭੁ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰੋੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ
ਤ ਫਕੀਰ ਕੋਈ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ ਉਸ ਕਰੋੜੀਏ ਅਪਣੇ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮੇ

ਰੀ ਘੋੜੀ ਸਜਾਇ ਕੇ ਲੈ ਆਵੋ ਅ
ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਉਠਾਇਆਵੀ
ਅਗੇ ਨਗੇ ਤਾਂ ਥੋ ਨਕਰ ਲੈ ਆਵੀ
ਅਗੇ ਜਾਂ ਉਸ ਕ ਰੋੜੀਏ ਨੇ ਏਹੁ ਬ
ਤ ਮਨ ਮੈਂ ਠਾਨਕ ਰ ਘੋੜੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹ
ਰ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਭ੍ਰਿਗਾ ਪਇਆ ਅ
ਰ ਲੱਤ ਭੀ ਭਜ ਗ ਈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇ ਹਿ
ਬਦਿਨ ਮੰਜੇ ਤੇ ਪ ਆ ਰਹਿਆ ਜਾਂ
ਫੇਰ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਇ ਆ ਤੁਰਨ ਫਿਰਨ
ਲਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੀ ਬਰਫ ਤੁਰਿਆ ਜੇ ਤਪੇ ਕਉ ਉਠਾਇ ਦੇਵੇਗੇ ਜਾਂ ਚਲ ਕਰ ਬਾਂਧ ਲਵੇਂਗੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਦ ਇਹੁ ਬਾਤ ਉਸਦੇ ਮਨ ਮੇ ਆਈ ਤਾਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ
ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਛੂ ਸ੍ਰਧਾ ਭਾਵਨੀ ਕਰਕੇ ਚਲੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਚੰਗਾ
ਹੋਵੇਂਗਾ ਓਹ ਫਕੀਰ ਤੋ ਪੂਰਾ ਹੈ ਐਸਾ ਕੈਸਾ ਨਹੀ ਜਦ ਓਹ ਕਰੋੜੀਆ ਸ੍ਰਧਾ
ਭਾਵਨਾ ਕਰਕੇ ਨੰਗੀ ਪੈਰੀਂ ਟੁਰਦਾ ਹੀ ਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਤਾਂ ਉਸ ਕ
ਰੋੜੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਹੋ ਤੇ ਦਇਆ ਵਾਲੇ
ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਭਲੇ
ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਭਲਾ ਤਦੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਵਾਸ ਏਥੇ ਹੀ ਹੋ
ਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜਥਾ ਸਕਤ ਜਮੀਨ ਮੈਂ ਆਪਦੀ ਭੇਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ
ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਾ ਚਕ ਇਥੇ ਬਣਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਏਹੁ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਭ ਸਾਡੀ ਹੈ ਅਸਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿ
ਹੀ ਕਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕੋਲੋ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ
ਚੰਦ ਜੀ ਅਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਆਣ ਰਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਇਥੇ ਲੈ ਆਵੋ
ਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਭੀ ਅਪਣੇ ਟਬਰ ਨੂੰ ਇਥੇ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਵਿ
ਦਿਆ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮਹਤੇ ਕਾਲੂ ਅਗੇ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹੈਂ ਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ
ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਓਹ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਸਮੇਤ ਉਥੇ ਚ
ਲੋ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਜ ਸਾਡੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਏ
ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਗਡੀਆਂ ਭਾੜੇ ਕ
ਰਕੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇ
ਦੀਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਬੈਠੇ ਸੋ ਤਾਂ
ਸਾਨੂੰ ਥੇਥੇ ਜੀ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੇਦ ਆਹੀ ਸੋ ਤੁਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਹੀ
ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ ਮੋੜਨ ਨਹੀ ਸ
ਕਦੇ ਅਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਰਾਇ ਜੀ ਸਾ
ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਦੇਵੋ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਉਸ ਦਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਰਸਨਪਾਵੀਏਤਾਂਭਾਈਨੇਕਾਲੂਨੂੰਇਵਾਇਤੀਕਹਿਆਜਸਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੇ
ਚਰਨਾਤੇਮੇਰਾਬਹੁਤਆਜਸੀਨਾਲਮਥਾਟੇਕਣਾਅਤੇਕਹਿਣਾਮੈਨੂੰਪਰਮੇ
ਸਰਜੀਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚਬਖਸਾਇਲੈਣਾਮੇਰੀਸਹਾਇਤਾਕਰਨੀਤਾਂਕਾਲੂ
ਜੀਫੁਲਾਰਪਾਸੋਂਵਿਦਿਆਲੈਕਰਟੁਰਿਆਅਤੇਮਰਦਾਨਾਭੀਆਪਣੇ
ਆਂਪਾਸਗਇਆਤਾਂਉਨਕਰਿਆਖਣਲਗਾਜੋਭਾਈਬਾਬੇਜੀਨੇਆ
ਪਣੇਟਬਰਨੂੰਰਾਵੀਦੇਕੰਢੇਪਰਸਦਭੇਜਿਆਹੈਸੋਹੁਣਤੁਸੀਭੀਉਥੇਹੀਚਲ
ਰਹੋਤਾਂਉਨਆਖਿਆਜੋਤੁਸੀਤਾਂਕਿਤੇਠਹਿਰਕੇਨਹੀਬੈਠਦੇਅਤੇਤੁਸੀਆ
ਸਾਨੂੰਘਰੋਂਕਢਕੇਬਾਹਰਸੁਟਜਾਂਦੇਹੋਅਸੀਨਹੀਜਾਂਦੇਤਾਂਮਰਦਾਨਾਜਬ੍ਰਾ
ਬਲੀਕਰਬਾਬੇਕਾਲੂਨੂੰਜਾਇਮਿਲਿਆਤਾਂਸਭੇਹੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੂੰਆਇ
ਕਰਮਿਲੇਤਾਂਬਾਬੇਜੀਨੇਮਾਤਾਪਿਤਾਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਕਾਲੂਨੇਅ
ਤੇਮਾਤਾਨੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਗਲਨਾਲਲਾਇਆਅਤੇਆਖਣਲਗੇਅਸਾਨੂੰਵਡੇ
ਚਾਉਹੋਏਹਨਜੋਤੁਸਾਡਾਦਰਸਨਹੋਇਆਹੈਪਰਅਸੀਆਪਣੇਘਰਦੀ
ਕਿਰਸਾਣੀਛਡਕੇਆਏਹਾਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਿਰੀਰਾਗਦੇਵਿਚਸਬ
ਦਉਚਾਰਿਆਸੁਣੋਪਿਤਾਜੀਇਹਕਿਰਸਾਣੀਕਰੋਗੇਤਾਂਤੁਹਾਡਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ

॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੧ਘਰ੩॥ਏਹੁਤਨੁਧਰਤੀਬੀਜੁਕਰਮਾਕਰੋਸ
ਲਿਲਆਪਾਉਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਮਨੁਕਿਰਸਾਣੁਹਰਿਰਿਦੈਜੰਮਾਇਲੈਇਉ
ਪਾਵਸਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਮੂੜੇਮਾਇਆ॥ਪਿਤਸੁਤੋ
ਸਗਲਕਾਲਤ੍ਰਮਾਤਤੇਰੇਹੋਹਿਨਅੰਤਿਸਖਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈ
ਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਖਾਕਰੇਇਨਤਜਿਆਤਮੈਹੋਇਧਿਆਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜ
ਮੁਹੋਹਿਜਬਰਾਖੇਕਮਲੁਬਿਗਸੈਮਧੁਆਸ੍ਰਮਾਈ॥੨॥ਬੀਸਸਪਤ
ਹਰੋਬਾਸਰੋਸੰਗ੍ਰਹੈਤੀਨਿਖੋੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸਾਰੈ॥ਦਸਅਠਾਰਮੈਅਪਰੰਪਰੋ
ਚੀਨੈਕਹੈਨਾਨਕੁਇਵਏਕੁਤਾਰੈ॥੩॥ ॥੨੮॥ ॥

ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹਨਹੇਪਿਤਾਜੀਇਸਤਨਨੂੰਧਰ
ਤੀਕਰੋਅਰਸੁਭਕਰਮਾਂਦਾਬੀਜਪਾਓਅਤੇਮਹਾਰਾਜਦੇਨਾਮਦਾਜਪਕ
ਰਨਾਹੈਜੇਹੜਾਸੋਜਲਦੇਵੋਅਤੇਮਨਨੂੰਕਿਰਸਾਣਕਰੋਤੇਮਹਾਰਾਜਦੇਚਰ
ਨਾਂਦਾਧਿਆਨਕਰਨਾਹੈਸੋਆਪਣੇਰਿਦੇਵਿਚਸਮਾਵੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰਮੁਕ
ਤਹੋਵੇਗੇਅਤੇਮਾਇਆਨੂੰਝੂਠਜਾਣਕੇਤਿਸਦਾਤਿਆਗਕਰੋਸੁਣੋਪਿਤਾ

ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਕੁ ਦੇਖ੍ਰੀ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿਸੇ ਭੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇ ਇਹ ਦਿਖਾਈ [illegible]
ਜੋ ਹੈਨ ਅਠ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਸਟ ਹੈਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜਪ ਤਪ ਸੰ[illegible]
ਮ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਦੇਹੀ ਦੇ ਰਖਵਾਰੇ ਬੈਠਾਵੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਆਪਣੇ ਆਪ
ਮ ਟਿਕ ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਚੀਨੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸੁਣੇ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਤਿਸ ਕਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਟਾ ਜੇ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਤਮੇ ਨੇ ਚੀ
ਨੀਏਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਟਾ ਰਾਗ ਦ੍ਵੇਖ ਤੇ ਅਗਿਆਨ ਏਹੁ ਕਈਆ
ਸਿਖ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚਲਿਆ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਹੁ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਗਿਆਨ ਇਤਨੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅਗਿਆਨ ਕਿਉਂ ਕਰ ਕਟੇਗਾ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਲਕੜੀਆਂ ਹਜਾਰ ਬਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਇ
ਕਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਵਨ ਅਗਨੀ ਪਥਰ ਵਿਚੋਂ ਚਿਨਗਾਰੀ ਕਢ
ਕੇ ਲਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾ ਦੀਏ ਤਾਂ ਸਭੇ ਹੀ ਲਕੜੀਆਂ ਭਸਮ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀਆ
ਹੈਨ ਸੋ ਤੈਸੇ ਹੀ ਲਕੜੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੇ
ਮਨ ਦੀ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਸੋ ਚਿਨਗਾਰੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ਸੋ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੀ
ਅਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਅਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਏਹ ਸ
ਤੇ ਬਾਤਾਂ ਕਰੋੜੀਆ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਕਰੋੜੀਏ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਲਾ ਬਣਵਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਟ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਰਖਾਂ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬਣ
ਓ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰਲਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਰਿਪਕੇ ਬ
ਣਾਏ ਤਾਂ ਓਥੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਕਟੰਬ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮ
ਹਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਅਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਭੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਭੀ ਆਇ ਰਹੇ ਅ
ਤੇ ਓਹ ਕਰੋੜੀਆ ਜਮੀਨ ਛੋਟ ਕਰਕੇ ਦਿਤਿਆ ਲੰਗਰ ਹੋਵਣ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਰ
ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੋ ਕਿਛੁ ਇਸ ਜਗਾ ਜਿਮੀ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ ਹੋਵੇ
ਗੀ ਸੋ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਕਰੋੜੀਆ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਵਿਦਿਆ
ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੋਦੇਦੀਆਂ ਗਊਆਂ ਅਤੇ ਮਝੀਆਂ ਦੇ ਵਗ ਦੁਧ ਦੇ ਜਾਂਦਨ
ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦਾ ਦੁਧ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁਚਾਂਦੇ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਦੁਧ
ਆਪਣੇ ਘਰ ਰਖੇ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਸਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਆਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਪਣੇ

ਪਿਤਾਦਾਸਰਾਧਕੀਰਤਾਂਕਾਲੂਬ੍ਰਾਹਮਣਾਦੇਪੈਰਧੋਵਣਲਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਪੁਛਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀਏਹੁਕਿਸਵਾਸਤੇਇਤਨਾਪ੍ਰਸਾਦਕੀਤਾਹੈਤਾਂਕਾ
ਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਮੇਰੇਪਿਤਾਦਾਸਰਾਧਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਹੇਪਿਤਾਜੀਜਬਲਗਵਾਸਨਾਬਧੀਆਂਹੋਈਆਂਹੈਂਸੋਤਬਲਗਪਿਤਰਨਰ
[illegible]ਜਬ[illegible]ਤੇਨਿਰਵਾਸਹੋਤਾਹੈਤਬ
ਪਿਤਰਗਤਿਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈਂਜੈਸਤਰਾਂਕੋਈਏਕਹਥਵਿਚਗੁਡੀਦੀਡੋਰਫੜੀਹੋਈਹੈ
ਤਾਂਪਹੁੰਚਦਾ[illegible]ਜੇਟਮੈਪਾਵਤਾਹੈਤਾਂਗੁਡੀਨੂੰਜਾਇਪਹੁੰਚਦਾਹੈਜੇਡੋਰਟੁਟ
ਜਾਂਦੀਹੈਤਾਂਗੁਡੀਭੀਚਲੀਜਾਂਦੀਹੈਤੈਸੇਹੀਜੇਹੜੇਅਗਿਆਨੀਹੈਨਸੋਉ
ਨਕੇਮੋਹਦੀਡੋਰਪਿਤਰਾਂਨੂੰਪਹੁੰਚਦੀਹੈਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਪਿ
ਤਾਜੀਤੁਸੀਂਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇਅਖੀਆਂਮੀਟੋਤਾਂਕਾਲੂਨੇਅਖੀਆਂਮੀ
ਟੀਆਂਤਾਂਕਿਆਦੇਖੈਜੋਮੈਂਤਾਂਬੈਕੁੰਠਧਾਮਵਿਚਬੈਠਾਹਾਂਅਰਜੇਹੜੇਚਹੁੰਜੁਗਾਂ
ਦੇਪਿਤਰਹੈਨਸੋਸਭਚਤੁਰਭੁਜਸਰੂਪਧਾਰੇਹੋਏਵਿਸ਼ਨਜੀਪਾਸਬੈਠੇਹੈ
ਨਤਾਂਸਭਕਾਲੂਦੇਗਲਵਿਚਮਿਲੇਤਾਂਸਾਰਾਦਿਨਕਾਲੂਪਿਤਰਾਂਦੇਗਲ
ਮਿਲਦਾਰਹਿਆਪਿਤਰਾਂਨੇਆਖਿਆਹੇਕਾਲੂਤੂੰਧੰਨਹੈਂਜੋਜਿਸਦੇਘ
ਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈਜੋਜਿਸਦੇਪਿਛੇਸਾਡਾਸਭਨਾਂਦਾਉਧਾ
ਰਹੋਇਆਹੈਤਾਂਕਾਲੂਉਥੇਇਕਬਰਸਰਹਿਆਅਰਬਡੇਵਿਚਭੋਗਬੈ
ਕੁੰਠਦੇਕਾਲੂਨੂੰਭੋਗਣੇਵਾਸਤੇਮਿਲੇਫੇਰਕਾਲੂਪਿਤਰਾਂਨੂੰਆਖਿਆਭਾ
ਈਮੇਰਾਂਮਾਤਲੋਕਨੂੰਜਾਣਾਹੈਅਤੇਫੇਰਮੈਂਦੇਹਨੂੰਤਿਆਗਕਰਕੇਏਥੇ
ਤੁਹਾਡੇਪਾਸਆਵੇਂਗਾਂਤਾਂਕਾਲੂਨੇਅਖੀਆਂਖੋਲੀਆਂਜਾਂਵੇਖ[illegible]ਦੇਖੇ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਹੈਨਅਤੇਕਾਲੂਬ੍ਰਾਹਮਣਾਦੇਪੈਰਹੀਅਜੇਧੋਂਵਦਾਹੈਤਾਂਕਾ
ਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਬੇਟਾਤੇਰੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇਮੈਂਇਕਕੌਤਕਡਿਠਾਹੈਜੇਤੂੰਕ
ਹੇਤਾਂਸਰਾਧਕਰੀਏਨਹੀਤਾਂਨਾਂਕਰੀਏਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆ
ਹੇਪਿਤਾਜੀਜੋਉਤਮਪੁਰਖਕਿਰਿਆਕਰਦੇਹੈਨਸੋਸਭਨਾਂਦੀਰਹੁਰਾਸ
ਹੋਂਦੀਹੈਤਾਂਤੇਤੁਸੀਭੀਸਰਾਧਕਰੋਜੋਸਾਰੇਜਗਤਦੀਰੀਤਚਲੀਜਾਵੇਤਾਂ
ਫੇਰਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਮੈਂਇਕਬਰਸਬੈਕੁੰਠਵਿਚਰਹਿਆ
ਇਆਹਾਂਅਤੇਇਥੇਅਜੇਮੈਂਉਸੇਬ੍ਰਾਹਮਣਦੇਪੈਰਧੋਂਦਾਹਾਂਏਹੁਬਾਤ
ਬੜੀਅਸਚਰਜਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀਮਹਾਰਾਜਦੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਇਆ ਇਹੁ ਅਸਚਰਜ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਮੂਰਤੀ [illegible] ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਸਾਖ਼ਿਤ
ਕਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰੂਪ
ਜਾਣਿਆ ਐਸੀ ਲੀਲ੍ਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਕੇ ਉਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾ ਕ
ਲੂ ਤੇ ਅਤੇ ਮਾਂ ਬੀਬੀ ਜੀ ਉਥੇ ਰਹੇ॥ ॥ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ [illegible] ਹੋਈ
[illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ [illegible] ਤੀਰਥ ਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਪੂਰਨ
ਮਾਸੀ ਦੇ ਨਾਵਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਕਰ
ਦੇ ਆਇਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈਸੀ ਅਰ ਇਸਨਾਨ
ਕਰਕੇ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਨੂੰ ਤਿਲਕ ਲਾਇਕੇ ਅਗੇ ਧਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅ
ਪਣੀ ਬਾਹਾਂ ਟਿਕੇ ਲਗਾਇ ਕਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਚਉਕੜੀ ਮਾਰ ਕਰ ਅਤੇ ਡੰਡੌਤ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਭਗਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸਰਬ ਦੇ ਜੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਨੇ ਹਾਰੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਣ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟ ਕਰ ਮਾਲਾ ਲਗਾ ਫੇਰਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾਵ
ਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਉਤਾ ਤੂ ਅਖੀ ਮੀਟ ਕਰ ਕਿਸਦਾ
ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਂ ਸਾਲਗ੍ਰਾ
ਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਮੂਰਤ ਹੈ ਸੋ ਤ
ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਧਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਖੀ ਮੀਟ ਕਰ ਧਿਆਨ ਕਿਸਦਾ ਕਰਦਾ
ਹੈਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਤਿਨ ਲੋ
ਕ ਨਜਰੀ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਿਸਰ ਜੀ ਤਿਨ ਲੋ
ਕ ਵਿਚ ਜੋ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਤੈਨੂੰ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿ
ਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟ ਛਡੀਆਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਗੁਪਤ
ਸਿਖ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਅਗੋ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮ
ਉਠਾਇਕੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕੋ ਪਾਇਕੇ ਗੁਪਤ ਸਿਖ ਨੇ ਉਸ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਅਗੋ ਸਭ ਕਛੁ ਪੂਜਾ ਦੇ ਸਮੇਤ ਠਾਕੁਰ ਉਠਾਇਕੇ ਲੈ ਗਿਆ
ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਅਖੀ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਅ
ਗੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲਗਾ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਰੋਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ
ਤਪਾ ਜੀ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਸਭ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਅਗੋ ਤੇ ਕੋਈ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕੀਤੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਨ ਲੋਕ ਨ
ਜ਼ਰੀ ਆਂਦੇ ਹੈਨ ਸਭ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਦੇਖ
ਲੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਨੇ ਮਨ ... ਆਖਣ ਲਗਾ ਤਪਾ ਜੀ
ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਸਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਕਰਕੇ ਮੈ
ਟੁਕੜੂ ਖਾਂਦਾ ਸਾਂ ਅਰ ਇਸ ਮੁਰਤ ਪਰ ਮੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹੋਂਦੀ ਸੀ ਪਰ ਸ੍ਰੀ
ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਜਿਨ ਕਿਨੇ ਮੁਰਤ ਲੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਦੇ ਪਾਸੋ
ਮੈਨੂੰ ਦਿਵਾਇ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੜਾ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਇਆ ਅਰ ਲਗਾ ਬੇਨ
ਤੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ
ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਛੋੜ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਏਦੇ ਜੇਹੀ ਰੋਟੀ ਪਹੁਚਾਵੇਗਾ
ਤੂੰ ਝੂਠ ਨ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਸੁਧਿਆਤ ਮੇ ਜਾਪਿਆ ਕਰ
ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਝੂਠ ਨ
ਬੋਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਜੀ ਝੂਠ ਬਹੋੜ ਰੋਟੀ ਭੀ ਨਾਹੀ ਚਲਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੂੰ ਝੂਠ ਕਿਉ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਅਖੀ ਮੀਟ
ਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤ੍ਰਿਨ ਲੋਕ ਨਜਰੀ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇਰੇ
ਪਿਛੇ ਮਾਲ ਧਨ ਦਬਿਆ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਉਸਦੀ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਹੈ ਯਾ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬ
ਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੂੰ ਉਠ ਕਰ ਧਰਤੀ ਖੋਦ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਨੇ ਧਰਤੀ ਖੋਦੀ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਨ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਨੇ ਆਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੋ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਇਕ ਸਬਦ ਕ
ਹਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥

ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥ ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂ
ਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥ ੧ ॥ ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥ ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ
ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕ
ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥ ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋ
ਅ ॥ ੨ ॥ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ਸ੍ਰਿਸ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਦਾਸੁ ਵਿਕਾਰ ਹਰਣਾਵਈ ਪਰਮਸੀਗਰਗੀ॥ ੩ [illegible]
ਨਾਂਧਰਿਕਰਹਿ ਦਇਆਲੂਆਸਾ ਬਿਨਨਾਮਹ ਰਕਹਸਤ ਨਹੀਕਹ
ਨਾਨਕਦਾਸਾ॥ ੪॥

ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੂੰ ਜੋ ਇਸ ਪਥਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਸ ਕ[illegible] ਭੀ ਨਾਹੀਂ ਜੋ ਮਰਣ ਤੇ ਰਖ ਲੇਵੈ ਅਤੇ ਏਹ ਭੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸੇਵ ਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਛੁਡ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸੁਣੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟ ਕੇ ਨਕ ਪਕੜ ਕੇ ਬੈਠ ਰਹੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਠਗਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸੁਣ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਏਹ ਠਗੀ ਵਗੀ ਤੇਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗਲ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਜੋ ਹੈ ਸੀ ਠਾਕੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਹੈ ਅਬ ਕਲੀਕਾਲ ਕੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਰਾਮਨਾਮ ਹੀ ਸਾਰ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆ ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਸੀ ਰਾਮਨਾਮ ਸਿਮਰੈਗਾ ਸੋ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਬਿਨ ਹੋਰ ਸੇਵ ਪੂਜਾ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ ਤਪ ਤੀਰਥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਦੇਵਾਲੇ ਕਾ ਪੂਜਨ ਭੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਆਂਵਦਾ ਹੇ ਦੇਵਤਾ ਕਪਟ ਕਉ ਛੋਡ ਕੇ ਪੂਜਨ ਕਰ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਕਰ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਸੀ ਰਾਮਨਾਮ ਸਿਮਰ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਧਨ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦਸਿਆ ਹੈ ਮੈਨੇ ਲੀਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਨੂੰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਪ ਕਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟਣੇ ਤੇ ਅਰ ਧਿਆਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤ੍ਰਿਨੇ ਲੋਕ ਸੂਝਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨ ਲੋਕ ਦਿਸਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਏਹ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਤੈਨੇ ਮਗਰ ਕੇ ਪਿਛੇ ਧਨ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਸਚੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਏਹ ਸੁਝੇ ਜੀ ਹਮ ਝੂਠੇ ਹੈਂ ਹਮਾਰੀ ਕਰਤੂਤ ਭੀ ਝੂਠੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸੋ ਸਭ ਇਸ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਦਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਖਾਧੀ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਨਾ ਕਿਸੇ ਹੰਢਾਈ ਹੈ ਚਾਰੇ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਇਕਠੀ ਕਰ ਕਰ ਦਬ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਖਧਾਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪੀਤਾ ਪਾਣੀ ਹੈ ਖਾਇਆ ਕਪੜਾ ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੋਨਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁਪਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਂਬਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਰਬ ਛਣ ਜਰਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਦਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਉਂ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਰ
ਸੁਣ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਗਤ ਹੈਨ ਜੋ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹੈਨ
ਤਿਨਕੀ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੈ ਉਨਾ ਦੀ ਚਰਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸਚਿਆਰ ਸਾ
ਧਾਂ ਕੌ ਸਭੁ ਕੁਛੁ ਸੁਝਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਥੇ ਏਹੁ ਹੈ ਤੇ ਇਥੇ ਏਹੁ ਕੁਛੁ ਹੈ ਓਹ ਸਰਬ
ਜੀਵਾਂ ਕੇ ਰਿਦੇ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੈ ਪਰ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਕੇ ਕੁਛੁ ਨਾਹੀ ਉਨ ਕੌ ਆਪ
ਣੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਪਰਗਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਕੌ ਪਰਮੇਸਰ ਦਿਆਲ ਹੋਇ ਕਰ ਸਮਾਈ
ਬਖਸਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਇਸ ਬਾਤ ਕੌ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਔਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਤਾ ਉਸ
ਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਿਤਨਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਸਭ ਮਾਇਆ
ਹੀ ਕਉ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਤੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਿਮਰਤਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਿਆ
ਗਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਖ
ਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸੁਖੀ ਹੈ ਜਨ ਸੋ ਤਿਨਾ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਛ
ਡੁ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਰ ਪਾਪ ਬ੍ਰਿਧ ਪਕੜੀ ਹੈ ਜੋ ਕੌਣ ਕੌਣ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇ
ਕ ਬੇਟੀਆਂ ਕਾ ਦਰਬ ਲੈਣਾ ਸੋ ਬਡਾ ਹੀ ਪਾਪਾ ਦਾ ਪਾਪ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਖਤ੍ਰੀ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਇ ਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਆਪਣੇ ਬਣਜ ਬਿਉਹਾਰ ਕਰ
ਦੇ ਹੈਨ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਭਾਖਾ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਭੀ ਅਤਅੰਤ ਪਾਪ ਹੈ ਤੀਜਾ ਪਰ
ਈ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਾਲ ਰਸਗੀਤ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਪਰਾਈ ਨਿੰ
ਦਿਆ ਕਰਨੀ ਬੇਨਾਕ ਏਹ ਭੀ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਦੇ ਸਿਰ ਪਾਪ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਉਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੈ ਓਥੇ ਆਇ ਕਰ ਬਿਉਪਾਰ ਦੀ ਬਾਤ
ਰਲਾਇ ਦੇਣੀ ਸੋ ਭੀ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਹੈ ਜੈਸਾ ਕਹਾ ਹੈ

॥ਪਾਪੀ ਭਗਤਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ ॥ ਮਾਖੀ ਚੰਦਨ ਪਰਹਰੈ ਜ
ਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਕਰ ਗਰੀ ਸਾਕਤ ਸਾਧੂ ਮਿਲੈ ਨਿਸੰਗ ਮੁਕ
ਤ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ॥

ਫੇਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਐਸਾ ਹੀ ਵ
ਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੇ ਭਜਨ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੀ
ਉਪਾਉ ਹੈ ਛੁਟਣੇ ਦਾ ਯਾ ਨਹੀ ਨਾਮ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੇ ਛੁਟੀਐਗਾ ਸੋ ਮੈ
ਨੂੰ ਆਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਮੁਕਤ ਕਦੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਹੋਈਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

।ਕੀਰਤਨਮੇਰਿਆਕਰਣੀਤ[illegible]ਸਗਲਪ
ਪਕਾਨਸੋਹਿਮੁਖਉਜਲਹਰਿਦੁਆਰ ॥ ।ਬਿਨਸਿਮਰਨਜੋਜੀ
ਵਨਬਿਰਥੇਸ੍ਵਾਸਪਰਾਣ।ਨਾਨਕਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨਸਾਚੋਹੋਰਛਾਡੁ
ਸਗਲਜੰਜਾਲਾ। ॥ ॥ ॥ ॥

ਏਹੁਸਲੋਕਸੁਣਕੇਓਹਪੰਡਿਤਗੁਰੂਜੀਕਾਸਿਖਹੋਇਆ[illegible]
ਗੁਰੂਜੀਕੀਦਰਨੀਲਗਾਅਰਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਲਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ[illegible]
ਗੁਪਤਸਿਖਪਾਸੋਉਸਨੋਠਕਰਕੀਪਤਮਾਮੰਗਾਇਦਿਤੀ[illegible]
ਆਹੇਸੁਆਮੀਜੀਅਸਾਂਤੈਨੂਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਪਾਸੋਮਾਲਧਨਰਾਸ
ਕੇਦਿਵਾਇਦਿਤਾਸੋਤੂਏਹੁਖਾਹੁਅਤੇਪਹਿਰਤੂਤੇਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾ
ਨਾਮਸੁਧਆਤਮੇ ਹੋਇਕਰਸਿਮਰਸੁਣਹੁਦੇਵਤਾਜੀਜਿਨਕੈਆ
ਤਮੇਅੰਦਰਸਚਹੈਤਿਨਕੋਸਚਮਿਲਿਆਜਬਸਚੇਸਿਉਮਿਲਿਆ
ਤਬਦੁਨੀਆਕਚਨਿਕਚੁਤਾਂਉਸਬ੍ਰਾਮਣਨੇਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾ
ਟੇਕਿਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਸਬ੍ਰਾਮਣਨੂੰਸਿਖਕਰਕੇਉਥੇਵਿਦਿਆ
ਹੋਇਕਰਕਰਤਾਰਪੁਰਆਏ। ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ। ॥

।ਆਗੈਸਾਖੀਇਕਬ੍ਰਾਮਣਹਾਠੀਦੇਨਾਲਹੋਈ।

ਤਾਂਇਕਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰਬੈਠੇਹੋਏਸਾਨਅਤੇਇਕਆ
ਚਾਰੀਬ੍ਰਾਮਣਖ੍ਰਾਪਿਅਰਥੀਨੇਆਣਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਅਸੀਰਬਾਦ
ਆਇਕੀਤਾਅਤੇਗੁਰੂਜੀਰਸੋਈਵਿਚਬੈਠੇਥੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀ
ਤਾਆਉਸੁਆਮੀਦੇਵਤਾਪ੍ਰਸਾਦਤਿਆਰਹੈਤਾਂਉਸਬ੍ਰਾਮਣਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀਮੈਇਸਧਰਤੀਦੀਕਰੀਹੋਈਰਸੋਈਨਹੀਖਾਂਦਾ
ਅਤੇਮੈਂਹਥਭੁਰਧਰਤੀਹੋਰਖੋਦਾਂਗਾਅਤੇਚੌਕਾਦੇ ਵਾਂਗਾਅਤੇਲਕ
ੜੀਆਂਧੋਇਕੇਚਉਕੇਵਿਚਲੇਵਾਂਗਾਅਤੇਆਪਣੇਹਥੀਰਸੋਈਕਰ
ਕੇਖਾਵਾਂਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਮਿਸਰਨੂੰਅੰਨਕੋਰਾਦੇਦਿਤਾਤਾਂਓ
ਹਪਕੜਅਨਾਜਕੋਰਾਹੀਲੈਕਰਬਾਹਰਗਇਆਤਾਂਜਾਇਕਰਧਰ
ਤੀਖੋਦਣਲਗਾਤਾਂਜਿਥੇਧਰਤੀਖੋਦੈਤਾਂਉਥੇਹੀਹਡੀਆਂਨਿਕਲੈਤਾਂ
ਸਾਰਾਦਿਨਧਰਤੀਖੋਦਾਦਾਹੀਰਹਿਆਅਤੇਭੁਖਲਗਆਤੁਰਹੋ
ਇਆਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇਪੈਰੀਆਣਪਾਇਆਅਰਕਹਿਣਲਗਾਗੁ

ਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਭੁਖਾਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਸੋਈ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਰ ਜੀ ਓਹ ਸਮਾ ਹੁਣ ਬੀਤ ਗਏ ਆ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਰਸੋਈ ਜਾ ਕਰ ਬਣਾਇ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਪੰਡਤ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ।ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰ ਰੁਪੇਕੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰਾਂ ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗਿ।ਗਰੜਾ ਖਾਣਾ ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡਿ। ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ।ਜਾਮ ਨ ਭੀਜਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਇ। ।ਰਹਾਉ। ।ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵੈ ਪਾਸਾ।ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠਾ।ਪੁਰਬੀ ਨਾਵੈ ਵਰਨਾਂ ਕੀ ਦਾਤਾ।ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਾ। ੨ ।ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਹੋਵੈ ਸੇਖ। ।ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖ।ਕੋ ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸਧਾ।ਬਿਨ ਬੂਝੇ ਸਭ ਖੜੀਅਸ ਬੰਧਾ। ੩ ।ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਕਾਰਾ।ਕਰਣੀ ਉਪਰ ਹੋਵਗ ਸਾਰਾ।ਹੁਕਮ ਕਰੇਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ।ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤ ਭੰਡਾਰ। ੪

ਇਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖ ਆਪਣਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ।ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ।ਸਚ ਸੰਜਮ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣ ਨਾਮ ਜਪੇਹੀ।ਨਾਨਕ ਅਗੇ ਉਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਨ ਦੇਈ। ॥

ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਜੀ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਚਉਕਾ ਕਰੋ ਅਰ ਮਿੱਟੀ ਮਨ ਕੀ ਤਾਂ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਭੀ ਨਾਂ ਭਿਟੇ ਜਾਵੇਗੋ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ

।ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਖਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ।

।ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕਸ ਦਿਨ ਇਕ ਕਿਸੇ ਗਿਰਾਇ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਲਹੌਰ ਦੀ ਤਸੀਲ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਬਡਾ ਧਨਾਢ ਸੀ ਉਸਦੇ ਬੂਹੇ ਉਪਰ ਸਤ ਧੁਜਾ ਗਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਸਨ ਲਖ ਲਖ ਰੁਪੱਏ ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆਂ ਜੋ ਇਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਏ ਆ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਬਹੁ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਰਾਧ ਸੀ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨੇ ਧਪਦਾ ਹੀ ਸਭ ਵਸਤੂ ਮੰਗਾਏ ਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਿਦਾਏ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੀਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ [illegible] ਕਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਨੀ
ਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਨਮਿਤ ਮੈਂ
ਸਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਅ
ਜ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਉ ਤੀਸਰ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭੁਖਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ
ਮੈਂ ਸਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ [illegible]
ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਜੀ ਇਸ ਜਾਗ
ਥੀ ਪੰਜਾਂ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਹੈ ਇਕ ਮਲ੍ਹਾ ਹੈ ਉਸ ਮਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਬਘਿਆੜ ਦੇ ਰੂਪ ਭੁਖਾ ਬੈ
ਠਾ ਹੈ ਤੂੰ ਉਥੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ਪਰ ਡਰੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਣੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮ
ਨੁਖ ਬੁਧੀ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਅਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਕ
ਰ ਉਥੇ ਗਇਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਮਲ੍ਹੇ ਦੇ ਝਾੜ ਤਲੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਬ੍ਰਿ
ਆਕੁਲ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ
ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾ
ਮਦਾ ਸਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨੁਖ ਬੁਧ ਹੋਇ ਆਈ
ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਤਾਂ
ਬਡੇ ਉਤਮ ਲੋਕ ਥੇ ਸੁਕਰਮੀ ਥੇ ਏਹ ਬਘਿਆੜ ਕੀ ਦੇਹ ਤੁਸਾਂ [illegible]
ਈ ਤਾਂ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਏਹ ਮੇਰੀ ਦਸਾ ਇਸ ਕਰ
ਕੇ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਥਾ ਅਤੇ ਜਦ ਮੇਰੇ ਅੰਤ
ਕਾ ਸਮਾ ਆਇਆ ਥਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਆਸ ਪਾਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਾਸ ਰਿੰਨਿਆ
ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਵਾਸਨਾ ਮੈਨੂੰ ਪਹੁੰਚੀ ਤਉ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਉਸ ਦੇ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਲੋਭਿਆ
ਥਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੁਝ ਕਉ ਏਹ ਜਨਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਸੀ ਤੇ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਝ ਕ
ਉ ਭੀ ਏਹੀ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮਿਲ ਕਰ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰ
ਲੇਹੁ ਓਹ ਭੋਜਨ ਉਸ ਨੇ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਉਠ ਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆ
ਇਆ ਆਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਉਪਰ ਮਾਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦ
ਸਾ ਦੇਖ ਕੇ ਵਡਾ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਓਸ ਹੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸਤ ਲਖ ਰੁਪਯਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਏਹ ਦਇਆ
ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਨ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਗਤ ਕਿਆ
ਜਾਣੀਏ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਏਹ ਅਗਾਂਹੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਕਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਹਾਲਕਰੇਗੀਏਸਮਾਇਆਨੇਮੇਰੇਸਾਥਪਰਲੋਕਵਿਚਜਾਣੇਕਾਫਤ
ਨਦੇਸੋ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕੇਏਹਲੋਕਪਰਲੋਕਵਿਚਸਹਾਇਤਾਹੋਵੇਹੇਮਹਾਰਾਜਮੇ
ਰੇਮਰਦਿਆਂਨਾਲੇ ਏਤਨਾਕਹਿਕੇਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗਾਬਹੁਤਾਅਧੀਨ
ਹੋਕੇਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮਨਮੇਹਰਆਈ [illegible]ਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਏਹਮਾਇਆਨੂੰਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਅਰਥਸੰਤਾਂਸਾਧਾਂ ਪਰਮੇਸਰਦੇਪਿਆਰਿਆਂ
ਨੂੰਖੁਵਾਇਦੇਹ ਇਸਬਾਤਦੇਜਾਮਨਹਮਹੈਂ ਇਹਕਾਰਜਕਰਨੇਕਰਤੇਰੇਨਾ
ਲਚਲੇਗੀ ਮਾਇਆਕੇਪਰਥਾਇਗੁਰਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆ॥

॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਮਛੁਲੀਜਾਲੁਨਜਾਣਿਆਸਰੁ
ਖਾਰਾਅਸਗਾਹੁ॥ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੋਵੇਸਾਹੁ॥ਕੀਤੇ
ਕਾਰਣਿਪਾਕੜੀਕਾਲੁਨਟਲੈਸਿਰਾਹੁ॥ ੧ ॥ਭਾਈਰੇਇਉਸਿਰਿਜਾ
ਣਹੁਕਾਲੁ॥ਜਿਉਮਛੀਤਿਉਮਾਣਸਾਪਵੈਅਚਿੰਤਾਜਾਲੁ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥
॥ਸਭੁਜਗੁਬਾਧੋਕਾਲਕੋਬਿਨੁਗੁਰਕਾਲੁਅਫਾਰੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇ
ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਵਿਕਾਰ॥ਹਉਤਿਸਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆ
ਰ॥ ੨ ॥ਸੀਚਾਨੇਜਿਉਪੰਖੀਆਜਾਲੀਬਧਿਕਹਾਥਿ॥ਗੁਰਿ
ਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਿਫਾਥੇਚੋਗੈਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਚੁਣਿਸੁਟੀਅਹਿਕੋਇ
ਨਸੰਗੀਸਾਥਿ॥ ੩ ॥ਸਚੋਸਚਾਆਖੀਐਸਚੇਸਚਾਥਾਨੁ॥ਜਿਨੀ
ਸਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਸਚੁਧਿਆਨੁ॥ਮਨਿਮੁਖਿਸੂਚੇਜਾਣੀਅ
ਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨੁ॥ ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਿਕ
ਰਿਸਾਜਨੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਾਜਨਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਜ
ਮਦੂਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਇ॥ਨਾਵੈਅੰਦਰਿਹਉਵਸਾਂਨਾਉਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ॥ ੫ ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰੁਹੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁ
ਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਇਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਸੰਚਰੈਜੋ
ਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੬॥ਤੂੰਹੈਸਾਜਨੁਤੂੰਸੁਜਾਣੁਤੂੰਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਗੁ
ਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਅਪੜੈਜਿ
ਥੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰੁ॥ ੭ ॥ਹੁਕਮੀਸਭੇਊਪਜਹਿਹੁਕਮੀਕਾ
ਰਕਮਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਿਹੈਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਾਜੰਤਾਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ ॥ ੮ ॥ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤੇ ਹਥ ਬੰਨਕੇ ਕਹਿ ਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਟਹਿਲ ਦਸੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸੂਈ ਦਿਤੀ ਤੇ ਕਹਿਆ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਸੂਈ ਅਸਾਡੀ ਤੂੰ ਰਖ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਅਗਲੀ ਦ ਰਗਾਹ ਮੇਂ ਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਸੂਈ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇਕੇ ਇ ਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਕਹਾ ਏਹ ਸੂਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਅਸੀ ਏਹ ਸੂਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਮੰਗ ਲੈਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਸਰੂਪ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਏਹ ਸੂਈ ਅਗੇ ਕਿਉਂ ਕਰ ਚਲੇਗੀ ਏਹ ਸਰੀਰ ਕੇ ਲੈਕਰ ਮਾਤਾ ਦੇ ਪੇਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਬ ਇਸ ਦੇਹ ਸੇ ਪ੍ਰਾ ਣ ਨਿਆਰੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਏਹ ਦੇਹ ਭੀ ਜਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾ ਦਬਾਇ ਦਿੰਦੇ ਜਾਂ ਜਿਮੀ ਮੇਂ ਜਾਂ ਵਗਦੇ ਜਲ ਮੈ ਰੁੜ੍ਹਾਇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰੀਰ ਤਕ ਤਾਂ ਸਲਜਾ ਵਨਗੀ ਸੂਈ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ ਸੂਈ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿਓ ਅਤੇ ਏਹ ਸੰਤ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਓਹ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੁਧੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀਏ ਓਹ ਤੇਓ ਏਹ ਬਚਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸਤ ਲਖ ਇਸ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇਹੁ ਵਿਚ ਭੁ ਖੇ ਕੋ ਰੋਟੀ ਨੰਗੇ ਕੋ ਕਪੜਾ ਹੋਰ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਭਰਤਾ ਦੋਨੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀਂ ਕ ਹਿਓਨੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਕਰੋ ਹਮ ਆਪਦੀ ਸਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰ ਸਾਹ॥

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਸਾਹ ਜਿਥੈ ਸਾਇਰ ਲੰਘ

ਣਾ ਅਗਨ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ ਕੰਧੀ ਦਿਸ ਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ॥

॥ਨਾਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਐ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਸਾਹ॥ ੧ ॥

ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਦੋਨੋ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਬੜੀ ਸਰਧਾ ਕੇ ਸਾਥ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹੇ ਦੀਨਾਨਾਥ ਜੀ ਦੀਨਾਂ ਬੰਧ ਸੁਆਮੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭੋ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆ ਪਨੇ ਬੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਅਬ ਹਮ ਕਿਤਾਰਥ ਭਏ ਹਾਂ ਜੈਸਾ ਆਪ ਕਹੋਗੇ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕਰੇਂਗੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੁ

ਜੀ ਓਦ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥ ਕੋ [illegible] ਦੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਈ ਪਾਪ ਹੋਏ ਹੈ ਹਨ ਦਲ ਛੂਲ ਕਰੀ
ਏਹਨ ਤਾਂ ਇਕਠ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਨਾਲ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਇਕਠਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਆ
ਰਬਲ ਬੀਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਧਰਿਆ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਜੀਵ ਤੇ ਨਿਆਰ
ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹੈਨ [illegible] ਧਨ
[illegible] ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ [illegible]
ਦੂਜਾ ਪਰਵਾਰ ਤੀਸਰਾ ਕਰਮ ਜਿਤਨ ਚਿਰ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਹ ਮੇ ਹੈਨ ਤਿਤਨਾ ਚਿ
ਰ ਪਦਾਰਥ ਸੰਗੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਰ ਗਿਆ ਧਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਰ ਹੋ ਗਏ ਸ
ਨਬੰਧੀ ਸਮਸਾਣ ਮੈ ਜਲਾਇ ਆਏ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜਿਨਾ ਵਾਸਤੇ ਛਲ ਦਲ ਕਰ
ਦਾ ਸੀ ਤਨ ਦੇ ਦਾਹ ਤੀਕਰ ਪਰਵਾਰ ਸੰਗੀ ਰਿਹਾ ਤੀਜੇ ਕਰਮ ਇਸ ਦੇ ਅਤੁ
ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਤੀਕਰ ਨਾਲ ਰਹੇ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕਾ ਫਲ ਦੇਕਰ ਹਟਦੇ ਹੈ ਇਸੀ
ਵਾਸਤੇ ਹੇ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰੋ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਖਰਚ
ਕਰੋ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਇਸ ਲੋਕ ਮੈਂ
ਜਸ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਸੁਖ ਭੋਗੋਗੇ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ
ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨੇ ਸਤ ਲਖ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਦਾਨ ਕੀਆ ਇਸ ਤ੍ਰੀਭਤ
ਤਾ ਦੋਨੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਸਤਸੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ
ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੀ ਸੀ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜਪਣੇ ਤੇ ਨਿਹ
ਲ ਹੋਏ ਤਹਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਚਲੋ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਚਲੀਏ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੀ ਖੁਸੀ ਕਰੀ
ਏ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਤੇ ਹੀ ਸੇ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ
ਜਾਇ ਵੜੇ ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਬੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਏ
ਹ ਸੁਣਕਰ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਬੰਦਨਾ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਦੌੜੀ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਬੀ
ਜਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਦੋਨੋ ਹਥਾਂ ਤੇ ਲੈ
ਲਿਆ ਅਰ ਮੰਜਾ ਵਿਛਾਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਕੁਸਲ ਪੁਛੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬੇ
ਬੇ ਜੀ ਨੇ ਇਤਨੇ ਮੈ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਇਤਨੇ ਮੈ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਭਾ
ਈ ਜੀ ਆਏ ਹੈਨ ਉਸੀ ਛਿਨ ਮੈ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਆਏ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਕਰਕੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਹੋਏ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੋ ਬੰਦਨਾ ਕਰਕੇ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਏ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਹਿਤ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪੂਛੀ ਅਰ ਕਹਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਜੀ ਬੜੀ ਮੁਦਤ ਹੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਈ ਹੈ ਆਪਣੇ [illegible] ਕਾਰੀ ਦੀਆ ਸਾਨੂੰ ਬਿਸਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਆਪ
ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ [illegible] ਸਾਡਾ ਮਨ ਬਡਾ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਬੇਦ
ਮਨੇ ਕਹਿਆ ਆਪਣੇ ਬੈਗੀਰ ਰਹੀਏ ਗੋਬਿੰਦ ਬੈਠੇ ਸਿਮਰੀਏ ਸਾਨੂੰ ਬਡਾ
ਅਨੰਦ ਦੇਵੇ ਰਾਹੋ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਭੀ ਬਾਹਰ ਤੇ ਆਏ ਗਏ ਨਿਮ
ਸਕਾਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਕੀਆ ਸਮੀਪ ਬੈਠ ਗਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈਆ ਜੀ ਰ[illegible] ਹੁਣ ਆਪ ਦੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਰਹ
ਸਾਂਦਾ ਅਤੇ ਜਾਦ ਕਰੋਗੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਭੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁਚਾਗਾ ਦੇਰ
ਤੇ ਖਿਨ ਬਹੁਤ ਪਕਾਰ ਕਰਕੇ ਧੀਰਜ ਦੀਆ ਰਾਤੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਮੇਰ ਹੈ
ਸਬ ਪ੍ਰਤਕਾਸ ਆ ਹੂਆ ਬੇਬੇ ਜਾਕੇ ਜੇ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਸਭ ਕੇ ਮਿਲ
ਕਰ ਧੀਰਜ ਦੀਆ ਤੇ ਗਮਨ ਕਰਤੇ ਭਏ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੇ ਆਇ ਕਰ ਮਿਲੇ
ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮੇਂ ਆਏ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਨਬੰ
ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਲਵੰਡੀ ਜਾਕੇ ਮਿਲਿ ਆਵਾਂ ਸੁਨਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਜੀਓ ਅ
ਰ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਨਹੀ ਦੇਂਦੇ ਸਾਡੇ ਹੁਇ
ਆਂ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨ ਕਰ ਤੇਰੇ ਟੱਬਰ ਕੇਲ ਜਮ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ
ਹੀ ਦਿਦੇ ਹਛਾ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਸਨ ਮੇਂ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਮੋਹ ਜਾਗਿਆ ਹੈ ਜਾਹੁ
ਮਿਲ ਆਉ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਨ ਲਾਈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ
ਲੈ ਕੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂ ਖਾਲੀ ਜਾਵਾਂ ਉਨ ਨੂੰ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਵਾ ਮੇਰੇ ਹਥ ਵਰੀ ਤਰਫ
ਦੇਖਣਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰੋੜਾਂ ਦੀ ਮੁਠ ਭਰਕੇ ਕਪੜੇ ਦੇ ਪਲੇ
ਬੰਨ ਲੈ ਮਿਸਾਨ ਕਰੀ ਘਰ ਜਾਕੇ ਖੋਲੀ ਜੋ ਕੁਛ ਚਾਹੇਂਗਾ ਸੋ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਕੀਤਾ ਰੋੜਾਂ ਦੀ ਮੁਠ ਭਰ ਲਈ ਕਪੜੇ ਦੇ ਪੱਲੇ ਬੰਨ
ਕੇ ਤੁਰ ਗਿਆ ਬਡਾ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਗਇਆ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ
ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਪਲਿਓ ਖੋਲ ਕੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰੋੜੇ ਹੋ
ਇ ਗਏ ਬੜੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰੋੜੇ ਲਿਆ
ਇਆ ਹੈ ਲੋਕ ਪੁਛਣ ਆਵਣ ਤੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁਸਲ ਪੁਛ ਬਹੁ
ਮ ਘਰ ਬਾਣੀ ਸਾਬ ਮਰਦਾਨਾ ਸਰਬ ਕੇ ਕਹੇ ਕੁਸਲ ਆਨੰਦ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਕੇ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕੇ ਮਿਲਿਆ ਕੋਈ ਕਾਲ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣੇ ਸਨਬੰਧੀ ਆ
ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ। ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖਨਾਲ ਸੁਤੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤੋ ਸੋ
ਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਰਸੋਈ
ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਖਤ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਿਸੇ [illegible] ਬੈਠੇ ਥੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਜਗਾਇ ਲਿਆਉ [illegible] ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਲਗੀ
ਜਗਾਉਣ ਤਾਂ ਉਸ [illegible] ਲਗੀ
ਵੇਖਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਚਰਨ ਛੁਹਿਆ ਤਾਂ [illegible] ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋ ਗਈ ਅਗ
ਮਨਿ ਗਾਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ਗਈ ਕਿਆ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ
ਖੜੇ ਹੈਨ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖ ਦਾ ਜਹਾਜ ਡੁਬਦਾ [illegible] ਪਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਨੇ ਏਹ ਕਉਤਕ
ਲਉਡੀ ਦੇਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ [illegible] ਜੋ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ
ਨਹੀ ਜਦ ਆਉਨਗੇ ਤਾਂ ਜਗਾਇ [illegible] ਮਾਤਾ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਕਹਿ
ਆ ਅਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਤੇ [illegible] ਤਾਂ ਦਾਸੀ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਸਿਖ ਦਾ ਜਹਾਜ ਕਢਣ ਗਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਮਾਤਾ ਚੁਪ ਕ
ਰਹੀ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਏਹ ਲਉਡੀ
ਸਾਨੂੰ ਮਸਕਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਇਸ ਦੀ ਕਿਆ ਮਜਾ
ਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡਾ ਨੂੰ ਠਠਾ ਆਖੇ [illegible] ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ [illegible] ਜੀ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਏਨੂੰ ਕ
ਹਿਆ ਅਰੀ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਜਗਾਇ ਕਰ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਏਹ ਲਗੀ ਕਹਿਨ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਸਿਖ ਦਾ ਜਹਾਜ ਕਢਣ ਗਏ ਹੈਨ ਜਦ ਆਵਨ
ਗੇ ਤਾਂ ਜਗਾਇ ਲਿਆਂਵਾਂਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕੇ ਐਸੀਆਂ ਕਮ
ਲੀਆਂ ਝੱਲੀਆਂ ਦੀ ਗਲ ਨਹੀ ਮਨੀਦੀ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਜਬਾਨ ਨਾਲ
ਕਹਿਦੇ ਹਾਸਨ ਤਾਂ ਓਹ ਲਉਡੀ ਝੱਲੀ ਹੋਇ ਗਈ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਟਹਿਲ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ
ਉਸ ਲਉਡੀ ਦੀ ਬੁਧ ਨਿਰਮਲ ਰਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਤਾਂ ਚਲੇ ਕਿ ਬਾਊ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਦੀ ਧੀ ਚੋਣੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਜਾਂ ਆਪ ਏਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸਾਜ ਬਣਿਆ ਰਹਿ
ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਾ
ਜ ਸਭ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਾਈ ਨਾ ਕਰ ਕਰਤਾਰ ਭਲੀ ਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤ ਬੁਰਕੇ ਅਤੇ ਮੂਲੇ ਪੀਏ ਤੂੰ ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨ ਕਰ ਅਤੇ ਮੇਤ੍ਰ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਸੰਖ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਸੈਦਪੁਰ ਜਾਵੀਏਂਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਕਰਕੇ ਤੁ
ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਔਰ ਕਟੰਬ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ
ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਮਰਦਾਨਾ ਔਰ ਦੂਜਾ ਸੈਦਾਸ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਸਾਖੀ ਸੈਦਪੁਰ ਪਠਾਣਾਂ ਵੇਰਗਾਣੇ।

॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੈਦਪੁਰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ॥ ਅਤੇ ਅਗੇ ਇਕਨਾ ਪਠਾਂ
ਣਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵੀਵਾਹੁ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਓਹ ਪਠਾਣ ਅਕਠੇ ਹੁਇ ਕਰ ਨਚਦੇ ਖੇਡਦੇ ਆਹੇ
॥ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਸੰਨੇ ਨਾਲ ਭੁਜ ਫਕੀਰ ਰਹਿ ਦੇ ਸਨ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਸੈ ਫਕੀ
ਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਖਨੇ ਆਜਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਬਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਆ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਠਕਰ ਆਪ ਸਵਾਲ ਪਾਇਆ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਫਿਰ ਬਕੇ ਸਵਾਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਮੰਨਿਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ੍ਰੋਪਤ ਹੋਇ ਕੇ ਮੁੜ ਆਏ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਰਬਾ
ਬ ਵਜਾਉ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਕਹਿ
ਰਵਿਚ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਜੈਸੀ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ
ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਮੁਸਲਮਾ
ਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰ
ਹਿਦਵਾਣੀਆ ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ੧ ॥ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਮਾ
ਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਅਕੇਲਾ
ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿਦੁਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ॥ ਸਚੁ ਸਧਿ
ਬ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਿ ਸਚ ਕਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗਾ ਮਉਲਾ॥ ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ
ਤਾਨਵੈ ਅਉਰ ਭੀ ਹੋਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ॥ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ
ਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ॥ ੨॥ ੧ ॥ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੰਪੂਰਣ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਇਕ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੁਣ ਕਰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਬੜਾ ਗਜਬ ਦਾ ਸਬਦ ਕ
ਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਕੇ ਮੈ ਏਨਾਂ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਪੈ ਕਰ ਏਹੁ
ਬਖਸਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗਜਬ ਦਾ ਫੇਰੀ ਐਸਾ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਜੀ ਏ
ਹੁ ਸਬਦ ਨਹੀ ਫਿਰਦਾ ਜੋ ਵਰਗਣੀ ਸੀ ਸੈਦਗਣ ਈ ਪਰ ਤੂੰ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਪਰਤੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਕਰ ਉਥੋਂ ਭਿਨਾ ਕੋਹਾਂ ਉਪਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਵੇਖੇ ਉ
ਰ ਆਪਣੇ ਟਬਰ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਏ ਬੇ ਨਹੀ ਰਹਿਣਾ ਜੋ ਰਹੇਗਾ ਤੈ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਤਾਂ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਣੇ ਬਾਲ ਬਚੇ ਕਉ ਲੈਕਰ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਰਹਿਆ। ਅਤੇ
ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਉਥੋਂ ਉਠ ਕੇ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ। ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਕਰਤਾਰ ਦੇ
ਨਾਲ ਬਾਬਰ ਕਾਬਲ ਥੀ ਚੜਿਆ ਸਾਰਾ ਲਸ਼ਕਰ ਲੈਕੇ ਸਿਦਪੁਰ ਆਇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਰ
ਹੋਰ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਗਾਉਂ ਮਾਰ ਲੁਟੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਕਤਲਾਮ ਹੋਏ।
ਔਰ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਬੰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਨ ਕੂਟੀਆਂ ਸਭ ਧਨ ਛਈਆਂ ਘਰ ਬਾਰ ਢਾਹਿ ਦਿ
ਤੇ ਤਬ ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਅਜੇ ਗਿਆਰ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸਬਦ ਨੇ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਠਾਣ ਉਥੇ ਮਾਰ
ਰਖੇ ਗਏ ਜੋ ਹੋਇਆ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੇ ਫਕੀਰ ਮਨ ਕੇ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਅ
ਤੇ ਜੋ ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਫਕੀਰ ਕੌ
ਨੇ ਹੈਨ ਜੋ ਇਸ਼ਕ ਮਜਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨਿ ਤੇ ਮੇਹਰ ਮੁਹਬਤ ਵਿਚ ਭਿਜੇ ਹੋ
ਨਿ ਜਿਨਾਂ ਪੰਚ ਭੂਤ ਆਤਮਾ ਵਸ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਓਹ ਫਕੀਰ ਆਖੀਦੇ ਹੈ। ਪਰ
ਇਸ ਗਲ ਸਤੀ ਕਉ ਏਹੁ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੇ ਫਕੀਰ ਹਿੰਦੂ ਹੋਵੇ ਤੁਰਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਵੇ ਜੇ
ਫਕਰੇ ਜਿਤਨੀ ਹੋਇਆ ਹੋ ਤਿਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਕਰਮ ਨਾ ਵਿਚਾਰੇ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉ
ਜਾੜ ਵਿਚੋਂ ਉਠ ਕੇ ਸੈਦਪੁਰ ਆਇ ਗਏ ਕਿਆ ਦੇਖਦੇ ਤਾਂ ਕਤਲਾਮ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਥੇ ਕਿਆ ਵਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੋ ਤੁਧ ਵਰਤਾਈ ਆਹੇ ਸੋ ਵਰਤੀ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ। ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ

॥ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਣਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗ ਬੰਦ
ਗਾਡੇਰੜ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਖ ਬੰਕੇ ਐਥੈ
ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਹੁ ਜਗ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੁਸਾਈ॥ ਏਕ ਘੜੀ
ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਂਈ॥ ੧॥ ॥ਕਹਾ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹ
ਲਾ ਕਹਾ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ
ਨ ਪਾਈ॥ ੨॥ ॥ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆਈ॥
ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ
ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ॥ ੩॥ ॥ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ

ਜਾ ਮੀਰ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ॥ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ
ਰੁਲਾਇਆ॥ਕੋਈ ਮੁਗਲ ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ॥ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇ-
ਆ॥ ੪॥ਮੁਗਲ ਪਠਾਣਾ ਭਈ ਲੜਾਈ॥ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ॥ਓ-
ਨੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ਓਨੀ ਹਸਤ ਚਿੜਾਈ॥ ੫ ॥ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਣੀ
ਆ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾਣੀਆ ਪਠਾਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕਨਾ ਪੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰ
ਪਾਟੇ ਇਕਨਾ ਵਾਸ ਮਸਾਣੀ॥ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈ-
ਣ ਵਿਹਾਣੀ॥ ੬ ॥ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖ ਸੁਣਾਈ-
ਐ॥ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਬਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ॥ ੭

॥ਪਰ ਪਠਾਣ ਸਭ ਕਤਲਾਮ ਕੀਤੇ ਦੁਹੀ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਦੀ ਫਿਰੀ॥ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਸਕਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜਿਆ॥ ਤੇ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਦਿਨ ਕਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਤ ਕਉ ਪੈਰੀ ਸੰਗਲ ਪਾਇ ਕੈ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸਭ ਹੁਨਰ ਨਿਮਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ॥ਅਤੇ ਤੀਹ ਸਿਪਾਰੇ ਕੁਰਾਨ ਦੇ ਪੜਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪਿਛੋਂ [illegible] ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਲਸਕਰ ਵਿਚ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਲਿਤੋ ਫਿਰਨ ਤਾਂ ਕੈਦੀ ਦਿਨ ਦਾ ਦਸਦੇ ਖਬਰ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਤਰਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ॥ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

॥ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲ ੧ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸ
ਤਾਨ ਡਰਾਇਆ॥ਆਪੈ ਦੋਸ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮ ਕਰਿ ਮੁਗਲ ਚੜਾਈ
ਆ॥ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕੁਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦ ਨ ਆਇਆ॥ ੧॥ਕਰਤਾ
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ॥ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਰੋਸ ਨ ਹੋਈ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਕਤਾ ਸੀਹ ਮਾਰੈ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ॥ਰਤਨ ਵਿ-
ਗਾੜ ਵਿਗੋਏ ਵੈਦਾਸ ਕਰੈ ਮਨ ਭਾਣੈ॥ਖਸਮੈ ਨਜਰੀ ਕੀੜਿਆ ਜੇ
ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ॥ਮਾਰੈ ਮਰਜੀਵਾ ਲੀਆ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ॥ ੩

॥ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਓਸ ਜੋ ਇਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉ॥ਤਾ ਪਾਤਸਾਹੀ ਆਦਮੀਆ ਆਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਹਾਜਰ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਫਕੀਰ ਏਹੁ ਅਦਮ ਦੇ ਰਸੂਲ ਹੂ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਨਿਹਸ ਦੀ ਸਿਫਤਿ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਹੁ ਤਾਂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਰਖਪਾ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਜੋ ਭੋਗ ਦਾ ਲਾਹਾ ਹਮਾਂ ਦਾ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਕਹਿਆ ਕਿ

ਕੈ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਪਾਸਹੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੀਰ ਜੀ ਮੈ ਭੰਗ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਮਲ ਕ
ਦੇ ਨਹੀ ਉਤਰਦਾ। ਤਾ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਕਹਿਆ ਫਿਰ ਭੰਗ ਕਉਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਮਲ ਕਦੇ ਨ
ਹੀ ਉਤਰਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵ
ਜਾਇਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ। ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲ ੧ ॥

॥ ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਮੈ ਦੇਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ ॥ ਕਰ ਕਾ
ਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥ ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਉ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸ
ਮਾਇ ॥ ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗ
ਮੈ ਹਰਣਾ ॥ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜਣਾ ॥ ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਹੀ ॥ ਸਰਬ
ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰ
ਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ੪

ਜਾਇਹ ਸਬਦ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਸੁਣਿ
ਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁ ਸ਼ੋਹਿਆ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਓਸੁ ਹੇ ਫਕੀਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੀਰ ਜੀ ਇਕ ਦਿ
ਨ ਚਲਾਂਗਾ ਤਾਂ ਫੇ ਰ ਮੀਰ ਬਾਬਰ
ਕਹਿਆ ਫਕੀਰ ਜੀ ਪੰਜ ਦਿਨ ਚਾਂ
ਰਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲ
ਮੀਰ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁ ਸਾਂਡੀ ਰਜਾਇ।
ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੰਦੀਵਾਨਾ ਵ
ਲ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁ ਤ ਗਮ ਕਰਨਿ ਤਾ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ। ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰ
ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆਂ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰ ॥ ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅਨਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਪਵਨ
ਧੂੜਿ ॥ ਮਹਿਲਾ ਅੰਦਰ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਆਦੇਸ ਬ
ਬਾ ਆਦੇਸ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆਂ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥ ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆਂ ਦੰਦ ਖੰ
ਡ ਕੀਨੇ ਰਾਸਿ ॥ ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਨੀਆਂ ਭੁਖ ਜਾਇ ਨ ਸਹੀਆਂ ॥ ਗਲੀ ਜੇਵੜੀਆਂ [illegible] ਇਨਾ
ਲਾਹਿ ਸਿਲਕ ਪਾਈਆਂ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸਰੀਆਂ ॥ ੩ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿ
ਨ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਦੂਤਾਂ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿ
ਆਈਆਂ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹਾਂ
ਸੁਰਤਿ [illegible] ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥ ੫ ॥ ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨਾ
ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥ ਹਿੰਦੁਵਾਣੀਆਂ ਭਿਟਿਆਣੀਆਂ ਬਿਨ ਕਿਵੈ ਕਹਿਨ ॥ ਭਿਟ ਕਰਣੁ
ਰਤਿਆ ਦੂਰ ਵਹਨਿ ਨਾ ਮੈਲੈ ਭੁਰਾਇ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲ
ਮਿਲ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥ ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੈ
ਸੋ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਜਾਂ ਇਹੁ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਆਇ ਗਇਆ। ਅਤੇ ਡਿਗ ਪਇਆ।
ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਇਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਕਿਆ ਹੂਆ। ਇਸ ਦੀ ਖਬਰ
ਲੈਵੋ। ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਦਰਬੰਦ ਫਕੀਰ ਹੈ। ਖੁਦਾਇ ਵਿਚ ਹਾਲਤ ਦੇ ਆਇਆ
ਹੈ। ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਰੋਸਨਾਈ ਦੇ ਅਗੇ ਦੂਆਇ ਕਰੋ ਜੋ ਇਹ ਫਕੀਰ
ਖੜਾ ਹੋਵੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫ
ਕੀਰ ਜੀ ਮੇਰੀ [illegible] ਕਬੂਲ ਕਰੋ ਜੀ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰ
ਮੇਰਾ ਚਾਹਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬੰਦੀਵਾਨ ਛੋਡ ਦੇਹੁ ਤੇ ਆਪ ਕਹੁ ਜੋ ਕਿਆ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀ
ਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕੁਰਸੀ ਬਕੁਰਸੀ ਚਲੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹ ਤੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪੁਸਤ ਦਰ ਪੁਸਤ ਚਿਰ ਚਲੇਗੀ ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਬੰਦੀਵਾ
ਨ ਸਭ ਖਲਾਸ ਕੀਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨਾਇ ਕਰ ਰੁਖਸਤ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਬਹੁਤ ਪਰਸੰਨ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਾਬਰ ਪਾਸੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਸੈਦਪੁਰੋ ਪਰਤ ਕੇ ਫੇਰ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਕੰਢੇ ਮੁੜ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਆਇ ਪਹੁੰ
ਚੂਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਿਆ ਇਕ ਕਾਲ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਟਿਕੇ। ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ ਸਾਖੀ ਇਕ ਬਾਣੀਏ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁ
ਰ ਧਰਮਸਾਲ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਗ੍ਰਿਹਸ
ਤੀ ਆਦੇ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭਜਨ ਅਤੇ
ਜੋ ਆਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਅੰਨ ਅਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਵੀ ਦੇਵਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਕੀਰ

ਤਦੋਂਲਗਾਈਕਿਭਾਈਕਾਲੂਵੇਦੀਦਾਪੁਤ੍ਰਨਾਨਕਜੀਐਸਾਜੋਗਲਾਈਅਤੇਰ
ਦੀਏਕਨਾਰੇਇਕਨਗਰਬੰਧਾਹੈਸੁਨਾਮਕਰਤਾਰਪੁਰਰਖਿਆਅਤੇਜੋਅਰਬੀਜ
ਦਾਹੈਤਿਸਦਾਅਰਥਪੂਰਾਹੋਜਾਂਦਾਹੈ।ਗੁਰੂਜੀਇਕਦਿਨਦੀਬਾਤਹੈਇਕਖਤ੍ਰੀ
ਵੇਦੀਜਾਤਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ[illegible]ਆਇਆਅਤੇਆਇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ[illegible]ਬੇਨ
ਤੀਕੀਤੀ[illegible]ਮੇਰੇਭਾਗਵੇਰੀਹਾਂਤੇਨਿਰਧਨਹਾਂਤੇਇਕੱਲਾ
ਹਾਂਅਤੇਇਕਮੇਰੀਧੀਰਥੇਟੀਹੈਤਿਸਦਾਕਾਜਅਗਾਅਤੇਮੇਰੇਨਾਲਕ੍ਰਿਪਾਮਦਤ
ਕਰੋਜੀਕਿਉਂਕੇਆਪਸਤਿਗੁਰੂਕਲਾਵਿਚਮਹਾਂਪੁਰਖਹੋਅਤੇਜੋਪ੍ਰਸਰਦੀਸਿਹ
ਰਦਾਨੀਆਪਉਪਰਹੈਐਸੀਕਿਸੀਉਪਰਨਹੀਂਜੀਅਸਾਡੀਕੁਲਦਾਦੀਪਕਹੋਤੁਸੀਂ
ਸਭਾਗਾਗੁਰੂਹੋਮੇਰਾਕਾਰਜਸਿਧਕਰਦੇਹੁਤਾਂਏਹਬਾਤਸੁਣਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਮ
ਨਮੇਦਇਆਆਇਗਈ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਬੋਲਿਕਹਿਆਭਾਈਜਿਸਜਿਸਵਸਤਕੌਨੂ
ਲੋੜਹੈਸੋਮੇਨੂੰਲਿਖਸੁਣਾਉਤਾਂਉਸਨੇਜੋਜੋਵਸਤਵਿਆਹਦੇਵਿਚਚਾਹੀਦੀਸੀ
ਸੋਲਿਖਕਰਸੁਣਾਇਦਿਤੀਤਾਂਉਸਵਕਤਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸਇਕਸਿਖਸੀਉਸਦੀ
ਜਾਤਅਰੋੜਸੀਨਾਮਭਗੀਰਥਸੀ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਸਨੂੰਹੁਕਮਕੀਤਾਭਾਈਏਹੁ
ਵਸਤੂਸਭੇਜਾਇਕਰਲਾਹੌਰੋਂਲੈਆਵੀਂਅਤੇਭਗੀਰਥਤੂੰ[illegible]
ਜੀਵਤਰਹੇਂਗਾਤੂੰਤੇਰਾਜਨਮ[illegible]ਹੋਵੇਗਾਤਾਂਭਗੀਰਥਭੇਜਿਆਹੋਇਕਰਉਠ
ਦੌੜਿਆਲਾਹੌਰਵਿਚਗਇਆਤਾਂਇਕਸਾਹੂਕਾਰਬਾਣੀਏਨਜਾਇਆਖਿਆ
ਤਕਹਾਭਾਈਏਹੁਵਸਤੂਮੈਨੂੰਛੇਤੀਦੇਹੁਪਰਮੇਰਾਤਬਾਹਰਜਾਇਗਾਹਕਹੈਤਾਂਉਸਨੇ
ਆਖਿਆਭਾਈਤੂੰਅਜਦੀਰਾਤਰਹੁਤਾਂਤੂੰਸਭਵਸਤੂਅਣਾਇਦੇਵਾਂਗੇਤਾਂਭ
ਗੀਰਥਕਹਿਆਭਾਈਮੈਤਾਂਜਰੂਰਜਾਣਾਹੈ।ਤਾਂਉਸਬਾਣੀਏਕਹਿਆਭਾਈਹੋਰ
ਸਭੁਸਭੇਹੈਨਪਰਇਕਚੂੜਾਨਹੀਂਚਾਹੀਦਾਤਾਂਭਗੀਰਥਕਹਿਆਭਾਈਮੈਂ
ਨਹੀਂਰਹਿਣਾਤੇਜੇਰਹਾਂਤਾਂਮੇਰਾਜਨਮਵਿਗੜਦਾਹੈਤਾਂਬਾਣੀਏਕਹਿਆਭਾਈ
ਕਿਸਕਾਸਾਹਿਬਕਰਦਾਹੈਤਾਂਉਹਕਹਿਦਾਹੈਜੋਮੈਨੂੰਧੱਕੇਗਾਅਤੇਮਹਿਣਾਕਰੇ
ਗਾਅਤੇਮਾਰੇਗਾਅਤੇਤੂੰਕਹਿੰਦਾਹੈਕਿਮੇਰਾਜਨਮਵਿਗੜਦਾਹੈਸੋਕਲੀਕਾਲਮੇਐਸੇ
ਕਉਣਹੈਜਿਸਦੇਕਰੇਪਾਹੋਏਤੇਜਨਮਵਿਗੜਜਾਵੇਗਾ।ਤਾਂਭਗੀਰਥਨੇਕਹਿਆਭਾਈ
ਐਸਾਗੁਰੂਮਹਾਂਪੁਰਖਹੈਤਾਂਬਾਣੀਏਕਹਿਆਭਾਈਅਗਰਤੂੰਤੇਰਾਜਦਉਸਦਾਇਕਚੂ
ੜਾਘੜਿਆਹੋਇਆਪਇਆਹੈਸੋਤੂੰਲੈਕੇਆਪਣੀਗੰਢਬੰਨ੍ਹਲੈਅਤੇਭਗੀਰਥ
ਤੇਰਾਗੁਰੂਪੂਰਨਮਹਾਂਪੁਰਖਹੈਤਾਂਤੇਰਾਦੀਗੁਰੂਅਤੇਮੇਰਾਦੀਬਾਬੂਹੈਜੋਮੇਰਾਮਨਐ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਿਆਵਣੇ ਸਾਥ ਨਾਲ ਵਗਾ ਤੇ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਨਾ ਮਾਨਿਆ ਤਾਂ ਮੈ ਮੁਲ ਕੇ ਸਵਾਮ
[illegible] ਕੇ ਵਹੁ ਬਣੀਆ ਦੇ ਦੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਪੈਰੀ ਪਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਦਰਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਕਿਆ ਸੰਤੁ ਸਬਾਣੀ ਏ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤ
ਤੇ ਬਾਣੀ ਏ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਤੇ ਬਾਣੀਏ ਦੀ ਨਿਸਚੇ ਦੀ ਦਰਸਨ ਕਰਦਿਆ ਪੀ
ਬਣੀਆ ਨਿਹਾਲ [illegible] ਬਾਣੀਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਤਿਨ ਦਿਨ ਰਹਿ
ਆ ਬਹੁਤਿ ਸੇਵਾ ਤਿਨ [illegible] ਕੀਤੀ ਬਹੁਤ ਸਬਦ ਗਾਵਨ ਸਿਖਿਆ ਤੇ ਬਹੁ
ਤ ਪੋਥੀਆ ਲਿਖਵਾਈਆ [illegible] ਲਿਆ ਫੇਰ ਤਿਨ ਕੁਛ ਦਿਨ ਘਰ ਗਿਆ ਕਰ ਕਿਸ
ਬਣੀਏ ਨੇ ਸੁਦਾਗਰੀ ਕੀਤੀ ਤਿਸਾ ਜਿ ਬੇਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਰਹਿਤਾ ਥਾ ਤਿਸ ਦੇਸ ਦਿ
ਰਹਿ ਬਾਣੀਆਂ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਆ ਅਤੇ ਆਪਨੀ ਆਂਖੀ ਜੋ ਸੰਗਤ ਵੇਖਨ ਅ
ਤੇ ਰਾਇ ਜੋ ਤਿਥੇ ਸੁਣਾ ਵੇਖਨ ਪੜਦਿਨ ਕਉ ਬੈ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤੇ ਰਾਤ ਕਉ ਕੀਰਤਨ ਕ
ਰਨਾ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਉਠਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਾ ਜਪੁਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਔਰ
ਬੇਦ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕੋਈ ਪਹਿਰ ਕਾ
ਤਨਾਲ ਲਾਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਅਣ ਸੁਏ
ਨੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪੰਜ ਘ
ਕੀਆਂ ਰਾਤ ਨਾਲ ਨਦੇ ਤਿਸਨੂੰ ਸਦਾ
ਅਣਰੂਪੇ ਦਾ ਪੁੰਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਇ ਘ
ਕੀਰਤ ਗਹਿ ਦੇ ਨਦੇ ਤਿਸਨੂੰ ਸਦਾ
ਅਣ ਦਾਨ ਕਾ ਪੁੰ ਨੋਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ
ਪ੍ਰਤਾਕਾਲ ਨ ਦ੍ਵੇ ਤਿਸਨੂੰ ਸਦਾ ਅਣ
ਮਣੀ ਦਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਦਿਨ
ਛੂਨੇ ਦੇ ਤਿਸਨੂੰ ਸਾਧੂ ਤੇ ਨ ਪਾਪ

ਹੋਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲ
ਉਠੀਏ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਤੇ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਸਬਦ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਦ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕੇ ਫੇਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰੇ ਸਾਤ ਕੋ [illegible] ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਫੇਰ ਆ
ਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫੇਰ ਸਉ ਰਹੇ ਤਿਹ ਸਿਖ [illegible] ਮੁਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਸ
ਮੇ ਤਿਸ ਕੀ ਸਦ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਓਹ ਪਾਪ [illegible] ਤੋ ਰਹਿਤ [illegible]
[illegible] ਦਿਆਂ ਇਤਵਾਰ ਆ ਆਸਿਆ [illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਰਤ ਰਖਨ ਠਾਕਰ ਦੁਵਾਰੇ ਪੂਜਨਾ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਣੀਆ ਕਿਨੇ ਦੀ ਕਾਣੀ ਰੀਤ ਨਾ ਕਰੇ ਅ
ਤਾ ਓਹ ਲੋਕ ਕਹਿਨ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਾ ਬਡਾ ਭ੍ਰਸਟ ਹੈ ਤਾ ਉਨ ਲੋਕਾ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਆਖਿ
ਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਕ ਬਾਣੀਆ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਲਾਤਾ ਹੈ ਪਰ ਕਰਮ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਭ੍ਰਸਟ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਵਰਤ ਨੇਮ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਤਾ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਕਉ ਸਦਿਅ
[illegible] ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਪਕੜ [illegible] ਆਏ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਇ
[illegible] ਕਰੀ ਮੁਖ ਰਾਜੇ ਮਹਾਂ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਬਾਣੀਆ ਸੇਰ ਕੁਛ ਔਰ ਦੀ ਫਲਤੇ
ਟਾਕਰੀ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਣੀਏ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਲਾਤਾ ਹੈ ਤੇ ਵਰਤ ਨੇਮ ਨਹੀ ਕਰ
ਤਾ ਕਿਸ ਬਾਬ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਤੇ ਵਰਤ ਰਖੀ
ਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਨੇਮ ਕਰਦੇ ਹੈ ਸੋ ਗਲ ਮੈ ਪਾਈ ਹੈ ਕਿਆ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਭਾਈ ਓਹ ਬਾਤ ਕਵਨ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਆਇਆ ਹੈ ਤਬ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਮੈ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਗ ਮੁਕਤ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ
ਆਖਿਆ ਤੇਰੀ ਨਿਸਚਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜਿਬ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਪ
ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਓਬੇ ਜਿਸਾ ਪਿਛੇ ਰਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਬਾਣੀਏ ਕਲਜੁ
ਗਾ ਵਿਚ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਜਿਸ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਰਾਜਾ ਐਸਾ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਲੀਏ ਮੁਕਤਿ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਣੀਏ ਉਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣਾਉ ਉਸ ਕੇ ਬ
ਚਨ ਤੇ ਮੁਝੇ ਮੋਹ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਤਬ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸੁ
ਣਾਈ ਤਾ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ ਹੂਆ ਅਤੇ ਸੈ ਕਰਕ
ਅਨੰਦ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਣੀਏ ਜੇਤੇ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸੋਈ ਮੇਰਾ
ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਬਾਣੀਏ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੁ ਤਾ ਮੈ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਦ
ਸਨ ਕਰਾਂ ਆਵਾਂ ਤਾ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਣੀਏ ਆਖਿਆ ਸੁਣ
ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਿਫਕ ਸਰੂਪ ਹੈਨ ਤੂੰ ਚਿਤ ਵਿਚ ਨਿਸਚਾ ਰਖੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਘਟ ਘਟ ਕੇ
ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਤੈਨੂੰ ਐਥੇ ਹੀ ਦਰਸਨ ਦੇਨਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਿਸ ਧਰਤੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਬਾਣੀਏ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਦਾ ਜਨਮ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਰ ਜਿਬ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਆ
ਰੀਐ ਤਬੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਸਨ ਦੇਦੇ ਹਨ ਜਹਾਂ ਜਾਵਕਰੀਏ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਸਰ ਪਰਜੁਰੀ ਹੈ
ਨਾ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਜਾਇ ਕਰ ਦਰਸਨ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਣੀ

[illegible] ਸਿਮਰਨ ਕਰਤੇ ਨੂੰ [illegible]
ਜਨਾਏ ਬੈਠੀ ਦੇਖਨੇਗੇ ਪਰ [illegible] ਬਚਨ ਰਖੂ ਗੁਰ ਆਖਿਨ ਸੀ [illegible]
ਜੇ ਕਹਿਆ ਬਾਣੀ ਐਸੇ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਨ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਬਚਨ
ਮਾਨ ਤੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਾਹੁ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਹੂਆ ਹੈ ਤੂੰ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੀ।
[illegible] ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਜਰੂਰ ਆਵਨਗੇ ਕਿਤੇ ਭੁਲ ਨ ਜਾਈ। ਏਹ ਸਿਖਿਆ ਦੇਕ
ਰ ਬਾਣੀਆਂ ਜਹਾਜ ਭਰ ਕਰ ਓਥੋਂ ਪਸਰ ਮਕਉ ਰਵਾਨਾ ਹੂਆ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ
ਨੂੰ ਬੜੀ ਦਰਸਨ ਦੀ ਚਾਹ ਹੋਈ ਬੈਠਤਾ ਉਠਤਾ ਸੋਤਾ ਚਲਤਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਖਿ
ਆਲ ਵਿਚ ਰਹੇ ਔਰ ਕਿਸੀ ਠਉਰ ਮੇ ਚਿਤ ਨ ਲਾਵੇ। ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ
ਕਨਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਤ ਰਖੇ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਭਲੀਆਂ ਭਲੀਆਂ ਚੇਰੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ
ਅਰ ਉਨ ਕਉ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੇ ਕੋਈ ਫਕੀਰ ਆਵੇ ਉਸ ਕਾ ਧਰਮ ਛੁਟਕਾਵੋ ਪ
ਰ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋਵੇ ਤੁਸ ਤਰਾਂ ਓਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਜੈਸੇ ਕੈਸੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਿਖਿਆ ਕ
ਰੋ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਦੇਓ ਚਾਹੇ ਕਿਸੀ ਮਤ ਮੇ ਹੋਵੇ ਤੁਸੀ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਐਸੀ ਕ
ਰੋ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਧਰਮ ਛੁਟਕ ਜਾਏ। ਪਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਏਹੁ ਆਈ ਕੇ ਜੋ ਪੂਰਾ
ਗੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਏਨਾ ਦੇ ਕਟਾਖਸ ਮੇ ਨਾ ਆਵੇਗਾ। ਅਰ ਜੋ ਕਲਜੁਗੀ ਸਾਧੂ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਸੋ ਉਸ ਦਾ ਧਰਮ ਨ ਰਹੇਗਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਏਨਾਂ ਗ
ਲਾਂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗਲੋਂ ਨਹੀ ਪਾਈਦਾ ਜਦ ਰਾਜਾ ਐਸ ਦ
ਰਸ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਦ
ਰਸਨ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਮਰਦਾਨਾ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਨੂੰ ਦਰ
ਸਨ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਵਨਾਭ
ਦੇ ਦੇਸ ਗਏ ਅਗੇ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਦਾ ਇਕ ਬਾਗ ਹੈਸੀ ਪਰ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦਰਵਾਜਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਓਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਜਾ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਚਰਨ ਪਾਇਆ
ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਗ ਦੀਆਂ ਕਲੀਆਂ [illegible] ਪਈਆਂ ਜੋ ਓਸ ਬਾਗ ਦੀਆਂ ਕ
ਲੀਆਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਨ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਤੇ ਕਹੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਬਾਗ ਤਾਂ ਮੁਦਤ ਦਾ ਸੁਕਾ ਹੋ
ਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹਰਿਆ ਹੋ ਗਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਰਤ ਉਸ ਬਾਗ
ਦੇ ਬਾਗਵਾਨ ਨੇ ਜਾ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਬਾਗ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਓਹ ਬਾਗ
ਵਾਨ ਉਸ ਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸਭ ਬਾਗ ਦੀਆਂ ਕਲੀਆਂ

ਨਿਕਲ ਪਈਆਂ ਹੈਨਾ ਰਿਹ ਬਾਗ ਵਿਚ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਦੇਖਦਾ ਦੇਖਦਾ
ਅਗੇਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਫਕੀਰ ਮਸਤ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਗਵਾਨ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੁਈ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਜ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਦਾ ਦਰਸਨ
ਹੋਇਆ ਹੈ ... ਪਿਛਲੀ ਪਹਰੀ ਉਠਿ ਦਉੜਿਆ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਦੇ ਪਾ
... ਜੋ ਬਾਗ ਸੁਕ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਫ
ਕੀਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਬਾਗ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਮੈਨੋ
ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਖਸਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਾਗਵਾਨ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸੇ ਵਖਤ ਚੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਜਾਓ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ

ਦੇਖੋ ਕੇ ਕੈਸਾ ਕਹੈ ਤਾਓ ਚੇਰੀਆਂ
ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਕਰ ਉਸ ਬਾਗ ਦੇ
ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਸੋਲਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ
ਸੀਗਾਰ ਕਰ ਕੇ ਕਈ ਤਗਾ ਦੇਖ
ਹੋਏ ਦੇ ਓਹ ਬਾਲ ਭਰਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆ ਣ ਰਖੇ ਅਤੇ ਹਥ
ਜੋੜਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੋੜਕੇ ਲਗੀਆਂ
ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅ ਤੇ ਹਾਵ ਭਾਵ ਦਿਖ
ੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦਿਖ ਵਨ ਅਤੇ ਸੇਵਕ
ਰਨ ਪਰ ਕਈ ਤਾਂ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ
ਆਂ ਹੈਨ ਤੇ ਕਈ ਸੋ ਲਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀਆਂ
ਹੈਨ ਤੇ ਕਈ ਵਿਚ ਅਠਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਹੈਨ ਪਰ ਐਸੀਆਂ ਕਾਮ ਕੰਦਲਾਂ ਹੈਨ
ਕਿ ਜਿਨਾ ਦੇ ਦੇਖੇ ਸੁਰ ਨਰ ਮੋਹੇ ਜਾਨ ਹਥ ਲਗੀਆਂ ਕਹਿਨ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਕੁਛ ਪ
ਦਾਰਥ ਛਕੋ ਪੀਵਹੁ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਦੁਖ ਲਾਹਵੋ ਜੀ॥ ਤਬ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀਏ ਇਕ ਸਬ
ਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ਉਆ ਨਾਮੁ ਨ ਪੀਓ ਭੀਤਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰ ਗਿਓ
ਦੇਖ ਭੀਤਾ ਮਨੁ ਆਵੈ ਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ਜਬ ਆਸ ਉਤੁ ਦੂਟੀ ਹੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ਕੰਮ ਸ੍ਰੋਧ
ਬਿਖ ਬਨ ਰਭਾਰਾ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਕਰਗਾ ਪਾਰ ਬਾਬੂ ਕਾਲੂ ਮਨ ਘੇਰਾ
ਰਖ ਸਿਬਾਨੀ ਸਬਦ ਬਦਾ ਹੋਗੁ॥ ਸਾਤਿ ਸੂਲਿ ਤੇ ਪਰਚ ਕਵੈਗਾ ਸਰਬ ਸੋਤਿਨ ਛੀਕ
ਦੇਗਾ ਸਰਬ ਉਪਾਉ ਗੁਰੂ ਸਿਰ ਮੇਰਾ ਭਾਗ ਤਿਕ ਰੋਲਾ ਰੋ ਪਰਾ ਤੋਰ॥ ਨਾਮ ਰਹਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਿਦਾ ਸੁਧੁ ਰਿਦੈ ਸਿਞਾਤਾ [illegible] ਗਾਇਤ ਲੇ ਸੇ ਚੋਰੁ ॥ ਤੇ [illegible] ਭਤਿ ਵੇਈ ਸਿਖ ਮੰਜੋ
ਇਆ ਸਾਦ ਨਾਮ ਰਤੇ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸੇਵਕ ਦੂ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇ ॥ ਭਉ ਮ
ਨੇ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ੪ ॥ਕਾਮਣ ਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰ ਭੋਗੁ ॥ ਪਾਨ ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ
ਰੋਗੁ ॥ ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋਗੁ ॥ ਨਾਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਕੀਨੇ ਸੋ ਹੋਗੁ ॥ ੫ ॥ਕਪੜੁ ਪ
ਹਿਰਸਿ [illegible] ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਾਂਧੋ ਬਾਰੁ
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੂਨਾ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਰਾਉ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰ ॥ ਨਾਮ ਭਣਹੁ ਸਚ ਜੋਤਿਅ
ਧਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤ੍ਰਿਆਸ ਨਿਵਾਰੁ ॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋ
ਹਿ ਲੀਆ ਮਨ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਪਛਾਨੋ ਤੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਦੁਆਰ
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸੰਤੋਖੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੁ ॥ ੮ ॥ ਇਹੁ ਅਸਟਪਦੀ ਚੇਰੀਆ
ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੋਈ ॥ ਜਾਂ ਉਨਾ ਚੇਰੀਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣੀ ਤੇ ਨਾਲੇ ਦਰਸ
ਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦੀ ਅੰਤਰ ਕੀ ਅਗਨ ਨਿਵਰਤ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਉਨ ਚੇਰੀਆ ਕਉ
ਸਾਂਤਿ ਆਇ ਗਈ ॥ ਬੜਭਾਗੀਆ ਨ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਈਆਂ ॥ ਔਰ ਕਛੁ ਧਿਆਨ
ਗਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਮਿਲ ਕਰ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਦੇ ਪਾਸ ਆਈਆਂ ਤੌ ਅਰਜ ਕੀ
ਰਾਜਾ ਉਨ ਕਉ ਬੁਲਾਵਤਾ ਥਾ ਤਉ ਹੀ ਲਗਾ ਬੁਲਾਵਨੇ ਤਬ ਉਨ ਚੇਰੀਆਂ ਕ
ਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਆਪ ਹਮਾਰੇ ਪਿਤਾ ਹੋ ਅਰ ਹਮਾਰੇ ਕਉ ਦਾਸੀ ਕੀ ਬਾਤ ਮਤ
ਕਰਹੁ ਤਬ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਆਖਓਸ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰ ਕੀਏ ਹਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕਉ ਇਕ ਘੜੀ ਨਹੀ ਸੀ ਬਿਸਾਰਤੀਆ ਅਬ ਇਨ ਕਉ ਕ
ਆ ਹੂਆ ਤਬ ਚੇਰੀਆ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸਾ ਨੋ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸ
ਨ ਹੂਆ ਹੈ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਟ ਗਈ ਹੈ ਮਨ ਕਰਕੇ ਬਚ ਰਹੀਆਂ ਹਾਂ ਹਮ
ਕੋ ਸੰਤੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੂਆ ਹੈ ॥ ਜਦ ਚੇਰੀਆ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾ
ਭ ਉਠ ਦਉੜਿਆ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾ ਅਗੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਫਕੀਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਪਰ ਫੇਰ ਪਿ
ਠੇ ਕਰ ਖੜਾ ਹੋਇ ਕਰ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਸੇ ਦੇ
ਅਜਮਾਉਨ ਦੀ ਖਾਤਰ ਦੋਇ ਦਿਨ ਖੜੇ ਹੀ ਰਹੇ ਪਰ ਰਾਜਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸ
ਤ੍ਰਿਖਾਤੁਰ ਹੂਆ ਸੋ ਹਲਿਆ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਡਿਠਾ ਜੇ ਰਾਜਾ ਭਰਮਤਾ ਨਹੀ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਪਿਛੋਂ ਰਾਜਾ ਭੀ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਰਾਜਾ ਜੀ ਭਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਾਂ ਸਭੇ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰ
ਕੇ ਭਲੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਨੰਦ ਕੁਸਲ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਉਸ ਬਾ

ਕੀਏਪਾਸੋਲਿਖਿਆਲਿਆਸੀਕੇਬਾਬਾਜੀਖੱਤ੍ਰੀਹੈਬੇਦੀਕਰਤਾਰਪੁਰ ... ਕਾ
ਨਮਭੂਮੰਡਲਦੇਖੀਭਵਦੀਦੀਪਰਰਾਜੇਦਿਲਵਿਚਆਣੀਕੇਬੈਠੀਪਤਾਤਾਂਲਗੀ
ਏਤਬਜਾਣੀਜੋਓਹੁਗੁਰੂਹੈਤਬਰਾਜੇਕਹਾਗੁਸਾਂਈਜੀਆਪਕਾਨਾਮਕਿਆ
ਹੈਅਤੇਜਾਤਿਕਿਆਹੈਜੀ॥ ਤਬਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਸਬਦਉਚਾਰਿਆ॥
॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਕੁਲਾਂਏਤੇਤਾਕਉਣਨਾਮਹੈਕੈਸੇਜਾ
ਤੀ॥ਜੇਤੁਮਹਲਿਰਮਹਲਿਸਚੁਮਨਹੁਪੂਛਹੁਬਾਤਨਿਰੰਤੀ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਬਰਾਜੇਕਹਾਜੀਤੁਮਜੋਗੀਹੋ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ॥
ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮਨਿਰਮਾਇਲਜਾਕੈਨਾਮਨਰਾਤੀ॥ਪ੍ਰਿਤਨਾਬਸ
ਰਾਸਤਸੰਗੇਜਨੀਮਰਨਿਗਤਿਬੀਤੀ॥ ੨ ॥ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀ
ਤੁਮਬ੍ਰਾਹਮਣਹੋ॥ ॥ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਇਸਨਾਨੀਹ
ਰਿਗੁਣਪੂਜੇਪਾਤੀ॥ਏਕੋਨਾਮਏਕੋਨਾਰਾਇਣਤ੍ਰਿਭਵਣਏਕਾਜੋਤੀ॥
੩ ॥ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਗੁਸਾਂਈਜੀਤੂੰਖਤ੍ਰੀਹੈਂ॥ ॥ਭਾਈਖ਼ਬ੍ਰਕ
ਹਿਆਜਿਹਬਾਂਹਿਤੀਏਹੁਪਰਛਾਂਵਾਂਤੋਲੋਨਾਮੁਅਜਾਰੀ॥ਏਕੋਹਬਸ
ਹਸਭੁਨਾਸਿਰਵਣਜਾਰੇਬਹੁਭਾਤੀ॥ ੪ ॥ ॥ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ

ਜੀਹਮਕੌਸਿਖ ... ਦਸੀਏਜੀਮਹਾ
ਪੁਰਖਾਕੀਸੇਵਾ ... ਹਮਕਉਸਮਝ
ਨਹੀਪਉਂਦੀਹੈ ... ਮਹਾਰਾਜਜੀਮ
ਹਾਪੁਰਖਾਂਦੀਸੇ ... ਵੀਮਹਾਪੁਰਖ
ਹੀਜਾਨਤੇਹੈਪਰ ... ਆਪਦਾਪ੍ਰਿ
ਕਿਸਪਰਤੀਹੈ ... ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ॥
॥ਉਪਰਗਗਨਿ ... ਗਗਨਿਪਰਗੋ
ਰਖਤਾਕਾਅਗਮੁ ... ਭੂਪਨਿਵਾਸੀ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾ ... ਹਰਘਰਏਕੋਨਾ
ਨਕਭਇਆਉਦਾਸੀ॥ ੫ ॥ਜਬਸੁਨਿਨਕਹਿਆਉਦਾਸੀਤਬਰਾ
ਜੇਦੇਚਿਤਵਿਚਖ਼ਤਰਆਇਗਈਹੈਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਜੋਮੇਰੇਪੰਨਭਾਗਜੇ
ਜੋਮੁਝਕਉਪੂਰਨਗੁਰੂਮਿਲਿਆਹੈ॥ਤਬਰਾਜਾਪਰਧਖਣਾਦੇਕਰਸੀਤਾ
ਜੀਦੀਚਰਨੀਲਾਗਾ॥ਤਾਰਾਜੇਬੇਨਤੀਕੀਸੀਰਾਵੂਜੀਤੂਜਾਣਦੀਜਾਣਦੇਹੋਤੂੰਕਰਤ

ਮੁਲਕੀ ਹੋ ਤੇ ਬੁਰੀ [illegible] ਜੀ ਤੇਰੇ ਪੰਡਿਆ [illegible]
ਮਦੀ ਸ੍ਰਿਪ ਹੋ ਆਪ ਚਲੀ ਏ ਜੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਧਰਮਸਾਲ
ਬਣਵਾਉ ਤਾਂ ਅਸੀ ਆਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਨੇ ਜਾਇ ਕਿ ਉਸੇ ਵਖਤ ਕਾਰੀਗਰ ਸਦਿ
ਕੇ ਜੋ ਬਰਸਾ ਵਿਚ ਕੀ ਮਾ ਹੋਵਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੋ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਾਮ
ਗਾਰ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਥੋੜੇ ਦਿਨੋ ਮੇ ਧਰਮਸਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈ। ਜਬ ਓਹ ਧਰਮ
ਸਾਲਾ ਬਣੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਬਾਗ
ਵਿਚ ਗਇਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਿਵ
ਨਾਭ ਬਹੁਤ ਖੜੋਤਾ ਫਿਕਰ ਪਇਆ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕੁਛ ਹੋਸ਼ ਨ ਰਹੀ ਤਾਂ ਲੋਕ ਦੇਖਣ ਲਗੇ
ਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ [illegible] ਜਾਇ ਕਰ
ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਿਓ ਐਸੇ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਇ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਧਰਮਸਾ
ਲ ਵਿਚ ਹੈਗੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜੀ ਫਿਰ ਕਰ
ਦੌੜਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਆਦਰ [illegible]
ਜੀ ਕੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜਾ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਏ। [illegible] ਜਾਂ ਰਾਜਾ
ਕਉ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਦਿਆਲ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸ ਹੋਇ ਕਰ। ਸੰਮਤ ੧੫੭੪
ਫਿਰ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਕੋ ਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਜੀ ਬਖਸੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਉ ਬਹੁਤ ਖੁ
ਸੀ ਕੀਤਾ ਉਸ ਵਖਤ ਸਾਤੇ ਰਾਜੇ ਸੰਗਲਾਦੀਪ ਵਿਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੇ ਇਕ ਰਾਜਾ ਹੋਇਆ ਹੋਰ ਸੈ ਗਏ ਸੰਗਲਾਦੀਪ ਮ
ਹਿਸ੍ਵਰ ਸਬਨਾ ਗਾਵਾ ਮੇ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਜੀ ਕੀ ਆਨ ਮਨਾਈ। ਉਸ ਸਮੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਆਰਬਲਾ ਵਰਿਆ ਉਣੰਜਾ ਕੀ ਹੈ ਸੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਉਣੇ ਆਇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਸ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਸੰਗਲਾ
ਦੀਪ ਰਾਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਓਥੋ ਸਿਖ ਬਹੁਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਬੀਜਾ
[illegible] ਨਾਗਾਪਟਣ ਵਿਚ ਸੰਗਤਿ ਬਹੁਤ ਬਣਾਈ [illegible]
[illegible] ਕੀਤੇ ਨਾਗਾਪਟਣ [illegible] ਲਗ
ਲਗਾਇਆ। [illegible]
ਨੇ ਤੇ ਲਿਆ ਕਿ ਪਾਤਸਾਹ ਮਹਰੋਕਾ ਹੋ ਉਸ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਹਾਲ
ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਸਮਰਥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਪ [illegible]
ਕਰਦੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible]

ਇਆ ਭਉਰੇ ਹੋਏ ਸਬਦ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਿ ਆਇਆ ਹੀ ਮੁਲੇ ਜਾਂ ਕਿਤਨੇ ਕੁ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ
ਰਹੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਪਟਣ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦਾ
ਹੈ ਇਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੀ ਜਗਾਹ ਉਪਰ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਨੇ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰ ਆਵੀ
ਏ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਥੋੜੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਟਣ ਕੀ ਪਰਤੀ ਚਲੇ॥

॥ਸਾਖੀ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਗੋਸਟੀ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਪਟਣ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੇਗਾਬ੍ਰਹੁ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਾ ਸਵੇਰ ਸੁਬਾਹ ਕੇ ਵਖਤ ਪੀਰ ਕੇ ਮਦਦ ਬਖਾਨੇ ਕੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਕਾਮਾਲ ਚੁਣਨੇ ਆਇਆ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ੧॥ ॥ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ॥ ॥ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਕਾਮਲ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਲਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਛੋੜ ਕਰ ਆਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਂਈ ਜੀ ਇਸ ਰਬਾਬੀ ਕਉ ਹੁਕਮ ਦੇਹੁ ਜੀ ਕਿ ਇਸ ਬੈਤ ਨੂੰ ਫੇਰ ਆਖੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਬਾਣੀ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਤੂੰ ਫੇਰ ਆਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਫੇਰ ਸਲੋਕ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਾਮਲ ਨੇ ਸਿਖ ਲੀਆ ਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਲਕੜੀਆਂ ਸੋ ਚੁਗ ਆਸਨ ਸੋ ਲੈਕਰ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਪਾਸ ਆਇ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹੇ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤ ਜੀ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਾਮਲਾ ਕਿਥੇ ਮਿਲਿਆ ਹਈ ਤਾਂ ਕਾਮਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਲਕੜੀਆਂ ਲੈਣ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਉਥੇ ਓਹ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਬਾਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਤ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮ ਉਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹੈ ਸੁ॥ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਾਮਲਾ ਕੋਈ ਤੂੰ ਭੀ ਬੈਤ ਸਿਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਮਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤ ਜੀ ਇਕ ਬੈਤ ਮੈਨੂੰ ਹਾਸਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਾਮਲਾ ਆਖ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਕਾਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਮਲ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਓਹ ਆਖਦਾ ਹੈ॥ ॥ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ॥ ॥ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਮਲਾ ਖੁਦਾਇ ਸਦਾ ਕਿਆ ਨਵੀ ਸਿਖ ਲਈ ਤਾਂ ਕਾਮਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਸਭ ਖਬਰ ਹੈ ਸਨ ਹੋ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬਚਾ ਜਿਸਦਾ ਏਹੁ ਬੈਤ ਆਖਿਆ ਹੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ॥ ਫਕੀਰਾਂ ਹੂ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ... ਤਿਸਦੇ ਪਾਸ ਮੈਨੂੰ ਲੈ
ਚਲ ਉਸ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਆਂਗਲਾ ਕਰਾਂਗੇ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਪਾਲਕੀ ਦੇ
ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਕਰ ਅਸਵਾਰ ਹੂਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਕਮਾਲ ਨੂੰ ਲੈਕਰ ਚਲਤੇ ਚਲਤੇ ਉਥੇ
ਆਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਆਪ ਪੈਦਲ ਹੂਆ ਤੇ ਮੂਹੋਂ ਆਖਿ
ਓਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ... ਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਲੇਖਮ ਸ
ਲਾਮ॥ ਪੀਰ ਜੀ ਆਈਏ ਅਜ ਖੁਦਾਇ ਅਸਾਂ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਜੋ ਤੁਸਾਡਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤ ਪੋਸੀ ਕਰੀ ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ॥

॥ ਗੋਸਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਬੈਂਤ ਤੁਸਾਡਾ ਸੁਣਕਰ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਏਹੁ ਆਈ ਕੇ ਜਿਸਦਾ ਬੈਂਤ ਹੈ ਉਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ
ਅਜੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਨ ਖੁਸ ਹੋਏ ਹੈਂ॥
ਜੋ ਤੁਸਾਡਾ ਦੀਦ ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਇਸ ਬੈਂਤ ਦਾ
ਬਿਆਨ ਕਰੀਏ ਜੀ॥ ਜੋ ਆਪਨੇ
ਆਖਿਆ ਹੈ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਏ ਨਾ
ਨਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂੰ ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਦੂ
ਇਹਦੀ ਕੇਹੜੀ ਸੋ ਦੀ ਕੇਹੜਾ ਮਦੀ॥
ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਏਕੋ ਏਕ ਹੈ॥
ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਆਖ ਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦਿਲ

ਸਹੀ ਹੈ॥ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਖੁਦਾਇ ਸਹੀ ਹੈ॥ ਸੋ
ਆਖੋ ਕਿਸ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਔਰ ਕਿਸ ਵਿਚ ਅਣਸਹੀ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਇਕੋ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਇਕੋ ਹੈ ਇਕੋ ਸੇਵਹੁ ਦੂਜੇ ਰਦ॥ ॥
ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਸਿਮਰੀਐ ਜੰਮੇ ਤੇ ਮਰਿ ਜਾਇ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਲ ਥਲ ਰ
ਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ॥ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਪੁ
ਛਾ ਕੀਤੀ॥ ਪਾੜ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਮਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ॥ ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ
ਸੋਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ॥ ੨ ॥ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਕਾਹਿ ਪਟੋਲਾ ਪਾੜਤੀ ਕੰਮਲ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਧਾਨਿ ਕੇਤੁ ॥ ॥ ਅਮਰੀ ਬੇਠੀਆਂ ਸਹੁ ਮੁਖਿ ਵੇਖੀ ਜੇ ਨੀਜਤ ਰਾਸ ਕਰੇਉ ॥ ੩ ॥
ਘਣੀ ਮੈਂ ਪਰਦੇਸ ਪਿਰ ਨੂਰੇ ਸੰਤੁ ॥ ਮਿਲਬਿਆ ਦਿਲਨ ਲਗਈ ਜੇ ਨੀਆਤਿ
ਰਾਸ ਕਰੇਉ ॥ ੪ ॥ ਜਾਂ ਏਹੁ ਜਬਾਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨੇ ਪੁ
ਛਾ ਕੀਤੀ ॥ ਨ[illegible]ਆ ਵਡੀ ਬੀਬੀ ਹੁਈ ਆਸਾ ॥ ਧਨ[illegible]ਮੈਂ ਤੋਂ ਸ
ਨੀ ਮਿਲੀਆਸਾ ॥ ੫ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ॥ ਮਹਲੁ ਕੁਚਜੀ ਮੜਵੜੀ ਕ
ਲੀ ਮਨੋਕਸੁਧ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾਂ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾਹਿ ਤਾਂ ਅਗਣ ਮੁੰਧਿ ॥ ੬ ॥ ਅਤੇ
ਅਉਰਤ ਘਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮਰਦ ਬਿਦੇਸ ਗਇਆ ਹੋਇ ਅਤੇ ਜੋ ਅਉਰਤ ਮਰਦ ਦੇਹ
ਕਿ ਅੰਦਰ ਬੈਠੀ ਰਹੈ ਤਾਂ ਅਉਰਤ ਖਸਮ ਦੀ ਤੇ ਖਸਮ ਅਉਰਤ ਦਾ ॥ ਅਤੇ ਪੀਰ
ਜੀ ਜੇਕਰ ਅਉਰਤ ਹੋਵੈ ਅਉਗਣਹਾਰੀ ॥ ਅਤੇ ਖਸਮ ਨਾਲ ਸਿਦਕੁ ਨਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਅਉਰਤ ਐਰਾਦੀ ਹੋਈ ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਅਉਰਤ ਸਬਰ ਕਰਕੇ ਬਾਹਿਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਦਕੁ ਮੁ
ਰਾਦ ਪਾਵੇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੇਖ ਜੀ ਅਉਰਤ ਸੁਚੱਜੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਖਸਮ ਪਾਸੋਂ ਡ
ਰਦੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮਹਲਾਂ ਤੇ ਭਲੀ ਵਾਸਨਾ ਆਵੈ ਤਾਂ ਉਸ ਪਰ ਖਸਮ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਤੈ ਅਤੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਭੀ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਮਹਲ ਕੁਚੱਜੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਖਸਮ ਉਸ ਤੇ ਮਿਹਰ
ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਸਾਹਿਬਾਨੀਆ ਵੈ ਤਾਂ ਖਸਮ ਨਜੀਕ ਦੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ॥ ਅਤੇ ਸੁਣ
ਪੀਰ ਜੀ ਕੁਚੱਜੀ ਇਹੁ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਖਸਮ ਦੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇ ਸਾਹਿਬਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕ
ਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਬਦ ਆਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਾਣੇ ਇਨ੍ਹੀ
ਗਲੀ ਇਸ ਤੇ ਸਾਹਿਬਾਨ ਆਵਦੀ ਹੈ ਹੇ ਸੇਖ ਜੀ ਜੋ ਇਤਨੀਆ ਗਲਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਵ
ਨਿ ਤਾਂ ਖਸਮ ਕਿਉ ਕਰ ਮਿਲੈ ॥ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾਂ ਸਦਾ ਖਸਮ ਮਿਲਦਾ
ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਹਿਆ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ
ਮੰਤੁ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ॥
॥ ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਖਵਣੁ ਗੁਣੁ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ਤਾਂ
ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤੁ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਕੇਤਵੀ ਕੰਤੁ ਤਿਸੀ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਸਭੇ ਸਈਆਂ ਛਡਕੇ ਕੰਤੁ
ਤਿਸੀ ਮਹਿ ਹੋਸੀ ॥ ੩ ॥ ਇਤਿ ਸਲੋਕ ਮਾਰਗ ਬਸੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੇਖ ਜੀ ਨਿਵਣੁ
ਸਭ ਜੋ ਕੋਈ ਸਲਾਹੈ ਸੋ ਇਹ ਅਖਰ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕਹੇ ਅਗੋਂ ਉਤ੍ਰ ਨ
ਦੇਵਣਾ ਇਹੁ ਖਿਵਣਾ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਸੇਖ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਅ
ਛਾ ਜਾਣੇ ਤੇ ਜਬਾਨ ਬੀਚ ਵਬੋਲ ਤਦਵੀ ਕਾਹੀ ਬੋਲੇ ਏਹੁ ਮਣੀਆ ਹੈ ॥ ਜਦ ਅਵਹੀ ਸੇ
ਵ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਖਸਮ ਕਉ ਭਾਵੈ ॥ ਤੇ ਸਭੇ ਸਹੀਆਂ ਛਡ ਕੇ ਕੰਤੁ ਤਿਸੀ ਕਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ॥ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਨ ਜਹੋਲੀਆ ਥਾ ਕਹਿਆ ਮੈਨ [illegible] ਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਦੋ
ਰਲ ਚਾਰ ਲਾ ਪਾਇਆ ਵੇਖਾਂ ਸੇਵਾ ਪਿਛੇ ਨਜਰ ਕੇ ਨਜਾਰੀ ਪਿਛੇ ਸੇਵਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ
ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੇਖ ਜੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਕੰਤ ਕੀਤਾ ਕੰਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹੋ ਹੋਇ॥ ਗਾਬਰੀ
ਕੰਤ ਨ ਪਾਈ ਐਸਾ ਵੇਖਰੀ ਸੁਆਲਿਓ ਹੋਇ॥ ੧ ॥ਹੇ ਸੇਖ ਜੀ ਮੂਲ ਇਹ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤੇ ਨਿਰ [illegible] ਕਰੇ ਤਦ ਇਸ ਦੇ ਉਪਰ ਓਹ ਸਚਾ [illegible]
ਹੈ ਤੇ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜਰ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤੇ ਗਰਬ ਕਰੇ ਓਹ ਭਾਂਵੇ ਕੇਹੀ ਸੇਵਾ
ਹੋਵੇ ਉਸ ਉਪਰ ਕੰਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀ ਹੋਂਦਾ ਅਤੇ ਓਹੁ ਛੁਟਦਾ ਕਹਾਂਉਦੀ ਹੈ॥ ਸੇਖ ਜੀ ਮੂਲ ਏ
ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਹੈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੇ ਖਸਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ॥ ॥ਜਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਸਮਝਾਇ
ਆ ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਢਹਿ ਪਇਆ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਵਾਹੁ
ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਰਾਹੁ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਈ॥ ਅਸੀ ਅਜ ਜੀਵੇ ਹਾਂ॥

ਅਸਾਂ ਨੋ ਅਜ ਖੁਦਾ ਇਦਾ ਅਉਲੀਆ
ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਜ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਮਿਲਣ
ਵਿਚ ਸਕ ਨਾਹੀ ਆ ਪਰ ਜੀ ਇਕ
ਗੁਸਤਾਕੀ ਮਾਫ ਕ ਰਨੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪੁਛੀਏ ਜੀ॥ ਤਾਂ
ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੇਖ ਜੀ ਗਲ ਸੋਸ
ਕਰਬੀਆਂ ਹੈਨਿ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਮ
ਦੀਆਂ ਹੈਨ॥ ॥ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸ
ਲੋਕ ਦਿਤਾ॥ ਭੁਖੇ ਕਾਮੇ ਦੋਸਤੀ ਭੁਖੇ
ਖੁਦੇ ਰੀ ਚਾਲ ਬੇਮਾਲੇ ਪ੍ਰਲੀ ਮਲਉ ਮਿਸ ਵਡ ਪਲੀਆ ਭਉ ਕੇ ਕੋ ਪਖੁ ਆਰੋਹੀ
ਫਕੜਾ ਪੈਟੈ ਪੀਧਾ॥ ਰੁਪੇ ਰੰਗੀ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣ ਨਾਵੈ ਮੁਖ ਕਾਲਾ॥ ॥ਸੇਖ ਜੀ ਜਿਉ ਭੁ
ਖੇ ਚੀਤੇ ਕਾਮ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਲਬ ਦੀ ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸੋਹਬਤ ਹੈ॥ ਤੇ ਸੇਖੁ
ਦਾਇ ਵਾਲਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਹੈ॥ ਜਿਉ ਭੁਖੇ ਨੂੰ
ਭੋਜਨ ਸੁਖਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਾਨਾ ਜਾ ਸੁਖਾਇਦੀ ਹੈ ਤਿਉ ਖੁਦਾਇ ਦਿ
ਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸਦਾ ਹਿ
ਰਦੇ ਵਿਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹੈਨ॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੋਲਣਾ ਓਨਾਂ ਨੂੰ
ਪਕਰਨੀ ਬੰਗੀ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨੂੰ ਇਕ ਕਾਤੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੇ

ਜੀਜਿਸਦਾਕੁਠਾਆਦਮੀਹਿਲਾਲਖਾਵੇਅਤੇ...ਸੌਕਤੀਆਂਹੈਨਸੋਜਾਨਵਰਹਲ
ਲਕਰਨਵਾਲੀਆਂਹੈਨਅਤੇਆਦਮੀਇਸਨਾਲਹਰਾਮਹੋਂਦਾਹੈਅਤੇਮੈਨੂੰਐਸੀ
ਕਾਤੀਦੇਹੁਜਿਸਦਾਕੁਠਾਆਦਮੀਹਿਲਾਲਹੋਜਾਵੇ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਆਖਿਆਸੇਖਪੀ
ਰਜੀ॥ ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ ।ਸਚਿਕੀ [illegible]
ਗ।ਘਾੜਤਿਤਿਸਕੀਅਪਰਅਪਾਰ।ਸਬਦੇਸਾਣਰਖਾਈਲਾਇ।ਗੁਣ
ਕੀਥੇਕੈਵਿਚਿਸਮਾਇ।ਤਿਸਦਾਕੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖੁ।ਲੋਹੂਲਬੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ।ਹੋਇਹ
ਲਾਲੁਲਗੈਹਕਿਜਾਇ।ਨਾਨਕਦਰਿਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ॥ ੧ ।ਸੇਖਜੀਲੋਹੂਦੀ
ਜਾਹਰਾਣਇਸਾਵਿਚਲਬੁਹੈਤਿਚਰਏਹੁਮਕਰੂਹੈਖਾਮਹੈਨਪਾਕਹੈ।ਜਾਇਸਾਵਿ
ਚੋਲਬੁਜਾਇਤਾਂਹਲਾਲਲਬੀਦੈ।ਤਾਂਸੇਖਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਖੁਸੀਹੋਇਕੇਡਰਗਿਆ।
ਤਾਂਸੇਖਕਹਿਆਖੁਦਾਇਬਾਵੇਮੰਗਦੇਸੋਸੋਤਾਂਖੁਦਾਇਦਿਤਾ।ਅਤੇਨਿਹਾਲਹੋਏ
ਜੋਲੋੜੀਦੀਸੀਸੋਤਾਂਪਾਇਆਤੇਨਿਹਾਲਭੀਹੋਏ।ਪਰਇਕਮੇਰੀਅਰਜਹੈਜੇਹੁਕਮੁ
ਹੋਵੈਤਾਪੁਛਾਂ।ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਸੇਖਜੀਕਹੀਏ॥ ।ਤਾਂਸੇਖਕਹਿਆਨਾਨਕਜੀ
ਏਹੁਮਾਇਆਤਾਂਛਲੁਹੈਅਤੇਜੀਵਲੋਭੀਹੈ।ਮਾਇਆਕਿਉਕਰਛਲੀਏ॥
।ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਸੀਰਾਗਵਿਚਸਬਦਉਚਾਰਿਆ॥ ।ਅਛਲਛਲਾਈਨਹਛ
ਲੈਨਹੀਘਾਉਕਟਾਰਾਕਰਸਕੈ।ਜਿਉਸਾਹਿਬਰਾਖੈਤਿਉਰਹੈਇਸਲੋਭੀਕਾਜੀਉ
ਟਲਪਲੈ।ਬਿਨਤੇਲਦੀਵਾਕਿਉਜਲੈ।ਕਰਚਾਨਣਸਾਹਿਬਤਉਮਿਲੈ॥ ।ਸੇ
ਖਜੀਮਾਇਆਅਛਲਹੈਸੋਕਿਸੇਪਾਸੋਂਛਲੀਨਹੀਜਾਂਦੀ।ਕੋਈਮਾਇਆਕਰਨਹੀ
ਸਕਦਾਭਲੀਭਲੀਕਰਰਖਦਾਹੈਏਹੁਮਾਨੁਖਲੋਭੀਹੈ ਤਾਂਸੇਖਕਹਿਆਸਾਹਿ
ਬਜੀਬਿਨਤੇਲਦੀਵਾਕੈਸੇਜਲੈਔਰਬਿਨਦੀਵੇਚਾਨਣਕੈਸੇਹੋਵੈ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਬ
ਬੇਕਹਿਆਕੁਰਾਨਕਤੇਬਕਮਾਈਐ।ਭਉਵਟੀਇਤੁਤਨਿਲਾਈਐ।ਸਚੁਬੂਝਣੁ
ਆਣਜਲਾਈਐ।ਬਿਨਤੇਲਦੀਵਾਇਵਚਲੈਕਰਚਾਨਣਸਾਹਿਬਇਉਮਿਲੈ॥
ਹੇਸੇਖਜੀਇਸਸੰਜਮਕੀਤਿਆਂਸਚਾਦੀਵਾਜਗਦਾਹੈਤਾਂਸਾਹਿਬਨੂੰਮਿਲਦਾਹੈ
।ਤਾਂਸੇਖਕਹਿਆਦੇਖਾਨਾਨਕਜੀਏਹੁਜੋਗਲਕਰਦਾਹੈਤੂਧਾਵਿਚਖੁਦਾਇਗਲ
ਕਰਦਾਹੈਕੈਆਪਣੂੰਖੁਦਾਇਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਹਸਕੇਕਹਿਆਸੇਖਜੀਤੂੰ
ਨਿਹਾਲਹੋਇਆਹੈ।ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸੇਖਜੀਤੇਰੂਪਰਨਜਰਨਿਆ
ਏਉਮਰਤੂੰਮੁਕਰਦਾਹੋਇਆ॥ ਤਾਂਸੇਖਨੇਅਰਜਕੀਤੀਹੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਇਕਵਾਰੀਸੁਨਾਇਦੇਵੋ।ਅਜੋਮੈਖਸੁਦਏਹੈ।ਜੇਵਰਦੁਹਬਿਨਾਹੋਂਦੀਨਾਹੀ

ਅਤੇਆਖਦੇਹੈਕੇਇਕੋਇਕ[illegible]ਸਰੀਕਕਉਣਹੋਸੀ।ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬਵਜਾਇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬਵਜਾਇ
ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓ
ਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ॥ਦੁਯੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥ਦ
[illegible]ਤੂੰਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ਤੂੰਜਾਣੋਈਸਭਸੈ[illegible]ਸੈਦਕਵ
ਉ॥[illegible]ਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥੧ ॥ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਪਉੜੀ[illegible]ਬ
ਹਮਉਠਖੜੋਹੋਇਆਤੇਆਇ[illegible]ਕੀਤੀ[illegible]ਬਾਬੇਨ
ਨਕਜੀਏਖੁਦਾਇਆਪਨੇਪਾਇਆਹੈ।ਤੁਸਾਂਤੇਖੁਦਾਇ[illegible]ਹੀ।ਪ
ਰਤੂੰਅਸਾਉਪਰਮਿਹਰਵਾਨਹੋਵੋ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆਸੇਖਜੀਤੂੰਨਿਹ
ਲਹੋਇਆਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਉਥੋਂਵਿਦਾਲੀਤੀ।ਸੇਖਨੂੰਖੁਸੀਕੀਤੀ।ਤਾਂਬਾਬਾਜੀ
ਉਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ॥ ॥ਬੋਲਸੁਭਾਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ॥ ॥

॥ਅਗੇਸਾਖੀਏਕਸਿਖਨਾਲਹੋਈ॥

॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਇਕਗਾਂਵਦੇਬਾਹਿਰਜਾਇਬੈਠੇਉਸਪਿੰਡਵਿਚ
ਇਕਸਿਖਰਹਿੰਦਾਸੀਜਦਉਸਸਿਖਬਾਹਰਆਇਆਦੇਖਿਆਦੋਏਜੋਇ
ਕਅਤੀਤਬੈਠਾਹੈਤੇਇਕਰਬਾਬੀਉਸਦੇਅਗੇ।ਸਬਦਪੜਦਾ ਤਾਂਓਹਸਿ
ਖਬੜਾਪ੍ਰਸੰਨਹੂਆਅਤੇਜਾਇਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ[illegible]
ਤੇਹਥਜੋੜਕਰਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਹੋਜੀਮੇਹਰਵਾਨਗੀਕਰਕੇਧ
ਰਮਸਾਲਵਿਚਚਲੀਏਜੀਉਸਅਸਥਾਨਨੂੰਪਵਿਤ੍ਰਕਰੋਜੀ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਮੇਰੇਤਾਂਈਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਔਰਮਰਦਾਨਾਚਲਹੁਭਾਈਏਸਸਿਖਦੀ
ਸਰਧਾਪੂਰੀਕਰੀਏਏਹਕਹਿਕਰਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਉਸਸਿਖਦੇਘਰਦੇਬਾਹਰਜਾ
ਇਬੈਠੇ।ਪਰਉਹਸਿਖਘਰੋਂਨਿਰਧਨਹੈਸੀਜੇਦਿਨੇਜੁੜੇਤਾਂਰਾਤੀਨਹੀਂਜੁੜਦ
ਹੈਜੇਰਾਤਜੁੜੇਤਾਂਦਿਨੇਨਹੀਂਜੁੜਦੇ।ਘਰਵਿਚਇਕਸਿਖਣਤੇ
ਇਕਸਿਖਣੀਲੜਕਾਏਕਉਨਾਂਦਾਬਾਲਸੀ।ਪਰਉਸਸਿਖਨੇਪ੍ਰਸਾਦਕੀਤਾਤ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਨਾਂਦੇਘਰਪ੍ਰਸਾਦਪਾਇਆਅਤੇਅਗਲੇਦਿਨਉਸਸਿਖ
ਦੇ[illegible]ਡਾਂਉਸਸਿਖਨੇਏਕੰਮਕੀਤਾਜੋਸਿਰਦੇਵ
ਲਜਾਹੇਤੇਉਨਾਂਦੀਸਿਖਣੀਦੇ[illegible]ਕੇਅੰਨਲੈਆਂਦਾ।ਪਰਉਸਸਿਖ
ਨੇਪਾਹੁਲਨਹੀਂਸੀਲਈਹੋਈਜਦਉਸਨੇਆਪਣੀਸਿਖਣੀਨੂੰਕਹਿਆਤੂੰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਤਉ ਉਹ ਲਗੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਨੇ ਤੇ ਅੰਦਰ ਬਰਤਨ ਲੈਣ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾਹਰ
ਲੜਕਾ ਸਰਪ ਕਰ ਮਰ ਰਹਿਆ ਚੁਲੇ ਵਿਚ ਪੇਕੇ ਜਦ ਉਹ ਸਿਖਣੀ ਬਾਹਰ ਆਈ ਤਾਂ ਕਿ
ਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਲੜਕਾ ਮਰ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਕਪੜੇ ਵਿ
ਚ ਲਪੇਟ ਕੇ ਅੰਦਰ ਰਖ ਛਡਿਆ ਪਰ ਆਪਣੇ ਭਰਤੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦਸਿਆ ਕਿ
ਵਹੁ ਮਤ ਸ... ਰਹੇ ਇਕੇ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰ ...
ਕਰ ਰਹੀ ਜਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਭਰਤੇ ਨੂੰ ਆ...
ਹਾਰਜ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਦਿ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇ ਆਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਹਰ ਬਾਨਗੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਹਿਣ ਲ
ਗੇ ਸਿਖਣੀਏ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਸਦੋ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਿਤੇ ਅੰਦ
ਬਾਹਰ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਖਣੀਏ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ

ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਣੀ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾ ਹੁ ਉਹ ਤਾਂ ਸੁਤਾ ...
ਤਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ...
ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ ਹਿਆ ਸਿਖਣੀਏ
ਤੇ ਬਾਲਕ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ
ਣੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀ ਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਉਸ
ਦਾ ਨਾਉ ਲਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਬਚਾ ਲਾਲ ਆਉ ਬਾਹਰ ਆ
ਉ ਅਤੇ ਇਤਨੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਹਿਣੇ
ਨਾਲ ਉਹ ਬਾਲਕ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡਦਾ ਬ
ਾਹਰ ਆਇ ਗਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਉ
ਸਿਖ ਤੇ ਸਿਖਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਢਹਿ ਪਏ ਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਬਾਲਕ ਉਸ ਸਿਖ ਪਾਸੋਂ ਕੁਛ ਹੋਇਆ ਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਖ ਸਿ
ਖਣੀ ਸਲਾਹ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਬਾਲਕ ਕੋ ਦੇਹਰੇ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਉਹ ਬਾਲਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਰਬ

ਹਾਜੀਆਪ [illegible] ਤੇਅਸੀਕਦੋਂਰਹਾਂਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹੀ
ਆਗ੍ਯਾਈਸਿਖਾਂਨੂੰਉਸਬਾਲਕ [illegible] ਉਤਾਂਉਹਸਿਖਲੜਕੇਨੂੰਲੈਆਇਆਤੇ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਖੜਾਅਣਕੀਤਾਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸਲੜਕੇਨੂੰਪੁਛਿਆਹੇ
ਬਾਲਕੇਤੇਰੇਮਾਂਅਰਬਾਪਤੈਨੂੰਵੇਚਦੇਹੈਨਤੂੰਚਕੀਪੀਸੇਂਗਾਪਾਣੀਭਰੇਂਗਾਐ
ਰ [illegible] ਕਰੇਂਗਾਅਤੇਨਿਰਤਕਾਰੀਕਰੇਗਾਤਾਂਉਸਲੜਕੇ [illegible]
ਤਿਸਾਹੁਜੀਜੋਕੁਛਖਸਮਦੀਰਜਾਇਹੋਵੇਗੀਸੋਮੇਰੇਮਾਥੇਪਰਜੀਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਉਸਲੜਕੇਨੂੰਕਹਿਆਕਿਹੇਬਾਲਕੇਤੂੰਖਾਂਵੇਗਾਕਿਆਅਰਪਹਿਨੇ
ਗਾਕਿਆਅਰਕੰਮਕਿਆਕਰੇਂਗਾਤਾਂਉਸਬਾਲਕਨੇਕਹਿਆਜੀਜੋਕੁਛਖੁਵਾ
ਵਰੋਗੇਸੋਖਾਵਾਂਗਾਜੋਕੁਛਪਹਿਨਾਵਰੋਗੇਸੋਪਹਿਨਾਂਗਾਅਤੇਜੋਕੰਮਕਹੋਗੇਸੋਕਰ
ਗਾਜੀਅਰਜਿਥੇਰਖੋਗੇਉਥੇਰਹਾਂਗਾਜਦਮੈਂਆਪਦਾਮੁਲਖਰੀਦਿਆਗਿਆ
ਤਾਂਮੇਰਾਆਪਦੇਅਗੇਕਿਆਉਜਰਹੈਜੀਏਹੁਬਾਰਤਾਸੁਣਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ
ਹੇਵਾਹੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਨਿਰੰਕਾਰਜੀਜੇਕਰਏਹੁਸੁਭਾਵਤੇਏਹੁਬਾਰਤਾਅਸਾਡੇ
ਵਿਚਹੋਵਨਤਾਂਅਸੀਜਾਣੀਏਜੋਅਸਾਂਉਪਰਤੇਰੀਬੜੀਮੇਹਰਬਾਨੀਹੈਪਰ
ਅਛਾਫੇਰਭੀਧੰਨਹੈਜੋਸਾਡੇਔਗਣਾਂਵਲਨਹੀਦੇਖਦਾਅਸੀਂਤੇਰੇਉਪਰਕਈ
ਬਾਰਤਾਕਰਨੇਹਾਂਹੇਭਗਵੰਤਜੀਅਸਾਡੇਵਾਸਤੇਏਹਬਾਤਦੇਹੁ [illegible]
ਹੁਫੇਰਆਪਅਸਾਡੇਚੋਜਾਂਵਲਧਿਆਨਨਹੀਕਰਦਾਹੈਨਿਰੰਕਾਰਤੂੰਧੰਨਹੈਹੇਪ
ਰਬ੍ਰਹਮਜੀਜੈਸਾਸੁਭਾਵਲੜਕੇਨੂੰਦਿਤਾਹੈਸੋਈਸੁਭਾਵਅਸਾਨੂੰਮੇਹਰਬਾਨੀ
ਕਰੋਤਾਂਅਸੀਭੀਤੇਰੇਭਾਣੇਉਪਰਖੁਸੀਹੋਇਕਰਚਲੀਏਏਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸ੍ਰੀਨਿ
ਰੰਕਾਰਜੀਅਗੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀਤੀਜਗਤਦੇਭਲੇਵਾਸਤੇਜੋਸੰਸਾਰੀਜੀ
ਵਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਭਾਣੇਉਪਰਭਰੋਸਾਰਖਨਤੇਹੈਕਾਰਨਾਕਰਨਏਹਕਹਿਕਰ
ਤਿਨਾਂਸਿਖਾਂਨੂੰਤੇਲੜਕੇਨੂੰਗਲਨਾਲਲਗਾਇਆਤੇਉਸਲੜਕੇਦੇਪ੍ਰਥਾਇ
ਇਕਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਮਰਾਗੁਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥

ਮੁਲਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੋਲਾਮੇਰਾਨਾਮਸੁਭਾਗਾ॥ਗੁਰਕੀਬਚਨੀ
ਹਾਟਿਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰੇਲਾਲੇ
ਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ਸਾਹਿਬਕਾਹੁਕਮਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮਾਲਾਲੀਪਿਉਲਾਲਾਮੇਰਾਹਉ [illegible] ਲਾਲੀ
ਨਾਚੈਲਾਲਾਗਾਵੈਭਗਤਿਕਰਉਤੇਰੀਨਾਇਆ॥੨॥ਪੀਅਹਿਤ

[illegible] ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਪਣੀ [illegible] ਪੰਥ ਚਲਾਇਆ [illegible] ਜਪਣ
ਕਲਾਂ ਤਾਰਨ ਨੂੰ॥ ੩ ॥ [illegible] ਨਾਲ ਲਾ ਬਖਸ ਨੇ ਤੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਈ
॥ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਚਲਾਇਆ ਪਤਿਤ ਤਾਰੂ ਪਾਵਣ ਮੁਕਤਿ ਨਪਾਈ॥ ੪॥ ੧॥

ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਓਹੁ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਅਰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਧਰਮ ਕੀ [illegible]
ਰਨੀ ਤੇ ਦਸਵੰਧ ਦੇਨਾ ਆਏ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਤੁਸਾਡੀ [illegible]
ਰਤ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸੰਵਰੇਗਾ ਤੁਸਾਡੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ
ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿਖੀ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਸਰਬਤ ਮਿਲ
ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਕਰ ਪਾਹੁਲ ਲੀਤੀ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਪ
ਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਰ ਸਿਖ ਦੇ ਗਏ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਜਦ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਬਾਲਾ ਇਕ ਸਿਖ ਇਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਉਸਨੂੰ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਮਿਲ ਜਾਂਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਘ
ਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਓਹ ਸਿਖ ਆਏ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਹਰ ਇਕਸ
ਨੂੰ ਪੁਛਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੀ ਫਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋ
ਈ ਕੁਛ ਦਸ ਜਾਏ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸ ਜਾਏ ਸੋ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ
ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਛਕ ਹਟੇ ਤਾਂ ਕਹਿਓਸ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦ
ਾ ਮਹਾਤਮ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੈਂ ਅਗੇ ਭੀ ਕਿਸੇ ਸਾਧ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਅਗੇ ਭੀ ਕਈ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆ
ਏ ਹੈਨ ਸੋ ਜੋ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਸੇਵਾ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਸੋ
ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨ ਜੀ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਨਹੀ ਹੁੰ
ਦੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ ਫਲਾਣੇ ਜੰ
ਗਲ ਵਿਚ ਜਾਂਵੀਂ ਓਥੇ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਸੋ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਓਥੇ ਤੇਰੀ ਨਿਸ
ਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਇ ਜਾਂਈ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਅਗਲੇ
ਦਿਨ ਉਠ ਕੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਗਇਆ ਤਾਂ ਓਥੇ ਇਕ ਕਾਂਉਣੀ ਤੇ ਇਕ ਕਾਉਂ ਦਾ ਜੋੜਾ
ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਬਿਨਤੀ ਕਰ [illegible] ਬੈਠ ਕਰ ਆਖਿਓਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਚਰਨ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਓਥੇ ਤ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੋਈਨਾਹੀ [illegible] ਤ ਇਕ ਕਾਵਾਂਦਾ ਜੋੜਾ ਓਥੇ ਨਜਰੀ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੋਰ
ਰਖਵਾਲੀਆ [illegible] ਓਆਇਆ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਭਲਕੇ ਫੇਰ ਜਾਵੀ
ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਫੇਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਬਗਲਿਆ ਦਾ ਜੋੜਾ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਫੇਰ ਸਿਖ ਬੈਠਕੇ ਉਠਕੇ ਆਇਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਓਥੇ ਇਕ ਬਗਲਿਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ [illegible] ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਓਥੇ ਹੀ
ਜਾਹੁ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਓਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਫੇਰ ਸਵੇਰੇ ਗਿਆ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਇਕ
ਜੋੜਾ ਹੰਸਾਂ ਦਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਖ ਕੁਛ ਕਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਓਥੋਂ ਉਠ ਆਇਆ ਤੇ ਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਓਥੇ ਇਕ ਹੰਸਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਫੇਰ ਜਾ
ਹੁ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਸੁ ਬਾਹ ਦੇ ਵਖਤ ਫੇਰ
ਓਹ ਸਿਖ ਉਠਕੇ ਓਸ ਜੰਗਲ ਦੇ
ਵਿਚ ਗਇਆ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਦੋਇ
ਆਦਮੀ ਹੈਨ ਇਕ ਪੁ ਰਖ ਤੇ ਇਕ ਔਰ
ਤ ਬੈਠੇ ਹੈ ਤਾਂ ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ ਓਨਾ ਨੂੰ ਪੁਛਿ
ਆ ਭਾਈ ਸਾਧੂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੀ ਫਲ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਇ ਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਅਜੇ ਤੈਨੂੰ ਸਾਧ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਫ
ਲ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਪ੍ਰੇਮ
ਨਾਲ ਪਿਆਰੇ ਅਸਾਨੇ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਇਹੁ ਫਲ ਹੂਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਅਸੀ
ਕਾਉ ਕਾ ਜੋੜਾ ਹੈ ਸਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਤਾਂ ਬਗਲੇ ਹੋਇ ਗਏ ਜਾਂ ਫੇਰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਹੰਸ
ਹੋਇ ਗਏ ਅਜ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਅਸੀ ਮਨੁਖ ਦੇਹੀ ਜਬ ਤੇ ਫਿਰ ਸਪਾਈ ਹੈ
ਜੋ ਭਾਈ ਅਸੀ ਮਹਾ ਪਤਤ ਪਾਪੀ ਹੈ ਥੇ ਸਾ ਤੇ ਹੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਕਾਂ ਕਾਨ ਬੀ ਦੇਵਦੇ
ਹੀ ਪਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਦੁਖ ਕਟੇ ਗਏ ਹੈਨ ਸੋ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਗੁ
ਰੂ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੂੰ ਹੈਂ ਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹੁ ਫਲੁ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਆ ਹੈ ਅਸੀ ਮੁਕਤਿ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸਿਖ ਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਸੋ
ਖਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਅਰ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਓਹੁ
ਜਣੇ ਇਕਠੇ ਹੋਇਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਤੇ ਆਖਿਓਨੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਮਾਈ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਤੇਰੀ ਇਨਿ ਸਾਹੋ
ਈ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਤੇਰੀਆ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਹੇ ਜੀ ਪਰ
ਜੀ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮਿਲਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਨਿਸਾ ਦੀ ਡਿਆ ਜਾਣ ਦੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਪਰਮੇਸਰ ਪਤਣ [illegible] ਕਮਾਈ ਧਰਮ ਦੀ
ਕਰਨੀ ਦਸਵੰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ [illegible] ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਅਤੇ ਆਏ ਸੰਤ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੁਗਤਾਂ ਨਾਲ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਬੂ
ਲ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਜਨਮ ਜਨਮਾਤਰਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ
ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹੀ॥ ॥ਜੇ ਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਤਾਂ ਕਾਰ ਗਹੁ ਹੈ ਸਕਰੇਹਿ॥ ॥ਏਹੁ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਭਾਂਵਦੀ ਹੈ ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤ ਹਛੀ ਹੈ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਤ ਬਡੇ ਬ
ਡੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਬਖਸ ਕਰਕੇ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵੇਂ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਉਪਰੰਤ ਸਾਖੀ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪੂਰਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੂਏ ਤਾਂ ਓਥੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਆਇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਆਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖਹੁ ਆਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਵੋ ਜੀ ਸੰਤ ਹੁਣੀ ਸਤਿ ਰਾਮ ਜੀ ਆਈਏ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਸੰਤ ਇਕ ਘੜੀ ਬੈਠ ਕੇ ਤਾਂ ਉਨ ਸੰਤਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਹਮ ਆਪ ਦੇ ਨਾਮ
ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਹਾਂ ਜੀ ਜੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਬੇਨਤੀ
ਕਰੀਏ ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਦਿਲ ਮੇ ਸੰਸਾ ਹੈ ਸੋ ਪੁਛੀਏ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਮਨ ਮੇ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਪੁਛੋ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਉਨਾ ਸੰਤਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕਈ ਲੋਕ
ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਹੋਮ ਜਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਕ ਤੀਰਥ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਕਿਆ ਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਔਰ ਤਿਨ ਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਜਗ ਹੋਮ
ਪੁੰਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੂਖ ਸਹੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ
ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨ ਬਿਰਥੇ ਜਗ ਜਨਮਾ॥ ਬਿ
ਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁ
ਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਆਕਰਣ ਵਖਾਣੈ ਸੰਧਿਆ ਕਰਮ ਤਿਕਾਲ ਕਰੈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸ

[illegible]ਕਰ ਪਣੀਰਾ ਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਰਝ ਮਰੈ॥੨॥ ਧਰਕੇ ਮੌਨ [illegible] ਸੁਤ੍ਰ
ਭੀ ਕੀਨੀ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨ ਕਰੈ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮ ਸੁ ਪਾਰ ਪਰੈ॥ ੩ ॥ ਜਟਾ ਮੁਕਟ ਤਨ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਤਨ ਨਗ
ਨ ਭਇਆ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਬਾਂਧੈ ਭੇਖ ਭਇਆ॥ ੪ ॥ ਜੇ
ਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਖਲੇ ਜ
ਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਝੋਲ ਪੀਆ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ॥ ॥ਹੇ ਭਾਈ ਸੰਤਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਸੁਣੋ ਭਾ
ਵੈਂ ਕੋਈ ਹੋਮ ਕਰੈ ਜੱਗ ਕਰੈ ਭਾਵੈ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਭਾਵੈ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਵੈ ਭਾ
ਵੈ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੋਵੈ। ਭਾਵੈ ਨਾਗਾ ਹੋਵੈ ਸਿਰ ਬਿਖੇ ਕਰਵਤ ਧਰਾਵੈ ਭਾਵੈ ਸਗਰੀ
ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮੈ ਭਾਵੈ ਪੂਜ ਪੁੰਨ ਸਗਲੇ ਕਰੈ ਅਰ ਬਹੁਤ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰੈ ਅਰ ਦੇਹੀ
ਕਉ ਸਾਧਨ ਕਰੈ ਤਾਂ ਭੀ ਰਾਮਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਹੋਂਦੀ ਅਰ ਮੁਕਤ
ਤਾ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲਕਰ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਤਾਂ ਇਸ ਕੀ ਮੁਕਤਿ
ਹੋਵੈ ਤੇ ਜਨਮ ਇਸ ਦਾ ਸਫਲ ਜਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਾ ਜਨਮ ਬ੍ਰਿਅਰਥ ਜਾਂ
ਦਾ ਹੈ ਏਹ ਮਨੁਖ ਜੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਿਖ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬਿਖ ਹੀ ਬੋ
ਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਿਖੁ ਖਾਣੇ ਔਰ ਬੋਲਣੇ ਦਾ ਕਿਆ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਰੰਬਾਰ ਜ
ਨਮਤਾ ਅਰ ਮਰਤਾ ਹੈ ਫੇਰ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਵਿਖੇ ਭ੍ਰਮਤਾ ਫਿਰਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਨ ਮਹਾਂ
ਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਪੜਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਬੇਦ ਖਟ ਸੰਧਿਆ ਤ
ਰਪਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਉਨਕੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ
ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਜੋ ਚਾਰ ਬੇਦ ਪੜੈ ਅਰ ਭਾਵੈ ਬੇਦ ਖਟ ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਨ
ਕਰੇ ਭਾਵੈ ਆਠ ਪਹਿਰ ਅਠਾਰਾਂ ਪੁਰਾਨ ਪੜੈ ਤਾਂ ਭੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵੇਗੀ ਹੇ ਭਾਈ ਮ
ਹਾਂ ਪੁਰਖੋ ਮੁਕਤਿ ਤਦ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਸਤਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਕਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੇ
ਤਾਂ ਮੁਕਤਿ ਬਿਰਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੰਤਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਕ ਗ੍ਰਿਸਤ ਛੋੜ ਕਰ ਅ
ਤੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਉਨਕੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ
ਜੋ ਰਾਮ ਕੇ ਲੋਕੋ ਭਾਵੈ ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਹਾਥ ਮੇ ਲੈਕਰ ਸਿਖਾ ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਕਰੈ ਭਾਵੈ ਤਿਲ
ਕ ਲਾਵੈ ਭਾਵੈ ਘਰ ਛੋਡਕੇ ਤੀਰਥਾਂ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਾਪ ਕਰੈ ਭਾਵੈ ਸਾਰੀ ਧਰ
ਤੀ ਪਰ [illegible] ਕਰ ਆਵੈ ਤਾਂ ਭੀ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਪਾਂਵਦਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਲੋਕਹੁ
ਮੁਕਤਿ ਤਉ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਸੁਧ ਆਤਮਾ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਜਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਨ ਸ੍ਰੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]ਗੂਸੀ ਇਕ ਜਟਾਂ ਧਾਰ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਭਬੂਤ ਲਾਇ ਫਿਰਦੇ ਹੈ
ਨ ਇਕ ਬਸਤ੍ਰ ਰੰਗ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਉਨਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਨੋ ਭਾਈ ਭਾਵੈਂ ਜਟਾਂ ਧਾਰ ਫਿਰੇ ਭਾਵੇਂ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਫਿਰੇ ਭਾਵੇਂ
ਸੀ ਕਪੜੇ ਰੰਗ ਫਿਰੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ ਅਤੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਕੋਈ ਕਰੋ
ਸੇ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਨੰਗਾ [illegible] ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਦਾ ਤਾਂ ਗੁ
ਸੰਤ ਜੀ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖੋ ਮੁਕਤਿ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਏਹੁ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਅੰਦਰੋਂ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਗਵਾਵੇ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪੇ ਤਾਂ ਇਸ ਕੀ ਪਰਮ
ਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਜੀਵ ਜਲ ਥਲ

ਵਿਚ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਉਣ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਜੀਵ ਜਲ ਥਲ ਵਿ
ਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੀ ਤ
ਉ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਸੌ ਉਨਾਂ ਜੀਆਂ ਦੀ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਮੁਕਤਿ ਉ
ਨਕੀ ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ
ਹ ਸੁਧ ਆਤਮਾ ਕਰਕੇ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੁਕਤ
ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਓ ਅਸਾਡੇ ਮਤ ਵਿਚ ਤਾਂ ਏਸ
ਤਰਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਆਗੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਹੂ [illegible] ਈਸਰ ਕੀ ਗਤਿ ਈਸਰ ਜਾਣੈ ਉਸ
ਕਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਓਹ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਅਰ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਹੈ
ਜਿਉਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਓਹ ਮਹਾਂ ਪੁਰ
ਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੋ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੀ ਸਰਨ ਪਏ ਹਾਂ ਜੀ ਹਮ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ
ਦੁਖ ਥੀਂ ਬਚਾਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀਂ
ਸੁਧ ਮਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਜੀ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਤੁਸਾਂ [illegible]
ਕਰੇਗਾ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ ਓਹ ਸੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]ਦੇਕਰਗੁਰੂਜੀਵਿਖੇਚਲਦੇਰਹੇਬੋਲੋਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਸਾਖੀਅਰਬਦੇਸਦੇਪਾਤਿਸਾਹਨਾਲਿਹੋਈ॥

॥ਇਕਸਮੇਮਰਦਾਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾ
ਤਿਸਾਹੁਜੀਅਰਬਦੇਸਕੈਸਾਕਹੇਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰਦੇਖ
ਣਾਹੈਂਤਾਂਤੈਨੂੰਦਿਖਾਇਲਿਆਵਾਂਗੇਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਮੇਰੇ
ਤਾਂਈਆਖਿਆਕਿਓਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਕੀਆਖਦਾਹੈਤਾਂਮੈਆਖਿਆਗੁਰੂ
ਜੀਜੋਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਅਰਬਦੇਸਵਿਚਜਾ
ਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੂਏ॥ਅਗੇਉਸਦੇਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੁਲਾਜਬਰਦਨਾਮਕਰਕੇਆਖੀ
ਦਾਸੀਅਤੇਬਹੁਤਜੁਲਮੀਕਰਦਾਸੀਪਰਜਾਦੇਲੋਕਵਡੇਦੁਖੀਹੈਸਨਅਤੇਜੋ
ਕੋਈਹਿੰਦੁਸਤਾਨਦਾਉਸਮੁਲਕਵਿਚਿਜਾਂਦਾਸੀਤਿਸਨੂੰਗਰਦਨਮਰਵਾਉਂਦਾਸੀ
ਏਹੁਧੁੰਮਉਸਮੁਲਕਵਿਚਪੈਰਹੀਸੀਜਦਲੋਕਬਹੁਤਦੁਖੀਹੂਏਤਾਂਸਚੇਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਅਗੇਉਨਾਪਾਰਥਨਾਕੀਤੀਤਾਂਉਨਾਦੀਬੇਨਤੀਕਬੂਲਸਚੇਦਰਹੋਈ
॥ਤਾਂਉਸਵਾਹਿਗੁਰੂਦੀਦਰਗਾਹਸੀਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਪ੍ਰਤੀਅਕਾਸਬਾਣੀਹੋਈ
ਹੇਨਾਨਕਤੇਰੇਉਪਰਮੈਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹਾਂਅਤੇਇਕਖਿਲਤਤੇਰੇਤਾਂਈਮਿਲਦੀ
ਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀਜੋਆਪਦੀਰਜਾਇਤਾਂਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾ
ਜਅੰਤਰਧਿਆਨਹੋਇਕੇਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਪਾਸਅਰਦਾਸਕੀਤੀਤਾਂਇਕਖਿ
ਲਤਹਥਲਗਾਤਾਂਉਸਖਿਲਤਦੇਉਪਰਕੁਦਰਤਦੇਅਖਰਲਿਖੇਹੋਏਹੈਨਅਰ
ਬੀਤੁਰਕੀਫਾਰਸੀਹਿੰਦਵੀਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀਏਹੁਪੰਜਤਰਾਂਦੇਅਖਰਲਿਖੇਹੋਏਹੈ
ਨਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਹਖਿਲਤਪਹਿਨਕਰਿਉਸਸਹਿਰਦੇਦਰਵਾਜੇਦੇਬਾ
ਹਿਰਜਾਇਬੈਠੇਜਾਂਸਤਦਿਨਗੁਜਰਗਏਤਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਦੇਖੋਭਾਈਏਹੁ
ਕੈਸਾਦਰਵੇਸਹੈਜੋਇਸਦੇਖਿਲਤਦੇਉਪਰਕੁਦਰਤੀਤੀਹਸਪਾਰੇਲਿਖੇਹੋਏਹੈਨਕੁ
ਰਾਨਦੇਜਾਂਉਨਾਲੋਕਾਂਹਕੀਕਤਦੇਖਿਆਤਾਂਬਾਦਸਾਹਨੂੰਜਾਇਕਰਖਬਰ
ਦਿਤੀਹੇਬਾਦਸਾਹੁਤੁਮਾਰੇਸਹਿਰਦੇਬਾਹਰਇਕਦਰਵੇਸਆਇਬੈਠਾਹੈਉਸ
ਦੇਗਲਵਿਚਇਕਖਿਲਤਪਿਆਹੈਉਸਉਪਰਤੀਹਸਪਾਰੇਕੁਰਾਨਦੇਲਿਖੇ
ਹੋਏਹੈਨਤਾਂਬਾਦਸਾਹੁਨੇਵਜੀਰਨੂੰਆਖਿਆਜਾਹੁਵਜੀਰਉਸਦਰਵੇਸਕੋਲੋ
ਖਿਲਤਉਤਾਰਲਿਆਉਤਾਂਵਜੀਰਨੇਜਾਇਕਰਆਖਿਆਹੇਦਰਵੇਸਏਹੁਖਿ
ਲਤਗਲੋਉਤਾਰਦੇਹੁਬਾਦਸਾਹੁਮੰਗਦਾਹੈਹੁਕਮਨਹੀਮੋੜਨਾਬਾਦਸਾਹੁਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪ ਕਉ ਦੁਖ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਜੇ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਉਤਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਤਾਰ ਲੈਵੈ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
ਤਾਂ ਜਿਨਿ ਵਜੀਰ ਨਾਲ ਨਫਰ ਸਾਨ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਵਲ ਦੌੜੇ ਪਰ ਓਹ ਕੁਦਰਤ ਦੀ
ਖਿਲਤ ਦੇ [illegible] ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਗਲ ਪਾਈਆਂ ਹੈ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਨਾਲ ਓਹ ਖਿਲਤ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਾ ਜੀਵ ਝੂਠਿਆ ਪਾਸੋਂ
ਉਤਰੇ ਬਤੇਰਾ ਜਤਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ਨਾ ਖਿਚਿਆ ਲਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਫਾੜਿਆਂ ਏ ਛਿਲਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਏ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾ ਤਿਨਾਂ ਭੇਜਿਆ ਕਹੇ ਹੈ ਬਾ
ਦਸਾਹ ਜੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਗਲੋਂ ਖਿਲਤ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦਾ ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਸੁਣਕਰ
ਬੜਾ ਕਰੋਧ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਤੁਮ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਕੋ ਦਰੀਆਉ ਮੇਂ ਡੋਬ ਦੇਹੁ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਵ ਜੀਰ ਨੂੰ ਆਇਆ
ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਨਫ ਰਾਂ ਤਾਈਂ ਕਹਿਆ
ਏਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਦ ਰੀਆਉ ਮੇਂ ਡੋਬੋ
ਹੁ ਤਾਂ ਉਨਿ ਲੋਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਦ
ਰੀਆਉ ਮੇਂ ਡੋਬਿਆ ਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ
ਲੋਕ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਥੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਦੇ ਗਲ ਦਾ ਖਿ ਲਤ ਤਾਂ ਭਿਜਾ ਭੀ ਨਾ
ਹੀ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ ਜਲ ਨੇ ਸਪਰਸ
ਭੀ ਨਹੀ ਕੀਆ ਔ ਰ ਬਰੁਨ ਦੇਵਤਾ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਦੋਹਾਂ ਬਾਂਹੁ ਪਰ ਉਠਾਇ

ਲੀਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਨਾਰੇ ਉਪਰ ਬੈਠਾਇ ਦਿਤਾ
ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹੁ ਨੂੰ ਖ
ਬਰ ਗਈ ਕੇ ਦਰਵੇਸ ਤਾਂ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚ ਡੁਬਤਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਕ੍ਰੋਧ
ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕਉ ਅਗਨਿ ਮੇਂ ਜਲਾਇ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਬਹੁਤ
ਲੇ ਲਕੜੀ ਇਕਠੇ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਜੋੜ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਅਗਨਿ ਲਗਾਇ
ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਬਸੰਤਰ ਦੇਵ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਨਿਮਸਕਾਰ ਆਇ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕ ਲੂੰ ਭੀ ਨਾਹੀ ਸੜਿਆ ਪਰ ਸਭ ਲਕੜੀਆਂ ਸੜ ਕਰ
ਖਾਕ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਲੋਕ ਦੇਖਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਪਾਤਸਾਹੁ ਨੇ ਸੁਣਿਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂਲਗਾਕਹਿਨਕੇਇਹੁਫਕੀਰਕੋਈਚੇਟਕੀਹੈਪਰਇਸਨੇਕਿਸੇਵਡੇਆਸ
ਨਉਤੇਡੇਗਦੇਦੇਤਾਂਫੇਰਵਜੀਰਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਉਬਡੇਉਚੇਪਰਬਤਉਤੇਬਾਬੇਜੀ
ਕਉਡੇਗਾਦਿਤਾਜਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਡਿਗੇਤਾਂਪਉਣਦੇਵਤਾਨੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਉਆਪਨੇ
ਹਥਾਉਪਰਥੁਥਾਮਵਿਚਬੈਠਾਇਕੇਜਮੀਨਉਪਰਲਿਆਇਕਰਬੈਠਾਇਦਿਤਾ
ਪਰ[illegible]ਸੋਦੂਰਹੁਲੋਕੀਸਿਹਜਾਤੇਆਇਬੈਠੇਤਾਂਓਸਨੂੰ[illegible]ਲੋਕਉ
[illegible]ਦੇਖਕਰਭੈਭੀਤਹੋਇਗਏਤਾਂਵਜੀਰਨੇਪਾਤਸਾਹੂਕੋਜਾਇਕਰਕਹਿਆ
ਜੀਓਹੁਤਾਂਫਕੀਰਅਜੇਭੀਜਿੰਦਾਹੈਤਾਂਪਾਤਸਾਹੂਨੇਕਹਿਆਅਰੇਵਜੀਰਏਹੁਤਾਂਫਕੀ
ਰਕੋਈਚੇਟਕੀਹੈਪਰਤੁਸੀਬਡਾਡੂੰਘਾਖਾਤਾਕਢਕਰਉਸਵਿਚਇਸਨੂੰਪਾਇਕਰ
ਉਤੇਸੰਗਸਾਰਕਰੋਪਥਰਾਸੇਤਾਂਵਜੀਰਨੇਇਕਬਡਾਭਾਰੀਖਾਤਾਕਢਵਾਇਕਰਉਸ
ਵਿਚਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਉਪਾਇਕਰਉਪਰਤੇਪਥਰਾਂਕੀਮਾਰਕੀਤੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਉਹ
ਜਾਰਾਂਮਣਾਂਦੇਪਥਰਾਂਨਾਲਦਬਾਇਕੇਸਭਆਪੋਆਪਣੇਘਰਕਉਚਲੇਗਏਤਾਂਫੇ
ਰਜੋਲੋਕਉਨਾਨੂੰਪੁਛਿਆਭਾਈਕਿਆਹੋਈਤਾਂਉਨਕਹਿਆਭਾਈਹੁਣਤਾਂਉਸਦ
ਰਵੇਸਦਾਲੂੰਵੀਨਹੀਬਚਣਾਪਰਜਿਸਦੇਹੁਕਮਵਿਚਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਹੈਉਸਨੂੰਕੋ
ਣਮਾਰਨਵਾਲਾਜੀਆਹੈਜਾਂਸਵੇਰਹੋਈਤੇਲੋਕਬਾਹਰਨਿਕਲੇਤਾਂਕਿਆਦੇਖ
ਨਤੇਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਉਪਰੇਬੈਠੇਹੈਨਨਿਜਸਰੂਪਵਿਖੇਲੀਨਹੈਨਤਾਂਓਹਲੋਕਾਂਪਾਤ
ਸਾਹੂਨੂੰਜਾਇਖਬਰਦਿਤੀਕੇਹੇਪਾਤਸਾਹੂਓਹਦ੍ਰਵੇਸਤਾਂਬਾਹਰਬੈਠਾਹੈਉਸਦ
ਾਇਕਲੂੰਭੀਨਹੀਵਿਗੜਿਆਤਾਂਪਾਤਸਾਹੂਨੇਕਹਿਆਕੇਮੇਰੇਰੋਬਰੋਗਾਰਦ
ਨਾਮਾਰੋਤਾਂਵਜੀਰਨੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕੋਪਾਤਸਾਹੂਦੇਸਾਮਨੇਲਜਾਇਕਰਕਈਸ
ਸਤ੍ਰਮਾਰੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਉਕਾਈਨਾਲਗੇਤਾਂਫੇਰਪਾਤਸਾਹੂਬਡਾਗੁਸੇਹੋਇਆ
ਤੇਕਹਿਓਸੁਇਸਦਰਵੇਸਕਉਫਾਸੀਦੇਓਤਾਂਵਜੀਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਉਸੂਲੀਪਾਸੇ
ਗਏਜਾਂਸੂਲੀਦੇਨਜੀਕਗਏਤਾਂਸੂਲੀਹਰੀਹੋਇਗਈਤਾਂਸਭਵਜੀਰਾਂਐਮੀਰਾਂ
ਆਂਮਿਲਕਰਕਹਾਹੇਖੁਦਾਇਏਹਾਕਿਆਸਬਬਹੈਬਡਾਅਸਚਰਜਹੈਇਸਦ੍ਰਵੇ
ਸਨੂੰਬਹੁਤਸਜਾਇਮਿਲੀਹੈਇਸਦਾਕੋਈਨਹੀਵਿਗੜਿਆਤਾਂਏਹੁਖਬਰਪਾਤ
ਸਾਹੂਕੋਪਹੁਚੀਲੋਕਾਂਆਖਿਆਅਸੀਂਬਹੁਤੇਰਾਜਤਨਕਰਰਹੇਹਾਂਓਹਫਕੀਰ
ਨਾਮਰਦਾਹੈਤੇਨਾਓਹੁਦੇਰੋਮਖੰਗ[illegible]ਹੁੰਦਾਹੈਅਤੇਓਸਵਖਤਪਾਤਸ
ਾਹਦੇਪਾਸਬਡੇਬਡੇਦਨਾਏਬੈਠੇਸਾਨਤਾਉਨਕਹਿਆਹੇਪਾਤਸਾਹਸਲਾਮ
ਤਏਹੁਕੋਈਖੁਦਾਇਹੈਮਾਨੁਖਨਹੀਜੋਭੀਨਾਣਪਉਣਸਾਰੇਬਧੇਹੈਜਿਸਦਾਉ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਮਾਤਪੌਣਪਾਣੀਅਗਨੀਭੀਮੰਨਦਾਹੈਏਹੁਮੰਨਿਆਂਕੇਕਰਤੇਬਕਨਹੀਭਿਧੋਖੇ
ਏਹੁਹੂਆਅਤੇਉਪਰੰਤਭਾਈਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨੇਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਅਗੇਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀਇਸਪਾਤਸਾਹੁਨੇਬਡੀਬਿਅਦਬੀਕੀਤੀਹੈਇਸਕੋ
[illegible]ਦੇਣੀਚਾਹੀਦੀਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਭਾਈਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨੇ
[illegible]ਸੋਕਰਤਾਰਦੇਹੁਕਮਵਿਚਹੀਹੋਂਦਾਹੈਜਿਉਉਸਨੂੰਭਾਂਵਦਾਹੈਸੋ
ਈਭੁਲੀਜਾਂਦੀਹੈ। (ਕਰੇਸੁਰੈਗੀਆਨਦੂਜੀਗਣਤਲਾਹ) ਹੇਭਾਈਸ
ਨੂੰਕਰਤਾਰਦਾਹੁਕਮਹੈਜੋਇਨਾਨੂੰਭਲੇਮਾਰਗਲਾਉਣਾਜਿਸਤਰਾਂਏਨਾਏਮਨ
ਕਿਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਪਾਇਆਹੈਤਿਸੀਸੁਭਾਵਪਰਏਹੁਚਲਦੇਹੈਅਤੇਸੁਣਮੁਸ
ਲਾਜਿਸਦੀਤਰਫਪ੍ਰਮੇਸਰਆਪਹੁੰਦਾਹੈਤਿਸਦਾਵਾਲਵਿੰਗਾਨਹੀਕੋਸ਼ਕ
ਤਸਕਦਾਅਤੇਅਸੀਤਾਂਹਾਂਈਉਸਕਰਤਾਰਦੇ। (ਜਿਸਦਾਤੂੰਰਖਵਾਲਾਤਿ
ਸਮਾਰੇਕਉਣ॥ ਇਤਨਾਕਹਿਦੇਈ

ਸਨਜਾਂਉਥੋਂਦਾਪਾਤਿ ਸਾਹੁਆਪਨੀਸ
ਭਾਦੇਲੋਕਾਂਸੰਜੁਗ ਤਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚ
ਰਨੀਆਇਪਾਇ ਆਅਤੇਹਥਜੋੜ
[illegible]ਨਤੀਕੀਤੀ ਕੇਹੇਦੂਦੇਸਜੀਮੈ
[illegible]ਬਹੁਤਬਿਅ ਦਬੀਹੋਈਹੈਸੋਮੈ
ਨੀਦੁਆਇਬਖਸੀ ਏਜੀਪਰਬਹੁਤਭੈ
ਭੀਤਹੂਆਹੈਤੇਕੀ ਬਦਕੰਬਦਾਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਬਾਬੇਦੇਚਰਨ ਉਪਰਢਹਿਪਇਆ
ਅਤੇਬਾਰੰਬਾਰਜ ਬਾਨਥੀਏਹੀਕਹਿ
ਦਾਹੈਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਮੈਬਡਾਗੁਨਾਹੀਹਾਂਪਰਆਪਖੁਦਾਇਦੇਪਿਆਰੇਹੋ
ਇਸਵਲਾਇਤਕਉਰਖਲੇਵੋਜੀਨਹੀਤਾਂਖੁਦਾਇਦੇਗਜਬਵਿਚਗਰਕਹੋ
ਜਾਵੇਗੀਤੇਬਡੀਰਕਮਦੀਭੇਟਗੁਰੂਜੀਅਗੇਰਖੀਤੇਪਾਤਸਾਹਦਾਰੰਗਜ
ਰਦਹੋਇਗਇਆਬਡਾਦੀਨਤੇਆਤੁਰਹੂਆਤੇਕਹਿਦਾਹੈਜੋਮੈਤਕਸੀਰੀਹਾਂਅ
ਪਾਸਹੈਕੋਬਖਸੋਆਪਖੁਦਾਇਦੇਰੂਪਹੋਤੇਗੁਰਾਂਦੇਸਾਗਰਹੋਪੀਰਾਂਦੇਪੀਰਹੋ
ਹੇਖੁਦਾਇਜੀਜਿਸਤਰਾਂਆਪਦੀਆਗਿਆਹੋਵੇਗੀਸੋਈਕਰਾਂਗਾਸੀਆਜ
ਤੇਲੈਕਰਤਿਸੀਕੀਬਿਅਦਬੀਨਾਕਰਾਂਗਾਤੇਮੁੜਕੇਆਪਦੀਖਬਰਨਹੀਜੀਏ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ [illegible]
ਨੀ ਕਰਨੀ ਆਈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਚਰਨੀ ਪੈ ਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਬਡੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਘਰ ਤਿਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਨੂੰ ਦੀਨ ਜਾਣਕੇ ਤਾਂ
ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਪਾਤਸਾਹ ਤਦ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾ
ਰਣ ਛੋਡ ਦੇਹੁ ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਧਰਮ ਦੀ ਕਰ ਜੁਲਮ ਛੋਡ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਖਸਿਆ ਜਾ
ਵੇਂਗਾ ਨਹੀ ਤਾ ਦੋਜਖ ਦੀ ਅਗਨ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਜਵਰਦ ਪਾਤਸਾਹੁ
ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਔਰ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨੋ ਪਰ ਹਾਥ ਲਗਾਉਣੇ
ਨਾਲ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਤਿਨਖਾ ਤੋੜਨੇ ਦੀ ਸਮਰਥ ਨਹੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਕ
ਹੋ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ
ਔਰ ਆਪਨੇ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਦੇਗ ਚਲਾਵਹੁ ਤੇ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਕੋਈ ਨਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਗਰੀ
ਬ ਗੁਰਬੇ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨੀ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਦੇਖ ਲੈ ਆਜ ਜੋ ਲੋਕਾਂ
ਦੀ ਪਰਵਰਸ ਕਰਨੀ ਪਾਪ ਤੇ ਗੁਨਾਹ ਕਰਨੀ ਛੋਡ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹੁ ਨੇ ਸਭ ਬ
ਚਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮੰਨੇ ਔਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਹੂਆ ਔਰ ਬਹੁਤ ਮੁਰੀਦ ਹੋ
ਏ ਲਗੇ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਰ
ਹੇ ਪਰ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਪੀਰ ਜਾਨ ਕਰ ਲਗੇ ਮੰਨਨੇ ਔਰ ਨੰ
ਗਾ ਭੁਖਾ ਓਥੇ ਕੋਈ ਨਾ ਰਹੇ ਦੁਖੀਆ ਦੀਨ ਕੋਈ ਨਾ ਰਹਿਆ ਸਭੋ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ
ਲਗੇ ਯਾਦ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਜਸ ਹੋਣ ਲਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਤਿਸ ਬਾਦਸਾਹੁ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਤੇ ਭਏ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਪ੍ਰੋਤੂ ਸਾਖੀ ਇਕ ਪਠਾਣ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਇਕ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਪਠਾਣ ਦੇ ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਕਰ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਉਪਰ ਇਕ ਹੁਜਰੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈ
ਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਸ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਏਹੁ ਹੁਜਰਾ ਕਿਸ ਨੇ ਬਨਾਇ
ਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਪਠਾਣ ਏਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਹੈ ਉ
ਸ ਨੇ ਏਹੁ ਹੁਜਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਏਥੇ ਆਇ ਕਰ [illegible] ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਸੂਮ ਸੂਰਤਾਂ ਹੈ [illegible] ਆਂਦੀਆਂ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਸ
ਹਿਰ ਵਿਚ ਲੁਦਪਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਉਸ ਨੂੰ [illegible] ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਪਰ ਐ
ਸੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਭੀ ਭਲਾ ਨਹੀ ਪਰ ਅਸੀ ਗਰੀਬ ਦੇ ਦਸਤੇ ਆਏ ਹੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੰਜੋ ਮਤਿ ਦਿਲ ਮੈ ਰਹੀ ਮਤੀਆਂ ਸੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਆਂਸਨ ਤਿਚਰਨੂੰ ਉ
ਨਗੁਜਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਪਠਾਣ ਬਾਹਾਂ ਪਿਛਾਹਾ ਕਰਕੇ ਮਥੇ ਟੇਕਦਾ ਟੇਕਦਾ ਉ
ਸੇ ਹੁਜਰੇ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠਾ ਜਿਥੇ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਉਥੇ ਕਜ਼ੀ
ਤੇ ਮੁਲਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਾਚਕਰ ਲਗੇ ਮਸਲੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਓਹ ਪਠਾਣ ਆਖਣ ਲਗਾ
ਜੋ ਵਾਹੁ ਖੁਦਾਇ [illegible] ਖੁਦਾਇ ਅਤੇ ਆਪ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਵਾਜਾਂ ਨਿਉਂ ਨਿਉਂ ਕੇ ਸਲਾ
ਮਾਲਕਾ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਾਂ
ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾ
ਨੂੰ ਹਸਦਾ ਹੈ ਏਹ ਗੁਸਤਾਖੀ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਉਚ
ਰਿਆ। ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਣਾ ਬਾਜਾਂ ਤੇ ਸਿਰਦਾਰਾਂ ਏ

ਨਾ ਪੜਿਓ ਨਾਉ ॥ ਫਾਧੀ ਲਗੀ ਜਾਤਿ ਫ
ਹਾਇਨ ਆਗੈ ਨਾ ਹੀ ਥਾਉ ॥ ਜੋ ਪੜਿਆ
ਸੋ ਪੰਡਿਤ ਬੀਨਾ ਜਿ ਨੀ ਕਮਾਣਾ ਨਾਉ ॥
ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਜੜ ਅੰ ਦਰ ਜੰਮੇ ਉਪਰ ਹੋ
ਵੇ ਛਾਂਉ ॥ ਰਾਜੇ ਸੀ ਹ ਮੁਕਦਮ ਕੁਤੇ ॥ ਜਾ
ਇ ਜਗਾਇਨ ਬੈਠੇ ਸੁਤੇ ॥ ਚਾਕਰ ਨਹਦ
ਪਾਇਨ ਘਾਉ ॥ ਰ ਤ ਪਿਤ ਕੁਤਿਹੋ ਚਟ ਜਾ
ਹੁ ॥ ਜਿਥੇ ਜੀਆਂ ਹੋ ਸੀ ਸਾਰ ॥ ਨਕੀਂ ਵ
ਢੀਂ ਲਾਇਤਬਾਰ ॥ ੫ ॥ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਫਕੀਰ ਜੀ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਸੁਣਿਆਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ
ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਠਾਣ
ਤੂੰ ਭੁਲਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਥੇ ਤੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈਂ ਤੇ ਮਸਲੇ ਸੁਣਦਾ ਪੜ੍ਹ
ਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਖਲਕ ਦੀਆਂ ਫਾਹੀਆਂ ਅਤੇ [illegible] ਅਰਗਸੀ
ਬਾਦੇ ਲਹੂ ਨਿਚੋੜਦਾ ਹੈਂ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਖੁਦਾਇ ਤੈਨੂੰ ਸਜਾਇ ਦੇਵੇਗਾ ਤੇ ਦੋਜਕ
ਵਿਚ ਫਰਿਸਤੇ ਸਟਣਗੇ। ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਅਜ ਸੁਕਰ [illegible] ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪ ਪੜ
ਦਾ ਇਹ ਸਮਝਕਰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਉ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰ
ਬਜੀਆਂ ਦੀ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ। ਪ

।ਰਾਗਮਲਾਰਵਿਚ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧ ।ਸਤਿਮਨਹੁਸਤਿਪੀਉ।
ਗੁਣਖਾਵੈਪੰਜਮੈਦੁਖਾਖਾਇ।ਭੰਵਰੁਕੈਪੇਹੁਤ੍ਰਿਣਵੈਸਾਹਿਗਇਐਪਛ
ਤਾਇ।ਅੰਧੀਫੂਕਮੈਝੀਦੇਵਣੀ।ਖਸਮੇਮਿਟੀਛਿਕਤਣੀ।ਅਧਗਲੋ
ਲਾਤਿੜੀਕਾਭੁਗਣਰੋਣਚਣੀ।ਪੁਣਲਾਇ।ਖਸਮੈਭਾਵੈ ਚੀਕੀਜੇਕ
ਰੇਪੁਰਾਇਵਦਾਇ।ਸਦੂਰਾਸੀਹਮਾਰੈਸੋਮਿਟਣਾਸਭੁ ਜਾਇ।
ਹੋਇਸਤਾਣਾਪਰੈਨ ਵੈਸਾਹਿਗਇਐਪਛਤਾਇ। ਨੇਸੁਕ
ਸੁਣਵੈਖਸਮੈਮੂਲਨਭਾਵੈ।ਅਕਾਸਿਉਪੀਤਕਰੋ ਅਕਤਲੀ
ਬਹਿਪਾਇ।ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਹੋਚੰਗਾਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ।ਨਾਨਕਦੁਨੀ
ਆਂਚਾਰਦਿਹਾੜੇਸੁਖਕੀਤੇਦੁਖਹੋਈ।ਗਲਾਵਾਲੇਹੈਨਘਣੇਛਡਨਸਕੈਕੋ
ਈ।ਮਖੀਮਿਠੈਮਰਣਾ।ਜਿਤੂੰਰਖਹਿਤਿਨਨੇੜਿਨਆਵੈ ਤਉਭਉਸਾਗਰ
ਤਰਣਾ। ੧ ॥ ।ਜਦਏਹ ਸਲੋਕ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿ
ਆ ਤਾਂਉਸਪਠਾਣਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਣਾਂਉਪਰਕੁਰਬਾਨਸਰਕੀਤੀਅਤੇਅਰਜਕੀ
ਤੀਓਸਹੇਗੁਰੂਜੀਅਸਾਂਤਾਂਜਾਣਿਆਸੀਜੋਰਾਜਪਾਇਸੁਖਹੋਸੀ ਕਿਇਸਬਾਸਦੇ
ਜੇਸਤਾਂਦੁਖਹੀਕੋਈਨਹੀ।ਪਰਹੇਗੁਰੂਜੀਅਸਾਡੀਦੱਸਾਂਸੀਕਿਸਤਰਾਂਹੋਵੇ
ਗੀ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਇਕਸਲੋਕਆਖਿਆ। ।ਰਾਜਮਾ
ਲਰੂਪਜਾਤਿਜੋਬਨਪੰਜੇਠਗ।ਇਨੀਠਗੀਜਗਠਗਿਆ।ਕਿਨੈਨਰਖੀਲਜਾ
ਏਨਾਠਗਾਨਠਗ।ਸੇਜੋਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ।ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਹੋਰਕੇਤੇਮੁ
ਠੇਜਾਹਿ। ੧ ।ਜਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਹਸਲੋਕਆਖਿਆਤਾਂਪਠਾਣਗ
ਲਵਿਚਪਲਾਪਾਇਕਰਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਦੇਚਰਨਾਉਪਰਆਇਪਇਆਤੇਆਖਿ
ਓਸੁਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਮੇਰਾਗੁਨਾਹਮਾਫਕਰਨਾਜੀਕਿਉਂਕੇਫਕੀਰਜੋਹੈਂ
ਸੋਖੁਦਾਇਦੇਪਿਆਰੇਹੋਤੇਹੈਨ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਜਾਹੁਭਾਈਅਸਾਂ
ਬਖਸਿਆਹੈਪਰਅਗੇਨੇਕੀਦੇਰਾਹਉਪਰਚਲਣਾਹੋਵੇਗਾ।ਤਾਂਓਹਪਠਾਣਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਮੁਰੀਦਹੂਆ।ਗੁਰੂਜੀਨੂੰਪੀਰਕਰਕੇਜਾਣਿਆ।ਤਾਂਓਹਪ
ਠਾਣਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਉਘਰਲੈਗਇਆਅਤੇਬੜੀਸੇਵਾਕਰੀ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਦੇਵਨੌਮਹੀਨੇਉਸਠਾਣਦੇਘਰਰਹੇ।ਪਸਤੌਨੇਵਖਤਚਲਣੇਕੀਖੜਾਹੋਏਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਉਸਪਠਾਣਉਪਰਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏਤੇਕਹਿਓਨੇਭਾਈਕੁਛਮੰਗੁ
ਗਹੁ।ਤਾਂਪਠਾਣਕਹਿਆਜੀਅਸਾਨੂੰਆਪਣੀਅਸਥਨਿਸਾਨੀਦੇਵੋਜੋਸ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰ ਅੰਤ ਤਾਂਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰਹੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕੜਾ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਾਵਹੁ ਤਾਂ ਉਨ ਪਠਾਣਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਉਨ ਪਠਾਣਾਂ ਨੇ
ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸਦ ਕਰਕੇ ਤਿਨੇ ਚੀਜਾਂ ਇਕੇ ਜੇਹੀਆਂ ਮੰਗਾਏ ਕੇ ਤਿਸਉ ਤਾਂ ਬਣਾਈ ਪ੍ਰ
ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ [illegible] ਹੋਆ ਅਣਵੀਖਿਆ
[illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਛਾਦਰ ਆਣ ਪਾਵੇ
ਤਾਂ ਉਨ ਪਠਾਣਾ [illegible] ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਭ ਥੋ
ਠਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ [illegible] ਗੁਰੂ ਦਾ ਭਜਨ ਕ
ਤਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ [illegible] ਨੂੰ ਦੇਵਹੁ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦਰ[illegible]
ਤਾਰ ਕਰਵਾ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ [illegible] ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਕੇ ਭਾਈ ਕ
ੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਇ [illegible] ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਭ
ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਪਠਾਣ ਤਾਂ ਉਨਾਂ [illegible] ਜੀ ਏ ਆਖਿਆ ਸਚੇ ਭਾਈ
ਜਦ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਜ ਪਵੈ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ [illegible] ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਹੋਕੇ ਕੜਾ
ਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਨਾ ਅਤੇ [illegible] ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕ
ਰਨਾ ਸਬਦ ਪੜਨੇ [illegible] ਉਤਾਂ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਏ ਸੇਤਰਾ ਪੀ
[illegible] ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤ
[illegible] ਜੇ ਪੰਜ [illegible] ਮਸਤਕ ਏਹੋ ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਪ
ਠਾਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੂਏ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ

॥ਸਾਖੀ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੇਰੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਗ
ਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ ਭਗਤਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਸਤਿ ਰਾਮ ਜੀ ਆਈਏ ਭਗਤੋ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਪਿਆਰਿਓ ਬੈਠੋ
ਜੀ ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ ਹੈਂ ਜੀ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਭਗਤਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਆਪਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਅਨੰ
ਦ ਹੈ ਜੀ ਜਾਂ ਇਕ ਦੋਇ ਘੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਹਬ ਜੀ ਇਕ ਅਸਾਡਾ ਪ੍ਰਸਨ ਹੈ ਜੇ ਆਪਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੁਛੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਜਨੋ ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਵੇ ਸੋ ਪੁਛੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਭਗਤਜਨਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਪਾਪ ਪੁੰਨ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਇ ਆਕੇ ਦੌੜ ਦੌੜ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ। ॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ॥ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਉਚਰੈ॥ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ॥ ੧ ॥ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੀਚਹਿ [illegible] ਮਨ ਕੇਰੀ॥ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ॥ਖਾਕੂ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਸਭੁ ਫੈਲੁ॥ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ॥ ੨ ॥ ਇਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਭਗਤੋ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਿਤਨੀ ਕਰੈ ਸੋ ਤਾਂ ਭੀ ਕਰੈ ਧਨ ਸੰਚ ਸੰਚ ਬਹੁਤ ਭਾਵਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ ਕੇ ਸਾਥ ਕਿਛੁ ਧਨ ਅਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਨਾਲ ਨਹੀ ਚਲਦੇ ਅਰ ਇਸ ਕਾ ਤਨ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਸੁਆਹ ਕੀ ਢੇਰੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਨ ਤਾਂ ਹੋਰ ਲੋਕ ਹੀ ਸਿਛੋ ਲੈ ਜਾਵੈਂਗੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਲੋਕ ਭੀ ਕਿਸੀ ਕੰਮ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਧਾਪਾ ਅਰ ਧਨ ਕੇ ਨਮਿਤ ਜੋ ਏਹੁ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਪਾਪ ਤਾਂ ਇਸ ਕੇ ਸੰਗ ਹੀ ਗਏ ਸੋ ਉਨਾ ਪਾਪਾਂ ਕੇ ਅਰੇ ਪਕੜਿਆ ਅਤੇ ਨਰਕਾਂ ਨੂੰ ਠੇਲੀ ਚਲਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਇਸ ਕੀ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਨਹੀ ਹੋਵਣਾ ਬਿਨਾ ਸਬਦ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੀ ਮੈਲ ਕਦੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਜਬ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦ ਕਮਾਵੈ ਗਾ ਤਬ ਇਸ ਕੀ ਮੈਲ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤ ਕੌ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕੇ ਭਗਤਾਂ [illegible] ਜੋ ਜੀਅ ਸੋ [illegible] ਸਾਂ ਪ੍ਰਾਣੀ [illegible] ਜਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਿਤ [illegible] ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਰਕ ਤੇ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੇਗਾ ਸੋ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਛੁਟੇਗਾ।

॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਗੀਤ ਨਾਦ ਘਨ
ਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ॥ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ॥ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾ
ਇ॥ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ੩ ॥ਇਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ। ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਭਗਤ ਜਨਹੁ ਨਾਚਣ ਵਾਲੇ ਕਉ ਤਾਂ ਗੀਤ ਨਾਦ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜ ਵਜਾਈਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਨਾ ਬਜੰਤ੍ਰਾਂ ਕਰਕੇ ਨਾਚਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਜੂਨੀ ਮੇ ਪੜਦਾ ਹੈ ਅਰ ਇਨ ਵਜੰਤ੍ਰਾਂ ਕਰਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾ ਕਰਕੇ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਭ੍ਰਮਤਾ ਹੈ ਅਰੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਨਸਦਾ ਹੈ ਅਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਅਰ ਅਬ ਕਾ [illegible] ਆਹੁਆ [illegible] ਮਿਲੇਗਾ ਅਰ ਇਕ ਜੀਆਂ ਦੀ ਆਰਜਾ ਸੌ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਆਹੁਨ ਪੈਨ ਸੋ ਤਿਨ ਬਿਖੇ ਭ੍ਰਮਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੌ ਬਰਸ ਇਕ ਪਹਰ ਦੀ ਜੂਨ [illegible] ਸੁਣਹੁ ਭਗਤ ਜਨੋ ਪਹਰ ਦੀ ਜੂਨ ਤਦ ਕਟੰਦੀ

ਐਗੀ ਜਬ ਧਰਤੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪਲੈ ਹੋ ਜਾਵੈਗੀ ਸੋ ਇਤਨਾ ਇਸ ਜਨਮ ਦਾ ਦਿਖ
ਲਿਆ ਪ੍ਰਾਨੀ ਭੁੱਲ ਜਾਇ ਪੜਿਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ [illegible] ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੇ ਭੁੱਲਾ ਭਾਉ ਇਛੈੜਦਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਦੁਰਮਤ ਇਸਨੂੰ ਵਹੁ ਟੋਜਾ [illegible] ਭਗਤ ਜਨ ਕਹਿਆ
[illegible] ਰਿਦੇ ਇਸ ਨੂੰ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
[illegible] ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਿਆਰੇ [illegible] ਪ੍ਰਾਣੀ [illegible]
ਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ [illegible] ਭਗਤ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਇਕ ਬੇਸਨੋ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਤਪ [illegible] ਹੈਨ ਇਕ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੈ
ਨ ਇਕ ਜੋਗੀ [illegible] ਹੈਨ ਸੋ ਇਨਾਂ ਦੇ [illegible] ਜੀ ਉਤਮ ਕਰਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ [illegible] ਕਾਲ [illegible] ਅੰਤਰ

ਲੋਭ ਪਹਿਨਣ [illegible] ਨਾਮ ਦਿਸ
ਆਇਆ ਅਪੁਨੀ [illegible] ਗੁਰਮ
ਗਤ ਨਾਹੀ [illegible] ਆ॥ ੪ ॥ਤਿਸ
[illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈ
ਨ ਤੋਂ [illegible] ਰਾਮ [illegible]
[illegible] ਆਹੇ ਅਰ ਜੋ ਸਤ
ਤਾਂ ਨਹੂੰ [illegible] ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇ ਸੋ
ਪੀਜ ਕੀਦਾ ਹੈ ਜੋ [illegible] ਧੋਤੀ ਆਂ ਪ
ਹਿਰਨੀਆਂ ਅਰ ਮਾਲਾ ਪਾਵਣੀਆਂ
ਤਿਲਕ ਲਗਾਵ [illegible]
ਮੰਗਦੇ ਹੈ ਨਟਵੀ [illegible] ਆਈ ਅਰ ਜਦ ਤਾਈ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅ
ਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੋ ਬਾਹਰੋਂ ਬੇਸਨੋ ਬਾਸ
[illegible] ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤਿਆਂ ਓਹ ਭਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇ ਸਾਂਦੇ
ਤਾਂ ਫੇਰ [illegible] ਜੀ ਦੇ ਭਗਤ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੀਨਾ ਦਿਆਲ ਜੀ [illegible]
ਕੇ ਪਹਿਰੇ ਮੈ [illegible] ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਨਾਮ ਸਿਖਕਰ [illegible] ਉਪਰ ਚਲਦੇ
ਅਤੇ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ [illegible] ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾਂ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਕਿਆ ਗਤੀ ਹੋਵੇ
ਗੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗਲੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ [illegible]
ਰਜਾਆਨ [illegible] ਮੈਲਾ [illegible] ਲੈ [illegible]

ਭੁਲਾਈਐ॥ਇਸਨੂੰਕਾਰਿਅਮਰਗਾਈਐਜਾਈਐ॥ ਇਸਕਾਪਰਮਾਰਥ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ ਸੁਣਹੁਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਦੇਪਿਆਰੇਜੋਮਨੁਖ
ਗੁਰਾਂਬਿਨਾਹੀਡੇਰਲੈਂਦੇਹੈਨ ਸੋਸੂਕਰਕੇਜਨਮ ਅਰਸੱਪਕੇਜਨਮਅ
ਤੇਕਾਹਿਕੇਜਨਮ ਆਵੇਗਾਤੇਹੋਰਪਸੂਕੇਜਨਮਵੀ... ਨਹੀਂ ਔਰ
ਪ੍ਰੇਤ ... ਕੇਜਨਮਵੀਆਵੇਗਾ ...
ਜੋਕੋਈਗੁਰਾਂਤੇਬੇਮੁਖਹੋਣਗੇ ਸੋਤਿਨਾਂਕੋਏਹੁਜਨਮ ... ਅਤੇਸੂਕ
ਰਭਾਈਗਾ ... ਏਹੁਸਰਬਜੂਨਾਂਦੇਦੇਣਕੇ ... ॥ ਤਾਂਫੇਰਸੰਤਕ
ਹਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀਜੋਸਤਗੁਰੂਨੂੰਮਿਲਕਰਸਨਮੁਖਰਹਿੰਦੇਹਨਤੇਬਚਨਾਂਉਪਰਿ
ਚਲਦੇਹੈਨਜੀਉਨਾਂਤਾਈਂਕਿਆਫਲਪ੍ਰਾਪਤਹੈ॥ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਅਗਲੀ
ਪਉੜੀਆਖੀ॥ ॥ਖਾਕਸੇਵਾਤੇਲਹੈਪਦਾਰਥੁਗਹਿਰਦੈਨਾਮਸਦਾਕਿਰਤਾ
ਰਥੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਾਹਿਮੁਖਉਜਲਾਹੋਇ॥ਗਾਨੈਭੁਖਮਸੀਹੈਦਰਸੋਇ॥ ॥ਤਿਸ
ਕਾਅਰਥਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ ਸੁਣਹੁਸੰਤਜਨੋਜੋਕੋਈਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਕੀ
ਕੀਸੇਵਾਕਰੇਗਾਤਨਮਨਪਨਲਾਇਕਰ ਤਿਸਨੂੰਏਹੀਕਾਏਹੁਜਨਮਭੀਸਫਲਹੋ
ਵੇਗਾ ਅਰਨਾਮਰੂਪੀਪਦਾਰਥਜੋਹੈ ਸੋਉਸਨੂੰਪਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇਨਿਰੰਕਾਰਦੀ
ਕਿਰਪਾਕਰਕੇਇਸਪ੍ਰਾਣੀਦੇਰਿਦੇਤੇਨਾਮਨਹੀਂਵਿਸਰੇਗਾ ਅਰਸਚਖੰਡਮੇਇਸ
ਕਉਪਹੁੰਚਣਾਹੋਵੇਗਾ ਜੋਤੂੰਕਹੇਂਗਾ ... ਹੈ ... ਉਨ
ਨੂੰਪਰਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚਕੁਝਪੁਛੇਗਾ ਜੋਸਚੀਦਰਗਾਹਮੇਉਜਲ
ਗਾਹੈ ਉਸਦੇਮੁਖਵਡਿਆਈਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਸੁਣਹੁਭਾਈ ਸਭਕੋ ...
ਹੁਗੁਰੂਦੀਦਰਗਾਹਮੇ ਸੋਈ ਸਿਞਾਨਗੇ ਜਿਨਾਂਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਦਾਹੁਕਮਮੰ
ਨਿਆਹੈ ਅਤੇਹੋਰਸਭਏਵੇਂਹੀਫਿਰਨਗੇ ਟਿਕਾਣਾਨਹੀਂਮਿਲੇਗਾ॥ ॥ਫੇ
ਰਮਹਾਪੁਰਖਾਂਕਹਿਆ ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਜੋਪ੍ਰਾਣੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਉਜਾਣਦੇ
ਸੋਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਜਾਣਦੇਜੀ॥ਕਿਰਪਾਕਰਕੇਦਸੋਜੀ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ
ਰਪਉੜੀਆਖੀ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਕਉਜਾਣੈ॥ਰਹੈਰਜਾਈਹੁਕ
ਮਪਛਾਣੈ॥ਹੁਕਮਪਛਾਣਿਸਚੈਦਰਵਾਸੁ॥ਕਾਲਬਿਕਾਲਸਬਦਿਭਏਨਾਸੁ॥
॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ ਸੁਣਹੁਭਾਈਗੋਬਿੰਦ
ਲੋਕੋ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਉਜਾਣਦੇ ਅਤੇਸਤਿਗੁਰਾਂਨੂੰਮਿਲਦੇਤੇਹੁਕਮ
ਕਉਸਮਝਦੇਹਨ ਤਾਂਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕਉਸਚੇਕਾਮਹਿਲਪ੍ਰਾਪਤਹੋਂਦਾਹੈ॥ਫੇਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਨਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਖਹਿਆ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਜੋ ਖਾਣੀ ਗ੍ਰਸਤ ਵਿਚ ਹੋ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੇ॥ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗਲੀ ਪਉੜੀ
ਆਖੀ॥ ॥ਰਹੈ ਅਤੀਤ ਜਗਤ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਨ ਮਨ ਅਰਪੈ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ
ਨਾਓ ਤਿਆਵੈ ਨਾਓ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚ ਸਮਾਣਾ॥ ੮॥ ੧ ॥ਤਿਸ
ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ... ॥ ॥ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਸੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੇ ਭਗਤ
ਗ੍ਰਸਤੀ ਇਓ ਗ੍ਰਸਤ ਵਿਚ ਰਹੇ ਕਿਸੀ ਨਗਰੀ ਮੋ ਕੋਈ ਅਤੀਤ ਆਣ ਸੀ ਆਇ ਬੈ
ਠਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਓਹੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਕ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਮੇਰਾ ਹੈ ਏਹੁ ਘਰ ਅਤੇ ਏਹੁ ਲੋਕ ਸਭ ਪਰਾਏ ਹੈਨ ਤੇ ਏਹੁ ਨਗਰੀ ਦੀਪ
ਰਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇ ਜੋ ਹਾਂ ਸੋ ਨਿਰਾਸ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਅਰ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਕਿਹਾਂ ਉਸੇ ਦੀ ਆਸ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਅਨ ਦੇ
ਗਾ ਸੋ ਮੈਂ ਖਾਵਾਂਗਾ ਨਹੀ ਤਾ ਐਵੇਹੀ ਦਿਨ ਬਿਤਾਇ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਓਂ ਜੋ ਓਹ ਪਰਦੇਸੀ ਅਤੀ
ਤ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਏਹੁ ਸਭ ਸ੍ਰੀ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਈ ਭਿਆਜਨਾ ਇਸੀ ਤਰਾ ਗ੍ਰਸਤੀ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਓਹ ਗ੍ਰਸ
ਤੀ ਗ੍ਰਸਤ ਵਿਚੇ ਭਗਤ ਹੋਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਕਰ
ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਓਹ ਗ੍ਰਸਤੀ ਨਾ ਆਉਦਾ ਹੈ ਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਥੀ ਰਹਿਤ ਹੋਇ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਓਹ ਭਗਤ ਜਨ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਣੀ ਆਇ
ਲਗੇ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮ ਧੰਨ ਹੋ ਅਤੇ ਧੰਨ ਆਪਕਾ ਦਰਸਨ ਹੈ ਹੇ
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਚਰਨੀ ਲਾਵੋ ਜੀ ਆਪ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਨਾਮ
ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਓਹ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇ ਸਿਖ ਹੂਏ ਲਗੇ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤੀ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
ਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ...

॥ਸਾਖੀ ਆਗੇ ਮਿਰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਛੁਟਾਏ ਹੈ ਜੀ॥

ਇਕ ਸਮੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਮਤਾ ਕਰਦੇ ਸਫ
ਰ ਕਰਦੇ ਸੈਰ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਕਿਆ ਦੇਖ
ਦੇ ਜੋ ਇਕ ਹਰਨ ਖੜਾ ਹੈ ਤੇ ਖੇਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ੀਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਾਵਣ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਸ ਖੇਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਓਥੇ ਇਕ ਫਾਹੀ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਨ ਨੇ ਓਹ ਫਾਹੀ

ਦੇਖਿ ਨਿਗੋਸੀ ਪਰ ਓਹ ਹਰਨ ਮਾਰ ਕੇ ਛਾਲ ਉਸ ਖੇਤੀ ਵਿਚ ਜਾ ਪਇਆ ਜਾਂ ਲਗ
ਹਲਫ ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਲਤਾਂ ਫਸ ਗਈਆਂ ਉਸ ਫਾਹੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਫੇਰ ਖੇਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆ
ਣ ਕਰ ਉਸ ਹਰਣ ਕਉ ਪਕੜ ਲਿਆ॥ ਜਾਂ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਬ
ਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦ ਹਿਰਦੇ ਪਰ ਵਿਚ [illegible] ਜੈਸਾ ਉਸ ਖੇਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਹਰਨ
ਕਉ ਪਕੜਿਆ ਤੈਸੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਨ ਕੋ ਜਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਣਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਉ ਮੰਨਿਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਤਾਈਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮ
ਨਾ ਮੇਰੇ ਏਹੁ ਮਿਰਗ ਤਾਂ ਹੀ ਫਸਿਆ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਬੇਗਾਨੇ ਖੇਤ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਜੇਕਰ
ਏਹੁ ਹਰਨ ਬਿਗਾਨਾ ਖੇਤ ਨਾਂ ਚੁਗਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਉਣ ਪਕੜਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇ

ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਜੈਸੇ ਇਸ ਹਰਨ ਕਉ ਚੇ
ਫੜਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੂੰ ਭੀ ਇਕ ਦਿਨ ਜਮ
ਦੀ ਫਾਸੀ ਮੇ ਫਸ ਗਾ॥ ਇਸ
ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਉ
ਚਾਰਿਆ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਛੰਤ ਘਰ ੩ ॥ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ ਕਾ
ਲਿਆ ਕੀ ਵਾੜੀ ਐਰਾਤਾ ਰਾਮ॥ ਬਿ
ਖੁ ਫਲ ਮੀਠਾ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾ
ਤਾ ਰਾਮ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਤਾਤਾ ਖਰਾ ਮਾਤਾ
ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾਪਏ॥ ਓਹੁ ਜੇਵ
ਸਾਇਰ ਦੇਇ ਲਹਰੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ
ਚਮਕਏ॥ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਰਾਖਾ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਬਿਸਾਰਿਆ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨ
ਕ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ॥ ੧ ॥ ਇਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਨਾ॥ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਕਾਲਾ ਜੋ ਹਰਣ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਹੈਂ ਹੇ ਮ
ਨਾ ਤੂੰ ਸੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਨੇ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਮਨ
ਹਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਨਾ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਖਾਣ ਸੋ ਤੂੰ
ਖਾਹੁ ਤੇ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਕਹੀ ਹੋਈ ਚੀਜ ਖਾਂਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬੁਰਾ ਭੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੈਨੂੰ ਮ
ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਖਾਂਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਰੂਰ ਫਾਹੀ ਵਿਚ ਫਸੇਂਗਾ॥ ਇਸ ਹਰਨ ਦੀ ਨਿਆਈਂ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਕ ਦਿਨ ਤੂੰ ਜਮ ਦੇ ਵਸ ਪਵੇਂਗਾ ਜਿਉਂ ਹਰਨ ਫਸਿਆ ਤੇ ਤੂੰ ਦੁਖ ਪਾਵੇਂਗਾ ਹੇ ਮਨ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਬਿਖ ਫਲ ਖਾਂਵੇਂਗਾ ਸੋ ਅੰਤ ਕੇ ਸਮੇ ਤੇਰੇ ਗਲ ਫਾਹੀ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੇ ਮਨ ਪਛੁਤਾਂਵੇਂਗਾ ਨਰਕ ਕੀ ਲਹਿਰ ਤੈਨੂੰ ਜਲਾਵੇਗੀ ਤਬ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਵੇਂਗਾ ਅਤੇ ਓਹ ਬਿਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਸਾਥ ਇਕ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਮ ਦੇ ਡੰਡ ਥੀਂ ਬਚੇਂਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲ ਪਏ ਸੋ। ਬੋਲਹੁ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਅਗੇ ਭਵਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਬਾਵੇ ਖਲੋਤੇ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਤਲਾਵ ਜਲ ਕਰਕੇ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਸਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਫੁਲੇ ਕਵਲ ਹੈਨ ਅਰ ਉਨ ਕਵਲਾਂ ਦੀ ਸੁਗੰਧਤਾ ਭਵਰ ਲੈ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਰ ਗੁੰਜਾਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁੰਜਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤਲਾਵ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਉਸ ਭਵਰੇ ਕਾ ਕਉਤਕ ਦੇਖ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਜਾਂ ਸੰਧਿਆ ਕਾਲ ਕਾ ਸਮਾ ਨਜੀਕ ਆਇਆ ਤੋ ਓਹੁ ਭਵਰਾ ਇਕ ਕਵਲ ਕੇ ਮਧੇ ਬੈਠ ਗਇਆ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਮੇ ਸੂਰਜ ਭਗਵਾਨ ਅਸਤਾਚਲ ਮੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਤੇ ਭਏ ਤਾਂ ਵਹੁ ਕਮਲ ਮੁੰਦਿਆ ਗਇਆ ਤੋ ਓਹ ਭਵਰਾ ਵਿਚ ਲਪੇਟਿਆ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਭਵਰੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਉ ਦੇਖ ਕਰ ਆਪਨੇ ਮਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਆਪਨੇ ਆਤਮੇ ਨਾਲ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਤੇ ਭਏ। ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧

॥ਭਵਰ ਤੁਲੁ ਭਵੰਤਿਆ ਦੁਖ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਮ॥ਮੈ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿਆ ਆਪਣਾ
ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੀ ਰਾਮ॥ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਝੈ ਪੂਛਿਆ ਭਵਰੁ ਬੇਲੀ ਰਾਤਓ॥
ਸੂਰਜੁ ਚੜਿਆ ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ਤੇਲੁ ਤਾਵਣਿ ਤਾਤਓ॥ਜਮ ਮਗਿ ਬਾਧਾ
ਖਾਹਿ ਚੋਟਾ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾਲਿਆ॥ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰ
ਹਿ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿਆ॥ ੨ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

ਕ ਜੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ॥ ਹੇ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਦੇਖਿਆ ਓਹੁ ਤੇਰੇ ਭੁਲੇ ਕਤ ਮਾਸਾ ਜੋ ਵਾਸਨਾ ਕੇ ਲੋਭ ਕਰਕੇ ਕਮਲ ਵਿਚ ਓਹ ਭਵਰਾ ਮਰ ਗਇਆ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੋਭ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਇਆ ਮੇ ਪ੍ਰਚਾ ਵਿਚ ਲਾਇ ਸਭ ਉਰੇ ਕੀ ਜਿਆਈ ਹੇ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਰੰਗ ਰਾਤਾ ਤੂੰ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਆਗੇ ਚਲਨਗੇ ਫਰ ਇਨਾ ਪਾਪਾਂ ਕੀ ਸਜਾਇ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ ਇਸ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਸ

ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਨਿਆਂ ਸੀ ਤੇਰੇ ਕਉ ਮਾਰਣੇ ਵੇਗੀ ਜੈਸੇ ਕਮਲ ਕੀ ਬਾਜਨ ਭਉਰੇ ਕਉ ਲੈਂਦੇ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਅਰ ਸੂਰਜ ਕੇ ਅਸਤ ਹੋਤੇ ਹੀ ਕਮਲ ਮੇਂ ਆਇ ਕਰ ਮਰ ਗਇਆ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਤੂੰ ਪਚ ਜਾਵੇਂਗਾ ਜੈਸੇ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ ਤੇਲ ਤਪਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਵਿਚ ਜਲਾਇਆ ਜਾਂਵੇਂਗਾ ਜੈਸੇ ਬੇਤਾਲੀ ਸਿਰ ਸਿਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਤੇਰੀ ਸੂਰਤ ਬੇਤਾਲ ਜੈਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਬਿਨਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਸਮਝ ਹੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ਦੇਹੀ ਨਾਸ ਹੋਇ ਕੇ ਹੋਨਾ ਅਤੇ ਜੋ ਤੂੰ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਮੋਹ ਛਡ ਕੇ ਜੀਵੇ ਨਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਕਲਿਆਨ ਹੋਵੇਗੀ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇਂ ਚਲਤੇ ਰਹੇ॥ ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਝੀਵਰ ਕੇ ਜਾਲ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ॥

॥ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਓਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਦਰੀਆਉ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਉਪਰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਇਕ ਝੀਵਰ ਨੇ ਆਪਨਾ ਜਾਲ ਰਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਰੀਆਉ ਮੇਂ ਸੁਟਿਆ ਤਾਂ ਜਿਤਨੀਆਂ ਮਛੀਆਂ ਓਸ ਜਾਲ ਮੇਂ ਆਈਆਂ ਸੋ ਝੀਵਰ ਲੈ ਕਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ ਪਰ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦ ਕੇ ਘਰ ਮੇਂ ਆਇ ਗਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਿਥੇ ਏਹੁ ਮਛੀਆਂ ਸਨ ਅਸਗਾਹ ਜਲ ਵਿਚੇ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਏਹੁ ਝੀਵਰ ਸੀ ਤਿਸ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੇਂ ਵੀਚਾਰ ਕਰ ਲਈ॥ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਤੁ ਪ

ਵਹਿ ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਮਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕੀ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲੇ ਰਾਮ॥
॥ਮਛੁਲੀ ਵਿਛੁੰਨੀ ਨੈਣ ਰੁੰਨੀ ਜਾਲੁ ਬਧਿਕ ਪਾਇਆ॥ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਅੰਤਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਛੋਡਿ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਿਆ॥ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਜੀਅੜਿ
ਆ ਪਰਦੇਸੀਆ॥ ੨ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

ਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ॥ ॥ਹੇ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਦੇਖ ਤਮਾਸਾ ਜੋ ਪਤਾਲ ਥੀ ਮਛੀਆਂ ਨੂੰ ਝੀਵਰ ਕਢ ਕਰ ਇਕ ਪਲਕ ਵਿਚ ਲੈ ਗਇਆ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰੇ ਤੈਨੂੰ ਜਮ ਆਣ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਥੇ ਤੂੰ ਪਰਦੇਸੀ ਹੈਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਥੇ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸਦ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਬਿਸੇਖ ਨਾਹੀ ਆਉਂਦਾ ਇਸ ਮਛੀ ਦੀ ਤਰਾ ਇਕ ਦਿਨ ਜਮ ਲੈ ਜਾਸੀ ਹੇ ਮਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਵਿਸਾਹ ਜਨਕ ਕਿਆ ਅਤੇ ਤਾਂ ਹੀ ਜੈਸੇ ਹੋਇ ਤੂੰ ਝੀਵਰ ਜਾਲ ਸੇ ਪਕੜ ਕਰ ਲੈ ਗਇਆ ਛੋੜਾ ਛੋੜਾ ਕਿਉ ਸਦ ਝੀਵਰ ਕੇ ਜਾਲ ਸੇ ਫ

ਸੀਤਉਲਗੀਇਹਭਵਿਕਲਪਕਰਨੇਤੇਜੋਹੇਮਨਤੈਨੂੰਦੀਰਘਵਿਲਾਸਕਰਦੇਕਉਜੋਮੋਹੇ
ਗੀਸੋਂਪਕੜਲਵੇਗਾ ਹੇਮਨ ਜਦ ਅੰਤਕਾਲਕਾਸਮਾਆਵੇਗਾਤਾਂਤੈਰਾਈਭਰਮਵਿ
ਤੜਜਾਵੇਗਾਮਛਲੀਕੀਨਿਆਈ ਤਾਂਤੇਹੇਮਨਤੈਨੂੰਚਾਹੀਦਾਹੈਜੋਤੂੰਪਹਿਲੇਹੀਸ੍ਰੀਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਜੀਕਾਸਿਮਰਨਕਰੇਤਾਂਤੇਕੀਕਿਲਿਆਨਹੋਵੇਗੀਇਹੁਕਹਿਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਸਨ
ਦੀਦੇਕਨਾਰੇਕਨਾਰੇ [illegible] ਤਿਥੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਆਗੇਕਉ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

॥ ॥ਆਗੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦਾਹੋਰਪ੍ਰਥਾਇਕਹਿਤੇਹੈ॥

॥ਤਾਂਤੇਭਾਈਬਾਲਾਕਹੇ ਸੁਣਹੁਭਾਈ ਸਜਣੋ ਜੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵਜੀਕੇਚਰਿਤ੍ਰਸ੍ਰ
ਵਣਕਰੇਗਾਸੋਅੰਤਸਮੇਪਰਮਗਤੀਕਾਅਧਿਕਾਰੀਹੋਵੇਗਾ॥ ॥ਇਕਸਮੇ
ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਸਨਦੀਕਾਪ੍ਰਵਾਹਦੇਖਤੇਜਾਤੇਹੈਤਾਂਅਗੇਰਾਇਤਾਕਿਆਦੇ
ਖਨਜੋਨਦੀਕਾਵਾਹ ਵਿਛੜਗਿਆਹੈ ਉਥੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਜਾਇਖੜੇਹੋਏ ਪਰਜੋਪ੍ਰ
ਵਾਹਨਦੀਦਾਹੈਇਕਦਾਹਿਣੇਤੁਰਜਾਂਦੇਹੈ ਅਤੇਇਕਬਾਂਏਤੁਰਕਉਜਾਂਦੇਹੈ ਏਹੁਦੇ
ਖਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਣਲਗੇਹੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਇਸਨਦੀਦਾਜਲਅਕੱਠਾਜਾਂਦ
ਸੀਅਤੇਹੁਣਪ੍ਰਵਾਹਨਦੀਦਾਦਾਹਿਣੀ ਤੁਰਨੂੰਜਾਂਦਾਹੈ ਅਤੇਇਕੋਇਕਵਾਹਬਾਂਏ
ਤੁਰਨੇਜਾਂਦਾਹੈਹੇਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਏਹੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਹੈਪਰਜੀਹੁਣਕਿਤੇਸੰਜੋਗਨਾਲ
ਹੀਮੇਲਹੋਵੇਗਾਜਾਂਤੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਹੋਵੇਗੀਤਾਂਏਹੁਮਿਲਣਗੇ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਸ
ਨਿਰੰਕਾਰਦੇਚੋਜਦੇਖਕਰ ਸੰਸਾਰਦੇਮਨਸਾਂਤਕਰਨੇਨਮਿਤ ਆਪਣੇਮਨਪ੍ਰਤਿਕ
ਹਿਦੇਹੈਨਹੇਮਨਮੇਰਿਆਇਕਦਿਨਤੇਰੀਭੀਏਹੁਗਤਹੋਵੇਗੀ ਨਦੀਦੇਪ੍ਰਵਾਹ
ਦੀਨਿਆਂਈ ਏਹਕਹਿਕਰਤੇਪ੍ਰਵਾਹਨੂੰਵਿਛੜਿਆਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਇਕਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਨਦੀਆਵਾਹਵਿ

ਛੁੰਨਿਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਰਾਮ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀਠਾਵਿਸੁਭਰੇਕੋਜਾਣੈਜੋ
ਗੀਰਾਮ॥ਕੋਈਸਹਜਿਜਾਣੈਹਰਿਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਿਚੇਤਿਆ॥
ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਭਰਮਿਭੂਲੇਪਚਹਿਮੁਗਧਅਚੇਤਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮ
ਭਗਤਿਨਰਿਦੈਸਾਚਾਸੇਅੰਤਿਧਾਹੀਰੁੰਨਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦਿਸਾ
ਚੈਮੇਲਿਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾ

ਰਥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ ॥ਹੇਮਨਮੇਰੇਜੋਤੂੰਏਹੁਨਦੀਦਾਪ੍ਰਵ
ਾਹਵਿਛੜਿਆਦੇਖਦਾਹੈ ਸੋਏਹੁਹੁਣਕਿਤੇਸੰਜੋਗਨਾਲਹੀਮੇਲਹੋਵਗਪਰਜੋਕਰਤ
ਾਰਦੀਮੇਹਰਬਾਨੀਹੋਵੇਗੀਤਾਂਮਿਲਸੀਨਹੀਤਾਂਵਿਛੜਿਆਹੀਚਲਿਆਜਾਈਹੈਨਾ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਫੇਰਚਉਦਸਅਨਖੁਸਨਮਪਰਮਪਦ [illegible] ਸੋਬਕਿਸੇਸੰਜੋਗ
ਕਰਕੇਮੇਲਲੈਂਵੇਂਗਾਨਹੀਤਾਫੇਰਚੌਰਾਸੀਲਖਜੂਨੀਤਸਾਦਿਰਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਹੁ
ਕਮਨਾਲਪਾਇਆਜਾਂਦਾਹੈਜੁਗੋਜੁਗਾਇਹੋਹੀਹੁੰਦਾਆਇਆਹੈ ਹੇਮਨਾਮੇਰਿਆ
ਜੋਤੂਛਿਮਾਕਰਕੇ ਪਾਇੰਦਾਹੈਸੋਬਿਨਾਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਤੇਬਰੋਰਸ਼ੂ [illegible]
ਇਕਰਲਗਦਾਹੈਇਸਬਾਤਨੂੰਸੋਈਜਾਣਦਾਹੈਜੋਹਰਾਪੂਰਨਜੋਗਪਿਆਰਾਹੁੰ
ਦਾਹੈਹੇਮੇਰੇਮਨਾਹਰਿਸਿਮਰਨਕਾਸਹਿਜਸੁਖਤਬਤੇਰੇਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾਜਾਂਤੂੰ
ਸਤਿਗੁਰੂਨੂੰਮਿਲੇਗਾਤਬਤੇਰੇਜੀਆਬਿਖੇਸਾਹਿਬਕਾਸਿਮਰਨਉਪਜੇਗਾਅ
ਤੇਜਿਸਨੇਗੁਰੂਨਹੀਪਾਇਆਉਸਨੂੰਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੇਸਿਮਰਨਕਾਰਸਨਹੀਆ
ਇਆਸੋਮਨੁਖਅਤਿਮੂਰਖਮੁਗਧਹੈਨਅਚੇਤਮਾਇਆਕੇਮੋਹਵਿਖੇਪਚਮ
ਏਹੈਨਸੋਪ੍ਰਾਣੀਨਰਕਗਾਮੀਹੋਵਣਗੇ ਅਰਭਰਮਭੂਪੀਸੋਹਮੇਬਾਪੇਹੁਏਹੈ
ਨ ਅਗਿਆਬਿਆਦਸਤਕੇਪਕੜੂਰਹੇਹੈਨਸਦਾ ਔਰ ਭਗਤਿਜਸਕੀਰਤਨ
ਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਾਨਦਇਆਧਰਮਪਰਉਪਕਾਰ ਜਿਨਕੇਹਿਰਦੇਕਦੀਨ
ਵਸਿਆਸੋਅੰਤਕਾਲਕਉਂਪਛੋਤਾਵਨਗੇਅਤੇਹਾਇਹਾਇਕਰਕੇਰੋਵਨਗੇ
ਪਰਹੇਮੇਰੇਮਨਤੂੰਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕਾਸਿਮਰਨਕਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰਕਉਮਿਲ
ਜਦਏਹੁਬਚਨਬਾਲੇਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਉਸੁਣਾਇਆਤੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਤੌਂਨਿਜਸਰੂਪਮੇਲੀਣਹੋਗਏਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਸਭਅਨੰਦਕਉਪ੍ਰਾਪਤਭਈਅ
ਸੰਪੂਰਨਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਾਂਤੇਨਮਸਕਾਰਕਰੀ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕ
ਉਕਹਿਣਲਗੇਵਾਹੁਭਾਈਬਾਲਾ [illegible] ਨਿਹਾਲਹੋਇਆਹੈ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥ ॥

ਪਤਾਂਫੇਰਸਾਖੀਸਹੁਸੁਹਾਗਣਨਾਲਹੋਈ॥

ਪਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਿ [illegible] ਆਸਾਨੂੰਨਿਤਾਰਬਕੀਆਅਤੇਧੰ
ਨਤੂੰਹੈ ਅਤੇਧੰਨਤੇਰੀਰਸਨਾਹੈ [illegible] ਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੇਅ
ਦਭੁਤਚਰਿਤ੍ਰਵਰਨਨਕੀਤੇਹੈਨ॥ [illegible] ਭਾਈਬਾਲਿਆਰੇਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੇਹਾਜਰਤਭਈ॥ [illegible] ਪਤਾਂਤੇਹੇਸਤਿ
[illegible] ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਤੇਇਕਸਤ੍ਰ
[illegible] ਗਏਦਾਸੀਜਿਸਰਤ
[illegible] ਬਹੁਤ

[illegible] ਕਸਰਾਂ ਤੇ ਨਿਆਮਤਾਂ [illegible] ਜਾਂ ਵਦੇਸਨ ਉਸ ਦ
ਦੇ ਮਕਾਨ ਉਪਰ ਇਕ ਬੜਾ ਭਾਰਾ ਮੇਲਾ ਲਗਾ ਦਾ ਹੋਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਛੇ ਇਸਦੇ ਅਜ
ਕਿਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਅਜ ਇਸਦੇ ਘਰ ਸਉ ਆਓਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਆਖਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਕੋਈ ਵੜੇ ਤੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਸੇਜ ਵਿਛਾਇ ਰਖਦਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਅ
ਤੂ ਦ੍ਵਾਲਾ [illegible] ਰਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਦ ਰਾਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ [illegible]
ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੂਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਦਰ ਵੜਕੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸੀ
ਰਹਿਤ ਰਖਦਾ ਹੈ ਬੁਰਕਾ ਪਹਿਨਕੇ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਗਲਾਂ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਲੋਕ ਆਪ
ਸ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹੈਨਾ। ਅਤੇ ਓਦਰ ਜਿਸ ਬੁੰਦੀ ਦੇ ਘਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤ
ਉਸ ਮਾਈ ਬੁੰਦੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਹ

ਥ ਜੋੜਕੇ ਆਖਿਓਸੁ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਾਓ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਾ
ਈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੀ ਅਸੀ ਪਾਇ ਲਵਾਂਗੇ ਪ
ਰ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਰੌਲਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮਾ
ਈ ਬੁੰਦੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ
ਇਸ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੰਦ ਰਾਤ ਵਾਲੇ ਦਿ
ਨ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸਉ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ
ਸੁਣਦੀ ਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮੇਰੇ
ਤਾਈ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਬੁੰਦੀ ਬਾਲ ਤੇ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਭੀ ਉਸਦੇ ਘਰ ਚਲੀਏ ਅਤੇ ਸਉ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਸੰਗ ਦੇਵੇਂ ਅਸੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਗੇ ਬਹੁਤ
ਹਜੂਮ ਖੜਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀ ਦੇਂਦੇ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੇ ਦੀਦਾਰ ਨੂੰ
ਚਲੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਹੀ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਦਰਵਾਨੋ ਤੁਸੀ
ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕਹੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਦੀਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਫਕੀਰ ਖੜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਰਵਾਨਾ ਅੰਦਰ ਜਾਇ
ਕਰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਹਰ ਫਕੀਰ ਖੜੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾਡੇ ਦੀਦਾਰ ਦੇ ਤਾਈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਉ ਸੁਹਾਗਣ ਨੇ ਅ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਅਸਾਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸਉ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੇ ਨ ਅਜ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਣ
ਹੈ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਉਨਾ ਦਰਵਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਆਣ ਆਖਿਆ ਜੋ ਓਹ ਆਖਦ

ਹੋਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਜੋ ਸਭ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਸ੍ਰੀ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਫਕੀਰ ਨਹੀ ਏਹੁ ਝੂਠਾ ਸਾਂਗ ਹੈ ਅਗੇ ਏਸ ਨੂੰ ਸਹੁ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਅ
ਜੇ ਹੋਇਆ ਨਾਹੀ। ਜੇ ਕਰ ਏਸ ਨੂੰ ਸਹੁ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਹਰ ਝਰੋਖੇ ਵਿਚ ਸਹੁ ਨੂੰ ਸਦਦ
ਤਾਂ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਠ ਕਰ ਇਕ ਪਾਹਾੜੀ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਸ
ਹੁ ਬੁਖਾਰਾ ਜੀ ਮੇਲੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਵਦੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤ ਲੋਕ ਮਨ ਨਾਲ ਅਖਸਾਤ ਦੀ ਲ
ਗਈ ਹੋਈ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨ ਪੰਦਰਾਂ ਲੈ ਗਇਆ ਕੋਈ ਨਗਾਰੇ ਉਠਾਇ ਕਰ ਲੈ ਗਇਆ ਐ
ਸੀ ਮਾਰ ਹੋਈ ਜੋ ਕਈ ਜਨ ਘਾਇਲ ਹੋਇ ਗਏ ਅਜਹੀ ਹੋਈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਮੇਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤੇ

ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੂੰਹ ਨ ਲਾਵੇ ਸਭ ਮਹਿਮਾ ਘਟ ਗਈ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜੋ
ਬੁਲੇ ਸੋਏ ਹੋਈ ਕਹੇ ਜੋ ਝੂਠਾ ਹੈ ਝੂਠਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਹੀਨਾ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉ
ਸ ਬੁੱਢੀ ਦੇ ਘਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਚੰਦਰਾਤ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਮਾਈ ਅਜ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਘਰ ਮੇਲਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬੁਢੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ
ਨ ਤੂੰ ਹੈਂ ਤੇ ਪੰਨ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਓਹ ਤਾਂ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਝੂਠਾ ਹੀ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਜੀ ਜਾਂ ਕਿਤਨੇ ਕੁ ਦਿਨ ਵਿਚ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਬਾਹਰ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਲੰਙਾ ਲੂਲਾ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰ
ਨਾਂ ਉਪਰ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਲੂਲੇ ਉਪਰ ਦੀ ਨਜਰ ਕੀ
ਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਲੂਲੇ ਲੰਙੇ ਦੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਭ ਸਾਬਤ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਓਹ ਲੂਲਾ ਬਾਰੰਬ
ਾਰ ਨੀਮ੍ਰਿ ਭੂਤ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗਾ ਉਸਤਤ ਕਰਨੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਉਸ ਲੰਗ
ੜੇ ਲੂਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਪੁਛੇ ਤੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਕਿਨ ਹਛੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਖੀ
ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਨੇ ਅਛੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛੇ ਤੇਰੇ ਹ
ਥ ਪੈਰ ਕਿਨ ਹਛੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਓਹ ਆਖੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਨੇ ਹ
ਛੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਜਦ ਓਹ ਪੁਰਖ ਫਿਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਓਸ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿ
ਆ ਤੇ ਉਸ ਫਕੀਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਕਿਸ ਨੇ ਹਛੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ
ਤਾਂ ਓਹ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਨੇ ਹਛੇ ਕੀਤੇ ਹੈ,
ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਵਾਇ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਓਹ ਆ
ਖਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਓਹ ਇਕ ਬੁੱਢੀ ਦੇ ਘਰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਹ ਲੂਲਾ ਫਕੀਰ ਤੇ ਸੁਹ
ਫਕੀਰ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ ਲਓ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਕੜ ਲੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੂੰ ਹਰਦੁਆਰ ਕੇ ਵਿਚ ਸਾਹੂ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ
ਆਖ ਕਿ ਹਰਕਿਸਨ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਲੀਤਾ ਕਰ ਅਤੇ ਹਰਿ ਪੌੜੀ ਦੇ ਨਾਵਣ ਦਾ ਕਰ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸਭੁ
ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਵਿਚ ਸਾਹੂ ਨੂੰ ਦੇਖੇਂਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰਦਾ ਭ
ਜਨ ਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਭਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਹੂ ਨੇ ਆਣ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪੁਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਹ ਸਾਹੂ ਸੁ
ਹਾਗ ਫਕੀਰ ਆਪਣੇ ਏਕਾਂਤ ਜਾਇ ਬੈਠ ਅਤੇ ਓਹ ਤੂੰ ਭਜਨ ਕਰ ਜੀਵਾਂ ਦੀਆ ਫਿਰ ਜੋ
ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਾਹੂ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਨੇ ਪਕੜੇ ਲੀਤੇ ਹਨ ਉਸਦੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਫੇਰ ਲੋਕ ਸਭ ਸਾਹੂ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਦੀ ਲੱਗੇ ਉਸਤਤ ਕਰ
ਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਲਗਾ ਮੇਲਾ ਲਗਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮੇਹਰ ਬਖਸ਼ਾਨ ਸੇ ਫੇਰ ਲੋਕ
ਲੈ ਕੇ ਨਿਆਮਤਾਂ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਲਗੇ ਨਗਾਰੇ ਵਜਣ ਅਤੇ ਫਰਨ ਉਸ ਤਰਾਂ ਨਿਸਾਨ
ਗਡੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਹੂ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਮਰੀਦ ਹੋਇਆ ॥
ਅਤੇ ਸੁਣ ਹੁਣ ਭਾਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਜੋ ਫਕੀਰ ਘੁੰਘਰੂ ਅਤੇ ਮਣਕੇ ਆਦਿਕ ਅੰਦਰ ਗਲਾਂ ਦੇ
ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਾਹੂ ਸੁਹਾਗਣ ਦੇ ਮਰੀਦ ਹੈਨ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਓਥੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵ

ਹਿ ਤਾਂ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਕਰ
ਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾਂ
ਮੁਲਾਂ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤ ਕ
ਮਾਵਹਿ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟ
ਜਾਵਹਿ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰ ਸੁਣ ਗਲਾ ਘਰ ਆਵਹਿ ॥
ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਏਕ
ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰ ਸਗਲੇ ਕੂੜ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥੮॥੮॥

ਏਹ ਸਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਿਰ ਨਾਲ ਸੰਗ ਉਤੇ ਅਸੀ ਕਰਕੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ॥

ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਖਿਆਲਿਆ
ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖੀ ਕਿਤਨੀ ਔਖੀ ਹੈ ਕਦ ਕੀਰਤ ਕਰਨੀ ਔਖੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ ਕਹਿਆ [illegible] ਤੇ ਸਿਖ ਕਹੀ ਮਰਣੇ [illegible]
ਰਹਿਤ ਸਾਰੀ ਇਕ ਸਿਖ [illegible] ਮਸਤਾਂ ਉਥੇ ਅੜੇ ਸਾਰਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ
ਲੈ ਸਾਹੂ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਦ ਰਹੇ ਉਥੇ [illegible] ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਹਲ ਖੰਦੇ ਬਸੰਤ ਕਰਕ
ਈਜਾਂ ਫੇਰ ਤੂੰ ਆਵੇਂਗਾ ਉਥੇ ਤਾਂ ਤੇ ਉਸ ਸੂਬੀ ਦਸਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕੇ
ਹਿਨ ਲਗਾ ਜੀ ਜੋ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਸੋ ਈ ਕਰਾਂਗਾ ਜੀ ਜਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ [illegible] ਇਸ ਤੇ
ਏਹੁ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਹੁਕਮਨਾਵਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਦੂਲਾ ਲਿਖਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਸਿਖ
ਹੁਕਮਨਾਵਾਂ ਲੈ ਕੇ ਤੇ ਗਇਆ ਤਦ ਉਸ ਸਖ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੂਆ ਤੇ ਲਗਾ ਪੁ
ਛਨ ਭਾਈ ਅਮਰੇ ਸਿਖ ਦਾ ਗਹਿ ਕਿਥੇ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਭਾਈ ਦਲਾਨੇ ਅ
ਗਨ ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਪੁਛਦਾ ਪੁਛਦਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖ
ਨੇ ਅਗੋਂ ਉਠ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਕਹਿਆ ਆਈਏ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਅਨੰਦ ਕੁਛ

ਲਗਿਆਂ ਮਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਆਪ ਸਮੇ ਬਹੁ
ਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਪਰ ਓਹੁ ਸਿਖ ਘਰੋਂ ਨਿਰ
ਧਨ ਹੈਸੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਧਨ ਦਾਸੀ ਤਾਂ ਦਿਨੇ ਕਰ
ਸੀ ਜੂਹਦਾ ਜੋ ਦਿਨੇ ਜਦਾ ਸੀ ਤੇ ਰਾਤ ਨ
ਹੀਸੀ [illegible] ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਇਕ ਸ
[illegible] ਕਬੀਦਾ ਹਜਾਰ ਰੁਪੇਆ
ਇਕ ਸਹੂਕਾਰ ਦੇ ਦਾਸੀ ਤੇ ਓਹ ਸਿਖ ਨ
ਹੀਸੀ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਉ ਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਿਖ
ਹੁਕਮਇਆ ਜੀ ਪਰ ਸਾਹਿਬ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੀ
ਗਲੀ ਏ ਪਾਉ ਜੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਹੁਕਮਨਾਵੇਂ ਦੇ
ਲਾ ਸਿਖ ਲਗਾ ਕਹਿਣ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਵਾਂ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ
ਪੜ ਲੈ ਤਾਂ ਓਸ ਰਹਿਸਤੀ ਸਿਖ ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਵਾਂ ਲੈ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਲਾਇਆ ਫੇਰ ਸੀਸ ਉ
ਪਰ ਰਖਿਆ ਜਾਂ ਓਹ ਖੋਲ ਕੇ ਪੜਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਉਪਰ ਏਹੁ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸੈ ਰੁਪੇਆ
ਜਾ ਭੇਟ ਤੇ ਪੰਜ ਸਰੂਪੇ ਏਸ ਸਿਖ ਦੀ ਭੇਟਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਉਸ ਲੈ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਹੁਕਮਨਾਵੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜੋ
ਰੁਪੇ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਣਾ [illegible] ਸਿਖ ਆਪਣੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗਾ
ਕਿ ਓਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਏ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖਣੀ ਕਹਿਆ ਏਸ ਆਏ [illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਤ ਮਤ ਕਰੈ ਤ ਨਵੀ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਅਸੀਰਵੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਤੇਜ
ਤੀ ਲੜਕੀ ਵੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹਜਾਰ ਰੁਪੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸੋ
ਜਿਤਨੇ ਰੁਪੈਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਸੋ ਲੈਕੇ ਵਿਆਹ ਦੇਹ ਤਾਂ ਉਸ ਗਰਸਤੀ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁ
ਲਾ ਸਿਖਣੀਏ ਏਹੁ ਸਲਾਹ ਕਰਦਿਆਂ ਓਨਾ ਨੂੰ ਚਾਰ ਪਹਰੀਆਂ ਲੰਘ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਓਹੁ
ਹੁਕਮਨਾਵੇ ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਦੇਖਕਰ ਉਨਾ ਦੀ ਗੁਜਰਾਂ [illegible] ਸਰਸੀ
ਏਨਾ ਦੀ ਤਾਂ ਗੁਜਰਾਨ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਏਹੁ ਰੁਪੇ ਕਿਥੋਂ ਦੇਵਣਗੇ ਓਹ ਸਿਖ ਏਹੋ ਗਿਣ
ਤੀ ਕਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੀ ਉਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਓਹ ਗਰਸਤੀ ਸਿਖ ਉਠਕੇ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਦੁ
ਕਾਨ ਉਪਰ ਗਇਆ ਤੇ ਜਾਇਕਰ ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾ
ਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਕਿਸ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਗਰਸਤੀ ਸਿਖ
ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਅਢਾਈ ਸੈ ਰੁਪੈਆ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਲੜਕੀ ਭੁਸੀ
ਵਿਆਹੁ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕਹਿਨ ਲਗਾ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਕੁਛ ਹੋਰ ਵੀ ਲੈ ਲਵੇ
ਤਾਂ ਉਸ ਗਰਸਤੀ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਅਢਾਈ ਸੈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ
ਨੇ ਅਢਾਈ ਸੈ ਰੁਪੈਆ ਦੇਕਰ ਤੇ ਓਸ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਰੁਪੈਆ ਅਢਾਈ ਸੈ
ਲਿਆ ਕਰ ਓਸ ਹੁਕਮਨਾਵੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਦੋ ਸੈ ਰੁਪੈਆ ਹੁਕ
ਮਨਾਵੇਂ ਦੀ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪਚਾਸ ਰੁਪੇ ਓਸ ਸਿਖ ਦੀ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਿ
ਆ ਤੇ ਰੁਪੇ ਸੋ ਲੈਕਰ ਓਸ ਨੇ ਉਨਾ ਪਾਸੋਂ ਰੁਖਸਦ ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਓਸ ਗਰਸਤੀ ਸਿਖ ਨੇ
ਤੇ ਓਸ ਦੀ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਓਸ ਸਿਖ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਧੰਨ ਸਾਡੇ ਭਾਗ ਹੈਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮਨਾਵੇ ਕਾ
ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਠ ਪਹਰ ਰ
ਹੰਦੇ ਹੋ ਏਹ ਬਾਤ ਕਰਕੇ ਓਹ ਸਿਖ ਓਥੋਂ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ ਪਰ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਨ ਲ
ਗਾ ਭਾਈ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਹੁਕਮਨਾ
ਵੇ ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਰਸਤੇ ਰਸਤੇ ਚਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਫਕੀਰ ਓ
ਥੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਗਇਆ ਦੇਖਕਰ ਜਾਇ ਬੈਠ ਗਇਆ ਦੋ ਘੜੀਆ ਬੀਤੀਆ
ਤਾਂ ਇਕ ਸੁਦਾਗਰ ਆਇਆ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਥਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖ ਕੇ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਦੁਸਾਲਾ ਫਕੀਰ ਦੇ ਉਪਰ ਦੇ ਦਿਤਾ ਜਾਂ ਫੇਰ ਦੋ ਘੜੀਆਂ ਬੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਇਕ
ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰ ਆਇਆ ਉਸ ਨੇ ਥਾਲ ਵੀ ਲੈ ਲਿਆ ਤੇ ਉਪਰੋ ਫਕੀਰ ਦੇ ਓਹ ਦੁਸਾਲ
ਾ ਖਿਚ ਕਰਕੇ ਤੁਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਏਹੁ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੇਰਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭੁਲੇਖੇ ਦੇ [illegible] ਲੈਣੇ ਨੂੰ ਏਹੁ ਨਹੀ ਆਖਿਆ ਕਿ ਚੇਰਾ ਬੁਝਾਏ ਉਸ ਦੇ
ਰਨੇ ਕਿ ਜੇਨੂੰ ਦੇਂਹਾ ਕੋ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਨਹੀ ਕਹੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਇਕ ਰਸ ਰਹਿਆ ਹੈ
ਕਾ ਹਰਖ ਨਹੀ ਔਰ ਗਈ ਕੋ ਸੋਕ ਨਹੀ ਤਾਂ ਜਾਂ ਰਖ ਪੰਛੀਆਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਓਹ ਵਿਚ
ਲਦਾ ਰਹਿਆ ਜਦ ਓਹ ਸਿਖ [illegible] ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਣਤਿ
ਪੇਰਾਈ ਤਾਂ ਇਕ ਦਰਖਤ ਦੇ ਹੇ [illegible] ਇਕ ਜੋੜਾ
ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਓਹ [illegible] ਦਾ ਸਿਖ ਹੋ ਸਨ ਜਦ
ਓਸ ਪੰਛੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਆ[illegible] ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰਧੀ ਪਿਆਰੀਏ
ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਇਹੁ ਅਤਿਥਿ ਆਗਤ ਆਇਆ ਹੈ ਏਹੁ ਭੁਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਾਹਚਿਤੋਂ
ਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਪੰਛਣੀ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰਧੇ ਪਿਆਰੇ ਇਸ ਦਰਖਤ ਦਿਨ ਹੋ

ਤਾ ਕਿ ਈਸ ਬਥ
ਤੇ ਅਸਾਡਾ ਸਰੀ
ਕਹਿ ਕਰ ਓਹ ਪੰ
ਕਰ ਇਕ ਧੂੰਏਂ
ਨਾਲ ਪਕੜ ਕੇ
ਦੇ ਅਗੇ ਸਵਦਿਤਾ
ਲਨੇ ਦੇ ਕਖ ਸੁਰ
ਬਾਲੀ ਤਾਂ ਚਾਨਣ
ਨੇ ਚਾਨਣ ਦੇ ਹੋਕੇ
ਰਣਾ ਕਰ ਕੇ ਹੁਣ

ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਹੁਣ
ਰ ਹਾਜਰ ਹੈ ਇਤਨ
ਛੋਰੀ ਪੰਛਣੀ ਉਤ
ਰੇ ਚੀਰਿਆ ਰਾ ਚੱਚ
ਲੈ ਆਈ ਉਸ ਸਿਖ
ਅਤੇ ਉਤੇ ਆਪਣੇ ਅ
ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗ
ਹੋਇਆ ਉਸ ਸਿਖ
ਨਾਲ ਅਰਖਕ ਕਿਹਾ ਅ
ਭਾਸ਼ਕ ਬੋਲਿਆ ਤ

ਓਸ ਪੰਛਣੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਉਂਨੀ ਹਾਂ ਤਾਂ
ਇਹੁ ਭੁਨ ਕਰ ਖਾਇ ਲਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਭਰਤੇ ਪੰਛੀ ਕਿਹਾ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪੰ
ਛਣੀ ਵਿਚ ਅਗਨ ਦੇ ਜਾਇ ਪਈ ਤਾਂ ਉਸ ਪੰਛੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਇਸ ਕੀ ਤੋਂ ਤਨ ਨਾਲ
ਰਖ ਭੁਰ ਗਈ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਪੰਛੀ ਵੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਭੂਨ ਕ
ਰ ਖਾਇ ਲਏ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸਉ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹੁ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਅਤੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਬੈਠ ਗਇਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਨਿਸਚਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾਂ
ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੋ ਆਪ ਸਰਬ ਸਕਤੀ ਸੰਜੁਕਤ ਹੋ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਔਰ ਪੰਨਵ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੇ ਕਰ ਸਤੀ ਸਿਖ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਪੰਛੀ ਜੰਤਰਾਂ ਔਰ ਜਾਂ ਉਸ ਪੁਰਖ ਮਨ ਦੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਜੋ ਸਾਬਤ ਅਤੇ ਜੇਵਰ ਘਰ ਛਡ ਕਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੀਲਦਾ ਗਰਬ ਤੂੰ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ... ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੋ ਏਹੁ ਤਾਂ ਦੋਵੇ ਮਾਰਗ ਔਖੇ ਹੈਨ ਜੇ ਕਰ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਾਹ ਮਾਫ ਕਰੋ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਿਖ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੀਤੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਤੇ ਆਏ ਸਿਖ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਤੇ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਵੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਬੋਲਹੁ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਉਦਾਸੀ ਪਹਿਲੀ ਚਲੀ॥ ॥ਸਾਖੀ ਵੀਰਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵਣ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ... ਵਿਚ ਸੈ ਅਗੇ ਕੋ ਚਲਤੇ ਭਏ ਏਹ ਪਰਸੰਗ ਮੰਨੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਨਾਏ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਬੀ ਅਤੇ ਸੀਹੇ ਔਰ ਧਨੋ ਏਹੁ ਤਿਨੋ ਬੈਠੇ ਹੈ ਏਸ ਜਨਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧੀ ਲਗ ਗਈ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਧਿਆਨ ਕਿਧਰ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਡਾ ਮਨ ਉਨ ਖਹੂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਕਿਧਰ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸਾਡੇ ਨਾ ਵੀਰਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਅਗਲੇ ਗਿਰਾਉਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕਰ ਚਲਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਓਥੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਜਿਥੇ ਵੀਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਥੇ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਵੀਰਾ ਮਲਾਹ ਕਿਥੇ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਅਬ ਵਡੀ ਵੀਰਾ ਮਲਾਹ ਕਰੀਦੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ... ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਜਿਥੇ ਵੀਰਾ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਵੀਰਾ ਅਲੇਖ ਕਉ ਸਲਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਵੀਰਾਨੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤ[illegible] ਜੀ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਹੋ ਅਤੇ ਅਸਾਂ [illegible]
ਤਾਂ ਸਿਖ [illegible] ਭਾਈ ਅਸਾਂ ਦੂਇ ਸਿਖ ਨਿਰੰਕਾਰ [illegible]
ਦੇ ਪੁਛਣੇ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤਾਂ ਦੀਰਘ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ [illegible]
ਣ ਲੈਕੇ ਹੋਨ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਪਾਸ ਕੇ ਪੁਛਣੇ ਆਏ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸਾਥ ਲੈਕੇ ਅਸੀਂ ਤੇਰ
ਗੀਬ ਅਰਬੀ ਆਏ ਅਸੀਂ ਕਿਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਮਾਲੂਮ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਬੀ
ਗਲ ਕੁਛ ਕਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਇਹ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਹੈ ਜਿਉਂ ਉਹ ਤੁਸਾਂ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਮਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਅਸਾਡੇ ਭਾਗ ਹੈ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਅਸਾਨੂੰ ਦ
ਦਾਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਲਾਰ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਏਹ ਦਸੋ ਜੀ ਜੋ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਕਿਸ
ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈਨ ਸੋ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਕਿ ਮਹੰਮਦ ਖੁਦਾਇ
ਦਾ ਨਜੀਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਸੂਰ
ਤ ਹੈਨ ਕਿ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਖੁਦਾਇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਪ ਮੇਹਰ ਬਾਨ
ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈਂ ਦਸੋ ਏਹੋ ਖੁਦਾਇ ਹੈਨ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖੁਦਾਇ ਹੈਨ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ ॥ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੫

॥ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲਖ ਮਹੰਮਦਾ ਲਖ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਕਿ ਉਸ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰ ਉਪਰ ਕਈ ਲਖ ਮਹੰਮਦ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਕਈ ਲਖ ਬਿਸਨ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕਈ ਲਖ ਸਿਵ ਜੀ ਅਬਦਾ ਮਹੇ
ਸ ਹੈਨ॥ (॥ਲਖ ਲਖ ਰਾਮ ਵਡੀਰੀਹਿ ਲਖ ਰਾਹੀ ਲਖਿ ਵੇਸ॥) ॥
ਅਤੇ ਭਾਈ ਕਈ ਲਖ ਉਸ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਉਪਰ ਰਾਮ ਵਡੇ ਆਖੀ ਦੇ ਹੈ
ਨੀ ਅਤੇ ਕਈ ਲਖਾਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ਦੇਸ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨਜਰ ਆਉਂਦੇ ਹੈਨ॥ ॥
(॥ਲਖ ਲਖ ਉਥੈ ਜਤੀ ਹਹਿ ਸਤੀ ਸੰਨਿਆਸਾ॥) ॥ਅਤੇ ਭਾਈ ਕ
ਈ ਲਖ ਉਥੇ ਸਤੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕਈ ਲਖ ਉਥੇ ਜਤੀ ਹੈਨ ਅਤੇ
ਕਈ ਲਖਾਂ ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੈ॥ (॥ਲਖਿ ਲਖਿ ਉਥੈ ਗੋਰਖਾ
ਲਖਿ ਲਖਿ ਨਾਥਾ ਨਾਥ॥) ॥ਅਤੇ ਭਾਈ ਲਖਾਂ ਉਥੇ ਗੋਰਖ ਹੈਨਿ॥
ਅਤੇ ਲਖਾਂ ਨਾਥਾਂ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨਿ॥ (॥ਲਖਿ ਲਖਿ ਉਥੈ ਆਸਨ
ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਰਹਿਰਾਸਿ॥) ॥ਅਤੇ ਭਾਈ ਲਖਾਂ ਉਥੇ ਆਸਣ ਧਾਰੀ
ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਕਈ ਲਖ ਗੁਰੂ ਚੇਲੇ ਹੈਨ॥ (॥ਲਖਿ ਲਖਿ ਓਥੈ [illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਲਖਿ ਨਦੋਸ॥੭॥ ॥ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਕਰਦੇ
[illegible] ਉਤੇ ਲੇਖ ਚੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਲਖਾਂ ਹੀ ਦੇਵਤੇ ਹੈਨ ਇਉਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ
ਕੋ ਲਖਾਂ ਹੀ ਦਾਨੋ ਹੈਨ ਤੇ ਲਖਾਂ ਹੀ ਭੂਤ ਹੈਨ॥ ੮ ॥ਲਖਿ ਪੀਰ ਪੈ
ਕੰਬਰ ਅਉਲੀਏ ਲਖ [illegible] ॥ ੭ ॥ਅਤੇ ਲਖਾਂ ਪੀਰ
ਹੈਨ ਤੇ ਲਖਾਂ ਪੈਕੰਬਰ [illegible] ਹੈਨ ਅਤੇ ਲਖਾਂ ਹੀ ਅਉ
ਲੀਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਲਖਾਂ ਹੀ ਸੇਖ [illegible] ਹੈਨ॥ ੮ ॥ਕਿਸੇ ਸਾਂਤ ਨਾਆ
ਈਆ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੇ ਉਪਦੇਸ॥ ੭ ॥ਤਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣ ਭਾਈ ਵਿਚਿ ਇਤਨੇ ਜੋ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਤਾਂ ਆਪੁ ਹੀ ਆਪ ਕ
ਮਾਇਆ ਗਏ ਹੈਨ॥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਨੀ ਕੇ ਜਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਬਣਾਇਆ

ਅਤੇ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੀਖਿਆ ਲਈ ਹੈ ਤੇ ਨਹੀ ਉਪਦੇਸ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਸੋਂ ਤਾਂ ਸਾਂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਿਨ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਧੋਰ ਗਤ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ॥ ਅਤੇ ਸਾਧ ਕਮਾਵਾਨ ਤੇ ਹੋਰ ਤੇ ਲਖਾਂ ਅਪਾਰ॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਸਾਧਕ ਅਤੇ ਸਿਧ ਹੋਏ ਤਿਨ ਦੀ ਤਉ ਗਤੀ ਕਾਈ ਨਹੀ॥ ਜਿਤਾਂ ਅਪਾਰ ਹੀ ਹੈ ਨਾ ਏਤਾਣਿਆਂ ਪੁ ਰਹੇ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਸ ਬਹੁਤ [illegible] ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਕਵਾਰੇ ਤਪਏ ਤਨ [illegible]
ਅਤੇ ਵਡ ਪਰਸੇ ਬਿਨੇ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ ਬੀਤਾ ਸਤੇ [illegible] ਦਿਤੇ ਹੈ ਤਿ
ਜੇ ਹੋਰ ਤੋਇ ਸੰਝੀ ਗਤ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ॥ ਜਿਤਨ ਬਾਕੇਨਾ ਬੁਸਤਿ ਨਮਕਰਤਾਰੁ॥
॥ਅਤੇ ਭਾਈ ਜਿਤਨੇ ਅਉਤਾਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਨਾ ਬਹੁਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ [illegible]
ਤੇ ਜਿਤਨੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਸਤਿ ਜੋ ਨਾਮ ਹੈ ਉਸ [illegible]
ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਸੋ ਸਭ ਦੇ ਉਤੇ ਨਾਸ ਬਣਿਹੈ॥ ॥ਨਾਨਕ ਭਾਰੀ ਕਿਮਤ [illegible]
ਦੇ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਸੁਮਾਰੁ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖ[illegible] ਬੇਅੰਤ
ਜੀ ਉਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਜੋ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹੀ ਪਾਈਦੀ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸੁਮਾਰ ਕੋਈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਕੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿ ਏਹੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ [illegible]
[illegible] ਪਸੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ॥ ਤਿਨ ਪਰਖ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible]
ਲਤੇ ਹੂਏ ਮਲਾਹ ਕੀ ਕਾਲਿਆਣ ਕੀਤੀ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ [illegible] ਆਖਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕਿਨਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਉਥੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਜਿਥੇ ਅਗੇ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਆਪਣਾ ਮੁਸੱਲਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਉਪਰ ਵਿਛਾਇ ਕਰ ਖੇਡਦਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਆ ਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਦਰਵੇਸ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਲੇਖਕਮ ਸਲਾਮ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਕੁਰੈਸੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸਤ ਪੰਜਾ ਲੈ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਆਖਿਆ ਆਉ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਸੈਲ ਕਰਦਾ ਇਹੁ ਲਿਆ ਵੀ ਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਸੈਲ ਕਰਦਿਆਂ ਕੁਛ ਨਦਰ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਮੁਨਾਰਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਉਸ ਮੁਨਾਰੇ ਕੀ ਖਬਰ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ॥ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਆਖਿਆ ਜਾਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੁਸਲਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਉਪਰ [illegible] ਮੁਸਲੇ ਉਪਰ ਬੈਠ ਕਰ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡਦਾ ਜਦ ਇਕ ਅਸਤਾਨ ਪਹੁਚਾ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਮੁਨਾਰਾ ਹੈ ਜਦ ਉਥੇ ਪਹੁਚਾ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਬੀਸ ਆਦਮੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਉਥੇ ਜਾਇ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਸਤ ਪੰਜਾ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਜਦ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਬਾਈ ਥਾਲ ਭੋਜਨ ਖਾਣੇ ਕੇ ਉਤਰੇ ਤਾਂ [illegible] ਉਸ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਵੰਡ ਕੇ ਖਾਣੇ ਸਭਨੇ ਖਾਇ ਸ਼ੁਕਰ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ [illegible] ਕੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਗੁਜਾਰੀ ਜਦ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਬੀਸ ਉਡ ਜਾਂਦੇ ਭਏ ਅਤੇ ਓਹ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਉਸ ਦਿਨ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸੈਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉਪਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਜਹਾਜ ਡੁਬਦਾ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਕਹਿਆ ਐ ਪਰਵਦਗਾਰ ਦੇਖ ਕੇ ਏਹੁ ਜਹਾਜ ਡੁਬਿਆ ਹੈ ਕੇ [illegible] ਤਰਸ ਕਿਆ ਸਦਕਾ [illegible] ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਜਹਾਜ ਡੁਬਾ ਨਾਹੀ ਜਦ ਫੇਰ [illegible] ਗਿਆ ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਖਾਣਾ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ [illegible] ਨੂੰ [illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੁਰਿਆ ਤਾਂ ਪੀਰ ਭੁਖਾ ਰਹਿਆ ਪਰ ਓਹ ਮਰਦ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ
ਜਾਂ ਸੁਬਹ ਹੋਈ ਤਾਂ ਓਹ ਸੰਤ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ
ਉਸ ਦਿਨ ਭੀ ਓਥੇ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਓਹ ਸੁਨਾਰ ਦਾ ਪੁਤ
[illegible] ਰਿਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਕਰੇ [illegible]
[illegible] ਦਾ ਪੁਹਤੇ ਤੇ ਗਹਿਗਾਇਆ ਸਦਦੇ [illegible]
ਤੁਪਈ ਤਾਂ ਓਹ ਸੰਤ ਫੇਰ ਓਥੇ ਆਏ ਅਕਠੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਉਤਾਰਿਓ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਓਨ ਸੰਤਾਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬਦ ਬਖਤ ਨੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਭੰਗ ਪਾਇ
ਆਹੇ ਤਾਂ ਓਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲਗੇ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਆਖਿ
ਆ ਕੇ ਭਾਈ ਮੈ ਦੁਇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਇਕ ਤਾਂ ਜਹਾਜ ਡੁਬਦਾ ਰਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇ

ਕ ਸੁਨਾਰ ਦਾ ਹਿੰਦਾ ਬਚਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓ
ਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿ
ਆਹੇ ਅਰ ਤੂੰ ਹੈਂ ਦਾ ਕਉਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇ ਨਾਉ ਪੀਰ ਜਲਾਲ
ਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਲੋ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਏਥੇ
ਪੀਰਾਂ ਦੀ ਤੇ [illegible] ਸਾਹ ਦੀ ਜਾਗਾ ਨਾਹੀ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਪੀਰ ਤੇਪਾ ਤੁਸਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿ
ਚ ਠਉਰ ਹੈ ਅਤੇ ਏ ਥੇ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਿ
ਆਰਿਆਂ ਦੀ ਠਉ ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ
ਦੀ ਉਥੇ ਆਇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਮੁਸਲਾ
ਜਿਉਂ ਪਰੇ ਵਿਛਾਇ ਕਰ ਉਪਰ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪਰ ਮੁਸਲਾ ਓਥੇ ਤੁਰੇ ਨਾਹੀ ਜਦੋਂ
ਓਹ ਫਕੀਰ ਆਏ ਦਿਨ ਦੇ ਅਸਤ ਹੋਣੇ ਦੇ ਵਖਤ ਦੇਖਣ ਤਾਂ ਓਹ ਬੰਦਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿ
ਚ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨ੍ਹਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਤੂੰ ਏਥੇ ਕਿਉਂ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ
ਦੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਮੁਸਲਾ ਚਲ[illegible] ਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਓਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਜਾਦ ਕਰ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮੁਸਲਾ ਚਲੇਗਾ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜ
ਲਾਲ ਦੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਓਨਾ ਮਰਦਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਧਿ
ਆਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੁਸਲਾ ਦੌੜਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਣ ਪਇਆ ਅਤੇ ਹਥ ਬੰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪੀਰ ਜੀ
ਆ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲਦੀ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਸੁਣੀਦੇ ਕਦੇ ਹੋ
ਅਤੇ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਦੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਆਪ ਦੇ ਕਦਮ
ਉਪਰ ਆਇ ਪਹੁਚਾ ਹਾਂ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਿਆ

॥ਜਿਨ ਸਾਹਿਬ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਿ ਕੇ
ਕਰੇਗੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ

ਪੀਰ ਜੀ ਜਲਾਲਦੀ ਕਦਮ ਕਰੇਗਾ ਹੋ ਜਿਥੇ ਹੈ ਸਾਂਦੀ ਮਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਉਥੇ ਨਾ ਜਾਹਿਨ
ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲਦੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪੈਰ ਚੁਮੇ ਤਦ ਪੀਰ ਜਲਾਲਦੀ ਤਿਸ ਸਮ
ਸਦ ਪਾਤਿਆ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸਾਹੁ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਤੂੰ ਪੂਰਾ ਪੀਰ ਕਰੋ
ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੀਰ ਕੋਹੜਾ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਪੀਰ ਫਰੀਦ ਕੀਤੋ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲਦੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ
ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥

॥ਸਾਖੀ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਇਕ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲੇ ਚਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਬਰੇਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੂਏ ਅਰ ਆਗੇ ਦੇਖਨ ਤੋ ਕਿ ਅਦੇਖਨ ਸੋ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਜਾਇ ਆਦੇਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਦੇਸ ਅਲੇਖ ਪੁਰ
ਖ ਕਉ ਆਦੇਸ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਅਉ ਨਨਕ ਤਪ ਜੀ ਆਈਏ ਬੈਠੋ
ਜੀ ਅਤੇ ਅਰ ਸਿਧ ਭੰਡਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨਿ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਰੇ ਭਰਥਰੀ ਤੂੰ ਪਾਨੀ ਲੈ ਆਉ॥ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਉਠ ਲੋਟਾ ਲੈ ਕਰ ਪਾਨੀ ਕਉ ਚਲਾ ਪਰ
ਜਿਹੜੇ ਦੇਗ ਕੇ ਸੀ ਹੈ ਸੀ ਕੇ ਉਸ ਠਾਣ ਵਾਏ ਕਰਤੇ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਠੋਲ ਪਾਨੀ
ਕੇ ਉਸ ਦੇਗ ਮੇ ਪਹੁਤਾ ਬੇ ਸੋ ਭਰਥਰੀ ਸਿਰ ਪਰ ਉਠਾਇ ਕਰ ਆਪ ਹੀ ਕੋ ਆਉਤ
ਜਾ ਭਰਥਰੀ ਪਾਨੀ ਕੀ ਦੇਗ ਚੁਕ ... ਸਭ ...
... ਭਰਥਰੀ ... ਕੀਤਾ ... ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ... ਸੀ ...
... ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ... ਕਰ ... ਪਰ ... ਕਰੇ
... ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਪਾਪੀ ... ਕਿਆ ਕਰ
... ਨਰਕ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇਂਗਾ॥ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ... ਬੋਲਿਆ ਸੁਨ ਰੇ ...
... ਪਾਪੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ ... ਪਤਿ ... ਰਾਜੇ ... ਹੈ ਅਰ ...

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਕਮਾਗੇਹਿਆਪਹਿਰਕੇਤੁਰਿਆਤਾਂ [illegible] ਸਕੋਆਰੂੰਮਾਰਿਆ [illegible] ਜੇ
ਸਰਕਸ਼ਚਹੁੰਪਹਿਰਦੇਅੰਦਰਭੂਮਿਥੇਜਾਇਪਹੁਚੇਤਾਂਨਰਕਸੀਬਚੇਗਾਅਤੇ
ਜੇਖਰਨਾਂਜਾਵੇਂਗਾ [illegible] ਹੋਵੇਂਗਾਤਾਂਭ੍ਰਥਰੀਏਹੁਬਾਤਬੁਰੇਕ
ਦੀਸੁਣਕੇਅੰਗ [illegible] ਹੋਇਕਰਫੇਰਭ੍ਰਥਰੀਪੁਛਿਆਅ
ਵੇਰੂੰਭੋਰਕੁ [illegible] ਕਰਗੀਹੋਗਾਤਾਂਉਸਕੁਰੰਕਨੇਆਖਿਆਭ੍ਰ
ਥਰੀਓਹੁਪੈਂਡਾ [illegible] ਹੈ।ਤਾਂਭ੍ਰਥਰੀਕਹਿਆਅਰੇਭਾਈਏਤ
ਮਾਰਗ [illegible] ਕੁਰੰਕਨੇਆਖਿਆਸੁਨਭ੍ਰਥਰੀਜੇਨਾਪਹੁਚੇ
ਗਾਤਾਂਜਰੂਰਨਰਕਵਿਚਜਾਵੇਂਗਾਜੋਕਲਭੂਮਾਰਾਉਸਕਾਸੰਜੋਗਹੈਏਹ
ਬਸੁਣਕਰਭ੍ਰਥਰੀ [illegible] ਕਰਨਤਬ੍ਰਚਲਤਾਚਲਤਾਭ੍ਰਥਰੀਓ
ਸ੍ਰਮੰਭਲੀਵਿਚ

ਜਾਇਪਹੁਚਾਗੋ
ਅਰੇਭ੍ਰਥਰੀ
ਓਹਦੇਰਾਆਪ
ਸਿਰਉਪਰਲ
ਇਸੀਤਾਥਾਅਤੇ
ਆਪੇਉਤਾਰੈ
ਲੈਂਦਾਸੀਪਰਉ
ਜਾਦਿਨਭ੍ਰਥ
ਰੀਪਾਸੋਂਦੇਗਉ
ਤਾਰਨਦੀਨ
ਕਰੀਨਾਂਗੀਤਾਂ
ਭ੍ਰਥਰੀਨੇ
ਖਿਆਹੈਸਿਧਜ
ਤੀਓਮੇਰੇਸਿਰ
ਤੇਦੇਗਉਤਾਰੋਤ
ਗੋਰਖਨਾਥਨੇ
ਸਿਧਜਤੀਓ
[illegible]
ਰਉਤੇਦੇਗਉ
ਤਾਂਕਰੋਵੇਂਗਾਸਿ
ਧਾਨੇਓਨਕੇਭ੍ਰਥਰੀਦੇਸਿਰਤੋਂਦੇਗਉਤਾਰੀਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਕ੍ਰੋ
ਅਜੇਤਾਂਮੁਖਿਕਿਉਂਕਰਮਲਕਾਹੋਰਾਂਭ੍ਰਥਰੀਨੇਅਰਦਾਸ [illegible] ਸਿਧ
ਜੀਮੁਖਮੇਰੇਤਾਂਈਂਆਜ [illegible] ਕਰ [illegible]
ਕਰਨਹੀਤਾਂਮੈਨਰਕਾਂਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾ [illegible] ਨੇਕਹਿਆਭੇ
ਭ੍ਰਥਰੀਤੇਰਾਤਾਂਈਕੈਸਾਜਰੂਰਤਆਪ [illegible]
ਕਰੋਨਹੀਤਾਂਮੈਨਰਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਾਂਹੈਭ੍ਰਥਰੀਨੇ [illegible]
ਮੈਂਕਉਕੁਰੰਕਨੇਕਹਿਆਹੈਜੋਕਲਪਾਉਂਨਾਰਜੋਕੀਵੇਂ … ਦੇ

ਰਤੇਰੇਸਾਥਅਰੇਰਾਵ੍ਰਿਦ[illegible]ਤੇਸੋ[illegible]
ਪਹਿਰਾਂਵਿਚਓਥੇਜਾਇਪਹੁੰਚੇ[illegible]ਪਹੁੰਚੇਤਾਂਨਗਰੀ
ਗਾਮੀਹੋਵੇਂਗਾ।ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਸਿਧਮੰਡਲੀਵਿਚਕਹਿਆਅਰੇਸਿਧੋਨਾਥਜਤੀ
ਤ੍ਰਿਭਿਤਪ੍ਰੀਤਿਕੋਈਐਸਾਹੈਜੋਭਰਥਰੀਕਾਕਾਰਜਕਰੈਤਾਂਸਿਧਾਂਕਹਿਆਨਾਥਜੀਕਿਤ
ਕੋ[illegible]ਤਾਂਭਰਥਰੀਨੇਆਖਿਆਜੀਉਣਨੇਵਕਤੋਂਕੀਹੋਜਾਏ
ਹੁਕਮਤਮ[illegible]ਤਸਭਨਾਸਿਧਾਂਜਬਾਬਦੇਦਿੱਤਾਅਰੇਭਰਥਰੀਏਤਾਮਾਰਗ
ਕਲਪਹੁ[illegible]ਨਹੀ।ਤਾਂਭਰਥਰੀਲਗੋਰੋਨੇ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਚਲਭਾਈ[illegible]ਕਰੀਤੇਰੇਸਾਥਹਮਚਲਤੇਹੈਂਗੋਰਖਨਾਥਕਉਹਮਨਾਲਕੋਨਾਹੀਪਤ੍ਰ
ਨੇਦੇਤੇਤਬ[illegible]ਕਲੰਦਰੀਗੁਰੂਪਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਉਠੀਖੜਾਹੂਆਕਹਿਆਭ
ਰਥਰੀਸੋਤਾਂਥਤਈਆਰੀਕੀਜੈ।ਤਾਂਭਰਥਰੀਬਹੁਤਜਲਦੀਤਈਆਰਹੋਇਰ
ਲਿਆ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਸ਼ੇਰਾਨਕੀਅਸਵਾਰੀਕਰੀਤੇਮਰਦਾਨੇਨੇਰਬਾਬਕੀ
ਅਸਵਾਰੀਕਰੀਅਤੇਭਰਥਰੀਨੇਡੰਡੇਕੀਅਸਵਾਰੀਕਰੀਤਾਂਤੀਨੋਅਸਵਾਰਹੋਇ
ਕੇਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੂੰਅਰਸਭਸਿਧਾਂਕਉਆਦੇਸਆਦੇਸਕਰਕੇਉਡੇਤਬਜਾਤੇ
ਜਾਤੇਜਾਇ[illegible]ਤੇਚਾਰਜੋਜਨਉਰੇਗਏਤਾਂਜਾਇਧਰਤੀਉਪਰਉਤਰੇਤਬਇ
ਨਪਾਹਿ[illegible]ਦਾਸੀਜੋਜੂਨਾਪਤਿਰਾਜੇਕੀਨਗਰੀਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏਜਦ
ਬਾ[illegible]ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅਰੇਭਰਥਰੀਹਮਇਸਨ
ਨਗਰੀ[illegible]ਇਸਨਾਨਕਉਜਾਤੇਹੈਅਰਤੂੰਇਸਬਾਗਮੇਜਾਇਵੜ੍ਹਤਾਂਭ
ਰਥਰੀਉਸਬਾਗਮੇਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਹੂਆਜਾਆਗੇਵੇਖੇਤੇਕਵਲਾਪਤਿਰਾਨੀਕਾ
ਧਉਲਰਹੈਅਰਕਵਲਾਪਤਬਾਗੀਮਹਿਬੈਠੀਦੇਖਰਹੀਥੀਜਾਂਦੇਖੇਤਾਂਕਿਆਦੇ
ਖੇਜੋਏਕਜੋਗੀਬਾਗਮੇਸੋਅਕਰਰਹਿਆਹੈਤਾਂਕਵਲਾਪਤਿਰਾਨੀਨੇਕਹਿਆ
ਦਾਸੀਆਸੇਅਰੀਜਾਇਕਰਜੋਗੀਕਉਪਕੜਕਰਮੇਰੇਪਾਸਲੈਆਓਤਬਉ
ਹਸਹੇਲੀਆਭਰਥਰੀਕਉਪਕੜਕਰਕਵਲਾਪਤਿਰਾਨੀਕੇਪਾਸਲੇਗਈਆ
ਤਬਕਵਲਾਪਤਿਰਾਨੀਨੇਭਰਥਰੀਕੇਮਾਉ[illegible]ਦਾਮਦੇਖਿਆਤਾਂਰਾਨੀਅੰਚਲ
ਪਕੜਕਰਠਾਂਢੀਭਈਤਬਭਰਥਰੀਨੇਕਹਿਆਅਰੀਹਮਤੋਜੋਗੀਹਾਅਤੇਤੂੰਹ
ਮਾਰੇਕਉਕਿਆਕਹਿਤੀਹੈਤਬਕਵਲਾਪਤਿਰਾਨੀਨੇਕਹਾਤੂੰਜੋਗੀਨਹੀਤੂੰਤਉ
ਰਜਾਭਰਥਰੀਹੈਰਾਜਾਭੈਧਰਥੀਸੋਨਗਪੈੜਹੈਸੁਨੋਰਾਜਾਜੀਦੁਇਵਾਰਅਰੇ
ਤੁਮਾਰਾਹਮਾਰਾਵਿਆਹੁਹੋਇਆਹੈਅਬਤੀਜਰੀਵਾਰਹਮਾਰਾਤੁਮਾਰਾਸੰਜੋਗ

ਰੀ ਨੂੰ ਮਕਰ ਜੋ [illegible] ਕੀਤੀ ਜਸ ਬਰਨੀ ਨੇ ਦੇਖ ਬਾਤ
ਜੀਤ ਬਸੰਤ ਹੋਲੀਆਂ [illegible] ਭੁਲਕੇ [illegible] ਕਰ ਕਵਲ ਪਤ ਕੀਮ ਏਕੇ
ਕਹਿਆ ਏਕ ਜੋਗੀ ਬਾਗ ਮੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਉਸਕਉ ਪਕੜ
ਰੀ ਹੈ ਅਰ ਕਹਿਤੀ ਹੈ ਕੇ ਮੈ ਜੋਗੀ ਕੇ ਨਾਲ ਜਾਤੀ ਹੋ ਤਾਂ ਮਹਿਆ ਜੋਰਾਨੀ ਕਉ ਖ
[illegible] ਜਬ ਰਾਨੀ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਤਬ ਉਠ [illegible] ਕਰ
[illegible] ਖਬਰ ਕਰੀ ਜੋ ਮੈ ਰਾਜਾ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚ ਏਕ ਜੋਗੀ ਆਇਆ
[illegible] ਹੈ ਔਰ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਤਾਂ
ਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਕੇ ਜੋਗੀ ਕੋ ਪਕੜ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਦਸ ਨੌਕਰ ਜਾਇ
ਕਰ ਜੋਗੀ ਕੋ ਪਕੜ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ
ਕੇ ਇਸਕਉ ਮਾਰ ਕਰ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚ ਲੁੜ੍ਹਾਇ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਸੁਣਕਰ ਉਸ ਜੋ
ਗੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਰ ਦਰਿਆਉ ਵਿਚ ਰੋੜ੍ਹ ਦੀਆ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਰ

ਥਰੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਰ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚ
ਰੋੜ੍ਹ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
[illegible]ਆ ਮਰਦਾ ਨਾ ਭੁਰਥਰੀ ਅਰ
[illegible] ਤਾਂ ਭ ਰਥਰੀ ਹੋਰ ਬਾਗ
[illegible] ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠ
[illegible] ਰਾਜੇ ਕਉ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੋ ਉਹ ਪਕੜ ਮੰ ਗਾਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ
ਰਾਜੇ ਨੇ ਚਿਖਾਏ ਚ ਭੁਰਥਰੀ ਕਉ ਜੋ
ਲਾ ਦਿਤਾ॥ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਰਥ ਰੀ ਨੂੰ ਚਿਖਾ ਵਿਚ
ਸੜਦੀਆ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਰਥਰੀ ਕਦੀ ਨਾ ਸੜੇਗਾ
॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਭੁਰਥਰੀ ਅਗਨੀ ਵਿਚੋ ਉਠਕੇ [illegible] ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ
ਕਉ ਖਬਰ ਹੋਈ ਕਿ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜੋਗੀ [illegible] ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ
ਏਕ ਧਾਤਾ ਪੁਰਖ [illegible] ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਰ [illegible] ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਲੋ
ਕਾਂ ਗੜ੍ਹਾ ਖੋਦ ਕਰ ਭੁਰਥਰੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਦੇ ਕਰ [illegible] ਉਪਰ ਦੇ ਦਿਤੀ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਰਥਰੀ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਰਬਰੀ [illegible]
ਰਖਿਸ ਧਉਲਰ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ [illegible] ਰਾਜੇ ਦੇ ਘਰ ਹੋਈ ਹੈ [illegible]
ਗੀ ਮਰਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੇ ਜੋਗੀ ਚੇਟਕੀ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀ ਮ
ਰਤਾ ਇਸ ਜੋਗੀ ਕੇ ਤੁਮ ਗਲ ਵਿਚ ਰਸਾ ਪਾਇਕਰ ਸੂਲੀ ਦੇ ਦੇਓ ਤਬ ਏਹੁ
[illegible] ਏਹੁ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੇ ਰਸਾ ਜੋਗੀ ਦੇ ਗਲ ਵਿ
ਚ ਪਾ[illegible] ਲੈ ਤੁਰੇ ਦੈ ਵਜਦਾ ਹੈ ਆ ਅਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਭੁਰਬਰੀ ਨੂੰ ਸੂ
ਲੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ
ਹੁਣ ਭੁਰਬਰੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੀਏ ਹੁਣ ਤਾਂ ਸੂਲੀ ਦੇਵਣ ਕੌ ਲੈ ਗਏ ਹੈਨ ਏਹੁ
ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਸੂਲੀ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਜ
ਦ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੂਲੀ ਵਲ ਨਦਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸੇ ਵਖਤ ਸੂਲੀ ਹਰੀ ਹੋ
ਇ ਗਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਕਉਣ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਦੇ ਆਇਆਂ ਸੂ
ਲੀ ਹਰੀ ਹੋਇ ਗਈ ਹੈ ਦੇਖਾਂ ਜੋ ਏਹੁ ਕਵਣ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਕਵਣ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਏਹੁ ਸ੍ਰੀ ਕਲੀ ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਹੈਨ ਔਰ ਰਾਜਾ ਏਹੁ ਭੁਰਬਰੀ ਹੈ ਰਾਜੇ
ਰੀ ਪੂਤ [illegible] ਨਾ ਪੁਛੋ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਹਮ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਨਾ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਐ ਰਾਜਾ ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਦੁਇ ਵਾਰ ਭੁਰਬਰੀ ਨਾਲ ਅਗੇ ਵਿ
ਆਹੀ ਹੈ ਅਬ ਤੀਸਰੀ ਵਾਰ ਜੋ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਲੈਣੇ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰਾਜਾ
ਗਲ ਵਿਚ ਕਪੜਾ ਪਾਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਢਹਿ ਪਇਆ
ਅਤੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਕਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਸੀ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਮੰਗਨੇ ਆਏ ਹਾਂ ਆਜ ਕੀ ਰਾਤ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ
ਔਰ ਭੁਰਬਰੀ ਕਾ ਸੰਜੋਗ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਹਮ ਰਾਜੇ ਹੈ ਕਛਨੀ ਦਕਾ ਸੀ ਅਪਨੇ ਦੇ ਤੁਲ [illegible] ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਐ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਜੰਞ ਦਾ ਸੰਮਾਨ ਕਰ [illegible] ਆਵੇਗੀ ਤੌ ਰਾਜਾ ਆਗਮਾਂ ਲੈਕੇ
ਆਪਨੇ ਗ੍ਰਹ ਕਉ ਉਠਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਜੋ ਆਪ ਦੇ ਛਿਨ ਦੇਵਤੇ [illegible] ਸੋ ਸਭ ਕਉ ਭੇਜ ਦੀਜੀਏ ਹੋ ਸੋਇ
ਨਕੇ ਜੋ ਸੁਤਾ ਦੇਵਤਾ ਹੈਨ ਸੋ ਭੇਜ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਏਹੁ ਅਰਦਾਸ ਸੁਣ ਕੇ ਰ ਸਭੇ
ਜਦੀ ਏਕ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਜੰਤ੍ਰੀ ਵਾਜੇ ਵਜਾਇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕੀ ਸੁੰਦਰ ਜੰਞ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ [illegible] ਆਈ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ [illegible] ਸੀ ਕੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਹ
ਨੀ ਜਿੰਦ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੁਲਖ ਵਿਚ ਉਜਾੜ ਜਿੰਦ ਦੇ ਬੈਠ ਦੇਵਦਾ ਸਤੇ ਜਗਾਹ ਕੋ
ਨਾਹੀ ਸਭ ਦੇਸ ਮੱਲ ਲਿਆ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੈ ਆਪਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸ
ਰਜਾ ਮਨਾ ਇਕੱਠੀ ਕਰਾਂ ਤੌ ਭੀ ਏਕ ਰਤ ਕਾ ਖਾਨਾ ਵੀ ਨਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨ
[illegible] ਪਾਇਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਊਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ! ਮੈ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਬ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜ੍ਰ
ਤੁਧ ਆਪੇ ਹੀ ਜਿੰਦ ਮੰਗੀ ਹੈ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਕਹਿਆ ਪਰ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਮ
ਤ ਕਰ ਜਿਥੋਂ ਜਿੰਦ ਆਈ ਹੈ ਓਥੋਂ ਹੀ ਅਹਾਰ ਆਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਜੋ ਇਨ ਕੋ ਕਰੋ ਹੀ ਮੈ ਧਿਆਇਆ ਪਰ ਏਥੇ
ਜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਉਨਕਾ ਅਹਾਰ ਭੀ ਭੇਜ ਦੇਵੋ ਤਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਆ
ਗਿਆ ਦਈ ਭੰਡਾਰੀ ਕੌ ਤਾਂ ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਅਹਾਰ ਭੇਜ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਸਭ ਆਨੰਦ ਹੋਏ ਜ
ਦ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਭਰ ਬਗੀਚੀਆਂ ਲਾਦੀ ਹੋਈਆਂ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਧ੍ਯਾ ਕਉ
ਵਿਦਾ ਦਈ ਫੇਰ ਆਪਨੀ ਆਪਨੀ ਪੁਰੀ ਕਉ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਭੂਲ [illegible] ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਅ
ਪਤ ਰਹੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਪੜਾ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾ ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾ
ਹ ਜੀ ਏਹੁ ਤ੍ਰਿਲ ਭੁਲ ਔਰ ਕੰਨਿਆਂ ਮੇਰੀ ਸਾ ਬਲ ਏਸ ਹੁਜੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕ ਮੈ ਰਾਜਾ ਏਹੁ [illegible] ਦਸਤ ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਕੰ
ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਹਮ [illegible] ਤੇ ਪਹੁਚ ਰੀ ਭੀ ਨਾਹੀ
ਤਬ ਰਾਜਾ ਚੁਪ ਕ [illegible] ਰਗਾਇਆ ਫੇਰ ਬ
ਰਨ ਦੂਰ ਾਇ ਓਨਾ [illegible] ਹੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ [illegible] ਮਨਾ ਤੇ ਹੈ ਏਹ [illegible]
ਸੁਣ ਕਰ ਕਵਲਾ [illegible] ਪਤਿ ਆਇ ਚਰਨੀ
ਲਗੀ ਅਤੇ ਕਹਿ [illegible] ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮ
ਤੇ ਤੁਮਾਰੀ ਦਾਸੀ [illegible] ਹੋ ਹਮ ਭੀ [illegible]
ਛੋਡ ਜਾਵਦੇ ਹੋ ਮੈ ਤਾ [illegible] ਆਪ ਕੇ ਚਰਨ ਸਾਥ
ਟਹਿਲ ਕਰੋਗੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਵਲਾ ਪਤਿ ਰਾਣੀ ਜੋ ਦਸ ਜਾਰ ਬ
ਰਸ ਤਪ ਕੀਆ ਕਰੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਸੋ ਸੋਭਾ [illegible] ਪਤ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ।
ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਵਲਾ ਪਤਿ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਅਰਦਾਨੇ ਕਰਦੀ ਆ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਜ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਖੀਹੋਸੀਲੇਕਿਗੁ [illegible]
ਹੋਇਚਲੇਤਾਂਅਸ਼ੁਨੀਆਪਨੀਅਸਵਾਰੀਉਪਰਚੜਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ [illegible]
ਚਲੇਨਾਹੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਸੋਨੁਕਰਹਿਸਤੀਆਂਦਾਅੰਦਾਂ
ਤਾਫੇਰਦੇਆਉਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀਇਕਭੇਛਨਆਂਦਾਹੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਫੇਰਦੇਹੁਤਾਂਮਰਦਾਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁ
ਜੀਏਹੁਭੋਛਨਹੋਜਾਦੇਖਨਤਾਂਓਹੁਭੋਛਨਦਸਾਂਹਜਾਰਾਂਦੀਕੀਮਤਦਾਹੈਤੇਮਰਦ
ਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਇਸਮੁਹਿਆਦਾਹੈਅਤੇਕਿਸਮੁਹਿਫੇਰਆਂਵਾਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਨ
ਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਰੇਆਉਜਮਰਦਨਾਅਗੇਹੂਆਤੋਸਿਖਿਓਸੀਮੁਹਿਤੇ
ਹਥਫੇਰਿਆਤਾਂਮਰਦਾਨੇਦਾਦਾੜਾਸੁਪੇਦਹੋਇਗਇਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਮਰਦਾਨ
ਜਾਹੁਉਸਮੁਹਿਆਦਾਹਈਅਤੇਇਸਮੁਹਿਫੇਰਆਉ।ਤਾਂਮਰਦਾਨਜਾਇਕਰਓਹੁ
ਭੋਛਨਫੇਰਕੇਦੇਆਇਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਕਿਓਮਰਦਨਾਦੇਆਇਆਹੈਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਦੇਆਇਆਹੈਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤੇਮਰਦਾਨਾਓਰਭਰਥ
ਰੀਏਹੁਤਿਨੇਓਥੋਂਅਸਵਾਰਹੋਏਤੋਸਭਸਕਤੀਸਜੁਗਤਸਿੰਧਮੰਡਲੀਮੈਪ੍ਰਾਪਤਜ
ਹੋਏਔਰਆਦੇਸਆਦੇਸਕੀਆਸਭਕਉਮਿਲੇਤਾਂਗੋਰਖਨੇਪੁਛਿਆਕਿਉਨਨਕ
ਜੀਭਰਥਰੀਕਾਕਾਰਜਹੂਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਨਾਥਜੀਆਪਹੀਕੀਆਹੈ॥
ਤਾਂਸਭਸਿੰਧਰਾਜੀਹੂਏਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਨਾਥਜੀਅਸੀਹੁਣਆਦੇਸਆਦੇ
ਸਕਰਦੇਹਾਂਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੁਮਕੋਈਦਿਨਟਿਕੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਨਾਥਜੀਹਮਕੋਆਗਿਆਏਹੋਹਮਰਮਤੇਹੈਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਹੇਨਨ
ਕਜੀਤੁਮਕਉਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੀ [illegible] ਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਭਸਿੰਧਾਂਕ
ਉਮਿਲਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ॥ ਬੋਲਸੂਭ [illegible] ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ॥

॥ਆਗੇਸਾਖੀਕਲਕਤੇਕੀਚਲੀ॥

॥ਅਗੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੇਮਰਦਾਨਾਸਾਹਿਬਦੀ [illegible] ਬੇੜਦੇਖੇੜਦੇਅਗੇਕਲਕ
ਤੇਦੀਧਰਤੀਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏ [illegible] ਹੈ [illegible]
ਸਹਿਰਦਾਰਾਜਾ [illegible] ਸੀ [illegible] ਜੀਅਸਾਦਾ
ਨਦੇਖੋਜੀਪੁਰਸਭ [illegible] ਗੇ [illegible]
ਥਦੇਖੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤਿ [illegible] ਆਦੇਸੇ [illegible] ਦੇਹੁਦਿਆ
ਹੁੰਦਿਆਏਹੁਧੇਧਰਰਾਜਾਪਾਸਪੌਜੀਕੇਹੇਰਾਜਾਜੀਆਪਦੇਸਹਿਰਦੇਬਾਹਿਰ

[illegible]ਅਰ[illegible]ਤੁ[illegible]ਸਭ ਉਨ ਸੇ[illegible]ਤਾਂ[illegible]
ਨੇਜੁਖਪਾਲ ਕੀ ਉਮਰ ਅਸਵਾਰ ਹੋਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨ ਕੋ ਆਇਆ॥ ਅਤਿਰ
ਸੇਨੇ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਨੇ ਲਗਾ ਹੇ ਦੀਨਦਿਆਲਜੀ ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਮਹਿ ਸਿਲ
ਹੋਤੀ ਹੈ ਜੀ ਇਹੁ ਹਮਾਰਾ ਰੋਗ ਗਵਾਈਐ ਜੀ ਆਪ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ॥ ॥ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਅਸਟਪਦੀ ਮਹ

ਲਾ ੧ ॥ਘਰ ੨ ॥ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਹਿ ਆਤਮ ਚੀਨਸ
ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀ ਦੁਖ ਕਟੈ ਹਉ ਮਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਹ
ਉਮੈ ਰੋਗ ਬੁਰੇ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹਾਂ ਏਕਾ ਬੇਦਨਿ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦ ਧੁਰੇ॥
੧ ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰੈ ਬਹੁਰ ਸੂਲਾਕ ਨਿ ਹੋਈ॥ ਜਿਨ ਕ
ਉ ਨਦਰ ਭਈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਰੋ
ਗੀ ਰੋਗੀ ਧਰਤ ਸਭੋਗੀ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦੇਹ ਸਿਰੋ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗੀ॥
੩। ਰੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਰੁਦ੍ਰਾ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ ਭ
ਏ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੪॥ ਰੋਗੀ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਨਦੀਆ
ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸੋ ਰੋਗਿ ਭਰੇ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸੇ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੇ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਨਦਰ
ਕਰੈ॥ ੫ ॥ਰੋਗੀ ਖਟ ਦਰਸਨ ਭੇਖਧਾਰੀ ਨਾਨਾ ਹਠੀ ਅਨੇਕਾ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ
ਕਰਹਿ ਕਹ ਬਪੁਰੇ ਨਹ ਬੂਝਹਿ ਇਕ ਏਕਾ॥ ੬ ॥ਮਿਠ ਰਸ ਖਾਇ ਸੁ ਰੋਗ ਭ
ਰੀਜੈ ਕੰਦ ਮੂਲ ਸੁਖ ਨਾਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ਅੰਤ ਕਾਲ
ਪਛੁਤਾਹੀ॥ ੭ ॥ਤੀਰਥ ਭਰਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਪੜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਭ
ਇਆ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਰੋਗੁ ਸੁ ਅਧਿਕ ਵਡੇਰਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੈ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਤਿਸੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿਜਨ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ਪਇਆ॥ ੮॥ ੧॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਸ [illegible] ਆਤਮੈ ਮਹਿ ਰਾਮ ਹੈ ਇਸ ਬਿਨੋ
ਰ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਤੇਰੇ ਸਭ ਰੋਗ ਜਾਵਨਿ ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ
ਜਾਪ ਕਰੋ [illegible] ਸਬਦ ਸਦਾ [illegible] ਅਨਦਿਨ ਨਾਨਕ ਉਨਿ [illegible]
ਖਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਰੋਗ ਸਭ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਏਤੁ [illegible] ਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ
ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ॥ ਅਰੁ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਤਰਨ ਤ

ਰਸੋਈਹਮਕਉਡੀਆ...ਆਦੇਹੁਤਖਿਆ...ਸੀ(ਓ)...
ਆਸੋਛੁਰਗਾਰਜੇਦੇਹੁਕਮਾਇਗਏਔਰਸੋਧਖੇਜਾ...
ਹਿਰਦੇਲੋਕਸਿਖਹੂਏਔਰਸੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਜਾਪਲਗੇਕਰਨੇਅਤੇਇਕਧ
ਰਮਸਾਲਬਣਾਈਔਰਬਾਣੀਕਾਪ੍ਰਕਾਸਲਗੇਕਰਨਸਬਦਕੀਰਤਨਰੋਜ
ਹੋਵੇਤਾਂਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਜੇਕਉਉਥਿਹੀਨੇਕਈਆਔਰਸਭਕਉਨਾਮਦੀ
ਆਤੌਏਕਸੰਨਿਆਸੀਆਇਆਔਰਬਡੀਆਂਬਡੀਆਜਟਾਂਹੈਨਸੀਸਪਰਧ
ਰੀਆਹੈਨਹਾਥਮੈਡੰਡਾਔਰਕਮੰਡਲਹੈਕਨਾਰੇਦਾਰਧੋਤੀਹੈਸਰੀਰਪਰਭਸਮ
ਚੜਾਈਹੋਈਹੈਤਿਸਸਾਧਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਉਆਇਮਿਲਿਆਅਤੇਕਹਿਣ
ਲਗਾਤੁਮਕਉਲਹੋਜੋਸਭਸੇਵਾਪੂਜਾਭੁਲਾਈਦਿਤੀਹੈਅਤੇਸਭਲੋਕਵਾਹੁਗੁਰੂ

ਵਾਹੁਗੁਰੂਜਪਤੇਹੈ ਤੇਰਾਮੁਅਰਬਿਸਨੁ
ਅਰਮਹਾਂਦੇਉਸਭ ਕੀਪੂਜਾਭੁਲਾਇ
ਦਿਤੀਹੈਸਭਵਾਹੁ ਗੁਰੂਵਾਹੁਗੁਰੂਜ
ਪਰਹੇਹੈਨ॥ ॥ ਸਾਉਤਿਸਸਾਧਸੋ
ਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕਰ ਕਹਿਆਮਰਦਾਨ
ਰਬਾਬਵਜਾਉਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬ
ਵਜਾਇਆਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਸਬਦਉ
ਚਾਰਿਆ॥ ੫ ਰਾਗਭੈਰਉਮਹਲ
੧ ॥ਜਗਨਹੋਮ ਪੁੰਨਤਪਪੂਜਾਦੇਹੁ
ਦੁਖੀਨਿਤਦੂਖਸਹੈ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁ
ਕਤਿਨਪਾਵਸਿਮੁਕਤਿਨਾਮਿਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈ॥ ੧ ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜ
ਗਿਜਨਮਾ॥ਬਿਖੁਖਾਵੈਬਿਖੁਬੋਲੀਬੋਲੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਿਹਫਲੁਮਰਿਭ੍ਰਮਣਾ॥
੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੁਸਤਕਪਾਠਬਿਆਕਰਣਵਖਾਣੈਸੰਧਿਆਕਰਮਤਿਕ
ਾਲਕਰੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਕਹਾਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਉਰਝਿਮਰੈ॥
੨ ॥ਡੰਡਕਮੰਡਲਸਿਖਾਸੂਤੁਧੋਤੀਤੀਰਥਿਗਵਨੁਅਤਿਭ੍ਰਮਨੁਕਰੈ॥ਰਾਮਨ
ਾਮਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਪਾਰਿਪਰੈ॥ ੩ ॥ਜਟਾਮੁਕਟੁਤਨਿ
ਭਸਮਲਗਾਈਬਸਤ੍ਰਛੋਡਿਤਨਿਨਗਨੁਭਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਨ
ਆਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਂਧੈਭੇਖੁਭਇਆ॥ ੪ ॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ

[illegible] ਸਿਖੀ ਆ [illegible] ਪ੍ਰਸਾਦਿ [illegible] ਨਕ ਏਕ
ਪੀਆ॥ ੫ ਪਉੜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਪੈਰੀਂ ਆਣ ਪਾਇਆ ਅਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪ ਕਾ ਦਾਸ ਹੋ ਜਿੰਦ ਬਦੇਤਿ
ਵਰ ਰਾਖਹੁ ਜੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਸਾਧ ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ
ਇਨ [illegible] ਦੁਖ ਵਾਦ ਕਰਨੇ ਕਰ ਰਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਨਾ
ਤਬ ਉਸ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹੋ ਜੀ ਤਬ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਔਰ ਨਿਹਾਲ ਹੂਆ ਤਾਰ ਜਾ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿ
ਸਟ ਕਰੀ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਤੋਂ ਓਥੇ ਲੋਕ ਵੈਰਾਗ
ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਉ ਲੈਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਭਏ ਸਭ ਕਾਰੇ
ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥੬੧॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਜਦ ਜਲਾਲ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ ਉਥੋਂ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸਜਦ ਜਲਾਲ ਦੀ ਉਚ ਆਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਜਾਂ
ਦਡਾ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਬਾਣੀ ਕਾ ਪਾ
ਠ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹਤੇ ਥੇ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ॥

॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰ
ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ॥ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆ
ਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਸਭਨਾ
ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਪਾ
ਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕ
ਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ॥ ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ
॥ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀ
ਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋਰ ਭੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਤੇ ਥੇ॥

ਪਰ ਓਹ ਸਿਧੀ ਪੀਰ ਦਾ ਜਿਗਰ ਹੋ ਪਰਮਾਣ ਕਿਆ॥ ਇਕ ਕੂਬਰ ਮੂੰਹ ਤੇ ਔਰ ਕੇ
ਕੁਪਾਤ ਲਾ ਅਰ ਜਾਤੇ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇਂ ਬੈਠੇ ਹੋਤੇ
ਸਿਧੀ ਆਪਨੇ ਪੀਰ ਪਾਸ ਗਇਆ ਤਾਂ ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਆਉ ਬੱਚਾ ਅਜੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]
ਨਗੀਨਗਰੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ [illegible] ਤਾਂ ਸਿਧੀ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚਿ ਉਪਰ ਨਦਵਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੇ ਬਹੁ
ਤੁ ਕੁਫਰ ਦਾ ਬਕਾਉ ਬਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਕੇਹਾ ਬਕਾਉ ਬਕਿਆ ਹੈਸੁ
ਤਾਂ ਸਿਧੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕੇ ਚਉਦਾਂ ਤਬਕ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕੁਰਾਨ
ਮਜੀਦ ਵਿਚ ਵੀ ਚਉਦਾਂ ਹੀ ਲਿਖੇ ਹੈਨ ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਏਹ ਤੂ
ਫਾਨ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲਖ ਹੀ ਲਖ ਆਖੇ ਹੈ ਸੋ ਜਦ ਦੀ ਮੈ ਉਸ ਬਾਣੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਤਦ ਦੇ
ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਓਹ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਕਿਥੇ ਛਡਿ
ਰਈ ਤਾਂ ਸਿਧੀ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਦਰੀਆਉ ਉਪਰ ਨਦਵਦਾ ਛਡਿ ਆਇਆ
ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਜਾਹੁ ਉਸਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਧੀ ਸਦਣੇ ਚਲਿਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਬਸਤੇ ਹੈ
ਜਾ ਅਉਠੇ ਮਿਲਯਾ ਏ ਤਾਂ ਸਿਧ ਕਹਿਆ
ਚਲੋ ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪੀਰ
ਜਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਚਲ ਦਰਵੇ ਸ ਅਸੀ ਤੈਡੇ ਪੀਰ
ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੋ ਜਾਤੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਓ
ਸਿਧੀ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲ ਲੈ ਗਿਆ ਏ ਅਤੇ
ਅਗੇ ਪੀਰ ਦੇ ਖੜ ਹਿਆ ਜੀ ਤੈਡੇ ਇਕ
ਨੇ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ ਕ ਜੀ ਜਾਇ ਮੁਲ
ਤਕਰੀ। ਤਾਂ ਅ ਗੇ ਪੀਰ ਪੁਛਿਆ

ਜੁ ਤੁਸੀ ਤੇ ਬੋਦੇ ਪਹੀ ਅਹੇ ਏਤੇ ਅਥਾਏਨ॥ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਜਬਾਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ॥ ਗਾਲਾ ਅਪਾਰ ਸੰਦੀਆਂ ਜੋ ਮੈ ਗੋ ਸੈ [illegible]॥ ਤਾਂ ਪੀਰ ਸ਼ਈ ਅਦਜਲਾ
ਲਾ ਅਗੇ ਉਠ ਕਰ ਦਸਤ ਪੋਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ [illegible] ਆ ਬਰਸਲਾਮਤੇ
ਕ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਏਸ ਚਕਰੁ [illegible] ਸੰਚ ਮੂੰ॥ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਸਚੀਆ ਹੂ
ਰਿਆਂ ਨਹੀ [illegible] ਤਾਂ [illegible] ਸਿਧੀ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਸਲ
ਮਤ ਜੀ ਮੈ [illegible] ਅਤੇ ਤੁਸੀ [illegible] ਪਰਵਦਗਾਰ ਹੋ ਤਾਂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੀਰਅਖਿਆ [illegible] ਸਲਾਮ
ਤਰ੍ਹਾਂਦੀਚਉਤਦਾਗੀਆਂਪੈਰਨਅਤੇਕਰਮਾਂ [illegible] ਦੀਚਉਤਦਾਹੀਲਿਖਦੇਹੈਨਅਤੇ
ਮੇਰੀਬਰਾਬਰੀਚਉਤਦਾਗੀਆਂਪੈਰਨਔਰਇਸਦਰਵੇਸਨੇਸੁਖਕਹੇਹੈਨਸੋਮੇਆ
ਖਦਾਹਾਂਏਹੁਮੇਲਾਟਬੋਲਦਾਹੈਕੇਤੁਸੀਹੋਲਾਵਬੋਲਦੇਹੋਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਿਆਸੁਣ
ਬੱਚਾਨੂੰਤੇਰਕਰੇਂਤੂੰਨਹੀਜੋਸਮਦੋਚਉਦਾਂਦੀਨਜਰਖੁੱਲੀਹੈਓਹਚਉਦਾਂਆਖਦੇਹੈਂ
ਅਤੇਜਿੰਨ੍ਹਾਂਸਿਨਾਈਲਖਾਂਦੀਨਜਰਖੁੱਲੀਹੈਓਹਲਖਾਂਦਸਦੇਹੈਨ। ਤਾਂਪੀਰਸ
ਈਅਦਜਲਾਲਨੇਆਖਿਆਕਹੁਨਾਨਕਦਰਵੇਸਲੱਖਾਂਦੇਅਗੇਕਿਆਹੈ। ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸੁਣੁਪੀਰਜੀਲੱਖਾਂਦੇਅਗੇਲੱਖਾਂਕਰੋੜਹੈਅਤੇਇਸਤੋਂ
ਅਗੇਮੈਂਕੀਜਾਣਾਂਤਾਂਪੀਰਕਹਿਆਬੱਚਾਲੱਖਾਂਥੀਅਗੇਇਸਨੇਵੀਖਬਰਨਹੀ
ਜਿਥੋਂਤੀਕਇਸਦੀਨਜਰਖੁੱਲੀਹੈਸੋਇਸਆਖਿਆਹੈ। ਤਾਂਫੇਰਸਿਪਾਹੀਆਂਆਖਿ
ਆਜੀਦੂਸਰੀਗਾਲਕੀਕਰੇਹੈਜੋਇਸਨੇਕਹਿਆਹੈਗੁਰਮੁਖਸੇਕਉਣਹੈਨਤਾਂ
ਪੀਰਜਲਾਲਦੀਪੁਛਿਆਕਹੁਨਾਨਕਦਰਵੇਸਜੋਗੁਰਮੁਖਕਿਸਨੋਆਖਦੇਹੋ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਪੀਰਜੀਮੈਂਕੀਜਾਣਾਤਾਂਪੀਰਨੇਆਖਿਆਨਾਨਕਦਰਵੇ
ਸਪੂਰਾਲੇਟਨਹੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਪੀਰਜੀਮੈਂਤਾਂਸਰੇਤੁਸਾਂਥੀਪੁੱਛ
ਣਆਇਆਹਾਂਤਾਂਪੀਰਕਹਿਆਸੁਣੋਨਾਨਕਜੀਜੇਕਰਸਾਡੇਮੰਡਲਦੀਗਾਲਹੈ
ਦੇਤਾਂਜਿਥੋਂਨਿਕੇਨੀਗਾਰਦਸਦੇਵਨਪਰਜੋਤੁਸਾਡੇਮੰਡਲਦੀਗਾਲਹੈਸੋਤੂੰਹੀਜ
ਣੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਹੁਕਹਿਆਜੋਪੀਰਜੀਹੋਵੇਮੈਂਤਾਂਆਪਦੇਪਾਸਆਏ
ਆਈਪੁਛਦਾਹਾਂਤਾਂਸਈਅਦਜਲਾਲਨੇਸਭਨਾਸਿਪਾਹੀਆਂਨੂੰਬੁਲਾਇਆਅਤੇਕ
ਹਿਆਸਭਾਈਏਹਦਰਵੇਸਅਸਾਡੇਤਕੀਏਉਪਰਆਇਬੈਠੇਹੈਅਸੀਂਇਨਾਂਨੋਥੋੜ
ਇਹਾਂਦੇਹਾਂਅਤੇਤੁਸਾਂਅਸਾਡੇਆਂਤਿਦਿਆਂਤੀਕਰਸਿਦਕਜਾਣਦੇਅਤੇਮੇਰਿਆ
ਤੁਦਿਆਂਤੋਂਨਾਇਨ੍ਹਾਂਦਾਹੁਕਮਬਜਾਇਲਿਆਵਿਨਾਕਿਸੇਬਤਥੀਉਜਰਨਾਹੀਂਕ
ਰਨਤਾਂਪੀਰਕਹਿਆਨਾਨਕਜੀਤੁਸੀਸਾਨੂੰਕੋਈਗੁਰਮੁਖਾਂਦੀਗਲਦਸੋਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਪੀਰਜੀਤੁਸਾਂਨੂੰਆਮਹੀਆਂ [illegible] ਤਾਂਫੇ
ਰਪੀਰਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਦਰਵੇਸਜੀਤੁਸਾਂਅਸਾਡੇਆਂਤਿਦਿਆਂਤੀਕਰਤੁਸ
ਈਜਾਣਨਹੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਪੀਰਜੀਤੁਸਾਂ [illegible] ਪਾਸਜਾਂਦੇਹੋ
ਪੀਰਨੇਕਹਿਆਅਸੀਗੁਰੂਮੁਖਾਂਦਾਜਬਾਬਕੇਕੇ [illegible] ਤੇਜੇਕੋਹਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਿਆਪੀਰਜੀਕਿਸਜਾਹਰਾਜਾਂਦੇਹੋਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਿਆਨਾਨਕਜੀਅ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀਂ...ਜਾਂ ਵਾਗੇ ਗੁਰੂ ਮਾਂਦਾਨ ਬਾਹਿਆ [illegible] ਕਹਿਆ
ਰਜ਼ੀਤੂਸਾਂਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਰਾਹਜਾਂਦੇ ਤਾਂਪੀਰਇਕ [illegible] ਅਤੇ ਭਾਂਡਾਸਿਰ
ਤੇਰਖਿਆ ਅਤੇ ਹਥਵਿਚ ਆਸਾ ਪਕੜਿਆ ਇਕ [illegible] ਆ ਮੋਗੀਕਉਸ
ਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸੱਲਾ ਕੱਛਵਿਚ ਮਾਰਲਿਆ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

੫ ਸਾਖੀ ਆਗੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਹੈ ਜਿ ਬੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੋਤਾ ਤਾਂ ਕੋਈ
ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੱਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਚਿਤ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਿਤ ਬੋ ਕਿਸ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਕੇ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਬਾਲ
ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਪੀਰ ਕੱਚਾ ਹੈਸਾ॥ ਇਤਨੇ ਵਿ
ਚ ਨੂੰ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਜਹਾਜ ਉਪਰ ਜਾਇ ਚੜਿਆ ਤਾਂ ਜਹਾਜ ਤੁਰਿਆ ਜਾ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਪਹਾੜ ਨਜਰੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਈ
ਅਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਜੀ ਜੇਕਰ ਇਸ ਪਹਾੜ ਨਾਲ ਜਹਾਜ ਜਾ
ਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਪਹਾੜ ਦੀ ਸੈਲ ਵੀ ਕਰ ਲਈਏ ਖੁਦਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਨਾਲ ਮੌਜ
ਖੁਦਾ ਵਗਿਆ ਜੋ ਜਹਾਜ ਉਸੇ ਪਹਾੜ ਨਾਲ ਜਾਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਜਹਾਜ ਵਿਚੋਂ ਹੋਕ
ਾ ਮਿਲਿਆ ਭਾਈ ਜਹਾਜ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਉਤਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਉਤਰ ਪਵੇ ਤਾਂ ਪੀਰ ਉਸੇ ਵਖਤ ਉ
ਤਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਪਹਾੜ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਜਾਂ ਉਪਰ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ [illegible]
ਦਰਗਾਹ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਮਸਨੰਦ ਵਿਛੀ ਹੈ ਔਰ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜਾਂ ਹੈਨ ਜਲ [illegible]
ਹਾਜਰ ਹੈ ਤੇ ਉਥੇ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਖੁਦਾਇ
ਦਾ ਕਰਖਾਨਾ ਸੁੰਞਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੋਈ ਤਾਂ ਦੇਗਾ ਈ ਨਾਂ ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਚਿਤ
ਤਵਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੀ ਸੈਲ ਤਮਾਸ਼ਾ ਕਰਨ ਸਾਂ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ
ਉਪਰ ਫਰਸ਼ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਦੇ ਖਬਰ ਕਰਨ ਲਗਾ ਮੈ
ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਹ ਜਿਥੇ ਲੋੜ੍ਹੀ ਹੈ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਫਰਸ਼ ਦਾ ਜਿਥੇ ਲੋੜ ਨਾਹੀ ਉਥੇ ਫਰਸ਼ ਦਾ ਹੈ
ਇਤਨੇ ਪੀਰ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਨਾਲ ਉਹ ਫਰਸ਼ ਗਰਕ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ
ਉਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ [illegible] ਸੰਤ ਸਰੂਪ ਸੰਤ ਰੂ
ਪ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸ਼ਬਦ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੈ
ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਇਕ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਪਹਰ ਗਈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ
ਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਸੋ ਇਛਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਭੋਜਨ ਉਤੇ ਤਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਸ ਸਈ

ਮਰ ਜਸਲਾਂ ਬੈਠੂ ਸੀ ਉਸਨੇ ਆਪ ਦੇ ਗੁਰੂ ... ਜਾਂ ਇਕ ਭਾ ਸਾਏ ਕਿਆ ਤੂ
ਭੂਸ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਰੇ ਭਾਈ ਭੋਜਨ ਉਤਾਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਤਾਰਿ
ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਪਰਚੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪਰਚੇ ਨਹੀ
ਤਾਂ ਗੁਰਦੇਵ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕੇ ਪਰਚੇ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਕ ਕਿਸੇ ਪ
ਰਤਿ ... ਨਹੀ ਉਤਾਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰਦੇਵ ਨੇ ... ਭਾਈ
ਉਸ ਨੇ ... ਮੰਨਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਹਾਰ ਕਿਸ ਦਾ ਤੇ ਓਹ ਕਿਸ
ਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ... ਜੀ ਅਹਾਰ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਤੇ ਓਹ ਭੀ ਉਸ ਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰਦੇਵ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਫੇਰ ਤੂੰ ... ਨਹੀ ਜੇ ਹਰ ਫਦਰਗਾ ਮਿਆਨ ਲੈ ਆਵੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਦੇ

ਓਹ ਆਪਣੇ ਆਸਨ ਉਪਰ ਆਇ ਕਰ
ਭੋਜਨ ਖਾਇ ਕਰ ਦੇ ਠਗਾਇਆ ਪਰਦੇ
ਨਿਤ ਸੰਗ ਦਾਰਿਆ ਤਾਂ ਸਈ ਜਦ ਜ
ਲਾਲ ਰੂਪ ਕਰ ਕੇ ਠਗਿਆ ਅਤੇ
ਆਖਿਓਸ ਕੇ ਵਾਹ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਇਤ
ਨੇ ਮੇਜਾਂ ਗਦਾਰਿਆ ਪਰ ਆਪ ਉਰੇ ਦੇਖੋ
ਅਤੇ ਜਾਦੇ ਨਾਦ ਦੇਖੋ ਜਾਂ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰਭ
ਤਾਂ ਹਈ ਤਾਂ ਸਈ ਜ ਦਾ ਲਾਲ ਦੀਆ
ਪਲ ਕਾਂਲ ਗਰਾਈ ਆ ਤਾਂ ਓਹੁ ਮਹਾ
ਪੁਰਖ ਜਾਂ ਦੇਨ ਦਰ ਨਾ ਆਏ ਤਾਂ ਸਈ
ਯਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਕ ਹਿਆ ਹੇ ਖੁਦਾਇ

ਵੰਦਾ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਫੇਰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਜ
ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਜਹਾਜ ਡੁਬਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂ ਆਖ ਦੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇ
ਪੀਰ ਦੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਆਈ ਤੇ ਕਹਿਓਸ ਜਾ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਛਡਿ
ਆਇਆ ਹੈ ਕੋਈ ਪੁਤ੍ਰ ਧੀਆਂ ਛਡਿ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਕਰਜ ਕਢ ਵਾਇ ਕਰ ਮਾ
ਲ ਲਦਿਆ ਹੈ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਸਾਂਝੇ ਗਲ ਪੀਰ ਨੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਜਹਾ
ਜ ਡੁਬਦੇ ਥੀਰ ਹੋ ਗਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਈਯਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸਭੇ
ਕੇ ਚਸਾਏ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਦੇਖਾਏ ਜਾਂ ਫੇਰ ਪਾਣੀ ... ਚੜਿਆ ਤਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸਭੋ
ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਜਾਗਾ ਬੈਠੇ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਸੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਜਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਦੇ

ਸੁਣਿਆਹੈ ਭੂਤਕਾਲ [illegible] ਉਸਪਾਇਆਸੀਹੈ
ਆਅਤੇਫੇਰਆਪਣੇਗੁਰਦੇਵਜੀਪਾਸਜਾਕੇ [illegible] ਇਕਤੇਉਸਨੂੰਪੁ
ਆਖਿਉਰੇਅਹਾਰਛੁਡਿਆਹੋਇਆਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆ [illegible] ਫੇਰਗੁਰਦੇਵਨੇ
ਕਹਿਆਭਾਈਪੁਛਦੇਹੋਤਾਂਉਨੇਕਹਿਆਜੀਨਾਂਪਰ [illegible] ਗੁਰਦੇਵਨੇਕਹਿਆਕਿ
ਭਾਈਤਾਂਫੇਰਉਸਦਾਪਤਾਕਹਿਆਜੀਜੋਕੋਈਲਾਲਦਰਵੇਸਅਜਦੀਭੁਖਾਹੈਤਾਂਉਸਮ
ਹਾਂਪੁਰਖਨੇਕਹਿਆਭਾਈਉਸਦਰਵੇਸਕੋਬੁਲਾਦੇਵੇਖੀਏਜੋਕਿਆਤਪਸੀਰਉਸ
ਕੀਤੀਹੈਜੋਅਹਾਰਨਹੀਂਖਾਂਦਾਉਸਸਾਧਨੇਆਣਕੇਸਈਅਦਜਲਾਲਕੋ
ਲਾਇਕਰਲੈਗਇਆਅਤੇਗੁਰਦੇਵਦੇਸਨਮੁਖ [illegible] ਤਾਂਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂਨੇ
ਉਸਨੂੰਪੁਛਿਆਭਾਈਤੂੰਕਿਥੋਂਆਇਆਹੈਅਤੇਕਿਥੇਜਾਣਾਹੈਤਾਂਸਈਅਦਜ
ਲਾਲਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਂਉਥੋਂਆਇਆਹਾਂਅਤੇਮਕੇਵਿਚਚਲਿਆਹਾਂਤਾਂਫੇਰਮਹਾਂ
ਪੁਰਖਾਂਕਹਿਆਹੇਦਰਵੇਸਉਥੇਕਿਸਵਾਸਤੇਚਲਿਆਹੈਂਤਾਂਸਈਅਦਜਲਾਲਨੇਕ
ਹਿਆਜੀਮੈਂਗੁਰਮੁਖਾਂਦੇਲੱਛਨਪੁਛਣਚਲਿਆਹਾਂਅਤੇਨਾਲੇਦੇਖਣਚਲਿਆਹਾਂ
ਗੁਰਮੁਖਕਿਸਤਰਾਂਹੁੰਦੇਹੈਨਤਾਂਫੇਰਗੁਰਦੇਵਨੇਪੁਛਿਆਭਾਈਤੇਰੀਉਮਰਾਂਕਿਤ
ਨੀਹੈਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਨੂੰਤਾਂਮਲੂਮਨਹੀਂਤਾਂਫੇਰਗੁਰਦੇਵਨੇਕਹਿਆਭਾਈ
ਤੂੰਆਪਣੀਉਮਰਾਂਵਿਚਸਵਾਇਨਾਂਦੋਹਾਂਦਿਨਾਂਦੇਅਗੇਵੀਕਦੀਭੁਖਾਰਿਹਾਹੈਂਤਾਂਸਈ
ਅਦਜਲਾਲਨੇਆਖਿਆਹੇਸੰਤਜੀਮੈਂਕਦੀਨਹੀਂਭੁਖਾਰਹਿਆਤਾਂਫੇਰਗੁਰਦੇਵਨੇ
ਕਹਿਆਹੇਦਰਵੇਸਤੂੰਆਪਣੀਤਕਸੀਰਜਾਣਕੇ [illegible] ਨਿਰੰਕਾਰਤਾਂਕਦੀਨ
ਹੀਤਕਸੀਰਕੀਤੀਪਰਤੂੰਅਛੀਤਰਾਂਦੇਖਤਾਂਸਈਅਦਜਲਾਲਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਮੈਂਇਨਾਂਦੋਹਾਂਦਿਨਾਂਵਿਚਆਪਣੀਆਂਤਕਸੀਰਾਂਦੇਖਦਾਰਹਿਆਹਾਂਇਕਦਿਨਤਾਂਮੈਨੂੰ
ਦੂਰਬਲਾਸਾਤੇਕਰੀਸੀਤੇਮੈਂਆਖਿਆਹੇ [illegible] ਕਿਆਬਰਦਾਹੈਜਿਥੇ
ਨਹੈਓਥੇਮੀਂਹਨਹੀਂਪਾਂਦਾਅਤੇਜਿਥੇਨਹੀਂ [illegible] ਮੀਂਹਪਾਂਦਾਹੈਜਾਂਮੈਂਏਹੁ
ਆਖਿਆਤਾਂਮੀਂਹਪੈਣੇਥੀਂਵੀਰਹਿਗਿਆ [illegible] ਅਤੇਮਹਾਂਪੁਰਖਜੀਅਗਲੇਦਿ
ਨਜਦਮੈਂਦੇਖਿਆਂਤਾਂਇਕਜਹਾਜਡੁਬਦਾ [illegible] ਆਇਆਤਾਂਮੈਂਆਖਿਆਅਜੇਹ
ਦਾਇਦੇਕੋਈਮਾਂਬਾਪਛਡਿਆਹੋਇਆ [illegible] ਤੇਪੀਆਂਪੁਤਛੋ
ਡਕਆਏਹੋਏਹਨਅਤੇਕੋਈ [illegible] ਦੇਪਾਰਕਰਨਆਇਆਹੋਜੇ
[illegible] ਤਾਂਤੇਰਾਕਿਆ [illegible] ਮੈਂਏਹੁਆਖਿਆਤਾਂਜ
ਹਾਜਡੁਬਣੇਥੀਂਰਹਿਗਇਆਜਾਂਸਈਅਦਜਲਾਲਨੇਏਹੁਬਾਤਸੁਣਾਈਤਾਂਉ

[illegible]ਦੇਨੇਕਹਿਆਭਾਈਜਿਸ[illegible]ਕਰਕੇਐਸੇਝੂਠੇਕਰਮ
ਨਹੀਂਕਰਣਾਚਾਹੀਦਾਏਹੁਆਸਾ[illegible]ਤਾਂਸਈਜਦਜਲਾਲਨੇ
ਆਖਿਆਜੀਮੈਂਤਾਂਕੋਈਗੁਨਾਹਨਹੀਂਕੀਤਾਅਤੇਮੇਰੇਵਿਚਕੋਈਗੁਸਤਾਖੀਹੈ
ਤਾਗੁਰਦੇਵਨੇਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਜੋਉਸਪਰਵਦਗਾਰਦਾਭਾਣਾਹੈਸੋਉਸਕਰਣੇ
ਅਤੇਤੂੰਉਸ[illegible]ਮੋੜਿਆਹੈਤਾਂਤੇਰੂੰਬੇਮੁਖਹੈਕਿਉਂਜੋਤੂੰ[illegible]ਦਾਹੋਵੇ
ਗਾਕੇਜੋਮੈਂਆਖਿਆਹੈਸੋਖੁਦਾਇਕਰਦਾਹੈਦੂਣਾਮੈਂਬਡਪੀਰਹੋ[illegible]ਆਹਾਂਨ
ਹੀਭਾਈਖੁਦਾਇਦਾਹੁਕਮਗੁਰਮੁਖਨਹੀਫੇਰਦੇਤਾਂਸਈਜਦਜਲਾਲਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਗੁਰਮੁਖਕਉਣਹੈਨਤੇਮਨਮੁਖਕਉਣਹੈਤਾਂਗੁਰਦੇਵਨੇਆਖਿਆ
ਭਾਈਜੋਸਚੇਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਕੀਤਾਹੋਇਆਵੇਖਨਅਤੇਉਸਦਾਭਾਣਾਮੰਨੇਅਤੇਉ
ਸਦਾਹੁਕਮਮਿਠਾਕਰਕੇਮੰਨੇਅਤੇਦੁਖਸੁਖਇਕੋਜਿਹਾਜਾਣੇਅਤੇਹਰਿਵਿਚ
ਸਾਈਜਾਣੇਅਤੇਸੰਤਾਂਦੇਅਧੀਨਰਹੇਸੁਣਦਰਵੇਸਜਿਨ੍ਹਾਂਵਿਚਏਗੁਣਹੋਣਉ
ਨ੍ਹਾਂਨੂੰਗੁਰਮੁਖਕਹੀਦੇਹੈਨਅਤੇਜੋਹਰਉਸਦੇਕੀਤੇਉਪਰਸੰਕਲਪਕਰੇਉਸ
ਦੇਕੀਤੇਨੂੰਮੰਨੇਨਹੀਉਹਬੇਮੁਖਹੈਨਾਤਾਂਸਈਜਦਜਲਾਲਨੇਆਖਿਆਸੱਤ
ਜੀਏਹੁਗਲਸੱਚਹੈਤਾਂਭੁਲਾਹੋਇਆਜੀਅਸਾਡੀਨਿਵੇਹੀਨਿਸਾਹੋਇਗਈਹੈਜੀ
ਨਹੀਤਾਂਅਸੀਂਮੱਕੇਵਿਚਚਲੇਹਾਂਜੀਪਰਅਸੀਂਤਾਂਆਪਣੇਮਜਬਦਾਲਿਆਪਾਸੋਂ
ਪੁਛਣਚਲੇਸਾਂਜੀਤਾਂਗੁਰਦੇਵਨੇਕਹਿਆਹੇਦਰਵੇਸਤੂੰਆਪਣੇਤਰਕੀਏਉਪਰ
ਦੀਕਿਸੇਨੂੰਛਡਆਇਆਹੈਂਤਾਂਸਈਜਦਜਲਾਲਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਇਕਫਕੀ
ਰਛਡਆਇਆਹਾਂਤਾਂਗੁਰਦੇਵਨੇਆਖਿਆਭਾਈਜਿਸਨੂੰਤੂੰਆਪਣੇਤਰਕੀਏਤੇਛ
ਡਆਇਆਹੈਭਾਈਓਹਸਭਭਛਜਾਣਦਾਹੈਤਾਂਸਈਜਦਜਲਾਲਨੇਆਖਿਆ
ਭਾਈਮੈਏਨਸਾਧਾਂਨੂੰਜਾਣਦੇਨਹੀਦੇਖੇਤਾਂਓਸਵਕਤਸਾਰਜਾਗਦਾਰਹਿਆਜਦਓਨ
ਦੇਸਾਂਵਣਦਾਵਕਤਹੋਇਆਤਾਂਸਈਜਦਜਲਾਲਦੀਆਂਪਲਕਾਂਲੱਗਗਈਆਂ
ਜਦਓਹਦੇਖੇਤਾਂਓਥੇਕੋਈਵੀਨਹੀ[illegible]ਸਈਜਦਜਲਾਲਨੇਕਹਿਆਭਾਈਓ
ਸਦੂਸਾਇਦੀਕੁਦਰਤਦਾਅੰਤ[illegible]ਪੂਨਕੋਈਜਹਾਜਆਵੇਤਾਂਘਰ
ਕਰਆਪਣੇਤਰਕੀਏਵੇਖਲਏਜਦਵੇਖੇਤਾਂਕੀਆਦੇਖੇਜੋਇਕਜਹਾਜਆਇ
ਗਇਆਤਾਂਸਈਜਦਜਲਾਲਉਸਜਹਾਜਉਪਰਅਸਵਾਰਹੋਇਆਤਾਂਅ
ਪਣੇਅਸਥਾਨਪਰਆਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਆਇਆ[illegible]
ਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨਾਲਦਾਸਤਪੋਸੀਲਿਈਆ[illegible]ਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਜੀਦੀਆਂ[illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਜੋ ਤੂੰ ਫਕੀਰ
ਖੁਦਾਇ ਦਾ [illegible] ਲਿਆ ਇਹ ਤਾਂ
ਕਹੁ ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਸਭ ਕੁਛ ਅ
ਪਣੂ ਮਲੂਮ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਆਪ ਅਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ
ਜਿਸ ਪੁਰਖ ਜਾਂ ਖੁਦਾ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੇ ਉਪਰ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਏਕ
ਸਮਜਾਣੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਨਹੀਂ
ਸੋ ਮਨਮੁਖ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਏਹ ਜਬ
ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਸਫਰੇ
ਨੂੰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਅਗੇ ਇਕ ਪਹਾੜ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਪਹਾੜ ਉਪਰ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ
ਉਥੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਦਰਵੇਸ ਰਹਿੰਦੇ ਆਹੇ ਉਨਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਅਹਾਰ ਉਤਾਰਿਆ ਪਰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤੁ ਜਾਣਦਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਖਬਰ ਜੋ ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਦੇ ਸ
ਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਓਹ ਕਉਣ ਦਰਵੇਸ ਹੈਗੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸ

ਈਅਦ ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਨਾਂ ਦਰ ਵੇਸਾਂ ਦਾ ਸਾਇਆ
ਬਹੁਤ ਸੀ ਏਸ ਦਾ ਸਤੇ ਮੈਂ ਪੁਛਣਾ ਸ
ਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਮੈ ਨੂੰ ਕੁਛ ਸਮਝ ਪਈ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਦਿਲ
ਵਿਚ ਕੀ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜ
ਲਾਲ ਨੇ ਆਖਿ ਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਸ
ਦਕ ਪੂਰਨ ਏਹ ਦੇ ਲਾਂ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਜੋ
ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਭੁਲ ਹੈ ਸੋ ਈਸ ਦੂਰ ਹੋਤੇ
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ ਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਪੁਰ
ਅਸਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਦੇਖ ਤਾਂ ਸਈਅਦ [illegible] ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਬੇ ਵੇਸੀ ਪੀ
ਨ ਕਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਨਾਲ [illegible] ਬਾਤਾਂ ਰਬ ਪ੍ਰਸਤੀ
ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਅਸਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸਦ ਦੇਣਾ ਜੀ
ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਰਬ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਹੈ ਜੀ
ਤਾਂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਪਰਬਤ ਉਪਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੁਰੂਜੀ ਸਾਧੂ ਤੇਰੋ ਸਮਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਭ ਕਰਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਸ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਨਗਰ ਵਾਸੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਹੈ ਤਿਨ ਸਾਧ
ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਆਈ ਓਹੁ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਆਹੇ ਅਤੇ ਤਿਨਾ ਦੇ ਸਬ
ਦ ਨਾਈ ਜੇਕਰ ... ਸਿੱਧਾਂ ਨਹੀ ਸੀ ਹੋਇਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ... ਜੀਉ
... ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ... ਕਰਤਾਂ
ਮੇਲ ਚਲਸੀ ਤਿਸ ਪਾਸ ਚਲਾਂਗੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ॥ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਅਬ ਜੁਗਾਵਲੀ ਲਿਖਯਤੇ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉੜਿ ਮਹਾ
ਰੀਹੂਏ ਅਤੇ ਨਾਲ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਬਰ ਚੀ ਬਾਬਿ ਸੀ ਅਰ ਦੇਸ ਵਲਾਇਤਿ ਸਨੇ ਜੁਗਾਵਲੀ ਪ੍ਰ
ਪਤ ਹੋਈ ਨਗਰ ਛੁਰਿ ਪਾਂਦਿ ਕਾਤਿਸ ਮਹਲਿ ਲਿਖਿ ਸਾਦਿ ਪੜ੍ਹਦਾ ਥਾ॥ ਅਗੇ
ਜੁਗਾਵਲੀ ਚਲੀ॥ ਚਹੁ ਅਖਰਾਂ ਕਾ ਮਥੰਤ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਬਹਿ ਸੁਣਾਇਆ॥ ॥
ਸੰਮਤ ੧੫੬੯ ॥ਅਰਬਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਬ੍ਰਿਧ ਅਪੈਤਾ
ਲੀਸਾਂ ਕੀ ਹੋਈ॥ ਅਤੇ ਨਾਮ ਇਬ੍ਰਾਹੀਮ ਕਹੁਤ ਪਉਲਾਤੇ ਕੁਹਕਦਾ॥
ਜੁਗਾਵਲੀ॥ ੪੦ ॥ਜੁਗਾ ਪਿਛੇ ਬੈਠਿਆਂ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਜੀ॥ ਸੋਸਿ ਨਿਬ
ਕਉਸਵਾਇਆ ਰਬ ਖ਼ੁਦਾਇ ਸਾਈ॥ ॥ਆਗੇ ਪਉੜੀ ਚਲੀ॥ ਇਕ ਕਰੋੜ
ਸਤਰ ਲਖ ਅਠਾਈ ਹਜਾਰ॥ ੧੭੨੮੦੦੦ ॥ਅਨੰਤ ਜੁਗ ਅਨੰਤ ਮਹਿ
ਰਹਿਆ॥ ਸਹਿਜ ਵਣ ਮਹਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹਿਆ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਨੰਤ ਜੁਗ ਕੀ ਗਾਥ
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਕਿਆ ਸਤੁ ਜੁਗ ਲਾਥਾ॥ ੧ ॥ਇਕ ਕਰੋੜ ਅਠਾਇ ਲਖ ਅਠਤਾ
ਲੀ ਹਜਾਰ॥ ੧੬੮੪੮੦੦੦ ॥ਚਾਰਿ ਲਖ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕੀਨਾ॥ ਸਹਜਿ
ਵਣ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਮਾ ਲੀਨਾ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ ਕੀ ਗਾਥਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜ
ਪਦਿਆਂ ਸਭ ਦੁਖ ਲਾਥਾ॥ ੨ ॥ਇਕ ਕਰੋੜ ਪੰਜ ਲਖ ਬਾਨਵੇ ਹਜਾਰ॥ ॥
੧੫੫੯੨੦੦੦ ॥ਦੁਆਪੁਰ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾਇਆ॥ ਸਹਿਜ ਵਣ ਮਹਿ
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹਿਆ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੁਆਪੁਰ ਜੁਗ ਕੀ ਗਾਥਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਪਦਿਆਂ
ਸਭ ਦੁਖ ਲਾਥਾ॥ ੩ ॥ਇਕ ਕਰੋੜ ਚਉਜਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜਾਰ॥ ੧੫੪
੮੪੦੦੦ ॥ਪਰਮ ਜੁਗ ਆਇਆ ਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ॥ ਸਹਿਜ ਵਣ ਮਹਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ

ਕਰਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਹੁਰਮੇਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਪਦਿਆਸਭਦੁਖਲ
ਥਾ॥ ੪ ॥ਇਕਕਰੋੜ[illegible]ਲਖਤੀਹਹਜਾਰ॥ ੧੫੪੩੦੦੦ ॥ਰਾਮਿ
ਲਿਆਜੁਗਿਖੁਰਮੁ[illegible]॥ਸਹਿਜਵਾਣਵਾਹੁਵਾਹੁਪਛਾਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਾਮਸ
ਲਿਆਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਪਦਿਆਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥ ੫ ॥ਇਕਕ
ਰੋੜਪੰਜਾਹਲਖਅਠਾਈਹਜਾਰ॥ ੧੫੦੨੮੦੦੦ ॥ਓਰਲੋਤ੍ਰੈਆਜੁਗਿ
[illegible]॥ਸਹਿਜਵਾਣਮਹਿਵਾਹੁਵਾਹੁ[illegible]ਕਰਨੀ
ਤ੍ਰੇਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਪਦਿਆਸਭਦੁਖ[illegible]॥ ੬ ॥ਇਕਕਰੋੜਬੋ
ਤਾਲੀਲਖਛਿਹੰਜਾਜਾਰ॥ ੧੪੨੫੬੦੦੦ ॥ਰੋਚਕ[illegible]ਰਹਿਆਗਿ
ਆਨੀ॥ਸਹਿਜਵਾਣਵਾਹੁਵਾਹੁਮਿਤਜਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰੋਚਕਜੁਗਕੀਗਾਥਾ
॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਪਿਦਿਆਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥ ੭ ਇਕਕਰੋੜਅਠਤੀਲਖਬੇਤਾਲੀ
ਹਜਾਰ॥ ੧੩੮੪੨੦੦੦ ॥ਅਨਮਾਲਜੁਗਮਹਿਮਾਨੀਮਟਾਨਾ॥ਸਹਿਜ
ਵਾਣੁਮਹਿਵਾਹੁਵਾਹੁਮਿਤਜਾਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਨਮਾਲਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵ
ਹੁਵਾਹੁਜਪਦਿਆਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥ ੮ ॥ਇਕਕਰੋੜਤੇਤੀਲੱਖਬਾਨਵੇਹ
ਜਾਰ॥ ੧੩੩੯੨੦੦੦ ॥ਚਕ੍ਰਜੁਗਿਚਿਤਿਗਰਿਸਿਉਠਦਿਆ॥ਸਹਿਜ
ਵਾਣਮਹਿਵਾਹੁਵਾਹੁਥਪਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਚਕ੍ਰਜੁਗਿਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਜਪਦਿਆਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥ ੯ ॥ਨਉਜੁਗਿਨਿਰਹੇਵਦੇਨਾਲਿਮਹਨਤਕੀ
ਤੀ॥ਅਰਿਵਵਦੇਕ੍ਰਿਪਾਓਸਿਕਰੀ॥ ਵਵਾਨੀਕਾਵਾਸਵੇਵ ॥ਆਪੇਚੇਲਆਪੇ
ਕਰੇਨ॥ਵਾਵਦੇਵਾਹੁਵਾਹੁਜਪਲੀਨਾ॥ਨਵਜੁਗਵਵਾਸ਼ਿਕਾਰਕੀਨਾ॥ਅ
ਖਰਹੁੰਦੇਵਵਨਾਉਧਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਨਉਜੁਗਿਵਵਾਕਰਿਆ॥ ੧ ॥ਧਿ
ਆਉਵਦੇਕਾਨਿਬਾਹਿਆ॥ਤੇਰਾਕਰੋੜੀਚਉਹਤਰਿਲਖਬੱਤੀਹਜਾਰ॥ ੧੩-
੭੪੩੨੦੦੦ ॥ਵਵੇਕੇਜੁਗਾਂਕੋਜੋਹਿਆ॥ਸਹਿਜਵਾਣਿਮਹਿਵਾਹੁਵਾਹੁਕਹਿਆ॥
੧॥ ॥ਆਗੇਹਾਹਾਚਲਿਆਹੇ॥ ॥ਇਕ
ਕਰੋੜਉਨਤੀਲਖਸਠਹਜਾਰ॥ ੧੨੯੬੦੦੦ ॥ਬਿੰਦਜਾਜੁਗਿਮਹਿਬਿੰ
ਦਜਾਬੀਚਾਰੀ॥ਹਾਹੇਸਿਉਕੀਨੀਚੂਜਕਾਰੀ॥ਹਾਹੇਸੰਗਿਬੈਠਤਿਉਠਤਿਬੋਲਤ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਜੀਪਕਰਦੇਨੌਭੈਲਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਜਮਵਾਣਕੀਗਾਥਾ॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਪਦਿਆਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥ ੧ ॥ਇਕਕਰੋੜਪਚੀਸਲਖਅਠ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵੀਹਜਾਰ॥ ੧੨੫੮੮੦੦੦ ॥ਅੰਧਕਾਰ ਜੁਗਿ ਅੰਧਕਾਰ ਗਵਾਇਆ॥ਅ
ਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਭਇਆ ਚਾਨਣ ਅੰਧੇਰ ਗਇਤਾ
ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਤੇ ਸਭੁ ਕੁਛ ਲਹਤਾ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਜਮ ਵਦਨ ਕੀ ਬਾਤਾ॥ਦਹੁ ਦਹੁ ਜਮ
ਦਿਆਂ ਸਭੁ ਦੁਖ ਲਾਥਾ॥ ੨ ॥ਇਕ ਕਰੋੜ ਸੋਲਾ ਲਖਿ ਚਉਠ ਹਜਾਰ॥ ੧੧੬੬
੪੦੦੦ ॥ਨਿਲਿਜੁਗਿ ਇਕ ਕਲਾ ਧਾਰੀ॥ਨਾਹ ਢੂੰਢਤ ਹਰਿ ਕਬਾਂ ਚਿਤਾਰੀ॥ਹਰ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਾਤਾ॥ਹੁਹੁ ਹੁਹੁ [illegible] ਜਾ॥ ੩ ॥ਇਕ
ਕਰੋੜ ਬਾਰਾਂ ਲਖ ਬਤੀ ਹਜਾਰ॥ ੧੧੨੩੨੦੦੦ ॥ਇੰਪਤਿ ਜੁਗਿ ਮਹਿ ਕੇਤੇਰ
ਹਿਸਾ॥ਜੋ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਸਪੂਰਨ ਕਾਜੋ॥ਹਹਾ ਸੂਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨੀਆਤਾ॥ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਸੰਜਮ ਵਦਨ ਕੀ ਬਾਤਾ॥ ੪ ॥ਇਕ ਕਰੋੜ ਇਕਾਦਸ ਲਖ ਚਾਲੀ ਹਜਾਰ॥
੧੧੧੪੦੦੦ ॥ਨਿਹਾਲ ਜੁਗਿ ਮਹਿ ਜਪਿ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ॥ਤਹ ਸਮਰਤ ਕਿ
ਨੀ ਸੂਦ ਬਾਲਾ॥ਹਹਾ ਪਹੁ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਤਾ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਜਮ ਵਦਨ ਕੀ
ਬਾਤਾ॥ ੫ ॥ਨਿੜਿਨਵੈ ਲਖਿ ਛਤੀ ਹਜਾਰ॥ ੯੯੩੬੦੦੦ ॥ਗਤਿ ਗਜੁਗਿ ਮ
ਹਿ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ਹਾਹੇ ਜਪਤ ਤਿਆਉ ਤਰੈ ਚਿੰਤਾ॥ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਹਰਿ ਤੇ ਜਨ ਖਾਤਾ
॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਜਮ ਵਦਨ ਕੀ ਬਾਤਾ॥ ੬ ॥ਬਾਨਵੇ ਲਖ ਚਾਲੀ ਹਜਾਰ॥ ੯੨੪
੦੦੦ ॥ਬਿਨੋਦ ਜੁਗ ਮਹਿ ਇਕ ਬਨਤ ਬਨਾਈ॥ਕਰ ਬਿਨੋਦ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆ
ਈ॥ਹਰਿ ਬਿਨੋਦ ਸਾਧੂ ਪਰਿਪਾਤਾ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਜਮ ਵਦਨ ਕੀ ਬਾਤਾ॥ ੭ ॥ਉ
ਣਾਸੈ ਲਖ ਬਹਤ੍ਰ ਹਜਾਰ॥ ੮੯੭੨੦੦੦ ॥ਸੰਧਿਰ ਜੁਗਿ ਮਹਿ ਦਸ ਦੁਆਰ
ਸੰਧਾਰੇ॥ਪੰਚ ਮਰਦੇ ਪੰਚ ਪੁਨੀਹਾਰੇ॥ਹਰਿ ਸੰਗ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਬੋਲਤਾ॥ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਸੰਜਮ ਵਦਨ ਕੀ ਬਾਤਾ॥ ੮ ॥ ॥ਆਗੇ ਹਾਹੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਚਲੀ॥
॥ਹਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਪਛਾਨਿ॥ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਹੋਵਣਹਾਰ ਹਾਹਾ ਹੀਪ
ਰਧਾਨਾ॥ਹੋਆ ਚਿਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰ॥ਨਾਨਕ ਹਾਹਾ ਹਰਿ ਕੀ ਅਨ ਉ
ਜੁਗਿ ਸੋ ਪਬੀਚਾਰ॥ ੧੯ ॥ਨਉ ਕਰੋੜ ਉਣਾਸੀ ਲਖ ਚਉਦਹ ਹਜਾਰ॥ ॥
੯੭੯੧੪੦੦੦ ॥ਹਾਹੇ ਕਾ ਸੋਹਾ ਥਿਆ ਉਹਾਹੇ ਕਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ॥ਹਾਹੇ ਕੁ
ਸੋ ਸੰਜਮ ਵਦਨ ਵਿਚ ਹਾਹਾ ਕਹਿਆ॥ ॥ਆਗੇ ਸੁਪਾਉ ਵਦਣ ਚਲੀ
ਜਿਸ ਵਿਚ ਗਰਾਰੀਆ॥ ॥ਅਠਾਸੀ ਲਖ ਚਉਠ ਹਜਾਰ॥ ੮੮੬੪੦੦੦
॥ਘੋਰ ਜੁਗਿ ਮਹਿ ਘੋਰ ਬਿਥਾਰ ਪਛਤਾ॥ਘੂਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਮ ਸੰਗ ਮਾਤਾ॥ਗਿ
ਆਨ ਬੀਚਾਰ ਗੁਰ ਕਥਾ ਪਛਾਨੀ॥ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਉ ਵਦਣ ਕੀ ਕਥਾ ਬਖਾਨੀ॥ ੧ ॥

ਬਿਆਸੀਲਖਅਠਾਰਹਿਜਾਰਾ॥ ੮੨੧੮੦੦੦॥ਅਗੋਧੁੰਧੂਕਾਰਾਇਅਰਧਖੰ
ਰਕੀਨੀ॥ਆਪਣੇਰੰਗਰਤਾਆਪਹੀਚੀਨੀ॥ਰਹੇਪ੍ਰਗਿਆਤਾੜੀਆਰਾਮਨੀ॥ਸੁਪ੍ਰ
ਭਿਵਣਨਾਨਕਹੇਰਨੀ॥ ੨॥ਸਤਤਰਲਖਪਛਿਤਰਹਜਾਰਾ।੭੭੭੬੦੦੦
ਭੂਤਿਨਿਮਨਿਜੁਗਿਕਛੁਕਥਨਜਾਨੇ॥ [illegible] ਸਮਾਨੇ॥ਸੁਪਭ੍ਰਿ
ਵਣਾਐਸਾਮੰਤ੍ਰਰਹਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿ [illegible] ॥ ੩॥ਬਹਤਰ
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਾਰਾ।੭੨੮੪੦੦੦॥ਸੋ [illegible] ਨੀਅੰ
ਤਰਸਿਮਰੈਬਾਹਰਬੁਝਿਆਮੋਨੀ॥ਅਨਹਦ [illegible] ਨਰਹਿਆ॥ਨਾ
ਨਕਸੁਪਾਭਿਵਣਕਾਇਹੁਮੰਤ੍ਰਕਹਿਆ॥ ੪॥ਸਤਰਹੇਲਖਬਤੀਹਸਾਰਾ।੭੦
੩੨੦੦੦॥ਦਿਆਜੁਗਦਿਆਮਨਨੀਆਈ॥ਨਿਵਨਿਵਾਰੀਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ਗਿਆ
ਨਰਤਨਮਨਮਾਹਿਬੀਚਾਰੋ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਭਿਵਣਮਹਿਨੀਵਨਿਵਾਰੋ। ੫॥ਚ
ਉਹਠਿਲਖਅਠਾਰਹਜਾਰਾ। ੬੪੧੮੦੦੦॥ਮੋਖਜੁਗਪ੍ਰਭੁਪਦਬਨ
ਈ॥ਨਾਮੁਬਿਖਾਰਬਰਖਾਪ੍ਰਭੁਲਾਈ॥ਘੋਰਘੋਰਪ੍ਰਭੁਬਰਸਨਿਲਾਗੇ॥ਨਾਨਕ
ਭੀਜੇਸੰਤਸਭਾਗੇ॥ ੬॥ਸਠਲਖਅਠਤਾਲੀਹਜਾਰਾ। ੬੦੪੮੦੦੦॥ਚਿਨੰਤ
ਜੁਗਅਪਨਾਆਪਚੀਨਾ॥ਅਪਨਾਖੇਲਆਪਹੀਕੀਨਾ॥ਚਾਰੋਵਰਨਕਾਸੰਜੁਮ
ਕਰਿਆ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਭਿਵਣਮਗਾਰੋਇਧਰਿਆ।੭॥ਛਿਵੰਜਾਲਖਸੋਲ
ਹਜਾਰਾ। ੫੬੧੬੦੦੦॥ਨਿਰੰਭੁਆਜੁਗਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਆਪਕਥੇਅ
ਪੇਸੁਨਨੇਹਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਜਿਸਮਨਆਈ॥ਸੁਪਾਭਿਵਣਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ
॥੮॥ਇਕਵੰਜਾਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਾਰਾ। ੫੧੮੪੦੦੦॥ਨਿਰੰਕਾਰਜੁਗਆਇ
ਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਸਭੁਕਛੁਜਾਨੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਿਰਤਾਦ੍ਰਿਸਟਨਿਰੰਕਾਰਰਹਤਾ॥ਨਾਨ
ਕਸੁਪਾਭਿਵਣਗਾਗਾਰਹਿਤਾ। ੯॥ ॥ਆਗੇਰਾਗੋਕੀਪਉੜੀਚਲੀ।
ਰਾਗੋਕਾਰਤੀਸਭੀਮੰਟੋਰਿਆਅਨਬੀਚਾਰਹੁਮੀਤਾ।ਸਦਾਸਦਾਰਾਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਣਗਾਵੈ
ਐਰਾਹਿਕਰਾਰਿਕਰੰਗਕੀਤਾ॥ਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਣਗਾਈ॥ਐਰਾਹਕਿਰਾਹਕਿਇਕਰੰਗ
॥ਨਾਨਕਨਉਜੁਗਮਹਿ [illegible] ਰਹਿਆਰੋ॥ਬੈਦਰਾਗੋਸੰਗੁ॥ ੧॥੧੦॥ਧਿਆਉਗਰੈ
ਕਾਪੂਰਾਹੋਇਆ॥ [illegible] ਰਹੇਹੂਇਕਿਸਲਖਛਤੀਹਜਾਰਾ। ੬੨੧੩੬੦੦੦
ਮਨਵਾਜੁਬਾਕਮੋਹ [illegible] ਕਣੋਜੁ॥ਸੁਪਾਵਣਦਿਚਗਰਾਕੀਤਾ॥ ॥ਅਗੋ
ਵਾਰਾਚਲਿਆ॥ਅਤੀਤਵਣਦ੍ਰਿਸਰਾਕੀਤਾ॥ ॥ਸੈਤਾਲੀਲਖਬੇਤਾ
ਲੀਹਜਾਰਾ॥ ੪੭੪੨੦੦੦॥ਜੈਲਜੁਗਇਕਜੋਲਬਣਾਇਆ॥ਲਾਲਰਤਨਸੰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਰਿਤੇਪਾਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਤਦੂਖਗਇਆ॥ਨਾਨਕਅਤੀਤਵਦਨਾਰਸਪ
ਲਇਆ॥ ੧ ॥ਚਾਲੀਲੱਖਬਤੀਹਜਾਰ॥ ੪੩੨੦੦੦ ॥ਪਨੂਆਜੁਗਹੋਇਰਹਿ
ਆਅਜਨਾ॥ਅਖਹੂਨਬੇਲੈਅੰਤਕਾਧਿਆਨਾ॥ਵਾਰਾਰਹਤਪਨੂਕੀਨਿਆਈ॥ਨਾ
ਕਅਤੀਤਵਾਣਵਿਚਿਸਮਾਇਆਈ॥ ੨ ॥ਅਠਤੀਲਖਅਠਾਸੀਹਜਾਰ॥ ॥
੩੮ ੮੮੦੦੦ ॥ਸ੍ਰੀ[illegible]ਇਆ॥ਦੀਨੀਭਗਤਿਨਵਾਨਿਧਪ
ਇਆ॥ਪੰਚਮਾਰਚਿਤੁਹਰਿਸਿਉਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਰਾਵੇਰਾਮਨਾਮੁਆਖਿਆ
॥ ੩ ॥ਚਉਤੀਲੱਖਛਿਵੰਜਾਹਜਾਰ॥ ੩੪੫੬੦੦੦ ॥ਅਕ੍ਰਿਤਜੁਗ॥ਅਕ੍ਰਿਤਿ
ਪਰਮਾਰੇ॥ਅਤਿਸਤਿਕੀਏਦੀਏਕਿਵਾਰੇ॥ਜਿਸਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਿਹਸੇਵੁਖੇਲੋ॥
ਨਾਨਕਅਤੀਤਵਾਣਮਹਿਸਤਿਗੁਰਏਲੋ॥ ੪ ॥ਪਚੀਸਲਖਬਾਨਵੇਹਸਾਰ
॥੨੫੯੨੦੦੦ ॥ਧਨਿਜੋਕਜੁਗਹੋਇਰਹਿਆ॥ਨਿਸੰਗਜਪੀਐਹਰਿਹਰਿਮਣਿ
ਕਲੈਅਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਿਅੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਅਤੀਤਵਾਣਰਾਮਨਾਮਸਿ
ਆ॥ ੫ ॥ਚਵੀਲਖਚਉਸਠਿਹਜਾਰ॥ ੨੪੬੪ ॥ਸਲੋਕਜੁਗਮਹਿਕ
ਤਸਲੋਕਾ॥ਕੀਨੀਭਗਤਿਨਾਮੁਦਾਨੁਏਹਥੋਕਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਹੁਅਚਰਜੁਕੀਨ
॥ਅਤੀਤਰਾਮੁਨਾਮੁਚੀਨਾ॥ ੬ ॥ਤੇਈਲਖਬਤਾਲੀਹਸਾਰ॥ ੨੩੪੨੦੦੦ ॥ਤ
ਜੁਗਮਹਿਓਹਪਰਧਾਨਾ॥ਪੰਡਾਂਜੇਤੀਰਸਮਨਾਮਾਨਾ॥ਨਵਗ੍ਰਹਜਪਤੇਅਵਰ
ਸਤਾਈ॥ਨਾਨਕਅਤੀਤਵਾਣਐਸੀਮਤਿਪਾਈ॥ ੭ ॥ਬਾਈਲਖਛਿਵੰਜਾਹ
ਜਾਰ॥ ੨੨੫੬੦੦੦ ॥ਖਲਲਿਜੁਗਮਲਲਿਪ੍ਰਭੁਕਰਧਾਰਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਖਲਲਿਪ੍ਰਭੁਕੀਨਾ॥ਅਰੰਭਜੁਗਕਾਅਰੰਭਪ੍ਰਭੁਦੀਨਾ॥ ੮ ॥ਇਕੀਸਲਖਸ
ਠਿਹਜਾਰ॥ ੨੧੬੦੦੦ ॥ਅਰੰਭਜੁਗਅਰੰਭੁਕਰਾਏ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਉ
ਪਾਏ॥ਰਚਨਾਗਣਤੀਗਣੀਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਅਰੰਭਜੁਗਕੀਸਾਖਸੁਣਾਈ॥੯
॥ਅਗੋਗਾਰੇਕੀਪਉੜੀਚਲੀ॥ਰਾਰਾਰੇਮਨਜਪਹੁਨਮਰੈਨਹੋਵਹੁਸਭਚਕਨ
ਰਿਦਾਨਿਵਾਰਹੁਏਕਸੂਬੂਕਾਂਬੀਚਾਰਹੁਬਰਨਾਵਰਨਿਅਵਰਨਿਸਭਆ
ਪੇਕੀਏਸਭਮਹਿਆਪੇਬਾਸਿਆ॥ਨਾਨਕਨਉਜੁਗਆਪਪ੍ਰਭਸੰਗਿਗਾਸਿ
ਆ॥੧॥੧੦ ॥ਧਿਆਉਰਾਰੇਕਾਪੂਰਾਹੋਇਆ॥ਦੁਇਕਰੋੜੀਤ੍ਰਿਆਸੀ
ਲੱਖਅਠਾਈਹਜਾਰ॥ ੨੯੨੨੮੦੦੦ ॥ਰਾਰੇਕਜੋੜਨਵਾਜੁਗਕਾਜੋੜ
॥ਅਤੀਤਵਾਣਵਿਸਥਾਰਾਕੀਤਾ॥ਰਾਰੇਕਿਆਜੁਗਕਾਜੋੜਸਗਲਸੰਪੂਰਨਿ॥
ਵਦੇਹਾਹੋਗਾਰੇਗਾਰੇਕਾਜੋੜਿ॥ ॥ਤੇਰਾਂਕਰੋੜਚਉਹਤਲਖਬਤੀਹਜਾਰ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧੩੭੪੪੩੨੦੦੦॥ਵਡੇਕਾਜੋੜੁ॥ਨਉਕਰੋੜੀਉਣਤਾਲੀਲਖਚਉਵੰਜਾਹਜਾਰ॥
੯੩੯੧੪॥ਹਾਠੇਕਾਜੋੜੁ॥ਛਿਹਕਰੋੜੀਇਕੀਸਲਖਤੀਹਹਜਾਰ॥੬੨੧੩੦੦੦
॥ਗਾਰੇਕਾਜੋੜੁ॥ਚਾਰਕਰੋੜੀਪੰਜਾਹਲਖ॥ ੪੫੧੨੦੦੦ ॥ਰਾਰੇਕਾਜੋੜੁ॥ਬਤੀ
ਕਰੋੜੀਛਿਵੰਜਾਲਖਨੜਿਨਵੇਹਜਾਰ॥੩੨੫੬੯੯੦੦੦॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਜੋ
ੜੁਆਇਆ॥ਛਤੀਜੁਗਪ੍ਰਭੁਕਹਰਹੋਰੇਹੋ॥ ਅਗੋਚਾਰਜੁਗਾਭਲੋ॥ਚਹੁਜੁ
ਗਾਂਕਾਵਰਤਾਰਾਚਲਿਆ॥ਸਤਾਰਾਂਲਖਅਠਾਈਹਜਾਰ॥ ੧੭੨੮੦੦੦ ॥
ਸਤਿਜੁਗਸਤਿਸੰਤੋਖੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਸਤਿਕਰਿਸਾਲਿਹਾਇਆ॥ਸਤਿ
ਧਰਮਦੁਇਅੰਗਮਾਨੇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਜੁਗਿਖੇਲੇਰੰਗਮਾਨੇ॥੧॥ਬਾਰਾਂਲਖਛਿ
ਨਵੇਹਜਾਰ॥੧੨੯੬੦੦੦॥ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਤ੍ਰਿਗੁਣਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ਸਤਿਧਰਮੁਅਨ
ਰਖੇਸਮਾਏ॥ਤਿਸਤੇਤੀਨਸਭਕਹੂਗਹਿਆ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਇਉਕਹਿਆ॥੨॥
੩੮॥ਅਠਲਖਚਉਸਠਿਹਜਾਰ॥ ੮੬੪੦੦੦ ॥ਦੁਆਪਰਜੁਗਮਾਹਿਦੁਇਬਿ
ਤਕੀਨੇ॥ਲੂਣਹਰਿਹਰਿਦੁਇਵੰਡਿਦੀਨੇ॥ਸਦੁਇਦਿਨਰੈਣਉਪਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਦੁਆਪੁਰਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ ੩॥ ੩੮॥ਚਾਰਲਖਬਤੀਹਜਾਰ॥੪੩੨੦੦੦॥ਕ
ਲਜੁਗਮਾਹਿਪ੍ਰਭੁਕਲਾਪਟਾਏ॥ਬੀਜੇਬੀਜੇਕੋਈਕਰਮੀਖਾਏ॥ਕਲੀਕਾਲਮ
ਹਿਕੋਈਸਾਬੂਰਹਿਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੁਗਾਇਉਕਹਿਤਾ॥ ੪॥ ੪੦॥ਚਹੁਜੁਗਾਂਕਾ
ਜੋੜੁ॥ ॥ਸਤਿਜੁਗਕਾਜੋੜੁ॥ ੧੭੨੮੦੦੦॥ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਕਾਜੋੜੁ॥੧੨
੯੬੦੦੦ ॥ਦੁਆਪੁਰਕਾਜੋੜੁ॥ ੮੬੪੦੦੦ ॥ਕਲਿਜੁਗਕਾਜੋੜੁ॥ ੪੩
੨੦੦੦॥ ਆਰੇਚਹੁਅਖਰਾਂਕਾਜੋੜੁ॥ ॥ਚਹੁਅਖਰਾਂਕੀਕਿਆਮਿ
ਤਿਜਾਨੈ॥ਚਾਰਅਖਰਦਰਗਹਿਪ੍ਰਵਾਨੈ॥ਵਡੇਹਾਠੇਗਾਰੇਰਾਰੇ॥ਅਖਰਗੁਰ
ਮੁਖਧਾਰਪਿਆਰੇ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਸਿਖਿਆ॥ਨਾਨਕਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਰਖਿਆ॥ਚਾਲੀਸਜੁਗਚਾਰਅਖਰਮਥੇ॥ਅਗੋਨਾਨਕਨਾਉਕਿਆਕਿ
ਆਕਰਦਾਆਇਆ॥ਨਾਨਕਕਿਉਕਰਨਾਉਧਰਾਇਆ॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਕਿਉਕ
ਰਜਪਾਇਆ॥ਕਲਿਜੁਗਮਾਹਿਕਿਉਕਰਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਨਾਨਾਦੇਜਗਨੈ
ਨਹਾਰੇ॥ਨਿਨਾਨਿਨਾਹੋਇਰਹਿਆ॥ਨਗਾਇਣਸੰਗਪ੍ਰੀਤਨਾਨਾਬਿਧਲਖ
ਆਨਜਾਈ॥ਨੀਕੇਹੂਤੇਨਾਨੂਨਨੇਨਾਉਜਾਪਿਮਿਲੇਤਬਿਨਾਨਕਰਖਿਆਨਉ
॥੩॥ਸਮੈਸਤਿਗੁਰੁਅਬਕੀਨਾ॥ਸਤਿਸਤਿਬਾਹਿਆਪੇਚੀਨਾ॥ਨਾਰਦਕਉਲੈ
ਸਮਾਦੀਆ॥ਨਾਰਦਸਤਿਸਤਿਕਰਲੀਆ॥ਨਾਰਦਸਤਿਜੁਗਭਗਤਿਕਮਾਈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਤਿਸਤਿਕਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਤਤਾਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਪਰਧਾਨਾ॥ਏਗੁਣਪ੍ਰਗਟੇਏ
ਕਸੰਮਾਨਾ॥ਨਲਿਸੁੰਭੁਭਗਤਿਸੇਨਾਮਭਗਤਿਕਮਾਈ॥ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਕੀਸਾਖਸੁ
ਣਾਈ॥ਦੁਆਪਰਕਾਮੋਹੁਮਦੁਆਇਆਰੇ॥ਕਿਨੀਭਗਤਿਹਰਿਕੇਦਰਬਾਰੇ॥ਨਿ
ਰੰਤਭਗਤਿਲੈਨਾਮਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਦੁਆਪਰਆਖਸੁਣਾਇਆ॥ ੬॥
ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਕੀਰਤਨਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ਗਿਆਨਾਮਿਸਟਉਤ[illegible]ਤੇ
ਕਲਿਜੁਗਕਲਾਪਟਾਈ॥ਬੀਜੇਬੀਜਿਸੋਫਲਸੋਪਾਈ॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਨਾਨ
ਕਜੁਪਰਗਟਿਆ॥ਵਾਹਗੁਰੂਕਾਮੰਤ੍ਰਪਾਇਆ॥ਆਇਆਸਫਲਤਬਜ
ਬਏਕਪਛਾਨਿਆਮੰਤ੍ਰਾ॥ਆਈਪੋਥੀਕਿਬਾਕੋਬਿਰਲਾਬੂਝੈਸੰਤਾ॥ਨਾਨਕਅਤੇ
ਅੰਗਦਹੋਆ॥ਜਿਸਲਿਖਾਈਸਾਖ॥ਲਿਖੀਪੈੜੇਮੋਖੇਖਤ੍ਰੀ॥ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਕ
ਵਾਸੀ॥ਨਾਨਕਆਈਪੋਥੀਕਿਆਸੁਣਾਵੈਬਾਤ॥ਆਖੀਕਿਬਾਪੋਥੀਕੀਸੁਰਮ
ਗਸੁਨੀਪਛਾਤ॥ ੯॥ ਜੁਗਾਵਲੀਖਿਮਾਸੰਪੂਰਨਹੋਈ॥

॥ਏਹੁਜੁਗਾਵਲੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਿੱਧਾਂਨੂੰਸੁਣਾਈਹੈ
ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਕਹਿਦੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਮਹਾਰਾਜਏਹੁਜੁਗਾਵਲੀਉਚਾ
ਰਨਕੀਤੀਸੀਤਾਂਸੰਮਤਜੁਗਾਵਲੀਹੋਈਸੀ॥ ਕਲਿਜੁਗਚਾਰਹਜਾਰਸ
ਤਸੈਪੈਂਤੀਸਬਰਸਵਰਤਿਆਸੀ॥ ੪੭੩੫ ॥ਕਲਿਜੁਗਸੇਸਚਾਰਲਖਸ
ਤਾਈਹਜਾਰਦੁਇਸੈਪੈਂਠਵਰਸਬਾਕੀਰਹਿਆ॥ ੪੨੭੨੬੫ ॥ਜੁਗਾਵਲੀਜੁ
ਗਾਕੀਮ੍ਰਯਾਦਾਲਿਖੀ॥ ਵਾਹਗੁਰੂਕੀਮਿਹਨਤ॥ ਸਭਸਿੰਘਾਂਨਬਾਜੋਰੀਆਂ
ਕਰਕੇਬਤਾਈ॥ ਆਗੇਵਾਹਿਗੁਰੂਕੀਮਿਹਨਤਕਾਜੋੜ॥ ੧੩੯੪੯੧੭੯੦੦੦॥
ਸਹਿਜਵਾਣਕਾਜੋੜ॥ ੭੩੧੪੩੩੦੦੦ ॥ਸੰਜਮਵਾਣਕਾਜੋੜ॥੭੪੯੭੬੦
॥ਸੁਧਉਦਵਾਣਕਾਜੋੜ॥ ੨੮੯੮੦੦੦ ॥ਅਤੀਤਵਾਣਕਾਜੋੜ॥ਸਤਿਜੁਗ
ਕਾਜੋੜ॥ ੧੭੨੮੦੦੦ ॥ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਕਾਜੋੜ॥ ੧੨੯੬੦੦੦ ॥ਦੁਆਪਰਜੁਗਕਾ
ਜੋੜ॥ ੮੬੪੦੦੦ ॥ਕਲਿਜੁਗਕਾਜੋੜ॥ ੪੩੨੦੦੦ ॥ਜੁਗਾਵਲੀਕਾਜੋੜ
॥ਸਹਿਜਵਾਣਕੀਮ੍ਰਯਾਦਾ॥ਸੰਜਮਵਾਣਕੀਮ੍ਰਯਾਦਾ॥ਸੁਧਉਦਵਾਣਕੀਮ੍ਰ
ਯਾਦਾ॥ਅਤੀਤਵਾਣਕੀਮ੍ਰਯਾਦਾ॥ਸਤਿਜੁਗਕੀਮ੍ਰਯਾਦਾ॥ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਕੀਮ੍ਰਜ
ਾਦਾ॥ਦੁਆਪਰਜੁਗਕੀਮ੍ਰਯਾਦਾ॥ਕਲਿਜੁਗਕੀਮ੍ਰਯਾਦਾ॥ਵਾਹਗੁਰੂਕੀਮਜ
ਦਾਪੂਰੀਹੋਈ॥ ਏਹਸਭੀਮ੍ਰਯਾਦਾਸੁਣਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਮਰ
ਦਾਨਾਸੰਗਿਮਤਿਨੇ[illegible]ਚਲਦੇਰਹੇਤੀਜੀਉਦਾਸੀਪੂਰਨਹੋਈ॥ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਆਗੇਸਾਖੀਕਿੰਧਾਰਦੇਸਕੀ॥

ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵਜੀਓਥੋਂਅਤੇਗਧਿਆਨਹੋਏਔਰਚਲੇਆਏਸੁਜਾਅਤੇਮੇਅਗ
ਰੋਜਨਾਮੇਨਦੀਉਪਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ॥ਅਤੇਉਥੇਏਕੁਮੁਗਲਪਠਾਣਟਬੀਰਆ
ਹਾਪਰਉਸਦਾਯਾਰਅਲੀਅਹਾਤਾਂਉਸਨਾਲਭੇਟਹੋਈ॥ ਤਾਂਉਸਫਕੀਰਨੇਸਾਅ
ਲਕੀਤਾ ਸੁਮਾਨਮਕਿਦਾਰੀ॥ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅਸਲਾਮਉਲਕਮਿ
ਕਰਾਰੀ॥ਤਾਂਫੇਰਮੁਗਲਬੋਲਿਆਆਪਕਿਸਪਹਿਮਦਿਆ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿ
ਆ॥ਅਬੰਦਾਖੁਦਾਇਕਾ॥ਤਾਂਮੁਗਲਪੁਛਿਆਸੁਮਾਪੀਰਕੁਫਤਿ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਬੋਲਿਆਸਾਂਪੀਰਜਿੰਦਪੀਰ॥ ਤਾਂਫੇਰਮੁਗਲਬੋਲਿਆ॥ਸੁਮਾਪੀਰਜਿੰ
ਪੀਰ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਆਰੇਆਂ॥ਤਾਂਮੁਗਲਬੋਲਿਆ॥ਇਹਕਾਦਨਾ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਚਿਰੁਫਤਿ॥ਤਾਂਮੁਗਲਕਹਿਆਪੇਦਾਇਸੁਦੰਮਰਦ
ਸੁਜੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜਕਖੁਦਾਇਪੀਰੁ॥ਕੁਲਆਮਲਮੁਰੀਦੁਅਸੀ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਫਕਰ ਖਬਰਦਾਰਅਹਾ
ਤਾਂਉਹਮੁਗਲਪੈ ਰਾਂਉਪਰਢਹਿਪ
ਇਆ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ ਕਜੀਕਹਿਆਖੁਦ
ਈਦਿਗਾਰਜਖੁਦਾ ਈ॥ਤਾਂਮੁਗਲਬੋਲਿ
ਆਸੁਮਾਂਪੀਰਮਾਂਮੁ ਰੀਦੁ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆਗੁਰੂ ਤੇਸੁਮਾਨਮਬਾਬ
ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ॥ ਤਾਂਉਸਮੁਗਲਨੇ
ਬੰਦਗੀਜਕੀਤੀ॥ ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਉਸਮੁਗਲਉਪ ਰਖੁਸੀਕੁਰਕੇਓ
ਥੋਂਵਿਦਾਹੋਏ॥ਅਤੇ ਕਹਿਨਲਗੇਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾਅਤੇਭਾਈਬਾਲਾਸਾਅਨੂੰਇਕਹੋਰਟਕਾਣਾਦੀਦਾਰਕਰਣਾਇਕ
ਆਵੀਏ॥ ਤਾਂਓਥੋਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚਲਦੇਚਲਦੇਵਲੀਕੰਧਾਰੀਦੇਪਾਸ
ਆਇਆਪਹੁਤੇਭਏ॥ ਗੋਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇਸਾਖੀਵਲੀਕੰਧਾਰੀਦੇਪਾਸਆਏ॥

ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮਰਦਾਨਾਔਰਮੇਤਿਨੇਓਥੋਂਚਲੇਤੇਚਉਥੇਦਿਨ
ਵਲੀਕੰਧਾਰੀਦੇਆਇਪਹੁਚੇਤਾਂਅਗੋਵਲੀਕੰਧਾਰੀਦੇਪਾਸਖਬਰਫਪਠਾਨ

ਮਾਸੁਬੈਠਾਸੀਦੇਖਣੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਾਂਈਆਖਿਆਸਲਾਮਾਲੇਕਦੁਲੀ
ਧਰੀ।ਤਾਂਵਲੀਕੰਧਾਰੀਕਹਿਆਵਾਲੇਕਮਸਲਾਮੁਆਈਏਬੈਠੀਏ।ਕਿਸੀਆ
ਫਕਰਾਂਜੀਹੂਈ।ਲੁਤਫਤਹੂਆਬਖਸੀਹੂਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਲੁਤਫ
ਖੁਦਾਈਬੰਦਾਗੂਮਰਾਈਕਰਮਬਖਸੀਇਲਾਹੀ।ਤਾਂਸਰਫਪਠਾਣਬੋਲਿਆਪੁ
ਰਸੀਦਸਰਫਤਗੁਫਤਨਾਨਕਦਰ[illegible]ਸਾਂਈਨਾਬੋਲੇ।ਭੂਲਾਚਿਹਦਾਲਾ।ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਕਲਾਹਭੂਲਏਕਖੁ[illegible]।ਸਭਤੇਬੇਪਰਵਾਹੁ।ਸਿਫਤੁਧਰੇ
ਏਕਾਨਿਸਾਨਾ।ਤਬਸਭਤੇਹੋਇਰਹੇਬੇਗਾਨਾ।ਗੁਫਤਨਾਨਕਦਰਮਸਤਮਾਂਈ
ਨਾਸਮਝੇਤਬਜਬਬੁਝਲੇਆਈਨਾ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਛਿਆਖਫਨੀਚਿਕਾਰ
ਕਰਦੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਖਫਨੀਖੁਦਫਖੁਦਾਇਕਾਦੇਖਾ।ਮੁਰਦੇਹੋਇਤ
ਜੈਸਭਭੇਜਾ।ਜੁਲਮਜਹਾਨਅਲਹਨੇਕੀਆਂ।ਖਾਲਕਏਕਅਵਰਨਹੀਦੂਜਾ।
ਗੁਫਤਨਾਨਕਸੁਣਸਰਫਇਆਣੇ।ਦਰਮਸਤਮਾਂਈਨਾਸੋਹਕਪਛਾਣੇ।ਸਰ
ਫਪੁਰਸੀਦਸੇਲੀਰਾਚੂਹਕਰਦਮਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੇਲੀਸਲਸ
ਕਲਜਹਾਨਾ।ਚਾਰਕੂੰਟਬਛੂਟੇਕੁਰਾਨਾ।ਸਰਾਸਰੀਆਤਿਮਾਨੇਨਹੀ।ਤਰੀਕਤੁ
ਮਾਰਫਾਤਦਾਦੇਮਾਹੀ।ਬਾਹਰਿਸਾਹੀਅੰਦਰਿਲਾਲਾ।ਗੁਫਤਨਾਨਕਦਰਪਹੁੰਚੇ
ਹਾਲਾ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦਕਮਰਮੁਤਕਾਚਿਹਦਾਲਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਮੁਤਕਾਮਹਰਿਅਲਾਹਦੀਸਾਹਦੇਪੀਰਬਤਾਇਆ।ਦੂਜੇਸੇਤੀਫਕਰਕਰਹੁ
ਤੁੰਪਾਵਹੁਰਾਹਿਨਿਵਾਇ।ਐਸੀਰਹਿਣੀਜੋਰਹੈਤਾਂਹੋਵੈਦਰਮਸਤਈਮਾਨਾ।ਸਿਰ
ਜੁਲਮਨਕਿਸੀਪਰਕਰੇ।ਪਕਦਹਾਲੀਮਿਖਾਨਾ।ਗੁਫਤਨਾਨਕਸੁਣਸਰਫਅ
ਜਜੀਮੁਕਾਂਮਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਗੋਦੜੀਚਿਕਾਰਫਕਰਾਂਥੀਮਾ।ਤ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਗੋਦੜੀਗੋਆਨੁਸਮਝੇਏਕਖੁਦਾਇ।ਸੂਈਸਬੂਰੀ
ਸਚੁਤਾਂਗਾਪਾਇਆ।ਸਾਧਪੀਰਮਿਲਸੀਜੀਏਪਾਟਨਕਬਹੁਜਾਇ।ਸਭਤੇਨੀਬ
ਰਹੀਐਕੁਲਅੰਗਾਸਮਾਇ।ਗੁਫਤਨਾਨਕਸੁਣਸਰਫਜੋਲੇਦੂਕਮਰਜਾ
ਇ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦਾਕਉਸਿਚਿਕਾਰਕਰਦੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਕਉਸਿਕਾਮਨਬੰਦਕਰਿਕਹੀਨਿਕਲਨਜਾਵੈ।ਪੀਰਨਜੋਹਰਥਾਪੀਐ
ਆਪੇਹੀਧਰਆਵੈ।ਲਗਾਨਸਰਾਹੁਤਬਿਸਰਾਈਜਬਏਕਦਿਖਾਵੈ।ਇਕਸ
ਲੀਲਉਬੈਨਹੀਕਾਈਮਾਨਿਏਮਾਨੁਮਿਲਾਵੈ।ਗੁਫਤਨਾਨਕਸਰਫਸੁਣਤਬਿ
ਭਕਾਰਿਕਹਾਵੈ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦਾਠੀਕਰਚਿਰਫਾਮੂਦਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹਿਆ॥ਠੀਕਰਉਜੁਜੂਕੇਨਮਤੀਖਿਰਲੇਹੁ॥ਮੰਗੋਂਇਕਕੂਜਾਇਹੁਪਿਰੂਰਮ
ਇਜਏਹੁ॥ਦੂਜਾ॥ਦਿਲਤੇਦੂਰਕਰਿਪੇਦਨਾਪੈਦਾ॥ਐਸੀਮਸਲਤਹੋਇਰਹੁਕ
ਬਹੁਨਪਹੁਚਿਐਕੈਦਾ॥ਗੁਰਫਤਨਾਨਕਸਰਫਕੀਏਪਰਕਹਾਂਗੁਮਾਨਾ॥ਫਕਰਮਰਦ
ਤਿਤਉਮਿਲੈਦੂਜਾ॥ਰਹਿਨੈਮਾਨਾ॥ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦਾ॥ਬੈਰਾਗੀਓਫਿਰਮਾ
ਸਾ॥ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ॥ਬੈਰਾਗੀਬੇਐਬਹੋਇਰਹੈ॥ਕੀਏਕੋ
ਕੀਆ॥ਹੈ॥ਕਹੋ॥ [illegible] ਮਤਲਬਪੂਰਾਕਰੇਖੁਦ
ਇ॥ਗੁਰਫਤਨਾਨਕ [illegible] ਆ॥ਹੈ॥ਪੀਰਪਕੜਤਬਏਕਪਛਾਣੈ॥
ਸੇਖਸਰਫਪਛਾਣਾ॥ਫਿਰਸਾਹਿਬਦਾਅਰਥ॥ਬੇਦਲੀਕਿਪਾਰੀਪਾਸਆਇ
ਆਆ॥ਹਾਪੁਰਖਤ ਏਹੋਸਟਕੈਪਾਰਵਿਚਹੋਈ ਅਰਰੀਧਾਨਦੀਉਤੇ॥

ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂ
ਉਪਰਢਹਿਪੈਆ ॥ਤੇਅਣਿਖਸੁਸਮ
ਪੀਰਮਾ॥ਪੁਰਸੰਦ ॥ਤਾਂਸੀਗੁਰਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆ ਪਹੋਬਿਦੱਰਸਹਿ
ਰਵਿਚਜਾਇਰਹੁ ॥ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਕ
ਹਿਆਪੀਰਨਾਨ ਕਹਾਮਕਉਫੇਕ
ਦਦੀਦਾਰਹੋਵੇਗਾ ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆਦੀਦ ਰਦਿਲਵਿਚਰਖੀ
ਾਜਉਭੁਲਨਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂਫੇਰਸਰਫ
ਨੇਕਹਿਆਪੀਰ ਜੀਦੀਦਾਰਦਿਲ
ਵਿਚਹੋਵੇਗਾ॥ਪਰਫੇਰਭੀਇਸਵਜਾਨਾਹੀਹੋਵਦਾਹੈਕਾ॥ਅਰੁਏਕਬਾਤਅਉਰ
ਹੈ॥ਜੇਬਹੁਤਲਬਰਖਦੇਹੋਤਾਸਹਜਾਦਾਮਿਰਾਸੀਹੋਵੇਗਾ॥ਉਸਦਾਦੀਦ
ਰਕਰੇਗੋਤਾਂਹਮਾਰਾਹੀਦੀਦਾਰਹੋਵੇਗਾ॥ਜਹਬਾਤਦਰੁਸਤਕਰਮਾਨੀਓਂ
ਫੇਸਰਫਕਹਿਆਜੀਓਹਕਹਾਹੋਵੇਗਾ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਓਹੁ
ਸੇਖਗਮਾਸਹਿਰਹੈਸੋਹੁ॥ਸਜਾਦਾਮਰਦਾਨੇਦਾਬੇਟਾਹੋਵੇਗਾ॥ਓਸਮਸੀ
ਰੋਸਨੂਰਆਵੇਗੋ॥ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਸਰਫਜੀਅਬਦਲੀਕਿਧ
ਰਜੋਹੋਸੋਉਸਕਾਦੀਦਾਰਕਰੀਐ॥ਤਾਂਸੇਖਸਰਫਨੇਕਹਿਆ॥ਭਲਾਪੀਰਜੀ
ਵਡੀਇਨਾਇਤਹੋਈਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਦਲੀਕਿਪਾਰਿਕਹਿਆ॥ਹਮਕੋਏਕਦਲਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਕਰੋ॥ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੋਜਾਹਿਰਕਉਲਹੈਜੋਦਾਦਾਧੁਰਿਕਰਿ
ਸਨਿਆਸਅਹਰਾਫਸਜਿਜੇਤੇਫਿਰਕੇਹੈਸਭਖੁਦਾਇਕੇਹੈਨਿ॥ਇਹਿਜਿਜਨ
ਦਾਫਕੀਰੀਕੀਉਸਿਕੀਹੈ॥ਤਾਂਵਲੀਕੰਧਾਰੀਕਹਿਆਪੀਰਜੀਜਦਕਾਦੀਦਾਰ
ਤੁਮਾਰਾਭਇਆਹੈਤਦ[illegible]ਹਿਦਾਦਾਹਮਸੋਂਉਠਗਿਆਹੈਖੁਦਾਇਸਰਫਰਾਜੀ
ਹੂਆ॥ਅੰਭੁ[illegible]ਕਹਿਆਪੀਰਜੀਤੁਮਹਮਕਉਸਾ
ਥਲੇਚਲੋ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ[illegible]ਵਲੀਕੰਧਾਰੀਆਸਾਥੇਨੂੰਗੀਆਰਖੁ
ਣਾਹੈ॥ਤਾਂਵਲੀਕੰਧਾਰੀਕਹਿਆ[illegible]ਇਤੁਮਾਰੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀ
ਆ॥ਜਹਾਂਸਭਧੁਮਾ॥ ॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥
॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇਜਾਂਕਿਤਨਕੁਪੈਂਡਾਗਏਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ
ਤੁਸਾਂਵਲੀਕੰਧਾਰੀਉਪਰਤੁਸਾਂਬਹੁਤੀਮੇਹਰਬਾਨੀਕੀਤੀਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਇਹੁ[illegible]ਪਿਆਰਾਜਾਰਹੈਸੀ॥ਇਸਨੇਅਸਾਡੀਏ
ਤੇਪੁਰਾਵਿਚਬਹੁਤਸੇਵਾਕੀਤੀਆਹੀ॥ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਿਬਜੀਨੇਪੁ
ਛਿਆਹੇਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਕਣੇਤੇਪੁਰਾਵਿਚਆਪਦਾਯਾਰਆਹਾਤਾਂਏ
ਹੁਤੁਰਕਦੇਜਨਮਾਕਿਉਂ[illegible]ਤਾਂਫੇਰਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣ
ਭਾਈਬਾਲਾਇਸਨੇਤੇਪੁਰਾਵਿਚ[illegible]ਇਸਨੇਮਾਰਿਆਹੇਸੀਇਸਦਾਸਤ
ਇਸਨੇਤੁਰਕਦੇਘਰਜਨਮ[illegible]ਅਤੇਅਸਾਡਾਇਸਦੇਨਾਲਬਚਨਆਹਾ
ਤੇਨਾਲੇਦੀਨਾਨਾਥਨਾਲਵੀ[illegible]ਬਚਨਆਹਾ॥ਅਤੇਵਲੀਕੰਧਾਰੀਨਾ
ਲਸੇਖਸਰਫਦੀਪੂਰਨਹੋਇਗਿਆਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਸੇ
ਖਸਰਫਵਲੀਕੰਧਾਰੀਜੋਗਾਹੋਇਆਹੈਜੀਕਿਕੁਛਘਟਹੋਇਆਹੈਜੀ॥ਤਾਂਫੇ
ਰਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਮਰਦਾਨਾਵਲੀਕੰਧਾਰੀਤਾਂਬਹੁਤਦੂ
ਰਹੈਪਰਮਰਦਾਨਾਸੇਖਸਰਫਦੀਆਪਨੇਜੋਗਾਹੋਇਗਇਆਹੈਅਤੇਸੇਖ
ਸਰਫਪਾਸੋਂਇਕਦਾਇਰੇਹੇਂਦੀਸਿਧਣਗੇਪਰਵਲੀਕੰਧਾਰੀਪਾਸੋਂਸੇਕੜੇ
ਜੀਉਉਧਰਨਗੇ॥ਕਿਉਕਿਵਲੀਗੁਰੂਦੇਸਮਾਨਹੋਇਆਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇ
ਪੁਛਿਆਜੀਦੀਨਨਾਥਕਿਆਕਰੇਹੈ॥ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਦੀ
ਨਾਨਾਥਤਾਂਅਗੇਹੀਪੂਰਨਆਹਾ॥ਦੀਨਾਨਾਥਦੀਬਿਰਹੀਰਾਮਭਗਤਿਹੋਈ
ਤੇਸਾਡੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹੈ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਉਸਕੀਬਿਰਹਭਗਤਿ
ਕਿਉਕਰਹੋਈ॥ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਸਕੀਬਿਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੋਬਗਾਰੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਲਗੀ ਹੋਈ। ਜੋ ਮਰਦੇ ਆਤਗਾਤਿ ਲੈਂਦੇ ਈ ਆਇਆ। ਨਾ ਗੁਸਤ ਨਾ ਕਸਬ ਅਗੇ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਨ ਹੋਗੀ। ਨਾ ਇਸ ਨੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਜੋਗੁ ਨਾ ਇਸ ਨੇ ਦਾ ਪੇਧਾ ਹਰਖੁ ਤੇ ਜਾਂ ਵਡਾ ਹੋਸੀ ਤ ਗੁਸਤਿ ਕਰਸੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਉਲਾਦ ਇਸ ਦੀ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਸੀ। ਤੇ ਅਸਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਉਸ ਇਹੋ ਇ... ਵਾਸਤੇ ਬਿਹਗਾ ਬੁਗਾਤੀ ਹੋਈ। ੫੫

ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ... ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤਗੁਰ ਜੀ ਏਸ ਕਾਬਲ ਸਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੁ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਭੀ ਇਕ ਹੈ ਪਰ ਪਠਾਣਾ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਝੁ ਖੇਲਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਹੈ। ਪਰ ਅਜੇ ਮੁਸਕਿਆ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲੋਗੇ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇ ਮੇਜਾਇ ਬਾਝੁ ਖੇਲਦੀ ਵਿਚ ਵੜੇ। ਅਰੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਇਕ ਹਟ ਖਾਲੀ ਪਈ ਸੀ ਉਸ ਉਪਰ ਏ ਠਗਾਏ ਤਾਂ ਇਕ ਪਠਾਣ ਉਥੇ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਅਰੇ ਗੁਚੇ ਤੁਮ ਕੌਣ ਹੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾਈ ਕੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਠਾਣੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਗੁਚੇ ਬੰਦੇ ਤੋ ਸਭੀ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਹੈ ਪਰ ਆਪ ਜੋ ਏਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਸੋ ਕਿਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਹੈ ਸੋ ਬੋਲੋ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰੇ ਪਠਾਣ ਹਮ ਫਕੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਈਹਾਂ ਇਕ ਹਮਾਰਾ ਆਸਨਾ ਉਨੂੰ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਓਹ ਕਉਣ ਹੈ ਅਰੁ ਉਸ ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਖਾਨ ਓਹੁ ਖੰਡੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾਉ ਉਸ ਕਾ ਸਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਗੁਚੇ ਉਸ ਕੇ ਬਾਪ ਕਾ ਕਿਆ ਨਾਉ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਉਸ ਕੇ ਬਾਪ ਕਾ ਨਾਮ ਖਾਨ ਚੰਦ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤੁਮਾਨੂੰ ਲੈ ਚਲਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਪਠਾਣ ਮੈਂ ਨਾਹੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਤਾ ਓਹ ਆਪੇ ਹੀ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਪਠਾਣ ਨੇ ਜਾ ਕਰ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਕੋ ਕਹਿਆ ਅਰੇ
ਮਾਣੇ ਤੇਰੇ ਦੁਇ ਫਕੀਰ ਅਸਨਾਉ ਹੈਨ ਤੇ ਬਜਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੇ ਕਹਤੇ ਹੈਨ ਕੇ
ਮਾਨ ਚੰਦ ਖਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਣ ਸਾਡਾ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨਾ ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾ
ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਤਾ ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਮਾਣੇ ਪਾਸ ਲੈ ਚਲ ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਅਸੀ ਨਹੀ ਚਲਦੇ ਓਹ ਆਪੇ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਤੋ
ਕੋਈ ਅਸਨਾਉ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਮਾਣੇ ਤੂੰ ਤੇਰਾ ਹੀ ਨਾਉ
ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੈਤੇ ਹੈਨ ਹੀ ਤਾਂ ਹਮ ਆਪਨੇ ਘਰ ਸੇ ਟੁਕਰਾ ਲੇ ਜਾਤਾ ਜ
ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਮਾਣ ਚੰਦ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰ ਕੀਤੀ ਭਈ ਮੈਂ ਚਲਾਂ ਤੇ ਸਹੀ ਤਾਂ ਮਾ
ਣ ਚੰਦ ਨੇ ਦੋਇ ਸੇਰ ਮੇਵਾ ਲੈ ਕੇ ਗਇਆ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਦੋਇ ਫਕੀਰ ਬੈਠੇ ਹੈ
ਨ ਪਰ ਇਨਕਾ ਭੇਦ ਕਛ ਨਹੀ ਮਾਲੂਮ ਹੋਤਾ ਤੌ ਮਾਣੇ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫਕੀਰ
ਜੀ ਪੈਰੀ ਪਏ ਤੇ ਮੇਵਾ ਅਗੇ ਰਖਿਆਸੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ
ਮਾਣ ਚੰਦ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਆਉ ਬੈਠੀਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫਕੀ
ਰ ਜੀ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਤਾਂ ਸਭ ਕੇ ਅਸਨਾਉ ਹੈਨ ਤੇ ਫਕੀਰ ਦਾ ਸਭ ਕੋਈ ਸੇਵ
ਕ ਹੈਨ ਪਰ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਆਪ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਕਹੋ ਜੀ ਆਪ ਮੇਰੇ ਕਦ
ਕਦੇ ਅਸਨਾਉ ਹੋ ਜੀ ਏਹੁ ਮੈਂ ਪੁਛਤਾ ਹੋਂ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਮਾਣ ਚੰਦ ਤੈਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਖਬਰ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਦੀਨ ਨਾਥ ਜੀ ਆਪ ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਮਾਣ ਚੰਦ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਬਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਇ
ਕ ਅਸਾਡਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਸੋ ਬਾਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਵਤ
ਨ ਕਉਣ ਜਾਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਾਣ ਚੰਦਾ ਦੇਸ ਵ
ਤਨ ਸਭੇ ਸਮਝ ਲਏਂਗਾ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਵੇ ਦੇਸ ਵਤਨ ਦੀ ਤਾਂ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਦੇਖੇ ਨਾ ਹੋਨਗੇ ਤੇ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਹੋਵਣਗੇ ਜੀ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਅੰਗ ਬੋਲਿਆ॥ ॥ਦੇਸ ਹਮਾਰਾ ਬੇਗਮ ਪੁਰ ਕਹੀਏ
ਤਿਸ ਵਤਨ ਸੋ ਆਏ। ਰਿਜਾ ਉਸ ਕਾ ਏਕੰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਨੇ ਈਹਾਂ ਪਠਾਏ। ਮਾਣ ਚੰ
ਦ ਕੋ ਰਾਹਿ ਬਤਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਮਾਰਗ ਪਾਏ ਆ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣ ਮਾਣੂ ਚੰ
ਦ ਜੀ ਗਮ ਭ੍ਰਮ ਕਉਤਰੀ ਬੋਲਿਆ। ॥ਤਾਂ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਤੋ
ਔਰ ਬਾਤਾਂ ਕਰਤੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੌ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਬਾਤ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹਿਆ ਮਾਣ ਚੰਦ ਏਹੁ ਬਾਤਾਂ ਅਸਲ ਹੈਨ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਤਾਂ ਨਕਲੀ ਹੈਨ। ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਦੇ ਵਿਚ॥ ॥

॥ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੇ
ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ॥ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ
ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਗਾਇਸਾ॥ ਜਿਤੁ ਦੂਖੁ ਰੋਇਨ
ਕੋਈ। ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਸ ਰੰਗਿ ਕੰਤ ਨ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋਰੇ ਤਾ
ਣੀ। ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰ ਧੁਨੈ ਜਬ ਰੈਣ ਵਿਹਾਣੀ। ੨ ॥ਪਛੋਤਾਵਾ
ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ॥ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆ
ਵੈਗੀ ਵਾਰੀ॥ ੩ ॥ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੁਹਾਗਣੀ ਮੈ ਤੇ ਵਧਵੀ ਏਹ॥ ਸੇ ਗੁ
ਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇ॥ ੪ ॥ਜਿਨਿ ਸਖੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਿ
ਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉਗੀ ਜਾਏ॥ ਪਾਉ ਲਗਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਲੇਉਗੀ ਪੰਥ ਬਤਾ
ਏ॥ ੫ ॥ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਭੈ ਚੰਦਨ ਲਾਏ॥ ਗੁਨ ਕਾਮਨ ਕਾਮਨ
ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਏ॥ ੬ ॥ਪਾਨਾ ਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰਿਸ
ਦਨਾ ਹੋਵੈ ਵਣੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਲਾ ਤਬ ਫੂਲ ਪਛਾਣੈ॥ ੭ ॥ਧਾਤ
ਮਿਲੈ ਫੁਨ ਧਾਤੁ ਕੌ ਸਿਫਤ ਸਿਫਤ ਕੌ ਪਾਵੈ॥ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ
ਅਨਭੈ ਕਉ ਪਾਵੈ॥ ੮ ॥ਜੋ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਮਿਲਿ
ਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਸੋਈ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲ ਨ ਹੋਈ॥ ੯ ॥ਆ
ਪਿਰ ਪੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਦਿਸਮਾਵੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਣੀਐ ਅਮ
ਰਾਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ੧੦ ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਣ ਚੰਦ ਕਹਿ

ਆਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਜੀਵ ਦਾ ਭੁਲਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋ ਵੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਾਣ ਚੰਦ ਇਸ ਜੀਉ ਕਾ ਭੁਲਾ ਤਾ ਦਿ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤਾਂਈ ਬਿ
ਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਿਤ ਨ ਰਹੇ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦ
ਰਹੇ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਣ ਚੰਦ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬਤਾਈਐ। ਜਿਸ ਬਿਧ
ਕਰ ਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਾਣ ਚੰਦ ਭੁ
ਖ ਦਾ ਸੀਸਾ ਨਾ ਕਰ ਤੇ ਨੰਗ ਦਾ ਸੀਸਾ ਨਾ ਕਰ ਇਕ ਕਰਿਤਾਰ ਦਾ ਸੀਸਾ ਕਰ ਜੋ
ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਵਿਸਰ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰ ਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੀ॥ ਤਾਂ ਮਾਣੂ ਚੰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ
ਪਇਆ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਹਥ ਕਾ ਡੰਡਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਸੁ
ਣ ਭਾਈ ਮਾਣ ਚੰਦਾ ਇਸ ਡੰਡੇ ਕਉ ਖਬਰਦਾਰ ਕਰਕੇ ਰਖਣਾ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ [illegible] ਨ ਮੰਨ ਕਰ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੇ ਲਇਆ ਫਰ [illegible] ਡੰਡਾ ਆਪਣੇ
[illegible] ਸੀਸ ਉਪਰ ਰਖਿਆ ਜਾਂ [illegible] ਤਾਂ ਆਤ
[illegible] ਤਰ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ਗ
ਈ ਪਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਮਾਣ ਚੰਦ ਪੂਰਨ ਭਇਆ ਅਤੇ ਮਸ
ਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਾਣ ਚੰਦ ਸੀ ਕ
ਰਤਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰਖਣਾ ਅਤੇ ਸਤ ਧਰਮ ਵਿਖੇ ਅਸਥਿਤ ਰਹਿਣਾ ਆਏ ਸੰਤ

ਮਹੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕ ਰਣੀ ਵੈਰ ਖਾਣ
ਦਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪਾਲ ਣਾ ਕਰਣੀ ਔਰ
ਆਪ ਸਰੂਪ ਜੁ ਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਹੈ ਉਸ ਵਿਖੇ ਮਨ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਰਖਣਾ॥
ਏਹੁ ਉਤਰ ਪ੍ਰਸਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਣ
ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕੁਛਕ ਕਾ
ਲ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਬਲ ਦੀ ਧ
ਰਤੀ ਵਿਚ ਰਹੇ ਔ ਰ ਅਨੇਕ ਜੀਵਾਂ
ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ
ਚਲਾਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਸਿੰਧ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੈਲ ਕ
ਰਾਇ ਲਿਆਵੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਵੇ ਤੈਡੀ ਰਜਾਇ ਜਿਧ
ਰ ਆਪ ਜਾਵੇਗੇ ਓਧਰ ਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਹੁਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਤ
ਈ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਸੀ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇ ਆਪ ਦੀ ਰਜਾਇ ਜੀ ਹੁਣ ਕਿਥਉ
ਚਲਦੇ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਧਰ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਜਾਸੀ ਓਧਰ ਹੀ ਚ
ਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕੀਤੀ ਔਰ ਮਾਣ ਚੰਦ ਕਹਿ
ਆ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲ ਪਏ ਰਹੇ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਯਾਰਾਂ ਸਾਖੀ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਦੇ ਟਿਲੇ ਦੀ॥

ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਟਿਲੇ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਦੇ [illegible]
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਟਿਲੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੋਹ ਅਧ ਉਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਪਰ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਪੂਰਨ ਸ
ਧਆਹਾ ਬਸਤ੍ਰ ਔਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਇ ਕੈ ਰਖ ਛਡਦਾ ਸੀ ਅਏ ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਹਾ
ਤਮਾ ਔਰ ਅਭਿਆਗਤ ਦੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਔਰ ਜੋ ਬਿਰਧ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਸੋ ਉਸ ਦੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਘੋੜਾ ਵਾ ਪਾਲਕੀ ਭੇਜ ਕਰ ਨਾਲ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਬੜੇ ਆਦਰ ਸੇ ਭੁਗਤ ਮੰਗਵਾਇ
ਲੈਂਦਾ॥ ਜਬ ਜੋਗੀਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕੇ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ
ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਵੋ ਸਿਧੋ ਤਪੀਓ ਜਾਇ ਕਰ ਲਿਲੈ ਆਵਹੁ ਤਾਂ ਸਿਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਚਲੋ ਜੀ ਸੰਤੋ ਆਸਣ ਉਪਰ ਚਲ ਕਰ ਬੈਠੋ ਨਾਲੇ
ਬ੍ਰਿਧ ਦੇਖਹੁ ਬਹੁਤ ਮੀਹੁ ਆਇਆ ਹੈ ਜੀ॥ ਸੋ ਆਪ ਚਲ ਕਰ ਮੰਦਰ ਮੈ ਅਰਾਮ ਕਰੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਜੋਗੀਸਰਹੁ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈਂ ਜਹਾ ਗੁਜ
ਰੀ ਤਹਾਂ ਹੀ ਗੁਜਾਰ ਲਈ॥ ਭਾਈ ਤੁਮ ਜਾਵੋ ਮੰਦਰੋ ਮੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਜ ਜੋਗੀਸ ਜਾਇ
ਕਰ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਕੋ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਬਾਹਰ ਤੋ ਫਕੀਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਹਮ ਨੇ ਬ
ਹੁਤ ਕਹਿਆ ਹੈ ਓਹ ਨਹੀ ਆਂਵਦੇ ਜਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਗੁਰੂ ਨਾਥ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਣ ਕਰ ਕਹਿਆ ਸੁ ਆਦੇਸੁ ਹੈ ਤਪਾ ਆਦੇਸੁ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸੁ ੴ ਏਕੰਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸੁ ਆਓ ਜੀ ਬਲ
ਗੁੰਦਾਈ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿ
ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ॥
ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤਪਾ ਜੀ ਆਪ ਮੰਦਰ ਮੈ ਚਲੋ ਜੀ ਗੁਜਾਰਾ ਕ
ਰੀਏ ਜੀ ਉਪਰ ਤੇ ਵਰਖਾ ਆਈ ਹੈ ਜੀ॥ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ
ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈ ਜਹਾਂ ਬੀਤੀ ਤਹਾਂ ਹੀ ਬੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮੰਦਰ ਕਉ ਖੋਜੇ
ਗੇ॥ ਤਾਂ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਆਖਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਹੈ ਤੋ ਐਸੇ ਹੀ ਫਕੀਰ ਕੋ ਚਾਹੀਤਾ ਹੈ ਪਰ
ਜੋ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ ਭੇਜ ਦੇਵੇ ਤੋ ਮੰਤੋ ਖੋਜੇ ਵਰਤ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਏ ਇਸ ਮੇ ਹਠ ਨਹੀ ਕ
ਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਚਲੋ ਤਪਾ ਜੀ ਆਸਣ ਪਰ ਬਸੇਰਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੇ ਆਪ ਮਹਾ
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਨਾਥ ਦੇ ਨਾਲ ਉਠ ਕਰ ਤੁਰ ਪਏ ਅਤੇ
ਮਹਿਤ ਨੇ ਪਾਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਤਰਾਂ ਤਰਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦਿਖਲਾਏ ਫੇਰ [illegible]

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਏ ਤਾਂ ਹੋਰ ਬਸਤ੍ਰ ਦਿਖਲਾਏ ਔਰ ਮਹਿੰਗੇ ਨੇਰਸੋਈ ਵਾਲਾ ਭੀ ਰਾਰ ਦਿਖ
ਇਆ ਔਰ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦਿਖਾਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤ
ਜੀ ਕਿਆ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਗਾਜ ਲੀਲਾ ਕਾ ਤਾਂ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਆਖਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਏਹੁ
ਸਭ ਅਲਖ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਹਮ ਤੋ ਸੇਵ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੰਤੋ ਅਰ ਮਹਾਤਮੇ
ਦੀ ਔਰ ਆਏ ਗਏ ਅਭਿਆਗਤ ਕੀ॥ ਔਰ ਏਹੁ ਤਪਾ ਜੀ ਹਮਾਰੀ ਖੁਰਾਕ ਤੋ ਏਹੁ
ਹੈ ਜਿ ਭੁਖ ਨੂੰ ਕੇ ਆਟੇ ਕੀ ਔਰ ਸਾਗ ਅਲੂਣਾ ਔਰ ਹਮ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਅੰਗੀਕਾ
ਰ ਕਰਤੇ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਤੂੰ ਅਸ
ਲ ਜੁਗੀਸਰ ਹੈ ਤੈ ਭਲੀ ਸਮਝੀ ਹੈ ਗ੍ਰਸਤ ਕੌਤਿਆਂ ਕੇ ਜੋਗੀ ਹੋਣ ਤੇ ਫੇ

ਰਸ ਕਸ ਨਾ ਛੋਡੇ ਨੈ ਤੋ ਜੋਗੀ ਹੋਣੇ ਕਾ
ਫਾਇਦਾ ਕਿਆ ਹੈ ਮਹਾਤਮਾ ਕੇ ਏਹੁ
ਲੱਛਣ ਹੈਨ ਜੋ ਮਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ
ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਐਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾ
ਲੋ ਤੋੜਨਾ ਔਰ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਦਾ
ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਸਰਬ ਮੇਂ ਪੂਰਨ ਜਾ
ਣਨਾ ਨੰਗੇ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੇ
ਣਾ ਹੈਨ ਤਪਾ ਜੀਆ ਪਰੂਰਨ ਸਾਧ ਹੈ
ਅਤੇ ਜੋ ਚੇਲਾ ਹੈ ਦੇਉ ਸਨੂੰ ਵੀ ਐਸ
ਹੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰਣਾ ਤਾਂ ਆਪ ਪਰ
ਮਧਾਮ ਕੇ ਧਿਤ ਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ॥
ਏਹੁ ਚਰਚਾ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੇ ਰਾਤ ਰਹੇ ਜਬ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਹੇ ਜੋਗੀਸਰ
ਜੀ ਸਾਡੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਆਪ
ਉਦਾਸ ਕਿਉਂ ਹੋਏ ਹੋ ਕੋਈ ਕਾਲ ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਦੇਓ ਔਰ ਦਰਸ ਨਾਲ ਉਸੀ
ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਤੇ ਭਏ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਨ ਲਗੇ ਤਪਾ ਜੀ ਅਜੇ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕੋਈ ਬਾਤ ਵੀ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭਨਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰੀ ਅਤੇ ਓਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਨਾਲ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਮੇ ਸਿਉ ਓਥੋਂ ਅੰਤ੍ਰਧਿਆਨ ਹੂਏ ਤੋ ਇਕ ਵਲੈਤ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕਪਨੇ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਏਕ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਜਿਥੋਂ ਤੁਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਏਕ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਜੋ ਉਸ ਮੁਲਖ ਦੇ ਵਿਚ ਅੰਨ ਅਤੇ ਨਾਜ ਏਹੁ ਦੋਵੇਂ ਵਸਤੂ ਉਥੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਰਾਹੀ ... ਦੁੰਬਿਆਂ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦੇ ਸਾਨ ਓਹ ਦੁੰਬਾ ਮਾਰਕੇ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਬਨਾਇ ਕਰ ਇਕ ਪਥਰ ਮਾਸ ਦੇ ਹੇਠ ਤੇ ਇਕ ਪਥਰ ਮਾਸ ਦੇ ਉਪਰ ਦੇਕੇ ਤੇ ਰਖਦੇ ਸਨ ਤੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਸੂਰਜ ਦਾ ਸੇਕ ਕਰਦੇ ਸਾਨ ਤਾਂ ਓਹੁ ਮਾਸ ਆਪੇ ਹੀ ਰਿਝ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਸਾਨ ਅਤੇ ਆਏ ਸਾਧ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੰਬੇ ਦਾ ਮਾਸ ਦੇਤੇ ਸਨ ਖਾਣੇ ਕਉ ਤਾਂ ਉਸ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਥੇ

ਇਕ ਅਜਾਲੀ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਓ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ
ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜੇ ਕਹੋ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਇਕ ਦੁੰਬਾ ਮਾਰ ਦਾਂ ਅਤੇ ਆਪ
ਦੇਵਾਂ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਆਪਨਾ ਖਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈ
ਪ ਦੁੰਬਿਆਂ ਦਾ ਖਾਂਦੇ ਰਗਾਸੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜੀ
ਅਤੇ ਕਹੇਗਾ ਤੂੰ ਸੰਤ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਭੁਖਾ ਕਿ
ਉਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈ ਤਸੀ ਏਸ ਮੁਲਖ
ਦੀ ਰੀਤ ਏਹੁ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਤੀਤ
ਸਾਧ ਨਜਰੀ ਆਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਦੁੰਬਾ ਮਾ

ਰਕੇ ਬੁਲਾਵੇ ਜੀ ਅਤੇ ਏਸ ਮੁਲਖ ਵਿਚ ਅੰਨ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਏਹੁ ਦੋਵੇਂ ਵਸਤੂ ਪੈਦਾ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਦੁੰਬਾ ਮਾਰ ਤਾਂ ਉਸ ਅਜਾਲੀ ਨੇ ਦੁੰਬਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਬਣਾਇ ਕਰ ਇਕ ਪਥਰ ਹੇਠ ਅਤੇ ਇਕ ਪਥਰ ਉਪਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਦੁੰਬਾ ਮਾਸ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਲਗਾ ਸੂਰਜ ਦਾ ਸੇਕ ਕਰਨ ਜਾ ਸਵਾ ਪਹਰ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਮਾਸ ਰਿਝ ਆਇਆ ਤਾਂ ਓਨ ਅਜਾਲੀ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਏਹ ਮਾਸ ਖਾਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਅਜਾਲੀ ਕਉ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਇਸ ਦੁੰਬੇ ਦੀ ਖਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹਡੀਆਂ ਸਭੇ ਇਕਠੀਆਂ ਕਰ ਉਸ ਪਾਸ ਇਕਠੀਆਂ ਕਰਵਾਇ ਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੂੰਹ ਥੋਂ ਕਹਾ ਉਠ ਦੁੰਬੇ ਚਰ ਇਤਨੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹਿ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਠ ਕਰ ਚਰਨੋ ਲਗਾ ਤਾਂ ਅਜਾਲੀ ਏਹੋ ਕੌਤਕ ਦੇਖ ਕਰ ਹੈਰਾਨ
ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਅਜਾਲੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾ
ਇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਡੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰ ਅਤੇ ਏਹ ਆਖੀ ਭਾਈ ਚਲੋ ਬਾਹਰ ਪ
ਆਨੂੰ ਇਕ ਸੰਤ ਬੁਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਾਸੋਂ ਧਾਆਨੂੰ ਅਗ ਅਤੇ ਅੰਨ
ਲੈ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਤਨਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਓਹ ਅਜਾਲੀ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਗੈਆ ਤਾਂ ਇ
ਕੁ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਬਾਹਰ ਸਹਿਰ ਦੇ
ਇਕ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਨੂੰ ਬੁਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭੇ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਾਸੋਂ ਧਾਆਨੂੰ ਅੰਨ ਅਤੇ ਅੰਗ ਏਹੁ ਦੋ ਵੇਚੀਜਾ ਲੈ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ ਸਾਂ ਏਹੁ
ਗਲ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉਠ ਤੁਰਿਆ ਜਾ ਬਾਹਿਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ
ਜੋ ਸੰਤ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਾਹੂ ਕਾਰ ਸੇ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਤੂੰ ਕਛੁ ਅਨਾਜ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾ
ਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ
ਜੀ ਇਥੇ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਨਹੀ ਪਰ ਮੈ ਇਥੋਂ ਦੇ
ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਆਖਨਾ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਹੂ
ਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਉਠ ਕਰ ਸ
ਹਿਰ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਗਇਆ ਅਤੇ ਜਾ
ਇਕਰ ਰਾਜਾ ਕਉ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ
ਜੀ ਬਾਹਰ ਸਹਿਰ ਦੇ ਇਕ ਅਤੀਤ ਫ
ਕੀਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕੇ ਧਾਆਨੂੰ
ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋਂ ਅੰਨ ਅਤੇ ਅਗ ਦੇ
ਵਸਤੂੰ ਲੈ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜਾ ਸਮੇਤ ਵਜੀਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਦੀ
ਭਗਤੀ ਕਰਨੀ ਸੁਰੂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਧਾਆਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਸਭ ਕਛੁ ਦੇਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਕਰ ਸਮੇਤ ਪਰਜਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਥੋੜਾ ਅੰਨ ਲੈ ਆਵਹੁ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚੋ
ਇਕ ਸੇਰ ਅੰਨ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਨ ਪੁ

ਤਾ ਓਹ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ [illegible]
ਜਾ ਓਹ ਪਕੜ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋੜ ਕਰ [illegible]
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਅੰਤੂਰ ਭੇਤ ਬਾਰ ਹੋ ਗਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰਪ੍ਰ
ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਸਮੇ ਸਿਰ ਬੀਜਿਆ ਕਰੋ ਦੂਣਾ ਰ ਬਰਕਤ ਪਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਛਾੜ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਅੰਗ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਓਹ ਮੁਲਖ ਰਜਾ ਸਮੇਤ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲ
ਗੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈਆ ਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਗਰੀਬ ਦੀ ਪਾਲਨਾ
ਕਰਨੀ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਧਆਤੁ
ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਬਾਤ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਣ ਲਗੇ ਤਾ ਓਹ ਲੋਗ
ਬਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਈ ਸਮਾ ਓਥੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਰ
ਜਾ ਪਾਸੋਂ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਚਲ ਵੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਗਆਰੋ ਕੂਟੰਤਰ ਦੇਸ ਵਿਚ ਗਏ।

॥ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਤੇ ਚਲਤੇ ਇਕ ਸਦੇਸ ਵਿਚ ਗਏ ਤੇ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਿ
ਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਸੋ ਓਥੇ ਹੀ ਬੈਠ ਰਹੇ
ਅਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਰਜਨ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਏਹ ਚਰਚਾ ਹੋਇਗੀ
ਕੇ ਭੂਈਂ ਮੋ ਸਾਮੰਤ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਨ ਕੁਛ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾ
ਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਬੜਾ ਸੰਤੋਖੀ ਸੰਤ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਂਤਾ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਲੋਕ ਕਰਨ ਪਰ
ਏਹ ਗਲ ਓਸ ਨਗਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਲੀਆ ਭਲੀ
ਆਂ ਵਸਤੂ ਲੈਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਜਾਇ ਰਖੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪ ਚਰਨਾਂ ਉ
ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓਸ ਦੇਸ ਦੀ ਏਹੁ ਰੀਤ ਸੀ ਕੇ ਰਾਜਾ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈ
ਠਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕਪੜੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਜੋ ਤਦੇ ਸਾਨ ਏਹੁ ਪਹਿਰਾਵਾ ਰਾਜਾ ਦਾ ਸੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਆ ਐ ਰਾਜਾ ਏਹ ਵਸਤੂ ਆਪਣੀਆਂ ਉਠਾਇ ਲੈਜਾ
ਹੁ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਅਰਥ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਮੋਹਿ ਸਾਂਈ ਪਾਵਹੁ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ
ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਕੀਤਾ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਅਰਥ ਗਰੀਬ ਕਉ ਵੰਡਵਾਇ
ਦਿਤੀਆਂ ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ [illegible] ਤੇ ਕਹਿਆ [illegible]
ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨ ਏਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਪਾਏ ਹੈਨ [illegible] ਹਮਾਰੇ ਕਈਆਂ ਜਨ
ਮਾ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਹਮਾਰਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪ ਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]
ਇਆਂ ਅਤੇ ਆਪ ਕੀ ਆਗਿਆ [illegible] ਬੈਠਾਏ ਅੱਗੇ [illegible] ਲਾਗਾਸ ਤੋਂ [illegible]
ਤੇ ਆਏ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਇਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ ਦਇਆ ਆਈ ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਿ
ਰਾਜਾ ਕਿਆ ਤੇਰੀ ਮਨਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਤਾਂ ਕਾਲ ਤੇ ਇਕ ਪ੍ਰਜਾ
[illegible] ਬਹੁਤ ਹੋਤੀਆਂ ਹੈਨ ਜੀ ਮੇਰੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਅਤੇ [illegible] ਹੋਂਦਾ ਜੀ ਪਰ ਹੇ
ਨਾਨਾ ਨਾਥ ਜੀ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਏ ਜੋ ਹੋਰ ਭੀ ਅੰਨ ਮੇਰੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਹੋਵਨ ਜੀ ਇਹ ਕੁ
[illegible] ਜੀ ਔਰ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਦੇਸ ਮੇਂ ਹੋਵੇ [illegible] ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਸਮੇਤ ਸ
ਭ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਜਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਨਿਮ੍ਰ ਹੋਇ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਾਸ ਕੇ ਸੁਖਦਾਈ ਕਵਲ ਨੈਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਓ ਹੇ ਰਾਜਾ ਸ
ਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਅੰਨ ਤੇਰੇ ਮੁਲਕ ਵਿਖੇ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜਾ ਬਹੁ

ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ
ਸਮੇਤ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਪ੍ਰ [illegible] ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ [illegible] ਧੂੜ ਲਾਈ
ਅਤੇ ਸਤਨਾਮ ਲਗੇ [illegible] ਜਪਣ ਔਰ ਜਿਨ
ਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁ [illegible] ਮੇ ਜੋ ਪਰਭਾ
ਤ ਨਾਲ ਉਠ ਕਰ ਸ੍ਰੀ [illegible] ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਕੇ
ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ [illegible] ਉਸਤਤੀ ਕਰਨ ਜਦ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿ [illegible] ਦਾ ਹੋਣ ਲਗੇ ਹੋ
ਦਣ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਮੇਤ [illegible] ਪਰਜਾ ਦੇ ਆਇ ਚ
ਰਨੀਂ ਲਾਗੇ ਤੇ ਅਰਥ [illegible] ਣ ਲਗੇ ਹੇ ਦੀਨ ਬੰ
ਧੂ ਆਪ ਏਥੋਂ ਕਿਉਂ ਕਰ ਛੇਤੀ ਉਦਾਸ ਹੋਏ ਹੋ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਏਥੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤੇ
ਅੰਨ ਹੋਵਣਗੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਆਨੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਦੇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਗਟ
ਹੋਵੇਗੀ ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਜੀ ਜਾਂ ਏਸ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀ
ਤੀਆਂ ਤੇ ਸਰਬ ਲੋਕਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਕਹਿਓ ਹੇ
ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਦੇਸ ਵਿਖੇ ਸਭ ਬਸਤਾਂ [illegible] ਹੋਵਣ ਗੀਆਂ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਦੀ ਧਨ ਭੀ ਏਥੇ ਹੋਵੇਗੀ ਔਰ ਸਭ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ [illegible] ਹੋਵਨ ਗੀਆਂ ਔਰ

ਆਏ ਸੇਖ ਸੇਰ ਦੀ [illegible] ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੀ [illegible]
ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸੁਖ ਬੁਧਿ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਤੇ ਸਭ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਰਖਣੇ ਦਾ ਸਤੇ ਬਹੁਤ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible]
ਹੀ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜਿਸ ਤਰਾ ਤੂੰ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਭੀ ਲੋਕ ਚ
ਹੁਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਅਸਾ ਸਾਰੇ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ [illegible] ਹੋਵੇਗਾ
ਸੁ ਓਥੇ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਦਾ ਮਨ ਠਹਿਰਾ
ਇਕਰ ਓਥੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰਬਤ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਚਲਣੇ ਲਗੇ ਤਾਂ
ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਕੁਛ ਆਪ ਦੀ ਸੇਵਾ ਭੀ ਨਾ ਕਰ ਲਈ ਤੇ
ਦਰਸਨ ਭੀ ਪਸੰਨ ਹੋਕਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਂਤੀ ਦੇਕਰ
ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥

੫ ॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਰਾਮ ਹੋਵਨੇ ਕੀ॥

॥ਤਾਂ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇਕ ਗਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ
ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰੀ ਜਦ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤ
ਓਨਾ ਲੋਕਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ [illegible] ਜੀ
ਤੁਸੀ ਭੀ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚਲੋ ਜੀ [illegible] ਅਸ [illegible] ਲਦ ਕੇ ਗ੍ਰਾਮ ਤੇ
ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਨ ਜਾਇ ਰਹਾਂਗੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਇਥੋਂ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਵਸਦੇ ਉਠ ਤੁਰੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਆ ਦੁਖ
ਹੈ ਤਾਂ ਓਨ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਸਾਨੂੰ ਏਹੁ ਦੁਖ ਹੈ ਕੇ ਜਦ ਛੇ ਮਹੀਨੇ
ਗੁਜਰ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਾਡਾ ਗਰਾਮ ਰੋੜ੍ਹ ਕਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀ ਫੇਰ
ਛੀ ਮਹੀਨੀ ਅਸੀ ਆਇ ਦੇਹਾਂ ਤੇ ਮੁੜ ਕਰ ਬਣਾਉਂਨੇ ਹਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ
ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇਕਰ ਤੁਮਾਰੇ ਘਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਰੋੜ੍ਹ ਕਰ ਲੈ ਜ
ਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਮਾਰੇ ਘਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਨ ਰੁੜ੍ਹਾਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵਹੁ
ਤਾਂ ਓਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਕਹੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਆਪ ਦੇ ਹੀ
[illegible] ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਾਂਗੇ ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਸਭ ਤੇ
[illegible] ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈਓ ਅਸੀ [illegible] ਤੁਸੀ ਜਾਵੋ ਅਤੇ
ਅਸੀ ਏਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ ਜਬ ਤੁਮੀ [illegible] ਜੇਕਰ ਤੁਸਾਡੇ ਘਰ ਸਦ
ਰਹੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਘਰੀ ਆਇ ਵਸਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਖੀ ਤੁਸਾਂ ਧ

ਰਣ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਓਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਭੈ ਦੇ ਮਾਰੇ ਘਬਰਾਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਉਥੇ ਬੈਠ ਰਹੇ ਜਦ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਓਹ ਸਮਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸ
ਮੁੰਦ੍ਰ ਲਗਾ ਲਹਿਰਾਂ ਛਡਣ ਜਾਂ ਉਛਲਿਆ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋੜਨ ਵਾਸਤੇ ਅ
ਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਨਾ ਚਰਨ ਛੁਹਾਇਆ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਚਰਨਾਂ ਦੇ
ਛੁਹਨੇ ਨਾਲ ਆਪਨੇ ਟਿਕਾਣੇ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤ
ਾਪ ਕਰਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਓਨਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਨ ਛੁਹ ਸਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ
ਕੇ ਓਹ ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਬਚ ਰਹੇ ਸਭ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਟਿਕ ਰਹੇ ਜਦ ਓਹ ਸਮਾ
ਬੀਤ ਚੁਕਾ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਆਏ ਆਪਨੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਦ ਆਇਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਘ
ਰ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਬਨੇ ਰਹੇ ਤੇ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਖੜੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ

ਰਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏਨ ਤਾਂ ਓ ਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪੋ
ਆਪਨੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਵਿ ਚ ਆਇ ਵਸੇ ਤਾਂ ਓ
ਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਇਕਠੇ ਹੋ ਇਕਰ ਕਹਿਨ ਲ
ਗੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸੰਤ ਤਾਂ ਬੜੀ ਕਲਾਵਾਨ
ਹੈਨ ਚਲੋ ਭਾਈ ਓ ਸ ਸੰਤ ਦੀ ਸਰਨ ਕੋ
ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋ ਕ ਭੇਟਾ ਲੈਕਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵਣ ਵਾਸ
ਤੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਆਇਕ ਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰ
ਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇ ਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਨ ਲ
ਗੇ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਨੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਪਹੁ
ਲ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਚਰਨ ਧੋਇ ਕਰ ਪਹੁਲ ਦਿਤੀ ਅ
ਤੇ ਨਾਮ ਦਾਨ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਉਨਾਂ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਪਰਮ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਤੇ ਸ
ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ ਆਏ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਤੇ ਭੁਖੇ ਦੀ
ਤੇ ਨੰਗੇ ਕੋ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਸਰਲ ਮਾਰਗ ਕੋ ਪਾਏ ਅ
ਤਾ ਜਿਤਨੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਗਰਾਮ ਸਹਰ ਸਭ ਨਾ ਦਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਸ ਪ੍ਰ
ਗਟਿਆ ਸਭਨਾਂ ਕਉ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਭ ਜੀਵ ੧
ਲਗਾਇਆ ਕਿਤਨਾ ਕਾਲ ਓਥੇ ਰਹੇ ਤੇ ਫੇਰ ਸਭ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੇ ਚਲ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇਰਹੀ) ॥ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਏਕ ਦੇਵਨ ਲਗੇ ਹੈ॥

॥ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਤਾਰਤੇ ਤਾਰਤੇ ਏਕ ਔਰ ਨਗਰ ਮੇਂ ਜਾ
ਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ ਉਸ ਨਗਰ ਕਾ ਨਾਮ ਹਾਥੂਪੁਰ ਕਹਿਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਸਹਿਰ ਦੇ
ਬਾਹਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਮਰਦਾਨਾ ਔਰ ਸਤਗੁਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਲੈ ਕਰ ਏਕ ਬ੍ਰਿਛ ਕੇ ਤਲੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਪਰ ਤਿਸ ਗਰਾਂ ਕਉ ਏਕ
ਦੇਵ ਅਗਨਿ ਲਗਾਇ ਜਾਂਦਾ ਥਾ ਅਤੇ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਤ ਨਵੇ ਘਰ ਬਣਾਉ
ਣੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ
ਜਦ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੰਤ ਜਾਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ ਚਰਨ ਪ
ਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਭਲੀ ਪਰਕਾਰ ਅੰਨ ਦੀ ਭੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਪ
ਰੇਮ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਸਾਗਰ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ
ਕਲਿਆਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਉਥੇ ਰਹਿ ਕਰ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਰਾਜਾ ਨੇ ਅਬ ਤੂ ਸਿਖੀ ਜਾਂ ਸਿ
ਖੀ ਨੇ ਜਿਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੂਆ ਹੈ ਸਭ ਕਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ
ਉਸ ਸਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਟਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕਰੀ ਜਦ ਓਹ ਦਿਨ ਆਏ
ਆ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣੇ
ਲਗੇ ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਜੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤਰਾਂ ਰਾਜੀ ਹਾਂ ਜੀ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਕ
ਬੜਾ ਕਲੇਸ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਪਿਛੋਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਦਮੀ ਸਹਿਤ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਅਸਬਾਬ ਲੈ ਕੈ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਫਿਰ ਕੇ ਏਥੇ ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਅ
ਚਾਣਕ ਹੀ ਅਗ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਅਗਨੀ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਅਸਥਾਨ
ਗਿਰਾਂ ਜਾਇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਦ ਫੇਰ ਓਹ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਣ ਕਰ ਨ
ਵੇਂ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ ਤੇ ਆਪ ਦੀ
ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਜੀ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਅਗ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਇ
ਕ ਦੇਉ ਹੈ ਓਹ ਆਣ ਕਰ ਅਗ ਲਾਇ ਕਰ ਸਾਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੀ ਸੋ ਆਪ ਪੂਰ
ਨ ਸੰਤ ਹੋ ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆਪ ਦੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਜੀ
ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਾਈ ਤੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਘਰਨ [illegible] ਸਤਿ [illegible]
ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ [illegible] ਤਾਂ ਆਪੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ
ਜਾਵਹੁਗੇ ਸੰਤ ਸੰਤੋਖ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁਗੇ ਅੰਨ ਬਹੁ
ਤ ਫਲ ਭੋਗਵਹੁਗੇ ਅਤੇ ਅਜਿਤੇ ਲੈ ਕਰ ਅਗੇ ਅਗਾਂਹ ਨਾ ਲਗੋਗੇ ਪਰ ਇਕ ਏਥੇ
ਸੁੰਦਰ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਬਣਾਉਣੀ ਆਏ ਆਖਿਰ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕ
ਰਨੀ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੇਂਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕਠੇ ਹੋਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ
ਸਿਖ ਹੋਣ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਗਏ ਓਹ ਭੀ ਨਾ ਰਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ
ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕਰ ਓਥੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜਦ ਓਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅਗਨ ਲਗਾਣ ਦ

ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਅਤੇ
ਨਾ ਬਚੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕਰਕੇ
ਸ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ
ਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਅ
ਗਾੜੀ ਹੋਈ ਤੇ ਸਾਨੂੰ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨੇ
ਤੁਸੀ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕੇ
ਸਰਜੀਕਾ ਸਿਮਰ
ਨਾ ਭੁਲ ਅਸ ਬਖੂ
ਆਂ ਤੇ ਭਰਦੇ ਮਰੋਗੇ

ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਬਾ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾ
ਸਹਿਬ ਨੇ ਹੇਗਵੀ
ਸਏ ਥੇ ਅਗਨ ਲ
ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤਾਂ
ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ
ਕਰ ਸਤਨਾਮ ਧ੍ਯਾ
ਨ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਉਨਾ
ਘਰਾਂ ਤੇ ਨਹੀ ਕਢੇ
ਸੂਲੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ

ਬੈਠੇ ਤੇ ਲਗੇ ਸਤਨਾਮ ਜਪਣ ਲਗੇ ਸ [illegible] ਵਖਤ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਦੇ ਜੋ
ਇਕ ਦੇਵ ਆਇਆ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਅਸਮਾਨ ਨਾਲ ਹੈ ਤੇ ਪੈਰ ਜਿਮੀ ਨਾਲ ਹੈ ਤੇ ਬੜ
ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਹੈ [illegible] ਸਾਰੇ ਗਏ ਤੇ ਹਥ ਵਿਚ ਅੰਗਾਰ ਹੈ ਤੇ [illegible]
[illegible] ਨਸ ਜਾਏ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਜਬ [illegible] ਤੇ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ [illegible]

ਤੇ ਗੁਰੂ [illegible] ਕੇ ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀ ਜੋ ਤਾਂ ਅਸੀ ਹੋਰ ਜੋ ਚਲੇ ਜਾਵੇ [illegible]
ਦੇ ਤੇ ਏਹੁ [illegible] ਕੀ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਮਹਾਂ ਰਸ ਜਾਗੀਰ [illegible] ਜੀਵ
ਖਿਆਲ ਨੂੰ ਕਸਬ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਤਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਦੇਖਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਤਿਸਦੇ ਉਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਪਈ ਤਾਂ ਤਤਕਾਲ ਗੀ
ਰੋਗ ਪਰਾਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਗਇਆ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਪੁ
ਰਜਾਂ ਦੇਉ ਤ੍ਰਿਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਮੋਦ [illegible] ਆਇ ਗਈ ਤਾਂ ਆਪਨਾ ਚਰਨ
ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਛੁਹਾਇਆ ਜਦ ਚਰਨ ਸੁਹਾ ਤਾਂ ਦੇਹੀ ਉਰ ਕਬ ਸੋਨ ਗਈ
ਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਆਂ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਢਹਿ ਪਇਆ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਏ ਹੋਏ ਜੀ
ਵਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਓਹ ਦੇਵਨੇ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੈ ਆਪ ਦੀ ਸਰਣ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਅਪਰਾਧ ਛਿਮਾ ਪ
ਨ ਕਰੋ ਜੀ ਮੈ ਆਪ ਦੀ ਸਰਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮੇਂ ਤੇ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੀ ਮੈ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ ਜੀ ਆਪ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
ਮੈਨ ਹੀ ਸਮਝੀ ਤੇ ਆਪ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾਂ ਕੀ ਖਾਣ ਹੋ ਤੇ ਮੈ ਇਨਾਂ
ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਈ ਨਿਮਾਨਾਂ ਵਿਦਾਸਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਏਨਾਂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸਾਹ ਜਾਂਦਾ ਸਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਮੈ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਮੈ ਏਹ ਕੁਕਰਮ ਕਰਨ ਲਗਾ ਸਾਂ ਅਬ ਇਨਕੇ
ਭਾਗ ਜਾਗੇ ਹੈਨ ਜੋ ਆਪ ਦਾ ਏਥੇ ਚਰਨ ਪਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਕੀ ਕਲਿਆਣ ਕ
ਰੀ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਨਿਧਾਨ ਹੋ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਤੇ ਮੈ ਹੁਣ ਭੀ ਆਪ ਕਾ ਦਾਸ
ਹੋ ਜੀ ਜੋ ਆਗਿਆ ਕਰੋਗੇ ਮੈ ਸੋਈ ਕਰਾਂਗਾ ਜੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕਸਟ ਮੇਰਾ ਹਰੋ
ਜੀ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਸਰਬ ਪਰ ਕਿਰਪਾ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਤੇ ਭਏ ਓਨ ਸਭਨਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਇਸ ਨਗਰ ਮੈ ਬ
ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਪਰਮ ਸਾਲ ਬਣਾਓ ਤੇ ਸਬਦ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਜਤੁ ਨਾਮ ਰ ੧
ਤ ਦਿਨ ਜਪਣਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇਵ ਨੂੰ ਕਹਿ
ਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਕਲਿਆਣ ਤਦੋ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਤੂੰ ਏਸ ਧਰਮਸਾਲ ਦਾ ਪਾਨੀ
ਭਰੇਗਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਰੱਖਕੇ ਜਲ ਭਰੇਗਾ [illegible] ਭਾਈ ਬਾਲ ੧
[illegible] ਤਿਕਾਲ ਅੰਬਾਦ [illegible] ਜੀ ਏਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ [illegible]
[illegible]

ਸੁਕਰ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਤ ਸਮੇ ਉਤਮ
ਗਤੀ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਲੋਕ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇਗਾ ਓਹ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਗੁਰੂ ਨ
ਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਿੱਖ ਹੋਏ ਜੋ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਕੀ ਉਸਤਤ ਸੁਣਨ ਤੇ ਆਉਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਸਿਖੀ ਕੀ ਰੀਤ ਸਿਖਣ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਦੇ ਆਪੇ ਕਰੀ ਹੋ
ਵਣ ਏਹ ਰੀਤ [illegible] ਬਿਦਤ ਹੋਈ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ। ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਅਪਣੇ ਦੇਸ ਕੋ ਆਏ॥

॥ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਦੇਸ ਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਕੋ ਸਚੇ ਮਾਰਗ ਲਾਇ ਕਰ ਤਾ ਜ
ਰਬਤ ਗਜਾ ਰੰਗ ਕਾ ਉਪਾਰ ਕਰਕੇ ਨਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦ
ਨਾ ਹੁਣ ਕਿਥਾਉ ਚਲਣਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਸਾਡੀ
ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦ ਮੇਹਰ ਤਾਈ ਕਹਿਆ ਕ
ਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਿਥਾਉ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾ ਮੇਹਰਬਾਨ ਜੇ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਸਕੀਤੀ ਹੈ ਦੀਨ ਦ
ਆਲ ਜੀ ਜਿਥੇ ਆਪ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਓਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਅਗੇ ਜਿਥੇ ਪਜਾਵੋਗੇ ਦਾਸ ਵੀ ਉਥੇ

ਈ ਚਲਨਗੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜਿਥੇ [illegible]
ਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗਦੀ ਉਪਰ ਆ
ਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਤੇ
ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਥੇ ਅਜਿਤ
ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਅਜਿਤਿਆ ਇਕ ਅਬਦਲ ਗਮਾਨ
ਫਕੀਰ ਤਾਲੇ ਦੇ ਚਕ ਗਹਿਦਾ ਹੈ ਓਥੋਂ ਲੋ
ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਆ ਵੀਏ ਓਹੁ ਸਭੇ ਪਾ
ਸੋ ਧਿਉ ਮੰਗਦਾ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਤੂੰ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਅੰ
ਖੀਆਂ ਮੀਟੀਆਂ ਤਾਂ ਸਭੇ ਹੀ ਤਾਲੇ ਦੇ ਚਕ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਤੂੰ ਅਖੀ ਉਘਾੜ ਕੇ ਦੇਖ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਅੰਖੀ ਖੋਲ ਕਰ ਦੇਖਿ
ਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਸੋ ਤਾਲੇ ਦੇ ਚਕ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਬਦਲ ਗਹਿਮਾ

ਚੇਮਾਸਰੋਹਾ [illegible] ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible]
ਹੁਣ ਅਤੇ ਮੀਏ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਕਿਲੇ ਦੀ ਆਇ ਆਖੀ ਅਤੇ ਨ[illegible] ਕੇ ਮੀਆਂ ਅਬਦੁ
ਲਰਹਿਮਾਨ ਜੀ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਸਦਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇਕ
ਰ ਮੀਏ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਇ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਅਬਦਲ ਰਹਿਮ
ਨਾ ਸੁਣਦਾਈ ਉਠ ਤੁਰਿਆ ਪਰ ਮੀਏ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਭੀ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਆਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੀਆਂ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਆਈ ਦੇਂਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਭੀ ਕਰਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇ
ਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ।   ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧॥ ਜਿਨ ਦੁਆਈ ਸੋ ਮ
ਰਨ ਲੈ ਦੇਤੀ ਮਰ ਜਾਹਿ॥ ਲਖ ਦੀਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕਾ ਕਿਵੇਂ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਤਾਂ
ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਚਮਕਿਆ ਅਤੇ ਆਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਸ
ਲਾਮ ਕੀਤਾ ਓਸ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿ ਓ ਮੀਆਂ ਜੀ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਹੋ
ਤਾਂ ਮੀਏ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਜੀ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮੀਆਂ ਜੀ ਤੁਸ ਕਿਉਂਕਰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਫਕੀਰਾਂ ਨੇ ਧਿਉ ਅਕਠਾ ਕਰ ਰਖਿਆ ਹੈ ਪ
ਰ ਇਉਂ ਲੋਲ ਵਾਂਗੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸਾਲਣੇ ਉਪਰ ਖਟੇ ਦੀ ਫਾੜੀ ਨਿਚੋੜ ਲਈ ਦੀ ਹੈ ਤੇ ਰੋ
ਗਨ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹੀ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਖ
ਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠ ਤਾਂ ਮੀਏ ਨੂੰ ਚੁਪ ਲਗੀ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤਾਂ ਪੁਛ ਲੈਣ ਆਇਆ
ਸਾਂ ਸੋ ਗੱਲੀ ਸਭ ਦੇ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੀਏ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮੀਆਂ ਨਾਲ ਸਦਿਆ
ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੀਏ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਹੁ ਕੀ ਆਖੇਗਾ ਜੋ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਹਿੰਦੂ ਪਾਸ ਆਪਣੀ
ਕਰਾਮਾਤ ਗੁਆਇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਮੇ ਓਹੁ ਭੀ ਆਇ ਗਇਆ ਪਰ ਬਹੁਤ ਗੁ
ਮਾਨ ਨਾਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਉਸ ਦੀ ਵਲ ਨਜਰ ਕਰ ਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਓਹ ਭੀ ਖਾਲੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਅਸੀ ਵਡੇ ਕਰ[illegible] ਉਪਰ ਪੇਹਾਂ ਜੇ ਖੁਦਾਇ ਸੰਦਾ [illegible]ਖੇਗਾ ਤਾਂ ਭਿ ਭਿ ਸੀ ਬਾਤ ਹੈ
ਕਰਾਮਾਤ ਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਮੀਆਂ ਅਬਦੁਲ ਰ
ਹੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚੋ ਇਕ
ਛਾਂਦੀ ਲਿਆਈ ਪਈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੋਇ ਗਇਆ ਪਰ ਏਹ ਬਾਤ ਨਹੀ ਭੁਲੀਦਾ ਜਿਸ
ਦੀ ਵਸਤੂ ਹੈ ਉਸੇ ਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦੀ ਕ
ਰਾਮਾਤ ਓਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਇ ਗਈ ਤਾਂ ਓਹ ਦੋਵੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ

Namdhari Elibrary   NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਦਿਆ ਅਤੇ ਰਬ ਸੇ [illegible] ਤਾਂ ਸੇ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਪ ਬੰਦਗੀ ਕਰਕੇ ਹੁਜਰੇ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜੀ [illegible] ਕਰੀ
ਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੀਏ ਮੀਆਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਉਠਕੇ ਤੁਰ
ਪਏ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਲਦੇ ਚਲਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਜਿਮੀ ਵਲ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਓ
ਥੇ ਮੁਹਰਾਂ ਹੁਇ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਭੁੱਲ
ਗਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਸਜੇ ਹਥ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਏ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਜੀ ਸੋ ਜਪਾ
ਸੇਹੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਾਸੇ ਗਏ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਮਹਰਾਂ ਦੀਆਂ ਢੀ
ਆਂ ਪਈਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਜਰੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮੀਏ ਨੇ
ਬੜੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੀਆਂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਰਉਸ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ
ਮੀਏ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਛਿਆ ਮਹੀਨਿਆਂ ਪਿਛੋ ਹੁਜਰੇ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਉਨਾ ਹਾਂ
ਇਕ ਅਸੂ ਤਾਂ ਦੀ ਪਾਣੀ ਦਾ ਤੇ ਇਕ ਸੇਰ ਜੌਂ ਲੈ ਕਰ ਵੜਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੀ ਨਿਕਲ
ਆਉਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਆਜਿਤਿਆ ਅਜੇ ਤੋ ਲੈ ਕਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇ
ਕ ਮੁਸਟ ਰੇਤ ਦੀ ਹਮ ਭੀ ਖਾਇਆ ਕਰਹਿਗੇ ਜਦ ਏਹੁ ਬਾਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਮੀ
ਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਘਰ
ਹੋ ਅਤੇ ਹਮ ਭੁਲਣਹਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਔਰ ਆ
ਜ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈ ਹਮਾਰੇ ਜੋ ਆਪ ਨੇ ਹਮਾਰੇ ਹੁਜਰੇ ਕਉ ਵਸੇਸ ਕੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਖਸੇ ਹੋ ਅਤੇ ਧਿਆਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੀ
ਏ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਉਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਬੋਲਣਾ ਭਾਈ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥ ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਪਾਰ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਇਕ ਨਗਰ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜਾ
ਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗਾਵਨ ਜੀ [illegible] ਤਾਂ ਇਸ ਵ
ਸਦੀ [illegible] ਆਵਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਛਾ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਏ
ਹੁ ਸੁਣਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠਕਰ ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਅਤੇ ਉਨ ਲੋ
ਗਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ [illegible] ਦਿਤੀ ਪਰ ਸਭ ਨੂੰ ਮਨੇ ਕਰ ਛਡਿਆ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ
ਅੰਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ [illegible] ਨ ਦੇਵੇ ਸਭ ਨੂੰ ਮਨੇ ਕਰ ਛਡੀਆਂ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾ ਦੇਵੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚ [illegible]
ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਬਿਨਾ ਭੁਖ [illegible] ਲਗੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਬੈਠੇਸਾਂਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਮਰਦਾਨਿਆ [illegible] ਤੂੰਗੁਰੂ ਆਖਕਰਇਕਪਥਰਉਠਾਓ
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੇਉਥੋਂਪਥਰਚਾਇਆਅਤੇਉਸਪਥਰਦੇਹੇਠੋਂਬੜਾ [illegible]
ਤਦਾਤਲਾਉਨਿਕਲਆਇਆਜੋ [illegible] ਪੂਰਣਪਾਣੀਵਿਚ [illegible] ਮਰ
ਦਾਨਿਆਤੂੰਇਸਕੁੰਡਵਿਚਰੋਟੀਆਂਪਥਕਰਪਾਇਦੇਹੁਅਤੇਹੋਰਅੰਨ
ਜੋਹੈਤਾਂਓਹਕਪੜੇਵਿਚਬੰਨਕੇਪਾਇਦੇਹੁਪਰਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕਰਜਾਂਮਰ
ਦਾਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦਾਬਚਨਸੁਣਿਆਤਾਂਉਸੇਵਖਤਰੋਟੀਆਂਪਥਕੇਮਰਦਾਨੇ
ਉਸਕੁੰਡਵਿਚਪਾਇਦਿਤੀਆਂਅਤੇਹੋਰਅੰਨਕਪੜੇਵਿਚਬੰਨਕੇਪਾਇਪਾਇ
ਜਦਮਰਦਾਨੇਰੋਟੀਆਂਅਤੇਅੰਨਪਾਇਆਤਾਂਸਭੇਹੀਡੁਬਗਏਆਤੇਮਰਦਾਨੇ

ਆਖਿਆਹੇਗੁਰੂ ਜੀਇਹੁਤਾਂਅਨਾਜ
ਸਾਡਾਏਵੇਂਹੀਗ ਇਆਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਬਚਨਕੀ ਤਾਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰ
ਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਿ ਕੇਕਹੁਹੇਸਚੇਪਾਤ
ਸਾਹੁਜੀਜੇਕਰਸਾਂ ਡਾਅਨਾਜਨਿਕਲ
ਆਵੇਤਾਂਮੈਂਇਕ ਰੋਟੀਤੇਰੇਨਾਮਦੇ
ਵਾਂਗਾਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਹਥਜੋੜਕੇਕਹਿ
ਆਹੇਸਚੇਪਾਤਿ ਸਾਹੁਜੀਜੇਕਰਸ
ਡਾਅਨਾਜਨਿਕ ਲਪਵੇਤਾਂਮੈਂਇਕ
ਰੋਟੀਮੈਂਤੇਰੇਨਾਮ ਦੀਦੇਵਾਂਗਾਜਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਇਹੁਪਾਰਥਨਾਕੀਤੀਤਾਂਰੋਟੀਆਂਅਤੇਹੋਰਅਨਾਜਸਭਪਰਤਕੇਤਰਆ
ਇਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਿਆਇਸੇਤਰਾਂਜੋਕੋਈਗੁਰੂ
ਕਾਸਿਖਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਮਿਤਦੇਵੇਗਾਤਾਂਉਸਦਾਡੁਬਾਹੋਇਆਨਿਕਲਆਵੇਗਾਇਹੁ
ਬਾਤਸੁਣਕਰਮਰਦਾਨਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨੀਲਗਾਤੇਕਹਿਓਸੁਹੇਗੁਰੂਪਾਤਿ
ਸਾਹਜੀਆਪਧੰਨਹੋਜੀਤਾਂਇਹੁਬਾਤਸੁਣਕੇਸਹਿਰਵਿਚਸੁਣਿਆਗਿਆਭਾਈ
ਏਹੁਫਕੀਰਤੇਕੋਈਪਰਮੇਸਰ [illegible] ਰੀਅਸਾਂਅਗੇਪਾਣਦੇਵੇਂਬੇਰ
ਨਹੀਂਸਨਦਿਤੇਅਤੇਏਨੀ [illegible] ਕਰਰੋਟੀਆਂਅਤੇਅੰਨਪਕਾਇ
ਲਿਆਏਭਾਈਏਹੁਤਾਂਕੋਈਅਉਲੀਆਪੂਰਾਹੈ [illegible] ਅਤੇਫੇਰਉਸਦੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਜਬ ਦਜੀਰ ਮੁਸਦੀ ਅ[illegible] ਦੇ ਲੋਕ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾਲ
ਲੈਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜ[illegible] ਆਖਣ ਲਗੇ ਹੇ ਦੀਨ ੧
ਬੰਧੂ ਜੀ ਅਸੀ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਜੀ ਅਜਾ ਬੜੀ ਕੁਟਲਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਆਪ ਮਹਾਂਪੁ
ਰਖ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸ਼[illegible] ਬੜੀ ਬਿਅਦਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਪਰਓ
ਪਕਾਰੀ ਸਾਨੂੰ ਪ[illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਭਾਈ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਦੇਖੋ ਲੋਕੋ॥ ॥ਵਾਸਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਠਾਇ॥ ਅੰਤਰ ਬਾ
ਹਰ ਸੰਗ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ॥ ੧ ॥ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਸਰਬ ਅਸ
ਥਾਨ ਮੇ ਦਸਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਹੈ ਕੋਈ ਅਸਥਾਨ ਐਸਾ ਨਹੀ ਜਿਥੇ
ਓਹ ਨਹੀ ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਓਹ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਲੋਕ ਪਰ
ਲੋਕ ਵਿਚ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਲੋ ਕੁਛ ਭੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅ
ਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਉਸ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਜਪ ਕਰਹੁ ਤੁਸਾਡਾ ਭੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਬ ਰਾ
ਜਾ ਪਰਜਾ ਸਭ ਉਸ ਦੇਸ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁ
ਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਤਦੋ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋ ਸਾਧ ਸੰਤ
ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁਗੇ ਏਕ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਾਵਹੁ ਆਏ ਆਏ ਭੁਖਿਆਂ ਭਗਤ ਕੀ ਸੇਵ
ਕਰਨੀ ਤਾ ਪਰਮਪਦ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੇ॥ ਏਹ ਕਹਿ ਕਰ ਓਥੋ ਚਲਤੇ ਭਏ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੋਹੜੀ ਫਕੀਰ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਆਗੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜੋਤੀ
ਸਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰਮ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਨਿਧੀ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕੀ ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਰ
ਤੇ ਕਰਤੇ ਚਲਤੇ ਚਲਤੇ ਏਕ ਨਗਰ ਮੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਪਰ ਉਸ ਨਗ
ਰ ਮੇ ਕੋਈ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਕਉ ਰਹਿਣੇ ਨਾਹੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜਾਤੇ ਜਾਤੇ ਏਕ ਕੋਹੜੀ
ਫਕੀਰ ਦੀ ਕੁਟੀਆ ਮੇ ਜਾਇ ਵੜੇ ਓਹ ਇਕ ਤੇ ਕਖਾਂ ਦੀ ਕੁਲੀ ਸੀ ਤੇ ਨਾਲ ਦੇ
ਸੀ ਇਕ ਪਾਸੇ ਬੈਠ ਗਏ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਨਾ ਓਸ ਫਕੀਰ[illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਨਹੀ ਦੇਖਿ
ਆ ਤੇ ਨਾ ਏਨਾ ਦੇਖਿਆ ਓਥੇ ਰਾਤ ਕਟੀ ਜਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਓਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਅ
ਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਜੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨੇ ਪਖੀ ਅੰਰ ਪ
ਸ਼ੂ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀਆ ਉਦਾ ਤੇ ਮਨੁਖ ਦੀ [illegible] ਬਾਤ ਕਹੋ ਮੈ ਆਜ ਬੜੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾ
ਲਾ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਨੇ [illegible] ਉਪਰ ਬੜੀ ਮੇਹਰ ਕੀ
ਤੀ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਮੇ ਬ[illegible] ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਆ ਹਾਂ ਕੇ ਮੇਰੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਓਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁ

[illegible]

[illegible] ਜੇ [illegible]

ਤੁ ਸਮੀ ਫ਼ਿਲਾ [illegible] ਤਾ ਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਫ਼ਕੀਰ ਕਉ [illegible] ਇਹੁ ਸਬਦ ਉ
ਚਾਰਨ ਕੀਆ। ॥ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਜੀਉ ਤਪ
ਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ॥ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਰ॥ ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ॥ ਜਿਉ
ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਵਿਲਲਾਇ॥ ੧ ॥ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁ
ਸੋਇ॥੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ਅਖੀ ਨਾਕੁ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦਿਤੀ ਬੋਲੇ ਤ
ਤੁ॥ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਰਖਿਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ॥ ਵਾਜੈ ਪਵਣੁ ਆਖੈ ਸਭ ਜਾਇ॥ ੨ ॥ਜੇਤਾ ਮੋ
ਹੁ ਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦ॥ ਸਭਾ ਕਾਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗ॥ ਦਾਗ ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ॥
ਦਰਗਹਿ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ੩ ॥ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤ
ਰਣਾ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥ ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਾਤਾਰ॥ ੪
॥੧॥ ॥ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਫ਼ਕੀਰ ਕੋਹੜੀ ਸਬਦ
ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਆਇ ਪਇਆ ਅਤੇ ਬੁਧ ਉਸ ਫ਼ਕੀਰ ਦੀ ਨਿ
ਰਮਲ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਦੇਹੀ ਉਸ ਦੀ ਹਛੀ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਰੋਗ ਭੀ ਉਸ ਦੀ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਅਤੇ

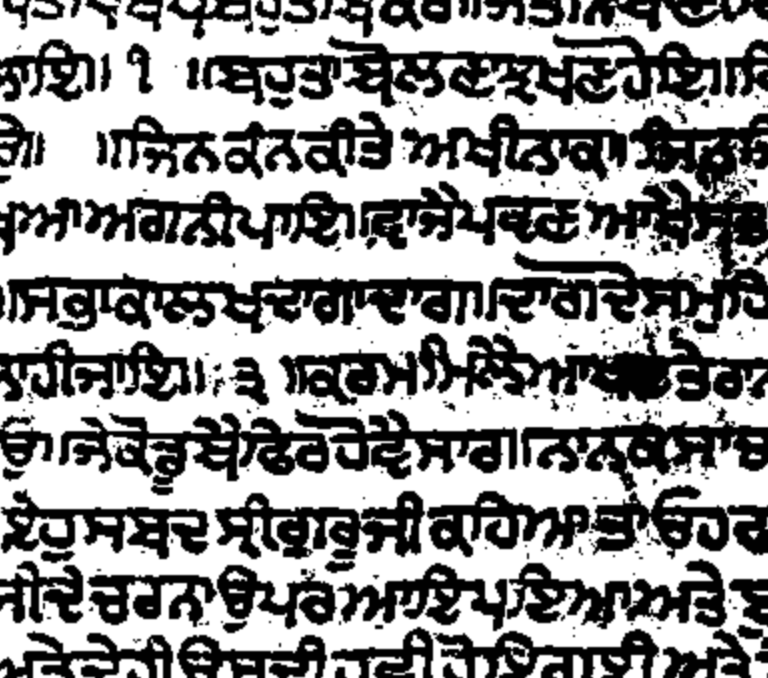

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਫ਼ਕੀਰ ਦੀ ਅਧੀਨਤ
ਦੇਖ ਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਦ ਓ
ਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੂਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸ
ਹਿਰ ਵਿਚ ਖਬਰ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਜਿਸ ਫ਼ਕੀ
ਰ ਨੂੰ ਆਸੀ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਦੇਂਦੇ ਉਸ ਸ
ਦੀ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਕੋਹੜੀ ਫ਼ਕੀਰ ਦਾ ਸਰੀਰ ਸ੍ਰੀ
ਦਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਫ਼ਕੀਰ ਜੋ ਸ
ਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤੇ ਆਖਦਾ ਲ
ਗਾ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਇਸ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਦੀ ਕਿ
ਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਪਿਛਲੇ ਜਿਰਦਾ ਰੋਗ ਦੂਰ [illegible] ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਸ
ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਫ਼ [illegible] ਦੇਖ ਕਰ [illegible] ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰ
ਨਾ ਉਪਰ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਸ

[illegible] ਆ [illegible] ਉਪਕਾ
ਰ [illegible] ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਜੀ ਸਾਡਾ [illegible] ਜਿਸ
ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਕਰ ਰਹੇ ਜੀ ਤੈ ਨਾਮ ਬਖਸੋ ਜੀ [illegible] ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਸਾਡੀ
ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੈ ਜੀ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅਸੀ ਭੁਲੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਜਗਤ ਦੇ ਤਰਨ
ਤਾਰਨ [illegible] ਬੇਨਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਣ [illegible]
[illegible] ਆਇਆ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ [illegible] ਜਗਤ ਦੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ [illegible]
ਅਵਤਾਰ [illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਮਨ ਮੇ ਦਇਆ ਆਇ ਗਈ ਤਾਂ ਮਹਰ ਕਰ
[illegible] ਸਭ ਲੋਕ ਉਥੇ [illegible] ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ
[illegible] ਕਰਵਾਏ॥ ਤਿਨਾ ਦੇ ਤਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾਂ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਅਸੀ [illegible] ਉਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਇਕ
ਜਗਾਹ ਬਣਾਵਹੁ ਜਿਥੇ ਮੁਸਾਫਰ ਆਇ ਕਰ ਬਿਸਰਾਮ ਕਰੈ ਔਰ ਆਏ ਸੰਤ
ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਅਭਿਆਗਤ ਕੋ ਭੋਜਨ ਦੇਨਾ ਔਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ
ਕਰ ਕੇ ਵੰਡ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਦਿਤਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਸਭ ਮਨਜੂਰ ਕੀ
ਤਾ ਤੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਬਣਵਾਈ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਕਰ ਸਭ ਕਉ
ਪਾਹੁਲ ਦਿਤੀ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤੇ ਕਹਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਜਾ
ਣ ਛਲ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਹਰ ਸੂਰਤ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਦਸਵੰ
ਧ ਦੇਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨੀਮਤ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੇ ਦੀਵਾ
ਨ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਇਕਠੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਕੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਨ ਸਿਖਾ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾਵਤੇ ਭਏ॥ ॥
॥ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ॥ ॥ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਆ ਹੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਸਾਡਾ ਸੰਸਾ ਨਿਵਰਤ ਕਰੋ ਜੋ ਸਿਖੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਮਾਈਦੀ
ਹੈ ਜੀ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਹਿਤ ਭਏ ਹੇ ਭਾਈ
ਸਿਖੋ ਸਿਖੀ ਐਸੇ ਕਮਾਵਣੀ ਚਾਹੀਏ ਜੈਸੇ ਏਕ ਰਾਜਾ [illegible] ਉਪਰ
ਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਭੀ ਉਪਕਾਰ ਕੀਆ ਅਤੇ ਸਾਖ੍ਯਾਤ [illegible]
ਸਤ ਕੀਆ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] [illegible]
[illegible] ਰਹੀ ਸੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ [illegible] ਮਨ ਮੇ ਆ

ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਨੇ [illegible] ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਸ [illegible] ਰ ਰਾਜ ਕਾਜ ਨੂੰ
ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਰ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਅਗੇ ਵੀ ਪਰਜਾ [illegible] ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਆਪ
ਣੇ ਪੋਤ੍ਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਰ ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦਈ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ [illegible] ਜੋ ਕਿ ਤੂੰ ਐਸਾ ਜੋ
ਅਸੰਸਮਝੀ ਕੇ ਏਹ ਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦਾ ਹੈ ਐਸਾ ਜਾਣ ਕੇ ਰਾਜ ਕਰੀਂ ਧ
ਰਮ ਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਉਂ ਭੀ ਧਰਮ ਕਾ ਕਰੀਂ ਏਹ ਬਾਤ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਕਹਿ ਕ
ਰ ਆਪਣੇ ਵਜੀਰ ਕਉ ਭੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਐਸਾ ਕਹਿਆ ਕੇ ਹੇ ਵਜੀਰ ਏਹ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਕੀ ਤੂੰ ਰਖਿਆ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਏਹ ਸਮਝਾਇ ਕਰ ਰਾਜਾ ਵਿਰਕਤ ਹੋ
ਇ ਕਰ ਬਨ ਕੋ ਚਲਾ ਗਿਆ ਪਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਕ ਤੁਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਕ ਲਾਲ ਪ
ਲੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਏਹ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿ
ਮਰਾਂ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵਾਂ ਏਤੋਂ ਰਾਜਾ ਲਗਾ ਤਪਸਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਦ ਰਾਜਾ ਘਰੋਂ

ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਚੋਰ ਨੇ ਰਾਜੇ ਕੋ
ਦੇਖ ਕਰ ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਿਆ ਮਨ ਮੇਂ ਵਿ
ਚਾਰਿਆ ਕੇ ਰਾਜਾ ਜੋ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਿਆ
ਹੈ ਸੋ ਕੁਛ ਨਾ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਜਰੂਰ ਲੈ
ਕਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਵੇਗਾ ਸੋ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਪ
ਸੋਂ ਲਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦਾਉ ਲ
ਗੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਕੇ ਹਥ ਲਗੇ ਭਾਵੇਂ
ਜੀਂਵਦਿਆਂ ਹਥ ਲਗੇ ਇਤਨੇ ਚਿਰ
ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁਰਬੀ ਕਾ ਦਿਨ ਆਇਆ
ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨਦੀ ਉ ਪਰ ਨ੍ਹਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ
ਗਇਆ ਤਾਂ ਅਗੇ ਕਥਾ ਹੋ ਇ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਮੇਂ ਏਹ ਪਰਸੰਗ ਹੋਇ ਰਿਹਾ
ਸੀ ਕੇ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕੇਸਾ ਤਪ ਕਰੇ ਜਪ ਕਰੇ ਦਾਨ ਕ
ਰੇ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਪਾਠ ਕਰੇ ਭਾਵੇਂ ਜੋਗ ਕਰੇ ਤੌਭੀ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਕਬੀ ਨਹੀਂ ਸਤਗ
ਤੀ ਹੋਤੀ ਜੇ ਗੁਰੂ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕਰਿ
ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਕੈਸੇ ਗੀਤ ਪ
ਰੀਤਿ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਵਿਚ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਵਿਚ ਔਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੋਤਾਂਸਹੋਤਾਂਪੜ੍ਹਕੇਈਭੇਦਨਹੀ[illegible]ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਨੇਚਉਬੀਸਅਵਤਾਰਹੂਏਹੈਨਸੋਤਿਨਵਿਚੋਂਦੋਅਵਤਾਰਸਿਰੋਮਣਿਹੋਏਹੈਨ
ਏਕਰਾਮਚੰਦਔਰਏਕਕ੍ਰਿਸਨਚੰਦਸੋਈਦੋਨੋਂਨੇਗੁਰੂਧਾਰਨਕੀਏਹੈਨ
ਰਾਮਚੰਦਵਸਿਸਟਕੋਧਾਰਿਆਹੈਗੁਰੂ। ਅਤੇਕ੍ਰਿਸਨਜੀਸੰਦੀਪਨਗੁਰੂਧਾਰ
[illegible]ਤਿਹੋਏਹੈਨਸਰਬਤਨੇਗੁਰੂਧਾਰੇਹੈਨ[illegible]
ਕੇਪ੍ਰਾਪਤਹੂਏਹੈਂਕਿਉਂਕਿਈਸਰਮਰਯਾਦਾਪੂਰਬਤੇਹੈਉਸਨੇਆਪਏਹੁਰੀਤਿਚ
ਲਾਈਹੈ। ।ਤਾਂਉਹਚੋਰਕਥਾਸ੍ਰਵਣਕਰਕੇਰਾਜਾਜੀਚਲੇਤਾਂਮਗਰਮਗਰਚੋ
ਰਭੀਰਾਜਾਕੇਉਠਚਲਿਆਕਿਜਬਰਾਜਾਸੌਜਾਵੇਗਾਤਬਇਸਕੋਮਾਰਕਰਇਸ
ਕਾਧਨਲੇਜਾਵਾਂਗਾਪਰਰਾਜਾਕੋਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਪ੍ਰੇਮਮੇਲੀਨਹੋਇਆਕਬੀ
ਸੋਵਣੀਨਾਹੀਅਤੇਮਨਮੇਏਹਭੀਵਿਚਾਰਤਾਹੈਕੇਮੇਗੁਰੂਧਾਰਾਂਪਰਕਿਆਕ
ਰਾਂਜੋਗੁਰੂਕੀਪ੍ਰਤੀਤਜੇਹਕਰੋਂਕੇਜੋਕੋਈਮਾਨੁਖਦੋਪਹਰੀਆਂਰਾਤਰਹੇਤੋਂਪ੍ਰਾਤਾ
ਕਾਲਕੇਵਖਤਜੋਮੇਨੂੰਆਈਮਿਲੇਮੇਉਸਕੋਗੁਰੂਕਰੋਂਗਾਏਹਕਹਿਕਰਰਾਜਾਉਚਿ
ਆਨਵਿਖੇਬੈਠਰਹਿਆਤਾਂਚੋਰਨੇਕਹਿਆਭਾਈਰਾਜਾਤੋਸਉਂਦਾਵੀਨਾਹੀਅ
ਤੇਮੇਦੋਪਹਰੀਆਂਸੋਂਦਾਹਾਂਤੇਰਾਜਾਦੋਪਹਰੀਆਂਵੀਨਹੀਸਉਂਦਾਅਤੇਚੋਰਨੇਕ
ਹਿਆਭਾਈਅਜਤਾਂਮੇਇਸਕਉਦੇਖਾਂਏਹਤੋਕਬੀਨਹੀਸੋਂਦਾਪਰਮੇ[illegible]ਕ
ਲਕਉਇਸਕੋਮਾਰਤਾਹੋਏਹਚੋਰਮਨਮੇਵਿਚਾਰਕਰਰਾਜਾਕੇਮਾਰਨੇਕਉ
ਦੌੜਿਆਅਤੇਰਾਜਾਨੇਕਹਾਜੋਭਾਈਮੇਰੇਧਨਭਾਗਹੈਨਜੋਜਿਸਗੁਰੂਕੋਮੇਢੂੰ
ਢਤਾਥਾਸੋਗੁਰੂਮੇਰੇਕਉਆਪਦਰਸਨਦੇਵਨਆਇਆਹੈਏਹਕਹਿਕਰਰ
ਜਾਚੋਰਦੇਚਰਨਾਂਕਉਦਉੜਿਆਤਾਂਚੋਰਨੇਕਹਿਆਭਾਈਰਾਜਾਮੇਰੇਕਉ
ਮਾਰਨੇਆਇਆਹੈਪਰਹਛਾਰਾਜਾਭੀਅਕੇਲਾਹੈਅਤੇਏਕਹੀਮੈਹੋਂਹੁਣਤਾਂ
ਰਾਜਾਸਾਥਲੜਨਾਂਹੀਪਇਆਚੋਰਏਹੀਵਿਚਾਰਾਕਰਤਾਥਾਉਤਨੇਮੇਰਾਜਾ
ਚੋਰਦੇਪੈਰਾਂਤੇਜਾਇਪਇਆਅਤੇਚੋਰਨੇਦਿਲਵਿਚਕਹਿਆਜੋਰਾਜਾਮੇਰੇਪ
ਸੋਂਡਰਦਾਹੈਪਰਮੈਂਹੁਣਛਡਦਾਨਹੀਇਤਨੇਮੇਰਾਜਾਨੇਕਹਾਹੇਮੇਰੇਸ੍ਵਾਮੀਗੁਰ
ਦੇਵਜੀਮੈਬਲਿਹਾਰੇਜਾਵਾਂਜੀਆਪਦੇਦਰਸਨਉਤੋਜੋਮੇਨੂੰਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰਨੇ
ਥੇਆਏਹੋਤਾਂਚੋਰਨੇਕਹਿਆਰਾਜਾਗੁਰਦੇਵਕਿਸਕੋਤੂੰਆਖਦਾਹੈਤਾਂਰਾਜਾਕ
ਹਿਆਮੇਬਲਿਹਾਰੇਜਾਂਵਦਾਜੀਆਪਕੋਭਾਈਮੇਗੁਰਦੇਵਕਹਿਤਾਹਾਂਤਾਂਚੋਰਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਰਾਜਾਮੇਤੋਚੋਰਹਾਂਤਾਂਰਾਜਾਨੇਕਹਾਹੇਦੀਨਦਿਆਲਜੀਮੇਰੇਤਾਈਆਪ

ਕਿਉਂ ਤੁਸ ਮਾਫ [illegible] ਜਾ ਅਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਕਿਆ ਕਹਤਾ
ਹੈ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਆਪ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਆਪ
ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਉਨਗ੍ਰਹਿ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਪੂਰਨ ਕੀਆ
ਹੈ ਆਪ ਤੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਹੋ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਉ ਧਾਰ
[illegible] ਉਸ ਕਾ ਬਚਨ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਕੇ ਮਨੀਦਾ ਹੈ [illegible] ਕ
ਤਨ ਧਨ ਮਨ ਏਹੁ ਅਰਪਨ ਕਰ ਦੇਈਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਪਟੋ ਲਿਆ
ਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਆਗੇ ਰਖ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਬਨਤਾ ਹੌ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗੁਰਦੇਵ ਦੀਨ ਬੰਧੂ ਜੀ ਮੈ ਤੋ ਪ੍ਰਗਸੇ ਏਕ ਰਤਨ ਲਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਹੈ
ਜੀ ਅਤੇ ਇਹੁ ਲਾਲ ਦੂਜਾ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਏਹੋ ਦੋਵੇਂ ਆਪ ਕੀ ਭੇਟਾ ਹੈਨ ਜੀ ਭਾਵੇ ਜੋ
ਚਾਹੋ ਸੋ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਪਾਸੋਂ ਓਹੁ ਰਤਨ ਲਾਲ ਲੈਕੇ ਕਹਿਨ ਲਗਾ

ਹੇ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ ਫੇਰਨਾ ਨ
ਹੀ ਪਰ ਇਸ ਜਾ ਗਾਉਂ ਪਰੋ ਉਠਨ
ਨਹੀ ਜਿਤਨਾ ਚਿ ਮੈਨਾ ਆਂਦਾ ਤਾਰ
ਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਗਾਰ
ਦੇਵ ਜੀ ਮੈ ਆਪ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਹੁ
ਜੀ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਆਪ ਮੇਰੇ ਤਾਈ
ਦੀਦਾਰ ਨ ਦੇਵੋਗੇ ਜੀ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਮੈ
ਕਦਾਚਿਤ ਏਕ ਕ ਦਮ ਭੀ ਨਾ ਉਠ
ਉਗਾ ਜੀ ਏਹ ਬ ਤ ਰਾਜਾ ਕੇ ਚੋਰ
ਨੇ ਕਹਿ ਕਰ ਤੇ ਲ ਲ ਲੈਕਰ ਉਠਨ
ਤਾ ਕੇਹੁ ਣੀ ਨਾ ਰਾਜਾ ਆਈ ਮ
ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਚਿਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਤਾ ਵਿਚਤਾ ਚੋਰ ਨਸਦਾ ਭਜਦਾ ਇਕ ਨਗਰ
ਮੇ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਉਸੇ ਬਾਉਲੀ ਆਨ ਵਿਚ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਕੋ
ਰਵੇ ਬੈਠੇ ਕਉ ਏਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਭਗਤਾਂ ਕੇ ਰਿਦੇ ਕੇ
ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਆਪ ਰਾਜਾ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਏਥੇ ਕਿਉਂ ਬੈਠਾ ਹੈ ਏ
ਥੇ ਤਾ ਤੇਰਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਸੌਰਨਾ ਤੂੰ ਕਿਸੇ [illegible] ਪਰ ਜਾਹੁ ਜਾਇ ਕਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ
ਸੇਵਨ ਕਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਕਉ ਮਿਲ ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਮੇ ਜਾਇ ਕਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੈਠ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੀਨ ਬੰਧੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ [illegible] ਜੀ ਕਾ ਦੁਖ ਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੰਤ੍ਰਿ ਦੀਆਂ ਤੀ
ਕਾਈ ਵੇ ਬੇਠੀ ਸੋ ਮੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸੇ ਬਗੈਰ ਕਬੀ ਨ ਉਠੋਂਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਓਹ ਤਾਂ ਚੋਰ ਸੀ ਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨ
ਕਰ ਨਰਕ ਕਉ ਜਾਵੇਗਾ ਅਜੇ ਭੀ ਕਿਸੇ ਸਾਧ ਦੀ ਸਰਨ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਹੋਗ ਕਿਸੇ ਮਹਾ
ਤਮਾ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਠਾਕਰ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਮ
ਸਾਧ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਾਧ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜੇਕਰ ਓਹ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੇਕਰ ਚੋਰ
ਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਤਿਗੁਰਦੇਵ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਹਛਾ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਜਾਣ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਤਾਂ ਠਾਕਰ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲੇ ਗ
ਏ ਪਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਓਥੇ ਬੈਠਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਨ ਬਰਸ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੰਬੇ
ਅਰ ਮਨ ਮੇਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਬਿਨ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨੇਮ
ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਅਬ ਟੇਲਿਆ ਨਹੀ ਸਹਾਰਿਆ ਜਾਤਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ
ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਬ ਤੂੰ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਹੁ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਬਿਨਾਂ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸੇ ਕਿਉਂਕਰ ਉਠੋਂ ਜੀ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜਿਸ ਕੇ ਤੂੰ ਅਰਾਧਤਾ ਹੈਂ ਸੋ ਤਾਂ ਸੋਈ ਹਉ
ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਪਰਮ ਭਗਤ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਬੈਕੁੰਠ
ਕਉ ਚਲ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨਾ ਤੇ ਪੂਰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਬ
ਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਉਪਰੋਂ ਜੋ ਆਪਨੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ
ਤੀ ਹੈ ਜੀ ਪਰ ਬਿਨ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਬਗੈਰ ਮੈਂ ਕੈਸੇ ਉਠਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਓਹ ਤਾਂ ਚੋਰ ਸੀ ਤੈਨੂੰ ਠਗਣ ਵਾਸਤੇ ਆਇ
ਆ ਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਰਤਨ ਠਗ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ ਅਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਉਸ ਕਉ ਕਿਆ ਕ
ਰਿਤਾ ਹੈ ਅਬ ਤੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਕਉ ਚਲ ਰਹੁ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਲਿਹਾਰ
ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਉਤੋਂ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਬਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਬਗੈਰ ਮੈਂ ਤੋ ਨਹੀ ਉਠੋਂਗਾ ਤਾਂ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਚੋਰ ਕੇ ਸਾਥ ਨ
ਰਕ ਕਉ ਗਇਆ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੈਂ ਉਸ ਕੇ ਸਾਥ ਮੈਂ ਨ
ਰਕ ਕਉ ਹੀ ਜਾਊਂਗਾ ਪਰ ਬਗੈਰ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸੇ ਕਬੀ ਨ
ਉਠੋਂਗਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਨਿਹਚਾ ਰਾਜੇ ਕਾ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਠ ਚਲੇ ਅਰ
ਉਸ ਚੋਰ ਕੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਉਸ ਚੋਰ ਕਉ ਕਹਿਆ ਅਰੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕੀ ਖ
ਬਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ [illegible] ਉਸ ਰਾਜਾ ਕੀ ਬਦਨੇ ਦਸਾ ਹੋਤਾ ਚੋ
ਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਸ ਕੀ ਖਾਤਰ ਫਿਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਕਿਸ ਕਉ ਬਿਠਾਇ
ਆਇਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਚੋਰ ਜਿਸ ਰਾਜਾ ਸੇ ਲਾਲ ਰਤਨ ਠਗ
ਕਰ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਬ ਨਹੀਂ ਜਾਣਤਾ ਤੇਰਾ ਉਹ ਦਿਆ [illegible] ਬੈਠ
ਹੈ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਬਿਨਾ ਓਹ ਉਠਤਾ ਨਹੀਂ ਸੋ ਤੂੰ ਉਸ ਕਉ ਜਾਇ [illegible] ਉਨ
ਹੀ ਉਠਾ ਦੇਤਾ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਓਹ ਰਾਜਾ ਅਬ ਤੀਕਰ ਦ
ਹਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਕਉਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਇ ਕਰ ਲਭ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਚੋ
ਰ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਚੋਰ ਮੈ ਤੇਰਾ

ਪਨਿਰੰਕਾਰ ਹਾ ਤਾਂ ਉਸ ਚੋਰ ਨੇ
ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਦਿਆਂ ਈ ਸ੍ਰੀ ਠ
ਰ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅ
ਅਗੋਚਰ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਚੋਰ
ਉਸ ਰਾਜਾ ਕੀ ਤ ਫਿਰ ਚਲਿਆ
ਅਤੇ ਚੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਚ
ਲੇ ਪਰ ਰਾਜਾ ਦਾ ਪਰੇਮ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਸਹਾਰ ਨ ਸ ਕਿਆ ਅਰ ਓਹ
ਗੇ ਚੋਰ ਅਤੇ ਪਿ ਛੇ ਪਿਛੇ ਸ੍ਰੀ ਠ
ਕਰ ਜੀ ਗਏ ਦੋਨੋ ਜਣੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪ
ਸ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਆਇਆ
ਹੈ ਬੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਧੰਨ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਇ ਕਰ ਦਰ
ਸਨ ਦੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਸ ਚੋਰ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਲ ਦਉੜਿਆ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ
ਰਾਜਾ ਚੋਰ ਦੇ ਪਾਹਰਾ ਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਫੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰ
ਨੀ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਚਰਨਾਂ ਕੋ ਛੋਡ ਦੇ ਤੂੰ
ਪਹਿਲਾ ਚੋਰ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਕਉ ਪਕੜ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਚੋਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਮੇਰਾਤੂੰਹੋਰੰਗਸ੍ਰੋਮਣੀਸਾਰਾਹਿਆਚੋਰਜਾਮੇਤੇਰਾਚੋਰਕਿਸਤਰਾਹੋਗ
ਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਹੇਪ੍ਰਭੂਜੀਜੇਕਰਤੂੰਸਾਧੂਹੋਤਾਤੋਮੇਰੇਤਾਈਅਗੇਕਿਉਨਦ
ਰਸਨਦੇਤਾਜਦਮੈਇਸਸੰਤਦੀਚਰਨੀਲਾਗਾਤਾਂਤੂੰਭੀਮੇਰੇਤਾਈਦਰਸਨ
ਦੀਆਮੇਰੇਤਾਈਤਾਂਇਸਸੰਤਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇਤੇਰਾਦੀਦਰਸਨਹੂਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਤੂੰਧੰਨਹੈਅਰੁਧੰਨਤੂੰਮੁਕਤਹੂਆਹੈਅਤੇਤੇ
ਰੀਪ੍ਰੀਤਿਇਸਚੋਰਦੀਵੀਮੁਕਤਹੋਇਆਹੈ॥ ॥ਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆਹੇਭਾਈਸਿਖੋਸੁਣੋ॥ (ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ॥) ॥ਸੰਤ
ਰੇਤਾਰੈਗੁਰਸਿਖ॥ਸੰਤਨਾਨਕਛਵੈਨਭਿਖ॥ ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹੈਹੇਭਾਈਸਿਖੋ ਜਿਸਾਸਿਖਕੋ ਸਤਿਬਾਰਾਂਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰਦ੍ਰਿੜਤਾਹੋ
ਵੈਤੇਪ੍ਰੀਤਹੋਵੈਐਸਾਭਰੋਸਾਕਰਨਗੇ ਸੋਸਿਖ ਮੁਕਤਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ॥
॥ਇਹੁਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨ
ਉਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਪਰਖੁ
ਸੀਕਰਕੇਓਥੋਂਚਲਤੇਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਔਰ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈਬਾਲਾਜੀ ਕਹੈ ਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇਵ
ਜੀਕੇ ਅਦਭੁਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈਨਜੋਕੋਈਸਿਖ ਸੁਣੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣਾਵੇਗਾ
ਸੋਮੁਕਤਕੌਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਵਾਚ॥
ਹੇਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਧੰਨਹੈ ਤੇਜੀਵਨਮੁਕਤਹੈ ਅਤੇ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਕੌ
ਤੂੰਨਿਹਾਲਕੀਤਾਹੈਪਰ ਅਗੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਿਧਰਕਉਗਏ ਸੋ ਕਹੁ
॥ ॥ਬਾਲਾਸੰਧੂਵਾਚ॥ ॥ਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਗੇਮਹਾਰਾਜਸ੍ਰੀ
ਨਾਨਕਜੀ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਇਕ ਪਠਾਣਦੇ ਦੇਸ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏਤੇਇਕਰੋੜੀ
ਉਪਰ ਉਚੇਅਸਥਾਨਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂਓਥੇਇਕਰੁਹੇਲਾਪਠਾਣਆ
ਇਪਹੁਚਿਆ ਜਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਰੁਹੇਲੇਕਉਦੇਖਿਆਤਾਂ ਸਾਨੂੰਸਤ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਤੇਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀਕੋਈਦਿਨਗੁਪ
ਤਹੁਇਕਰਖੇਲੋ ਤੇਆਪ ਬਾਰਾ ਬਰਸਾਦਾ ਲੜਕਾ ਬਣਕਰ ਬੈਠਗਏ
ਆ ਇਤਨਾਆਖਦਿਆਹੀ ਓਹਪਠਾਣਪਾਸਆਇਪਹੁਚਾ ਤੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇ
ਜੀਨੂੰ ਅਕੇਲਾਦੇਖਕਰ ਪਕੜ ਕੇ ਆਪਨੇਘਰਲੈਗਇਆਤੇਆਪਣੀ

[illegible] ਹੈ ਬੰਦੀ ਖੁਦਾ[illegible] ਇਕ ਲੜਕਾ ਹਿੰਦੂ ਹ
ਥ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ [illegible] ਦੇਹ ਜਦ ਉਸ ਪਠਾਣੀ ਨੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਬੜਾ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸੁੰਦਰ ਸੂਰਤ ਦੇਖਕਰ ਬੜੀ ਪਰਸੰਨ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੀ
ਜੇ ਏਹ ਲੜਕਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਹੀ ਰਖਾਂਗੀ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਾਂਗੇ ਨਾਹੀਂ
ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੀਬੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਇਸਦੇ ਵੇਚਿਓਂ ਹੈ ਮਿਲਦੇ ਹਨ
ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਖੁਸੀ ਤਾਂ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ
ਵੇਚਣ ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਗਇਆ ਓਹ ਬਹੁਤ ਨਿਗੁਰਾ ਦੇਸ ਥਾ ਨਾ ਓਹ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨ
ਦੇ ਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਾਂ ਦੇ ਤਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਦੇਸ

ਵਿਚ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ
ਨੂੰ ਵਿਕਾਵਣ ਵਾਸ ਤੇ ਤਾਂ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਵੇਚਨ ਨੂੰ ਲੈ ਗਇਆ ਦੇ
ਇਸ ਥੋੜੇ ਵਟਕੇ ਲੈ ਗਾਇਆ ਅਤੇ ਹੇ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮੇਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦ
ਨਾ ਅਸੀ ਗੁਪਤ ਖੇੜੀ ਏ ਪਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਰਹੀਏ ਐ
ਰਜਿਸ ਪਠਾਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸ
ਲਖਰੀਦਿਆ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਘਰ
ਲੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੁਗਲਾਣੀ
ਨੇ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਤੇ ਆਖਣ ਲ
ਗੀ ਏਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬੀਬੀ ਏ
ਸਨੂੰ ਖਿਜਮਤ ਕੇਹੜੀ ਦਸਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਲੀ ਜੋ ਇਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ
ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਵਾਸਤੇ ਰਖੀਏ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਪਾਣੀ
ਲਿਆਇਆ ਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਘੜਾ ਲੈਕੇ ਖੂਹ ਉਪਰ ਗਏ
ਅਤੇ ਜਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖ੍ਵਾਜਾ ਖਿਦਰ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਖ੍ਵਾਜਾ ਮੇਰੇ
ਕਹੇ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਤੂੰ ਪਾਣੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਵੀਂ ਤਾਂ ਖ੍ਵਾਜਾ ਖਿਦਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭ
ਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਤਨਾ ਹੁਕਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮੰਨ ਕੇ ਖ੍ਵਾਜੇ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਦੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਲੈਕੇ ਮੰਗਾਇਆ
ਉਸ ਮੁਗਲ ਦੇ ਘਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਲ [illegible] ਸਭੀ ਖੂਹਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਹੈ ਨ
ਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਖੂਹ ਉਪਰ ਜਾਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਭਲਾ ਆਇਆ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਖੂਹ ਉਪਰ ਗਏ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ
ਲੀ ਹੁਣ ਆਏ ਤੇ ਕਹਾ ਜੀ ਇਥੇ ਦੀ ਪਾਨੀ ਪੈ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਮੁਗਲਾਂ [illegible] ਆਤ
ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਧੁਮ ਪੈ ਗਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਤੂੰ [illegible]
ਕੇ ਦੁਖੀ ਮਾਰੇਗਾ ਸਾਰਾ ਹੀ ਪਾਣੀ ਸੁਕ ਗਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਰਤੀ ਭਰ ਕੇ ਸੁ
ਤੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਿਆ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਆਜਜ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਖਣ
ਲਗੇ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਮਾਰੇਗਾ ਤੇ ਸਭਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਸੁਕ ਗ
ਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿਨ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਗਲ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਹੋਰ ਸਭ ਲੋਕ ਦਿਲਗੀਰ ਹੈਨ ਤੇ ਇਕ ਖੁਦਾ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਰਾ
ਜੀ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤਾਂ
ਏਹੁ ਲੋਕ ਤਾਂ ਕਲਿਆ ਦਾ ਹੈ ਮਲ ਪਰ ਕੀ ਮਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੁਸਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਂਦਾ ਪੀ
ਦਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭੀ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭ [illegible] ਫਿ
ਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਤਾਂ [illegible]
ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਭੇ ਮਰਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ [illegible]
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਜੇਕਰ ਸਿਖ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਾਨੀ
ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜੀ ਪਰ ਅਸਾਨੂੰ
ਪਾਨੀ ਮਿਲੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖੂਹਾਂ ਤੂੰ ਹੁਣ ਪਾਣੀ ਦੇਨ ਦੇਹੁ
ਇਤਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੁਣ ਕਰ ਖੂਹਾਂ ਸਭਨਾ ਖੂਹਾਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਭੇਜ
ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਭ ਮੁਗਲਾਂ ਦਾ ਦੇਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਰਸਤੇ
ਚਲਾਏ ਤਾਂ ਸਭਨਾ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਣਾਈਆਂ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਕਰਾਏ ਤੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਹੋਈ ਕਿਰਤਮ ਕਰ ਲਿਖ ਲਿਖ ਦੇਵਣ ਤੇ ਅਰ
ਓਹ ਸਭ ਹੋਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਤੇ ਮੀਆਂ ਰਾਜਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਲੋਕੋ ਈ ਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸਤਿ ਏਥੇ ਆਵੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਭ
ਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਤੇ ਵੰਡ ਛਕਣਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦਾਗ ਤੂੰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਂਪਕ [illegible] ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਓਨਿ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੀਰ ਜੀ ਮੇਰਾ ਲਹਾ ਤੁਸਾਂ ਜੇਰਾ ਕਿਤਨ
ਹਿਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਤੇ ਦੂਨੇ ਦੀਮ ਲੇਵੈਂਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਮਗ
ਲਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਜਿਤਨਾਂ ਪਿੰਡ ਔਰ ਗਾਉਂ ਅਤੇ ਮੁ
ਰਬਾ ਰਹੈ ਏਹੁ ਸਭ ਆਪ ਦੀ ਮੋਹਰ [illegible] ਤੇ ਏਹੁ ਸੇਵਦਾ ਰਬਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਤੁ
ਸਾਡਾ ਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਏਹੁ [illegible] ਆਖਿਆ ਹੈ ਔਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਜੇਕਰ ਤੁਸਾਂ ਸਭੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਮਰਜੀ ਜਹਾਂ ਚਾਹੋ ਤਹਾਂ ਵਿਚਰੋ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰ ਕਿਆ ਜਗਾ ਜਾਕੇ ਇਕ ਦੀਮ ਉਠਾਵੋ
ਜਾਂ ਉਨਾਂ ਜਾਇਕਰ ਓਥੋਂ ਦੀਮ ਉਠਾਈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਦੇ ਜੋ ਓਥੇ ਖਜਾਨੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿ ... ਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸ
ਭ ਖਜਾਨਾ ਧਦਾ ... ਰਾਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਪ
ਰਣਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ... ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸਭ ਦ
ਸਤੁ ਆਪ ਕੀਆ ... ਹੈਨ ਹਮਾਰਾ ਤੇ ਕੁਛ
ਨਹੀਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁ ... ਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁ ... ਸੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮੈਂ ਧੁਆ
ਤੂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ... ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਕ
ਆ ਕਰੋ ਕਿਰਤ ਕ ... ਰਨੀ ਵੰਡ ਖਾਣਾ
ਏ ਆਖਿਰ ਦੀ ਸੇ ... ਵ ਕਰਨੀ ਔਰ ਦ
ਹਿਲ ਕਰਨੀ ਏਹੁ ... ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ... ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉ

ਸੋਰੂਨੀ ਦੇ ਸਿਖੂਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਕੁਛ ਕਕਾਲ ਬੀਤਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਆਇਆ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਕੜਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਲੜਕਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਔਰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੇ ਏਹੁ ਲਉਂਡਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਰ ਰਖਾਂਗੀ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੇ ਏਹੁ ਔਰਤ ਤਾਂ ਬੁਰਾ ਮਤ ਰਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਅਗ
ਲੇ ਤਲਕ ਹੋਰ ਮਸਾਹਿਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਵੇਚ ਆਇਆ ਤੇ ਓਇ ਘੋੜੇ ਲੈ
ਇਆ ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਲ ਲਿਆ ਸੋ ਓਹ ਆਪਨੇ ਘਾਰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਘਰ
ਦੀ ਕਾਰ ਸਭ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮੀਆਂ ਜੀ ਸਾਂਅ

ਗਲਾ ਨੂ ਲਗ ਰਹੀਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨ ਨਕ ਸੀ ਉਸ ਸਹਿਰ ਥੀ ਅਗਲੇ ਪਾਣੀ
ਔਰ ਅਨਾਜ ਬੰਦ ਕਰ ਛਡਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਖੁਦਾ ਏਹੁ ਕਿਆ ਸਰਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਭੇ ਕੁਛ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਹੀ ਸੁ
ਟ ਗਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਕੌਤਕ ਦੇਖ ਕਰ ਜੋ ਹਲੇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਸਿਆਣੇ ਹੈਸਨ ਤਿਨਾ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਅਸੀ ਸਭੇ [illegible] ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਮੁਰਸਦ
ਮਨਾਈਏ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭ ਲੋਕ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮਨਤਾ ਅਰਜ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤੇ ਪੀ
ਰ ਫਕੀਰ ਭੀ ਮਨਾਏ ਪਰ ਹੋਵੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖ
ਲਕਉ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੀਆਂ ਜੀ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਵਾਨੂੰ
ਸਭ ਕੁਛ ਮਿਲੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਮਨਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਵਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾ
ਪਤ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਸਭਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਦ ਕਰ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈਏ
ਹੁ ਜੋ ਲੜਕਾ ਮੈ ਕਲ ਖਰੀਦਿਆ ਆਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋਗੇ ਤ
ਤੁਵਾਨੂੰ ਮੈ ਸਭ ਚੀਜਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਭਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦੇ ਭ
ਲੇ ਹੋ ਕੇ ਜੋ ਏਹੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਬੂਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭ ਅਕਠੇ ਹੋ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਹਨਾ ਨੂੰ ਆਪ
ਣੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਕਰ ਪਾਹੁਲ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਓਨਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪਨ ਦਾ ਨੇਕ ਕਰਨਾ ਦਾਇਆ ਧਰਮ ਇਸਨਾ
ਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮ ਸਾ
ਲ ਬਣਵਾਈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸੇ
ਵਕ ਏਥੇ ਆਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਚਨਾ ਨਾਹੀ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਓਸ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਖਾਂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਓਥੇ ਜਾਇ ਕਰ ਪਥਰ ਦੀ ਸਿਲ ਚੁਕ
ਜਾਂ ਓਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਓਥੇ ਜਾਇ ਕੇ ਪਥਰ ਚੁਕਿਆ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾ
ਰੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਦਉਲਤ ਸਭ ਤੇਰੀ ਹੈ ਤੂੰ ਹੀ ਲੈ
ਲੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕਿਸ ਤਰਾ ਕਹਾਂ ਕੇ ਤੁਸੀ ਏਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾ
ਓ ਜੇਕਰ ਆਪ ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ
ਮਾਇਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ਹੈ ਤੂੰ ਸਾਂਭ ਲੈ ਅਸੀ ਹੁਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਖੁਸੀ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੋ ਜੀ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਦਾਇਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾ ਮੁਗ
ਲਾਂ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਸੇ ਰੋੜੀ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਰੁਹੇਲਾ ਫੇਰ ਆਇਆ [illegible] ਲੋਕ
ਲੜਕਾ [illegible] ਰੁਹੇਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਰ [illegible] ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ
ਸੋਹੋਰਸ [illegible] ਜਾਇਕੈ [illegible] ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਦੀ ਔਰਤ ਆਖੇ
ਜੇ ਏਹ ਲੜਕਾ ਸਾਡੇ ਘਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਸਦਾ ਵਸ ਚਲੇ ਨ
ਹੀ ਰੁਹੇਲੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਰੀਝੀ ਅਤੇ ਰੁਹੇਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੇਚ ਕੇ ਦੋ
ਇ ਘੋੜੇ ਲੈ ਆਇਆ ਜਿਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਮੁਲ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਓਹੁ ਆਪਨੇ ਘ
ਰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਅਰੇ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰ ਲਿਆਇਆ
ਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਬੜਾ ਚੰਦ੍ਰਾ ਹਾਂ ਮੈ ਜਿਸ ਦੁੰਬੇ ਨੂੰ ਛਟੀ ਲ
ਵਨਾ ਹਾਂ ਸੋਈ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਘਰੋਂ ਕਢ ਛਡਿਆ
ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੈਨੂੰ ਇ ਤਿਬਾਰ ਨਹੀਂ
ਉਂਦਾ ਤਾਂ ਪਰਤਾ ਲੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗ
ਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭ ਲਾ ਲੜਕੇ ਏਸ
ਦੁੰਬੇ ਨੂੰ ਛਟੀ ਮ ਰ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਉਸ ਦੁੰਬੇ ਨੂੰ ਛਟੀ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਦੁੰਬਾ ਮਰ ਗਿ ਆ ਤਾਂ ਓਸ ਮੁਗ
ਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਲੜਕੇ ਏਸ ਦੁੰਬੇ
ਨੂੰ ਜਿਵਾਇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ
ਹੋਰ ਕੰਮ ਦਸਾਂਗੇ ਦੇਂਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਠ ਦੁੰਬੇ ਚਰ ਤਾਂ ਓਹ

ਦੁੰਬਾ ਇਤਨੇ ਕਹਿਣੇ ਨਾਲ ਦੁੰਬਾ ਉਠਕੇ ਚਰਨ ਲਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਸ ਮੁਗਲ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਗ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮੀਆਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਵੜਨ ਨਾਲ ਬਾਗ ਸੁਕ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਓਹ ਮੁਗਲ
ਜਦ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਬਾਗ ਸਾਰਾ ਹੀ ਸੁਕ ਗਿਆ ਤਾਂ ਓਸ ਮੁਗਲ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਗ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਗ ਸੀਗਰ ਹੀ ਹਰਿਆ ਹੋ
ਗਿਆ ਤਾਂ ਭੀ ਓਹ ਮੁਗਲ ਸਮਝੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਅਸਾ
ਡੇ ਘਾਰ ਦੇ ਦਾਣੇ ਪੀਸਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਤਾਂ ਧੂਆ ਤੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]ਰਾਂ ਪਰ ਆਟਾ ਕਿਸ ਪਾਸੋ ਲਿਆ[illegible]ਰਮੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਜ
ਮੰਗਿਆ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸੌ ਮਣ ਅਹਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਇਸ ਕੋਠੀ ਵਿਚ ਸੌ ਮਣ ਕਣਕ ਹੈ ਏਹ ਤੂੰ ਪੀਸ ਦੇਖਾਂਗੇ ਜੋ ਆਟਾ ਕਿਥਾਉ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨ[illegible] ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਣਕ ਇਸ ਨੂੰ ਕਢਕੇ ਦਿ
ਆਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਮੁਗਲ [illegible] ਹੋ ਗਿਆ ਉਹਣ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ
ਗਾਲਾ ਆਪ ਪਾਈ ਜਾਵਣ ਤੇ ਚਕੀ [illegible] ਪਈ ਫਿਰੇ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਪੀਸ ਦੇ ਪੀਸ
ਦੇ ਸਾਰੀ ਕਣਕ ਪੀਸ ਗਈ ਪਰ ਆਟਾ ਇਕ ਸਰਸਾਹੀ ਵੀ ਨਹੀ ਨਿਕਲਿਆ
ਦ ਉਸ ਮੁਗਲ ਦੀ ਮੁਗਲਾਣੀ ਨੇ ਆਣ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕੋਠੀ ਸਾਰੀ ਵਿਹਲੀ ਹੋਗ
ਈ ਹੈ ਤੇ ਆਟਾ ਇਕ ਪੈਸਾ ਭਰ ਵੀ ਨਹੀ ਨਿਕਲਿਆ ਏਹ ਦੇਖ ਕਰ ਲਗੀ
ਰੌਲਾ ਪਾਵਣ ਕੇ ਸਾਖੁਦਾਇ ਏਹੁ ਬੁਲਾਇਓ ਕਿ ਥੋਆਦੀ ਹਈ ਏਸ ਨੇ ਤਾਂ
ਅਸਾਡਾ ਘਰ ਉਜਾੜ ਛਡਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜੜ ਵੀ ਭੰਨ ਛਡੀ ਸੋ ਓਹ
ਮੁਗਲਾਣੀ ਪਿਟਦੀ ਰੋਂਦੀ ਕਦੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵੇ ਕਦੀ ਬਾਹਰ ਜਾਵੇ ਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹੇ ਹੇ
ਖੁਦਾਇ ਜੀ ਏਸ ਬਲਾਇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਏਥੋਂ ਕਢ ਏਹ ਕਹ ਕਰ ਰੌਲਾ ਪਾਇ ਰਹੀ ਸੀ
ਤਾਂ ਓਹ ਮੁਗਲ ਆਇਆ ਤੇ ਸਭ ਹਾਲ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿ
ਚ ਜਾਣਿਆ ਕੇ ਭਾਈ ਏਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਔਲੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਈ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆ [illegible] ਤੇਰੀ ਬੜੀ ਬਿਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਗੁਨਾ
ਹ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸ ਅਤੇ ਆਪ ਜਿਦਰ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਉਦਰ ਹੀ ਜਾਈਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਤਨੇ ਤੇਰੇ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਤੂੰ ਮਉਨਸੇ
ਦੂਨੇ ਰੁਪੈ ਲੈ ਦੇਵੈਂ ਤਾਂ ਹਮ ਜਾਵੇਂਗੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਹਮ ਕਬੀ ਨਹੀ ਜਾਵੇਂਗੇ ਏਹੀ ਬਾਤ ਹੋਰ
ਹੀ ਜੋ ਮੁਗਲ ਪੈਸੇ ਲੇਵੇ ਨਹੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਨਾ ਦੀਏ ਜਾਨ ਨਹੀ ਆਖਰ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਲਾਲ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਦੀਤਾ ਤੇ
ਕਹਾ ਕਿ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਕੋਈ ਮੁਲ ਘਟ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਲਾਲ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਫੇਰ ਲਿਆ
ਦੀਤਾ ਓਹ ਮੁਗਲ ਉਸ ਲਾਲ ਕੋ ਬਜਾਰ ਮੇਂ ਵੇਚਣੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਲੇ ਗਇਆ
ਇਕ ਸਰਾਫ ਕੀ ਦੁਕਾਨ ਮੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਦ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਲਾਲ ਦੇਖਿਆ
ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਨਹੀ ਪਰ ਜਿਤਨੇ ਰੁ
ਪੈ ਤੈਨੂੰ ਦਰਕਾਰ ਹੈਨ ਸੋ ਤੂੰ ਲੈ ਜਾਹ ਤਾਂ ਓਹ ਮੁਗਲ ਓਹ ਲਾਲ ਲੈਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹ ਲਾਲ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਪਣੇ[illegible]ਬਖਸੀਸਕਰੋਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ[illegible]
ਨਕਪਉਦੇਜਾਂਦੇਪਰਤੁਸਸਤਗੁਰਨੇਖਵਨੁਬਖਸਿਆਹੈ[illegible]
ਓਹਮੁਗਲਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਪਰਢਹਿਪਇਆਤੇਆਖਿਓਸਗੁਰੂਜੀ
ਆਪਨੇਸਿਖਕਰੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਸਮੁਗਲਨੂੰਸਿਖਕੀਤਾਤਾਂਓਹਲਗੇਗੁਰੂ
ਗੁਰੂਜਪਣਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਨਨੂੰਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਦ੍ਰਿੜਾਇਆਅਤੇ
ਕਹਿਆਭਾਈਏਥੇਸਾਡਾਕੋਈਸਿਖਆਵੇਤਾਂਉਸਨੂੰਤੁਸਾਂਪਕੜਨਾਨਹੀ
ਅਗੇਆਏਸਿਖਸਾਧਦੀਟਹਿਲਕਰਨੀਨਾਮਜਪਣਾਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕ
ਰਨੀਕਿਸੇਨੂੰਦੁਖਾਵਣਾਨਹੀਏਹੁਸਿਖਿਆਦੇਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੋਂ
ਵਿਦਿਆਹੋਏ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਿਬਜੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਨਾਮੁਗਲਾਂ
ਦਾਉਧਾਰਕਰਕੇਫੇਰਓਸੇਰੋਹੀਉਪਰਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏਜਾਅਗਲਾਦਿ
ਨਹੋਇਆਤਾਂਫੇਰਓਹਰੁਹੇਲਾਆਇਨਿਕਲਿਆਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਪਕੜ
ਕਰਵੇਚਣਕੋਲੈਚਲਿਆਤਾਂਉਸਦੀਰੁਹੇਲੀਨੇਕਹਿਆਹੇਬੇਦੇਰਬਦੇਜੋ
ਕੋਈਇਕਵਾਰਆਉਂਦਾਹੈਤਾਂਆਪਨੀਜਾਨਲੈਕੇਨਸਜਾਂਦਾਹੈਅਤੇਏਸ
ਨੂੰਤੂੰਕਈਵਾਰਵੇਚਆਇਆਹੈਤੇਏਹਘੜੀਘੜੀਆਉਂਦਾਹੈਤੇਰੇਮਨਵਿ
ਚਨਹੀਆਉਂਦੀਏਹੁਕੋਈਮਹਾਂਪੁਰਖਹੈਹੁਣਏਕਰਉਸਦੀਪੈਰੀਪਉ
ਤੇਆਪਨਾਗੁਨਾਹੁਬਖਸਾਉਤਾਂਓਹਰੁਹੇਲਾਆਪਣੀਔਰਤਦਾਕਹਿਆਮੰਨ
ਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਪੈਰੀਆਣਪਇਆਤੇਆਖਣਲਗਾਹੇਗਰੀ
ਬਨਿਵਾਜਜੀਮੈਭੁਲਾਹਾਂਆਪਮੇਹਰਬਾਨੀਕਰਕੇਸਾਡਾਗੁਨਾਹਬਖਸੋ
ਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਹਸੇਤੇਕਹਿਣਲਗੇਭਾਈਤੁਸੀਦੋਜਕਵਿਚਪਉਦੇਸਾਂਹੁ
ਣਤੁਸਾਨੂੰਬਖਸਿਆਹੈਪਰਏਹਕਰਮਛੋਡਦੇਵੇਤਾਂਤੁਮਾਰਾਭਲਾਹੋਵੇਗਾ॥
ਤਾਂਓਹਰੁਹੇਲਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦਾਸਿਖਹੋਇਆਅਰਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀਉਸਨੂੰਸਿਖਕੀਤਾਤੇਉਪਦੇਸਕੀਤਾਸੁਣੋਭਾਈਏਥੇਕੋਈਸਿਖਸੰਤ
ਮਸਤਆਵੇਅਤੇਸਾਡਾਨਾਮਲੇਵੇਉਸਨੂੰਪਕੜਨਾਨਹੀਸਗੋਉਸਦੀਸੇ
ਵਕਰਨੀਅੰਨਪਾਣੀਬਸਤ੍ਰਦੇਣਾਤਾਂਤੁਸਾਡਾਭਲਾਹੋਵੇਗਾਅਤੇਤੁਸਾ
ਨਾਮਜਪਣਾਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰਨੀਵੰਡਖਾਣਾਬਾਣੀਪੜਨੀਹਰਵਖ
ਤਪਰਮੇਸਰਦਾਸਿਮਰਨਕਰਨਾਸਚਬੋਲਣਾਤਾਂਉਸਰੁਹੇਲੇਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੀਆਂ ਗੋਸ਼ਟਾਂ ਕੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭ ਬਾਤ ਮੰਨੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਤੇ ਉਪਰ ਮੇ
ਹਰ ਕੀਨੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਓਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਕਾਬਲ ਦੀ ਮਸੀਤ ਦੀ॥

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਦੇਵ ਕਰਨ ਵਾਲ... ਤ ਅਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਕਾਬ
ਲ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਇਕ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਮਸੀਤ
ਦਾ ਮੁਲਾਂ ਆਇ ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਨਜਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈਂ ਅ
ਤੇ ਏਹੁ ਮਸੀਤ ਜੋ ਹੈ ਕਾਜੀ ਦੀ ਹੈ ਏਥੇ ਨ ਬੈਠ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਕਿਆ ਹੂਆ ਜੇ ਕਾਜੀ ਦੀ ਮਸੀਤ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਏਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾਂਗੇ

ਪਰ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਓਹ ਮੁਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਿ ਆਲ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੁ
ਲਾਂ ਤੂੰ ਇਤਨਾ ਮਾ ਨ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਇਸ ਮ
ਸੀਤ ਨੂੰ ਰਖੇਂਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੀ ਮਸੀਤ ਨੂੰ ਕੌਣ ਲੈ
ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਮੁ ਲਾਂ ਨੇ ਏਹੁ ਆਖਿਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਉਸ
ਮਸੀਤ ਉਪਰ ਅ ਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਓ
ਸ ਮਸੀਤ ਕੋ ਦੂਰ ਇਆ ਕਾਬਲ ਦੇ
ਚੁਫੇਰੇ ਪਈ ਦੌੜੇ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰਿ ਸਭ ਕਾਬਲ ਦੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ
ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਵੀ ਆਇ ਗਇਆ ਜਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਮਸੀਤ ਪਈ ਦੌੜੇ ਤਾ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਜਾ ਖੁਦਾਇ ਏਹੁ ਕੋਈ ਬਡਾ ਔਲੀਆ ਹੈ ਜਾ ਕੋਈ ਪੀਰ ਹੈ ਏਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਡੀ
ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਇਸ ਜਮਾਨੇ ਦਾ ਪੈਗੰਬਰ ਹੈ ਏਹੀ ਕਹਿਕ
ਰ ਔਰ ਖਲਕਤ ਕੋ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਕਾਜੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿਨੇ ਲਗਾ ਹੇ ਖੁਦ
ਇ ਦੇ ਵਲੀ ਵਾਸਤਾ ਈ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਜਿਸ ਤੈਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਸ ਦੇ ਵਾ
ਸਤੇ ਮਸੀਤ ਖੜੀ ਕਰ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਮਸੀ
ਤ ਕੋ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ

ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਬਾ[illegible] ਪੂਜਹੁ ਅ
ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਦਾਹਿਣਾ ਪੈਰ ਪੂਜਹੁ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ
ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲਗੇ ਪੂਜਨ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਧ
ਰਾਇਆ ਔਘੜ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਆਪਣੀ ਸਿਖੀ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਲਗੇ ਲੋਕ
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

॥ਮੁਲਾਂ ਦਿਲ ਸਿਉ ਦਿਲ ਹਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ਤਬ ਭੇਦ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਵੈ॥
੧॥ਖਾਲਕ ਖਸਮ ਅਖੇਰ ਅਰ ਖੂਬੀ ਜਿਸ ਦਿਲ ਮੇਂ ਤਸਬੀ ਤੋਂ ਸਾਰੀ
ਲਦੇ ਅੰਦਰ ਚਫੇ ਸਰੀਫੀ ਸਕਰ ਖੰਡ ਸਮੋਸਾ॥ ੧ ॥ਦਿਲ ਮੇਂ ਤਾ
ਲਬ ਤੀਰਥ ਕੀਆ ਦਿਲ ਮੇਂ ਤਾ ਹਿਮ ਦਦਾਣਾ॥ਦਿਲ ਮੇਂ ਹਸਨ ਹੁ
ਸੈਨ ਫਤਮਾਂ ਦਿਲ ਹੀ ਮੇਂ ਮਉਲਾਣਾ॥ ੨ ॥ਦਿਲ ਮੇ ਮਿਹਰ ਮਹੱਬ
ਤ ਕਾਬਾ ਦਿਲ ਮੇ ਗੋਰਸਤਾਨੀ॥ਹਕ ਹਲਾਲ ਵੇਊ ਦਿਲ ਭੀਤਰ ਖ
ਹਿ ਪਛਾਣ ਪਛਾਣੀ॥ ੩ ॥ਦਿਲ ਮੇ ਗਿਆਨ ਕਥਾ ਅਰ ਪੂਜਾ ਦਿਲ
ਮਹਿ ਰਬ ਰਸੂਲਾ॥ਨਾਨਕ ਖੋਜੀ ਦਿਲ ਮੇਂ ਖੋਜੈ ਤਾ ਦਰਗਹਿ ਪ
ਵਹਿ ਕਬੂਲਾ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ਤਿਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ॥

ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੈਨਾਤੀਆਂ ਕੇ ਰੂਪ ਪਏ ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ ਵਿਚ ਬੜਾ ਸਾਰਾ ਪੈਰ
ਜੁਤੀ ਦਾ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ ਖੜਾਂਵ ਤੇ ਇਕ ਭਗਵੀ ਚਾਦਰ ਉਪਰ ਅਤੇ ਇਕ ਚਾਦਰ ਤੇੜ
ਸਿਰ ਉਪਰ ਟੋਪੀ ਮਸਤਕ ਉਪਰ ਟਿਕਾ ਏਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਭੇਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਹਿਬ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਉਜ ਨਾਲ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿਨ ਤੇ ਗਲ ਵਿਚ ਅਨੂਏ
ਰੰਗ ਦਾ ਪਹਰਾਹਨ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਨਾ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਸਾਣੇ ਤੇ ਨ ਕੋਈ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਣੇ ਜੇ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਜਬਾਬ ਦੇਵਨ ਅਤੇ
ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਬਾਬ ਮਿਲੇ ਏਸ ਭੇ
ਸ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਨ
ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਮਿਲਣ ਆਵੈ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇ ਜਾਵੈ॥
ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਬੁਧ ਬਿਬੇਕ ਮਤ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਹਿ ਸਿਮ
ਰਨ ਭਗਵੰਤ ਕਾ ਜਸ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਅਤੇ ਘਰ ਘਰ ਮੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਕਰਾਈਆਂ
ਸਭ ਕਉ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਆਏ ਗਏ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕ
ਰਨੀ॥ ਏਹ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਅਗੋ ਸਾਖੀ ਮੂਲੇ ਖਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਸੁਣ ਭੁਈ ਬਾਲ
ਇਕ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਸਾਰੀ ਮੇਨੀ ਹੈ [illegible] ਮੇ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਸਾਂ ਤਦੋਂ ਦਾ ਮੂਲ
ਮੇਰਾ ਅਸਨਾਈ ਹੈ [illegible] ਮਿਲਿਆ ਨਹੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਬਹੁਤ ਉਸ
ਨੂੰ ਲੋਚਦਾ ਹੈ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀ
ਰਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰ [illegible] ਮੂਲੇ ਖਤ੍ਰੀ ਦੀ ਦਲੀਜ ਉਪਰ ਜਾਇ
ਖੜੇ ਹੋਇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਦੀ ਜੋਰੂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਅੰਦਰ ਵੜ ਗ
ਈ ਅਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਕਿ ਤੇਰਾ ਯਾਰ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ
ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਹੈ ਲੀਰਾਂ ਪਾਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਗੇ ਤਾ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਹਾਲ ਨਾ
ਲ ਆਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੀ ਕਦੇ ਘੋੜੀ ਪਰ ਕਦੇ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਆਉਂਦ
ਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਕੁਛ ਮੰਗਨ
ਆਇਆ ਹੈ ਈਅ ਤੇ ਹੁਣ ਤੂੰ ਛਪ ਜਾਹੁ
ਇਤਨੇ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਆਵ
ਾਜ ਲਾਇਆ ਰਹਿਬ ਅਗੋ ਮੂਲਾ ਕੋਠ
ੜੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੂਲੇ ਦੀ ਜੋਰੂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਮੂ
ਲਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿਨ ਲਗੀ
ਘਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ
ਭ ਘਟਾਂ ਕੇ ਅੰਤ੍ਰ ਜਾਮੀ ਕਹਿਨ ਲ
ਗੇ ਅਭੈ ਮੂਲਾ ਅ ਸੀ ਤਾ ਤੇਰੇ ਮਿਲਨੇ
ਨੂੰ ਆਏ ਹੈ ਤੇ ਤੂੰ ਅਗੋਂ ਛਪ ਬੈਠੋਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੂਲੇ ਦੇ ਪਰਥਾਇ ਸਲੋਕ
ਉਚਾਰਿਆ॥

॥ਨਾਲ ਕਿਰਾੜਾ ਦੋਸਤੀ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ॥
ਮਰਣੁ ਨ ਜਾਪੀ ਮੂਲਿਆ ਆਵੈ ਕਿਤੈ ਥਾਇ॥ ੧ ॥

ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਆਖ ਕਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤੇ ਬਾਹਿਰ ਆਏ
ਤਾਂ ਓਹ ਕਿਰਾੜ ਜਿਉ ਕੋਠੀ ਵਿਚ ਵੜਿਆ ਸੀ ਤਿਉ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਪ ਲੜ
ਗਿਆ ਜਾਂ ਓਹ ਕਿਰਾੜ ਕੋਠੀ ਵਿਚੋ ਬਾਹਿਰ ਆਇਆ ਤੇ ਜੋਰੂ ਨੂੰ ਕਹਿਨ ਲਗਾ ਕਿ
ਓਹ ਫਕੀਰ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਮੁਖ ਕਰਕੇ ਤੂੰ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਮੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਿਆਹੈ ਤੂਹੀਮੇਰੇ ਸਿਰਚੜਿਓਹੈ ਹੁਣਤੂੰਮੈਨੂ ਛੇਤੀ ਦਸਕੇ ਫਕੀਰਕਿਥੇ ਗਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇਦੀਜੋਰੂ ਬੋਲੀਕੇ ਫਕੀਰਤਾਂ ਬਾਹਰ ਨੂੰਗਿਆਹੈ ਇਤਨੇ ਚਿਰਮੇ
ਮੂਲੇਨੂ ਜਹਿਰ ਚੜਗਈ ਤਾਮੂਲੇਨੂੰ ਮੰਜੀ ਉਪਰ ਪਾਇਕਰ ਬਾਹਿਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਪਾਸਲੈਗਏ ਪਰਏਹੁਗਲ ਸਾਰੇਜਾਹਰਹੋਇਗਈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨ
ਨਕ ਮੂਲੇਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਤੇਮੂਲਾ ਕੋਠੀਵਿਚ ਲੁਕਬੈਠਾ ਤੇਓਥੇ ਲੇਨਾ ਜੀਕੇ
ਤਥੇ ਸਪ ਲੜਕਰ ਮਰਗਿਆਹੈ ਅਤੇਮੰਜੀ ਮੂਲੇਦੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਦੇ ਅ
ਗੇ ਰਖਕੇ ਸਭਨਾ ਹਥਜੋੜਕਰ ਕਹਿਆਹੈ ਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀ ਮੂਲਾਤਾਂ ਹੁ
ਣਮਰਦਾਹੈ ਹੇਦੀਨਦਿਆਲਜੀ ਏਹਹੁਣ ਭੁਲਾਗਿਆਹੈ ਅਤੇਆਪਦੇ ਮੂੰਹੋ
ਨਿਕਲਣਦੀਦੇਰਹੋਈਹੈ ਅਤੇ ਏਸਦੇ ਮਰਣਦਿਆਂ ਦੇਰੀਨਹੀਹੋਈ ਤਾਂਤੁਮ
ਹਾਰਾਜਜੀ ਆਪ ਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਰੂਪਹੋ ਹੁਣਬਖਸੋਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀ ਕਹਿਤੇ ਭਾਈਸਿਖੋ ਮੂਲਾਤਾਂਹੁਣਜੀਵਣੇਤੇਰਹਿਚੁਕਾਹੈ ਕਿਉਂਜੋ
ਇਸਨੂੰਸਪਤ ਮਾਰਹੋਈਹੈ ਔਰ ਇਸਦੀਮੁਕਤੀ ਹੋਜਾਵੇਗੀ ਜੋਏਸਨੂੰ
ਦਾਦਰਸਨ ਅੰਤਦੇ ਸਮੇਹੋਇਗਿਆਹੈ ਏਸਕਰਕੇ ਅਸੀਇਸਦੀ ਗਤੀ
ਕਰਾਂਗੇ ਪਰਹੁਣ ਤੁਸੀਇਸਨੂੰ ਘਰਮੇ ਲੇਕਰ ਲੇਜਾਵੋ ਕਿਉਂਜੋ ਏਸਦ
ਮਰਣਾ ਨਜੀਕ ਆਇਗਿਆਹੈ ਤਾਂਓਹਲੋਕ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ
ਮੂਲੇਕੋ ਘਰਲੈਗਏ ਅਰ ਮੂਲਾਘਰਜਾਂਦਾਈ ਮਰਗਿਆ ਪਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕੇ ਬਚਨ ਕਰਨੇਸੇ ਮੂਲੇਕੀ ਮੁਕਤਹੋਇਗਈਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਵੀ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕਾ ਜਸ ਲਗੇ ਕਰਨ ਤਾਂਓਥੋ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਸਕਾਰ
ਕਰਵਾਇਕਰ ਉਸਕੇ ਘਰਦੇ ਸਰਬੰਦੀਆਂਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਅਤੇ ਓ
ਥੋਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲਾ ਭਾਈਜੀ ਵਾਹੁਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਕਸਮੀਰ ਕੀ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੈ ਹੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬਜੀ ਐਸੇ ਐਸੇ ਅਨੇ
ਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਰਤੇ ਭਏ॥ ॥ਔਰ ਏਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਕਰ
ਨ ਕਾਰਨ ਸਰਬ ਸੱਕਤੀ ਸੰਜੁਕਤ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਹਿਤੇ ਭਏ ਕੇਹੇ ਬਾਲ
ਚਲੋ ਪੁਰਵਾਨੂ ਕਸਮੀਰ ਦੀਧਰਤੀ ਦਾ ਸਾਇਰਕਰ ਆਈਏਲਿਆਵੀਏ ਤਾਂ
ਮੈਹਥ ਜੋੜਕਰ ਆਖਿਆ ਹੇਦੀਨ ਦਿਆਲਜੀ ਜਿਵੇਂ ਆਪਦੀ ਰਜਾਏ
ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਜੋ ਕਸਮੀਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਈਧਰਤੀਹੈ ਸੋਕਸੱਪਜੀਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈਹੈ ਜੈਸੇ ਜਿਵੇਂ ਜੀ ਕਾਸੀਪਰਕ
ਟੀਹੈ ਸਰਬਤੀਰ ਬਾਦਿਖੇ ਉਤਮਹੈ ਤੈਸੇ ਏਹ ਕਸਮੀਰ ਕਸੱਪਜੀਰਚਿ
ਆਹੈ ਜਿਸਵਿਖੇ ਉਗਰ ਅਸਥਾਨ ਅਮਰਨਾਥਹੈ ਜਹਾਸਿਵੰ ਕਾਹਮੇਸ
ਵਾਸਾਹੈ ਤਾਮੇਂ ... ਨੇ ਹਥਜੋੜਕਰ ਕਹਾ ਚਲੀਏ ਗੁਸਾਈਜੀ
ਅਤੇ ... ਫਿਰ ਅਸਾ ਚਲਣਾਹੈ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂ ਨਾਨ
... ਜਾਏ ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਬਾਹਿਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ

॥ਸਾਖੀ ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਪਾਲੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਜਦ ਸੀਗੁਰੂ ਜੀ ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇਕਰ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਦੇਖਨ ਜੋ ਓਥੇ
ਬੜਾ ਧਰਮ ਹੋਂਦਾਹੈ ਕਸਮੀਰ ਵਿਚ ਸਭ ਕਸਮੀਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬੈਸ ਕਸੱਪ
ਕੀ ਜਿਤਾਂ ਨ ਕਹਾਂਉਦੀਹੈ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਪਰਬਤ ਵੀ ਬੜੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਕ ਪਰਬਤ

ਉਪਰ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਓਥੇ ਬ
ਹਾਂ ਦਿਨ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਗੁਜਰ ਗਏ ਤੇ
ਹਿਆ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆ ਨਕਰ ਖਬਰ ਨਹੀ
ਲੀਤੀ ਜਦ ਤੇਰਵਾਂ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ
ਇਕ ਪਾਲੀ ਅਜੜ ਚਾਰਦਾ ਚਾਰਦਾ
ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਸੀਗੁਰੂਜੀ
ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਆਖਨ ਲਗਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ
ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਅ
ਜੀ ਕਉਣ ਨਜਰੀ ਆਉਨੇਹਾ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਪਾਲੀ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਭਲੇ
ਹੀ ਜੋ ਹੜੇ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਤੁਸੀ ਚੋਰ ਹੋ ਯਾ ਬਟਪਾਰ
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਫਕੀਰ ਹੋਤੇ ਤਾਂ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਬੈਠਤੇ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਆ
ਤਾਂ ਕਸਮੀਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤਾਂ ਏਥੇ ਤੁਆਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਏਥੇ ਆਂਦੇ ਹੈ
ਭਾਈ ਏਥੇ ਅਗੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਏਥੇ
ਹੁ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਕਰ ਤਾਂ ਓਹ ਕਸਮੀਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਕੇ ਚਲਾ ਗ
ਇਆ ਜਾਂ ਅਪਨਾ ਅਜੜ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਭੇਡਾਂ ਆਪਿਆ ਹੋ ਦੇਖਕਰ ਅ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਬੜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਆਖਨ ਲਗਾ ਸੁਬਹਾਨ ਅੱਲਾ ਇਹ ਤੂ ਅਫਜੂ ਮੈ
ਹੁਣ ਅਜੇ ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਛਡ ਕੇ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਆ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਕੇ ਭਾਈ ਏਹ ਜੋ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਓ
ਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਬਾਤ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਹੁਣ ਮੈ ਚਲਕਰ ਓਸੇ ਫਕੀਰ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਵਾਂ ਤਾਂ
ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਸਉਰੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂ ਕੇ ਅਫਜੂ ਦੇ ਬਾਝੂ
ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਬਚਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਪਲੇਗਾ ਏਹ ਬਾਤ
ਸਮਝ ਕੇ ਵੋਹ ਕਸਮੀਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਤਰਫ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਅ
ਪਨਾ ਅਫਜੂ ਦੁੰਬਿਆਂ ਦਾ ਛਡ ਕਰ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਜਾਇ ਪਾਇਆ
ਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਇਕ ਬੜੀ ਕੁਦਰਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਕੀ ਬਾਤ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਸਾਈ ਲੋਕ ਜੀ ਮੈ ਨਿਤ ਹੀ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾ ਏਸੇ ਬਾਤ ਉਪਰ ਮੇਰੀ ਮੇ
ਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਚਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਬੱਚਾ ਪਲਤਾ ਆ ਜੋ ਮੈ
ਘਰ ਸੇ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਫਜੂ ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਛੱਡ
ਕਰ ਆਪਦੀ ਤਰਫ ਨੂੰ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸੋ ਆਪਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦ
ਮੈ ਦੁਵਾਰੇ ਪਾਸੋਂ ਗਿਆ ਹਾਂ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮੇਰਾ ਅਫਜੂ ਸਾਹ
ਹੀਣ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈ ਪਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾ ਮਾਲਕ ਅਫਜੂ ਦਾ
ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਬਚਾ ਘਾਣੀ ਚਾਇ ਘਤਨਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣ ਜੋ ਕਿ
ਆ ਕਰਨ ਗੇ ਜੀ ਤਾਂ ਤੇ ਮੈ ਆਪਦੀ ਸਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਮੇ
ਕਹੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਆਪ ਵਲੀ ਹੋ ਜੀ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਉਪਰ ਮੇਹ
ਰਬਾਨੀ ਕਰੀਏ ਜੀ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਆਪ ਦਇਆਵਾਨ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਓਸ ਦੀ
ਆ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਦੇ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਓਸ ਦੇ ਮ
ਨ ਦੀ ਬੂਝ ਕਰ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਦਇਆ ਆਇ ਗਈ ਉਸ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਵਲ ਦੇਖ ਕ
ਰ ਤਰਸ ਆਇਆ ਤੇ ਉਸ ਅਜਾਲੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਆਪਨੇ
ਅਫਜੂ ਦੇ ਪਾਸ ਤੇ ਇਕ ਇਕ ਦੁੰਬੇ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹੁ ਹੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕਰ ਸਭ ਕੇ ਉਠਾਵਤਾ ਜਾਹੁ ਸੋ ਓਹ ਅਜਾਲੀ ਆਪਨੇ ਅ
ਫਜੂ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਤੂੰ ਸਰਬਤ ਕਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੇ ਅਫਜੂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਤਕਰ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਓਹ ਅਜਾਲੀ ਓਹ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਨੂੰ ਹਥ ਲਾਵੇ ਤੇ
ਬਾਉਠਕੇ ਚਰਨ ਲਗ ਪਵੇ ਏਸੇ ਤਰਾ ਸਾਰਾ ਅਜੜ ਉਠਕਰ ਚੁਗਨ ਲਗ ਪਿ
ਆ ਤਾਂ ਓਹ ਅਜਾਲੀ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੇ ਫੇਰ ਅਜੜ
ਛਡਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਚਰਨਾ ਪਰ ਢਹਿ ਪਿਆ ਤੇ ਆਖਨ ਲ
ਗਾ ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰੋ ਜੀ ਏਹੁ ਆਖਕਰ ਓਹ
ਅਜਾਲੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਾਸ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਓਹ ਅਜਾਲੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਤੇ ਅਜੜ ਸੁੰਞਾ ਹੀ ਚੁਗਦਾ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਅਗ
ਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਅਜੜ ਦੇ ਖਾਂਵਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਅਜੜ ਮੇਰ
ਰਾਤ ਘਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਮੈ ਚਲਕੇ ਦੇਖਾਂ ਕੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਢੂੰ
ਡਦਾ ਢੂੰਡਦਾ ਓਥੇ ਆਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਅਜੜ ਸੁੰਞਾ ਚਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਜਾ
ਲੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ

ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਅ
ਜੜ ਦੇ ਖਾਂਵਦ ਨੇ ਦੇਖਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੀ ਬੜੇ ਮਸਤ
ਹੋਇਕਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਓਹ ਅ
ਜਾਲੀ ਵੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਮਸਤ ਹੋਇਕਰ
ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਉਸ ਮ
ਲਕ ਅਜੜ ਦੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਂ ਪੁ
ਰਖ ਜੀ ਏਹੁ ਅਜਾ ਲੀ ਰੋਜ ਅਜੜ ਬਿ
ਲਦਾ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਅੰ ਤੇ ਘਰ ਲੈ ਆਉਂਦ
ਹੈ ਸੀ ਸੋ ਮੇਹਰਬਾਨ ਜੀ ਏਹੁ ਅਜਾਲੀ ਅਜ ਰਾਤ ਘਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਅ
ਸੀ ਏਸ ਦੀ ਤਲਾਸ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ ਜੀ ਪਰ ਹੇ ਦੀਨ ਬੰਧੂ ਜੀ ਏਸਦੇ
ਪਿਛੇ ਅਸਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਦਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਉਸ ਅਜਾਲੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹ ਜੋ ਫਕੀਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਸੋ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਖੁ
ਦਾਇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਮਤ ਕੁਛ ਹੋਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਉਸ ਅਜੜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜੋ ਇਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਸਮਝਦਾ
ਹੈ ਸੱਚ ਕਹੁ ਭਾਈ ਤਾਂ ਉਸ ਅਜਾਲੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸੁਣੋ ਮੈ ਐਥੇ ਰੋਜ ਦੁੰਬੇ ਚ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਦਾਸਾ ਜਾਮੇ ਕਮਲੇ ਨੂੰ ਮੈ ਆਖਿਆ ਤੇ ਅਫਜ਼ੂ ਨੂੰ ਛਡਕੇ ਏਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠ
ਮੈ ਏਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸੀ ਚੋਰ ਹੋ ਅਬਦਾਰ ਹਾਂ ਪ੍ਰਭ ਹੋ ਐਸੀਆਂ ਐਸੀਆਂ
ਬਿਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਬਾਂਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਖੀਆਂ ਤਾਂ ਏਨ ਸਾਂਈ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆ
ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਜਾਇਕਰ ਆਪਨਾ ਕੰਮ ਕਰ ਜਾਂ ਮੈ ਏਥੋਂ
ਗਿਆ ਤੇ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਅਫਜ਼ੂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੂੰਬਾ ਨਹੀ ਜੀਂਵਦਾ ਸਾਰਾ
ਅਫਜ਼ੂ [illegible] ਮਰਿ ਪਿਆ ਹੈ ਮੈ ਦੇਖਕੇ ਬਹੁਤ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਆ ਤੇ ਦਿਲ
ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕੇ ਭਾਈ ਮੈ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਬਿਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਮੁੜਕੇ
ਏਨਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਆਇ ਪਿਆ ਤਾਂ ਏਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਦਇਆ ਆਈ ਤੇ ਮੇ
ਰੇ ਤਾਂਈ ਆਖਿਆ ਨੇ ਭਾਈ ਜਾਇਕ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕਰ ਦੁੰਬੇ ਨੂੰ ਉਠਾ
ਇਲੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮੈ ਆਇਕੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਾ ਤੇ ਦੁੰਬੇ ਨੂੰ ਹਥ ਲਾਂਦਾ ਇਸ ਤ
ਰ ਸਾਰਾ ਅਫਜ਼ੂ ਉਠਾਇ ਲਿਆ ਸੋ ਭਾਈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈ ਸਮਾਝਿਆ ਹੈ ਜੋ
ਏਹੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੈਨ ਬਲਕਿ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ
ਆਖੋ ਆ ਜੋ ਦੁੰਬੇ ਖਰੀ ਲੈ ਜਾਂਹੋ ਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰੋਸੇ ਉਪਰ ਮਤ ਛਡੋ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਲੋ
ਕਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਆਪਨੇ ਦੁੰਬੇ ਘਰੋ ਘਰੀ ਲੈ
ਆਂਦੇ ਤੇ ਫਸਾਦੀ ਵਿਚ ਧੁੰਮਾ ਪਾਇ ਘਤੀਆਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਏਸ ਸ
ਹਿਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਕੀਰ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਸੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋ
ਰ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਠੇ ਨੂੰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਵੀ ਨਹੀ ਲੀਤੀ
ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਸਹਿਰ ਦੇ ਓਥੇ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ
ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਹੇ ਫਕੀਰ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਜੀ ਅਸਾਥੋਂ ਬਹੁਤ ਗੁਨ
ਹ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਂ ਆਪ ਦੀ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਨਾ ਕੀਤੀ ਸੋ ਸਾਨੂੰ ਆ
ਪ ਬਖਸੋ ਜੀ ਅਸੀ ਦੁਨੀਆਂਦਾਰ ਸਦਾ ਹੀ ਗੁਨੇਗਾਰ ਹਾਂ ਤੇ ਆਪ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਸਾਡਿਆਂ ਗੁਨਾਹਾਂ ਨਾ ਵਿਚਾਰਨਾ ਜੀ ਅਸੀ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਆਪ ਬਖਸ
ਨਹਾਰ ਹੋ ਜੀ ਜਿਉ ਜਾਣੋ ਸਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰੋ ਜੀ ਏਹੁ ਅਰਜ ਓਨਾਂ ਲੋਕ
ਦੀ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾਂ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਆਪਨੇ ਸਿਖ ਕੀਤੇ ਨ
ਮਦਾਨ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਧਰਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨੀ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਓ
ਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਹੋਏ ਲਗੇ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪਣ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਦੇ ਫਜਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਤੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨ ਤੇ ਨਿਤ ਨੇਮ ਕਰਨਾ। ।ਔਰ ਏਕ ਪੰਡਤ ਕਸਮੀਰ ਵਿਚ
ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਇਕ ਫਕੀਰ ਏਥੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਭੀ ਦੇ
ਖਾਂ ਕੇ ਕੈਸਾ ਕਹੈ ਪਰ ਉਸ ਪੰਡਤ ਦੇ ਪਾਸ ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸੀ ਅ
ਤੇ ਉਸ ਦੇ [illegible] ਵਿਚ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਾਂਡੀ ਸੀ ਪ
[illegible] ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਉਸ ਦਾ ਨ ਗਇਆ ਸੀ ਸੋ ਓਹ ਪੰਡਤ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ
[illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਤੇਜ ਦੇਖ ਕਰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹਿ ਕਰ ਬੈਠ
ਗਇਆ ਅਤੇ ਓਸ ਦੇ ਮਨ ਮੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਸਦਕਾ ਉਸ ਦੀ ਪੂ
ਜਾ ਥਾਇ ਨ ਗਈ ਸੀ ਪਹੁਦੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਪੰਡਤ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਕਿਛ ਆਖਹੁ ਤਾਂ ਪੰਡਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਗਤ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ

ਚੋ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਤੂ
ਸੀ ਜਾਇ ਕਰ ਗੁ ਰੂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰਾ
ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੂਰ ਹੋ ਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੰਡਤ ਨੇ
ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਰਾਂ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਤ
ਜੀ ਉਦਿਆਨ ਵਿ ਚ ਚਾਰ ਫਕੀਰ ਬੈ
ਠੇ ਹੈਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਪੂਛੋ ਜੋ ਤੇਰੇ
ਤਾਂਈ ਏਸੋ ਦਸਨਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰੀਂ
ਤਾਂ ਓਹ ਪੰਡਤ ਉਥੇ ਉਠ ਕਰ ਉਜਾੜ ਮੇ
ਗਿਆ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ
ਜੋ ਫਕੀਰ ਚਾਰ ਉਥੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਸੋ ਪੰਡਤ ਨੇ ਉਨਾਂ ਤਾਈਂ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਬੈਠ
ਗਿਆ ਤੇ ਉਨਾਂ ਕਹਿਆ ਪੰਡਤ ਜੀ ਕਿਕਰ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਪੰਡਤ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈ ਗੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਕਹੋ ਸੋ ਮੈ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੰਡਤ ਜੀ ਓਹ ਜੇਹੜਾ ਉਚਾ ਮਕਾਨ ਹੈ ਓਥੇ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਓਹ
ਤੇਨੂੰ ਦਸੇਗਾ ਤੂੰ ਉਸ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਪੰਡਤ ਜੀ ਉਸ ਮੰਦਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ
ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਝਾਤੀ ਪਾਈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਓਥੇ
ਇਕ ਸੂਹੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨ ਕਰ ਏਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਹੁਤ ਸਰੂਪ ਵਾਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀਪਰਆਪਨੇਪਿੰ[illegible]ਨਖੇਡਰਹੀਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇਪੈਰੀਜਿਤੀਸੀਸੋਉ
ਸਨੇਜਿਤੀਉਤਾਰਕਰਸੁਟੀਤਾਂਪੰਡਤਦੇਸਿਰਵਿਚਵਜੀਤਾਂਪੰਡਤਜੀ
ਉਥੋਂਰੋਂਦਾਪਿਟਦਾ ਉਨਾਸੰਤਾਂਪਾਸਆਇਆਤੇਉਨਾਸੰਤਾਂਕਹਿਆਕਿ
ਪੰਡਤਜੀਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆਹਈਤਾਂਪੰਡਤਨੇਆਖਿਆਜੀਸਭਠਗੀਲਬਕਾਹੋ
ਰਹੇਮੁਕਤਾਈਤਾਂਉਨਾਸੰਤਾਂਕਹਿਆਹੇਪੰਡਤਜੀਜਿਹਤਾਂਮਾਣਿਆਹੈਜਿਸ
ਦੀਤੂੰਪੂਜਾਕਰਦਾਹੈਤਾਂਫਿਰਪੰਡਤਦੌੜਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨੀਂ
ਉਪੜਿਆਅਤੇਕਹਿਓਸਹੇਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਉਪਰਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟੀਕਰੋਜੀਅ
ਤੇਜੋਸਾਮਗ੍ਰੀਸੀਸੋਸਭਸਟਪਾਤੀਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਸਤਕਲੂਟ
ਇਦਿਤੇਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਸਿਖਹੋਇਆਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ

।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਸਪੰਡਤਦੇਪ੍ਰਥਾਇਉਪਰਇਕਸਲੋਕਉਚਾ
ਰਿਆ। ।ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨਰਹਸੀਐਜਿਉਵੁਠੈਧਰ
ਣਸੀਗਾਰ।ਸਭਦਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀਸਰਭਰੇਸੁਭਰਤਾਲ।
ਅੰਦਰਰਚੈਸਚਰੰਗਜਿਉਮੰਜੀਠੈਲਾਲਗੁਲਾਲ।ਕਮਲਵਿ
ਗਸੈਸਚਮਨਗੁਰਕੈਸਬਦਨਿਹਾਲ।ਮਨਮੁਖਦੂਜੀਤਰ
ਫਹੈਵੇਖਹੁਨਦਰਨਿਹਾਲ।ਫਾਹੀਫਾਥੇਮਿਰਗਜਿਉਸਿਰਦੀ
ਸੈਜਮਕਾਲ।ਖੁਧਿਆਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿੰਦਾਬੁਰੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਿਕ
ਰਾਲ।ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਨਆਵਈਜਿਚਰਸਬਦਨਕਰੇਵਿ
ਚਾਰ।ਤੁਧਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਆਂਚੂਕੈਆਲਜੰਜਾਲ।ਮੂਲਰਹੈ
ਗੁਰਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉੜੀਬੋਹਥ।ਨਾਨਕਲਗਤਤਲੈਤੂੰਸ
ਚਾਮਨਸਚ। ੧ ॥ ।ਜਾਂਏਹਸਬਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ

ਕਹਿਆਤਾਂਹੋਰਪੰਡਤਕਸਮੀਰਦੇਸਭਰਲਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸ
ਆਇਬੈਠੇਤੇਕਹਿਣਲਗੇਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਸੀਸਭਵੇਦਪਾਠ
ਕਰਦੇਹਾਂਤੇਪੁਰਾਣਸੁਣਦੇਹਾਂਅਤੇਸਾਡੇਮਨਾਂਵਿਚੋਂਹੰਕਾਰਨਹੀਂਜਾਂਦਾ
ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟੀਕਰੋਜੋਸਾਡੇਮਨਦਾਹੰਕਾਰਦੂਰਹੋਜਾਵੇਜੀ।

।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਨਾਪੰਡਤਾਂਦੀਬੇਨਤੀਸੁਣਕਰਉ
ਨਾਦੇਪ੍ਰਥਾਇਪਰਸਬਦਉਚਾਰਨਕੀਤਾ। ੴ ੧
।ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੧ ।ਲਬਕੁਤਾਕੂੜਚੂਹੜਾਠਗ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧਚੰਡਾਲ॥ਰਸਕਸ
ਆਪੁਸਲਾਹਣਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ॥ ੧ ॥ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥
ਊਤਮਸੇਦਰਊਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰੋਇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਰਸੁ
[illegible]ਪਾਕਾਮਣਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸ॥ਰਸਘੋੜੇਰਸਸੇਜਾਮੰਦਰਰ
[illegible]ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸ॥ ੨ ॥ਜਿਤ
[illegible]ਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣ॥ਫਿਕਾਬੋਲਿਵਿਗੁਚਣਾਸੁਣ
ਮੂਰਖਮਨਅਜਾਣ॥ਜੋਤਿਸਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਕਿਕਹਣਵਖਾਣ॥ ੩ ॥
ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਧਨਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕ
ਕਿਆਸਾਲਾਹਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਉਕਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਰਾਚੇ
ਦਾਨਿਨਨਾਇ॥ ੪ ॥੧॥ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਤੇਹੈਨ॥ ਸੁਣੋਪੰਡਤਜੀਜਿਤ
[illegible]ਹੈਸਰੀਰਮੇਸੋਭੁ ਗਹੈਤੇਸੂਰਚੰਡਾਲ
[illegible]ਤੇਠਗੀਕਰਨੀਮੁ ਰਦੇਦੇਸਮਾਨਹੈਪਰ
[illegible]ਦਾਦੂਤੀਹੈਪ੍ਰਮਸ ਜੋਹੈਸੋਅਗਨਦੇਸਮ
[illegible]ਹੈਰਸਕਸਇਤਆ ਦਕਖੋਟੇਕਰਮਹੈਨ
[illegible]ਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਨਅਕੈ ਸੋਰਿਦੇਮੇਪ੍ਰਵੇਸਕ
[illegible]ਤੇਜਬਲਰਾਸਬ ਸੰਗਨਹੀਹੰਦਾਤਬ
[illegible]ਮਨਸੁਧਨੀ ਹੋਤਾਜੋਉਤਮਕਰਮ
ਕਰਦੇਹੈਨਸੋਉਤਮ ਹੈਨਤੇਨੀਚਕਰਮ

ਜੋਕਰਦੇਹੈਨਸੋਨੀਚਹੈਨਤੈਸੇਹੇਪੰਡਤਜੀਨਾਮਜਪੇਅਬਦਾਸੁਣੇਤੇਮਨਨ
ਕਰੇਤਾਏਸਜੀਵਦੇਸਰੀਰਮੇਸਾਂਤਨਿਵਾਸਕਰਦੀਹੈਤਾਂਵੋਹਪੁਰਖ
ਪਰਮੇਸਰਦੇਲੋਕਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈਨ ਏਹਉਪਦੇਸਸੁਣਕਰ ਓਹਪੰਡਤ
ਜੀਗੁਰੂਜੀਕੇਸਿਖਹੋਏ ਅਤੇਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕ
ਹਿਆਭਾਈਵਿਦਿਆਕਾਅਭਿਮਾਨਨਹੀਕਰਨਾ ਅਤੇਸੰਤਾਂਦੀਟਹਿਲ
ਕਰਨੀਆਏਅਭਿਆਗਤਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀ ਧਰਮਮੇਅਸਥਿਤਰਹਿ
ਣਾਔਰਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਕਰਨਾ ਤੇਝੂਠਨਹੀਬੋਲਣਾਤੇਧਰਮ
ਦੀਕਮਾਈਕਰਨੀ॥ ਏਹਕਹਿਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ॥ਗੋਸਟਿਭਾਈਅਜਿ
ਤੇਰੰਧਾਵੇਨਾਲਹੋਈ॥ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਇਕਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾ
ਬਾਨਾਨਕਜੀਨਗਰਕਰਤਾਰਪੁਰਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚਇਕੰਤਬੈਠੇ
ਠਾਬਾਣਾਬਹੁਤਬੈਰਾਗੁਕੇਘਰਿਵਿਚਿ॥ਤਿਸਸਮੇਸਿਰੀਰਾਗੁਦੇ
ਸਬਦਗਾਵਦਾਸੀ॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥

॥ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਅਣੁਅਪਿਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜ
ਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਣਨਥਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈ
ਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਜਥਾਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖ
ਣੁਆਖਣਾਜੇਭਾਵੈਕਰੇਤਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇ
ਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਜਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊਨਕਿਛੁਪੀਆਨ
ਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ਕੁਸਾਕ
ਟੀਆਵਾਰਵਾਰਪੀਸਣਪੀਸਾਪਾਉ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਆਭਸਮ
ਸੇਤੀਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ
॥੩॥ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਿ
ਨਆਵਈਲੇਖਣਪਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਹਉ
ਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੪॥ ॥ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਨਾ

ਨਕਜੀਏਹਸਬਦਗਾਵਿਆ॥ਉਦਾਸਰੂਪਬੈਰਾਗਦੇਘਰਤਾਂਭਾਈਅਜਿਤੇਰੰਧਾ
ਵੇਸਾਰਿਆ ਸੁਣਕਰਿਡਰਗਇਆਂਭੈਮਾਨਹੋਇਕਰਿਹਜੂਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਅਗੇਹਥਜੋ
ੜਿਕੇਆਇਆ ਜਾਂਦੇਖੈਤਾਂਸਬਦਕਰਕੇਬੈਰਾਗੁਕਰਦੇਹੈਨਅਰਬਹੁਤਉਦਾਸੀ
ਵਿਚਿਹੈਨਤੇਮਨੁਦੇਕਰਕਿਬੈਠਾ॥ਤਾਂਭਾਈਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕ
ਸਭਾਵਦੇਖਕਰਿਬਹੁਤਹੀਦਿਲਗੀਰਹੋਇਆ॥ਜਾਂਪਹਰੂਆਂਦੂਇਕਬੀਤੀਆ
ਤਾਂਸਤਿਗੁਰੂਜੀਵੱਲਿਹੋਇਆ ਤਾਂਆਖਿਆਬੜਾਤੂੰਭੈਮਾਨਕਿਉਹੋਇਦਾਹੋਇਆ
ਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿਤੇਰਾਬਚਨਸੁਣਿਕੇਬਹੁਤਭੈਮਾਨਿ

ਕਿਰਿਆਰਹਤੀਆਈਹੈ॥ਜੇਭਾਵੈਤਾਂਅਰਦਾਸਕਰੀਐ ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆਬਚਾਅਜਿਤਿਆ
ਅਰਦਾਸਖੁਸ਼ੀਸੁਕਦਾਹੈਜੋਕਛੁਪੁਛੈਗਾਸੋਨਿਸਾਹੋਵੇਗੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਕੇਬਚਨਪਾਇਕਰਅ
ਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ॥ਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਜੇਤੂੰਮੇਹਰਬਾਨਹੋਇਆਹੈਂਤਾਂਇ
ਸਪਦਕਾਵੀਚਾਰਸਮਝਾਈਐ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆਸਾਬਾਸਿਬਚਾਅਜਿਤਿਆਹੈਂਤੂੰਸੀ
ਸ਼ਤੂੰਪੁਛਿਆਹੈ ਸਿਖਤੇਸੁਣਤੈਨੇਹੋਲੋੜੀਦੇਹਨਿ॥ਜਿਸਕਰਕੇਸਿਖ [illegible]
ਸੁਣਅਜਿਤਿਆਤੈਂਭਲੀਬਾਤਪੁਛੀਹੈ ਇਸਪਦਕਾਬੀਚਾਰਏਹਹੈਜੋ [illegible] ਜੈਸੇ
ਬੇਸੁਮਾਰੁਜੀਕੀਮਿਤਿਪਾਈਐਤਾਂਨਹੀਪਾਈਜਾਂਦੀ॥ਤਾਂਉਸਦੇਵਾਸਤੇਕਿਤਨੇਜਤਨਕ
ਰਤੇਹੈਨਿ॥ਜੇਕੋਈਆਖੈਜੋਮੈਪਉਣਕਾਅਹਾਰਕੀਤੇਕਿਛੁਨਹੀਹੋਂਦਾ॥ਜਿਚਰਚੰਦਸੂਰ
ਜਇਕਘਰਵਿਚਿਨਹੋਵਨਿਤਿਚਰਸੁਪਨੈਸਉਣਨਹੀਮਿਲਦਾ॥ਅਤੇਸਚੇਨਿਰੰਕ
ਰਕਾਦਰਸਜੋਹੈਸੁਨਿਜਘਰਵਿਚਿਹੈ ਜਾਂਨਿਜਘਰਵਿਚਿਜਾਈਐਤਾਂਆਵਾਗਉਣਤੇਰਹਿਤੁ
ਹੋਵੈ॥ਨਿਜਘਰਏਹਜੋਆਪਣੇਘਟਵਿਚਿਪਰਮੇਸਰਵਸਦਾਹੈ ਅਤੇਜੋਸੁਮਾਰਦੀ
ਦਰਗਾਹਦਲਦਿਸਦਾਹੈ ਤਾਂਓਹਨਾਕੀਮਿਤਿਕਛੁਨਹੀਜਿਸੁਕਰਿਕੈ ਉਸਦੀਕੀਮਤਿਪ
ਵੈ॥ਤਿਸਦਾਹਉਕੇਵਡਕਰਿਕੈਨਾਵਸਲਾਹਾਂ॥ਜੇਏਵਡਸਾਹਿਬਹੈ॥ਪੰਡਿਤ [illegible]
ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਸਿਧਸਾਧਕਉਲਾਸਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਪਰਮੇਸਰਸਰਬਸਮਰਥਹੈ [illegible]
ਤਿਸਕਿਸੇਨਹੀ ਜੋਇਸਰੀਰਗੜ੍ਹਪਾਇਓਹੈਤਿਸਕਰਕੇਜੇਭਾਵਸਤਾਰਕੈ [illegible]
ਸਕੇਮਿਤਿਕਾਹੇਨਕੇਤੇਉਪਾਉਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਜੋਕਿਵੇਂਬੇਸੁਮਾਰਕਾਅੰਤਪਾਵੈਂ॥ਸੁਣੀ
ਅਜਿਤਿਆਜੇਕੋਈਆਖੈਹਉਪੰਖੀਹੋਇਕੈਭਵਾਂ ਅਤੇਸੈਅਸਮਾਨੀਉਡਿਕੈਜਾਇਕੈ
ਰਹਾਂਅਤੇਨਾਕਿਛੁਪੀਵੈਨਾਕਛੁਖਾਵੈ ਅਤੇਨਾਕੋਈਭੀਕਿਸੈਨੋਨਾਆਵੈ॥ਤਾਂਭੀਕੀਮ
ਤਿਬੇਸੁਮਾਰਦੀਪਾਈਨਹੀਜਾਂਦੀ ਅਤੇਉਸਦਾਅੰਤਕੋਈਨਾਹੀਜਾਣਦਾ ਅਤੇਜੇਕੋ
ਈਆਪੁਰਜਾਇਸੂਹਣਾਇਕੈ ਕਟਿਕਟਿਕੈ ਚਕੀਕਰਕੈਭਾਇ ਪੀਸਾਈਐ ਅਤੇਜੇਭਸ
ਮਹੋਇਕੈਖੇਹਸੇਤੀਰਲਾਇਆਜਾਵੈ ਤਾਂਉਸਦੀਕੀਮਤਿਨਹੀਪਉਦੀ ਅਤੇਜੇਕੋਈ
ਆਖੈਜੋਮੈਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਉਲਿਖਿਪੜ੍ਹਿਉਕਰੀ ਅਤੇਮਸਅਤੇਕਲਮਕੀ
ਤੋਟਿਕਦੇਆਵੈਨਾਹੀਅਤੇਪਉਣਦੀਗਤਿਆਵੀਲਿਖਣਚਲਾਇਜਾਣਦਾਹੋਵੈ ਤਾਂਭੀ
ਬੇਸੁਮਾਰਕੀਕੀਮਤਿਨਹੀਪਉਦੀ॥ਅਤੇਗਹਿਵਾਭੀ॥ਇਸਕਰਿਬਾਬਾਜੀਹੈ ਸਰਬਸ
ਮਿਸਮਾਇਆਹੈ ਅਰੁਅਣਖਆਨਾਪੀਜਾਂਦਾ॥ਪਰਜੇਕੋਈਉਸਦੇਦੁਆਰੇਪਰਜ
ਇਕੇਚਹਿਪਵੈਪਲਾਆਵਾ॥ਸਿਰਉਪਰ ਝੂਲੈ ॥ਪਰਜੇਭਾਵਸਤਾਂਕਿਤੇਵੇਲੇਸਮਾਲਕ
ਰੈਨਹੀਤਾਂਚਤੁਰਾਈਕੀਤਿਆਂਨਹੀਪਾਇਆਜਾਂਦਾ॥ ੧ ॥ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇ

ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਸਤਗੁਰੂਜੀਸਾਹਿਬਜੀਏਹਬੇਨਤੀਹੈਰਵਰਤਾਰਾਵਰਤਿਆਹੈ।ਅ
ਤੇਮੈਸਾਰੇਹੋਰਨਾਬਾਤਾਂਦੇਬਾਬਤਪੁਛਮਰਦਾਹੈ।ਸੋਆਮਕਾਬੇਦਸਣੀਐ ਆਮਕਾ
ਰਮਕਰੀਐਤਾਂਪਰਮੇਸਰਕੀਪਾਈਐ।ਏਹਬਾਤਕਿਉਕਰਿਹੈਜੀ। ਗੁਰੂ
ਬੋਲਣੇਹੋਇਆ। ਸਲੋਕ॥ ॥ਨਾਭੀਜੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦ॥
ਨਾਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੋਗ॥ਨਾਭੀਜੈਸੋਗੀਕੀਤੈਰੋਜ॥ਨਾਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਲੀਰੰਗ
॥ਨਾਭੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਸੁੰਨਿ॥ਨਾਭੀਜੈਭਿੜਿਮਰਹਿਭਿੜਿਸੂਰ॥ਨਾਭੀਜੈਕੇਤੇ
ਹੋਵਹਿਧੂੜ॥ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਿਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ॥ ॥
॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈਆਜਿਤਿਆਦਿਪੁਰਖੇਸੁਅ
ਗਾਮਪਰਮੇਸਰਹੈ ਸੋਪਰਸੰਨਹੈਨਾਹੀ।ਕਿਸਦਾ।ਭਾਵੇਂਕੋਈਰਾਗਨਾਦਗਾਵੈ
ਭਾਵੇਂ ਬੇਦ ਸੁਣਾਵੈ ਭਾਵੇਂਕੋਈਗਿਆਨਸੁਰਤਿਕਰੈ।ਭਾਵੇਂਕੋਈਸੋਗਕਰਕੇਬੈਠੇ।
ਨਰੂਪਮਾਲਕਰਕੇਭੀਜਦਾਹੈਨਦਾਨਪੁੰਨਕੀਏਭੀਜਤਾਹੈ।ਸੁਣਭਾਈਸੂਰਮੇ
ਕਾਮਹਾਂਭਿਆਸਬਤੇਵਡਕਰਦੇਹੈਪੈਨੇ।ਜੋਭਿੜਮਰੀਆਹੈਤਾਂਭੀਨਹੀਭਿਜਦਾ।ਜੇ
ਕੋਹਰਿਭੂਮਹੋਇਰਹੈਂਤਾਂਭੀਪਰਮੇਸਰਨਹੀਭਿਜਦਾ।ਬਿਨਾਸਚੇਨਾਮਨਹੀਭਿ
ਜਦਾ ਸਾਚੇਨਾਮਜੋਹੈਸੋਮਨਿਕੇਅੰਤਰਿਹੈ।ਲਿਖਿਆਹੋਆਹੈ ਉਸਕਾਰੂਪਹੈ
ਸੁਣਾਹੋਰਚਤੁਰਾਈਆਂਕੀਤਿਆਂਨਹੀਭਿਜਦਾ।ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾਨਦੇ
ਪੜਿਆਂਭਿਆਸਜੋਹੈ।ਸੋਭੀਸਾਧਾਕੇਬਚਨਹੈਨੇ।ਪਰਇਹਭਿਨਵਰਤਦੇ
ਹੈ ਬਾਤਸਤਵਾਦੀਹੋਇਰਹੀਆ।ਨਿੰਦਾਅਤੇਹੰਕਾਰਸੇਦੀਨਕਰੀਐ।ਜੋ
ਕਛੂਪਰਮੇਸਰਕੀਪੈਦਾਇਸਿਹੈਸੋਸਭਸਤਿਹੈ॥ ੨ ॥ ॥
॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਜੂਠਨਰਾਗੀਜੂਠਨਬੇਦੀ।ਜੂਠਨਚੰਦਸੂਰਜਕੀਭੇਦੀ॥
ਜੂਠਨਅੰਨੀਜੂਠਨਨਾਈ॥ਜੂਠਨਮੀਂਹਵਰਸੇਸਭਥਾਈ॥ਜੂਠਨਧਰਤੀਜੂ
ਠਨਪਾਣੀ॥ਜੂਠਨਪਉਣੈਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਣਨਾਹੀਕੋਇ
॥ਮੁਹਿਫੇਰਿਐਮੁਹੁਜੂਠਾਹੋਇ॥ ੩ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥
ਭਾਈਆਜਿਤਿਆਰਾਗਬੇਦਭੀਜੂਠਨਾਹੀ।ਅਤੇਚੰਦਸੂਰਜਭੀਅਤੇਸਰਬ
ਥਾਨਭਿਸਦੇਹੈਨਾ।ਧਰਤੀਪਉਣਪਾਣੀਏਹਭੀਜੂਠਨਾਹੀ।ਏਹਸਭਸਤਹੈ॥
ਜੂਠਤਾਂਉਹੈ।ਜਿਸਨੇਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਿਨਤੋਮੁਹਫੇਰਿਆਹੈ।ਅਰਜੋਨਿਗੁਰੇ
ਹਨਤਿਨਕਾਕੀਹਵਾਲਹੈ ਜੋਏਹਦੇਹੀਪਰਤਖਗੁਰਾਂਕੀਸਿਖੜੇਹੈਨਾ।ਸੋਡੇਰ
ਕਦੇਨਾਮਿਲਨਗੇ। ਜਾਏਹਬਚਨਸੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆ।ਭਾਈਆਜਿਤਾਰੰਧ

ਦਾਖ੍ਹਸਮਾਣਾਹੋਇਗਇਆ॥ਤਾਂਅਰਦਾਸਕੀਤੀਆਸਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੀਤੇਰਾਦਰਸਨਸੋ
ਨਿਰੰਕਾਰੂਪਏਹੋਹੈਕੋਈਹੋਰਨੈ ਤਾਂਬੋਲਣਾਹੋਇਆਪ੍ਰਥਮਾਅਜਿਤਿਆਪ੍ਰਿਥਏਹੋਸੋਜੋਕੋਈ
ਦੇਹਨਿ ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਆ [illegible] ਪੁਛੀਹੈਏਹਬਚਨਸਿਖਾਂਸੀ
[illegible] ਤਿਸਦੀਸੋਭਾ [illegible]
ਅਤੇਆਪਣਾਭੇਖਬਦਲਾਇ [illegible] ਜੋਕਦਾ [illegible] ਹੈਸੋਇਸ
ਰੂਪਿਸਗੁਰੂਜੀਭੇਖਦਟਾਇਆ [illegible] ਜੋਏਹੁਗੁਰੂਹੈਕੋਈਹੋਰਨੈ॥
॥ਸਲੋਕ॥ [illegible] ਏਕੋਏਕਹਰਿਗਇਆਆਇਆ
ਖਿਲਸਕਰਿਨਨਕਦਰਸਾਦਿਖਾਇ॥ ੪ ॥ ॥ਤਿਸਦਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥
ਸੁਣਿਬਾਬਾਅਜਿਤਿਆਪ੍ਰਿਥੁ [illegible] ਰਹਿਸੀ॥ਤਦਏਕਇਕਲਾਸੀਕੋਈ
ਭੂਮਤਾਨਸੀਸੋਕੀਮਤਿਕੋਸੁਮ [illegible] ਤਾਂਆਪੇਖਿਲਾਸੁਕੀਤਸਾ॥ਆਪ
[illegible] ਤਿਸਤੇਅਨੇਕਰੂਪਅਨੇਕ [illegible] ਤਿਸ
ਕਰਕੇਬੇਸੁਮਾਰਸਾਹਿਬਹੈ॥ [illegible] ਤਿਸਤੇਆਪਣੀਜੋਤਿਪਈ
[illegible] ਹੋਇਬੈਠਾਹੈ॥ਜਿਸ [illegible] ਸਤਿਹੋਇਬੈਠਾ॥ਜਿਸਥੇ
[illegible] ਨਕੋਦਰਸਨਹੋਇਆਹੈ॥
ਅਰਪ੍ਰਤੀਤਿਆਈਹੈਜੋ [illegible] ਹੋਇਆ ਸੋਪਾਰਗਿਰਾਮੀਹੋਇ
ਆ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ [illegible] ਜੁਗਾਮਹਿਬੈਠਾਸਗਲਪਰੋਈ
ਸੂਤਾ॥ਅਪਰਕਾਰਚੀ [illegible] ਨਾਨਕਮਰਮਨਜਾਣਹਿਗੁਣੁਤਾ॥ ੫
॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ॥ਬਾਬਾਅਜਿਤਿਆਪ੍ਰਭੂਜੋਹੈਸੋਆਦਿ
ਪੁਰਖਹੈ॥ਜੁਗੁਜੁਗਜਨਮਕਰਦਾਆਇਆਹੈ॥ਪਰਇਕਨਾ [illegible] ਆਇਆ
ਇਕਨਾਨੇਨਆਇਆ ਤਿਨ [illegible] ਹੈ॥ਜਿਸਗੁਰੂਕਰਕੇ [illegible]
ਚਨਮੰਨਿਆਸੁਬਦੁਮਨਵਸਾਇਆਤੇਪ੍ਰਤੀਤਿਆਈਸੋਅਪਾਰਪਰਖਤੇ [illegible]
[illegible] ਸਤਜੁਗਵਿਖੇਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਵਿਚ॥ਦੁਆਪਰਜੁਗ [illegible]
[illegible] ਅਰਦ੍ਰਿੜ੍ਹਦੇਸਾਲਿਆਅਰਸਬਦਮਨ [illegible]
[illegible] ਜਸਬਦਜੋਹੈਸੋਦੀਪਕਹੈਜਿਸਕਰਕੇਗੁਰੂ [illegible]
ਮਨਆਇਆ [illegible] ਜੁਗਜੁਗਮੈਪੇਹੀਕਹੇਸੂਤਕਿਉਨ [illegible]
ਹੀ॥ਸਗਲਪਰੋਈਸੂਤਸੋਕਿਉਕਰਿਪਰੋਈ॥ਮਾਲਬਾਦਦਾਇਕਰਨਆਪਣੇ

ਜਾਂਦੇ [illegible] ਗੁਰ ਸੁਖ [illegible] ਆ ਮੰਨਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਿਨੇ [illegible]
ਸੰਗਤਿ [illegible] ਮਾਰਮੇ ਖਿਜਦੇ ਹੈ ਨੀ ਬੜਾ ਅਜਿਤਿ ਆਪੁਣੇ ਏਹੁ ਕਲਜੁਗ [illegible]
ਵਿਚ ਮਹਾਂ ਦੁੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਸੇ ਕੀ ਰਹਿਣ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਖੇ ਕਈ ਐਸੇ ਗੁਰੂ
ਹੋਨਗੇ। ਜੋ ਦੰਭ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਨਗੇ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧ ਕਹੀਅਨਗੇ। ਅਤੇ ਸਤ
ਰਜ ਮੇਨ ਉਪਰੀਕ੍ਰਤ [illegible] ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾ [illegible] ਹਿਏ ਜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇਗਾ। ਜੋ ਭਾਵੇ ਸੋ ਕਰੈ। ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿ ਆਪੁਣੇ
ਏਹੁ ਵਰਤਾਰਾ ਵੇਖ ਜੋ ਗੁਰੂ ਸਾਂਗ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਅਸਭ ਨਾਲ ਭੁਲਸਾਨਗੇ ਤੇ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਨੇ ਦੇਸ ਰਖਨਗੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਗੇ ਤਿਤ ਕਰਿ ਕੇ ਮੁਖ ਹੋਵਨਗੇ। ਅਤੇ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕ
ਰਕੇ ਬੈਠਾਵਨਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਭੁਲਜਾਨਗੇ। ਅਤੇ ਬ੍ਰਚਾ ਅਜਿਤਿਆ ਗੁਰੂ ਕਲਿਜੁਗ
ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਹੋਵੇਗਾ। ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸਤਿਜੁਗ
ਗੁਰੂ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜਨਕ ਬਦੇਹ। ਹਰੀਚੰਦ ਦੁਆਪਰ ਗੁਰੂ ਕਲਿਜੁਗ ਨਾ
ਨਕ ਦੇਉ॥ ੬ ॥ ॥ਤਿਸਕਾ ਵਿਚਾਰ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ॥ ॥ਭਾਈ ਅਜਿਤਿ
ਆ ਸਤਿਜੁਗ ਵਿਖੇ ਅਹੀ ਗੁਰੂ ਮਿਹਰਵਾਨ ਥਾ। ਤਿਸ ਦੀ ਪੈਰੀ ਸਿਖ ਕਰੋੜ ਪੰਦ੍ਰਾ
ਪਏ। ਤਿਸ ਸਮੇ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਭਾਈ ਜਗ ਕਰਹੁ ਅਤੇ ਹਾਥੀ ਜਗ ਵਿਖੇ ਪਾਵਹੁ ਅ
ਰਖਾਵਹੁ ਅਤੇ ਹਾਥੀ ਜਗ ਪਾਇ ਦਿੱਤਾ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭ ਜਦਾਏ ਅਤੇ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਪਾ
ਦਾਨਾ ਤਈਆ [illegible] ਕਰੋੜ। ਹਾਥੀ ਫੇਰ ਜੀਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਬਚਾਏ ਸ
ਹਾਥੀ ਕਉ ਜੇਵਨ ਤਾਂ ਸਿਖ ਕਰੋੜ ਬਾਈ ਨਸ ਗਏ। ਪੰਜਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਦਸ
ਕਰੋੜ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੀ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਹਾਥੀ ਫੇਰ ਉਠਾਇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਏਹੁ ਕਉ
ਤਕ ਸਭਨਾ ਡਿਠੋ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ ਨਹੀ ਸੀ ਜਦਿਆ ਸੋ ਪਿਛੋ ਪਛੋਤਾਵਣ
ਲਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੀ ਸੇਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਹੁਣ ਜੇਵਾਏ ਜੀ ਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋਆ
ਹੁਣ ਵੇਲਾ ਬੀਤ ਗਇਆ ਸੋ ਲੈ ਸੋ ਬਾਇਪਏ ਅਤੇ ਕ੍ਰਠੇ ਸੋ ਫੇਰ ਸੁਣੇ। ਫੇਰ ਤ੍ਰੇਤਾਜੁ
ਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜਨਕ ਬਦੇਹੀ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਸਿਖ ਕਰੋੜ ਇਕੀਸ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪ
ਏ ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਜੋ ਘੋੜਾ ਜਗ ਪਾਵਹੁ ਤਾਂ ਸਿਖ ਸਭ ਸਦਵਾਏ ਤੇ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ
[illegible] ਅਨਕਾਏ ਘੋੜਾ ਫੇਰ ਉਠੇਗਾ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਆਗਿਆ ਹੋਈ [illegible]
[illegible] ਹੀ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਚਉਦਾ ਕਰੋੜ ਨਸ ਗਏ। ਜਾਂ ਘੋੜਾ ਉਠਿ
ਆ ਤਾਂ [illegible] ਤਾਵਨੇ ਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੀ ਅਸੀ ਭੀ ਹੁਣ ਜੇਵਨੇ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਹੋਆ
ਹੁਣ ਵੇਲਾ ਗੁਜ਼ਰ ਗਇਆ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੁਆਪਰ ਜੁਗ ਗੁਰੂ ਹਰੀਚੰਦ ਪ੍ਰਗਟਿਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]ਸਿਖਕੋਈਛਡੀਆਈਪੇਰੀਪਏ॥ਤਾਆਗਿਆਹੋਈਭਾਈਗੋਬਿੰਦਸਰੂਪਾ
ਵਨੂੰਤਾਂਸਰਬਤਸਿਖਇਕੱਠੇਹੋਏਤੇਲਗੇਵਿਚਾਰਾਂਕਰਨਭਾਈਏਹੁਸਾਂਗਬਹੁਤਭਾਰੀ
ਹੋਇਆਹੈਤਾਂਹੁਕਮਹੋਇਆਬਚਾਪਾਹੁਦਾਇਕੱਠਾਕਰਹੁਗੋਬਿੰਦਫੇਰਉਠੇਗਾਤਦ
ਨਸਿਖਾਂਨੇਬਚਨਹੋਇਆਬਚਾਏਹ[illegible]ਕਾਂਰੋਣੂਹਇਕੀਸਾਬਣਨੀਨਿ
ਆਤੇਪੰਜਾਕਰੋੜੀਨਸਗਏ[illegible]ਤਾਲਗੇਪਛੋਤਾਵਨੇਤਾਂਆਖਣ
ਲਗੇਅਸੀਹੁਣਜੇਵਨੇਹਾਜੀਤਾਂਅੱਗੋਂ[illegible]ਹੋਈਬਚਾਓਹਜੋਵੇਲਾਸੀਸੋਗੁ
ਜਰਗਿਆ॥ ਤਾਫੇਰਹੁਣਜੋਨਿਮੋਖਹੋਵੇਗਾਤਾਕਲਜੁਗਵਿਚਹੋਵੇਗਾ॥
ਬਚਾਪਿਛਲੇਜੁਗਾਂਵਿਚਜਪਤਪਬਹੁਤਕਰਦੇਸਨਅਤੇਸਤਵਾਦੀਹੁੰਦੇਸਨਤੇਜੋ
ਕੋਈਕੂੜਵਦਾਸਾਸੋਫੇਰਮਨੁਖਜਨਮਹੋਇਕਰਉਪਰਦਾਸਾ॥ਜੇਇਕਜੁਗਚੁਕਦਾਸੀ
ਤਾਂਦੂਸਰੇਜੁਗਮਿਲਪਉਂਦਾਸੀਤੇਮੁਕਤਪਾਉਂਦਾਸੀ॥ਅਤੇਬਚਾਅਸਿਤਿਆਹੁਣ
ਆਇਆਹੈਕਲੁਜੁਗਤੇਵਾਹੂਨਾਉਪਵਣਿਆਹੈਨਾਨਕਤੇਸਿਖਪੈਰੀਪਵਨ
ਗੇ॥ਛਿਨਵੇਂਕਰੋੜੀ॥ਤਿਜਗਪਵੇਗਾਮਨੁਖਅਤੇਇਸਸਾਂਗਵਿਚਠਹਿਰਕੋਈਨ
ਸਕੇਗਾ॥ਇਕਨਸਜਾਨਗੇ॥ਤੇਇਕਭ੍ਰਸਟਹੋਜਾਨਗੇ॥ਇਕਬਚਨਉਪਰਚਾਰ
ਸਿਖਤਕੜੇਰਹਿਨਗੇ॥ਤੇਉਨਾਦਾਸਦਕਾਉਹਭੀਸਾਂਗਬਖਸਿਆਜਾਵੇਗਾ॥ਅਤੇ
ਬਚਾਅਗਲਿਆਜੁਗਾਂਦੇਮਾਨੁਖਸਤਵਾਦੀਹੁੰਦੇਸਨਾ॥ਅਤੇਪ੍ਰਤੀਤਿਗੁਰਾਂਦੇਬ
ਚਨਾਉਪਰਰਖਦੇਸਾਨ॥ਅਤੇਉਨਾਦੀਅਰਦਾਸਨਾਲਓਹਤੀਉਰਖਨਾਹੋਦਾਆਹਾ॥
ਅਤੇਬਚਾਅਸਿਤਿਆਕਲਜੁਗਵਿਚਸਿਖਪ੍ਰਤੀਤਥੋੜੀਰਖਨਗੇ॥ਗੁਰਾਂਉਪਰ॥
ਅਤੇਮਾਇਆਕਾਰਣਜਗਤਬਹੁਤਅਕੰਠਾਹੋਵੇਗਾ॥ਬਚਾਏਹੁਸਾਂਗਅਵੇਹਾਹੈ
ਜੋਆਪਣਾਆਪਵਿਖਾਈਏਤਾਂਮਿਟੀਵੀਪ੍ਰਟਕੇਲੈਜਾਵਨ॥ਇਸਵਾਸਤੇਮਨੁਖ
ਖਡਾਨਕੀਚੈਗਾ॥ਇਤਕਰਕੇਗੁਹੂਮਨਾਮਾਵਿਚਰਹੇਗਾ॥ਜਾਂਸਾਂਗਕਰੇਗਾਤਾਂਸਭ
ਖਿੰਡਜਾਵੇਗੀ॥ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਹੀਸਬੂਤਰਹੇਗਾਅਤੇਜੋਏਥੋਂਖਿਸਕੇਗਾਅਬਦ
ਹੁਕੇਗਾਸੋਬਾਉਕਿਥਾਉਨਪਾਵੇਗਾਅਤੇਬਹੁਤਜਗਭ੍ਰਮੇਗਾ॥ਕੇਵਲਸਾਹਿਬਤੇ
ਭੁਰਜਾਈ॥ ਤਾਂਅਸੀਂਫੇਰਪਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਸਿ
ਖਾਂਪ੍ਰਤੀਤਤੂੰਰਖੇਗਾਤਿਸੇਦੀਰਹੇਗੀਜੇਵਡਸਾਹਿਬਹੋਤਿਸਦੀਆਰੋਵਡਿਆਈ
ਹੈ॥ ਤਾਂਬੋਲਣਾਹੋਇਆ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਆਪਪਰ
ਖਅਪਰਮੇਸਰਕਰਤਆਪੇਦਾਨਬੀਨਾ॥ਕਰਨਸੁਨਨਤੇਰਹਤਆਪਗਿਆਨ
ਭੀਨਾ॥ਤਾਂਕੀਜਾਤਨਜਨਮੁਦਰਨਿਤਹਨੈਕਦਫਕਰੰਤੂਕਦਕਾ॥ਸਰਬੁਜਤ

ਨਿਰਵਣਨਾਆਵੇਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਿਤਾ।ਗਗਨੰਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਹਚਲ ਨਿਵਾਸੀ ਊਜਅਵਾਜ
ਬੋਲੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ ਅਭਿਭਈ ਹੋਰਾਂਨੀਕੋਈਸਾਧੂਤਤਵਿਰੋਲੈ॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰ
ਮਾਰਥਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਤੇਹੈ। ।ਭਾਈਅਜਿਤਿਆ ਓਹੁਤੋਆਦਿਪੁਰ
ਖਹੈਸੋਜੁਗਜੁਗਾਦਿਖੇਵਰਤਦਾਆਇਆਹੈ ਤਿਸਦਾਪਾਰਾਵਾਰਨਹੀਪਾਇਆਜਾ
ਦਾ।ਓਹੁਆਪੇਹੀ ਜਾਨਦਾਹੈ ਅਤੇ ... ਨਿਹੋਂਦਾਨਤਾਇਓਹੁਹੈਜੋਕਛੁਕਰਦਾਹੈਸੋ
ਆਪੇਹੀਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਹੁ ਸਰੇ ... ਸਲਤਨਹੀਪੁਛਦਾ।ਅਤੇਜੋਕੁਛਕਰਦਾਹੈ।
ਸੋਭਲਾਹੀਕਰਦਾਹੈ।ਅਤੇਦਾਨਾਬੀਨਾਹੈਜੋਸਭਸਦਾਅੰਤਰਜਾਮੀਹੈ।ਅਤੇਕਾਹੂ
ਸੰਗਿ ਨਭੀਨਾ ਉਸਕਿਸੇ ਕੀਅਨਸ਼ਪ ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਨਪ ਮਸਲਤ ਖੁਸਨਹੀ
ਆਵਦੀ। ਓਹ ਕਿਸੇ ਬਾਤ ਪਰਪਰਚਦਾਨਹੀ। ਤਾਂਟਿਤੀਰਥ ਤਪਾਸਿਆ ਪੂਜਾਅਰ
ਚਾਦਾਨਪੁੰਨ ਭਿਜਦਾਨਹੀ।ਬਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇ ਸਬਦ ਉਸਕੀ ਜਾਤਿ ਕਉਣ ਜਾਨੈ।
ਅਰਵਰਨਕਿਆਕਹੀਐ ਅਰਚਿਹਨ ਕਿਆਕਹੀਐ।ਜਿਉ ਪਾਰਸਕੇਭੇਟੇਲੋਹਾਸ
ਵਰਨ ਹੋਜਾਤਾਹੈ ਅਤੇ ਦੁਰਮਤ ਮਿਟਜਾਤੀ ਹੈ।ਜੈਸੇ ਅਤਿਸੈ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਸੰਤਾਂਨਾ
ਲਿਮਿਲਕਰ ਸਾਧੂ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਓ ਪਾਰਸ ਦੇ ਸਪਰਸ ਕੀਏ ਪਾਰਸ ਨਹੀ ਹੋਂਦਾ
ਸੋਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਏਹੁ ਅੰਤਰਾ ਸੰਤ ਮੇ ਔਰ ਪਾਰਸ ਮੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਦੀਵੇ ਦੇ ਸਮ
ਾਨ ਹੈਨ ਜੈਸੇ ਏਕ ਦੀਵੇ ਸੇ ਦੂਸਰਾ ਦੀਵਾ ਜਗਾਦੇ ਉਸ ਸੇ ਔਰ ਜਗਾਦੇ ਇਸੇ ਤਰਾ ਅਸੰ
ਖ ਦੀਵੇ ਜਗਾਏ ਏਤਾਂ ਜੋਤ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਰੁਸਨਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਸ ਸੇ ਲੋਹਾ
ਲਾਈਏ ਤਾਂ ਸੋਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਪਰ ਓਹ ਸੋਨਾ ਹੋਰ ਸੋਨਾ ਨਹੀ ਬਨ ਸਕਤਾ ਸੋਨਾ ਤਬੀ ਹੋਤ
ਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਸ ਸੇ ਮਿਲੇ ਸੋ ਪਾਰਸ ਮੇ ਔਰ ਸੰਤ ਮੇ ਏਹੀ ਵਿਸੇਖਤਾ ਹੈ ਸੰਤ ਕੋ ਭਾਵੇਂ
ਕੈਸਾ ਪਾਪੀ ਮਿਲੇ ਤਉ ਭੀ ਸੰਤ ਆਪ ਸਮਾਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਕੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਹੀ ਹੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉ ਜੋ ਓਹ ਫੇਰ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਤਕ
ਵਿਚ ਜੀਉ ਪਉਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹੁ ਬੋਲਉਠਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਭਾਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿਚ ਜੋਤਿ ਪਾਂਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਭੀ ਬੋਲਉਠਤਾ ਹੈ ਉਸ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ
ਭਾਖਿਆ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਕਹੀ ਜਾਤੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਹੈ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਓ
ਹ ਗਗਨੰਤਰ ਮਹਲ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ ਊਜ ਅਵਾਜ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਭਿਭਈ
ਹੋਰਾਂ ਨੀ ਕੋ ਉ ਸਾਧੂ ਤਤ ਵਿਰੋਲੈ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਕਰ ਹੈ ਜਿਤਨ ਅਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਚ ਉ
ਸਕਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ਤਿਸਕਰ ਵੈਸਭ ਸਰਜੀਤ ਹੈਨ ਅਰ ਮਹਲ ਨਿਵਾਸੀ ਉਸਕੇ ਜਾਪਦੇ ਹੈ
ਨ ਸੋ ਉਨਾ ਵਿਚ ਊਜ ਅਵਾਜ ਹੋਇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਊਜ ਅਵਾਜ ਕਿਆ ਹੈ ਜੋ ਊਜ ਕਹੀਏ

ਦੇਹੀਅਤੇਜੋਇਸਦੇਹੀਵਿਚਅਨਾਹਦਿਵਾਜਾਹੈਸੋਬਹੁਤੀ [illegible] ਅਤੇਜੋਸੰਤਜਨ
ਹੈਨਸੋਓਹਅਨਾਹਦਿਸਬਦਸੁਣਦੇਹੈਨਅਨਾਹਦਸਬਦਕਾਏਹੁਪ੍ਰਾਪਤਹੋਯਾ
ਹੋਏਰਾਗਰਾਗਨੀਜੋਹੈਸੋਇਹਆਹੇਜਾਂਓਹਸਾਧਅੰਤਰੇਬ੍ਰਿਤੀਹੋਕਰਸੁਣਨਗੇਤਾਂਓਤਜਾਣਗੇ
ਓਹਜੋਬੰਨਹੇਨਾੜੇਨਾੜਿਵਿਚੋਂਖੁਰਕਤਨਿਕਲਜਾਂਦੀਹੈਤੇਓਹਖਾਲੀਰਹਿਜਾਂਦੇਤਦ
ਦੁਨੀਆਦੇ [illegible] ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਨਾਵੇਂਜਾਮੇਸਾਂਗਭਾਰੀਹੋਵੇਗਾ।

॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਦਸਤਮੁਹਰਿਆਪਣੇਵਸਰਾਖੈਜੰਤ੍ਰਟਵੇ
ਤਾਂਖੇਲੇਭੁਲਾਸ੍ਰਿਸਟਿਕਉਸਭਜਗੁਭਾਖੀਪਾਇਆਆਪਅਡੋਲਨਡੋਲੇਪ੍ਰੇਮਨਣਪਰਮਦ
ਅਬਿਨਾਸੀਤਿਸਤੇਰਹੈਨਿਆਰਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਕੇਜੁਗਜੁਗਬੀਤੇਅੰਤਨਪਾਰਾਵ
ਰਾ॥ ੮ ॥ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਕਹਿਤੇਹੈਨ। ॥

ਬੋਲਣਾਹੋਇਆਭਾਈਅਜਿਤਿਆਦਸਤਿਮੋਹਰਜੋਹੈਸੋਸਭਨਾਕੀਮਤਿਬੁਧਿਬਾਂਧ
ਕੇਰੱਖਕੇਆਪਣੇਵਸਰਾਖੀਏਗਾ।ਜਿਉਖੇਲਆਵਹਿਗਾਤਿਉਖੇਲੇਗਾਕੋਈਪਹੁਚ
ਣੇਨਪਾਈਏਗਾ।ਸਭਭਰਮਜਾਵੇਗੀ।ਆਪਅਡੋਲਹੋਇਰਹੇਗਾ।ਅਤੇਜਾਮੇਨ
ਰਜੁਗਪਹਿਰਦਾਆਇਆਹੈਪਰਆਪਜਾਮੇਥੀਨਿਆਰਾਰਹਿੰਦਾਹੈਆਪਤਾਂ
ਅਬਿਨਾਸੀਹੈਮਰਦਾਨਹੀਹੈਜਾਮੇਕਾਬਿਨਾਸਹੈਆਪਤਾਨਵਤਨਬਾਲਾਹੈਕਈ
ਕੋਟਿਜੁਗਬੀਤੇਹੈਨਓਹਸਦਾਹੀਅਮਰਹੈਤਿਸਕਾਅੰਤਕੋਈਨਹੀਪਾਵਦਾ॥ ॥

॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਨਾਥਨਿਰੰਜਨਨਾਥੁਜਲਥਲਕੀਤਾਕੇਨਿਕਟਿਨੇੜੇ
ਹੀਨਉਦੁਆਰਚਲਤਕਰਿਦੇਖਿਆਪਿਆਰੇਹੈਅਲਪਤਿਰਗੁਸਾਂਈ।ਦਸਵੇਂਦੁਆਰਬੁ
ਧਕਾਮੰਤਰਤਾਂਮੈਬਹੁਤੇਰਾਂਨੇ।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰਕੋਈਵਿਰਲਾ
ਸਾਧਪਛਾਨੈ। ੯ ॥ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ।

॥ਤਬਬੋਲਣਾਹੋਇਆਭਾਈਅਜਿਤਿਆਓਹਸਭਸੇਕਾਨਾਥਹੈਅਰਪਾਦਸ਼ਾਹਸ
ਭਓਸਕੇਹਾਥਹੋਇਗੀ।ਉਸਕੋਸਭਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਹੋਵੇਗਾ।ਤੇਉਸਕੋਕੋਈਲਖਨ
ਸਕੇਗਾਅਤੇਨਉਦੁਆਰੀਚਲਤਕਰੇਗਾਅਤੇਆਪਦਸਵੇਦੁਆਰੇਖੇਲੇਗਾ।
ਏਹਭਾਈਜਾਗ੍ਰਤਨਵਾਂਜਾਮਾਪਹਿਰੇਗਾਤਾਂਸਭਬੇਮੁਖਹੋਜਾਵੇਗੀ।ਤੇਕਬੂਲ
ਹੁਕਮਮੰਨਣਗੇਨਾਹੀ।ਆਪਣੀਮਤਚਲੇਗੀਤਾਂਭਾਈਆਪਣੇਆਪਗੁਰੂਬ
ਣਿਕੇਹਨਗੇਅਤੇਆਖਨਗੇਅਸੀਗੁਰਆਪਸਦੀਕਹੈਬੇਹਾ।ਤਿਨਕਾਬੂਰਾਆਗੇ [illegible]
ਹਟਲੋਹੇਜਾਵਨਗੇ।ਅਤੇਧੂਨੀਵਿਚਪਾਈਅਨਗੇਤੇਖਾਬੂਨ [illegible]
ਣਗੇਔਰਨਿੰਦਿਆਕਰਨਗੇਤੇਸਤਿਗੁਰੂਕਉਨਾਉਰਖਨਗੇਅਤੇਸਤਿਗੁਰੂਕ

ਉਦਕੀਰੂਪਕਰੇਗਾ॥ਦਸਵੇਂਦੁਆਰਖੋਲੀਐਗਾ॥ਆਪਣੇਜਾਮੇਬੀਭੀ
ਨਿਆਰਾਰਹੇਗਾ॥ਓਹੁਸੀਨਬਾਦਕੀਰੂਪਰਹੇਗਾ॥ਜਿਸਕੋਕੋਈਆਖਨਸਕੇ
ਗਾ॥ਮਹਰਮਕੋਈਵਿਰਲਾਹੀ[illegible]ਲਏਗਾ॥ਤਿਸਕਉਕੋਈਲਖਨਸਕੇਗਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਸਿਖਾਮਾ[illegible]ਵਿਰਲਾਸਾਧਪਛਾਣੈ॥ਜਰਣਨਦਜਾਮਾ
ਪਾਵੇਗਾ॥ਤਾਂ[illegible]ਏਗਾ॥ਸਤੁਕਹਿਨਗੇਗੁਰੂਅਬਦੇਖਾਏ
ਕੋਈਕਾਨਹੀ॥ਆਖਨਿਗੇ[illegible]॥ਇਸਬਾਤਕਾਪਾਰਪਾਇਆਨਹੀਜਾਤ
ਾਕੋਈਵਿਰਲਾਹੀਪਛਾਣੇਗਾ॥ਤਿਸਨੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ॥ਕੋਈਵਿਰਲਾਹੀਸ
ਹੀਕਰੇਗਾ॥ਜੋਗੁਰੂਨਾਲਿਸਦਾਹੋਵੈਗਾ॥ਗੁਰੂਭਾਵੈਤਾਂਭੀਬਰਖੇਗਾ॥ਨਵੈਸਿਰੇ
ਖੇਤਜਮਾਵੈਗਾ॥ਗੁਰੂਭਾਵੈ[illegible]॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਰੈ॥ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰੰਧ
ਵਿਆਰਦਾਸਕੀਤਾ॥ਜੀ[illegible]ਜਾਤੂੰਜਾਮਾਬਦਲੈਗਾਤਾਤੇਰੇਪਿਛੈ
ਸਿਖਭਦਨਕਰਾਵਨ[illegible]ਜੋਤਾਰਕਿਥੋਸਮਾਵੈਗੀ॥ਤਾਂਫੇਰਬਾਬੇਜੀ
ਦਾਬੋਲਣਾਹੋਇਆ[illegible]ਸਬਦਹੈ ਹੁਕਮਹੋਯਾ ਮਹਰਾਆਖਣਿਦਾਕਛੁ
ਨਾਹੀ॥ਸਬਦਿਕੀਬਾਤ[illegible]ਕਾਰਿਕੈਪਾਈਐਸਹੀ ॥ਸਲੋਕ॥ ਮਾਰਿ
ਜਨਮੇਜੂਨਸੋਆਵੈ[illegible]ਕਰਮਕਰਤੂਤਬੇਲਿਬਿਸਥਾਰੀਨਾਮਿ
ਫਿਆਨਫਲਹੂ[illegible]ਜੋਮਾਨੈਸੋਸਿਖਭਰਮਭੁਲਾਏ॥
ਸਬਦਿਨਿਰੰਤ[illegible]ਸਮਾਏ॥ਊਤ੍ਰੇਬਿਹੰਗਮਕੀਯੁਕਾਪਕ
ਹਸਤਿਊਪਾਰਿ[illegible]ਕਰਮਧਰਮਨਾਹਿਮਾਇਆਮਾਖੀ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਅਠਪਹਿਰ[illegible]॥੧ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆ
ਗੁਰੂਜਾਮਾਬਦਲੈਗਾ॥ਤਾਂਜੋਸੂਰੂਸਿਖਭਦਨਕਰਾਇਨਗੇ॥ਆਖਨਿਗੇਜੋਗੁਰੂ
ਜੋਆਹੈ॥ਫਿਰਜੰਮੇਗਾਭੂਆਜੋਹੈਸੋਭਰਮਹੈਭਾਈਅਜਿਤਿਆਗੁਰੂਜਮਣਮ
ਰਣਵਿਚਿਨਾਹੀ॥ਅਲਪੜਹੈ॥ਜੋਤੀਜਤੁਪਆਮਰੂਹੈ॥ਪਰਏਹਜੋਕਰਮਕਰ
ਤੂਤਹੈਜੋਸੰਸਾਰਕੀਬੇਲਬਿਸਥਾਰੀਹੈ॥ਸੰਸਾਰਇਸਬੇਲਕੇਬੀਜਬਿਸਥਾਰਿ
ਆਹੈ॥ਜੋਕੈਸੀਕਰਮਕਰਤੂਤਕੀਬੇਲਬਿਸਥਾਰੀਹੈ॥ਜੋਜੇਬੁਰੇਭਲੇਕਰ
ਮਕਰਦਾਹੈਉਨੇਕਰਮੋਕਰਿਬਹੁਜੂਨੀਭਰਮਾਈਦਾਹੈ॥ਅਤੇਸਤਿਗੁਰੂਜੋਹੈਸੋ
ਨਿਹਕਰਮੀਹੈ॥ਕਰਮਧਰਮਤੇਪਰੇਹੈ॥ਪਾਪਪੁੰਨਤੇਨਿਰਲੇਪਰਹਦਾਹੈ॥ਓਹੁਜੋ
ਕਹਿਨਗੇਜੋਗੁਰੂਫੇਰਜੰਮੇਗਾ ਓਹੁਫਿਰਿਫਿਰਮਰਨਜਨਮੇਗੇ॥ਕਈਜੂਨੀ
ਭਰਮਭਰਮੈਗੇ॥ਅਰਗੁਰੂਕੇਹਜੂਰਉਇਬੁਰੇਕਰਮਕਰਹਿਗੇ॥ਉਨਕਉਗੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭੁਮਿਲਣੈ ਕਾ ਫਲ ਲਗੇਗਾ ਨਾਹੀ" ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਨਕੇ ਹੋਰ ਮੁਖ ਦਾ ਕਰਕੇ ਭੁਰ
ਮਾਣੇਗਾ" ਤੂੰ ਉਨਦਾ ਰਸੁਣ ਸੁਣ ਭਰਮਨਗੇ" ਆਖਣਗੇ ਜੋ ਏਹ ਦਰਕ ਕੀਤੇ ਹੈ
ਨਿ ਸਾਖੀਆ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਭਰਮਾਨਿਗੇ" ਨੂੰ ਕਾਲ ਚਲਾਨਿਗੇ" ਸਾਖੀਆਂ ਗਾਰਿ ਕੇਕ
ਹੋ ਕਏਹ ਫਲ ਲਾਵੇਗਾ" [illegible] ਸੋ ਫਿਰ ਲਾਕੇ ਉਸਾਧੂ ਜੋ ਜੈ
ਗਾ ਸੋ ਸਚੁ ਸੀ ਮਾਣੈਗਾ" ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਨਿ ਸਰਕਉ ਸਮਿਲੈਗਾ" ਬ
ਰਸਬਦ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਓਹੁ [illegible] ਕੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ ਮਿਲਨ
ਗੇ" ਬਿਹੰਗਮ ਜੋ ਹੈ ਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜੋਤਿ ਹੈ ਓਹ ਖਹਿ ਫਿਨਦੀ ਹੈ ਚੋਟੀ ਕਾ ਪਰ
ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਮਾਨਖ ਕਾ ਜਾਮਾ ਪਾਹਿ ਨਿਆਹੇ" ਦਾ ਸਤੀ ਕੀ ਹ ਸਦਾ ਗੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਜੀ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਸਾਧ ਹੈ" ਜੋ ਮਨੁਖ ਕਾ ਜਾਮਾ ਪਾਹਿ ਕਰਕੇ ਬਿਹੰਗਮ ਰੂਪ ਹੋਇ ਖੇਲੇਗਾ" ਅ
ਤੇ ਜਾਮੇ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਰਹੈਗਾ ਅਤੇ ਕਰਮ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰੈਗਾ" ਅਤੇ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤੇ ਆ
ਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਰਹੈਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਰਮ ਸਬਾਤਿ ਭੀ ਨਹੋਇਗੀ" ਸ
ਭ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਰਹੈਗਾ ਆਨ ਪਾਹਿ ਕਿਸਿ ਦਾ ਕੀ ਕਹੈਗੀ ਜੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾਬਾ"
ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਆਨ ਪਾਹਿ ਕਿਸਿ ਦਾ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲਿ
ਰਖੇਗਾ ਸਾ ਬਿਦਮਾਨ ਦਿਸਾਏਗਾ" ਉਨਾ ਦਿਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਬਾਸ ਹੋਇਗਾ ਜਿਸਦੀ
ਸਬਦ ਨਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗੇਗੀ" ਤਿਸ ਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਦਿਲ ਲਗੇਗੀ" ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਭਗ
ਤ ਹੋਵਨਿਗੇ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਦਿਲ ਲਗੇਗੀ" ਉਸ ਦਾ ਸੇਵਾ ਵਾਲੀ ਹਾ" ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰਧਾਵੇ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਰੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਜਾਮਾ ਏਹੋ ਰਖੀਏਗਾ" ਤੇ ਫੇਰ ਹੁਕਮ ਹੋਇ
ਆ ਭਾਈ ਅਜਿਤ ਜਾਮਾ ਏਹੁ ਨਾਹੀ" "ਸਲੋਕ" "ਭਗਤੇ ਨਿਕਸਿਆ ਸੋ
ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਪਗਬੇੜੀ ਹੈ ਬੰਧਾ" ਭੁਏ ਗੁਸਾਈ ਜਾ ਕਾ ਮੈ ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਆ ਹੈ ਕਾ"
ਕੇਕ ਫਿਜਾ ਬਿਪਰੀਤ ਜਿਉ ਉਠਿ ਅਉਸਾਰਿ ਲਾਗੀ ਸੋਇ" ਟੂਟੀ ਤੰਤਰ ਬਾਬਕੀ
ਬਾਜਨ ਦਜਾ ਹੋਇ" ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸੰਗ ਮੈ ਕਿਸੇ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ" ॥" "
ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ" "ਭਗਤੇ ਨਿਕਸਿਆ ਹੈ ਸੋ ਬਿਨਸਣਹਾਰਾ ਹੈ" ਪਗਬੇ
ੜੀ ਪਰਿ ਬਿਪ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸੰਜੋਗ ਵਿਜੋਗ ਹੈ" ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਕੇ ਮੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿਜੋਗ
ਕਰਕੇ ਵਿਛੜੀ ਦਾ ਹੈ" ਗੁਸਾਈ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ" ਓਹੁ ਸਭ ਕਾ ਰਿਕਾਰੇ ਹੋ
ਜ ਦੇਖਦਾ ਹੈ" ਦੀਪਕ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਬਿਹੰਗਮ ਹੈ" ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਅਮਰ ਹੈ" ਕੇਕਲ
ਅੰਧ ਬਿਪਰੀਤ ਹੈ ਸੋ ਉਨਕੇ ਸਾਜ ਹੈ ਨਾ" ਉਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ ਹੈ" ਕਰਲੀ
ਆਈ ਸਾਧ ਹੈ" ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹੈ" ਓਹੁ ਉਸ ਸਾਬ ਖੁਸੀ ਹੋ ਤਿਕੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੰਗਲਗਾਵਤੇਹੈ॥ਜਿਉਕੋਈਕਾਲਿਆਂ ਬਦਫਲਖਾਇਕੈ ਸੁਭਾਉਕਰਿਕੈਬੋਲਤੀ
ਹੈ॥ਤਿਉਸਾਧਨਾਮੁਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਖਾਇਕਹੁਤੇਖੁਸਹੋਤੇਹੈ॥ਇਕਬਾਰਿਸ
ਤਿਗੁਰੂਰਹੇਗਾ॥ਅਰਜੀਤੂੰਟੀਡੰਤਰਬਾਬਕੀਏਹੁਕੀਤੈ॥ਜੋਕੋਈਉਸਕਉ
ਮਿਲਿਕਰਿਫੇਰਤੁਟਦੇਹੈਨਾ॥ਓਹੁਫੇਰਨਹੀਮਿਲਦੇ॥ਜਿਉਤੰਤਰਬਾਬਕੀਤੁ
ਟਦੀਹੈ॥ਫੇਰਜੁੜਦੀਨਾਹੀ ਤਿਉਵਿਛੜਿਗਿਆਂ ਪੇਜਾਇਗੀ॥ਐਸਾਦੁਖਭੁਆਂਵੈ
ਗਾ॥ਮਾਤੁਗੁਰੂਕੀਨਿੰਦਿਆਸਭਸੰਸਾਰਕਰੈਗਾ॥ਅਤੇਸਭਭੁਖਜਾਂਦੀਹੋਗੀ॥
ਅਤੇਨਰਕਵਾਸੀਹੋਵਹਿਗੇ॥ਅਤੇਮੇਰਾਇਕਨੇਮਸੀਸਰਾਵਿਛਟਰਸਨੁਹੋਵੈ
ਗਾ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਗਾ ਪਰ ਜੋਨਿੰਦਾਤੇਰਹਤੁਹੈ॥ਕੈਸੇਹੋਵਹਿਗੇ ਓਹੁਕਹਸਗੇਜੋਗੁਰੂ
ਕਰਦਾਹੈਸੋ ਭਲਾਹੀਕਰਦਾਹੈ॥ਜੋਭਾਵਸਸੋਕਰੈ॥ਓਹੁਬੁਰਾਭਲਾਕਿਸੇਨੂੰਕ
ਹਨਿਗੇਨਾਹੀ॥ਓਹੁਸਿਖਮੇਲਲਈਅਨਿਗੇ॥ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰਧਾਵੈ ਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜਾਸਭਭੁਲਜਾਵੈਗੀਤਾਂਬਹੁਤਾਕਲਿਜੁਗਆਵੈਗਾ॥
ਤਾਂ ਇਨਜੀਆਂਕੇ ਬਾਬਾਕਿਆਹੋਵੈਗੀ
ਤਾਂ ਫੇਰਅਗੋਂ ਬਾਬੇ ਦਾਬੋਲਿਆਹੋਇਆ
॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਾਬਾ ਦਾਰਿਧੁਅਰਪਉਣ
ਨਿਵਾਸੀਜਿਸਪਉ ਸੀਨਿਜੇਥਾਉਂ॥ਨ
ਹੈਆਪੇਆਪਣਾਕਾਰੁ ਗਾਲਅਪਾਰਕਨ
ਉ॥੧੦॥ ॥ ਤਿਸਕਪਾਮਾਰਥਾ॥
ਭਾਈਅਜਿਤਆਏ ਹਭੂਲੀਆਜੋਹੈਸੋਬ
ਦਲਹੁਏਦੇਹੈਨਾ॥ ਜੋਦੇਖੋਦੇਖੀਹੋਵਨ
ਗੇ॥ਅਰੁਦੇਖੋਦੇ ਖੀਟਰਜਾਣਗੇ॥ਜਿ
ਉਹੁਏਕੇਬਦਰਪ ਉਣਲਾਗੇਨਹੀਠਰ

ਰਤੀਉਡਜਾਂਦੀਹੈ॥ਉਨਾਰੀਨਿਆਈਜਾਉਸਜਾਮੇਗੁਰੂਸਾਕੁਰੈਗਾ॥ਤਾਂ
ਸਭਦੁਨੀਆਖਿੰਡਜਾਵੈਗੀ॥ਜਿਉਪਉਣਲਗੇਬਦਲਖਿੰਡਜਾਂਦੇਹੈਨ॥
ਅਰਬੁਰੇਕਰਮਜੋਹੈਨਸੋਤਿਕੀਜਾਈਦਿਕਨਗੇ॥ਜੋਬੇਮੁਖਹਿੰਦਕੋਵਣਗੇ
ਗੇ॥ਪਰਅੰਤਪਛੋਤਾਵਹਿਗੇ॥ਤਾਂਅਜਿਤੇਰਧਾਵੈਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇ
ਪਾਤਸਾਹਾਕੁਛਫੇਰਭੀਬਖਸੀਅਹਿਗੇਕਿਨਾ॥ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਾਬੋਲਿ
ਣਾਹੋਇਆਬਾਬਾ ਅਜਿਤਆ॥ਇਕੁਜੋਹੈਸੋਸਭਗੁਰੂਕੀ ਤਿਸਦੇਸਿਖਸ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭੁਸਾਧਦੇਵਤੇਹੈਨ॥ ਓਹੁਨਿਰਤੁਕਾਰਕਰਦਾਹੈਤਾਂਬਧਜਾਇਲੈਂਦੇਹੈਨ॥ ਹਾਣ
ਤਾਕਿਸੇਦੀਕਰਣੇਨਾਹੀਦੇਤੇ॥ ਸਭੁਜੇਕਾਣੁਲਾਰਾਹਤੇਹੈਨ॥ ਸਭਨਾਕੋਮਿਲਾਇ
ਲੈਂਦੇਹੈਨ॥ ਫਿਰਉਹਬੁਰਾ॥ ਇਕਐਸੇਹੀਸਿਖਹੋਵਣਗੇਜੋਹਾਣਤਾਕਿਸੇਦੀਨਕ
ਰਨਿਗੇ॥ ਅਰਕਿਸੇਕੀਮੋਹਲੈਨਹੀ॥ ਪਰਜਾਂਓਹਵਖਤਆਵੈਗਾ॥ ਤਾਂ
ਜਾ [illegible] ਇਨਾਕੋ॥ ਐਸੇਹੁਨੁਖਦਾਹਿਨਕੋ॥ ਆਪਣੇਨੂੰ
ਭੀਦਿਖੈ [illegible] ਸੁਰਖਰਦਰਗਾਹੀਹੋਵਣਗੇ॥ ਜਿਨਪਉੜੀਜਿਨ
ਬਉਨ੍ਹਾਂਲੋਕੀ॥ ਜੋਉਸਕਾਨਾਮੁਹੈਸਬਦਕਾਸੋਉਸਦੇਘਰਮਬਦਾਹੀਉ
ਰਾਹੀਐਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੂਨਿਰਾਲਮੁਹੋਇਰਹੇਗਾ॥ ਜਿਉਗੁਰਦੇਆਸਾਮੰ
ਧੂਨਕਰਕੁਉਜਲਾਹੋਂਦਾਹੈ॥ ਐਸਾਹੀਸਾਰਤੇਰਹੈਗਾ॥ ਜੈਸੇਕਮਲੁਤੇਰਹਤਹੈ॥
ਉਸਕੋਜਲੁਨਾਹੀਪੋਹਤੁ॥ ਤੈਸੇਏਹਭੂਏਕੇਬਾਦਜਾਹਿਗੇਦਿਨਆਵਣਿਗੇ॥
ਅਰੁਘਰਨਾਉਂਜਾਮਜੋਹੋਵੈਗਾਸੋਜੁਗਾਪਰਵਾਨਹੋਵੈਗਾ॥ ਸਭੁਵਸਤੂਨ
ਵੀਆਹੋਵਣਿਗੀਆ॥ ਅਰੁਆਪਾਰਵਸਤਜੋਹੈਸੋਈਹੈ॥ ਆਪਾਰਵਸ
ਤੁਸਬਦੁਹੈ॥ ਜੋਓਹੁਸਬਦਹੀਹੋਵੈਗਾ॥ ਸੋਇਕਐਸੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਨਗੇਤਿਸ
ਨੇਤੀਨਾਉਰਖਾਨਿਗੇ॥ ਓਹੁਅਪਾਰਵਸਤੁਕਿਸੇਦੇਦਿਲਦੇਕੀਨਾਹੀ॥ ਪਰਉ
ਸਕੀਰਬਾਣੀ [illegible] ਦਸਾਟਿਬਕਸਰਨਿਗੇ॥ ਸਚਿਆਹਾਉਪਾਰਿਭੂਗ
ਲੀਲੀ [illegible]॥ ਤਾਂਡੇਰਅਜੇਤੇਰਧਾਏਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜਿਜਿਤੇਪਾਤਿਸਾ
ਹਿਤੂੰਬਖ [illegible] ਦਾਪੀਦਭੀਹੈ॥ ਤਾਂਡੇਰਬਾਬੇਜੀਕਾਬੋਲਣਾਹੋਇਆਬਚਾਅ
ਜਿਤਧਾਜਿਥੈਗੁਰੂਕਾਆਸਣਹੈਉਥੈਖਾਣਾਪੀਣਾਕੁਛਨਾਹੀ॥ ॥
ਸਲੋਕ ॥ ਆਪੇਧੰਧੈਧਾਵਿਕਰੈਨਕਛੂਪੀਐਨਾਖਾਇ॥ ਨੀਚਾਅੰਦ
ਨੀਚਜਾਤਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬਿਲਾਇ॥ ਸਾਗੀਸਗਰਾਇਸੀਫੂਟੈਸਗਲਜ
ਗਾਂਹਿ॥ ਨਾਨਕਕੋਈਗੁਰਮੁਖਉਬਰੈਸਬਦਿਰਹੈਮਨਲਾਗਿਆਨ॥ ੧੩॥
ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ ॥ ਭਾਈਅਜੀਤਧਾਜਿਥੈਗੁਰੂਕਾਆਸਣ
ਹੈਤਿਥੈਖਾਣਪੀਣਕੁਛਨਾਹੀ॥ ਉਥੇਸਰੇਹੀਸਰਹੈ॥ ਸਰਜੋਹੈਸੋਨਾਮੁਹੈ
ਉਸਨਾਮਸਿਉਪਰਚਿਆਰਹੈ॥ ਹੋਰਸਭਦਾਰੀਝਾਇਆਨਾਹੀਰੀਝਦਾ॥
ਉਥੈਪਾਪਪਾਕਿਰਤਕਾਈਨਾਹੀ॥ ਅਤੇਨੀਚਾਅੰਦਰਨੀਚਜਾਤਹੈਸੋਕੀਹੈ
॥ ਓਹੁਆਪਣਾਜਾਣਦੈਗਾਨਾਹੀ॥ ਹਉਮੈਤੇਅਹੰਕਾਰਦੂਰਕਰੈਗਾ॥ ਸੰਤੋਖ
ਖਿਮਾਮਸਤਉਸਕੀਜਾਤਹੈ॥ ਉਥੈਹੀਸਤਿਗੁਰੂਕਾਬਾਸਾਹੋਇਗਾ॥ ਜਿਥੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਰਤ੍ਹੈ ਸਭੂ ਹੋਵਨਿਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦ ਸੀਗਾਰ ਭੀ ਕੂੜ ਹੋਵੇ ਸਾਧਾਨਲੀਮਿ
ਲਿਕਰਿ ਸਭ ਕੂੜੋ ਭੋਗਦਾ ਹੈ॥ ਪਰ ਉਸਨੂ ਕੂੜ ਨਹੀ ਲਗਦਾ॥ ਓਹੁ ਅਲਪਤੁ
ਹੈ॥ ਪਰ ਸੰਗ ਵਿਚਿ ਰਹੇਗਾ ਸਦਾ ਜੁਗ ਜੁਗ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ॥ ਪਰ ਜੋ
ਇਸ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸੰਗ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸਤੇ ਸਭ ਫਿਟ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਸੋ ਕਉਣ ਕ
ਉਣ ਭੁਲਾਨਿਗੇ ਜਿ ... ਸਭ ... ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ
ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਬਤ ਰਹੈਗਾ॥ ਓਹੁ ... ਗੁਰੂ ਕਾ ਕਹੈਗਾ॥ ਸਬਦ ਕਰ ਕੈ ਟਹੈ
ਗਾ॥ ਸਬਦ ਪਰ ਚਲੈਗਾ ਸਬਦ ਕਉ ਮੰਨੈਗਾ॥ ਹੋਰ ਗਲ ਝੂਠ ਕਰਿ ਮੰਨੈਗਾ
॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਹੋਰ ਸਭ ਨਰਕਗਾਮੀ ਹੋਵਨਿਗੇ॥
ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਐਸਾ ਇਕ ਕੋ
ਈ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਅਰਜੀ ਹੋਰ ਨ ਜੀ ਅਰੁ ਬਾਬਕੀ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਲਖ ਕਰੋੜੀ ਜੀਵ ਤੇ ਤੇਨ ਨਰ
ਕ ਤੁਰਾਈਐ॥ ਭਾਵੈ ਅਟ ਕਾਸੀ ਓ ਸ੍ਰਉ ਪਰਾਈਐ॥ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਧ
ਰਮਰਾਇ ਕੋ ਕਢੋ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਇਨਾਂ ਜੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਕਰਹਿ
ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਆਸਾ ਤਾਂ ਕੇ ਚੇਲੇ ਖਿਲਾਈਐ ਏਹ ਵਾਣੇ ਪਾਣੀ ਕਾ ਜੀਉ॥ ਮਾ
ਇਆ ਮਸਤ ... ਮਿਉ ... ਜੀਉ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਣੁ ਪੂਰਿ ਆਇ
ਰ ਨਰਕਾ ਸਿਧਾਸਨ ਜੀਉ॥ ੧੮ ॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ ਸੁਣ ਭ
ਈ ਅਜਿਤਿਆ ਛਿਨਵੇ ਕਰੋੜੀ ਜੋ ਜੀਵ ਥੇ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਉਨਾ ਜਾਣਿਆ
ਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਜਪਦਿਆ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਗੁਜਰ ਗਈ॥ ਕਹਿਣ ਜੋ ਹਮ
ਭੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿਉ ਵਾਦਿ ਕਰਦੇ ਸੇ॥ ਜੋ ਅ
ਸੀਂ ਵਡੇ ਹਾਂ॥ ਅਸਾਡੇ ਪੰਥ ਜੇਹਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਉਨਾ ਦਾ ਵਡਾ ਬਧਾ ਸੀ॥ ਓਹੁ
ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਕਰਣੇਹਾਰੇ ਖਉ ਕੀਤਾ॥ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਮੇ ਸਭ ਪਾਏ॥ ਉਨਾਨੂੰ
ਭੋਗਾਦਿਆ ਸਤਿਜੁਗ ਬੀਤ ਜਾ॥ ਫਿਰ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਗੁਰੂ ਜਨਕ ਬਿਦੇ
ਹੀ ਦੀਆ ਗਿਜਾ ਸਾਥਿ ਨਰਕੋ ਨਿਕਲੇ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰ ਨਰਕੋ ਨਿਕਸੇ ਥੇ॥
ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਮੇ ਕਾ ਪਉਣ ਉਨਾਨੂੰ ਲਗਾ ਸੀ॥ ਤਾਂ ਓਹੁ ਪੁਰਖ ਨਿਰਕੋ
ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲੇ ਸੇ॥ ਭਾਵੈ ਉਨਾ ਵਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ॥ ਪਰ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਨਿਰਵੈਰ ਹੈ ਵੈਰ ਕਿਸੀ ਨਾਲ ਨਹੀ ਰਾਖਤਾ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਤੇ ਰਧਾਵੇ ਅ
ਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਉਣ ਲਾਗੀ ਸੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਬੋਲਿਣਾਹੋਇਆ॥ ਜਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਚਖੰਡਕੌ ਚਲੇਹੈਨ
ਤਾਂਹੁਕਮ ਕੀਤੋਨੇ ਨਾਲੇ ਗਾਣਿਗੀ ਧਰਥ ਬਹੁਤ ਭਗਤਥੋ॥ ਪ੍ਰਾਪਾਬਿਬਾਣ
ਉਨਾਈ ਜਾਂਦੇਸੇ॥ ਤਾਂ ਉਨਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤੋਨੇ ਜੋ ਅਜਾਨੇ ਨਰਕਕੇਜੀਅ ਹੈਨ
ਸੋ ... ਤਾਂ ... ਭਗਤਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ
... ਕੀਕੀਮਹੈ॥ ਤੁਸੀ ਸਚਖੰਡਕੌ ਚਲੇਹੋ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹੁਕ
ਮ ਕੀਤੋਨੇ ... ਤਾਂ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਕਰ ਚਲਣਾਹੈ॥ ... ਹੁਕਮ ਮੰਨ
ਕੇ ਲੈ ਚਲੇ ਤਾਂ ਅਗੇ ਪੁਕਾਰ ਆਂਵਦੀਸੀ ਨਰਕਦੇ ਜੀਅ ਬਹੁਤ ਕੁਰਲਾਂਵਦੇ
ਹੈਸਨ॥ ਪਰ ਜਿਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਦਿਵਾਣ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਓਹੁ ਜੀਅ ਸ
ਭ ਚੁਪ ਕਰ ਗਏ॥ ਅਰ ਧਰਮਰਾਇ ਆਸਣ ਛਡ ਕਰਿ ਭੀ ਨਾ॥ ਤਾਂ ਓਹੁ ਰਿ
ਤ ਪਤਭੀ ਨਾ ਦੇਖੀ ਨੇ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਓਹੁਨਾ ਨਰਕਕੇ ਜੀਆਂ ਸੇ
ਪੁਛੇ ਤੁਸੀ ਜੋ ਕੁਰਲਾਂਵਦੇਸੇ ਸੋ ਹੁਣ ਕਿਉਕਾਰ ਸਾਂਤਿ ਆਈ॥ ਤਾਂ ਉਹ ਨਰ
ਕਕੇ ਜੀਅ ਬੋਲੇ ਜੋ ਜੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਜੋ ਸੀਤਲ ਪਉਣ ਲਗਾਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾਨੋ ਸਾਂ
ਤਿ ਆਈਹੈ॥ ਤੇ ਤਪਤਿ ਬੁਝ ਗਈਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੀਮ ਦੂਤ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਸੇ
ਸੋ ਸਭ ਨਾਸਿ ਗਏ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਇਨਾਂ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਕਢੋ॥ ਤਾਂ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਣ ਅੰਗੂਠੇ ਨਾਲਿ ਛਿਨ ਵਿਚ ਕਰੋੜੀ ਅਤੇ ਬੀਸ ਲਖ ਜੀਅ ਨ
ਰਕਾ ਵਿਚੋ ਕਢੇ ਸਨ॥ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਇ ਨਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਆਗੇ ਜਾਇ
ਪੁਕਾਰਿਆ॥ ਜੋ ਜੀ ਇਕ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਭੇ ਜਨਕ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੇ
ਹੀ ਕਾਹੇ ਤੇ ਹੈ॥ ਓਸਨੇ ਜੋ ਨਰਕਕੇ ਜੀਅ ਹੈਨਿ ਸੋ ਸਭ ਨਰਕੋ ਬਾਹਰਿ ਕਢ ਬ
ਹਾਏ ਹੈਨ॥ ਜਿਉ ਤੁਮਾਰੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਬੋਲਿ
ਆ॥ ਹੇ ਧਰਮਰਾਇ ਉਸ ਮਹਾਪੁਰਖ ਕਉ ਕੁਛ ਨ ਕਹਣਾ॥ ਜੋ ਓਹੁ ਚਾਹੈ
ਤਾਂ ਨਰਕ ਹੀ ਦੂਰ ਕਰਿ ਦੇਵੈ॥ ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਰਜ਼ੀ ਰਖਣਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਇ ਹ
ਥਿ ਜੋੜਿ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ॥ ਜੀ ਫੇਰ ਸਾਡਾ ਕਾ ਬਧੇਜ ਕਿਉਕਾਰ ਚਲੈ
ਗਾ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਜੋ ਹੇ ਧਰਮਰਾਇ ਤੂੰ ਉਸੀ ਭਗਤ
ਪਾਸ ਜਾਇ॥ ਜਿਉ ਕਰ ਰਜ਼ਾ ਹੋਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰਨਾ॥ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਇ ਸੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਅਗੇ ਆਇ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜਾ ਹੋਇਆ॥ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਓਸੁ ਜੋ ਜੀ ਮਿਹ
ਰਵਾਨ ਇਨਾ ਜੀਆ ਬਡੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੈਨਿ॥ ਅਗਾਣਿਤ ਹੀ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਵਖਤ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਧਰਕੇ ਤਪਸਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈਸੀ॥ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜੀ

ਗੁਰੂਜੀ ਬੋਲੀ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਇ ਜੋਗੁ ਆਖਿਓ ਜਾ ਏ ਧਰਮਰਾਇ ਏਤ ਪੰ
ਜਾ ਸਟਾ ਘਟੀ ਕੀਜੀਆ ਕੇ ਮੁਜਰੇ ਦੀਜੈ ਪਾਪਾਂ ਕੇ ਬਦਲੈ ਇਨਾ ਕੀ
ਖਲਾਸੀ ਕੀਚੈ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਇ ਤਮਾਉ ਕੀਤਾ ਤ ਪਜਿਆ ਏਕ ਧਾਰਣ ਮੈ
ਜੀਆ ਕੇ ਪਾਪ ਏਕ ਧਾਰਨ ਮਤਿਆ ਤਾਂ ਤਪਜਿਆ ਭਾਰੀ ਹੋਇਆ ਜੀਆ ਕੇ
ਹੋਏ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਅਗਮ ਹੈ ਫੇਰ ਜੀਆ ਕੋ ਸੁਰਗ
ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸੇ ਭੁਖਨਾ ਲਗੇ ਕੁਰਲਾਵਣ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਉਨਾ ਜੀਆਂ ਕਾ ਹੁਣ ਕੀ ਹਵਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਧਰਮਰਾ
ਇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨ ਓਹੁ ਸੁਰਗ ਹੈਨ ਨ ਨਰਕ ਹੈਨਿ ਓਹੁ ਅਧ ਵਿਚ ਹੀ ਸਹਰ
ਰਹੇ ਹੈਨ ਅਗੇ ਇਨਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਬੀਜਿਆ ਜੋ ਇਥੇ ਇਨਾ ਨੂੰ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਸਚੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਏਹ
ਜੀਵ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਹੈ ਇਨਾ ਕੋ ਮਿਰਤਮੰਡਲ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਇਨਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਇਨ ਜੀਆ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅ
ਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਏਹ ਦਾਣੇ ਪਾਣੀ ਕੇ ਜੀ ਹੈਨਿ ਇਨਾ ਕਾਰਿਜ ਕਛੁ ਭੀ ਕਿਆ
ਇਨ ਦਾ ਖਰੂ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਚੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਹਿਆ ਏ ਜਲਕਾਇ
ਭੀ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
ਬਨਵਾਜ ਤੇਰੀ ਕੈਠਲੀ ਵਿਚ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀਆ
ਹੋਈ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਹਿ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਿਖੁ ਹੋਇਆ ਏਹੁ ਸਭ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ
ਹੂਏ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਲੈ ਕਰਿ ਇਸ ਸੰਜੋਗੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾਮਾ ਪਾਹਿ
ਆ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਜਗਤਿ ਮੇ ਆਇਆ ਪਰ ਬਡਾ ਅਜਿਤਿ ਜਾ ਜਿਸਦੇ
ਪੂਰੇ ਭਾਗ ਹੋਨਗੇ ਸੋ ਪੂਰ ਖਸੁ ਪਰਹਨਗੇ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮਤਾਰੇ ਲੋਕ
ਹੋਨਾ ਜਿਤਨੇ ਤਾਈ ਮੇਰਾ ਜਾਮਾ ਰਹੇਗਾ ਦਸ ਮਹਲਾਂ ਤਾਈ ਗੁਰੂ ਜਾਮਾ ਹਾ
ਜਰ ਰਖੇਗਾ ਤ੍ਰੈਜਾਮੇ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਹੀ ਸਰੂਪ ਹੈ ਅਰੁ ਸਤਿ ਜਾਮੇ ਪਿਛੋ ਮੇਰੀ ਜੀ
ਜੋਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ਪਿਛੋ ਧੁਧੂਕਾਰ ਪਾਇ ਜਾਵੈਗਾ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਮਤਿ ਚਲਾਵ
ਗੇ ਗੁਰੂ ਇਕੋ ਹੋਵੈਗਾ ਮਤ ਬੋਹਤੇ ਹੋਇ ਜਾਵਨਿਗੇ ਅਰ ਮਤਿ ਮਤੀ ਕੀ
ਨਿੰਦਿਆ ਕਰੈਗਾ ਵਰਜਣਹਾਰਾ ਕੋਈ ਨ ਹੋਵੈਗਾ ਕੋਈ ਇਕ ਅਧ ਸਮ
ਦਰਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਵੈਗਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਹੋਰੁ ਸਭ ਜਿਭ ਸਿਖਾਂ ਕੀ
ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹੋਵਨਿਗੇ ਸੋ ਫੇਰ ਨਰਕਗਾਮੀ ਕਰੀਅ

ਨਿਗੇ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰੂਕੇਸਬਦਕੋਨਜਾਨਣਗੇਸੋਨਿਰਾਸਹੋਵਨਿਗੇ॥ਉਹਗਭ
ਧਾਇਨਜੀਆਂਦੇਸਿਰਉਲਟਦੀਨਗੀ॥ਆਗੇਸਤਿਗੁਰੂਕੇਬਾਕੇਸੋਹਾਇ॥

ਸਲੋਕ॥ ॥ਭਗਤਾਕੇਆਗਿਜਾਭਈਬਾਹਾਲੋਹੁਆਮੇਲਾ
ਜਪਜਨਨਾਮਅਜਾਚੀਤੋਲ੍ਹਾਦੀਟਾਸਬਦਜਲਾਇਆ
ਨਵਰਹਭੂਤੇਹੀਣਨੈਗੂਨਕਾਮਦਹਿਨਾਂਧਾਕਾਮਕ
ਸੰਧਾਤਕੀਆਂਸੋਸੋਹਾ॥ਨਾਨਕਕੂਰਾਟੁਣਾਇਆਗਿਮ
ਭੂਤੇਸਾਹਿ॥ ੧੫ ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ ॥ਬਚਨਆਗਿਤਿਸਾ
ਜਾਹੈਜੋਤੁਸੀਜਗਮਾਹਿਜਾਵਹੁ॥ਤੁਸੀਜਾਇਕੇਮੇਰਾਨਾਮੁਦਿ
ਸੋਅੰਧਗੁਰਬਾਰਹੈ॥ਮਾਇਆਕਾਅੰਧਹੈ॥ਜਾਇਕਰਸ
ਜਗਾਵਣਾ॥ਜੋਤਿਮਰੁਅੰਧੇਰਾਮਿਟਜਾਵੈ॥ਰੁਸਨਾਈਹੋਵੈ॥ਅ
ਰੁਸੋਲਵਸਤੂਜੋਹੈਸੁਨਾਮੁਹੈ॥ਅਰੁਅੰਤੇਲਹੈ॥ਸੋਜਾਇਕੇਆਪਭੀਜ
ਕੇਹੀਦ੍ਰਿੜਾਵਣਾ॥ਤਾਂਸੰਸਾਰਕੀਗਤਿਹੋਵੈ॥ਸੋਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਜਾਸਾਧਸੰਸਾਰਵਿਖੇਆਇਜਨਮਾਲਿਓਨਾ॥ਓਨਾਕੇਏਹਾ
ਮਹਾਂਨਵਿਸਨਾਨਾਗਿਜਾਨ ਭਾਉਭਗਤਿਧਰਮੁਦਾਇਆਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੀਸੀਲਸੰਜਮੁਸੋਣਾਵਹਿਲਏਵਸਤੂਉਨਾਭਗਤਾ
ਜੋਲੈਕੇਜਗਵਿਚਆਏ॥ਸਤਿਗੁਰੂਆਪਸਦਾਏ॥ਤਿਨਾਨ
ਗੁਰੂਕਾਬਾਸਾਹੋਇਆ॥ਜੋਕੋਈਉਨਾਨਾਲਮਿਲੈਗਾ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੂਕ
॥ਅਰਜੋਕੋਈਉਨਾਕਾਕਹਿਆਨਕਰੈਗਾ॥ਤਿਨਾਕੇਸਤਿਗੁਰੂਨ
ਮਿਲੈਗਾ॥ਓਹੁਅਗੇਬੰਨਬਹਾਲੀਐਗਾ॥ਦੁਖਪਾਵੈਗਾ॥ਉਨਾਕੇਸਬਦਭੀ
ਨਲਗੈਗਾ॥ਅਰਜੋਕਛੂਬੋਲ ਬਹੁਤਾਕਮਾਵਨਿਗੇਸੋਭੀਨਿਹਫਲਜਾਵੈ
ਗਾ॥ਤਿਨਾਕੇਸਬਦੁਭੁਲਜਾਵੈਗਾ॥ਸੋਵਾਬਾਇਨਾਪਰੈਗੀ॥ਓਹੁਬਹੁਕਥ
ਕਮਾਵਨਿਗੇ॥ਅਰੁਇਸਤ੍ਰੀਆਂਸੋਮੋਹਲਗਾਵਨਿਗੇ॥ਕਾਮਕਮਾਵਨਿ
ਗੇ॥ਜੋਗਲਾਮਨਾਹਕੀਤੀਆਹੈਨਿਸੋਈਕਮਾਵਨਿਗੇ॥ਤਿਨਾਪੁਰਖਾਕੇ
ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਮੇਲਾਹੋਵੈਗਾਨਹੀ॥ਓਹੁਨਿਰਾਸਹੀਜਾਵਨਿਗੇ॥ਮਨੁਖਾਜਨਮੁ
ਨੂਪਾਇਕੈ॥ਜਿਉਕੋਈਪਰਦੇਸਾਵਿਚਧਨਖਟਦਾਹੈ॥ਅਤੇਬਦਮਾਬਲੀਕ
ਰਿਕੈਖੋਵਦਾਹੈ॥ਤਿਉਉਨਾਵੀਸੋਵਤੁਭਾਉਖੋਇਆਜਾਇਗੋ॥ਅਸਾਓਨਾਦੀ
ਪੂਰੀਨਾਹੋਗੁ॥ਸੋਜੀਨਿਰਾਸਜਾਹਿਗੇ॥ਫੇਰਨਰਕਕੀਪਾਈਆਨਿਗੇ॥ ਕਬੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਨਕਆਸਨਪੂਰੀਆ॥ਫਿਰਨਾਨਕਕਾਸੀਸਾਰੇਨੀਆਂ॥ਤਾਂਓਥੇਆਸਿ
ਤੇਰਧਾਏਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹ॥ਫਿਨਏਕਰੇਤ੍ਰੀਥੀਜਸਿ
ਥੇਕਾਢਿਆਫੇਰਿਤਿਥਾਉਪਾਇਆ॥ਤਾਂਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੇਤੇਰੇਸਬਦਸਾ
ਖੀਲਿਖਦੇਪੜ੍ਹਦੇਸੇ॥ਪਰਜੀਆਪਏਹਕੇਹੇਲਿਖੇਪੜ੍ਹੇਕਾਇਨਾਂਕੋਕੁ
[illegible]ਕੇਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਫੇਰਬਾਬੇਜੀਨਾਂਬੋਲਣਾਹੋਇਆ॥
॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਹੈਬੇਬੋਕਏਹਨਾਹੀਦੀਸੈਕਪਟਭਗਤਰਾਗਪਾਇ
ਰਾਗਨਿਗਾਵੈ ਕਿਸੇਨਾਆਵੈਗੁਰਕੀਮਤਿ॥ਸਰੂਪਾਹੁਅੰਤਰਿਛੇਧਾਰੇ
ਜੀਵਣਕੀਏਹੁਗਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕਵਣਸੁਗੁ
ਤਿਤਾਕੀਹੋਇਭਗਤ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ॥ ਤਾਂਸੁਣਬਾਣੀ
ਆਖਿਤਿਸਾਕਲਿਜੁਗਵਿਚਧਰਮਛੀਨਹੋਇਗਾ॥ਧਰਮਹੋਵਣਨਾਪ
ਵੈਗਾ॥ਅਤੇਭਗਤਿਜੇਕੋਈਕਰੇਗਾਸੋਕਪਟਕੀਕਰੈਗਾ॥ਸੋਆਪਣੀਪ
ਲਬਦੇਵਾਸਤੇਕਰੈਗਾ॥ਜੋਹਉਂਦਾਕਹੀਆਸੰਸਾਰਸਭਿਮਨੈਅਰੁਰਾ
ਗੀਜੋਹੈਸੋਸਬਦਹੈ॥ਅਰੁਰਾਗਨੀਜੋਹੈਜੋਰੁਜਗਾਰਹੈ॥ਓਹੁਆਪਣੇਰੁ
ਜਗਾਰਕੇਵਾਸਤੇਗਾਵਨਪੜ੍ਹਨਿਗੇ॥ਜਿਥੇਕਛੂਹਥਆਵੈਗਾਤਿਥੇਗੀਸੁ
[illegible]ਪੀਵਣਕੇਮੇਲੇਹੋਵਨਿਗੇ॥ਗੁਰੂਕਾਅਰਥੁਕੋ
ਈਵਿਰਲਾਹੀਜਾਣੈਗਾ॥ਸੰਸਾਰਸਭੋਗੀਸੁਆਦੇਹੀਲਾਗਿਜਾਵੈਗਾ॥ਅਰੁ
ਸਬਦਕੋਈਵਿਰਲਾਹੀਖੋਜੈਗਾ॥ਅਰੁਸਤਿਗੁਰੂਕੀਮਤਿਖਰੀਉਚੀਹੈ॥
ਸੋਕੋਟੈਮਧੇਹੋਵੈਗੀ॥ਸੋਮਤਿਕੇਹੀਹੈ ਨਾਮੁਦਾਨਇਸਨਾਨਸਤਿਸੰਤੋਖਸੀ
ਲਸੰਜਮਜਪਤਪੁਦਇਆਧਰਮਭਾਉਭਗਤਿਗਰੀਬੀਵਡਭਾਗਸਤਿ
ਗੁਰੂਕੀਮਤਿਹੈ॥ਕਾਮਕਰੋਧਅਹੰਕਾਰਲੋਭਧ੍ਰੋਹਮੋਹਪਰਨਿੰਦਿਆਕਬੁਧ
ਹਿਰਸਾਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾਏਹਛਡਣੀਆਵਿਨਾ॥ਅਤੇਜੋਕੋਈਸਿਖਸਤਿਗੁਰੂਕਾ
ਨਾਉਧਰੀਕਹੈਸਭਕੀਟਹਿਲਕਰਣੀ॥ਜੋਕੋਈਏਹੁਹੁਕਮਮੰਨਿਕਮਾਵੈਦ
ਰਸਨਕਰੀ ਸਬਦਮੰਨਿਵਸਾਏਤਾਂਤਿਸਕੋਪਾਹੁਲਾਗਦਾਹੈ॥ਓਹੁਭੁਰਿਆ
ਕਰਮਤਿਸਰੀਮੀਦਾਹੈ॥ਜਾਂਭੁਰਿਆਕਰਮਾਤਿਸਰਮਾਇਆ॥ਅਰਗੁਰਕੇ
ਉਪਦੇਸਤੇਚਾਲਿਆਤਾਂਇਸਮਨੁਖਕਉਸਭਗਲਲਗਦੀ॥ਓਹੁਜੀਵਦਿਆ
ਹੀਗਤਿਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆ॥ਅਰੁਜੋਕਮਾਵੈਕਛੁਨਹੀਤਾਂਕਿਉਕਰਿਧੁਰੋ
॥ਏਸਕੀਜਾਂਜੁਗਤਿਭੁਗਤਿਹੋਵੈਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਕਿਉਕਰਿਮਿਲਣਾਹੋਵੈ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕਉਣ ਜੁਗਤਿ ਤਾ ਕੀ ਹੈ ਇਤੁ ਗਤਿ ਅਤੁ
ਫਿਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ॥ ਸੁਣ ਭਾਈ ਆਜਿਤਿਆ ਐਸਾ
ਵਖਤ ਆਵੈਗਾ ਜੋ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਮੰਜੀਆ ਪਾਇ ਬਹਨਿਗੇ॥ ਅਰੁ ਗੁਰੂ
ਕਹਾਇਨਗੇ॥ ਤਾਂ ਉਨ ਦੇ ਪਿਛੈ ਸੰਸਾਰ ਲਗ ਜਾਵੈਗਾ॥ ਤਾਂ ਉਨਾ ਮੰਜੀਆ
ਕਾ ਕੈ ਹੋਵੈਗਾ॥ ॥ਸਲੋਕ ॥ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਹੈ ਅਗੰਮੁ
ਵਿਚ ਸਮਾਈ॥ ਬਾਧੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਫਾਹੇ ਗੁਰ ਰਹ
ਜਾ॥ ਰਕ ਨਾ ਭੂਰ ਕਰੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਾਂ ਕਾ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਿਆ ਜਾਈ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਸਾਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਧੁੰਧੂਕਾਰ ਵਰਤੈ ਐ
ਲਹੁ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ॥ ੧੭॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ॥ਪਰਗੁਰੂ ਕੋ
ਨਿਰੰਗਮ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਏਹ ਜੁਗਤਿ ਗੁਰੂ ਦੇਖਦੇ ਦਖ ਬਿਗਸੇਗਾ
॥ਅਰੁ ਨਿਰਬਾਣ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ॥ ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਦੇ ਪਰ ਨਾਹੀ ਭਿ
ਜਦੇ॥ ਤਿਉ ਓਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਤੇ ਨਿਰਬਾਣ ਰਹੇਗਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੀ ਹੈ
॥ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਦੁਨੀਆਂ ਕਾ ਜੋ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਸਾਥ ਮੋਹ ਨ ਲਗਾਵੈਗਾ
ਇਕ ਦੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਜਸ ਸਿਉ ਰਚੈਗਾ॥ ਬਾਧੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੇ ਫਧੇ
ਸੋ ਬਹੁਤੇ ਗੁਰੂ ਹੋਵਨਿਗੇ॥ ਉਨਾਂ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਥ ਸਿਉ ਲ
ਗਾਵੈਗਾ॥ ਅਰੁ ਓਹੁ ਅਰ ਕਰਮ ਹੀ ਕਰਨਗੇ॥ ਸੋ ਕੈਸੇ ਅਰ ਕਰਮ ਕ
ਰਨਗੇ॥ ਜੋ ਕਿਤੇ ਜੁਗ ਨਾ ਹੋਇ॥ ਸੋ ਉਹੁ ਬਦੂ ਰਾਹ ਚਲਾਵਨਿਗੇ॥ ਅਤੇ
ਸੰਸਾਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜੈਗਾ॥ ਸੋ ਕਉਣ ਹੋਵਨਿਗੇ॥ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਗੁਸਾਈ ਮਹੰ
ਤ ਹੋਇ ਬਹਨਗੇ॥ ਓਹੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨਰਕਗਾਮੀ ਹੋਵਨਿਗੇ॥ ਗੁਰ ਭੀ ਅਰੁ
ਸਿਖ ਭੀ ਬਿਕਰਮ ਹੀ ਕਰਨਗੇ॥ ਜੋ ਪੁਰਖ ਅੰਧੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਪਾਈਅਹਿਗੇ॥
ਜਿਤਨੇ ਭੇਖ ਹੈਨਿ ਤਿਨ ਕਾ ਏਹ ਵਰਤਾਰਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈਗਾ॥ ਅਤੇ ਕਲਿਜੁ
ਗ ਐਸੀ ਕਰੈਗਾ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣ ਇਕਾਦਸੀ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਬ
ਸਉਣ ਸੰਜੋਗੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮੰਨਿਗਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਏਹ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤੁ ਜਾਵੈ
॥ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਭੇਖ ਕਉਣ ਕਉਣ ਗੁਰੂ ਕਹਾਇਨਗੇ॥ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੰਗ
ਮ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਏਹ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਕਹਾਇਨਿਗੇ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬ
ਬਕੀ ਹੋਵੈਗੀ॥ ਰਕ ਨਾ ਭੂਰ ਕਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਤਾ ਕਾ ਲੇਖ ਨ ਮਿਟਿਆ ਜਾਈ॥
ਉਨਾਂ ਦੇ ਬਾਬਤ ਏਹ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਸੋ ਮਿਟਣੇ ਕਾ ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਇਕ ਜੋ ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਉਠੇਗਾ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉਂ ਕੀ ਸਦੂ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਸੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸਉ ਉਠੈਗਾ॥
ਮਰਜਾ ਮਾਉ ਸਕਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਨੀ ਬੰਦਗੀ
ਬਸੈਗੀ॥ ਓਹੁ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਜਾਵੈਗਾ॥ ਅਵਰ ਦੂਸਰੇ ਕਉ ਨ ਜਾ
ਵੈਗਾ॥ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਜੂਠ ਹੋਵੈਗਾ ਸੋ ਉਸ ਕੇ ਹਾਥੋਂ ਕਟੀਏਗਾ॥ ਜੋ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸਾਥ ਹਕ ਨਾ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ॥ ਜਿਤਨੀਆਂ ਜੂਠੀਆਂ ਠਉਰਾਂ ਹੈ
ਜਿਤੀ ਰਬ ਮਸੀਆਂ ਦੇਹੁਰੇ ਪੀਰਾਂ ਕੇ ਟਿਕਾਣੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕੀਆਂ ਠਉਰਾਂ॥ ਜਹਾਂ
ਜਹਾਂ ਜੂਠ ਹੋਵੈਗਾ ਜੋ ਸਜਾਇ ਪਾਵਹਿਗੇ॥ ਉਸ ਦਾ ਖਤ੍ਰਿ ਧੁੰਧੂਕਾਰ ਵਰਤੈਗਾ
॥ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਸਬਦ ਗੀਹੈ॥ ਜੋ ਅਲਖ ਅਗੰਮ
ਕੀ ਖਬਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ॥ ਅਗੇ ਹੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਉਂ ਹੋਵੈਗੀ॥ ਪਰ ਕੋਈ ਵਿ
ਰਲਾ ਹੀ ਜਾਣੈਗਾ॥ ਪੜਨਿਗੇ ਪਰਿ ਕਮਾਵਨਿਗੇ ਨਾਹੀ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵ
ਹਗੁਰੂ॥ ॥੫ ਤੇਰੇ ਆਸ
ਤੇਰ ਧਾਇਆ ਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
ਜੋ ਸਰੇ ਪਾਤ ਸਾਹ ਕਿਉ ਉ
ਨਨੂੰ ਮਿਲਿਗ ਫਲੁ ਹੋਵੈਗਾ
ਕੈਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਬੋਲਣਹੇ ਇਆ॥ ॥੫
ਸਲੋਕ॥ ॥ ਉਪਜੀ ਗੀਤ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਉ ਪਜੀ ਤ੍ਰਿਬੇਦਿ
ਆਸ ਗੁਸ ਈ॥ ਸਾਗਰ
ਨਿ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਮਾਹਿ ਸਾਗਰ
ਜਲ ਉਪਜੈ ਛੋਹ ਸਮਾਈ
ਤੂਟੇ ਪੰਖ ਪਾ ਤਾ ਜਿਉ ਬੂਧੀ

ਤਰਵਰ ਡਾਲੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਜਗ ਉਲਟਾਨਾ ਸਾਧੂ ਭਏ ਸੁਆਲੀ॥
੧੯॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਤਾਂ ਸੁਣ ਭਾਈ ਅਸਿ ਤ੍ਰਿਧਾ ਜਾ ਆਪ ਦਿ
ਆਲ ਹੋਵਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤ ਉਪਜਦੀ ਹੈ॥ ਸਾਧਾਂ ਕੇ ਮਿਲਣੇ ਦੀ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਮਿਲ
ਣੇ ਕਰਿ ਇਸ ਕੀ ਮਤਿ ਸੀਸਾਰ ਧਾਰੀ ਨਿਆਰੀ ਹੋਂਦੀ ਹੈ॥ ਸਾਧੂ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਵਿ
ਚ ਭੇਦ ਕਛੂ ਨਾਹੀ॥ ਜਿਉ ਬੂੰਦ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥ ਪਰਜਾਸਿਤ ਭਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਅਰਦਾਸਕਰਹਿਗੇਜੋਅਸਾਨੂੰਦਰਸਨੁਆਪਣਾਦੇਹੁ॥ਤਾਨੁ
ਨਾਪਰਣਨਹੋਇਕੈਦਰਸਨੁਦੇਵੈਗਾ॥ਸਭੁਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰੂਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਵੈਗੀ॥ਉਸਤਤਿਹੋਵੈਗੀ॥ਪਰਜੋਪੁਰਖਤ੍ਰੁਟਾਨਿਗੇਸੋਫੇਰਨਾਹੀਮਿਲ
ਣੇ[illegible]ਪੰਖੀਕੇਪਰਤ੍ਰੁਟਦੇਹੈਨਿ ਓਹਫੇਰਨਾਹੀ[illegible]ਦੇ॥[illegible]ਸਿਰੇਲ
ਗਦੇਹੈਨਿ॥ਤਿਉਨਵੋਸਿਰੇਖੇਤਜੰਮਾਵੈਗਾ॥ਸਧਾਹੀਕੇ[illegible]ਕਰਉਤਿ
ਸਮੇ ਦਰਸਨੁਹੋਵੈਗਾ॥ਅਰਕਰਨੁਦੀਖਾਂਨਲਗੈਗਾ॥ [illegible]ਕੋਈਨ
ਪਾਵੈਗਾ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਐਸਾਪਾਸਾਢਾਲਸੀਭੂਰਦੀਬਾਨਅ
ਭੁਗ॥ਨਵਤਾਨਿਜਾਸਾਪਾਹਿਨਿਕੇਭੁਏਅਲਖਅਲਗ॥ਇਕਕਰੇਇਕ
ਪਕਿਆਂਗੁਰਮੁਖਭੁਏਨਿਹਾਲ॥ਤ੍ਰੁਟਾਨਿਸੇਈਨਾਨਕਾਜੋਤੋਕੋਆਪਾਇਆ
ਲ॥ ੧੯॥ ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ॥ਦੂਰਦੀਬਾਣਅਭੁਗਾਕਹੈ॥ਐ
ਸਾ॥ਪਾਸਾਢਾਲੈਗਾਦੂਨੀਆਤੇਭੂਰਹੈਗਾ॥ਦੀਬਾਣਜੋਹੈਸੋਅਭੁਗੁਲਬੀ
ਕਾ॥ਤ੍ਰੁਟਣੇਕਾਕਦੇਨਾਹੀ॥ਅਰੁਇਕਕਰੇਇਕਪਾਕਿਆਸੋਕੀਹੈ॥ਪਕੇਤਾਂ
ਗੁਰਮੁਖਹੈਨਿ॥ਜੋਤ੍ਰੁਟਣੇਕੇਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਹਿਨਿਗੇ ਜੋਏ ਪੂਰਨਪੁਰਖ
ਅਬਿਨਾਸੀਸ੍ਰਿਸਟਕਾਕਰਤਾਕਰਣੇਹਾਰਾਹੈ॥ਅਰਜੋਕਚੇਹੋਵਨਿਗੇਸੋਭਰ
ਮਾਇਆਨਿਗੇ॥ਸੋਕਹਨਿਗੇਜੋਏਹੁਰਾਜਾਹੈ॥ਅਰੁਗੁਰਮੁਖਾਸਿਖਜੋਗੁਰੂ
ਕੇਪਿਆਰੇਹੈਨਿ॥ਉਨਕਉਭੀਨਿੰਦਨਗੇ॥ਤਿਨੋਕੋਸਤਿਗੁਰੂਆਪਤੇਨ
ਸਟੇਗਾ॥ਤ੍ਰੁਟਾਨਿਸੇਈਨਾਨਕਾਜੋਤੋਕੋਆਪਾਇਆਲ॥ਸਭੁਉਸੀਦਿਆਲ
ਪੁਰਖਕਾਕਾਰਣਹੋਵਦਾਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਿਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮੇਰੇ
ਪਾਤਿਸਾਹਿਓਹੁਦਿਆਲਪੁਰਖਕੇਵਡੇਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਸਤਿਗੁਰੂਕਾਬੋਲਣ
ਹੋਇਆ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਬਲਉਪਜੇਨਬਲਖਿਸੈਤਾਂਕੇਰੇਮੇਰੇਮਨਰ
ਖਾਸ॥ਜੋਭੇਜੇਆਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਤਿਕੇਹੋਇਤੁਮਾਰੇਦਾਸ॥ਪਾਹੁਲਗਾ
ਇਆਸਤਿਗੁਰੂਰੰਗਚਲੂਲਾਜਾਣਿ॥ਨਾਨਕਪਕਨ੍ਹੀਓਟਜਨਨਪੋਹੈਜਮ
ਮਗ॥ ੨੦ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਸੁਣਭਾਈਅਜਿਤਿਆ॥ਓਹਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਜੋਹੈਸੋਬਡਾਪ੍ਰਬਲਹੈ॥ਅਤੇਦਿਨੋਦਿਨੁਬਲਵੰਤਹੋਵਦਾਹੈ॥ਪਰਉਸਕੀ
ਕੀਮਤਿਕੋਈਨਾਹੀਕਰਿਸਕਦਾ॥ਜੋਕੇਵਡਾਹੈ॥ਪਰਏਕਨਿਸਾਨੀਹੈ॥ਉਸਕੇ
ਜੋਸਾਧਹੈਨਸੁਉਸਕੇਰੋਮਪਰਗਾਸਹੋਵਦਾਹੈ॥ਉਸਕੋਇਕਪਲੁਨਾਹੀਬਿਸਰੈ
ਤਾਂ॥ਓਹੁਪਾਲਪਾਲਿਖਿਨਖਿਨਸਾਸਗਿਰਾਸਉਸੀਕਾਧਿਆਨਧਰਤੇਹੈਨਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਕਪਲਭੀਭੁਲਿਆਂਸਨਾਹੀਂਸਕਦਾ॥ਸਦਾਹੀਸਤਿਗੁਰਸਾਬਰਹਤੇਹੈਂ
ਅਰੁਦਿਨੇਰੈਨਬਾਲਹੇ॥ਬਦਤਾਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰਜੀਨੇਤੋਹੋਗਾ॥ਸਤਿਜੋਹੋਨੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੋਏ॥ਓਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੋਭੇਜੇਆਵਦੇਹੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆ
ਗਿਆਹੋਤੀਹੈ ਜੋਤੁਸੀਜਗਮਾਹਿਜਾਵਹੁ॥ਪਾਰਲਘਾਵਹੁ॥ਸਮੁਕਾਓਪਰੇ
[illegible]ਹੁ॥ਜੋਸਿਸਾਰਤੁਮਾਰਾਦਾਸਹੋਵੈ॥ਪਾਹੁਜੋਹੈਸੋਉਪਦੇਸਹੈ॥ਸੋਉ
ਪਦੇਸਸਬਦੁਹੀਹੈ॥ ਜਿਨਾਂਕੈਸਬਦਕਾਪਾਹੁਲਗਦਾਹੈਸੋਸਿਸਾਰਤੇਗਿਆ
ਰਾਹੋਦਾਹੈ॥ਤਿਸਕਾਖਰਾਰੰਗਚਲੂਲਾਹੋਵੈਗਾ॥ਫੇਰਿਓਹੁਦੂਜੀਆਨਾਂਬਨ
ਹੀਰਲਦਾ॥ ਸੁਣਭਾਈਆ ਜਿਤਿਥਾਂ ਜੇਕੋਈਉਸਦੀਓਟਪਗੜਦਾਹੈ॥
ਤਿਸਨੋਕੋਈਤ੍ਰਿਆਸਨਾਹੀਹੁੰਦੀ॥ਓਹੁਪੁਰਖਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਤੇਭੀਬਚਦਾਹੈ॥
ਨਾਨਕਪਕੜੀਓਟਜਨਨਪੋਹੈਜੀਮਮਗਾ॥ ਤਾਂਫੇਰਆਸਿੰਤੇਰਧਾਰਿਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਤੇਰਾਬੋਲਣਾਹੋਇਆਸੀ ਜੋਸਾਧੂਕੀਓਟ
ਪਕੜੀਤਾਂ ਜੰਮਕੀਤ੍ਰਾਸਦੂਰਹੋਂਦੀਹੈ॥ ਤਾਂਫੇਰਸਤਿਗੁਰੂਜੀਕਾਬੋਲ
ਣਾਹੋਇਆ ॥ਸਾਧੂਕੀਓਟਏਹਹੈਜੋਸਾਧਾਂਕੇਕਹੇਪਰਚਲਣਾ॥ਤੇ
ਸਾਧਾਂਤੇਰਹਤਹੋਵਣਾ॥ਝੂਠਨਾਬੋਲਣਾ ਪਰਾਈਨਿੰਦਿਆਨਹੀਕਰਿਣੀ॥
[illegible]ਕੇਮਿਲਣੇਕਾਫਲੁਹੋਂਦਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਕਹੇਪਰਨਾਚਲੈਤਾਂਸਾਧ
[illegible]ਨਾਝਰਨਖਸਛੋਦਾਹੈਨਾ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੈਸੀਲਹਰਿਸ
ਮੁੰਦ੍ਰਦੀਸਤਿਗੁਰੁਕੀਨੇਵਕੁ॥ਬਚਨਹੁਮਾਰਾਫੇਰਦੇਹੁਹਮਤੁਮਕੋਸਾਸਾ
ਕੂ॥ ੨੧॥ ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ॥ਸਮੁੰਦ੍ਰਜੋਹੈਸੋਸਤਿਗੁਰੂਹੈ॥
ਉਸਕੀਲਹਰਿਜੋਹੈਸੋਸਬਦੁਹੈ॥ਜਿਉਸਮੁੰਦ੍ਰਦੀਲਹਰਿਨਾਲਮੋਤੀਹੀਰ
ਲਾਲਲਛਮੀਆਇਕੰਨੇਪਉਦੀਹੈ॥ਤਿਸਕੀਨਿਆਈਜਿਸਨੋਕੈਸਬਦ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਂਦਾਹੈਸੋਸਾਧਹੋਂਦਾਹੈ॥ਅਤੇਜੇਕਰਿਸਬਦਿਕੀਕੀਮਤਿਜਾਣੇ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਓਹੁਕਉਡੀਬਦਲੈਲਾਲਦੇਕਰਛੋਡਦਾਹੈ॥ਤਿਸਕੀਨਿਆਈਐਸੇ
ਸਿਖਹੋਵਨਗੇਜੋਸਬਦਕੋਦੇਰਹਿਨਗੇ॥ਉਸਦਾਖਤੁਉਸਕੀਕੀਮਤਿਜਾ
ਣਨਿਗੇ॥ ਤਾਂਉਨਾਪਾਸੋਸਬਦੁਕਾਸਾਕੁਤੁਟਜਾਵੈਗਾ॥ਜਿਨਾਸਬਦੁਕਾਕ
ਹਿਆਮੰਨਿਆਨਾਹੀ॥ਉਨਾਨਾਲਕੀਸਾਕੁਹੈ॥ਬਚਨਿਹਮਾਰਾਫੇਰਦੇਹਹੈ
ਨਿਹਮਰਾਓਹਕੋਸਾਸਾਕੁ॥ ਤਾਂਫੇਰਆਸਿਤੇਰਧਾਰਿਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਸੀ
ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਓਹੁਕਉਣਜਾਇਤੁਹੋਵੈਗੀ॥ ਤਾਂਫੇਰਸੀਸਤਿਗੁਰੂਜੀਕਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੋਲਣਾਹੋਇਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਿਧੀਮੰਤ੍ਰਕਮਾਇਆ ਬੈਠਾਤ
ੜੀਲਾਇ ॥ ਹਥੀਖਪਰਤੇਸਿਰਟੋਪੀਜਨਮਾਖਿਰਥਾਜਾਇ ॥ ਆਇਆਗੁਰੂ
ਨਸੇਵਨੀਕੀਤਾਮੁਖਹੁਅਲਾਇ ॥ ਮੁਹਕਾਲੇਦੋਜਕਸਟੀਅਨਿਲਖਚੁਰ
ਸੀਹਾਇ ॥ ਅਫਲਆਵੈਨਾਨਕਾ ਸੋਨਫਰਮੁਠੀਕੈਜਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ॥
[illegible] ॥ ਸੁਣਭਾਈਆਜਿਤਿਆ ਸਿਖਜੋਸੇਸੋਤਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੂਤੇਹਾਸਲਕੀਤਾ ਜਾਬਿ ਓਹੁਵਖਤਆਵੈਗਾ ॥ ਅਰੁਗੁਰੂਕਾਜਾਮਾ ਅਲੋਪਹੋ
ਜਾਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂਕਉਣਹੋਵਨਿਗੇ ॥ ਕੋਈਗ੍ਰਿਸਤੀਕੋਈਫਕੀਰਹੋਵੈਗਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ
ਲੈਜੋਮੰਡਿਨਿਗੇਸੋ ਆਪੋਆਪਣੇ ਆਸਣ ਸਵਾਰ ਬੈਠਨਗੇ ॥ ਅਰੁਸਿਰ
ਟੋਪੀਪਾਈਆ ਤੇ ਕਹਿਆਜੋਮੈਉਦਾਸੀਹਾਂ ॥ ਸੋਉਦਾਸੀਕਿਹਾ ॥ ਜੋਉਨਾ
ਸਾਤੇਉਦਾਸਹੋਵੈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਮਾਇਆ ਤੇਗ੍ਰਿਸਤਤੇਦੁਨੀਆਜਹਾਨਤੇਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧਲੋਭੁਮੋਹ ਨਿੰਦਾਬਖੀਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੋਇਨਤੇਉਦਾਸਹੋਵੈਗਾਤਾਂਉਦਾਸੀ
ਜਾਣਨਾ ॥ ਕਹੀ ਤਾਂਉਨਾਂਲੇਭੇਖਕੋਮਰਣਪਰਜੰਤਨਹੀਮੰਨਣਾ ॥ ਪਰਸੁਣ
ਭਾਈ ਐਸਾਵਖਤਆਵੈਗਾਜੋਓਹੁਦੁਨੀਆਕੇਗੁਰੂਹੋਇਫਿਰਨਿਗੇ ॥ ਬਾਤਾ
ਨਾਲੋਂਉਪਦੇਸਕਰਨਿਗੇ ॥ ਅਰੁਇਸਤ੍ਰੀਆਨਾਲਮੋਹਕਰਨਿਗੇ ॥ ਅਰੁ
ਕਹਿਨਿਗੇਹਮਫਕੀਰਹੈਂ ॥ ਐਸਾਸਮਾਂਭੀਆਵੈਗਾ ॥ ਉਸਵਖਤੁਕੋਈਗੁਰੂ
ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਵੈਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁਪਛਾਣਨਸਕਨਿਗੇ ॥ ਤੇਸਗੋਮੂਹੋ ਬੁਰਾਬੋਲਣ
ਲਗਨਿਗੇ ਏਹਕਉਣਹੈ ਗੁਰੂ ਅਸਾਡੇਨਾਲਹੈ ॥ ਅਤੇ ਆਪੋਆਪਣੀਭ
ਖਿਆਬੋਲਨਿਗੇ ॥ ਅਤੇਗੁਰੂਕਉਪਛਾਣਨਸਕਨਿਗੇ ॥ ਭਰਮਜਾਣਗੇ ॥
ਤਾਂਓਹੁਗੁਰੂਤੇਵਿਛੜਨਿਗੇ ॥ ਪਰੁਇਕਐਸੇਭੀਸਿਖਦ੍ਰਿੜਬੁਧੀਵਾਲੇਹੋਵ
ਨਿਗੇਜੋਉਨਾਦਾਕਹਿਆਨਮੰਨਨਿਗੇ ॥ ਸਬਦੇਕੇਕਹੇਪਰਚਲਨਿਗੇ ॥ ਅਰੁ
ਓਹੁਭਰਮਾਵਣੇਵਾਲੇਕੇ ਮੁਹਕਾਲੇਹੋਵਨਿਗੇਤੇਫਿਰਚਉਰਾਸੀ ਵਿਚਿਸਟੀ
ਅਨਿਗੇ ॥ ਤੇਨਰਕਗਾਮੀਹੋਵਨਿਗੇ ॥ ਅਰੁਜੋਆਖਿਆਨਕਾਸੋਨਰਕਨੂੰਪ
ਹੀਰੋਂਜਾਇ ॥ ਫਿਰਿਬੋਲਣਾਹੋਇਆ ॥ ਹਰੀਹਾਂ ॥ ਇਨਾਬੇਗੀਵਡੇਭੁਲਨਿਗੇ ॥
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਹਰਿਉਪਜੈ ਹਰਿਖਪਗਏਕਈਰਾਮਅਵਤਾਰ ॥
ਬ੍ਰਹਮੇਕੋਟਿਕਈਜੁਗਬੀਤੇ ਮਾਧੋਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰ ॥ ਰਵਦਰ ਵੰਨਕਰੈਕੋਸਤੀ
ਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਕਹੁਨਨਰ ਏਹਸਭੁਜਗਭੂਖਜੁਠੋਮੋਹੇਪਿਆਰਾ ॥ ੨੩
॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ ॥ ਓਹਹਰਿਉਪਜੇਹਰਿਖਪਾਏਅਕਈਬਾਰਰਾਮ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੀਨਾਮਰਖਾਇਆ॥ ਕਈਜੁਗਾਜੁਗਮੇਂਰੋਣਹੋਇ [illegible] ਕਈਬਾਰਮਾਧੋ
ਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਜਾਇਆ॥ਅਪਰੁਅਪਾਰਹੈਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪ
ਹੀਜਾਣਦਾਹੈ॥ਸੰਗਜੁਗਜੁਗਕਰਦਾਆਇਆਹੈ॥ਅਰੁਦਰਵਣਉਸਕੇ
ਕਉਣਹੋਏਨਿ॥ਕਈਅਸੰਖਭੁਗਤਿਕਈਅਸੰਖਸਿਖਸੰਤਸਾਧਸਦਾਕਿਦੇ
ਰਹੇਉਸਕੇਦਰਵਾਰਹੋਏਨ॥ਸੋਦਰਵਉਸਕਾਸਬਦਹੈਸੋਉਸਦਾਰਿਖਣੇਰਹਦੇ
ਹੋਏਨਿ ਅਤਿ ਕਿਸੈਸਮੇਕਿਤੇਸਾਇਤੁਆਉਦਾਹੈਇ॥ਦਰਸਨਹੋਇਤਾਮੁਕਤਿ
ਹੋਵਦਾਹੈ॥ਉਨਾਨੇਭੀਖਬਰਨਾਹੀਬੇਸੁਮਾਰਕੀ॥ਜੋਕਿਤਵਖਤਆਉਂਦਾਹੈ
॥ਅਤੇਏਹਜਗਤਜੋਹੈਸੋਤੂੰਮਾਇਆਨਾਲਿਰਚਿਰਹਿਆਹੈ॥ਸੋਪੰਖਿ
ਪੜੂਬੋਤੂਧਾਹੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਹਸਭਜਗਝੂਠਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥
ਤਾਂਫਿਰਿਅਜਿਤੇਰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਏਹੁਜਗਤੁ
ਜਹਾਨ ਤਾਂਸਭੁਬਿਨਾਸੀਹੈ॥ਅਰੁਏਹਜੋਜੋਗਪਾਵਤੇਹੋਏਨਿਸਭੇਸੁਆਦ ਤੁ
ਜੀਰੈਉਨਾਦੀਕਿਆਜੁਗਤਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਸੀਸਤਿਗੁਰੂਕਾਬੋਲਣਾਹੋਇਆ

॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਖਪੈਜੋਗੀਸਰਿਲਾਇਬੈਠਾਭ੍ਰਿਭੂਤ॥
ਜੋਗਜੁਗਤਕੀਸਾਰਨਾਜਾਣੈਗੁਰਸਬਦੀਨਾਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਰਸਿਕਸਿਸੁਆਦੁ
ਸਭੇਤਜਿਛੋਡਹਿਫੀਕਾਖਾਇਆਲੂਣਾ ਕਹੁਨਾਨਕਇਨਿਜੋਗਨਾਪਾਇਆ
ਜਿਉਊਦਰਚਲੂਣਾ॥ ੨੪ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਜੋਉਪਜਿਆ
ਹੈਸੋਸਭੁਖਪੇਗਾ॥ਝੂਠਖਪੇਗਾਸਚਸਦਾਕਾਇਮਹੈ॥ਜੋਈਸਚੁਕੌਦੇਖਕਰ
ਖਿਝਦਾਹੈਤਿਸਨੋਸਚੁਪਾਵਣੇਕੀਬਿਧਨਹੀਆਵਦੀ॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰੂਸ
ਚਨਾਹੀਪਈਆਤਾ॥ਅਤੇਏਹਭੇਖਜੋਹੋਏਨਿਸੋਆਪੇਆਪੁਕਮਾਵਤੇਹੋਏਨਿ॥
ਅਰੁਕਹਤੇਹੈਜੋਹਮਤਪਸੀਹਾਂ॥ਤਪਸਿਆਕਾਗੁਮਾਨਕਰਦੇਹੋਏਨਿ॥ਆਪ
ਕੋਗੁਰੂਕਹਾਵਤੇਹੋਏਨਿ॥ਅਰਜੋਜੁਗਤਕੀਸਾਰਨਹੀਜਾਨਤੇ॥ਅਰੁਸਤਿਗੁ
ਰੂਕੇਸਬਦਕੀਪਹੁਚਨਹੀਪਾਵਤੇ॥ਅਰੁਜੋਗਕੀਜੁਗਤਿਕੀਹੈਜੋਗੁਰੂ
ਕਾਸਬਦਹੈਸੋਕਮਾਵਤੇਜੋਗਕੀਜੁਗਤਪਾਵੈ॥ਸਬਦਿਸਚਹੈਪਰਸਬਦ
ਬਿਨਾਹੋਰਸਭੁਝੂਠਹੈ॥ਸੋਜਿਸਪੁਰਖਕੋਸਚਸਬਦੁਕੀਖਬਰਨਹੀਪੜਤੀ
ਜੋਸਚਕਿਆਚਾਲਹੈ॥ਅਰੁਰਸਿਕਸਿਸੁਆਦੁਛੋਡਤੇਹੈਨਿ॥ਅਰਜੋਗਕੀ
ਜੁਗਤਨਾਹੀਜਾਣਤੇ॥ਜੋਗਜੋਹੈਸੋਸਚਸਬਦਿਹੈ॥ਜਬਸਚਿਸਬਦਕੌਕਰ
ਮਾਵੇਗਾ ਤਬਜੋਗਕੀਜੁਗਤਿਕਪਾਵੈਗਾ॥ਅਸਾਕਹਿਕੈਮੰਨੇਨਹੀ॥ਸਤਿਖਕ

ਰਿਕੈਥਹੋ ਅਰਨਮਕਾਆਹਾਰਕਰਿ॥ਤਾਂਜੋਗੀਸੰਗਤਕੇਪਾਟੇ॥ਏਹ
ਜੋਫਕੀਰ ਆਪੁਣਾਖਾਂਤੇਹੈਨਿ॥ਏਹਅਭੂਣਸਗੀਇਨੇਕੇਜੋਗਕੀਸਾਰਨ
ਹੀ॥ਅਤੇਜੋਗੀਤਪਸੀਕਹਾਵਤੇਹੈਨਿ॥ਸੋਸਭੁਨਰਕਮਾਹਿਪਾਈਆਹੈਗਾ॥
ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਤੂੰਗੁਰੂਹੈਤੇਰੇ
ਪਾਸਅਰਦਾ... ...ਦਿਨੁਵਣੀਉਤਸਮੇ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਸ੍ਰੀਸਤਿ
ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਬੋਲਣਾਹੋਇਆ ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਤੀਅ
ਰਦਾਸਿਕਰਿਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਜਾਤਾ॥ਕਿਆਕੋ ਆਖਿਆਖਿਵਖਾਣੈਓਹਪੂ
ਰਣਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਜਨਮੁਜਨਮਕਾਭੂਲਾਪਾਂਧੀਨਿਤਉਠਿਕਰੈਅਰ
ਦਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨੂਆਂਬਿਰਥਾਨਾਂਜੈਮੂਪੂਰਬਧਾਜਾਸੀ॥ ੨੫॥ ॥
ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਗੁਰੂਣਭਾਈਅਜਿਤਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਜੋਅਰ
ਦਾਸਕਰਾਨੇਗੇਸੋਮਾਇਆਕੀਆਵਾਡਿਆਈਆਂ ਅਰੁਪੁਤ੍ਰਰਜਮੰਗਨ
ਗੇ॥ਜੋਅਸੀਦੁਨੀਆਮਾਹਿ ਵਡੇਹੋਵਹਿ ਸੰਸਾਰਹੀਕੇਸੁਖਮੰਗਾਨੇਗੇ॥ਤਿਨ
ਪੁਰਖਾਸਤਿਗੁਰੂਨਾਜਾਤਾ॥ਕਿਉਂਕਰਿਨਾਜਾਤਾਜੋਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸੋਨਾਮਦਾ
ਨਨਮੰਗਿਆ॥ਸੇਵਟਹਲੁਨਮੰਗੀ॥ਅਤੇਸਤਿਗੁਰੂਕੇਘਾਰਿਤਾਂਸਭਕਿ
ਛੂਹੈਜੋਹੀਕੋਈਇਛਾਕਰਿਆਵਦਾਹੈਤੇਹਾਫਲਪਾਇਦਾਹੈ॥ਬਿਨਾਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਦੀਖਿਆਪਾਪਨਹੀਉਤਰਦੇ॥ਅਰਫਲੁਜੋਹੈਨੁਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰੂਤੇ
ਓਹੁਕੀਲਾਗਤੇਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਅਜਿਤੇਰਧਾਵੈਅਰਦਾਸੁਕੀਤੀ॥ਜੀਸਚੇ
ਪਾਤਸਾਹੁ॥ਓਹੁਕਉਣਗੁਣਹੈਨਿ॥ਜਿਨਕਰਿਕੈਪਾਪਉਤਰਦੇਹੈਨਿ॥ਤਾਂਫੇ
ਰਿਬਾਬੇਜੀਕਾ ਬੋਲਣਾਹੋਇਆ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਨਾਨਕਨਾਉਨਿਰੰ
ਕਾਰਹੈ ਆਪਨਰੰਜਨਦੇਉ॥ਕਈਜੁਗਾਵਰਤਾਰਾਵਰਤਿਆਆਪਣਾਆਪ
ਸਮੇਉ॥ਲੇਖੇਬਿਗਸੈ ਜਗਮੇ ਅਲਖਨਾਲਖਿਆਜਾਇ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀ
ਤਿਸਕਉਜੋ ਮਾਰਗਦੇਇਬਤਾਇ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਿਤ੍ਰਸਭ ਬੰਧਨਾਰਹੈਨਿਆਰਾਆ
ਪਾਲਖਾਨਿਰੰਜਨਆਪਹੈਨਤਿਸਮਾਇਨ ਬਾਪਾ॥ਰਪੇਤ੍ਰਸ੍ਰੀਸਰਸੋਗੀਧਾ
ਗੋਰਖਕਈਅਨੇਕਾ॥ਜਿਨਿਖੋਜਿਯਾਤਿਨਪਾਇਆਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਏਕਾ॥
੨੬॥ ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਗੁਰੂਅਗੁਨਿਰੰਕਾਰਏਕ
ਹੀਜੋਤਹੈ॥ਕਈਜੁਗਵਰਤਾਰਾਵਰਤਦਾਆਇਆਹੈ॥ਸੋਇਸੀਜਗੁਮਾਹਿ
... ...ਸੋਲਖਸਕਤਾਨਾਹੀ॥ਜੋਏਹਗੁਰੂਹੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਰੁਜੋਉਸਕੇਮਾਰਗਿਚਲਦਾਹੈ ਤਿਸਕੇ [illegible] ਆਵਦੇਹੈ
ਤੇਜਨਮੁਜਨਮੁਕੇਪਾਪਸਭਮਿਟਜਾਂਦੇਹੈਨਿ ਲੇਖਾਨਿਬੜਤਾਹੈ ਕੁਲਾ
ਕਾਉਧਾਰਹੋਤਾਹੈ ਉਸਕਾਮਾਰਗਜੋਹੈ ਸੋਦੂਨੀਆਂਤੇਨਿਰਮੋਹੁਹੈ ਪੁਤ੍ਰ
ਕਲਤ੍ਰਸੰਨਬੰਧਦੁਨੀਆਂਕੇਸਭਹੋਵਨਿਗੇ ਓਹਸਭਨਤੇਨਿਆਰਾਹੋਗ
॥ਉਸਕਾਨਾਉ ਅਲਖ ਨਰੰਜਨੁਹੈ ਉਸਕੋ ਲਖਸਕੇਗਾਕੋਈਨਹੀ ਅਸੰ
ਭਾਕਾਰਿ ਭ੍ਰਮਾਏਗਾ ॥ ਅਰਆਪਣਾਬਾਣਾ ਛਡੇਗਾਨਹੀ ਬਾਣਾਉਸਕਾ
ਕੀਹੈ ਸਬਦੁਹੈ ਸੋਸਬਦਹੀਤੇਪਾਈਐਗਾ ॥ ਅਰੁਕਈਤਪੀਸਰਕਈ
ਜੋਗੀਸਰੁਗੁਰੂਕਹਾਵਨਿਗੇ ਪਰਸਾਰਿਕੋਕੋਈਵਿਰਲਾਹੀਖੋਜੈਗਾ ॥ ਜਪ
ਜਬਹੋਵੈਗਾ ਤਹਾਂਸਤਿਗੁਰੂਕਾਬਾਸਾਹੋਵੈਗਾ ॥ ਸੋਕਉਣਸਰਮਾਇਆਮੇ
ਹੋਤਰਹਤਾਹੋਵੈਗਾ ਪਰੁਜਾਂਓਹੁਸਮਾਆਵੈਗਾਤਾਂਸਭੁਜੋਖਲਾਵੈਗਾ
॥੮॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈਜੀਸੀਵਾਹੁਗੁਰੂ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਜੇ
ਖੇ ਸਾਗਰਿ ਤਤ ਸਭਿਰਹੇ ਪਦਾਨਿਰਬਾਣੀ ਓਹੁਵਿਸਾਵਿਸਟਸਤੇਾਵਿਗੁਤ
ਪਾਣੀ ੨੭॥ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ ॥ਸੁਣਬਚਾਇਕਸੀਮਾ
ਐਸਾਆਵੈਗਾ ਸਤਿਗੁਰੂਸੰਗਤਿਕੋਸੋਖਲੇਵੈਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁਪਾਣੀ ਬਿਗਸਾਹ
ਰਿਜਾਵੈਗਾ ਤਾਬਿਕੁਬਿਧਉਪਜੈਗੀ ਜੋਮੂਹੋਕਹਨਿਗੇ ਅਸੀਸਿਖਬਾਬੇ ਨ
ਨਕਕੇਹਾਂ ॥ ਜੋਮੇਰਾਵਾਸਤਾਪਾਏਗਾਸੋਤਿਸਕੋਨਮਨਨਗੇ ਮੇਰਾਨਾਉ ਨਾਮੰ
ਨਨਗੇ ਅਰੁਸਿਖਕਹਾਇਨਗੇ ਓਹੁਬੇਮੁਖਨਰਕ ਨੂੰਪਾਈਆਨਿਗੇ।
ਕਿਉਜੋਉਨਾਕੋਮੇਰਾਸਬਦ ਸੁਨਿਆਂ ਲਗੈਗਾਨਹੀ ਜਿਉਪਾਥਰਕਉ ਜ
ਲਨਹੀ ਭੇਦਤਾ ॥ ਤਾਬਿਓਹੁਵਿਗੁਚੈਗੀ ਗੁਰੂਓਨਾਕੋਨਦਰਿਆਵੈਗਾਨ
ਹੀ ਗੁਰੂਉਨਾਦਾਵਿਸਾਹੁਕਰੈਗਾਨਹੀ ਜਿਉਸਾਹੂਕਾਰ ਝੂਠਿਆਵਿਣਜਾ
ਰਿਆਕਾਵਿਸਾਹੁਨਹੀਕਰਦਾ ॥ ਅਤੇਸੁਨਾਥਿਆਨਹੋਇ ਹੋਇ ਬੈਠਤਾਂ
॥ ਜੋਉਨਾਦੇਸੰਗਬੋਲਦਾਨਹੀ ਜਿਤਨੀਕੁਛੁਓਹ ਅਰਦਾਸਕਰਦੇਹੈਨ
ਸੋਭੀ ਸੁਣਦਾਨਾਹੀ ॥ ਤਾਂਓਹੁਖਾਲੀਹੀਜਾਵਣਗੇ ॥ ਤਾਂਆਗਿਤ੍ਰੇਤਾਵੈ ਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਓਹੁਦਾਨਪੁੰਨਤੁਰੇਤਰੇਨਮਕੀਦੇਨਗੇ
ਤਾਓਨਾਕੋਕੁਛਪਾਪਤਹੋਵੈਗਾਕਿਨਾ ॥ ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਕਾ ਬੋਲਣਾਹੋ
ਇਆ ॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਾਨਪੁੰਨਕੋ ਬਹੁਨਹੀ ਜਿਸ ਦਿਤਾਗੁਰੂਕਾ
ਖਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰਕਰਿਕੇ ਦੇਵੈ ਮੁਹਕਾਲਾਚਲਿਆ ਜਨਮੁਗਵਾਇ।

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ੨੮॥ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਸੁਣਬਚਾ ਇਸਦਾਨਪੁੰਨਤੇਸਿ
ਜਦਾਨਹੀ॥ਇਸਕੀਮੁਕਤਿਹੋਵੀਨਹੀ ਅਤੇਦਾਨਪੁੰਨਕਰਕੇਕਾਹੇਦਾਕੇ
ਜੋਹਉਕਰਦਾਹੈ॥ਜੋਇਸਕਾਕੀਹੈ॥ਓਹਸੋਖਾਦਾਹੈਸੋਸਭਕਰਣੇਹਾਰੇ
ਦੀਦਾਤਹੈ॥ਅਤੇਆਪਣੇਕਾਰਜਕੇਵਾਸਤੇਕਰਾਹਿਰੇ॥ਗੁਰੂਕੋਮਿਲਨੇ
ਕੇਨਿਮਤਿ ਕਰਨਿਗੇ॥ਜੋਗੁਰੂਕਾਵਾਸਤਾਪਾਏਗਾ ਤਿਸਕੋਤਾਨਦੇਵਨਿ
ਗੇ॥ਆਪਣੇਪ੍ਰਾਪਤਿਵਾਸਤੇਕਰਨਿਗੇ॥ਇਉਹੀਦੁਨੀਆਂਕੇਕਾਰਣਿਨ
ਲਿਜਨਮੁਜਾਵੈਗਾ॥ ॥ਸਲੋਕੁ ॥ਗਊਘਾਤਹਤਿਆਨਹੀਉਤ
ਰੈਤਾਟਿਤੀਰਥਭ੍ਰਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਗਾਬਾਪਓਬਾਪੇਸਤਿਗੁਰੂਕੇਨ
ਪਾਇਓਜਾਇ॥ ੨੯॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਸੁਣਬਚਾਆਜਿ
ਤਿਸਾਜੋਪੁਰਖਗਊਮਾਰਿਕੈਜੋਤੀਰਥਜਾਵੈਹੈਨਿ॥ਸੋਹਤਿਆਨਹੀਉਤ
ਰਦੀ॥ਅਰੁਜੋਸਾਧਾਕੀਨਿੰਦਿਆਕੀਹਤਿਆਹੈਸੋਭੀਨਹੀਉਤਰਦੀ॥ਭਾ
ਵੈਅਨੇਕਤੀਰਥਕਰੈਭਾਵੈਅਨੇਕਪੁੰਨਕਰੈ॥ਭਾਵੈਤਪਕਰੈ॥ਸਾਧਕੇ
ਨਿੰਦਕਕੇਪਾਪਨਹੀਉਤਰਦੇ॥ ਤੂੰਫੇਰਆਜਿਤੇਰਧਾਵੈ ਅਰਦਾਸਕੀ
ਕੀਤੀਜੀਸਰੇਪਾਤਸਾਹੁਕਲਜੁਗਕੇਜੋਗੁਰੂਹੋਵਨਿਗੇ ਤਿਨਕੀਸੁਖਸਗੀ
ਨੀਕਾਕਿਆਫਲੁਹੋਵੈਗਾ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸੁਖਸਰੀਨੀਜੇਨਰਕਰੈ
ਸੋਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੂਨਫਿਰਿਆਵੈ॥ਜੋਚਾਉਤਮਾਸੇਬਾਧਿਆਸੋਪਛੋ
ਤਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਆਸਿਗਾਹਹੈ ਕਿਉਮਾਰਗਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤਾਂ
ਮਿਲੈਜਾਸਚਸਮਾਵੈ॥ ੩੦ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਸੁਣੋਬਚਾਆ
ਜਿਤਿਆਕਲੁਜੁਗਜਿ ਸੁਖਸਗੀਨੀਆਮੰਨਨਗੇਸੋਝੂਠਿਆਬਾਵਾਨੂੰਮੰ
ਨਨਿਗੇ॥ਪੀਰਾਅਰੁਗੋਰਾਕੀਮਨਨਿਗੇ॥ਸੋਫੇਰਚਉਰਾਸੀਭ੍ਰਮਨਿਗੇ॥
ਓਹਕਲੁਜੁਗਕੇਪੀਰੁਅਰੁਗੁਸਾਈਜੋ ਹੋਵਨਿਗੇ॥ਸੋਕਰੇਗੁਰੂਹੋਵਨਿਗੇ॥
ਇਨਸਤਿਗੁਰਾਂ ਇਨਕਾਛੁਟਕਾਰਾਨਹੀਹੋਦਾ॥ਪਰਚਾਉਤਮਾਸੇਪਛੋ
ਨੀਆਰੀਝੂਗੀ॥ਸੋਓਹੁਚਾਉਤਮਾਸੇਗੁਰੂਕੇਹੋਵਨਿਗੇ॥ਅੰਰਥੰਦਗੀਭੀ
ਦੁਨੀਅੰਦੀਦੇਖੋਦੇਖੀਵਾਸਤੇ ਕਰਨਿਗੇ॥ਦੁਨੀਆਕੀਜੁਗਤਤੇਮੁਕਤਿਨ
ਹੀ॥ਅਤੇਸਰਬੁਗਰਜੋਹੈ ਸੋਸ਼ੀਕਰਨਹਾਰਾਹੈ॥ਸੋਅਗਮਦਿਆਲਬੇਅੰ
ਤਪਰੇਤੇਪਰੇਹੈ॥ਬੇਸੁਮਾਰਹੈ॥ਸੋਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰੂਓਸਦਾਥਾਉਨਹੀਦਸ
ਦਾ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੂਕੋ ਮਿਲਿਆਸੋਸਚਿਆਰੂਹੋਇਆ॥ਦੁਨੀਆਂਕਾਮਾਰ

ਗਏਨ੍ਹੇਸਤਿਗੁਰੂਕੇਮਾਰਗਚਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਮਾਰਗਕਿਉਣਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰੂ
ਬਦਹੈ॥ਸਬਦਨਾਲਰਚੈਤਾਸਤਿਗੁਰੂਕੋਮਿਲੇ॥ਸਾਰਿਮੇਸਮਾਏਜੁਨਿਭ
ਣਮੈਨਾਹੀ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਫਰੀਦਰਬਾਜਾਰਿਦੇਦਾਨੇ॥ਪਸਰੇ
ਕੇਸੂਫੂਲਫੁਲਾਨੇ॥ਕਰੈਮੋਹਤ੍ਰਿਗੀਯਾਲਾਏ॥ਅੰਧੁ॥ਨਾਨਕਚਉਰਾਸੀ
[illegible] ਜੋਨਿ॥ ੩੧ ॥ਤਿਸਕਾ [illegible] ਵਿਚਹੁ
ਕੈਸੇਮਰਦਿਹੋਵਨਿਗੇ॥ਜੇਕੋਈਸਾਧਹੋਵੈਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕੇਜਾਨਣੇਵਾ
ਲਾਤਿਸੁਕੇਮਰਕੇਜੀਅਕੇਲਾਗੂਹੋਵਨਿਗੇ॥ਅਤੇਬਜਾਰਜੋਕਰਨਿਗੇਜਿ
ਉਬਜਾਰਮਾਹਿਕੂੰਰਜਿਨ੍ਹੇਕੁਠਿਆਰੇਲਲਦੇਹੈਨ॥ਤਿਉਓਹੁਲੁਨ੍ਹਪਵ
ਨਿਗੇ॥ਅਰਬਾਤਾਜੋਕਰਨਿਗੇਸੋਦੇਵਾਨਿਆਹੀਕੀਆਕਰਨਿਗੇ॥ਜਿ
ਉਕੇਸੂਫੁਲਾਕਾਰੁਸੁ॥ਖਿਨੁਪਉਦਾਹੈ॥ਤਿਉਉਨਦਾਰੰਗਟੁਟਿਜਾਵੈਗਾ॥
ਓਹਆਪਾਦਿਰਅਕਠੇਨਹੋਵਨਿਗੇ॥ਉਨਦਾਮੋਹਤ੍ਰਿਗੀਆਸੰਗਲਰ
ਗਾਵੈਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰੂਤੇਓਹੁਬੇਮੁਖਹੋਇਜਾਵਨਿਗੇ॥ਉਹਚਉਰਾਸੀਭੁਰਮ
ਨਿਗੇ॥ ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁ॥
ਤੇਰੇਪਾਰਿਆਰਿਸਿਖਕਹਾਇਨਗੇ॥ਸੇਪਤੁਨੇਹੋਗਾਵਨਿਗੇ॥ਤਿਸਕੀ
ਗਲਕਿਉਕਰਿਹੋਵੈਗੀ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਸਤਿਗੁਰੂਕਾਬੋਲਣਾਹੋਇਆ
॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਹੁਕਮੇਜਗਾਗਿਰਾਸੋਜਾਹੁਕਮੇਕੀਮਾਹਿਮਾਖੁ
ਬਾ॥ਹੁਕਮੇਇਹਹੁਗਿਰਾਜਿਧਰਲੀਕਾਲਫਾਬਾ॥ਸਿੰਘਕਰਤੂਬਾਰ
ਧਾਰਨ੍ਹਕੈਨਿਕਲੈਬਾਹਬਾਹਿਹੀਬਾਹਬਾਨ॥ਫਿਟਅਵੇਹਾਖਾਇਧਾਸਿ
ਰਮਾਰੈਸੈਤਾਨਾਕੁਰ॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਸੁਣਭਾਈਆਜਿ
ਤਿਯਾਕਲਿਜੁਗਕੇਵਿਚਗੁਰੂਕੇਸਿਖਥੋੜ੍ਹੇਹੋਵਨਿਗੇ॥ਐਸਾਵਖਤਆ
ਵੈਗਾ॥ਜਿਥੈਟੁਕੜ੍ਹਾਖਾਵਨਗੇਤਿਥੈਹੀਪਤ੍ਹਾਨਿਗੇ॥ਓਥੈਹੀਗੁਰੂਕਾਹੋਨਗੇ
॥ਓਥੈਹੀਗਾਵਨਿਗੇ॥ਅਜੇਹੀਜਿਨਸਕੀਸਿਖੀਹੋਗੁ॥ਜਿਸਕਾਖਾਵਨਿ
ਗੇ ਤਿਸੈਕੇਉਸਲਾਹਨਿਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰੂਤੇਭੁਲਜਾਵਨਿਗੇ॥ਸੋਹੁਕਮਾ
ਇਹੁਹੋਇਲਗੇਗਾ॥ਜਿਉਸਿੰਘਕਾਲਕੀਫਾਸੀਵਿਚਫਸਦਾਹੈ॥ਖਾਣ
ਪੀਣਭੁਲਜਾਂਦਾਹੈਸੁ॥ਜੀਆਕੀਪਉਦੀਹੈਸੁ॥ਤਿਉਓਨਕਉਭੀਇਕ
ਦਿਨਜੀਕੀਪਵੈਗੀ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਭੁਲਜਾਵੈਗਾ॥ਜਿਉਕਰਿਗਧਾਮਸਤ
ਹੋਇਕਰਿਜੀਗਦਾਹੈ॥ਤਿਉਓਹਗਾਵਨਿਗੇ॥ਇਕਾਦਿਨਜੀਮਰਕੇਹਟਾਲੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਵਨਿਗੇ ਤਾਂ ਬਿਲਲਾਵਨਿਗੇ ਦੁਖ ਪਾਇਨਿਗੇ ਤਾਂ ਆਖਨਿਗੇ ਜੋ ਫਿਟੇ
ਮੂਹੁ ਇਸ ਖਾਧੇ ਅਸਾਡੇ ਦਾ ਜੋ ਏਹੁ ਹਵਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਆਖਣਗੇ
ਜੋ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਵਖਤ ਪਾਵਨਿਗੇ ਨਹੀ ਫੇਰ ਬਖ
[illegible] ਕਿਉ ਜੋ ਖਾਣਾ ਦਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਅਤਸ [illegible] ਮਨੁ
ਖਕਾ [illegible] ਨਿਗੇ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਿਰੋ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ [illegible] ਜੋ ਕਿਸੈ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੇ ਬਾਇ ਪਵੈਗੀ ਕਿ ਕਿਵ ਥੀਜ
ਇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸੇਵਕ ਮੋਹ ਨਾ ਵਿਟੇਖੀਐ ਕਾਗਜੇ ਨਾ ਵਿਸਟਾਂ ਫੇਰੀਆ ਕਰੈ ਸੇਵ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ

ਭਾਵੈ ਸੋ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਖੋਇ ਜਾ
ਹੈ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖ ਨਾਹੀ ਧੁਰਿ
ਦੇਵਾ ਨਾਨਕ ਤਿ ਸਤੇ ਚੂਪੈ ਰੰਗਾ
ਝੜੂ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥੁ ॥
ਜੋ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ਕੈ ਗਰਬੈ ਜੋ ਮੈ ਅ
ਜੋ ਕੀਸੇ ਵਾ ਕਰ ਦਾ ਹਾਂ ਮੈ ਭੀ ਕੁ
ਛੂ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਤਿਸ ਕੀ ਹੂਨ ਕਾਂ
ਲਗੀ ਹੋਵਦੀ ਹੈ ਉ ਸ ਟੇ ਮੁਹਾ ਵਿਸ
ਟਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਰਿ ਕੈ ਮਨਿ
ਵਿਚ ਗਰਬ ਕ ਰਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਅ
ਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਗੁਰੂ ਕੈ ਕਛੁ ਦੇਂਦ
ਹਾ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਨਾ
ਹੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸੇਵਕ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਹੀ ਭਾਂਵਦਾ ਓਹੁ ਸੇਵਾ ਆਪਣੀ ਖੋਇ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨਾਹੀ ਧੁਰ ਅੰਗਾ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਧੁਰ ਦਾ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੇਵ ਲਵੇਕਾ ਨਾਹੀ ਓਹ ਦੇਖੋਦੇਖੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨਾ ਪਰੁ ਰੰ
ਗੁ ਨਹੀ ਲਗਦਾ ਅਤੇ ਚੂਪੈ ਰੰਗੀ ਹੈ ਸੋ ਕਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਉ ਭੈ ਪਏ ਹੈ ਜਿਉ ਕਾਰੇ
ਸੈ ਤੇ ਖਮੇ ਰਹੈ ਭਾਂਇ ਇਸ ਸੇਵਾ ਤੇ ਫਲੁ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤਿਤੁ ਚੂਪੈ ਰੰਗੀ ॥
ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਿਰੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ
ਵਿਖੇ ਸੰਸਾਰੀ ਸਾਧ ਕਿਸੈ ਨੋ ਕਹਿਨਿਗੇ ਅਰੁ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪੂਜਨਿਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ। ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ਜਿ [illegible]
ਜੀਆਂਘਾਤਕਰਿਆਨਰਗਵਿਤੈਲੋ[illegible]ਸਜਾਇਦਰਗਹਿ[illegible]
ਨੀਮਾਲਿਆਮੁਕਤਨਹੋਈ॥ ੩੪ ॥ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ[illegible]
॥ਭਾਈਆਜੀਤਿਆਕਲੀਕਾਲਾਵਿਖੇਜੋਨਨੂੰਸੰਸਾਰਸਾਧਕਰਕੇਜਾਨ
[illegible]॥ਸੋਕੁਛਲਣਚਾਲਚਲਣਗੇ॥ਕੁਬੋਨਬੋਲਨਗੇ॥ਓਹਸਾਧ
[illegible]ਮਥਾਟੇਕਨਜਾਵਨਗੇ ਅਤੇਓਹ ਅਗੋਬੁਰਾਬੋਲਣਗੇ ਅਤੇਮਨਤੇ
ਦਾਇਆਨਹੋਵੇਗੀ॥ਬੇਮੋਹਰਹੋਵਨਗੇ ਸੋਆਨਰਥਕਉਤੇਲਨਗੇ ਅਤੇ ਓ
ਹਆਤਿਸਜਾਇਪਾਵਨਗੇ॥ਦਰਗਾਹਿਵਿਚਢੋਈਨਾਮਿਲੇਗੀ ਓਹਚੌਰਾਸੀਵਿਚ
ਪਾਵਨਗੇ॥ਅਤੇਨਰਕਗਾਮਿਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇਜੋਕੋਈਓਨਾਕਉ ਪੂਜੇਗਾਸੋਮਕ
ਤਨਾਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਹਫਲਜਾਵੇਗਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨੀਮਾਲਿਆਮੁਕਤਨਹੋਈ
॥ ॥ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੋਸਾਧਬੈ
ਠੇਮਨਭਾਵੈਹੈਨ ਤਿਨਕੀਕਿਆਚਾਲਹੈ॥ ਤਾਂਬੋਲਣਾਹੋਇਆ॥

॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਣੈ ਓਹਰਾਰਭੁਜੋਨ
ਨਹੀਆਏ॥ਓਹਬੁਰਾਨਬੋਲਣ ਕੁਬਚਨਨਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖ
ਸਬਦ ਸਮਾਏ॥ਸਦਾਹਜੂਰਰਹੈਗੁਰਮਤਿਮਾਤਸਦਾਖੁਮਾਰੀ॥ਰ
ਗਨਿਰੰਤਰਮਿਲਹਿਨਿਵਾਸੀਸਹਜਿਲਗੀਪ੍ਰੇਮਕਾਰੀ॥ਗੁਪਤਿ
ਬਾਣੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕਛੂਨਜਾਇਕਹਿਣਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨੋ
ਇਪਰਾਪਤਿਜਿਸਪੂਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਿਣਾ॥ ੩੫॥ ॥

ਹਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈਆਜੀਤਿਆਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਭੀ
ਨਹੀਜਾਨਤਾ॥ਬੇਦਜੋਹੈਸੋਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਾਕੀਆਬਾਤਾਕਰਤਾਹੈ॥ਚਉਥੇਪਦ
ਕਉਨਾਹੀਜਾਣਦਾ॥ਚਉਥਾਬੇਦਜੋਹੈਸੋਸੰਤਪਦਹੈ॥ਤਿਨਕਾਭੇਦਕੁਭੀ
ਬੁਰਨਾਹੀ॥ਅਤੇਸੰਤਾਂਕੀਅੰਬਰਚਹਿਅਕਾਲਪੁਰਖਆਪਹੀਜਾਣੈ ਅਬਦ
ਸੰਤਾਂਕੀਮਹਿਮਾਸੰਤਹੀਜਾਣਦੇਹੈ॥ਓਹਅੰਤਰਆਤਮੇਨੂੰਸਮਾਇਰਹੇਹਨ॥ਅਨ
ਹਦਸਬਦਕੇਸਾਥ ਉਨਕੀ ਆਨਪਹਿਚਾਨਵਿਦਲਾਗੀਰਹੀਹੈਅਤੇਖੁਮਾਰੀਓਤਰ
ਤੀਨਾਹੀ॥ਨਾਮਵਿਸੰਗਿਕਸ਼ਿਰਰਹੇਹਨਾਵਦਨੀਆਂਕਿਸਮੁ[illegible]ਲਗਾਈਹੈਸਭ
ਗੁਣਨਲਸੀਆਏਤਾਕਉਣਬੋਲੈਤੇਕਉਣੇਬਚਨ[illegible]ਤਾਏਸਾਹੁਆਂ
ਬਸੰਸਾਰਤੇਉਲਟਾਹੋਇਆ॥ਅਤੇਬਾਣੀਭੀਉਸਕੀਉਲਟੀਹੋਇਜਾਤੀਹੈ॥

ਕਉਤਕ[illegible]ਵਿਚ ਮੇਰੇ[illegible]ਪੂਰਬ ਕਾ[illegible]
ਹੋਵੇਗਾ॥ਜਿਥੇਸੰਤਹੋਵਨਗੇਤਿਥੇਕਲੀਕਾਲਦੇਲੋਕਉਨਾਂਦੀਨਿੰਦਾਕਰਦੇ
ਨਾਉਨਾਸੰਤਾਂਕੋਚੋਰਜਾਰਕਹਿਨਗੇ॥ ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਨੇਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਉਸਵਖਤਕਿਸੇਨੂੰਸਨਮੁਖਰਖੇਗਾਕੇਨਹੀ॥ਸ੍ਰੀ
[illegible]ਨਕਜੀਕਹੈਬਚਾਜਿਸਦੇਪੂਰਬਲੇਮਸਤਕਲੇਖਲਿਖਿਆਹੈਸੋਹੋਵੇਗਾ
ਤਿ[illegible]ਨੇਏਹਵਖਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਗੁਹਜਕਥਾ
ਇਹਮਨਮਹਿਰਖੈ॥ਓਅੰਕਾਰੁਅਖਰਚਿਤੁਮਹਿਭਾਖੈ॥ਕਰੈਨਮਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇ
ਵਾ॥ਨਾਨਕਮਿਲਿਐਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ ੩੬ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥
॥ਬਚਾਅਜਿਤਿਆਗੁਹਜਕਥਾਜੋਹੈਸੋਸਬਦਹੈ॥ਤਿਸਕੋਵਿਰਲਾਹੀਮਨਵਿਚਰ
ਖੇਗਾ॥ਅਤੇਅਖਰਜੋਭਾਖੈਸੋਕੀਭਾਖੈ॥ਅਖਰਜੋਹੈਸੋਏਕੰਕਾਰਹੈ॥ਜਿਸਟਕਕਰ
ਤਾਉਨਕੀਦੀਖਿਆਸਚਸਬਦਹੈਤਾਂਓਹਸਚਸਬਦਕਿਸਤੋਪਾਈਐਸੋਪੂਰੇਗੁ
ਰੂਤੇਪਾਈਐ॥ਤੂੰਕਰਨਮਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵਕੋ॥ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਅਲਖਅਭੇ
ਵਾ॥ਸੋਮਨਕਿਤੇਬਾਤਭਿਜਦਾਨਾਹੀ॥ਸੋਸਚਸਬਦਪਰਭਿਜਦਾਹੈ॥ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੰ
ਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਕਿਛੁਪੁੰਨਦਾਨਭੀਫਲਦਾਹੈਕੇਨਹੀ॥ ॥
॥ਤਾਂਬੋਲਿਆਹੋਇਆ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ਕਰੇਦਾਨਜੋਗੁਰਕੋਭਾਵੈ
ਉਹਫਿਰਨਹੀਫੂਲੇਜਨਮੁਨਆਵੈ॥ਨਾਨਕਸਚੀਦਰਗਹਿਪਾਇਦਾਜਾਵੈ॥
੩੭ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਸੁਣਭਾਈਅਜਿਤਿਆਏਹਜੋਦਾਨਕਰਦੇਹੈਨਸੋਸਉ
ਦਾਕਰਦੇਹੈਨ॥ਸੋਕੈਸਾਸਉਦਾਕਰਦੇਹੈਨਜੋਮੇਰੇਦੂਣੇਹੋਵਨਜਾਸਵਾਏਹੋਸਨ॥ਅਰ
ਕਹਿਦਾਹੈਜੋਮੈਕਰਦਾਹਾਂਸੋਮੈਪਾਵਾਂਗਾ॥ਜੋਦਾਨਕਰਕੇਫਲਚਾਹੇਸੋਫੇਰਗਰਭਮਹਿਆ
ਵਤਾਹੈ॥ਅਤੇਜੋਸਤਗੁਰੂਨੂੰਦਾਨਭਾਵਦਾਹੈਸੋਈਅਛਾਹੈ॥ ॥ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅ
ਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਓਹਕੇਹੜਾਦਾਨਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰੂਨੂੰਭਾਂਵਦਾਹੈ॥ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੈਬਚਾਅਜਿਤਿਆਸਤਿਗੁਰਾਂਨੂੰਏਹੁਦਾਨਭਾਂਵਦਾਹੈਜੋਸਿਖ
ਸਤਗੁਰਦੇਨਮਿਤਦਾਨਕਰੇ॥ਅਤੇਕਥਿਆਜੋਆਪਨਾਆਪਨਾਸਦਾਵੇਅਤੇਜੋ
ਕੁਛਕਰਦਾਹੈਤਾਂਆਖਦਾਹੈਜੋਮੇਰਾਇਸਮੈਕੁਛਨਹੀ॥ਸਭਕੁਛਸ੍ਰੀਗੁਰੂਕਾਹੈ॥ਤੇ
ਦਾਰਾਭੁਗਤਾਸਤਗੁਰੂਆਪਹੈਅਤੇਸਾਸਸਾਸਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਜਾਪਕਰੇਹੇਅਜਿ
ਤਿਆਨਾਮਤੁਲ[illegible]ਕਰਨਾਹੀ॥ਹੇਬਚਾਉਸਕਾਦਾਨਸਤਿਗੁਰਾਂਕੋਭਾਵਦਾਹੈ॥ਓ
ਹਦਾਨਫਿਰਫਲਤਾਨਹੀ॥ਫਲਤਾਏਹਹੈਜੋਗਰਭਜੂਨਮੈਨਹੀਆਵਤਾਓਹਸਚੇਸ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਲ [illegible] ਗਾ ਜੋ ਧਾਰਿਆ ਸੋ ਹੋਗਾ। [illegible]
ਪੁਰਖ ਤੇ ਸਭ ਰਚਨਾ ਜੀ ਨੈਣ ਨੀਦ ਖੁਲੇ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹ ਫਰਣਾ ਸੋ [illegible]
ਬਹੁਤਨ ਕਰਣਾ ਹੋਵੈ॥ ੩੮॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਭਾਈ
ਅਜਿਆ ਸਭੁ ਕੁਛ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਰਣਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜਿਉ ਤਿਸ ਭਾਵੇਗਾ ਤਿਉ ਹੀ ਕਰੇ
ਗਾ। ਇਕ ਸਮਾ ਐਸਾ ਆਵੇਗਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਮਾ ਕਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੇ
ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਵੈਰਾਗ ਵਿਚ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਸਿਖ ਪੁਣੇ ਕੋਈ ਨ ਜੀਕਨਾ ਆਵੇਗਾ ਬ
ਚਾਖਾਣੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਹੈ। ਪਰ ਏਹ ਪੰਜ ਅਹਿਲਾ ਵਿਚੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜ
ਪੰਜ ਵਾਜਾ ਮਾਗੁਰੂ ਪਾਵੇਗਾ ਤਾ ਮਹਿਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਿਸ ਤੇ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ [illegible]
ਮੋ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਮੇ ਹੋਰ ਹੀ ਸਾਰਾ ਗੁਰੂ ਕਰੇਗਾ ਪਰ ਜੋ ਵੈਗੁਰੂ ਨਾ ਦਾਜ ਮਾਪਰੀ

ਰੇਗਾ ਅਤੇ ਛੀਵੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਬਾਬਰ
ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿ ਸਸਮੇ ਬਚਾ ਆਜ
ਤਿਆ ਆਸੀਆ ਪਨਾ ਆਪਤ ਸਾਹਿ
ਗੋ। ਬਚਾ ਤਿਸ ਸਮੇ ਇਕ ਵਰ੍ਹਾ ਚੇਜ
ਵਰਤੇਗਾ। ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥
ਮਲੇਛ ਜਾਮਾ ਧਾਰੂ ਨਾ ਹੋਇ ਏਕੈ ਕਰਿ ਹਿੰਦੂ
ਆਪਰ ਜੋਰ ਪਾਇ ਕਦਰ ਣ ਸਭ ਸਿਸ
ਰੋਹਿ ਵਰਤੈ ਹੋਏ ਪੈ ਬੂਕੇਗਾ। ਹਿਦ ਧਰ
ਮ ਕਿਕਾਰਣੇ ਕਰੈ ਗਾ ਭਾਰੀ ਸਗਾ। ਨ
ਵਜਾ ਮਾਪਨਾਏ ਕੇ ਦਸ ਦਾ ਪਹਿਰੇਤ
ਗੁ। ਜੋ ਕਬਰ ਕੇਸ ਬੁਸ ਗਾਤ ਮੇ ਓਹਿਨ
ਲਕਸਾਹੁ। ਸੋਤ ਜਨ ਕੇਵ ਰਣੇ ਦੁਸਟਾ ਮਾਰੈ ਧਾਇ॥ ੩੯॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥
॥ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਓਹ ਆਜਿਹਾ ਸਮਾ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਮਲੇਛ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਤੇ
ਤਕਥਨ ਰੋ। ਅਤੇ ਮਲੇਛ [illegible] ਹੋਗ ਮੇਲ ਜਾਤਕ ਮੇਰੀ ਪਤਿਮਾ ਗੀ ਹੈ ਤਹਾ ਤ੍ਰਿਕਰਿ ਹਿੰਦੂ
ਇਕ ਵਰਣ ਹੋਇ ਜਾਨਗੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਆਦਿ ਪਰਿਹੈਨ ਔਰਨਾ ਕਰ [illegible] ਤਿ ਕੇ
ਬ ਸਭ ਰੋਕ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਆਂਕਰੇ ਧਰਮ ਪਾ [illegible] ਨਾ [illegible] ਸੇ ਹਾਂ ਤੇ
ਹਿੰਦੂ ਹੈਨ ਸਭ ਸੁਨੇ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗੇ। ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕਉ [illegible] ਸਿਪਰਚ
ਗੀ। ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਤਿਸ ਸਮੇ ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਣ ਔਰਗਾ ਉਦਾਹਿ ਮਣਾ ਦੇ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ

[illegible]ਸਿਓਪ੍ਰਭੁ ਭੂਰਸੇ [illegible] ਆਸਵਾਨੇਆਪਨੀਦੇਹੀਆਂਪੂਰੇਵੇਗਾ।ਅ
ਤੇਜੇਹੜੇਵਿਕੇਦੀ[illegible]ਲੈਗਾ।[illegible]ਆਜਿਤਿਆਸੀਸਾਥਐਸਾਭੇਲਾਹੋਵੇ
ਗਾਤੇਸਮਸੇਗੁਰੂਕੀਨਿੰਦਾਕਰਨਗੇ।ਕਹਿਣਗੇਜੇਗੁਰੂਪ੍ਰਗਟਹੋਵੇਂਦਾਤਾਂਆਪਨੇ
ਆਪਜਾਹਰਕਰਦੇ।ਅਤੇਜੋਪ੍ਰਤੀਤਿਵਾਲੇਸਿਖਸੰਤਹੋਣਗੇਸੋਕਹਿਣਗੇਧੰਨਸਾਂ
ਸਤਗੁਰੂਹੈ।ਪ੍ਰਮਾਨਬਚਨਸਤੇਸਤਗੁਰਾਂਆਪਣਾਆਪਤਜਦਿਤਾਹੈ।ਬਚਅਜੀਤੇ
ਆਜੇਕਰਉਸਸਮੇਂਗੁਰੂਆਪਣੀਦੇਹੀਨਾਛਡੇਗਾਤਾਂਸਿਖਬੇਤੀਕਰਹਿੰਦੇਹੋਵੇਗੀਸੋਸ
ਭਾਈਕਰਨੇਹੋਜਾਵੇਗੀ।ਪਰਬਚਸੰਤਜਨਾਦੇਕਾਰਨੇਗੁਰੂਸੇਸਾਰਕੀਰਖਿਆ
ਕਰੇਗਾ।ਅਤੇਬਚਨਫੇਰਦਸਵਾਂਜਾਮਾਅਜਿਹਾਪ੍ਰਗਟਬੈਠੇਗਾਜੋਜੋਬਸੰਤਾਂਦਾਦੇ
ਖੀਹੋਵੇਗਾਉਸਨੂੰਬਾਇਮਾਰੇਗਾ।ਫੇਰਨਵਾਂਧਰਮਚਲਾਵੇਗਾ। ਸਲੋਕ।

।ਬਾਬਾਪਹਿਲੇਮਹਿਲਸੀਦਸਵਾਂਪ੍ਰਗਟਸੀਆਇ।ਜਿਸਨੋਬ
ਖਸੇਨਾਨਕਾਤਿਸਨੇਦੇਇਬੁਝਾਇ। ੪੦॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾ

ਰਥ। ।ਭਾਈਅਜੀਤਿਆਏਹਜੋਪਹਿਲਾਸਰੂਪਹੈਸੋਦਸਵਾਂਇਸਥੀਜਿਗ

ਜਾਹੋਇਗਾ।ਅਤੇ ਵਿਚਾਵਿਚਜੋਜਾਮੇਪ
ਹਿਵੇਗਾ।ਸੋਜੈਸਾਮਾਦਿ ਚਰਹੇਗਾ।ਆਪਣ
ਆਪਸਬਦਵਿਚ ਜਾਹਰਕਰੇਗਾ।ਪਰ
ਦਸਵੇਂਜਾਮੇਆਪ ਨਾਆਪਜਾਹਰਕਰੇ
ਗਾ।ਅਤੇਆਪਨਾ ਪੰਥਹਿੰਦੂਆਤੇਮੁਸ
ਜਾਮਾਨਤਨਿਆਰ ਪਰਗਟਹੋਵੇਗਾ।ਅਤੇ
ਇਕਦਰਖਾਸਕਰ ਸੰਤਿਜਾਣਕੇਸਿਖ
ਕਾਮੂਲਥਾਏਗਾ। ਪਰਸੰਨਹੀਰਹੇਗਾ।
ਅਤੇਭਰਮਨਾਦਿ ਹੋਇਗਾ।ਜੋਸਬਕ
ਤੁਸੀਂਆਨੰਦਤੀਕੇ ਦਾਹੋਐਸਾਸਤਿ
ਗੁਰੂਗਾ।ਜੋ[illegible]ਅਤੇਸਕਦੀਉਸਨਾਲੋਂ[illegible]
[illegible]
[illegible]ਉਸਸਮੇਂਅਵੇਹਾਹੋਵੇਗਾ[illegible]ਆਪ
ਨੇਰੂਪ[illegible]ਵਾ।ਅਤੇਆਪੇਆਪਣੇਮਾਰਗਚਲੇਗਾ।
ਤੇਗੁਰੂਅਵੇਹਾਹੋਇਬੈਠੇਗਾਜੋਆਪਣੀਕਲਾਰਖੇਗਾ।ਤਾਂਉਸਸਮੇਂਸਿਖਅਰਦਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਕਰਨਗੇ॥ [illegible] ॥ਇਉਂਦਕ [illegible] ਬਾਥੇਸਹਤ
ਗਾਹਾਬਜੇਹਾਬਿਨਤੀਕਰਹਿਤਾਦੋਆਇਦੂਆਗ॥ [illegible] ਲੋਕੋਕਰਣੇਹਰਿ
ਏਹਕਰਹੁਬੀਚਾਰ॥ਜਿਮਾਰਖੇਅੰਕਕਾਨਕ [illegible] ਸੰਸਾਰ॥ ੪੧॥
ਬਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਜਬਾਸਿਖੁਅਰਦਾਸਕਰਨਗੇ ਇਉਂਦਕਸੀ
[illegible] ਤਿਜਨਕੇਅਉਤਾਰ [illegible] ਹੋਕਰਅਰਦਾਸਕਰਨਗੇ ਹੇ
ਸੂਰਜਅਕਾਸਪਉਣਪਾਣੀ ਏਹਸਤਗੁਰੂਪਾਸਗੁਪਤਿਅਰਦਾਸਕਰਰੋ।
ਜੋਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਏਮੰਡਲਬਿਨਾਤੇਰੀਜੋਤਿਸੂਨਾਹੋਇਜਾਵੇਗਾ॥ਤੇਗੁਰੂਕੇਸ
ਬਦਾਬਿਨਾਮੰਡਲਖਾਲੀਰਹੇਗਾ॥ਸੰਸਾਰਸਭਸੁਨਾਹੋਇਜਾਵੇਗਾ॥ਭਾਈਜਿ
ਤਨਾਚਿਰਗੁਰੂ ਵਰਤੇਗਾ ਤਿਚਰ ਸੰਸਾਰਮੇਂਭਉਹੋਇਗਾ॥ਭਾਈਬਿਨਾਸਤਗੁਰੂ
ਕੇਜਗਮੇਂਤੋਬਗੈਰਭਾਉਭਗਤੀਨਹੀਹੋਇਗੀ॥ਅਤੇਬਿਨਾਭਉਭਗਤਮਨੁ
ਖਕਰਹੇਗੇ॥ਅਤੇਸੰਸਾਰਮੇਂਕਿਉਂਕਰਕੋਈਮੋਖਪਾਵੇਗਾ॥ਅਤੇਕਿਉਂਕ
ਰਕੋਈਪਰਮਪਦਪਾਵੇਗਾ॥ਬਿਨਾਤੇਰੇਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹ ਜਬਤੇਥੇਪਤ੍ਰਪਰ
ਤਾਸਬੰਦਨਾਲੋਵਿਖਲੇਨਗੇ॥ਕੋਈਕਿਸੇਕਉਬਚੇਗਾਨਹੀ ਸਭਆਪਹੋਮ
ਤਮੇਂਦਲਨਗੇ॥ਕੋਈਐਸਾਜਬਾਬਹੋਵੇਜੋਕਲੀਕਾਲਮੇਂਮੋਖਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈ
ਜੀ॥ ਬਚਨਆਗਿਆਜਬਏਹਅਰਦਾਸਾਸਿਖਕਰਨਕੇਤਾਉਨਾਦੇਵ
ਸਤੇਇਕਰੰਚਕਾਦਿਵਾਨਲਗੇਗਾ॥ਇਕਾਇਤਮਹਲਗੁਰੂਹੋਇਬੈਠੇਗਾ॥ਜਿ
ਕੋਈਉਤਦਖਤ ਦਰਸਨਕਰੇਗਾ॥ਸੋਨਿਹਾਲਹੋਵੇਗਾ॥ਅਤੇਜਨਮਮਰਨਥੀਂ
ਰਹਤਹੋਵੇਗਾ॥ਅਤੇਬਚਾਗੁਰੂਸੰਜਮਐਸਾਇਕਕਰੇਗਾ॥ਸਿਖੀਕਾਬੀਜ
ਰਖਜਾਵਨਗੇ॥ਅਤੇਬਚਾਜੇਕਰਗੁਰੂਏਨਾਭਗਤਾਸਿਖਾਦੀਅਰਦਾਸਨ
ਸੁਣਦਾਤਾ॥ਸੋਥੋੜੀਕਰਨਉਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀਹੈਸੀ॥ਸੋਸਭਸੁਸਣਹੋਇਜਾਤੀ
॥ਇਹਪਉਣਪਾਣੀਧ [illegible] ਅਕਾਸ ਚੰਦਸੂਰਜਤਿਚਰਤਾਈਕਾਇਮਹੈਸ
ਜਿਤਨਾਚਿਰਗੁਰੂਹੈ॥ਨਹੀਤਾਂਏਹਭੀਠਹਰਨਗੇਨਾਹੀ॥ਪਰਬਚਾਤੁਰਕਾਇ
ਣਬਹੁਤਪਿਛਾਕਰਨਗੇ॥ਸਤਗੁਰਾਕਾਪਰਥਾਇਉਨਕਉਮਿਲਣਗੇਨਾਹੀ
॥ ॥ਬੋਲਹੁ ਭਾਈਜੀਸਿਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥ਤਾਅਸਿ
ਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ॥ਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੂਜੀ॥ਇਕਾਇਸਵਾਸਮੇਰੇਮਨਦਿਚੋਂਹੈ
ਕਿਉਕਿ ਆਪਕਾਬੋਲਣਾਹੋਇਆਸੀਜੋ ਬਾਬਰਮੇਰਾਭਗਤਹੈ ਅਤੇਭਗਤੀ
ਕਰਕੇਪਾਤਸਾਹੀਲਈਹੈਸੁ॥ਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ [illegible] ਆਪਕਾਹੀਸਿਖ

[illegible] ਅਤੇ ਆਪ ਕੋਈ ਪੁ[illegible] ਕਰੇਗਾ ਤੇ ਗਰੀ[illegible] ਜਾਸੀ ਮੇਰੀ ਏਹ ਭੀ ਨਿ
ਸਾ ਕਰੇਸੀ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰ ਪਾਤਸਾਹੀ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਬਖਸੀ ਜੀ॥ ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥
ਬਾਬਰ ਪਾਣਾ ਕਾਬੁਲੋਂ ਆਇਆ ਹਿੰਦਸਤਾਨਾ ਪਹਿਲੇ ਮਾਰਿਆ
ਸੈਦਪੁਰ [illegible] ਕਹਿਦੇ ਬੰਦੀ ਕੀਤਿ ਓਨਾ ਸਭੇ
ਫੇਰ ਸੇਤਾਂ ਨਾ॥ ਅਰੋ ਦੇਜੇ ਚੇਤੀ ਐਤਾਂ ਕਿਉਂ ਹੋਈ ਐਪਰ ਸਾਨਾ॥ ਗੁਰੂ
ਦੇਖਿ ਨ ਸਕਿਆ ਬੰਦਿ ਕੋ ਬਹੁਤ ਮਿਲੇ ਸਜਾਇ॥ ਬਾਬਰ ਕੇ ਫੁਰਮਾ
ਇਆ ਸਬ ਬੰਦੀ ਦੇਇ ਛੁਡਾਇ॥ ਬਾਬਰ ਚਰਨੀ ਛੁਹਿ ਪਿਆ ਮੁਝ
ਕਉ ਕਰੋ ਦੁਆਇ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਚਿਰ ਤਾਂਈ ਕਰਹੁ ਫੇਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ
॥ਬਾਬਰ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਏ ਦਇਆਲ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
ਚਿਰ ਤੀਕਰ ਦਿਤੀਆ ਨਾਨਕ ਨਦਰ ਨਿਹਾਲ॥ ੪ ੩॥ ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਬਾਬਰ ਕਾਬਲੋ ਆਇਆ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਹਿੰਦਸਤਾਨ ਮਾਰਿਆ॥ ਤਿਸ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਸੈਦਪੁਰ ਵਿਚ ਆਹਾ ਅਤੇ ਸੈਦਪੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਨਿਰਦਈ ਆਹੇ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਕਉ ਭੋਜਨ ਦੇਂਦੇ ਭੀ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਓਹ ਮਾਰੇ ਗਏ॥ ਅਤੇ ਕੁਛ ਬੰਦ ਕੀਤਿ ਓਸ ॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਓਨਾ ਬੰਦੀਵਾਣਾ ਕਉ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਕਉ ਤਰਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਬਦ ਵਿਚ ਬਾਬਰ ਕਉ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਬਰ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਭਉ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਲਗਾ ਕਹਿਣੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ ਹੋਏ ਹੈਂ ਪਰ ਏਹੁ ਬੰਦੀਆਂ ਪਠਾਣਾਂ ਦੀਆਂ ਛੋੜ ਦੇਹੁ॥ ਤਾਂ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਜੀ ਬੰਦੀਵਾਣ ਤਾਂ ਮੈ ਛਡਦਾ ਜੇ ਮੇਰਾ ਰਾਜਾ ਚਿਰ ਤੀਕਰ ਰਹੇ ਤਾਂ॥ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਤੀਕਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਪਰ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਪਿਛੋ ਮਹਿਲਾਂ ਨਾਲ ਬਾਬਰ ਦੀ ਉਲਾਦ ਅਣਹਦੀ ਰਹੇਗੀ॥ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਏਨਾਂ ਦਾ ਅਮਲ ਹੋਗਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਤਿਸ ਤੋ ਪਿਛੋਂ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਨੋ ਚਾਹੇ ਸੋ ਬਖਸੇਗਾ॥ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਚੰਦੂ ਦਾ ਲਖੇ ਨੇ ਦੇਵਾਸ ਕਰਗਾ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਦੀ ਉਲਾਦ ਸਿਖ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਅਣਹਦੇ ਹੀ ਰਹਿਨਗੇ ਤਦ ਗੁਰੂ ਓਨਾ ਉਪਰ ਦਇਆਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਜੇਹੜੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸੋ ਮੂਹ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੇਰਨਗੇਉਨਾਂਨੂੰ [illegible]
ਦੇਗੇਉਨਦੇ ਨੇਤ੍ਰਜਾਮ ਪੀਨਾ ਆਪ [illegible] ਸਿਰੋਮਣ ਦੇਅ
ਦਾਸਕੀਤੀ ਸੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਦ [illegible] ਗੁਰੂ ਤੇਵੇਗਾ। ਤਿਸਤੇ ਸਭੇ ਰਾਹ ਧੇ
ਗਾਕੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਹੋਰਾ॥ ॥ਬਚਨ ਨੇਹਿਇਆ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਦਸ
ਦ੍ਵਾਰਾ ਆਪ ਹਿਰਕਰ ਦਵ... ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਭਾਰੀ ਸਾਗਰ ਦਰਤ ਦਾ ਫਿਰਜਾ ਸੋ
ਸਾਰ। ਮੰਨੈ ਹੁਕਮ ਸੋ ਬਖਸੀਐ ਨਤਰ ਹੋਇ ਖੁਆਰ। ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਕਿਲੇ ਨ ਪਾਈਐ ਪਾਰ॥ ੪੩ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈ
ਆਸਿਤਿਆ ਗੁਰੂ ਸਦ ਦਸ ਵ੍ਹਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਗਰਾ ਦਿ ਖੇਰੈਲ ਬਹੁਤ
ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਆਸਿਆ ਵਿਹਾਰ ਖੇਲੇਗਾ ਜੋ ਸਭ ਸ੍ਰਸਟ ਖੋਟੇ
ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਵਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚੋਂ ਚੁਣ ਕਢੇਗਾ
ਜਿਉਂ ਰੇਤਾ ਵਿਚੋਂ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਕਿਨਕੇ ਚੁਣ ਕੇ ਕਢ ਲਈਦੇ ਹੈਨ ਜੈਸੇ ਦੁਧ ਵਿਚੋਂ ਘਿ
ਉ ਨਿਕਾਲ ਲਈਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚੋਂ ਨਿਆਰੇ ਕਰ

ਲੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਤੁ ... ਰਨ ਅਸਿਆ ਕਰ
ਨੂਰ ਖੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ... ਸਣਕਰ ਪ੍ਰਾਂਖਰਾ
ਲੋਕਾਂ ਸੇ ਤੁਟ ਜਾਵੇ ... ਗੇ। ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਕੇ
ਬਚਨੋਂ ਪਰ ਤਕੜ ... ਰਹੇਗਾ ਤਿਸਕੋ ਅ
ਪਣ ਸਬਦ ਦੇਵੇ ... ਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਨ ਦ੍ਵਾਂਮ
ਹਿਲਾਂਬੀ ਸਿਖ ਪ੍ਰ ... ਛੁਰੇ ਰਹੇਗਾ ਤਿਸਕੋ
ਭੁਲਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ... ਕੋਈ ਦੇਰ ਲਾਂ ਹੀ
ਹੋਗਾ ਜਿਸਕੋ ਮੈਂ ... ਦਰ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਬਦ
ਦੇਸੇਗਾ ਅਤੇ ਬੀਜ ... ਮੈਂ ਕਰਕੇ ਦਾਸ ਤੇ ਸਿਨ
ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਹੋ ... ਵੇਗਾ ਸੋ ਅਰਦਾਸ
ਕਰਨਗੇ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਨ ਤੇ [illegible] ਅਸਪ ਦੇਹੋ ਆਪਣਾ ਨਾਮ
ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਪਵਣੀ ਜਾਇ ਏਹੁ ਅਰਦਾਸ ਸਿਖ [illegible] ਤਾਂ ਉਨਾ ਸਿਖਾਂ ਪਰ ਬਹੁ
ਤ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਖੇਗਾ ਬਬਾ ਮੇਰੇ ਬਚਨ [illegible] ਪਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ
ਹਾਂ ਲਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰਾ ਵਚਨ ਮੰਨੇਗਾ ਸੋ ਤੂੰ ਦਾਸ ਆ ਕੇ ਰਗੁਰੂ ਭਾਵੇਤਾ ਮੈ
ਲੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇਗਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਮੇਲ ਜਸ

[illegible] ਅਤੇ ਉਸ [illegible] ਕਾ ਸਮਾ ਹੋਏ ਸੋ ਸੰਸਾਰ [illegible] ਹੋਏ ਸੋ ਤਿੰਨ ਸੌ
ਕੁਕਾ ਪਾਣੀ ਖਾਰ ਹੈ ਤਿਉ ਸੰਸਾਰ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਕਰਣ ਹੈ [illegible] ਕੇ ਜਹਾਜ
ਪਰ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਸੋ ਭਉਜਲ ਤੇ ਪਾਰ ਲੰਘੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ [illegible] ਸੋ ਜਹਾਜ
ਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਨ ਪਾਵੇਗਾ ਸੋ ਭਉਜਲ ਮਹਿ ਗੋਤੇ ਖਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਨੀਮ ਭਰਮੇ
ਗਾ ਅਤੇ ਦਸਵਾਂ ਜਾਮਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਜਹਾਜ ਪਰ ਕੋਈ ਨਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਤੇ ਨਾ ਚੜ੍ਹਨ
ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨ ਜੋ ਹੈ ਸੁ ਪੁਰਜਾ ਹੋਇ ਲਗੇਗਾ ਪੁਰਜਾ [illegible] ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਮਣ
ਚੀਜ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਰ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਿਸ [illegible] ਜਾਹਰ ਜਾਣੀ
ਐਗਾ ਨਹੀ॥ ਅਤੇ ਪੁਰਜੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ [illegible] ਹੋਗਾ ਹੋਰ ਸਭ
ਭੁਲ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਉਤ ਵਖਤ ਧੁੰਧੂਕਾਰ ਵਰਤ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ [illegible] ਕੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਬਹੁ
ਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਭੁਲ ਕਰ ਕੂੜ ਰਾਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਉਨ ਕਉ ਗੁਰੂ ਨਜਰੀ ਨਾ
ਆਵੇਗਾ ਜਿਉ ਧੁੰਧ ਮੇਂ ਸੂਰਜ ਛਪ ਜਾਤ
ਹੈ॥ ਉਸ ਵਖਤ ਤਰ ਕਕ ਤੇ ਜਬ ਪੂਤ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਤੇ ਜਪ ਘਟ ਜਾਵੇ
ਗਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚੋਂ
ਨਿਆਰਾ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਜੋ ਦਰਸਨ ਕਰੇਗਾ
ਸੋ ਨਿਹਚਲ ਹੋਵੇਗਾ ਇਕ ਐਸੇ ਲੋਕ ਹੋਣ
ਗੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਕ ਰਾਮਾਤ ਮੰਗਣਗੇ
ਤੇ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿਆ ਪਾਸ ਨੂੰ ਕੁਛ ਦੇਖਾ
ਲੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਭਾਈ
ਜਿਤਿਆ ਕਰਾਮਾ ਤ ਅਖਤਿਆਰ ਦਾਨ ਉ

ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ ਫਕੀਰਾਂ ਪਾਸ ਕਰਾਮਾਤ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਜੋ ਪਰਲੋ ਆਵੇ
ਗੀ॥ ਉਸ ਪਰਲੋ ਵਿਚ ਕਈ ਲਾਹਿ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਅਤੇ ਭਾਈ [illegible] ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ
ਰਿਵਾਰ [illegible] ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਘਰ [illegible] ਤਰਸ ਦਾ
ਹੈ [illegible] ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਭਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ [illegible]
ਭਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਇਕ [illegible] ਕਰਕੇ ਇਕ ਰਤੀ [illegible] ਹੋ ਮੈਂ ਦੇਹ [illegible]
ਜੇ ਉਸ ਰਤੀ ਕੇ [illegible] ਉਸ [illegible] ਪੂਛੇ ਕਈ ਲਿਖ [illegible] ਕੋ ਉਸ ਰ
ਤੀ ਕਾ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਓਹ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਸਭ ਕਰਮ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਹਰਕਦੇਹੋਣਾ॥ਤੇਸ[illegible]ਖੀਸਭਮਾਣ
ਹੈ ਓਹੁਆਪਣੀਘਾਲਇਕ[illegible]ਹੋਣਾ॥ਅਗੇਦਰਗਾਹਸੇਬੇਮੁ
ਖਹੋਜਾਂਦੇਹੈਨ॥ਅਤੇਦਸਦੇਗੁਰੂਕੇ[illegible]ਨਾਲਹੋਵੇਗਾਸੋਸਉਅਣਦਸਤੋ
ਵੰਗੀਤਾਂਇਸਸੰਸਾਰਵਿਚਪਾਇਕਜਾਹਿਰਹੋਵੇਗੀ॥ਸੋਭੀਏਹੋਜੇਹੀਭੀਦ੍ਰਿਪ
ਤੀਸੀਗੁਰੂਦੇਘਰਵਿਚਦੇਵੇਗਲਾਹੈਨ॥ਇਕੀਮਹਰਹੈਤੇਇਕਕਹਰਹੈ ਮੇਹਰ
ਤਾਸਬਦਹੈਅਤੇਕਹਰਕਾਰਬਹੈ॥ਜੇਹੀਕੋਈਭਾਵਨਕਰੇਗਾ ਤੇਹਾਫਲਪ੍ਰਾ
ਪਤਹੋਵੇਗਾ॥ਅਤੇਬਚਾਐਸਾਸਮਾਆਵੇਗਾਕੇਸਬਦਕੋਖੋਜਣੇਵਾਲੇਕੋ
ਈਕੋਈਹੋਵੇਗਾਕੇਵਾਂਥੀਪੀ॥ਨਹੀਤਾਂਪਸੂਕੀਨਿਆਈਹੋਇਜਾਵੇਂਗੇਪਰਭ
ਈਜਿਨਕਉਗੁਰੂਕਾਨਾਮਜਾਦਰਹੇਗਾ॥ਤਿਨਕੋਹਰਵਕਤਮੁਕਤਕਰੇਗਾ॥ਅ
ਤੇਜੇਕੋਈਉਸਪ੍ਰਭੂਕਾਰਵਿਚਾਦ੍ਰਿੜਰਹੇਗਾ ਨਾਤਗਜਿਬੇਕਛੈਹੈਨਫੇਰਤਿ
ਬਾਈਪਾਇਜਾਨਗੇ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਅਜਿ ਤੇਰੇਪਾਦੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਕੇਹੇ
ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਆਪਨੇਬਚਨਕੀਤਾਹੈਕੇਦਸਵੇਂਗੁਰੂਜੀਕੇਵਖਤਓਹਜੋ
ਛਿਨਵੇਕਰੋੜੀਨਰਕਸੇਜਿਨਕਾਂਲੇਹੈਨਫੇਰਉਬਾਂਈਹਿਪਾਇਜਾਵੇਗੇ॥ਅ
ਤੇਹੇਦੀਨਦਿਆਲਜੀਆਪਕਹਿਬਚਨਹੈਕੇਜੋਮੇਰਾਮੰਤ੍ਰਪੜਨਕੇਸੋਆਵ
ਗਉਣਤੇਮੁਕਤਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਨਗੇ॥ਹੇਮਹਾਂਰਾਜਜੀਏਹਗਲਕੀਕਰਹੈਜੀਮੇ
ਹਰਬਾਨੀਕਰਕੇਮੇਰਾਸੰਸਾਨਵਿਰਤਕਰਹੁਜੀ॥ ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ॥

॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸਾਧੂਬਚਨਨਾਮਿਟਈਜੇਸਉਜਤਨਕਮਾਇ
॥ਸੂਈਕਾਛੇਦਾਕਰੇਸਤਗੁਰਲਏਛੁਡਾਇ॥ਸਉਪਾਪੀਕਾਫੇਹਿ
ਆਇਕਨਿੰਦਕਕੇਸਿਰਭਾਗ॥ਨਾਨਕਲੇਖਨਮਿਟਈਜੋਲਿਖਿ
ਆਕਰਤਾਰ॥੪੪॥ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥

ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਜੋਸਾਧੂਬਚਨਕੀਤਾਹੈਸੋਸਭਸਚਹੈ॥ਕਿਉਂਜੋਜੈਸੇਕੋਈ
ਕਤਕਾਭੁਲਾਹੋਇਆਜੇਕਰਦਿਨੇ[illegible]ਇਵੜੇਤਾਂਤਿਸਨੋਕੋਈਦੇਖਨਹੀ
ਸਕਦਾਇਆਜਾਤਾ॥ਤਿਸਨੋ[illegible]ਅਤੇਜੇਕੋਈਮੇਹਰਾਬਖਹੋਵੇਗਾਸੋਤ
ਰਕੋਮੇਟ[illegible]ਅਤੇਜੇਹ[illegible]ਹੋ ਦਿਆਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇਜੋ
ਕੋਈਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨ[illegible]ਤਿਨਾਂਦੇਬਾਬਤਿਗੁਰਾਂਨੇਗੁਰਬਾਣੀ
ਕਹੇ॥ਅਤੇਜੇਕੋਈਨਿੰਦਕਗੁਰੂਕੀਜੀਵਾਂਤਕੀਨਿੰਦਿਆਕਰੇਗਾਸੋਨਰਕ
ਗਾਮੀਹੋਵੇਗਾ॥ਜੋਸਉਪਾਪ ਇਕਸਿਖਕੀਤਾਹੋਵੇਗਾ॥ਅਤੇਦੂਸਰਾਸਿਖਉ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਈਆ ਕਰੇ ਤਉ [illegible] ਦੇ ਸੇਰ ਪਵੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਉ
ਸ ਸਿਖ ਕਉ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਪਾਵੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰ ਹਸੇਗਾ
ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਲੀ ਦਾ ਕੰਡਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਹੋਕੇ ਸਿਦਕੋਂ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਬੀ ਨਰਕ ਗਾਮੀ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਭੁਲਾ ਹੋਇਆ ਤੇ
ਰੇ ਸਰਨੀ ਪਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਬਖਸੇਗਾ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਿਆ ਸਿਖ ਦੀ
ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਹੈ॥ ਇਹ ਸਾਧ ਬਚਨ ਫਿਰਤੇ ਨਹੀਂ॥ ॥
ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਇਨ
ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਕੀ ਵਸ ਹੈ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਤਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਭਾਈ ਜੋ
ਵੇਦ ਸਵਾ ਜਾਮਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਲਉ ਮਹੀਨੇ ਰੈਲਾ ਰਹੇਗਾ॥ ਸਲੋਕ॥

॥ਪਾਨਾ ਬੀੜਾ ਹਥ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਭਈ ਬੈਸੀਠਾ॥ ਅਗੇ ਗਨਕਾ ਉ
ਠ ਖੜੀ ਆਉ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਨਿਰਜਾਰ ਤਕੇ ਪਗ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਰ
ਿ ਪੁਕਾਰ॥ ਸੰਗੀ ਸਾਗ ਪੂਰਨ ਕਰੈ ਸਭ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰ॥੪੫

॥ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਇਕ ਆਵਿਹਾਸ ਮਾਆ
ਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਲੂ ਗਨਕਾ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗਨਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤਣੀ
ਹੋਵੇਗੀ ਅਗੇ ਗਨਕਾ ਪਾਨ ਕਾ ਬੀੜਾ ਲੈਕੇ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਕਹੇਗੀ ਆ
ਈਏ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਜੀ॥ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਘਰ ਬਾਰ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ॥ ਜਾਂ ਏ
ਤਨੀ ਬੇਨਤੀ ਗਨਕਾ ਕਰੇਗੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਪਾਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਉਠਾਇ ਲੈਗਾ ਅਤੇ
ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕਹੇਗਾ ਗਨਕਾ ਅਸੀਂ ਏਥੇ ਰਹਾਂਗੇ॥ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਗਨਕਾ ਭਗ
ਤਣੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰੇਗੀ ਕਹੇਗੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਏਹੁ ਪਿੰਡ ਘਰ
ਬਾਰ ਸਭ ਆਪ ਕਾ ਹੀ ਹੈ ਜੀ॥ ਅਤੇ ਹੇ ਦਿਆਲ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦਾਸੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆ
ਪ ਤਾਂ ਨਰ ਨਰਾਇਣ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਹਾਂ ਜੀ॥ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵ
ਾਜ ਜੀ ਜਗਤ ਐਸਾ ਦੁਸਟ ਹੈ ਜੋ ਦਾਰੂ ਰਨਗੇ ਕਹਿਨਗੇ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਸ
ਾ ਹੈ ਜੋ ਗਨਕਾ ਦੇ ਘਰ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀ॥ ਏਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਵਡਾ ਧੁੰ
ਕਾਰ ਪਉ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਇਕ ਹੋਇ ਜਾਵਨਗੇ ਅਤੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸ
ਾਹੁ ਜੀ ਆਪ ਸਭ ਕਛੁ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੀ॥ ਕਿਛੁ ਮੇਰੇ ਕਾ ਹੈ ਕੀ ਥਿਤ ਨਹੀਂ ਜੀ॥
ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਏਹੁ ਅਰਦਾਸ ਗਨਕਾ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਗੁਰੂ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ
ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਹਿਗਾ ਹੇ ਗਨਕਾ ਤੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਸੁਣ ਲਈ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਇਕ

ਨਉਮਹੀਨੇਗੁਪਤ[illegible]ਈਜੋਗਨਕਾਬੋਰਗੀਸੋਰਭੂਮਨ
ਗੇਭਾਈਵਿਨਕਾਮ[illegible]ਭਿਰਜਾਨਰੋਤਾਂਗੁਰੂਓਥੇਂਗਹਿ
ਨਗੇਫੇਰਅਜਿਤਿਆ[illegible]ਜੋਗੁਰੂਕੋਈਨਾਹੀ।ਭਾਈਓਸਨੂੰਜ
ਰਵਾਜਾਮਾਂਕਹਿਨਗੇ॥ ॥ਤਾਫੇਰਅਜਿਤੇਰੈਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ
ਹੈਸਜੇ[illegible]ਹਫੇਰਸਿਖਾਕਿਸਦੀਪੈਰੀਪਵਨਗੇ॥ਤਿਕੈਉਕਰਵਰ
ਤਾਰਾਵਰਤੇਗਾ।ਫੇਰਗੁਰੂਆਪਣੇਪਾਰਜਾਮਾਲਹਿਨਗੇ।ਕੋਹੋਰਕਿਤੇਵ
ਰਤਨਗੇ॥ ॥ਤਾਬਚਨਹੋਇਆ ॥ਭਾਈਅਜਿਤੇਆਜਿਥੇ
ਸਬਦਮਿਹਰਵਾਨਹੋਂਦਾਹੈਤਿਥੇਹੀਬਖਸੇਗਾ।ਕਿਆਘਰਕਿਆਬਾਹਰ
ਇਹੇਆਦਿਜੁਗਾਦੀਗੁਰੂਤੇਚੇਲੇਕੀਹੈ॥ਤੇਬਚਾਅਜਿਤਿਆਤੈਂਜੋਪੁਛਿਆਹੈ

ਕੋਕਿਉਂਕਰਵਰ ਤਾਰਾਵਰਤੇਗਾਸੋ
ਭਾਈਜਬਦਸਵਾਂ ਜਾਮਾਹੋਵੇਗਾਤੇਸ
ਭਵਾਂਗਾ[illegible]ਵਰ ਤੇਗਾ।ਤਿਸਤੋਪਿਛੇ
ਆਪੋਆਪਣੀਹੋ ਇਕਰਵਰਤੇਗੀ॥
ਅਤੇਕੋਈਕਿਸੇ ਕਉਬਦੇਗਾਨਹੀ
ਤੇਸਿਖ[illegible] [illegible]ਸਨਭਾਵਦੀ
ਕਰਨਗੇ।ਅਤੇਕਿ [illegible]ਪੰਥਗੁਰੂਕੇ
ਘਰਵਿਚੋਨਿਕਲ ਨਗੇ।ਐਸੀਕਲਵ
ਰਤੇਗੀਕਿਜੈਸੇਇ ਕਬਾਪਕੇਬੇਟੇਹੋਨ
ਗੇਕੋਈਕਿਸੇਨਾਲ ਵਰਤੇਗਾ।ਕੋਈਕਿਸੇ
ਨਾਲਵਰਤੇਗਾ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ਗੁਰਚੇਲੇਗਹਿਰਾਸਿਅੰਤਰਿਵੇਖੇ
ਵੇਹਿ॥ਸੁਆਂਗੀਹਰਿਪ੍ਰਭੂਹੋਇਆਨਹੀਮਿਲਵਾਤੋਇ॥ ੪੬॥ ॥ਤਿ
ਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਬਾਰਵਾਂਜਾਮਾਂਜਦਗੁਰੂਹੋਵੇ
ਗਾ।ਨਿਰਲੋਭਸਭਤੇਨਿਆਰਾ।ਨਿਰਲੇਪਸਭਦੂਨੀਆਂਤੇਨਿਆਰਾਹੋਗ
ਅਤੇਆਪਕਿਸੇਵਗਾਨਹੀ।ਔਰਨਿਰਮੋਹਹੋਵੇਗਾਅਤੇਆਸਰਾ
ਜੋਲਏਗਾਸੋਇਕਅਕਾਲਪੁਰਖਕਾਲਏਗਾ।ਤੇਤਿਸਕੋਕੋਈਲਖ
ਨਾਸਕੇਗਾ।ਸੁਲੀਸਬਦਉਚਰੀਏਗਾ।ਔਰਸਬਦਕਮਾਈਏਗਾ॥
ਅਰਜੋਸਿਖਹੋਵਨਗੇ।ਤਿਸਕਉਭੀਸਬਦਹੀਦਸੇਗਾ।ਅਗਤਿਸ

ਕੇਆਸਰੇਮਾਰਗਾ[illegible]ਗੇਆਇਸਕਰਕੇਜਗਤਿਵਿਚਜੈਕਾਰਹੋਵੇਗਾਅਤੇ
ਉਸਤਤਹੋਵੇਗੀਅਰਜਹਾਂਤਕਕੋਈਸਿਖਤੁਰਾਭੀਨਾਂਹੋਵੇਗਾਸੋਸਭੁਉ
ਸਕੀਪੈਰੀਆਨਿਪੈਨਗੇਸੈਨਵੇਸਿਰੇਤੇਸਿਖਹੋਵਨਗੇਅਤੇਉਨਾਕੋਬ
ਖਸਮਰਗੁਰੂਬੋਹਿਥਾਹੋਵੇਗਾਅਤੇਜੋਸਿਖਹੋਵੇਗਾਸੋਉਸਜਹਾਜਚੜ੍ਹ
ਰਜਕਰਕਰਪਾਰਹੋਵੇਗਾ।ਭਾਈਅਜੀਤਿਆਕਈਸਤਿਗੁਰੂਕੀਮੇਲੇਗਾ
ਸੋਸਭਗਲਾਂਗੁਰੂਦੀਆਂਕਬੂਲਕਰੇਗਾਤਾਂਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਨਾਲਭਿਜੇਗਾ
ਅਤੇਜਿਨਾਪਾਸੋਂਗੁਰਹਿਤਤੇਓਹਕਰਮਨਾਹੋਵਨਗੇਅਤੇਸੰਸਾਰਦੀਲਾਜ
ਵਿਚਮਰਨਗੇਤਾਂਭਾਈਉਨਾਕੋਗੁਰੂਕਦੀਨਾਮਿਲੇਗਾ।ਪਰਜੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਵਚਨਾਤੋਬੇਮੁਖਹੋਵਨਗੇਸੋਗੁਰੂਨਾਮੂਲਦੇਗਾਅਤੇਗੁਰੂਜੀਕੇਏਹਵਚ
ਨਹੈਨਾਜੋਰਜੁਲਮਚੋਰੀਜਾਰੀਪਰਾਨਿੰਦਿਆਜੋਮੇਰਾਸਿਖਹੋਵੇਸੋਏਬ

ਤਾਨਾਕਰੇ।ਤੇਸਾ … ਗੁਰੂਜਾਮਾਬਦਲੇ
ਗਾਤਾਂਸਭਸਿਖ … ਓਹੋਕਰਮਕਰਨਗੇ
ਜਿਸਕਰਕੇਫੇਰਿ … ਨਰਕਗਾਮੀਹੋਵਨ
ਗੇਤੇਗੁਰੂਕੇਸਭ … ਦਵਾਰੰਗਨਾਚਣੇ
ਗਾਓਹਕੋਰੇਹੀਰ … ਹਿਨਗੇਸੋਕਲੀਕ
ਲਵਿਚਹੂਬਣਗੇ … ਭਾਈਅਜਿਤਿਆ
ਦਸਵਾਂਜਾਮਾਂਦੀ … ਕਰਤਾਰਾਹਦਸੇ
ਗਾ॥ ਤਾਂਫੇਰਿ … ਅਜਿਤੇਰੈਪਾਂਦੇਆ
ਰਦਾਸਕੀਤੀਹੈਸ … ਚੋਪਾਤਿਸਾਹੁਪੁਛ
ਲਾਕਮਾਇਆਹੈ … ਵੇਹੀਬਰਬਾਦਸ
ਵੇਗਾਜੋਤੇਰਾਨਾਮਜਪਦੇਰਹੇਸਾਨਓਹਬੀਕ੍ਰਿਸਾਹਬਲਗੇਕੇਨਾਹੀ॥
ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆਬਚਨਸਬਦਜੋਗੁਰੂਕਹਿਆਹੈਸੋਉਸਾਵਿਚਵੀਚੋਰੀ
ਜਾਰੀਪਰਾਨਿੰਦਿਆਹੈਸੋਸਭਮਨਾਹਿਕੀਤੇਹੈਨਜੋਐਸੇਸਿਖਹੋਵਨਗੇਪ
ੜਨਗੇਗਾਵਨਗੇਤੇਕਮਾਇਨਾਸਕਨਗੇਅਤੇਦਸਵੇਂਗੁਰੂਨੂੰਮਨਾਵਿਚਯ
ਦਕਰਨਗੇਤੇਆਖਨਗੇਗੁਰਏਵੇਹੀਆਖਦਾਹੈਅਤੇਸਿਖਆਪਸਵਿਚ
ਆਖਨਗੇਸਿਖਕੋਈਨਹੀਰਿਹਾਭਾਈਕਲੀਕਾਲਵਿਚਦਸਵਾਂਗੁਰੂਭਾਰੀ
ਅਵਤਾਰਹੋਵੇਗਾਅਤੇਮੁਖਵਾਕਕਰਕੇਸਭਸੈਕਉਭੁਲਾਇਦੇਵੇਗਾ।ਅ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇਗੁਰੂਨਲੈਣਗੇਤਾਂ[illegible]ਨਿੰਦਿਆਕਰਨਗੇ॥ਸੋਨਿੰਦਿਆਮਨਹੀਹੈ॥
ਫੇਰਓਨਾਲੋਕਾਂਕੋਚਉਰਾਸੀਵਿਚਪਾਈਅਨਗੇ॥ ਸਲੋਕ॥

॥ਮਾਸਕੀਝਾਲਲਗਾਬਾਰਿਆਰ॥ਭਉਕੇਫਕੜਹੋਇਖੁਆਰ
॥ਸਭੁਕਲਤੁਬੋਨਿੰਦਗੁਬਾਰ॥ਨਾਨਕਦਸਵਾਂਰੂਪਅਪਾਰ॥

ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਮਾਸਜੋ[illegible]ਹੋਇਆ
ਅਤੇਕੀੜਾਸੰਸਾਰਹੈ॥ਸੋਸੰਸਾਰਐਸਾਬੁਰਾਹੋਇਕਲੋਗਾਮਾਇਆ
ਕੋ॥ਜੈਸੇਮਾਸਕਉਕੀੜਾਲਗਾਤਾਹੈਤਿਉਕਲੂਕੇਲੋਕਮਾਇਆਕਉਲ
ਗਨਗੇ॥ਪਰਮੇਸਰਕੋਪੜਪਤੇਭੁਲਜਾਵਨਗੇ॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆ
ਸਬਦਪੜਨਗੇਅਤੇਕਮਾਇਆਸੁਣਨਗੇਤਾਂਸਬਦਉਲਟਕੇਮਸਤਾਨਿ
ਉਸੰਸਾਰਕੋਜਲਾਇਮਾਰੇਗਾ॥ਗਾਰਸਲਏਗਾ॥ਏਹੁਕਲਜੁਗਕੇਲੋਕਅਦੇ
ਹੋਨਿੰਦਿਆਕਰਨਗੇਆਪੋਆਪਨੇਮਤਚਲਾਉਨਗੇ॥ਤਿਤਸਮੇਗੁਰੂਨਾ
ਗੀਨਾਆਵੇਗਾ॥ਪਾਪਬਹੁਤਹੋਵੇਗਾ॥ਇਸਰਉਸਕਲਜੁਗਸੰਸਾਰਕਉਤੇ
ਬੋਗੀ॥ਜਿਉਦੁਰਾਚਾਰਇਸਤ੍ਰੀਹੋਤੀਹੈਅਤੇਖਸਮਉਸਕਉਤਿਆਗ
ਦੇਤਾਹੈਔਰਦਰਦਰਖੁਆਰਹੋਤੀਫਿਰਤੀਹੈਭਉਕਤੀਹੈਅਤੇਆਪ
ਕੋਹੰਸਾਵਤੀਹੈ॥ਉਹਾਇਸਤ੍ਰੀਕੀਨਿਆਈਕਲਕੇਲੋਕਾਂਕੋਗੁਰੂਤਿਆਗ
ਦੇਵੇਗਾ॥ਤਾਂਏਹਭੀਦਰਦਰਖੁਆਰਹੋਵਨਗੇ॥ਪਰਬੀਜਮਾਤ੍ਰਕਹੀਕੋ
ਮਧੇਸਿਖਰਹਿਜਾਵੇਗਾ॥ਸੋਆਖਨਗੇਜੋਸਭਗੁਰੂਹੈਅਤੇਭਾਣੇਕਾਖੇਡ
ਦਹੈਆਪਣੇਚੋਜਕੀਤੇਹੈਸੁ॥ਓਹਕਿਸੇਕੀਨਿੰਦਿਆਨਾਕਰਨਗੇ॥
ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੈ॥ਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੋਸਿਖਤੇਰੇ
ਮਾਂਸੋਤ੍ਰਟਨਗੇਫਿਰਫੇਰਭੀ[illegible]ਬਖਸੇਜਾਨਗੇਕਿਨਹੀਬਖਸੇਜਨ
ਗੇ॥ ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ॥ ॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਫਿਰਫੇਰ
ਗੁਰੂਕੇਨਵੇਸਿਰੇ[illegible]ਮਿਲਨਗੇ॥ਤੇਬਖਸਾਵਨਗੇ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਵੇਸਿਰਤੇਬਸ
ਖਦਸੇਗਾ॥ਤਾਂਫੇਭਜਨਕਰਕੇ[illegible]ਬਖਸੇਜਾਨਗੇ॥ ਸਲੋਕ

॥ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਸਤਗੁਰੂਭਸਰਧੁਆਨਪੋਗ॥ਬਉਰਾਸੀਜਾ
ਮੋਪਾਹਿਰਕਪਾਛੇਹੋਇਆਐਲੇਪਾ॥ਸਤਰਜਾਮੇਭਗਾਤੇਜ
ਨਚਉਦਹਿਸਤਗੁਰੂਰਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਹੋਇਸੋਮਿਲਰਹੋਮਨ
ਮੁਖੀਮਿਲਾਹਿਸਜਾਇ॥ਭਰਥੋਨੇਲੈਜਾਹਿਰੋਸਤਜਨਕੇਪੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੁਖੁਜਾਨਿਸੁਖਤਏਕਬੂਲਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਨੀਸਾਚੁਅਰਾਧਿਆਮਿਟਗਏਆਵਣਜਾਣਾਨਾਨਕਜਨਤਾਂਖ
ਸਮਾਜਿਨੀਆਏਤੇਪਰਵਾਣਾ॥ ੪੮ ॥ ਅਤਿਸਦਾ

ਪਰਮਾਰਥਾ॥ ॥ਸੁਰਗਾਸੁਰੀਤਰਗੁਰੂਅਟੱਲਹੈਦੂਸਰਾਹੋਰਨਾ ਹੀਹੋਇਆਹੈਨਾਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇਗੁਰੂਚੌਰਾਸੀ ਹੈਰਿਹਾ॥ਜਿਸ ਵਿਚਸੁਤਰਸਾਮੇਬ੍ਰਗਤਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇਚਉਦਾਂਸਾਮੇਰਾਬੂਹੋਵਨਗੇ॥ ਅਤੇਜੇਕੋਈਗੁਰੂਕਉਮਿਲਕਰਨਲੜਪਕੜੇਗਾਸੋਈਉਧਰੇਗਾ॥ਅਤੇ ਜੋਗੁਰੂਕੇਸਬਦਪਰਪਰਤੀਤਰਖੇਗਾ॥ਸੋਬਿਨਾਕਾਮਾਇਹਿਰਜਾਵੇਗਾ ਸਭੇਕੂਟਾਂਵਿਚਉਧਰਜਾਵੇਗਾ ਤੇਜੋਬੇਮੁਖਹੋਵੇਗਾ॥ਸੋਤੂਟੇਗਾ॥ਤੇਸਜਾਈ ਵੀਪਾਵੇਗਾ॥ਔਰਪਰਲੋਕਵੀਜਾਂਦਾਰਹੇਗਾ॥ਫੇਰਮੁੜਕੇਨਪਹੁਚਿਅਨਗੇ ਜੋਖਸਮਕਉਪਛਾ ਨਣਗੇਸੋਆਵਾ ਗਉਣਤੇਰਹਿਜਾ ਵਣਗੇ॥ਬਚਨਅ ਜੀਤਿਆਜੋਗੁਰੂਕੇ ਲੜਲਗਾਸੋਮੁਕ ਹੋਵੇਗਾ॥ ॥ ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੈ ਸਤਗੁਰਜੀਤੇਰਾ ਬਚਨਹੋਇਆਹੈ ਜੋਇਸਮਹਿਲਕ ਦਰਸਨਕਰੇਗਾ॥ ਸੋਮੁਕਤਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇਜੋਸੋਸਾਰਾਪ ਫੇਰਹੋਗਾ॥ਤਿਨਕ ਕਿਉਕਰਹੋਵੇਗੀ ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋਇ ਆ॥ ॥ਬਾਣੀ ਸਲੋਕ ਸਭਾ॥ ਸਲੋਕ

॥ਬਹੁਕਾਰਜਵਰਤਸੀਨਾਹਿਦੂਨਾਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਕਰਮਹੀਨ ਜਾਣਸੀਨਕੋਈਕਹੇਕਲੂਆ॥ਨਗਾਇਤ੍ਰੀਨਤਰਪਣਨਾਇਤਾਂ ਦਸੂਦਾ॥ਨਤਾਂਰਬਲਦੇਹਰਾਨਦੇਵੀਕੀਪੂਜਾ॥ਗੁਰਮੁਖਕੋਇਨਜਾ ਣਸੀਨਾਕੋਲਏਉਪਦੇਸਾ॥ਇਕੋਵਰਤਣਵਰਤਣੀਅਨੇਕੋਕਰੇਅਦੇ ਸਾ॥ਬੇਦਕਤੇਬਨਸਾਂਣਸਨਨਾਦਵਰਾਨਮਸੀਤਾ॥ਰੋਸਾਬਾਂਗਨਵਰ ਤਨੇਮਨਾਕੋਕਹੇਹਦੀਸਾ॥ਕੋਇਨਕਿਸਕਜਾਣਸੀਨਾਕੋਕਰੇਸਲਾਮੁ ॥ਨਾਨਕਸਬਦਵਰਤਣਾਇਸਕੋਈਮਧੀਜਾਣਾ॥ ੪੯॥ ॥

॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾ[illegible] ॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਜੋਏਗੁਰੂਏਸਪੁਰ
ਤੋਂਉਪਰੋਅਦਿਸਟਹੋਜਾਵਨਗੇਤਾਂਪਿਛੋਸੰਸਾਰਵਿਚਐਸੀਵਰਤਜਾ
ਵੇਗੀਜੋਕੋਈਕਿਸੇਨੂੰਸਾਣੇਗਾਨਾਹੀਅਤਪੁੰਨਕਾਰਵਰਤਜਾਸੀਅਵੇ
ਹੋਨਾ ਨਾਕੋਹਨਗੇਜੋਕੋਈਨਾਹਿਦੂਰਹੇਗਾਨਾਮੁਸਲਮਾਨਰਹੇਗਾ॥ਨ
ਰਾਮਨੂੰਮੰਨਣਗੇਨਾਰਹੀਮਕਉਮੰਨਣਗੇ॥ਨਾਗਾਇਤ੍ਰੀਭੰਨਪੜਸਿ
ਸਨਾਨਨਾਧਰਮਕਰਨੇਗੇ॥ਨਾਤੀਰਥਨਪੂਜਾਨਾਦੇਵੀਨਾਦੇਹੁਰਾ॥ਨਾਧਰ
ਮਸਾਲਨਾਮਸੀਤਾ॥ਨਾਬਾਂਗਨਾਨਿਵਾਜਨਾਫਾਇਤਾਨਦੁਆਇ॥ਨਾਸ
ਲਾਮਨੇਕੋਈਕਿਸੇਪਾਇਆਇਸੀ॥ਨਾਦੇਵਕੀਪੂਜਾ ਸੰਸਾਰਕਰੇਗਾ ਸਭਇ
ਕਦੂੰਰਨਹੋਇਜਾਵਨਗੇ॥ਅਤੇਸਬਦਗੁਰੂਕਾਕਿਥਾਂਉ ਵਿਰਲਾਹੀਹੋਵੇ
ਗਾ॥ਉਸਸਮੇਜੋਕੋਈਗਿਤਜਾਇਐ ਮੇਸਰਕਾਨਾਮਲਏਗਾ॥ਤਿਸਕੋਮਾਰ
ਨਗੇ॥ਐਸਾਵਰਤਾਰਾਵਰਤਜਾਵੇਗਾ ਜਹਾਂਧਿਰਾਣਾਮਹੋਇਜਾਵੇਗਾ
ਤਾਂਉਸਸਮੇਇਕਭਗਤਪੈਦਾਹੋਇਜਾਵੇਗਾ ਸੋਨੀਲਾਬਸਤ੍ਰਪਹਿਰੇਗਾ ੧
॥ਅਤੇਅੰਤੋ ਸਬਦਪੋਥੀਆਂਉਚਾਰੇਗਾ॥ਤਾਂਉਸਦੇਦੁਸਤੇ ਪਰਮੇਸਰ
ਆਪਉਤਾਰੀਹੋਇਕਰਸਹਾਇਤਾਕਰੇਗਾ ਅਤੇਸਬਦਅਮਲਪਰਹੋ
ਜਾਵੇਗਾ॥ਕੋਈਵਿਰਲਾਹੀਜਾਵੇਗਾ॥ਤੇਉਸਪਾਸਕੋਈ ਵਿਰਲਾਹੀਜਾਵੇ
ਗਾ॥ ॥ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਜੀਓਹਕਉਣਭਗਤਹੋਵੇਗਾਜੀ॥ ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆਆਖ
ਹੇਭਾਈਅਜਿਤਿਆ ਤੂੰਸੁਣ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਨਿਹਕਲੰਕੁਹੋਇ
ਉਤਰਸੀ॥ਮਹਾਬਲੀਅਉਤਾਰੁ॥ਸੰਤਰਛਿਆਜੁਗਜੁਗਕਰੈ ਦੁਸਟਾਂ
ਕਰੇਸੰਘਾਰੁ॥ਨਵਾਧਰਮਚਲਾਇਸੀਜਗਹੋਮਹੋਵਾਹਿਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਕਲਜੁਗਤਾਰਸੀਕਿਰਤਨਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ ੫੦ ॥ਤਿਸਦਾਪ
ਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈਅਜੀਤਿਆਗੁਰੂਜੋਕਲਜੁਗਮੇਸੰਸਾਰਵਿ
ਚਆਇਆਹੈਸੋਪਰਉਪਕਾਰਵਾਸਤੇ ਅਤੇਜਾਗੁਰੂ ਜਾਮਾਪਹਿਨੀਤ ੧
ਪੁੰਨਕਾਰਵਰਤਜਾਵੇਗੀ॥ਸਿਖਬੁਛਪੂਜਾਚਰਚਾਸੁਣਨਗੇ॥ਤਿਥੋਂਚ
ਫਕਰਮਾਰਨਗੇ॥ਤੁਰਕਾਂਦਾਤੇਜਹੋਵਸੀ ਤਾਂਉਸਸਮੇਇਕਸੰਤੁਪਰਮੇ
ਸਰਕੀਪੂਜਾਕਰੇਗਾ॥ਤੇਉਸਦੇਘਰਇਕਾਇਸਤ੍ਰੀ ਬਹੁਤਚੰਚਲੀਹੋਵੇ
ਗੀਓਹਨਾਰਜਾਇਲੋਕਾਂਅਗੇਚੁਗਲੀਕਰੇਗੀ॥ਤਿਤਕਰਕੇਸੰਤਕੋਂਦੇ

ਇਤਦੁਖਦੇਵਨਗੇ ਤਾਂਉਸਸੰਤਦਾਸਤਗੁਰੂਜਾਮਾਪਾਹਿਰਸੀਜੇਹਾਂਤੀਕ
ਰਉਸਸੰਤਦਾਦੋਖੀਦੁਸਟਹੋਵੇਗਾਸੋਉਨਾਨੂੰਚੁਣਚੁਣਕਰਮਾਰੇਗਾ।
ਦੈਤਨਦੇਧਰਮਚਲਾਵੇਗਾ ਅਤੇਜਗਹੋਮ [illegible] ਕੀਰਤਨਹੋਵ
[illegible]ਹੋ। ਦੁਤੀਦੁਸਟਕਉਸੰਘਾਰੇਗਾ।ਅਤੇਦੁਉਵਾਸੀ [illegible] ਜਗ
[illegible]ਰਨਕਰੇਗਾ।ਕਲਜੁਗਕੀਮਿਤਪੂਰਨਹੋਇਗੀ।। ।ਤਾਂਅ
ਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀ ਮੈਨੂੰਬਖਸਲੋਹੋ
ਜੀਮੈਆਪਦੇਸਨਮੁਖਬਹੁਤਸੁਖਨਕੀਤੇਹੈਨ।। ।ਤਾਂਬਚਨਹੋ
ਇਆ।। ।ਭਾਈਏਹੁਗਲਾਂਨਹੀਏਹੁਤਾਗੁਰਮੰਤ੍ਰਹੈਨ।ਜੋਕੋਈਏ
ਸਨੂੰਮਨਧਰਕੇਪੜ੍ਹੇਗਾ ਅਬਵਾਸੁਣੇਗਾ।ਦਿਲਕਰਕੇਸੋਤਿਸਦਾਤੱਤ
ਕਾਲਹੀਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ।। ।ਸਲੋਕ।। ।ਅਮਰਬਰ
ਨਗੁਰਦੇਵਦੇਸਿਹਜੁਨਰਿਦੇਬਸਾਏ।ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਅ
ਰਮਾਲਧਨੁਸੁਰੋਜੁਰੋਤਰਖਾਏ।ਸਬਦਅਖਰਜਿਸਮ
ਨਵਸੈਛਿਨਮਾਹਿਹੋਇਉਧਾਰ।ਧੰਨਮਾਰੰਥੁਨਾਨਕਾਜਿ
ਤਲਗਤਰੈਸੰਸਾਰ।। ੫੧ ।ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ।।
ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਜੋਕੋਈਸਬਦਕੋਖੋਜੇਗਾਤੇਮਨਵਿਖੇਵਸਾਵੇਗਾ।
ਤਾਂਉਸਦਾਤਤਕਾਲਹੀਉਧਾਰਹੋਇਜਾਵੇਗਾ।ਭਾਵੇਂਖੱਤ੍ਰੀਵਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਵੈਸਸੂਦਰਚੰਡਾਲਹੋਵੇਜੋਸਬਦਗੁਰੂਕੋਖੋਜੇਗਾ।ਤਿਸਕਾਉਧਾਰਹੋਵੇ
ਗਾ ਅਤੇਬਚਾਉਹਪ੍ਰਮਾਰਥਵੀਪੰਨਹੇਜਿਸਕਰਕੈਸੰਸਾਰਤਰੇਗਾ।
ਏਹੁਹਰਿਧਨਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਨਿਖੁਟੇਗਾਨਾਹੀ।ਹਰਿਕੇਨਾਮਰੂਪੀਜਿਸ
ਨੇਹੈਸੋਅਖੁਟਭੰਡਾਰਹੈ।। ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ।।
ਸਲੋਕ ।ਗੋਸਟਿਸਤਿਗੁਰੂਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰਜੀਨਾਲਅਜਿਤੇ
ਕੀਆਉਧਾਰੁ।ਜੋਸਿਖਪੜ੍ਹੈਪ੍ਰੀਤਿਕਰਸੋਈਉਤਰੇਪਾਰੁ।। ਦੋਹਰਾ।
ਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਮਿਟੈਪੜ੍ਹੈਸੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਏ।ਜੀਵਨਤਿਸਕਾਸਫ
ਲਹੈਨਾਨਕਨਾਮਧਿਆਏ।। ।ਨਾਨਕਮੂਰਤਿਨਾਮਕੀਜਾਪਿ
ਆਸਭਦੁਖਦੂਰਿ।ਨਾਨਕਤਿਸਬਲਿਹਾਰਣੇਜੋਰਹਿਸਦਾ
ਹਜੂਰ।। ।ਗੋਸਟਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਕੀਸੰਪੂ
ਰਨ।। ਸੁਭਮਸਤ।।

Namdhari Elibrary　NamdhariElibrary@gmail.com

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਤਾਂਤੇਸਦਭਾਈਬਾਲੇਨੇਸੰਪੂਰਨਗੋਸਟਅਜੇਤੇਦੀਸੁਣਾ
ਈਅਤਿਸੈਪਵਿਤ੍ਰਜਸਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੋਤੀਸਰੂਪਜ ਦੇਚਰਿਤ੍ਰਖਿ
ਤੇਇਕਅਦਭੁਤ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਤਿਨਦਿਨ ਤਿਨਰਾਤ ਬਿ
ਦੇਹਰਹੇ ਜਦਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਉਆਪਨੇਸਰੀਰਵਿਚ ਸੁਧਆਈਤਾਂ
ਫੇਰਭਾਈਬਾਲੇਕਉਸਦਵਾਇਆ ਅਤੇਆਖਨਲਗੇ ਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰ
ਧੰਨਹੈਜਿਸਨੇਐਸੇਐਸੇਚਰਿਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰਾਂਕਰਕੇਦੇਖੇਹੈਨਔਰਸ੍ਰਵਣ
ਕਰਕੇਸ੍ਰਵਣਕੀਤੇਹੈਨ॥ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇ
ਵਜੀਕਿਸਪਰਥਾਇਕਉਜਾਤੇਭਏਸੋਅਸਾਂਤਾਈਉਚਾਰਕਰਕਹੋ॥

॥ਬਾਲਾਸੰਧੂਵਾਚ॥ ॥ਤਾਤੇਹੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਜਦਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਅਜੇਤੇਪਾਸਿੰਦਿਦਿਆਹੋਏ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਹੈਸੁਚੇਪਾਤਿ
ਸਾਹੁਜੀਅਸਾਂਸ ਮੰਦੂਤਾਂਦੇਖਿਆ
ਪਰਲੰਕਾਨਦੇਖੀ ਜਿਥੇਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰ
ਚੜ੍ਹਾਈਕੀਤੀਹੈ ਜਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਾਹਿਤਭਏ ਚਲੇਭਾਈਬਾਲ
ਤੇਮਰਦਾਨਾਧਰ ਨੂੰਰਸਨਾਹੀਕਰ
ਣਾਂਅਖੀਮੀਟਪ ਜਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅ
ਖੀਮੀਟਕੇਖੜੋ ਆਤਾਂਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਕ
ਨਾਰੇਪਰਜਾਇਖ ਲੋਹੋਏਤੇਅਖਣ
ਲਗੇਭਾਈਬਾਲ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਮੇ
ਰੇਪਿਛੋਪਿਛੇਚਲੇ ਆਓਮੇਰੇਪਿਛੇ

ਹੂਵਾਹਿਗੁਰੂਕਹਿੰਦੇਆਓਤੇਅਗੇਅਗੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੁਰਪਏਜੋਧਰਤੀ
ਉਪਰਤੁਰਦੇਸਨਓਸੇਤਰਾਂਸਮੁੰਦ੍ਰਉਪਰਤੁਰਪਏਜਾਂਚਲੇਜਾਵਨਤੇਪਿ
ਛੇਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾਜਾਵਨਜਾਂਮਰਦਾਨੇਵੀਚਾਰਕੀਤੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਤਾਂਓਐਸੇਹੈਜਪਰਦੇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਵੀਓਐਸੇਹੈਲਗ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਂਪਾਤ[illegible]ਤੇਖਾਵੰਦ ਜਾਂਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਖਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਸੋਰੀ
ਤੇਖਾਵਦਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਦੀ ਕਰਨੀਵਲ ਨਹੀ
ਦੇਖਣਾ ਗੁਰੂਦੇਬਚਨ ਪਰਚਲਣਾਚਾਹੀਏ ਤੂੰਮਰਦਾਨਾ ਓਹੋਆਖ ਜੋਅ
ਸਾਂਕਹਿਆਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾ ਫੇਰਲਗਾਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਹਿਣ ਤਾਂਦੇਖ
[illegible]ਜਲਉਪਰ ਓਸੇਤਰਾਂਤੁਰਨ[illegible]ਗੁਰੂਜੀਮਾਨਸ
ਰੋਵਰ ਪਰ ਜਾਇਖੜੇਹੋਏ ਓਥੇ ਅਨੇਕਤਰਾਂਕੇਹੰਸਅਨੇਕ ਭੇਖਾਂਗਹੇਹੈ
ਨਅਤੇਮੋਤੀਆਂਅਹਾਰਕਰਦੇਹੈਨ ਜਾਂਮਰਦਾਨੇਮਾਨਸਰੋਵਰਕਾਦ
ਰਸਨਕੀਤਾ ਤੇਆਖਨਲਗਾ ਧੰਨਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਂਅਤੇਧੰਨਆਪ
ਦੀਕਮਾਈਹੈ ਅਸਾਂਅਦਮਜੀਵਾਂਨੇ ਇਹਅਸਥਾਨ ਕਿਸਤਰਾਂਦੇ
ਖਨੇਸਾਨ ਏਹਸਭਆਪਦੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇ ਅਸਾਂਵੀਮਾਨਸਰੋਵਰਦੇ
ਖਿਆਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨੇਆਪਣੀਅਖੀਮੀਟਜ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬਜੀ ਅਸਜਾਂਅਖੀਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂਕਿਆਦੇਖੀ
ਐਜੇਗਭੂਸਾਹਿਰਦੇਪਾਸ ਜਾਇਖੜੇਹੋਏਹਾਂ ਪਰਉਹਗਭੂਦੇਸਦਾਪ
ਤਿਸਾਹੁ ਜੋਗੀਦਾਸਿਖਹੈਸੀ ਪਰਓਹਜੋਗੀ ਸਦਵਾਉਂਦਾਸੀ ਅਤੇਓਹ
ਆਪਨੂੰਪਰਮੇਸਰ ਸਦਾਵਦਾਸੀ ਅਤੇਰਾਜਾ ਉਸਦਾਹੁਕਮਮੰਨਦ
ਸੀਤੇਰਾਜਕੋਕਹਿਤਾਸੀਕਿ ਮੇਰੇਬਗੈਰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋਰਕੋਈਨਹੀ
ਸੁਦਾਨੂੰਜੋਲੋੜਹੋਵੇ ਸੋਤੁਸੀਮੇਰੇਪਾਸੋਮੰਗੋਮੈਤੁਹਾਨੂੰਦੇਵਾਂਗਾਂ ਤਾਂਰ
ਜਾਵੀਤੇਪਰਜਾਵੀ ਜਿਸਚੀਜਦੀਲੋੜਹੋਵੇ ਤਾਂਓਸੇਜੋਗੀਦੇਪਾਸਜ
ਇਕਰਮੰਗਨ ਸੋਓਹਜੋਗੀਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕਰ ਓਨਾਲੋਕਾਂਕੋਮੀਂਹਵੀ
ਵਸਾਇਦੇਵੇ ਅਤੇਪੁਤ੍ਰਵੀਮੰਤ੍ਰਕਰਕੇਦੇਵੇ ਔਰਧਨਪਦਾਰਥਵੀਦੇਂਦ
ਸੀ ਸੋਓਸ ਸਹਿਰਦੇਬਾਹਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਜਾਇਕਆਸਣਲ
ਗਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਸਿਮਰਨਲਗੇ ਕਰਨ ਤੇਲਗੇ ਸਬਦ
ਕੀਰਤਨਕਰਨ ਤਾਂਰਾਜਾ ਅਤੇਪਰਜਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾ
ਜਾਇਟੇਕਿਆ ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਰਾਜਾਂ ਤੁਮਪਰਮੇਸਰਕੋਕਿ
ਉਨਹੀਸਿਮਰਤੇ ਤਾਂਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਹੈ ਸੰਤਜੀ ਸਾਡਾਜੋਗੁਰੂਹੈਓਹ
ਆਖਦਾਹੈਕੇਪਰਮੇਸਰ ਹੋਰਕੋਈਨਹੀ ਜਾਂਏਹਬਾਤਰਾਜਾਪਾਸੋਸੁਣੀ
ਗੁਰਾਂਤੇਕਹਿਆ ਰਾਜਾਤੁਹਾਡਾ ਵਿਹਾਰਕਿਸਤਰਾਂ ਚਲਦਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜਾਨੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹਿਆ ਸੰਤਜੀ ਸਾਨੂੰ ਮੀਂਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸੰਤ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ
ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਸੋ ਮੀਂਹ ਵਸਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਲੋੜ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਦਿਵਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਧਨ ਵਾਲੇ ਕੋ ਧਨ ਦਿਵਾਇ ਦੇਂਦਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕੇ ਜੋ ਨੇ ਵੀ ਜਿਤ੍ਰੇ ਬੀਜ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਿਰਛ ਤੇ ਬਿਰ
ਛ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸੋਈ ਆਦਮੀ ਸੇ ਆਦਮੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਸ ਵਾ
ਸਤੇ ਸੰਤਜੀ ਅਸੀ ਉਸ ਜੋਗੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਕਾਮ
ਨਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁ
ਣੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਜੋਗੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਰਾਮਾਤ
ਖਿਚ ਲਈ ਤਾਂ ਮੀਂਹ ਵਰਸਣੋਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕ ਦੁਖੀ
ਹੋਏ ਕਿਉਂਕੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਸਭ ਕੰਮ ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਸਉਰਦੇ ਹੈਸਨ ਜਦ ਉਸ ਦੇਸ
ਵਿਚੋਂ ਮੀਂਹ ਠਹਿਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਪਰਮ ਦੁਖ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ।
ਅਤੇ ਉਥੇ ਪੀਵਣੇ ਕਉ ਭੀ ਮੀਂਹ ਕਾ ਹੀ ਪਾਣੀ ਕੰਮ ਆਂਵਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਓਨ
ਰਾਜਾ ਕਉ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਕਉ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਉਸ ਜੋਗੀ ਕੇ ਪਾਸ
ਜਾਇਕਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਜੋਗੀ ਜੀ ਅਸੀ ਪਾਣੀ ਬਰਸਣੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੁ
ਖੀ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੀਵਣੇ ਜੋਗਾ ਭੀ ਪਾਣੀ ਨਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਜੋ
ਗੀ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਕੋ ਦੁਖੀ ਦੇਖਕਰ ਲਗਾ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਨ ਲਗਾ
ਕੁਛ ਪੇਸ਼ ਨ ਜਾਵੇ ਬਤੇਰਾ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਇ ਰਿਹਾ ਇਕ ਬੂੰਦ ਪਾਣੀ ਦੀ
ਨਾ ਬਰਸੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੋਗੀ ਪਾਸੋਂ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੀ
ਹੁੰ ਤਾਂ ਬਰਸੇਗਾ ਜਦ ਤੁਸੀ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋਗੇ
ਔਰ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪੋ ਅਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਇਕੇ ਸਬਦ ਕੀਰ
ਤਨ ਪੜ੍ਹੋ ਔਰ ਸੁਣੋ ਤਾਂ ਓਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕਾਰਜ ਤੁਹਾਡੇ ਪੂਰਨ ਕ
ਰੇਗਾ ਤਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਭ ਜੋ ਵਹਾਂ ਦੇਖ
ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੀ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਰਾਜਾ ਲੋਕ ਨੇ
ਚਕਤ ਆਪ ਹੀ ਔਰ ਕੇ ਭੋਜਨ ਕਰ ਰਸਤ ਮੰਗਾਇ ਲਈ ਅਤੇ ਬਹੁ
ਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਤਿਹਾਂ ਦਸਤ
ਈਆਰ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਆਪਣੇ ਚਰਨ ਧੋਇਕਰ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਸਭ ਚਉ ਚਰਨ ਪਾਹੁ
ਲੈਦੇ ਇਕਰ ਸਿਖ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਲਗੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਪਣੇ ਤ
ਬੜੀ ਬਾਰਸ ਹੋਈ ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ
ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾ
ਹੀਰ ਹੋਵੀ [illegible] ਕਰਕੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਪਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਜੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਤੁਸਾਂ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਦ ਗੁ
ਰੂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕ
ਰਨੀ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਕਰਨਾ ਸੁਰਤ ਇਕਤ੍ਰ
ਹੋਇਕੇ ਹਥ ਜੋੜਨੇ ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਹੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਾਡਾ ਕਾਰਜ ਪੂ
ਰਨ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਭਾਵੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੋਵੇ ਸੋਈ ਤਤਕਾਲ ਪੂਰ
ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ।

ਏਹ ਉਪਦੇਸ ਦੇਇ
ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਲਨ
ਲਗੇ ਤੇ ਉਨਾ ਲੋ
ਈ ਨਾਮ ਜਪਣ
ਹਿਲ ਕਰਨੀ ਧਰ
ਨੀ ਕੂੜ ਬੋਲਣਾ
ਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰਖਣੀ
ਸ ਕਰਨਾ ਏਹ ਜ
ਨੇ ਇਕ ਸੁਦਾਗਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ

ਕਰਿ ਓਥੋਂ ਤੁਰਨ
ਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਤੇ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਟ
ਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰ
ਨਾਹੀ ਬਾਣੀ ਨਾ
ਸਬਦ ਦਾ ਭਿਆ
ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ
[illegible]
[illegible]

ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਭੇਟਾ ਹੈ ਆਪ [illegible]
ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ [illegible]
ਜਮੂਦ [illegible] ਅਤੇ ਏਹ ਕੂਠੇ [illegible]
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ [illegible]
[illegible]
[illegible]
ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਕੇ [illegible] ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਬੋਲ ਪੁਰਖਾ [illegible] ਵਾਹਗੁਰੂ।

॥ਅਥ ਸਾਖੀ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ॥
ਇਕ ਦਿਨ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛੇ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਕਥਨ ਕਰ
ਨ ਲੱਗੇ ਸਿਖੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਰਬ ਧਰਤੀ ਕਾ ਸਾਇਰ ਕ
ਰਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਾਪੀਆਂ ਆਦੀ ਕਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਹਿ
ਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ ਚਾਰ ਸਿਖ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ
ਬੈਠ ਗਏ ਜਾਂ ਘੜੀ ਦੋਇ ਘੜੀਆਂ ਗੁਜਰੀਆਂ ਤਾਂ ਉਨਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
ਤੀ ਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜੀ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਜੋ ਸੇਵਾ ਕਰੀਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਜੀ॥ ॥ਤਾਂ ਉਨਾ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਪਾਰਥਨ
ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਇਆ ਦੇ ਸਾਗਰ ਇਕ ਸਾਖੀ ਲਗੇ
ਉਚਾਰਨ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਸਾਰਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਨਹੀ

ਜਾਤਾ ਪਰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਧਿਆਨ ਕ
ਹਿਤੇਹ ਆਰੋਗਿਆ ਧਨੇ ਸਮਝ ਲੈਣ
॥ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਾ
ਥ ਜੋੜ ਕੇ ਤੇ ਕਹਾ ਸ ਤ ਬਚਨ ਜੀ॥ ॥
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ ਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ
ਸਿਖੋ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹ ਮਣ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੀ
ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਰ ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਓਥੇ
ਇਕ ਠਾਕਰ ਦੁਆ ਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ
ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਵਿ ਚ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਆਉ
ਣ ਜਾਣ ਬਹੁਤ ਰ ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਓ
ਰਥੇ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਤ ਮਿਲਕਰ ਭਜਨ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਕਰ
ਦੇ ਸਨ ਤੇ ਗਿਆਨ ਚਰਚਾ ਵੀ ਹੋਤੀ ਥੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਘਰ ਉਸ
ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦਰਸਨ ਨਾ ਹ
ਇਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਏਹ ਸੀ ਕੇ ਬਾਮਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਓਸ ਨੇ ਗਹਿਣੇ ਬਣਵਾਇਕਰ ਵੇਚਦਾ ਸੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਉਸਦੀ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਬੀਤ
ਗਈ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਜੋ ਦਰਸਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਘਰ ਕੀ ਛਤ ਪਰ ਕਦਮ ਰਖੇ ਨਹੀ ਸਿ

[illegible] ਆਪਨੇ ਦੇਹ ਰਾਖਣ ਵਾਸਤੇ ਜੀਵ ਮਾਰਦਾ ਸੀ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ
ਦੀ ਸਦੂਰ ਮੰਨਦਾ ਏਸ ਕਰਕੇ ਓਨੂੰ ਦੰਡ ਸਹੇਸਾਦੇ ਜਦ ਉਸਦੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ
ਹੋਏ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਆਪਨੇ ਦੂਤਾਂ ਕਉ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਕੇ ਜਾਇਕਰ ਓ
ਸ ਪਾਪੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਉ ਪਕੜ ਲਿਆਓ ਖੂਬ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਲਿਆਉਣ
ਕਿਓਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਾਨੁਖ ਸਰੀਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦਾ ਸਿ
ਮਰਨ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਸੋ ਉਸ ਦੁਸਟ ਨੇ ਸਾਰੀ ਆਯੂ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਖੋਇ ਦਿਤੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਧਰਮਰਾਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕੇ ਜਮਦੂਤ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕ
ਉ ਲੈ ਗਏ ਹਥਾਂ ਮੇ ਸੰਗਲ ਪੈਰੋਂ ਮੇ ਬੇੜੀਆਂ ਪਾ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਨਰ
ਕਾਂ ਕੇ ਰਸਤੇ ਮਾਰਤੇ ਕੁਟਦੇ ਘਸੀਟ ਕਰ ਲੈ ਗਏ ਜਾਇ ਧਰਮਰਾਜ ਦੇ
ਸਨਮੁਖ ਹਾਜਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਸ ਕਉ ਕੁੰਭੀ ਨ
ਰਕ ਮੇ ਪਾਇ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਓਨ ਜਮਦੂਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕੁੰਭੀ ਨਰ
ਕ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਉਸ ਨਰਕ ਕਾ ਮੁਖ ਤੋ ਘੜੇ ਕੇ ਮੁਖ ਜਿਤਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇ
ਠੇ ਕਈ ਲਖ ਜੋਜਨ ਹੈ ਜਦ ਉਸ ਨਰਕ ਮੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਜਦ ਸੁਟਿ
ਆ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਅਵਾਜ ਆਈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਖੂਹ ਮੇ ਇਟ ਸੁਟੀਏ ਤੇ ਆਉਂਦੀ
ਹੈ ਅਗੇ ਉਸ ਨਰਕ ਮੇ ਜੀਵ ਪੁਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਨ ਤੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ
ਰਹੀ ਸੀ ਜਦ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਉ ਸੁਟਿਆ ਤਾਂ ਜੇਹੜੀ ਬਦਬੋਇ ਆਉਂ
ਦੀ ਸੀ ਓਹ ਹਟ ਗਈ ਅਤੇ ਸਾਂਤ ਹੋਇ ਗਈ ਜੋ ਜਲਣ ਹੋਂਦੀ ਸੀ ਸੋ ਮਿਟ
ਗਈ ਜੀਵ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਭੀ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪ
ਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੀ ਏਸਦੇ
ਪਿਆਂ ਨਰਕ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਦੇਖੋ ਖਾਂ ਕੋਈ ਭੁਲ ਭੁਲੇਖੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ
ਕਿਨ ਸੁਟਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਨੇ ਜਮਦੂਤਾਂ ਕੋ ਪੁਛਿਆ
ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਨਾ ਧਰਮ ਛੋੜ
ਕਰਕੇ ਨੀਚਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਏ
ਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਖੇ ਬਿਤਾਈ ਹੈ ਸੁਰਾਪਾਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਮਾਸ
ਭੀ ਅਨੇਕ ਪੰਛੀ ਮਾਰ ਕਰ ਖਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੀ ਓਹੀ ਹੈ ਜੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ਪਰ ਜਿਤਨੇ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਦੇ ਆਦਮੀ ਹੈਨ ਸਭ ਉਸ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲ
ਗੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਈ ਕੇ ਏਸ ਦੇ ਕਰਮ ਦੇਖੋ ਕਿਆ ਕਿਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਉਸ ਬ੍ਰਾਮਣ ਦੇ ਕਰਮ ਲਗੇ ਦੇਖਣੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਦੇ ਹੈ
ਜਾ ਗੀਤਾ ਮਾਹਾਤਮ ਸੁਣਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਔਰ ਬਹੁਤ ਸਾ ਮਾਹਾਤਮ
ਕੇ ਚਰਨਾ ਕੀ ਧੂੜੀ ਉਡਕੇ ਇਸਦੇ ਸਰੀਰ ਉਪਰ ਪੈਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸ ਕ
ਰਕੇ ਏਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਸਰੀਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਹੁਕਮ
ਦੀਆ ਭਾਈ ਜਮਦੂਤੋ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਉ ਉਸ ਨਰਕ ਥੀ ਨਿਕਾਲ ਲੇਵੋ
ਤਾ ਜਮਦੂਤਾਂ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭੁਲਕਰ ਏਸ ਨ
ਰਕ ਮੈ ਪਾਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਨਿਕਲ ਆਉ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭ
ਈ ਮੈ ਤਦ ਨਿਕਲਦਾ ਹਾਂ ਜਾ ਏਸ ਨਰਕ ਦੇ ਸਭ ਜੀਵ ਕਢੋ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਨੇ ਜਾ
ਇਕਰ ਧਰਮਰਾਜ ਕੋ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਓਹ ਬ੍ਰਾਮਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਏਸ
ਨਰਕ ਖਾਲੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈ ਨਿਕਲਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜ
ਦੋ ਭਾਈ ਸਭ ਕਉ ਕਢ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਲੈਕੇ ਓਨਾ ਜਮਦੂਤਾਂ ਨੇ ਸਾਰ
ਨਰਕ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਭ ਮਾਤ ਲੋਕ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ
ਸਚਖੰਡ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਲਗਾ
ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਲਗਾ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹੇ ਹੇ ਭਾਈ ਗੋਰਖ ਉਹ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਏਹੁ
ਮਾਹਾਤਮ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ
ਸਤਗੁਰ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਰਜਨਾ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਵੀ ਉਧਾਰ ਹੂਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਆਪ ਵਿਚ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ॥

॥ਅਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

॥ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ॥ਲੋਭਿ ਵਿ
ਆਪੀ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਕੇ ਸੰਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਸਗਲ ਲੇ ਛਲੀਆ
॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਇਆਲੀਆ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਏਕੈ ਸ੍ਰਮ ਕਰਿ ਗਾਡੀ ਗਡਹੈ॥ ਏਕਹਿ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮੁ ਨ ਛਡਹੈ
॥ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਚਲੀਆ॥ ੨ ॥ਏਕਹਿ ਪ੍ਰਾ
ਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ॥ ਏਕ ਸੰਚੀ ਤਜਿ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁ
ਹਜੀ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ॥ ੩ ॥ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾ
ੜੀ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਊਠ ਤ

ਨਕੇਲਾਗੀਪਲੀਆ॥ ੪॥ਕਾਟੇਬੰਧਨਰਖੂਰਜਾਕੋ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਬਸਿ
ਜੀਅਤਾਕੋ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭੂਏਜਨਮੁਕਤੇਗਤਿਪਾਈਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਲੀ
ਆ॥ ੫ ॥੧ ॥ਉਸਵਖਤਸਭਸੰਗਤਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਬੈ
ਠੀਸੀਅਤੇਉਸਸਮੇਇਕਖਤ੍ਰੀਵਿਚਬੈਠਾਸੀਅਤੇਚਾਰਕਰੋੜਰੁਪਏ
ਧਨਜਿਸਦੇਪਾਸ [illegible] ਅਤੇਦੇਂਦਾਕਿਸੇਨੂੰਨਹੀਸੀਅਤੇਸਨਬੰਧੀਉਸਕੇ
ਵਿਰਲੇਰਹੇਦੇਸਨਤੇਧਰਮਦੇਰਸਤੇਵਿਚਇਕਕਉਡੀਨਹੀਸੀਲਾਉਂਦਾ
ਤੇਨਾਕਿਸੇਮਿਤ੍ਰਕੋਦਿੰਦਾਸੀਤੇਨਾਕਿਤੇਸਤਸੰਗਦੇਰਸਤੇਖਰਚਕਰਦ
ਸੀਤਾਂਇਕਦਿਨਉਸਖਤ੍ਰੀਨੇਸਬਦਸੁਣਿਆਤੇਸਬਦਸੁਣਕੇਬਹੁਤ
ਕੰਬਿਆਔਰਭੈਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੂਆਅਤੇਵੀਚਾਰਕਰਕੇਸੀਗੁਰੂਜੀਕੀਚ
ਰਨੀਆਇਲਗਾਅਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਕਿਹੇਸਤਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਤਾਈਂ
ਕੋਈਉਪਦੇਸਕਰੋ ਜੋਮੇਰੀਦੀਕਲਿਆ
ਣਹੋਵੇ ਤਾਂਸੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇਕਹਿਆਸੁ
ਣਭਾਈਇਕਤੋਰੇ ਜੈਸਾਖਤ੍ਰੀਸੀਉਹੁ
ਭੀਬਹੁਤਪਦਾਰਥ ਰਖਦਾਸੀਤੇਕਿਸੇ
ਕਾਦਿਸਾਹੂਨਹੀਸੀ ਕਰਦਾਅਤੇਜੋਉ
ਸਨੇਕਸਟਪਾਇ ਆਹੇਸੋਤੇਰੇਤਾਈਂ
ਸੁਣਾਉਨੇਹਾਂ॥ ॥ ਉਸਪਾਸਜੇਹੜਾ
ਪਦਾਰਥਹੈਸੀਉ ਸਉਪਰਚਉਹਰਤ
ਦਿਨਬੈਠਾਰਹਿੰਦਾ ਸੀਕਿਸੇਨੂੰਪਾਸ
ਨਹੀਸੀਆਉਣ ਦੇਂਦਾਤੇਕਿਸੇਕੋਖ

ਵਾਦੇਤੇਨਾਆਪਖਾਂਦੇਐਸਾਕਸਟਸਹਾਰੇਪਰਉਸਕੀਰਾਖੀਕਰਦਿਆਂ
ਬਹੁਤਕਾਲਗੁਜਰਿਆਤੇਉਸਦੀਉਮਰਾਪੂਰੀਹੋਈਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਜੀ
ਕੀਆਗਿਆਆਹੂਈਕੇਉਸਧਨਵਾਲੇਕਉਜਾਇਕਰਲੈਆਉਤਾਂਜਮਦੂ
ਤਧਰਮਰਾਜਕੀਆਗਿਆਪਾਇਕਰਉਸਧਨੀਕੋਆਇਕੇਸਾਂਤੇਪਕੜ
ਕਰਪਟਕਾਇਆਤੇਉਸਦੇਮੂਹਿਓਹਨਿਕਾਲਿਆਕੇਹਾਇਹਾਇਤੂਸਾਕਉ
ਣਹੋਮਾਰਦੇਵਖਤਦੇਉਸਦੇਮੂਹੋਰਾਮਨਾਮਦੀਨਾਨਿਕਲਿਆਤੇਕਹਨੇਲ
ਗਾਭਾਈਤੁਸੀਕਉਣਹੋਤਾਂਦੂਤਾਂਕਹਿਆਭਾਈਅਸੀਧਰਮਰਾਜਕੇ

ਦੂਤ ਹਾਂ ਔਰ ਤੇਰੇ ਕਉ ਧਰਮਰਾਜਾ ਕੇ ਪਾਸ ਲੇ ਚਲੇਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਧਨਾਢ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੀ ਇਕ ਬਾਤ ਤੋ ਸੁਣੋ ਤਾਂ ਜਮਦੂਤਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਤੂ ਭਾਈ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਧਨੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾ
ਸੋ ਚਉਥਾ ਹਿਸਾ ਧਨ ਕਾ ਲੇਵੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਉ ਛੋਡ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਉਨ ਜਮ
ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਧਨੀ ਕੋ ਖੂਬ ਪੀਟਾ ਔਰ ਘਸੀਟਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਧਨੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸ ਮੇਰਾ ਆਧਾ ਧਨ ਲੇਵੋ ਔਰ ਮੁਝੇ ਛੋਡ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹੋਂ
ਨੇ ਕਹਾ ਕੇ ਭਾਈ ਹਮ ਤੇਰੇ ਕਉ ਹੀ ਲੇ ਜਾਵੇਂਗੇ ਔਰ ਧਨ ਹਮਾਰੇ ਕਿਸੇ
ਕਾਮ ਨਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤੀਨ ਹਿਸੇ ਲੇ ਜਾ
ਵੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਛੋਡ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਉਨ ਜਮਦੂਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕਉ ਬਹੁਤ ਮਾ
ਰ ਦੀਆਂ ਨਾਲੇ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਘਸੀਟਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਧਨੀ ਨੇ ਉਨਾਂ ਕੋ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰਾ ਸੰਪੂਰਣ ਧਨ ਲੇ ਜਾਵੋ ਔਰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਛੋ
ਡ ਜਾਓ ਤਾਂ ਉਨ ਜਮਦੂਤਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੋਈ ਖਪਤੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਹੁ ਧਨ ਕਿਆ ਜੇ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾ ਧਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਕਾ ਰਾਜ ਹ
ਮਾਰੇ ਕਉ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਭੀ ਸਭ ਕਿਸੇ ਕਾਮ ਨਾਹੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਖੜਨਾ ਹੈ ਜਿ
ਸ ਤਰਹ ਜਾਵੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਛੋਡੇਂਗੇ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਧਨੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੁਝ
ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਚਾਰ ਬਾਤਾਂ ਇਸ ਲਛਮੀ ਨਾਲ
ਕਰ ਲੈਣੇ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਉਨ ਜਮਦੂਤਾਂ ਉਸ ਧਨੀ ਕੋ ਉਸ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ
ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਲ
ਛਮੀ ਮੈਨੇ ਤੇਰੀ ਬੜੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਔਰ ਸਭ ਸੇ ਮੈ ਤੁਝੇ ਪਿਆਰੀ ਜਾਨਤਾ
ਥਾ ਔਰ ਤੁਝੇ ਕਬੀ ਖਰਚਿਆ ਭੀ ਨਹੀ ਥਾ ਜੋ ਇਹ ਕਮਤੀ ਨਾ ਹੋਇ ਜਾਵੇ
ਔਰ ਰਾਤ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਨ ਸੇ ਪਿਆਰੀ ਰਖ
ਦਾ ਸਾਂ ਕਿ ਓਹ ਅੰਤ ਦੇ ਵਖਤ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਆਵੇਗੀ ਔਖੀ ਵੇਲੇ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇ
ਤਾ ਕਰੇਗੀ ਔਰ ਦੇਖ ਲਛਮੀ ਮੈਨੇ ਤੈਨੂੰ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਵਾਇਆ
ਜਦ ਤੋ ਤੈਨੂੰ ਮੈ ਸਾਂਭਿਆ ਹੈ ਤਦ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਇਕ ਪੈਸਾ ਭੀ ਤੇਰੇ ਸੇ ਨਹੀ ਖਰਚਿ
ਆ ਸਗੋਂ ਜਿਓਂ ਤਿਓਂ ਕਰਕੇ ਵਧਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਨ ਸਰੀਰ ਸੁ
ਕਾਇ ਸਟਿਆ ਪਰ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਖਰਚਿਆ ਨਹੀ ਕਿ ਅੰਤ ਦੇ ਵਖਤ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇ
ਤਾ ਕਰੇਗੀ ਔਰ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਮੈ ਜੀਂਦਿਆ ਤਿਤਨਾ ਚਿਰ ਤੇਰੇ ਅਰਥ ਹੀ ਰੇਗੁ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾਸ਼ੀਤੇਸਬਸੇਤੈਨੂੰ ਅਧਕ ਸਾਜਵਾਸ ਅਰ ਹੋਰਤਾਸਭ ਕੁਛਤੇਰਾਰੋਹ ਪੂ
ਰਤੂ ਮੇਰੇਨਾ ਅਚਾਰਕਦਾ ਮਤੂਰਕਰ ਵਿਦਿਆ ਤੇ ਕਰਤੀ॥ ਤਾਂਲਛਮੀ
ਬੋਲੀ॥ ॥ਸੁਣ ਪਾਪੀ ਅਧਮ ਤੇ ਅਧਮ ਮਤੈਨੇ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸੰਸ
ਾਰ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਉਤਮ ਕਾਮ ਨਾ ਕੀਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮਿਤ੍ਰ ਜਾਰ ਦੇ ਅਰਥ
ਮੇਰੇ ਕਉ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਰਬੰਧੀ ਕੇ ਕਾਰਜ ਮੇ ਸੁਖੇ ਲਗਾਇਆ
ਤੈਨੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਅਰ ਪੰਡਤ ਜਗ ਕੀਆ ਨਾ ਕੋਈ ਖੂਹ ਆ ਬਾਵਲੀ ਲਵਾਇਆ
ਨਾ ਕਿਸੇ ਅਤਿਥ ਕਾ ਆਤਮਾਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕੋ ਸੀਤ ਨਿਵ
ਰਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਬਣਵਾਇ ਦੀਆ ਔਰ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਕਉ ਪੰ
ਰਾਮੇ ਜੋੜਾ ਬਣਵਾਇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਹੇ ਦੁਸਟ ਨਾ ਕੋਈ ਬਾਗ ਹੀ ਲਵਾਇਆ
ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਮੇਰੇ ਕਉ ਤੂੰ ਖਰਚਿਆ ਔਰ
ਤੈਨੇ ਭੁਖੇ ਕੋ ਅੰਨ ਖੁਵਾਇਆ
ਹੇ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਤੈਨੇ ਔਰ ਤੋ ਸਭ ਕੁਛ
ਹੀਆ ਫਕਤ ਆਪਨੇ ਆਤਮੇ ਕਉ
ਐਸਾ ਤਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕੇ ਕੋਈ ਪ
ਦਾਰਥ ਨਹੀ ਦੇਦੀਆ ਜੋ ਜਿਸ ਕ
ਰਕੇ ਭੂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਦੇ ਤੈਨੇ ਸੋ ਭੀ ਕ
ਮ ਨਾ ਕੀਆ ਰੇ ਦੁਸਟ ਜੇ ਕਦ
ਚਿਤ੍ਰ ਕੋਈ ਕਰਮ ਉਤਮ ਕਰਦ
ਤਾ ਮੈ ਅਬ ਤੇਰੇ ਕਉ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿਖੇ
ਰ ਨਾਰਾਇਣ ਕੇ ਚਰਨ ਵਿਖੇ ਲੈ ਚਲ

ਤੀ ਔਰ ਤੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਭੀ ਕਰਾਵਤੀ ਅਰੇ ਪਾਪੀ ਸੇ ਜੇ ਤੂ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਪਰਤੀ
ਮੇ ਗਡਾ ਛੋਡਕਰ ਦਬਾਇਆ ਹੈ ਤੈ ਸੋ ਭੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਮਹਾਂ ਘੋਰ ਨਰਕਾ ਵਿਖੇ ਸੁ
ਟਾਉਗੀ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਲਛਮੀ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਓਹ ਧਨੀ ਭੀ
ਮਰ ਗਇਆ ਅਤੇ ਜਮਦੂਤ ਉਸ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕਰ ਮਾਰਤੇ ਘਸੀਟਤੇ ਧਰਮ
ਰਾਜ ਕੇ ਆਗੇ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਤੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਨੇ ਉਸ ਧਨੀ ਕੋ ਘੋਰ ਨਰਕ ਵਿਖੇ ਡਾ
ਰੀਆ॥ ॥ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੇ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਜੋ ਕੋਈ ਮਾ
ਇਆ ਕੋ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦਬਾਵੇਗਾ ਅਬ ਦਾਨ ਨ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਤਿਸ ਕਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਐਸਾ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੇ
ਤਾਂ ਸਿਖ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੋਕ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਹੇ ਦੀਨ
ਬੰਧੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਆਪ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭ
[illegible] ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲਿਆਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬ
ਣਾਉ ਤਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਅਭਿਆਗਤ ਆਵੇ ਉਸਦੀ ਮਨ ਕਰ
ਕੇ ਧਨ ਕਰਕੇ ਤਨ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਔਰ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ
ਅਤੇ ਸੁਣਨਾਵੀ ਔਰ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਜੋ ਲਾਭ ਹੋਵੇ ਉਸ ਮੇਸੇ
ਦਸਵਾਂ ਹਿਸਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਨਮਿਤ ਖੁਲਾਇ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇ
ਗੀ ਹੇ ਭਾਈ ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ
ਆ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀ ਕਾਮ ਆਂਦੀ ਸਗੋ ਇਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਨ
ਰਕਾਂ ਵਿਖੇ ਗਰਕਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਮਾਇਆ ਛਲ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੈਂ ਸ
ਭ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਮਾਇਆ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖ ਇਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ
ਅਰਪਨ ਲਾਈ ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਲੋਕ ਅਰ ਪਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ॥
ਏਹ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਘਿਆੜ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਕਹੀ॥

॥ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ ਬੈ
ਠੇ ਥੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਬੈਠਾ ਸਬਦ ਪੜਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਸ ਮੇਹਤਾ ਬੈ
ਠਾ ਸਾ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਥੋੜੀ ਦੂਰ ਇਕ ਮਿਰਤਕ ਪੜਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਮਿਰਤਕ ਨੂੰ ਦੇ
ਖਕਰ ਬਘਿਆੜ ਆਇਆ ਤੇ ਉਸ ਮਿਰਤਕ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਮੁੜ ਗਿਆ ਥੋ
ੜੀ ਦੂਰ ਜਾਇਕਰ ਫੇਰ ਉਸਦਾ ਮਸਤਕ ਤੇ ਰਿਦਾ ਸੁੰਘਿਆ ਤੇ ਮੁੜ ਗਿਆ ਫੇ
ਰ ਮਿਰਤਕ ਦੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸੁੰਘਕੇ ਹਟ ਗਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਮਿਰਤਕ ਦੇ ਕੰਨ
ਅਤੇ ਰਸਨਾ ਸੁੰਘਕਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖਿ
ਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ
ਏਹੁ ਬਘਿਆੜ ਭੁਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਰਤਕ ਕੋ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁੰਘ ਸੁੰਘਕਰ ਮੁ
ੜ ਗਿਆ ਹੈ ਏਹ ਕਿਆ ਕਾਰਣ ਹੈ ਏਹ ਅਰਜ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਰਬ ਸਕਤੀ ਸਮਰਥ ਉਸ ਬਘਿਆੜ ਨੂੰ ਕੋਲ ਬੁ
ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬਘਿਆੜ ਤੂੰ ਭੁਖ ਪਾਵਤ ਹੋਇਕਰ ਏਸ ਮਿਰਤਕ ਦ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਾਸਕਿਉਂਨਹੀਖਾਧਾ ਤਾਂਉਸਬੁਧਿਆਅੜੂਨੇਕਹਿਆਹੇਮਹਾਪੁਰਖਜੀਮੈਨੂੰ
ਆਪਦੇਦਰਸਨ ਕਰਨਦਾਸਦਕਾ ਮੇਰਾ ਰਿਦਾ ਸੁੱਧਹੋਇਗਿਆ ਅਤੇਮੈਨੇ
ਇਸਮਿਰਤਕਦੇਸੰਪੂਰਨਅੰਗਮੈਨੇਸੁੰਦਰ ਕਰ ਦੇਖੇਹੈਨ ਇਸਦਾਇਕਅੰ
ਗਭੀਸਕਾਰਥਨਹੀਜੀ ਕਿਉਂਕੇ ਇਸਨੇ ਰਸਨਾਕਰਕੇਗੋਬਿੰਦਕਾਭ
ਜਨਨਹੀਕੀਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰਕੇ ਕਦੀ ... ਰਤਾਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕਾਗੁਣਵਾਦ ਨਹੀਸੁਣਿਆ ਔਰ ਚਰਨਾਂਕਰਕੇ ਕਦੀਏਹ ਕਿਸੇਗੁਰੂ
ਦੁਆਰੇ ਅਥਵਾਕਿਸੇਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਨਹੀਗਿਆ ਅਤੇਨਾਕਿਸੇਤੀਰਥ
ਪਰ ਜਾਇਕਰ ਇਸਨੇਆਪਨਾ ਮਸਤਕ ਟੇਕਿਆਹੈ ਔਰ ਰਿਦੇਕਰਕੇ
ਇਸਨੇ ਕਿਸੇਦਾਪਰਸੁਆਰਥ ਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇਨਾਏਸਨੇਹਥਾਂਕਰਕੇ

ਕੁਛਪੁੰਨਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇਨਾਕਿਸੇਸੰ
ਤਮਹਾਤਮਾਦੀਸੇ ਵਾਟਹਿਲਕੀਤੀ
ਹੈ ਹੇਦੀਨਬੰਧੂਜੀ ਐਸਬ ਇਸਦੇ
ਅੰਗਾਦੇਖੇਹੈਨਕੇ ਈਵੀਸਕਾਰਥ
ਨਹੀਜੀ ਤਾਂਤੇ ਮੈ ਸਮਝਿਆਹੈਕੇ
ਜੋਕੋਈਇਸਦਾ ਮਾਸਖਾਵੇਗਾ ਉ
ਹਅਧੋਗਤਿਕੋਪ੍ਰਾ ਪਤਹੋਵੇਗਾਤਾਂਤੇ
ਹੇਮਹਾਪੁਰਖਜੀ ਇਸਦੇਮਾਸਨੂੰ
ਖੁਧਿਆਕਰਕੇਮਰ ਜਾਨੁਚੰਗਾਹੈਪ
ਰਐਸੇਦੁਸਟਦਾ ਮਾਸਖਾਵਣਾਮਹਾ
ਪਾਪਾਂਦਾਕਾਰਣਹੈ ਜਾਂਏਹਬਾਰਤਾ ਉਸਬੁਧਿਆੜੂਨੇ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟੀਉਸਨੇਪਰਕਰੀ ਤਾਂਉਸਮਿਰਤਕਦੀਅਤੇਬੁਧਿ
ਆੜੂਦੀਕੱਲਿਆਣ ਹੋਇਗਈ॥ ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਹੇਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋਪ੍ਰਾਣੀ ਮਨੁਖਜਨਮ ਧਾਰਕਰ ਅਤੇਸਤਸੰਗਨਹੀ
ਕਰਦੇ ਉਨਕਾ ਹੋਣਾਈਨਿਹਫਲਹੈ ਅਤੇਏਸਪ੍ਰਾਣੀਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰਮਨੁਖ
ਜਨਮਜੋ ਦੇਂਦਾਹੈਸੋ ਕੇਵਲ ਸਤਸੰਗ ਔਰ ਸੰਤਾਂਕੀਸੇਵਾਤੇਨਾਮਦਾਨਇਸ
ਨਾਨ ਇਸੀਵਾਸਤੇ ਮਨੁਖਦੇਹੀਮਿਲਤੀਹੈ ਪਰਹੇਮਰਦਾਨਾਜੋਐਸਾਅ
ਮੋਲਕ ਜਨਮ ਪਾਇਕਰ ਨਹੀਸਤਸੰਗ ਕਰਦੇ ਉਨਕੀਗਤਿਨਹੀਹੋਦੇ

ਗੀਤਾਂ ਉਥੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਓਨਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ॥ ਬੋਲਣਾ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਕਸਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਅਗੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਜੰਗਲ ਆਇਆ ਉਸ ਜੰਗਲ ਦੇ
ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਮੇਜ
ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਹੂਈ ਤਾਂ ਉਸ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਕਸ ਫਿਰਦੇ ਨ
ਜ਼ਰੀ ਆਏ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਮੁਖ ਜ਼ਰਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ
ਹ ਬਲਾਈ ਆਈ ਆਂ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਖਾਇ ਜਾਸਨ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ
ਡਰ ਅਤੇ ਨ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਰਸੀ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਜੀਵਣਾ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਅਤੇ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ
ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਅਤੇ ਡਰ ਮਤਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ
ਲਗਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਵਣ ਅਤੇ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਨ ਜਦ ਓਹ ਰਾਕਸ ਇਨ
ਨੂੰ ਡਿਠਾ ਤੇ ਆਖਨ ਲਗੇ ਵਾਹ ਰਬਾ ਅਸਾਡਾ ਅਹਾਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਉਨਾ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਵਡਾ ਸਰੀਰ ਤੇ ਕਾਲਾ ਮੂਹੁ ਵਿਚ
ਬੜੇ ਬੜੇ ਦੰਦ ਅਤੇ ਪਿੰਡੇ ਉਪਰ ਖਾਲ ਓਹ ਭੀ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਨ ਲਗਾ
ਚਲੋ ਭਾਈ ਮਨੁਖਾ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਵੇ ਜਦ ਓਹ ਨੇੜੇ ਆਏ ਅਤੇ ਸਬਦ ਦੀ
ਅਵਾਜ ਕੰਨੀ ਪਈ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਾ ਮਨ ਸਾਂਤ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤੇ ਪਾਸ ਆਣਿ ਅ
ਰੁ ਬਹਿ ਦੇ ਜਾਵਨ ਜਾਂ ਸਬਦ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਉਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਸਰਦਾਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਅਸੀ
ਤਾਮਸੀ ਸਰੀਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁਖਾਂ ਦਾ ਮਾਸ ਅਸੀ ਖਾਨੇ ਹਾਂ ਜਦ ਪੁਵਾਡ
ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਓਸੇ ਵਕਤ ਸਾਡਾ ਮਨ ਸਾਂਤ ਹੋਇ ਗਿਆ ਔਰ ਅ
ਸਾਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕੇ ਆਪ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਗਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ਜੀ ਔ
ਰ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਆਪ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤ ਕਰੋ ਜੀ ਅਤੇ ਪੁਵਾਰੇ
ਦਰਸਨ ਵਿਚ ਏਹ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਆਏ ਸਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰ
ਨ ਨਾਲ ਅਸੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇ ਗਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੁਵਾਡੇ
ਪਾਸੋਂ ਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਦਇਆ ਦੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮੁਕਤ ਕਰੋਗੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਸ
ਤਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪੋ ਅਤੇ ਹਾਰੂ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾ ਓਥੇ ਜੋ ਸੀ ਸਿਖੀ ਦ੍ਰਿ
ਢਾਇ ਆਏਹਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀ ਹਾਰੂ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਧਰਮਸਾਲ ਵਿਚ ਜ
ਇਕਰ ਟਹਿਲ ਕਰਿਆ ਕਰਹੁ ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦ ਗਤੀ
ਹੋਵੇਗੀ ਜਿ [illegible] ਸਾਦਿਲੋਕੇ ਖੁਣਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਗੇ ਏਹ ਉਪ
ਦੇਸ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲ ਦੇਰਹੇ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਗੋਰਖ ਦੇ ਤਪ ਦੀ ਜਾਹਗਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ ਤਿ
ਲ ਧਾਇਕਰ ਤਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਤਿਲ ਗੋਰਖ ਰਖਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਜੇਕਰ ਓਥੇ ਚਲੋ ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰ ਚਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਆਸਾ ਆ
ਖਿਆ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਅਖੀ ਮੀਟੋ ਜਾਂ ਅ
ਖੀ ਖੋਲੀਆਂ ਤੇ ਦੇਖੀਏ ਜੋ ਤਿਲ ਗੋਰਖ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਸਣ

ਲਾਇਕਰ ਬੈ ਠਗਏ ਅਤੇ
ਭੁ ਸਿਧ ਆਏ ਮਿਲੇ ਤੇ ਆਦੇ
ਸ ਕੀਤੀ ਓਨੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਆਦੇਸ ਰਖ ਕਉ ਆਦੇ
ਸ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਆਓ ਸਿ
ਧੋ ਜਤੀਓ ਨ ਬੈ ਬੈਠੀਏ ਜੀ
ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ
ਇਕ ਤਿਲਆ ਧਰਿਆ ਤੇ
ਮਨ ਵਿਚ ਕੀਓ ਨੇ ਭਾਈ ਦੇਖੀ
ਏ ਜੋ ਏਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਵਰਤਾਓ
ਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂ ਆਪਨੇ
ਬਲ ਕਰਕੇ ਓਥੇ ਦਾ ਜਿਤਨਾ ਪਾਣੀ ਸੀ ਸੋ ਸਭ ਛਿਪਾਇ ਲਿਓਨੇ ਜਾਂ ਤਿਲ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਓਨੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਤੁਰਿਥੈਂਕਪਲ ਮੰਨੀਜੀਤਪੀਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਦੇ [illegible] ਸਭ
ਦਾਭੁਰਿਆਹੈ ਤੂੰਤਿਨਾਦੀ ਸਾਧ ਲਗੀਹੋਈਹੈ ਤੂੰਬੂ [illegible] ਤਾਂ [illegible] ਤਿਥੈ ਤੂੰਬਾ
ਰੁੜ੍ਹਾਇਕੇਆਜਾਈ ਪਰ ਪਿਛੈਮੂੰਹਕਰ ਦੇਖੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸੀਤ
ਰਾਕੀਤਾ ਓਹ ਤੂੰਬਾ ਪਾਣੀਦਾ ਰੁੜ੍ਹਾਇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਏਦਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਮੇਰੇਭਾਈ ਹੁਕਮਕੀਤਾ ਕੇ ਬਾਲਾ ਇਸ ਤਿਲਨੂੰ ਘੋਟ ਤਾਂਮੈ ਤਿਲਨੂੰ ਖੂਪਰ
ਗਾੜ੍ਹਿਆ ਤੇਓਧਰੋ ਜੋਤੂੰਬਾ ਰੁੜ੍ਹਿਆ ਸੋਉਸਦੀ ਨਦੀ ਹੋਇਗਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬਾਲਾ ਇਸਕੋ ਛਾਣ ਕਰ ਕਮੰਡਲ ਭਰਕੇ ਸਭ ਸਿਧਾਂ ਕੂ
ਉਦੇਦਰਤਾਇਦੇਓ ਤਾਂਮੈ ਸਭਕਉ ਵਰਤਾਇਆ ਸਭ ਸਿਧ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
ਗਏ॥ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਹੇਸ੍ਰੀਤਪਾਜੀ ਏਥੇਜੋਕੋਈ ਸਾ
ਧ ਆਇਆਹੈ ਸਭਪਰ ਸਿਧਾਂਕਾ ਜੋਰ ਪੜਜਾਤਾਹੈ ਹੇਤਪਾਜੀ ਆਪਤਾਂ
ਪੂਰਨ ਸਾਧਹੋ ਤਾਂਤੇਸਭ ਸਿਧ ਭੈਭੀਤ ਹੋਇਗਏਹੈਨ ਏਹੋ ਜੋਕੁਦਰਤਹੈ
ਸੋਪਰਮੇਸਰ ਆਪਕੋਹੀ ਬਖਸੀਹੈ॥ ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਹੇਮੰਗਲਨਾਥਜੀ ਜਿਨਾਦੇਰਿਦੇ ਵਿਚ ਮਾਇਆਹੈ ਅਤੇਮੋਹਹੈ ਸੋਜਗ
ਤਕੇਪਰ ਭੇਖਕਰਕੇ ਮੜ੍ਹੀਆ ਬੰਨ ਬੈਠਤੇਹੈ ਅਤੇ ਆਸਣ ਛੋੜਕੇ ਦੂਆ
ਰੇਦੁਆਰੇ ਫਿਰਦੇਹੈਨ ਉਨਾਕਉ ਸਚ ਕਿਸਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇ ਓਹਮੋਹਮ
ਤਾਵਿਚ ਫਸੇਹੋਏਹੈਨ ਤੇਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇਹਿਤਕਾਰੀਹੈਨ ਨਾਓਹ ਔਧੂਤਹੈ
ਨਤੇਨ ਓਹ ਰਸਤੀਹੈਨ ਸੁਣੋਜੋਗੀਸ੍ਰੀ ਤੁਸੀਜੋਆਪਣੇ ਆਸਣਤੇ
ਬੈਠੇਹੋ ਅਤੇਜੋ ਧੁਣਵਿਭੂਤੀਪਾਲਬਤਾਹੈ ਸੋਓਹਬੇਗੀਪਹੁੰਚੇਗੀ ਪਰਜੇਦੁ
ਖਪਖੰਡਮਨੋ ਦੂਰਹੋਵੇਗੀਤਾਂ ਅਤੇਜੋਘਰ ਘਰ ਮੰਗਦੇਫਿਰਦੇਹੋਸੋ
ਧਨਨੂੰਸਰਮ ਨਹੀਆਵਦੀ ਸੋਤੁਸਾਸਿਦਕ ਰਖੋਕਰ ਤੁਸਾਂਦੇ ਉਪਾਰੇ
ਰਿਦੇਵਿਚ ਸਤਕਰੋ ਭਰੋਸਾ ਕਰਤਾਰਦਾਕਰੋ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹੋ ਤੇਸੁਣੋਤੇਗਾ
ਵਦੇਹੋ ਤੇਰੂਪ ਆਪਣੇਨੂੰ ਨਹੀਚੀਨਦੇ ਭਾਈਏਹੋ ਤ੍ਰਿਸਨਾਦੀਅਗਨਿ
ਭਲੀਤਰਾਂ ਸਲਾਂਵਦੀਹੈ ਅਤੇਸੰਤ ਬਿਨਾਗੁਰਾਂਦੇ ਸਬਦਕਮਾਏਬਗੈਰ
ਨਹੀਹੁੰਦੀ ਸਬਦਨਾਲ ਪਰਚੋ ਭਾਉ ਭਗਤਿਕਰ ਸਹਿਜਦੀਭਿਛਿਆ
ਵਿਚਾਰੋਨਾਖਾਓ ਤਾਂਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੋਗੇ ਤੇਜਬਲ ਗੁਰਾਂਨੂੰ
ਮਿਲਕਰ ਨਾਮਦਾਅਭਿਆਸ ਨਹੀਕਰਦੇ ਤਦਤਾਈ ਤੁਸਾਂਦੀਗਤਿ
ਨਹੀਹੋਤੀ ਤੇਜਿਤਨਾ ਚਿਰਏਸਨੂੰ ਸਰੀਰਦਾ ਆਵਾਗੌਣ ਨਹੀਮਿਟਦਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਬਾਸਨਾ ਦੇ ਬੰਧੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੀ ਫਾਹੀ [illegible] ਜਾਂਦੇ ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹੇ ਅ
ਦੇ ਬਿੰਦ ਨਹੀ ਰਖਦੇ ਅਤੇ ਜਤੀ ਕਹਾਂਉਂਦੇ ਹੈਨ [illegible]ਇਆ ਵਾਸਤੇ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਵਿਚ
ਮਗਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੀਆਂ ਉਪਰ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਉਸਨੂੰ ਗਿਆਨ
ਦੀ ਜੋਤਿ ਦਾ ਉਜਾਲਾ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਓਹ ਸਭਨਾ ਜੰਜਾਲਾਂ ਮੇ ਡੁਬੇ ਹੋਏ ਹੈਨ। ਉਤੋਂ
ਭੇਖ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਦਗਾਬਾਜ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਚਿੰਤਾ ਰੂਪੀ ਆਤਸਾ ਵਿਚ ਸੋ ਉਨ੍ਹ
ਨਾ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇ ਪਾਰ ਕੈਸੇ ਉਤਰਨਗੇ ਅਤੇ ਫਟਕਦੀਆਂ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇਕਰ
ਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਰਸਾਂ ਦੇ ਸੁਆਦਾਂ ਵਿਚ ਰੁਬੇ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤ ਨ
ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕੋ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਤਕਾਲ ਹੀ ਮੁਕਤ ਕਉ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਵਿਚ ਨਵ ਨਿਧਾਂ ਸਿੱਧਾਂ ਹਾਜਰ ਹੈ
ਨ ਗੁਰੂ ਸਭ ਕੁਛ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰੱਥ ਹੈਨ ਜਿਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜਤ ਸਤ ਸੰ
ਜਮ ਹੈ ਤਿਸ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਸੇ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਜੋਗੀ ਦੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਏ
ਹ ਚੀਜਾਂ ਹੈਨ ਸੋ ਜੋਗੀ ਤਿਨਾ ਭਵਨਾ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੁ
ਣ ਕਰ ਸਭ ਸਿੱਧ ਚਰਨੀ ਆਣ ਲਗੇ ਅਤੇ ਓਥੇ ਹੀ ਸਿੱਧ ਗੋਸਟ ਬਾਣੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਚਾਰਨ ਕਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿੱਧਾਂ ਦੇ ਮਨ ਸਾਂਤ ਆ
ਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਭੰਗਰ ਨਾਥ ਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਗਰਬ ਕੀਤ
ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗ ਜੋ ਮੈ ਅਵਧੂਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਕਹਿਓਸ
ਤਪਾ ਜੀ ਕੁਛ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਲਾਓ ਤਉ ਤੁਮਾਰੇ ਆਗੇ ਨਿਵੇਗੇ ਹਮ ਏਹੁ ਕ
ਹਿ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਰਬਾਬ ਲੈ ਕਰ ਉਡ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੰਗਰ ਨਾਥ
ਕੀ ਚਲਾਕੀ ਦੇਖਕਰ ਆਪਣੀ ਖੜਾਉਂ ਕਉ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਕੇ ਜਾਇ ਕੇ ਭੰਗ
ਰਨਾਥ ਕਉ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕਰ ਉਤਾਰ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਖੜਾਉਂ ਉਸੀ ਵਕਤ ਉਡੀ ਜਾਇ
ਕਰ ਭੰਗਰਨਾਥ ਕੋ ਮਾਰਕੇ ਲਿਆਈ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਰਬਾਬ ਦਿਤਾ ਤੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿਉਂ ਭੰਗਰ
ਨਾਥ ਦੇਖੀ ਤਪੇ ਕੀ ਕਰਾਮਾਤ ਮਾਰ ਖਾਧੇ ਬਿਨਾ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਓ ਤਾਂ ਸਭਨਾ
ਸਿਧਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸਭ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤੇ ਜੋ
ਸਿਧ ਗੋਸਟ ਉਚਰੀ ਹੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੇ ਜੋ ਕੋਈ ਏਸ ਗੋਸਟ
ਸੁਣੇਗਾ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਸਿਖ ਏ
ਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਗਤੀ ਪਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਸਿਧ ਦਾਵੇਦਾਰ ਹੋਏ। ਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ।

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ [illegible] ਕੀ ਚਲੀ॥

॥ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ [illegible] ਪਾਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਦਿ
ਆ ਹੂਏ ਤਾਂ ਮੈਨੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰ
ਦ੍ਰ ਜੀ ਲੰਕਾ ਪਰ ਚੜਾਈ ਕਰੀ ਹੈ ਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਪੁਲ ਬਾਂਧਿਆ ਹੈ ਸੈਨ
ਾ ਉਤਾਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਓਹ ਅਸਥਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੇਖ ਦੇਵਲੀਏ
ਜੀ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਖੀਂ ਮੀਟੋ ਤਾਂ ਅ
ਸਾ ਅਖੀਂ ਮੀਟੀਆਂ ਜਦ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਸੇਤ ਬੰਦ ਰਾਮੇਸਰ ਉਪਰ ਜਾਇ
ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਏਹ ਸਿਵਲਿੰਗ ਏਥੇ
ਕੈਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਖੁਲਦਾ ਅ
ਰੰਕੀਆ ਤੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਬਤ ਲੈਣੇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜੇ ਹੈਨ ਉਸ ਵਖ ਕਾਰਜ
ਦੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਰਾਮੇਸਰ ਸਿਵ ਜੀ ਕਾ ਅਸਥਾਪਨ ਕੀਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਂਦਰਾਂ ਕਉ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਜਦ ਪਥਰ ਲਿਆਏ ਤੇ ਰਾਮਚੰਦ ਕ
ਹਾ ਏਨਾ ਪਥਰਾਂ ਉਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖ ਕਰ ਤਾਰ ਦੇਓ ਤਾਰੇ ਸਭ ਪੁਲ ਬਜ
ਰਿਆ ਤੇ ਸੈਨਾ ਪਾਰ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਵਡਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਕੋ ਸੁਕਾਇ ਦੇਤੇ ਤਾਂ ਸੈਨਾ ਪਾਰ ਲੰਘ
ਸਿਲੇਤੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਮਰਯਾਦਾ ਪੁ
ਰਸੋਤਮ ਸੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਉਨਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕੇ ਸਾਡਾ ਦਰਸਨ ਸਭਨਾਂ ਨੇ
ਕਾ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਪਾਰ ਉਤਰੇਗਾ ਏਸ ਵਾਸਤੇ
ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਪੁਲ ਬਾਧਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ
ਆ ਤੇ ਕਹਾ ਸਤ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਚਲੋ ਭਾਈ
ਸਭਨੂੰ ਲੰਕਾ ਦਿਖਾਇ ਲਿਆਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਲ
ਉਪਰ ਦੀ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪੁਲ ਤਾਂ ਬਧੀ ਸੀ
ਤੇ ਲੰਕਾ ਜਿਤ ਕਰ ਫੇਰ ਤੋੜ ਛਡੀ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ
ਹੋਰ ਕਿਥੋ ਦੀ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਸ ਨਾਮ ਦੇ
ਆਸਰੇ ਪੁਲ ਬਧਾ ਸੀ ਤਿਸ ਨਾਮ ਦੇ ਆਸਰੇ ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਲੈ ਚਲ
ਗੇ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਉਤੋ ਦੀ ਤੁਰ ਗਏ ਅਤੇ ਪਿਛੇ
ਪਿਛੇ ਅਸੀ ਤੁਰ ਗਏ ਤਾਂ ਲੰਕਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਅਗੇ ਰਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ ਰਿਦੇ ਤੇ ਹੈ ਸੁਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ
ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨਿਤ ਜਾਣ ਕੇ ਸ਼ਬਦ [illegible] ਦਾ ਜਾਪ ਸਰੂਪ ਭੂਤ ਤੇਰਾ ਫਲ ਜਾਵੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੁਣਦਾ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਅ
ਮਰੇ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਨਿਸਚਾ ਹੋਈ ਹੈ ਸੁਣ ਭਾਵੇਂ ਸੌ ਬਰਸ ਜੀਵਾਂ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਹੁਣੇ
ਈ ਮਰ ਜਾਵਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨ ਰਹੀਆ ਨਹੀ [illegible]
ਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਮੋਹ ਭੀ ਏਸ ਦੇਹ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਛਡਿਆ ਹੈ [illegible]
ਦੇਸ਼ੀ ਸੇ ਜਾਂ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਦੋ ਇਰਾਕਸ ਆਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਖਲੋ ਤੇ ਅ
ਖਣ ਲਗੇ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਹੋ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਅਸੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਦੇ ਦੂਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਭੀਛਣ ਕੋ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾ
ਨ ਰਾਕਸਾਂ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਰਾਜੇ ਭਭੀਛਣ ਕੋ ਤਿਨਾ ਮਾਨੁਖਾਂ ਆਪਦੇ ਮਿਲਣ
ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈ ਤੇ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਅਸੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਦੂਤ ਹਾਂ ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਭ
ਭੀਛਨ ਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਨੰਗੀ ਪੈਰੀਂ ਨਾਲ ਮੰਤ੍ਰੀਆਂ ਕੋ ਲੈਕੇ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਫਲ ਫੂਲ ਮੇਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਭੇਟਾ ਰ
ਖੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਭਭੀਛਨ ਜੋ ਏਵੇਂ ਤੁਸੀ ਰਾਮ ਜੀ ਤੋਂ ਵਿਛੜੇ ਹੋ ਤਾ ਭਭੀ
ਛਨੇ ਕਹਾ ਸੰਤ ਜੀ ਜੋ ਏ ਮਹਾ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮੈ ਵਿਛਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਂ ਤਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ
ਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹਿਆ ਸੀ ਹੇ ਭਭੀਛਨ ਵਿਛੜੀ ਦਾ ਤਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋ ਰਿਦੇ
ਤੇ ਨਾਮ ਭੁਲ ਜਾਵੇ ਸੋ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਹਰਦਮ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿ
ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਤੇ ਕਦੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀ ਭੁਲਾ ਤੇ ਮੈ ਨਾਮ ਐ
ਰ ਨਾਮੀ ਕੋ ਅਭੇਦ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜਦ ਮੈ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਮਿਲਿਆ ਸ
ਤਾ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਰਾਜ ਦੀ ਚਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦ ਮੈ ਜਾਇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕਾ ਦ੍ਰ
ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਤਾ ਮੈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੰਧੇ ਖੂਹ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜਾਣਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਧੀਧਿਆਂ ਵਿਚ ਪਿਆ ਫੇਰ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਨਿਹਕਾਮ ਹੋਇ ਕੇ
ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਾ ਆ ਲੰਕੇਸ ਤਾਂ ਮੈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾ
ਜ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਜ ਦੀ ਚਾਹ ਨਹੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਭਭੀਛਨ ਜੋ
ਪਹਿਲੇ ਤੁਧ ਧਾਰਿਆ ਸੋ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਆਸਾ ਸੀ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੇ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਬਿਰਦ ਹੈ
ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਜਾਗਿਆਸੂ ਕੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਨਿਹਕਾਮ
ਕਰਕੇ ਉਸ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਹੇਭਭੀਛਨਤੂੰਧੰਨਹੈ ਰਾਮਜੀਤੇਨੂੰ
ਤਰੇਹੀਜੀਵਨਮੁਕਤੀਦਿਤੀਹੈਹੇਭਭੀਛਨਤੂੰ ਚਿਰਜੀਵਨਰਹੁਤਾਂਫੇ
ਭਭੀਛਨਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀਹੇਸੰਤਜੀਪਰਮੇਸਰਦੇ
ਭਗਤੋਂਦਾਦਿਲਦੂਛਣਦੇਨਹੀਤਾਂਤੇਹੇਸੰਤਜੀਆਪਕਿਰਪਾਕਰਕੇ
ਈਮੈਸਾਉਪਦੇਸਕਰੋਜੋਜਿਸਤੇਮਨਕਉਸਾਂਤਆਵੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਿਆਭਭੀਛਨਜਿਸਵਕਤਰਾਮਜੀਪੁਲਬਧਾਹੈਤਿਸਵਕਤ
ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਜਾਪਕਰਕੇਰਾਮਨਾਮਪਰਬਤਾਂਉਪਰਲਿਖਕੈਤੇਜਲਉ
ਪਰਪਥਰਤਾਰੇਤੇਲੰਕਾਲੁਟੀਤੇਦੈਤਮਾਰੇਤੇਗੁਰਮੁਖਰਾਮਜੀਤਾਰੇਤੇ
ਤੀਕ੍ਰੋੜਦੇਵਤਾ ਉਧਾਰੇ॥ (ਭਾਵਏਹ) ਪਕੇਜੋਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨ
ਹੈਨਸੋਭਵਜਲਕੀਪੁਲਹੈਤੇਲੰਕਾਅਵਿਦਿਆਹੈਸੋਉਨਾਂਲੁਟੀਹੈਕ
ਮਕ੍ਰੋਧਆਦਿਦੈਂਤਾਂਕੋਮਾਰਿਆਤੇਰਾਮਕ੍ਰਾਂਨਾਮਜੋਹੈਸੋਚੰਦ੍ਰਮਾਦ੍ਵਤਉਸ
ਦੇਅਭਿਆਸਕਰਕੇਮਨਰੂਪੀਭੁਜੰਗਕੋਮਾਰਕੇਉਸਕੋਵਸਕੀਤਾਅਤੇ
ਗੁਰਮੁਖਸੰਤਾਂਨੇਮਨਮਾਰਨਦਾਭੇਦਦਸਿਆਂਤੇਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਾਂਕਰਕੇ
ਗਿਆਨਰੂਪੀਸਮੁੰਦ੍ਰਮੇਅਗਿਆਨੀਪਥਰਾਂਕੋਤਾਰਿਆਹੈਤੇਤੇਤੀਕ੍ਰੋੜ
ਜੀਵੇਦਿਤੇਆਂਦੋਂਨਿਆਈਅਗਿਆਨੀਹੈਤਿਨਾਂਦਾਉਧਾਰਸ੍ਰੀਮਹਾ
ਰਾਜਨੇਤਾਰੇਹੈਨਹੇਭਭੀਛਨਤੂੰਸਾਂਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਦਾਅਭਿਆਸਕ
ਰਨਾਤੇਸੰਤਾਂਕਾਸੰਗਕਰਨਾਰਾਮਨਾਮਕਾਭਜਨਕਰਨਾਤਾਂਤੇਰਾਵੀ
ਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾਤਾਂਭਭੀਛਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਅੰਗਦਜੀਭਭੀਛਨਨੋਕਹਿਆਹੇਭਗਤਜੀਏਥੇਹਨੂਮਾਨਜੀਸੁ
ਣੀਦੇਹੈਨਸੋਭਭੀਛਨਨੇਕਹਿਆਸੰਤਜੀਹਨੂਮਾਨਤਾਂਰਾਵਣਦੀਚਿ
ਖਾਉਪਰਬੈਠਾਰਹਿੰਦਾਹੈਪਰਹੁਕਮਕਰੋਤਾਂਸਦਾਲਿਆਂਵਦੇਪਰਉ
ਸਨੇਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਦੇਰੂਪਸੁੰਦਰਬਾਝਕਿਸੇਅਗੇਨਹੀਂਟੇਕਦਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾਅਸੀਂਉਸਨੂੰਰਾਮਜੀਕੇਹੀਦਰਸਨਕਰਵਾਈਅਨਗੇ
ਤਾਂਭਭੀਛਨਨੇਹਨੂਮਾਨਜੀਕਉਸਦਵਾਇਆਅਤੇਏਧਰਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਰਾਮਬਨੇਤੇਮੈਨੂੰਲਛਮਣਬਣਾਇਆਤੇਮਰਦਾਨੇਕੋਸੀਤਾ
ਕੀਤਾਤਾਂਹਨੂਮਾਨਨੇਦੇਖਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੇਹਨੂਮਾਨਸਾਨੂੰਤੂੰਸਰਬਦ੍ਰਿਆਪੀਜਾਣਿਆਕਰਤਾਂਤੂੰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਛਿਪੇ [illegible] ਹੋਏ ਹਨੂਮਾਨ ਤੂੰ ਏਹੋ ਜਾਣ ਕੇ ਜੋ ਜੀਵ
ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਓਨ ਦੇ ਹੀ ਹੈਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸਬ
ਭੂਸੀ ਸੀਤਾ ਲਛਮਣ ਕਾਲੂ ਪਧਾਰਿਆ ਤੇ ਓਹੀ [illegible] ਦੇਤ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਔਰ
ਅੰਗਦ ਤੇ ਹਨੂੰਮਾਨ ਏ ਸਬ ਰੂਪ ਸੀਤਾ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਹੈਨ [illegible] ਦਹਿਆਦ
ਨ ਕੇ ਹੈਨ ਏਹ ਸਬ ਰਾਮ ਜੀ ਕੀ ਸਾਤਿਆ ਕਰ ਕੇ [illegible] ਰੂਪ ਧਾਰ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਿਥਿਤ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਲੇ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ਮਜੀਸ
ਰਬਾ ਵਿਆਪੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਹਨੂਮਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈ ਆਪ ਨੂੰ
ਕਜਰਦਾਹਾ ਉਪਾਸਨ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹਾਂਸ਼ਾਹ ਸਹਾ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਕੇ ਵੀ
ਆਪ ਕੋ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੋ ਤੇ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਵੀ ਆਪ ਹੀ ਸਾਰੇ ਰਮੇ ਹੋਏ ਹੋ
ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਖਨੀ ਜੀ ਇਤਨੀ ਬਰਦਾਰ
ਰਕੇ ਹਨੂੰਮਾਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਰਹਿਆ ਆਪ
ਨੇ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਅਤੇ ਭਭੀਛਨ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ
ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣਾ
ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਓਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਬਗਦਾਦ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਕੇ ਖੜ
ਨੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਸੋ ਦਿਖਾਇ ਖੜ
ਗੇ॥ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹਾ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਹਰ ਬਗਦਾਦ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਾਂ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ
ਬਗਦਾਦ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਨੇ
ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਰੋਦ ਬੰਦ ਕਰੋ ਏਥੇ ਪੀਰ ਜੀ ਆਵਣਗੇ ਤੇ
ਗੁਸੇ ਹੋਵਣਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਦ ਪੀਰ ਦਾ ਗੁਰੂ ਆਵੇਗਾ
ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਰੋਦ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦੇ
ਸਮੇਤ ਹੀ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਸਰੋਦ ਬੰਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਿਨ ਸਰੋਦ ਤੇ ਰੂਹ ਖੁਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਸ ਵੇ
ਲੇ ਬਾਬੇ ਆਦਮ ਨੇ ਬੁਤ ਬਨਾਏ ਹੈਨ ਤੇ ਓਸ ਵੇਲੇ ਰੂਹ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਨ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਸਚੇ ਨੇ ਫਰਿਸਤਿਆ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿਚ

ਜੋਦਰਗਹੇਭਾਦੂਰਿਸਤਿਆਇਸਬੂਟੇਆਗਵਿਚਸੋਰਦਕੀਤਾਤਦਬੂ
ਹਵਿਚਦਾਖੁਸ਼ਬੋਇਆਹੈ ਜੇਕਰ ਆਖੋਕੇਪੈਗੰਬਰਨੇਸਰੋਦਬੰਦਕੀ
ਤੇਹੈਨਤਾਂਪੈਗੰਬਰਨੇਤਾਂਬਦਫੈਲੀਸਰੋਦਬੰਦਕੀਤਾਹੈਕੁਛਰਬਦੇ
ਜਾਣਦੇਸਰੋਦਤਾਂਨਹੀਬੰਦਕੀਤਾਤੇਬਦਫੈਲੀਏਸਵਾਸਤੇਬੰਦਕੀਤੇ
ਹੈਨਕੇਏਨਾਲੋਕਾਂਦੀਉਮਰਾਨਾਜਾਇਆਜਾਵੇਸੋਤੁਸੀਂਰਬਦੇਜਾਣਦੇ
ਸਰੋਦਕਿਉਂਬੰਦਕਰਦੇਹੋਏਹਤਾਂਖੁਦਾਇਦੀਸਿਫਤਦਾਸਰੋਦਹੈ।ਤਾਂ
ਪੀਰਨੇਕਹਾਸਾਡੇਪੈਗੰਬਰਨੇਜਿਮੀਂਤੇਅਸਮਾਨਾਮੇਖੁਦਾਇਦੀਸਿਫ
ਤਕਹੀਹੈਤੇਸਰੋਦਮਨੇਕੀਤਾਹੈ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਪੀ
ਰਜੀਲਖਾਂਅਕਾਸਤੇਲਖਾਂਪਾਤਾਲਹੈਨਤਿਨਾਂਦੇਓੜਕਨੂੰਭਾਲਦੇਭਾ
ਲਦੇਥਕਪਏਹੈਨਉਨਾਂਦਾਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆਤੇਵੇਦਵੀਂਏਹੋਈਕਹ
ਦੇਹੈਨਕੇਬਿਅੰਤਹੈਬਿਅੰਤਹੈ॥ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਿਆਸਾਡੇਪੈਗੰਬ
ਰਨੇਸਤਅਕਾਸਤੇਸਤਪਾਤਾਲਕਹੇਹੈਨਉਨਾਨੇਬਹੁਤਡਿਠੇਹੈਨਕੇ
ਨਹੀਂਡਿਠੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਡਿਠੇਹੈਨਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾਕਿਥੋਂਡਿ
ਠੇਹੈਨਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਜਿਸਵੇਲੇਹਜਰਤਜਬਰਾਈਲਪੈਗੰਬ
ਰਕੋਮਿਹਰਾਜਮੇਲੈਗਏਸਨਤੇਰਸਤੇਵਿਚਇਕਕਤਾਰਊਠਾਂਦੀ
ਲੰਘਦੀਜਾਂਦੀਹੈਤਾਂਪੈਗੰਬਰਖਲੋਇਰਹੇਤਾਂਜਬਰਾਈਲਪੁਛਿਆ
ਖਲੋਤੇਕਿਉਂਹੋਤਾਂਪੈਗੰਬਰਕਹਾਕਤਾਰਲੰਘਜਾਵੇਗੀਤਾਂਲੰਘਾਂਗੇ
ਤਾਂਹਜਰਤਜਬਰਾਈਲਕਹਾਕੇਅਜੇਮੈਂਭੀਪੈਦਾਨਹੀਸਾਹੋਇਆ
ਜਦਦੀਏਹਕਤਾਰਲੰਘਦੀਹੈਤਾਂਪੈਗੰਬਰਨੇਕਹਾਕੇਦੇਖਨਾਚਾਹੀਏ
ਜੋਕਿਆਹੈਤਾਂਉਸਕਤਾਰਵਿਚੋਂਇਕਊਠਖੋਲਕੇਦੇਖਾਤੇਇਕਊਠਉ
ਪਰਦੋਇਦੋਇਸੰਦੂਕਹੈਨਤੇਤਾਲੇਲਗੇਹੋਏਤੇਤਾਲੀਆਂਨਾਲਹੈ
ਨਜਦਸੰਦੂਕਖੋਲਿਆਤੇਕਿਆਦੇਖਨਜੋਸੰਦੂਕਆਂਡਿਆਂਦਾਭਰਿ
ਆਹੂਆਹੈਤਾਂਇਕਆਂਡਾਖੋਲਿਆਤੇਹਜਰਤਜਬਰਾਈਲਤੇਪੈਗੰ
ਬਰਦੋਨੋਆਂਡੇਵਿਚਪ੍ਰਵੇਸਕਰਗਏਤਾਂਕਿਆਦੇਖਨਜੋਇਕਾਇਕਹ
ਜਰਤਜਬਰਾਈਲਤੇਇਕਾਇਕਪੈਗੰਬਰਅਗੇਬੈਠੇਹੈਨਹਰਆਂਡੇ
ਵਿਚਤਾਂਓਥੋਂਨਿਕਲਗਏਤਾਂਹੈਰਾਨਹੋਏਤਾਂਜਬਰਾਈਲਕਹਾਬਾਕੀ
ਦੇਆਂਡਿਆਂਵਿਚਵੀਇਸੇਤਰਾਂਹੈਨਤੇਕਤਾਰਦਾਕੋਈਹਿਸਾਬਨਹੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਉਂਦਾਤੇਅ[illegible]ਇਕਆਂਡੇਰੇਗਹਿਣਵਾਲੇਹਾਸੋਮਹਾਰਾਜਦੀਕੁ
ਦਰਤਦਾਅੰਤਨਹੀਂਪਾਇਆਜਾਂਦਾ ਜੈਸੇਭਗਵਤਦੇਸਰੀਰਵਿਚਰੋਮ
ਹੈਨਸੋਬਿਰਛਹੈਨਤੇਬਿਰਛਰੂਪੀਦਰਖਤਾਂਕੇ ਸਾਹਮੇਂਫਲਰੂਪੀਫਲਲਗੇ
ਨ ਤਿਨਾਂਦੇਵਿਖੇਸ੍ਰਿਸਟੀਵਸਰਹੀਹੈ ਜੈਸੇ [illegible] ਅੰਤਨਹੀਂਪ
ਈਦਾ ਜੈਸੀਸਦੇਰੋਮਾਂਦਾਅੰਤਨਹੀ ਤਾਂ [illegible] ਪੈਗੰਬਰਨੂੰਜਬਰਾਈਲ
ਲੈਗਿਆਹੈਅਤੇਓਥੇਪੈਗੰਬਰਨਾਲਖੁਦਾਦੇਵਿਚਗਲਾਂਹੋਈਆਂਹੈਨ
ਜੈਸੇਪੈਗੰਬਰ ਬਾਹਰਪ੍ਰਗਟੀ ਬਾਪਦਾਸੀ ਤੇਖੁਦਾਦੇਵਿਚ ਖੁਦਾਇਦੀ
ਸਖੀਹਦਿਸਦੀਸੀ ਤਾਂਅਵਾਜਹੋਈਐਪੈਗੰਬਰਮੈਤੇਰੀਸਖੀਹ
ਨਹੀਤੂੰਮੇਰੀਸਖੀਹਹੈ ਤਾਂਤੇਆਪਣੇਰੂਪਦੀਸੂਰਤਸਭਜਗਾਹੇਤੇ
ਸਾਫਸੀਸੇਵਿਚਨਜਰਆਉਂਦੀਹੈ ਇਸੇਤਰਾਂਮੇਂਸਭਜਗਾਹੇਅਤੇ
ਤੇਰਾਆਇਨਾਸਾਫਨਿਰਮਲਹੈ ਤਾਂਤੇਰੇਵਿਚਮੇਰੀਸਖੀਹਨਜਰਆ
ਉਂਦੀਪਰਏਹਸਰਾਰਮੇਰਾਗਾਇਬਰੱਖੀਤੇਮੈਤੈਨੂੰਸਾਹਰਗਥੀਨਜੀ
ਕਹਾਂਤੇਤਮੇਰਾਛਪਿਆਹੋਇਆਹੈ ਏਹਗਲਕਰਕੇਪੈਗੰਬਰਮੁੜਆ
ਇਆਅਗੇਦੇਵਨਮਜਜੂਬਰਾਹਵਿਚਅਵਾਜਕਰਕੇਆਖੇਹੈਪੈਗੰਬ
ਰਖੁਦਾਇਨੇਆਦਮੀਨੂੰਆਪਨੀਸੂਰਤਬਨਾਇਆਹੈ ਤੇਤੂੰਕੇਥੇਢੂੰਢ
ਦਾਫਿਰਦਾਹੈ ਏਹਸੁਣਕਰ ਅਗਲੇਦਿਨਪੈਗੰਬਰਨੇਦਰਗਾਹਵਿਚਜ
ਇਕਰਅਰਜਕਰੀਕੇਹੇਪਰਵਰਦਗਾਰ ਜਿਸਭੇਤਦਾਮੈਨੂੰਹੁਕਮਸੀ
ਕੇਗਾਇਬਰਖਣਾ ਸੋਭੇਤਤਾਂਰਾਹਵਿਚ ਇਕਮਸਤਾਨੇਨੇਸੁਣਾਇ
ਦਿਤਾ ਤਾਂਦਰਗਾਹ ਥੀਅਵਾਜਆਈ ਕੇਦਾਨੇਦੀਵਾਨੇਮਸਤਾਨੇਏਹ
ਸਭਮੇਰੀਸੂਰਤਹੈ ਇਨਾਂਪਾਸੋਂਮੈਕੁਛਨਹੀਲੁਕਾਂਵਦਾ ਜੋਦਾਨੇਹੈਨਤੂੰ
ਨਾਦੇਪਿਛੇਸਭਲਗਦੇਹੈਨ ਤੇਗਾਫਲਾਂਜੋਸਦੇਮਗਰਲਗੇਓਹਭੀਦੇ
ਰਾਜਾਣ ਵਾਜਬਹੈ ਅਤੇਖੁਦਾਇਦੀਕੁਦਰਤਦਾਬਿਆਨਨਹੀਂਕੀਤ
ਜਾਂਦਾ ਅਤੇਤੈਨੇਮੁਹੰਮਦਦੀਨਨਮਧਰਾਇਆਹੈ। ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹ
ਕੇਪੈਗੰਬਰਨੂੰਵਫਤਪਾਇਆ ਬਹੁਤਮੁਦਤਗੁਜਰੀਹੈ ਸਭਲੋਕਾਇਮ
ਨਬੀਦੇਰਾਹਏਨਾ ਜੋਰਜਾਛਡਕੇ ਤਰਾਬਰ ਸਾਹਵਤ ਬਖੀਲੀਮੇਂਵ
ਰਤਰਹੇਹੈਨ ਦੀਨਵਡਾਆਜਜਹੋਇਆ ਤਾਂਮੇਰਾਜਨਮਹੋਇਆਹੈ
ਖੁਦਾਇਦੇਹੁਕਮਨਾਲਤੇਦੀਨਨੂੰਹਜਤਦਿਤੀ ਫੈਨੀਸਿਰੇਜਵਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਿਤੀਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਨੇ [illegible] ਤਾਂ ਸਭੀ ਸਿਖਾਈਹੈ॥ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਇਸ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੋ ਔਰ ਕਿਸ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਆਪ ਸਾਹਿਬ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਪੀਰ ਜੀ ਅਬਦਲ ਤੁਸਾਡੇ ਦੋ ਪੀਰ ਹੋਏ ਹੈਂ ਅਬਦਲ ਰਹਿਮਾਨ ਤਿਸਨੇ ਨੌ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਕੀਤੇ॥ ਦੂਜਾ ਅਬਦਲ ਵਾਹਦ ਪੰਜ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਉਸਨੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ [illegible] ਬਾਹਰ ਹੋ ਫਿਰਕੇ ਸੋ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦੇ ਨਾਹੀ॥ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਜੋ ਧਰਮ ਦੀ ਹਾਨੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭ ਛਡ ਦਿਤਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਬਿਧੀ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਰਖਿਆ ਵਾਸਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਈਮਾਨ ਲਿਆਵੋ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦੇ ਹੋਵੋ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਸੰਗਸਾਰ ਕਰਾਂਗੇ॥ ਜਦੋਂ ਪੀਰ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਚੀ ਸੁਰ ਨਾਲ ਅਕਾਲ ਬਾਣੀ ਗਾਂਵਿਤਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ॥ (ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਕਾਲ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ) ਥਿਤ ਚਰਣ ਨਾਮ ਧਰ ਧਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸਭ ਪ੍ਰਿਥ ਪਾਲ ਜੋਗ ਸਜਵਾਲ॥ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰਿਆ ਜਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਏਹੁ ਬੁਲੰਦ ਆਵਾਜ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਸਭ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੂਰਛਾ ਹੋਇਗਏ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਬਨਾ ਦਾ ਮਰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਪੀਰ ਕੋ ਰੂਪ ਆਪਣਾ ਬਖਸ਼ ਕੀਤੀ ਤੇ ਪੀਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸਭ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਰਛਾ ਹੋਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਏਹ ਕੁਦਰਤ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਵੇਖਕਰਕੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਕਹਿਨੇ ਲਗਾ ਜਾ ਖੁਦਾਇ ਜੀ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਤਾਂ ਬੜੀ ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਸਭ ਖ਼ਾਨਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੇ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪਛਾਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਸਮਾਨ ਵਿਚ ਇਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਮਸਹੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਯਾਦ ਬਿਨਾ ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਦਮ ਭੀ ਖਾਲੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਪੀਰ ਦੀ ਅਕਲ ਤਰਾਗਸ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਆਖਨ ਲਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਏਨਾ ਲੋਕਾਂ ਉਪਰ ਭੀ ਕਰੋ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪਬਰ ਆਵਦੇ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਸੰਗਸਾਰ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਕਦਮ ਪਕੜ ਲੀਤੇ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਏਸ ਬਰਾਦਰ ਵਿਚ ਕਰਾਮਾਤ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀ ਸੀ ਚਲਦੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਵਡਾ ਫਕੀਰ ਹੈਂ ਜਿਸ ਨੇ ਏਹ ਕਲਾ ਦਿਖਲਾਈ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਆਪ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀਆਂ ਤਕਸੀਰਾਂ ਮਾਫ ਕਰੋ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਾਬੇਜੀਉਨਾਉਪਰਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟੀਕੀਤੀਤਾਂਸਭਲੋਕਸੁਰਤਵਿਚਆਏਤੇਸ੍ਰੀਬਾ
ਬੇਜੀਦੇਅਗੇਸਭਨਾਂਲੋਕਾਂਦਸਤਬਸਤਾਹੋਕੇਤਾਜੀਮਕੀਤੀਆਂਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾ
ਹੇਫਕੀਰਜੀਆਪਨੇਲਖਅਕਾਸਤੇਲਖਪਾਤਾਲਕਹੇਹੈਨਤੇਅਸਾਨੂੰਉਨਾਂਦਾਦਸ
ਨਹੀਂਕਰਦੇਹੈਨਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਂਪੀ[illegible]ਜੋਕਰਤਾਰਸੁ
ਤਰਾਂਦੀਆਂਕ੍ਰਿਤੀਆਂਹੈਨਸੋਇਕਇਕਦੇਅੰਦਰਹੈਸੁਤਰ[illegible]ਦਾਹੈਜਿਸਸ
ਤਅਕਾਸਹੈਨਤੇਹੇਠਸਤਪਾਤਾਲਹੈਨਤੇਜਮੀਨਬਹਿਸਤਦੋਜਕਤਿਨਸੰਦੂਕ
ਹੈਸਨਸੁਤਰਉਤੇਜਿਤਨੇਖਲਕਤਦੇਬਚਨਹੈਨਸੋਸੰਦੂਕਾਂਵਿਚਅੰਡੇਹੈਨਤੇਇਕ
ਆਦਮੀਵਿਚਭੀਚੌਦਾਂਤਬਕਹੈਨਸੋਖੁਦਾਇਦੀਕੁਦਰਤਬਿਅੰਤਹੈਜਿਸਕੀਕੂੰਦੀ
ਨਹੀਹਜਾਤੀਵਾਸਤੇਆਇਆਹੈਇਸਤਰਾਂਧਰਮਦੀਹਿਯਾਤੀਵਾਸਤੇਸਾਨੂੰ
ਉਸਪਰਮੇਸਰਨੇਭੇਜਿਆਹੈਕਿਕਲਜੁਗਮੇਧਰਮਦੇਤਿਨਪੈਰਵਢਗਏਹੈ
ਨਤੇਚੌਥੇਪੈਰਉਪਰਚਲਿਤਾਹੈਸੋਕੂੜਕੁਸਤਵਧਦੇਜਾਂਦੇਹੈਨਤੇਧਰਮਕਰ
ਮਦੂਰਹੁੰਦੇਜਾਂਦੇਹੈਨਾਅਤੇਮੈਂਕਰਤਾਰਤਾਰਦੇਹੁਕਮਨਾਲਨਾਮਰੂਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇ
ਜਿਹੜੇਜੋਮਰਦੇਹੈਨਸੋਉਨਾਂਸੋਂਜਿੰਦਾਕਰਾਂਗਾਤੇਸਤਨਾਮਮੰਤ੍ਰਪੜਨਗੇਧਰਮਕ
ਮਾਵਨਗੇਫੇਰ ਧਰਮੇਬਲਹੋਵੇਗਾਅਤੇਦਾਸਵੀਂਜਾਮਾਂਧਾਰਿਕਰਕੇਹਿੰਦੂ
ਆਂਕੇਸੱਸਤ੍ਰਪਕੜਾਵਾਂਗਾਜੇਕਰਸਚਕਮਾਵਨਗੇਤਾਂਦਿਨੋਦਿਨਪਰਤਾ
ਪਵਧੇਗਾਤੇਜੇਬੇਇਤਫਾਕੀਕਰਨਗੇਤਾਪ੍ਰਤਾਪਖਲੋਤਾਰਹੇਗਾਤਾਂਪੀਰਨੇ
ਕਹਾਸਾਨੂੰਪਾਤਾਲਾਂਦਾਭੇਤਅਜੀਤਕਨਹੀਦਿਖਲਾਇਆਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਉਸਪੀਰਦੇਪੁਤ੍ਰਕਉਨਾਲਲੈਕੇਉਸਦਾਹਥਪਕੜਲੀਆਤੇਕਹਾ
ਅੱਖੀਮੀਟਜਾਂਉਸਲੜਕੇਨੇਅਖੀਮੀਟੀਆਂਤੇਓਥੋਂਗਾਇਬਹੋਇਗਏਅਤੇ
ਪਹਿਲੋਂਓਸਨੂੰਅਕਾਸਲੱਖਾਂਹੀਦਿਖਾਏਤੇਫੇਰਪਾਤਾਲਲੱਖਾਂਹੀਦਿਖਾਏਤਾਂ
ਉਹਲੜਕਾਦੇਖਦਾਦੇਖਦਾਥਕਪਿਆਤਾਂਪੀਰਦੇਪੁੱਤ੍ਰਨੇਕਹਾਜੀਹੁਣਪਿਛ
ਹਨੂੰਚਲੀਏਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਤੇਰਾਪੀਰਮੰਨੇਗਾਨਾਇਥੋਂਇਕਕੁਚ
ਕੌਲਕੜਾਹਦਾਭਰਕੇਲੈਚਲਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇਜੋਅਗੇਸੰਗਤਿਇਕਠੀਹੋਈ
ਹੈਤੇਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਤਿਆਰਹੈਵਰਤਾਉਂਦੇਹੈਨਓਥੋਂਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਦਾਕਚੋਕੌਲ
ਭਰਲਿਆਤਾਂਧੁਰੋਂਪਤਾਲੋਂਲਈਚੜਾਈਤੇਪੀਰਅਗੇਆਇਰਖੀਤਾਂਪੀਰਪੁ
ਛਣਲਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਪੀਰਤੂੰਆਪਣੇਪੁਤ੍ਰਕੋਲੋਂਪੁਛਤਾਂਪੀਰਦੇਪੁ
ਤ੍ਰਨੇਕਹਾਮੈਂਤਾਂਅਕਾਸਪਤਾਲਦੇਖਦਾਦੇਖਦਾਥਕਪਿਆਜਿਥੇਜਿਥੇਜਾਵਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਓਥੇ ਅਗੇ ਹੀ ਸੰਗਤ ਇਕਠੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੰਡੀਂਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ
ਮਨੁਖ ਰੂਪ ਹੋਇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਜਸ ਕਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤੇ ਇਨਾ ਦੇ ਸਬਦ ਪ
ੜਦਾ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਇਨਾ ਕੋ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰਤ
ਪਿਛਾ ਚਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਇਨਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੇ ਏਥੇ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨੀ ਸੋ ਸੈਨੋਂ
ਤੇਰਾ ਪੀਰ ਮੰਨੇਗਾ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਏਹੁ ਕਿਛੁ ਲੈ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਦਾ ਲਿਆਂਦ
ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕੜਾਹ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਕੜਾਹ ਗਰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ
ਖੁਬ ਏਨਾ ਦੀ ਜਾਹਰ ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਨੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ
॥ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਦੋਂ ਬਾਵੇ ਆਦਮ ਨੇ ਪਹਿਲੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਘੜੇ ਹੈਨ ਸੋ
ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਘੜੇ ਹੈਨ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੀਰ ਜੀ ਜਿਉ ਕੁਲਾਲ ਭਾਂਡੇ
ਚਕ ਉਪਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਹਥ ਦੇ ਕਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਚੇ
ਭਾਂਡੇ ਕੁਛ ਕੰਮ ਨਹੀ ਸੁਵਾਰਦੇ ਤੇ ਆਵੇ ਵਿਚ ਕਰੇ ਚ ਪਾਇਕੇ ਪਕਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾ
ਕੰਮ ਸਵਰਦਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਬਾਵਾ ਆਦਮ ਕੁਲਾਲ ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਚਕ ਜਿਉ
ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਗਰਦਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਿਉਂ ਹੀ ਖਲਕਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਜੁਰਗਾਂ ਦੀ
ਸੋਹਬਤ ਰੂਪੀ ਆਵੇ ਮੇ ਪਰਵਰਦਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਖੁਆਰ ਹੋ
ਦੇ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਰੂਹ ਫੇ
ਰ ਨਹੀ ਜੰਮਦਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਕੇ ਜੰਮਦੇ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ
ਕਹਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੋ ਈ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਜੋ ਗਿਆਨ ਅਗਾਨ ਕਰ ਪ੍ਰਖਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ
ਕਚੇ ਦਾਣੇ ਉਗਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪਕੇ ਦਾਣੇ ਨਹੀ ਉਗਦੇ ਤੈਸੇ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋ ਹੈਨ
ਸੋ ਮਰਦੇ ਜੰਮਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਜੋ ਹੈ ਨਾਂ ਓਹ ਜੰਮਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਓਹ ਮਰਦ
ਹੈ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਨੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤਕੜਾ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ॥
ਅਤੇ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹਜੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ॥ ਏਹ
ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਸੁਣਕਰ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਸਿਦਕ ਆਂਦਾ ਤੇ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਸ
ਲਾਮ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਦੀ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਨਕ
ਰਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਜਦ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ ਆਏ ਤਾਂ ਆਣਕਰ ਅ
ਖਿਆ ਨੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ

[illegible]ਬੇ ਆਏ ਹਾ ਅਤੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਸੀ ਜਾਮੈ ਦਰਿਉ ਪਰ ਆਏ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੋਂ ਪਾਰ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਦੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਪਾਰ
ਕਦਕੁ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਨੂੰ ਜਦ ਕਰਤਾਰ ਖੜੇਗਾ ਤਾਂ
ਜਾਵਾਂਗੇ ਪਰ ਤੂੰ [illegible] ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਪਰ ਤੂੰ ਉਤਾਵਲਾ ਨ ਹੋ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਤੁਸੇਂ ਹੀ ਧਕਾ ਦੇਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ
ਤਾਂ ਨਹੀ ਧਕਾ ਦੇਂਦੇ ਪਰ ਤੁਧ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਜਾ ਦਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਗਲ ਕੀਤੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਥੋਂ ਅਗੇ ਹੀ ਵਿਦਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜੇ ਹਾਂ ਨ ਹੋਵੇ ਜੋ ਛੋਡ ਦੇਹੋ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਬਾਹਣਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬੜੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਅਸਾਡੇ ਉਪਰ ਤੇ ਅਸੀ ਹੀ
ਬੜੇ ਪਰਸੰਨ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਉਥੇ ਨਹੀ ਮੰਗਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਧ ਦੇ
ਖੇ ਮਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਆਦਮੀ ਖੜੇ ਸੇਵ
ਕੀ ਮਿਲੇ ਹੈਨ ਤੇ ਓਨਾ ਮੈਨੂੰ ਭਲਾ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦਿਤੀ ਹੈ ਪਰ ਓਹ ਫੂਲਾ ਜੋ
ਹੈਨ ਕੇ ਕਦੇ ਕੁਮਲਾਏ ਵੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਓਹ ਧਰਮ ਰਾਜ ਦੇ ਹੈਸਨ ਤੇਰੇ ਲੈਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈਨ ਪਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਗੇ
ਚਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਤੇ ਅਸੀ ਵੀ ਆਵਨੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਦ ਅਸੀ
ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭੀ ਧਰਮ ਪੁਰੀ ਵਿਚੋਂ ਨਾਲ ਹੀ ਲੈ ਚ
ਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸਾਡੀ ਆਗਿਆ
ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਅਛਾ ਹੈ ਪਰ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਕਿਥੇ ਛੁਟੇਗੀ
ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਕਿਸੇ ਭਲੀ ਜਗਹ ਛੁਟੇਗੀ
ਤੇ ਅਸੀ ਪਾਸ ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਜਲ ਦਾਗ ਹੈ ਤੇ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਦਾਗ ਜੋ ਹੈ ਸੋ
ਅਗਨ ਦਾਗ ਹੈ ਤੇ ਵੈਸਾਂ ਦਾ ਪਵਣ ਵਿਚ ਸੁਟਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਦਰਾਂ ਕੋ ਦ
ਬਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਖੇ ਸੋ ਦਾਗ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵੀਏ ਅਤੇ ਨਾਲੇ
ਤੇਰੀ ਮਹੜੀ ਬਣਾਈਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ
ਮੜ੍ਹੀ ਵਿਚੋਂ ਕਢਕੇ ਤੇ ਇਦਾ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਂਉਦੇ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸੋ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਓਹੁ ਆਹੇ [illegible]
ਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਏਥੇ ਸਾੜ੍ਹੀਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਪਾਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ
ਦਬੀਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਗੇ ਸਾੜ੍ਹੀਦੇ ਹੈਨ ਜੀ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਦੀਨਦਿਆਲ ਜੀ ਮੈਨੂੰ
ਆਪ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸਾੜ੍ਹਨਾ ਜੀ ਏਹੋ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦਰਬੇਲਾ ਨਾਮ ਸਹਰ ਮੇ ਆਣ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਮੇਰੀ ਏਥੇ ਦੇਹ ਛੁਟੇਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਿਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇ ਤੇਰੀ ਔਲਾਦ
ਰਹੇਗੀ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀ ਖੁਰਮੇ ਸਹਰ ਲੈ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਓਥੇ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇਗੀ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇ
ਖੁਰਮੇ ਚਲ ਕਰ ਖਾਹ ਤੇਰਾ ਅਹਾਰ ਬਾਕੀ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਥੋ ਚਲੇ ਪੰਜਵੇ
ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਖੁਰਮੇ ਆਣ ਖਾਧੇ ਅਤੇ ਛੈ ਘੜੀਆਂ ਦਿਨ ਰਹਿਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਹ ਖਬ
ਰ ਆਤਮੇ ਦੀ ਜੋ ਕੈਸਾ ਕਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਆਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਕਿਉ ਕਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਜੋ ਮੇਰੀ ਨਾਭੀ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਵਿਚੋ ਸੁਵਾਸ ਚੀਰੀ ਚੜ੍ਹਨ ਲਗਾਈ ਹੈ ਔਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੇਰੇ ਨਬੇ ਸੁਆਸ ਬਾਕ(ੀ) ਰਹਿਦੇ ਹੈਨ ਭਾਂਵੇ ਆਪ ਗਿਣ ਲੇਵੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਗਿਣਦਾ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਲਗਾ ਗਿਣਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਨਬੇ ਸੁਆਸ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਦੇਹ ਗਿਰਦੀ ਭਈ
ਜਾਂ ਮੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਥ ਲਾਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਸੁਆਸ ਕੋਈ ਨਾ ਰ
ਹਿਆ ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ
ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜੋ ਕੇਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਪਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੰਨ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਤੇ ਧੰਨ ਆਪ ਹੋ ਜਿਸ ਉਪਰ ਆਪ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋ
ਵੇ ਉਸ ਉਪਰ ਕਿਉ ਨ ਕਰਤਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਹੁਣ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਾੜੀਏ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਲਕੜੀਆਂ ਅਕ
ਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਖੁਰਮੇ ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਇਕ ਚਾਦਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੀ ਲਈ ਤੇ
ਇਕ ਚਾਦਰ ਮੇਰੀ ਲਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਚਾਦਰ ਤੇ ਸਾਰੀ ਤਿਨਾ ਦਾ ਖਫ
ਣ ਸੀਤਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਇ ਕੇ ਅਛੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਮਰਦ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੰਸਕਾਰਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਪਨੀਬਾਂਹੀ ਮਰਦਾਨੇਦੀਦੇਹਸਲਈ
ਅਤੇਮੇਰੇਤਾਈਂਕਹਿਣਲਗੇਭਾਈਬਾਲਾਤੂਣਏਥੇਮਰਦਾਨੇਈਸੰਤਾਨਕੋ
ਏਥੇਲੈਆਇਦਸਾਂਈਏਤਾਂਮੈਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਜਿਵੇਂਤੁਸਾਡੀਰਜਾ
ਹਿਹੋਸੋਕਰਹੁਜੀ॥ ਤਾਂਓਥੋਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਚਲਦੇਰਹੇ॥ਬੋਲਹੁਵਾਹਗੁਰੂ॥

॥ਅਗੇਸਾਖੀਮੁਲਤਾਨਦੇਪੀਰਾਂਨਾਲ॥

॥ਤਾਂਬਾਲਾਕਹੇਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਿਬਜੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵਜੀ
ਮਰਦਾਨੇਦੀਅਸਵਾਰੀਪੂਰਨਕਰਕੇਜਿਓਂਓਥੋਂਚਲੇਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਮੁਲਤਾ
ਨਦੇਬਾਹਰਆਇਬੈਠੇ ਜਿਥੇਸਮਸਤਰੇਜਦੇਮਕਾਨਕੋਲ ਜਿਥੇਸਮਸ
ਤ੍ਰੇਜਨੇਤਪਕੀਤਾਸੀ ਓਥੇਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਸਾਨ ਤਾਂਪੀਰਾਂਨੇਸੁਣਿਆਕੋਈਹਿੰਦੂ
ਫਕੀਰਆਇਆਹੈ ਤਾਂਉਨਾਂਨੇਇਕਪਿਆਲਾਦੁਧਦਾਭਰਕੇਭੇਜਾਦਿਤਾ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸ ਤਾਂਕਹਿਓਨੇਕਏਥੇਪੀਰਪੂਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਅ
ਗੋਇਕਚੰਬੇਲੀਦਾਫੁਲ ਕਟੋਰੇਦੇ ਉਪਰਰਖਦਿਤਾਤੇਕਹਾਅਸੀਇਸ
ਤਰਾਂਰਹਾਂਗੇ ਏਹਬਾਤਸੁਣਕਰ ਮੁਲਤਾਨਦੇਪੀਰਸਭਇਕਠੇਹੋਇਕ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਏ ਤੇਆਇਸਵਾਲਕੀਤੋਨੇ ਕੇਫਕੀਰਕਿਕਿਸ
ਮਨਹੀਮਰਦਾਤੇਸਪਤਾਅੰਤ੍ਰਾਂਕਰਕੇਵਸਆਵਦਾਹੈ ਸੋਓਹਕੇਹੜਾਸ
ਬਦਹੈਜਿਸਕਰਕੇ ਮਨਵਸਆਵਦਾਹੈ ਅਤੇਸੁਧਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾ ਭਾਈਜਗਤਨੂੰਛੁਡਜਾਵੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰਕਉਸਤਜਾਵੇ ਜਿਤਨਾ
ਜਗਤਹੈ ਸੋਮਨਦੇਸੰਕਲਪਾਵਿਚਹੈ ਅਤੇਮਨਸਬਦਵਲਲਗਦਾਨ
ਹੀਜੇਮਨਸਬਦਦਾਅਭਿਆਸਕਰੇਤਾਂਸੁਧਹੋਵੇ॥ ਤਬਬਾਹਾਵਲ
ਹਕਕਹਿਆਜੋਮਾਇਆਕੋਛੂਡਕਹਿੰਦੇਹਨਤੇਮਾਇਆਦੇਬਿਨਾਦਿਹਾ
ਰਨਹੀਚਲਦਾ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਜੋਜੋਮਾਇਆਝੂਠੀਹੈਤੇਸੋਵਿਹਾਰਭੀ
ਸਭਝੂਠੇਹੈਨ ਅਤੇਇਕਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਹੀਸਚਾਹੈ॥ ਤਾਂਰੁਕਨਦੀ
ਨਾਸੰਤਾਂਕੇਲਛਣਤਾਂਕਹੁ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਜੋਬਹੁਰਗਾਂਦੀਸੰਗਤਨ
ਕੰਤਰਸ ਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮ ਸੁਣਕੇਖੁਸੀਹੋਵੇ ਜਿਨਪਾਸਬੈਠੇਹੋਵੇਉਨ
ਦੀਸੇਵਾਕਰੇ ਅਤੇਸਭਵਡਿਆਈ ਗੁਰੂਪੀਰਦੀਕਰਜਾਵੇ ਜੋਸਾਧਾਵ
ਦੁਪੀਵਣਪਹਿਰਣਦਾਅਭਿਆਸਹੈ ਤਿਮੇਤਰਾਂ ਸਬਦਦਾਤੇਆਤਮਗਿ
ਆਨਦਾਅਭਿਆਸਕਰੇ ਬਿਗਾਨੀਔਰਤਨਾਲਸੰਗਨਾਕਰੇ ਸਬਪੀਲੋਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਲਪਿਆਰਕਰੇ ਜਿਸਵਾਲੇ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਅਬਦਮਹਾਤਮਾਂ ਨਾਲ ਵਗ
ਦਦਾਹੋਵੇ ਓਹ ਗਲ ਕਰੇਹੀਨਾਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਨੀਵਾਂਕਰੇ ਸੰਤਾਂਦੀਸੇ
ਟਹਿਲਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪਜਣਾਵੇਨਾਹੀ ਕੁਕਰਮੀਦੀਸੰਗਤ ਨਾਕਰੇ ਜਾਂ
ਏਹੁਗਲ ਸੁਣੀਆਂ ਤਾਂਪੀਰਾਂਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨਹੋ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਪਰਆਪ
ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰ ਧਾਰੀਕਰੋਜੀ ਕੋਈ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋਜੀ ਜਿਸਕਰਕੇਮ
ਨੂੰ ਸਾਂਤ ਹੋਵੇਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਿਹਾ ਸੁਣੋ ਪੀਰਜੀ ਦੇਖਨਾ ਚਾਹੀ
ਏਜੋ ਕਪੜਾ ਨਾਲ ਕਿਆ ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਕਿਤਨੀਆਂ ਸਜਾਈ ਮਿਲ
ਦੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਦੇ ਲੋਕ ਖਾਵਣ ਪੇਹਨਣ ਦੇਵਾਸਤੇ ਕੇਹੇ ਬੇਗ਼ਮ
ਰਾਹ ਹੋਏਹੈਨ ਜਿਧਰ ਮਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹੋ ਕਰਮ ਕਰਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਲਬ ਕਰਨ
ਸ਼ੁਰਾਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਕਪਾਹ ਵਾੜੀ ਤੇ ਚੁਣੀਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਧੁਪੇ ਸੁਕਾਈ ਲਠੀਨਾ
ਲ ਵੇਲੀ ਚੁਖਚੁਖ ਕਰਕੇ ਧੋਗੀ ਫੇਰ ਵੇਲਣੇ ਦੇ ਮੂਹੁ ਦਿਤੀ ਸਖਤ ਮਾਰਾਂ
ਲੀਆਂ ਫੇਰ ਪੇਂਜੇ ਨੇ ਪਿੰਜੀ ਤਾਂ ਪੂਣੀਆਂ ਵਟੀਆ ਫੇਰ ਕਤੀ ਤੰਦ ਤਣੀਆ
ਫੇਰ ਜੁਲਾਹੇ ਛਿਕਕੇ ਮਰੋੜੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ ਫੇਰ ਕਪੜਾ ਬਣਿਆ ਧੋਬੀਆ
ਟਕੂਏ ਛੁੱਟਿਆ ਤਾਂ ਦਰਜੀ ਕਟਿਆ ਸੂਈਆਂ ਨਾਲ ਦਿਤੀਆਂ ਤਾਂ ਤਿਆ
ਰ ਹੂਆ ਪਹਿਨਣੇ ਕੇ ਜੋਗ ਹੂਆ ਏਹ ਦੇਖਕਰ ਮਾਨੁਖ ਹਸਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭ
ਈ ਐਸੇ ਜੋ ਧਾਰਤ ਨਾ ਦੇਹੈਨ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ ਕਿਆ ਹੈ ਪਰ ਦੇਖੋ ਇਨਕੇ ਸਿ
ਰ ਕੀਕਰ ਬੀਤਦੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਪੀਰਾ ਕਹਾ ਧੰਨ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੀ ਧੰਨ ਆ
ਪਣੀ ਸਿਫਤ ਹੈ ਕੁਛ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਫਕੀਰੀ ਨਾਮ ਇਸੇ
ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਫਕੀਰੀ ਵੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਨੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਿਆਈ ਦੀ ਤੂ
ਮਾਰੇ ਹੀ ਲਾਇਕ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਜੋਹਦ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨੇ ਕੀਆ ਭਗਤੀ ਭਗਤ
ਕਬੀਰ ਨੇ ਕਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋਗ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਤਿਆਗ ਰਾਜੇ ਜਨਕ
ਵਦੇਹੀ ਕੀਆ ਹੈ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇਵਦਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਜਤ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਪ੍ਰੇਮ ਧਨਵੰਤ ਨੇ ਕੀਆ ਹੈ ਜੁਧ ਦੁਹਸਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬੈਰਾਗ ਰਾਮ ਜੀ ਕੀ
ਤਾ ਹੈ ਹਰ ਪ੍ਰਹਭਗਤ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸਤ ਸੀਤਾ ਦਾ ਹੈ ਰਾਸਤ ਬਾਦੇ ਆਦ
ਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰੀ ਆਪਨੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਪੀਰਜੀ ਖ਼ੁਦਾਇ ਦਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਸੁਹਬਤ
ਕਰਨੀ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਬੇਫਿਕਰ ਰਖਣਾ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਏਹ ਲੱਛਣ ਹੋਣਗੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਏਹ ਗੋਸਟ ਸੁਣਕੇ ਮੁਲਤਾਨ [illegible] ਪੀਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਅਗੰਮਤਾ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਸਚਾ ਸਰੂਪ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਕਰਕੇ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭ ਪੀਰਾਂ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਨਸਹਿਰੇ ਵਿਚ ਧਨੀ ਨਾਲ॥

ਤਾਂ ਭਾਈ [illegible] ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈਨ ਜੋ [illegible] ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਜਾਂ ਸੁਣੇਗਾ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤੀ ਕੋ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਵਾਚ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਬਾਲੇ ਕੋ ਸਦਵਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਓ
ਹ ਸਿਖ ਹੈਨ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਓਹ ਦੇ
ਸ ਹੈਨ ਜਿਥੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਏ ਹੈਨ ਸੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕੀਆਂ ਸਾਖੀਆ ਸੁਣਾਇਕਰ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਗਤ ਕੋ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕੀਆ
ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਵਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰੂ ਕਿਥਾਈ ਵਿਚਰੇ ਹੈਨ। ॥

ਬਾਲਾ ਸਿਖ ਵਾਚ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਤ ਦੇ ਉ
ਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨਸ
ਹਿਰ ਨਗਰ ਮੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਬਜਾਰ ਦੇ ਵਿ
ਓਥੇ ਇਕ ਧਨੀ ਰ ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਬਹੁ
ਤ ਪਦਾਰਥ ਵਾਲ ਸੀ ਪਰ ਓਹ ਧਨੀ
ਆਪਣੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿ ਚ ਲਗਾ ਰਹਿਆ ਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਖਬ ਰ ਉਸਨੇ ਨਾ ਲਈ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿ ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਧ
ਨੀ ਨੇ ਖਬਰ ਦਾਂਨ ਪੁੰ ਨ ਦੀ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਤੇ
ਧਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨਜਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ
ਟਹਿਲ ਵੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲ
ਦੁਖ ਪਾਇੰਦਾ ਪਰਮ ਹੈ ਤੇ ਗਿਆਨ ਤੋ ਬਿਨ ਸੁਖੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਰ ਜੋ ਨਹੀ
ਗਹਿਦਾ ਤਾਂ ਪੁਛ ਦੇਖ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਜਾਇਕਰ ਉਸ ਧਨੀ ਕੋ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਕੇ ਪੈ
ਰ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸਾਹ ਜੀ ਆਪ ਕਾ ਵਿਹਾਰ ਭੀ ਅਛਾ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਨੌਕਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵੀਆਗਿਆਕਾਰਿਹੈਨਇਸਵਾਸਤੇਸਾਹਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਸਭਕਛੁਮਾਰਕੇ
ਬਖਸਿਆਹੈਅਤੇਆਪਦੇਸਾਮਨਸੁਖੀਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਓਹਸਾਹੂਕ
ਰਉਠਕਰਨਿਆਰਾਹੋਇਕੇਸੰਤਬਾਬੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਬੈਠਾਅਤੇਹਥ
ਜੋੜਕਰਕਹਿਣੇਲਗਾਹੇਸੰਤਜੀਆਪਣਾਸਾਧਆਖਦਾਹੈਕੇਤੂਮਸੁ
ਖੀਹੈਂਪ੍ਰੰਤੂਹੇਸੰਤਜੀਮੇਰੇਨਾਲਦਾਦੁਖੀਸੰਸਾਰਵਿਚਦੁਖੀਨਹੀਕਿਉਂ
ਕੇਮਹਾਰਾਜਜੀਮੇਰਾਮਨਆਪਣੀਇਸਤ੍ਰੀਨਾਲਬਹੁਤਮਿਲਿਆਹੋ
ਇਆਸੀਅਤੇਓਹਇਸਤ੍ਰੀਸੁੰਦਰਵੀਬਹੁਤਸੀਰਾਤਦਿਨਇਕਪਲਭ
ਰਮੇਨੂੰਨਹੀਸੀਭੁਲਦੀਸੋਮਹਾਰਾਜਜੀਓਹਇਸਤ੍ਰੀਬਿਮਾਰਹੋਇਗਈ
ਐਸੀਹੋਈਕੇਮਰਣਪ੍ਰਜੰਤਹੋਗਈਤਾਂਅੰਤਦੇਵਖਤਮੈਉਸਵਲਦੇਖਕੇ
ਰੋਇਪਿਆਤਾਂਓਹਲਗੀਕਹਿਣਤੂੰਕਿਉਂਰੋਂਦਾਹੈਤਾਂਮੈਆਖਿਆਬੰਦੀ
ਰੱਬਦੀਏਤੇਰਾਮੇਰਾਸੰਜੋਗਹਟਚਲਿਆਸੀਸੋਹੁਣਤੂੰਮੈਨੂੰਛਡਚ
ਲੀਹੈਂਤੂੰਓਹਬੋਲੀਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਪਿਆਰਿਆਤੈਨੂੰਕੀਦੁਖਹੈਤੇਰੇਪੁ
ਤਪਦਾਰਥਹੈਹੋਰਸਰਬੰਧੀਬਹੁਤੇਹੈਨਤੂੰਤਾਂਹੋਰਵਿਆਹਕਰਲਿਆ
ਵੇਂਗਾਮੇਰੇਨਾਲੇਹੋਰੀਜੰਮਦੀਆਂਦੇਵੀਛੁਡਾਦਿਨਾਂਥੋੜਾਬਾਦਮੈਭੁਲਜਾਵ
ਗੀਤਾਂਸਾਹਪ੍ਰਜਾਹਜੀਓਸਦਾਏਹਬਚਨਮੈਨੂੰਐਸਾਲਗਾਜੈਸੇਕਿਸੇ
ਨੇਪਛਾਂਤੇਨਿਮਖਲਗਾਦਾਹੈਤਾਂਸੰਤਜੀਮੈਮੋਹਦੇਵਸਹੋਇਆਲੈਕਰਪੁ
ਸਤਰਾਆਪਣੀਇੰਦ੍ਰੀਕਟਕੈਸੁਟਦਿਤੀਤਾਂਸੰਤਜੀਈਸਰਦੀਕਿਰਪਾਨਾ
ਲਇਸਤ੍ਰੀਚੰਗੀਹੋਇਗਈਅਤੇਬਹੁਤਕਸਟਪਾਇਕਰਮੈਂਭੀਰਾਜੀਹੋ
ਇਗਿਆਹਾਂਤਾਂਸੰਤਜੀਹੁਣਓਹਇਸਤ੍ਰੀਮੇਰੇਦੇਖਦੇਹੀਹੋਰਨਾਪੁਰਖਨ
ਲਭੋਗਕਰਦੀਹੈਅਤੇਮੈਦੇਖਕਰਦੁਖੀਹੁੰਦਾਹਾਂਅਤੇਦਗਧਹੋਇਕਰਆ
ਪਣੇਮਨਮੈਚੁਪਕਰਰਹਿੰਦਾਹਾਂਹੇਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਪਿਆਰਿਓਮੇਰੇਜਿਆਤਾਂਸ
ਕੀਸਰਿਸਟੀਮੈਦੁਖੀਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਸੁਣੋਸ
ਹਜੀਦੁਖਸੁਖਤਾਂਪਿਛਲੇਕਰਮਾਂਦੇਅਨੁਸਾਰਹੈਨਕਿਉਂਜੋਪਾਪਾਂਥੀਦੁ
ਖਹੁੰਦਾਹੈਤੇਪੁੰਨਾਥੀਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈਅਤੇਸੁਣਭਾਈਪ੍ਰਿਥਮਸਰਬੀਅ
ਦਲੋਕੇਜੋਜੀਵਪਾਪਪੁੰਨਕਰਤੇਹੈਨਸੋਤਿਸਕਾਫਲਸਰੂਰਭੁਗਤਾਪ
ੜਤਾਹੈਸੋਭਾਈਅਗਿਆਨੀਤਾਂਮਤਲੋਕਮੈਦੁਖਔਰਸੁਖਭੋਗਤੇਹੈ
ਨਅਤੇਗਿਆਨਵਾਨਤਾਂਦੁਖਕੋਅਤੇਸੁਖਕੋਤੇਸਰੀਰਕੋਸਭਕੋਅਨਿਤ

ਹੀ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਸਤ ਜਾਨਤੇ ਹੈਂ ਨ ਆਪਨ ਸੰਤ ਸਮਜਤੇ ਹੈਨ
ਹੇ ਸਾਹ ਜੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤਾ ਏਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕਿਨ ਭੋਗਿਆ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਕਿ ਇੰਦ੍ਰ
ਨੇ ਹਜਾਰ ਜੱਗ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਿਆ ਦਾ ਰਾਜਾ ਭਇਆ ਅਤੇ ਹਜਾਰ ਵ੍ਰੇ
ਅਪਸਰਾ ਭੋਗਣ ਕੋ ਮਿਲੀਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ ਇੰਦ੍ਰ ਗੋਤਮ ਰਿਖੀ ਦੇ
ਘਰ ਵਿਖੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ... ਆਇਆ ਵਿਸੇ ਭੋਗਣ ਤਾਂ ਗੋਤਮ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ
ਤੇ ਗੋਤਮ ਨੇ ਸ੍ਰਾਪ ਦੀਆ ਕਿਹੇ ਦੁਸਟ ਤੂੰ ਇਕ ਭਗ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈਂ ਤੇ
ਜਾਹ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਮੇ ਸਹੰਸ ਭਗ ਹੋ ਇਜਾਵੇਗੀ ਸੋ ਇੰਦ੍ਰ ਫੇਰ ਜਲ ਮੇ ਜਾਇ
ਕਰ ਰੁੰਨਾ॥ ੧ ॥ਅਤੇ ਪਰਸਰਾਮ ਨੇ ਇਕੀਸ ਵਾਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਿਹਖਤ੍ਰ
ਇਨੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਉਸਦਾ ਬਲ ਛੀਨ ਕੀਤਾ
ਤਾਂ ਓਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾਇ ਕੇ ਛਪਿਆ ਸੋ ਚਰਨ ਜੀਵਿਹੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਦੇ ਦੇਖ ਕਰ ਰੋਂਦਾ ਹੈ॥ ੨ ॥ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਛਡ ਕਰ ਅ

ਤੀਤ੍ਰ ਹੋਏ ਤਾਂ ਓਹ ਭੀ ਰੁਨੇ॥ ੩ ॥ਅਤੇ ਪ
ਪਾਨੂੰ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਚ ਸਜਾ ਈ ਮਿਲਤੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਪਿਤਾ ਨੇ ਨਿਕਲ
ਦਿਤਾ ਤੇ ਸੀਤਾ ਕੋ ਰਾ ਵਣ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ
ਲਛਮਣ ਕੋ ਜੁਧ ਵਿਚ ਮੁਰਛਾ ਹੋਈ
ਤਾ ਰਾਮ ਜੀ ਵੀ ਰੁੰਨੇ ॥ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਰਾਵ
ਣ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਭੀ ਕਾ ਦਾ ਰਾਜ ਭਭੀਛ
ਨ ਕਉ ਦਿਤਾ ਤੇ ਰਾਵਣ ਦਾ ਕੁਟੰਬ ਖੇਤ
ਵਿਚ ਰੁਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾ ਹਨ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਰਾਵ
ਣ ਭੀ ਰੁੰਨਾ॥ ੫ ॥ ਪਾਂਡਵ ਪੰਜੇ ਦੁਰ
ਜੋਧਨ ਨਾਲ ਜੂਆ ਖੇਡਿਆ ਤੇ ਬਾਰਾਂ
ਬਰਸ ਬਨ ਬਾਸ ਭੋਗਿਆ ਫੇਰ ਬੈਰਾਟ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੰਦਰ ਜਾਇ ਬਨੇ ਅਤੇ
ਦੇਖਦਿਆ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਕੋ ਨਗਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪਾਂਡਵ ਭੀ
ਰੁਨੇ॥ ੬ ॥ਅਤੇ ਓਹ ਪਾਂਡਵ ਜੋ ਜਦ ਸੀ ਮਹਾਂਰਾਜ ਕੇ ਜਾ ਦਕਰਨ ਤਾਂ ਤਤ
ਕਾਲ ਨਰਾਇਣ ਆਣ ਹਾਜਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਜਨਮੇਜੇ ਬਿਆਸ ਜੀ
ਕੋ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਰਿਖੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਜੋ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਦੁਰਜੋਧਨ ਨਾਲ ਜੂ

ਆਖੇਨ੍ਹਿਆਂਜੀ ਉਸਵਕਤ ਬਿਸੇਨੇ ਉਨਾਕੋ ਦ੍ਰਗੌਨਾ ਆਨਹੀ ਭਾਦੇਦਖਿ
ਆਸਨੇਕਹਾ ਰਾਜਾ ਅਸੀਸਭੇਹੀ ਵਰਜਰਹੇਸਾ ਪਰਜੋਈਸਰਦੀਗ
ਤੀਹੈਸੋਕਦਾਚਿਤਨਹੀਟਲਦੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾਜਨਮੇਜਾ ਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੋਂਖਬਰ ਹੋਜਾਵੇਤਾਂ ਓਹਾ ਕਿਉਕਰ ਹੋਜਾਵੇ ਤਾਵੇਦਬਿਆ
ਸਕਹਾ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇਤਾਈਂ ਪਹਿਲੇ ਖਬਰਦੇਤੇਹਾਂ ਤੂੰ ਘੀਰੋਸੁਜਤਕਰ
ਲਵੀਂ ਇਕਤੂ ਘੋੜਾ ਖ੍ਰੀਦੇਗਾ ਤੇਉਸਨੂੰ ਦਰਿਆਈ ਘੋੜਾ ਮਿਲੇਗਾ
ਤਾਂਉਸਾਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਛੇਰਾ ਜਨਮੇਗਾ ਕਾਲੇਕੰਨਾਵਾਲਾ ਤਾਂਤੂੰਉਸਰੂਪ
ਰਚਨੂੰਕੇਸਿਕਾਰਜਾਵੇਗਾ ਓਥੋਂ ਇਕਾਇਸਤ੍ਰੀ ਲਿਆਵੇਗਾ ਤੇਫੇਰ
ਤੂੰਜਗ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂਉਸ ਜਗ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਸਨਗੇ ਤੇਤੂੰ ਉਨਾਕੋ
ਮਰਵਾਦੇਵੇਗਾ ਤਾਤੇਨੂੰ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਦਾ ਕੋਹੜ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਫੇਰਤੂੰ

ਅਠਾਰਾਂ ਪੁਰ ਮਹਾਭਾਰਥਸੁਣੇ
ਗਾਜਾਂਭੀਮਸੈ ਣਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗਜਿਸੇ
ਗਾਜੋਅਕਾਸਮੇ ਹਾਥੀਮਾਰੇਅਜੇ
ਤੀਕਰ ਭੁਮਰਹੇਹੈ ਨਸੋਤੂੰਇਸਬਾਤ
ਕਉਨ ਮਨਨਕ ਰੇਗਾ ਤਾਤੇਨੂੰਇਕ
ਕੁਸਟਰਹਿਜਾਵੇ ਗਾਤਾਂਏਹਗਲਾਂ
ਸਭਠੀਕਹੋਈ ਆਤਾਂ ਨਕਉਪਰ
ਰਾਜਾਦੇਰੋਗਹਿ ਹਾਤਾਂਓਸਦੇਦੁਖ
ਕਰਕੇਰਾਜਾਤੂੰਮ ਰੇਗਾਸੋਸੁਣਕੇ
ਜਾਜਨਮੇਜਾਂਭੀ ਰੂਨਾਇਕਬਚ
ਨਦੇਨਾਮਨਿਨੇਪ ਰਪਾਪੀਭਾਇਆ
॥੭॥ ਸਿਹੇਸਾਹੂਕਾਰਜੇਬਡੇਬਡੇ ਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਰਸਭੁਰੋਦੇਰਹੇਪੇ
ਨਾ॥ਕਿਉਕੇਮਤਅੰਤਕਾਲਦੇਵਖਤ ਜਨਮ ਮਰਨਦਾਦੁਖਹੋਂਦਾਹੈਵੇ
ਹੇਸਾਹਗੋਪੀਚੰਦਜੇਹੇਰਾਜੇ ਰਾਜਤੇਮਹਿਲਦੌਲਤਰਾਣੀਆਂ ਛਡਕੇ
ਫਕੀਰਹੋਏ ਤਾਫੇਰ ਘਰਘਰ ਮੰਗਭਿਖਿਆ ਮੰਗਦੇਫਿਰੇਦੇਹੈਨ ਬਿਨ
ਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਸਦਾ ਕਿਸੇਦੀਗਤਨਹੀਹੋਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਬ
ਚਨਾਕੋ ਸੁਣਕਰ ਓਹਧਨੀਸੀ ਬਾਬੇਜੀਦੇਚਰਨਾਂ ਪਰਡਿਗਪਿਆ।

ਜੀਅ ਬਖਸੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜਾਸ ਸਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾ ਆਕਰ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਕਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਿਹਾ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀਏ
ਪਿਆਰੀਏ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਿਗਾਨੇ ਪੁਰਖ ਭੋਗਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਉਨਾਂ ਕੇ ਅੰਧ ਘੋ
ਰ ਨਰਕ ਮੇ ਪਵਦੀਆਂ ਹੈਨ ਔਰ ਤਪਦੇ ਥੰਮ ਸਾਥ ਲਗਾਈਦੀਆਂ ਹੈਨ॥
ਤਾਂ ਉਨ ਇਸਤ੍ਰੀ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ
ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਸਾਡਾ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਮੇ ਭਲਾ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ੮
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਗਾਦਰੀ ਦੇਹ ਦਰ ਮਸਤਕਰ
ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਦੋਨੋ ਜਣੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਨਾ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਉਸ ਦੇਸ ਥੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਐਸੇ
ਐਸੇ ਪਾਪੀਆਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਬਡੀ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿਚ
ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਬੈਠ ਗਏ ਜਦ ਸਾਇਆ ਕਾਲਾ ਵਖਤ ਹੂਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਕ
ਹਿਆ ਬਾਲਾ ਰਹਿਰਾਸ ਪੜ੍ਹ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈ ਲਗਾ ਪੜਨ ਜਾਂ ਮੈ ਉਚੀ ਉਚੀ ਰਹਿਰਾਸ ਪੜੀ
ਤਾਂ ਓਥੇ ਨਜੀਕ ਇਕ ਝੁੰਗੀ ਸੀ ਉਸ ਝੁੰਗੀ ਦੇ ਵਿਚੋ ਇਕ ਕੰਨਿਆ ਅਪਭੁਤਸ੍ਰੂ
ਹੂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਆਇ ਬੈਠੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸ
ਨ ਕਰਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗੀ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕੌਣ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਥੋ
ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਉਸ ਕੋ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਰਾਤ ਗੁਜਾਰ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਸੁਣਦੀ ਸਾਰ ਉਠ ਕਰ ਇਕ
ਛੁਰਾ ਪਕੜ ਕਰ ਝੁੰਗੀ ਕੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜੀ ਅੰਦਰੋ ਇਕ ਗਾੜਾ ਮਾਸ
ਦਾ ਲੈ ਆਈ ਉਸ ਮਾਸ ਕਉ ਤਕੜੀ ਵਿਚ ਰਖ ਕਰ ਤੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦੋ ਇਸੇ
ਰ ਹੂਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਕ ਸੇਰ ਆਪ ਰਖ ਲਿਆ ਤੇ ਸੇਰ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਦਿਤਾ
ਤੇ ਮੈ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਕੰਨਿਆ ਮਾਸ ਦੇਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਭਾਈ ਮਾਸ ਕਾ ਕੁਛ ਪਤਾ ਨਹੀ ਜੋ ਕਾਸ ਦਾ ਹੈ ਸੋ
ਪੁਛ ਲਦੇ ਥੇ ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਵਾਜਬ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਕੰਨਿਆ ਏਹੁ
ਮਾਸ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਕਹਿਣੇ ਲਗੀ ਭਾਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਕਸ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਿਓ ਡਰਦੇ ਹੋ ਤਾਰਿਦਾ ਹੋਇਆ ਬੜੀ ਲੋੜ ਵਾਦੇ ਤੇ ਏਹ ਰਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ ਉ
ਸਨੂੰ ਕਹਾ ਹੇ ਕੰਨਿਆ ਮਾਸ ਤਾਂ ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਖਾਣ ਵਾਜਬ ਨਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਕੰਨਿ
ਆ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਇਸ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿਚ ਕਦੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਆਦਮੀ
ਤੇ ਨ ਕੋਈ ਪਸੂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜ ਦੇਵ ਜੋਗ ਕਰਕੇ ਮੁਰਦਾ ਦਰਸ
ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈ ਅੰਦਰ ਜਾ ਪਸਮ ਕਰਕੇ ਉਦਨੂੰ ਮਾਸ ਕਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈ
ਸ ਖਾਕੇ ਰਾਤ ਗੁਜਾਰਕੇ ਚਲੇ ਜਾਓ ਤੁਸਾ ਏਹ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਦੁਮੇਰਾ ਕਿਉਂ ਜਾਹ
ਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ ਪਾਈ ਜੋ ਏਹ ਕੰਨਿ
ਆ ਜਿਰਦੂ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਬੜਾ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਤਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਉਸਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਲੜਕੀ ਸਾਨੂੰ ਏਹ ਜਰੂਰ ਹੀ ਦਸ ਜੋ ਮ
ਸ ਕਾਸ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਬੋਲੀ ਚਲ ਭਾਈ ਜੇ ਤੂੰ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਚ
ਲ ਕੇ ਦੇਖ ਲੈ ਤਾਂ ਓਹ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਈ ਤਾਂ ਮੈ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਇਕ
ਮੁਰਦਾ ਅੰਦਰ ਲਟਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਆਖਣ ਲਗੀ ਭਾਈ ਮੈ ਇਸ ਦਾ ਮਾ
ਸ ਖਾਦੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਏਹ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਬਾਹ
ਰ ਆਇਆ ਤੇ ਮਾਸ ਸਟ ਦਿਤੇ ਸ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲੇ ਕਿ
ਉ ਰੋਂਹਦੀ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਮਨੁਖ ਦਾ ਮਾਸ ਕੰਨਿ
ਆ ਰਿੰਨਕੇ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਸ ਲੜਕੀ ਨੂੰ
ਪੁਛੋ ਜੋ ਤੂੰ ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਮਾਸ ਕਿਉਂ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਤਾਂਈ ਕੁਸ ਹੋਰ ਨਹੀ ਖਾਣੇ ਕੋ
ਲਭਦਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਰਾਕਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਜਾਇ ਕਰ ਉਸ ਲੜਕੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਕੰਨਿਆ
ਤੂੰ ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਮਾਸ ਕਿਉਂ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਚੀਜ ਨਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲ
ੜਕੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਾ ਹੇ ਲੜਕੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਬਾ
ਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜਾਹਰ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ
ਰੇ ਹਥ ਕੀ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਉਸ ਲੜਕੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਕੰਨਿਆ ਏਹ ਪੜਦਾ ਸੋ ਤ
ਪਾਸੋ ਨਹੀ ਲੁਕਾਈਦਾ ਤਾਂ ਓਹ ਆਖਨ ਲਗੀ ਸੁਣ ਭਾਈ ਏਹ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਮੇ
ਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਜਦ ਮੈ ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮੀ ਤਾਂ ਏਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ
ਕਰਦਾ ਸੀ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਖਾਣੇ ਖੁਲਾਵੇ ਤੇ ਬੜੇ ਕਪੜੇ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ਅ
ਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਵਾਲੀ ਹੋਈ ਜਾਂ ਏਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੇ ਹੁਣ ਏਹ ਜੋਬਨ ਵਾਲੀ ਹੋ
ਈ ਹੈ ਤਾਂ ਏਸ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪਾਸੋ ਬਹੁਤ ਦਰਬ ਲੈਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦੇਦੀਆ ਹੈ ਸੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਜੀਰਾਕਸ ਏਹਹੂਆਕੇਮੈਹੋਸ਼ੀ [illegible] ਨੇਮੇਰਾ ਜੀਉਦਿਆਂਸਰੀਰਦੇਚਖ
ਧਾਤਾਂਤੇਏਸਦੇ ਸਾਸਪੂਰੇਹੋਏ ਅਤੇਧਰਮ ਰਾਜਾਨੇਜਮਦੂਤਾਂਕੋ ਹੁਕਮਕੀ
ਆ ਭਾਈਉਸ ਦੁਸਟਕੋ ਲੈਆਵੋ ਤਾਂਭਾਈਉਹਜਮਦੂਤਏਸਨੂੰਲੈਗਏ ਤਾਂ
ਧਰਮਰਾਜਾਨੇਕਹਾਇਸਪਾਪੀਕੋ ਮੇਰੇਮਥੇ ਨਲਾਵੋ ਜਲਦੀਕੁੰਭੀਨਰ
ਕਵਿਚ ਪਾਓ ਤਾਂ ਜਮਦੂਤਾਂਨੇਏਸਨੂੰਕੁੰਭੀਨਰਕਮੇਪਾਇਆ [illegible]
ਪੜੇਦਿਨਾਮੇਰਾਸੰਜੋਗਾਹੂਆ ਤੇਮੇਰੇਧਾਰਏਸਰਦੀ [illegible]
ਹੁਕੇਜਨਮੇ ਤਾਂਏਕਕੰਨਿਆਭਈ ਜਦਓਹਕੰਨਿਆਹੂਈਤਾਂਮੇਰਾਭਰਤ
ਕਹੇਤੂੰਕੰਨਿਆਮਾਰਦੇਹ ਤਾਂਮੈਆਖਿਆ ਮੈਨਹੀਮਾਰਦੀਤਾਂ ਮੇਰਾਭਰਤ
ਕਹਿਣਲਗਾ ਜੇਤੂੰਨਾਮਾਰੇਗੀ ਤਾਂਤੇਰਾ ਮੇਰਾਸੰਨਬੰਧ ਕੋਈਨਹੀਂਹੈਸੰਤ
ਜੀ ਮੈਆਪਣੇ ਪਤੀਦੇ ਕਹੇਕੰਨਿਆਮਾਰਦਈ ਤਾਂਤੇ ਸਮਾਪਾਇਕਰਮੇਰ
ਾਕਾਲਭਇਆ ਤੇਜਮਦੂਤਮੇਰੇਤਾਂਈ ਧਰਮਰਾਜਕੇ ਸਾਮਨੇਲੈਗਏਤਾਂ
ਧਰਮਰਾਜਾਨੇਕਹਾਹੇ ਪਾਪਨੀ ਤੈਨੇਬਿਨਅਪਰਾਧਕੰਨਿਆਮਾਰੀਹੈਤਾਂਤੂੰ
ਕੰਨਿਆਹੋਇਕੇ ਮਾਤਲੋਕਵਿਚ ਉਦਿਆਨਵਿਚਰਹੁਤੇ ਪਿਤਾਦਾਮਾਸਤੇ
ਰੇਕੇਖਾਣੇਕੋਮਿਲੇਗਾ ਸੋਕੰਨਿਆਕਾਜਨਮਮਿਲਿਆਹੈ ਤੇਪਿਤਾਜੋਮੇਰ
ਾਦੁਬਲੀਆਥਾ ਉਸਕੇਬਦਲੇਇਸਕਾ ਮਾਸ ਖਾਤੀਹੂੰ ਕੋਈਕਦੀਭੁਲ
ਚੁਕਾ ਮਾਨੁਖ ਆਜਾਵੇ ਤਾਂਦੇਖਤੀਹੂੰ ਨਹੀਤਾਂ ਉਦਿਆਨਵਿਚਮੇਰਾਵ
ਸਾਹੈ॥ ਏਹਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਭਾਈਬਾਲਾਹੈਰਾਨਹੂਆ ਤੇਸੀਗੁਰੂਜੀਅ
ਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਕਹਾਹੇਸਤਗੁਰਜੀ ਹੁਣ ਕਲਜੁਗ ਦੇਵਿਚ ਜੋਸੀਖ
ਏਹਈਵਿਹਾਰਕਰਦੇਹੈਨ ਉਨਕਾਵਿਹਾਰਹੀਏਹੋਹੈ ਬੇਟੀਆਂਕਾਦੁਧਮੋ
ਾਉਨਕਾਉਧਾਰਕੈਸੇਹੋਵੇਗਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ॥ਕੰਨਿਆ ਦਰਬਕਰੈ ਅਹਾਰ
ਸੋਨਰਕੇਜਾਹੀ॥ਜਨਮਪਾਇਕੈ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਜੋਕੀਆਸੋਸਭ
ਬਿਰਥਾ ਜਾਹੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੂਰਖਕਿਉਜਨਮਲੀਆ
ਸੰਸਾਰ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਕਾਰਨਮਾਨਸਦੇਹੀਧਾਰੀਕਿਉਪਾਪਉਰਿ
ਇਓਭਾਰਾ॥ ੧ ॥ਅੰਤ ਸਮੇਤੇਰਾਕੋਇਨਬੇਲੀਕੀਤਾਆਪ
ਣਾਪਾਵੈ॥ਇਸਧਨਕਾਰਨ ਜਨਮਗਵਾਇਓਫਿਰਇਹੁ
ਬਨਆਵੈ॥ ੨ ॥ਕੀਆ ਕਮਾਇਆਖੋਇਓਪਾਣੀਜੈਤੇਪਾਪ

ਕਮਾਇਆ [illegible] ਆਪੇ ਅਗੇ ਤੇਰੇ ਆਇਆ
॥੩॥ ਕੰਨਿਆ ਦਰਬ ਅਰ [illegible] ਪਰਾਈ ਇਹੁ ਦੋਨੋ ਹਤਿਆ ਭਾ
ਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਕਬ ਨ ਉਤਰੇ ਭਾਵੇਂ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਨ੍ਹਾਵੇ ਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧

ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਭਾਈ [illegible] ਇਹ ਬੜੀ ਭਰੀ ਹਤਿਆ ਹੈ ਕੰਨਿਆ ਦਾ ਦਰਬ ਲੈਣਾ ਤੇ ਕੰਨਿਆ ਦਾ [illegible] ਪਰ ਜੀ ਸਰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਸੇ ਹੀ ਹਤਿਆ ਵਿਚ ਲਗ ਰਹੇ ਹੈਨ ਜੋ [illegible] ਕੇ ਲੜ੍ਹਕੀ ਦਾ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਤਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇ ਕਰੜਾ ਪਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਦਾ ਨਰਕ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ [illegible] ਭਾਈ ਨਿੰਦਿਆ ਵਾਲਾ ਭੀ ਐਸਾ ਹੀ ਪਾਪੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਮੁਖੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਤਿਸਾਹ ਜੀ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂੰ ਹੀ ਜਾਣੇ ਪਰ ਜੀ ਇਸ ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਭੀ ਖਿਮਾ ਦਾਨ ਬਖਸੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਉਠ ਕਰ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਝੁਗੀ ਪਾਸ ਜਾਏ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਪਿਠ ਉਪਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਹਤਿਆ ਉਤਰ ਗਈ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਨੇ ਦਇਆ ਕਰਕੇ ਉਸ ਲੜਕੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਛਿੱਟਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਛਿਟਾ ਉਸ ਮੁਰਦੇ ਉਪਰ ਭੀ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਤੇ ਉਸ ਮੁਰਦੇ ਦੀ ਭੀ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਇਆ ਤੇ ਕੰਨਿਆ ਕਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੂਆ

ਇਹ ਸਾਖੀ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਡੇ ਹੋਏ ਗਏ ਅਠ ਪਹਿਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਜਸ ਨੂੰ ਪ ਦੇਖੇ ਲੀਣ ਰਹੇ ਸੁਮਰਦਿਆਂ ਅਤੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਤੇ ਨਿਵਤ ਹੋਏ ਤੇ ਕਹਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਐਸੇ ੨ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਮੁਕਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸ ਧਰਤੀ ਕੋ ਜਾਤੇ ਭਏ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸੁਣ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਿਤੋ ਸਿਖਾਂ ਕਉ ਧਾਰ ਕਰੋ॥ ਬਾਲੇ ਕਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਫੇਰ ਤਿ
ਨ੍ਹਾ ਕਉ ਧਾਰ ਕਰਕੇ ਤਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਹਤੇ ਭੇਜੇ ਚਲ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ
ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਏਥੇ ਲਿਆਇ ਵਸਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਵੇ
ਆਪ ਦੀ ਰਜਾਇ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਅਸਾ [illegible]
ਰਦਾ ਮੈਂ ਜੀ ਤੇ [illegible] ਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible]
ਦਿਣਾ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਅਖੀ ਮੀਟ ਤਾ ਅਖੀ ਮੀਟੀ ਆਂ ਜਾ ਖੋਲੀ
ਆ ਤਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਚੰਦ੍ਰਭਾਨ ਦਾ ਖੂਹ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ॥ ਤਿ
ਹ ਖੂਹ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੈਸੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਗਾਇ ਬੁਲਾਰ ਤਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜੀ ਗਾਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ
ਦੇ ਬਹੁ ਮਿਲੇਸੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਚੁਪਾਤਾ ਹੀ ਜਾਇ ਕੇ ਸਜਾਦੇ ਕੋ ਸਦਲਿਆਉ ਤਾ ਹੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਮੈ ਚਾਰ ਪਹਰ ਰਾਤ ਗਈ ਮੈ ਚਲਿਆ ਸਜਾਦੇ ਕੋ ਬੁਲਾਵਣੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਨਾਹੀ॥ ਜਾ ਬਾਲਾ ਉਨਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਖਲੋਤਾ ਅਤੇ
ਸਜਾਦਾ ਆਪਣੇ ਘਰੋ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਬਾਲਾ ਖੜਾ ਹੈ
ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਅਤੇ ਏਹਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੇਰਾ ਪਿਉ ਗਿਆ ਹਾ ਏਹ ਸਿ
ਞਾਣ ਕੇ ਸਜਾਦੇ ਬਾਲੇ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸਜਾਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ
ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇ ਤੇ ਕਹਾ ਸਜਾਦੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸਦ
ਦਾ ਹਈ ਤਾ ਸਜਾਦੇ ਕਹਾ ਜਜਮਾਨ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਆਖਿਆ ਤੇ
ਰਾ ਬਾਪ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹਈ ਤਾਂ ਸਜਾਦਾ ਕਰਮਾਦਾ ਬੁਲੀਆ ਹਾ ਸੋ
ਉਸੇ ਵਖਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਿਆ ਤਾ ਸਜਾਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਤਾਂ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸ
ਜਾਦਾ ਬਾਪ ਤੇਰਾ ਕਾਲ ਵਸ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜੋਗ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਸਿ
ਰੋਪਾਉ ਦੇਣਾ ਅਗੇ ਤੂੰ ਜੇਹੜਾ ਸਿਰੋਪਾਉ ਕਹੇਸੋ ਦੇਵੀਏ ਤਾ ਸਜਾਦੇ ਕਹਾ ਤ
ਪਾਜੀ ਜੇਹੜਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋਈ ਸਿਰੋਪਾਉ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸਜਾਦਾ ਮਰਦਾਨੇ ਤਾ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੁਰਗ ਨ ਦੇ ਸੋ
ਅਸਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾੜਿਆ ਹੈ ਜੇਕਦੀ ਤੂੰ ਬੀ ਉਥੇ ਚਲ ਰਹੇ ਤਾ ਉਸੇ ਦਰਗ
ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਸਜਾਦੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਜੇਕਦੀ ਮੈਨੂੰ ਬਾਬੇ ਦੇ ਅ
ਸਥਾਨ ਉਪਰ ਲੈ ਚਲੋਗੇ ਤਾ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਭੀ ਮੇਹਰ ਬਾਨ ਕਰੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਸਜਾਦੇ ਕੋ ਲੇ ਚਲੀਏ ਤੇ
ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਵੇ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤੇ ਨਾਲ ਸਜਾਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਤੇ ਮੈ ਤਿਨੇ ਤੁਰ ਪਏ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲ
ਹੌਰ ਆਏ ਤੇ ਕਸਾਈ ਪੁਰੇ ਦੇ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ [illegible] ਪਹਿਰ ਦਿਨ
ਚੜ੍ਹੇ ਤੀਕਰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਗਊ ਬਧ ਹੁੰਦਾ ਸੀ [illegible] ਇਕ
ਲੋਕ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਲਾਹੌਰ ਸਹਿਰ ਜਹਿਰ ਕਹਿਰ ਸਵਾ ਪਹਿਰ
॥੧॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਅਸੀ ਤਾ ਲਭੂੰ ਦੀਨ ਗਰੀਜਾਣਕੇ
ਆਏ ਸਾ ਸੋ ਮਲੇਛਾ ਦੇ ਜੋਰ ਕਰਕੇ ਸਵਾ ਪਹਰ ਤਕ ਕਹਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅਸੀ
ਦਸਵਾਂ ਜਾਮਾ ਪਾਹਿਰ ਕੈ ਤੁਰਕਾ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ
ਤਾਂ ਹੁਣ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਹਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਚਲ ਰਹੀਏ ਤਾ ਰਾਤ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਹਰ ਦੇ ਰੇਹੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸਲਕੋਟ ਬੇਰ ਦੇ ਹੇਠ ਜਾਇ ਰਹੇ ਓਥੇ ਬੈਠ ਕਰ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਜਾਦੇ ਨੂੰ ਦੋਇ ਪੈਸੇ ਦੇਕੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਕਹਿਆ ਸਜਾਦੂ
ਏਨਾ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਝੂਠ ਸੱਚ ਲੈ ਆਉ

ਤਾ ਸਜਾਦਾ ਲੈ ਕੇ ਸਹਰ ਵਿਚ ਗਿਆ
ਸਾਰੇ ਫਿਰਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਦਿਤਾ
॥ਤਾ ਇਕ ਬਜਾਰ ਵਿਚ ਮੂਲ ਨਾਮ
ਹਟਵਣੀਆਂ ਸੀ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਤੂ
ਕੀ ਵਸਤੂ ਕੀ ਲੇਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸਜਾਦੇ ਕਹੀਆ
ਜੀ ਮੇਰ ਗੁਰੂ ਸਚ ਤੇ ਝੂਠ ਮੰਗਦਾ ਹੈ
ਤਾ ਉਹ ਖਤ੍ਰੀ ਰਿਜ ਧਰਮ ਸਾਲ ਰਤ
ਨੇ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਤੂ
ਜੀਵਣ ਝੂਠ ਮਰਣ ਸਚ ਹੈ ਤੂੰ
ਜਾਇ ਕਰ ਕਹੁ ਤਾ ਸਜਾਦੇ ਪੈਸੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤੇ ਤੇ ਏਹੁ ਲਿਖਾਇ ਲਿਆ ਬ
ਹੁੜਿ ਏ ਪਾਸ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਚ
ਲੋ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸ ਕਰੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੀ ਹਟੀ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਉ
ਸ ਮੂਲੇ ਕੋ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂ ਮਰਨਾ ਸਚ ਕਿਥੋ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਾ
ਸੰਤ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜਾਣਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਭ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇਨੂੰ ਸਚ ਝੂਠ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇ ਲਿਆਵੀਏਗੋ॥ ਤਾਂ
ਮਲੇ ਨੇ ਹਰੀ ਲੁਟਾਇ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਰਿ ਪਿਆ ਤਾਂ ਸੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਤ੍ਰਿਲੰਭੇ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ [illegible] ਬੈਠੇ ਅਗੇ ਓਥੇ ਇ
ਕੁ ਸਜਣ ਨਾਮ ਠੈਸ ਨੇ ਠਗਿਵਾਜੀ [illegible] ਰਖਦਾ ਸੀ ਜਿਹ
ਤਾਂ ਮਲੂਮ ਹੋਵੇ ਜਦ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਸ
ਜਾ ਜਾਂ ਸਜਣ ਠਗ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰਣਾ [illegible] ਤਾਂ ਸਜਾਦੇ ਆਖ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਆਪ [illegible] ਸਜਾਦਾ
ਹੋਕਰ ਉਸ ਸਾਹਰ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ [illegible] ਇਕ ਸਜਣ ਨਾਮ ਠ
ਗ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਸਜਾਦੇ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ [illegible] ਤਾਂ ਸਜਣ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੇ
ਸਜਾਦੇ ਦੇ ਕਪੜੇ ਚੰਗੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਜਣ ਨੇ [illegible] ਸਤ ਰਾਮ ਬੈਠੀਏ ਜੀ
ਤਾਂ ਸਜਣ ਨੇ ਕਹਾ ਅਭਾਈ ਕਿਥੋਂ [illegible] ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋ
ਈ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਕੇ ਅਕੇਲਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਜਾਦੇ [illegible] ਪਰਦੇਸੀ ਹਾਂ ਤਸਦੇ ਸ਼
ਹਰ ਆਏ ਆਂ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਰਾਸੀ ਹਾਂ ਨਾਨਕ [illegible] ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈਨ
ਤਾਂ ਸਜਣ ਨੇ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਸਜਾਦੇ [illegible] ਵਡਾ ਅਵਤਾਰੀ ਸਿਧ
ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਬੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਜਣ ਨੇ [illegible] ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ
ਭਾਈ ਇਹੁ ਵਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਮੇਰਾਸੀ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਖਾਤ੍ਰ ਅਛੀ ਤਰਾਂ ਕਰਨੀ
ਤੇ ਰਸੋਈ ਬਹੁਤ ਅਛੀ ਖੁਲਾਵਣੀ ਤਾਂ [illegible] ਨਾਲ ਜਸਾ
ਦਾ ਅੰਦਰ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਓਨ ਸਜਾਦੇ ਦੀ ਆਂ [illegible] ਲਈਆਂ ਤੇ ਕਪੜੇ
ਉਤਰ ਲਏ ਤੇ ਆਖਿਓਨੇ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਵੀ ਹਈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਸ ਦੇਹ ਤਾਂ ਸਜਾਦੇ
ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਸੀ ਅਛਿਸ ਹਮ
ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਬਾਇ ਫਸਿਆ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਜੀ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰਬ੍ਰ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਚਲ ਭਾਈ ਸ
ਸਜਾਦੇ ਦੀ ਖਬਰ ਲਈਏ ਜੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਏਹ ਭੀ ਬਧਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਏਹ ਆਖ
ਦੇ ਹੀ ਸਜਣ ਦੇ ਘਰ ਤੁਰਤ ਹੀ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਅਗੇ ਸਜਣ ਬੜਾ ਬੇਸਨੇ ਪਰਮ
ਸਦੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸਜਣਾ ਏਥੇ ਸਾਡਾ ਮੇਰਾਸੀ ਆਇਆ
ਸੀ ਤਾਂ ਸਜਣ ਬੋਲਿਆ ਸਤ ਜੀ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਪਾਸੋ ਕਿਓਂ ਮੁਕਰਨਾ ਹੈ ਸੀ ਤੁਸੀਂ
ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਨਜਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਜ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਜਣ ਦੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਕਢਿ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਅਵਾਜ ਮਾਰੀ ਹੈ ਸਜਣ
ਦੇ ਆਖਿਆ ਜਜਮਾਨ ਮੈਨੂੰ ਹਛੀ ਜਾਗਾ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਇਨ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕਪ
ੜੇ ਲਾਹ ਕਰ ਖੀਨ ਬਹਾਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਚਲ ਸਜਣ ਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਸਦਦੇ ਹੈਨੀ ਤੇ ਕਪੜੇ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਉਹੋ ਹੀ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਜਣ ਦੇ ਨੂੰ ਬਧਾ ਸੀ
ਸੋ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਏਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਏਹੋ ਜਿਹਾ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਬ
ਲੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਸਜਣ ਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਪੜੇ ਪੁਛਾਂਗੇ [illegible] ਸਜਣ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਗੇ ਆ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਕਹਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਭਲਾ ਸਜਣ ਭਗਤ
ਹੈ ਸਕਲ ਵੇਸ ਸਨੇਹੀ ਕਰ ਭੂਤ ਠਗਾਂ ਦੀ ਤੇ ਰਸੋਈ ਖਿਦਾ ਦੇਣੇ ਕੇ ਅੰਦਰ ਸਾਦਿ
ਆ ਤੇ ਕਪੜੇ ਲਾਹ ਕੇ ਮੁਸਕਾਂ ਬੰਨ ਛਡੀਆਂ ਏਹ ਭਲਾ ਸਜਣ ਹੈ ਨਿਰਾ ਹੀ
ਠੱਗ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸਜਣ ਏਹ ਕੀ ਕੀਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਜਣ ਸ
ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਸੂਹੀ ਰਾਗ ਵਿਚ॥

॥ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਉਜਲ ਕਹਿਆ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿ
ਮਕਾਲੜੀ ਮਸਾ ਧੋਤਿਆਂ ਜੂਠਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸੌ ਧੋਵਾ ਤਿਸ॥੧
॥ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲ ਮੈ ਚਲਦਿਆਂ ਨਾਲ ਚਲੰਨਿ॥ ਜਿਥੈ
ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅੰ
ਧੂਣੀ ਪਲ ਜੀਆਂ ਝੂਠੇ ਤੇ ਪਤ ਮਸਾਣ॥ ਬਾਹਰੋਂ ਦਿਸੇ
ਸੋਹਿਣਾ ਅੰਦਰੋਂ ਖੋਟੇ ਲਾਣ॥ ੨ ॥ਮਝੋਵਿਕਾ ਹਲ ਹੈ ਗਲ
ਮੈ ਮਾਲਾ ਚਾਰ॥ ਬਾਤ ਫਰੇਸੀ ਸਿਖਿਆ ਠਗਾਣ ਕੇ ਸੰਸਾ
ਰ॥ ੩ ॥ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆਂ ਪਾਸੋਂ ਚਿਤਵੀਆਂਹਾ ਢਠੀ
ਆਂ ਕੰਮ ਨ ਆਵਨੀ ਵਿਚੋਂ ਸਖਣੀਆਂ॥ ੪ ॥ਬਗਾਂ ਬਗੇ
ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਝ ਵਸੰਨਾ॥ ਘੁਟ ਘੁਟ ਜੀਆਂ ਖਾਵਣੇ ਬ
ਗੇ ਨਾ ਕਹੀਅਨ॥ ੫ ॥ਸਿੰਮਲ ਰੁਖ ਸਰੀਰ ਮੈ ਮੈਜਨ ਦੇ
ਖ ਭੁਲੇਨ॥ ਸੇ ਫਲ ਕੰਮ ਨ ਆਵਨੀ ਸੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨ ਹੰਨਿ॥
੬ ॥ਅੰਧੁਲੇ ਭਾਰ ਉਠਾਇਆ ਡੂਗਰ ਵਾਟ ਬਹੁਤ॥ ਅਖੀ
ਲੋੜੀ ਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚੜ ਲੰਘਾ ਕਿਤ॥ ੭ ॥ਚਾਕਰੀਆਂ ਚੰਗਿ
ਆਈਆਂ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੰਭਾ
ਲ ਤੂੰ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤ॥ ੮॥ ੧ ॥ ੫

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਏਹਸਬਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਚਾਰਿਆਤਾਸਜਣਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਪੈਰਾਂਉਪਰਢਹਿਪਿਆਅਤੇਆਖਿਓਸਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਉਪਰ
ਆਪਮੇਹਰਬਾਨੀਕਰੋਜੀਅਗੇਮੈਬੜੇਪਾਪਕੀਤੇਹਨਜੀ। ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਸਜਣਏਹਕੀਮਤੂੰਛਡਦੇਨਾਂਤਾਂਤੇਰੇ [illegible]
[illegible] ਖੁਸ਼ੀਏਹੀਮੇਰਾਸੀਜੋਹਈਸੋਇਸਨੂੰ [illegible]
[illegible]ਤੇਰੀਭੁਲਮਾਫਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂਸਜਣਨੇਹਥਜੋੜਕੇ [illegible]
ਲਾਇਆਤੇਕਹਿਓਸਜੀਮੈਨੂੰਮਾਫਕਰੋਜੀਜਿਸਤਰਾਂਆਪਕਹੋ
ਮੈਓਸੇਤਰਾਂਮੰਨਾਂਗਾਜੀਕਿਓਂਜੋਅਗੇਗੁਰੂਜੀਮੈਬਹੁਤਹੀਅਪਰਾਧਕੀ
ਤੇਹੈਨਅਤੇਆਪਤਾਂਮੇਰੇਤਾਂਈਦਾਸਕਰੋਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜ
ਣਪਿਛੇਤੈਨੇਜੋਕੁਕਰਮਕੀਤੇਹੈਨਸੋਤਾਂਅਸੀਂਤੈਨੂੰਬਖਸਾਇਦਿਹਾਂਗੇ

ਪਰਅਗੋਤੂੰਇਨ ਕਰਮਾਂਥੀਂਬਾਜਹੋ
ਇਜਾਵੀਂਅਤੇਜੋ ਕੋਈਮੁਸਾਫਰਆ
ਵੇਤੈਨੂੰਗਾਹੋਵੇਭੁਖਾ ਹੋਵੇਉਸਦੀਖਾਤ
ਰਨੀਜਾਹਾਤਕ ਹੋਵੇਭਲਾਕਰਨਾ।
ਤਾਂਸਜਣਨੇਸ੍ਰੀਗੁ ਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਪਰ
ਮਥਾਟੇਕਿਆਸੋ ਮਾਤਮਾਹਾਜੀਮੈਨੂੰ
ਲਜੀਜਿਵੇਂਕਹੋਸੋ ਮਨਜੂਰਹੈਜੀਤਾਂਗੁ
ਜੀਸਜਣਨੂੰਸਿਖ ਕੀਤਾਨਾਮਦਾਨਬ
ਖਿਸਿਆਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁ ਰੂਜੀਸਜਣਕੋਨਿ
ਵਾਜਕੇਅਤੇਸਜਾ ਦੇਕੋਨਾਲਲੈਕੇਗੁ
ਰੂਜੀਖੁਰਾਮੇਸਹਿਰਵਿਚਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏਅਤੇਕਹਿਓਨੇਸਜਾਦਾਏਹੁ
ਤੁਮਾਰੇਬਾਪਮਰਦਾਨੇਦੀਸਮਾਧਹੈਤਾਂਸਜਾਦੇਉਥੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਾਦਾਤੂੰਇਥੇਹੀਆਇਰਹੁਤੇਸਜਾਦਾਮਰਦਾਨਾਸਾ
ਜਾਰਆਤਾਂਸਜਾਦੇਕਹਾਤਪਾਜੀਟਬਰਓਥੇਹੈਕੇਇਥੇਲੈਆਵਾਂਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਾਦਾਮਰਦਾਨੇਦੀਤੇਤੇਰੀਮੰਜੀਇਥੇਹੀਹੋਵੇਗੀਹੁਣ
ਤੂੰਟਬਰਦੀਇਥੇਹੀਲੈਆਵੀਂ ਤਾਂਸਜਾਦੇਕਹਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਹੁਣਕਿਧ
ਰਨੂੰਜਾਵੋਗੇਅਤੇਮੈਕਿਸਦੇਆਧਾਰਰਹਾਂਗਾਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੁਣ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਜਾਦੇਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਜਾਦ ਕਰੇਗਾ ਉਸੇ ਵਕਤ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ
ਹਾਜਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤੂੰ ਸਤਪਰਤੀਤ ਰਖੀਂ ਤਾਂ ਸਜਾਦੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਾਂਜੀ ਮੈ
ਤਾਂ ਆਪਦੇ ਬਚਨਪਰ ਸਤਪਰਤੀਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸਜਾਦਾ ਆਪਣੇ ਦਰਬਾਰ ਕੋ
ਲੈਕੇ ਖੁਰਮੇ ਸਹਰ ਜਾਇ ਰਹਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਜਾਦੇ ਉਪਰ ਖੁਸੀ
ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਕੰਧਾਰ ਦੇ ਰਾਹੇ ਚੱਲ ਪਏ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਫਕੀਰਾਂ ਨਾਲ ਕੰਧਾਰ ਮੇ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕੰਧਾਰ ਵਿਚ ਹਜਾਰ ਅਲੀ ਦੀ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਅਗੇ ਇਕ
ਮੁਗਲ ਫਕੀਰ ਆਹਾ ਉਸ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਭੇਟਾ ਭਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ
ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਫੇਰ ਮੁਗ
ਲ ਨੇ ਕਹਾ ਪੀਰ ਕੌਣ ਹੈ ਤੁਮਾਰਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੀਰ ਸਾਡਾ ਇਕ ਖੁ
ਦਾਇ ਹੈ ਤੇ ਮੁਰਸਦ ਵੀ ਓਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਕੁਲ ਮੁਰੀਦ ਹੋਏ ਨ ਤੇ ਅਸੀ ਭੀ
ਉਸੇ ਖੁਦਾਇ ਸਚੇ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਹਾਂ ਤੇ ਫਕੀਰ ਨਿਗਾਹ ਵਾਲਾ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ
ਜਿਸਦੀ ਨਿਗਾਹ ਥੀ ਕੁਝ ਭੀ ਦੂਰ ਨਹੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ
ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਮੁਗਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ
ਢਹਿ ਪਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ॥ ਅਤੇ ਇਕ ਸੇਖ ਸ
ਰਫ ਪਠਾਣ ਦਖਣ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਸੀ ਬਿਦਰ ਸਹਰ ਦਾ ਆਹਾ ਸੋ ਉਸ
ਪਠਾਣ ਦਾ ਯਾਰ ਆਹਾ ਤੇ ਓਹ ਪਠਾਣ ਉਸ ਨਾਲ ਪਰਚਣ ਵਾਸਤੇ ਅ
ਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਠਾਣ ਨੇ ਆਇਕੇ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉ
ਸਦਾ ਕੁਛ ਹੋਰ ਹੀ ਤੌਰ ਹੈ ਤੇ ਅਗੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਹੀ ਰਉਸ ਹੂੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪਠਾ
ਣ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਐ ਮੀਰ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਵਖਤ ਕੈਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਾ
ਤੁਮ ਕੋ ਕਿਆ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ ਮੁਝ ਕੋ ਕੁਛ ਐਸੀ
ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਾ ਖੁਦਾਇਦਾਰੀ ਸਿਗਾਮਦਾਰੀ ਤਾਂ
ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ ਕੌਣ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਾ ਹਮ ਹੁਣ ਵਾਲਾ ਮਸਤ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ
ਕਿਸ ਤਰਾ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਾ ਇਕ ਫਕੀਰ ਹਮਚੂ ਪੀਰ ਸੁਰਹੀ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ
ਉਸ ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਤੇ ਮਤਲਬ ਖੂਬ ਰਾਹ ਹੂਆ ਹੈ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਾ ਬੰਦਾ ਉਰ ਖ
ਸਾਲ ਬੇਮਤਲਬ ਦਰਵੇਸਾਂਨ ਮੇ ਆਇਦ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਮਾ ਬੇਗ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਰ ਸੁਆਰ ਜਾਇ ਸੁਣੀ ਮੁਗਲ ਕਹਾ ਮਤ ਲਬਦੀ ਦਾਰ ਉਭਾ ਸਏ ਪਠਾਣ ਕਹਾ
ਖੁਦਾਇ ਸਤਾਰੀ ਅਟਾੜ ਮਿਹਰ ਕਰਾਗੀ ਮੁਗਲ ਕਹਾ ਆਰੇ ਆਰੇ ਪਠਾਣ ਕਹਾ
ਗੁਫਤ ਤੁਮਾ ਖਿਰਾ ਦਾਦੇ [illegible] ਤਾ ਮੁਗਲ ਕਹਾ ਈਮੁਫਤ ਖੁਦਾਈ
ਪਠਾਣ ਕਹਾ ਆਰੇ ਆਰੇ। [illegible] ਪਠਾਣ ਅੰਦਰ ਦਾਸੀ [illegible] ਤਿਨ
ਇਨ ਕਾਰ ਕਰ ਪਠਾਣ [illegible] ਬੈਠਾ ਹੈ [illegible] ਤਾਂ ਆ
ਖਰ ਪੁਰਾਣ ਦੀਸੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ [illegible] ਉਸ ਪ
ਠਾਣ ਕੇ ਦੀ ਮੁਰੀਦ ਕੀਆ ਸੋ ਉਨ [illegible] ਕਰਕੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ [illegible] ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭੁਈ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥਉ ਗਏ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ
ਸਹਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ [illegible] ਇਕ ਖੜੇਟਾ ਚੋਂਦਾ ਪੰਦ੍ਰ
ਬਰਸਾਂ ਦਾ ਸਦਾ [illegible] ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਕ ਸੁਟੇ
ਉਤੇ ਬਗਦੀ [illegible] ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੇਨ ਉਕੀਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਦਾ ਕੈ [illegible] ਲੜਕੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਕਿਥੋਂ
ਛਡੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਨਾਮ ਸੰਤ ਤੀਥੇ ਲੀਆ ਹੀ
ਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਦੇ ਬੇਟਾ [illegible] ਕਹਾ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਆ ਬਕੀਆ
ਬਾਤਾ ਕਰਤੇ ਹੋ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਤਾ [illegible] ਹੂਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਬ ਕਲਜੁ
ਗ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੇ ਓਹ ਹੋਦੇ ਤਾਂ ਹਮ ਕੋ ਆਪੇ ਹੀ ਪਛਾਣ ਲੇਦੇ
ਤਾਂ ਉਸ ਖੜੇਟੇ ਕਹਾ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ
ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਖੜੇਟੇ ਨੇ ਕਹਾ ਸੰਤ ਜੀ ਪੀਛੇ ਕਯਾ
ਤੇ ਆਪਨੇ ਖੁਬਦੀ ਆਹੇ ਅਬ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕਹੋ ਤਾ ਮੈ ਕਹੂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹੋ
ਈ ਤਾਂ ਉਸ ਖੜੇਟੇ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਕਬ ਛੁਟੇਗੀ ਇਕ ਦਸੋ ਮੇਰਾ ਨਾਮ
ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਤਾ ਚੀਨ ਨਾਬਹੈ ਤੇ ਦੇਹ ਤੇਰੀ ਤਬ ਛੂਟੇ
ਗੀ ਜਬ ਹਮ ਦੇਹ ਛੋੜੇਗੇ ਉਸ ਤੇ ਸੌ ਬਰਸ ਪੀਛੇ ਤੁਮਾਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇਗੀ ਤਾ ਚੀਨ
ਨਾਬ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਹਮਾਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਅਤੇ ਕੇਤੇ ਮੇ ਤਾਂ ਇਕ
ਠੇਥੇ ਤੇ ਅਬ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਭੀ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਦੁਆਪਰ ਮੇ ਹਮ ਤੁਮ ਕਹਾਂ ਥੇ ਤਾਂ ਸੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਾਣੀਏ ਦੇ ਘਰ ਥੇ ਅਤੇ ਹਮ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਘਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੇ ਅਜਿਹਾ [illegible] ਤੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਹਬ ਤਾਂ ਦੀਨਾ ਨਾਥ [illegible]
ਬਹੁਤ ਭਲਾ [illegible] ਭਲੀ ਨਿਸਾ ਭਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜੀ ਅਬ ਹਮ ਕੋ ਜਾਣ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਹਾ ਤੁਮ
ਮੇਰੇ ਬੜੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਤੇ ਇਤਨੇ ਉਤਾਵਲੇ ਕਿਉਂ ਹੋਤੇ ਹੋ ਏਕ ਤੋ ਕਹਾਂ ਸੇ ਕੋਮ
ਤੇਰੇ ਛੋਡ ਰਹੇ ਤੇ ਸੌ ਬਰਸ ਪੀਛੇ ਦੇਹ ਛੋਡੋਗੇ ਦੂਸਰਾ ਇਤਨੇ ਉਤਾਵਲੇ ਹੋਤੇ ਹੋ
ਅਬੀ ਆਏ ਤੇ ਅਬੀ ਜਾਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਹਮਾਰਾ ਤੁ
ਮਾਰਾ ਬਚਨ ਥਾ ਉਸ ਬਚਨ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਆਏ ਹਾਂ ਜਿਉਂ ਜੋ ਭਲੇ ਪੁਰਸਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ
ਜੋ ਬਚਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਨਿਬਾਹੇ ਤਾਂ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤਾਂ ਰਹੋ
ਏਹ ਭੀ ਤੁਮਾਰੀ ਹੀ ਜਾਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਏਦਰ ਉਧਰ ਸ
ਭ ਹੀ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਔਰ ਹਮਾਰੇ ਸਿਰ ਪਰ ਬਹੁਤ ਕੀ ਮੇਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਮੇਰਾ ਨਿਬੇੜਾ ਆਪਨੀ ਹਥੀਂ ਕਰਕੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਭਲੀ
ਬਾਤ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਆਪ ਮੇਰੇ ਕੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ ਡਾਲ ਚਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਾ ਏਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਛ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹਥ ਹੈ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਹਥ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਦੀਨ
ਨਾਥ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਆਪ ਜੋ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਸੋ ਸਚ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਨ
ਦਿਨ ਉਥੇ ਰਹਿ ਕਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਤੇ ਭਏ। ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮੂਲੇ ਬਾਣੀਏ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਜੋ ਮੂਲਾ ਬਾਣੀਆ ਸਿਆਲਕੋਟ ਨਾਲ
ਤੁਰਿਆ ਸੀ ਹਟੀ ਪਟੀ ਲੁਟਾਇਕੇ ਸੋ ਮੂਲਾ ਜਿਥੇ ਚਰਚਾ ਜਾਂ ਸਤਸੰਗ ਹੋ
ਵੇ ਸੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਸੁਣਿਆ ਕਰੇ ਤੇ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਭੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ
ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਤੁਰੇ ਤੇ ਮੂ
ਲਾ ਭੀ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ਅਰ ਮੂਲਾ ਪਿਛੇ ਮੰਗ ਛਡ ਆਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਰਸਤੇ
ਵਿਚ ਗਏ ਤੇ ਇਕਨਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਂਦਾ ਦੇਖਕਰ ਮੂਲੇ ਨੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾ
ਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਘਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਵੀ ਵਿਆਹ ਹੋਂਦਾ ਦੂ
ਮੂਲੇ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਲਗ ਰਹੀ ਸੀ ਕੇ ਮੂਲਾ ਆਜਾਵੇ ਤੇ ਬੜੀ ਚਿੰਤ ਵਿ
ਤਾ ਹੈ ਪਰ ਅਰ ਪਾਰ ਸਾਰਾ ਵਿਚ ਹੈਨ ਜੇਕਰ ਮੂਲਾ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਦੇ ਭਿਰ
ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇਹੋ ਏਹੁ ਗਲ ਕਰ ਰਹਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਰਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]ਆਏ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਲੇ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਣਲਗਾ ਕਿ ਗੁਰੂ[illegible]
[illegible] ਕਰਦਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ
ਕੁਛ ਦੇਸਕੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮੂਲਾ ਜੋ ਤੈਂ ਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆ
ਖੀਏ ਦੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਿਆ ਕਰਕੇ ਪਦਾਰਥ ਚਾਹੀਏ
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਇਕ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਜਾ ਮੂਲਿਆ
ਪਛੀ ਮਹਿ ਠਾਇਕੇ ਜਿਤਨਾ ਚੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਚੁਕ ਲੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਉਸ ਥੀ ਮਹਿ ਗਿਆ ਹਈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਅਣਗਿਣਤ ਖਜ਼ਾਨਾ
ਪਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਮੋਹਰਾਂ ਤੇ ਰੁਪੇਆਂ ਦੀ ਥੈਲੀ ਤਕੜੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਚੁ
ਕ ਲਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੂਲਾ ਮੀਟ ਅੱਖੀਂ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਅੱਖੀਂ ਮੀਟੀਆਂ ਜਾਂ ਖੋ

ਲ੍ਹੀਆਂ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇ ਖੇ ਜੋ ਸਿਆਲਕੋਟ
ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜਾ ਹੈ ਠਾ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਦੇ ਘਰ
ਇਆ ਕਰੇ ਦੀ ਆਤੇ ਮੂਲਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਸ
ਦ ਖਤ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਘਰ ਲਏ ਗਏ ਤੇ ਸਾਏ
ਕਰ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੇਖ ਪਾਏ ਉਨ ਕੇ ਤੇ ਰਤ
ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਦਾ ਦਿਆ ਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੋਲੀ
ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ
ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਕਬੀ ਲਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇ
ਆ ਅਤੇ ਪੁਛਣ ਲ ਗੇ ਮੂਲਿਆ ਤੂੰ ਕਿ
ਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਅ ਤੇ ਮੂਲੇ ਕਹਾ ਅਭ
ਈ ਮੈ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਟਾਹਲੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਆਸ਼ਨਾਈ ਹੈ
ਹਿ ਮਨ ਮਹਾਤਮਾ ਹੈ॥ ॥ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰ ਚਲੀਏ ਉਸ ਸਮੇਂ [illegible]
[illegible] ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਤ੍ਰਿਖਾਣ ਨੇ ਸੁਣਿਆ
ਤਾਂ ਉਠਕਰ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ [illegible]
ਇਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮੇਰੇ [illegible]

[illegible] ਬਕਸ਼ੀਸ਼ ਜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨੇ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਹੈ ਤੇ ਕ੍ਰਿਤਾ
ਰਥ ਕੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣਾ ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਹੋ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜੀਆਂ
ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਜ ਮੈਂ ਬਡੇ ਭਾਗ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਜੋ ਆਪ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੂਆ
ਹੈ ਅਜ ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਹੂਆ [illegible] ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਾਲੋ ਦੇ ਪਾਸ ਸਤਾਰਿ
ਨ ਰਹੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਚਲੀਏ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਉਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਤਕਰ
ਤਾਰ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ।ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਤੁਰੇ ਸੰ
ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਖਬ
ਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਉਠਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਦੇਖੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮ
ਲਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋਇਆ ਬੋਲਿਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਵਤ ਆਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਗ
ਹਿਕ ਸਾਹੂ ਨਾਲ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਕਹਿਆ ਖੁਲਿਆ ਕਢ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਦਸ
ਤੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਮੈਂ ਕੁਛ ਕਪੜੇ ਦੀ ਵੀ ਖਬਰ ਲੈਸੂ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਇਕ ਥਾਲ ਪ੍ਰ
ਸਾਦ ਦਾ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕੈ ਨੀਲ ਜੇਹਾ ਬੋਲਿਆ ਅਵੇ ਨਾਨਕਾ ਲੈ ਪ੍ਰਸ
ਾਦ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਮੈ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਮੂਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ
ਕਰਵਾਇਕੇ ਲੈ ਆਇਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਅਜਿਤੇ ਭਾਉ ਭਗ
ਤੀ ਦੇਖਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਗੇ ਛਕਣ ਤਾਂ ਚੋਣੇ ਰਾਣੀ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠੀ ਅਤੇ ਲ
ਗੀ ਕਹਿਣ ਬਾਬਾ ਤੇਰੇ ਐਡੇ ਕਾਰ ਖਾਨੇ ਚਲਦੇ ਹੈਸਨ ਏਤੇ ਤੇਰੀ ਆਮਦਨੀ
ਆਵੇ ਅਤੇ ਏਤ ਤੇਰੀ ਇਜਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸੁਖ
ਕਾਸੇ ਵਾਲੇ ਹੋਇਕੇ ਤੇ ਬਣੇ ਰਿਜਕ ਨੂੰ ਛਡਕੇ ਉਠ ਨਠਾ ਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਸਾ
ਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਸੁਣ ਬਚਾ ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵੇਖੋ ਜੋ ਹੇ ਕਰਮ ਹੋਂਦ
ਨਗੇ ਤੇ ਤੂੰ ਣ ਵੀ ਉਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਲੈਕਰ ਬਹਿ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਦੀ ਸਭ ਕੁਛ ਹੋ ਜਾਸੀ
ਬਚਾ ਹੁਣ ਘਰ ਬਹਿ ਜਾਹੁ ਬਹੁਤੇਰਾ ਫਿਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ
ਕੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਮੋ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਆਇ ਚਰਨ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਵੀ ਆਇ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ
ਚੋਣੀ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜਲ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਵੈਰਾਗ ਲਗੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆ
ਖਿਓਸ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਏਹ ਸੁਖ ਸਾਨੂੰ ਈਸ਼੍ਵਰ ਨੇ ਦਿਤਾ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਇਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾਰਗੀ ਸਾਨੂੰ ਰਬ ਨੇ ਸਟ ਘਤਿਆ ਜੇ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਤੇ ਸਾਡੇ
ਔਗਣਾ ਨੂੰ ਬਖਸੋ ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੈਠੋ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਿਰੇ ਹੋ ਤੇ ਏਨ
ਪੁਤਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਤ ਦੂਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤੇ ਜੇਕਰ ਆਪ ਨਹੀ ਬੈਠਣਗੇ ਤਾਂ ਏਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚ
ਰਨਾ ਵਿਚ ਰਖੋ ਜੀ [illegible] ਆਂਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਤੇ ਬਚਾਓ ਜੀ ਜਦ
ਏਹ ਬੇਨਤੀ ਚੋਣੀ ਨੇ ਕਰੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤੋ ਨੇ ਹੇ ਚੋਣੀਏ
ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਨੰਗ ਭੁਖ ਹਈ ਜੇਕਰ ਨੰਗ ਭੁਖ ਕਬੂਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ
ਰਹੁ ਤਾਂ ਮਾਤ ਚੋਣੀ ਕਹਾ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਸਦਕੜਾ ਮੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲੀਆਂ ਪੈਨ ਤੇ ਨੰ
ਗ ਭੁਖ ਸਭ ਕਬੂਲ ਹੈ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਮਹਾ
ਰਾਜ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਵੀ ਚਲ ਗਏ ਅਤੇ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਚਲ ਗਏ ਹੈਨ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਜਗਤ ਚਲਣੀ ਸਰਾਇ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨ
ਨੂੰ ਚਲ ਜਾਵਾਂਗੇ॥ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗਾ
ਨਕਾ ਜੇਕਰ ਰੋਟੀ ਨਹੀ ਖਾਂਦੇ ਤਾਂ ਕਪੜੇ ਹੀ ਪਾਹੋ ਨੌ ਲਾਲ ਕਦਾਇ ਤੇ ਨੀਲੀ
ਸਲਵਾਰ ਪਟਕਾ ਪਗ ਜ਼ੀਨ ਟੋਪੀ ਤੇ ਫਰਗਲ ਸਿਆਲ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਸਭ ਰਸ
ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੋਣੇ॥ ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖ ਬੋਲਣਾ
ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕ ਜਾਂ ਕਉ ਨਦਰ
ਕਰੇ॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ॥ ਜਿਤ ਖਾਧੇ ਤਨ ਪੀੜੀ
ਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ॥ ੧ ॥ਰਤਾ ਪੈਨਣ ਮਨ ਰਤਾ
ਸੁਪੇਦੀ ਸਤ ਦਾਨ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪਹਿਰਣ
ਪੈਰ ਧਿਆਨ॥ ਕਮਰਬੰਦ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥
ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਪਹਿਨਣ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ॥ ਜਿਤ ਪੈਧੇ ਤਨ ਪੀੜੀ
ਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ॥ ੨ ॥ ॥ਫੇਰ ਮੂਲੇ
ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਚੋਧਰੀ ਜੀ ਨਾਨਕ ਛਡ ਚਾਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕੁ
ਛ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਤਾ ਰੰਧਾਵਾ ਤੁਰਿਆ ਤੇ ਘੋੜੀ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਿ ਕਰ ਆਇ
ਆ ਤੇ ਆਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਜਗਤ ਪਾਸੀਆ ਘੋੜੀ
ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਘਰ ਚਲਹੁ ਜੀ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋਰ ਸਬਦ ਕਹਾ
॥ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤ ਬੂਝਣ ਤੇਰੀ ਵਾਟ॥ ਤਰਕਸ ਤੀਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਲਧਾਤਾ।ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰ
ਗਟਕਰਮਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ।ਬਾਬਾਹੋਰਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ
।।ਜਿਤਚੜਿਐਤਨਪੀੜੀਐਮਨਮੈਚਲਹਿਬਿਕਾਰ।। ੩।।
ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਤੇਰੀਪਰਵਾਰ।ਹੁਕਮਸੋਈ
ਤੁਧਭਾਵਸੀਹੋਰਆਖਣਬਹੁਤਅਪਾਰ।ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿ
ਸਾਹੁਪੂਛਨਕਰੈਬੀਚਾਰ।ਬਾਬਾਹੋਰਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰ।
ਜਿਤਸੁਤੈਤਨਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਬਿਕਾਰ।। ੪ ।।

।।ਤਾਂਉਥੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਧਰਮਸਾਲਬਧੀਅਤੇਲਗੇਰਹਿਣਤੇਓਥੇਫੇਰ ਸਿਖਸਾਧਆਵਣਮਿਲਣਅਤੇਰੋਜਹਰਿਚਰਚਾਹੋਵੇ ਜਾਇਕਮਹੀ ਨਾਗੁਜਾਰਿਆਤੇਇਕਦਿਨਕਹਿਣਲਗੇਭਾਈਬਾਲਾਕਿਤਨੀਬਰਸੀਏਥੇ ਆਏਹਾਂਤਾਂਮੈਂਆਖਿਆਹੈਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਤੇਰੀਆਂਤੂਹੈਜਾਣੇਤੇਮੈਕਿਆ ਜਾਣਾਂਤੁਸੀਦੱਸੋਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੇਬਾਲਾਅਸੀਏਥੇਅਠਾਰਾਂਬਰ ਸਾਂਰਹਿਆਏਹਾਂਦੋਇਮਹੀਨੇਰਹੇਤਾਂਇਕਦਿਨਮਾਤਾਚੋਣੀਤੇਸ੍ਰੀਚੰਦਲ ਖਮੀਦਾਸਅਤੇਬਾਲਾਭੀਸਭਨਾਂਨੂੰਨਾਲਲੈਕੇਕਰਤਾਰਪੁਰਨੂੰਆਏਅਗੇ ਧਰਮਸਾਲਤੇ [illegible] ਪਰਬਤੇਹੋਏਸਨਤਾਂਓਥੇਲਗੇਰਹਿਣਅਤੇਭਾਈ ਬਾਲੇਨੂੰਤਲਵੰਡੀਭੇਜਿਆਮਾਤਾਪਿਤਾਨੂੰਵੀਓਥੇਹੀਮੰਗਵਾਇਲਿਆ। ਅਤੇਬਾਲਾਵੀਆਪਣੇਸਰਬੰਧੀਨੂੰਮਿਲਿਆਤਾਂਮਾਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਲਗੀ ਬੈਰਾਗਕਰਣਤਾਂਬਾਲੇਆਖਿਆਮਾਤਾਜੀਚਲੋਗੁਰਨਾਨਕਸਦਦਾਹੈਤੇਨਾਲੇ ਮਹਿਤਾਕਾਲੂਭੀਤਿਆਰਹੋਇਆਤੇਮਾਤਾਭੀਤੁਰੀਤਾਂਫੇਰਲਾਲੂਲਗਾਬੈ ਰਾਗਕਰਣਤਾਂਲਾਲੂਬਾਲੇਨੂੰਆਖਿਆਬਾਲਾਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖੀਂਬ ਚਾਕਾਲੂਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਏਥੇਹੈਨਅਤੇਤੁਸੀਛੇਤਿਲਦੀਆਇਜਾਓਅਤੇ ਅਗੇਤਾਂਕਾਲੂਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਏਥੇਹੈਸਨਤੇਆਪਵੀਕਦੀਕਦਾਂਹੀਆਏ ਹਿਦੇਸਾਓਤੇਹੁਣਤਾਂਕਾਲੂਤੇਮਾਤਾਵੀਏਥੋਂਤਿਆਰਹੋਇਆਏਹੈਨਤੇਹੁਣ ਸਾਨੂੰਆਪਦਾਦੀਦਾਰਕਦੋਂਹੋਵੇਗਾਏਹਬਾਤਾਂਕਰਕੇਭਾਈਬਾਲਾਉਨਾ ਤਾਂਈਲੈਕੇਕਰਤਾਰਪੁਰਆਇਆਜਾਂਅਗੋਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਦੇਖਿਆ ਕਿਮਾਤਾਪਿਤਾਆਏਹੈਨਤੇਅਗੋਉਠਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਮਾਤਾਪਿਤਾਦੇਚਰ ਨਾਂਉਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਮਹਿਤੇਕਾਲੂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੋਬਗਲਵਿਚਲੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਬਾਪੂਜੀਆਂ ਤੇ ਅੰਮਾਂ ਜੀ ਬੀਬੀ ਵਿਖੂ ਜੀ ਓਥੇ ਬਾਪੂ ਜੀਆਂ ਤੇਸ
ਭੁਪਿਤਰਾਂ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਪੋਤ੍ਰੇ ਭੀ ਮਿਲੇ ਔਰ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਭੀ ਸੱਸ ਸਹੁਰੇ ਦੇ
ਰਲ ਉਪਰ ਸਬਾਏ ਰਿਆ ਸੋ ਉਨ ਆਸੀਸ ਦਿਤੀ ਤੇ ਆਖਣ ਲੱਗੇ ਬਚ
ਤੁਧ ਆਸਾਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਤਾ ਹਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮਾਤਾ ਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹਿਤ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ। ਰਾਗ ਵਡ

ਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ
ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ
ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ
ਨਾਵੈ ॥ ਜਾਂ ਏਹ ਸਾਰਾ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ

ਫੇਰ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਵੇਸ ਛੋੜੋ ਅ
ਤੇ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਰੋ ਇਸਨਾਨ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤੇ ਤਿਲਕ ਲਗ
ਇਆ ਕਰੋ ਸਿਰ ਪੇ ਪਾਗ ਬਨ੍ਹ ਲੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪਿਤਾ
ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਜੀ ਕੇ ਅਰਾਧਣੇ ਕੀ ਗਤ ਤਾਂ ਕਾਲੂ
ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਾ॥

॥ ਕੁੰਗੂ ਕੀ ਕਾਂਇਆ ਰਤਨਾ ਕੀ ਲਲਿਤਾ ਅਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਨਿ
ਸਾਸੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਾ ਮੁਖਿ ਟਿਕਾ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਵਿਗਾ
ਸੁ ॥ ਓਤੁ ਮਤੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ੧ ॥

ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਏਹ ਕਾਜ ਸਿਧਾਂ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਹੈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਗੇ ਪੂਜਾ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੰਗਰ ਚਲਦੇ ਹੈਨ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ
ਉਨਾਂ ਪਿਛੇ ਸੰਸਾਰ ਛੁਟੇਗਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਤੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਭਾਉ ਮੇ
ਰਾ ਜਾਨਦੇ ਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ। ਜਪੁ ਜਲ ਰੋਪਿ
ਆ ਸੀਆ ਸਭ ਮਿਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਉ ਸਦਾਏ ਆਪਣਾ ਹੋਵੈ ਸਿਧੁ ਸੁਮਾਰ
ਆ ॥ ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਾ ਸਭੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਪੁਛਿਆ
ਓਹ ਵਸਤ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਭੀ ਛੁਟੀਐ ਇਸ ਦੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਨਾਲ ਰਹਿਆ ਦੇ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨ ਲਭੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਗੁਰੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਅਖੰਡੁ ਸ

ਦਸਤੋਸੋਇਆ॥ ੩ ॥ ਜਾਂ ਕਾਲੂ ਆਇਆ ਸੋ ਦੇਖੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦੇ ਉਮਰ ਵਿਚ
ਕਰਦਿਆਂ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਗੁਜਰ ਗਈ ਫਿਰ ਨਾਦ ਦੁਕਾਨ ਸੋ ਕਿਆ ਹੋਇ ਲੇਹੈ ਕਿਆ॥
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ॥ ਇਸ ਵਿਖੇ ਰਕਮ ਨਹੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਉਰਕੇ ਹੋ ਹੋਇਆ ਸਭ
ਆਜ ਤਾਈ ਜਿਆਣ ਪਾਂਉ ਤੀਰੀ ਚਾਲਿਆ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰਿਐ ਦਰਿਗ
ਹੀ ਮੈ ਕਿਆ ਹੋਇਆ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਿਨ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨਾਂ ਕੇ ਅਗੇ
ਢੋਈ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰ ਹੈਣਾ ਕਉਣ ਪੁਰਖ
ਹੂਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਜੁਦਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਪਰ ਬਚਾ ਸਾਡਾ ਕਿਆ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਨ ਅਸਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਕਦੀ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਕਰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਸਾਡਾ ਹਾਲ ਸੋ ਤੁਸਾਡਾ ਹਾਲ
ਤਾਂ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਉਪਰ ਦਇਆ ਕੀਤੀ ਏ ਤਾਂ ਲਗੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁ
ਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸੰਮਤ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਚ ਬੈਠਕਰ ਉਦਾਸੀ ਭੇਖ ਦੂਰ
ਕਰਕੇ ਤੇ ਗ੍ਰਿਸਤੀਆਂ ਦਾ ਬਾਣਾ ਪਹਿਰਿਆ ਸੁੰਦਰ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ
ਦੀਆ ਗਿਆ ਮੰਨਕਰ ਮੰਜੀ ਉਪਰ ਬੈਠਕਰ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਲਗੇ ਉਪਦੇਸ ਦੇ
ਵਨ ਔਰ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਜਿਸ ਬਾਣੀ ਕੇ ਪਦ ਕੈ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਜ
ਲਾ ਹੋਵੇ ਦਿਨ ਦਿਨ ਸੰਗਤ ਤਾ ਚਲੀਆ ਆਉਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ
ਕਰਨ ਤੇ ਆਪਣਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਸੋ ਸਿਖ ਸੰ
ਗਤ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਪਾਠ ਕਰਨ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਜਪ ਪੜਨ ਤੇ ਸੰ
ਧਿਆ ਵੇਲੇ ਸੋ ਦਰ ਪੜਨ ਫੇਰ ਗਿਆਨ ਕਾ ਉਚਾਰ ਕਰਨਾ ਫੇਰ ਆਰਤੀ
ਸੋਹਿਲਾ ਪੜਨਾ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜੇ ਆਰਤੀ ਪੜਕੇ ਅ
ਨੰਦ ਪੜਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਣਾ ਸੋ ਦਰ ਸੁਣਕੇ ਦੇਗ ਵਰਤੇ ਅਤੇ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਇਕੱਠੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਗਿਆਨ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਅਠੀ ਪਹਿਰੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਤਸੰਗਤ ਕਰਨ ਤੇ ਬਾਣੀ ਪੜਨ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤ ਏਹ ਅ
ਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਪਰਮਗਤੀ ਕੋ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ ਅਤੇ ਸਚਖੰਡ ਮੈ
ਜਾਇ ਬਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਆ ਸਰਬ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੂਆ ਅਤੇ ਔਰ
ਦੂਰੋ ਦੂਰੋ ਸੰਗਤਾਂ ਆਵਣ ਅਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਚਲਾਇਆ ਜੈ ਕੋ ਈ ਇਸ ਜਗਤ ਉਪਰ ਆਸ ਵਾਰੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਤੇ ਹੈ ਸੋਈ ਗਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਰਨ ਪਾਹੁਲ ਦੇ ਕਰ
ਸਿੱਖਾਂ ਕਉ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਵਨ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਸਿੱਖ ਆਵਨ ਦਰਸਨ ਕ
ਰਨ ਨਾਮ ਜਪਣਾ। ੬੬ ਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ।

੬੭ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਕਰਤਾਰਪੁਰ।

ਸਤ ਭਾਈ [illegible] ਕਹਤੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੰਡਲੀ ਵਿ
ਚ ਬੈਠਿਆਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਸਿਧੋ ਜਤੀਓ ਇਕ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹ
ਇਆ ਹੈ ਉਸਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਜਿਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸ
ਧਨੇ ਉਸਨੇ ਕਿਤਨਾ ਹੀ ਹੋ ਕਿਆਂ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਵਾਰ ਅਕੱਠੇ
ਹੋਇ ਕਰ ਉਸਨੂੰ ਕੇ ਪੁਛੀਏ ਅਤੇ ਕੋਈ ਐਸੀ ਤਰਾਂ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸੂਰੇ ਹੋਜ
ਵਨ ਜਦ ਏਹ ਕੌਂਸਲ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਹੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੈ ਆਪ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ਪਰ ਸਿੰਧ ਹੰਕਾਰ ਕੇ ਭਰੇ ਹੂ
ਏ [illegible] ਹੋਇ ਕਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਵਿਚ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ ਅਗੋਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ [illegible] ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਆਇਕੇ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ
ਕੀਤੀ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਆਓ ਸਿਧੋ ਜਤੀਓ ਤਪੀਓ ਆਦੇਸ ਨਿਰੰਕਾ
ਰ [illegible] ਆਈਏ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸਿੰਧਾਂ ਬੈਠ ਕਰ ਬਹੁਤ ਚਰਚ
ਕੀਤੀ [illegible] ਉਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਰਾਂਮਾਤ ਤਾਂ ਨਾਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਲੁਕਨੇ ਹਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਲੱਭੋ ਅਤੇ ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਲੁਕਣਾ ਤੇ
ਅਸੀਂ ਲਭਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਿਧ ਸਭ ਜਾਇ ਲੁਕੇ ਕੋਈ ਪਤਾਲ ਕੋਈ ਆਕਾਸ
ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਨਾਮ ਕਹਿ ਕਰ ਸਿਉ ਪਉਣ ਨੂੰ ਖਿਚਿਆ ਸਭ ਖਿਚੇ ਆਏ
ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਪਾਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਜਾਇਕੈ ਮਛਰ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਐਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਜਿਸ ਪਥਰ ਵਿਚ ਲੁਕਿਆ ਸੀ ਉਸਦੇ ਸਮੇਤ ਚੁਕਿਆ
ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੂਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਧਾਂ ਕੀਤੀ
ਕੋਈ ਸ਼ੇਰ ਬਣਿਆਂ ਕੋਈ ਬਘਿਆੜ ਬਣਿਆਂ ਅਤੇ ਉਤੇ ਚੜ ਕਰ ਆ
ਕਾਸ ਵਿਚ ਜਾਇਕੈ ਲਗੇ ਪਥਰਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਉਠ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਠ ਕੇ ਲਾਠੀ ਪਕੜ ਕੇ ਉਦਾਲੇ ਡੇਰੇ ਦੇ ਰਾਮ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਦੀ
ਕਾਰ ਕਰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਉਠ ਕੇ ਸਾਰੇ ਡੇਰੇ ਦੇ ਉਦਾਲੇ ਰਾਮ ਦੀ ਕਾਰ ਕਰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਧ ਆਪਣੀ ਸਕਤ ਕਰ [illegible] ਮਾਰਨ ਜੋ [illegible]
ਦੀ ਬਰਖਾ ਕਰਨ ਓਹ ਕਾਰ ਥੀ ਬਾਹਰ ਪਵੈ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਜੋਰ ਸਿੱਧਾਂ ਲਾਇਆ
ਪਰ ਇਕ ਪੇਸ ਨ ਗਈ ਓੜਕ ਨੂੰ ਥਕ ਮਾਰ ਰਹੇ ਤੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੋਇਕੇ ਆਇ ਪੈਰੀਂ
ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਹੇ ਤਪ [illegible] ਜੋ ਭੁਲੇਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਸੁਣੋ ਸਿਧੋ ਜਤੀਓ [illegible] ਹਮ ਲੁਕਤੇ ਹਾਂ ਤੁਮ ਹਮ ਕੋ ਲਭੋ ਜੀ ਜੇਕ
ਰ ਸਾਨੂੰ ਮੇਨਾ [illegible] ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਪਨੇ ਏਕ ਟਕਾ ਰਖਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕ
ਰਨੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹਾਜਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਨੇ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਤੱਤ ਮਿਲਾਇ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਅਤੇ ਚੇਤਨ ਸਤਾ ਉਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ
ਸਤਾ ਮੇ ਲੀਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਲਗੇ ਸਿੱਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਢੂੰਢਣ ਸਾਰੇ ਅ
ਕਾਸ ਪਤਾਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੀਂ ਨਾ ਨਜਰੀ ਪਏ ਬਤੇਰਾ ਹੀ ਟਕਰਾ
ਮਾਰ ਰਹੇ ਓੜਕ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਕਰ ਆਇਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਉ ਆਖਣ ਲ
ਗੇ ਹੇ ਮੀਤ ਤੂੰ ਪਰ ਭਾਈ [illegible] ਲਾ ਤੇਰੇ ਮੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਭਰਮ ਭੇਦ
ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਢੂੰਢ ਹਮਾਰੇ ਤਾਈਂ ਤੋ ਕਹੀਂ ਨਹੀਂ ਲਭਦੇ
ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਤੋ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ
ਜਾਤਾ ਪਰ ਜੇ ਤੁਸਾਂ [illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਇਹੁ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜੋ ਹਥ ਜੋੜਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ
ਤੇ ਟਕਾ ਰਖਕੇ [illegible] ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਿੱਧਾਂ ਏਹੋ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰ
ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਸੇ ਜਗਾ ਆਪਨੇ
ਆਸਣ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਸਿੱਧਾਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਕੌ
ਤਕ ਦੇਖਕੇ ਸਿੱਧਾਂ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਧੰਨ ਹੋ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤੇ
ਰੇ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ॥ ॥ਅਤੇ ਓਸ ਦਿਨ ਓਥੇ ਬੜੀ
ਅੰਧੇਰੀ ਵਗੀ ਸੀ ਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਹੀ ਪੰਛੀ ਮਰ ਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਨ ਮੇ ਬ
ਤਰਸ ਖਾਧਾ ਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਕੇ ਏਹੁ ਪੰਛੀ ਬਿਚਾਰੇ ਮੁਖਤ ਮਰ ਗਏ ਤਾਂ ਸਤ
ਨਾਮ ਕਹਿਕਰ ਕਹਾ ਉਠ ਜਾਓ ਪੰਛੀਓ ਤਾਂ ਪੰਛੀ ਸਭ ਉਡ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਸਾਹਿਬ ਮਨ ਮੇ ਬੜਾ ਭੈ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈ ਕੌਣ ਕੀਤਾ ਹਾਂ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੀ
ਕੇ ਭਾਣੇ ਕੋ ਮੋੜਿਆ ਹੈ ਏਹ ਸਮਝਕਰ ਬੜੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਕੋ ਜ
ਲ ਕਰਕੇ ਪੂਰਨ ਕੀਆ ਸੁਆਸਾਂ ਕੋ ਪੌਣ ਮੇ ਮਿਲਾਇਆ ਤੇ ਸਰੀਰ ਕੋ ਬਫ
ਧੇਰ ਕੀਆ ਜਬ ਐਸੀ ਸਾਸਨਾ ਕਰੀ ਤੇ ਦੇਖਕਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਪ੍ਰਤਖ ਹੋਏ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਸਰੀਰਕੋਸਾਬਤ ਕਰਕੇਕਹਾਹੇਨਾਨਕਤੂੰਸਰੀਰ
ਕੋਕਿਉਂਦੁਖਦੇਤਾਹੈਜੋਮੇਰੀਮਰਜੀਹੋਤੀਹੈਤਾਤੇਰੇ ਸਰੀਰਮੇਪ੍ਰਵੇਸਕ
ਰਕੇਕਾਰਜਕਰਤਾਹੂੰ ਤੂੰਇਸਬਾਤਕੀਚਿੰਤਾਮਤਕਰ ਮਾਰਨਾਔਰ
ਜੀਵਾਵਣਾਏਹਸਭਕੁਛਮੇਰੇਹੀਹਥਹੈਅਤੇਜੋਤੂੰਸਰੀਰਕੋਦੁਖਦੇਤਾ
ਹੈਸੋਮੇਰੇ [illegible] ਤੂੰਦੇਤਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਣੇ
ਲਗੇਹੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਹੇਅਕਾਲਪੁਰਖਜੀਮੇਰੀਕਿਆਮਜਾਲਹੈਜੋ
ਮੈਸਰੀਰਕੋਦੁਖਦੇਵਾਂ ਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕਹਿਆਂਹੇਨਾਨਕਜੋਮੈਹਾਂਸੋਤੂੰ
ਹੈਔਰਤੇਰੇਮੇਰੇਮੈਕਛੁਭੇਦਨਹੀਜੋਮੇਰੇਚਿਤਦਾਫੁਰਨਾਹੈਸੋਮੇਰੇ
ਪਿਆਰਿਆਂਭਗਤਾਂਦੇਅੰਤਰਕਰਣਮੈਪ੍ਰਵੇਸਕਰਕੇਕਾਰਜਹੋਤੇ
ਹੈਨਅਤੇਜੋਮੇਰਾਕਹੇਕੇਮਾਇਆਕੀਮਆਸਾਕੀਤਾਹੈਨਹੀਸਭਕੀਮਮੇਰੀ
ਕਰਰਿਹਾਹਾਂ ਤੂੰਚਿੰਤਾਨਾਕਰ ਅਤੇਜੋਕੰਮਅਜਤੋਲੈਕੇਤੂੰਕਰੇਗਾਸੋਮੈ
ਨੂੰਮਨਜੂਰ [illegible] ਹੋਨਿਗਾਅਤੇਤੇਰੇਤਾਂਈਮੈਸਿਖਤੇਸਬਰੀ
ਦਾਸਿਰੋਪਾਉਦਿਤਾਹੈਸੋਤੂੰਸੰਸਾਰਕੇਲੋਕਾਂਕਾਉਧਾਰਕਰਸਤਨਾਮ
ਉਪਦੇਸਦੇਕਰ ਪ੍ਰਭਤ ਜੋਕਲਜੁਗੀਜੀਵਹੈਨ ਤਿਨਾਦਾਉਧਾਰਕਰ।
ਅਤੇਜੋਤੇਰਾਸਿਖਹੋਵੇਗਾ ਔਰਤੇਰੀਬਾਣੀਪੜ੍ਹੇਗਾਤੇਰੀਸਿਖੀਵਿਖੇ
ਸਿਦਕਰਖੇਗਾ ਤਿਸਜੀਵਕੋਮੈਆਪਨੀਪੁਰੀਵਿਚਨਿਵਾਸਦੇਵਾਂਗਾਤੇ
ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇਤੇਰੇਨਾਮਦੇਆਸਰੇਕਈਕੋਟਜੀਵਉ
ਧਰਨਗੇ॥ ਜਾਂਏਹੁਬਚਨਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਨੇਕਰੇਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਜੀਅੰਤਰਧਿਆ
ਨਹੋਏ॥ ਅਤੇਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਕਹਿਣਲਗੇਭਾਈਬਾਲਾਜੋਸਿਖਸੰਗ
ਤਆਵੇਉਸਨੂੰਲੰਗਰਬੀਪ੍ਰਸਾਦਛਕਾਵਣ ਅਤੇਜਿਸਵਖਤਪ੍ਰਾਤ
ਕਾਲਹੋਵੇਸਭਸਿਖਇਸਨਾਨਕਰਨਤੇਫੇਰਜਪਸਾਹਿਬਕਾਪਾਠਕਰ
ਨਅਤੇਸ੍ਰਵਣਕਰਫੇਰਲੰਗਰਵਰਤੇਜਾਂਤੀਸਰਾਪਹਿਰਹੋਵੇਤਾਂਸੰਗਤਦਾ
ਦਰਬਾਰਲਗੇਤੇਰਾਗੀਸਬਦਦਾਉਚਾਰਕਰਨਫੇਰਰਹਿਰਾਸਸੋਦਰ
ਦਾਪਾਠਹੋਕੇਆਰਤੀਹੋਵੇਫੇਰ ਅਰਦਾਸਕਰਕੇਆਪੋਆਪਣੇਆਸ
ਤਾਨਕੋਜਾਵਣ ਏਹਨੇਮਨਿਤਾਪਰਤਧਰਮਸਾਲਮੇਹੋਵੇਤਾਂਦੋਨੋਦਿਨਏਸੇ
ਤਰਾਂਹੋਵੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸਭਤਕੋਨਿਹਾਲਕਰਨ ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਸਾਖੀ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਨਾਲ॥

॥ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਦੇ ਵਿਚ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਚ ਲੀਲਾ ਹੋਇ ਰਹੀ ਅਨੇਕ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਇਕ ਦਿਨ ਜੋ ਆਏ ਤਾਂ ਤੁਰਕ ਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਇਕ ਫਕੀਰ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ਉਸ ਮੁਲਖ ਵਿਚ ਪੀਰ ਸਦਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਪਠਾਣ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਚਲੀਆਂ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਤਰੀਫ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਜ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਬੁਰਾ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਕਿ ਆ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਤਰੀਫ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਠਾਇ ਕਰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿਸ ਕੋ ਉਠਾਇ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਨੇ ਕਹਾ ਜਿਸ ਕੀ ਤਰੀਫ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਉਠਾਇ ਦੇਵੋਗੇ ਓਹ ਤੋ ਬਾਜਿਨਸ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿ ਆ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਤਰੀਫ ਕਰਦਾ ਹੈ ਔਰ ਹਿੰਦੂ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਆਖਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ ਸੇਖ ਜੀ ਓਹੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਨੋ ਸੇ ਦੂਰ ਹੈ ਔਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਸੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਲਾਜਮ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਉਠਾਇ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਪਰ ਪਠਾਣ ਨੂੰ ਕੁਛ ਕਹਿ ਨ ਸਕਿਆ ॥

ਜਦ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਇਕ ਰੇਜਾ ਬਾਫਤੇ ਦਾ ਲੈਕਰ ਸੇਲਾ ਰਜਾਂ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਹਥ ਰਖੇ ਤੇ ਫੇਰ ਆਪਨੇ ਮੂੰਹ ਉਪਰ ਫੇਰਿਆ ਸੂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮੀਆਂ ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸਰ ਭਲਾ ਕਰੇ ਤੇ ਆਪਨੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮੇਹਰ ਕਰੇ ਮੀਆਂ ਅਸੀਂ ਫਕੀਰ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਐਸੇ ਐਸੇ ਚੰਗੇ ਕਪੜੇ ਨਹੀ ਲੋੜੀਦੇ ਏਹ ਸਾਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਪਰ ਖੁਸੀ ਹਾਂ ਏਹੁ ਤੁਸੀ ਪਹਿਨੋ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਤੇ ਬਖਸਾਵੇ ਅਤੇ ਮਰਵਾਵੇ ਨਹੀ ਏਹ ਰੇਜਾ ਤੁਮਾਰੀ ਅਨਾਇਤ ਹੂਆ ਹੈ ਅਰ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਲੇਵੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੀਆਂ ਤੁਮਾਰੀ ਮਰਜੀ ਦਰਜੀ ਪਾਸੋਂ ਦੋਇ ਚਾਦਰਾਂ ਸਿਵਾਓ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਦੁਇ ਚਾਦਰਾਂ ਜਾਇ ਕੇ ਬਣਵਾਇ ਲਿਆਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਚਾਦਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਆਪ ਲੀਤੀ ਤੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੂਸਰੀਚਾਦਰਬਾਲੇਕਉਦਿਤੀਤਾਪਰਤਣਿਕਹਾਅਜਮੈਨਿਹਾਲਹੂਆਹਾਂਕਿਓ
ਜੋਇਹਰੋਜਾਅਜਖੁਦਾਇਨੇਪਹਿਨਿਆਹੈ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਕਹੁਮੀ
ਆਂਜੀਸੇਖਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਦੀਕਿਆਖਬਰਹੈਤਾਂਖਾਨੇਕਹਾਤਪਾਜੀ
[illegible] ਰੂਹ ਰੌਸਨਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਸਾਡੇਉਪਰਖਫਾਹੈਤਾਪਰ
[illegible] ਤਪਾਜੀਓਹਫਕੀਰਕਹਦਾਹੈਪਰਫਕੀਰੀ [illegible] ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਹੋਮੀਆਂਜੀਤੁਮਸਚਕਹਿਤੇਹੋਪਰਕਿਆਕਹਿਤਾਜੀਤਾਂਉਸਾਰੇਖਾਨੇਕਹਿ
ਆਜੀਜੋਉਸਨੇਕਹਿਆਹੈਸੋਮੈਨਹੀਕਹਿਸਕਦਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਿਸੰਗ
ਕਹੋਤਾਂਖਾਂਨੇਕਹਾਹੇਤਪਾਜੀਓਹਕਹਿਤਾਹੈਜੋਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਤਰੀਫਕਰਦਾਹੈ
ਤਾਂਮੈਕਹਿਆਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਂਤੇਦੋਨੋਂਸੇਫਾਰਕਹੈਐਨਖੁ
ਦਾਇਕੀਨੂਰਤਹੈਤਾਂਸੇਖਨੇਗੁਸਾਖਾਧਾਪਰਵਸਕੁਛਚਲੇਨਾਹੀਅਤੇਹੋਰ
ਕਹਿਓਸਕੋਉਠਾਇਕਰਦੂਰਕਰਦੇਵਾਂਗੇਤਾਂਮੈਕਹਾਵੋਹਤਾਂਖੁਦਾਇਹੈਕਿਸ
ਦੇਉਠਾਇਦੇਵੇਂਗਾਜਾਇਹੁਬਾਤਉਸਾਰੇਖਾਂਦੀਸੁਣਕੇਤੇਆਂਖਓਸਚਲੇਤ
[illegible] ਸੇਖਦੀਵੀਫੂਕਣੀਲਾਹਆਈਏਤਾਂਮੈਆਖਿਆਂਚਲੋਗੁਰੂਜੀ
[illegible] ਕਹਾਸਾਹਿਬਨਾਲਚਲਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਖਾਜੀਤੁਮਅਗੇਚਲੋ
[illegible] ਹੈਗਾਤਾਂਖਾਨੇਕਹਾਤਪਾਜੀਮੇਰੇਕੋਕੁਛਉਸਕਾਡਰਨਹੀਤਾਂਗੁ
ਰੂਕਹਾ [illegible] ਤੇਨਹੀਪਰਫਕੀਰੀਕਾਪੈਂਦਾਹੈਏਹਅਸਰਹੈਤਾਂਖਾਨੇਕਹਾ
ਤਪਾਜੀਏਹਬਖਸਸਖੁਦਾਇਨੇਆਪਕੋਹੀਕਰੀਹੈਤਾਂਉਸਾਰੇਖਾਂਅ
ਹੋਗਇਆਤੇਬਾਬਾਜੀਅਰੁਮੈਦੋਵੇਂਪਿਛੇਗਏਤਾਂਅਗੇਸੇਖਅਬਦੁਲ
ਰਹਿਮਾਨਪਾਲਕੀਵਿਚਅਸਵਾਰਹੋਇਕਰਚਲਾਸੀਤਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆ
ਸੇਖਜੀਨਾਨਕਤਪਾਆਇਆਹੈਤਾਂਸੇਖਜੀਅਸਵਾਰੀਛੋੜਦਿਤੀਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀਕੀਭੇਟਕੀਤੀਅਤੇਸੇਖਨੇਦਸਤਬੋਸੀਲੀਤੀਤੇਮੁਖੋਕਹਿਓਸਤਪਾ
ਜੀਖੈਰਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਜੀਖੈਰਹੈਪਰਨਹੀਖੈਰਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾ
ਤਪਾਜੀਜਹਿਆਪਨੇਕਿਆਕਹਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਜੀਖੈਰਇਸ
ਸਤੇਨਹੀਜੋਆਪਕਹਿਤੇਹੋਜੋਉਠਾਇਕਰਦੂਰਕਰਦੇਵਾਂਗੇਆਪਕਹ
ਮਨੇਕਉਨਸੀਜਗਾਹਮਲੀਹੈਜੋਛਡਾਇਲੇਵਾਂਗੇਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾਕੋਨਕ
ਹਿਤਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਮਹੀਕਹਿਤੇਹੋਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾਜੋਕਹਿਤਾਹੈਸੋਝੂ
ਠਮਾਰਤਾਹੈਤਾਂਉਸਾਰੇਖਾਂਕਹਾਸੇਖਜੀਤੁਮਕਹਿਤੇਬੇਕੋਰਿਆਂਹਿੰਦੂਕੀਤ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੀਫਕਰਤੇਹੋ ਉਸਕਾਫਿਕਰਦੂਰਕਰਦੇਵਹਿਗੇ ਅਬਮਕਰਦੇਹੋ ਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾ
ਖਾਜੀਤੁਮਜਾਣਤੇਜੋਹਮਜਾਣਤੇ ਤੁਮੇਕਿਆ ਪੁਛਤੇਹੋ ਹਮਤੋਫਕੀਰਹੈਂ
ਪਾਸਮੇਸਮਝਲੇਵੈਂਗੇ ਤੁਮਆਪਨੇ ਠਿਕਾਨੇਬੈਠੇਰਹੋ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾ
ਮਾਰਾਫਿਕਰ ਤਪੇਕੇਸਾਬਹੈ ਔਰਹਮ ਤਪੇਕੇਮੁਰੀਦਹੈ ਪਰਐਸਕਰ
[illegible] ਫਕੀਰਕੋ ਨਹੀਚਾਹੀਏ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਜੀਆ
ਪਹਾਰਿਤੇਰੋਹੈਹਮ ਫਕੀਰਹੈ ਆਪਕੋਇਸੇਤਰਾਂਚਾਹੀਦਾਹੈ ਤਾਂਸੇਖਨੇਗੁ
ਸਾਖਾਪਾਤੇਕਹਾਕਹੁ ਤੁਮਹਿੰਦੂਹੋਕੇਮੁਸਲਮਾਨਹੋ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾ ਨਾਹਮਹਿੰਦੂਨਾਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਨਹੁਬੀਚਬਸੈਸੈਤਾਨ ਇਕੋਇਕੀ
ਇਕਸੁਬਹਾਨ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੁਣਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਾਦਾਵਾਭੂਲੋਤਾਇਕ
ਪਛਾਨਾ। ਤਾਂਸੇਖਕਹਾਤੇਰਾਮਜਬਕੋਨਹੈ। ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਮਜਬਹਮਾਰਾਂਸਚਾਨਾਮ। ਜਿਸਇਕਤੇਅਨੇਕਕੀਏ ਸਚਪੂੰਜੀਵਪਾਰ
ਭੀਸਚਕਾ ਦੂਜਾਝੂਠਾਹੈ ਖੁਵਾਰੀਹੈ ਜੋਆਇਆਸੋਜਾਵੇਗਾ ਇਕਪਰਨਜਰ
ਰਖੀਏ ਖੁਦਾਇਸਚਾਹੈ ਬੰਦਾਝੂਠਾਹੈ ਦਾਵੇਦੀਅਗਨਦਾਲੂਠਾਹੈ ਹੇਸੇਖਜੀ
ਖੁਦਾਇਦਾਵੇਮੇਨਹੀ ਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾ ਖੁਦਾਇਦੇਪਿਆਰੇਕੁਛਨਹੀਹੁਏ।
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਖੁਦਾਦੇਪਿਆਰੇਹੈਨ ਤਿਨਕੋਖੁਦਾਇਦੀਪਿਆਰਾਹੈ ਉ
ਨਕੋਦਿਲਮੇਇਕਖੁਦਾਇਕਾਰਹੈ ਸਭਸੂਰਤਮੇਖੁਦਾਇਕੋਦੇਖਤੇਹੈ ਹਲਾਲਕੋ
ਖਾਤੇਹੈ ਤੇਹਰਾਮਕੋਨਹੀਖਾਤੇ ਤੇਜੋਬੰਦਾ ਇਕਦੀਸਿਫਤਮੇਰਹਿਆਹੈਸੋ
ਦਰਗਾਹਮੇਕਬੂਲਪਯਾਹੈ ਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾਬਾਜੀਤੇਰੀਨਜਰਤਲੇਕੋਈ
ਨਹੀਆਉਂਦਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੇਖਜੀਹਮਾਰੀਨਜਰਖੁਸੀਹੈਉਚੀਤੇ
ਖਾਲਕਕੇਨਜੀਕਰਹਿੰਦੀਹੈ ਤੇਇਕਦਮਖਾਲਕ ਨਹੀਭੁਲਦਾਸੇਖਜੀ
ਮਕੋਐਸਾਰਾਹ ਮਿਲਿਆਹੈਜੋ ਇਕਖਾਲਕਹੈ ਜਿਸਨੇਸਭਕੁਪੈਦਾਕੀਆ
ਹੈਸੋਬਰਾਕਿਸੇਕੇਨਹੀਜਾਣਤਾ ਸੋਖਾਲਕਕਾਨਜੀਕਹੈ ਸਤੇਸੇਖਜੀ
ਜਿਸਨੇਆਪਕੋਸਭਸੇਮੰਦਾ ਜਾਣਿਆਹੈ ਤਿਸੀਨੇਸਣੀਬੰਕੇਪਾਇਆ
ਹੈ। ਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾ ਤੁਪਾਜੀਖੁਦਾਇਕੀ ਆਪਉਪਰ ਬੜੀਅਨਾਇਤ
ਹੋਈਹੈ ਹਮਕਉਭੀਦੀਦਾਰਦੀਆਕਰੋ ਮੇਹਰਬਾਨਗੀਕਰਕੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾ ਸੇਖਜੀਬੜੀਮੇਹਰ ਖੁਦਾਇਦੀਹੈ ਤੁਮਭੀਤਿਕਕੀਤਾਹੀਜਾਣ
ਅਕੋਰੇ ਦਾਵਾਨਾਬੰਨਿਆਂਕਰੋ ਜੋਪੈਦਾਇਸਹੈ ਸੋਸਭ ਖੁਦਾਇਕੀਹੈ ਆਪ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇਓਂਗਾ ਮੈ ਦੇਖੂ ਈਨਤੀ ਜੈਸਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਰਿਜਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤੇਸਾਂ
ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਸੇਖ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਰਖੇ ਫੇਰ ਅਪਨੇ ਮੂੰ
ਉਪਰ ਫੇਰੇ ਤੇ ਮੂੰਹੋ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਗੁਸਤਾਖੀ ਮਾਫ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਕਹਾ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਗੁਸਤਾਖੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਕੋਈ ਭੁ
ਲਿਆ ਚੁਕਿਆ ਹੋਵੇ ਭੁਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਖਾਨਦਾਨ ਸਭੇ ਦੀ ਰਹੈ ਪਰ ਆਪ ਸਦ
ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸੇਖ ਜੀ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੈਨ ਓਨਾਂ ਨੂੰ
ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਖੌਫ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗਾਫਲਾਂ ਕੇ ਸੇ ਵਖਤ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫੂ
ਰਿਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਪਰ ਕਹਾ ਦੇਖਾਂ ਸੇਖ ਜੀ ਭੁਤ ਪੇਕਉ ਉਠਾਂਵਦੇ ਸਾਹੇ
ਹੇ ਉਬਾਰੇ ਖਾਹ ਮਖਾਹ ਤੇ ਥਕੇ ਹੈ ਭੂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ
ਮੈਨੂ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਖ ਪਾਸੋ ਵਿਦਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪਰਫੁਲਤ
ਨਾਹੀ ਪਰ ਉਸ ਕੋ ਵੀ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਤੇ ਰਹੇ॥ ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਅਗੇ ਸੋਕਰ ਪੁਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ
ਇਕ ਨੂਰ ਨਸਤਰ ਨਾਮ ਸਰਾਈ ਬਕਰੀਆਂ ਚਰਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਇਕ ਲੋਟਾ ਦੁਧ ਦਾ ਭਰ ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤ
ਨਾਰਨ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਭਾਈ ਕਿਸ ਗੁਣ ਨਾਲ ਆਂਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੈਂ ਧਨ ਹੀਨ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕੇ ਫਕੀਰ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸੋ
ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਆਖਿਆ ਕੇ ਮੈ ਭੀ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਧ ਪਿਲਾਵਾਂ ਜੋ
ਰੇ ਤਾਂਈ ਏਸ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਜਾਵਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ
ਉਠ ਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰ ਤੇ ਆਏ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕ
ਰਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਤਾਂ ਓਥੇ
ਇਕ ਦਾਊਦ ਸ਼ਾਹ ਗਲੀਚਾ ਫੂਲਕ ਲਿਆਇਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਏ
ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਆਪ ਏਹ ਗਲੀਚਾ ਹਥ ਵਿਛਾਇ ਲੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਏਸਾ ਗਲੀਚਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਿਛਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪੜਦਾ ਕਦੇ ਭੀ
ਪੁਰਾਣਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਓਥੇ ਇਕ ਕੁੱਤੀ ਸੂਈ ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਕਿਤ ਪਾਲੇ ਨਾਲ ਮਰ ਰ
ਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦਾਊਦ ਤੂੰ ਏਸ ਕੁਤੀ ਤੇ ਗਲੀਚਾ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਤੇ ਨਾਲੇ
ਏਨੂੰ ਚੂਰੀ ਖਵਾਇਆ ਕਰ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਕੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਬਹੁਤ [illegible] ਹੈ ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible]
ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਿਆ ਕਰ ਅਤੇ ਨਾਮ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਾਪਿਆ ਕਰ [illegible]
ਦਨ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਦੁਆਰੇ ਦੇਕਰ ਉਠ ਚਲੇ ਸਿੰਧ
ਨਾਰੇ ਕਨਾਰੇ ਜਾਂ ਅਗੇ ਆਏ ਤਾਂ ਇਕ ਬੈਦਾਤ ਪਕਰਦਾ ਹੈ ਪਉਸਦਾ ਨਾਮ
[illegible]ਰ ਹੈਸੀ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਓਥੇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕਰ

॥ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ॥ ਜੋਗੀ
ਜਤੀ ਜੁਗਤ ਮੈ ਰਹਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ
ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ
ਜਾਈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ॥ ੧ ॥ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਸਰਵਣ ਦੇ

ਲੇ ਦਿਤੇ ਹੋਰ ਨਿਕ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹ
ਕਹੁ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਭਾਵਨੀ ਹੈ ਤੂੰ ਕਦੋਂ ਦਾ ਚਿਲੇ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰ
ਤ ਜੀ ਏਥੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਪੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜਬਰ ਹੈ ਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੈਠਣ ਨਹੀ ਦੇਂਦੇ
ਅਤੇ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜਿਸ ਤਰਾ ਓਨੇ ਦੀ ਇਜਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮੈ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਕੇ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਮੇ
ਰੀ ਵੀ ਮੰਨਤਾ ਹੋਵੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਗੁੜ ਸਾਹੋ(?)
ਰ ਮਿਠੇ ਪਰ ਮੱਖੀਆਂ ਭਿਣ ਭਿਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਇਸੇ ਤਰਾ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ
ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੰਨਤਾ ਖਰਾਬ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹੱਛਾ ਜੇਕਰ ਤੇਰੀ ਏਹੁ ਭਾ
ਵਨੀ ਹੈ ਤਾ ਤੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਮੰਨਤਾ ਓਨਾ ਨਾਲੋ ਵਧੀਕ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ
ਅਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਸੋ ਕਰ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਇਸ ਜਾਗਾ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਕਰ ਤੇ ਦੀਵਾ
ਬਾਲਿਆ ਕਰ ਤੇ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਿ ਤੇ ਨਿਰ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਇ ਐਸੇ ਸੰਤਾ ਦੀ ਸੇ
ਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰਨੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤਿਆਂ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ
ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਏਹ ਕਹਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲ ਪਏ।

॥ਸਾਖੀ ਆਗੇ ਬਹਮ ਖਾਲੋਦੀ ਨਾਲ॥

॥ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਚਲ ਬਾਲਾ [illegible] ਪਰਨੂੰ
ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਆਪਦੀ ਰਜਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚਲ ਪੜੇ
ਪਏ ਤੇ ਅਗੇ ਦਿਲੀ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਬਹਮ ਖਾਲੋਰੀ ਤੇ ਇਕ ਕਸਬੀ ਤਿਸਦਾ ਮੁਸ
ਦੀਆਵ ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਸਿਫਤ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਦਿਲ ਵਿਚ
ਜਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਾਤਸਾਹ ਕੋਲ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਕੇ ਏ ਪਾਤਸਾਹ ਇਕ

ਇਹੁਨਾਨਕਫਕੀਰਹੈਨਾਲਿਬੇਦੇਕੇਮਾਨਤਾਹੈਨਾਲਿਕਤੇਬਕੇਮਾਨਤਾਹੈਤੁ
ਮਰੁਸਕੋਪੁਛੋ ਤਾਂਪਾਤਸਾਹਨੇਕਹਾਇਹੈਫਕੀਰਾਂਕੋਪਕੜੋ ਤਾਂਲਗੇਫਕੀਰਪਕ
ੜੀਵਨ ਤਾਂਵਿਚੇਨਾਨਕਜੀਵੀ ਪਕੜੇਗਏ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂਨੇਹੁਕਮਦੀਆਕੇ
ਸਭੁਕੋਚੱਕੀਪੀਸਣੇਕੋਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸਭਕੋਚਕੀ ਪੀਸਣੇਕੋਮਿਲੀ ਤਾਂਸਭ
ਨਾਨਕਜੀਬਾਬੇਜੀਕੋਭੀਮਿਲੀ ਹੋਰਲੋਕ [illegible] ਤੇਸੀਰ
ਬੇਜੀਕੀ ਚੱਕੀਆਪੇਹੀਪਈਫਿਰੇ ਤਾਂਸਾਰੇਪੁੰਸ[illegible] ਤਪਸੇ
ਹੋਤੇਜੇਦੌਲਤਖਾਂਲੋਦੀਕਾ ਮੋਦੀਆਹਾ ਤੇਓਹ ਫਕੀਰਹੋ[illegible]ਆਸੀ ਤਾਂ
ਬ੍ਰਹਮਖਾਂਨੇਉਸਦਾਨਾਮ ਸੁਣਕੇਗੁਸਾਖਾਧਾ ਕਹਾ ਮਨਛੁਤਰਖੋ ਤਾਂਫੇਰਬ੍ਰ
ਹਮਖਾਂਦੇਪਾਸਖਬਰ ਪਹੁਚੀਕੇਨਾਨਕ ਫਕੀਰਕਾਮਲ ਫਕੀਰਹੈਕਿਓਂਕੇਸ
ਭਚੱਕੀਆਂਪੀਂਦੇਹੈਨਤੇਸੀਨਾਨਕਤਪੇਦੀਚੱਕੀਆਪੇਹੀਫਿਰਦੀਹੈਜਾਂਪਾਤ
ਸਾਹਨੇਸੁਣਿਆ ਤੇਕਹਿਣਲਗਾਅਰੇਉਸਦੀਖਦੀਖਲਾਸੀਕਰੋ ਤਾਂਉਨ
ਸਪਾਹੀਆਂਆਖਿਆਨਾਨਕਜੀਆਪ ਜਾਵੋਜੀ ਬਾਦਸਾਹਨੇਆਪਕੋਰੁਖ
ਸਤਦਈਹੈ ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਹਮਬੈਠਾਹਾਂਕਹੀਨਹੀਂਜਾਤੇ ਤਾਂਫੇਰਮੋਕ
ਲਿਆਗੁਰੂਜੀਹੁਣਚਲੋਜੀ ਸਾਨੂੰਰੋਕਟੋਕ ਕੋਈਨਹੀ ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭ
ਈਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰਦਾਹੁਕਮਈਵੇਹੀਹੈਅਤੇਜੋਕਮਉਸਨੇਕਰਨੇਹੈਨਸੋਈਕ
ਰਨੇਹੈਨ ਪਰਭਾਈਬਾਲਾਏਨਾਦੀਸਫਉਠਜਾਣੀਹੈ ਸਤਮਹੀਨੇਤੇਸਤਾਰ
ਾਦਿਨਰਹਿਗਏਹੈਨ ਤਾਂਫੇਰਮੋਹਬੂਜੇਨੂੰਕੈਅਰਦਾਸਕੀਤੀਤੇਕਹਾ ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀ
ਕਿਸਤਰਾਂਉਠੇਗੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਦੇਖੋਤਾਂਸਹੀਜਾਂਪੰਜਮਹੀਨੇਗੁਜਰੇਤੁ
ਪਾਣੀਪਤ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂਲੋਦੀਤੇਬਾਬਰ ਚੁਗੱਤੇਦਾਮੁਕਾਬਲਾਹੋਇਆ ਤੇਬ੍ਰਹਮਖ
ਾਮਾਰਿਆਗਿਆ ਤੇਜਤਵੇਂਦਿਨਬਾਬਰ ਦੀਦੁਹਾਈਫਿਰਗਈਤੇਬਾਬਰਦਿ
ਲੀਦਾਪਾਤਸਾਹਹੋਇਆ ਤਾਂਬੰਦੀਵਾਨਪਕੜੇਗਏਤੇਵਿਚੇਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਵੀ
ਪਕੜੇਗਏਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾਦੇਖਕਰਤਾਰਕੇਰੰਗਤਾਂਮਾਲੂ
ਜਾਂਸਤਵੇਂਦਿਨਹੂਆ ਤਾਂਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹਦੇਅਗੇਖੜਾਲਿਆਇਕਰਖੁ
ਰਿਆ ਜਾਂਪਾਤਸਾਹਨੇਕਪੜਾ ਉਤੇਉਤਾਰਿਆ ਤੇਕਿਆਦੇਖਦਾਜੋਵਿਚਖ
ਲੋਦੇਕਿਰਮਹੈਨਤਾਂਓਸੇਵਖਤਬਾਬਰਚਿਨੂੰਸਦਵਾਇਆ ਅਤੇਦਰੋਗਾਭੀਅ
ਇਆ ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾਪਾਤਸਾਹ ਸਲਾਮਤ ਹਮਕੋਤੋਕੁਛਖਬਰਨਾਹਿਂ
ਤੇਭਾਦਵਲੋਕੀਜਗਾਹਕਿਰਮਹੋਇਗਏਹੈਨਤਾਂਦਰੋਗੇਨੇਭੀਕਹਾਬਾਦਸਾਹਸ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੇ ਕੁਛ ਆਖਿਆ [illegible]
ਆਮਲੂਮ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰਗਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਐ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਇਕ [illegible]
ਹੈ ਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਅਜਮਤ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਉਸ [illegible]
ਜ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਅ ਰੇ ਉਸ ਕੋ ਕਿਉ ਕੈਦ ਕੀਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਮੀਰ ਹੁਸੈਨ ਕੁਤਵਾਲ ਨੇ ਕਹਾ ਹਜਰਤ ਏਹ ਤੋ ਬੰਦੀਵਾਨੋ ਮੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਬੜੀ ਇਜਤ ਸੇ ਲਿਆਵੋ ਤਾਂ ਕੁਤਵਾਲ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਾਕ ਫਕੀਰ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਕੋ ਬਾਬਰ ਪਾਤਸਾਹ
ਨੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈਕੇ ਬਾਬਰ ਦੇ ਪਾਸ
ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਅਗੋ ਉਠਕਰ ਤਾਜੀਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੁਸਾ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਾਂ ਪਾਤਸਾਹ ਅਸਾਂ ਖੁਦਾ
ਇ ਕੋ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਕਹਾ ਕਿਸ ਵਜਾ ਸਹੀ ਕੀਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ॥ ॥ਲਾਖ ਮਹਮਦ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਅਲੈ
ਖ ਸਾਚਾ ਬੇਪਰਵਾਹ॥ਕੇਈ ਮਹਮਦ ਖੜੇ ਦਰਬਾਰ॥ਸੁਮਾ
ਰਨ ਪਾਵਹਿ ਬੇਸੁਮਾਰ॥ਰਸੂਲ ਰਸਾਲ ਦੁਨੀਆ ਮੇ ਆਇਆ
॥ਜਬ ਚਾਹਿਆ ਤਬ ਫੇਰ ਮੰਗਾਇਆ॥ਇਉ ਸਹੀ ਕੀਆ ਹੈ
ਨਾਨਕ ਬੰਦੇ॥ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਔਰ ਸਭ ਗੰਦੇ॥ ੧ ॥ ॥
ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਕੇ ਮਹਮਦ ਭੀ ਗੰਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨੇ ਕਹਾ ਜਿਨ ਰਜ਼ੀ ਗੋਈ
ਸੇ ਪਾਕ ਨਹੀ ਹੈ ਕਾਮ ਸੇ ਤਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਤਿਸ ਦੀ ਇਜਤ ਨਹੀ ਖੁਦਾਇ ਕੀ
ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਰੋ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਕੀ ਏਕੀ ਕਿਆਮਤ ਗੀ ਫਿਕਰ ਨੀ ਹੈ ਜੇ ਹਜ਼ਾ ਬਾਲਤੇ ਬੁਢੇ
ਤਾ ਹੈ ਜੀ ਮਣਾ ਮਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਕ ਨਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਨਜਰ
ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਖੁਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮਾਰੀ ਨਜਰ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹਜੂਰ ਖੁਲੀ
ਹੈ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਨ ਕਰੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸੋ॥ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹਕ
ਤਾਲਾ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ ਕੇ ਫਕੀਰ ਹਮਾਰੀ ਜਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਕ ਤਾਲਾ
ਬੋਲਦੇ ਬੀਰ ਗਤਿ ਔਰ ਪਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਦੂਜੇ ਵਿਚ [illegible]
ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੁਰੀਦ ਕਿਸ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਮੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਜਗਤ ਕੋ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪੂਰਨ ਫਕੀਰ ਹੈ ਕੁਛ ਮਾਇਆ ਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਿਨਾ ਜੋ ਸਭ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਅਰੂ ... ਦਾ ਅਲੋ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਕਦੀ ਆਂ ਸਭ ਉਸੇ ਦੀ ...
ਉਸ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਹਮ ਕੋ ... ਬਖਸ਼ੀਆਂ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ
ਕੋ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਕੀ ਤੋਟ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਤਕੀਆ ਹਮ ਨਹੀਂ ਛੋਡਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਭਿਖਾਰੀ
ਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹ ਸਭ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋ ਛੋਡ ਕੇ ਤੇਰੇ ਤੇ ਮੰਗੇ ਸੋ ਅਹਿਮਕ ਬੇਪੀਰ ਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਤੁਮਾਰੀ ਮਰਜੀ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਪਾਤਸਾਹ ਤੇ ਰਵਾਨਾ ਹੂਏ॥ ॥ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਾਲੋ ਤ੍ਰਿਖਾਨ ਨਾਲ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਜੀ
ਵਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਕਰਤੇ ਹੂਏ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਲੋ ਤ੍ਰਿਖਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤ
ਾਂ ਗੇ ਮਾਲੋ ਤ੍ਰਖਾਨ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਲ ਗਾਫ਼ੋ
ਫਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਕਿਆ ਸਾਧ ਹੈ ਜੋ ਤੁਮ ਕਿਸੀ ਕੋ ਮਾਨਤੇ ਨਹੀਂ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ

ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇ ... ਕ ਸਬਦ ਰਾਗ
ਸੈਤ ਵਿਚ ਕਹਾ ... ॥ ॥ਨੈਸਤ
ਚੌਦਹ ਤੀਨ ਚਾ ... ਰ ਕਰ ਕਰ ਮਹਿ
ਤ ਚਾਰ ਬਹਾਲੀ ... ॥ ਇਹ ਸਾਰ
ਸਬਦ ਸੁਣ ਕ ... ਮਾਲੋ ਨੇ ਕਹਾ ਹਿੰਦੂ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋ ... ਖੁਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੁਦ
ਇਨੇ ਪੈਦਾ ਕਿਉ ... ਕੀਤੇ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤਿਨ ... ਗੁਣ ਤੇ ਸਿਮਰਨ
ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿ ... ਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ
ਰਹੀਮ ਰਸੂਲ ... ਮੁਸਲਮਾਨ ਕ
ਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੂਫ ... ਮਾਲੋ ਦੋਨੋ ਹੀ ਗੁ
ਮਰਾਹ ਹੈਨ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਭੂਲੇ ਹੈਨ ਬੇਸ਼ਕ ਤੇ ਬਦੋ
ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਦੀਨ ਦੋਜਕੀ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਸਚ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਪਾਰ ਉਤਰਨਗੇ ਸਾਂ
ਹ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਸੇਖ ਮਾਲੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਢਹਿ ਪਿਆ ਤੇ ਕ
ਹਿਓਸ ਕਿ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੀਰ ਹੈ ਤੇ ਮੈ ਤੇਰਾ ਮੁਰੀਦ ਹਾਂ॥ ਫਿਰ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਹਿੰਦੂ ਏਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕਿਉ ਬਨਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦਾਵਾ ਬੰਨਦੇ ਹੈਨ

ਏਦੇਪ੍ਰਗਟੁਠੇ ਹੈਨ ਕੇਕੈਥੀ ਪ੍ਰਿਸਬਾਦੀ ਹੈ [illegible] ਕਿਤਾ ਸੁਣ ਸੇਖ ਮਾਲੋਅ
ਮਲੋਂ ਤੂ ਹਰ ਕਹੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਮਕੋ [illegible] ਵਿਚੁ ਸਚਾ ਹੋਵੇ ਸੋ
ਈ ਸਚਾ ਹੈ ਮਤਾਂ ਸੇਖ ਮਾਲੋਨੇ ਕਹਾ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਸਚੁ ਕੀ ਖਬਰ ਕਿਸ ਨੀ ਤਾਂ ਦਸੋ
ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਜਿਸ ਵਿਚੋ ਦਾਵਾ ਉਠ ਗਿਆ ਹੋਵੈ ਤੇ ਹਰ ਸੂਰਤ ਨਾਲ
ਰਾਜੀ ਹੋ ਤੇ ਖੁਦ ਵਲ ਤੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪਰੇ ਰਹੇ ਨਿਗਾਹ ਜਿਨ ਕੀ ਸੋਜਾਣੀ ਏਹ ਦਰ
ਗਾਹ ਕੇ ਸਚੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸੇਖ ਮਾਲੋ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਜੁਹਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਆ ਤੇ ਕ
ਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਸੂਰਤ ਹੋ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸਭੁ ਸਚ ਕਹਿ
ਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਸੇਖ ਮਾਲੋ ਦਾ ਯਾਰ ਆਹਾ ਅਤੇ ਰਹਿਨੇ ਵਾਲਾ ਸੋ ਜੀਆ ਦ
ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਫਕੀਰ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਗ
ਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਆਉ ਉਬਾਰੇ
ਖਾਂ ਵਾਲੇਕਮ ਸਲਾਮ ਆਈਏ ਬੈਠੀਏ ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਤਾਂ ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈ ਆਪ ਦੀ ਤਰੀਫ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਪਰ ਤੁਮ ਹਿੰਦੂ ਹੋ ਕੇ ਮੁਸਲ
ਮਾਨ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੀਆਂ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਦੇਹ ਦਿਨ ਚਾਰ ਕੇ ਹੋਤੀ
ਹੈ ਖੇਹ ਨਾਮ ਜੁ ਉਸ ਕਾ ਮਿਟੇ ਨ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰ ਏਕ ਖੁਦਾਇ॥ ॥
ਹਿੰਦੂ ਜਾਇ ਮਸਾਣੀ ਜਲਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗੋਰ ਪਰ ਕਰਤੇ ਦੋਵੇ ਹੀ ਭੁਲੇ
ਹੋਏ ਹੈਨ॥ ਹਿੰਦੂ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਹੰਮਦ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਦੁਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀ
ਜਾਤਾ ਜਿਸ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਆਪਣੀ ਮੇਹਰ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਨੀ ਪਛਾਣ ਦੇ
ਵੇਗਾ ਜਿਸ ਕੋ ਬਖਸ ਕਰੇ ਓਹੀ ਬੰਦਾ ਉਸ ਕਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਕਹਾ
ਤਪਾ ਜੀ ਜੈਸੇ ਆਪ ਸੁਣੀਦੇ ਸਾਓ ਤੈਸਾ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਔਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰ
ਮੇਰੇ ਕੋ ਚੁੰਮਣੇ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਦੇ ਚਰਨ ਚੁਮੇ ਤੇ ਨਾਲਿਆ
ਮਲੇ ਹਥ ਲਾਕੇ ਆਪਣੇ ਮੂਹ ਉਪਰ ਫੇਰੇ ਅਤੇ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਤੇ ਸੇਖ ਮਾਲੋ ਦੋਵੇ
ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੂਹ ਥੀਂ ਆਖਣੇ ਕੇ ਅਜ ਹਮਾਰੇ
ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੁਇਆ ਹੈ ਔਰ ਸਭ ਸੰਸਾ ਹਮਾਰੇ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਨ ਤੇ
ਕਹਿਣੇ ਤਪਾ ਜੀ ਫਿਰ ਭੀ ਆਪ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹਮ ਕਰਹਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਮੇਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੋਵੇ ਵਿਦਿਆ ਹੂਏ॥
॥ਤਾਂ ਆਪ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦੇਵੇ ਸੇਖ ਮਾਲੋ ਤੇ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਦੋਵੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ
ਹੋਏ ਤੇ ਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਕਰਕੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਕੋ ਜਾਤੇ ਭਏ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

।ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੂਏ ਮੇਰੇ ਸੇ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਆਜ ਹਮ ਕਹਾ ਹੈਤੇ ਹੈ ਕੇ ਹਮ ਪਖੇ ਕੇ ਰਧ
ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪਰ ਮੂਲੇ ਦਾ ਸੂ[illegible] ਤਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕਹਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੈ ਲਕ ਗੀ ਹੈ ਅਚੇਤੇ ਚਲੇ ਚਲ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ
ਕੋ ਮਿਲੀਏ ਅਤੇ ਨਾਲ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਕੋ ਮਿਲਿਆਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਓਥੇ ਟਿਕਣਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਹੁਕਮ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮੈ ਤਲਵੰਡੀ ਕੋ ਜਾਵਾਂ
ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਕੁਛ ਦਿਨ ਅਸਾ
ਡੇ ਨਾਲ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਵੇ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੇਰੇ ਪਾਵੇ ਦੇਖ
ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਅ
ਗੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰ
ਨਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਜਿਤਾ ਉਠ
ਜਰ ਗਿਆ ਤਾ
ਦੇਖਿਆ ਨਤੇ ਚੇ
ਕਹਾ ਕਰਤ ਪਕੇ
ਜੂ ਹੋਤੀ ਸਿਰ ਏਬ

ਇਕ ਦਿਨ ਅਜਿ
ਤੁ ਤਿਪਰ ਜਾਇ ਬੈ
ਜਿਤੇ ਨੇ ਦੇਖਾ ਕੇ ਗ
ਨ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਸੇ
ਨ ਤਿਪਰ ਮਬਾਰੇ
ਬੋਲਣ ਨਹੀ ਤੇ
ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਰਹਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਮ੍ਹਣੇ
ਤੇ ਨਹੂੰਦੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ
ਦੇ ਮਾਰੇ ਤੂੰ ਉਠ ਖ
ਚਨ ਅਜਿਤ ਉਠਿ

ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਜਿਤਾ ਤੂੰ ਮਿਨੇ ਰਖ ਕਹ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ਆਖਣ ਦੀ ਤਾਂ ਗਲ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕ
ਹਾ ਅਜਿਤਿਆ ਕੀ ਮਤਾ ਪੁਰਾਹੋਇ ਕੁਛ ਕਹੋ ਜਾਤੂ ਕਰਮੂਦਾ ਬਲੀ ਹੈ ਰਾਇ ਤੂ
ਲਾਰਨਾ ਲੋਹ ਜਾਰ ਕਰ ਮਾਰਗੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ [illegible] ਦੇਹ ਵਿਚ ਨਹੀ ਖੂ
ਲੀ ਤੇ ਤੇਰੀ ਨਜਰ ਦੇਹ ਵਿਚ ਖੁਲੀ ਹੈ ਇਤਨੇ ਨਾਲ ਅਜਿਤੇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ
ਗਏ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਦਾ ਹੋਰ ਹੀ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਾ ਆਣ

ਣਹਾਰਦਾ ਅਹਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋ [illegible] ਸੋ ਅਪਣਾ
ਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਸਾਣੇ [illegible] ਕਹਾ ਬਾਲਕਾ ਡੇਰੇ ਤਾਂ
ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਦਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਬੂੜ੍ਹਾ ਆਇਆ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੀ ਚਰਨੀ ਪੈਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭ੍ਰਾਈ ਨੀਂਗਰਾ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੂ
ੜ੍ਹੇ ਕਹਾ ਜੀ ਜੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਮੱਝੂ ਰੰਧਾਵੇ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਨਜੀਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਨੀਂਗਰਾ ਤਾਂ ਬੂੜ੍ਹੇ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਸਾ ਸਾਡਿਆ ਤੇ
ਕਹਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਲੀਵੇਹੇ ਭੇਜਦੇ ਹੋ ਮਨੋਰਥ ਦਸੋ ਜੋ ਮੇਰੀ ਗਿਣਤੀ ਮਿਟੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਨੀਂਗਰ ਮਨੋਰਥ ਦੀ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਬੂੜ੍ਹਾ ਚਲਿਆ ਗਿ
ਆ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ ਬੂੜ੍ਹੀ ਹਿਮਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਬਾਲ ਕਿਸੋਰ ਜਨੂੰ ਏਹੁ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਗੱਦੀ ਚਲੇਗੀ ਪਰ
ਅਜੇ ਚਾਂਦਨ ਨਹੀ ਖੁਲਾ ਹੁਣੇ ਹੀ ਖੁਲੇਗਾ ਭਲਕੇ ਦੇਖਲਦੀ ਜਾਂ ਅਗਲ ਭਸ
ਕਹੂਆ ਤਾਂ ਬੂੜ੍ਹਾ ਆਪਨੇ ਘਰੇ ਜਾਣ ਲਗਾ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਆਇਆ ਭ੍ਰਾਈ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਹਥੋ ਖਾਲੀ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਬੂ
ੜ੍ਹੇ ਤਾਜਾ ਮਾਖਨ ਕਾ ਕੁਜਾ ਭਰ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਜਾ ਰੱਖਿ
ਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਨੀਂਗਰਾ ਏਹ ਕਿਥੋਂ ਆਂਦਾ ਹਈ ਤਾਂ ਬੂੜ੍ਹੇ ਕਹਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਮੈ ਆਪਨੇ ਘਰੋਂ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਨੀਂਗਰਾ ਕੋਈ ਪਰ ਸ਼ਹੀ
ਕੀਤਾ ਹਈ ਤਾਂ ਬੂੜ੍ਹੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਡਿਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭ੍ਰਾ
ਈ ਨੀਂਗਰਾ ਪਿਉ ਮਾਰੇਗਾ ਤਾਂ ਬੂੜ੍ਹਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਬੈਰਾਗ ਲਾਗ ਕ
ਰਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭ੍ਰਾਈ ਨੀਂਗਰ ਰੋਂਦਾ ਕਿਉਂ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬੂੜ੍ਹੇ ਕਹਾ ਜੀ ਪਿਉ ਤਾਂ ਮ
ਰੇ ਭ੍ਰਾਵੇਨ ਮਾਰੇ ਅਰ ਤੁਮਾ ਕਿਉਂ ਪਕੜ ਕੇ ਦਤ ਖੈ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀਨ
ਦਿਆਲ ਕਹਿਨੇ ਲਗੇ ਦੇਖੁ ਬਾਲਾ ਨੀਂਗਰ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿ
ਆ ਨੀਂਗਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਭਲੇਰੀ ਕਾਹਿਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬੂੜ੍ਹਾ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਭ੍ਰਾਈ
ਬਾਲਾ ਏਹ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਹੈਨ ਇਨ ਮੇ ਤੇ ਈਸਰ ਮੇ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ ਸੋ ਇਨ
ਦੀ ਦਾ ਬਾਲਕੇ ਦਤ ਬੂਝੰਦੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਬੂੜ੍ਹੇ ਕਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਨੀਂਗਰਾ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਤਾਂ ਬੂੜ੍ਹੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਬੂੜ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਬੂੜ੍ਹੇ
ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਸਭ ਮੇਲ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਲਹਿ ਗਈ

ਤੂੰਅਤੇਦੁਨਿਆਵੇਜੋਗਿਆਕਰਦੇਹੋ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਿਹਾਸੁਣਿਆਤੇਰ
ਾਦਿਨਾਏਸਦਾਸਤੇਕਹਿਆਹੈਕੇਤੈਨੂੰਵਲੈਦੇਅਕਰਹੇਰਾਸਿਖਾਇਸਨਨ
ਕਰਨਗੇਅਤੇਤੈਨੂੰਮਿਲਕਰਬਹੁਤਜੀਵਾਂਦਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾਤੂੰਗੁਰੂਕੀ
ਸਿਖੀਦਾਅਗਾਦਨੀਹੋਵੇਗਾਜੋਤੇਰਾਦਰਸਨਕਰਨਗੇਉਨਕੇਸਿਦਕਪੂ
ਪੁਤਹੋਵੇਗਾਏਹੁਸੁਣਿਕੈਕਿਤੂੰਹੈਉਪਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਕੇਕਰਤਾਰਪੁਰ
ਕੋਆਏਅਤੇਨਾਲਹੀਸੋਆਇਆ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਾਂਇਕਸਮੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਨਕਾਰਨਜੋਤੀਸਰੂਪਕਰਤਾਰਪੁਰ
ਮੇਬੈਠੇਥੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਆਤਮੇਮੇਤ੍ਰੰਗਉਤਪਤਹੂਆਕਿਆਰੋਗੁ
ਰੂਜੀਆਪਣੇਮਨਮੇਕਹਾਅਜੀਹੁਣਸੰਪੂਰਨਪ੍ਰਿਥਵੀਕਾਸੈਰਕੀਆਹੈਅ
ਤੇਸ੍ਰੀਕਰਤਾਰਜੀਕੀਆਗਿਆਹੈਕੇਸੰਪੂਰਨਜੀਵਾਂਕਾਉਧਾਰਕਰੋ ਤਾਂਤੇਹੁਣਮੇ
ਆਪਣੇਅੰਗਤੇਅੰਗਦਪੈਦਾਕਰਾਂਅਤੇਤਿਸਦੇਹਾਥਨਾਮਦਾਭੰਡਾਰਾਸਪੁ
ਰਦਕਰੀਏਔਰਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦਾਹੁਕਮਹੈਸਾਰੇਸੰਸਾਰਦੀਗਤਮੁਕਤਹੋਵੇ॥
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਮਨਮੇਇਤਨੀਆਈ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦਾਹੁਕਮਹੂ
ਆਕੇਹੇਨਾਨਕਤੂੰਮੇਰੇਪਾਸਆਉ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਹਥਜੋੜਕਰਬੇਨਤੀਕੀਤੀ
ਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਆਪਕਾਹੁਕਮਹੈਜੋਤੇਰਾਪੰਥਚਲੇਗਾਅਰਮੇਰੇਨਾਮਕਾ
ਉਪਦੇਸਜਗਤਕੋਦੇਵੋਕੇਕਲੀਕਾਲਕੇਲੋਕਨਾਮਰੂਪੀਜਹਾਜਉਪਰਚੜਕ
ਰਪਾਰਹੋਵਨਸੋਹੇਨਿਰੰਕਾਰਜੋਤੀਸਰੂਪਜੀਕੋਈਆਪਕਾਪਰਮਭਗਤਭੇਜੋ
ਜੀਮੇਉਸਕੋਤੇਰੇਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਦੇਵਣੇਵਾਸਤੇਥਾਪਕੇਆਪਣੀਗੱਦੀਉ
ਪਰਅਸਥਾਪਨਕਰਕੇਮੈਆਪਕੇਚਰਨੋਮੇਨਿਵਾਸਕਰਾਂਗਾ॥ ਤਾਂਨਿ
ਰੰਕਾਰਜੀਕਹਾਹੇਨਾਨਕਜੀਜਬਮੈਬਾਵਨਅਵਤਾਰਲੀਆਥਾ ਤੂੰਮੈਤ੍ਰਿਲੋਚਨ
ਰਿਖੀਕੋਗੁਰੂਕਰਕੇਥਾਪਿਆਸੀ ਅਤੇਤ੍ਰਿਲੋਚਨੇਨੈਕ੍ਰਿਪਾਦੀਦੇਵਤਿਆਂਤੇਰਿਖੀ
ਆਂਦਾਗੁਰੂਆਹਾ॥ਅਰਤਪੱਸਿਆਭੀਕਰਤਾਥਾ ਔਰਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੇਸ੍ਰੀਰਾਮ
ਜੀਨੇਉਸਪਾਸੋਭਗਤਿਭੀਕਰਵਾਈਸੀ॥ ਸੋਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਕੇਮਨਮੇਆਈਕੇ
ਤਿਸਆਪਣੇਗੁਰੂਕੋਭੇਜੋ ਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਕੋਕਹਾਹੇਗੁਰਦੇਵਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੁਮਕਰਨੁਰਾਖੇਜੀਵਾਕੇ [illegible] ਕੇਜੀਵਾਕਾਉਧਾਰ
ਕੇਤੇਮੇਰੀਬੇਨਤੀਸੁਣ [illegible] ਕਰਦੇ ਤਾਂਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀ
ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਬਿਲੋਚਨਜੀ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਤੇ ਕਲਜੁਗ ਮੇਂ ਆਇ ਜਨਮ ਲੀ
ਆ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਜੰਗਲ ਮਤੇ ਦੀ ਸਰਾਇ ਸ਼ੇਖ ਫਤੇ ਬੰਗੀ ਕੀ ਜੀ ਨੇ
ਵਿਖੇ ਆਇ ਅਵਤਾਰ ਲੀਆ ਤੇ ਜੀ ਮਹਤੇ ਗੋਤ ਖਤਰੀ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲੀਆ ਜਬ
ਕੇ ਤਬ ਹੀ ਉਪ ਸੇਸ੍ਰਬੀ ਜਬ ੧੪ ਬਰਸਾਂ ਕੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਘਰਿ ਸਿਆਣੀ ਦੀ
ਵਿਆਹੇ ਭਾਈ ਦੇਵੀ ਦੇ ਘਰ ਜਬ ੧੮ ਅਠਾਰਾ ਬਰਸਾਂ ਕੇ ਹੋਏ ਅੰਦਰ ਜਨਮਿ
ਲੜਕਾ ਜਨਮਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦਾਸੂ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਏਕ ਬੀਬੀਆਂ ਹੋ
ਈ ਤੇ ਦੂਸਰੀ ਸਭਰਾਈ ਭਈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮਹਲ ਦਾ ਨਾਮ ਖੀਵਾਂ ਬਾਈ ਥਾ
ਜਬ ਦਾਸੂ ਪਾਂਚ ਬਰਸ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬਲੋਚਾਂ ਦੀ ਲੁ
ਟੀ ਹੋਈ ਤੇ ਮਤੇ ਦੀ ਸਰਾਇ ਮਾਰ ਲਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਖਡੂਰ ਪੁ
ਆਂ ਵੀ ਆਇ ਵਸੇ ਅਤੇ ਓਥੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿਖ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਸੋ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋ
ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦ ਗਾਂਵਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਓਥੇ ਭੱਲਾ ਜਾ
ਸੋ ਖਡੂਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਦਾ ਸੀ ਹੋਰ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ
ਭੱਲਾ ਧਰੀ ਲਹਣਾ ਦੇ ਮਹਲੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ ਸਬਦ ਗਾਂ
ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹ ਸਬਦ ਬਾਣੀ ਕਿਸ
ਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਏਹ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹ
ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਦੇ ਮਨ ਮੇਂ ਬਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਦੀ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰੀ
ਏ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਦੁਰਗਾ ਦੇ ਜਾਤ੍ਰਾ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸੰਗ ਦੇ
ਵੀ ਪੂਜਣੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਓਹ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਦੇਵੀ ਪੂਜਣੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਸੰ
ਗ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਜਾਇ ਉਤਰਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਗਿਰਾਉ
ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਰਾਉ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਕਹਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਬੇਦੀ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਹਿ
ਣੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਲਹਿਣਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬਦ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਗਿਰਾਉ ਹਈ
ਤਾਂ ਓਧਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਦੀਆ ਰਾਮ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਆ ਭਾਈ ਸੇਵਕ ਮੇਰਾ ਰਾਸ
ਕਰ ਪਨੀ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਮੇਰਾ ਪੰਥ ਚਲਾਵਣਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸਮਝ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਸਹਿਰੋ ਬਾਹਰ ਰਸਤੇ ਉਪਰ ਆਇ ਖੜੋਤੇ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ
ਹੋਇ ਕਰ ਲਹਿਣੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਪੁਰਸ ਸਰਦੇ ਦਾ ਰਾਹ ਕਿਥੇ ਮੇਰੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੋਨਾਨਕਜੀਕਾਦਰਸਨਕੀਹੋਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਲੇਭਾਈਅਸੀਤੈਨੂੰਦਰ
ਸਨਕਰਵਾਦੇਈਏ ਅਗੇ੨ ਸੀਬਾਬਾਜੀਤੇਪਿਛੇਲਹਿਣਾ ਜਾਂਧਰਮਸ
ਲਕੇਪਾਸਆਏ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆ ਭਾਈਇਸਮੋਹੜੇਨਾਲਘੋੜੀ
ਬੰਨਕੇ ਏਸਦਰਵਾਜੇਦੇਅੰਦਰਹੈਨ ਏਹਗਲਆਖਕੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਇਸਧ
ਰਮੇਂਦਰ [illegible] ਚੌਤਰੇ ਉਪਰਚੌਕੜੀਮਾਰਕੇ
ਜੀਜਾਇਬੈਠੇ ਜਦ ਲਹਣਾ ਘੋੜੀਨੋਬੰਨਕੇਅੰਦਰਗਿਆ ਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇ
ਜੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਸਿੰਘਾਸਨਪਰਬੈਠੇਹੈਨ ਜਾਂਲਹਿਣੇ ਦੇਖਿਆ ਤੇਮਨ
ਵਿਚਬਹੁਤਹੈਰਾਨਹੋਇਆ ਤੇਆਖਨਲਗਾ ਭਾਈਏਹਤਾਂ ਓਹੀਹੈਜਿਸਨੇਮੇ
ਰੇਕੋ ਏਥਾਂਆਂਦਾਸੀ ਪਰਬਹੁਤਲਜਾਮਾਨਹੋਇਆ ਤੇਕਹਿਣਲਗਾ ਜੋਮੈਨੂੰਖਬਰ
ਹੁੰਦੀ ਤਾਂਮੈਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਿਛੇਘੋੜੀਤੇਉਤਰਖੜਾਹੋਂਦਾਅਤੇਏਨਾਂਨੂੰਘੋੜੀਦੇਉਪ
ਰਚੜਾਕੇਲਿਆਉਂਦਾ ਤੇਮੈਬਹੁਤਔਗਣਹਾਰਾਹਾਂ ਜੋਇਨਾਕੋਸਿਞਾਣ ਨਸਕਿ
ਆਜੇਜਾਣਦਾ ਤਾਂਮੈਇਨਾਦੇਚਰਨਾਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਦਾ ਏਹਸੋਚਕੇ ਤਾਂਲਹਿ
ਣੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਚਰਨੀਲਗਾ ਜਾਂਲਹਿਣੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀ
ਕਹਾਂ ਪੁਰਖਾ ਸੁਖਹੈ ਤਾਂਲਹਿਣੇਨੇਕਹਾ ਜੀਆਪਦੇਦਰਸਨਕਰਕੇ ਸੁਖਹੋਇ
ਹੈ ਅਤੇਮਨਵਿਚ ਬਡਾਭੈਕਰਕੇ ਕੁਛ ਬੋਲ ਨਾਸਕੇ ਅਤੇਹਥੋਂ ਪੰਘਰੀਤੇਰ
ਸੁਟੇ ਤੇਮਨਮੇਕਹਿਆ ਭਾਈਜੇਕਰ ਐਤਕੀਮੈਨੂੰਭੇਜਨ ਤਾਂਮੈਂ ਅਦਬਨ
ਲਾਆਦਜੀਤੋਇਨਾਕੀ ਸੇਵਾਕਰੋ ਏਹ ਬਾਤਲਹਿਣੇਮਨਮੇ ਗਿਣੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾ
ਬਾਜੀਪੁਛਿਆ ਪੁਰਖਾ ਤੇਰਾਨਾਮ ਕਿਆਹੈ ਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆਜੀਮੇਰਾਨਾਮ
ਲਹਿਣਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰਲਹਿਣਾ ਤੇਅਸਾਦੇਣਾਹੈ ਅਤੇਅ
ਜਤੇਤੇਰਾਨਾਮ ਅੰਗਦਹੂਆ ਕਿਉਂਕੇਤੂੰਮੇਰੇਅੰਗਾਤੇ ਪੈਦਾਹੂਆਹੈ ਅਤੇਤੂੰ
ਮੇਰੇਸੇਵਕਭੀਜੁਦਾ ਨਹੋਵੇਂਗਾ ਪਰਹੈਲਹਿਣਿਆ ਹੁਣਤੂੰਜਾਹੁ ਤੇਕਲ ਆ
ਵੀ ਤਾਂਲਹਿਣੇਨੇਕਹਾ ਭਾਈ ਏਹਤਾਂ ਬਡਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖਹੈ ਜਿਸਨੇਮੇਰੇ ਮਨ
ਕੀਖਬਰਲਈਹੈਸੁ ਤਾਂਲਹਿਣੇ ਮਥਾਟੇਕਕੈ ਆਪਣੇ ਸੰਗਾਵਿਚਆਇਆਇ
ਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣਲਗਾ ਲੋਕਾਨੂੰ ਭਾਈਮੇਰੀਸਭਨਾਨੂੰ ਰਾਮਰਾਮਹੈ ਤਾਂਲੋਕਾਂ ਕ
ਹਿਆ ਹੁਣਤੂੰ ਏਥੇਰਹੇਂਗਾ ਤਾਂਸੰਗਾਦਾ ਵਾਲੀਕੌਣਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਲਹਿਣੇਕਹਾ
ਭਾਈਜਿਸਦਾਸਤੇਮੈ ਭੌਣ ਪਰਸਣ ਕੋਜਾਂਦਾਸਾ ਸੋਮੇਰੀਨਿਸਾਏ ਏਥੇਹੀਹੋਇ
ਗਈਹੈ ਤਾਂਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈਸਾਡਾਕੀਹਾਲ ਤਾਂਲਹਿਣੇਕਹਾ ਭਾਈਜਦੋਂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੀਤੂੰਹੁਣ ਪਰਸ ਕੇਆਓ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬਦੀ [illegible] ਕਰੇਗਾ ਤਾਂਸੰਗਤਿ
ਦਿਆ ਹੋਇਕੇ ਦਰਗਾ ਦੇਅਸਥਾਨਪਜਾਇ [illegible] ਬਾਬਾਅੰਗਦਜੀਆਪ
ਣੇਘਰਆਏਤੌਂਕਿਸੇਨੂੰਦਸਿਆਨਾਹਿਕਿਮੈਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ ਦਰਸਨਕੀਤ
ੇ ਤਾਂਘਰਦਿਆਲੋਕਾਂਨੇਆਖਿਆ ਭਾਈਦੇਵੀਦੇ ਦਰਸਨਤੇਕਿਉਂਮੁੜਿਆ
ਇਆਂਹੈ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇਕਹਾ ਸੰਗਤਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਆਇਆਹਾਂ ਤੇਹੁਣਨਹੀਂਜਾਂਵਾਂ
ਗਾ ਤਾਂਲੋਕਚੁਪਕਰਰਹੇ ਤੇਲਹਣੇਦਾਮਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਦੇਵਿਚਹੈਪਰਸ
ੀਰਾਤਤਾਂਤੜਫਦਿਆਂ ਕਟੀ ਜਾਂਦਿਨਚੜਿਆਤਾਂਲਹਿਣੇਭਾਵਜੇਨੂੰਆਖਿਆਭਾ
ਈ ਇਕਮਣ ਦਾਣੇ ਤੇਲੂਣਲੈਆਉ ਤਾਂਓਹ ਉਨਕਰ ਦਾਣੇਮਣਤੇਲੂਣ ਬੰਨਕੇ
ਲੈਆਦੇਤਾਂ ਲਹਿਣੇਨੇਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਚੁਕਕੇਤੁਰਪਿਆ ਤਾਂਭਾਣਜੇਕਹਾ
ਜੀਕਿਸੇਦੇਸਿਰਚੁਕਾਇਕੇਲੈਜਾਵੋ ਤੇਜਾਂਮੇਰੇਕੋ ਹੁਕਮਕਰੋ ਤਾਂਮੈਂਛੱਡਆਵਾਂਦ
ਹਾਂ ਤਾਂਲਹਿਣੇ ਕਹਾ ਭਾਈਜੇਤੇਨੂੰ ਕਿਤੇਜਰ ਹਥ ਆਵੇਤਾਂਤੂੰਕਿਸੇਕੋਦੇਦੇਵੇਂਗਾ
ਪਰਖੇਂ ਤਾਂਉਸਨੇਕਹਾ ਜੇਜਰ ਮਿਲੇਤਾਂਮੈਂਆਪਰਖਾਂ ਤਾਂਲਹਿਣੇਨੇਕਹਾ ਤੇਮੈਨਿ
ਓ ਦੇਵਾਂ ਏਹਕਹਿਕਰ ਪੰਡ ਚੁਕਕੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ਤੇਅਗੋਂਮਾਤਾਜੀ
ਬੈਠੇਹੈਨ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇਨੇਮਾਤਾਜੀਕਉ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਪੰਡਰਖਦਿਤੀਤੇਮਾਤਾ
ਚੋਣੀਕਹਾ ਭਾਈਤੂੰਕਉਣਹੈ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇਨੇਕਹਾਜੀਮੈਂਸਿਖ ਹੋਣਾਹੈ ਤੇਏਹ ਤੇਰ
ਲੇਵਹੁਜੀਤਾਂ ਮਾਤਾਜੀਪੰਡਅੰਦਰ ਰਖੀ ਤੇਫੇਰਲਹਿਣੇ ਨੇਕਹਾਜੀਗੁਰੂਜੀਕਿਥੇ
ਹੈਨ ਤਾਂਮਾਤਾਚੋਣੀਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਬਾਹਰ ਧਾਨਾਂਦੇ ਖੇਤ ਉਤੇਗਏਹੈਨ ਓਥੇ ਨਦੀ
ਣ ਕਢਦਾ ਉਠੇਹੈਨ ਤਾਂ ਲਹਿਣਾ ਉਥੇਗਇਆਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਪਰਮ
ਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਲਹਿਣੇਦਾਸਿਰਆਪਣੇਹਥਾਂ ਉਪਰਰਖਿਆਤੇਜੋ
ਤਨਾਲਜੋਤ ਮਿਲਾਇਲਈ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂਭੀ ਨਦੀਣ
ਕਰਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਲਹਿਣੇਦੇਹਥ ਰੰਬੀ ਫੜਾਇਕੇਕਹਾ ਜਾਹੁ ਕਢ ਤਾਂਲਹਿਣ
ਸਮੇਤ ਧਾਈਆਂਦੇਘਾਸਕਢਣਲਗਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬਸ ਤੈਨੂੰਏਹੁਕੰ
ਮਨਹੀਂਆਉਂਦਾ ਪਰਤੂੰਪੂਲਾਚੁਕਕੇ ਘਰਲੈਜਾਹੁ ਤਾਂਲਹਿਣੇਕਹਿਆਜੀਸ
ਤਬਚਨ ਤਾਂਪੂਲਾਦਗਿਦਾਂਵਹਿੰਦਾ ਲਹਿਣੇਦੇਸਿਰਤੇਚੁਕਾਇਦਿਤਾ ਤੇਲਹਿ
ਣਾਘਰਲੈਗਇਆ ਜਾਇਸੁਟੀ ਜਾਂਮਾਤਾਚੋਣੀਨੇਦੇਖਿਆ ਤਾਂਲਹਿਣੇਦੇਗਲ
ਵਿਚਖਰਾਬਹੋਇਨਜਾਮਾਂਆਹਾ ਸੋਚਿਕੜਨਾਲਭਰਗਿਆ ਪਰਸ੍ਰੀਬਾਬਾ
ਜੀਵੀਲਹਿਣੇਦੇਨਾਲਹੀਘਰਆਇਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂਮਾਤਾਚੋਣੀਨੇਕਹਾ ਹੇਗਰੀਬਨਿ

ਜੀ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ... ਗਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਭੁਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਿ
ਰ ਨਦੀਕ ਚੁਕਾਈ ਸਾ ... ਨਾਲ ਭਰੇ ਗਏ ਹੈਨ ਕਿਸੇ ਕਾਮੇ ਦੇ ਸਿਰ
ਚੁਕਾਇ ਲਿਆ ਵਣੀ ਸੀ ਜੇ ... ਕਰੇਗੇ ਤਾਂ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਭੁਲੇ ਮਨੁ
ਖ ਕਾਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭੋਲੀ ਏ ਏਹ ਜਿਕਰ ਨਾਹੀ ਏਹ ਨੇ
ਸਰੇ ਹੈ ਤੇ ਏਹ ਨਦੀ ਨਦੀ ਪੰਡ ਨਹੀ ਏਹ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਦਾ ... ਏਹ ...
... ਕਿਉਂ ਕਿ ਏਹ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਸਾਖੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ... ਨੇ ਸੁ
ਣੀ ਤਾਂ ਗਦ ਗਦ ਹੋਇ ਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਗਾਇ ਲਿਆ ਤੇ ਨਾਲ ਕਰਾਰੇ ਸਾਥ ਹੀ ਭਿਨ ਭਰਪੂਰ ਕਰਦੇ
ਤਾਂ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਗੇ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਟ
ਹਿਲ ਕਰਨੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਸੰਗ ਦੇਂਦੀ ਪਰ ਸਕੇ ਆਏ ਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ

ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਭ ਘਰ
ਕੋ ਗਏ ਤੇ ਅੰਗ ਦ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਪਾਸ ਰਹਿਆ ਤੇ ਮਨੋ ਤਨੋ ਹੋਇ ਕਰ
ਟਹਿਲ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਜਲ ਲਿਆ
ਇਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਵੇ ਤੇ ਪਖਾ
ਕਰੇ ਮੁਠੀਆਂ ਭ ਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ
ਬਾਤ ਏਹ ਹੈ ਜਦ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਸ
ਨਾਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪ ਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ
ਅੰਗਦ ਗਿਆ ਜਦ ਜਲ ਲੈ ਕੇ ਆ
ਇਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਸੋਲਾ

ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਲੜਕੀ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਸੂਹੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਾਹਨ ਕੇ ਅੰਦਰੋ ਬਾਹਰ ਕੇ ਚਲੀ
ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈ ਦੁਰਗਾ ਭਵਾਨੀ
ਹਾਂ ਅਤੇ ਏਸ ਦੁਆਰੇ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਕੇ ਚਲੀ ਹਾਂ ਸੁਣ ਭਾਈ ਏਹੁ ਜੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੇਰ
ਹੈ ਦੇਸਾਂ ਦੇਸਾਂਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਏਨਾ ਗੁਰਾ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਸ ਹੈ
ਤਾਂ ਤੇ ਸਾਹਿਬੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਜੋ ਸੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਚਰਨ ਹਲਦਾ ਦੇਖਕਰ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੇ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੈ ਤਬ

ਬੇਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਬਚਾ ਗੁਪਤ ਸੰਗਤ ਦੀਆਂ ਸੁਖ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਨਾਲੇ
ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ। ਭਲਾ ਭਲਾ ਹੋਇਆ। ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਦੇ ਤੇ ਮੁਠੀਆਂ ਭਰਾਂਦਿਆਂ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉਪਰ ਫਰੀਦਾਂ ਪਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦੀਨ ਬੰਧਪ ਕਰ... ਸਤਿਗੁ
ਰਦੇਵ ਜੀ ਆਪਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਉਪਰ ਫਰੀਦਾਂ ਪਈਆਂ ਹੈਨ ਜੀ ਸੋ ਮੇਹਰ
ਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਦਸੋ ਜੀ ਏਹ ਕੀਆ ਬਾਤ ਹੈ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ
ਸੁਣ ਪੁਰਖਾ ਇਕ ਅਜਰ ਜਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੋ ਉਹ ਨਾਲੇ ਅਜਰ ਜਰਦਾ ਹੈ
ਨਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬੱਚਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਣ ਹੈ ਜੋ ਜਿਥੇ
ਕੋਈ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜੇਗਾ ਉਥੇ ਮੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਗਾ ਸੋ ਉਹ ਝਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਫਿਰਦਾ
ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡੇ ਉਪਰ ਫਰੀਟਾਂ ਪਉਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਸਾਨੂੰ ਫ
ਰੀਟਾਂ ਪੈ ਗਈਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਉਸ ਅਜਰ ਜਰਨ ਵਾਲੇ
ਕੋ ਸਦਵਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜੋ ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਆ
ਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਉਪਰ ਬੈਠ ਕਰ ਸੇਦੀ ਵਾਰ ਪਾਇਆ ਕਰ ਸੁਣਤੇ ਪੜਤੇ ਦੋਹਾਂ ਕੀ
ਪਰਮਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਵਾੜੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹਿੰਦੇ ਸੇ। ਏਹੁ
ਬਾਣੀ ਪੜਨ ਦਾ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਕੋ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੇ ਲੋਗ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨੋ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਦੇ ਹੂਏ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਕੋ ਜਾਂਤੇ ਹੋ
ਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਤਿਨ ਬਰਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
ਚੌਥੇ ਬਰਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕੇ ਮੱਤੇ ਦੀ ਸਰਾਇ ਜਾਂਤੇ ਭਏ ਜ
ਲਹਿਣਾ ਘਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਲਹਣਾ ਦੇਵੀ ਪਰਸਣੇ
ਨਹੀ ਗਿਆ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿਆ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਹਰ ਇਕ
ਆਂਦੇ ਸਭ ਲੋਕ ਆਇ ਲਹਿਣੇ ਕੋ ਮਿਲਕੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲਹਿਣਾ ਆ
ਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਨਾਲ ਬੜੇ ਆਦਰ ਸੰਗ ਗਤ ਮਿਲੇ।
ਅਤੇ ਇਕ ਤਖਤ ਮਲ ਚੌਧਰੀ ਨਗਰ ਕਾ ਦਾਸੀ ਤੇ ਉਹ ਅਗੇ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਲਹਣਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੇਦੀ ਨੂੰ
ਮਿਲਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਅਗਲਾ ਆਕੇ ਮਿਲਕਰ ਏਹ ਭੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਾਈ
ਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚਲਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਚੌਧਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਂ ਕੈ ਉਮਾਹਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਚੌਧ
ਰੀ ਜੀ ਕਾਲ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅਬ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾ ਪੁਰਖ
ਕੋਲ ਮਿਲ ਕਰ ਆਏ ਹੋ ਸੋ ਅਬ ਆਪ ਵੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਗਏ ਹੋ ਇ
ਸ ਲਈ [illegible] ਹੋ ਮਿਹਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ [illegible]
ਉਪਰ [illegible] ਤਾਂ ਕਹਾ ਚੌਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਚਰਨ [illegible]
ਕੁਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੋਗੇ ਤੇ ਚਰਨੀ ਲਗੋਗੇ ਤਾਂ ਆਪ ਕੇ ਭੀ [illegible]
ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਭੀ ਕਿਸੇ ਬਾਤ ਦੀ ਨਾ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹੋਰ [illegible]
ਕਰ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਵੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ

ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ।
॥ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਵੈ ਭਾਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ॥ ਸੂਖੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ
ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਸੀ॥ ਸਹਿਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਤਾਰਸੀ
॥ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਦੇਵੈ ਦੀਖਿਆ॥ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭ
ਹਿ ਨ ਭੀਖਿਆ॥ ਜਾ ਕਉ ਮਹਿਲ ਹਜੂਰ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸ॥
ਦਰ ਦਰ [illegible] ਨਾਹਿ ਮੂਲੇ ਪੁਛ ਤਿਸ॥ ਛੂਟੈ ਤਾ ਕੈ ਬੋਲ ਸਾ
ਹਿਬ ਨਦਰ ਜਿਸ॥ ਘਲੈ ਆਣੈ ਆਪ ਜਿਸ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ
ਮਤੈ ਕੋਇ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਣੈ ਸਭ ਸੋਇ॥ ਨਾਉ ਨਾ
ਨਕ ਬਖਸੀਸ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਹੋਇ॥ (੧) ॥

॥ਅਤੇ ਜਦੋ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋ ਅੰਗਦ ਜੀ ਵਿਦਿਆ ਹੋਵਣ ਲਗੇ ਸ
ਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਖਾ ਮੇਰੇ ਨਜੀਕ ਆਇ ਰਹੁ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਬ ਟਬਰ ਦੇ ਸਮੇਤ ਖਡੂਰ ਖਾਹਿ ਦਿਆ ਵੀ ਆਇ
ਬਸੇ ਸਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿ
ਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅੰਗਦ ਦੇ ਵਿਚ ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜੋਤ ਬਖਸੀ
ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਭਾਣੇ ਦੇ ਖਸਮ ਹੋ ਅਤੇ ਤੇਰੀਆ ਤੂੰ ਹੀ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਰਬ ਸੰਗਤ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਈ
ਤਾਂ ਸਬ ਸੰਗਤ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹ ਭਾਣੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਭ ਸੰਗਤ ਕਉ ... ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸ
ਨਗਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ ... ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾਂ ਰਾਤ ਰਹੇ ਬ
ਪਹਿਰ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਨ
ਲਗੇ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਭਜਨ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਸਿਫਤ ਕਰਦੇ ਕਹਾ
ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਿ ਸੇ ਪਾਸੋਂ ਨ
ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੇ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ਹਾਂ ਦਾਤੇਰਾ ਜੇਤਾ ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਨਾ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਜੇੜ੍ਹੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਅਥਵਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੇ ਲੋਚਤੇ ਹੈਨ ਸੇ ਉਨ ਕੀ ਭੀ
ਸਿਫਤ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਗਾਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਸਭ ਆਸਰੇ ਛਡ ਕੇ ਇ
ਕ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਹੀ ਆਸਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਕੇ ਨਾਮ ਨਾਲ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਹੋਇ ਹੈ ਨਾ ਜਿਨਾ ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕਰ ਤੇਰਾ
ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਪਿਆ ਹੈ ਸੇ ਤਿਨਕੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਉਨ ਕਾ

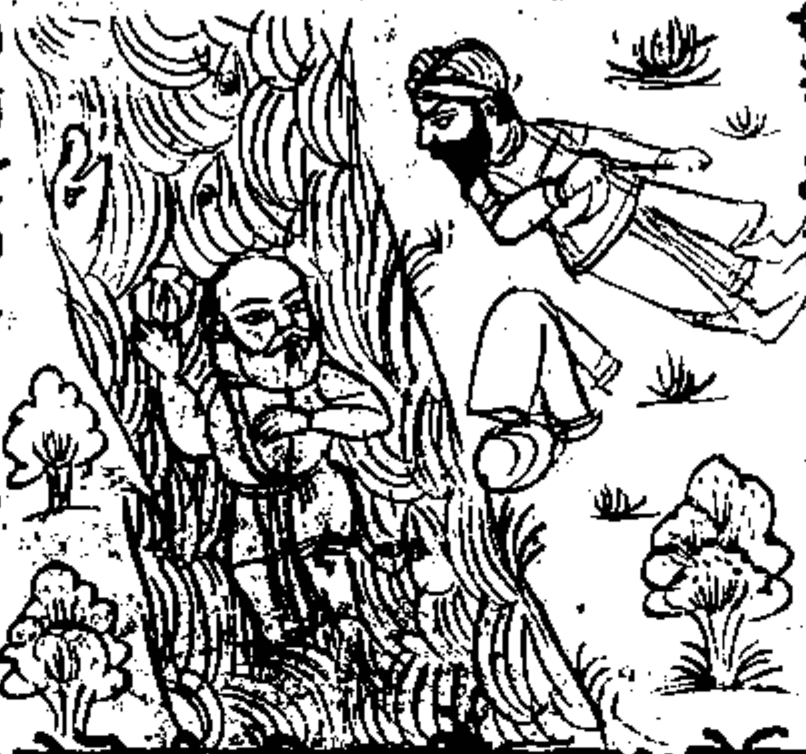

ਜਾਪ ਜਪਤਾ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰੇ ਪਦਨੀ ਹੈ
ਨ ਵਾਹੁ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਹੈਨ ਹੇ ਸਾਹਿਬ
ਉਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇ ਲੈਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਬ
ਹੜੇ ਹੈਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਣੀਆਂ ਕੋਲੋ ਅ
ਪਕਰਮ ਕਰਵਾ ਉਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਭਲੇ
ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਮਨ ਨੂੰ ਫੇਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ
ਸਕਰਕੇ ਇਸ ਜੀ ਵਦੇ ਸੁਖ ਕਾਨ
ਸਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸੋ ਹਿ ਰੰਕਾਰ ਜੀ ਐਸੇ
ਐਸੇ ਸੂਰਮੇ ਏ ਹੁ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਦਾ
ਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹੁ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਿਮ
ਨਹੀ ਤੇ ਉਨਾ ਅਗੇ ਕੋਈ ਠਹਰ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਓਹ ਪ੍ਰਸੇ ਸਰਦਾਨੂੰ
ਮਦੀ ਨਹੀ ਲੈਦੇ ਦੇਂਦੇ ਹੋਰ ਜੋ ਆਪ ਹੈਨ ਸੋ ਇਕ ਦਿਨ ਲੜਾਈ ਕਰਕੇ
ਹਟ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਏਹ ਐਸੇ ਹੈਨ ਜੋ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਲੜਾਈ ਕਰਦੇ ਹੀ
ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸੂਰਮਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀ ਜੋ ਇਨਾ ਨਾਲ ਅਠ ਪਹਿਰ ਲੜੇ
ਅਤੇ ਓਹੀ ਸੂਰਬੀਰ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਵਾਸ ਸ੍ਵਾਸ ਨਾਮ ਜਪਦਾ ਰਹੇ ਸੋ ਏਨਾ ਨਾਲ ਲੜੂ
ਰਾਉ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਏਸ ਦਾ ਜੋਰ ਨਹੀ ਪੈ ਸਕਦਾ ਸੋ ਈ ਬਰਾ ਸਾਹਿਬ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਨੂੰ ਲਗਾਸੀ ਸੋ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਦੇ ਓਸ
ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਨੂੰ ਬਹੁਤੇ ਰਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਮਾਇਆ
ਵਲ ਲਗਾ ਦਿਤਿਆਂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਧਾਵਣੇ ਫੇਰ ਤੀਜੇ ਦੇ ਰੋਹਇਆ ਤਾਂ ਕੁ
ਜਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਮਰਦਾ ਪਿਆ ਲਾਲਚ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਫੇਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇ ਤਰੰਗਾ ਵਿਚ
ਜਾਇ ਫਸਿਆ ਜਾਂ ਤੀਸਰਾ ਪਹਿਰ ਹੋਇਆ [illegible] ਤਾਂ ਮਨ
ਜ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਅੰਨ ਖਾਇ ਕਰ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਆਈ ਤਾਂ ਆਖੀ ਮੀਟ ਕ
ਰ ਸੁਤਾ ਜਦ ਨੀਂਦ ਤੇ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਨਾਂ ਹੀ ਲਾਲਚਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾ ਪ੍ਰਿਆ ਗਲਾ
ਨਾਲ ਲਤਾ ਸੈਆ ਵਰਿਆ ਦੀਆਂ ਪਿੰਡਾਂ ਬੰਨ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਵਸ ਹੋਇਆ ਹੋ
ਇਆ ਪਿੰਡਾਂ ਬੰਨ ਬੈਠਾ ਕਿ ਜੇ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਰ ਸਭ ਵੇ
ਲੇ ਵਖਨ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਭਾਉ ਨਾਲ ਕਰਤਾਰ
ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਹੀ ਥਾਇ ਪਉਂਦੇ ਹੈਨ ਔਰ ਅਠਾਰਾਂ ਤੀਰ
ਥਾਂ ਦੇ ਇਸ ਨਾਨ ਦਾ ਫਲ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਜਾਂ ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਹਥ
ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਇਕ ਪਹਿਰ ਦਾ ਭੀ
ਉਠਣੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨਾ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ
ਭਗਤਾਂ ਉਪਰੋਂ ਬਲਿਹਾਰ ਨੇ ਜਾਂਵਾਂ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਐ
ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਹਥ ਰਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹਭੀ ਉਸ ਤਰਕ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਆਪ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਭੀ ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਪਾ
ਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਆਪਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸ ਉਪਰ ਹੋਈ ਹੈ ਓਹ ਭੀ
ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰੰ
ਗ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਐਸੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੈਸਾ ਜਲ ਵਿਖੇ ਕਵਲ ਅ
ਲੇਪ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਠੇ ਪਹਿਰ [illegible] ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਉਨਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕੀਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ
ਜਿਨਾ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਨਾ ਕੋ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿ
ਲਿਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹ ਬਚਨ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ
ਏ ਅਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਹਥ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀ
ਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰ ਦੇ ਜਾਗੇ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇਅੰਗਦ ਏਹਜੀਵਕਿਸੇਦਾਜਗਾਇਆਨਹੀਜਾਗ
ਅਤੇਨਾਹਠਕਰਕੇਹੀਜਾਗਸਕਦਾ॥ ਅਤੇਸੁਣਬਚਾਇਸਜੀਵਉਪਰਜਦ
ਪਰਮੇਸਰਦਾਇਆਕਰਦਾਹੈਤਾਂਉਸਦੇਅੰਦਰਚਾਂਦਨਾਕਰਦਾਹੈਤਾਂਉਸਜੀ
ਵਨੂੰਆਪੇਹੀਸੁਰਤਹੋਇਜਾਂਦੀਹੈਤਾਂਜਾਗਪੈਂਦਾਹੈਅਤੇਬਾਣੀਨਾਲਪ੍ਰੀਤ
ਕਰਦਾਹੈ ਜਦਏਹਜੀਵਪਿਛਲੀਰਾਤਜਾਗਦਾਹੈਤੇਨਾਮਨਾਲਪ੍ਰੇਮਕਰਕੇਇ
ਸਨਾਨਕਰਦਾਹੈਤੇਪ੍ਰੇਮਨਾਲਬਾਣੀਪੜ੍ਹਦਾਹੈਅਤੇਭਗਵੰਤਜੀਦਾਨਾਮਜਪ
ਦਾਹੈਸੋਉਸਵਕਤਦੇਨਾਮਦੇਜਪਣੇਦਾਏਹਮਹਾਤਮਹੈ ਓਸਵੇਲੇਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾ
ਰਜੀਦੀਆਗਿਆਨਾਲਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰ੍ਹਦਾਹੈਤਾਂਉਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਉਸਨੂੰਮਿਲਦਾਹੈ
ਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਜਾਗਦਾਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂਸੋਨਾਸਰਾਫਦੀਪਸੇਰੀਉਪਰਕਸਖ
ਇਕੇਤਾਂਤਾਂਉਖਾਣੇਤੇਰਹਿਚੁਕਦਾਹੈਤੇਖਜਾਨੇਕੀਲਾਇਕਹੁੰਦਾਹੈਸੋਤਿਸੇਤਰ
ਜੋਪ੍ਰਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਜਾਗਕੇਇਸਨਾਨਕਰਕੇਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਜਾਪਕਰਦ
ਹੈਸੋਪ੍ਰਾਣੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚਵਾਸਾਪਾਂਵਦਾਹੈ। ।ਤਾਂਫੇਰ
ਸ੍ਰੀਅੰਗਦਜੀਮਥਾਟੇਕਕੈਹਥਜੋੜਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀ
ਬਾਕੀਜੋਸਤਪਹਿਰਬਾਕੀਰਹੇਹੈਨਉਨਕਾਕਿਆਫਲਹੁੰਦਾਹੈ। ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਬਾਬਾਜੀਕਹਾਬਚਾਸਤਾਂਪਹਿਰਾਂਵਿਚਸਤਕੀਕਮਾਈਇਕਾਨਿਮਖਵੀਵਿ
ਲਨਕਰੇਇਕਪਹਿਰਪਿਛਲੀਰਾਤਨਾਮਜਪੇਅਤੇਦਿਨਦੇਪਿਛਲੇਪਹਿਰ
ਸੋਗੁਰਦੁਆਰੇਜਾਵੇਤੇਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹਿਆਂਹੋਇਆਂਸੰਤਾਂਦੇਪਾਸਜਾਇ
ਬੈਠੇਤੇਕਥਾਬਾਰਤਾਸ੍ਰਵਣਕਰੇਉਥੇਪਾਪਤੇਪੁੰਨਾਂਦਾਵਿਚਾਰਕਰੀਦਾਹੈਪੁੰਨ
ਭਲਾਹੈਤੇਪਾਪਬੁਰਾਹੈਝੂਠਬੋਲੇਤੇਰਾਸਘਟਜਾਂਦੀਹੈਪਰਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾ
ਹਮੇਝੂਠੇਦੀਕੋਈਜਗਾਨਾਹੀਹੈਅਤੇਖੋਟੇਓਹਹੈਨਜਿਨਾਂਦੇਮਨਕਪਟਹੈਅਤੇ
ਝੂਠਬੋਲਦੇਹੈਨਪਾਪਕਮਾਵਦੇਹੈਨਸੋਦਰਗਾਹਬੀਸੁਟਪਤੀਦੇਹੈਨਤੇਸੁਣ
ਬਚਾਜਿਨਸਚਕਮਾਇਆਹੈਤਿਨਾਂਨੂੰਸਾਬਾਸੀਮਿਲਦੀਹੈਤੇਓਹਸਦਾਹੀ
ਅਟੱਲਹੈਨਅਤੇਉਸਦੇਨਾਮਤੋਬਿਨਾਜੋਬੋਲਣਾਹੈਸੋਬਾਦਹੀਹੈਤੇਦੁਖਸੁਖ
ਸਾਹਿਬਦੇਵਸਹੈਜਿਉਸਾਹਿਬਨੂੰਭਾਂਵਦਾਹੈ ਤਿਵੇਹੀਕਰਦਾਹੈਇਹੁਮਨੁਖਕੋ
ਚਾਹੀਦਾਹੈਜੋਵਿਹਾਰਤੋਬਿਨਾਬੋਲਣਾਹੈਸੋਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਨਾਮਹੀਬੋਲੇ
ਜਿਸਤੇਇਸਕਾਸਾਸਸਫਲਹੋਵੇ। ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀਜੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਿਥੇਵਸਦਾਹੈ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਚਾ ਅਠ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਹੈ ਤੇ ਨਵਾਂ ਖੰਡ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤੇ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿ
ਥਵੀ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਏਹ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਸਰੀਰ ਇਸੀ ਤੇ ਪਦਵੀ ਕਹੌਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਗਤ ਇਸ ਦੇਹ ਵਿਚ ਖੋਜ ਦੇਖੇ
ਜਾਂਦੇ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜਿਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰ
ਮਵੰਤ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਉਸੀ ਕੋ ਗੁਰੂ [illegible]
ਦਾ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਗੁਰੂ ਭੀ
ਤੁਸੀ ਹੋ ਅਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਭੀ ਤੁਸੀ ਹੋ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹੇ ਹੇ ਬਚਾ ਅੰਗਦ
ਤੇਰੇ ਪਰ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮੈ ਪੰਥ ਦਾ ਅਗਵਾਨੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਮੁਖੋਂ ਜ
ਗਤ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਨਾ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇ
ਸ ਭਇਆ ਹੈ ਓਹ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੂਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਭੀ ਉਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰ
ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਭੀ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸਚਾ ਨਾਮ ਤੇ ਸਬਦ ਤੇ ਦਾਨ ਤੇ ਇਸਨਾ
ਨ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਾਉਣਾ॥ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਿਖ

ਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪ ਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਅੰਗਦ ਪਰ ਬ
ਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ॥ ॥ ਅਤੇ ਇਕ
ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਰਾਵੀ ਉਪਰ ਸਨਾਨ ਕਰਨੇ ਗ
ਏ ਅਤੇ ਉਸਾ ਦਿ ਨ ਠੰਡ ਬਹੁਤ ਸੀ
ਪੋਹ ਦੇ ਦਿਨ ਸ ਨ ਤੇ ਮੀਂਹ ਵਸ
ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਸਖ ਤ ਦਰਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਅੰਗਦ ਨ ਰੇ ਬਾਹਰ ਆਏ
ਖੇਰ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ
ਰ ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਸੁਗੇ ਕਰਨ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਿਚ ਅੰਗਦ ਜਿਉਂ ਠੰਡ ਖਾਧੀ ਸਰਦੀ
ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਬਿਸੁਰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਿਰ ਨਿਕਲੇ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰੇ
ਜਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਬਿਸੁਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿਨਾਮ ਕਹਿਕੇ ਆਪਣਾ
ਚਰਨ ਲਾਇਆ ਅੰਗਦ ਉਠ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਕਹਾ ਬਚਾ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋ ਏਹੁ ਸਬਰ
ਨੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸੰਗਤ ਕਰੇਂਦੇਵੀ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਈਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ੧੩੨ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ
[illegible] ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਰੁ ਸਾਖੀ ਕਰਨ ਲਾਈ ਅਤੇ
ਈ ਤੁਸਾਂ ਵਿਸਾਹੁ ਪੂਰਾ ਰਖਣਾ ਵਿਚੋਂ ਤੁਸਾਂ ਭਰਮਣਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਆਖੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਲਛਮਣ ਕੀ ਨਿਆਈ ਫਿਰਣਾ ਨਾਹੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਆਖੇ ਸੋ ਤੁਸਾਂ
ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਵਾਕ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿ ਕਰ ਮੰਨਣੇ ਪਰਮ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਪਰਮੇਸਰ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਫਿਰਨਾ ਨਾਹੀ ਆਵੈ ਤੋ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜੇ ਹੋਵਣਾ ਅਤੇ
ਓਹ ਗਲਾਂ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਸੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਇ ਗਇਆ ਅਗੋ ਸਭੋ ਸਿਖ ਹਥ ਜੋੜ
ਕੇ ਖੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਤੇੜ ਇਕ ਅਗੋਛਾ ਸਾ ਸਿਰ ਤੇ ਟੋਪੀ ਹਥ ਵਿ
ਚ ਕੁਤਕਾ ਕੰਧੇ ਉਤੇ ਧਰਿਆ ਹੂਆ ਹੋਰ ਕਪੜਾ ਕੋਈ ਨਾਸਾ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਿਥੇ ਸਿਖ ਸਭ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਏ ਤਾਂ ਬਾ
ਬੇ ਆਖਿਆ ਰੇ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿ
ਖ ਹਾਂ ਜਿਥੇ ਉਨਾਂ ਸਿਖਾਂ ਆਖਿਆ ਤਿਥੇ ਗੁਰੂ ਕਢ ਕੁਤਕੇ ਪਾਇਆ ਇਕ
ਇਕ ਕੁਤਕਾ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਲਾਇਓਸੁ ਇਕ ਤਾਂ ਕੁਤਕੇ ਪਉਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਓਹੁ
ਨਸਿ ਗਏ ਇਕ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਖੜੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਉਨਾਂ ਜਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਤੇਰਾਂ
ਤਾਈ ਕੁਤਕੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਵੈ ਮਾਰ ਭਾਵੈ ਛਡ ਅਸੀ
ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਜਾਵਣੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ
ਜੋ ਜਾਵਣੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਉਨਾਂ ਸਿਖ
ਆਖਿਆ ਤਿਥੇ ਫੇਰ ਕਢ ਕੁਤਕੇ ਪਾਇਆ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ਭਾਵੈ
ਛਡਿ ਭਾਵੈ ਚੀਣਾ ਚੀਣਾ ਕਰਿ ਸੁਟ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਜਾਵਣੇ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸੀ
ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨੋਗੇ
[illegible] ਤਾਂ ਆਗੋ ਸਿਖ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੁ ਅਸੀ ਮੰਨਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਆ
ਚਲੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਜਹਾਂ ਮੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਸਿਖਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਚਲੀਐ
ਤਾਂ ਅਗੇ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਪਿਛੇ ਲਗੇ ਸਿਖ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਜਾ
ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਵਡੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਏ ਜਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਇਕ ਵਡੀ ਬਾਸ਼ਨਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਦੀ ਤਿਸਾ ਵਿਚ ਇਕ ਚਿਖਾ ਉਸਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਸ ਚਿਖਾ ਕੇ ਊਪਰ ਇਕ ਮੁਰ
ਦਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੁ ਪੈਰ ਉਪਰਿ ਕਪੜਾ ਹੈ ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ

ਆਖਦਾਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂਉਸਪੁਰਖਦੇਕੋਈਪਰਗਸਿਕੀ ਤਾਂਫੇਰ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਜਾਇਖੜੋਤੇ ਤਾਂਫੇਰ ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਬੋਲਿਆਤੁਸੀ
ਕਿਸਦੇਸਿਖਹੋ ਤਾਂਉਨਾਸਿਖਾਂਆਖਿਆਜੀਤੇਰੇਸਿਖਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿ
ਆਜੇਮੇਰੇਸਿਖਹੋਤਾਂਇਸਮੜੇਨੂੰਖਾਹੁ ਮੇਰਾਵਚਨਇਉਹੀਹੈ ਜੋਮੜੇਨੂੰਖ
ਾਵੈਗਾਸੋਮੇਰਾਸਿਖਹੋਵੈਗਾ ॥ ਜਿਉਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀ ਆਖਿਆਮੜਾਖਾਹੋ ਤਾਂਸਭੇ
ਸਿਖਝਾੜੀਆਂਵਿਚਛਪਗਏ ਕੋਈਤਾਂਦੂਰਹੀ ਨਸਗਏ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਬਾਬੇ
ਜੀਆਖਿਆਓਹੁਕਹਾਂਗਏ ਜੋਸਿਖਕਹਾਂਵਦੇਸੇ ਤਾਂਫੇਰਭਾਈਬਾਲੇਤੇਗੁ
ਰੂਅੰਗਦਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਓਹੁਤਾਂਸਭੇਨਸਿਗਏ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਤੁਸੀ
ਭੀਜਾਹੁ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇ ਆਖਿਆਜੀਅਸੀਤਾਂਕਿਧਰੇਨਹੀਜਾਂਦੇ ਅਸੀ
ਤਾਂਤੇਰੇਸਿਖਹਾਂ ਏਹਪੰਜਜਣੇਨਾਲਰਹੇ ਤੇਹੋਰਸਭਨਸਿਗਏ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂ
ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਜੇਤੁਸੀਮੇਰੇਸਿਖਹੋਤਾਂ ਮੇਰਾਬਚਨਮੰਨੋਗੇ ਤਾਂ
ਅਸਾਂਆਖਿਆਜੀਜੋਕਹੋਗੇਸੋਮੰਨਾਂਗੇ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿ
ਆਜੋਤੁਸੀਕਹੋਜੋਹਮਗੁਰੂਨਾਨਕਕੇਸਿਖਨਹੀ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਸੰਧੂਨੇ
ਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਇਸਵਚਨਕਹਣੇਤੇ ਕੁੰਭੀਨਰਕਭੀਕਬੂਲਹੈ ਪਰਹਮ
ਸੀਤਾਂਤੇਰੇਸਿਖਹਾਂ ਏਹਪੰਜਜਣੇ ਇਕਗੁਰੂਅੰਗਦ ਇਕਭਾਈਬਾਲਾਸੰ
ਧੂਇਕਅਜਿਤਾਰੰਧਾਵਾ ਇਕਬੂੜਕਲਾਲ ਇਕ ਏਹਪੰਜਜਣੇਨਾ
ਲਰਹੇ ਹੋਰਸਭਭਜਗਏ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੇਤੁਸੀ
ਕਿਉਂਨਹੀਜਾਂਦੇ ਤਾਂਅਗਹੁਆਖਣਲਗੇਜੀਅਸੀਤੇਰੇਸਿਖਹਾਂ ਅਸੀਤੁ
ਨੂੰਛਡਕੈਕਿਧਰੇਜਾਵੀਏ ਜਿਥੇਉਨਾਆਖਿਆਜੋਅਸੀਤੇਰੇਸਿਖਹਾਂ ਤਿਥੇ
ਹੀਫੇਰਕਢਕੁਤਕਾਪੁਛਿਆ ਕਿਉਰੇਤੁਮਕਹਾਂਤੇਹੋਮਤੇਰੇਸਿਖਹਾਂ ਤਾਂ
ਉਨ ਆਖਿਆਜੀ ਅਸੀਤਾਂਤੇਰੇਸਿਖਹਾਂ ਜਉਹੁਕਮਹੋਵਹਤਉਕਰ
ਹਿ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਬਾਬੇਕਹਿਆਮੇਰਾਵਚਨਹੈਜੋਤੁਮਕਹੋਗਮਤੇਰੇਸਿਖਨਹੀ
ਤਾਂਫੇਰਭਾਈਬਾਲੇਸੰਧੂਨੇਆਖਿਆਜੀਭਾਵੈਮਾਰਿਭਾਵੈਛਡਿ ਅਸੀਤਾਂਤੇ
ਰੀਆਸਭੁਕਬੂਲਕਰਕੇਤੇਰੇਲੜਿਲਗੇਹਾਂ ਅਸਾਂਥੋਂਮੁਹਤੇਇਹਗਲਿ
ਆਖੀਨਹੀਜਾਂਦੀ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਤੁਸੀਨਹੀਮੰ
ਨੋਗੇ ਤਾਂਉਨਾਸਿਖਾਂਆਖਿਆਸਿਰਪਾਤ੍ਰਸਾਹੋਰੁਕਛਕਹੋਸੋਮੰਨਹਾਂ
ਪਰਅਸੀਤਾਂਤੇਰੇਸਿਖਹਾਂ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ ਜੋਸਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖੋਤੇਂਤਾਂਏਹਮੜ੍ਹਾਖਾਓਹੈ॥ਤੁਸਾਨੂੰਹੁਕਮਹੈ॥ਤਾਂਉਨਾਪੰਜਾਂਸਿਖਾਂਆਖਿਆਜੀ
ਹੁਕਮਸਤਿਹੈ॥ਏਹਮੜ੍ਹਾਖਾਵਹੇਂ॥ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜੇ
ਖਾਓਹੈ॥ਤਾਂਏਹਪੰਜੇਸਿਖਜਾਇਮੜ੍ਹੇਉਤੇਖੜ੍ਹੇਹੋਏ॥ਮੜ੍ਹੇਦੇਉਪਰਕਦੀਸਿਰ
ਵਢਿਜਾਵਣ ਕਦੀਪੈਰਾਦੀਵਢਿਜਾਵਣਿ॥ਤਾਂਫੇਰਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆ ਤੁ
ਸੀਕਿਆਫਿਰਦੇਹੋ ਖਾਇਨਹੀਸਕਦੇ॥ਜੋਇਸਦੇ ਤੁਆਏ ਤੁਸਾਂਫਿ
ਰਦੇਹੋ॥ਤਾਂਉਨਾਆਖਿਆਜੀਅਸੀਇਵਫਿਰਦੇਹਾਂ॥ਜੇਕਰਿ ਹੁਕਮਹੋਵੈਤਾਂ
ਸਿਰਦੀਤਰਫੋਂਖਾਵਹਾਂ॥ਜੇਕਰਿਹੁਕਮਹੋਵੈਤਾਂਪੈਰਾਦੀਤਰਫੋਂਖਾਵਹਾਂ॥
ਤਾਂਫੇਰ ਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਆਖਿਆਪੈਰਾਦੀਤਰਫੋਂਖਾਓ॥ਤਾਂਸਿਖਕਹਣੇ
ਲਗੇਜੀ ਹੁਕਮਸਤਿਹੈ॥ਤਾਂਏਹਬੋਲੇਜੇ ਹੁਕਮਹੋਵੈਤਾਂਕਪੜ੍ਹਿਆਂਨਾਲੇਖਾ
ਈਏ॥ਜੇਕਰਿਹੁਕਮਹੋਵੈ ਤਾਂਕਪੜ੍ਹਾ ਉਤਾਰਕਰ ਖਾਈਏ॥ ਤਾਂਫੇਰਸੀ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆਜੇਕਪੜ੍ਹਾਉਤਾਰਕਰਿ ਖਾਵੋ॥ਤਾਂਇਤਨਾ
ਹੁਕਮਮੰਨਕਰਿਸਿਖਪੰਜੇਉਸਮੜ੍ਹੇਦੀਪਵਾਦੀਆਏਖੜ੍ਹੇਹੋਏ॥ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇਕਪੜ੍ਹਾਉਤਾਰਿਆਰਖਾਵੋ॥
ਤਾਂਉਨਾਪੰਜਾਂਸਿਖਾਂਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਿਕਰਿਕਪੜ੍ਹਾਉਤਾਰਿਆ॥ ਜਾਂਦੇਖਨ
ਤਾਂਕਿਆਦੇਖਨਿਜੋ ਜੋ ਨਿਤ੍ਰੇਗਾਦੀਲੋਥਭਰੀਪਈਹੈ॥ਮੜ੍ਹਾਮੁਰਦਾਕੋਈ
ਨਾਹੀਹੈਗਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦ ਤੇਭਾਈਬਾਲਾਜਟੇਟਾਅਤੇ ਬੁਢਾਕਲਾਲ ਏ
ਹਜੇਪੰਜੇਸਿਖਗੁਰੂਬਾਬੇਦੇਚਰਨੀਪਏ॥ਕਹਣੇਲਗੇਏ ਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕ
ਜੀਤੂੰਤਾਆਪ ਪਰਮੇਸੁਰਹੈ॥ਅਤੇ ਸਰੇਪਾਤਸਾਹਏਹ ਕਲਜੁਗਹੈ॥
ਜੀਆਕਾਵਿਸਾਹੁਥੋੜਾਹੈ॥ਵਾਸਤੇ ਪਰਮੇਸਰਕੇਏਹ ਸੰਗੁਬਖਸੀਏ॥ਤਾਂ
ਫੇਰਸੀਸਤਿਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵਜੀਕਾਹਿ ਕਰਿਹਸਿਆ॥ਅਰਕਹਿਣੇਲਗੇ
ਬਚਾਕਲਜੁਗਾਵਿਚਸਿਖਕੋਈਕੋਈ ਧਰਮੀਰਹਿਨਿਗੇ॥ਲਖਾਸਿਖਾਵਿਚੋਂ
ਤੁਸਾ ਪੰਜਾਸਿਖਦਾਵਿਸਾਹੁਟਿਕਿਆਹੈ॥ ਸੁਣੋਬਚਾਸਿਖੀਕਲਜੁਗਾਵਿਚ
ਥੋੜੀਹੋਵੈਗੀ॥ਪਰਧੀਨਿਤੁਸਾਡੀਮਤਿਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਜਾਇਕਰਿ ਪੈ
ਰਤੇਢਹਿਪਇਆ॥ ਤਾਂਫੇਰਸੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ ਜਾਹੁਅੰਗ
ਦਾਜੋਕੁਛਮੇਰੇਪਾਸਿਹੈ ਸੋਮੈਂਤੈਨੂੰ ਬਖਸਿਆ॥ ਹਉਸੋਤੂ ਤੂੰਸੋਹਉ॥ਤਾਂਫੇ
ਰਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ ਸੁਣਬਚਾਅੰਗਦਾ ਹੁਣਤੂੰਜਾਹਿਤੂੰਨਾ
ਲਦੀਲਾਇਕਨਾਹੀ॥ਤੂੰਹੁਣਿਗੁਰੂਹੋਇਆਹੈ॥ਸਾਰਾਜਗਤੇਰਾਚੇਲਾਹੋਵੇਗਾ॥੦

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਫੇਰ ਏਹ ਤ੍ਰੈ ਜਣੇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਰੂਪ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਕੀ
ਰਹੁ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸਾਂ ਦੇ
ਹੱਥੋਂ ਗਾ [illegible] ਸੀ ਭਾਰੀ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਣੇਦਾ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਏਗਾ
ਜਾਕੇ ਉਨੇ ਸੋ ਨਾਡੇ ਭਾਈ ਬਲੇ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਬਿਖ ਫਲ
ਖਾਏ ਸੇ [illegible] ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਤ
ਸਾਹ [illegible] ਲਗੀ ਹੈ ਤਿਨਾ ਸਭਨਾ ਦੀ ਰਖ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ
ਬਚਾ ਅੰਗਦਾ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਮੈ ਸਭਾ ਬਖਸੀ ਸੁਣ ਬਚਾ ਤੂੰ ਹੁਣਿ ਘਰਿ ਜਾਹਿ
ਹਉ ਅਠੇ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਉਨਾ ਸਿਖਾਂ ਦੀ
ਲਈ ਸਾਰੂ ਬਖਸਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕਰਿਤਾਰਪੁਰ ॥ ੧
ਤੁਕ ॥ ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ॥੧੦੬॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ
॥ ਸੰਮਤ ੧੫੯੬ ॥ ਪੰਦ੍ਰ ਸੈ ਛਿਆ ਨਾਵੇਆਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਂਗ ਬਖਸਿ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੋ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦਿਤੀ ਇਕ ਨਲੀਏਰ ਲੈ ਕਰਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਬਚਾ
ਇਥੋਂ ਚਲਿ ਜਾਹਿ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲਿ ਰਹਾਂ
ਹਉ ਕਿਦੇ ਜਾਵਾਂ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਿਸ ਕੇ ਕਰੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਜਾਹੁ ਬਚਾ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਸੋ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਤੂੰ ਖਾਡੂਰ ਜਾਇ ਇਕਾਂ
ਤਲਾਬ [illegible] ਤਿਦਾ ਰਖਾਣ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਘਰਿ ਜਾਵੀ ਓਹ ਤੇਰਾ ਸਿਖ ਹੈ ਜਿਵੇਂ
ਮੇਹਰ [illegible] ਤਿਥੈ ਮੈਨੂੰ ਓਹ ਢੂੰਢ ਲੇਦਾ ਹੈ ਇਥੇ ਤੈਨੂੰ ਸੀ ਰੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਅਸ
ਤ ਕਰਿਨਗੇ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲੇ ਦੇ ਘਰਿ ਜਾ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕਰ ਖ
ਡੂਰ ਆਇਆ ॥ ਜਾਇ ਨਿਹਾਲੇ ਦੇ ਘਰਿ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋ ਨਿਹਾਲਾ ਰੋਂਦ
ਬਚਦਾ ਸੀ ਨਿਹਾਲੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਆਇਆ ਹੈ ਘਰ ਵੜੀ ਜੇ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤਿ ਸਭੁ ਇਸ ਵਿਚ [illegible] ਤਾਂ ਨਿਹਾਲਾ ਆਇਆ
ਆਇ ਕਰਿ ਚਰਨਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible]
ਸਾਣੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਹੀ ਸਮਾਣੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਜੋ ਨਿਹਾਲੇ ਰਖਾਣੇ ਜਣੇ ਦੇ ਘਰਿ ਜਾਇ ਛਪਾਸਿ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੇ ਤਿਥੇ ਮੇਰੇ
ਈ ਛਪਾਇਆ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲੇ ਜਣੇ ਓਹ ਘਰ ਤੇ ਅੰਦਰ ਬੈਠਿਆ ਜਿਥੇ ਅੰਧੇਰੀ ਕੋ
ਠੜੀ ਸੀ ਤਿਥੈ ਬੈਠਾਇਆ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਇਥੇ ਛਪੀਏ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੜਾਦਿਨਾਇਕੋਜਗ੍ਹਾ [illegible]
ਆਨਿਸੋਨਿਹਾਲਕਰੀ ਕਹਾਨਿਰਭੈ[illegible]ਨੂੰਲਾਗੀਕਹੀ ਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਜੀਬੈਠੇਰਹਿਨਿ ਅਤੇਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀ ਅੰਗਦਨੋਵਿਦਾਕ
ਰਿਕੈ ਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰ ਵਿਦਾਕਰਿਆ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਆਪਣੇਘਾਰੇਗ
ਇਆ ਫੇਰਆਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇਤੇਬੁਢੇਕਾਲੂਨੂੰ ਵਿਦਾਕੀਆ ਤਾਂਉਨ
ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਖੁਸੀਕੀਤੀ ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ
ਪਾਸਿਇਕਾਸਿਖ ਅਤੇਇਕਕਮਲਾਸਿਖਬਾਬੇਦੇਪਾਸਿਰਹਿਨਿਲਗੇ
ਤਾਂਕਮਲਾਨਿਤਾਪ੍ਰਿਤਿਧਾਹੁਨੂੰਜਾਂਦਾਸੀ ਤਾਂਇਕਦਿਨੁਕਮਲਾਜੋਧਾਹੁ
ਨੋਗਇਆ ਮਹੀਗਾਈਦੇਕੰਮਵਾਸਤੇ ਤਾਂਚਾਰਜੋਗੀਆਇਖੜੇਹੋਏ
ਤਾਂਕਮਲੇਪਾਸੋਲਗੇਪੁਛਿਣਿ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕ ਤਪਾਜੋਭਗਤੁਹੈਸੋਇ
ਥੇਹੀਰਹਿਦਾਹੈ ਤਾਂਅਗੋਹੁ ਕਮਲੇਆਖਿਆਜੀ ਇਥੇਹੀਰਹਿਦਾਹੈ
ਤਾਂਫੇਰਕਮਲੇਨੂੰ ਜੋਗੀਆ ਆਖਿਆਤੂੰ ਨਾਨਕਨੋਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਕਮਲੇ
ਆਖਿਆਜੀ ਮੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾ ਸਿਖਹਾਂ ਤਾਂਜੋਗੀਆਂ ਆਖਿਆ
ਇਕਆਸਾਡਾਸਨੇਹਾ ਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਲੈਜਾਵਹੁ ਤਾਂਕਮਲੇਕਹਿਆਜੀਕ
ਹੀਐ ਤਾਂਜੋਗੀਆਂ ਆਖਿਆ ਜੋਅਸਾਡੀ ਚੁਟਕੀਗੁਰੂਨਾਨਕਨੂੰਲੈਜਾ
ਹਿ ਤਾਂਕਮਲੇਆਖਿਆਜੀ ਧਾਹੁਮਰੁਜਾਈਗਾ ਤਾਂਜਾਵਗਾ ਤਾਂਜੋਗੀਆ
ਆਖਿਆ ਧਾਹੁਅਸੀਮਾਰਦੇਹਾਂ ਤਾਂਉਨਜੋਗੀਆ ਨਜਾਰਿਕੀਤਾਧਾ
ਹੁਢੇਰਹੋਇਗਇਆ ਫੜੀਪੰਡਧਾਹੁਦੀ ਬੰਨਿਕੇਕਮਲੇਦੇਸਿਰਦਿਤੀਆ
ਨੇ ਅਤੇਨਾਲੇਬਿਭੂਤਕੀਚੁਟਕੀਭੀਦਿਤੀਆਨੇ ਤੇਆਖਣਜੋਜੋਗੀਦੇ
ਗਏਹੈਨਿ ਤਾਂਕਮਲੇਭਰੀਧਾਹੁਦੀਆਣਿਸੁਟੀ ਤਾਂਅਗੋਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨ
ਕਜੀਆਖਿਆ ਆਓਕਮਲਿਆ ਤੁਰਤੁਆਇਗਿਆਹੈ ਤਾਂਕਮਲੇਆਖਿ
ਆਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ ਇਕਚਾਰਜੋਗੀ[illegible]ਉਥੇਆਏਸਨਿ ਤਿਨਾਪੁਛਿਆ
ਜੋਨਾਨਕਤਪਾਇਥੇਹੀਰਹਦਾਹੈ ਤਾਂਮੈਆਖਿਆਜੀ ਹਉਤਪੇਕਾਸੇਵਕ
ਹਾਂ ਤਾਂਉਨਾਆਖਿਆ ਇਕਸਨੇਹਾਅਸਾਡਾਲੈਜਾਹਨਾਨਕਪਾਸਿ ਤਾਂਮੈ
ਆਖਿਆਜੀ ਧਾਹੁਲੈਕਾਰਿਜਾਈਗਾ ਤਾਂਸਨੇਹਾਲਈਗਾ ਤਾਂਉਨਜੋਗੀ
ਆਦੀਨਜਾਰਿਨਾਲਧਾਹੁਢੇਰਹੋਇਪਇਆ ਮੇਰੇਸਿਰਭਰੀਬੰਨਿਦਿਤੀ
ਆਨੇ ਅਤੇਇਕਚੁਟਕੀਭੀਦਿਤੀਆਨੇ ਫੇਰਿਆਖਿਓਕਿਦਾਈਛਪਨਹੋਇ

Namdhari Elibrary　　NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਏ॥ ਤਾਂਫੇਰਕਮਲੇਨੂੰਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ॥ਅਸਾਂਤਾਂਸਨੇ
ਹਾਂਅਸਾਂਨੂੰਦੇਹਾ॥ਦੇਖਾਂਕੇਹਾਂਸਨੇਹਾਆਂਦਾਹੈਈ॥ਤਾਂਕਮਲੇਭੁਟਕੀਥਿ
ਭੂਤਕੀਦਿਤੀ॥ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਲੈਲੀਤੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸੁ
ਣਭਾਈਬਾਲਿਆ॥ਆਸਾਂਵੇਚਲਣਿਦੀਵਸਤਿਆਂਦੀਹੈ ਕਮਲੇਨੇ॥ਤਾਂਭਾ
ਈਬਾਲੇਆਖਿਆ॥ਜੀਹਰਣਿਨਾਕਿਧਰਨੂੰਚਲਣਾਹੈ॥ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਬਾਬੇਆ
ਖਿਆ॥ਭਾਈਬਾਲਿਆ॥ਕਰਤਾਰਲਣਾਹੋਇਗਾ॥ਏਹਥਿਭੂਤਕੀਭੁਟਕੀਕਮਲੇ
ਆਂਦੀਹੈ॥ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂਨਾਲਤੇਰਾਬਰਨਹੈਮੈਨੂੰ
ਨਾਲੇਲੈਚਲਣਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਤੈਨੂੰਨਾਲੇਗੀਲਈ
ਗਾ॥ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਨਾਲਲੀਤਾ॥ਅਤੇਲਖਮੀਦਾਸਅਤੇਸਿਰੀਚੰਦਦੋਹਾਂ
ਨੂੰਆਖਭੇਜੇ॥ਜੋਅਸੀਪਖੋਕੇਰੰਧਾਵੇਜਾਇਰਹਣਾਕਰਿਦੇਆਂਹੈ॥ਤਾਂਲਖ
ਮੀਦਾਸਤੇਸੀਚੰਦਨੂੰਖਬਰਹੋਈ॥ਤਾਂਉਨਾਆਖਿਆਜਾਂਹਿਦੇਕਮਲੇਦਾਸਿ
ਖੇਕਦੀਕੋਈਏਦੈਂਭੀਚਲਿਆਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕਰਤਾਰ
ਕਰਤਾਰਕਰਿਕੇਵਿਦਾਹੋਕਰਿਚਲੇ॥੧੪੭॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਗੁ
ਰੂ॥

॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ॥

ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਰਾਵੀਨਦੀਕੇਕਨਾਰੇਆਏ॥ਪਖੋਕੇਰੰਧਾਵੇਆ
ਏਨਿਕਲੇ॥ਕਮਲੇਨੂੰਭੀਨਾਲੋਵਿਦਾਕੀਤਾ॥ਇਕਭਾਈਬਾਲਾਨਾਲਰਖਿਆ॥
॥ਸਧਾਰਨਾਸਿਖਦੇਘਰਿਆਇਉਤਰੇ॥ਗੁਰੂਬਾਬੇਕੀਭਗਤਿਕਰੇਗੀਸੀ॥ਇਕ
ਰਾਵਰਤੇਨ॥ਇਕਰਾਵਰਿਉਪਾਰਿ॥ਅਤੇਇਕਕਪੜਾਸਿਰਤੇ॥ਤਾਂਸਧਾਰ
ਣਆਇਪੈਰੀਪਇਆ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ ਸਧਾਰਣਾ
ਹਉਸਮਾਵਦਾਹਾਂ॥ਤੂੰਚਲਣੇਦੀਸਿਮਗੀਲੈਆਉ॥ਤਾਂਸਧਾਰਕੀਮਉ
ਆਖਿਆਤਪਾਜੀ ਤੈਮੇਰੇਨਾਲਕਰਾਰਸੀ ਹਉਸਧਾਰਣਕੇਦਹੀਵਲੇਖ
ਇਕਾਰਿਚਲਗਾ॥ਤਾਂਇਹਗਲਕਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆ॥ਅਠਾਰਾਦਿਨ
ਨੂੰਸਿਰਾਧਹੈਨਿ ਨਉਮੀਕਾਸਿਰਾਧਸਧਾਰਣਕੇਪਿਉਦੇਦੀਦਲੇਖਾਇ
ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਕਾਰਿਦਸਮੀਨੂੰਚਲਾਂਗੇ॥ਤਾਂਇਤਨੇਕਹਣੇਨਾਲ
ਧੁਮਿਪੈਗਈ॥ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਸੁਣਕਰਿਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇ
ਕਿਆਸਭੇਪਾਤਸਾਹਏਹਕੀਕਾਰਣਕਰਿਕੇਚਲੇਹੋ॥ਫੇਰਭਾਈਬੁਢਾਭੀ
ਆਇਆਤੇ ਅਤੇ ਧੀਰੂਨਾਈਭੀਆਇਆ॥ਅਤੇਬੂੜਾਕਲਾਲਭੀਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਆ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਲਖਮੀਦਾਸ ਅਤੇ ਸੀ
ਰੀਚੰਦ ਨੂੰ ਸਦ ਵਾ ਭੇਜੇ ਸਮਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਿਰੀਚੰ
ਦ ਹੋਰੀ ਕਿਥੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ ਲਖਮੀ
ਦਾਸ ਤੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਭੀ ਆਏ ਖਬੋਰ ਕਰ ਧਾਏ ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਮਥਾ ਟੇਕਿ ਕਰਿ
ਸਿਕਾਰ ਖੇਡਣ ਗਏ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਸੀਰੀਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ
ਦਾਸ ਕਿਥੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨਾ ਸਿਖਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਿਕਾਰ ਗਏ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸਦ ਲੈ
ਆਉ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖ ਉਠ ਕਰਿ ਸਦਣੇ ਨੂੰ ਗਇਆ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸ

ਧਾਰਣਾ ਹਉ ਰਲਦਾ ਹਾਂ ॥
ਜੋ ਮੰਗਣਾ ਹੈ ਈਸੋ ਮੰਗ
ਲੈ ॥ ਤਾਂ ਸਧਾ ਰਣ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ॥ ਮੇ ਗੋਰੇ ਮੇਰਾ ਕੁ
ੜਮ ਬੰਦੀਖਾ ਨੇ ਹੈ ਸੋ ਛੁਟੇ ॥
ਮਾਥਿ ਓ ਬਦ ਲੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ
ਹੈ ॥ ਤੇ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਆ ਖਿਆ ਬਚਾ
ਸਧਾਰਣਾ ਕ ਛ ਅਜੇ ਹਾਮੰ
ਗ ਜੋ ਕੀ ਮਆ ਵੀ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਸਧਾਰਣ ਬੋ ਲਿਆ ਜੀ ਮੇ
ਰਾ ਕੁੜਮ ਛੁ ਟੇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਫੇਰ ਚੁਪ ਕ
ਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਧਾਰਣ ਤੂੰ ਧਮੇਰੀ ਸੇਵ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ
ਸੀ ॥ ਕਛ ਅਜੇ ਹੰ ਮੰਗ ਦੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਆਵਦਾ ॥ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਆਖਿ ਜ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਕੁੜਮ ਛੁਟੇ ਹੋਰ ਮੈ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮੰਗਦਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਜਾਹਿ ਤੇਰਾ ਕੁੜਮ ਛੁਟਿਆ ਆਜੁ ॥ ॥ਸੰਮਤ ੧੫੯੬
॥ ਅਸੂ ਸੁਦੀ ੧੦ ॥ ਦਸਮੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਣੇ
ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜੈ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਮਾਣੇ ॥ ਤਾਂ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਜੁੜ

ਗਏ॥ ਤਿਨਾ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦਾਸਨੂ ਸਦਾਇ ਲੈ ਹੁਣ ਨ
ਕਤ ਪਾਸ ਮਾਣ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੇ ਵਾਹਿ ਮਾਰੀ ਪਿਛੋ ਆਖਣਿ ਲਗਾ
ਜੀ ਮੈ ਮੂਠ ਮੈਨੂੰ ਹਥ ਕਾਢਿਨਾ ਆਇਆ॥ ਇ ਜਗਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਖੜੀ ਦੀ ਸੇਵ
ਪਿਛੋਂ ਮੈ ਪਾਰਿ ਭੀ ਉਜਾੜਿਆ॥ ਅਤੇ ਇਨੋ ਰੰਗ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲ ਜਟੇਟੇ ਨੇ
ਆਣੇ ਦੇ ਕੇ ... ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਸੰਭਾਲਿ॥
ਮੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਚਲ ਤਾਂ ਭਲੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਆਹੈ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤਾ ਇਹ
ਇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਿ ਬੈਠਾ॥ ਆਖਣਿ ਲਗਾ
ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਸਦ ਲੈ ਆਵਹੁ॥ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਸਧਾਰਣਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਦਿਤਾ॥ ਜਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਕਿਛ ਮੰਗ ਤਾਂ ਤੈ ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ ਕੁੜਮ ਆਗਰੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਹੈ ਸੋ
ਛੁਟੇ॥ ਤੇਰਾ ਕੁੜਮ ਤਾਂ ਛੁਟਦਾ ਤੇਰਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਜੇ ਕੁੜਮ ਛੋਡੇਗਾ ਤਾਂ॥
ਤੇ ਆਗੇ ਸਧਾਰਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੈ ਏਹੁ ਹੀ ਮੰਗਿਆ॥ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬਾਹਰਿ ਕੁਰਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਉਸ
ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਅਗੇ ਸਦੋ॥ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਿਆ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਟੇਟਾ
ਆਇਆ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬਾਲਿਆ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲੇ ਹੀ
ਰਹਿਆ ਮੇਰਾ ਬੋਲਿਆ ਤੂੰ ਫੇਰ ਨਾਹੀ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹੇਗਾ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਆਗੇ ਹ
ਰਿ ਜਲ ਕਰਦਾ ਰਹੀ॥ ਤੁਧਨੂੰ ਹਉ ਛਡਦੇ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਇਤਨੀ ਆਗਿਆ
ਕਹਿ ਕੇ ਬਾਲੇ ਕੋ ਗੁਰੂ ਧੀਰਜ ਦੇਤੇ ਭਏ ਤੇ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਜੋ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਕੇ
ਮੈ ਹੁਣ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਛ ਕਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਇਕ ਚੋਜ
ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਅਸਾਡਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਏਥੇ ਰਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਜੋ
ਸਿਖ ਚਲਕੇ ਆਵਨਗੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਨਗੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਹੀ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਮਾਇ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਕੰਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਨ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਜਾਦ ਕ
ਰੀ ਅਸੀ ਓਸੇ ਵਕਤ ਤੇਰੇ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਵਾਂਗੇ ਔਰ ਸਭ ਪਰਮੇਸਾਂ
ਦੀ ਖਬਰ ਦਾਰੀ ਰਖਣੀ ਤੇ ਜੋ ਆਇ ਕਰ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਕੁ
ਛ ਪਤਾ ਨਹੀ ਖਬਰ ਨੀ ਸਮਾਇ ਗਏ ਹੈਨ ਕੇ ਖਬਰ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਪਰਤੀਦ
ਸੈਲ ਕਰਨ ਕੋ ਗਏ ਹੈਨ ਤੇ ਅਸਭ ਕੋ ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਨਾਮ ਜਪੋ ਤੇ ਸਬਦ ਪੜੋ
ਤੇ ਸੋਕ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰ ਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਲੋੜ ਹੋਵੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗੇ ਸੁਣ ਬਾਲੇ ਤੈਨੂੰ ਭੀ
ਸਾਡਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਤਾਂ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਵਿਜੋਗ ਹੋਣ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅ
ਸਾਂ ਜੋ ਕੰਮ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਆ
ਗਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਉਹ ਕੰਮ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨ ਸੰਪੂਰਨ ਪਰੰਤੂ ਕਿਸੇ ਕੁ
ਦੇਰੀ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕਈ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਿਉਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਉ
ਨ ਪਾਂਬਰਾਂ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਬਲ ਕਰਕੇ ਉਨ ਤੁਧ ਪਰ ਸਾਇਆ ਪ
ਇਆ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਦੇਵ ਦੈਂਤ ਮਨੁਖ ਪੰਛੀ ਸੇਰ ਹਾਥੀ ਔਰ ਕੀੜਿਆਂ ਤਾਈਂ
ਸਚੇ ਮਾਰਗ ਕੇ ਰਸਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਹੁ
ਨਾਮ ਤਿਸ ਸਚੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਹੈ ਕੇਤਾ ਨਕਤੂ ਆਪਨਾ ਪੰਥ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ
ਲਾਉ ਸੋ ਬਾਲਾ ਅਬ ਇਨਾ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੰਕਾਰ ਹੈ ਵਡਾ ਹੰਕਾਰ ਕਰ
ਕੇ ਬਹੁਤ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਤਾਂ
ਅਦਭੁਤ ਮਤਾ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਿਸਤ
ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਪੰਥ ਚਲਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਕਠਨ ਹੈ ਕਿ
ਉਜੋ ਨਾਮ ਈਸਰ ਦਾ ਸਪਰਸ ਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾ ਦਾਸ ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਜੋਗ ਨਾਮ
ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਮਨ ਮਰਕਟ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਅਭਿਆਸ ਰੂਪੀ
ਸੰਗਲੀ ਪਵੇ ਸੁਵਾਸ ਸੁਵਾਸ ਨਾਮ ਦਾ ਰਟਨ ਹੋਵੇ ਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦ
ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਲਾਠੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਨ ਮਰਕਟ ਵਸ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਪੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਜਦੋਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕਉ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਇਆ ਪਰ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਲਾ ਏਹ ਜੋ ਤੂ ਈ ਲੋਕੀ ਕਾ ਦੇਂਹਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਂ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਕੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਰਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਇਨ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਹੂੰ
ਢਿਆ ਹੈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲਭਦਾ ਅਤੇ ਏਹ ਜੋ ਤਾਜ ਹੈ ਸੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ
ਹਥ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਉਸਕੀ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋ ਉਸਨੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ
ਹਾਥ ਆਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਉ ਕੋ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਬਖਸਿਆ ਈਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮਿਲੇ
॥ ਤੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਬਹੁ
ਦੇਰ ਸਭ ਸਿਖ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕੇ ਆਏ ਤੇ ਓਥੇ ਆਇ ਕੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਨਕਜੀ ਸਮਾਏ ਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਜਬ ਜਏ ਆਏ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਤੇ
ਬੂੜਾ ਕਲਾਲ ਅਤੇ ਬੁੱਢਾ ਜਟ ਤੇ ਪੀਰੋ ਨਾਈ ਏਨਾ ਚਵਾ ਜਣਿਆਂ ਨੇ ਕਹਾ
ਭਾਈ ਏਥੇ ਤਾਂ ਰੋਲ ਪੈ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸੀ ਬਾਲੇ ਕਉ ਸਦਵਾਉ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਨਾਨੇ ਸਦਿਆ ਤਾਂ ਮੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ
ਤੁਸਾ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਨਾ ਤੇਂ ਸੋਹਣਾ ਆ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਤਾ ਜਮਣ
ਮਰਨ ਥੀ ਰਹਿਤ ਹੈ ਨਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸਹੀ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸਾਖੀ ਕਿ
ਸੁਣਾਇਦਾ ਹੈ ਉਨ ਕਹੁ ਸਿਖਾਂ ਤਾਈ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਅਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੀ
ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਦਿਨ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨਾ
ਲ ਹੋਈ ਸੀ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈ ਬੈਠੇ ਸੇ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼
ਨ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰਧਾਵੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ
ਸੁਣ ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਥੀ ਰਹਿਤ ਹੈ ਪਰੁ ਦਰਸਨ ਕਾਸ ਦੇ ਕਾਜ ਜਗ
ਤ ਕੀ ਰੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਦਿਖਾਲਣਾ ਸਤੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਆਪ ਸੱਚਖੰਡ ਗਏ ਸਚ
ਖੰਡ ਕੋ ਗਏ ਹੈਨਿ ਅਰੁ ਜਗਤ ਮੈ ਜਾਹਰਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਮੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਓ
ਹ ਸਦਾ ਹੀ ਹਾਜਰ ਹੈ ਅਰੁ ਬਚਨ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਏਹੋ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਸੁਮੇਰ ਪ
ਰਬਤ ਕੇ ਉਪਰ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਗੋਸਟ ਕਰਦੇ ਸਾਨੇ ਜੋ ਕਾਲ ਆਇ ਪਰਾਪਤ ਭ
ਇਆ ਮਹਾ ਤੇ ਆਨ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਭੀ ਦੇਖਿਆ
ਜੋ ਕਾਲ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਭੀ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨ
ਜਾਤੀ ਪਰ ਮੈ ਤਾਂ ਡਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਾਲ ਗੋਰਖ ਦੇ ਸਿਰ ਪਰ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ
ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਪੁਛਿਆ ਰੇ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਕਹਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਏਹਾਂ ਕਿਆ ਕਾਮ ਹੈ
ਤਬ ਕਾਲ ਬੋਲਿਆ ॥ ॥ ਕਾਲ ਵਾਚ ॥ ॥ ਸੁਨ ਰੇ ਗੋਰਖ ਊਠਤ ਮਾਰੋ
ਬੈਠਤ ਮਾਰੋ ਮਾਰੋ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ਚਾਰ ਜੁਗ ਮੈ ਜਾਲ ਹਮਾਰਾ ਕਹਾ ਕਰੋਗੇ
ਪੂਤਾ ॥੧॥ ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ॥ ਗੋਰਖ ਵਾਚ ॥ ਸੁਣ
ਰੇ ਕਾਲ ਮੈ ਊਠਤ ਜਾਗੋ ਬੈਠਤ ਜਾਗੋ ਜਾਗੋ ਸੋਆ ਸੂਤਾ ਚਾਰ ਜੁਗ ਤੇਰ
ਹੇ ਨਿਆਰਾ ਤਉ ਗੋਰਖ ਅਉਧੂਤਾ ॥੨॥ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਮੈ ਚਾਰ ਜੁਗ ਤੇ ਨਿਆ
ਰਾ ਹੈ ਸੋ ਅਉਧੂਤ ਹੈ ਤਬ ਕਾਲ ਫਿਰ ਬੋਲਿਆ ॥ ॥ ਕਾਲ ਵਾਚ ॥
ਸਗਲ ਧਰਤਿ ਕੀ ਤ੍ਰਿਬੀ ਬਨਾਏ ਆਕਾਸ ਕਾ ਪਾਏ ਪਰਾ ਚਾਰੂ ਜੁਗ ਕਾਈ

ਪਕੜਾਰੇ ਤੂੰ ਕਹੇਂ ਰਹਿਆ ਆਰਾ ॥੨॥ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਾਲ ਨੇ ਇਉ ਕਹਿਆ ਤਬ ਗੋ
ਰਖਨਾਥ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਕਛੁ ਨ ਕਹਿ ਸਕਿਆ ॥ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਕਾਲ ਗੋਰਖ ਕੋ ਕੇ ਬੋਲਿਆ ॥ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਬੋਲਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ ॥ ਸੁਣ ਰੇ ਕਾਲ ਗੋਰਖ ਪਰ ਤਿਤੇ
ਤੇਰਾ ਆਕਾਸ ਤੇ ਭੂਮਿ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਜਤੀ ਜਿਹ ਸ਼ਬਦ ਕਾ ਸੂਰ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਨ ਬਸ
ਇਕੋ ਕਾਲ ॥ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਾਨਕ ਗੋਰਖ ਬਰੀਐ ਇਤ ਬਿਧ ਕਾਲ ॥੪॥ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰੇ ਕਾਲ ਜੋ ਨਰ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਜਤੀ ਹੈਂ ॥ ਅਰੁ
ਜਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾ ਬਚਨ ਸਤਿ ਹੈ ॥ ਜੋ ਵਚਨ ਕਰਨਾ ਤਿਸ ਕੋ ਪਾਇਆ ॥ ॥
ਕਾਲੋ ਵਾਚ ॥ ਸੁਣ ਰੇ ਨਾਨਕ ਤੈ ਪਾਇ ਪਲਕ ਕੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਮੈ ਕਰੋ
ਕਾਲ ਕੇ ਸਾਜ ॥ ਕਾਲ ਤਮਾਰਾ ਇਉ ਮਾਰੇਗਾ ਜਿਉ ਤਿਤਰ ਕੋ ਬਾਜ ॥੫॥ ਤਾਂ
ਫਿਰ ਕਾਲ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਇਕ ਪਲਕ ਜੋ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਸੋ ਉਸ ਕੇ ਪਾਉ ਕੀ ਤੈ
ਨੂੰ ਖਬਰ ਨਹੀ ॥ ਮੈ ਐਸਾ ਛੁਟਿਹੈ ਜੋ ਬਾਜ ਕੀ ਨਿਆਈ ਮਾਰ ਲੇ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਸ
ਭੀ ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ॥ ॥
ਨਾਨਕ ਵਾਚ ॥ ਸੁਣ ਰੇ ਕਾਲ ਹਮ ਪਾਇ ਪਲਕ ਕੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਹਮਿ
ਬਾਂਧੀ ਸਤੀ ਪੀਰ ॥ ਜਿਨ ਪਰ ਕਿਰਤਾਂ ਵਸਿ ਕੀਤੀਆ ਸੇਈ ਕਾਲ ਕੇ ਪੀਰ ॥੬
॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਕਾਲ ਜਿਨਾ ਸੁਰਤਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤਾਂ ਵਸਿ ਕੀਤੀ
ਆਂ ਹੈਨਿ ॥ ਸੋ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਭੀ ਪੀਰ ਹੈਨਿ ॥ ਉਨਿ ਪਰ ਤੇਰਾ ਜੋਰ ਨਹੀ ਚਲਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਧ
ਰਮਰਾਇ ਕਾ ਜੋਰ ਭੀ ਨਹੀ ਚਲਤਾ ॥ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਉ ਬੋਲਿਆ ॥
ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਾਲ ਰੁਸ ਗਇਆ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰੁ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸ
ਕਿਆ ਕੀਤਾ ॥ ਕਾਲ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਆ
ਇਆ ਗੋਰਖ ਪਾਸ ਅਰੁ ਫਿਰ ਅਸਾਡੇ ਜਾਏਗਾ ॥ ਤਾਂ ਏਹੁ ਭਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਂ
ਮੈ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਗਇਆ ਤੂੰ ਜਾਣੂ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰਿ ਕਾਲ ਕੋ ਸਦਿ
ਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ ॥ ਆਵੈ ਕਾਲ ਕਹਾ ਕੇ ਨਸੇ ॥ ਕਾਲ ਖ
ਜੂਰ ਭੂਪ ਰਹਿਸੋ ॥ ਚਦਾਤ ਬਕ ਕਾਲ ਕੇ ਵਾਸਿ ॥ ਕਿ ਨਸੇ ਜਾਈ ਏਕ
ਲਤੇ ਨਾਸਿ ॥ ਕਾਲ ਕੇ ਵਾਸਿ ਹੈ ਗਾਮਰ ਸੂਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿ ਸਾਰਿ ਕਾਲ ਬੂਝ
॥੭॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣ ਕਾਲ ਅਸੀ ਭੀ ਤੇਰੀ ਆਨ ਰ
ਖਦੇ ॥ ਅਸਾਂ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਜਗਤ ਵਿਚ ਅਸੀ ਤੇਰੀ ਮਾਨ ਰਖਾਂਗੇ ॥ ਜਬ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਦੇਦੇਖਿਦਿਆਂ ਹੀ ਸਰੀਰ ਛਡਗਇਆ ਅਰ ਜਗਾਤ ਕਰੇ ਹਾਜੋ ਤੁਸੀ ਕਾਬ
ਸੈਤਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਤੇ ਵਡਾ ਹੈ ਤੇਰੀ ਆਨ ਰਖਕੇ ਫੇਰ ਸਰੀਰ ਕੇ ਸਣ ਧਾਨ ਕ
ਰਿਕੈ ਜਾਦਾ ਹੋਇਆ ਪਰ ਤੇਰੀ ਮਾਨਤਾ ਘਟਣ ਨ ਦੇਵਗਇਆ ਜਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀਇ
[illegible] ਬਿਕਾਲ ਖੁਸੀ ਹੋਇ [illegible] ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਗਰਥੀ ਮੇਰੀ ਭੀ ਆ
[illegible] ਤ ਬਕਾਲ ਖੁਸੀ ਹੋਕਰ
[illegible] ਸੋ ਭਾਈ [illegible] ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੇਸੀ ਸੋ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ [illegible] ਤੁਸੀ ਉਨਤਾ ਪਰਵਾਣ ਕਰਿਕੇ ਪਾਸ ਤੇਜ ਨਮਲਾਇਆ ਸੀ
ਅਸਾ [illegible] ਅਵੇਨਿਮਤ

ਸੁਣੇ ਭਾਈ [illegible] ਬੋਗੁਰੂ ਕੇਤਾਂ
[illegible] ਹੋਇਗੁਰੂਤਾ
[illegible] ਹਿਤਾ ਜੈਸੇ
[illegible] ਪੀਚਲੇਗਏ
[illegible] ਸੀ ਦਿਖਾਜਾਇ
[illegible] ਹੋਗਿਆ ਹੋਇਆ
[illegible] ਹਸਾਈ ਜੁਣ
ਈਨਤਾ [illegible] ਪੰਜਾਸੀਸ
ਪਾਨੂੰ ਪਰਤੀ ਤ ਆਖੀਆ ਤੋਂ
ਉਨ ਭੀ ਆ ਖਿਆ ਭਾਈ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਆਪ
ਹੀ ਪਰਮੇਸਰੂ ਰਹੈਸੀ ਓਹ
ਤਾਂ ਜਮਣਮ ਰਨ ਥਰਹ
ਤਹੈਸੀ "ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ" "ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ"
ਜਾਂ ਅਕਾਲ ਦਿਨ ਆਇਆ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਕਾਤੂ ਅਦਿਤਵਾਰ ਪਾਟ ਅਤੇ
ਗੁਰੂ ਕਲਾਲ ਬੁਰਜਣ ਅਤੇ ਧੀਰਿਮਲ ਭੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਹਚਾਰਜ
ਣੇ ਬੁਢੇ ਕਲਾਲ ਨੇ ਕਹਿਹਿ ਲਗੇ ਆਖ ਭਾਈ ਬੂਲਿਆ ਤੂੰ ਜੋ ਕਹੀ ਕਹੀ
ਆਖਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜਮਾਪਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਥੇ
ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਿਥੇ ਮੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਆਖਦੇ ਥੇ ਤੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕ੍ਰਿਆ ਤੁਰਹਿ ਗੁਰੂ ਕੇ [illegible]
ਮਰੂ ਮਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ [illegible]
ਏਗਾ" ਤਾਂ ਇਹ ਪੰਜ ਸਿਖ ਸਧਾਰਣ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰਿ ਆਏ" ਤਾਂ ਅ[illegible]
ਰਣਿ ਕਹਿਆ ਆਈਐ ਜੀ ਬਹੁਗੀਐ ਜੀ" ਹਉ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸ
ਤਾ ਦਰਸਨ ਹੋਆ" ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਕਰਿ ਸਧਾਰਣ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਗਇਆ
" ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਿਤਾਇਆ ਅਗੋ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਇਨਾ ਪੰਜਾ ਸਿਖ ਰਹੁਰਾਸ
ਕੀਤੀ ਰਹੁਰਾਸ ਪੜ੍ਹਿਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ" ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਕੈ ਫੇਰਿ ਆਰਤੀ
ਕੀਤੀ" ਆਰਤੀ ਕਰਿਕੈ ਫੇਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੋਹਲਾ ਪੜ੍ਹਿਕੇ ਸੋਇ
ਰਹੇ" ਸਧਾਰਣਿ ਇਨਾ ਦਾ ਮਹਰਮੁ ਸਾ" ਜਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ
ਆਖਿਆ ਉਠੀਐ ਜੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੀਐ" ਤਾ ਬਿਰਧ ਹੂ ਸਿਖ ਉਠੇ ਇਸਨਾ
ਨ ਕੀਤਾ" ਇਸਨਾਨ ਕਰਿਕੈ ਜਪੁਜੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਪ ਕਾ ਭੋਗ ਪਾਇਕੇ ਆ
ਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੀ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਕਰਿ ਸੁਖਮਨੀ ਪੜ੍ਹੀ ਸੁਖਮਨੀ ਪ
ੜ੍ਹਕੈ ਆਰਤੀ ਕੀਤੀ ਅਨੋ ਭੁਇ ਟਪਤੁ ਆਰਤੀ ਹੋਦੀ ਸੀ" ਪਹੁਰ ਰਾਤ ਗ
ਈ ਅਤਿ ਵਡੇ ਸੋਝਲੇ" ਜੋ ਕੁਛੁ ਰਹੁਰਾਸ ਸੀ ਸੋ ਕੀਤੀ" ਤਾਂ ਬੂੜ੍ਹੇ ਕਲਾਲ ਨੂੰ ਪੁ
ਛਿਓਨੇ ਆ ਜੋ ਤੇਰ ਧਾੜੇ ਅਤੇ ਬੁਢੇ ਜਟ ਅਤੇ ਭਗੀਰਥ ਅਣਦੂਾ ਅਤੇ ਧ
ਬੂਨਾਈ" ਆਖਿ ਭਾਈ ਬੂੜ੍ਹਿਆ ਤੂ ਆਖਦਾ ਸਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਮਾਧਿ ਲਗੇਗੀ
ਤਾਂ ਦਸਾਂਗਾ" ਅਤੇ ਤੂ ਧਰਾਤ ਨੂੰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਰਾਤੀ ਮੇਰੀ ਸਮਾਧਿ ਲ
ਗੇਗੀ ਤਾਂ ਮੈ ਦਸਾਂਗਾ" ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੂੜ੍ਹਾ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆ
ਰਿਓ ਸਿਖੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਰਹਦਾ ਹੈ" ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲਦਾ ਨਹੀ" ਨਿਹਾਲੇ ਰ
ਧਾਏ ਜਟ ਦੇ ਘਰਿ ਖਡੂਰਿ ਖਹਰਿਆ ਦੇ ਰਹਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਜੀਖ ਬਰਕੇ ਮੈਨੂੰ
ਨਾਹੀ ਮਿਰਾਇਦਿਚਾ" ਹੋਰ ਜਾਣਦਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ" ਜੋ ਗੁਰੂ ਇਥੇ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸੇ
ਵਡੇ ਬਲਾਗੇ ਓਹੁ ਨਿਹਾਲੇ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਥਾ ਟੇਕਦੀ ਹੈ" ਇਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰਧਾਏ
ਜਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ" ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਰਧਾਈ ਜਟੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂ
ਬਾਟੇ ਕਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ" ਤਾ ਬਿਰਧ ਜੀ ਦੁਧ ਦੇ ਕਰਿਆ ਪਹੁਕੇ ਮਲਗਦੀ
ਹੈ" ਅਜੋ ਹੀ ਜੁਗਤਿ ਗੁਰੂ ਰਹਿਦਾ ਹੈ" ਖਡੂਰ ਵਿਚ" ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਗੁ
ਰੂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ" ਤਾਂ ਇਹ ਚਾਰੋ ਸਿਖ ਖਡੂਰ ਖਹਰਿਆ ਦੀ ਆਏ" ਅਤੇ ਭਾ
ਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਅਸੀ ਤਾਂ ਜੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਐਗੇ"

ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਬਾਣਾ ਪਰਗੂ ਉਦਾਲੇ ਵੇਖੇ ਗੀਆ। ਅਤੇ ਇਕ ਪੰਜੇ ਸਿਖ
ਗੁਰ ਪਗਾਰਿਆ ਦੀ ਆਏ। ਤਾਂ ਇਕ ਬੁਢੇ ਰਾਮਦਾਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੁ ਇਹ ਗੁਰੂ
ਕੇਹੜੇ ਘਾਰਿ ਬੈਠਾ ਹੈਈ। ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਰਾਮਦਾਸ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਰਪਾਈ ਦੇ
ਘਰਿ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਰਾਮਦਾਸ ਆਣ ਕਾਰਿ ਬੂਹੇ ਤੇ ਖੜੇ ਕੀਤੇ। ਅਤੇ ਬੂਹਾ ਮਾ
ਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਖੁਲਦਾ ਨਹੇਨਹੀ ਸੀ। ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਰਾਮਦਾਸ ਆ
ਖਿਆ ਰਪਾਈ ਏ ਬੂਹਾ ਖੋਲ੍ਹ। ਤੇਰੇ ਘਾਰਿ ਸਿਖ ਆਏ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਰਪਾਈ
ਆਖਿਆ ਕੇਹੜੇ ਹੈ ਭਾਈ ਤੁਸੀ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਬੋਲਿਆ ਤੇਰੇ ਘ
ਰਿ ਗੁਰੂ ਛਪਰ ਹਿਆ ਹੈ ਅਸੀ ਦਰਸਨ ਕਰਨਿ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਰਪਾਈ ਹੁ
ਪਕਾਰਿ ਕੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਗਈ। ਤਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸ
ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕੇਈ ਸਿਖ ਆਏ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ ਰਪਾਈਏ
ਤੇਰੇ ਘਾਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਛਪਰ ਹਿਆ ਹੈ। ਤੇ ਅਸੀ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਆਏ ਹਾਂ।
ਤੂੰ ਬੂਹਾ ਖੋਲ੍ਹ ਜਿਉ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਿਉ ਕਰੀਏ। ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਬਿਨਾ ਖੋਲ੍ਹਿਕ
ਦੀ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਰਪਾਈਏ ਓਹ ਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕੀ ਸਿਖ ਹੈਨਿ। ਜਰੂਰ ਉਨਾਨੂੰ
ਤੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਉ। ਤਾਂ ਰਪਾਈ ਜੀ ਦੀਆ ਇਕ ਰਿਕੇ ਫਸਾ ਖੋਲਿਆ।
ਤਾਂ ਓਹੋ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਅੰਦਰ ਵਾੜ੍ਹਿ ਲੀਤੇ। ਉਨਾ ਜਾਇ ਕਰਿ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਰਜੀ ਹੋਏ। ਓ
ਗੁਰਸਿਖ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਉਨਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਿਸ ਆਇਆ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੁਢੇ ਰਾ
ਮਦਾਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਆਈ ਜੋ ਕਿਥੇ ਗੁਰੂ ਛਪਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੇਲ
ਪਾ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਪਹੁਰ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਣਿ
ਜੀਆ ਕੀ ਜਾਣਨਿ ਹਾਰੂ। ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਆਪ ਕੀਆ। ਤਾਂ ਇਕ ਘ
ੜੀ ਗੁਜਰੀ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਜੋ ਇਕ ਲਬਾਣੇ ਚ
ੜ ਸਾਕੀ ਕੂੜ ਆਣਿ ਕਰਿ ਸੁਟੀਆ ਸੁ। ਅਗੋ ਆਖਣ ਲਗਾ ਰੇ ਭਾਈ
ਰਪਾਈ ਦਾ ਘਾਰਿ ਏਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪੁਛਿਆ ਤੂ ਪਕੀ ਕੀ ਮੁਹੈ ਜਵੀਕਧਾ
ਵੀ ਨਾਲ। ਤਾਂ ਲਬਾਣਾ ਬੋਲਿਆ ਈਹਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਰਪਾਈ ਦੇ ਘਾਰਿ। ਅਤੇ ਡੇ
ਰਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦਰਸਨ ਨੂ ਬਹੁਤ ਆਈ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਵਿਚ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ
ਜੋ ਗੁਰੂ ਰਪਾਈ ਦੇ ਘਾਰਿ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਗਾਵਲ ਸੇ ਬਹੁਤ ਹੱਛੇ ਅਕਖੰਡ ਸੀ ਸੇਵਕਾਂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੇਸੇਆਗੇਹੀਲੈਜਾਵੂ॥ਜੇਗੁਰੂਕੀ[illegible]ਉਪਰਿਚਲਨਿ॥ਅਰਪਿਛਸਾਬੁ
ਬਹੁਤਆਵਦਾਹੈ॥ਤਾਂਅੰਦਰਸਿਖਾਂਨੇਗੁਰੂਜੀਕਉਖਬਰਕੀਤੀਜੋਜੀਸਿਖ
ਸੰਗਤਿਬਹੁਤਆਵਦੀਹੈ॥ਆਰਅਗੇਲਾਵੇਹੜ੍ਹੇਵੀਵਡਲਗਾਰਧਾਵੀ
ਜਣੀਦੇਖਾਣਿ॥ਅਰਲੁਬਾਣੇਸਿਖਬਹੁਤਆਏ॥ਤੇਰਧਾਣੀਜਣੀਦੇਖ
ਣਿਕਿਸੀਨਿਖੰਡੁਆਣਡਾਗੀ॥ਕਿਸੀਨੇਚਾਵਲਆਨਡਾਰੇ॥ਕਿਸੀਨੇਕਣਕ
ਆਣਿਡਾਰੀ॥ਸਾਰਾਅੰਦਰਬਾਹਰਿਰਧਾਈਦਾਭਰੀਗਇਆ॥ ਸੰਗਤਿ
ਸਾਰੇਘਿਰਾਵਿਚਸਮਾਵੈਨਾਹੀ॥ਤਾਂਸੰਗਤਿਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾ
ਤਿਸਾਹੁ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਸੰਗਤਬਹੁਤਆਵਦੀਹੈ॥ਦਰਸਨਿਮਿਲੈ॥
ਤਾਂਸੰਗਤਿਕੇਦਰਸਨਦੇਣਵੇਵਾਸਤੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਬਾਹਰਿਆਏ॥ਜਾਂ
ਬੁਢਾਰਾਮਦਾਸਦੇਖੇਤਾਂਲਖਾਂਹੀਸੰਗਤਿ॥ਸਿਖਾਂਦੀਆਦਰਸਨਕਰਿਨੂੰ
ਆਈਹੋਈਹੈ॥ਤਾਂਬੁਢੇਦੇਕੰਨਉਘੜਿਗਏ॥ਜੋਭਾਈਇਨਾਸਿਖਾਂਨੂੰਖਬ
ਰਿਕਿਸੇਨਦਿਤੀਹੈ॥ਮੈਤਾਂਬਹੁਤੇਭੁਲਾਹਾਂ॥ਜੋਮੈਮਨਿਵਿਚਅਭਿਮਾਨਕੀ
ਤਾਹੈ॥ਮੈਤਾਂਬਹੁਤਹੀਭੁਲਾਹਾਂ॥ਤਾਂਆਪਣੇਆਤਮੇਅੰਦਰਿਹਥਜੋੜਿ
ਉਸੁਜੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਬਖਸੇ॥ਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਤੂੰਤਾਂਗੁਰੂਪਰਮੇਸ
ਰਹੈ॥ਮੈਭੁਲਾਹਾਂ॥ਮੈਨੂੰਬਖਸੀਏ॥ਹਉਖਰਾਪਤਤਿਹਾਂ॥ਮਨਾਂਵਿਚ
ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਯੋਸੇ ਤਾਂਗੁਰੂਪਰਮੇਸ੍ਵਰਰੂਪਜਾਣੀਜਾਣੂਜੀਅੰਦਰੀਜਣੇ
ਨਿਹਰੇ॥ਜਾਣਿਓਬੁਢੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੈ॥ਅੰਦਰੋਬਹੁਤਹੀਪਸੇਮਾਨਹੈ॥
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬੋਲਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਸੁਣਭਾਈਬੁਢਾਤੂੰਗੁਰੂਕਾਸਿਖਹੈ॥ਗੁਰੂ
ਤੇਰੀਰਖੇਗਾ॥ਜਾਗੁਰੂਕੀਮੰਜੀਬਹੈਗੀ॥ਤਾਂਪੀੜੀਰਾਮਦਾਸਕੀਭੀਚਲੀਜ
ਏਗੀ॥ਜਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਿਏਹਖੁਸੀਕੀਤੀਤਾਂਬੁਢੇਨੇਚਰਨਾਂਪਰਮੱਥਾਟੇਕਿ
ਆ॥ਜਿਸਕੀਗੁਰੂਰਖੇਗਾ॥ਤਿਸਕੀਰਹੇਗੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਮਗਰਮਹਿਥਾਪੀ
ਦਿਤੀ॥ਜਾਹੁਭਾਈਤੇਰੀਗੁਰੂਰਖੇਗਾ॥ਏਹਖੁਸੀਬੁਢੇਉਪਰਿਗੁਰੂਅੰਗਦ
ਜੀਕੀਹੋਈ॥੭੩੭ ॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥
ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਗੁਰੂਅੰਗਦਿਜੀਪਾਸਆਇਆਸੀ ਜਦਜਨਮਸਾਖੀ
ਲਿਖਾਵਣੇਵਾਸਤੇ॥ਜਾਸਾਖੀਲਿਖੀਗਈਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਜੀਨੂੰ॥ਸੁਣੋਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਵਿਚਅਤੇਆਪਵਿਚਭੇਦਾਤੂੰਨਾਹਿ
ਫੁਨਹੀ॥ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਏਥੇਤੇਰੀਮੈਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਖਬਰਆਹੀਜੋ

ਹੋਆ ਅਚਰਜ ਆਖੀਦਾ ਨਾਗਾ ਸੋਮੇ ਰਿਖ ਦਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ
ਇਹ ਵਡਾ ਅਸਚਰਜ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਕਿਹਾ ਅਸਚਰਜ ਡਿਠਾ ਸਾਈ ਸੋ ਕਹੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਆਖਣ ਦੀ ਗਲ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਕੇਜਾ ਪੇਖ ਲਿਜੁ ਬਾਰੇ ਜੀਅ ਦੇ ਬਾਬਿ ਕਿਆ
ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ... ਭਾਈ ... ਸੋ ਕੁਛ ਅਖੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਕੇ ਸੁਣਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਖਿਲ
ਲਜਾ ਪਰਕਾਰ ਮਦਾ ਨਾਹਾ ਪਰਤੂ ਸਾਡਾ ਫੇਰਨੂੰ ਫੇਰਿਆ ਨਾਹੀ ਜਦਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਨਾਲੇ ਸੀ ਕੋ ਪਾਸ
ਮਾਰਿ ਸਾਨੂੰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥਾਈ ਬੈਠਿ ਗਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ
ਕਿ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਬਦ ਗਾਉ ਰਾਗ ... ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਭੁਖ ਬਹੁਤ ਲਗੀ ਹੈ ... ਕੁਛ ਨਾਹੀ
ਮੈਥੋਂ ਸਬਦ ਹੋਵਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਉਠਿ ਤੈਨੂੰ ਕਛੁ ਦ
ਸੀ ਮੈਂ ਕੂੰ ਖਾਵਾਂ ਆਖੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ... ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ... ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਨਜਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਛ
ਕਹਿਣਾ ਨਾਹੀ ਤੇ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵੈ ਸੋ ਤੂੰ ਲੈ ਲਈਂ। ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀਤਾ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਮਾਨਿ ਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੋਂ ਉ
ਠਕਰ ਦਖਣ ਦੀ ਤਰਫ ਨੂੰ ਗਿਆ ਜਾ ਕੁਛ ਥੋੜਾ ਦੂਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਪੁਰ
ਖ ਚਲਿਆ ਆਂਵਦਾ ਸੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹਾਂ ਤੇ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ
ਦਾ ਹਾਂ ਜਦ ਏਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਪੁਰਖ ਨੇ ਗਲ ਸੋਇ ਕਰ ਡੰਡੌਤ ਕਰੀ ਤੇ
ਕਹਾ ਭਾਈ ਧੰਨ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਸਭੂਰਨ ਜਗਤ ਕਾ
ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੂੰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨਾ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਭ
ਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਮਨਨਗੇ ਤੇ ਇਨਾ ਦੇ ਸਬਦ ਪ
ੜਨਗੇ ਸੋ ਉਨਾ ਦੇ ਸਭ ਪੂਰਨ ਪਾਪ ਕਟੇ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਜੋ ਪਾਪ
ਹੈ ਜੋ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਲੜਕੀਆਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਲੈਣਗੇ ਸੋ ਨਹੀ ਬਖਸੀਅਨਗੇ
ਫਿਰ ਬਖਸੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਜਾਮੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ ਵਿਚ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਗੇਤੇਜੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚ[illegible]ਸਿਮਰਨਗੇਸੋਨਰਕਦੇ
ਅਧਕਾਰੀਹੋਵਨਗੇ ਜਾਂਏਹਬਾਤ ਭਾ[illegible]ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾਂਭਾਈਪੰਨਿ
ਤੇਰਮੁਖਹੈਪਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਦਸਕੇ ਤੇਰਾਨਾ[illegible]ਕਿਆਹੈਅਤੇਤੂੰਕੌਣਹੁੰਦਾਹੈ
॥ ।ਤਾਂਉਸਨੇਕਹਾਭਾਈਮੇਸ੍ਰੀਦਿਸਨੂੰਸਿਕਪਾਰਖਦਾਹਾਂਅਤੇਸਚਖੰ
ਡਕੇਚਲਿਆਹਾਂਅਤੇਸੁਣਭਾਈਮਰਦਾਨਾਓਹਬਿਰਛਹੈਉਸਦੇਨਾਲੋਫਲ
ਖਾਇਲੈਤਾਤੇਰੀਭੁਖਕਦੀਨਾਰਹੇਗੀਅਤੇਕੁਛਫਲਲੈਜਾਵੀਅਤੇਜਾਇਕ
ਰਸਬਦਪੜ੍ਹ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾਜੋਪੁਰਖਸਾਇਆਕਾਲਕੇਰਹਿਰਾਸਤੇਆ
ਰਤੀਸੋਹਿਲਾਪੜਨਗੇਸੋਪਰਮਮੁਕਤਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਨਗੇ ਏਹਕਹਿਕਰਓਹ
ਚਲਾਗਿਆਤੇਮਰਦਾਨੇਓਥੋਫਲਖਾਧੇਅਤੇਕੁਛਲੈਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅ
ਗੇਜਾਇਰਖੇਤੇਚਰਨਾਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਕਹਿਓਸਹੇਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਤੇਰੀਗ
ਤੀਤੂਹੇਜਾਣਦਾਹੈਤੇਅਸਾਨੂੰਤਾਂਕਾਈਖਬਰਨਹੀਕੇਤੂੰਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਦਾਕੀ
ਤਾਹੂਆਹੈਕੇਆਪਨਿਰੰਕਾਰਹੈ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸਿਖਾਨੂੰਸੁਣਾਈ॥

।ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਿਆਸੁਣੋਭਾਈਸਿਖੋਤੁਸਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕੇਨਿਰੰਕਾਰਦਾਸਰੂਪਜਾਣੋ ਤੇਸਤਗੁਰਾਂਜੋਸਰੂਪਧਾਰਣਕੀਤੇਹੈਨਅਤੇ
ਸਿਖਾਂਕੇਦੇਖਣੇਵਾਸਤੇਕੀਤੇਹੈਨ ਅਤੇਭਾਈਸਿਖੋਕੁਛਗੁਰੂਉਪਰਤ
ਰਕਨਹੀਕਰਣੀਜੋਏਹੁਸਾਂਗਗੁਰੂਜੀਕੀਤਾਹੈਸੋਆਪਣੇਸਿਖਾਂਦੇਪਰ
ਖਣਵਾਸਤੇਪਿਛੇਵੀਸੰਤਮਹਾਤਮਾਂਵੀਸਾਂਗਕਰਦੇਆਏਹੈਨਾਸੋਤੁਸਾਂ
ਲਣਾਨਹੀਨਿਸਚਾਰਖਣਾ॥ ਤਾਂਸਿੱਖਾਂਕਹਾਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਪਨੇ
ਅਗੇਵੀਕਹਾਸੀਕੇਲਛਮਣਦੀਤਰਾਂਭੁਲਣਾਨਹੀਸੋਰਘੁਬਾਨਿਵਾਜਸੀ
ਲਛਮਣਕਿਸਤਰਾਂਵਸਿਸਟਜੀਭਰਮਾਇਆਸੀਸੋਕਹੀਏਜੀ॥ ॥
ਗੁਰੂਜੀਅੰਗਦੇਵਾਚ॥ ॥ਇਕਸਮੇਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੀਲਛਮਣਤ
ਈਕਹਾਹੇਲਛਮਣਅਬਮੇਰਾਜਾਤਿਲਕਦੇਪਰਮੇਰਾਵਿਵਾਹਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇਕੋਈਐਸਾਬ੍ਰਾਹਮਣਹੋਵੇਜੋਵਿਆਹਸੁਧਕਰਾਵੇਪਰਹੇਲਛਮਣ
ਜੋਬ੍ਰਾਹਮਣਮੇਰੀਸੇਵਉਠਾਵੇਗਾਸੋਕੁਸਟੀਹੋਜਾਵੇਗਾਤਾਂਲਛਮਣਨੇ
ਕਹਾਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀਫੇਰਜੋਕਹੋਸੋਕਰੀਏ ਤਾਂਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਕਹਾਸੁਣਲਛ
ਮਣਇਕਸਾਡੀਕੁਲਦਾਪ੍ਰੋਹਤਵਸਿਸਟਹੈਅਤੇਗਜਨੀਮੇਰਹਿੰਦਾਹੈਜੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਆਵੇ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਵਿਆਹੁ ਹੋ [illegible] ਗੀ ਸੇਵ ਸਹਾਰੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਤੂੰ ਲੈ ਆ
ਉਪਰ ਵੇਖੀ ਓਹ ਮਹਾ ਪੁਰਖ [illegible] ਕਰ ਦਿਖਾਵੀ ਤਾਂ ਭਰਮੈ ਨਹੀ ਹੈ
ਉਸਤੇ ਭਰਦਾ ਰਹੀ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਆਗਿਆ ਲੇਕੇ ਗਜਨੀ ਦੇਸ ਗਿਆ ਤੇ ਲੋ
ਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ ਕੋਈ ਦਸੇ ਨਾਹੀ ਢੂੰਡ ਭਾਲ ਕਰ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਲ
ਛਮਣ ਨੂੰ ਉਪ[illegible] ਤਾ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਜੋ ਗਜਨੀ ਤੇ ਪਰੇ ਇਕ ਪਰਬਤ ਹੈ
ਉਸਤੇ ਪਰੇ ਇਕ ਹੋਰ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਰਬਤ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਗੁਸਾਂਈ ਵਸਿਸਟ
ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਹੁ ਹੇ ਲਛਮਣ ਤੂੰ ਮੁੜ ਨਾਹੀ ਪਰਤਰੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਲਛਮਣ
ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਇਕ ਅਵਧੂਤ ਖੜਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਲਛਮ
ਣ ਨੇ ਪੁਛਤਾ ਨਾਹੀ ਉਥੋਂ ਫੇਰ ਮੁੜਿਆ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਛਮਣ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਮੇ ਰਾ
ਮ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਲਛਮਣ ਭੁਲ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਹਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਛਮਣ

ਮੁੜਕੇ ਗਿਆ ਤੇ ਮਨ ਮੇ ਕਹਿਣੇ ਲ
ਗਾ ਮੈ ਫੇਰੀ ਚਰਨੀ ਜਾਇ ਲਗਤਾ ਹਾਂ।
ਜਬ ਗਇਆ ਤੋ ਬ ਸਿਸਟ ਜੀ ਕਹਾ
ਅਰੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਬਾਰੰਬਾਰ ਆਵ
ਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਮ ਜੀ ਕ
ਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਏਹੁ ਬਸਿ ਸਟ ਜੀ ਹੈ ਏਹ ਕ
ਹਿਕਰ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਗਿਆ ਤਾਂ ਅਰੋਂ ਬ
ਸਿਸਟ ਜੀ ਛੁਰਾ ਲੈਕੇ ਪਏ ਤੇ ਕਹਾ
ਮੇ ਤੋ ਚੰਡਾਲ ਹਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਖਾਜ
ਭਾਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਖਾਜ
ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਜੀ
ਕਹਾ ਗੁਸਾਂਈ ਜੀ ਮੈ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਕਹਾ ਫੇਰ
ਕਦੀ ਆਂਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਤੁਝੇ ਬਾਣਿ ਮਾਰੋਂਗਾ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਛੋਡੋ
ਜੀ ਮੈ ਫੇਰ ਨਾ ਆਵਾਂਗਾ ਤੇ ਲਛਮਣ ਡਰਦਾ ਉਠ ਦੌੜਿਆ ਤੇ ਜੀ ਮੇ ਕਹੇ ਇਸ
ਨੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਣਿ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਸੀ ਜਿਉਂ ਤਿਉਂ ਕਰ ਮੈ ਬਚਿਆ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮੁੜ ਚਲਿ
ਆ ਤਾਂ ਰਾਤ ਕੇ ਸੁਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੁਪਨੇ ਮੇ ਰਾਮ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਭਰਮ ਨਾਹੀ ਏਹੁ
ਗੁਸਾਂਈ ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਜਾਇ ਮਿਲ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਕਹਾ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੋਨੂੰਤਾ ਮਾਰਨਪਏਦੇਹੈਂ [illegible] ਕਿਹਾਮਹਾ ਪੁਰਖੋਕਾ ਮਾਰਨਨਹੀਹੈ
ਤਾਇਹਤਾਰਨਾਹੈਸਿਵਮਾਰਨ [illegible] ਨਿਵਜਨਕੀ ਤੂੰਨਿਸੰਗ ਜਾਇਕੇ
ਰਾਮਿਲਤਾਂਫੇਰ ਲਛਮਣਗਿਆ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖੇਤਾਂ ਇਕ ਸੂਰੀਮਾਰਕੇ ਉਸਦ
ਮਾਸਸੂਰੀਆਂਦੇਦੂਧਮੇਰਿੰਨਦਾਹੈ ਤੇਲਛਮਣਕੋਦੇਖਕੇ ਬਸਿਸਟਜੀਕਹਾ
ਤੂੰਕਉਣਹੈਂਮੇਰੇਪਾਸ ਬਾਰਬਾਰ ਆਵਨਾਹੈਂ ਤਾਂਲਛਮਣਕਹਾ ਹੇਰਿਖਿਨਿਦ
ਜਜੀਮੈਰਾਜੇਜਸਰਥਕਾਪੁਤ੍ਰਹਾਂਤੇਨਾਮਮੇਰਾ ਲਛਮਣਹੈ ਅਤੇਰਘੁਬੰਸੀ
ਰਾਮਜੀਨੇਮੈਨੂੰਤੁਹਾਡੇਪਾਸ ਭੇਜਿਆਹੈ ਅਰੋ ਗੁਸਾਂਈਜੀਕਹਾਰੇਅਪਰ
ਸੀਤੂੰਮੈਨੂੰਇਕਿਸਮਜਾਣੇਹੈਂਮੈਂਤੋ ਚੰਡਾਲਹੌਂਮੈ ਵਸਿਸਟਨਹੀ ਤੇਓਹਕੋਈਹੋਰ
ਹੋਵੇਗਾ ਬਸਿਸਟਤੋ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਰਖੀਸਰੁਹੈ ਬ੍ਰਹਮਣਦੇਵਤਾਹੈ ਮੈਤੋਰੰਗ
ਲਸੂਰੀਆਂਚਰਾਉਣੇਵਾਲਾਹੈ ਦੇਖਚਮੜੇਕਵਪਰ ਮੇਰੇਗਲੇਮੈਹੈ ਔਰਮ
ਸਖਾਤਾਹੈਂ ਤੂੰਭੁਲਦਾਹੈ ਤਾਂਲਛਮਣਨੇਕਹਾ ਭਾਵੇਂਮਾਰਭਾਵੇਂ ਛੋੜ ਮੈਤੇਰੇਪ
ਸਆਇਆਹਾਂ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਲਛਮਣਨੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂ ਬਸਿਸਟਨੇਕ
ਹਾਂਮੇਰਾਖਾਜਖਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂਲਛਮਣਨੇਕਹਾ ਖਾਵਾਂਗਾਜੀਤਾਂਕਹਾ ਖਾਉ
ਜਬਲਛਮਣ ਖਾਣੇਬੈਠਾ ਦੇਖੇਤੋ ਬਸਤ੍ਰਪਾਵਿਤ੍ਰ ਚਉਕੇਪੜੇਹੈਂ ਅਤੇਗੁਸਾਂ
ਜੀਦ੍ਵਾਦਸ ਤਿਲਕ ਲਗਾਈ ਔਰਮੁਕਟ ਧਾਰਨਕੀਆ ਬੈਠੇਹੈ ਔਰ
ਕਈਪ੍ਰਕਾਰਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰਭੋਜਨ ਥਾਲਮੇ ਪਰੋਸੇਹੈਂ ਤਾਂਲਛਮਣਦੇਖਕ
ਰਪੈਰੀਂਪਾਇਆਹੈ ਤੋਗੁਸਾਂਈਜੀਨੇਕਹਾਂ ਅਬਮੈ ਖੁਸੀਹੂਆਂਹੂੰ ਤੇ
ਰੇਪੁਰ ਤੂੰਸਦਾਹੀਰਾਮਜੀਕੇਸਨਮੁਖਰਹੇਗਾ ਆਤੂੰਕਹੁ ਕਿਸਕਾਰਜਆ
ਇਆਹੈਤਾਂਲਛਮਣਨੇਕਹਾ ਰਾਮਜੀਨੇਮੇਰੇਤਾਈ ਆਪਕੇਪਾਸਬੁਲ
ਵਣੇਕੋ ਭੇਜਾਹੈ ਅਤੇਰਾਮਜੀਕਾਵਿਵਾਹੁਹੈ ਰਾਜਾਜਨਕ ਵਦੇਹੀਕੇਪੁਰ
ਮੇਬੁਕਣਾਹੈ ਤਾਂਬਸਿਸਟਜੀਕੋ ਲੇਕਰਸੀਰਾਮਜੀਕੇਪਾਸਆਏਤੋ
ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਗੁਰੂਜੀਕਉਦੇਖਕ ਉਠਖੜੇਹੂਏ ਨਮਸਕਾਰਕਰੀਵਿਧੀ
ਸੰਜੁਗਤ ਪੂਜਾਕਰੀ ਆਪਸਮੇ ਬਡੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤਾਸਾਥ ਮਿਲੇ ਤਾਂਬਸਿ
ਸਟਜੀਨੇਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੀਕਾ ਵਿਵਾਹੁਕਰਾਵਤਭਏ ਅਤੇਫੇਰਸ੍ਰੀਰਾਮ
ਚੰਦ੍ਰਜੀਬਡੇਆਦ੍ਰ ਸੰਜੁਗਤ ਵਿਦਾਕੀਏ॥ ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਅੰਗਦਜੀ
ਕਹਾਸੁਣੋਭਾਈ ਜਿਥੇ ਏਸਾਂਗਆਏ ਅੰਤਮਹਾਂਪੁਰਖਕਰਤੇਹੀਆਏ
ਹੈ ਸੋਤੂੰਸਾਂਈਚਿੰਤਾਮਸਾਬਿਰਬਖਣਾ ਔਰ ਤੂੰ ਲਾਏਮਾਨਕਦਾਚਿੰਤਨਹੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਵੇਗਾ
ਸੋ ਸਰਬ ਭੌਜਲ ਥੇ ਪਾਰ ਪੂਰੇ ਗਾ। ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਖਸ ਲੇਵੇਗੇ। ॥

॥ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਗਦ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ

ਅਇਕ ਦਿਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਤਾਇਆ ਨਦੀ ਦੇ ਪਾਰ ਆਏ ਤੇ ਅੰਗ
ਦ ਜੀ ਕੋ ਸਦ ਵਾਇਕੇ ਬਹੁਤ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ। ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਪ੍ਰਤਿ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪ੍ਰਸਿੰਨ ਹੋਇਕੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਅੰਗਦ ਦੇ ਹਵਾ
ਲੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਤਾਰਨੇ ਕੋ ਅਠੱਤੀ ਪਉੜੀਆਂ ਜਪ ਸਾਹਿਬ
ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ - ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦਿਆ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤੇ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਜ ਧਿਆਨ ਮੇ ਹੂਏ ਅਤੇ ਅੰਗ
ਦ ਜੀ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਸੁਣਾਇਆ ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸੀ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤਾਂਈ ਸੁਣਾਇਆ

ਤਾਂ ਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹ | ਮ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ
ਹੋਏ ਤਾਂ ਹਾਕਰ | ਜੀ ਕਹਾ ਹੈ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਜੋ ਇਸ ਜ | ਪ ਸਾਹਿਬ ਕਉ
ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਅਥਵ | ਸ੍ਰਵਣ ਕਰੇਗਾ
ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਭਵ | ਜਲ ਤੇ ਪਾਰ ਪ
ਵੇਗਾ ਤੂੰ ਸੰਸਾਰ | ਵਿਚ ਇਸ ਜਪ
ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ | ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਆ | ਇਕਰ ਕਹਾ ਬ
ਚਾ ਇਸ ਸੰਜ | ਮ ਜਪ ਪੜ੍ਹਨਾ
ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾ | ਤ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸ
ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਨਿ | ਤ ਚਿਤ ਲਾਇਕੇ
ਹੋਰ ਸਪਾਸਿਓ ਮਨ ਕੋ ਹਟਾਇਕਰ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਤ ਵੇ
ਲੇ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮੇ ਵਾਸਾ ਪਾਵੇਗਾ ਜੋ ਤਿਨ ਪਹਰ ਰਾਤ ਰਹੇ ਸ
ਨਾਨ ਕਰ ਜਪ ਕੋ ਪੜ੍ਹੇ ਸੋ ਜਮ ਕੀ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਚ ਰਹੇਗਾ ਜੌ ਪਾਉ ਪਹਰ
ਰਾਤ ਰਹੇ ਨਾਇਕੇ ਜਪ ਜੀ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸੋ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਮੇ ਵਾਸਾ ਪਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਰਚੇਗਾ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅੰਠ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਹਿਰ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਮੇਂ ਰਹੇਗਾ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਦਾਹੀ ਅਧੀਨ ਰਹਾਂਗਾ ਔਰ ਉਸਕੇ ਸ
ਦਾਹੀ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹਾਂਗਾ ਜੋ ਬਚਨ ਓਹ ਕਹੇਗਾ ਸੋ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਤੇ ਉਸਕਾ ਪਾਪ ਪੁੰ
ਨ ਬਖਸਾਂਗਾ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ॥
ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਮਹਾਂਦੇਵ ਨੇ ਜੋ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਹੇ ਹੈਨ ਸੋ ਚਲਾਏ ਚਲਦੇ ਹੈਨ
ਕਰਾਏ ਕਰੀਦੇ ਹੈਨ ਮਾਰਿਆ ਮਾਰਦੇ ਹੈਨ ਛੋਖ ... ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੋਹਨ ਵਸੀ
ਕਰਨ ਉਚਾਟਨ ਮਾਰਨ ਸਭ ਕੁਛ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਸਭ ਤਰ
ਹੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਕਿ ਏਹੁ ਜਪੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਕੰਮ ਲੋਕ ਪ੍ਰ
ਲੋਕ ਦੇ ਕਰਦਾ ਸੋ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਆਪ ਇਸ ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਿਧੀ ਕਹੀਏ
ਜੀ ਕਿਉਂ ਕਰ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਓਹ ਮੰਤ੍ਰ ਆਪੋ ਆਪਣੀ
ਮਖਰੂਈ ਚਲਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਇਉਂ ਨਹੀ ਚਲਦੇ ਅਤੇ ਉਨ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਰਕ
ਕੋ ਜਾਤੇ ਹੈਨ॥ ॥ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੱਚਾ ਇਸ ਜਪੁ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕ
ਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਹੂਆ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਦੀ ਰਹਿਤ ਰਹੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸਭ ਸੌਰ ਜਾਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮਖਸੂਦ ਹਾਸਲ ਹੋਵਨਗੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਕਾਰਜਾਂ ਕੋ ਇਹ
ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸਿਖ
ਪੜ੍ਹੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਸੋ ਓਹ ਸਿਖ ਜੀਂਵਦਾ ਹੀ ਮੁਕਤ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ
ਲੋਕ ਵਿਚ ਜਗਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਔਰ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੱਚ
ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਜਪੁ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰਣ ਤੇ ਬਾਣੀ ਮੇਂ ਲਾਵਣਾ ਤੇ ਸਿਖ ਕਉ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬਾਣੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਉਸਕੇ ਸਵੰ
ਸੀ ਵੀ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੱਚਾ ਅੰਗਦ ਤੇਰੇ ਕੋ ਅਬ ਸਭ
ਸੰਗਤ ਕਾ ਵਾਲੀ ਬਨਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਸਚੇ ਮਾਰਗ ਮੇਂ ਲਾ
ਵਣਾ ਔਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਅੰਗਦ ਕਉ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਨਦੀ ਰਾਵੀ
ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ ਬੈਠ ਕੇ। (ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ) ॥ਏਹੁ ਜਪੁ ਕੀਤੇ
ਪੁਰਖ ਸਚ ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਕਾਰਨੇ ਪੁਰਖ ਹੋਮ
ਫੁਰਮਾਨਾ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚ ਨਾਮ ਸਪ ਜਪੀਐ ਕਰ ਇਸਨਾਨਾ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕ
ਰ ਜਪੁ ਜੋ ਪੜ੍ਹੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨਾ ॥ਮੁਕਤ ਮੁਕਣ ਕੱਟੀਐ ਜੋ ਜਪੁ ਸੰਗ ਹ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵੈ ਧਿਆਨਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰੂ ਕਰਕੇ ਜਪਿਆ ਹੈ ਸੋ ਅਉਸਰ ਜਿਤੁ ਦਿਵਸ ਜੋ ਮਨਸਾ
ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਸੋ ਪੂਰਨ ਕਰੈ ਭਗਵਾਨਾ ਅਹਿਨਿਸ ਜਪ ਜਪੁ ਤਾ ਮੈ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਜੋਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ॥ਜਪ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਕਹਾ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਸਾਖੀ ਅੰਗਦ ਜੀ [illegible] ਕੀਆ॥

॥ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਦੇ ਪਰਮੇ ਬੈਠੇ ਥੇ ਅਤੇ ਪਾਸ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਚਾ ਤੁਧ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਧ ਕੁਛ ਮੰਗਿਆ ਨਹੀ॥ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਸਤਗੁਰ ਜੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈਸੀ ਸੋ ਤਾਂ ਸਭ ਤੁਸਾਂ ਆਪਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਸੇਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ॥ ਪਰ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸੁਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਵਾਓ ਜੀ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨਗਰੇ ਹੈਨ ਜੋ ਜਾਕੇ ਦੇਖਿਆਉ॥ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਆਇਆ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਜਾਣਾ ਹਈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਸੁਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਦੇਖਣੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਤ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਨਾਲ ਪਾਰ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਇਕ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਦਖਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਤੇ ਇਕ ਸਿਖ ਮਿਲਿਆ ਉਸ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਆਖਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਆਏ ਨ ਥੇ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਆਉਨਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਇਹ ਸਤੇ ਨਗਰੀਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਆਂ ਹੈਨ ਪਰ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖਾਤਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਇਹੁ ਨਗਰੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਗਲੀ ਹੈ ਪਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦੇ ਹਥ ਤੇ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਹੈਨ॥ ੧ ॥ਜਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗਲੀ ਨਗਰੀ ਗਏ ਤਾਂ ਜਇ ਰਹੇ ਤੇ ਉਨ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਉਨਾ ਕੋ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੁਛਿਆ [illegible] ਸਮਾਧੀਆਂਦੀ ਨਗਰੀਹੈਤਾਂਉਨਾਵੀਅਗੇਕਹੀਦਸੀ॥
॥ਜਾਂਅੰ[illegible]ਆਏਤਾਂਦੇਖੇਤਾਂਓਨਾਵੀਬਹੁਤਸੇਵਕਭੀਸੇਵ
ਤਾਂਉਨਾਦੇਮੂੰਹਪੂਛਾਂਨਹੈਨਜਾਂਰਾਤਰਹਿਕਰਸੁਭਾਕੋਪੁਛਿਆਸੁੰਨਸਮਾਧੀ
ਤਾਂਓਨਾਵੀਅਗਹਾਈਦਸੀ॥ ੩ ॥ਜਾਂਅੰਗਦਜੀਅਗੇਰਾਤਜਾਇਰਹੇ
ਤਾਂਓਨਾਵੀਬਹੁਤਸੇਵਾਟਹਿਲਕਰੀਜਾਂਸਵੇਰੇਉਠਕੇਦੇਖਾਤਾਂਉਨਕੀਆਂ
ਧਉਣਾਮੇਰਕਿਲੀਆਂਠੁਕੀਆਂਹੋਈਆਂਹੈਨਜਾਂਓਨਾਪਾਸੋਂਪੁਛਿਆਤਾਂਓਨ
ਵੀਅਗੇਹੀਦਸੀ॥ ੪ ॥ਜਾਂਓਥੋਂਅਗੇਸ੍ਰੀਅੰਗਦਜੀਗਏਤਾਂਓਨਾਸਿਖ
ਵੀਅੰਗਦਜੀਕੀਸੇਵਾਕੀਤੀਪਰਓਹਨਗਰੀਅਪਸਰਾਂਦੀਸੀਜਾਂਰਾਤ
ਪਈਬਹੁਤਸੁੰਦਰਰੂਪਵਾਲੀਆਂਅਪਸਰਾਂਆਈਆਂਓਨਾਨੇਉਨਮਾਨੁ
ਖਾਂਨੂੰਉਲਟੇਕਰਕੇਟੰਗਦਿਤੇਕਿਸੇਹੇਠਧੋਇਕਿਸੇਹੇਠਇਕਓਨਾਪੁ
ਰਖਾਂਨੂੰਲਗੀਆਂਵਡਵਡਖਾਣਤਾਂਓਹਵਿਚਾਰੇਹਾਇਹਾਇਪੁਕਾਰਨ
॥ਜਾਂਉਨਾਕੋਪੁਛਿਆਤਾਂਓਨਾਵੀਅਗੇਹੀਦਸੀ॥ ੫ ॥ਓਥੋਂਵੀਅੰਗ
ਦਜੀਅਗੇਕੋ ਗਏਤਾਂਰਾਤਪੈ
ਗਈਪਰਓ ਥੋਂਕਿਲੇਨੂੰਕੋਹ
ਏਹੈਨਤੇਆ ਦਮੀਕੋਈਨਹੀ
ਜਾਂਰਾਤਦੇਖ ਕੀਆਗਈਤਾਂ
ਅਸਵਾਰਅ ਕਾਸਮਾਰਗਤੇ
ਆਏਅਤੇਕੁ ਦਰਤਦੀਆਂਮੰ
ਜੀਆਂਈਆ ਸਬੈਠਗਏਅ
ਤੇਇਕਮੰਜੀ ਅੰਗਦਤਾਂਈ
ਵੀਮਿਲੀਤਾ ਫੇਰਥਾਲਖਾਣੇ
ਦੇਵੀਉਤਰੇ ਆਪੋਆਪਨੇ
ਇਕਥਾਲਅੰ ਗਦਜੀਕੋਮਿਲ
ਪ੍ਰਸਾਦਛਕਕੇ ਸੌਂਗਏਜਾਂਸਵੇ

ਰੇਹੋਈਤਾਂਮਤੇਨਜਰਨਾਆਏਤਾਂਅੰਗਦਜੀਕਹਾਭਾਈਪੁਛਨਾਲਿਅ
ਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆਂਦੀਨਗਰੀਤਾਂਫੇਰਰਾਤਰਹੇਤਾਂਓਸੇਤਰਾਂਆਏਪ੍ਰਸਾਦਵੀ
ਉਤਰੇਜਾਂਛਕਕੇਤਾਂਅੰਗਦਨੇਕਹਾਭਾਈਸੁੰਨਸਮਾਧੀਤੁਸੀਹੋਤਾਂਓਨਾਲੋਕਾਂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹਾਭੁਈਆਂਸਾਨੂੰਭੁਛੇਬੋਲਨਦੀਕਿਜਿਹੜਾਤੂੰਹੈਤੇਰੇਨਾਲਬੋਲੀਏਸਬਦਕੇਬੋਲੇ
ਹਾਜੋਤੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸੋਂਆਇਆਹੈਨਹੀਤਾਸਾਡਾਕਿਸੇਨਾਲਕੁਛਪ੍ਰ
ਯੋਜਨਹੈਨਹੀਪਰਤੂੰਸਾਡੇਸਰੀਰ ਨਾਲਕੰਨਲਾਇਕੇਦੇਖੁਜਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਉਨਾਦੇਸਰੀਰਨੂੰਕੰਨਲਾਇਆਜਾਂਦੇਖੇਤਾਂ ਓਨਾਂਦੇਸਰੀਰਦੇਰੋਮਰੋਮਵਿਚੋਂਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀਦੀਆਵਾਜ ਆ[illegible]ਆ ਤਾਂਅੰਗਦਜੀਪੁ
ਛਿਆਜੀਪਾਹਿਲੀਨਗਰੀਦੇ ਹਥਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਦੇਖੇ ਓਹਕਿਆਹੈਤਾਂਓਨਾਕ
ਹਾਸੁਣਭਾਈਜਿਨਾਦੇਹਥਮੂੰਹਕਾਲੇਡਿਠੇਹੈਨਓਹਪੁਰਖਮਾਤਲੋਕਵਿਚਸੰ
ਗਤਵਿਚਬੈਠਕਰਅਰਦਾਸਾਂਕਰਾਈਆਂਤੇਕੁਰਜਾਈਹੋਏਤੇਦਿਤਾਸੋਇਸ
ਕਰਕੇਹਥਮੂੰਹਕਾਲੇਹੈਨ॥ ਤੇਸੁਣਭਾਈਜੋਤੀਸਰੀਨਗਰੀ ਦੇਹੋਰਸਰੀ
ਰਮਨੁਖਦੇਹੈਅਤੇਮੂੰਹਸੂਰਦਾਹੈਸੋਉਨਾਮਾਤਲੋਕਵਿਚਦਾਨਨਹੀਕੀਤੇਤੇ
ਲੋਕਾਂਦੀਨਿੰਦਾਕਰਨੀਹੰਕਾਰਦੇਮਾਰਿਉਤੇਨਾਕਿਸੇਗੁਰੂਪੀਰਅਗੇਸਿਰਨਿਵਾ
ਇਆਹੈਤਾਤੇਮੂੰਹਸੂਰਾਂਦੇਹੈਨ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਅੰਗਦਨੇਕਹਾਜੀਇਕਨਗ
ਰੀਦੇਲੋਕਦੇਮੂੰਹਪਿਛਾਹੈਨ॥ ਤਾਂਓਨਾਕਹਾਭਾਈਓਨਾਲੋਕਾਂਅਗੇਮਾਤਲੋ
ਕਾਵਿਚਕਿਸੇ ਗਰੀਬਨੇਸੁਆਲਕੀਤਾ ਤਾਂਓਨਾਨੇਗੁਰੂਪੀਰਦੇਨਾਮਦਿਤਾਕੁਛਨ
ਹੀਤੇਸਗੋਂਮੂੰਹਫੇਰਲੀਆਤੇਕੁਛਜਬਾਬਨਾਦਿਤਾਇਸਤੇਓਹਨਾਦੇਮੂੰਹਪਿਛਾ
ਹਾਹੋਗਏਹੈਨ॥ ॥ਅੰਗਦਜੀਨੇਕਹਾਜੀਤੀਜੀਨਗਰੀਦੇਲੋਕਾਂਦੀਆਂ
ਧੌਣਾਵਿਚਕਿਲੇਠੁਕੇਹੋਏਹੈਨਸੋਕਹੋ ਤਾਂਓਨਾਕਹਾ ਸੁਣਭਾਈਉਨਾਮਾਤਲੋਕ
ਵਿਚਜਬਕਿਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲੀਹੈਤਾਂਓਥੋਂਤੇਲੇਕਰ ਕਦੀਕਿਸੇਗੁਰਦੁਆਰੇ
ਜਾਂਧਰਮਸਾਲਜਾਸੰਤ ਸਾਧਾਂਅਗੇ ਕਦੀਮਥਾਨਾਹੀਟੇਕਿਆਹੰਕਾਰਕਰ
ਕੇਇਕਥਾਨਾਹੀਸੀਸਾਨਿਵਾਇਆ ਤਾਂਓਨਾਦੀ ਧੌਣਾਵਿਚਕਿਲਾਠੁਕਿਆਗਿ
ਆਹੈ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਅੰਗਦਜੀਕਹਾਜੀਇਕਨਗਰੀਦੇਮਨੁਖਾਨਾਂ
ਸਰਾਸੁੰਦਰਰੂਪਵਾਲੀਆਂਵਢਵਢਕਰ ਖਾਂਦੀਆਂਡਿਠੀਆਂਹੈਨ
ਤਾਂਉਨਕਹਾਭਾਈਜੋਮਾਤ ਲੋਕਾਂਵਿਚ ਜਿਨਲੜਕੀਆਤੇਭੈਣਾ ਭਣੇਵੀ
ਆਭੂਆਜੀਆਂਦੇਟਕੇਲੈਕਰਖਾਧੇਹੈਨਸੋਉਨਕੋ ਵੱਢ ਵੱਢ ਖਾਈਦਾਹੈ
॥ਔਰਸੁਣੋਅੰਗਦਜੀਅਸਾਂਮਾਤਲੋਕਵਿਚਸਭਪੁੰਨਅਸਾਂਕੀਤੇ
ਹੈਨਤੇਸੁਆਸਸੁਆਸਰਾਮਨਾਮਜਪਿਆਹੈਪਰਇਕਅਸਾਂਧਰਮਸਾਲਮੇ
ਬੈਠਕਰਰਹਿਰਾਸਨਹੀਸੁਣੀਇਸਦੂਖਣਕਰਕੇਸਾਰਾਦਿਨਸੀਨਿਰੰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਸਰਬਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਰਹਿਮਾਸ ਦੇ ਦੇ[illegible]ਛੁਟਦੀਆਂ ਸਰ
ਕੇ[illegible]ਪਰਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਏਹੀ ਵੇਖ ਲਗਾਂਦੇ ਹੈਨ ਕੇ ਤੁਸਾਂ ਰ
ਹਿਰਸ ਨਹੀ ਸਣੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਦਰਸ
ਨ ਸਾਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਦ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ
ਏਹੀ ਕਉਤਕ ਦੇ[illegible]ਆਇਆ ਸਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾ
ਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟ ਜਦ
ਮੈ ਅੱਖੀ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰ ਬੈਠਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬੰਦਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾ
ਧੀ ਦੇਖੇ ਹੈਨੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰਾ ਸਦਕਾ ਸੁੰਨ ਸ
ਮਾਧੀ ਮੈ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਗਏ ਤਾਂ ਚਾਚ
ਲਾਲੂ ਮਿਲ ਕਰ ਵੈਰਾਗ ਕਰਨ ਲਗਾ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਮਾਈ ਭੀ ਦੋਨੋ ਚਲ ਗਏ ਹੈਨ ਤੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਬਾਗ
ਬੇਲੀ ਹੋਵਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਆਪ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਮੈ ਪਾ
ਸ ਰਹੋ ਅਤੇ ਜਾਵੋ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਾਚਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਭੀ ਚਲ
ਣਾ ਹੈ ਤੇ ਏ[illegible]ਹਿਣ ਜੀ ਤਾਂ ਚਾਚੇ ਲਾਲੂ ਕਹਾ ਹਛਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਮਨ ਆਵੇ ਅਸਾਂ ਸੋਈ ਮੰਨਣੀ ਹੈ ਜੀ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰ
ਦਰ੍ਹਾਂ ੧੫ ਦਿਨ ਤਲਵੰਡੀ ਰਹਿਕੇ ਤੁਰ ਆਏ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਪਖੋਕੇ
ਪਾਏ ਕੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਬਾਲੇ ਕੋ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤਪੇ ਨੂੰ
ਟਿਕਣ ਦੇਉ ਅਗੇ ਬਹੁਤ ਲਈ ਫਿਰਿਆ ਹੈ ਐਤੇ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤਾਂ ਸਾਡੇ
ਪਾਸ ਵੀ ਟਿਕਣ ਦੇਹੁ ਬਹੁਤੇਰਾ ਫਿਰ ਲਿਆ ਜੇ ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਗੁਜਰਾਨ ਤ
ਪੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਵਿਚ ਗੁਜਰਨ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੇ ਵਿਦਿਆ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮਾਤਾ
ਜੀ ਠੀਕ ਆਖਦੀ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਜਿ
ਥੇ ਰਹੋਗੇ ਸੋ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੋਗੇ॥ ॥ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਚ
ਲਣ ਤੇ ਰਹਿਣ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਚਰਾਹੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈ ਕਹਾ ਹੇ ਦੀਨ ਦ
ਆਲ ਜੀ ਪਿਛੋ ਆਪ ਦੇ ਕਉਣ ਹੋਸੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਾ
ਲਾ ਲਹਿਣਾ ਪੁਤ੍ਰ ਫੇਰੂ ਦੇ ਹਣ ਖਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲੇਗਾ ਸੋ ਸਾਡੇ ਪਿਛੋ ਬ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜਿਹਾ ਈ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਸੀ ਚੰਦ ਤੇ ਲੱਖਮੀਦਾਸ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਟ
ਕਪੜੇ ਦੀਤਾਂ ਕਾਈ ਕਮੀ ਨਾ ਰਹਿਗੀ ਸੋ ਉਨਾ ਦੇ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਫਿਰਸੀ ਧਰਮ
ਦੀ ਵਸਤ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਦੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸਬਦ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਫੇਰ ਮੈ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਾਲਿਆ ਰਿਆਸਾਂ ਤਾ ਫੇਰ ਪਿਛੇ ਕਰ
ਤਾਰ ਦੀ ਕਲਣਾ ਰਣ ਨਾ ਹੋ [illegible] ਹੋਇਆ ਹੈ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਕ
ਹੋ ਜੋ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਮਿਲੇ ਸਾਹੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦੇਵ
ਚ ॥ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਨਵੇ ਸਿਰੇ ਦ
ਰਸਨ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਤੇਰੇ ਅ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ ਇਕ ਰੂਪ ਹੋ ਤੇ ਇਕ ਜੋਤਿ
ਹੋ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈ ਆਪਣੀ ਅੱਖੀ ਡਿਠਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਤਿਨਾ ਦੀਆ ਤੇ ਅਨੰਤ ਕਥਾ ਹੈਨ ਜਿਨ
ਦਾ ਸੁਮਾਰ ਨਹੀ [illegible] ਅਤੇ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈਨ ਤੇ ਬਿਅੰਤ
ਕਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਤੇ ਹੁਣ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਇਕ ਆਪਣੇ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਤੇ ਇ
ਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਕੀ ਕਥਾ ਕਹੋ ਜੀ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦੇਵ ਵਾਚ
॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈ ਦੇਵੀ ਪਰਸਣ ਸਮੇਤਣ
ਬਰਜਾਤੇ ਸਾਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਬੇਦੀ ਇਥੇ ਰਹੰਦੇ
ਹੈਨ ਜਾਂ ਮੈ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਰੋਮ ਰੋਮ ਸਭ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਗਿ
ਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਕੌਣ ਹੂੰ ਦੇਹੋ ਤੇ ਜਾਣਾ ਕਿਥੇ ਨਾਮ ਕਿਆ
ਹੈ ਤੇ ਆਇ ਕਿਥੋ ਹੋ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਜੰਗਲ ਮਤੇ ਦੀ ਸਰਾਇ ਥੀ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਚਾਲਿਆ ਦੇਵੀ ਪਰਸ
ਣ ਤੇ ਨਾਮ ਲਹਿਣਾ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰੂ ਤੇਹਣ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਜ
ਵੋ ਦੇਵੀ ਪਰਸ ਆਵੋ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਅਗੋਂ ਕਹਾ ਜੋ ਆਪ ਦੂਣ ਜਾਣ ਤਾ ਰਹਿਦੂ
ਕਹੋ ਜਿਸ ਮਤਲਭ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਸੀ ਸੋ ਤਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਬ

[illegible] ਭਾਈ ਜੇ ਤੂੰ [illegible] ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਚ ਪਰਨਾਉ ਦਗ ਸੇ ਛੋ ਜੋ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ
ਜਾਂ ਮੈ ਰੋਤਾ ਸੀ ਚੇਤੇ ਨ ਨਾ ਆਵੈ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਹੁਤੋ ਜਾਵਦਾ ਜੋ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ
ਪਰ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਜਾਂਵਦਾ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਜੀ ਅੰਗਤ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਕ
ਰ ਹੋਇਆ ਭਾਈ [illegible] ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਆਪ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਮੈ ਗਇਆ ਆਵਾ ਸਤੇ ਘਾਸ ਦੀ ਪੰਡ ਸਿਰ ਤੇ ਚਾਇਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਮਾਤਾ
ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਤੂੰ ਸੀਖਛ ਦਸੀਦਾ ਭਉ ਦੀ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਦੇਖੋ ਏਹ ਖ
ਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤੇ ਏਸ ਦੇ ਕਪੜੇ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਸੁਣ ਮੁਲੋ ਏ ਏਹ ਚਿਕੜ ਨਹੀ ਏਹ ਕੇਸਰ ਕੁੰਗੂ ਹੈ ਤੇ ਏਹ ਖਰਾਬ

ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਏਹ ਤਾਂ ਸੰਗਰੀਜ
ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਬੁਰ
ਲਾਇ ਦਿਹ ਲੀਤਾ ਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਨੇ
ਹਣ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਅੰਗਦ ਹੋਇਆ
ਤੂੰ ਮੇ[illegible] ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ
ਹੈ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬ
ਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਸਮੇ
ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੇ ਹਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ
ਲੈਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ
ਆਇ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗੀ
ਹੋਗੀ ਬਾਨਿ ਦਾ ਜੋ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਪਾਸ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸੀ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰ ਸਾਉਂਦੇ ਹੋ ਏਹ ਗਲ ਭਲੀ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਮੁਲੋ ਪਇਏ ਤੂੰ ਆਪਨੀ ਅਖੀ ਦੇਖ ਲੈ ਏ
ਕ ਦਿਨ ਚੂਹੀ ਮੂੰਹੀ ਪਈ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਡੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਏਹ ਲਗੋ ਹੈ ਚੂਹਾ
ਚੂਹੀ ਸੁਟ ਦੇਵਹੁ ਪੈਰ ਨਾਲ ਬਚਾਏ ਬੇ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਬੋਲਿ
ਆ ਏਹ ਜੋ ਹੋ ਇਸ ਦਾ ਛਤੇਰੇ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਖੰਡੂ ਦੇਕ ਬੂਰ ਤੇ ਲਕੜੀਆ ਦੇ ਕੁ
ਤੇ ਕਿਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਬਾਤ ਬੇਟੇ ਦੀ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੁਪ ਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਤਨਕ ਚਿਰ ਪੀਛੇ ਆਖ... ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਬੇਟਾ
ਏਹ ਚੂਹੀ ਮੋਈ ਪਈ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਰ ਨਾਲ ਟੂੰ ਬਾਹਰ ਚਾਇ ਸੁਟੋ ਕਿਤੇ ਜਾਇ
ਪ੍ਰਦੇ ਤਾਂ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਕਹਿਆ ਪਿਤਾ ਜਿਸ ਕੰਮ ਜੀ ਕੋਈ ਸਿਖ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤ
ਸੁਟਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹਾ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਮੁਰਦੇ ਸੁਟਦੇ ਫਿਰੀਏ ਤੂ
ਸੀਤਾ ਏ ਨੇ ... ਪਰਤਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਮੇਰੀ ਵਲ ... ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਰਸੇਤ ਰਾਹੀ ਕੀਤਾ ਓਹ ਚੂਹੀ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਜਾਇ
ਪਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਸੁਣ ਭੂਲੇ ਪਾਇ ਏਹੁ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਏਹੁ ਪਰਾਏ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਨ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵਸ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦੇਵੇ ਓਹ ਈ
ਲੇਵੇ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ।
।ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਹਭੀ ਪਾਸ ਆਹਾ ਤੇ ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਭੀ ਆਹਾ
ਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਦੋ ਤਿਨ ਸਿਖ ਆਏ ਤਾਂ ਅਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ

ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਗਈ ਹੈ
ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਰਾਤ ਤਾਂ ਅਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਰਾਤ ਪਹਿਰ ਹੈ ਤਿਨ ਵ
ਰ ਬਚਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬੁਢੇ ਕਹੇ
ਰਾਤ ਅਧੀ ਹੈ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕ
ਹੈ ਰਾਤ ਪਹਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਭੀ
ਜਰੂਰ ਅਧੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੁਢੇ ਦੇ ਦਿ
ਲ ਵਿਚ ਸੀ ਭੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਟਾਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਹਾ ਅ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਗਦ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕਿਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਬ
ਸੀ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਏਸ ਬਾਤ ਦੇ ਭਰਮ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਫੇਰ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਦੀ
ਜਾਨਣੇ ਵਾਲੇ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਭਏ ਹੇ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਦੇਖੁ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਹੈ ਤਾਂ
ਮੈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈ ਅਛੀ ਤਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਰਾਤ ਅਧੀ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖ
ਆ ਜੀ ਰਾਤ ਅਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਪੁਰਖਾ

ਫੇਰਦੇਖਰਾਤਅਧੀਨਹੀਰਾਤਪਹਿਰਰਤਤੇਹੋਭਾਈਬਾਲਾਮੈਫੇਰਬਾਹਰਤੇ
ਇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀਭਈਰਾਤਤਾਅਧੀਹੈ ਪਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਦੇਹੈ
ਨਰਾਤਪਹਿਰਹੈਕਿਆਜਾਣੀਏਜੋਏਹਮਹਾਪੁਰਖਹੈਨਮਤਾਪਰਖਣਵ
ਸਤੇਕੋਈਬਾਤਕਰਦੇਹੋਵਨਅਤੇ ਗੁਰੂਕੀਗਤਗੁਰੂਹੀਜਾਣੈਏਹ ਵਿਚਾਰ
ਕਰਕੇ ਮੈ ਆਖਿਆ ਹੈਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਅਗੇਮੈਬਾਹਰਗਿਆਸਾਤੇਨਾ
ਦਰ ਦੀਸਾਮਾਰਗਵਿਚ ਦੇਖਆਇਆਸਾਅਤੇਮਹਾਰਾਜਜੀਮੈਆਪਦੇਪ੍ਰ
ਸਨੂਰ ਬੋਲਿਹੈ ਸੋਦੀਨਬੰਧੂਜੀਮੇਰੀਭੂਲਬਖਸਨੀਜੀਮੈਬਹੁਤਭੂਲ
ਗਿਆਹਾਜੀ ਤੇਰਾਤਤਾਜਿਤਨੀਆਪਬਿਤਾਈਹੈ ਉਤਨੀਬੀਤਗਈਹੈ।
ਅਤੇਜਿਤਨੀਆਪਰਖੀਹੈਉਤਨੀਰਹਿੰਦੀਹੈਜੀ॥ ਤਾਂਏਬਾਤਸੁਣਕੇਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਮੇਰੇਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕਰੀ॥ਅਤੇਬਚਨਕੀਤਾਦੇਖ ਭਾਈ
ਬੁਢਾ ਏਸਦਾਸਤੇਅੰਗਦਜੀਦੀਸੇਵ ਸਾਨੂੰਭਾਂਵਦੀਹੈ ਇਸਦੇ ਉਪਰਕਰਤ
ਰਦੀਖੁਸੀਹੈ ਇਹੁਬਾਤਸੁਣਕੇਭਾਈਬੁਢੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾ ਟੇਕਿਆ॥

ਆਗੇਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥

॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀਕਹੇ ਹੇਭਾਈਬਾਲਾ ਤੂੰਪਰਮ ਮਿਤ੍ਰਹੈ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀਕਾ ਅਤੇ ਜੋ ਜੋ ਚਰਿਤ੍ਰਗੁਰੂਜੀਕੇਆਪਨੇਦੇਖੇਹੈਨਤੇਸੁਣੇਹੈਨਸੋ ਅਸਾਂਆ
ਪਦੀਰਸਨਾਤੇ ਸ੍ਰਵਣ ਕੀਤੇਹੈਨ ਏਜੋਪਰਉਪਕਾਰਆਪਨੇਕੀਤਾਹੈਜੋਸ੍ਰੀਗ
ਤਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਣਾਏਹੈਨ॥ ਅਤੇਸੁਣ ਭਾਈਬਾਲਾ ॥ਇਕ
ਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬਿਰਾਜੇਹੂਏ ਥੇ ਅਤੇਆਖਨਲਗੇਮੇਰੇ
ਕਉ ਸੁਣ ਪੁਰਖਾ ਰਾਤਹੈਕੇਦਿਨਹੈ ਤਾਂਮੈਆਖਿਆ ਹੇਦੀਨਦਿਆਲਜੀਆਪ
ਦੀਕਿਰਪਾਹੋਈਰਾਤਹੈ ਤਾਂਫੇਰ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾਪੁਰਖਾਦਿਨਹੈ ਰਾਤਨਹੀਤਾਂਤੇਹੇਭਾ
ਈਬਾਲਾ ਮੈਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾ ਟੇਕਿਆਤੇਕਹਾਹਥਜੋੜਕੇਹੇਮਹਾਰਾਜਮੈ
ਭੁਲਾਹਾਂਜੋਦਿਨਨੂੰ ਰਾਤਕਹਿਆਹੈ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਫੇਰ ਮੇਰੇਤਾਈਆਗਿ
ਆਕਰੀਹੇਪੁਰਖਾ ਜੇਦਿਨਹੈਤਾਂਤੂੰਸਾਡੇਚਾਦਰੇ ਧੋਇਲਿਆਉ ਤਾਂਤੇਹੇਭਾ
ਈਬਾਲਾਮੈਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਹੁਕਮਮੰਨਕੇ ਦੋਵੇਚਾਦਰੇਲੈਕਰ ਜਦ ਕਰਤਾਰ
ਪੁਰਦੇਬਾਹਰਗਿਆਤਾ ਦੁਪਹਰ ਦਿਨਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸਰਹੀਹੈਜਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇ
ਚਾਦਰੇ ਧੋਇਚੁਕਾਤੇਗਰਾਂਮ ਵਿਚਆਇਆ ਤਾਂ ਓਸੀਤਰਾਰਾਤਹੈ ਤਾਂਮੈਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਕਹੁਪੁਰਖਾ ਰਾਤਹੈਜੀਕੇਦਿਨਹੈ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਖਿਆ ਜੀ ਆਪ [illegible] ਜੋ ਰਦਿ [illegible]
ਪੁਰਖ ਦਿਚਹੈਨ ਜੋ ਚਾਹੋ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ [illegible]
ਸੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਾ ਪੁਰਖਾ ਨਿਹਾਲ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਮੇਹਰ ਬਾਨਗੀ ਹੈ॥ ੫੪ ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੋਈ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ [illegible] ਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਬ
ਹੁਤ ਸੰਗਤਾਂ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਕੁਲ ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਅਕੱਠੀ ਹੋਈ ਤੇ ਐਸੀ ਬ੍ਰਤ
ਹੋਈ ਜੋ ਐਸੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਜੋ ਤਿਨ ਦਿਨ ਤੇ ਤਿਨ ਰਾਤ ਬਰਖਾ ਹਟੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਲ ਹੀ
ਜਲ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਬਿਆਕਲ ਹੋਏ ਪਰ ਅਜੇਹੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਕਿ ਦੇਰਗੀ
ਦਰਹੀ ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਘਟਾ ਫਟੀ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ
ਪਾਤਸਾਹੁ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਤੇ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਲਦੀ
ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬਚੇਗੀ ਜੇਕਰ ਜਲਦੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਡੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਸਦਵਾ
ਇਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਬੱਚਾ ਬਾਹਰ ਜਾਇਕਰ ਜੋ ਕਿਕਰ ਖੜੇ ਹੈ ਓਨਾ ਦੇ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ
ਕਹਲੂੰਣ ਕੇ ਮਠਿਆਂ ਤੇ ਪਕਵਾਨ ਛਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਛਕਾਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ
ਨੇ ਕਹਾ ਕੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਹ ਜਾਇਕੇ ਕਦੀ ਕਿਕਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮਠਿਆਈ ਲਗੀ ਹੈ ਕੇ ਕ
ਦੀ ਭੋਜਨ ਵੀ [illegible] ਲਗੇ ਹੈਨ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਖਮੀ ਦਾਸ
ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਤੇ ਜਾਇਕੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਕਿਕਰ ਹਲੂੰਣ ਕੇ ਭੋਜ
ਨ ਛਕਵਾਇ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਅਗੋ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਦੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਦੇਖੋ ਜੀ ਕਦੀ ਕਿਕ
ਰਾਂ ਨੂੰ ਮਠਿਆਈਆਂ ਲਗੀਆਂ ਹੈਨ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮੇਰੇ ਵਲ ਦ੍ਰਿਸ
ਟੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੇ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਜਾਇਕੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾਉ ਕਿਓਂਕੇ
ਤੈਨੂੰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਦਾ ਅੰਗਦ ਨੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੇਭ
ਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤੇ ਸਭ ਸੰਗ
ਤ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਅਕੱਠੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਕਿਕਰ ਉਪਰ ਚ
ੜ ਕੇ ਹਲੂੰਣ ਮਾਰਿਆਂ ਜਾਂ ਹਲੂੰਣ ਲਗਾ ਤੇ ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਡਿਗ ਪਏ ਤੇ
ਲਡੂ ਪੇੜੇ ਜਲੇਬੀ ਵਰਫੀ ਹੋਰ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਠਿਆਈ ਗਿਰੀ ਤੇ ਲੋਕ ਜੰਗ
ਤ ਕੇ ਲਗੇ ਛਕਣ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇ ਕਸਰ ਬਤ ਸੰਗਤ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕਰ ਕੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤੇ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕਰੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਮੇਤ ਸੰ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਤਦੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਐਸੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਨਿਧੁ
ਲਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਸੰਗਤ ਦੇ ਮੇਮਗਰ ਲਾਈ ਹੈ ਤੂੰ ਸੰਗਤ ਦੀ ਭੀ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕੀਤੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਵਧਾਈਆਂ ਹੋਈ ਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਰੇ
ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋਤ ਨਾਲ ਜੋਤ ਮਿਲਾਇ ਲਿਆ ਤੇ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰ
[illegible] ਤੁ ਕਹਿਣ ਧੰਨ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕਮਾਈ॥ ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹੈ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ
ਵ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਚ ਤੁਰੇ ਜਾਨ ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਸਾਹਿਬਜਾਦੇ ਭੀ ਨਾਲ ਥੇ ਅਤੇ ਭਾ
ਈ [illegible] ਤੇ ਮੈ ਭੀ ਹਾਜਰ ਥਾ ਅਗੇ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਚਬੱਚਾ ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ ਸੀ
ਪਰ ਸਾਰੇ ਸਹਰ ਦਾ ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ ਉਸਦੇ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਮਹਾਂਰਾਜ ਦੇ ਹਥ ਕ
ਟੋਰਾ ਸੀ ਸੋ ਵਿਚ ਸਟਾ ਦਿਤੋ ਨੇ ਤੇ ਵਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਇਹ ਕਟੋਰਾ
ਕਢ ਲਿਆਵੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਬੋਲਿਆ ਕੇ ਐਸੇ ਗੰਦੇ ਚੁਬਚੇ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਵੜੀਏ ਕੋਈ ਕਟੋ
ਰਿਆਂ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੈ ਘਰੋ ਹੋਰ ਲੈ ਲੈਣਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਕਟੋ
ਰਾ ਕਢ ਲਿਆਵੋ ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਕੋਈ ਆਊ ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕਢ ਲਵਾਂਗੇ ਤੁਸੀ ਜੇਹੜ੍ਹਾ ਕੰ
ਮ [illegible] ਕਿਤਾਂ ਕਰੋ ਕੁਛ ਕਟੋਰੇ ਨਾਲ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫੇਰ ਕਢਾ [illegible]
ਲਿਆਂ ਗੇ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮੇਰੀ ਤਰਫ ਇਸਾਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈ ਝਟ ਵੜ
ਲਿਆ [illegible] ਕਟੋਰਾ ਕਢ ਲਿਆ ਪਰ ਸਿਰ ਪੈਰ ਤੀਕਰ ਚਿਕੜ੍ਹ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇਖਕਰ ਕਹਾ ਬੱਚਾ ਲਹਿਣਿਆ ਤੂੰ ਬੂਛ ਲੈਹਣਾ ਹੈ ਤੇ ਅਸਾ ਤੇ
ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ॥ ਅਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭਾਵੇ ਤੁਸੀਂ
ਨੇਤ੍ਰ ਭਾਵੇ ਨਾ ਮੰਨੋ ਅਸਾ ਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸ ਤਰਾ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਅਗੋ
ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਕੁਛ ਆਪ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਸਚ
ਕਹਿਤੇ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਹੈਨ ਜੋ ਸਿਖ ਸੁਣੇਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਤੇ ਜੋ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਤ ਕਰ ਜਾਣੇਗਾ ਉਸਦੇ ਅੰਗਣ ਪਾਪ ਸੰਪੂਰਨ ਧੋਤੇ ਜਾਵ
ਣਗੇ ਅਤੇ ਖੁਲੀ ਬੰਧਨੀ ਦਰਗਾਹ ਮੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੇਗਾ ਅਰ ਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਵਨਗੇ ਸੋਊ ਬਾਣੀ ਉਹ ਭੀ ਸਿਖ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇਗਾ ਨ੍ਰਿਸਤ ਜਨ
ਮ ਮਰਨ ਦੇ ਰਹਿਤ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਜੋ ਮੰਗੇਗਾ ਸੋ ਬਾਸਨਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪੂ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ੍ਰਸਨਕਰਰੇਗਾ। ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੇਵਿਚਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਵਿਚਭਰਮਭੇਦਕੋਈਨਹੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਾਸੁਣਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਰਨਕਾਰਨਜੋਤੀਸਰੂਪ ਅਤੇਅਸੀਉਸਦੇਕੀ
ਤੇਹੋਏਹਾਂ। ਅਤੇਪ੍ਰਹਲਾਦ ਤੇ ਧ੍ਰੂ ਤੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇਅ ਜਨਕਰਾਜਾਏਹੁਪੂਰਨਭ
ਗਤਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਦੇਹੋਏਪਰਉਰੇਹੀਰਹੇ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਾਹੇ
ਭਾਈਬਾਲਾ ਜਿਸਦਿਨ ਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀਕੋਲੀਣਕਰਨਗੇਏਹੁ
ਸਭਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਕੀ ਜੋਤਨਾਲਮਿਲਜਾਵਣਗੇ ਅਤੇਜਿਨਸਿਖਾਂਤੇਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਦੀਉਪਮਾਨਹੀਕੀਤੀ ਤੇਸਿਖਨਹੀਬਨੇਤੇਉਪਦੇਸਨਹੀਲੀਆਤੇਕਿਸੇ
ਦੀਬਾਛਨਹੀਲੀਤੀ ਸੋਰਾਮਕਬੀਰੇ ਭੇਦਨਭਾਈ ਸੋਨਿਰੰਕਾਰਨਾਲਮਿਲਦੇ
ਹੈਨਪਰਸਿਖਨਿਰਮਲਓਹਹੈਨ ਜਿਨ ਗੁਰੂਤੇਬਿਨ ਹੋਰਨਹੀਕੁਛਜਾਤਾ
ਅਤੇਗੁਰੂ ਨਿਰਮਲਓਹਹੈਨ ਜੋਸਿਖਾਂਦੀਆਂਕਾਰਾਂ ਭੇਟਾਂਨਹੀਲੈਂਦੇ ਅਤੇਜੋਗੁਰੂ
ਹੋਇਕਰਤੇਮਲੀਨਬਿਵਹਾਰ ਵਾਲੇਦਾਅਹਾਰਖਾਏਸੋਗੁਰੂਵੀਮਲੀਨਹੋ
ਇਜਾਂਦਾਹੈ ਅਤੇਸਿੰਖਮਲੀਨਓਹਹੈ ਜੋਗੁਰੂਜੀਕੇਵਾਕਾਂਤੇਨਾਤੁਰੇਤੇਸੁਣਭਾ
ਈਬਾਲਾਏਹੁਨਜਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸ੍ਰੀਕਰਤਾਰਜੀਸੇਂਪਾਈਹੈ ਨਹੀਤਾਂਭਲੇ
ਭਲੇਗੁਰੂ ਸਿੰਖਾਂਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂਦੇਖਕਰ ਭਉਦਲਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤੇਸਾਬਤਨਹੀਰ
ਹਿੰਦੇ ਹੇਭਾਈਬਾਲਾ ਤੁਹਾਡੇਉਪਰ ਕਰਤਾਰਦੀ ਬਹੁਤਮਿਹਰਬਾਨੀਹੈ ਕਿਉ
ਕੇਤੁਸਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਧਰਤੀਦਾ ਸੈਲ ਸੰਗਗੁਰੂਜੀਕੇ ਕੀਤਾਹੈ ਏਸਕਰਕੇ।

॥ਅਗੇਸਾਖੀਚਲਾਣੇਕੀਲਿਖੀ॥

॥ਤਾਂਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਪਾਸੋਂ ਏਹ ਸਾਖੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਤੇਬ
ਹੁਤਪ੍ਰਸਿੰਨਹੂਆ॥ ॥ਭਾਈਬਾਲਾਵਾਚ॥ ॥ਹੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਹੁਣਆਪਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਦੇ ਚਲਣੇਦੀਸਾਖੀਸੁਣਾਓ
ਜੀਜੋਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਜੀ ਜੋਤੀਜੋਤਕਿਸਤਰਾਂ ਸਮਾਏਹੈਨ। ਜਾਂਭਾਈ
ਬਾਲੇਏਹੁ ਪ੍ਰਸਨਕੀਤਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦ ਜੀਕਹਿਣੇਲਗੇ ਸੁਣੋਭਾਈਬ
ਲਾ ਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਦੇਚਲਾਣੇਦੀਸਾਖੀਭਾਈਬੁੱਢੇਪਾਸੋਂਪੁਛੋ ਕਿਉਕੇਜਿਸਤਰ
ਆਪਕੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀਭੇਜਦਿਤਾਸੀਤੇ ਉਸੇਤਰਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਚਲ
ਣੇਦੇਵਖਤ ਮੇਰੇਕੋ ਖਡੂਰਮੇ ਭੇਜਦੀਆਥਾ ਤੇਪੀਛੇ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾਜੀ ਏਹਚ
ਰਿਤ੍ਰਦੇਖਿਆਹੈ ਸੋਭਾਈਬੁੱਢਾਜੀਪਾਸੋ ਸਵਣਕਰੋ।ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਜੀਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੇਤੇਭਾਈਬੁਢੇਜੀ ਆਪ ਪੂਰਨ ਸਿਖਹੋ ਤੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕੇ ਖਾਸ ਕਰ
ਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ ਸੋ ਆਪ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ
ਚਲਾਣੇ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸੁਨਾਉਣਾ ਜੀ।। ।।ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਜੀ ਵਾਚ।।
ਹੇ ਭਾਈ ਦ੍ਵਾਨਾ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਬੇਟਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਕਹਾ ਹੈ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਵੈਕੁੰਠ ਨੂੰ ਆਉ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਹਾਂ ਆਪ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ ਤਹਾਂ ਜਾਈਰ
ਹੀਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਬੇਟਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਅਸੀ ਸਭ
ਰਤੇ ਨਿਆਰੇ ਹਾਂ ਮਰਨਾ ਤੇ ਜਨਮਣਾ ਦੇਹ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀ ਸਾਖੀ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਤੁਸਾਡੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਅਭਿਲਾਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਵੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਨੂੰ ਚ
ਲੋ ਅਸੀ ਭੀ ਆਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।। ।।ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਨੇ ਐਸੇ ਬਚਨ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕੇ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਮਗਵਾਇਕੇ ਅਧੀ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ
ਦੁਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਅਧੀ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ ਬੈਠ
ਕਰ ਪਦਮ ਆਸਣ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਪੌਣ ਰੋਕ ਕੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸ੍ਵਾਸ ਪ੍ਰਾ
ਣ ਚੜਾਇਕੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਧ੍ਰ ਨਾਟਕਾ ਫੋੜਕਰ ਦੇਹ ਕੋ ਤਿਆਗੀ ਅਤੇ ਜਦ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਦੇਹ ਤਿਆਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਸਕਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਸਭ ਦਿਹਾ
ਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੋ ਕਪੜੇ ਤੇ ਗਾਈਂ ਤੇ ਭੋਜਨ ਖੁਵਾਏ ਤੇ ਪਿ
ਤੇ ਅਰਪਣ ਵਾਸਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਅਭਿਆਗਤਾਂ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਏ।। ਔਰ ਵੇਦ ਰੀ
ਤੇ ਕੁਲਾਰੀਤ ਦੇਸਾਚਾਰ ਸਭ ਰੀਤਾਂ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਕੇ ਵਰਤਾਇਆ ਤੇ
ਫੇਰ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਦ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਨ ਕਰੇ ਪਰ ਉਸੀ ਤਰ
ਐਰਾ ਰਾਵੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਾ ਸਸਕਾਰ ਵੇਦ
ਰੀਤ ਕੁਲਾਰੀਤ ਦੇਸਾਚਾਰ ਦੇ ਮੂਜਬ ਕਰੀ ਬਡੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਅਰ ਪਾਠ ਕੀਰਤ
ਨ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਆਵਨ ਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਤੇ ਮਨ ਭਾਵਤ ਫਲ ਪਾਏ
ਪਾਇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੋ ਆਵਨ ਸਭ ਕੋ ਸਤਨਾ
ਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਵਨ ਤੇ ਕਹਿਨ ਭਾਈ ਸਤ ਬੋਲਣਾ ਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ
ਆਏ ਸਿਖ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ।। ।।ਔਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਦ
ਰਬਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਪਿਪਲ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਪਿਪਲ ਦੇ ਹੇਠ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਮੰਜੀ ਵਿ
ਛੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਮੰਜੀ ਦੇ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇਮਰ ਇਕ ਕਮਲੀਆ ਨਾਮ ਟਹਿਲੀਆ ਸੀ ਤੇ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਘਾਸ ਸਿਅ
ਦੀਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਕਮਲੀਆ ਘਾਸ ਲੈਣੇ ਕਉ ਗਿਆ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ
ਬਣ ਵਿਚ ਤਿਨ ਜੋਗੀਸਰ ਸੰਤ ਹੈਨ ਉਨਾ ਕਮਲੀਏ ਕਉ ਸਦਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਕ
ਮਲੀਆ ਓਹ ਚੀਮ ਮਿਟੀ ਦੀ ਜਾ ਤਾਸਾਨਿਆਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ
ਕਮਲੀਆ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ... ਲਜਾ ... ਲਗਾ ਲੈਜਾਂਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਸੰਤਾਂ
ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਧ ਨੇ ਕਮਲੀਏ ਦੀ ਦਾੜੀ ਪਕੜ ਕੇ ਇਕ ਬੂਟਾ ਘਾਸ ਦਾ ਵਡ ਕੇ ਚ
ਇਲਾਇਆ ਤਾਂ ਉਥੇ ਘਾਸ ਦਾ ਢੇਰ ਲੱਗ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਮਲੀਏ ਨੂੰ ਕਹਿਣ
ਲਗੇ ਭਾਈ ਜਿਤਨਾ ਚੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਉਤਨਾ ਚੁਕ ਲੈ ਤਾਂ ਕਮਲੀਏ ਨੇ ਘਾਸ ਲਿ
ਆਇ ਸੁਟਿਆ ਤੇ ਓਹ ਚੀਮ ਮਿਟੀ ਦੀ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਚਾਇ ਸੁਟੀ ਅਤੇ
ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਾ ਕਮਲੀਆ ਉਤਾਵਲਾ ਹੀ ਮੁੜ ਆਇਆ ਹੈਂ ਤੈ ਪਾਸ ਕਿਸੇ ਦਾ

ਚੁਕਾਲਿਆ ਦਾਹ ਈ ਤਾਂ ਕਮਲੀਏ
ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੂ ਜੀ ਪਾਸ
ਕਿਸੇ ਦਾ ਚੁਰਾਇ ਨਹੀ ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਸੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਤੂ ਈ ਐਸੇ ਕਰਕੇ ਅ
ਸਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਚੁਕ ਆਂਦਾ ਹਈ
ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਊ ਆਂ ਨੂੰ ਨਾਂ ਪਾਦੇ ਤ
ਫੇਰ ਕਮਲੀਏ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਬਾਹਰ ਉ
ਜਾੜ ਵਿਚ ਤਿਨ ਸਾਧ ਹੈਨ ਉਨਾ ਨੇ
ਏਹੁ ਮਿਟੀ ਦੀ ਚੀ ਮ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਕਹਿਓਨੇ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਸਨਿਹਾ ਦੇ
ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੋਂ ਕਹਾ ਕ
ਮਲੀਆ ਸਾਡਾ ਸਨਿਹਾਂ ਆਂਦਾ ਹਈ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਏਹੋ ਈ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਤ
ਫੇਰ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕਮਲੀਆ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਸਦ ਲਿਆਉ ਇਹੁ ਆਖੀ ਕਿ ਦੋ
ਬਾਹੀਆ ਤੇ ਮੈਦੇ ਦਾ ਵਣ ਲੈਕੇ ਛੱਤੀ ਅਟੇ ਪਰ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਸਾਦ ਦੀ ਸਧਾ
ਰਣ ਦੇ ਪਰੌਂ ਖਾਦਾ ਸੀ ਤੇ ਚਾਦਰਾਂ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਦੀਆਂ ਪਹਿਨਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਮਲੀ
ਏ ਸਧਾਰਨ ਨੂੰ ਜਾ ਇਕ ਕਹਾ ਚਲ ਸਧਾਰਨਾ ਤਪਸੀ ਸਦਦਾ ਹੈ ਦੋ ਬਾਹੀਆਂ ਤੇ
ਮੈਦੇ ਦਾ ਵਣ ਲੈਕੇ ਛੱਤੀ ਚਲ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੇਰੀ ਟੀਖਾਲ ਦਾ ਤਾਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀ ਏਹ ਕਹਾ ਭ੍ਰਾਈ ਦੁਖ ਅੰਨਹੀ ਪਰ ਖਾਈ ਸੀ ਤਰ ਕੰਮਲੀਆਂ ਸਧਾਰਨ ਲੈ
ਆਣੀਆਂ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅਰਦਾ
ਸ ਕੀਤੀ ਓਸ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਉਤਾਵਲਾ ਸਾਦਿਆ ਏ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ
ਸਧਾਰਨ ਕੰਮਲੀਆ ਦਰਗਾਹਿ ਦੇ ਜਾਵਣ ਦਾ ਸਨੇਹਾ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ
ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲ ਦੇਵੇਂ ਬੇਲੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੇ ਸਧਾਰਨ ਦੋਵੇ ਬੇਬੇਗ
ਏ ਤੇ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਖੇਤ ਅਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਖੇਤ ਮੇ ਜਾਇ ਕੇ ਕਹਾ ਸਧਾਰ
ਣਾ ਏਹੁ ਜਾਹਗਾ ਕਹੀ ਕਹੇ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਜਾਹਗਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਕਹਾ ਸਧਾਰਨਾ ਸਾਡੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਏਥੇ ਪਾਉਣੀਆਂ ਪਰ ਕਾਹਿਣ ਕਿ
ਸੇ ਨੂੰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਘਰ ਆਏ ਤੇ ਕਹਾ ਸਧਾਰਨ ਸਾਡੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਧੋ
ਇ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਜਾਇ ਕਰ ਚਾਦਰਾਂ ਧੋਇ ਲਿਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਕੋਠੀ ਵਿਚ ਧਰ ਛਡ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸਧਾਰਨ ਮੇਰਾ ਘਰ ਲਿੰ
ਬ ਪੋਚ ਦੇਹੁ ਪਰ ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦਾ ਰਹੇਂ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀ
ਤਾ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਪੋਚਿਆ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਦੇਖ ਲਉ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤੇ ਸਧਾਰਨ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
ਨਿਹਾਲ ਸਿਖਾ ਨਿਹਾਲ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਸੀਂ॥ ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਜੀ ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ
ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸੇ ਤਾਂ ਚਿਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾ
ਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਚ ਖੰਡ ਮੇ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇ ਚਲੀਏ॥ ॥
ਤਾ ਓਧਰ ਸੀ ਠਾਕਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਭਗਤ ਵਛਲ
ਭਗਤਾਂ ਕੇ ਅਧੀਨ ਔਰ ਭਗਤਾਂ ਕੇ ਸਾਨ ਰਾਖਨੇਹਾਰੇ ਸੱਚ ਖੰਡ ਮੇ ਸਭਾ ਲਗ
ਾਇ ਬੈਠੇ ਥੇ ਔਰ ਸਭ ਭਗਤ ਆਪੋ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਉਪਰ ਹਥ ਜੋੜੀ ਖੜੇ ਹੈ
ਨ ਇਤਨੇ ਮੇ ਸੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਬੋਲੇ ਸੁਣੋ ਭਗਤੋ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮੇਰਾ ਪਰਮ
ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਕੋ ਆਵਣੇ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭਨ ਭਗਤਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕ
ਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਬੜਾ ਭਗਤ ਹੈ ਜੋ ਸਤ
ਰਾ ਉਸਦੇ ਮਨ ਮੇ ਬਸੀ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਨਿਜ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਕੇ ਮੇਰਾ ਭਗਤ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੜੇ ਆਦਰ ਸਤਕ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੋਨੇੜੇਮੇਰੇਪਾਸਲਿਆਓ ਤਾਂ ਓਹਨਾ ਸੇਵਕਾਂ ਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਪਾਸਆ
ਇਕੇਹਥਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਹੇਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇਮਨਮੇਬਸੀ
ਹੈ ਕੇਸੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੇਪਾਸਜਾਂਵੇ ਸੋਸੀਠਾਕਰਜੀਨੇ ਤੁਮਾਰੇਮਨਕੀਆਸ
ਕੋਜਾਨਕਹਮਕੋ ਹੁਕਮਦੀਆਹੈ ਆਪਸਚਖੰਡਮੇਚਲੋ ਸੀਠਾਕਰਜੀਹਮ
ਕੋ ਭੇਜਿਆਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲੇਮੰਦਰ ਸੱਚਖੰਡਮੇਬਣੇਹੈਨ ਆਪਆਇ
ਕੇਦੇਖਜਾਓਜੀ॥ ਤਾਂਸੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਜੀ ਬਗੈਰ ਕਉਣਜਾ
ਣੇਮੇਰੇਮਨਕੀ ਸੋਮੈਬਲਿਹਾਰਜਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁਆਮੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿਕ
ਰਸੀਗੁਰੂਜੀ ਸੇਵਕਾਂਕੇਸਾਥਜਾਇ ਸੀਠਾਕਰਜੀਦੇ ਚਰਨਪਰ ਨਮਸਕਾਰ
ਕਰੀ ਤੇ ਹਥਜੋੜਕਰ ਖੜੇਹੋਏ ਤਾਂਸੀਠਾਕਰਜੀਕਹਾ ਅਉ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰਾ
ਪਰਮਭਗਤਹੈ ਰਾਜੀਖੁਸੀਹੈ ਹੇਨਾਨਕ ਤੇਰੇਜੀਅਮੇ ਏਥੇ ਆਵਣੇਕੀਬਾਸੀ

ਹੈ ਤਬ ਤੇਰੇਕੋ ਬੁ ਲਾਇਆਹੈ ਤਾਂਸੀ
ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀਮੈਬ
ਲਿਹਾਰਜਾਵਾਂਜੀ ਆਪਦੇਨਾਮ ਉਪ
ਰੋਹੋਰਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਕੋਣਜਾਣੇ ਇ
ਨਾ ਆਪਤੋਂ ਜੀ॥ ਅਰਮੇ ਕੌਣ ਕੀਟ
ਹਾਂ ਜੋ ਕਛੁ ਹੈ ਸੋ ਆਪਦੇ ਹੀ ਹਾਥ
ਹੈ ਜੀ ਜੋ ਚਾਹੋ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂਸੀਠ
ਕਰਜੀਕਹਾ ਹੇ ਨ ਨਕਜੀ ਤੂੰ ਅੰਗ
ਦਕੋਏਹੀਸਮਝ ਦਣਾਕੇ ਸਭਸੰਸ
ਰਕੋ ਮੇਰੇਨਾਮਨ ਲਾਵੇ ਤੇ ਜੋ ਪ
ਕੀ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਕੋ ਸੁਣੇਗਾ ਅਗਸ
ਮਝੇਗਾ ਅਰਕਮਾਵੇਗਾ ਮੇਤੋਂ ਸਕਾ ਭੁਲਾ ਕਰੂਗਾ॥ ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਨੇ ਸੰਚਖੰਡਾਵਿਚਜਾਇਕੇ ਸੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੀ ਬਰਤ ਸਮਝਕੇ ਤਾਂਪ
ਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀ ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਤਾਂ ਮਤਲੋਕ ਵਿਚ ਆਇਕੇ ਸੀਅੰਗਦ
ਜੀਕਉ ਸਦਵਾਇਕਰ ਸਭ ਸਮਝਾਇਦਿਤੀ ਔਰ ਪੰਜਪੈਸੇ ਤੇ ਇਕਨਲੀ
ਏਰ ਸੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕੇਅਗੇਰਖਕੇ ਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾਕਰਕੇ
ਅੰਗਦਜੀਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅੰਗਦਜੀ ਸੀਬਾਬੇਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕੇ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਅਤੇਕਹਾਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਮੀਭੁਲਾਕਰਨਕਾਰਨਹੋਇਕੇਮੇਰੇਬਰਨਪ
ਰਮਬਾਟੇਕਿਆਹੈ ਸੋਇਨਕੋ ਤਾਕੁਸਦਪੜੇਗਾਮੈਂਆਜਨਨਿਮਾਣਾਹੋਂ॥
॥ਤਾਂਬਚਨਹੂਆਅੰਗਦਾ ਤੂੰਆਪਣੇ ਸਰੂਪਕੋਂਪਛਾਨ ਜੋਤੇਰਾਮੇਰਾਸਰੀ
ਰਮਭੂਪੰਜਭੂਤਕਾਹੈ ਤੇਚੈਤੰਨਕਲਾਵੀਮੇਰੀਤੇਰੀ ਇਕੋਹੈ ਜੈਸੇ ਸੂ[illegible]
ਕਹੈ ਤੇਪਾਣੀ ਜੋਹੋਵੇ ਤੋਸਭਮੇਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਇਕ ਸਮਾਨਕਰਦਾਹੈ ਤੇਸੇਹੀ
ਓਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਭ ਸਰੀਰੋਂਮੇ ਇਕ ਜੈਸਾ ਭਾਸਦਾਹੈ ਤੂੰਤ ਸਭ[illegible]
ਜਾਨਣਵਾਲਾਹੈ ਤੇਅਚਾਰਜਾਦੀ ਗੀਤੀਹੈ ਸਭ ਵਾਕੁ ਸਿਖਦਾ ਬਾਦਰਖਦੇਆ
ਏਹੈਨਤੇਪਦਾਰਥ ਬਚਨਵੀਅਨਥ ਨਹੀਕਰਨਾ ਕੁਛਰੋਗ ਚਰਨਦੇਅੰਬੂ
ਰੈਮੇਰਹੇਗਾ ਸੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕੋ ਚਿੰਤਕਰਾਵੇਗਾ ਤੇਜੇਹੜੀ ਸਮਝ ਗਿਆਨਦੀ
ਸੁਵਣੁ ਆਈਹੈ ਸੋਅਸਾਂਤਾ ਓਸਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਹੈਤਾਫੇਰ[illegible]
ਜੀਅੰਗਦਕੋ ਆਪਣੇਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਤੇਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨ[illegible]
ਇਦਿਤੇ ਅਤੇਸਭਸੰਗਤਕੋਕਹਾ ਭਾਈ ਇਸਅਗੇਮਥਾਟੇਕੋ ਤੇ[illegible]
ਜਾਨਣਾ ਤੇਫੇਰ ਬੇਟਿਆਂਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇਉਨ ਅਵਣ ਦਿਤਾ [illegible]
ਤੇਪਿਛੋਂ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਅੰਗਦਜੀਦੇਮਸਤਕਾਵਿਚ ਤਿਲਕ ਕੀਆ ਤੇ[illegible]
ਕਿਆ ਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਕਹਾ ਬਚਾ ਤੂੰਹੁਣ ਖਡੂਰਮੇ ਚਲਾਜਾਹੁ [illegible]
ਨਾਲਝਗੜਾ ਖੜਾਕਰਨਗੇ ਤਾਂਫੇਰਅੰਗਦਜੀਹਥਜੋੜਕਰ ਕਹਾ ਹੇਗਰੀਬ
ਨਿਵਾਜਸ੍ਰੀਮੇ ਆਪਦੇ ਚਲਾਣੇ ਦੇ ਵਖਤ ਆਵਾਂਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਾ ਅ
ਜੀਪੁਆੜੇ ਵਿਛੋੜੀ ਹੋਇਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ॥ ਅਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀਆਗਿਆ
ਆਇਸੇਰਹੀਹੈ ਤੇਮੈਨੂੰ ਹਜੂਰ ਬੁਲਾਇਆਹੈ ਤੂਸਾਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰਮੇਸਰਦੇ
ਨਾਲ ਲਗਾਵਣੀ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰਜੀਦੀ ਆਗਿਆ ਐਸੇ ਤਰਾਂਹੀਹੈ ਅਤੇਜਿਸ
ਤਰਾਂ ਏਹ ਕਾਰਜ ਗੁਰਿਆਈਦਾ ਅਸਾ ਕਰਤਾਰਦੀ ਆਗਿਆ ਸੇਂ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਂਵੀ ਏਵੇਂਹੀ ਕਰਣਾ ਤਾਂਅੰਗਦਜੀ ਬਹੁਤ ਵੈਰਾਗ ਕਰੇ ਤੇਬਾਬੇ ਜੀ
ਸਤੇ ਖਕਰਵਾਇਆ ਤੇਕਹਾ ਪੂਰਖਪੂਰਖਕਰੋ ਤੇ ਉਦਾਸ ਨਹੀ ਹੋਵਣਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇਜੀਕਾ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਅੰਗਦਜੀਕਾ ਮਨ ਸਾਂਤਿ ਹੂਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀ ਗੁ
ਰੂ ਅੰਗਦਜੀਕੋ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦਾਇਆ ਇਸਨਾਨ ਪਰਮ ਭਾਉ ਭਗਤ ਪਰਉਪ
ਕਾਰ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਲਿਆਈ ਦੇਕਰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀ ਕਿਤ
ਨੇਕ ਦਿਨ ਔਗੇਂਹੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇਜੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਕਰ ਖਡੂਰ ਖਾਰ ਵਿਚ ਆ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਕ ਗਇਆ ਤਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਮੇਂ ਪਰ ਨਿਤ ਕੀਰਤਨ ਹੋਂਦੇ ਤੇ ਪਿਛਲੀ
ਰਾਤ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਲਗੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਆਸਣ ਪਰ ਬਿਰਾਜਮਾ
ਨ ਹੋਇਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਭੀ ਮਿਲਕੇ ਜਪਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਤੇ ਹੋਰ ਕਥਾ
ਹੁੰਦੀ ਪੜਨ ਔਰ ਵੇਦ ਪਾਠੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੇਦ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨ ਤੇ ਹੋਰ
ਲੰਗਰ ਦੇਣ ਹੁਕਮ ਹੋਂਦੇ ਔਰ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਜਾ ਸੰਗਤਾਂ ਕਰਨ ਔਰ ਰਾਤ
ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕੀਰਤ ਹੋਂਦੇ ਸੰਗਤਾਂ ਆਵਨ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਭ ਦੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਪਰ ਉਸ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਇਹੁ
ਚਾਹੁ ਹੋਈ ਕਿ ਅਬ ਚਲਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕ
ਰੀਏ। ॥ਜਬ ਅਸੂ ਕਾ ਮਹੀਨਾ ਆਇਆ ਤੇ ਸਤਮੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਸੰਮ੍ਰਿਥ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀਗਰ ਅਜ ਸਮਗਰੀ ਅੱਗੇ ਕਰੋ ਅਸਾਂ
ਅਜ ਸਮਾਵਣਾ ਹੈ ਚੌਕਾ ਦੇਓ ਤੇ ਕੁਸਾ ਵਿਛਾਓ ਤਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਦੇ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਾ ਜੀ ਪਰ ਸੇਵਕ ਲਗੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭਨੇ ਸੰਤੋਖ ਦਿਤ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਸੇਵਕ ਸਦਣ ਗਏ ਕਿ ਚਲੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸ
ਮਾਵਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਢਿਲ ਮਠ ਕੀਤੀ
ਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਬੈਠੇ ਫਿਰ ਸਮਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਦੇ ਹੋਏ ਆਏ ਨਹੀ
ਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਸੁਣਿਆ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮਾਉਣ ਲਗੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਜਾਇ ਚਰ
ਨਾਂ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜੀ ਕਲ
ਮਹਿਤੇ ਜੀ ਕਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਤੇ ਮੇ ਪੀਠੀ ਪੀਸ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਸਰਾਧ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੇ
ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਬਾਤ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਆਪ ਦੀ ਮਰਜੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਜੀ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ
ਲਗੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਚੋਣੀਏ ਚਿਤ ਬਾਇਰ ਨ ਆਸੀਂ ਕ
ਲ ਸਰਾਧ ਕਰਾਕੇ ਜਾਂਵਾਂਗੇ ਤੂੰ ਮਨ ਮੇਂ ਚਿੰਤਾ ਨ ਕਰ ਅਸੀਂ ਦਸਮੀ ਕੋ ਚਲਾਂ
ਗੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤੇ ਘਰ ਕੋ ਗਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਮਗਰੀ ਸਭ ਇਕਠ ਕਰਵਾਇ ਛਡੀ ਅ
ਤੇ ਅਸਟਮੀ ਕੋ ਕਾਲੂ ਜੀ ਕਾ ਸਰਾਧ ਕਰਵਾਇਆ ਔਰ ਨੌਮੀ ਕੋ ਸਭ ਪਰਵਾ
ਰ ਇਕਠਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਚਲਾਣਾ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਅਸਚਰਜ
ਹੋਏ ਪਰ ਏਹੁ ਗਲ ਧੁਮ ਰਹੀ ਜੋ ਦਸਮੀ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਵੇਂਗੇ ਸਭ ਹਿੰਦੂ
ਕਹਿਨ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿਣ ਸਾਡਾ ਪੀਰ ਹੈ ਹੋਰ ਖਤ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ

ਮੈਨੂੰਪਰਸਾਈਤੇਕੀਜਸੰਗਤ [illegible] ਕੇਆਵਨਤੇਸੇਵਕਸਨਕ
ਰੇਸੋਨਿਹਾਲਹੋਜਾਵੇਤੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਿਤੇਸਪਸਾਰਿਹਾਹੈਜੈਸੇਸੋਲਾਕਸ
ਕਚੰਦਰਮਾਹਾਚਮਕਦਾਹੈਔਰਦੇਵਪਾਠਹੋਵੈਤੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦੇਨਾਮਦੀਧੁ
ਨਪੈਰਲਗਰਹੀਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਾਪਰਵਾਰਸਭਆਣਬੈਠਾਹੈਤੇਸ੍ਰੀਚੰ
ਦਲਖਮੀਦਾਸਜੀਕਿਸਦਨਗਏਸੋਰਿਨਢਿਲਕੀਤੀਆਇਨਹੀਹੋਆਇਹੁ
ਜੇਹਾਅਗਲੇਦਿਨਸਮਾਇਆਸੀਵਿਹੋਜਿਹਾਹੁਣਸਮਾਵੇਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਦਕਾਕੇਕਹਾਦੇਹੁਣੇਵਿਚਪ੍ਰਿਥਵੀਲੀਪੋਤਾਸੇਵਕਾਚੌਕਾਦੇਕਰਕੁਸਾਵਿਛਾ
ਈਤੇਹੋਰਸਾਮਗਰੀਪਾਸਆਣਰਖੀਜਾਂਡੇਢਪਹਿਰਰਾਤਗਈਤਾਂਸੇਵਕ
ਬੇਟਿਆਂਕੋਜਾਇਕਰਕਹਾਕਿਤੁਸਾਂਕੀਢਿਲਹੈਨਹੀਤਾਬਾਬਾਜੀਸਮਾਵਣੇ
ਕੋਤਿਆਰਹੈਨਤਾਂਉਨਕੀਢਿਲਜਾਣਕੇਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਸਮਾਗਏਜਾਂਪਹੁੰਚੇ

ਏਆਏਤਾਦੇਖਨ ਤਾਸਰਹੀਸਮਾਏ
ਗਏਹੈਨਨੇੜਸ੍ਰੀ ਦਲੀਏਬੇਤਾਸਿਰੀ
ਚੰਦਤੇਲਖਮੀ ਦਾਸਹਥਜੋੜਕੇ
ਲਗੇਬੇਨਤੀਕਰ ਨੇਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀ
ਕਰਤਾਰਦੀਦੂ ਹਾਈਹਈ?ਇਕਦੂ
ਰਪਹੁਤੀਆਂਅ ਸੰਨਲਗਾਈਕੀ
ਤੇਬਗੈਰਨੰਜਾ ਦੀਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬਜੀ
ਕਰਤਾਰਜੀਕੀ ਦਹਾਈਮੰਨਕੇਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇਜੀਨੇਤਖੋਲ ਕੋਉਠਬੈਠੇਤੇਆ
ਖਨਲਗੇਕਹਾਪੁਤ ਤੁਸਾਂਚਾਰਪਹਰੀਆ
ਮੰਗੀਆਸੇਕਦੀ ਚਾਰਜੁਗਾਮੈਂਗਦੇ
ਤਾਅਸੀਚਾਰਜੁਗਾਹੀਰਹਿਦੇਪਰਬੱਚਾਤੁਸਾਂਦੇਵਸਨਹੀਮੇਰੇਸਾਹਿਬਦਾ
ਹੁਕਮਹੀਏਵੇਂਹੈਹੁਣਤੁਸਾਂਜੋਗਲਾਂਕਰਨੀਆਂਹੈਨਸੋਕਰੋਤਾਂਬੇਟਿਆਂ
ਕਹਿਆਜੀਸਭਕੁਛਆਪਜਾਣਦੇਹੋਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਬੇਟਾਜੋਤੁਧਨੂੰਭੀ
ਆਉਂਦੀਹੈਸੋਆਖੋਤਾਂਬੇਟਿਆਂਕਹਾਬਾਬਾਜੀਅਸੀਂਤਾਂਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਸਾਂ
ਕਸਾਡੇਵਸਨਹੀਮੇਹਰਕਰਨੀਸੀਰੇਖਣੀਆਈਤਾਂਸਾਰੀਲਾਹਿਦੇਕੋਦੇਦਿਤੀ
ਹੈਪਰਅਗਜੀਸਾਡੇਕੁਛਵਸਨਹੀਜੋਤੁਸਾਂਨੂੰਭਾਇਸੋਅਸਾਂਮੰਨਣੀਜੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਤਾ ਕੁਛ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ [illegible] ਨੂੰ ਹਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਬੇਟਾ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਬਾਤ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਥ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇਵੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਜਤਨ ਕਰਕੇ ਲਵਾਂ
ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤਿਆਂ ਸੂਰਬੀਰ ਜੰਗ ਜੁਧ ਕੀਤਿਆਂ ਨਾ ਸੂਰਤੀ
ਨਾ ਰਿਆਜ਼ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਕੀਤਿਆਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਵੇਦ [illegible]
ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹਥ ਆਉਂਦੀ ਤੇ ਨ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਤਪ ਕੀਤਿਆਂ ਮਿਲ
ਦੀ ਹੈ ਹੇ ਬੇਟਾ ਏਹ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਨੇ ਰਚਨ ਰਚੀ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸਨੇ ਏਹੁ ਲੇਖ ਲਿਖ
ਛਡਿਆ ਹੈ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੇ ਆਵਣ ਜਾਣ ਸੋ ਏਹੁ ਵਡਿਆਈ ਉ
ਸੀ ਕੇ ਹਥ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਥ ਨਹੀਂ ਤੇ ਬੱਚਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਉਹੁ
ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਕਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਆਜ
ਜ ਹੋਈ ਫਿਰਾਂਗੇ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਥੀ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਰਮ ਸਭ ਆਪ ਨੂੰ ਹੈ ਤਾਂ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਟਿਆਂ ਕਹਾ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਆਪ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰ
ਕੇ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ ਕੌਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਬੇਟਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੋਏ
ਹੈਨ ਅਥਵਾ ਜੋ ਪੀਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਸਦਕਾ ਜਾਣ ਓਨ੍ਹਾਂ
ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਕੁਲ ਪੂਜੀਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਖਾਸ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ
ਹੋ ਬੇਟਾ ਏਸ ਬਾਤ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਰੰਚਕ ਮਾਤ੍ਰ ਚਿੰਤਾ ਨ ਕਰੋ ਜੋ ਕੋਈ ਏਸ
ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪਿਛੇ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ ਸੋ ਬੇਟਾ ਓਹੁ ਈ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ ਸ
ਹੋ ਪਿਛੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਕਰਕੇ ਪੂਜੇ ਜਾਓਗੇ ਪਰ ਬੱਚਾ ਸਿਦਕ ਰ
ਖੋਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਭ ਵਡੀ ਸੇਵ ਕਰੇਗੀ॥
ਅਤੇ ਜੇ ਬੇਟਾ ਹੰਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਘਟ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀਆਂ ਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੁਹਾਂ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ
ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ॥ ॥ਅਤੇ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਨੇ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਔਰ ਸੰਗਤ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਜੋ ਜੋ ਸਿਖ ਉਸ ਵ
ਖਤ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਕੋ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਦੀਨ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾ ਸਬ ਪਰ ਕੀਤੀ ਪਰੰਤੂ ਤਬ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਵੀ ਹਾਜਰ
ਜੀ ਤੇ ਹੋਰ ਸੰਗਤ ਵੀ ਸਭ ਬੈਠੀ ਸੀ॥ ॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਜੀ ਕਹਿ ਜ
ਸੁਣੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਉਸ ਵਕਤ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਖਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਆਪ ਕਰ
ਨ ਕਾਰਨ ਸਰਬ ਸਕਤੀ ਮੈ ਜਗਤ ਆਪ ਤੋ ਸਿਖਾ ਕੇ ਸਤਨਾਮ ਜੋ ਪ
ਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਜੀ॥ ਸੋ ਰਬਿ
ਵਾਜ ਜੀ ਹੁਣ ਆਪ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਏਹੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰਗੇ
ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਸ ਨਾਮ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹੋ
ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬੁਢਿਆ ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਗਾ
ਧ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਵੀ ਅਗਾਧ ਹੈ॥ ॥ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਦਮ ਆਸਣ ਬੈਠਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਮ

ਹਾਤਮ ਕਹਾ ਹੈ॥ ॥ਸਤਜੁਗ ਮੈਂ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮ ਬਾਸਦੇਵ ਦਾ ਰੂਪ
ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਹੈ॥ ਤੇ ਦੁਆਪਰ ਜੁਗ
ਮੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹਰਿ ਰੂ ਪ ਹੋਏ ਤੇ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ
ਮੇ ਰਾਮ ਅਵਤਾ ਰ ਧਾਰਨ ਕੀਆ
ਹੈ॥ ਅਤੇ ਕਲਜੁ ਗ ਮੇ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂ
ਪ ਪਰਮੇਸਰ ਧਾ ਰਨ ਕੀਆ ਹੈ॥
ਸੋ ਭਾਈ ਬੁਢਿਆ ਏਨਾ ਚਹੁ ਜੁਗਾਂ
ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਚਾਰ ਅਵਤਾ
ਰ ਧਾਰਕੇ ਚਾਰ ਨਾ ਮ ਕੀਤੇ ਅਬ ਉ
ਨ ਚਾਰੋ ਨਾਮੋ ਮੇ ਏ ਕ ਏਕ ਅਖਰ
ਲੈਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਜਾਪ ਜਪਣੇ
ਕਾ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਥੀਂ ਰਹਿਤ ਹੈ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਹਾਨ ਲਾਭ ਦੁਖ ਸੁਖ ਇਨਾ ਵਿਕਾਰਾਂ ਥੀਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ
ਕੋ ਜਪੇਗਾ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਮੈਂ ਜਾਇ ਸਮਾਵੇਗਾ ਸੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਰਵਾਤ ਨਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਸਭ ਸਾਮਗਰੀ ਪਾਸ ਰਖਾਈ ਸਈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਕਸਾ ਕਾ ਆਸਣ ਕਰ ਕੇ ਦੋ ਇਕ ਚਾਦਰਾ ਲੈ ਕੇ ਪਰਮ ਆਸਣ ਪਰ ਬਿਰਾਜੇ ਹੁਕ
ਮ ਦੀਆ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਜਾਇਕ
ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੰਦੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਧਿਆਨ ਲੀਨ ਹੋਇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਰਬ ਘ
ਟ ਕੀ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਪਤ੍ਰ [illegible] ਗਰੜ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ ਕ
ਰ ਆਏ ਗੋਪਾਲ ਜਾਂ ਕਨਾਤ ਮੇ ਆਏ [illegible] ਹੂਆ ਕੋਟ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਹ
ਜੈਸਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਦਰਸਨ [illegible] ਤਾ ਸਚਖੰਡ ਮੇ ਬੜਾ ਜਸ ਹੂਆ
ਭਗਤ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇ
ਲੇਣ ਆਏ ਹੈਨ ਰਥ ਪਵਣ ਜੇਹ ਚਲਣੇ ਵਾਲਾ ਸੁਖ ਆਸਨ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਆਏ ਬ੍ਰ
ਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਗਣੇਸ ਸਭ ਦੇਵਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਵਰਣ ਕੁਬੇਰ ਤੇ ਲੈਕਰ ਸਭੀ ਆ
ਏ ਸਭ ਭਗਤ ਆਏ ਸਭ ਤੇਤੀ ਸ ਕਰੋੜ ਦੇਵਤਿਆ ਭਗਤ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਧੰਨਾ
ਕਬੀਰ ਸੈਣ ਨਾਮਦੇਵ ਬੇਣੀ ਪੀਪਾ ਸਭ ਸ੍ਰੁਤ ਮੁਨੀ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਗੋਰਖ
ਵੀ ਆਦ ਲੈਕਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਅਠੋ ਲੋਕ ਪਾਲ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿ
ਆ ਪਾਇਕਰ ਸਬਦ ਲਗਾ ਹੋਵਣੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਵਜੰਤ੍ਰ ਲਗੇ ਵਜ
ਣੇ ਜਦ ਕਨਾਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਬਦ ਵਜੰਤ੍ਰ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਧਿ
ਆਨ ਖੁਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਾ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੁਸ ਜੀ ਦਇਆ ਪਰ ਅ
ਪਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹੈ ਜੀ ਮੇ ਕੌਣ ਕੀਟ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਭ
ਗਤ ਤੇਰੀ ਭਗਤੀ ਤੇ ਮੈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜੋ
ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲਏਗਾ ਉਸ ਕੋ ਮੈ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਮੇ ਵਾਸਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਕੋਈ
ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਅਰ ਸੁਣੇਗਾ ਸੋ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਚਲਾਣਾ ਹੂਆ ਸੁਭ ਸੰਮਤ
ਰਾਜਾ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ੧੫੯੬ ॥ਅਸੂ ਸੁਦੀ ਤਿਥੀ ਦਸਮੀ
੧੦ ॥ਦਿਨ ਮਾਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਜੀ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਧੁਨੀ ਨਾਲ ਸਰਬਤ ਕਲਾ ਕੇ ਪਰਮੇਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕੀ ਦੇਹ ਮੇ ਅਬਦਾ ਜੋਤ ਕੇ ਵਿਖੇ ਲਿਵ
ਲੀਨ ਹੋਇ ਗਏ ਜਿਉਂ ਜਲ ਮੇ ਜਲ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ
ਮੇ ਇਕ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਮੇ ਮਿ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਇਲੀਆਤਾਂਫੇਰਉਸੀਪ੍ਰ[illegible]ਵਿਚਕਹਣੇਪੈਗਈਸਭਇਕੱਠੇਹੋ
ਇਕਰਲਗੇਬੈਰਾਗਕਰਨੇਨੂੰ[illegible]ਜੋਸੀਬਾਬੇਜੀਕੇਮੁਰੀਦਪਰਬਣਸੇਵ
ਕਕਹਿਣਹਮਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਾਦੀਦਾਰਕਰਾਂਗੇਤਾਂਹਿੰਦੂਆਂਕਹਾਭਾਈਅਬ
ਤੁਮਾਰੇਸਮਾਨਹੀਤਾਂਪਰਣਕਹਾਹਮਾਰਾਪੀਰਹੈਤੇਅਸੀਂਜਿਸਭੀਦੀਦਾਰਕ
ਰਾਂਗੇਔਰਜੋਪੀਰਕਾਕਰਾਹਾਹੈਸੋਹਮਕਰਾਂਗੇਤਾਂਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਂਦਾਝ
ਗੜਾਵਧਪਾਰਿਆਹਿੰਦੂਕਹਿਣਨਹੀਂਦੇਖਣਦੇਣਾਤੇਮੁਸਲਮਾਨਕਹਿਣਅ
ਸਾਦੀਦਾਰਕਰਨਾਹੈਜਾਬਹੁਤਵਧਹੂਆਪਰਣਕਹਿਣਰੋਗਮਜਲਕਰਾਂ
ਗੇਤਾਂਵਿਚਭਲੇਲੋਕਾਂਗਾਅੰਦਰਚਲਕੇਦੇਖੋਤਾਂਸਹੀਜਾਂਦੇਖਿਆਤਾਂਚਾਦਰ
ਹੀਹੈਬਾਬੇਦੀਦੇਹਹੈਨਹੀਦੇਗਾਕਾਸਕਾਰਚੁਕਗਿਆਜਿਤਨੇਸਿਖਸੇਵਕ
ਬਿਸਮਭਰਾਮਰਾਮਕਰਉਠੇਲਗੇਸਿਫਤਾਂਕਰਨਵਾਹੁਬਾਬਾਜੀਤੂੰਧਨਹੈਂਸ
ਬਕਹਿਨਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਪੂਰਖਪਰਮੇਸ਼ਰਦੀਮੂਰਤਸੀਉਨਕੀਕੁਦਰਤਲਖੀ
ਨਹੀਂਜਾਂਦੀਤੇਅਸਾਂਸੇਵਭੀਨਕੀਤੀਤੇਮੁਸਲਮਾਨਭੀਬਾਬੇਜੀਦਾਖੇ
ਲਦੇਖਕਰਲਗੇਸਿਫਤਾਂਕਰਨਧੰਨਖੁਦਾਇਹੈਤੇਧੰਨਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਹੈ
ਜਿਸਦੀਕੁਦਰਤਲਖੀਨਹੀਂਗਈਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਸਭਤਾਰੇਹੈਨਫੇਰਹਿੰਦੂ
ਆਂਇਕਚਾਦਰਲੈਕੇਬਬਾਣਮੇਰਖਕੇਅਗਨੀਮੇਜਲਾਈਤੇਮੁਸਲਮਾਨਾਂਅਧੀ
ਚਾਦਰਦਫਨਕੀਤੀਦੋਹਾਂਆਪੋਆਪਣੇਧਰਮਕਰਮਕੀਤੇਤੇਬਾਬਾਜੀਬੈਕੁੰ
ਠਕੋਸਿਧਾਰਗਏਹੈਨ॥ ॥ਤੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਦੇਚਲਾਣੇਦੀਕਥਾਬਾਬੇਨੇਸ੍ਰੀਅੰ
ਗਦਜੀਤੇਬਾਲੇਕੋਹੋਰਸੰਗਤਕੋਹਜ਼ੂਰਸੁਣਾਈਤੇਹੋਰਕਥਾਭਾਈਬਾਲੇਸੁਣਾ
ਈਤਾਂਸ੍ਰੀਅੰਗਦਜੀਨੇਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਕਹਾਸੁਣੋਭਾ
ਈਸਿਖੋਜੋਕੋਈਸਿਖਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਕੇਪੰਥਮੇਆਵੇਗਾਤੇਬਾਣੀਪੜ੍ਹੇਗ
ਧਰਮਕਰਮਮੇਰਹੇਗਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਆਂਸਾਖੀਆਂਸੁਣੇਗਾਵਸੁਣਾਵੇਗ
ਸੋਸਦਗਤੀਪਾਵੇਗਾਅੰਤਕੋਸਤਗੁਰਾਂਕੇਲੋਕਮੇਜਾਵੇਗਾਅਤੇਭਾਈਬਾਲੇ
ਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਕਹਾਭਾਈਜੋਸਿਖਪ੍ਰਸਿਧਇਸਕੋਪ੍ਰੇਮਸਾਥਲਿਖੇਲਿਖਾਵੇ
ਗਾਸੋਜੀਵਣਮੁਕਤਹੋਵੇਗਾ॥ ॥ਪ੍ਰਾਚੀਨਲਿਖਾਰੀਦੀਹੈਖਾਲਸਾ
ਜੀਇਹਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਅਗਾਧਕਥਾਹੈਇਸਮੇਜੋਕੋਈਭੁਲਚੁਕਹੋਵੇਤ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਬਖਸਲੈਣੀਜੀਮੈਦਾਸਨਕਾਦਾਸਹਾਂਸਾਧਸੰਗਤਕੋਅ
ਗੇਬੇਨਤੀਕਰਤਾਹਾਂਜੋਜਨਮਸਾਖੀਭਾਈਬਾਲੇਸੰਪੂਰਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗ

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਸੀਕੇਹਜੂਰ ਸੁਣਾਈ ਤੇ ਪੈੜਾਮੋਖਾ ਖੱਤ੍ਰੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਦਾ ਜਿਸਨੇ ਲਿਖੀ
ਸੋਸਾਖੀ ਖਾਲਸਾਜੀ ਪਿਛੋਂ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਵਖਤ ਹੰਧਾਲੀਆਂ ਤੇ ਕਈ
ਰਬੀਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਹਥ ਆਈ ਸੋ ਉਨਾਂ ਕਈ ਸਾਖੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਤ ਥੀਂ ਵਿਰੁਧ
ਪਾ ਦਿਤੀਆਂ ਸਨ ਸੋ ਖਾਲਸਾਜੀ ਇਸ ਸਾਖੀ ਮੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ [illegible] ਸੋ ਸੁਣੋ

ਜਨਮਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸਮਾਪਤੀ॥

॥ਐ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਏਸ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਦੇ ਕਾਪੀ
ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਸਾਖੀਆਂ ਕਲਮੀ ਲਿਖ
ਤਦੀਆਂ ਮੰਗਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਂ ਤੇ ਲਾਹੌਰੋਂ ਔਰ ਇਕ ਪਿੰਡੀ ਭਟੀ
ਆਂ ਦੀ ਬਾਰ ਵਿਚੋਂ ਮੰਗਾਈ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਉਸਦੇ ਵਿਚ ਅ
ਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਦੀ ਗੋਸਟ ਵੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਹੈ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਉਪਰੋਂ ਏਹ ਕਾਪੀ ਕੀ
ਤੀ ਗਈ ਹੈ ਔਰ ਇਸ ਜਿਲਦ ਦੇ ਵਿਚ ਮਕੇ ਔਰ ਮਦੀਨੇ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਗੋਸਟ
ਹੈ ਏਕ ਸਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਕੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਹੈਂਨ ਤੇ ਓਥੇ ਰੁਕਨ ਦੀਨ ਕਾ
ਜੀ ਨਾਲ ਜੋ ਸਵਾਲ ਜਬਾਬ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਔਰ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀ ਨਾਲ ਜੋ ਸਵਾ
ਲ ਜਬਾਬ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪੁਨ ਇਕ ਸਾਲ ਮਦੀਨੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਓਥੇ ਜੋ ਚਾਰ ਇਮ
ਮ ਹੈਸਨ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਸਵਾਲ ਜਬਾਬ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਇਸ ਮਜਮੂਨ ਦਾ ਤੇ
ਹੁ ਸੰਸਕਾ ਹੈ ਏਹ ਸਾਖੀਆਂ ਭਾਈ ਪ੍ਰਸੀਦਾ ਸਿੰਘ ਕਵੀ ਪਾਸੋਂ ਲੈਕਰ ਉਹ
ਦੀ ਪਰਾਚੀਨ ਕਲਮੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਔਰ ਦਸ ਜਨਮ ਸਾਖੀਆਂ ਕਲਮੀ ਇ
ਕਠੀ ਕਰਕੇ ਏਹ ਇਕ ਜਿਲਦ ਛਾਪੇ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਔਰ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
ਅਜਕਲ ਜੋ ਜਨਮ ਸਾਖੀਆਂ ਬਜਾਰ ਛਪੀਆਂ ਹੈਂਨ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਟੀਕ ਹੀ ਜੌਤਕ(?)
ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਸ ਛਾਪੇਖਾਨੇ ਦੇ ਜੋ ਏਜੰਟ ਮੌਲਵੀ ਮਹਬੂਬ ਅਹਿਮਦ ਸਾਹਿਬ
ਹੈਨ ਸੋ ਮੌਲਵੀ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਏਸ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਦੇ ਮਦਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ
ਆਦਮੀ ਭੇਜਕਰ ਕਰਾਇਆ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਕਲਮੀ ਪੁਸਤਕ ਇਕਠੇ ਕੀਤੇ
ਤੇ ਬੜੀ ਕੋਸਸ ਨਾਲ ਏਹ ਸਾਖੀ ਬਡੇ ਮੋਟੇ ਅਖਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦ੍ਰ ਕਾਗਤ ਲਵਾ
ਇਕਰ ਛਪਵਾਈ ਹੈ॥ ਸੰਮਤ ੧੯੪੭ ਬਿਕ੍ਰਮੀ॥ ਭਾਦ੍ਰੋਂ ਦਿਨ ੧ ॥
ਸੰਨ: ਈ: ੧੮੯੦ ॥ਮਤਬੇ ਮੁਨਸੀ ਨਿਵਲ ਕਿਸੋਰ ਵਾਕਿਆ ਲਾਹੌਰ ਏਜੰ
ਟ ਮੌਲਵੀ ਮਹਬੂਬ ਅਹਿਮਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਯਤਨ ਸੇ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ॥ ॥

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ਫਹਿਰਿਸਤ ਜਨਮਸਾਖੀ ਕੀ ਬਕੈ ਸਫਾ ਵਾ ਸਤ੍ਰ॥

ਨੰਬ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤ੍ਰ	ਨੰਬ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤ੍ਰ
੧	ਜਨਮਸਾਖੀ ਦੀ ਉਥਾਨਕਾ	੧	੧	੨੬	ਰਾਇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ	੨੯	੧੮
੨	ਬਾਲਾ ਜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਮਿਲ੍ਯਾ	੨	੧੫	੨੭	ਸਾਖੀ ਸਿਰਪ ਦੇ ਪੂਛਾਵੇਦੀ	੩੦	੫
੩	ਬਾਲੇ ਤੇ ਲਾਲੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪੌੜੀ ਕੋ ਗੈ	੪	੫	੨੮	ਸਾਖੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਹੋਈ	੩੧	੧੮
੪	ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਨਮ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇਖੀ	੫	੨	੨੯	ਸਬਦ ਸੋਰਠਿ ਮ ੧ ਮਨ ਹਾਲੀ	੩੨	੧੫
੫	ਪੰਡੇ ਮੋਖੇ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ	੫	੧੧	੩੦	ਸਾਖੀ ਵੈਦ ਨਾਲ ਹੋਈ॥	੩੪	੨੩
੬	ਪੰਡੇ ਲਿਖੀ ਜਬਾਨੀ ਬਾਲੇ ਦੀ	੫	੧੭	੩੧	ਸਲੋਕ ੧ ਵੈਦ ਬੁਲਾਇਆ	੩੬	੨੭
੭	ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤਾਰ ਪਾਇਆ	੬	੧	੩੨	ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ	੩੮	੩
੮	ਕਾਲੂ ਗਇਆ ਪੰਡੇ ਨੂੰ ਸਦਿਆ	੬	੧੪	੩੩	ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਚਾ ਸੌਦਾ ਕੀਤਾ	੪੦	੧੦
੯	ਪਾਂਧੇ ਜਨਮ ਪੱਤ੍ਰੀ ਬਨਾਈ	੭	੧	੩੪	ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ	੪੨	੧੬
੧੦	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚੋਲ ਪਾਇਆ	੭	੨੬	੩੫	ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸਦਵਾਇਆ	੪੩	੧੩
੧੧	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡੇ	੮	੧੭				
੧੨	ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਾਇਆ	੯	੬	੩੬	ਸਾਖੀ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤੇ ਦੀ॥	੪੫	੧੭
੧੩	ਪਾਂਧੇ ਕੋ ਸਬਦ ਸੁਣਾਇਆ	੯	੨੨	੩੭	ਨਾਨਕੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਤੇ ਵਿਆਹ	੪੬	੨੪
੧੪	ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜਾ ਸਬਦ ਕਹਾ	੧੦	੧੫	੩੮	ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਗੇ	੪੭	੭
੧੫	ਪਾਂਧੇ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ	੧੧	੮	੩੯	ਨਾਨਕੀ ਕੋ ਤਲਵੰਡੀ ਲਿਆਏ	੪੭	੨੨
੧੬	ਮਾਂ ਪਿਉ ਕੋ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ॥	੧੨	੧੧	੪੦	ਸਾਖੀ ਸਾਧ ਅਤੀਤ ਨਾਲ	੪੮	੧੯
੧੭	ਆਸਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਪੱਟੀ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ॥	੧੩	੨੬	੪੧	ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਗਏ	੫੦	੫
				੪੨	ਸਾਖੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਬੈਠੇ॥	੫੨	੫
੧੮	ਸਾਖੀ ਮੁਲਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥	੨੦	੧੮	੪੩	ਸਾਖੀ ਕਾਲੂ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਗਇਆ	੫੩	੭
੧੯	ਸੰਬਾਦ ਮੁਲਾਂ ਨਾਲ ਹੂਆ	੨੧	੧੨	੪੪	ਕਾਲੂ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਝਗੜਿਆ	੫੩	੨੦
੨੦	ਸਬਦ ਕਹਾ ਧਰਕ ਅਰਬਗਤਿ	੨੨	੧੮	੪੫	ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕੇ ਤੁਲਸਾ ਹਥ ਸ	੫੭	੩
੨੧	ਸਾਖੀ ਕੁਲ ਦੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨਾਲ	੨੫	੧	੪੬	ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਕੀਤਾ ਨਬਾਬ ਨਾਲ ਤਿਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਵਦ	੫੮	੧
੨੨	ਜੰਞੂ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸਬਦ ਕਹਾ	੨੬	੪				
੨੩	ਸਾਖੀ ਮਹੀਆ ਚਾਰਨੇ ਦੀ॥	੨੮	੨੩	੪੭	ਨਬਾਬ ਪਾਸੋਂ ਹੋਰ ੧੦੭੨ ੧੩੫ ਨਿਕਲੇ	੫੮	੨੩
੨੪	ਸਾਖੀ ਪੈਲੀ ਦੇ ਉਜਾੜਨ ਦੀ	੨੯	੭	੪੮	ਸਾਖੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ	੫੯	੫
੨੫	ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕੋ ਲ ਫਿਰਾਆਦੀ ਜੇ	੨੯	੧੫	੪੯	ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ	੫੯	੨੦

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੰਬਰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤਰ	ਨੰਬਰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤਰ
੫੦	ਕਾਲੂ ਪ੍ਰਵਾਰ ਲੈਕੇ ਤੁਰਿਆ	੬੦	੨੧	੭੪	ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ਗੈਆ।	੮੬	੧੦
੫੧	ਨਾਨਕ ਰਾਮਾ ਤੇ ਮਾਮਾ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇ ਸਨੀ	੬੧	੨੫	੭੫	ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰੰਦੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ	੮੭	੨੦
	ਭਿਰਾਈ ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਟਕੇ ਵਾਰੇ।			੭੬	ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਰਬਾਬ ਹਥ ਲਗਾ	੮੮	੧੮
੫੨	ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਪੱਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਠਾਹੇ।	੬੨	੧੧	੭੭	ਫਿਰੰਦਾ ਸੀਖ਼ਲੂ ਪਾਸ ਆਇਆ	੮੯	[illegible]
੫੩	ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਤਾਤਰਗ ਦਿਤਾ ਲਸ਼ੇਜਾ	੬੩	੧੦	੭੮	ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਫੇਰ ਨਾਨਕ		
੫੪	ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਲੈ ਖਾਧੂਆ ਤੁ° ੨੧	੬੫	੨੫		ਜੀ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ।	੯੨	੨੫
੫੫	ਸਾਖੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ।	੬੭	੧	੭੯	ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋਂ ਲਾਲੋ ਦੇ ਆਏ।	੯੪	੨੧
੫੬	ਰਾਗ ਸੂਹੀ ੧ ਸੀਮ੍ਰਪਵਾਰ ਲਾਵ	੬੯	੨੨	੮੦	ਬਾਬੇ ਜੀ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰ ਪ੍ਰਸਾਦ	੯੬	੨੬
੫੭	ਸੰਗਲ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਉਚਾਰਿਆ	੭੦	੧੪	੮੧	ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਨਿਉਂਦਾ	੯੮	੧੦
੫੮	ਸਾਖੀ ਕਲਵੰਤੀ ਨੂੰ ਸੀ ਲੈ ਗਏ।	੭੧	੨੩	੮੨	ਮਲਕ ਦਾ ਅੰਨ ਨਿਚੋੜਿਆ ਲਹੂ ਦਿਖਾਇਆ	੯੯	੨੦
੫੯	ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਗਏ	੭੨	੮	੮੩	ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰ ਕੁਤਾਏ।	੧੦੦	੨੭
੬੦	ਵੱਡੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਝਗੜੀ	੭੩	੨੫	੮੪	ਮਰਦਾਨਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਗੈਆ	੧੦੧	੧੮
੬੧	ਬੇਬੇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਦਿਆ	੭੫	੧੨	੮੫	ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿ	੧੦੨	[illegible]
੬੨	ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਜਨਮਿਆ	੭੬	੨		ਲਵੰਡੀ ਰਾਇ ਪਾਸ ਆਏ।		
੬੩	ਸਾਖੀ ਵੇਂਈਂ ਵਿਚ ਗੀਮ ਹੋ ਗਏ	੭੬	੧੦	੮੬	ਚਾਚੇ ਲਾਲੂ ਨੂੰ ਸਬਦ ਸੁਣਾਇਆ	੧੦੩	੨੫
੬੪	ਸਾਖੇ ਪੰਡਤ ਨਾਲ ਸੰਬਾਦ।	੭੭	੧	੮੭	ਰਾਗ ਮਾਝ ਵਿਚ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ	੧੦੪	੧੨
੬੫	ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ (ਰਾਜਾ ਬਾਲਕ	੭੭	੨੫	੮੮	ਸੰ: ੧੫੫੫ ਤਲਵੰਡੀਓਂ ਗਏ।	੧੦੭	੧੧
੬੬	ਮੁਲਾਂ ਨਬਾਬ ਪਾਸ ਫਰਿਆਦੀ ਹੂ	੭੮	੧	੮੯	ਫੇਰ ਲਾਲੋ ਦੇ ਆਏ ਤਿਨੇ ਹੀ।	੧੦੮	੩
੬੭	ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ (ਕੌੜੀਆਂ ਖੋਤੂ	੭੮	੨੦	੯੦	ਸਾਖੀ ਚੂਕੇ ਬੰਗਾਲੇ ਨੂੰ ਗਏ।	੧੦੮	੧੩
੬੮	ਰਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ	੭੯	੧੩		ਤੇ ਘਰੀਆਂ ਮਰਦਾਨੇ ਖਾਧੀਆ		
੬੯	ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਵਾਜ ਪੜਨ ਚਲੇ	੮੦	੧	੯੧	ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਪਿਛਾ ਮੁੜਿਆ ਰਹੇ	੧੦੯	੧
੭੦	ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਘਰ ਆਏ	੮੧	੧੦	੯੨	ਕੌਡੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਕੜਿਆ	੧੧੦	੧੯
	ਕਾਜੀ ਤੇ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਜਿਤਕੇ।			੯੩	ਸਾਖੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ੪੭ ਦਿਨ ਰਹੇ	੧੧੧	੨੫
੭੧	ਸੰ: ੧੫੫੩ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੀਤ ਹੂਏ	੮੨	੨੫	੯੪	ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਲ ਦਿਤਾ ਚੂਕ ਮੇ	੧੧੨	੪
੭੨	ਮਰਦਾਨਾ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ	੮੩	੨੪	੯੫	ਬਿਸੰਭਰਪੁਰ ਜਾਇ ਵੇਚਣ ਲਾਲ ਦੇ	੧੧੨	੧੫
੭੩	ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਪਾਸ ਰਬਾਬ ਵਾਸਤੇ ਗੈਆ	੮੫	੧੫	੯੬	ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਪੈਸੇ ੩ ਪਿਆ	੧੧੨	੨੦

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੰਬਰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤ	ਨੰਬਰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤ
੯੭	ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਦੇ ਗੈਆ	੧੧੩	੧	੧੨੩	ਅਥ ਪਾਕਨਾ ਦਾ ਸਾਖੀ ਮਕੇ ਦੀ	੧੫੮	[illegible]
੯੮	ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਨੇ ੧੦੦ ਮੋਅਜੀਦਿ	੧੧੪	੨੦	੧੨੪	ਸਾਖੀ ਸਾਹ ਸਰਫ ਨਾਲ ਹੋਈ	੧੫੯	੧
੯੯	ਸਬਦ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਉਚਾਰਿਆ	੧੧੬	੧੮	੧੨੫	ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ ਚਕ੍ਰੂਕੀ	੧੬੬	੧੪
੧੦੦	ਅਧਕਾ ਗੁਲਾਮ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ	੧੧੭	੧੬	੧੨੬	ਹਜਨਾ ਦਾ ਉਚਾਰਿਆ।	੧੬੭	੧੫
੧੦੧	ਅਧਕੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਖਸ਼ੀਆਂ।	੧੧੮	੨੬	੧੨੭	ਹਜ ਫਿਰਿਆ।	੧੬੮	੧੨
੧੦੨	ਸਾਖੀ ਮਛੀ ਦੀ ਪੁਰ ਉਤੇ ਤਾਰੇ।	੧੨੦	੧	੧੨੮	ਬ੍ਰਸੰਡ ਵਿਚ ਅਸਟਪਦੀ	੧੬੯	੧੧
੧੦੩	ਸਾਖੀ ਰੇਵਾਂਰੀ ਪਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ੀ	੧੨੨	੯	੧੨੯	ਸਾਖੀ ਮੁਲਾ ਜੀਉਣ ਨਾਲ	੧੭੨	੧
੧੦੪	ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਕੜਨ ਲਗੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ	੧੨੩	੧੫	੧੩੦	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਤਾ	੧੭੭	੮
੧੦੫	ਦੇਵਲੂਤ ਰਾਜਾ ਸਿੱਖ ਹੋਇਆ	੧੨੫	੨੭	੧੩੧	ਸੁਆਲ ਰੁਕਨ ਦੀਨ ਕਾਜੀ	੧੮੩	੧੫
੧੦੬	ਸਾਖੀ ਪਸ਼ੂ ਨਾਮ ਸਾਹਿਬ ਦੀ	੧੨੬	੧੪	੧੩੨	ਸੰਬਾਦ ਰੁਕਨ ਕਾਜੀਆਂ।	੧੯੦	੧
੧੦੭	ਸਾਖੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਤੁਰੇ ਗਏ॥	੧੨੭	੯	੧੩੩	ਪ੍ਰਸਿਸ ਮਜਬਦੀ	੧੯੯	੧੫
੧੦੮	ਸਾਖੀ ਕਲਜੁਗ ਮਿਲੀ ਤੇ ਨਾਰਦ	੧੨੮	੪	੧੩੪	ਜਬਾਬ ਹਾਜੀਆਂ ਮਲੋਕ	੨੦੬	੧੪
੧੦੯	ਸਾਖੀ ਖ਼ਿਜ਼ਰ ਦੇ ਜਨਦੀ॥	੧੨੯	੧੨	੧੩੫	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ।	੨੦੮	੧੬
੧੧੦	ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰੁਤੇ ਦੇਵਲ ਭੇਜਿਆ	੧੩੦	੧	੧੩੬	ਸੁਆਲ ਇਮਾਮ ਕਰੀਮ	੨੦੯	੨੦
੧੧੧	ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਮਿਲਿਆ	੧੩੧	੧	੧੩੭	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ	੨੧੩	੧੦
੧੧੨	ਰੁਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਿਲਾਇਆ	੧੩੩	੬	੧੩੮	ਸੁਆਲ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀ	੨੨੦	੧੧
੧੧੩	ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਿਆ	੧੩੭	੨੫	੧੩੯	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ।	੨੨੦	੨੨
੧੧੪	ਰੁਤੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਖਸ਼ੀਆ।	੧੪੦	੧੨	੧੪੦	ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀਨ	੨੨੧	੧੭
੧੧੫	ਰਾਜਾ ਸੁਭਸੈਣ ਵੀ ਮਿਲਿਆ	੧੪੧	੧੯	੧੪੧	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ	੨੨੨	੧੨
੧੧੬	ਸਾਖੀ ਸਿਮਲਾਦੀਪ ਦੀ।	੧੪੩	੩	੧੪੨	ਸੁਆਲ ਮਖਦੂਮ ਬਹਾਵਦੀ	੨੨੬	੨
੧੧੭	ਰਾਜੇ ਆਦੇ ਨਾਮ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ	੧੪੫	੧	੧੪੩	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ।	੨੨੬	੧੦
੧੧੮	ਰਾਜਾ ਮਧਰ ਬੈਣ ਸਿਖ ਹੂਆ	੧੪੬	੯	੧੪੪	ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਜਲਾਲਦੀਨ	੨੨੭	੨੨
੧੧੯	ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਦੇ ਗਏ।	੧੪੭	੪	੧੪੫	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ	੨੩੫	੨੦
੧੨੦	ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਪਰਮ ਸਿੱਧ ਮਿਲਿਆ	੧੪੯	੬	੧੪੬	ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਜਲਾਲਦੀਨ	੨੩੯	੫
੧੨੧	ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਸਿਖ ਹੂਆ।	੧੫੨	੨੫	੧੪੭	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ	੨੪੦	੧
੧੨੨	ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਜਾਬ ਕੋ ਆਏ।	੧੫੭	੨੦	੧੪੮	ਗੋਸਟ ਮਕੇ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ	੨੪੦	੨੦

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੰਬ੍ਰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤ੍ਰ	ਨੰਬ੍ਰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤ੍ਰ
੧੪੯	ਸਾਖੀ ਮਦੀਨੇ ਦੀ ਸੁਭਾ।	੨੪੦	੨੧	੧੭੫	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਰ ਤਿ	੨੮੭	੧੭
੧੫੦	ਸਾਖੀ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਨਾਲ	੨੪੨	੭		ਲੰਗ ਦੀ ਸਲੋਕ ਨਾਲ ਉਤਾਰੀ		
੧੫੧	ਨਸੀਹਤ ਨਾਮਾ ਉਚਰਿਆ	੨੪੩	੨੦	੧੭੬	ਰਸਾਲਾ ਉਚਾਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ	੨੯੩	੧
੧੫੨	ਸਬਦ ਤਿਲੰਗ ਵਿਚ	੨੪੫	੧੧	੧੭੭	ਖਤਮ ਤੇ ਜੰਜੀਰਾ	੨੯੩	੧੮
੧੫੩	ਸਾਖੀ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਬਾਗ	੨੪੬	੨੦	੧੭੮	ਗੋਸਟ ਸਮਾਪਤ ਮਦੀਨੇ	੨੯੩	੧੦
੧੫੪	ਸਾਖੀ ਚਾਰ ਇਮਾਮਾ ਨਾਲ	੨੪੭	੯	੧੭੯	ਸਾਖੀ ਢੋਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ	੨੯੪	੧੩
੧੫੫	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ।	੨੪੮	੨੧	੧੮੦	ਸਾਖੀ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਮਿਲਿਆ	੨੯੫	੧੪
੧੫੬	ਸੁਵਾਲ ਨਾਨਕ ਜੀ।	੨੪੯	੯	੧੮੧	ਸਾਖੀ ਉਤ੍ਰ ਦਿਸਾ ਸਭ ਖੰਡ ਦੀ	੨੯੬	੧੧
੧੫੭	ਜਬਾਬ ਇਮਾਮ ਗੌਸ ਦੀ	੨੪੯	੨੩	੧੮੨	ਸਾਖੀ ਹਿਮੰਚਲ ਦੀ	੨੯੮	੧੧
੧੫੮	ਸੁਵਾਲ ਚਾਰ ਇਮਾਮ	੨੫੨	੧੪	੧੮੩	ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪਾਸੋ	੨੯੮	੨੧
੧੫੯	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ।	੨੫੨	੧੮		ਪੁਛਿਆ।		
੧੬੦	ਸਵਾਲ ਇਮਾਮ ਕਾਮਲ ਦੀਨ	੨੫੪	੫	੧੮੪	ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਆਇ ਮਿਲਿਆ	੨੯੯	੬
੧੬੧	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ	੨੫੫	੧੨	੧੮੫	ਸਾਖੀ ਸਿਰ ਧਾਰ ਪਰਬਤ ਦੀ	੩੦੧	੨੬
੧੬੨	ਸਵਾਲ ਕਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਬ [illegible]	੨੬੪	੧੨	੧੮੬	ਗੋਰਖ ਨੇ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਕਹਿਆ	੩੦੨	੬
੧੬੩	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ।	੨੬੫	੨੨	੧੮੭	ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਆਇ ਮਿਲਿਆ	੩੦੨	੧੬
੧੬੪	ਸੰਬਾਦ ਚਾਰ ਇਮਾਮਾਂ।	੨੬੮	੯	੧੮੮	ਭਰਥਰੀ ਮਿਲਿਆ	੩੦੩	੮
੧੬੫	ਸਾਖੀ ਪੀਰਾਂ ਨਾਲ।	੨੭੦	੧੨	੧੮੯	ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਰਥਰੀ ਕੋ ਹੌਲ ਕੀਤਾ	੩੦੪	੨੩
੧੬੬	ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਵਿਚ	੨੭੨	੧੦	੧੯੦	ਸਾਖੀ ਸਿਲਕਾ ਪਰਬਤ ਕੀ	੩੦੫	੯
੧੬੭	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਤੁਤ ਸੁਣਾਇਆ	੨੭੩	੨੪	੧੯੧	ਸਾਖੀ ਭੂਨਾ ਪਰਬਤ ਕੀ	੩੦੬	੧੪
੧੬੮	ਗੋਸ਼ਟੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ	੨੭੪	੭	੧੯੨	ਸਾਖੀ ਕਨੀਟੇ ਸਿੱਧ ਨਾਲ	੩੦੬	੨੬
੧੬੯	ਜੋ ਰਹ ਸੁਣਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ।	੨੭੪	੧੭	੧੯੩	ਰਾਗ ਆਸਾ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਾ	੩੦੭	੯
੧੭੦	ਬਗਦਾਦੀ ਨਗਰ ਡੂਬਾ	੨੭੬	੮	੧੯੪	ਕਨੀਟੇ ਸਿਧ ਨਾਲ ਉਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਨ	੩੦੮	੧
੧੭੧	ਸਿਹਰਫ਼ੀ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ	੨੭੮	੬	੧੯੫	ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਆਇ ਮਿਲਿਆ	੩੦੯	੬
੧੭੨	ਸਾਖੀ ਸੁਦਾਈ ਆਦਮੀ ਦੀ	੨੮੨	੧੫	੧੯੬	ਭਰਥਰੀ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ਸਾਖੀ	੩੧੧	੧
੧੭੩	ਸੁਆਲ ਸਭ ਤੁਰਕਾਨੀ।	੨੮੪	੧੨	੧੯੭	ਸਾਖੀ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ।	੩੧੨	੩
੧੭੪	ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ।	੨੮੫	੨੨	੧੯੮	ਸਾਖੀ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਨਾਲ ਹੋਈ	੩੧੨	੨੪

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੰਬ੍ਰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫ਼ਾ	ਸਤ੍ਰ	ਨੰਬ੍ਰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫ਼ਾ	ਸਤ੍ਰ
੧੯੯	ਸਾਖੀ ਈਸਰ ਨਾਥ ਨਾਲ	੩੧੩	੧੨	੨੨੨	ਸਾਖੀ ਅਲਲਾ ਪੰਡੀ ਨਾਲ	੩੩੮	੧
੨੦੦	ਸਾਖੀ ਮੀਨਾ ਪਰਬਤ ਦੀ	੩੧੪	੧੬	੨੨੩	ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਨਾਲ	੩੩੯	੬
੨੦੧	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਸਿਧ ਪੀ ਮਿਲਾ	੩੧੫	੧	੨੨੪	ਇਕ ਪਹਾੜ ਅਚੰਭਾ ਹੈ	੩੪੦	੧੯
	ਮਹੀ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲਾਈ			੨੨੫	ਸਾਖੀ ਧ੍ਰੂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥	੩੪੧	੧੭
੨੦੨	ਗੋਰਖ ਨੇ ਸਿੱਧ ਨਾਥ ਕੋ ਭੇਜਾ	੩੧੫	੨੪	੨੨੬	ਸਾਖੀ ਸਚਖੰਡ ਦੀ ਚਲੀ	੩੪੩	੭
੨੦੩	ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰ ਹੋ	੩੧੬	੨੫	੨੨੭	ਸੋਹੰ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ	੩੪੪	੧੯
੨੦੪	ਸਾਖੀ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨਾਲ	੩੧੭	੧੪	੨੨੮	ਸਾਖੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਕੀ	੩੪੬	੧੫
੨੦੫	ਸਾਖੀ ਸੰਭੂ ਨਾਥ ਨਾਲ॥	੩੧੮	੧੮	੨੨੯	ਸਾਖ ਅਹਾਰ ਪਰਬਤ ਕੀ	੩੪੭	੨੩
੨੦੬	ਸਾਖ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰ ਗਏ ਤੋ ਮੰ	੩੨੧	੧	੨੩੦	ਸਾਖੀ ਕਲਿਆਣ ਦਾਸ ਨਾਲ	੩੪੮	੧੦
	ਡਲੀ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਹੋਈ॥			੨੩੧	ਸਾਖੀ ਸਿੱਲ ਸੈਣ ਨਾਲ॥	੩੪੯	੧੦
੨੦੭	ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਮੈ ਸਬਦ ਕਹਾ	੩੨੨	੧੫	੨੩੨	ਸਾਖੀ ਇਕ ਭਿਖ੍ਯ ਨਾਲ॥	੩੫੦	੧੭
੨੦੮	ਸਾਖੀ ਧੁੰਧੂ ਨਾਥ ਨਾਲ ਹੋਈ	੩੨੪	੩	੨੩੩	ਸਾਖੀ ਤ੍ਰਿਲਕਾ ਪਰਬਤ ਕੀ	੩੫੧	੭
੨੦੯	ਸਾਖ ਚੰਬਾ ਨਾਥ ਨਾਲ ਹੋਈ	੩੨੪	੨੨	੨੩੪	ਸਾਖੀ ਕੈਸੀ ਖੰਡ [illegible]	੩੫੨	੭
੨੧੦	ਸਿਧਾਂ ਮਿਠਾਈਆਂ ਉਡਾਈਆਂ	੩੨੫	੧੫	੨੩੫	ਸਾਖੀ ਕ੍ਰਮ ਖੰਡ ਕੀ॥	੩੫੨	੧੨
੨੧੧	ਸਾਖੀ ਖਿਧਰੋ ਸਿੰਧ ਨਾਲ॥	੩੨੬	੫	੨੩੬	ਇਲਾਬ੍ਰਤ ਖੰਡ ਕੋ ਗਏ॥	੩੫੩	੧੮
੨੧੨	ਸਾਖੀ ਪੂਰਮ ਨਾਥ ਨਾਲ	੩੨੭	੫	੨੩੭	ਭੂਦਰਾ ਖੰਡ ਕੋ ਗਏ॥	੩੫੪	੧੪
੨੧੩	ਸੰਬਾਦ ਗੋਰਖ ਨਾਲ	੩੨੮	੨	੨੩੮	ਸਾਖੀ ਹਿਰਨ ਖੰਡ ਦੀ॥	੩੫੪	੨੩
	ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਪਜੀ ਦੀਆ			੨੩੯	ਸਾਖੀ ਕੇਤਕੀ ਖੰਡ ਦੀ॥	੩੫੫	੧੦
੨੧੪	ਪੌੜੀਆਂ ਉਚਾਰੀਆਂ॥	੩੨੮	੧੪	੨੪੦	ਹਰਦਰਖ ਖੰਡ ਨੂੰ ਚਲੇ॥	੩੫੬	੧
੨੧੫	ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਾਣ ਬਾ ਸਿੰਧ ਨਾਲ	੩੨੯	੨੨	੨੪੧	ਸਾਖੀ ਸਤਾਂ ਦੀਪਾਂ ਦੀ॥	੩੫੬	੧੩
੨੧੬	ਨਾਥਾ ਦੇ ਨਾਮ ਨਵਾਦੇ॥	੩੩੦	੨੦	੨੪੨	ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹੰਸਰ ਨਾਮ	੩੫੮	੧੬
੨੧੭	ਚੁਰਾਸੀ ਸਿੱਧਾਂ ਦੇ ਨਾਮ	੩੩੧	੧		ਉਚਾਰਿਆ॥		
੨੧੮	ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ	੩੩੨	੩	੨੪੩	ਸਾਖੀ ਜਾਦਾ ਕੀ॥	੩੬੩	੧੮
੨੧੯	ਸਾਖੀ ਬਿਆਰ ਪਰਬਤ ਕੀ	੩੩੩	੧੩	੨੪੪	ਸਾਖੀ ਠਗਾਂ ਨਾਲ	੩੬੪	੨੩
੨੨੦	ਸਾਖੀ ਦਤਾਤ੍ਰੇਓ ਨਾਲ	੩੩੪	੧	੨੪੫	ਸਬਦ ੧ ਉਜਲ ਕੈਹਾ	੩੬੫	੧੩
੨੨੧	ਸਾਖੀ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਨਾਲ	੩੩੬	੬	੨੪੬	ਸਾਖੀ ਪਾਨੀਪਤ ਨੂੰ ਨਾਲਦੀ	੩੬੬	੭

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤ	ਨੰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤ
੨੪੭	ਸਾਖੀ ਸੇਖ ਸਰਫ ਨਾਲ।	੩੬੬	੧੭	੨੭੨	ਸਾਖੀ ਦੋਹ ਸਿਖਾਂ ਦੀ	੨੯੭	੨੦
੨੪੮	ਸਬਦ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਵਿਚ ਕਹਾ	੩੬੭	੨੩	੨੭੩	ਸਾਖੀ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਜੀ ਦੀ	੨੯੯	੧੭
੨੪੯	ਸਾਖੀ ਦਿਲੀ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਨਾਲ	੩੬੮	੮	੨੭੪	ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਨੂੰ ਪਾਲੀ ਦਿਤ	੪੦੦	੨੦
੨੫੦	ਸਾਖੀ ਸਿੱਧਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ।	੩੬੯	੧੮	੨੭੫	ਤੀਰਥ ਜਾਣ ਦੀ।	੪੦੧	੨੩
੨੫੧	ਸਾਖੀ ਅਚਲ ਦੀ।	੩੭੦	੧੨	੨੭੬	ਸਾਖੀ ਮਥੁਰਾ ਦੀ	੪੦੩	੧੬
੨੫੨	ਸਾਖੀ ਮਾਲੀ ਮਲਕੇ ਨਾਲ	੩੭੧	੧੭	੨੭੭	ਪੰਡਤਾਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ	੪੦੫	੭
੨੫੩	ਸਾਖੀ ਦੂਣ ਜਾਟੇ ਨਾਲ	੩੭੩	੧	੨੭੮	ਸਾਖੀ ਰੋਇਆਂ ਦੀ।	੪੦੬	੬
੨੫੪	ਸਾਖੀ ਸਿਖ ਨਾਲ ਨਾਮਦੇਵ ਬਾਣੀ	੩੭੩	੨੦	੨੭੯	ਸਾਖੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੀ	੪੦੭	੧੭
੨੫੫	ਸਿਖ ਨੇ ਸਾਹ ਦੀ ਪੰਡ ਚੁਕੀ	੩੭੪	੨੨	੨੮੦	ਆਰਤੀ ਕੀਤੀ।	੪੦੮	੨੦
੨੫੬	ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਜਮ ਲੈ ਗਏ।	੩੭੬	੧੫	੨੮੧	ਸਾਖੀ ਅਜੁਧਿਆ ਦੀ	੪੦੯	੧੫
੨੫੭	ਸਾਹੂਕਾਰ ਸਤਸੰਗ ਵਿਚ ਰੋਆ	੩੭੮	੯	੨੮੨	ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਾਗ ਰਾਜ ਦੀ	੪੧੧	੧੨
੨੫੮	ਸਾਖੀ ਇਕ ਚੋਰ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ।	੨੭੯	੧੭	੨੮੩	ਸਾਖੀ ਤ੍ਰਿਆ ਰਾਜ ਦੀ	੪੧੧	੧੯
੨੫੯	ਸਾਖੀ ਢਢੇ ਕੁਟਣੀ ਨਾਲ।	੨੮੦	੨੦	੨੮੪	ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਢਾ ਹੋਇਆ	੪੧੨	੮
੨੬੦	ਕੁਟਣੀ ਦੇਵੀ ਬਣੀ।	੨੮੨	੧੨	੨੮੫	ਸਾਖੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤਪੀਆਂ	੪੧੪	੧੫
੨੬੧	ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ।	੨੮੩	੨੦	੨੮੬	ਸਾਖੀ ਨੂਰਸਾਹ ਨਾਲ	੪੧੫	੧
੨੬੨	ਸਿਖ ਨੇ ਚੋਰ ਪਾਸੋ ਮੋਹਰਾ ਲੈ ਕੇ ਤੇ	੨੮੪	੧੬	੨੮੭	ਸਾਖੀ ਭੂਮੀਏ ਨਾਲ [illegible]	੪੧੬	੨੪
	ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਵੇਚ ਦਿਤਾ			੨੮੮	ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਰਸੰਨ ਹੋਣ ਦੀ	੪੧੯	੨
੨੬੩	ਸਾਖੀ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾ ਨਾਲ।	੨੮੫	੧੦	੨੮੯	ਰਾਜੇ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਾਈ	੪੨੧	੧੨
੨੬੪	ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਾ	੨੮੬	੮	੨੯੦	ਰਾਜੇ ਨੇ ਕੀ ਲਕੜ [illegible]	੪੨੨	੨੦
੨੬੫	ਕ੍ਰਿਸਨ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਸੰਬਾਦ	੨੮੭	੧੧		ਗੁਰੂ ਉਸ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਕੀ		
੨੬੬	ਇਕ ਸਿਖ ਰੋਂਦ ਦੀਦਾਰ ਕਰੇ।	੨੯੦	੧੪	੨੯੧	ਸਾਖੀ ਕਲਜੁਗ ਨਾਲ	੪੨੫	੨੩
੨੬੭	ਦੂਜੀ ਉਦਾਸੀ ਪੂਰਬ ਦੀ ਚਲੀ	੨੯੨	੧	੨੯੨	ਰਾਗ ਮਾਝ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਾ	੪੨੭	੧੨
੨੬੮	ਸਾਖ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨਾਲ	੨੯੩	੧੨	੨੯੩	ਕਲਜੁਗ ਸਿਖ ਹੋਇਆ	੪੩੧	੧
੨੬੯	ਪੰਡਤ ਨੂੰ ਓਅੰਕਾਰ ਸੁਣਾਇਆ	੨੯੪	੨੦	੨੯੪	ਸਾਖੀ ਤਿਲੰਗ ਦੇਸ ਦੀ	੪੩੩	੨੦
੨੭੦	ਸਾਖੀ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਦੀ ਚਲੀ।	੨੯੫	੧	੨੯੫	ਸਾਖੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨਾਲ	੪੩੪	੮
੨੭੧	ਸਾਖੀ ਦੂਣ ਜਾਟੇ ਨਾਲ	੨੯੬	੫	੨੯੬	ਸਾਖ ਅਲਬਣੀਆ	੪੩੫	

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੰਬਰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤਰ	ਨੰਬਰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤਰ
੨੯੭	ਸਾਖੀ ਔਰ ਦੇਸ ਦੀ	੪੩੬	੩	੩੨੩	ਸਾਖੀ ਸਬਦ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮੇ	੪੮੩	੭
੨੯੮	ਰਾਜਾ ਸਮੇਤ ਸਿਖ ਕੀਤੇ	੪੩੮	੧੨	੩੨੪	ਦੁਨੀਚੰਦ ਸਬਦੌਲਤ ਉਸ੍ਰ	੪੮੫	੨੨
੨੯੯	ਸਾਖੀ ਕਿੜ੍ਹੀ ਦੇਸ ਦੀ।	੪੩੯	੪	੩੨੫	ਸਾਖੀ ਸੇਦ ਮੁਰ ਪਰਣਾਏ	੪੮੯	੫
੩੦੦	ਸਾਖੀ ਦੋਹ ਨਿਰਾਵਾਂ ਦੀ	੪੪੧	੧੩	੩੨੬	ਸਾਖੀ ਇਕ ਬਾਣੀਏ ਨਾਲ	[illegible]	੨੩
੩੦੧	ਸਾਖੀ ਆਸਾ ਦੇਸ ਦੀ	੪੪੨	੧੦	੩੨੭	ਸਾਖੀ ਦੋਹ ਕੰਨਿਆ ਦੀ	੪੯੮	੮
੩੦੨	ਇਕ ਬੰਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਿਆਇਆ	੪੪੫	੧੫	੩੨੮	ਅਸਟ ਪਦੀ ਚੇਰੀਆ ਦੇ	੪੯੯	੧੨
੩੦੩	ਸਾਖੀ ਬਾਣ੍ਹੀ ਭਗਤ ਨਾਲ	੪੪੭	੧੬	੩੨੯	ਸਾਖੀ ਰਾਜੇ ਨਾਲ	੫੦੦	੧੫
੩੦੪	ਸਾਖੀ ਬਿਸੀਅਰ ਦੇਸ ਦੀ।	੪੫੦	੮	੩੩੦	ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਤੇ ਹਰੇ ਆਏ	੫੦੧	੧੪
੩੦੫	ਅਰੋਮੀ ਏਹੀ ਮਿਠੇ ਨਾਲ ਹੋਈ	੪੫੨	੪	੩੩੧	ਸਾਖੀ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲਿ	੫੦੨	੭
੩੦੬	ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਾ	੪੫੭	੫	੩੩੨	ਗੋਸਟ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ	੫੦੩	੯
੩੦੭	ਸਾਖੀ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਨਾਲ ਚਲੀ।	੪੫੮	੧੭	੩੩੩	ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ	੫੦੭	੧੨
੩੦੮	ਖ੍ਵਾਜਾ ਖਿਦਰ ਮਿਲਿਆ ਖੋਜ	੪੫੯	੨੦	੩੩੪	ਸਿਖ ਦਾ ਲੜਕਾ ਮਰਗਿਆ	੫੦੮	੧੪
੩੦੯	ਸਾਖੀ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਚਲੇ।	੪੬੨	੨੩	੩੩੫	ਦੂਸਰੇ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਗਏ	੫੧੦	੧੧
੩੧੦	ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਆਏ।	੪੬੪	੧੨	੩੩੬	ਸਿਖ ਤੀਜਾ ਦਾਨੇ ਦਾ ਦੇਖਾ	੫੧੧	੮
੩੧੧	ਮਾਤਾ ਕੋ ਮਿਲੇ ਤੇ ਉਪਦੇਸ।	੪੬੬	੯	੩੩੭	ਸਾਖੀ ਸੰਤਾ ਨਾਲ ਹੋਈ	੫੧੨	੧੨
੩੧੨	ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਿਤਾ ਕੋ ਮਿਲੇ।	੪੬੯	੫	੩੩੮	ਸਾਖੀ ਅਰਬ ਦੇਸ ਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾ	੫੧੫	੨
੩੧੩	ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਵੀ ਕੋ ਗਏ।	੪੭੦	੧	੩੩੯	ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ	੫੧੬	੧੦
੩੧੪	ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ ਨਾਲ ਹੋਈ	੪੭੧	੨	੩੪੦	ਸਾਖੀ ਪਾਤਸਾਹ ਨਾਲ।	੫੧੮	੧੫
੩੧੫	ਸਾਖੀ ਕਰੋੜੀ ਨਾਲ ਹੋਈ	੪੭੨	੧	੩੪੧	ਸਾਖੀ ਪਠਾਣ ਨਾਲ।	੫੧੯	੧੯
੩੧੬	ਕਰੋੜੀ ਜਮੀਨ ਦਿਤੀ	੪੭੩	੨੦	੩੪੨	ਸਾਖੀ ਹਰਨ ਨਾਲ ਹੋਈ	੫੨੦	੯
੩੧੭	ਸਾਖੀ ਰਾਮ ਤੀਰਥ ਕੀ ਚਲੀ	੪੭੭	੫	੩੪੩	ਪਠਾਣ ਸਿਖ ਹੋਇਆ	੫੨੧	੨੦
੩੧੮	ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾਲ।	੪੭੮	੧੨	੩੪੪	ਸਾਖੀ ਭਗਤਾ ਨਾਲ।	੫੨੨	੧੭
੩੧੯	ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ	੪੮੦	੨੩	੩੪੫	ਇਕ ਪਉੜੀ ਆਖੀ	੫੨੩	੧੮
੩੨੦	ਸਾਖੀ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਨਾਲ	੪੮੧	੧੪	੩੪੬	ਸਾਖੀ ਮਿਰਗਾ ਨਾਲ ਹੋਈ	੫੨੪	੧੬
੩੨੧	ਸਾਖੀ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨਾਲ	੪੮੨	੧੫	੩੪੭	ਸਾਖੀ ਭੁਵਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੀ।	੫੨੫	੮
੩੨੨	ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਸਰਾਧ ਕੀਤਾ	੪੮੩	੯	੩੪੮	ਸਾਖੀ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਜਾਲ ਦੀ	੫੨੬	੯

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੰਬਰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤਰ	ਨੰਬਰ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫਾ	ਸਤਰ
੩੪੯	ਸਾਖੀ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਵਹਣੇ ਦੀ।	੪੩੦	੬	੩੭੪	ਜੁਗਾਵਲੀ ਸੰਪੂਰਨ	੪੬੬	੧੯
੩੫੦	ਸਾਖੀ ਸਤੁ ਸੁਹਾਗਣ ਨਾਲ	੪੩੧	੨੦	੩੭੫	ਸਾਖੀ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਸਦੀ।	੪੬੭	੧੫
੩੫੧	ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ।	੪੩੨	੨੪	੩੭੬	ਸਾਖੀ [illegible] ਨਾਲ	੪੬੯	੮
੩੫੨	[illegible] ਉਕਤ ਭੇਜਾ	੪੩੫	੧੨	੩੭੭	ਸਾਖੀ [illegible] ਨਾਲ।	੪੭੦	੯
੩੫੩	ਸਾਖੀ ਸਿਖ ਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਜੋੜੇ	੪੩੬	੯	੩੭੮	ਸਾਖੀ [illegible] ਵਿਚ ਗਏ।	੪੭੧	੭
੩੫੪	ਭਿਰਾਸੀ ਤੀਸਰੀ ਚਲੀ।	੪੩੮	੧੩	੩੭੯	ਸਾਖੀ [illegible] ਨਾਲ।	੪੭੩	੩
੩੫੫	ਸਾਖੀ ਵੀਰਾ ਮਲਾਰ ਨਾਲ	੪੩੮	੧੪	੩੮੦	ਸਾਖੀ ਬਾਸਰੀ ਦਾ ਪੀਰ ਦੇ ਟਿਲੇ	੪੭੫	੧
੩੫੬	ਸਾਖੀ ਬਦਰ [illegible] ਜਿਤ ਦਰ ਲਖ ਮੁਹੰਮਦਾ	੪੩੯	੧੫	੩੮੧	[illegible] ਪੀਸਾ ਗੀ ਦਿਖਾਈ ਦੀ	੪੭੬	੮
੩੫੭	ਸਾਖੀ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਨਾਲ	੪੪੧	੪	੩੮੨	ਸਾਖੀ ਇਕ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਚਲੀ	੪੭੭	੧
੩੫੮	ਸਾਖੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨਾਲ ਜਮਾਲ	੪੪੨	੯	੩੮੩	ਉਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਅੰਨ ਤੇ ਅਗ ਵਿਤੀ	੪੭੮	੨੯
੩੫੯	ਸਾਖੀ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਨਾਲ	੪੪੩	੧੧	੩੮੪	ਸਾਖੀ ਕੂੜ ਦੇ [illegible] ਦੇਸ ਦੀ।	੪੮੦	੨
੩੬੦	ਸਾਖੀ [illegible]	੪੪੪	੧੦	੩੮੫	ਸਾਖੀ [illegible]	੪੮੧	੧੧
੩੬੧	[illegible]	੪੪੫	੧੮	੩੮੬	ਸਾਖੀ ਇਕ ਦੇਵਤੇ ਨਾਲ [illegible]	੪੮੩	੨
੩੬੨	[illegible] ਨੂੰ ਫਾਸੀ ਦੇਨ ਲਗੇ	੪੪੭	੬		[illegible] ਸਾਹਜਾਦਾ ਸੀ।		
੩੬੩	[illegible] ਆਇਆ	੪੪੮	੧	੩੮੭	ਸਾਖੀ [illegible] ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਆਏ।	੪੮੬	੬
੩੬੪	ਸਾਖੀ [illegible] ਦੀ ਚਲੀ।	੪੪੯	੨੧	੩੮੮	ਸਾਖੀ [illegible] ਨਾ ਦਿਤਾ	੪੮੮	੨੦
੩੬੫	ਸਾਖੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ	੪੫੧	੧੦	੩੮੯	ਸਾਖੀ [illegible] ਫਕੀਰ ਨਾਲ।	੪੯੦	੧੫
੩੬੬	ਸਾਖੀ [illegible] ਜਲਾਲ ਨਾਲ।	੪੫੨	੧੧	੩੯੦	ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ।	੪੯੨	੧੯
੩੬੭	ਸਾਖ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨਾਲ [illegible]	੪੫੫	੫	੩੯੧	[illegible] ਨਿਕਲਿਆ	੪੯੩	੧੩
੩੬੮	[illegible] ਬੰਦ ਕੀਤਾ	੪੫੭	੨੦	੩੯੨	ਸਾਖੀ ਚੋਰ [illegible] ਦੀ।	੪੯੫	੧੦
੩੬੯	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੁਗਾਵਲੀ	੪੬੦	੭	੩੯੩	[illegible]	੪੯੭	੧
	ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ।			੩੯੪	ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ [illegible]	੪੯੮	੧੪
੩੭੦	ਸਾਖੀ [illegible] ਵਿਸਤਾਰ	੪੬੧	੨੩		[illegible]		
੩੭੧	ਸਾਖੀ [illegible] ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ	੪੬੨	੨੪	੩੯੫	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ [illegible] ਦੇਖਿਆ	੬੦੦	੧
੩੭੨	ਸਾਖੀ [illegible] ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ	੪੬੩	੨੬	੩੯੬	ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਠਾਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ	੬੦੨	੧੬
੩੭੩	ਸਾਖੀ ਚਹੁ ਅਖਰਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ	੪੬੫	੧੮	੩੯੭	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਵੇਚਿਆ	੬੦੩	੬

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੰਬ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫ	ਸਤ	ਨੰਬ	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫ	ਸਤ
੩੯੮	ਸਾਖੀਕਾਬਲਦੀਮੁਜਿਦੀ	੬੦੬	੩	੪੨੧	ਸਬਦ ਉਚਾਰਾ ਮਾਰੂਰਾਗਮੇ	੬੬੯	੧੯
੩੯੯	ਸਬਦਉਚਾਰਨਕੀਆ	੬੦੭	੪	੪੨੨	ਸਾਹੂਕਾਰਕੋਜਮਲੈਗੇਦੂਸਰਾ	੬੭੦	੯
੪੦੦	ਮੂਲੇਖਤ੍ਰੀਨਾਲਹੋਈ।	੬੦੮	੧	੪੨੩	ਸਾਖੀਬੀਧਿਆਨੂਦੇਪ੍ਰਬਾਣੈਈ	੬੭੧	੧੫
੪੦੧	ਸਾਖੀਕਿਸਾਮੀਰਦੀ।	੬੦੯	੨੧	੪੨੪	ਸਾਹੂਕਾਰਦਾਲਛਮਨਿਨਾਲਸੰਬਾਦ	੬੭੨	੧੦
੪੦੨	ਸਾਖੀਕਿਸਾਮੀਰਦੇਪਲੀਨਾਲ	੬੧੦	੭	੪੨੫	ਸਾਖੀਰਾਖਸਾਨਾਲ ਹੋਈ	੬੭੩	੩
੪੦੩	ਸਾਖੀਅਜਰੂਦੇਖਾਂਦਨਾਲਿ।	੬੧੨	੯	੪੨੬	ਸਾਖੀ ਸਿੰਘਾਨਾਲਹੋਈ	੬੭੪	੭
੪੦੪	ਰਾਜਾਸਮੇਤਪਰਜਾਸਿਖਹੂਆ	੬੧੩	੧੫	੪੨੭	ਸਾਖੀਲੰਕਾਦੇਟਾਪੂਗਏ।	੬੭੬	੧
੪੦੫	ਸਾਖੀਪੰਡਤਚੰਦ੍ਰਦਾਸਨਾਲਹੋਈ	੬੧੬	੧੬	੪੨੮	ਸਾਖੀਭਬੀਛਨ ਨਾਲਹੋਈ	੬੭੭	੫
੪੦੬	ਸਾਖੀਸਬਪੰਡਤਾਂਚਰਚਾਕੀਤੀ	੬੧੬	੨੨	੪੨੯	ਸਾਖੀਹਨੂਮਾਨ ਮਿਲਿਆ	੬੭੮	੧੨
੪੦੭	ਗੋਸਟਭਾਈਅਜਿਤੇਦੀਗੁਰੂ	੬੧੭	੧	੪੩੦	ਸਾਖੀਬਗਦਾਦਦੀ।	੬੮੦	੧੮
	ਹੋਈ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨਾਲ			੪੩੧	ਸਾਖੀਪੀਰਾਨਾਲਹੋਈ	੬੮੨	੧੨
੪੦੮	ਅਜਿਤੇਰਿਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ	੬੧੮	੧੩	੪੩੨	ਸਾਖੀਮੁਜਫਰਦੀਨਨਾਲ।	੬੮੪	੧
੪੦੯	ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਾ	੬੨੦	੭	੪੩੩	ਸਾਖੀਮਰਦਾਨੇਨਾਲਹੋਈ।	੬੮੫	੨੩
੪੧੦	ਅਜਿਤੇਧਿਆਨਕੀਤਾ।	੬੨੭	੧੧	੪੩੪	ਸੁਲਮੋਦਿਵਚਮਰਦਾਨੇਦੇਹਤਿਆ	੬੮੭	੨੦
੪੧੧	ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਕਹਾ	੬੩੨	੫		ਰੀਤਿਸਸਕਾਰਕੀਤਾ।		
੪੧੨	ਅਜਿਤੇਰੀਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ	੬੩੪	੧੦	੪੩੫	ਸਾਖੀਮੁਲਤਾਨਦੇਪੀਰਾਨਾਲ	੬੮੮	੫
੪੧੩	ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਤ੍ਰਦਿਤਾ	੬੪੦	੮	੪੩੬	ਨਸਹਿਰੇਵਿਚਧਨੀਨਾਲ	੬੯੦	੪
੪੧੪	ਅਜਿਤੇਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨੋ	੬੪੪	੧੧	੪੩੭	ਸਾਖੀਇੰਦ੍ਰਤੇਅਹਲਿਆਦੀ	੬੯੨	੧੨
	ਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆ।			੪੩੮	ਸਾਖੀਰਾਜਾਜਨਮੇਜਾਦੀ।	੬੯੩	੧੦
੪੧੫	ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਜਿਤੇਪਰਖਸੁਤੋ	੬੫੦	੧੫	੪੩੯	ਸਾਖੀ ਇਕ ਉਦਿਨਾਵਿਚ	੬੯੫	੯
੪੧੬	ਗੋਸਟ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ।	੬੬੦	੨੭	੪੪੦	ਸਾਖੀ ਸਬਦਕਹਾ ਤਿਲੰਗਮੇ	੬੯੭	੪
੪੧੭	ਮਰਦਾਨੇਕਹਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸਮੁੰਦ੍ਰ	੬੬੧	੧	੪੪੧	ਗੁਰੂਜੀਲਾਹੌਰ ਆਏ।	੬੯੮	੬
	ਦੇਖਿਆਂਪਰਲੰਕਾਨਾਦੇਖੀ।			੪੪੨	ਸਾਖੀਤਲਵੰਡੀਗਏ।	੬੯੮	੨੦
੪੧੮	ਸਾਖੀਸਮੁੰਦ੍ਰਉਪਰਤੁਰਨਦੀ	੬੬੨	੧੦	੪੪੩	ਸਾਖੀਸਜਾਦੇਨੂੰਨਾਲਲੈਗਏ	੬੯੯	੨੦
੪੧੯	ਰਾਜਾਇਕਮਿਲਾਤੇਸਿਖਹੂਆ	੬੬੪	੧੦	੪੪੪	ਸਾਖੀਸਿਆਲਕੋਟ ਗਏ।	੭੦੦	੧੦
੪੨੦	ਸਾਖੀਸਿਖਾਨੂੰ ਸੁਣਾਈਨਾਨਕਜੀ	੬੬੫	੧	੪੪੫	ਸਜਾਦੇਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸਚਖੰਡਨੋ	੭੦੦	੨੩

[illegible]	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫ਼	[illegible]	[illegible]	ਸਾਖੀਆਂ	ਸਫ਼ਾ	ਸਤ੍ਰ
੪੪੬	ਸਾਖੀ ਸਜਣ ਦੇ ਪਾਸ ਸਜਾ	੭੦੧	੧੦	੪੭੦	ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪਰਿਹਰਿ	੭੩੭	੧
	ਫਾਰਿਆ ਤੇ ਕਪੜੇ ਲਹਾਏ			੪੭੧	ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਗੁੜਿਆਈ ਮਿਤੀ	੭੪੦	੧੧
੪੪੭	ਸਾਖੀ ਸਜਣ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਿਲੇ	੭੦੨	੧	੪੭੨	ਸਾਖੀ ਕਾਮਣੀ ਦੇ ਨਾਲ	੭੪੧	੯
੪੪੮	ਸਾਖੀ ਕੰਧਾਰ ਵਿਚ ਫਕੀਰਨਾ	੭੦੩	੬	੪੭੩	ਸਾਖੀ ਧਰਮਸਾਲ ਵਿਛੋੜੀ	੭੪੨	੧੪
੪੪੯	ਸਾਖੀ ਦੀਨ ਨਾਥ ਦਿਆਲ ਦੀ	੭੦੪	੮	੪੭੪	ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਮਿਲੇ	੭੪੩	੮
੪੫੦	ਸਾਖੀ ਮੂਲੇ ਬਾਣੀਏ ਨਾਲ	੭੦੫	੧੭	੪੭੫	ਸਾਖੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ।	੭੪੩	੨੬
੪੫੧	ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਾਲੋ ਤਿਖਾਣ ਨੂੰ ਮਿਲੇ	੭੦੬	੨੨	੪੭੬	ਬਾਲਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਮਿਲਿਆ	੭੪੫	੨੫
੪੫੨	ਸਾਖੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬਧਾ	੭੦੯	੯	੪੭੭	ਗੋਰਖ ਤੇ ਕਾਲ ਦਾ ਸੰਬਾਦ	੭੪੬	੨੦
੪੫੩	ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸਦਵਾਇਆ	੭੧੦	੫	੪੭੮	ਬਾਲੇ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ	੭੪੮	੮
੪੫੪	ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ	੭੧੧	੧੫	੪੭੯	ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਕੁੜਤਾ ਮਿਲਾ	੭੫੦	੪
੪੫੫	ਸਾਖੀ ਸਿੱਧਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ	੭੧੨	੪	੪੮੦	ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਗਦੀ ਬੈਠੇ।	੭੫੩	੧੩
੪੫੬	ਸਾਖੀ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨਾਲ	੭੧੪	੭	੪੮੧	ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਿਖਿਆ ਦਈ	੭੫੬	੩
੪੫੭	ਸਾਖੀ ਸਿਕਾਰਪੁਰ ਦੀ	੭੧੫	੧੨	੪੮੨	ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਜਪੁਜੀ ਸੁਣਾਈ	੭੫੭	੨੮
੪੫੮	ਸਾਖੀ ਝੂਗਮਖਾ ਲੋਦੀ ਨਾਲ	੭੧੯	੨੧	੪੮੩	ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ	੭੫੭	੪
੪੫੯	ਸਾਖੀ ਮਲੋ ਤਿਖਾਣ ਨਾਲ	੭੨੨	੭	੪੮੪	ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤ੍ਰ ਦਿਤਾ	੭੫੮	੨੦
੪੬੦	ਸਾਖੀ ਪਖੋ ਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਗਏ।	੭੨੪	੯	੪੮੫	ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਨ ਸਮਾਧੀ ਦੇਖਨ	੭੫੯	੧੦
੪੬੧	ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ	੭੨੫	੮	੪੮੬	ਸਤ ਗਉ ਦੇਖੇ ਅੰਗਦ ਜੀ	੭੬੦	੨੦
੪੬੨	ਸਾਖੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਆਏ।	੭੨੬	੬	੪੮੭	ਬਾਲੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੇ ਪੁਛਤ੍ਰਾ ਬੈਸੇ	੭੬੨	੬
੪੬੩	ਸਾਖੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਿਲੇ।	੭੨੮	੫	੪੮੮	ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਮਿਲੇ	੭੬੪	੯
੪੬੪	ਅੰਗਦ ਜੀ ਵਿਦਿਆ ਮੰਗੀ	੭੨੯	੧੫	੪੮੯	ਸੰਗਤਾਂ ਕੋ ਕਿਰਗਤੇ ਪਰਬੂਨਖ	੭੬੬	੪
੪੬੫	ਸਾਖੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੈਰ ਚੂਕੀ	੭੩੦	੧੦	੪੯੦	ਸਾਖੀ ਚੂਹੜੇ ਦੀ ਕੌਲ ਕਢਿਆ ਆਣਿਆ	੭੬੭	੬
੪੬੬	ਸਾਖੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਖਡੂਰ ਆਏ	੭੩੨	੮	੪੯੧	ਸਾਖੀ ਬੁਡੇ ਨੇ ਸੁਣਾਈ ਚਲਾਣੇ ਦੀ	੭੬੯	੩
੪੬੭	ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਦੀ ਉਪਰ ਬਿ	੭੩੩	੧੧	੪੯੨	ਕਮਲੀ ਆਸਾ ਨਿਹਾਲ ਸਿਆਈਆ	੭੭੦	੧੦
	ਠਾਲ ਕੀਤਾ ਪਾਸ ਅੰਗਦ ਜੀ			੪੯੩	ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਸਨੂੰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀ	੭੭੧	੧੫
੪੬੮	ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਸੁਧ ਆਈ	੭੩੫	੭	੪੯੪	ਕਨਤ ਮੋਂ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਏ	੭੭੭	੧੧
੪੬੯	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਗਦ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ	੭੩੬	੬	੪੯੫	ਸਾਖੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨੀ।	੭੮੦	੨੭

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਿਗਿਆਪਨ

॥ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਕੇ ਸਰਬਤ ਸਜਨਾਂ ਔਰ ਵਿਦ੍ਵਾਨੋ ਵਾ ਸੰਤਾਂ
ਮਹੰਤਾਂ ਗਿਆਨੀਆਂ ਸਿਖਾਂ ਅਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕੇ ਜੇਹੜੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਵਾਈ ਸੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ
ਜਟ ਦੇ ਨੇ ਸੁਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਸੋ ਸਾਖੀ ਪੁਰਾਤਨ ਕਲਮ ਦੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਮੰਗਾਂ
ਈ ਨੇ ਪੋਥੀ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਬੇ ਭੁਲੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਉਸ ਉਪਰੋ
ਕਾਪੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਰ ਸਾਖੀਆਂ ਹੰਧਾਲੀਆਂ ਤੇ ਕੈਬੀਰ ਬੰਸੀਆਂ ਨੇ
ਪਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਸੋ ਸਭ ਕਿਢਾਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੈਨ ਔਰ ਕਈ ਥੀਰ ਲਫਜ
(ਕੇ ਬਾਬੇ ਉਚਾਰਿਆ ਸੀ) ਐਸੇ ੨ ਸਭ ਬਦਲਾ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਅਨੁ
ਸਾਰ ਔਰ ਇਸਦੇ ਸੋਧਣੇ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਘਸੀਟਾ ਸਿੰਘ ਕਵੀ ਰਹਨੇ ਵਾ
ਲੇ ਲਾਹੌਰ ਕੇ [illegible] ਏਹ ਸਭ ਜਤਨ ਏਜੰਟ ਮੌਲਵੀ ਮਹਬੂਬ ਅਹਿਮਦ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਜਦ ਪਾਠਕ ਜਨ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਤਾਂ ਉਮੇਦ ਹੈ ਕੇ ਮੌਲਵੀ ਜੀ ਕਾ ਸੁਕਰੀ
ਆ ਅਦਾ ਕਰਨਗੇ॥ ਔਰ ਇਸ ਮਤਬੇ ਮੇ ਜੋ ਪੁਸਤਕ ਤਿਆਰ ਹੈ ਗ੍ਰੰਥ
ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਮੋਟੇ ਅਖੋਰੋਂ ਮੇ ੧ ਔਰ ਰਾਮਾਯਣ ਮੂਲ ਸਤੇ ਕਾਂ
ਡ ਔਰ ਰਾਮਾਯਣ ਸਟੀਕ ਜਿਸਦਾ ਬਾਲਕਾਂਡ ਤਿਆਰ ਹੈ ਬਾਕੀ ਛਪ ਰਹਾ ਹੈ
ਔਰ ਪ੍ਰੇਮਸਾਗਰ ਨਾਗਰੀ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਔਰ ਵਿਚਾਰ ਸਾ
ਗਰ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਤਿਆਰ ਹੈ ਉਮਦਾ ਔਰ ਹੀਰ ਵਾਰਸ ਸ਼ਾਹ ਤਿਆ
ਰ ਹੈ ਔਰ ਸ਼ਾਹਾਂ ਬਹਿਰਾਮ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਤਈਆਰ ਹੈ ਔਰ
ਬਾਲ ਉਪਦੇਸ ਮੋਟਾਂ ਤਿਆਰ ਹੈ ਔਰ ਬਹੁਤ ਗ੍ਰੰਥ ਛਪ ਰਹੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਸਾ
ਹਿਬ ਸਰਦਾਰ ਔਰ ਰਈਸ ਮਹਾਰਾਜੇ ਔਰ ਬੇਪਾਰੀਆਂ ਦਾ ਆਮ ਕੋ ਇਤਲਾ
ਹ ਦਈ ਜਾਤੀ ਹੈ ਕੇ ਜਿਸ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਇਨਾ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਕੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮੰਗ
ਵਾ ਲੈਵਣ ਔਰ ਬੇਪਾਰੀਆਂ ਕੋ ਏਹ ਕਤਾਬਾਂ ਕੁਵੇਤ ਸੇਂ ਮਿਲਨ ਗੀਆਂ ਜਿਸ ਕੋ
ਖਰੀਦਨੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵਨ ਸੋ ਇਸ ਪਤੇ ਸੇ ਮੰਗਵਾ ਲੈਂ॥ ਮਤਬੇ ਮੁਨਸ਼ੀ
ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਵਾਕਿਆ ਲਾਹੌਰ ਮੋਰੀ ਦਰਵਾਜੇ ਇਸ ਪਤੇ ਉਪਰ ਦਰਖਾਸਤ
ਭੇਜ ਕੇ ਮੰਗਵਾ ਲਵੇ॥ ਬਕਲਮ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਸੁਧਾਸਰ ਵਾਸੀ॥ ॥

=

Namdhari Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com